

Giới thiệu Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert

Đế giả, đứng đầu một phái, một môn chi tông, võ trung xưng đế;

Hoàng giả, chùng tộc chi trưởng, chùng bộ chi tôn, đế trung xưng hoàng;

Đế Hoàng, vạn tộc chung chủ, trên trời dưới đất, duy ta độc tôn!

Đây là một cái trăm đạo tề phóng, võ đạo xưng hùng thời đại;

Đây là một cái trăm tàu tranh lưu, vũ phá hư không thời đại;

Đây là một cái bách hoa đua tiếng, võ có thể xưng đế thời đại;

Đây là một cái chói lọi thế giới, nơi này một đạo có thể nát nhạc; nơi này một kiếm có thể ngăn nước; nơi này một quyền có thể phá không.

Đây là một cái mệnh mông thế giới, nơi này đốt núi nấu biển; nơi này máu nhuộm đỏ trường không; nơi này chiến tận Cửu Châu.

Đây là một cái tàn khốc thế giới, nơi này mạnh được yếu thua; nơi này huyết khí đầy trời; nơi này thực lực là vua.

Mà một cái hiện đại thế giới cấp Boss một game võ hiệp cuồng mê ngoài ý muốn mang theo trò chơi hệ thống đi tới thế giới này. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Cực phẩm xuyên qua

Cỏ cây dao động roi, gió thu dịu hui, trong đình viện lá rụng về cội, phản bổ đại địa, lại lần nữa Luân Hồi.

Mặt trời chiều ngã về tây, cho lá rụng độ lên một vòng hoa mỹ chanh hồng, giống nhau trời chiều đẹp vô hạn, chỉ tiếc gần hoàng hôn, như thế ngày đêm giao thế, luân chuyển không thôi.

Trong sân, dưới một cây đại thụ, một người mặc mồ hôi nóng áo, dép lao thanh niên chính tại hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm vào laptop phản chiến không ngớt. Lúc này người lười trên bàn, chỉ nghe thấy bàn phím con chuột tiếng đánh cang không ngừng vang lên. . .

Đột nhiên, một đạo giọng nữ vang lên: "Tiêu Dật, cơm chín rồi, mau tới đây, chuẩn bị ăn cơm đi. "

"Tốt, Mộng Như, lập tức tốt!" Trong sân một cái hơi có vẻ chán trường thân ảnh hơi ngẩng đầu, mang theo kích động nói ra.

"Hắc hắc, không uống công ta liên tục phản chiến hơn mấy tháng, trong trò chơi chín mươi chín lần thông quan chuyển thế tái chiến, võ hiệp Phong Vân Truyện rốt cục lập tức liền muốn lần thứ một trăm hoàn mỹ thông quan, trăm lần hoàn mỹ thông quan ân tâng trứng màu ban thưởng a, không biết là cái gì, tốt chờ mong. . ." Tiêu Dật trong lòng nghĩ như thế đến.

Nhìn xem lập tức sẽ cuối cùng Hoa Sơn Luận Kiếm, Tiêu Dật thuần thực tại trong hòm giữ đồ tồn tốt tất cả võ hiệp sáo trang bí tịch.

Lại nói rương trữ vật đã giải tỏa đến lớn nhất ngăn chứa, thả xong tất cả võ học bí tịch còn có dư thừa khoảng trống, hắn lại đem mấy bộ cấp cao nhất Trang Bị Thần khí bỏ vào, còn thả rất nhiều tại thiên quan xoát đi ra thần đan diệu dược, cuối cùng là đem rương trữ vật tồn đầy, dù sao hiện tại Hoa Sơn Luận Kiếm, hắn võ công đã tới max cấp, Trang Bị dù cho kém tuyệt không ảnh hưởng nhẹ nhõm quá quan.

Đúng, chính là nhẹ nhõm quá quan, dù sao, võ hiệp Phong Vân Truyện bên trong, tự thân sở học võ học bí tịch, thôn thiên phê địa quyết chuyên hút nội lực, U Minh Huyết thần công khôi phục sinh mệnh, liền giống với là cái kia đánh không chết Tiêu Cường đồng dạng, hơn nữa còn có sinh tử Minh Vương kinh có thể đầy máu phục sinh, quả thực là nhà ở lữ hành, giết người phóng hỏa thiết yếu Thần Công.

Vừa nghĩ tới có thể phục sinh, có cái gì thật là sợ?

Chính như Tiêu Dật tâm lý suy nghĩ, hắn một đường thông quan nghiền ép tất cả cao thủ, thành công thông quan Hoa Sơn Luận Kiếm.

Kích động nhất lòng người thời khắc đến, Tiêu Dật mang theo một vẻ khản trương mà nhìn xem trong trò chơi nhắc nhở tin tức:

"Chúc mừng ngài thành công hoàn thành lần thứ một trăm hoàn mỹ thông quan, thu hoạch được một cái duy nhất nhận chủ tư cách, ngài đem hội tiến vào chân chính thế giới võ hiệp, phải chăng tiến vào?"

"Đương nhiên tiến vào, đây còn phải nói. " Tiêu Dật không nghĩ tới mình là đệ nhất nhân, bất quá cũng thế, cũng chỉ có hấn hội cố chấp như thế, mới hội đi thông quan một trăm lần a một trăm lần, nếu là người khác, sớm đã bỏ đi không biết bao lâu, hấn lập tức buông lỏng địa tượng tượng lấy không biết lần này ăn tàng ban thường đến cùng là cái gì?

Bất quá hấn hiển nhiên là không có hoàn toàn lý giải câu nói kia ý tứ chân chính.

Đột nhiên, một trận không hiểu điện tử âm tử trong mấy vi tính vang lên, chỉ nghe "Tích tích. . . Đạt thành điều kiện nhận chủ. . . Tích tích. . . Kiểm trắc túc chủ không gian tọa độ. . . Tích tích. . . Khởi động túc chủ chứng nhận chương trình. . ."

Bỗng nhiên địa chỉ thấy màn hình máy tính đột biến, một bộ hoa mỹ tinh không đồ xuất hiện ở trong đó, tinh không ở giữa một cái lỗ đen từ chậm biến nhanh địa xoay tròn lấy. Càng chuyển càng nhanh, một đạo đen kịt ánh sáng chợt lóe lên.

"A. . . Mộng Như. . ."

Tiêu Dật ngây người một lúc ở giữa liền bị một cổ không cách nào ngăn cản hấp lực nuốt vào. . .

"Tiêu Dật. . . Tiêu Dật. . . A. . ."

Chỉ nghe một tiếng tiếng kêu thê thảm liên tiếp vang lên, nguyên lai vừa rồi gọi Tiêu Dật ăn cơm chủ nhân thanh âm thấy Tiêu Dật còn không có tới dùng cơm, đi đến trong sân, vừa vận nhìn thấy Tiêu Dật bị thôn phệ đi vào, lập lập tức trước xem xét, cùng một chỗ bị nuốt vào.

Không bao lâu công phu, trong nội viện dần dần bình tĩnh lại.

Không một người biết được cái này trong đình viện thiếu đi một nam một nữ hai người. . .

Vũ trụ không biết chỗ, tại một phiến u ám sâu không trung, Tiêu Dật vô tự địa phiêu đăng, lúc này một thanh âm vang lên.

". . . Mở ra nhận chủ hệ thống. . ."

". . . Túc chủ khóa lại trung. . ."

". . . Hệ thống khóa lại thành công. . ."

Chỉ thấy một đạo màu lam vòng sáng bên trong Tiêu Dật khi thì nhú mảy, khi thì tim đập nhanh đáng vẻ, hôn mê bất tỉnh. Còn bên cạnh Tiêu Dật nữ bằng hữu liễu Mộng Như cũng là ngủ mê không tỉnh.

"Tích tích. . . Nhận chủ thành công. . . Quét hình tinh không Đại Lục. . . Tìm kiếm lấy lực điểm. . ."

Ít khi, theo không trung sau cùng thanh âm vang lên, chỉ thấy một vệt sáng lập loè mà qua, tiến vào Tiêu Dật mi tâm, thoáng chốc, màu lam vòng sáng bảo hộ lấy hai người như lưu tinh đồng dạng dần dần hướng nơi xa tinh không trung một chỗ cự hình Đại Lục vạch tới.

. . .

Thương Khung Đại Lục, vạn đạo tranh bá, lấy võ vi tôn, võ trung xưng đế, đế trung tranh hoàng, là vì Đế Hoàng, hiệu lệnh Thiên Hạ, không dám không theo.

Đây là một cái trăm đạo tề phóng, võ đạo xưng hùng thời đại, tại cái này phiến chói lợi thế giới, một đạo có thể nát nhạc, một kiếm có thể ngăn nước, một quyền có thể phá không.

Đây là một cái trăm tàu tranh lưu, vũ phá hư không thời đại, tại vùng trời này mang thế giới, đốt núi nấu biển, máu nhuộm đỏ trường không, chiến tận Cửu Châu.

Đây là một cái bách hoa đua tiếng, võ có thể xưng đế thời đại, tại cái này phiến tàn khốc thế giới, mạnh được yếu thua, huyết khí đầy trời, thực lực này là vua.

Một ngày này, trong mây xanh, chỉ thấy Thất Đạo thân ảnh, lấy Thất Tinh Bắc Đẩu phương vị phân biệt Lăng Độ Hư không.

Mà bảy người trên không tái đi sắc diện hình kiến trúc phiêu phù ở trong tầng mây, trên không trung nhuộm ảnh nhuộm hiện.

Lúc này, chỉ nghe trong đó một thanh âm bá khí địa nói ra: "Khang Hi tiểu nhi, không nghĩ tới ngươi Tiểu Tiểu nước Thanh thế mà còn có người có thể đột phá đến Phá Toái Hư Không cảnh giới, ngươi thế mà có thể đạt tới Hư Không Cảnh, thật là khiến người ta ngoài ý muốn a!"

Chỉ thấy cái này người nói chuyện, toàn thân áo đen, đầu đội đế quan, ngẩng đầu ưỡn ngực, thanh âm vang phá thiên tế, "A!" Chữ âm cuối mang theo một ngụm chân khí, chỉ thấy một đạo khí lăng vạch phá nơi xa tầng mây, màu trắng đám mây lập tức lẫn lộn sau biến mất không thấy gì nữa, có thể thấy được thanh âm uy lực mạnh, không thể tưởng tượng.

"Cái này chính là cách Hỗn Nguyên cảnh cách xa một bước đỉnh phong Hư Không Cảnh thực lực sao? Tàn Hoàng, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi mặc dù quét *, bình bát phương, nhất thống Ung châu chi địa, nhưng là ngươi đúc mười hai đồng nhân, bố đều thiên thần trận, nạp Thiên Hạ chi khí,

muốn tập Thiên Hạ chi lực, trọng tục thang trời, nâng hướng chi lực mưu toan đột phá tới mạnh nguyên thủy Hỗn Nguyên cảnh, còn không phải thất bại trong gang tấc?"

"Huống hồ ta Đại Thanh cũng không phải ăn chay, nếu không phải nguoi Đại Tàn liên hợp mấy đại đế quốc liên tục tập kích cha ta, tổ phụ, quá tổ phụ ba người, ta nước Đại Thanh há có thể tại bầy trong đại đế quốc hạng chót, ngay cả Đại Minh thực lực cũng không bằng. "

Mà trả lời người này chớp mũi hơi tròn mà hơi có vẻ mở ung hình, một đôi sáng ngời có thần con mắt như ung giống như khách hàng, trả lời ở giữa, âm thâm vận kinh, chân khí thành che đậy, sóng âm cùng lồng khí tương đề, lẫn nhau triệt tiêu lẫn nhau, hóa giải Tàn Hoàng sóng âm chi công.

Không thấy Tàn Hoàng đáp lời, chỉ nghe một người trong đó cả giận nói: "Khang Hi tiểu nhi, dám coi thường như vậy ta Đại Minh?"

Chỉ thấy người này ketchup mắt nhỏ, lõm mũi rộng môi, tai tuy nhỏ khếch lại dày, gò má mặc dù nhô lên mà cái cằm to lớn; thân dài mà lưng còng, chân dài mà đầu gối còng, eo thô mà vai hẹp, tay khoát mà thôi mảnh; hành động như tôm tại nước, thanh âm thì ung minh mà vượn gầm.

"Chu Hồng Vũ, lão mà không chết coi là tặc, một mực cầm giữ hoàng vị không truyền cho người, còn có mặt mũi đi ra, người khác sợ nguoi, ta cũng không sợ nguoi. " Khang Hi nói ra.

"Chu Trọng Bát, giữa chúng ta còn có một trận cần làm qua, hi vọng nguoi đừng chết tại trong tay người khác. " chỉ thấy trong đó một thân cao trán rộng, vai rộng lớn, màu da vàng mà mang trắng, trán rộng mà hai mắt bình khoát, không nghiêng, mắt vì màu xanh, đồng là màu đen, phía sau rù xuồng có màu nâu đỏ trường biện bóng người nói ra.

"Tốt, Khang Hi Đại Đế, Thiên Kiêu Đại Đế, Hồng Võ Đại Đế, đều là võ đạo xưng đế tồn tại, mọi người lần này đường xa mà đến, cũng không phải đến học tiểu nhi đầu võ mồm, chí cường nguyên thủy Hỗn Nguyên cảnh đột phá chi pháp, chẳng lẽ tất cả mọi người không muốn sao?" Chỉ thấy một thân hình cao lớn vĩ ngạn người khuyên nhủ đến.

Nguyên lai, cái này phiền Thương Khung Đại Lục bên trên, viễn cổ truyền thuyết, từ Thụy Húc Đế Tuyệt Thiên địa thông, đứt nhân thần chi niệm phía sau từ đó về sau lại không Thần, hậu nhân nhao nhao chuyển tu võ đạo, cho nên võ đạo sáng chói cực hạn, nhưng là bây giờ bảy người tu vi cứ thế đương thời tuyệt đỉnh, nếu không có đột phá, chung quy là đánh không lại tuế nguyệt, cuối cùng trở thành đất vàng một bồi.

Cho nên bảy vị đương thời tuyệt đại cao thủ nhao nhao cử quốc chi lực, chỉ là tìm kiếm Thượng Cổ Di Tích, thường thường di tích lộ ra chỉ vậy nửa trảo đều có thể gây nên Võ Giả tranh đoạt, đánh nhau trở nên kịch liệt dị thường, khiến cho núi Băng Địa Liệt, hải khiếu nổi lên bốn phía, tinh quang ảm đạm.

Mà cái này phiền không trung nhược ảnh nhược hiện cung điện, nghe nói khả năng có được đột phá đến chí cường nguyên thủy Hỗn Nguyên cảnh phương pháp, thậm chí có thể là tiên thuật, nhưng là đến một lần toà này Thiên Không thành cánh cửa quá cao, không phải tuyệt đỉnh tu vi không cách nào lẫm không đứng vững, thứ hai, lực lượng một người càng là không cách nào mở ra đại môn, cho nên mọi người mới có như thế một ước, muốn tập chúng nhân chi lực tìm tòi hư thực.

"Tổng tổ nói không sai, hôm nay chúng ta bảy người mang theo trấn quốc Thần khí, lấy Thất Tinh Bắc Đẩu chi lực, hấp dẫn sắp đến thiên thạch vũ trụ, phá Vân Tiêu Bảo Điện thủ hộ chi lực, thời cơ chớp mắt là qua, mọi người riêng phần mình nói ít vài câu, cầm giữ tốt Thần khí, mặt khác, Hán Vũ huynh thời toán chi thuật tại chúng ta trong bảy người cường đại nhất, chúng ta cần hết sức chăm chú, tùy thời chờ lệnh. " Đường Tông lấy đại cục làm trọng, vậy khuyên nói ra.

Ít khi, bị Đường Tông xưng là Hán Vũ huynh nhân quan Tinh Thần, cẩn thận suy tính nói: "Ngân hà chảy ngược, Vân Tiêu Bảo Điện thủ hộ chi lực đang dần dần suy yếu, thiên thạch trùng kích, chư vị chuẩn bị, thời cơ đã đến đến. . "

Thoáng chốc, chỉ thấy nơi xa tinh không bên trong, một đạo thiên thạch vũ trụ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng Thương Khung Đại Lục bay tới, kéo lấy Hỏa Diễm, vạch phá bầu trời.

Đột nhiên Thất Đạo Thần khí quang hoa xông thẳng tới chân trời thiên thạch vũ trụ chỗ, cái này Thất Đạo Thần khí quang hoa tựa như một trương tinh không lưới lớn giống như, bao vây lấy thiên thạch vũ trụ, sau đó kéo lấy làm nó bay thẳng Vân Tiêu Bảo Điện phòng hộ chỗ.

Ngay tại thiên thạch vũ trụ sắp va chạm Vân Tiêu Bảo Điện phòng hộ chỗ lúc, Thất Đạo thân ảnh sớm đã tránh cách ngoài trăm dặm. Chỉ nghe thấy oanh một tiếng, giống như một trận vỡ tan thanh âm từ bên trên bầu trời truyền đến, nguyên bản nhược ảnh nhược hiện Vân Tiêu Bảo Điện thoáng chốc hiện ra chân thân, cao lập không trung, nhưng là bởi vì tại trong cao không, bị tầng mây chỗ làm, phổ thông người mắt thường không cách nào xem xem.

Lúc này, nguyên bản rồi đi Thất Đạo thân ảnh lần nữa thoáng hiện tại Vân Tiêu Bảo Điện trước đó, riêng phần mình mang theo tâm tình kích động nhìn xem cái này vạn Gucci dấu vết. . .

Đám người làm cao thủ tuyệt thế, nhao nhao kèm chế tâm tình kích động, liếc nhau, vận khí chân khí trong cơ thể, hợp lực đẩy ra cái kia phù bụi đã lâu đại môn, mọi người ở đây vận lực mở cửa lớn ra một khắc này, vạn đạo kim quang, sáng chói đến cực điểm, từ trong cửa lớn phun ra, phóng lên tận trời.

Bảy người vạn vạn không nghĩ tới có như thế biến cố, né tránh đã không kịp, nhao nhao bị kim quang chiếu ở, lập tức, Thất Đạo thân ảnh nhao nhao đứng chết trên tại chỗ, liền giống bị thi triển Định Thân Thuật, thân ảnh một không thể động dậy được. . .

Chương 2: Thôn cư thiếu niên

Hắc Thủy Thôn ở vào Thương Khung Đại Lục, Nam Hoang Hắc Long Vương thành trong phạm vi thể lực, Hắc Long Sơn Mạch phụ cận một cái vì số không nhiều Hán nhân thôn xóm.

Thôn xóm xây dựa lưng vào núi, bốn phía dùng đá núi xây lên, cửa thôn xuôi theo núi tiểu đạo vì cửa ra duy nhất, thôn lối ra chỗ, xanh đen đầu chái nhà, ở dưới ánh tà dương hiện ra như kim loại u quang. Sắt lá bao quanh sắt hoa cây cối chế tạo đại môn, đúc bằng sắt then cửa, chùng dày một thước, hai thước rộng.

Hắc Thủy Thôn chiếm diện tích không lớn, hơn mười dặm, trong thôn có từ đào hồ nước, ven bờ một phiến xanh um tùm cây cối, một mực hướng về trên núi uốn lượn mà đi. Một bên khác xen vào nhau tinh tế dân cư lấy sơn lâm làm bạn, lấy hồ nước vì lân cận.

Cổ lão thôn xóm không biết từ chỗ nào vang lên vài tiếng gà gáy âm thanh, tiếng chó sủa, một sợi từng cơn gió nhẹ thổi qua, sương mù chậm chậm địa tản ra, một sợi ánh nắng từ trên đường chân trời bò lên, Như Yên như mây, nương theo lấy thôn dân nhao nhao tỉnh lại, khói bếp lượn lờ cổ phác khí tức nhào tới trước mặt.

Thôn xóm tới gần cửa thôn phụ cận nơi không xa một phiến trên quảng trường, giờ phút này, trên quảng trường bóng người lác lác, sắt thép va chạm thanh âm không thôi, từng cái oai hùng hán tử, trong tay hoặc cầm chiến mâu, hoặc cầm thiết thương, chiến đao, bọn hán lớn tiếng gào thét, bộ pháp đập động, tiếng như mãnh hổ, chấn động mây xanh, cũng không ít thiếu niên ở một bên đi theo rèn luyện thân thể, tu tập võ đạo.

Vài thô áo gai Tiểu Dật dáng người gầy gò, bộ dáng còn tính toán rõ ràng tú, chỉ là con mắt trống rỗng, mờ mịt vô thần, không có một tia thần thái, cho người ta một loại mất đi linh hồn cảm giác. Đờ đẫn địa rửa mặt hoàn tất, từ hồ nước văng về một Giác Mộc nhưng mà đi hướng trên quảng trường.

Ven đường, không ít Hắc Thủy Thôn bên trong thiếu niên, cũng đều sớm rời giường, hết sức nhìn thêm đến Tiểu Dật thiếu niên, nhao nhao đối nó chỉ trỏ.

"Đáng tiếc, lớn như vậy một người thế nào lại là một cái lớn đồ đàn đâu?"

"Khụ khụ, lời không thể nói lung tung, ta xem người ta sinh hoạt không rất tốt sao?"

"Vậy thì thế nào? Nghe nói tên kia từ xuất sinh đến bây giờ, đều mười hai năm, đều không biết nói chuyện, không phải người ngu là cái gì?"

"Đúng vậy a đúng vậy a, các người nhìn hán cái kia chất phác ánh mắt, thật hoài nghi, nếu không phải còn có nhiệt độ cơ thể, đơn giản cùng cương thi không sai biệt lắm đâu? Nếu là nhảy mấy bước, nói không chừng. . ."

"Nói không chừng người ta đại trí giả ngu, hoặc là nói người ta chỉ là mặc kệ chúng ta mà thôi. "

"Lời này của người đuổi lý không, nói đến chính mình cũng không tin đi, người xem chúng ta nói hán như vậy đều không có phản ứng gì, không phải người ngu là cái gì?"

"Đúng vậy a, đáng tiếc, như không phải người ngu, thôn người * tuổi liền bắt đầu tiến hành tư chất khảo nghiệm, hán làm sao đến bây giờ còn không tiến hành tư chất khảo thí đâu? Các người nhìn hán cái kia gầy cùng giống như con khỉ, ngay cả trong thôn những cái kia tiến hành tư chất khảo nghiệm qua hải đồng thân thể cũng không sánh bằng. "

"Người đây không phải nói nhầm, chỉ cần tiến hành tư chất khảo thí tối thiểu nhất đều có thể nhận lấy đến một phần hạ phẩm bồi nguyên dịch, phục dụng qua hạ phẩm bồi nguyên dịch cố bản bồi nguyên, thân thể làm sao có thể hội kém đâu?"

"Cho nên ta lúc này mới nói hán ngốc nha, nếu không tốt như vậy sự tình làm sao chậm chạp đến bây giờ hán đều không đi?"

"Người kiểu nói này, vậy xác thực, xem ra tên kia trí thông minh quả thật có chút vấn đề. "

Người nói chuyện như thế vừa phân tích, có vẻ như đạo lý rõ ràng, có lý có cứ, xung quanh thiếu niên đều tin phục.

"Tiểu Dật chào buổi sáng nè!" Trong đám người nhìn như tuổi tác lớn nhất thiếu niên nhìn thấy Tiểu Dật đi tới, nhếch miệng sáng sủa cười một tiếng, đưa tay nói một tiếng, ôn hòa lấy nói ra.

Đáng tiếc Tiểu Dật tựa hồ nghe không thấy người bên ngoài thanh âm, biểu lộ vẫn như cũ đờ đẫn, bước chân vậy không có ngừng nghỉ, thác thân vượt qua cái kia nói chuyện thiếu niên, tiếp tục tiến lên.

"Thù Ngần đại ca, người làm gì cùng một cái kẻ ngu nói chuyện? Biết rất rõ ràng hán không có khả năng đáp lại người, người mỗi sáng sớm nhìn thấy hán,

cũng đều muốn đánh chào hỏi?" Bên cạnh một cái không rõ ràng cho lắm thiếu niên khinh miệt nhìn xem Tiêu Dật, không thèm quan tâm địa nói ra.

Tuổi tác khá lớn thiếu niên, nghe được loại lời này, thần sắc lạnh lẽo, sinh lòng không vui nói: "Các ngươi tuổi tác mặc dù nhỏ, nhưng là không thể đại biểu các ngươi có thể không chút kiêng kỵ bộc lộ ra sự dốt nát của mình, muốn biết Tiêu Dật Phụ thân thế nhưng là trong thôn duy nhất Tiên Thiên cao thủ, nghe nói mười hai năm trước nếu không phải là bởi vì Tiêu bá phụ, thôn trưởng, Thủ Nhân thúc cùng ta Phụ thân mấy người liền không về được, thôn cũng không có hiện tại an ổn. "

"Thì tính sao, ta thế nhưng là biết năm đó nếu không phải hắc Phụ thân không có chút nào hành động, nãi nãi ta nói không chừng sẽ không phải chết, cái này chẳng lẽ chính là một cao thủ cái gọi là phong phạm?" Trong đó có một cái tuổi nhỏ nhất thiếu niên, hừ lạnh một tiếng, đối Thạch Thủ Ngân ánh mắt nhìn như không thấy, mặt mũi tràn đầy khinh thường nói.

"Thạch Thanh, đủ rồi, năm đó ngươi cũng không có xuất thế, ngươi biết chút ít cái gì? Chẳng lẽ ngươi Phụ thân không có nói cho ngươi biết năm đó cũng là sự tình xuất có nguyên nhân. "

Thạch Thủ Ngân rất bất mãn Thạch Thanh nói chuyện, nghĩ thầm một đứa bé biết chút ít cái gì, còn không phải hắc Phụ thân Thạch Tín một mực đối với chuyện này canh cánh trong lòng, nói không chừng lúc nào cầu nhàu thời điểm bị Thạch Thanh cái này tiểu gia hỏa nghe được, mới có nói như vậy.

"Hừ, vậy thì thế nào, dù nói thế nào vậy không cái biến được Tiêu Dật là một cái lớn đồ dân sự tình, hồ phụ khuyến tử, không đúng, ngay cả khuyến tử cũng không bằng, thuần túy một cái lớn đồ dân, không ngoài như vậy. " Thạch Thanh càng thêm khinh thường.

"Ngươi. . . Ngươi chẳng lẽ liền không có một chút cảm ân chi tâm? Năm đó nếu không phải Tiêu Dật Phụ thân, nói không chừng ngươi Phụ thân đều bị người giết hại, khi đó lại có về sau ngươi sự tình gì? Nói đến, Tiêu Dật một nhà dù cho đối không lên bà ngươi, nhưng là đối ngươi cuối cùng là có đại ân, không đủ à?"

"Mơ tưởng đem ta thật coi tiểu hài lừa gạt, chuyện năm đó ta nhưng cũng là nghe ta Phụ thân nói một chút, dù cho không có hắc Phụ thân, chỉ cần lúc ấy gia gia của ta xuất thủ, cũng giống như nhau an toàn. Huống chi, cho dù hắc Phụ thân lợi hại hơn nữa, hiện tại còn không biết ở nơi nào đâu, không rõ sống chết. " Thạch Thanh ngạo nghễ nói.

"Ngươi, ngươi đơn giản mình ngoan bất linh, không thể nói lý, gỗ mục không điều khắc được vậy! Tiêu thúc phụ nếu không phải vì thôn, làm sao có thể tại mấy năm trước mất tích, lười nhác cùng ngươi phân trần. " Thạch Thủ Ngân vung vung lên ống tay áo, bị tức đến không nhẹ, không còn để ý hội Thạch Thanh cái này tiểu thí hài, vung tay đi hướng quảng trường.

Nghe chung quanh trào phúng âm thanh, thở dài đồng tình âm thanh, tựa hồ cũng không có ảnh hưởng một thiếu niên. Tiêu Dật trên mặt vẫn không có bất kỳ biểu lộ gì, phảng phất không đếm xỉa đến, đẩy hết thảy đều không liên quan đến mình đáng về.

Bất quá ngay tại đám thiếu niên này không biết đến thời điểm, cặp kia đôi mắt vô thần, ngẫu nhiên hiện lên một tia sáng tỏ, theo cái này một tia sáng tỏ, giống như đốt lên toàn bộ thế giới giống như, Tiêu Dật con mắt dần dần sáng ngời có thần, trong con ngươi càng tràn đầy ngoan thế bất cung, khoe môi phác hoạ ra một vòng đường cong, lộ ra một tia không muốn người biết tà mị tiêu dung.

Rõ ràng mười hai năm, vẹn vẹn giữ lại một tia còn sống bản năng ý thức lộ ra bản thể, tại thôn ánh mắt của tất cả mọi người trung, chết lặng sinh hoạt mười hai năm, bị ép trở thành một cái kẻ ngu đồng dạng nhân vật, một mực bị người phi nhổ lấy.

Rõ ràng mười hai năm, Tiêu Dật cái kia một tia bản năng căn bản bất lực phản bác, chỉ có thể bị động đi theo đám người cùng một chỗ rèn luyện, về nhà ăn cơm, đi ngủ nghỉ ngơi, có lẽ kinh lịch quá nhiều, một chút nhân thoại, Tiêu Dật đã sớm không để trong lòng.

Rõ ràng mười hai năm, trời không tuyệt đường người, theo cái kia đôi mắt sáng lên, theo linh hồn thức tỉnh trở về, ngày xưa đồ dân đã không còn là đồ dân, làm xuyên qua người, không tệ, chính là xuyên qua, Tiêu Dật chắc chắn tại cái này phiến Thương Khung Đại Lục lưu lại thuộc về truyền thuyết của mình.

Cứ như vậy, Tiêu Dật an tĩnh vượt qua cái này bình thường một ngày, một ngày này có lẽ cũng không phải bình thường một ngày. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Chỉ Xích Thiên Nhai

Chạng vạng tối, màn đêm dần dần rơi xuống, phía đông mấy khóa minh tinh chợt hiện, theo điểm điểm tinh quang dần dần tăng nhiều, đại địa lặng lẽ dung nhập một phiến trong bóng đêm.

Trời nếu có tình Thiên Diệc lão, nguyệt như Vô Hận nguyệt bầu dục. Lúc đêm khuya vắng người, Tiêu Dật ngưng mắt nhìn lại đi qua tuế nguyệt, từng li từng tí đều là để cho mình Hồn Khiên Mộng Nhiều người, bây giờ người ở đâu, trong lòng tương tư người có biết?

Gió mát tập chỉ, hình ảnh độc người đơn, lại là trời tối người yên chỗ, trong lòng về u sầu ai biết?

Lạnh lẽo đêm, đầy sao trời, nguyệt chưa tròn. Cô đang chiều ta ngủ, khinh khinh nhân nhạ khó nhập mộng, đều ở nửa tỉnh ở giữa, đứng dậy dựa phía trước cửa sổ, tâm tư loạn, cũng là tương tư nhiều nội tâm, trong lòng có khổ ai biết?

Tiêu Dật suy nghĩ lần nữa phiêu về tới cái kia thê non hẹn biển một đêm.

"Tiêu Dật, người nói chân trời góc biển có xa hay không?"

"Không xa! Thế giới rất nhỏ, các loại ta cùng người đến chân trời góc biển, người là ở chỗ này, chân trời góc biển làm sao hội xa?"

"Đều nói người thời nay không thấy thời cổ nguyệt, tháng này đã từng chiếu cổ nhân, cổ nhân người thời nay như nước chảy, chung nhìn Minh Nguyệt đều là như thế. Tiêu Dật, người nói Minh Nguyệt đến cùng là cái gì nhan sắc đâu?"

"Có lẽ là xanh, liền như là biển xanh, đồng dạng sâu, cũng giống đêm nay Mộng Như đồng dạng u buồn. "

"Tiêu Dật, ta không phải u buồn, người nói, nếu không chúng ta kết hôn a? Dù sao chúng ta cũng không nhỏ. "

"Mộng Như, ta vậy nguyện cùng người đến Thiên Hoang địa lão, chung thủ Minh Nguyệt, người chính là ta trong lòng Minh Nguyệt a, thế nhưng là ta bây giờ điều kiện, lần trước đi nhà người. . ."

"Tiêu Dật, người hiểu được!"

"Cái kia bá phụ bá mẫu bên kia làm sao bây giờ?"

"Là ta lấy chồng, cũng không phải bọn hán gả, ta mặc kệ!"

"Cái này không được đâu!"

"Tiêu Dật, người còn có phải là nam nhân hay không? Chúng ta đều như vậy, đời này ta không phải người không gả, cho dù là rời nhà trốn đi!"

"Mộng Như, tại trời nguyện làm chim liền cánh, trên mặt đất nguyện vì tình vợ chồng. Ta Tiêu Dật thề với trời, đời này không phụ!"

"Tiêu Dật!"

"Mộng Như!"

Đêm khuya, Tiêu Dật lăn lộn khó ngủ, vô tận tương tư hóa thành bên gối nước mắt.

"Tiêu Dật, người ở đâu? Người đã quên ước định của chúng ta sao? Người làm sao còn chưa tới tìm ta? Cho dù trời cao đất rộng, núi cao đường xa, vậy ngăn không được người ta triền miên lưu luyến, Tiêu Dật, ta các loại thật đáng a!"

"Mộng Như!"

"Tiêu Dật, ta ngay tại trước mắt người, người vì cái gì không đến thăm ta, chẳng lẽ chúng ta thật là có duyên gặp nhau, vô duyên gặp nhau; chân trời góc biển, may mắn hiểu nhau, không may gần nhau sao? Vậy người nói Thương Hải trắng sáng, thiên trường địa cửu đâu?"

"Mộng Như!"

"Tiêu Dật, người nhất định phải tới tìm ta, nhất định phải tới!"

"Mộng Như!"

Có lẽ là ngày có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng, nửa đêm tỉnh mộng, Tiêu Dật lại một lần nữa thông suốt bừng tỉnh, âm thầm nói nhỏ: "Mộng Như, yên tâm đi, mặc dù trong cái thế giới này lâu, nhưng là ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên người. Đặc biệt là ban sơ người. Đến bắt đầu đến cuối cùng, người chính là ta cả đời chờ đợi. "

"Mỗi một lần cùng người làm bạn ta đều rất cảm thấy vui mừng. Mà bây giờ, đã người ta đã kết lãng mạn ước hẹn, mặc dù bởi vì tạm thời ly biệt, nhưng là ta tin tưởng, vô luận tiền đồ thế nào, ta đều hội cùng người đi qua, thế giới như vậy coi như lại phiêu miểu, có người cũng liền đầy đủ. "

Không hỏi kiếp trước thị phi phi phi, không hỏi kiếp sau dài dài ngắn ngắn. Đời này ứng đời này nguyện. Không hỏi là cướp là duyên. Tiêu Dật trong lòng thâm nghĩ, Mộng Như, vừa bởi vì ta đi tới cái này phương thế giới, như vậy ta nguyện chấp chết chi thủ, cùng chết giai lão, tận ta cả đời, bạn người Luân Hồi.

Bất quá nhìn xem bây giờ mình cái này ấu tiểu thân thể, cũng không khỏi phát ra một trận bất đắc dĩ cười khổ, hán không khỏi nghĩ đến mình bị đưa đến

tình huống của cái thế giới này.

Nguyên lai hệ thống mang theo Tiêu Dật liễu Mộng Như hai người Đẩu Chuyển Tinh Di chuyển đến đến Thương Khung Đại Lục trên trời sao không, giấu ở một viên cắt hướng Thương Khung Đại Lục thiên thạch vũ trụ bên trong, vô xảo bất thành thư, ai có thể nghĩ đến bảy Võ Đế bởi vì phá Vân Tiêu Bảo Điện, mạnh kéo thiên thạch vũ trụ va chạm Bảo Điện phòng hộ.

Trước khi va chạm một khắc, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hệ thống đánh phải cường tự mang theo Tiêu Dật hai người linh hồn giáng lâm Thương Khung Đại Lục, cũng may bảy Võ Đế đều tại hết sức chăm chú lấy Vân Tiêu Bảo Điện, mà hệ thống lại vừa lúc là trạng thái hư vô, trong nháy mắt biến mất tại Vân Tiêu Bảo Điện chỗ.

Bởi vì Thân thể hủy diệt, Tiêu Dật hai người tại tinh thần kích thích hạ thanh tĩnh lại, sau đó trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem phía ngoài hết thấy, trong tầm mắt bảy người phi thiên độn địa, đạo bước hư không, thật sự là đột phá Tiêu Dật nhận biết. Cũng may Tiêu Dật thần kinh thô không nói, lại kinh lịch mạng lưới lớn oanh tạc, xuyên qua lý kỷ như vậy như thể không thể tưởng tượng sự tình đều đã trải qua, trước mắt vậy không tính là gì.

Mà bởi vì cưỡng ép mang theo linh hồn xuất khiếu, dẫn đến hệ thống năng lượng không đủ, Tiêu Dật hai người không kịp nói lời tạm biệt, giáng lâm sau cang là nam viên bắc rút lui. Hệ thống bởi vì năng lượng không đủ cần ngủ đông mười hai năm.

Bảy giờ mười hai năm trôi qua, Tiêu Dật vậy từ lúc trước hai nhi xuất thế đến bảy giờ mười hai tuổi, trước đó bởi vì hệ thống không có thức tỉnh, Tiêu Dật một mực ngơ ngác ngác tại trong thôn bị đám người coi như đồ dẫn đồng dạng, bây giờ hệ thống sắp thức tỉnh thời điểm, Tiêu Dật linh hồn cũng coi như triệt để thanh tỉnh.

Tiêu Dật tại dưới bóng đêm, cố gắng hấp thu cái kia một tia còn sót lại bản năng linh hồn những năm này đi qua từng li từng tí. Theo từ từ hấp thu, từng màn chuyện cũ nhanh chóng tại não hải hiện lên.

...

"Người tốt ta gọi Thạch Mẫn, từ hôm nay trở đi chúng ta chính là huynh đệ, thúc phụ đối ta một nhà có ân cứu mạng, ta đáp ứng Tiêu thúc phụ chiếu cố nhất định hội chiếu cố người, ta không biết có hay không có thể nghe hiểu được, nhưng là ta vẫn còn muốn nói, sau này nếu có người khi dễ người, người liền nói cho ta biết, ta định hội người báo thù." Thạch Mẫn trịnh trọng phát thệ nói.

"Dật nhi, mười năm, vì phụ mặc dù không biết người vì sao như thế, có lẽ là bởi vì năm đó vì phụ sai lầm, Dật nhi, ta vậy không biết người đến cùng có thể hay không nghe hiểu được vì phụ nói, nhưng vì hai mẹ con nhà người an toàn, vì phụ không thể không rời đi thôn, nếu như có gì ngoài ý muốn, người nhất định phải hảo hảo mà sống sót, chiếu cố tốt mình, chỉ là khổ nẫu thân người, mẫu thân người thương thế, ai, đều do Phụ thân không có khôi phục tu vi, nếu không, được rồi, không nói cũng được..." Tiêu phụ lặng im hồi lâu buồn vô cớ thở dài, không biết là đang thở dài Tiêu Dật, vẫn là tại thở dài mình, hoặc là cái khác.

...

Phụ thân, mẫu thân, Thạch Mẫn, Thạch Thủ Nhân, Thạch Tận Trung, Thạch Thanh chờ chút từng cái được được sắc sắc người, từng màn phun lên nội tâm, trong đó hữu tâm chua, có thống khổ, vậy có Hữu Nghị, có thân tình, trăm ngàn loại tư vị xông lên đầu, trong lúc nhất thời ngũ vị tạp trần.

Tại cái này vô đạo xung tôn thế giới, Võ Lực đại biểu địa vị, đại biểu quyền lực, chính là thực lực cùng kim tiền biểu tượng! Một cái không có Võ Lực người, hội bị bất luận kẻ nào nhìn không lên. Cho nên Tiêu Dật cho tới nay đều là thôn phần lớn người chế giễu mặt trái tài liệu giảng dạy.

Toàn bộ Thương Khung Đại Lục cơ hồ mỗi một người nam tử đều muốn từ nhỏ cố gắng rèn luyện, muốn các cha mẹ lấy làm tự hào, muốn mọi người sùng bái, muốn tương lai qua phong quang địa vị cùng hiển hách quyền lực, nhất định phải trở thành Võ Lực cường đại Võ Giả!

Hắc Thủy Thôn, thôn nam nữ老少 thiếu hơn tám trăm người.

Ánh bình minh vừa ló rạng, Hắc Thủy Thôn cái thôn này bên trên vẫn như cũ có sáng sớm một tia thanh lãnh chỉ khí, chỉ là thôn dân cơ hồ đều đã đi ra bắt đầu làm việc, cho dù là sáu bảy tuổi hài đồng, cũng kém không nhiều cũng đều rời giường bắt đầu truyền thống tính thần luyện.

Sáu tuổi đến mười bảy tuổi chính là tốt nhất tập võ chi tuổi.

Hắc Thủy Thôn phía đông trên đất trống, buổi sáng ấm áp ánh nắng xuyên thấu qua đất trống bên cạnh đại thụ, tại trên đất trống lưu lại pha tạp điểm sáng.

Chỉ thấy một đoàn hài tử, nhìn đi qua xem chừng không sai biệt lắm có một hai trăm người. Đám hài tử này dựa theo tuổi tác chia làm ba cái đoàn đội, nhỏ nhất cũng là phía trước nhất một nhóm kia hài đồng đại khái sáu đến chín tuổi; ở giữa cái kia một đoàn thể hầu như đều là liền mười đến mười ba tuổi, mà phía sau cùng thì là một đám mười bốn đến mười bảy tuổi thiếu niên.

Tại cái này một đoàn hài tử phía trước trên bàn, bên trong một cái cơ thể cường kiện, mặc mộc mạc áo vải ngắn sau lưng cùng vải thô quần dài, màu đồng cổ lằn da, tóc đen áo choàng trung niên nhân, sáng ngời có thần mà nhìn xem trong thôn cái này một nhóm thiếu niên, cũng là tương lai trong thôn hi vọng, chính tại nghiêm túc chỉ điểm bọn hắn.

Chỉ nghe thấy một đạo âm thanh vang dội vang lên, nam tử chăm chú nghiêm túc báo cho.

"Thái Dương mới lên, vạn vật ban đầu, một ngày kế sách ở chỗ thần, một năm kế sách ở chỗ xuân; mỗi ngày sáng sớm dùng nhiều công, cường cân tráng cốt, lưu thông máu Luyện Cân, tương lai mới có thể tại cái này Nam Hoang có sống yên phận tiền vốn. Các người hiểu chưa?"

"Minh bạch!" Một đám thiếu niên tinh khí mười phần, thanh âm vang dội địa đáp lại.

"Muốn trở thành một tên vĩ đại Võ Giả, nhất định phải từ nhỏ khắc khổ rèn luyện. " trung niên nhân chấp hai tay sau lưng, nghênh đầu lạnh lùng nói ra, cái kia lạnh lùng ánh mắt càng là hướng phía trước nhất đội ngũ vừa đi vừa về nghiêm nghị lướt qua, đám kia sáu bảy tuổi bọn nhỏ từng cái mím môi, đen lúng liếng con mắt càng là nhìn chăm chăm vị này trung niên nhân, không dám chút nào lên tiếng.

Trung niên nhân chính là Hắc Thủy Thôn đi săn đội ngũ thủ lĩnh, vậy chính là đội trưởng, Thạch Phong.

"Chúng ta đều là phổ thông bình dân, không có khả năng giống như những đại gia tộc kia đại môn phái đồng dạng có lợi hại trân quý võ học cao thâm bí tịch tu luyện, muốn trở nên nổi bật, muốn tương lai không bị người nhìn không lên, chúng ta duy nhất phương pháp chính là nhất định phải dựa theo nhất cổ lão, đơn giản nhất, cơ sở nhất phương pháp rèn luyện, rèn luyện thân thể, rèn luyện lực khí, khắc khổ, cố gắng! So sánh người khác tổn hao càng nhiều tinh lực, tổn hao càng nhiều tâm huyết đi cố gắng! Hiểu chưa!"

Thạch Phong ánh mắt quét về phía này một đám hài tử.

"Minh bạch. " một đám thiếu niên vang dội mà quát.

"Rất tốt. " Thạch Phong thỏa mãn lạnh lùng nhẹ gật đầu, những cái kia sáu bảy tuổi bọn nhỏ trong mắt phần lớn có tinh tinh mê mê, mà những cái kia mười mấy tuổi các thiếu niên ánh mắt đều kiên nghị vô cùng, bởi vì bọn hắn minh bạch trong đó nói tới hàm nghĩa.

Đi săn đội trưởng bên cạnh một vị lão nhân nhìn xem sân bãi bên trên hải tử, cũng là vui mừng gật gật đầu, sau đó đối Thạch Phong nói: "Là thời điểm công bố tư chất khảo thí thời gian. "

Thạch Phong nghe được lão người truyền âm, tiếp tục bổ sung nói ra:

"Bất quá, mặc dù chúng ta điều kiện gian khổ như vậy, nhưng vậy không phải là không có biện pháp cải thiện, chỉ cần khảo thí tư chất thời điểm, Căn Cốt Joyo người, thôn vậy hội ưu tiên hướng nó nghiêng tất cả tài nguyên, toàn lực bồi dưỡng. Ba ngày sau đó vừa vặn lại đến mỗi năm một lần tư chất khảo thí thời gian, tất cả điều kiện phù hợp người, đều có thể báo danh khảo thí. "

Tiêu Dật bởi vì lúc trước ngờ ngợ ngạc nhiên không có tham gia tư chất khảo thí, mà sau khi tỉnh dậy đương nhiên sẽ không bỏ qua cái này cơ hội, hướng chỉ lập tức chính là tư chất khảo nghiệm thời gian. Huống hồ cho dù mình không dùng được cố bản bồi nguyên bồi nguyên dịch, nhưng là nghĩ đến đây một thể thân thể mẫu thân thương thế, Tiêu Dật liền siết chặt nắm đấm, dù cho không vì mình, vì mẫu thân, cũng muốn thu hoạch được bồi nguyên dịch.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Tu luyện Đẳng Cấp

Thạch Phong tiếp tục nói ra: "Các ngươi trong đó mới một nhóm hải đồng lập tức liền muốn tu luyện, có nhiều thứ vậy là lúc này rồi giải, thừa dịp hôm nay quá muộn còn dư dả, ta liền cho các ngươi nói một chút. Về phần những người khác cũng phải hảo hảo nghe, đừng cho ta giả bộ ngắn ngủn!"

Thạch Phong nói xong, ánh mắt nghiêm nghị quét mắt phía dưới một chút.

"Thương Khung Đại Lục mặc dù trăm tàu tranh lưu, nghìn đạo tranh phong, nhưng là sáng chói cực hạn vẫn là võ đạo. Mọi người chỉ cần biết bởi vì thời kỳ viễn cổ thần đạo đã đứt, vạn đạo suy sụp, nắm đó không chút nào thu hút võ đạo, bây giờ đã là xưa đó bằng nay, thiên địa cũng là thích hợp nhất tu luyện võ đạo. Đi qua vô số tiền bối kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên thăm dò, võ đạo cực hạn, nghe nói có thể thông thần, cái này vì võ đạo phồn hoa đặt vững nền móng vững chắc. "

"Cảnh giới võ đạo chia làm sáu Đại cảnh giới, nhưng là bởi vì cái cuối cùng lớn cảnh giới thông thần chỉ cảnh, nghe nói chỉ là tiên nhân suy đoán, lai lịch đã không thể thi. Bây giờ đại lục ở bên trên chỉ lưu truyền tới nay nắm đại cảnh giới. Theo thứ tự là Hậu Thiên, Tiên Thiên, tông sư, Phá Toái Hư Không, chí cường nguyên thủy nắm đại cảnh giới. "

"Hậu Thiên cảnh giới chia làm mười tầng, tầng thứ nhất đến tầng thứ mười, một tầng thấp nhất, mười tầng tối cao; Tiên Thiên cảnh giới chia làm giai đoạn trước, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, viên mãn ngũ cảnh; cảnh giới tông sư chia làm tinh huy, ánh trắng, ánh sáng mặt trời tam tinh; Phá Toái Hư Không chia làm võ vụn, hư không hai giai, chí cường nguyên thủy Hồn Nguyên cảnh. "

"Đây là chính quy hệ thống phân chia, về phần trên giang hồ lại có một loại xưng hào phân chia: Hậu Thiên cảnh giới mỗi hai tầng làm một cái giai đoạn, mật lưu Võ Giả, tam lưu Võ Giả, Nhị lưu Võ Giả, nhất lưu Võ Giả, siêu nhất lưu Võ Giả nơi phát ra chính là căn cứ vào này. "

"Về phần cao hơn cảnh giới, về sau các người hành tẩu giang hồ liền tự nhiên sẽ hiểu, phỏng chừng các người từng cái mơ tưởng xa vời, nơi này liền không cùng các người từng cái nói tí mĩ, các người chỉ cần nhớ kỹ, võ đạo, các người mới vừa vận cất bước, ngay cả mặt lưu Vô Giả cũng không tính. Cho nên, nỗ lực a, các thiếu niên!"

"Phía dưới ta lại cho các người giải thích cặn kẽ Hậu Thiên cảnh giới, từng cái tốt nhất cho ta dựng thẳng lên lỗ tai của các người, chăm chú nghe cho kỹ. " Thạch Phong nhắc nhở lần nữa chúng nhân nói.

"Tục ngữ nói võ công là ngoại luyện gân xương da, nội luyện một hơi, cả hai tu luyện tới chỗ cao thâm, thực lực khó lường, bất quá liền như là âm dương đồng dạng, cuối cùng âm cực sinh dương, dương cực sinh âm, nội ngoại kiêm tu mới có thể đột phá Tiên Thiên, tăng lên dễ dàng đột phá khó, Thân thể đột phá không chỉ có muốn cải biến thể chất, càng phải minh tâm kiến tính, đại triệt đại ngộ.

Mà Tiên Thiên phía dưới Hậu Thiên mười cảnh chính là rèn luyện Thân thể, tính mệnh song tu giai đoạn.

Từ xưa bắt đầu, mọi người thượng võ, rèn luyện thân thể chính là chuyện thường ngày sự tình. Tại bây giờ, rèn luyện thân thể cũng là ắt không thể thiếu quá trình, bởi vì thân thể là tiền vốn làm cách mạng.

Ngoại công là rèn luyện Thân thể võ học phương thức, nhưng mà ngoại công tu luyện đối với người Thân thể vậy có yêu cầu tương đối, bởi vậy rèn đúc Thân thể liền bắt buộc phải làm.

Hậu Thiên mười tầng luyện thể cảnh giới từ thấp đến điểm cao hẳn là: Tầng thứ nhất luyện kinh, tầng thứ hai luyện Bì, tầng thứ ba luyện cốt, tầng thứ tư luyện gân, tầng thứ năm luyện tạng, tầng thứ sáu luyện tủy, tầng thứ bảy luyện tinh, tầng thứ tám luyện khí, tầng thứ chín luyện thần, tầng thứ mười Thái tức.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ nhất: Luyện kinh. Kinh tùy tâm sinh, quyền tùy kinh động. Chí cương thì chí nhu, từ thuận vừa mạnh lực tự nhiên chuyển hóa đi ra nhu hóa chỉ lực, đạt tới cương nhu cùng tồn tại thì luyện kinh đại thành!

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ hai: Luyện da. Người bình thường ra quyền, nắm nắm phát ra lực đạo, tuyệt đại bộ phận đều để cơ bắp Bì cương kém cỏi hóa giải. Luyện da chính là sử dụng tự thân nội lực cường hóa da thịt lông thấu, tăng cường * hoạt tính, đạt tới ngoài mềm trong cứng mục đích, đến lúc đó da thịt liền không còn là lực cản.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ ba: Luyện cốt. Từ xương luyện lên, từ trong ra ngoài kéo theo chính thể tăng lên, luyện tới đại thành, xương cốt cứng rắn, như kim như sắt, mình đồng da sắt, luyện cốt như thép, mà lại khí lực vậy hội viên siêu thường nhân.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ bốn: Luyện Cân. Đem nội lực từ Thân thể các nơi để luyện ra, càng đem ngưng tụ hơn, làm cho tại thể nội lưu động tuần hoàn, không ngừng tích súc lớn mạnh, đại thành thời điểm nội lực mạo xung đạt toàn thân khớp xương hội có gân cốt âm thanh sấm sét. Luyện gân xương da cũng là vì tốt hơn địa phát huy ra lực lượng, nếu như tự thân không đủ mạnh, lớn hơn nữa lực lượng đánh đi ra, như là lấy trứng chọi với đá, đụng một cái liền nát. Theo tu luyện, nội lực dần dần cường hóa Thân thể, gia tăng * xương cốt cơ bắp lực lượng cùng phòng ngự, nhờ vào đó đạt tới luyện cốt như thép, công thủ hợp nhất cảnh giới.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ năm: Luyện tạng. Nội lực tiến một bước tinh luyện, cường hóa ngũ tạng lục phủ, thậm chí hình thành một tầng nội lực màng bảo hộ, khiến cho ngũ tạng lục phủ càng thêm Kiên Nhẫn, tràn ngập lực lượng, thủy hỏa chung sức, âm dương tương dung. Hấp khí như tuyến, bật hơi như tiền. Luyện tới một bước này thậm chí có thể bật hơi giết người, đương nhiên, gặp được cùng các loại cảnh giới cao thủ thì vô dụng, bởi vì không cách nào phá trừ nó bên ngoài cơ thể nội lực phòng ngự.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ sáu: Luyện tủy. Luyện tủy thay máu, Phạt Mao Tủy Tủy. Thể nội nội lực tiến một bước tinh luyện, cường hóa tinh huyết, ngưng tụ không tan, khiến cho thể nội lực huyết dịch tinh thuần vô cùng, xa phi thường người. Tu luyện tới cấp độ này, có được có thể tiếp tục tác chiến năng lực, một chút nhỏ bé ngoại thương hội theo thời gian, nội lực vận hành ở giữa, tự động khép lại.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ bảy: Luyện tinh. Nhân thể tam bảo chỉ tinh khí thần trước đó muốn, luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, Luyện Thần Hóa Hư cấp độ thứ nhất chính là luyện tinh. Luyện tinh chỉ công, chủ vì luyện tinh hóa khí, không tinh phát động lúc, như cần nó tự nhiên, liền biến thành có hình có chất chỉ trực tinh mà hạ lưu, cho nên tất luyện chỉ làm hóa mà lên thăng, thì có thể dùng tinh không chảy qua vậy. Tinh trẻ con thể tinh không đủ, không thể được Tiểu chu thiên mà thăng tự đại chu thiên cất bước. Trung lão niên người chỉ đã Phá Thể người, tinh bại khí suy, thì tuyệt căn từ Tiểu chu thiên làm lên. Thủ tu sinh tinh bổ dương, đi lừa bổ khí, đã đạt tới bách bệnh không sinh, chư tà bất xâm cảnh giới.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ tám: Luyện Khí. Hô hấp thổ nạp, nước cốc thay thế, dinh dưỡng thoa bổ, huyết dịch vận hành, tân lưu nhu nhuận, chống cự ngoại tà các loại hết thảy * hoạt động đều ý lại tại khí. Người từ khí sinh, khí từ hướng về, dưỡng khí toàn bộ tinh thần nhưng phải đạo. Đến trình độ nhất định thậm chí có thể làm được ngự khí mà đi, bắt đầu thoát ly người bình thường phạm tu.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ chín: Luyện thần. Thần mạo xung thì thân mạnh, Thần suy thì thân yếu, Thần tồn thì có thể sinh, Thần đi thì hội chết. Đến thần giả xương, thất thần người vong. Đạt tới loại cảnh giới này, bắt đầu lĩnh ngộ đủ loại nhân thể diệu dụng, có được thường nhân không cách nào tưởng tượng lực lượng.

Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ mười: Thái tức. Thái từ phục khí trung kết, khí từ có thai trung ngưng. Khí nhập thân đến gọi là sinh, Thần đi cách hình gọi là chết. Thần chỉ cùng khí, lẫn nhau đối đãi, tương hỗ là gốc rễ. Thần thuần âm, dụ chỉ vì chử, này là bản thân chỉ âm dương. Thần là tính, khí là mệnh, tính không rời mệnh, mệnh không rời tính, tính mệnh giao tu.

Mà ở đây phía trên, cảnh giới Tiên Thiên lại phân làm giai đoạn trước, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, viên mãn ngũ cảnh. Tiên Thiên cảnh giới, tuyệt không

thể tả, Tiên Thiên chi khí vận chuyển quanh thân, nội lực từ đây sinh sôi không ngừng, như Giang Hải, thao thao bất tuyệt. Thông suốt gương sáng, mượt mà tự nhiên, vỡ bia nứt đá, đứt ngọc phân kim, dễ như trở bàn tay. "

"Tốt, các ngươi tiếp tục trở về suy nghĩ kỹ một chút ta hôm nay nói, tạm thời liền giới thiệu đến nơi đây, sắc trời không muộn, mọi người tán hội, mấy ngày nay chuẩn bị cẩn thận, ngày mai trong luyện võ trường bắt đầu đăng ký báo danh, báo danh lời cuối sách đến đúng giờ tới tiến hành khảo thí, chưa người ghi danh, thống nhất coi là tự động từ bỏ. "

Thạch Phong trọng điểm nhắc nhở đám người một phen về sau, vung vung lên ống tay áo, đi theo trên đài mấy người bứt ra rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Đăng ký báo danh

Sáng sớm hôm sau, Tiêu Dật đi đến luyện võ trường, lúc này trong luyện võ trường, đã lục tục ngo ngoe tới không ít người, đứng đài phía trên, đã bắt đầu có người tại báo danh đăng ký tiến hành khảo thí, khảo nghiệm thực lực người cũng có, đương nhiên cũng không ít người là tiến hành tư chất khảo thí.

Tiêu Dật đi đến trước sân khấu, nói ra: "Ta muốn ghi danh tiến hành tư chất khảo thí!"

"Cái gì?" Đăng ký nhân viên cũng là giật nảy cả mình.

"Nha, cái này không phải chúng ta thôn lớn đồ đàn sao? Thế mà có thể mở miệng nói chuyện? Ta còn vẫn cho là hần là câm điếc đâu!"

"Hần còn biết đến báo danh, xem ra vậy không ngốc à!"

"Sự kiện lớn a, lớn đồ đàn thế mà mở miệng nói câu nói đầu tiên, hần là muốn dự định một tiếng hét lên làm kinh người a?"

"Vậy nhưng chưa hần, đồ đàn chung quy là đồ đàn, ngươi còn trông cậy vào hần một khi đồn ngộ không thành?"

"Đồ đàn rốt cục biết đến khảo nghiệm, coi như ngốc không phải rất lợi hại à. "

"Cái nào thì có ích lợi gì? Mười hai tuổi vẫn là một cái không biết võ nói phét vật, tục ngữ nói, một bước không đuổi kịp, từng bước không đuổi kịp, so sánh người đồng lứa hần được kém không phải một điểm nửa điểm, ngươi cảm thấy cho dù hần sau này tập võ còn có hi vọng sao?"

"Lời nói không thể nói đầy, muốn biết ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo! Lúc này mới đã chậm mấy năm mà thôi, còn không tính quá muộn, trước kia chúng ta nói hần như vậy, hần không so đo, chúng ta còn chưa tính, hôm nay vừa biết hần hội nói chuyện, chúng ta lại nói hần như vậy có phải hay không có chút quá?"

"Làm sao? Tiểu tử ngươi sẽ không sợ, nói thế nào ngươi cũng là một cái Hậu Thiên tăng hai cảnh giới Võ Giả, ngay cả một cái đối với võ học nhất khiếu bất thông tiểu tử ngươi cũng sợ lên, vậy quá không có tròn a?"

"Cái này. . ."

Nhưng vào lúc này, Thạch Thanh vậy đi đến bệ đến, vừa hay nhìn thấy Tiêu Dật. Hần mới đầu đầu tiên là có chút kinh ngạc, sau đó nghe được dưới đài tiếng nghị luận lập tức nhũn mảy, nhìn thấy Tiêu Dật để hần cực kỳ khó chịu.

"Tiêu Dật, thật không nghĩ tới, nhiều năm qua ngươi lần thứ nhất mở miệng chính là tới đây tiến hành báo danh tư chất khảo thí, ta cảm thấy ngươi vẫn là đừng báo danh, cùng nó đến lúc đó biết được tư thân tư chất quá kém, tự rước lấy nhục; không bằng cụp đuôi làm người, còn có thể giữ lại ngươi chỉ có một điểm mặt mũi. "

Thạch Thanh trong lời nói ý trào phúng rất rõ ràng, hần tuyệt không hội cho phép Tiêu Dật báo danh thu hoạch được bồi nguyên dịch, dù là Tiêu Dật tư chất là võ học phế vật, nhưng là không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất Tiêu Dật tư chất rất tốt đâu? Muốn biết hần Phụ thân thế nhưng là Tiên Thiên võ giả, kẻ thừa bậc cha chú cường đại huyết mạch, hần không có đạo lý hội rất kém cỏi.

"Ta tư chất lại như thế nào kém, đó cũng là chuyện của chính ta, ta cũng không phải là đơn thuần vì khảo thí tư chất mới tới khảo thí tư chất, ta tới đây, chỉ là vì phóng ra ta truy cầu võ đạo bước đầu tiên mà thôi. Huống chi ngươi những lời kia cũng không phải ngươi nói ra được đi, tin tưởng bằng ngươi một cái tiểu thí hài ngươi cũng nói không ra lời như vậy, vẫn là ngoan ngoãn về nhà bú sữa đi thôi, để người lớn nhà ngươi đến nói chuyện với ta!" Tiêu Dật chột ngắt đầu, một đôi mắt Minh Lăng triệt con mắt nhìn chăm chú lên Thạch Thanh, chế nhạo nói.

Mọi người dưới đài lập tức một trận cười vang, cơ linh người lần thứ nhất cảm thấy Tiêu Dật biến hóa, cảm giác Tiêu Dật giống như biến thành người khác giống như, loại biến hóa này nói không nên lời là tốt là xấu, nhưng là lúc này đối Tiêu Dật mà nói, không thể nghi ngờ là mặt tốt chiếm đa số.

Thạch Thanh nghe được dưới đài trận trận tiếng cười, sắc mặt bị tức lúc đỏ lúc trắng, bỗng dưng, cảm chặt nắm đấm khớp xương phát ra một trận nhẹ vang lên, âm vang một tiếng đánh tới hướng trên trận đăng ký báo danh cái bàn, cái bàn ứng thanh mà nứt, mặt bàn càng là chia năm xẻ bảy.

Người chung quanh nhao nhao mở to hai mắt nhìn, dù sao bọn hắn đại đa số cùng Thạch Thanh niên kỷ không sai biệt lắm, lớn vậy lớn không lên mấy tuổi, mà cái này Thạch Thanh tuổi còn nhỏ, thể mà một quyền có như thế chi uy, nhưng lại làm cho bọn họ nhao nhao kinh ngạc không chỉ.

"Vô đạo? Người một cái ngay cả vô học bí tịch đều chưa sờ qua người cũng dám nói truy cầu vô đạo? Không sống mấy năm, người biết vô đạo là cái gì không? Đơn giản đồng dạng, ta thuở nhỏ tập võ, đồng luyện ba chín, hạ luyện tam phục bây giờ khó khăn lắm tiến vào Hậu Thiên tầng một cảnh giới, cũng bất quá là sơ khuy vô đạo cánh cửa, mà người, ha ha, an dám nói bừa vô đạo? Thật là khiến người ta cười đến rụng răng. Nếu không phải người ý vào người Phụ thân ban cho, người một cái tôm tép nhãi nhép mà thôi, có tư cách gì đứng ở chỗ này nói chuyện với ta? Ta khuyên người một câu, làm người tốt nhất có tự mình hiểu lấy." Thạch Thanh mang theo trào phúng địa nói ra.

Tiêu Dật hít sâu một hơi, chậm chạp mà hữu lực địa nói ra: "Thạch Thanh, luận thực lực, ta không bằng người; luận tài nguyên tu luyện, ta càng không bằng người; luận Thiên Phú, có lẽ ta vẫn là không bằng người. Bất quá, cho dù dạng này lại như thế nào? Tu võ nhìn không riêng gì trước mắt thực lực cùng Thiên Phú tài nguyên, càng quan trọng hơn có một viên hướng võ chí tâm! Cho dù hôm nay thực lực người vượt qua ta, đó bất quá là so sánh ta tu luyện sớm mấy năm mà thôi, nhưng là, vậy vèn vèn như thế!"

"Người tập võ là bởi vì thu hoạch được hư vinh danh lợi địa vị, ta tập võ thì là vì tín niệm của mình, người vô đạo chí tâm đã không đủ thuần túy, vô đạo không phải có Thiên Phú người vô đạo, cũng không phải kẻ có tiền vô đạo, mà là một lòng hướng võ người vô đạo, sớm muộn cũng có một ngày, ta hội vượt qua người, ta tin tưởng một ngày này sẽ không quá xa!" Tiêu Dật nói đến câu nói sau cùng cơ hồ là từng chữ nói ra, thanh âm trong trẻo, ở đây phụ cận người toàn bộ nghe rõ rõ ràng ràng.

Chung quanh khinh thường chế giễu châm chọc thanh âm lần nữa không có chút nào che lấp địa truyền đến Tiêu Dật trong tai.

"Nói đùa cái gì, gia hỏa này quả thực là điên rồi, bằng hắn ăn không răng trắng liền muốn đuổi kịp Thạch Thanh, chỉ sợ là người si nói mộng!"

"Đúng vậy a, Thạch Thanh mặc dù không có khảo thí, nhưng nhìn thực lực vẫn là Hậu Thiên tầng một cảnh giới, hắn mới mười tuổi, quả thực là thiên tài."

"Đúng vậy a! Tiêu Dật không sống nhiều năm, bây giờ càng là mặt lưu Vô Giả đều không phải là, vô đạo đều không có nhập môn gia hỏa ở chỗ này phát ngôn bừa bãi, đơn giản đồng dạng, chẳng biết xấu hổ!"

Trong đám người truyền đến từng đợt tiếng nghị luận, mỗi một câu cũng giống như một thanh đao cắt tại Tiêu Dật trái tim. Trước kia có lẽ là bởi vì linh hồn không được đầy đủ, ngây thơ vô tri, nhưng giờ phút này nghe những này chói tai tiếng nghị luận, Tiêu Dật là thật lần thứ nhất cảm giác được chói tai như vậy, như vậy làm cho người ta chán ghét.

Thân thể của hắn hung hăng dừng một chút, cúi đầu, để cho người ta thấy không rõ hắn thời khắc này biểu lộ. Chỉ gặp hắn nắm thật chặt nắm đấm, thân thể khẽ run, cái kia căn chặt bờ môi đã tràn ra một tia đỏ thẫm vết máu, tại trời chiều chiếu xuống phá lệ loá mắt.

Bỗng nhiên, Tiêu Dật ngẩng đầu, khóe miệng hơi vênh lên, mang theo tơ máu khóe miệng dưới ánh mặt trời, lộ ra dị thường tà mị, đối đăng ký người báo danh nói ra: "Tên ta đã báo, về phần trên không ghi danh cái kia là chuyện của người, bất quá đến lúc đó người khác hỏi tới, ta thể nhưng là ăn ngay nói thật!"

Nói xong không đợi đối phương trả lời, liền nện bước bước chân nặng nề, mang theo không cam lòng mà quật cường ánh mắt, rời đi luyện võ trường. Cái kia từng tiếng châm chọc âm thanh phảng phất liền ở bên tai của hắn vang lên quanh quẩn, vẫn như cũ như vậy rõ ràng, là chói tai như vậy đau lòng! Tiêu Dật thề, cuối cùng cũng có một ngày, mình hội bằng vào thực lực nói chuyện.

Thạch Thanh thấy Tiêu Dật như thế, sùng sốt một chút, lập tức cao giọng cười to nói: "Rất tốt, ta liền nhìn xem hai ngày sau người đến cùng ra sao tư chất để người như thế không có sợ hãi."

Đăng ký người thấy Tiêu Dật một mình rời đi, hậm hực, biết trước mắt bao người, mình cũng không cách nào khó xử Tiêu Dật, đành phải bắt đắc đi đăng ký hạ Tiêu Dật danh tự.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Hệ thống khởi động

Trong luyện võ trường Thạch Thủ Ngân nhìn thấy Tiêu Dật cô đơn rời đi bóng lưng, để cho người ta ít nhiều có chút chua xót. Bất quá nghĩ đến Tiêu Dật lần đầu phản kích, dường như nhận thức lại Tiêu Dật, âm thầm nói nhỏ: "Thật không nghĩ tới, người trăm mặc nhiều năm như vậy, rốt cục bắt đầu sơ lộ tài hoa sao?"

Thạch Thủ Ngân người bên cạnh nhìn thấy hắn như có điều suy nghĩ bộ dáng, nói ra: "Thủ Ngân đại ca, người cho tới nay từ đầu đến cuối tin tưởng vững chắc Tiêu Dật không phải người bình thường, ta ngược lại thật ra muốn nhìn võ học của hắn đến tột cùng có gì chỗ lợi hại?"

"Thạch Dã Doanh, người không phải là muốn đánh hắn bí tịch võ công chú ý đi, ta khuyên người tốt nhất từ bỏ, mặc dù Tiêu thúc phụ là Tiên Thiên cảnh giới Võ Giả, nhưng là người nhìn Tiêu Dật nhiều năm như vậy, xem xét chính là không có tu luyện bất luận cái gì võ học đáng vẽ, ta nghĩ Tiêu thúc phụ chưa hẳn đem võ học truyền cho hắn. " Thạch Thủ Ngân đối người bên cạnh khuyên nhủ.

"Có đúng không? Nếu thật là dạng này, ta ngược lại rất là hiếu kỳ hắn ở đâu ra lực lượng? Ha ha, chúng ta không ngại rửa mắt mà đợi?" Thạch Dã Doanh hiển nhiên không tin hắn nói, hắn càng không tin một cái Phụ thân sẽ không cho con của mình lưu lại một tay. . .

Tiêu Dật lúc này tâm lý cũng không bình tĩnh, hắn rõ ràng địa biết, chỉ có thực lực bản thân mới có thể nói phục hết thầy, cũng chỉ có tự thân cường đại, mới có thể đi ra cái này Nam Hoang chi địa, bây giờ cũng chỉ có thể đem hết thầy mong đợi tại mạng theo mình xuyên qua hệ thống trên thân.

Màn đêm buông xuống, khắp trời đầy sao, trên bầu trời hằng hà sa số Tinh Tinh sáng rực địa lóng lánh, tùy tiện địa lóe ra, tinh huy tôn nhau lên.

Dưới ánh sao, một đạo cô tịch bóng người đứng vững, Ánh Tử bị kéo đến lão Trường Lão trường.

"Mộng Như, dù là thiên sơn vạn thủy, ta nhất định hội tìm tới ngươi, ngàn vạn muốn các loại ta. " thiếu niên kiên định nắm chặt lại quyền, lần nữa cho mình cổ vũ sĩ khí.

Đột nhiên, một đạo đột ngột điện tử hợp thành âm tại Tiêu Dật trong đầu vang lên.

"Nhò! Võ Hiệp Hệ Thống năng lượng khôi phục hoàn thành, bắt đầu khởi động!" Đây là hệ thống ngủ đông về sau, mười hai năm đến nay lần thứ nhất xuất hiện động tĩnh, đối với thời khắc này Tiêu Dật tới nói, không khác tiếng trời.

Mười hai năm, Tiêu Dật các loại chờ đợi nhiều năm, vậy đã chịu nhiều năm châm chọc khiêu khích, chịu đủ các loại bạch nhãn, bây giờ mình cuối cùng có một phen hi vọng, nếu như không phải có hệ thống cái này Kim Thủ Chi các loại đợi Tiêu Dật, Tiêu Dật đều không biết sau này làm sao ở cái thế giới này sống sót, làm sao có thể đi tìm mình nữ bằng hữu liễu Mộng Như.

Bởi vì thế giới này quá nguy hiểm, thuận tụy luật rừng, cường giả sinh tồn, kẻ yếu diệt vong, hôm nay cần hoàn toàn giải ưu thế của mình.

"Keng! Võ Hiệp Hệ Thống khởi động thành công. . ."

"Keng! Kiểm tra đến túc chủ lần thứ nhất khởi động hệ thống, mở ra phụ trợ công năng, Tân Thủ Đạo Sư phối hợp hoàn thành!"

"Túc chủ ngài tốt, hoan nghênh tiến vào Võ Hiệp Hệ Thống, vốn là Võ Hiệp Hệ Thống vì cái này phương tiểu thế giới duy nhất hệ thống, xét thấy túc chủ lần đầu tiến vào hệ thống, do đó cấp cho tân thủ gói quà lớn một phần. "

Theo thanh âm này vang lên, Tiêu Dật giống như đưa thân vào một cái thế giới giả tưởng, một cái hình tượng rất thật trần ngập uy nghiêm Tân Thủ Đạo Sư đưa thân vào trước mặt mình.

"Ngài tốt, đây là?" Tiêu Dật lần đầu tiến vào, có chút không nghĩ ra, trước mắt loại tình huống này mặc dù có chút cùng loại [kỹ thuật hiện thực ảo], nhưng lại có chút khác nhau, thật sự là quá mức tại rất thật, quá cao bức cách, để hắn có chút không biết làm thế nào.

"Túc chủ ngài tốt, ta là hệ thống vì ngài phối hợp Tân Thủ Đạo Sư, bởi vì lần đầu khởi động hệ thống chương trình, túc chủ thu hoạch được trí năng dạy học cơ hội một lần, trí năng dạy học kết thúc, về sau chỉ có thể dựa theo hệ thống thiết trí tốt quy tắc thao tác, túc chủ phải chăng bắt đầu sử dụng dạy học?"

"Là!" Tiêu Dật dứt khoát đáp.

"Bổn hệ thống vì duy nhất linh hồn ràng buộc, cùng túc chủ vì tương hỗ y tồn cộng sinh quan hệ, hệ thống vì túc chủ cung cấp cường đại phương pháp cùng tương quan tài nguyên, túc chủ tự thân cường đại sau cho hệ thống phân hồi năng lượng, bổ sung hệ thống tiêu hao. Nếu không, nếu là túc chủ không đủ được rồi năng lượng bổ sung hệ thống tiêu hao, cuối cùng chỉ có một kết quả!"

"Kết quả gì?" Tiêu Dật lập tức bắt đầu thấp thỏm không yên.

"Cái kia chính là bị hệ thống hút khô tự thân năng lượng, cuối cùng năng lượng không đủ, hệ thống lần nữa lâm vào ngủ đông tự động khôi phục năng lượng, lần sau thời kỳ dưỡng bệnh hội tăng gấp đôi, tỉ như lần trước năng lượng không đủ hệ thống ngủ đông mười hai năm, lần tiếp theo chính là hai mươi bốn năm, lại xuống một lần chính là ba mươi sáu năm. . ."

"Ngừng ngừng ngừng! Đừng nói nữa, đằng sau ta biết, người nói trước đi nói ta bị hệ thống hút khô năng lượng sau có hậu quả gì không?"

"Hệ thống ngủ đông, túc chủ linh hồn đương nhiên vậy hội rơi vào trạng thái ngủ say, cùng trước đó mười hai năm giống nhau như đúc, chỉ có tại hệ thống

sắp thức tỉnh khởi động thời điểm, tức chủ linh hồn mới hội hoàn toàn thức tỉnh. "

"Ta dựa vào, kiểu nói này, lần sau chẳng phải là muốn lại ngủ say hai mươi bốn năm, trời ạ, đến lúc đó chết như thế nào đều không biết, ta chết đi ngược lại là không quan trọng, thế nhưng là ta Mộng Như đến lúc đó làm sao bây giờ? Đây không phải tức nước vỡ bờ à? Ta cứ như vậy bị cái này không hiểu thấu Vô Hiệp Hệ Thống bức lương làm kỹ nữ?" Tiêu Dật lập tức không bình tĩnh, cũng càng thêm không bình tĩnh.

"Cho nên ta đề nghị tức chủ tốt nhất là tận chính mình cố gắng lớn nhất, đề cao thực lực bản thân, dạng này mới có đầy đủ năng lượng chèo chống hệ thống tiêu hao!"

"Đôi kia ta có chỗ tốt gì?"

"Hệ thống hội để ngươi mạnh lên!"

"Ách, tốt a, tính ngươi một câu nói trúng, ta lại không phản bác được. Vẫn là giới thiệu cho ta một cái hệ thống có nào công năng a!" Nhập gia tùy tục, Tiêu Dật đành phải ung dung tiếp nhận hiện thực.

"Sớm nên như thế!" Tân thủ chỉ đạo sư tuy có uy nghiêm, nhưng từ đầu đến cuối mặt không thay đổi nói ra.

"Ngươi . . Ta . . Dựa vào . . Ta cùng ngươi một cái nhập đưa cái gì khí, ngươi là đại gia được thôi, ngươi nói ta nghe. " Tiêu Dật tiếc rằng thở dài.

"Vô Hiệp Hệ Thống hấp thu tức chủ vô hiệp Phong Vân Truyện bên trong bộ phận nội dung, bao hàm tu luyện, Đan Dược, vũ khí tam đại hệ thống. Trong đó luyện võ, Luyện Đan, Luyện Khí vì hệ thống chủ yếu công năng, cái khác tương quan tài nguyên thống nhất cất giữ trong hệ thống bao khóa bên trong tồn trữ. "

"Kiểu nói này, ta tại vô hiệp Phong Vân Truyện nơi tồn trữ võ học bí tịch, linh đan diệu dược, Thần khí đồ phòng ngự đều tại?" Tiêu Dật nghe đến đó lập tức vẻ lo lắng diệt hết, lòng tin mười phần, tựa như xuyên qua trước đó lần thứ một trăm tại vô hiệp Phong Vân Truyện nơi Hoa Sơn Luận Kiếm thời điểm giống nhau như đúc, mình chỉ cần đem trước đó cất giữ võ học bí tịch, Thần khí Đan Dược toàn bộ lấy ra, chẳng phải là rất nhanh liền có thể trở thành một cao thủ? Đối với cái này Tiêu Dật đây cõi lòng chờ mong.

"Hoàn toàn chính xác tồn tại, nhưng là, bởi vì hệ thống trước đó năng lượng khuyết thiếu ngủ đông, dẫn đến hệ thống bao khóa toàn bộ bị phong ấn, chỉ có thể theo tức chủ tu vi tăng trưởng theo thứ tự giải tỏa. "

"Ta XXX, không thể gấp để cho người ta tốt đúng không? Hợp lấy để cho ta không vui một trận a!" Tiêu Dật lập tức xoắn xuýt.

"Chỉ cần tức chủ tu vi gia tăng, những này đều không là vấn đề, cho nên vì sinh tồn, tức chủ còn cần cố gắng nhiều hơn, dạng này mới có thể đôi bên cùng có lợi, dùng tức chủ thể giới lời nói nói chính là ngươi tốt ta thật lớn người tốt mới là thật tốt!"

"Ta đi, ngươi đây đều biết, còn có cái gì ngươi không biết đến sao?" Tiêu Dật giật mình nhìn xem Tân Thủ Đạo Sư.

"Có, xét thấy thế giới này pháp tắc năng lượng khác biệt, Vô Hiệp Hệ Thống cần một lần nữa chỉnh hợp tương quan tài nguyên, một lần nữa khởi động một phen thích ứng thế giới mới, khởi động thời gian tiêu hao ba ngày, Vô Hiệp Hệ Thống bắt đầu khởi động lại chương trình!"

"Đừng, đừng a, ta còn chưa lên tiếng, ngươi cái này nói đi là đi a, tân thủ gói quà ta còn không có sử dụng đâu!" Tiêu Dật lần nữa bị hệ thống trêu đùa một phen, mình hứng thú vừa bị đề lên, lại bị xâu đủ khẩu vị, làm không trên không dưới, đây không phải làm giận a.

"Tích tích! Hệ thống đang restart. . ."

Tiêu Dật bị hệ thống đá ra thế giới giả tưởng, trước mắt giả lập giới diện lóe lên một cái rồi biến mất. Thấy thế, Tiêu Dật lập tức im lặng, cho tới bây giờ đều là chỉ có mình đùa giỡn người khác, không nghĩ tới mình có một ngày thế mà bị hệ thống đùa giỡn, cái này xác định là trí năng dạy học, mà không phải trí năng đùa giỡn?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Tư chất khảo thí

Hai ngày sau, tại cái này trọng đại thời kỳ, Tiêu Dật trước kia liền chuẩn bị thỏa đáng, hướng trong thôn quảng trường đi đến.

Vào lúc giữa trưa, tại mọi người nhìn soi mói, Hắc Thủy Thôn thôn trưởng Thạch Tận Trung chậm rãi đi lên trước đài, đối phía dưới một đám các loại đội

khảo thí tư chất kích động không thôi đám trẻ con, duỗi lên hai tay đề lên, trên quảng trường lập tức yên tĩnh trở lại.

"Bọn nhỏ, lại đến chúng ta Hắc Thủy Thôn mỗi năm một lần trọng yếu thời gian, lần này kiểm nghiệm hậu bối đệ tử tu vi nghị thức vẫn là để ta tới chủ trì. Dựa theo lão quy củ, tiến cảnh tu vi nhanh nhất ba người, đều hội đạt được ban thưởng, mà lại lần này phần thưởng so với dĩ vãng phẩm chất cao hơn không ít, cho nên hi vọng các người có thể toàn lực ứng phó. "

Mọi người dưới đài rối loạn tung bừng, ai chẳng biết hàng năm tiến giai nhanh nhất ba người đều có thể thu hoạch được không tệ Thối Thể đan. Thương Khung Đại Lục Đan Dược chia làm Thiên Địa Nhân ba cái cấp độ, thiên đan biệt xưng tiên đan, địa đan lại xưng linh đan, nhân đan thì làm phàm đan, mỗi cái cấp độ Đan Dược hiệu quả có thể nói là ngày đêm khác biệt.

Mỗi cái cấp độ Đan Dược lại phân làm nhất tinh đến cửu tinh chín cái Đẳng Cấp, nhất tinh thấp nhất, cửu tinh tối cao; mà mỗi cái Đẳng Cấp Đan Dược lại phân làm hoàn mỹ, cực phẩm, thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm năm cái khác biệt phẩm chất.

Mặc dù Thối Thể đan chỉ là tam tinh phàm đan, chỉ đối Hậu Thiên tăng ba cảnh giới Vô Giả hữu hiệu, nhưng cũng đủ làm cho những võ đạo này tu vi không cao thiếu niên tâm nóng không thôi. Huống chi lần này ban thưởng phẩm chất hội càng tốt hơn một chút, nghĩ đến chỗ này tiết, cũng khó trách mọi người dưới đài phát ra trầm thấp ao ước diễm thanh âm.

Đương nhiên, lão người hai người bên cạnh mặt không biểu tình, dù sao Hắc Thủy Thôn hàng năm đi săn thu hoạch về sau cũng có thể từ nhỏ thành bên trong dồi dào một chút Thối Thể đan, mà đối có được Hậu Thiên tăng ba cảnh giới phía trên người mà nói, lục tinh phàm đan bên trong Tây Tựu Đan mới là lựa chọn tốt nhất, dù sao đối cao cấp Vô Giả mà nói, phàm đan bên trong lục tinh Tây Tựu Đan so sánh cái này tam tinh Thối Thể đan không biết thắng qua gấp bao nhiêu lần. Đáng tiếc dù cho đem toàn bộ Hắc Thủy Thôn bán, vậy cũng không phải nhỏ Hắc Thủy Thôn chỗ có thể có được.

Lão người nhìn thấy một đám thiếu niên càng thêm hưng phấn lên, hơi các loại đợi phiền khác, tiếp tục nói ra:

"Mặt khác, hôm nay cũng là trong thôn mới một nhóm bé con khảo thí tư chất thời điểm, đồng dạng, tư chất tốt nhất ba hạng đầu thôn vậy hội cho nhất điều kiện tốt tiến hành bồi dưỡng. Vậy hi vọng phía sau hải tử không muốn nhụt chí, không nên sinh lòng oán hận, dù sao chúng ta Hắc Thủy Thôn còn rất nhỏ yếu, cung cấp không được nhiều như vậy tài nguyên, cũng chỉ có thể tại có hạn tài nguyên dưới điều kiện bồi dưỡng tư chất nhất nhân tài ưu tú, đây là thôn chúng ta trang, thậm chí là toàn bộ Đại Lục lệ cũ. "

Lão người giản lược địa phân phó phía sau nói ra: "Tất cả tiếp nhận khảo hạch người tiến lên một bước, đến huấn luyện viên của các người vậy chính là đi săn đội trưởng Thạch Phong nơi nào đây tiến hành khảo nghiệm thực lực. Khảo nghiệm thực lực sau khi kết thúc năm nay tất cả tham gia tư chất khảo nghiệm người thì đi phó đội trưởng Thạch Tín nơi đó khảo thí. "

Lão người quay người đối sau lưng đi săn đội ngũ đội trưởng Thạch Phong cùng bên cạnh một người đồng thời nhẹ gật đầu, đi xuống cái bàn.

Chỉ nghe Thạch Phong lớn tiếng nói ra: "Các người có người đã tu luyện một đoạn thời gian, hôm nay tiếp nhận khảo hạch cũng chính là kiểm nghiệm các người thành quả thời điểm, cảnh giới võ đạo từ vền vẹn hội cơ bản rèn thể kiện thân chi thuật đến trở thành Vô Giả, luyện kinh về sau nội lực ít nhất phải đạt tới năm trăm, trưởng thành trước đó như không thể tiến vào Hậu Thiên tăng ba cảnh giới, cái kia chính là không triển vọng, đến lúc đó người cũng chỉ có thể lão lão thực thực an an phân phân làm một người bình thường.

Chỉ có tại trưởng thành trước đó tiến vào Hậu Thiên tăng ba luyện cốt cảnh giới, mới xem như chân chính tiến nhập Vô Giả đại môn, cũng có thể gia nhập đi săn đội ngũ, trở thành một thành viên trong đó, mà các người trong đó tiến độ nhanh nhất ba người đem hội đạt được ban thưởng. Hiện tại bắt đầu, Thạch Thủ Ngân, người lên trước đến. "

"Là. " một tên dáng người tương đối cao lớn thiếu niên đi ra, cũng là tuổi tác lớn nhất thiếu niên, đồng thời còn là đi săn đội trưởng Thạch Phong chi tử, lấy xuống sau lưng mình thanh đồng kiếm, tay không tác sát đi đến Thạch Phong trước mặt.

Khảo nghiệm thực lực rất đơn giản, Thạch Phong bên cạnh có một cái cột đá đồng dạng đồ vật, cột đá nửa phần dưới là sức chịu đựng địa phương, có thể rõ ràng nhìn thấy có một phiến lỗ khảm, có thể là năm này tháng nọ bị đập nện bố trí, cột đá nửa bộ phận trên vì cùng loại thủy ngân bổ sung chất lỏng, chất lỏng trên cùng nổi lơ lửng một hạt châu.

Đập nện thụ lực lỗ khảm chỗ, chất lỏng nhận nội lực trùng kích về sau, liền hội đình lấy hạt châu hướng lên di động, di động một ô nhỏ đại biểu nội lực mười điểm, phía trên trụ đá ba trăm cách về sau liền không cách nào tiếp tục quan sát, có thể thấy được chỉ có thể khảo thí đến ba ngàn nội lực, vậy chính là Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới.

Nếu là luyện kinh không tới nơi tới chốn, còn chưa đạt tới cương nhu tịnh tể giai đoạn, thậm chí ngay cả khảo nghiệm tư cách đều không có, cái này cột đá có thể tính là bình trắc nội lực nguyên thủy nhất công cụ. Mà lại, tại nội lực năm ngàn trong vòng, coi như chuẩn xác.

Bất quá Hắc Thủy Thôn cái này cột đá rõ ràng không có đến năm ngàn khác độ, có biết cái này cột đá phẩm chất cũng không tính tốt như vậy. Dù cho không phải kém nhất, nhưng cũng là kém cõi nhất ở giữa một cái kia. Bởi vậy đó có thể thấy được Hắc Thủy Thôn thực lực tại cả phiến Nam Hoang bên trong, tính không được cái gì.

"A. . ." Thạch Thủ Ngân hét lớn một tiếng, hai tay nắm tay, gân xanh thẳng lộ, hung hăng vung mạnh tại cột đá lỗ khảm phía trên.

"Phanh. " chất lỏng nâng hạt châu lập tức bên trên thẳng lên.

Thạch Phong hải lòng gật gật đầu, trên tay cầm lấy danh sách tiến hành ghi chép, đồng thời nói ra: "Thạch Thủ Ngân, nội lực một ngàn tám, không tệ. Kế tiếp. . ."

Loại này khảo hạch tiến hành tốc độ rất nhanh, không đến một lát sau, bốn năm mươi tên thiếu niên đã toàn bộ hoàn tất thi kiểm tra, trong đó nội lực đạt tới một ngàn rưỡi trở lên tiến vào Hậu Thiên tầng ba cảnh giới vẹn vẹn ba người, cũng là tiến triển nhanh nhất ba người.

Trong đó Thạch Phong chỉ từ Thạch Thủ Ngân mười bảy tuổi đã đạt Hậu Thiên tầng ba cảnh giới, nội lực một ngàn tám, có thể xưng thứ nhất.

Hai người khác thì là thân huynh đệ, trong đó Lão Đại Thạch Dã Doanh mười sáu tuổi Hậu Thiên tầng ba cảnh giới, nội lực một ngàn sáu; lão a Thạch Dã Chiến mười bốn tuổi Hậu Thiên tầng ba cảnh giới, nội lực vừa mới vượt qua một ngàn rưỡi hơn một chút xíu.

Về phần những người khác, nội lực không còn có vượt qua một ngàn người, mà tốt nhất cũng bắt quá tại hơn tám trăm, cách một ngàn còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Lão người Thạch Tận Trung nhìn xem Thạch Phong bên kia kết quả khảo nghiệm, đặc biệt là nhìn thấy cái kia mười bốn tuổi thiếu niên vậy có tam lưu Vô Giả cảnh giới, thỏa mãn nở nụ cười, lớn tiếng nói: "Không tệ, không nghĩ tới năm nay lại có ba người tấn thăng đến Hậu Thiên tầng ba cảnh giới, trời xanh phù hộ, nói không chừng mấy năm sau ta Hắc Thủy Thôn cũng có thể có một cái Hậu Thiên bảy tám tầng cảnh giới nhất lưu Vô Giả xuất hiện."

Tiêu Dật nhìn xem cái kia một phần mấy chục tấn thăng xác suất, mà lão người vậy chính là Hắc Thủy Thôn thôn trưởng thế mà còn rất hài lòng kết quả này, lần thứ nhất biết thế giới này luyện võ cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Có lẽ là nhìn thấy Thạch Phong bên này khảo thí kết thúc, bên cạnh người kia tiến lên lớn tiếng nói ra: "Tin tưởng mọi người đối ta không xa lạ gì, ta là đi săn đội ngũ phó đội trưởng Thạch Tín, hôm nay, là các ngươi mười mấy cái tiểu gia hỏa tiếp nhận tư chất khảo nghiệm thời khắc, không cần khẩn trương, buông lỏng một chút, phía dưới từng cái đến."

Đầu tiên tiến lên chính là một tên tuổi vừa mới chín tuổi Tiểu Bàn đôn, có lẽ là còn có chút hài nhi mập, tại Tiêu Dật cái này hơn mười người ở giữa lộ ra tương đối béo, Tiểu Bàn Tử đi đến Thạch Tín trước mặt, tay nhỏ khẽ run địa đưa ra ngoài, có thể nhìn ra được hần tương đối khẩn trương.

Tư chất khảo thí liền rất đơn giản, không có khảo nghiệm thực lực phức tạp như vậy, chỉ cần từ mỗi người lòng bàn tay lấy một điểm huyết dịch, sau đó nhỏ xuống tại Thạch Tín trên tay hạt châu phía trên, sau đó căn cứ hạt châu chỗ hiện ra nhan sắc liền biết người này Căn Cốt như thế nào.

Hạt châu hội phát ra cửu sắc chi quang, phân biệt là đỏ cam vàng lục lam chàm tím bảy sắc cộng thêm hắc bạch hai loại đặc thù nhan sắc.

Trong đó màu đỏ kém cõi nhất, vì kém phẩm Căn Cốt, màu cam là hạ phẩm Căn Cốt, màu vàng là trung phẩm Căn Cốt, lục sắc là thượng phẩm Căn Cốt, màu xanh vì ưu tú Căn Cốt, màu lam vì cực phẩm Căn Cốt, tử sắc vì hoàn mỹ Căn Cốt, mà hai màu đen trắng càng là hiếm thấy Truyền Kỳ Căn Cốt, có được hai loại Căn Cốt người, tu luyện võ đạo càng là như hổ thêm cánh.

Đương nhiên, còn có một loại chính là huyết hồng sắc, vậy chính là màu sắc của huyết dịch, loại người này bị định nghĩa là trời sinh võ học phế vật, vậy chính là tương đương với không có Căn Cốt, mà Thương Khung Đại Lục bên trên không có Căn Cốt người bình thường thường thường là nhiều nhất, không phải nói võ học phế vật liền không thể tập võ, mà là võ học phế vật tốc độ tu luyện chậm không nói, còn rất khó có thành tựu, cho nên võ học phế vật bên trong, có thể có một phần vạn tu luyện có thành tựu chính là may mà.

Chỉ thấy Thạch Tín trong tay hạt châu hấp thu xong Tiểu Bàn Tử huyết dịch về sau, hạt châu nổi lên có chút quang mang, nhan sắc dần dần biến hóa lên, mấy tức qua đi, đỏ màu da cam nhan sắc dần dần tăng lên, càng ngày càng thịnh không mấy hơi triệt để chuyển thành màu vàng.

"Thạch Thiết Ngu, chín tuổi, màu vàng trung phẩm Căn Cốt." Thạch Tín không lớn thanh âm vang lên, lại là toàn trường đều biết.

Tiểu Bàn Tử thạch Thiết Ngu khẩn trương về sau, rốt cục có chút vui mừng, hành lễ lui về tại chỗ.

"Thiết Ngu oa nhi này không tệ, trung phẩm Căn Cốt, tại chúng ta thôn xem như hơi tốt tư chất, thợ rèn có phúc lớn, có người kể tục a!"

Tiêu Dật lực chú ý đều tập trung ở khảo nghiệm thời điểm, chẳng biết lúc nào quảng trường lại chạy đến không ít người, dưới đài trong đám người, hai tên nam tử thấp giọng trò chuyện, một người trong đó khắp khuôn mặt là ý cười, chính là thạch Thiết Ngu cha Thạch Thủ Nhân.

Chỉ nghe kỳ sở nói: "Thôn trưởng quá khen, Thiết Ngu mặc dù tư chất còn có thể, nhưng chỉ bằng điểm ấy còn không được, còn cần Hậu Thiên cố gắng, trừ phi về sau tu vi tốc độ tiến cảnh càng nhanh mấy phần, nếu không muốn đạt tới nhất lưu cảnh giới đơn giản khó như lên trời!"

Thôn trưởng người Thạch Tận Trung, tràn đầy vui vẻ nói ra: "Thủ nhân người a, người cũng quá mức khiêm tốn. Làm chúng ta thôn vì số không nhiều nhất lưu Vô Giả, nếu là lần này Thiết Ngu đứa nhỏ này tư chất trước ba, thôn tài nguyên đa hướng nó nghiêng một chút cũng không phải là không thể được, dù sao có người cái này đại cao thủ chỉ đạo, ta vậy không cần lo lắng Thiết Ngu hội lãng phí tài nguyên. Có người giám sát, thế nhưng là so sánh chính ta còn yên tâm. Ha ha!"

"Lời tuy như thế, nhưng là vừa nghĩ tới Thạch Mẫn cái kia nghịch thiên tư chất, chung quy là chênh lệch quá lớn a!" Thạch Thủ Nhân tiếc rằng cười một tiếng.

"Nói lên Thạch Mẫn, tiểu tử kia năm nay mới mười lăm tuổi đi, đoạn thời gian trước chính là Hậu Thiên tầng năm, bắt quá lập tức cũng nên từ Triệu quốc : nước Triệu Hắc Long Vương thành về thôn đi, dù sao hàng năm lúc này đều muốn về thôn một đoạn thời gian thăm hỏi mẫu thân hân." Lão thôn trưởng cảm thán nói.

"Tiểu tử kia hẳn là sắp trở lại thôn đi, gần nhất truyền đến tin tức nói, hẳn trên thực tế đã tiến vào Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới đâu, vậy bởi vì hẳn tại

Triệu quốc : nước Triệu Thân Phận, chúng ta thôn còn đặc địa có thể mua được ba viên hoàn mỹ tam tinh Nhân cấp Thối Thể đan. "

"A, rất tốt! Có cái này ba viên hoàn mỹ Thối Thể đan, nói không chừng mấy năm về sau thôn vậy hội thêm ra mấy cái Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới Vô Giả. Dạng này vậy không cần quá nhiều lo lắng ngoài thôn một chút phiền toái. " lão thôn trưởng vui vẻ nói.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Võ học phế vật

Nguyên lai Hắc Thủy Thôn ở vào Hắc Long Vương thành, vậy chính là Triệu quốc : nước Triệu trong phạm vi thế lực, bởi vì Triệu quốc : nước Triệu quốc chủ đối Thạch Mẫn thường thức, vì thế Hắc Thủy Thôn cũng coi là cùng có vinh yên, lúc này mới có thể có tư cách mua được bình thường không mua được hoàn mỹ cấp phẩm chất phẩm đan, nếu không cho dù là cấp thấp nhất phẩm đan vậy rất khó mua được hoàn mỹ phẩm chất.

"Đúng vậy a, bây giờ nếu không phải Thạch Mẫn có một tăng Thân Phận chán nhiep thôn phụ cận một đám đạo chích, nếu không chúng ta Hắc Thủy Thôn vậy không hội một mực an tĩnh như vậy. Bất quá chỉ sợ yên tĩnh thời gian vậy tiếp tục không được bao lâu, chung quanh một chút bang phái đều tại ngo ngoe muốn động, chỉ sợ không lâu sau đó hội có một phen động tác. "

"Lời như vậy, vậy xác thực nên để thôn người cảnh giới, bất quá chỉ cần Tiêu Thanh Sơn không có minh xác tử vong tin tức, chỉ sợ bọn họ cũng không dám loạn động, dù sao có Tiêu Thanh Sơn cái này Tiên Thiên cao thủ, đủ để đưa đến chán nhiep đạo chích tác dụng. "

"Sợ là sợ Tiêu Thanh Sơn tin tức chúng ta không bùng bít được bao lâu, đến lúc đó kết quả chỉ sợ hội càng thêm hồng bét. " Thạch Thủ Nhân lo lắng địa đạo.

"Yên tâm đi, chỉ cần trong thôn thêm ra hiện mấy cái Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới Nhị lưu Vô Giả, kết quả vậy không có như vậy bị. Đúng, Tiêu Thanh Sơn nhi tử Tiêu Dật năm nay mười hai tuổi đi, trước đó một mực ngơ ngác ngác, bây giờ cuối cùng tới khảo nghiệm, đợi hội nhìn xem tư chất của hắn như thế nào, cái gọi là hổ phụ không khuyển tử, Tiêu Thanh Sơn lợi hại như vậy một người, sau hậu đại cũng chưa chắc hội kém bao nhiêu. "

"Bây giờ, cũng chỉ đành như thế, liền để ta rửa mắt mà đợi, bị thôn trưởng người kiểu nói này, ta vậy tương đối hiểu kỳ Dật nhi đứa bé kia tư chất đến cùng như thế nào, đáng tiếc chậm trễ tốt thời gian mấy năm. " Thạch Thủ Nhân nghĩ nghĩ, gật đầu thờ dài nói.

Hai người trong lúc nói chuyện, lại có mấy tên hài đồng trải qua tư chất trắc nghiệm, đáng tiếc không còn có một cái có thể so sánh được thạch Thiết Ngưu.

"Thạch Thanh, mười tuổi, màu vàng trung phẩm Căn Cốt. " Thạch Tín lần nữa lên tiếng, khiến cho mọi người dưới đài mừng rỡ, cuối cùng lại có một cái nhìn được tư chất.

Thạch Thanh lui về tại chỗ phía sau Tiêu Dật nhìn hai bên một chút, phát hiện đến phiên mình, mặc dù ấu tiểu thân thể khó tránh khỏi có chút khản trương, nhưng là làm xuyên qua người ủng có người thành niên tâm thái, cuối cùng là bình tĩnh lại.

Tiêu Dật tại trên vật áo xoa xoa bàn tay phía sau không do dự nữa, đi ra phía trước, tại Thạch Phong trước mặt, bình tĩnh đưa tay phải ra, Thạch Tín mặc dù kinh ngạc nhìn Tiêu Dật một chút, nhưng vậy vền vền như thế.

Chỉ thấy Tiêu Dật huyết dịch nhỏ xuống tại hạt châu bên trên về sau, hạt châu nhan sắc dần dần biến hóa, nhan sắc từ đỏ đến cam, càng là dần dần chuyển biến làm vàng lục thanh xanh tím, phen này nhanh chóng biến hóa, để cho người ta ghen hòng nhìn trần trối, cuối cùng thậm chí bắt đầu hướng màu đen chuyển biến, sau đó lại hóa thành màu trắng, mà tại hai màu đen trắng dừng lại thời điểm, giữa sân tất cả mọi người tiếng hít thở càng là dần dần tăng thêm.

Mà hai màu đen trắng dừng lại không lâu, cuối cùng lại chuyển biến làm đỏ tươi Huyết Sắc.

"Vì cái gì? Lại biến a! Lại biến sắc a!" Tiêu Dật trong lòng khản trương, tức giận kêu gào, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, nhìn xem cuối cùng này nhan sắc từ đầu đến cuối chưa từng biến hóa, trong mắt tràn đầy không cam lòng cùng quật cường.

Trên quảng trường đám người một trận xì xào bàn tán, một đám khảo nghiệm thiếu niên trung cang là có không ít phát ra gừ gừ thanh âm.

Thôn trưởng Thạch Tận Trung nhìn xem trên đài Tiêu Dật, ánh mắt phức tạp, tiếc rằng ở trong cang nhiều hơn chính là triu mến chi ý.

"Đù!" Thạch Tín thấy Tiêu Dật đã làm trễ nải không ít thời gian, trong lòng giận dữ, mặc dù Tiêu Dật khảo thí trước đó trấn tĩnh để cho mình lau mắt mà nhìn, nhưng là tư chất không được chính là không được, dù là lại lau mắt mà nhìn vậy không có tác dụng gì, có lẽ còn mang theo một tia phẫn nộ, trong

tiếng quát khê đã xen lẫn một chút nội lực. Tiêu Dật toàn thân lắc một cái, tiếc rằng đi xuống đài.

"Tiêu Dật, mười hai tuổi, võ học phế vật." Thạch Tín thanh âm vang lên, bình thường âm điệu trung, để đi xuống đài chết Tiêu Dật đều nghe được mấy phần lãnh ý.

Tiêu Dật đem đầu thương đặt ở đáy mắt, xoay người lại đồng thời còn nghe thấy dưới đài không ít giễu cợt thanh âm, đem vui đầu thấp hơn, chỉ là nắm chắc hai tay, khớp xương đã trắng bệch.

"Thôn trưởng không cần chú ý, Tiêu Dật đứa nhỏ này tư chất hoàn toàn chính xác kém chút, nhưng là người nhìn cái kia phiên biến hóa, chỉ sợ phiền phức thực chưa hẳn như chúng ta thấy như thế, mà lại kẻ này Ngô Tinh khá cao, gần nhất càng là đột nhiên giống như đối một người giống như, tâm tính cũng không tệ lắm, so với người ta năm đó thể nhưng là thành thực được nhiều, tương lai chưa hẳn không có lớn thành tựu!" Thạch Thủ Nhân biết được giờ phút này thôn trưởng tâm tình, an ủi vài câu.

Thôn trưởng vỗ vỗ Thạch Thủ Nhân bả vai, không nói gì, minh bạch hẳn nói như vậy cũng bắt quá là trấn an mình mà thôi.

Tiêu Dật trở lại nguyên địa, bên cạnh Thạch Thanh lập tức nói ra: "Cũng đã sớm nói để người đừng tự rước lấy nhục, bây giờ còn không phải tự ăn quả đắng? Bất quá, hắc hắc, Tiêu Dật, tư chất kém chút vậy không có quan hệ, đợi một thời gian luôn có thể tu luyện ra, cần có thể bỏ kém cỏi à." Thạch Thanh trong giọng nói, giống như tràn đầy cổ vũ cùng quan tâm.

"Àn?" Tiêu Dật cảm thấy cảm giác kỳ quái, cái này Thạch Thanh cho tới bây giờ đều đối với mình không có sắc mặt tốt, hôm nay ngược lại an ủi từ bản thân đến, gia hỏa này tuyệt đối có vấn đề.

"Bất quá. . ." Thạch Thanh cười giả dối, im ngay không nói.

"Bất quá cái gì?" Tiêu Dật theo bản năng hỏi.

"Bất quá, Tiêu Dật, nghe nói bá phụ là Tiên Thiên cao thủ, tin tưởng sau này hội có rất nhiều thủ đoạn cải biến tư chất của người, về phần thôn cho chúng ta mỗi cái khảo thí tư chất người Bồi Nguyên Dịch, dù sao người cũng là võ học phế vật, người cái kia phần không bằng đưa cho ta như thế nào? Dạng này các loại về sau ta tu vì võ đạo đi lên, cũng càng dễ dàng chiếu cố người!"

"Cái gì?" Tiêu Dật giật mình nói, quả nhiên là chôn chúc tết gà không có lòng tốt, không nghĩ tới cái này Thạch Thanh đánh chính là thôn cho mỗi một cái khảo thí tư chất người phát ra Bồi Nguyên Dịch chú ý. Muốn biết cái này Bồi Nguyên Dịch mỗi người được chỉ hội phát xuống một lần, về sau còn muốn thu hoạch được, thể nhưng là muốn vắn khó khăn.

"Làm sao, người một cái võ học phế vật, nói cho cùng chính là một cái phế vật, làm gì lãng phí tài nguyên, sao không cho ta, dạng này về sau ta vậy có lý do bảo kê người không phải!" Thạch Thanh một bộ đương nhiên dáng vẻ nói.

"Đúng vậy a, lớn đồ đàn hôm nay thể mà đến khảo thí tư chất, bây giờ càng là võ học phế vật, lớn đồ đàn người phải tự biết mình. . ."

"Chính là, thôn trưởng nhân nghĩa không tốt tước đoạt người Đan Dược, chỉ cần người cho Thạch Thanh Lão Đại, tin tưởng đây là vật tận kỳ dụng, thôn trưởng vậy sẽ không trách tội. . ."

"Đừng không biết đủ, muốn biết Thạch Thanh Lão Đại thể nhưng là màu vàng trung phẩm Căn Cốt, về sau có hi vọng trở thành nhất lưu cao thủ tồn tại. Hiện tại tốt như vậy cơ hội không nắm chặt, hôm nay người nếu là đối Lão Đại điều kiện hờ hững, ngày mai thể nhưng là người nghĩ tèo cao đều tèo cao không lên tồn tại. . ."

Nghe bọn hắn có ý dè dặt trào phúng, ác độc giễu cợt khiến Tiêu Dật thốt nhiên biến sắc, trên đầu nổi gân xanh, nếu không phải vào hôm nay cái này đặc thù thời gian, coi là thật liền phải bạo tẩu, cho dù mình không bằng đối phương, cũng phải để bọn hắn biết bông hoa vì cái gì như vậy hồng không thể!

"Các người làm cái gì vậy, muốn nịnh bợ Thạch Thanh lời nói, làm sao không đem mình cái kia phần tài nguyên đưa cho hắn?" Chỉ nghe thạch Thiết Ngu quay đầu lại, đối những cái kia cười trên nỗi đau của người khác người nổi giận nói.

Đám người nhìn thạch Thiết Ngu lên tiếng, giễu cợt thanh âm vậy mà chậm rãi trừ khử mà đi! Dù sao cũng còn chỉ là tiểu hài tử, thạch Thiết Ngu mặc dù tương đối béo, nhưng là thắng ở thân thể khỏe mạnh, xem xét liền biết không tốt gây, huống chi nó tư chất còn không thấp, đám người không đáng vì một điểm ngoài miệng thống khoái chọc thạch Thiết Ngu, vậy xách không lên nửa phần kháng ý, cho nên đành phải nhao nhao hành quân lặng lẽ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Ban thưởng phong ba

Thạch Tín một cái tiếp một cái đọc lấy khảo thí thiếu niên danh tự cùng tu vi, tựa như thích thú, hướng phía dưới đài một đám thiếu niên xì xào bàn tán chẳng quan tâm.

Làm một tên sau cùng thiếu niên hoàn tất thi kiểm tra thời điểm. Dưới đài càng lộ vẻ ồn ào, tất cả mọi người đang đàm luận những này trong hậu bối ai tiến cảnh tu vi nhanh nhất, ai tư chất tốt nhất.

"Cám ơn!" Tiêu Dật đối nhìn tương đối đôn hậu thạch Thiết Ngưu nói ra.

"Không quan hệ! Đám này kẻ nịnh hót ta vậy không quen nhìn, mà lại gia phụ cũng đã nói, nếu không là nguoi Phụ thân, chúng ta thôn vậy không hội như thế an nhàn. Thế nhưng là nguoi nhìn đám người kia, không cảm ân không nói, cứ chỉ này đơn giản để cho người ta buồn nôn. " thạch Thiết Ngưu một bộ tiểu đại nhân đáng vẻ.

Tiêu Dật cũng bị thạch Thiết Ngưu cái này Tiểu Bàn Tử một phen lí do thoái thác cho bình tĩnh lại, đúng vậy a, chung quy là một bang tiểu hải tử mà thôi, mình cần gì cùng một bang tiểu hải kiến thức? Không có từ địa rơi mất da mặt. Tiêu Dật nghĩ tới đây, thật tình không biết mình lúc này giờ phút này cũng chỉ là một cái mười hai tuổi hải đồng thân thể.

Hướng chỉ mình còn có Võ Hiệp Hệ Thống tồn tại, mặc dù tại khởi động lại bên trong, Tiêu Dật lúc đầu có chút tiêu cực cảm xúc vậy lập tức tốt hơn nhiều.

Thạch Tín đứng trước đài cao, hắng giọng một cái, nói: "Đi qua lần khảo nghiệm này, nghĩ đến chư vị đối tu vi của mình tiến cảnh đều có đại khái hiểu rõ, về phần ai mới là lần khảo nghiệm này tiến giai nhanh nhất ba vị trước, tin tưởng mọi người tâm lý nắm chắc, phía dưới liền mời thôn trưởng lên đài cấp cho ban thưởng. " nói xong liền đi tại đài cao một bên đứng thẳng bất động.

Thôn trưởng tạm biệt Thạch Thủ Nhân, đi lên đài. Tiêu Dật quan sát tỉ mỉ lấy cái này một thôn chỉ trưởng, vóc người năm thước, thân hình hơi gầy, mặt trắng hơi cân, hai mắt thỉnh thoảng có tinh quang thoáng hiện. Đầu nói người già thành tính, cổ nhân thật không lừa ta!

Thế giới này thôn trưởng cùng Tiêu Dật xuyên qua trước đó thôn trưởng được hoàn toàn khác biệt, thế giới này thôn trưởng dù cho tu vi võ đạo không phải cao nhất, nhưng vậy không hội rất kém cỏi, hơn nữa còn là uy vọng mười phần.

Hắc Thủy Thôn thôn trưởng Thạch Tận Trung, Hậu Thiên tầng sáu luyện tùy chi cảnh, lúc còn trẻ, cũng là trong thôn đi săn đội ngũ một tay hảo thủ, mặc dù bây giờ tuế nguyệt không tha người, nhưng là làm người dám làm dám chịu, năm đó nếu không phải Thạch thôn trưởng lực bài chúng nghị, tiếp dẫn từng cái trời dạt khắp nơi Hán nhân đi vào thôn, thôn vậy không hội phát triển như thế cấp tốc. Nó tại Hắc Thủy Thôn có được uy tín tuyệt đối, không ai bằng.

Thôn trưởng Thạch Tận Trung khoe miệng hơi vênh lên, nói ra: "Phần thưởng lần này bởi vì có chỗ biến động, cũng là các nguoi cái này một nhóm oát con may mắn. Chúng ta Hắc Thủy Thôn lần thứ nhất thu được hoàn mỹ Thối Thể đan, mà lại một lần chính là ba viên, đương nhiên, trung phẩm Thối Thể đan hơi nhiều một ít, lần này ban thưởng so với dĩ vãng trung phẩm Thối Thể đan, hơi đề cao mấy cái cấp bậc. Tu vi tiến giai nhanh nhất ba hạng đầu đem hội thu hoạch được hoàn mỹ Thối Thể đan ban thưởng, cũng là chỉ có ba viên; mà dựa theo lệ cũ, tất cả tham gia tư chất khảo nghiệm bé con đều có thể thu hoạch được Bồi Nguyên Dịch ban thưởng. "

"Tu vi võ đạo khảo thí hạng nhất, Thạch Thủ Ngân, mười bảy tuổi, nội lực một ngàn tám, Hậu Thiên tầng ba cảnh giới. Lên đài lĩnh thưởng!" Thôn trưởng thoại âm rơi xuống, một tên thiếu niên đi tới, Thạch Thủ Ngân đối thôn trưởng cùng đứng trên đài mấy người khác thi lễ một cái, sau đó đứng ở Thạch Tín sau lưng, nhẹ nhõm mà tùy ý

Thôn trưởng khẽ gật đầu, tiếp tục thi thăm: "Tu vi võ đạo khảo thí hạng hai, Thạch Dã Doanh, mười sáu tuổi, nội lực một ngàn sáu, Hậu Thiên tầng ba cảnh giới. "

Thạch Dã Doanh đối thôn trưởng gọi vào tên của mình không ngạc nhiên chút nào, cười nhẹ một tiếng đứng thẳng mà lên, thần nhiên đi đến trước sân khấu, cùng Thạch Thủ Ngân đặt song song, đối thôn trưởng cùng tất cả mọi người thi lễ một cái. Mà dưới đài đám người cũng không có kinh ngạc, dù sao khảo nghiệm thời điểm liền biết kết quả.

"Tu vi võ đạo khảo thí hạng ba, Thạch Dã Chiến, mười bốn tuổi, nội lực một ngàn rưỡi, Hậu Thiên tầng ba cảnh giới. "

Thạch Dã Chiến đã sớm các loại đợi đã lâu, rốt cục nghe thấy thôn trưởng niệm đến mình danh tự, đứng yên thân thể khẽ run lên, tranh thủ thời gian đi lên đài.

Thôn trưởng nhìn một chút trên đài ba người đề điểm nói: "Lão phu vừa rồi nói, ba hạng đầu một người một viên hoàn mỹ phẩm chất Thối Thể đan, hi vọng các nguoi có thể vật tận kỳ dụng, chuyên tu luyện, như nghịch Thủy Hành thuyền, không tiến tắc thoái, thành tích hôm nay, chỉ là ngày mai điểm xuất phát, ba người các nguoi, nếu không thể kiên trì bền bỉ địa tiếp tục khắc khổ tu hành, về sau bị người khác siêu việt cũng chỉ là ở trong tám tay mà thôi. Nhớ lấy nhớ lấy!"

"Vấn bối minh bạch!" Trên đài ba người trầm miệng một lời đáp.

Thôn trưởng nhìn thấy ngôn ngữ của mình có chút tác dụng, khoe miệng lần nữa vênh lên nhếch lên nói: "Ba người các nguoi trước tiên lui phía sau tiếp xuống bắt đầu cấp cho tư chất khảo nghiệm ban thưởng. Thạch Thiết Ngưu, Thạch Thanh, Tiêu Dật, ba người các nguoi đi lên. "

Tiêu Dật không thể tin đứng lên lỗi tai, không nghĩ tới mình hội bị kêu lên bệ đi, nếu không phải thạch Thiết Ngưu điểm mình một cái, chỉ sợ đều không thể tin được. Bất quá vừa thôn trưởng gọi mình đi lên, Tiêu Dật vậy không lưỡng cố, trực tiếp đi đi lên.

Mọi người dưới đài môi hơi há ra, nhìn xem Tiêu Dật lên đài thân ảnh, trong lòng oán thầm không thôi, nếu không phải lúc này không phải lúc nói chuyện, chỉ sợ sớm có người gọi hô lên.

Liên ngay cả trên đài mấy người vậy riêng phần mình kinh ngạc không thôi, bất quá vậy đều minh bạch lúc này không phải phản đối thời điểm, riêng phần mình trong lòng suy nghĩ liên tục, lại là âm thầm có quyết định, nhao nhao trầm mặc, không biết nó nghĩ cái gì.

Thôn Thạch Tận Trung ngậm cười nói ra: "Thạch Thiết Ngưu, Thạch Thanh, Tiêu Dật ba người, thân là Hắc Thủy Thôn ưu tú hậu bối, lần này ban thưởng tự nhiên vậy sẽ không thiếu. Mặc dù các người võ đạo còn không có cất bước, nhưng cái này phần thưởng giá trị cũng không phải là từng cái đối ứng. Bởi vì các người tư chất khác biệt, Đan Dược ban thưởng vậy không giống. Điểm này không thể nhìn thấu, cũng đừng hòng về sau võ đạo có thành tựu. " thoai âm rơi xuống, ông tay áo phát động, ba con binh sử phân biệt hướng về ba người chậm rãi lướt tới. "

Tiêu Dật ba người liên thanh không dám, nhìn xem binh sử trong tay có mấy phần lửa nóng, nhưng lại không dám cẩn thận xem xét bên trong đến cùng là loại nào Đan Dược.

Thôn trưởng khẽ cười nói, rất có vài phần tự đắc nói: "Cái này ba con binh sử phân biệt chứa một viên gần với hoàn mỹ Thối Thể đan thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, vậy là vận khí tốt, thôn vừa vận thu được ba bình, liền giao cho các người ba người. "

Lời vừa nói ra, dưới đài một phiến kinh ngạc, lại là thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, Bồi Nguyên Dịch mặc dù chỉ là nhị tinh phẩm đan, nhưng đối những thiếu niên này mà nói, tư chất hơi tốt một chút bình thường đều là phục dụng trung phẩm Bồi Nguyên Dịch, mà tư chất kém một chút thậm chí chỉ có hạ phẩm Bồi Nguyên Dịch, tên như ý nghĩa, Đan Dược Đẳng Cấp càng hiệu suất cao quả càng tốt, mà Tiêu Dật cái này võ học phế vật thể mà cũng có thể thu hoạch được một bình thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, cái này để người phía dưới không phục.

"Thôn trưởng, ta không phục, Tiêu Dật võ học phế vật tư chất có tài đức gì có thể có được thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, mà ta là màu cam hạ phẩm Căn Cốt, nói lý lẽ, so sánh nó cao hai cái Đẳng Cấp, mà ta cũng chỉ có thể phục dụng trung phẩm Bồi Nguyên Dịch, ta không phục. " dưới đài một khẩu khí tư chất thiếu niên nói.

"Đúng vậy a, thôn trưởng, chúng ta vậy không phục!" Mọi người dưới đài cảm giận bất bình.

Thạch Tín lúc này vậy nói ra: "Phụ thân, quy củ không thể phá, cái này chỉ sợ không tốt a!"

Thôn trưởng không nhanh không chậm nói đến: "Ta biết các người có trong lòng người bất bình, nhưng là không nói đến Tiêu Dật một nhà vì thôn làm công hiến, chỉ bằng vào không có Tiêu Dật Phụ thân ảnh hưởng chúng ta Hắc Thủy Thôn cũng không thể mua được thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, càng không nói đến là hoàn mỹ Thối Thể đan, lúc đầu cho Tiêu Dật thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch liền đối không ở hẳn, các người thế mà còn muốn ngay cả thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch đều muốn nuốt hết sao? Suy nghĩ một chút, chúng ta Hắc Thủy Thôn có thể có nhiều năm như vậy bình tĩnh sinh hoạt là bởi vì ai? Đều nói uống nước không quên người đào giếng, huy hoàng không quên diu ta người. Ta hi vọng chúng ta Hắc Thủy Thôn tất cả mọi người dù cho không hoàn toàn là có ơn tất báo người, nhưng cũng không thể là vong ân phụ nghĩa hạng người. . . "

Nói ra cuối cùng, ngay cả Thạch Tín vậy hồ thẹn cúi đầu, Thạch Tận Trung nói xong âm thầm trầm tư: "Tiêu đại hiệp, ta có thể giúp cho người chỉ có nhiều như vậy, chỉ mong nhà người Tiêu Dật ngày sau có thể tranh một hơi a!"

Tiêu Dật lại một lần nữa tự lẩm bẩm, Phụ thân đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Tiêu Dật âm thầm suy nghĩ về sau tìm thời cơ nhất định phải cẩn thận hỏi rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Xích Tử Chi Tâm

Thôn trưởng một phen nói ra về sau, không chỉ Tiêu Dật cùng mọi người dưới đài lộ ra vẻ kinh ngạc, liên ngay cả trên đài cao người cũng là nhao nhao nói thầm một tiếng hô thẹn, minh thể mà bởi vì chỉ là cấp thấp phẩm đan nhị tinh thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch loạn lòng võ giả.

Đương nhiên, kỳ thật mỗi loại Đan Dược phẩm giai càng cao, giá trị càng cao không nói, hiệu quả kia vậy hội tốt hơn mấy thành, mà Đan Dược bao gồm đan độc cũng thiếu mấy phần.

Võ Giả sở dĩ không thể liên tục phục dụng quá nhiều Đan Dược, rất lớn nguyên nhân chính là trong đó đan độc cần chậm chậm luyện hóa bài xuất bên ngoài cơ thể, để tránh đối tự thân tạo thành tổn hại, khiến nội lực không thuần, cho dù Đan Dược chỉ lực có thể cưỡng ép tăng lên nhất định nội lực, nhưng là nếu là bởi vì nội lực không thuần, một thân thực lực không phát huy ra năm thành, còn có nội lực không cách nào hoàn mỹ không chế bạo động phong hiểm, cho nên không bằng không cần.

Mà thượng phẩm Đan Dược đan độc cơ hồ rất ít, đặc biệt là hoàn mỹ phẩm chất Đan Dược, có thể nói mỗi một khóa hoàn mỹ phẩm chất Đan Dược sở dĩ là hoàn mỹ, cũng là bởi vì nó không tồn tại đan độc. Cho nên Thạch Tín các loại nhân tài như thế quan tâm.

Kỳ thật dưới đài người mặc dù không biết cụ thể chuyện gì, nhưng là đi qua lão một đời kể ra vậy nhao nhao biết mình thôn chi như vậy cũng là bởi vì có Tiêu Dật Phụ thân Tiêu Thanh Sơn cái này đại anh hùng.

Bất quá, mặc dù thôn Trường An phủ toàn trường, nhưng vẫn là có người không phục, chỉ là không có nói ra. Đặc biệt là đứng đài phía trên Thạch Thanh, hoàn toàn không nhìn phản ứng của mọi người, thậm chí lấy nếu là mình có hai bình thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch hội như thế nào, có cái này tưởng niệm về sau, liền đã xảy ra là không thể ngăn cản, bất quá bây giờ còn không phải phát tác thời điểm, chẳng những không thể phát tác, còn muốn giả bộ như một bộ nhận đồng bộ đáng, không thể để cho đối phương nhìn ra mình có chỗ dò xét du.

"Rất tốt! Ta vậy hi vọng các người tất cả mọi người phải có một viên tích cực tiến tới, không cam chịu tại người sau tâm tính. Trong các người có người có lẽ trong lòng không cam lòng. Nhưng hôm nay khảo thí, các người lại là rơi vào người sau! Có người khả năng nói mình tư chất không thật là khó có đột phá, nhưng các người được từng nghe nói qua cần có thể bỏ kém cỏi? Chuyện tu luyện không có tuyệt đối, tại đồng đảo cùng thể hệ trung lão phu tư chất cũng không thể coi là tốt nhất, nhưng là ta có thể trở thành một thôn chi trưởng, dựa vào là cũng không phải là bởi vì ta tư chất tốt bao nhiêu, cái này tại trong thôn vậy không tính bí mật, các người nhưng có hi vọng mình mạnh lên động lực?"

Thôn trưởng nói đến về sau, càng là gia nhập mấy phần nội lực, đỉnh tai nhúc nhúc, dưới đài đám người, đều cảm giác nhiệt huyết sôi trào, trên đài các thiếu niên càng lộ vẻ phấn khởi, bọn hắn nghe thôn trưởng cổ vũ lời nói, hận không thể lập tức trở về bế quan tu luyện, để tu vi vô đạo có thể lập tức lần nữa tăng lên.

Phần thưởng cấp cho hoàn tất, thôn lại đối một đám hậu bối nói chút cổ vũ ngôn ngữ, lần khảo nghiệm này lớn hội xem như hạ màn kết thúc. Thôn trưởng cuối cùng nói xong, quay người lại về sau liền rời đi hiện trường.

Cứ như vậy, Tiêu Dật không yên lòng đi theo đám người trên quảng trường rèn luyện một ngày thân thể, tại giữa trưa ăn trong thôn cung cấp ăn thịt thời điểm, Tiêu Dật phát hiện Thạch Thanh các loại người thỉnh thoảng địa nhìn mình, biết cho phép không có chuyện tốt, bất quá trước mặt mọi người, Tiêu Dật vậy không sợ bọn họ làm loạn, cũng không có để ở trong lòng.

"Tiểu tử, thôn trưởng lời nói người đến cùng có nghe được hay không, con đường tu luyện, nào có thuận buồm xuôi gió!" Thạch Thủ Nhân nhìn xem Tiêu Dật cảm xúc có chút sa sút, nhất thời vậy tìm không thấy tốt hơn ngôn ngữ tới dỗ dành cái này mình nhìn xem lớn lên hải tử.

"Không phải, Thủ Nhân thúc, ta minh bạch. " không nghĩ tới mình không quan tâm bị người làm hội xuống dưới, nghe cái này liên quan ôn thanh âm, biết cái thôn này vẫn có một ít nhân tình vị, không muốn để cho quan tâm mình người lo lắng, Tiêu Dật nhẹ giọng trả lời.

"Hừ! Tư chất không tốt lại như thế nào, tiểu tử người mới hơi lớn như vậy, nhân sinh vừa mới bắt đầu, liền nhuệ khí mất hết, người chẳng lẽ liền ưa thích làm cả một đời người bình thường? Ta lúc còn trẻ tư chất cũng không so sánh người tốt bao nhiêu, y nguyên chưa từng từ bỏ cái gì, con đường tu luyện, cùng trời cùng đất đấu, đấu với người, khó khăn nhất là cùng mình đấu. Hắc Thủy Thôn thậm chí thế giới bên ngoài, nhiều ít người tư chất không được, thế nhưng là ai lại chân chính cam tâm tình nguyện đem mình từ bỏ?"

Thạch Thủ Nhân nghĩ thờ ra một hơi tiếp tục nói ra: "Người phải nhớ kỹ thế sự không có tuyệt đối, tư chất phế vật lại như thế nào, chúng ta người chậm cần bắt đầu sớm, thế gian vốn không có con đường, đi nhiều người cũng liền có đường! Huống chi trời xanh phía dưới không phải chỉ có một con đường cung cấp người hành tẩu, coi như thật chỉ có một con đường, vậy người cũng muốn khai thác xuất đầu thứ hai con đường đến! Thiên định thắng người, người định cũng thắng thiên. Mệnh không thể thay đổi, vận có thể tạo; kẻ yếu nhận mệnh, cường giả nghịch vận!"

Trông thấy Tiêu Dật cái này các loại sa sút tinh thần bộ dáng, Thạch Thủ Nhân cho dù tính cách bình thản, giờ phút này cũng là tức giận lửa giận bốc lên, tuy nói cũng không hy vọng xa vời hẳn thật có thể lớn bao nhiêu thành tựu, nhưng người tuổi trẻ mạnh mẽ tinh thần phấn chấn cùng lòng hiếu thắng dứt không thể mất đi. Thật sự là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép!

"Yên tâm đi Thủ Nhân thúc, tiểu tử không hội chán trường. Chỉ là hôm nay tâm tình không được tốt, bị thúc đồ ập xuống nắng một cái như vậy, ngược lại dễ dàng rất nhiều!"

Tiêu Dật đem lời nói thật nhẹ nhàng, trên thực tế trong lòng của hắn từ đầu đến cuối kìm nén một ngụm ác khí, hắn muốn tăng cao tu vi, nhớ tới trước đó Thạch Thanh các loại người bộ mặt khi kia, hắn muốn để những cái kia trào phúng hiếp đáp hắn những người kia, từng cái trả giá đắt, chỉ có thể đem hắn ngưỡng vọng, hắn muốn trở nên mạnh hơn * lập tức mãnh liệt!

Chạng vạng tối, kết thúc một ngày rèn luyện về sau, nhìn xem đám người dần dần rời đi, Tiêu Dật vậy trực tiếp hướng nhà mình đi đến.

Vừa đi, hắn một vừa làm bầm lều bầu lấy nói: "Cái này Bồi Nguyên Dịch được là đồ tốt, hi vọng đối thân thể của mẫu thân có nhất định khôi phục tác dụng, chỉ cần hệ thống khởi động lại phía sau theo mình tu vi tăng lên, luôn có cơ hội thu hoạch được linh đan diệu dược, ta không muốn mất đi ngài, vì mẫu thân, ta cái gì đều nguyện ý làm. "

Tiêu Dật kiếp trước bởi vì biến cố, không có cảm nhận được người thân tình, một thế này một phen gặp trắc trở phía dưới thật vất vả thể nghiệm đến mẫu thân cảm giác, làm sao hội tùy tiện buông tay đầu, trước kia không có thanh tịnh thời gian bắt đầu đi, bây giờ sau khi tỉnh dậy, vì trị liệu mẫu thân thương

thế, Tiêu Dật không tiếc bất cứ giá nào, thà rằng bỏ qua cái này tới tay thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, vậy không buông bỏ một tia trị liệu mẫu thân thương thế hi vọng, vì thế chỉ là Bồi Nguyên Dịch Tiêu Dật sẽ không tiếc.

Bồi Nguyên Dịch là một loại phụ trợ dược dịch, đổi thân thể có cố bản bồi nguyên hiệu quả, dùng để phụ trợ tu luyện, đánh tốt thân thể cơ sở không còn gì tốt hơn.

Dù cho Tiêu Dật có một viên trường thành tâm thái của người ta, chân chính thanh tịnh về sau, cũng vì mẫu thân thương thế phí sức tâm tư, vốn có thân thể gầy nhỏ càng là hơi có vẻ đơn bạc, đương nhiên, vậy may mắn tình lại, bây giờ Tiêu Dật cuối cùng có thể làm một chút đủ khả năng sự tinh tới chiếu cố mẫu thân.

Mặt trời lặn Dư Huy chiếu xuống Tiêu Dật trên thân, lông lánh vàng kiểu quang trạch, giống nhau cái kia khóa Xích Tử Chi Tâm.

Tiêu Dật người ở vào Hắc Thủy Thôn phía Tây góc hẻm lách, thậm chí càng vượt qua một đầu hồ nước mới có thể đến đạt. Rất nhanh, hần liền từ hồ nước bên trên cầu độc mộc đi tới. Bất quá, hần cũng không có trực tiếp về nhà, mà là diễn lấy một đầu đường nhỏ trực tiếp đi vào thôn phía tây trong một rừng cây.

Hần cần cho mẫu thân chuẩn bị một chút nắm hương loại hình rau dại, sau đó đem dược dịch hỗn hợp tại hương vị nồng đậm rau dại trong súp, dạng này mẫu thân liền uống không ra trong đó hương vị. Hần cũng không muốn để mẫu thân biết những này, dù sao hôm nay ngày này quá đặc thù, Tiêu Dật hiểu thêm, chân chính nam tử hần nên gánh chịu hết thảy. Huống chi mình có hệ thống cái này lớn nhất Kim Thủ Chi, chậm chút thời gian tu luyện lại như thế nào? Hiện tại vẫn là lấy chiếu cố mẫu thân thân thể làm chủ.

Đi vào rừng cây, hần rất nhanh liền công việc lu bù lên, dù sao có được kinh nghiệm của kiếp trước, hần cả cuộc đời trước cũng là nghèo nhất khổ hài tử, bởi vì người biển, rất sớm liền cùng muối muối sống nương tựa lẫn nhau, hài tử của người nghèo sớm biết lo liệu việc nhà, tại rất nhiều cùng tuổi hài tử mỗi ngày còn chỉ biết chơi đùa thời điểm, Tiêu Dật sớm đã chông đỡ lấy toàn bộ người đến, một mình nuôi dưỡng muối muối, thẳng đến muối muối xảy ra chuyện. . .

Một lát sau, trên mặt đất liền chất đống không ít rau dại núi nấm, những này Tiêu Dật quá quen thuộc, mặc dù chỉ là rau dại, nhưng hương vị lại cũng không kém. Cho dù là xuyên qua trước đó, từ nhỏ đến lớn, hần nhưng là không ăn ít những vật này.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Cản đường cướp đoạt

Chính tại Tiêu Dật chuẩn bị thu thập một chút mình hái rau dại núi nấm về nhà thời điểm, đột nhiên, phù một tiếng nhẹ vang lên lại dọa hần nhảy một cái. Cánh rừng cây này được cũng không thái bình, ngẫu nhiên cũng sẽ có một chút lộn rừng mãnh hổ loại hình dã thú ẩn hiện.

Tiêu Dật ngẩng đầu hướng phía thanh âm phát ra phương hướng nhìn lại, mơ hồ nhìn thấy có mấy bóng người tựa hồ hướng mình đi tới.

Đến gần về sau, Tiêu Dật phát hiện, lại là Thạch Thanh chờ ba người, vừa vặn chặn đường đi của mình.

"Tiêu Dật, ngươi quả nhiên ở chỗ này, không uống công ta một phen dễ tìm. Ai chắc chắn, ta thấy cái gì, võ học của chúng ta phế vật thể mà dự định ăn rau dại núi nấm, tất cả mọi người đến xem. " Thạch Thanh đối Tiêu Dật cười nhạo nói, càng là chào hỏi sau lưng hai người nói ra.

"Lão Đại, võ học phế vật cùng rau dại tuyệt phối a, cũng coi như hần có tự mình hiểu lấy. . ."

"Đúng vậy a đúng vậy a, nếu là lớn đồ đàn mỗi ngày cùng Lão Đại đồng dạng ăn mảnh thú huyết thực, đây chẳng phải là thấp xuống Lão Đại Thân Phận, như thế nào đi nữa, Lão Đại cũng là trong thôn tuyệt đỉnh thiên tài, một cái võ học phế vật, một cái tuyệt đỉnh thiên tài, quả thực là không thể so sánh nổi. "

"Rất đúng rất đúng, ngươi nhìn cái kia yếu đuối, hạ bàn bất ổn đáng vẻ, đoán chừng đều không cần người đẩy, gió thổi qua liền có thể thổi ngã đáng vẻ, sử dụng thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch cũng là lãng phí. "

Thạch Thanh người đứng phía sau liên tục vuốt mõng ngựa nói ra.

"Tiêu tử, nghe được không, ngươi cảm cái kia thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch tả hữu cũng là vô dụng, bằng ngươi cái kia võ học phế vật Căn Cốt, kiếp này là không có trông cậy vào, sao không đem Bồi Nguyên Dịch cho ta, dạng này ngươi tốt ta thật lớn người tốt mới là thật tốt sao lại không làm?" Thạch Thanh đây là chân tướng phơi bày, nói ra mục đích thực sự.

"Xin lỗi, cái này nhị tinh Bồi Nguyên Dịch đối ta có tác dụng lớn, chó ngoan không cản đường, còn xin nhường đường. Tha thứ ta không phụng bồi!" Tiêu Dật không thèm để ý nói.

Thạch Thanh thấy mình một phen lí do thoái thác thể mà bị đối phương không nhìn, rất không cao hứng, miệng cong lên, lộ vẻ tức giận nói: "Hiện tại được không phải do ngươi, ngươi bây giờ cho cũng phải cho, không cho cũng phải cho. "

Nói xong cầm lấy Tiêu Dật bao khóa tốt rau đại nui nắm chính là lắc một cái, vung được đầy đất đều là, cẳng là chân phải ngay cả đập, nhất thời giẫm đạp được một mảnh hỗn độn, xem xét chính là không cách nào dùng ăn.

Tiêu Dật vừa sợ vừa giận, khí huyết dâng lên, mặt mũi tràn đầy trường đến đỏ bừng, nhất thời kim nén không được, trở tay một chưởng, trùng điệp đánh hấn cái cái tát.

Thạch Thanh ngăn người, lớn tiếng mắng: "Ngươi cái này đưa nhà quê lại dám đánh ta!" Hướng Tiêu Dật ngực chính là một quyền.

Hắn mặc dù so sánh Tiêu Dật nhỏ hai tuổi, nhưng vốn liếng phong phú, lại từ nhỏ áo com không lo, ăn ngon uống sướng nơi cung cấp, thân thể so sánh Tiêu Dật cũng muốn khỏe mạnh rất nhiều, từ nhỏ càng được Phụ thân Thạch Tín truyền thụ, võ công tiến vào Hậu Thiên tầng một cảnh giới, đã có tương đương căn cơ, quyền này chính giữa Tiêu Dật trước ngực, lực đạo cũng thực không nhẹ.

Tiêu Dật giận dữ, xoay tay lại cũng là một quyền, Thạch Thanh lách mình né qua.

"Tiêu tử, ngươi dám phản thiên, lại dám phản kháng, người tới, đánh cho ta. " Thạch Thanh phân phó sau lưng mấy người nói.

Tiêu Dật đang chờ đuổi kịp tấn công, Thạch Thanh bên cạnh một người đưa chân tại trên đùi hấn một câu, Tiêu Dật nhào nơi đó. Thạch Thanh quay người vọt lên, cười ở trên người hắn. Mấy người đem nó một mực đè lại, số song quyền đầu mãnh liệt hướng về thân thể hắn đánh tới.

Tiêu Dật thân thể vốn cũng không phải là rất tốt, song quyền lại nan địch bốn tay, đối phương người đông thế mạnh, không phải là đối thủ, lập tức cắn chặt răng quan bị đánh, hừ vậy không hừ.

Thạch Thanh nói: "Hừ, làm thôn Trường Tôn chết, cho tới bây giờ không ai dám đánh ta, ngươi thế mà đánh ta, bắt quá, ta đại nhân có đại lượng, ngươi bây giờ nếu như xin khoan dung lão lão thực thực giao ra nhị tinh Bồi Nguyên Dịch, ta còn có thể cân nhắc tha cho ngươi một cái mạng, nếu không có ngươi hảo hảo mà chịu đựng!"

Tiêu Dật mắng: "Đánh rắm!" Thạch Thanh phanh phanh hai lần, lại đánh hấn hai quyền.

Đánh một lúc sau, có lẽ là Thạch Thanh đánh mệt mỏi, lại thay đổi bên người một người khác cười tại Tiêu Dật trên thân, tiếp tục quyền đấm cước đá.

Thạch Thanh biết nếu là đánh hấn diện mạo, có vết thương, liền hội bị thôn những người khác nhìn thấy, cuối cùng tất thụ trách cứ, là lấy quyền đá chân đá, đều chào hỏi ở trên người hắn.

Thạch Thanh thấy đánh cho lợi hại, có chút sợ hãi, nhưng sờ đến trên mặt mình * cay đau đớn, lại cảm giác đánh cho thống khoái, không khỏi kêu lên: "Đồ hấn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, cho ta dùng sức đánh, đánh hấn!" Thạch Thanh bên cạnh mấy người nghe được hấn như vậy kêu gọi, đánh cho càng thêm hung ác.

Tiêu Dật nằm trên đất dưới, tai nghe Thạch Thanh như thế kêu to, thầm nghĩ: "Ngươi nha như thế hung ác ác, ta ngày sau tất báo thù này. " nhưng cảm giác bên hông, trên lưng, bờ mông kịch liệt đau nhức vô cùng, dần dần không chống chịu được, mặc dù mấy người tuổi nhỏ, quyền cước khí lực không phải rất lớn, nhưng là như thế một hội xuống tới, Tiêu Dật thân thể gầy nhỏ rốt cuộc chịu đựng không lên, nếu không phải Tiêu Dật thân thể vậy rèn luyện qua một thời gian, sớm đã hôn mê bất tỉnh, hấn một mực cắn răng ráng chống đỡ lấy.

Thạch Thanh có lẽ thấy đánh cho không sai biệt lắm, biết không thể tiếp tục đánh rơi xuống, nếu không tất xảy ra chuyện không thể, vội nói: "Tốt, đừng đánh nữa, chậm thì sinh biến, nơi đây không thể ở lâu, tìm kiếm cho ta, Bồi Nguyên Dịch khẳng định ở trên người hắn, đạt được Bồi Nguyên Dịch chúng ta liền đi. "

Hai người sau khi nghe, vội vàng giờ trò, một phen lục lọi.

Tiêu Dật nghe đây, cẳng là một cái tay nhỏ luồn vào trong ngực gắt gao nắm Bồi Nguyên Dịch cái bình, mặc cho làm sao giày vò, đánh chết chính là không buông tay. Cũng may cái bình không lớn, Tiêu Dật non nớt tay phải vừa vận cầm thật chặt, không lưu một tia khe hở.

Lúc này rừng cây bên ngoài mơ hồ có thể thấy được một bóng người, chính là đi săn đội ngũ phó đội trưởng Thạch Tín, cũng là Thạch Thanh Phụ thân, không biết ra ngoài nguyên nhân gì, thế mà không có tiến lên ngăn cản, có lẽ người đều là có tư tâm, có lẽ có nguyên nhân gì khác. . . Ra ngoài những tâm lý này, hấn ở một bên thờ ơ lạnh nhạt.

"Lão Đại, tìm được, ngay tại tiểu tử này trong ngực, bị tay phải hắn gắt gao nắm lấy. " hai người kinh hi, phát hiện cười tại Tiêu Dật trên thân càng là không tốt cướp đoạt Bồi Nguyên Dịch, nhao nhao đứng dậy ra.

Tiêu Dật thấy trên thân hai người tránh ra, buông lỏng cảnh giác lên, thừa cơ xoay người, xoay tay lại hung hăng một quyền, chỉ đánh cho một người trong đó mũi lưu máu tươi, lúc này bò người lên, chân phát liên hướng rừng cây chỗ sâu phi nước đại.

Hai người giận dữ, sau đó đuổi theo. Thạch Thanh mắt thấy tới tay con vịt há có thể để nó bay đi, liền thanh kêu to: "Cho ta bắt hắn lại, bắt hắn lại!" Theo

ở phía sau đuổi theo. Tiêu Dật chạy vội một trận, vừa quay đầu lại, chỉ thấy hai người mặt mũi tràn đầy máu tươi, bộ dáng rất là hung ác ác, trong lòng biết nếu để cho hai người bắt được, cái kia dừng lại no bụng đánh tất so sánh vừa rồi càng thêm lợi hại, lập tức không ở đủ chạy về phía rừng cây, thẳng hướng rừng cây chỗ sâu chạy tới.

Tiêu Dật khí huyết cuộn cuộn, bằng vào tự thân một tia nghị lực, tại trong rừng cây xe nhẹ đường quen nơi chạy nhanh, sau lưng hai người càng đuổi càng nhanh, không giống Tiêu Dật thường xuyên tại rừng cây này hoạt động, thích hợp mạng tương đối quen thuộc, đồng thời, một người trong đó máu mũi một mực không có ngừng, gấp được máu tươi, hai người lại là sợ hãi, lại là phẫn nộ, đề khí liền vội truy không bỏ.

Không đồng nhất hội, Tiêu Dật thấy lại hướng trước chạy liền ra rừng cây khu vực an toàn, tiến vào rừng cây chỗ sâu, ai biết có cái gì dã thú ẩn hiện, rất là nguy hiểm, bận bịu uy hiếp nói: "Các người lại đuổi tới, ta liền tiếp tục hướng rừng cây chỗ sâu chạy tới a, đến lúc đó nếu là treu chọc phải cái gì thâm sơn mãnh thú, mọi người cùng nhau chơi đùa. "

Sau lưng hai người ngẩn ngơ, bước chân dừng lại, Thạch Thanh theo sau lưng nghe tiếng thân thể cũng là dừng lại, nếu thật là dẫn xảy ra điều gì dã thú, dù chỉ là một chút lộn rừng loại hình mãnh thú to lớn, vậy không phải mình hiện tại chờ người có thể đối phó, nếu là dẫn xuất lợi hại hơn mãnh hổ, nhóm người mình chẳng phải là muốn táng thân hổ khẩu?

Thạch Thanh ba người dù sao vẫn là tiểu hài tử, cho dù là ghé con mới đẻ không sợ cạp, nhưng là giờ khắc này, đặc biệt là bầu trời dần dần mờ tối tình huống dưới, trong lúc nhất thời ba người người nhìn ta, ta nhìn người, cũng không khỏi phạm sợ hãi.

Bốn người không khỏi bắt đầu giằng co. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Heo miệng thoát hiểm

Sắc trời, dần dần tối xuống.

Đúng lúc này, chỉ nghe thấy rít lên một tiếng âm thanh từ trong rừng truyền ra, nghe tiếng có biết, cái này chỉ sợ là một cái đại gia hỏa. Bốn người lập tức quay đầu nhìn về phát ra phương hướng của thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một con da tay ngăm đen, thật dài răng, đầy người gai, toàn thân tản mát ra một cỗ hung lịch khí tức, tốt một con đáng sợ thành niên răng nanh lợn rừng. Đi theo Thạch Thanh hai người bên cạnh không khỏi dọa đến hai cái đuôi đều đang run rẩy.

Nếu là người trưởng thành, đối mặt lợn rừng, tự nhiên không sợ hãi, nhưng là giờ phút này bốn cái tiểu hài đồng, đối mặt cái này trưởng thành lợn rừng, cũng chỉ có thể thúc thủ vô sách.

Thấy lợn rừng hướng mình cái này phương lao đến, Tiêu Dật trong lòng biết không ổn, vội vàng xoay người, dùng cả tay chân, lưu loát nơi bò lên trên một viên trảng kiện đại thụ.

Tiêu Dật giờ phút này cũng chỉ có thể chờ về trước phục một phen thể lực lại nói, nếu không, dù cho đi ra ngoài vậy chạy không xa. May mắn leo cây điểm ấy giờ sự tình, bất luận là xuyên qua trước đó vẫn là hiện tại, đối Tiêu Dật tới nói là chuyện thường ngày, bây giờ thời khắc mấu chốt cuối cùng tạm thời an toàn rồi.

Đối mặt cái này xông lại đối khát lợn rừng, Thạch Thanh ba người nhao nhao dọa đến trên mặt biến sắc, vội vàng co lại thân né tránh. Ba người nhìn thấy Tiêu Dật leo lên cây mọc, vốn định làm theo học dạng, nhưng là bình thường sống an nhàn sung sướng phía dưới, giờ phút này lại là tình huống khẩn cấp, trong lúc nhất thời, thể mà chân tay luống cuống, không khỏi nhao nhao lo lắng.

Lợn rừng lúc đầu nhìn chạy một tên tiểu tử thể mà leo lên cây, bất quá còn có ba cái, mình đêm nay cũng có thể ăn no nê, nhưng là không nghĩ tới mình một cái trùng kích thể mà bị ba người tránh khỏi, lập tức nổi giận dùng dùng gầm rú.

"Lão Đại, không được, người không phải Hậu Thiên tăng một cảnh giới sao? Giúp trợ giúp, nhờ người nhanh nghĩ một chút biện pháp đối phó nó, chúng ta nhanh chạy không nổi rồi. " Thạch Thanh sau lưng hai người vừa chạy đến một cái sườn dốc phương hướng, lập tức thở hồng hộc nói.

"Nói đùa cái gì, hung mãnh như vậy lợn rừng, Tiểu Gia cũng không muốn sớm đầu thai, nếu không muốn chết liền cho ta liều mạng chạy. " Thạch Thanh rất là minh bạch, mình đi lên, cho dù chèo chống một hai, cũng là chịu chết.

Tiêu Dật giờ khắc này ở trên cây được sẽ không bỏ rơi đã kích Thạch Thanh cơ hội, cười to nói: "Các người hai cái đồ đàn, Thạch Thanh đây rõ ràng chính là đưa sinh tử của các người tại không để ý, chỉ cần hấn từ đầu đến cuối so với các người hai chạy nhanh, dạng này chờ lợn rừng ăn xong hai người thân thể phía sau có lẽ ăn no rồi cũng khó nói, đến lúc đó Thạch Thanh nguy cơ tự nhiên là giải trừ, giờ phút này hấn dựa vào cái gì đi cứu hai người? Bị

người ngốc ngốc lợi dụng còn không tự biết đồ đàn, cũng là chỉ có hai người đến bây giờ còn không rõ. "

Hai người nghe được Tiêu Dật lời nói, biến sắc, hồi tưởng lại vừa rồi Thạch Thanh một mực chạy ở trước người hai người, chỉ cần hai người có chỗ siêu việt, lập tức lại vượt qua hai người, bây giờ nhìn xem trước người Thạch Thanh, cùng Tiêu Dật nói tới từng cái so sánh, lập tức hoảng sợ nói: "Lão Đại, người làm đúng như này?"

"Hai người các người đừng nghe hắn nói mò, hiện tại đào mệnh quan trọng, ta tự thân cũng khó khăn bảo đảm, làm sao hội cố ý hãm hại hai người. " Thạch Thanh vậy không ngốc, tốc độ bỗng lần nữa tăng tốc một phần, lập tức phản bác, mặc dù rất là bất lực.

Hai người nhìn xem Thạch Thanh tốc độ lần nữa đề cao một phần, nghe cái kia vụng về giải thích, lần thứ nhất cảm giác được sinh mệnh tuyệt vọng, vậy không nghĩ tới kết quả thể mà hội là như thế này.

"Hai người các người yên tâm đi, chỉ cần ta chạy đi, hội vì người hai báo thù. " Thạch Thanh vậy biết lúc này mình càng tỏ càng đen, dứt khoát không giải thích.

Nhưng vào lúc này, lộn rừng mắt thấy là phải cần lên đến, hai người có lẽ bởi vì khẩn trương thái quá, có lẽ thể lực chống đỡ hết nổi, tâm hoảng ý loạn phía dưới, Nhất Cước đạp không, thân thể nghiêng một cái, thể mà ngã xuống, sau đó thuận lên dốc một mực hướng phía dưới lần qua một bên tới, trượt xuống tới, phanh phanh tiếng vang, tốc độ càng lúc càng nhanh, trên đường đi áp đảo rất nhiều hoa mộc, cuối cùng thể mà vượt xa Thạch Thanh, hai người dứt khoát ôm làm một đoàn lần đem xuống dưới, lại liên tục lộn * trượt xa. . .

Thạch Thanh lập tức sắc mặt đại biến, nhìn thấy hai người kia thể mà lần đến trước mặt mình đi, lần này mình vậy mà biến thành phía sau nhất một người, thậm chí một tiếng, đáng chết, cũng không khỏi lo lắng.

Lộn rừng không nghĩ tới vốn là mười phần chắc chắn sự tình, lại từ mình miệng nơi chạy trốn, trong lỗ mũi lao ra từng đạo thô trọng hơi thở, móng heo càng là trên mặt đất bới bới, sau đó tăng tốc độ lao nhanh, liền như tiễn rời cung đồng dạng, bay thẳng Thạch Thanh mà đi.

Mắt thấy Thạch Thanh nguy cơ sớm tới, sắp mệnh tang lộn rừng miệng, giữa sân ba người không khỏi từng đợt khẩn trương.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, một đạo cung tiễn đột nhiên từ một bên bắn vào lộn rừng thân thể, thẳng trung tâm bắn, lộn rừng tại giữa không trung co quắp mấy lần, không nghĩ tới cuối cùng con vịt đã đun sôi vẫn là bay, mang theo ba phần không hiểu, bảy phần không cam lòng ánh mắt, rơi rơi xuống.

Lúc này từ trong rừng cây đi ra một người, người đeo cung tiễn, chính là Hắc Thủy Thôn đi săn đội ngũ phó đội trưởng Thạch Tín, cũng là Thạch Thanh cha.

Thạch Thanh lúc đầu một thân mồ hôi lạnh, nhắm mắt đợi chết, phát hiện giữa sân biến cố, vui từ đó đến, bèn vội đi ra phía trước nói: "Phụ thân!"

"Hừ, người biểu hiện hôm nay hết sức khiến ta thất vọng!" Thạch Tín hừ lạnh một tiếng, quay người đối Tiêu Dật nói: "Người cũng xuống đi, hôm nay Thạch Thanh sự tình, xem như hắn xin lỗi người, bất quá lúc đầu ta là không muốn quản giữa các người chuyện, đã người đã chứng minh người có tư cách có được cái kia thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, ta cũng sẽ không nói cái gì, xuống đây đi, Thạch Thanh sẽ không lại tìm người phiền toái. "

"Phụ thân!" Thạch Thanh cúi đầu, đi lên trước, còn muốn biện bạch nói.

"Im miệng, tài nghệ không bằng người coi như xong, người còn không ngại mất mặt sao? Nếu không phải ta vừa vặn nghe được tiếng kêu, chạy tới, người cho rằng người bây giờ còn có mệnh có vận không? Chính người chết còn chưa tính, còn liên lụy những người khác, như thế lỗ mãng, người đến cùng có nghĩ tới hậu quả hay không?" Thạch Tín nghiêm nghị dạy dỗ.

Sau đó lại đi đến đi theo Thạch Thanh bên cạnh hai người phân phó nói: "Hai vị tiểu huynh đệ dứt khoát không có việc gì, cái này lộn rừng coi như Thạch Thanh nhận lỗi, ta giúp người nhóm hai người đưa về nhà. "

Hai người kinh hồn không chừng phía dưới cuối cùng dần dần khôi phục lại.

"Ba. . . Ba. . . Ba. . ."

Chỉ nghe một trận tiếng vỗ tay truyền đến, đứng lúc này, từ trong rừng cây lại đi ra một đạo âm thanh hình ảnh.

"Thạch Mẫn đại ca!" Tiêu Dật ánh mắt vui mừng.

"Thạch Mẫn?" Thạch Tín nhìn thấy thân ảnh này ánh mắt không khỏi co rụt lại, nguyên lai thân ảnh này mặc dù khôi ngô, nhưng là vẫn không cải biến được một mặt non nớt đáng yêu, tính toán đầu ra đây tới đa cũng liền chừng mười bốn mười lăm tuổi đáng yêu.

"Không tệ, người không biết chuyện còn tưởng rằng phó đội trưởng thực sự hiện ngang lần liệt nơi giáo huấn hài tử từ nhà mình đâu, ta thế nhưng là nhìn từ đầu tới đuôi, chỉ sợ phó đội trưởng càng nhiều hơn chính là cảm thấy hài tử từ nhà mình làm được không tốt a!"

"Thạch Thanh vốn là chế tạo không tốt, ta giáo huấn một phen có lỗi gì sao?" Thạch Tín nhướn mày, hỏi.

"Ha ha, người ta lòng dạ biết rõ, chỉ sợ là cảm thấy Thạch Thanh lúc đầu có đầy đủ ưu thế cảm xuống Tiêu Dật vật trong tay, đáng tiếc hết lần này tới lần khác bị nó thác thất lương cơ, thậm chí cuối cùng cư nhiên như thế không chịu nổi, mới là người chân chính phần nộ nguyên nhân a?"

"Thạch Mẫn, không có chứng cứ, không muốn ngâm máu phun người. "

"Người những này sự tình bản thủ, ta vốn là không có ý định quản, không phải là khúc chiết thấy rõ ràng, nếu không phải xem ở Tiêu Dật không có bị thương tổn phân thượng, người cho rằng ta hội tốt như vậy nói chuyện, nếu không phải ta ý tứ, các người Hắc Thủy Thôn có thể mua được hoàn mỹ phẩm chất tam tinh Thối Thể đan? Hừ, không nghĩ tới thôn trưởng cả một đời lão người tốt, thế mà sinh người như thế một cái hám lợi đen lòng hạng người. " Thạch Mẫn chép miệng một cái, khinh thường nói.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Chịu nhận lỗi

Màn đêm buông xuống, gió đêm nhẹ phẩy, mặt trăng từ rừng cây bên cạnh thăng lên, thả ra lạnh lùng quang huy; u ám màn trời phía trên, vạn điểm đầy sao như là rơi tại màn trời bên trên khóa khóa Dạ Minh Châu, lóe ra lấp lờ ngân huy; ánh trăng tinh huy chiếu xạ phía dưới, trong rừng cây phảng phất lộ ra càng thêm rét lạnh.

Lúc này, nghe được Thạch Mẫn châm chọc khiêu khích lời nói, Thạch Tín cũng không nhận được phản bác: "Đủ rồi, người biết cái gì, cứ như vậy vô đoán!"

"Đúng vậy a! Ta là không biết cái gì, ta chỉ biết Thạch Thanh ba người khi dễ Tiêu Dật một người, cái này chẳng lẽ có sửa lại?"

"Hừ, người vừa về thôn, căn bản cũng không minh bạch hôm nay xảy ra chuyện gì, Tiêu Dật Căn Cốt là võ học phế vật người biết không? Phụ thân đại nhân nhớ tình cũ, vẫn là cho hắn thượng phẩm Bôi Nguyên Dịch, bất quá nếu là hắn không có bản lĩnh giữ vững, vậy cũng chẳng trách bất luận kẻ nào, không phải sao?"

"Ha ha, nói so sánh hát êm tai, chưa bao giờ thấy qua như thế mặt dày vô sỉ người, cường từ đoạt lý người ta thấy nhiều, mình đã làm sai chuyện, còn có thể nghĩa chính ngôn từ chết cũng không nhận sai lý trực khí trắng người, đây là lần đầu thấy, ta cũng là say. " Thạch Mẫn ha ha cười không ngừng.

"Thạch Mẫn, người bót ở chỗ này âm dương quái khí, muốn biết cùng là Nhị lưu thực lực võ giả cũng là ngày đêm khác biệt. " Thạch Tín khó thờ nói.

Đúng lúc này, hết lớn một tiếng tiếng vọng tại rừng cây này bên trong: "Tín, đủ rồi, quả thực là hồ nháo, còn không xin lỗi?"

Thôn trưởng Thạch Tận Trung thế mà chẳng biết lúc nào cũng tới đến rừng cây này bên trong.

Nhìn xem Thạch Tín một bộ không cam lòng bộ dáng, Thạch Tận Trung lần nữa lớn tiếng nói: "Nghịch tử, còn không cho Thạch Mẫn tiểu huynh đệ xin lỗi, ta buổi sáng nói lời người đảo mắt liền quên rồi sao? Còn có, Thạch Thanh, đi mời Tiêu Dật dưới tiểu huynh đệ đến, người cũng đi cho hắn xin lỗi. "

"Phụ thân!"

"Gia gia!"

"Làm sao? Lời nói của ta chẳng lẽ không dùng được? Thật sự cho rằng người cánh cứng cáp rồi? Đừng khinh thiếu niên nghèo, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, đều nói cho người bao nhiêu lần, vậy mà trơ mắt nhìn con của người làm chuyện tốt, người thế mà không thêm ngăn cản không nói, còn ở bên cạnh xem kịch, quá phận, người biết không? Mà lại người cho rằng bằng người cái kia Hậu Thiên tăng năm cảnh giới, người cho rằng người chính là Thạch Mẫn tiểu huynh đệ đối thủ? Hắn nhưng là Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới, thật muốn động thủ, người cũng chỉ là tự rước lấy nhục mà thôi. " Thạch Tận Trung lần nữa không nể mặt, nghiêm nghị khiển trách quát mắng.

"Cái gì?" Thạch Tín giật nảy cả mình.

Thạch Tín cùng Thạch Thanh phụ tử do dự không thôi, hai người chậm chạp không có mở miệng ngôn ngữ.

"Hai người còn không có nhận thức đến sai lầm của mình sao? Xem ra thôn an nhàn lâu, từng cái để các người quên đi đã từng thế thảm đau đớn giáo huấn, cái này kiếm không dễ yên tĩnh là làm thế nào đạt được còn muốn ta lặp lại lần nữa sao? Thật là có bản lĩnh, chính người đột phá đến Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới lại nói. Làm một tên Võ Giả, người hôm nay xác thực quá mức, hiểu không? Mặc dù người không có sai lầm lớn, nhưng là im ắng nhân nhượng dung túng càng không nên, không biết còn chưa tỉnh, vừa biết còn không ngăn cản, người đem thôn quy củ đặt chỗ nào? Người đem vị phụ đặt chỗ nào? Nếu là chúng ta chính mình cũng không thể đoàn kết lại, ly diệt vong cũng không xa. Còn có, người cho rằng Thạch Mẫn huynh đệ tương lai là người có thể cân nhắc sao?"

Tiêu Dật trên tàng cây lần đầu nhìn thấy thôn trưởng nổi giận lớn như vậy khí. Đơn giản để cho người ta cảm như hén, bất quá cũng may không phải đối

với mình mà phát, Tiêu Dật nhìn đến đây vậy mình bạch mình cuối cùng là triệt để an toàn, mà lại lúc này vậy khôi phục không ít thể lực, bận bịu từ trên cây tuột xuống.

Nghe đến đó, Thạch Tín cuối cùng động dung lên, bận bịu đối Thạch Mẫn nói ra: "Thạch Mẫn huynh đệ, xin lỗi!"

"Ha ha, ngươi nhưng không có xin lỗi ta, phụ tử các ngươi chỉ là có lỗi với Tiêu Dật mà thôi, nếu là đồng dạng tình huống dưới, tin tưởng thôn trưởng vậy không hội đem thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch giao cho một cái võ học phế vật, vừa giao cho Tiêu Dật, tự có thôn trưởng đạo lý, hướng chỉ Tiêu Dật tình huống đặc biệt ngươi hẳn là rõ ràng, ngươi đây là ô may mắn tâm lý, biết rõ rồi mà còn cố phạm phải. Ta chỉ hỏi ngươi một câu, như ngày khác núi xanh thúc bình yên trở về, ngươi lại nên như thế nào tự xử?"

"Cái này. . . Cảm tạ Thạch Mẫn tiểu huynh đệ một câu bưng tình người trong mộng, Thạch mỗ người kém chút đức thành sai lầm lớn, từ sau ngày hôm nay, Thạch Tín tự động bế quan diện bích ba năm, lấy nghĩ mình qua, Thạch Thanh, còn không đi cho Tiêu Dật xin lỗi? Không biết dạng này, Thạch Mẫn tiểu huynh đệ ngươi được hài lòng?" Thạch Tín lúc đầu vậy không phải là muốn nhắm vào Tiêu Dật như thế nào, chỉ là nhất thời không cam lòng, bây giờ Thạch Mẫn cho một cái rất tốt bậc thang, lập tức thuận thếનો.

"Mới nói, ta không có vấn đề, dù sao ngươi không có đối phó ta, Tiêu Dật hài lòng hay không mới là mấu chốt. " Thạch Mẫn nhếch nhếch miệng nói.

Thạch Tín lập tức dùng ánh mắt trừng Thạch Thanh một chút, Thạch Thanh nhìn thấy gia gia cùng Phụ thân hai người đều là như thế, biết mình vẫn là không tránh khỏi.

Thạch Thanh do dự phía sau tâm không cam tình không nguyện đi tiến lên, đối Tiêu Dật nhỏ giọng nói: "Xin lỗi!"

"Cái gì?" Tiêu Dật nhìn trước mắt Thạch Thanh cái kia giống như con muỗi thanh âm ông ông, trong lúc nhất thời sững sờ không có nghe tiếng.

"Xin lỗi!" Thạch Thanh mặt đỏ lên nói.

Lần này Tiêu Dật cuối cùng nghe rõ ràng, bất quá Tiêu Dật cũng không phải hào phóng như vậy người, nghĩ thầm phong thủy luân chuyển, mình cái này trên thân còn có chút phạm đau đầu, ra về khoa trương vì chẳng lẽ: "Làm phiền ngươi to hơn một tí, ta không có nghe rõ ràng. "

"Xin lỗi!" Thạch Thanh vậy biết mình không thể không nghe Tiêu Dật phân phó, nếu không Phụ thân một cửa ải kia không nói, gia gia một cửa ải kia cũng không tốt qua, nghĩ tới gia gia giáo huấn mình sợt đắng, vì mình khỏi bị da thịt nổi khổ, không thể không lớn tiếng hô lên.

"Lúc này mới ngoan nha, sớm biết như thế sao lúc trước còn như thế, ngươi đây là tội gì đến quá thay! Thế nhưng là ta cái kia một bao núi nấm rau dại đều bị ngươi hủy, đêm nay sắc trời đã tối, ngươi nhìn?" Tiêu Dật tiếp tục nói.

Thạch Tín có lẽ là cha con trời sinh, cuối cùng nhìn có chút bất quá mình hài tử thụ ủy khuất, vội nói: "Chỉ cần Tiêu Dật tiểu huynh đệ hài lòng, những cái kia ngươi Thạch Tín thúc đều cho ngươi dự sẵn, mặt khác cho ngươi thêm một chút Linh Chi nhân sâm, cho ngươi mẩu thân chữa thương chi dụng, cái này lúc đầu chính là chúng ta thiếu ngươi Tiêu gia, ngươi xem coi thế nào?"

Vừa nghĩ tới có thể có như thế thu hoạch ngoài ý muốn, Tiêu Dật tức giận trong lòng cũng coi như là tiêu tán không ít, vội nói: "Chuyện này là thật?"

"Ngươi Thạch Tín thúc một miếng nước bọt một ngụm đĩnh, còn có thể gạt ngươi sao?" Thạch Tín cuối cùng bắt lấy Tiêu Dật uy hiếp, thở phào nhẹ nhõm nói.

"Tốt quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, có Thạch Tín thúc câu nói này, đêm nay việc này cứ tính như vậy. " Tiêu Dật vừa nghĩ tới có thể vì mẩu thân mình tăng thêm một chút tốt dược liệu, không kịp nghĩ nhiều đáp.

"Chậm đã!" Thạch Mẫn đi lên phía trước nói.

"A, Thạch Mẫn tiểu huynh đệ có gì chỉ giáo?" Thạch Tín thấy sự tình sắp kết thúc, Thạch Mẫn thế mà lần nữa chặn ngang một câu, có chút không thoải mái nói.

"Ngươi nhìn, Tiêu Dật cái này muốn chịu một trận đánh đập, thân thể chỉ sợ tổn thương không nhẹ, ngươi không bằng chuyện tốt làm đến cùng, lại nhiều cho một chút kim sang dược để cho Tiêu Dật sớm một chút khôi phục. " Thạch Mẫn mới không quan tâm Thạch Tín tâm tình, bình tĩnh nói.

"Thạch Mẫn tiểu huynh đệ nói không sai, tin ngươi thế nhưng là sơ sót. " thôn trưởng Thạch Tận Trung một mực tại bên cạnh nhìn xem, không nói gì, giờ phút này cũng không thể không giữ gìn nói.

"Là, hài nhi sau đó liền cho Tiêu Dật trong nhà đưa đi. " Thạch Tín nói ra quay người đối Tiêu Dật nói ra: "Đêm nay sắc trời đã tối, quá muộn trở về khả năng hội để ngươi mẩu thân lo lắng, dạng này, không bằng ta về trước đi chuẩn bị cho ngươi đồ vật, đợi hội liền cho ngươi đưa tới nhà, như thế nào?"

"Như thế Tiêu Dật liền đa tạ Thạch Tín thúc!" Tiêu Dật không thể không bội phục Thạch Tín người này, quả nhiên có được dẫn được, nếu là tu vi võ đạo tiến thêm một bước, về sau nói không chừng vậy là một cái nhân vật.

Chương 14: Tạo thế chân vạc

Thôn trưởng ba người lần lượt sau khi đi, trong rừng chỉ còn lại Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người.

Chỉ nghe Tiêu Dật nói: "Thạch Mẫn đại ca!"

"Dật đệ, ngươi rốt cục bình thường. . ."

"Ách. . ." Tiêu Dật lập tức buồn bực, hội không hội nói chuyện phiếm, có dạng này nói chuyện trời đất sao?

"Ha ha! Là đại ca cần rõ, khó được ngươi ta huynh đệ gặp nhau, đại ca nhất thời quá kích động, nhưng là Dật đệ, so với trước kia, ngươi gầy gò. "

"Chỗ nào, có thể là gần nhất không có nghỉ ngơi tốt. . ." Tiêu Dật che giấu nói.

"Chỉ sợ không phải đi, hôm nay vì huynh xem như đã nhìn ra, chỉ sợ là cái kia Thạch Tín đối với Tiêu thúc phụ chuyện năm đó còn canh cánh trong lòng, chỉ sợ ta không trong thôn những ngày này, bọn hắn không cho ngươi sắc mặt tốt xem đi, ngươi chịu khổ!"

"Kỳ thật vậy không có gì, đều là trẻ con chơi đùa mà thôi!"

"Thật là thế này phải không? Nếu không ngươi cùng đại ca đi quân đội, có đại ca bảo kê ngươi không thể so với trong thôn mạnh sao? Trước kia ngươi không thể nói chuyện còn chưa tính, bây giờ nếu không còn chuyện gì, cũng cần vì về sau cân nhắc một phen. " Thạch Mẫn chăm chú nhìn Tiêu Dật ánh mắt nói.

"Đại ca, ngươi không thể làm tất cả mọi người đều là chính ngươi a, tiểu đệ ta còn không có tu luyện bất luận cái gì võ học đâu, huống chi ta cũng không muốn để cho người khác nói một chút nhàn thoại. "

"Ngươi quản hắn, ta Thạch Mẫn huynh đệ ta không chiều cổ, ai chiều cổ? Ta xem ai dám nói nhàn thoại?" Thạch Mẫn cả giận nói.

"Đại ca thật không cần như thế, tiểu đệ tự có tính toán, huống chi bá mẫu cùng mẫu thân còn cần ta chiều cổ đâu. " Tiêu Dật vội nói.

"Dạng này, tốt a, vừa Tiêu Dật ngươi có tính toán của mình, vì huynh liền không bắt buộc, đúng, tư chất của ngươi khảo thí, Căn Cốt thật như bọn hắn nói tới giống nhau sao?" Thạch Mẫn đi trên đường vẫn là không quá tin tưởng Thạch Tín lời nói.

"Không dối gạt huynh trưởng, đúng là như thế!" Tiêu Dật mình cũng là mơ hồ, có chút không hiểu nhiều lắm.

"Tại sao có thể như vậy? Theo lý thuyết ngươi kế thừa thúc phụ huyết mạch, cũng không về phần hội như thế chi kém a?" Thạch Mẫn trăm mối vẫn không có cách giải.

Tiêu Dật lập tức đem mình tại tư chất khảo thí thời điểm một phen biến hóa nói ra.

"Lời như vậy, chỉ sợ huyết mạch của ngươi không phải đơn giản như vậy, trước mắt là tốt là xấu, ta cũng không nói lên được. " Thạch Mẫn nghe được Tiêu Dật miêu tả, cẩn thận suy nghĩ rất lâu sau đó, cũng không phải nói đến tốt cùng là tình huống như thế nào.

"Không nói ta, đúng, đại ca, nghe vừa rồi thôn trưởng nói, tu vi của ngươi?" Tiêu Dật mình bạch cùng nó tiếp tục tìm tòi nghiên cứu tự thân huyết mạch vấn đề, nhất thời nửa hội đoán chừng cũng làm không ra một cái như thế về sau, cho nên nói sang chuyện khác.

"Không tệ, ta đã là Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, bây giờ càng là thân kiêm Triệu quốc : nước Triệu du kích tướng quân chức, cũng coi là tiến nhập Triệu quốc : nước Triệu trung tầng Võ Giả danh sách. " Thạch Mẫn giải thích nói.

"Chẳng lẽ Triệu quốc cường giả có rất nhiều sao?" Tiêu Dật giờ phút này tựa như hiếu kỳ Bảo Bảo đồng dạng, với cái thế giới này tràn ngập ngạc nhiên.

"Vì huynh có thể tính không lên cường giả, thế giới này rất lớn. Chúng ta cái này phiên Thương Khung Đại Lục chia làm đông tây hai vực, nam bắc hai hoang, Trung Nguyên Cửu Châu. Đông Vực hải đảo, tứ hải liên minh; Tây Vực sa mạc, bảy nước tranh hùng; Bắc Hoang cánh đồng tuyết, đế quốc nhất thống; Nam Hoang bách tộc, tạo thế chân vạc; Trung Nguyên Cửu Châu, quần hùng tranh giành. "

"Ta như thế nói cho ngươi đi, Nam Hoang mặc dù rắn rết mãnh thú thịnh hành, nhưng chỉ có thể coi là Đại Lục biên giới chi địa, tuy có Ngũ Hồ sáu di bao quát ta chờ Hán nhân chờ bách tộc, nhưng là chân chính chỉ có tam đại thế lực. Theo thứ tự là vì huynh chỗ Triệu quốc : nước Triệu thế lực định đô Hắc Long Vương thành; Tấn quốc vị trí kim long vương thành thế lực cùng Yên quốc vị trí Viêm Long vương thành thế lực. Cái này tam đại thế lực hoặc nhiều hoặc ít đều có một cái Tiên Thiên cao thủ tọa trấn, mới có thể tại cái này to như vậy Nam Hoang chi địa đánh xuống như thế cơ nghiệp. "

"Tam quốc ở giữa, tại cái này Nam Hoang chi địa, tạo thành thế chân vạc, mỗi một cái thế lực đồng đều từ một tòa vương thành, ba tòa đô thành, chín tòa trấn thành, hai mươi bảy tòa vệ thành, tám mươi một tòa thành nhỏ, mấy ngàn hơn vạn tòa thôn trấn tổ hợp mà thành. Tỉ như lần trước vì huynh tham dự một trận chiến đấu, chính là liên đoạt Tấn quốc vài tòa thành nhỏ, tăng thêm vì huynh tự thân tu vi vừa vận tấn cấp, lúc này mới có thể thắng làm du kích tướng quân. "

"Nếu như nói Tam quốc vương thành có Tiên Thiên cảnh giới cao thủ tọa trấn, như vậy đô thành cùng trấn thành theo thứ tự là từ Hậu Thiên mười tầng cùng Hậu Thiên tầng chín siêu nhất lưu cao thủ tọa trấn. Thậm chí vệ thành cùng thành nhỏ đều có Hậu Thiên tầng tám cùng Hậu Thiên tầng bảy nhất lưu cao thủ tọa trấn, cho nên người về sau muốn đặc biệt chú ý. Những cao thủ này mặc dù nói nhiều không nhiều, nhưng nói thiếu vậy không ít, hơn nữa còn có quân sĩ hộ vệ. "

"Đương nhiên bài trừ Tiên Thiên cao thủ siêu nhiên ngoại vật bên ngoài, trừ tình huống đặc biệt bên ngoài, siêu nhất lưu cao thủ vậy không hội những tay người bình thường ở giữa đấu tranh. Siêu nhất lưu cao thủ hoặc là tọa trấn một thành, hoặc là tự xây thế lực, chỉ cần động tác không lớn, Tam quốc ở giữa vậy sẽ không quá nhiều đi ước thúc bọn hắn. "

"Bất quá ba Đại Quốc tuy có Tiên Thiên cao thủ tọa trấn vương thành, nhìn bề ngoài là vững như thành đồng, nhưng là ba đại quốc gia hoặc nhiều hoặc ít tự thân đều có không ít vấn đề. Người phải hiểu được, thường thường kiên cố nhất thành lũy đều là từ nội bộ công phá. Cho nên mấy năm này, Nam Hoang đại địa cũng không bình tĩnh, trong lúc loạn thế, Thiên Hạ có chút hùng tâm tráng chí người, đều nuôi dưỡng Võ Giả, chiêu binh mãi mã. Vì huynh dự tính trong vòng hai mươi năm chỉ sợ thế chân vạc chỉ sợ hội có biến hóa, đến lúc đó chỉ sợ là nhung địch giao xâm, Nam Hoang sôi trào, trăm họ lâm than, can qua hàng ngày, Nam Hoang thế chân vạc sụp đổ không xa a. . . "

"Nghiêm trọng như vậy a!" Tiêu Dật cảm thán nói.

"Tiêu Dật, vì huynh biết, thúc phụ cùng người tuyệt đối không phải phổ thông người, người vậy biết, vì huynh riêng có chí lớn, ta hi vọng Dật đệ ngày khác có thể trợ vì huynh một chút sức lực. " Thạch Mặc trịnh trọng nói.

"Đại ca, chỉ sợ lúc này nói chi còn sớm, huống chi ta vẫn là võ học phế vật!"

"Tiêu Dật!" Thạch Mặc tưởng tượng Tiêu Dật võ học phế vật Căn Cốt liền không cười nổi.

"Tiêu Dật, đại ca thề, dù là người không thể tu luyện võ công, chỉ cần đại ca tương lai có thành tựu, nhất định có người một chỗ cắm dùi. Ngày khác, đại ca nếu có thể có được cái này Nam Hoang vạn dặm giang sơn, vậy đem cùng huynh đệ người cùng hưởng chi!"

Như thế nào huynh đệ? Huynh đệ chính là tại thiên quân vạn mã tại trước, cùng người bằng vai mà đứng. Cửu khúc Hoàng Tuyền trung, cùng người cười đàm phong thanh. Vạn dặm giang sơn, cùng người chung phân chia hưởng. Dù cho mặt đối người trong thiên hạ lưỡi đao mưa kiếm vậy quyết không nói vớt bỏ. Người như vậy mới có thể xưng là huynh đệ!

Giờ phút này, tại lần này bá khí tuyên ngôn phía dưới, Thạch Mặc tại ánh trăng chiếu rọi phía dưới, phảng phất Bá Vương tại thế. Tiêu Dật lập tức bị lôi được một tiêu hai non, không nghĩ tới Thạch Mặc lại có như thế bá khí bên cạnh để lọt mộng tưởng. Trong lúc nhất thời trợn mắt hốc mồm.

"Đại ca, người đây là muốn?"

"Tiêu Dật, không ngại nói cho người, đại ca trước kia vốn cho rằng tay cầm ba thước Thanh Phong kiếm, chém hết Thiên Hạ chuyện bất bình là đủ rồi, nhưng là đi qua chiến trường chém giết mấy năm này, đại ca minh bạch một cái đạo lý, loạn thế sinh mệnh như cỏ rác, Nam Hoang Thiên Hạ ba chân không hợp nhất, Thiên Hạ sinh linh chính là vĩnh viễn không ngừng chảy máu, trong đó càng khổ chính là chúng ta Hán nhân một mực sinh hoạt trong nước sôi lửa bỏng, cho nên đại trượng phu làm mang ba thước chỉ kiếm lập bất thế chi công, ta nguyện rút kiếm gọt Bình Nam hoang, vì ta Hán gia binh sĩ, giết ra một cái trời sáng can khôn, vì thế sinh mệnh không chỉ phấn đấu không thôi. "

"Đại ca, ngày khác nếu có điều cần, nhưng bằng phân công, ta vậy dùng ba thước thanh phong lưỡi đao, trợ huynh trường tận diệt Thiên Hạ ngấp trời bất bình khí!" Tiêu Dật nghe được Thạch Mặc lần này tuyên ngôn, cũng là nhiệt huyết không chỉ.

"Như thế, đại ca liền cảm tạ người trước!"

"Đại ca đây là nói chỗ nào lời nói, một đời người hai huynh đệ, tự nhiên là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia!"

"Tốt tốt tốt! Đây mới là hảo huynh đệ của ta!"

"Ha ha. . . Ha ha!" Hai người nhìn nhau, đồng thời cười ha ha. Một tiếng huynh đệ, cả đời huynh đệ, cứ như vậy, huynh đệ tình thâm hai người lẫn nhau tương đồng cùng nhau đi về phía nhà.

Chương 15: Dưới ánh trăng đối ẩm

Cứ như vậy, hai người đi tại Tiêu Dật trước cửa nhà cách đó không xa liền tách ra, đương nhiên, hai nhà khoảng cách không xa, mà lại Tiêu Dật vậy mình bạch Thạch Mẫn tâm tình vào giờ khắc này, cũng liền một mình về nhà.

Nhà nhỏ bị hàng rào vây lại, ba gian cũ nát có tranh phòng, mấy cây treo dựa dây leo giả đỡ, một chút phơi đồ ăn làm, cái này chính là Tiêu Dật kiếp này cang.

Tiêu Dật tâm không có quá nhiều phức tạp, mặc dù hôm nay chuyện phát sinh mang cho Tiêu Dật mang đến một chút làm phức tạp, nhưng hẳn vừa nghĩ tới mẫu thân có thể sử dụng nhị tinh Bồi Nguyên Dịch bổ dưỡng thân thể cổ bản bồi nguyên, còn có không ít Linh Chi nhân sâm loại hình đan thảo bị đưa tới, cũng liền đem đây hết thảy không hề để tâm. Huống chi, hôm nay Thạch Mẫn đại ca trở về, cũng là một chuyện đáng giá cao hứng tình.

"Mẫu thân, ta trở về!"

Nhà tranh cửa mở, một tên trâm mận áo vải nữ tử từ trong túp lều đi ra, một thân mộc mạc y phục phá lệ bình thường, nhưng là dù cho lại bình thường y phục cũng khó có thể che giấu trên thân cái kia cổ phần khí chất cao quý.

Nàng chính là Tiêu Dật mẫu thân Hoa Anh, Tiêu Dật tướng mạo cơ hồ cùng nàng tựa như là một cái khuôn đúc đi ra. Cứ việc mặc mộc mạc, lại đã trải qua không ít gian nan vất vả, nhưng này tuyệt sắc dung mạo nhưng như cũ có thể mang cho bất luận kẻ nào mãnh liệt rung động. Toàn thân tản ra một vòng hừng hờu ấm khí chất xem xét cũng không phải là người bình thường, nhìn xem từ bên ngoài hứng thú bùng bùng chạy về tới Tiêu Dật, lập tức toát ra vẻ mỉm cười.

Tiêu Dật cho tới nay vậy hết sức muốn làm rõ thân thể của mình, nhưng là mỗi lần mẫu thân đều là qua loa tắc trách mà qua, cái kia khó mà che giấu một sợi ưu sầu đủ để chứng minh chuyện tính chất phức tạp, có lẽ là Tiêu mẫu cho rằng Tiêu Dật còn quá nhỏ, vẫn chưa tới đủ để gánh chịu đây hết thảy thời điểm.

"Dật nhi, ngươi làm sao?" Hoa Anh nhìn xem Tiêu Dật cái kia một thân đáng vẻ chạt vật, mỉm cười khuôn mặt lập tức lo lắng, quan tâm đem nhi tử ôm vào trong ngực. Thân hình của nàng mười phần cao gầy, chỉ có mười hai tuổi Tiêu Dật mới chỉ bắt quá đến nàng phần eo mà thôi.

Cảm thụ được mẫu thân quan tâm, Tiêu Dật không muốn để cho mẫu thân lo lắng, gấn một cái lời nói dối có thiện ý, ra vẻ cao hứng bùng bùng địa đạo: "Mẫu thân, không cần thiết lo lắng, ta chỉ là hái thuốc không cẩn thận ngã sấp xuống mà thôi, mà lại thôn trưởng vừa vặn đi ngang qua, hỏi rõ nguyên do sau trả lại cho ta đưa không ít Linh Chi nhân sâm đâu, đội hội hẳn là liền đưa tới, dạng này mẫu thân ngươi lại có bổ sung được vật. "

Hoa Anh âm thầm cười một tiếng, nói: "Ta liền biết Dật nhi là tuyệt nhất. Chỉ là những năm này khổ ngươi, nhanh đi tắm một cái đi, đội hội ta đi làm cơm tối. "

Tiêu Dật từ mẫu thân trong ngực nhảy ra ngoài, huyễn ảo giống như nói: "Vẫn là ta đi làm đi. Ta hái chút núi nấm trở về, thôn trưởng đội hội hẳn là liền để Thạch Tín thúc mang tới, vừa vặn nấu canh cho ngài uống. "

Tiêu Dật sờ lên trong ngực Bồi Nguyên Dịch, nghĩ thầm, tự mình rửa thấu hoàn tất, không sai biệt lắm Thạch Tín thúc cũng nên cho mình tặng đồ đến đây.

Vừa nói, hẳn thẳng đến bên cạnh nhỏ một chút nhà tranh đi đến. Đi đến nhà tranh nơi cửa, hẳn còn nhìn không được quay đầu nhìn về phía mẫu thân, hô: "Mẫu thân, ngươi vẫn là nghỉ ngơi thật tốt a! Đội hội chờ để ta làm cơm a!"

Hoa Anh một mực đưa mắt nhìn nhi tử đi vào mình phòng nhỏ, lẩm bầm: "Dật nhi, thật sự là khổ ngươi. Thế nhưng là. . ." Nhẹ nhàng thở dài một cái, nàng trong mắt lộ ra mấy phần vẻ giã dựa, nhưng cuối cùng vẫn là kèm chế nội tâm xúc động.

Cũ nát nhà tranh bên trong quanh quẩn một tiếng thở dài bất đắc dĩ.

Tiêu Dật sau khi đánh răng rửa mặt xong, vừa vặn Thạch Tín mang theo đồ vật tới, Tiêu Dật tiếp xuống đồ vật thuận theo tự nhiên đi hướng phòng bếp, Hoa Anh một bên cầm tạ nơi đưa Thạch Tín rời đi. . .

Tiêu Dật tại phòng bếp thuần thực cực nhanh bận rộn, sợ mẫu thân nhàm chán, một lần hô: "Mẫu thân, ngươi biết không, hôm nay Thạch Mẫn đại ca trở về nữa nha. "

"A, Thạch Mẫn đưa bé kia a, cũng là một cái số khổ hài tử!" Hoa Anh nghĩ đến Thạch Mẫn so sánh Tiêu Dật lớn hơn không được bao nhiêu, hai người đồng bệnh tương liên.

"Mẫu thân, ngươi coi như sai, Thạch Mẫn đại ca bây giờ thế nhưng là Nhị lưu Vô Giả Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới đâu, bất quá chờ qua mấy năm, tin tưởng con của ngươi ta vậy sẽ không quá kém. " Tiêu Dật không có đem hôm nay khảo thí tư chất sự tình nói ra, tránh khỏi mẫu thân lo lắng.

"Cái kia là, bảo bối của ta Dật nhi vẫn luôn là lợi hại nhất. " Hoa Anh lúc này còn không biết tư chất khảo nghiệm sự tình, khó được nở nụ cười.

Cứ như vậy, Tiêu Dật đặc địa sử dụng Bồi Nguyên Dịch cho mẫu thân đặt ở núi nằm trong súp, quay vắn phía sau làm tốt ký hiệu, bồi tiếp mẫu thân ăn xong một trận này tràn ngập ẩm áp bữa tối.

Tiêu Dật cáo biệt mẫu thân, đi ra viện lạc, phát hiện Thạch Mẫn sớm đã chờ đợi đã lâu, bước lên phía trước hô: "Đại ca!"

"Ta liền biết ngươi định hội đi ra, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta!" Thạch Mẫn cười nói ra.

"Đại ca, xin lỗi, vì gia mẫu bận rộn làm trễ nải không ít thời gian, để cho ngươi chờ lâu!" Tiêu Dật lúng túng sờ sờ đầu cười nói.

"Không có gì, đại ca ta cũng vừa cùng mẫu thân thuật xong lời nói, vừa tới không lâu, nghe gia mẫu nói, gần đây Dật đệ ngươi còn đặc địa vì gia mẫu chuẩn bị không ít thuốc bổ, có lòng, đoạn này thời gian, hạnh khổ ngươi!" Thạch Mẫn cảm kích nói.

"Đại ca đây là nói chỗ nào lời nói! Huống chi trong thôn cũng liền bá mẫu có thể cùng gia mẫu nói lên một phen, hai người vừa vặn nói chuyện giải buồn, một người chiều cổ hai người chiều cổ, khác biệt không lớn, không quan trọng khổ cực hay không. Đại ca lần này chuẩn bị đợi mấy ngày a?"

"Ngày mai liền đi!"

"Nhanh như vậy a?"

"Ân, bên ngoài bây giờ loạn tương đối lợi hại, đại ca bây giờ cũng coi là một cái tướng quân, không thể rời đi quân đội quá lâu. "

"Đại ca, vậy nhất định phải cẩn thận mình a, đừng quên, chờ ta võ công tu luyện, chúng ta nhưng vẫn là muốn tỷ thí đây này. Ta cũng nghĩ biết đại ca đến tốt cùng có bao nhiêu lợi hại. " Tiêu Dật ha ha cười nói.

"Đừng nói trước những này, đi, chúng ta đến hậu sơn, bồi đại ca dưới ánh trăng đối ẩm một phen. "

"Ta còn nhỏ đâu, đại ca!" Tiêu Dật nhú nhú mày nói.

"Chân chính nam tử hán, nào có không uống rượu đạo lý, đi, đêm nay hai ta không say không về, đại ca ngươi năm đó ta không phải cũng là như thế tới? Khó được ngươi ta huynh đệ có cơ hội cùng một chỗ, trước kia tuy có gặp nhau, nhưng là lẫn nhau ở giữa cơ hồ không có giao lưu, đều là đại ca một người nói một mình, hôm nay ngươi cũng đừng quét đại ca hào hứng. " Thạch Mẫn lời kéo Tiêu Dật, cũng không để ý sự phản đối của hắn, ngay cả lời cảnh cáo mang theo Tiêu Dật dưới ánh trăng hướng sau núi đi đến.

"Tốt a! Nếu là dạng này, bây giờ ta liền không thêm đếm xỉa, hôm nay ta liền liều mình bồi quân tử, bồi đại ca ngươi không say không nghỉ. " lại nói đến nước này, Tiêu Dật lần này vậy không phản bác được, hắn cũng không thể quá không nhìn được thú, quét Thạch Mẫn hào hứng, đành phải thông suốt ra ngoài. "

Bầu trời đêm treo khế cong Minh Nguyệt, ánh trăng như nước, ánh trăng trong sáng vậy hướng đại địa, hết thảy phẳng phất phủ thêm ngân sa, một trận gió nhẹ thổi qua, lá cây phát ra rất nhỏ tiếng xào xạc, nương theo lấy ánh trăng rung động, lập loè nhấp nháy, tại ánh trăng chiếu rọi xuống vạn vật đều lộ ra thần bí như vậy.

Phía sau núi phía trên, dưới ánh trăng, giờ phút này Thạch Mẫn cảm sớm đã chuẩn bị xong rượu, cùng Tiêu Dật tại dưới ánh trăng đối ẩm. Có thể nói là hai người đối ẩm ánh trăng nhu, một chén một chén phục một chén, cùng nhau say, quân chớ ngừng. . .

Chương 16: Tình thâm nghĩa trọng

Trăng lên giữa trời, trong sáng ôn nhu, ánh trăng nhu hòa đem ban đêm tô đậm xuất một mảnh yên tĩnh cùng tường hòa, mặt trăng chỉ riêng rơi vào trên chạc cây, rơi xuống pha tạp bóng đen, đêm, sâu hơn.

Rượu đến say lúc này, Hoa Đường rục rờ thời. Say hàm về say bí tỉ, rục rờ vào ly khoái trên vai.

"Tiêu Dật, ngươi biết không, đây là vì huynh lần thứ nhất như thế nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly nơi uống đến say mềm, thế nào, cái này loại rượu không tệ a?" Thạch Mẫn khi thì thanh tỉnh khi thì u ám địa đạo.

Tiêu Dật cảm thụ được trung thể nội truyền đến từng đợt khí tức, cho dù không có tập võ, những năm này mưa dầm thấm đất, vậy minh bạch rượu này nước không tầm thường.

"Đây là?"

"Ha ha, đây chính là trong quân Bách Quả Nhưỡng, gần với lục phẩm Tây Tựu Đan Bách Quả Nhưỡng, có cái thiện tư chất cường thân kiện thể hiệu quả. Bách Quả Nhưỡng tuy không phải Đan Dược, nhưng là so sánh phổ thông Ngũ phẩm phẩm đan càng thêm trân quý, liền cái này một chút cũng vẫn là vì huynh tấn thăng làm du kích tướng quân thời điểm, quốc chủ ban thưởng cho ta, một mực không bỏ uống được, hôm nay, cuối cùng là nếm thức ăn tươi, cảm giác ngọt mà không ngán, cửa vào sáng khoái, hương thơm mùi thơm ngào ngạt, hương vị phong phú, sao gọi một cái chưa thoải mái, quả thật không tệ, quả nhiên danh bất hư truyền, trách không được để rất nhiều người vì đồ khuyh đảo. "

"Mà lại cái này Bách Quả Nhưỡng còn có chỗ kỳ lạ, ngươi nhìn mặc dù chúng ta bây giờ có say rượu cảm giác, nhưng là lục cảm ngược lại dị thường rõ ràng, bất quá tác dụng phụ chính là sau một canh giờ, huynh đệ chúng ta hai thật hội say mềm, khi đó cũng là Bách Quả Nhưỡng được lục chân chính phát huy tác dụng thời điểm. " Thạch Mẫn nói xong còn chép miệng một cái nói.

"Đại ca, cái này, vật trân quý như vậy, chúng ta cứ như vậy uống xong? Đại ca, ta. . . Đồ tốt như vậy dùng tại trên người của ta vậy quá lãng phí. " Tiêu Dật không biết là say vẫn là thế nào, khóe mắt có một tia ẩm ướt ý.

"Tiêu Dật, vì huynh liền biết người khẳng định hội nói như vậy, nói cho người biết người khẳng định không hội uống, huống chi là say rượu, cho nên lúc này mới không có nói cho người biết, Tiêu Dật, mặc dù người là phế vật tư chất, nhưng là vì huynh tin tưởng trời không tuyệt đường người, phế vật lại như thế nào, vì huynh tin tưởng người, Bách Quả Nhưỡng chỉ là bắt đầu, đợi vì huynh về vương thành về sau, tận lực vì người lấy tới lục phẩm Tây Tuyền Đan, nếu là có thể có lục phẩm Tây Tuyền Dịch Kinh Tây Tuyền, tin tưởng Tiêu Dật tư chất của người tuyệt đối hội tăng lên!" Thạch Mẫn đối Tiêu Dật tràn đầy lòng tin nói.

"Đại ca!" Tiêu Dật nghe được Thạch Mẫn nói như vậy, không khỏi lệ nóng doanh tròng.

"Tiêu Dật, huynh đệ chúng ta ở giữa không cần như thế, năm đó ở Tiêu thúc cứu ta một nhà thời điểm, ta ngay tại Tiêu thúc trước mặt đã thề, vậy nói qua với người, từ nay về sau chúng ta chính là huynh đệ, huynh đệ ở giữa, vô dùng khách khí như vậy. Tiêu Dật, vì huynh chỉ hướng người là biết đến, không biết chỉ hướng của người là cái gì?"

Có câu nói là ba canh đèn đuốc canh năm gà, đang lúc nam nhi lập chí thời. Nai con gỗ vó bức vẽ chạy xa, chim ưng con luyện cánh muốn cao liêng; tuổi trẻ đương lập thiên nga chí, bác kích thương khung thi đua tự do.

Chỉ hướng của mình là cái gì? Tiêu Dật nhất thời vậy mà mộng, đúng vậy a, chỉ hướng của mình là cái gì?

"Tiêu Dật, vì huynh từng nghe thụ nghiệp ân sư nói qua, hần nói bình sinh có bốn nguyện: Một ao ước phù du, triều sinh mộ tử; hai ao ước phạm bằng hữu, dất tay đầu bạc; ba ao ước có cây, vô tâm không khổ; bốn ao ước chim bay, trở lại tự nhiên. Vì huynh đã từng tuổi nhỏ không hiểu, nhưng là những năm này vậy dần dần hiểu rõ mấy phần, chỉ là đại ca không an tâm bên trong yêu cùng hận, đều nói có bỏ mới có được, mà đại ca chính là bỏ không được, vậy không an tâm bên trong cái kia có chấp niệm. . ." Thạch Mẫn giống như tại cùng Tiêu Dật nói, lại tựa hồ là đang nói với chính mình.

"Đại ca, kỳ thật chỉ hướng của ta không có người loại kia một kiếm gọt Bình Nam hoang, cứu lê dân tại thủy hỏa, giải bách tính tại treo ngược tới cao lớn, ta chỉ có ba nguyện, một nguyện cả nhà đoàn viên, hai nguyện là rừng về cội, ba nguyện không thẹn với người. " Tiêu Dật tràn ngập hồi ức địa đạo, thâm nghĩ lấy không biết mình phải chăng có thể trở lại trong lòng viên kia tinh cầu màu xanh lam, còn có cái kia duy nhất để cho mình ấy này bộ dáng, người còn tốt chứ, bây giờ thân ở phương nào? Bất quá cho dù vạn dặm gặp ghềnh, ta vậy định hội không chối từ khổ, đây cũng là khác loại cảm kiếm giang hồ vì hồng nhan sao? Tiêu Dật không khỏi tiếu rạo cười một tiếng.

"Xem ra tiểu đệ là muốn về đến Trung Nguyên chi địa sao? Bất quá thế giới này rất lớn, không có đủ thực lực ngay cả Nam Hoang chi địa đều nửa bước khó đi, huống chi Trung Nguyên chi địa, nếu không có cảnh giới Tiên Thiên tu vi, càng là nghĩ cũng đừng nghĩ. Bây giờ Tiêu thúc tung tích không rõ, sinh tử không biết, người. . ."

"Thôi, vì huynh nơi này có mấy quyền võ học cấp cao bí tịch, nếu không vì huynh chỉ điểm người một phen, muốn biết ngàn kiến tha lâu cũng đầy tổ, có mấy bản này võ học cấp cao bí tịch, tương lai của người thành tựu định hội cao hơn, không bằng Tiêu Dật người ném thư tu luyện một cái như thế nào?" Thạch Mẫn nghĩ lắm là rừng về cội là trở lại Tiêu Dật bây giờ cố hương Trung Nguyên chi địa, nghĩ đến đường về khó khăn trùng điệp, dứt khoát tìm kiếm nghĩ cách đề cao Tiêu Dật thực lực, cũng không lo được cấp cao bí tịch không thể một mình truyền cho người hạn chế.

"Đại ca, không cần, ta tin tưởng người những này võ học cấp cao khẳng định là có một ít hạn chế đi, nói không chừng đại ca còn lấy võ đạo phát thế, tiểu đệ cũng không muốn đề đại ca khó làm, chậm trễ đại ca cảnh giới võ đạo tăng lên, đại ca yên tâm đi, bây giờ có cái này Bách Quả Nhưỡng cải thiện thể chất, tin tưởng tiếp xuống tiểu đệ võ đạo định hội thuận buồm xuôi gió, tương lai tu vi chưa hẳn hội kém đại ca nhiều ít. Chẳng lẽ đại ca không tin tiểu đệ lời nói?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

"Cái này. . ." Thạch Mẫn chính do dự khó quyết, nhưng vào lúc này hai người cách đó không xa trên mặt đất đột nhiên truyền đến một trận thanh âm kỳ quái "Hà! Hà!" Vang lên.

Bây giờ chính là hai người lục cảm bên nhau dị thường thời điểm, hai người có thể nói là nghe được rõ ràng ràng, liếc nhau, Song Song nghiêm nghị gạt mình, trên mặt lướt qua vẻ kinh ngạc.

Thạch Mẫn nhắm lại hai mắt phút chốc bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, lập loè xuất sáng rực quang mang, tinh thần sáng lạng, đột nhiên ở giữa giống như là biến thành người khác giống như, uyên đình nhạc tri, không có chút nào kinh cự nơi xuyên thấu qua nhu hòa ánh trắng, theo tiếng kêu nhìn lại.

Nhưng thấy ngoài mười trượng một phiến trên mặt đất, cỏ cây lá rừng đột nhiên tung bay, đất vụn bốc lên, đồng thời cái kia "Hà! Hà!" Thanh âm càng lúc càng thêm bén nhọn, cái kia dưới mặt đất tựa hồ có cái gì vật sống đang bay nhanh nơi tiền lên, không biết là cái gì.

"Tiêu Dật, đề phòng ngoài ý muốn, trốn ở vì huynh sau lưng. " Thạch Mẫn quay người bảo hộ ở Tiêu Dật trước người nói.

"Không, đại ca, đêm nay liền để người ta huynh đệ liên thủ đi, tiểu đệ mặc dù không có nội lực tu vi, nhưng là một chút thô thiển công phu quyền cước vẫn là hội một điểm. " Tiêu Dật trầm giọng nói.

"Vậy người ở một bên chú ý một chút, cho vì huynh lược trận. " Thạch Mẫn nói xong hừ lạnh một tiếng, giờ tay điều không hướng xuống đất lẫn lộn chỗ đánh ra một chương.

Tiêu Dật nhưng nghe một trận duệ khiếu, một cổ lãng lệ chương kinh đột nhiên đánh về phía mặt đất cái kia động dậy chỗ, nhưng nghe "Phanh!" Một tiếng, ngoài mấy trượng mặt đất lập tức đất vụn bay lên, bắn ra bốn phía mà xuất, thanh thế dọa người, một chiêu này ngược lại để Tiêu Dật giật mình kêu

lên, cái này hiệu quả thấy thế nào làm sao cùng loại "Phách không thần chương", bất quá có lẽ là "Đại Lực Kim Cương chương" cũng khó nói. Chẳng lẽ lại là Thiên Hạ vô đạo trăm sông đổ về một biển?

Chương 17: Thần thú sơ hiện

Lại nói Thạch Mẫn đôi mắt đất kia cách không đánh ra lẳng lẽ đến cực điểm chương lực về sau, mặt đất lập tức yên tĩnh trở lại.

Lúc này Tiêu Dật ngược lại là âm thầm thay cái kia toán loạn động vật lo lắng, bận bịu đối Thạch Mẫn nói ra: "Đại ca, ta nhìn cái kia dưới mặt đất đồ vật giống như đối hai ta vậy không có gì đích ý, không phải cũng sẽ không có động tĩnh lớn như vậy, không bằng tạm thời dừng tay, đối đãi chúng ta nhìn qua đến tốt cùng về sau, mới quyết định, như thế nào?"

"Như thế cũng tốt!" Thạch Mẫn cẩn thận nghĩ nghĩ, xác thực như hắn nói, liền để tay xuống chương, bất quá mặc dù như thế, nhưng nhiều năm sa trường quen thuộc, vẫn là khiến Thạch Mẫn âm thầm đề phòng, nếu là cái kia dưới mặt đất đồ vật đối hai người mình có uy hiếp, cũng có thể tùy thời phát ra lời đình một kích.

Đúng vào lúc này, đồng kia mặt đất đột nhiên khuấy động mà lên nơi nhảy ra hai cái vật kỳ quái, nhưng thấy chúng nó trạng thái như lợn gà, giống như heo không phải heo, như dê không phải dê, lại không giống thể gian bất kỳ động vật gì, mà lại bọn hắn ngày thường cơ hồ giống nhau như đúc, nếu không phải bên trong một cái trên đỉnh có quan, tuyệt đối khó mà phân biệt rõ ràng.

Hai thứ đồ này hiện thân sau khi đi ra, Tiêu Dật hai người lập tức giật nảy mình, Tiêu Dật kỳ quái nơi tròng mắt bọn chúng, chỉ có Thạch Mẫn thần sắc đột nhiên chấn động, bỗng nhiên như có điều suy nghĩ.

Cái kia hai cái quái vật lúc đầu tê cần bay vút lên, không ngừng chút nào nghĩ, nhưng chúng nó liếc thấy đến hai người, lập tức cũng tò mò nơi mở to hai mắt nhìn nhìn qua Tiêu Dật hai người, lập tức, tràn diện phía trên, hai người hai thứ vậy mà yên tĩnh trở lại, hồi lâu sau, hai cái quái vật thể mà chậm rãi hướng hai người đi động qua đến.

Tiêu Dật nhìn Thạch Mẫn một chút, gặp hắn không nói gì, liền mình bạch khả năng tạm thời chưa có nguy hiểm, liền lôi kéo Thạch Mẫn không có chút nào e ngại hướng phía hai con quái vật đi tới.

Ai ngờ cái kia hai cái quái vật lại như cùng gặp được chủ nhân, cái kia có quan chạy tới Tiêu Dật trước mặt, một cái khác chạy tới Thạch Mẫn trước người, bọn chúng tròng mắt ngược nhìn hai người, vậy mà nhảy tới nhảy lui quái dị nơi kêu vài tiếng, nhanh chóng xoay người trên mặt đất lộn mấy vòng, càng là vây quanh hai người đánh mấy cái chuyển, đột nhiên cùng một chỗ chui vào dưới mặt đất tiêu thất vô tung.

Chuyện này thực sự quái dị cực kỳ, Tiêu Dật thấy có chút không hiểu thấu, càng là ghen hòng nhìn trần trối, nửa ngày im lặng. Đây coi là quái vật gì? Vậy mà so sánh đào đất chuột còn có thể đào đất?

Tiêu Dật có chút vẫn chưa thỏa mãn, ở chỗ này quan sát hồi lâu, hi vọng chúng nó trở ra chơi đùa, nhưng chờ hồi lâu, hai cái quái vật cuối cùng không có lần nữa lộ diện, rốt cục thất vọng.

Tiêu Dật quay đầu nhìn về phía Thạch Mẫn, giờ phút này gặp hắn một bộ như có điều suy nghĩ, một mực yên tĩnh không nói lời nào đáng vẽ, có chút dị thường, hỏi vội: "Đại ca, chẳng lẽ lại ngại có chỗ phát hiện, biết hai cái này là cái gì không thành?"

"Không tệ, ta tại vương thành nhìn qua bách thú Vương bức vẽ, biết loại vật này gọi ảo, là chúng ta dân tộc Hán trong truyền thuyết Thần thú một trong. Giống như dê không phải dê, giống như heo không phải heo. Dưới đất ăn người chết nào, biết nói tiếng người. Chỉ có dùng từng bách nhánh cây cắm đầu mới có thể giết chết. Mà lại bọn chúng có thể Dự Báo huyết tinh, ẩn hiện chi địa không ra một tháng tất có giết chóc, đợi giết chóc qua đi, phục đứng thẳng người chui ra mặt đất ăn người chết tuỷ nào. . ."

Tiêu Dật lập tức quá sợ hãi, kinh hoàng không hiểu ngạc nhiên nói: "Thật có dạng này Thần thú?"

"Bách thú Vương bức vẽ bên trên là như thế này ghi lại, hẳn là không sai được. Trên đời có thể nhìn thấy bọn chúng người, có thể đếm được trên đầu ngón tay. Đây là từ Trung Nguyên Cửu Châu chi địa truyền tới tin tức, tương truyền tại Ung châu chi địa, tần mục công lúc tại vị, Trần Thương một đồng tử gặp. . . Lại nói ra kỳ danh, nói này ảo một mái một trống, hùng người có quan. Người trong thiên hạ có thể nhìn thấy cũng đạt được bọn hắn, được hùng người Vương, được thư người bá. . ." Nói lấy, trong mắt của hắn đột nhiên hiện lên một tia rạng rỡ thần thái.

Chỉ nghe Thạch Mẫn đột nhiên cao hứng bưng bưng nơi lớn tiếng nói ra: "Giữa thiên địa tối tăm tự có định số, thời cổ thánh nhân thường đạo, Thiên Hạ năm trăm năm tất có Vương Giả hưng, ở giữa tất có tên thế người, Tiêu Dật, đây là thiên ý!"

Tiêu Dật nghe vậy cái hiểu cái không địa đạo: "Cái gì thiên ý?"

"Tiêu Dật, ngươi vẫn chưa rõ sao? Vừa rồi cái kia có quan hùng ảo chạy đến ngươi trước mặt, chỉ sợ là nghĩ nhận ngươi làm chủ nhân; mà cái kia không có quan thư ảo chạy đến ta trước mặt, có lẽ là dự định nhận ta làm chủ, hai người chúng ta, ngươi Vương ta bá, xem ra ông trời chủ định chúng ta chính là huynh đệ. Vậy phù hợp ngươi ta tâm tính của hai người. "

"Thế nhưng là từ xưa Vương Phách mà nói, không đều là Vương Phách tranh chấp sao?"

"Yên tâm đi, vì huynh còn không biết được cách làm người của ngươi a? Nếu là người khác đạt được hùng ảo tán thành, ta còn có chút lo lắng, nhưng là Tiêu Dật, ngươi hội cùng vì huynh tranh cái này Thiên Hạ sao? Huống chi hiện tại vì huynh biết ngươi chỉ không ở chỗ này, vậy không có gì đáng lo lắng. Huống hồ Vương Phách chi tranh cũng chỉ là lý niệm chi tranh mà thôi, trong lúc loạn thế tất nhiên là đề mà vũ lực áp phục người khác, mặc dù không thể

hiển chỉ vui lòng phục tùng, nhưng là bá đạo không thể nghi ngờ là có thể nhất nhanh chóng nhất thống Nam Hoang chi địa đường tắt. Về phần Nam Hoang nhất thống về sau, vì huynh cũng không phải cứng nhắc người, đương nhiên là Vương Phách cũng sử dụng. "

"Chỉ dựa vào một cái trong truyền thuyết Thần thú, chúng ta có phải hay không suy nghĩ nhiều quá?" Tiêu Dật lập tức đứng chết trân tại chỗ.

"Làm sao, Tiêu Dật cái này là không tin vì huynh lời nói?" Thạch Mẫn nhìn xem Tiêu Dật một phen ngốc trệ mờ mịt bộ dáng, cảm thấy ngạc nhiên nói.

"Chỗ nào, chỉ là không nghĩ tới đại ca như thế hào tình tráng chí, bất quá hết thấy còn cần chú ý cẩn thận, muốn biết bước chân bước lớn dễ dàng đất trũng. . ." Tiêu Dật cười khan nói.

"Người tên tiểu tử thú này, đại ca tất nhiên là tránh khỏi!" Thạch Mẫn cũng bị Tiêu Dật làm cho dở khóc dở cười.

"Đúng, đại ca người mới vừa nói Thần thú ảo ảnh hiện chỉ địa không ra một tháng tắt có giết chó, cái này nếu mà là thật, Hắc Thủy Thôn chẳng phải là nguy hiểm?" Tiêu Dật lại lo lắng nói.

"Kiểu nói này xác thực như thế. " Thạch Mẫn sờ lên cái cằm, chỉ tiết trả lời.

"Vậy đại ca có cái gì biện pháp giải quyết sao? Chúng ta muốn hay không đi nhắc nhở thôn trưởng?" Tiêu Dật lo lắng.

"Người không cần phải gấp, chúng ta còn không biết nguy hiểm đến từ chỗ nào, bất quá nói cho thôn trưởng là nhất định, dạng này thôn có phòng bị về sau, chỉ ít có thể giảm bớt tổn thất nhất định. Mà lại thôn trưởng Thạch Tận Trung cũng là Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới tu vi, nguy hiểm hẳn là cũng có thể ứng phó được, nếu là hẳn cũng vô pháp ứng phó, đại ca như vậy cho dù là lưu lại cũng là vô ích. Đến lúc đó hết thấy chỉ có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh. " Thạch Mẫn phân tích nói.

"Kiểu nói này, bây giờ xem ra, không có lựa chọn tốt hơn?"

"Không tệ, bất quá một tháng thời gian nói ngắn cũng không ngắn, nói dài cũng không dài, làm sao lợi dụng được một tháng này mới là đúng lý, cho nên sự tình cũng chưa chắc có chúng ta tưởng tượng hết như vậy. "

"Cái kia để phòng vạn nhất, bá mẫu cùng mẫu thân của ta có phải hay không muốn trước dời đi?"

"Không cần hốt hoảng như vậy, các nàng là người bình thường, Vô Giả rất ít khó xử người bình thường, đúng, đây là ta thiếp thân lệnh bài, đến lúc đó như thật sự có ngoài ý muốn, vì an toàn của các nàng, người đem lệnh bài đưa ra đi ra, tin tưởng đối phương tại Triệu quốc : nước Triệu trong phạm vi thể lực, cũng không dám công khai đối kháng nhất quốc chi lực. " Thạch Mẫn móc ra lệnh bài giao cho Tiêu Dật nói.

"Dạng này a, như thế cũng tốt, dạng này ta cũng có thể an tâm không ít. "

"Tốt, thời gian không còn sớm, Tiêu Dật, chúng ta trở về đi, ngày mai ta trước kia liền đi, người cũng đừng đi đưa ta, người biết ta không thể gặp loại kia ly biệt tràng cảnh. "

"Dù sao ly biệt là trùng phùng bất đầu. . . Không đưa đoạn đường, không ổn đâu?"

"Người nghe đại ca chính là! Đại ca hi vọng lần sau người ta huynh đệ gặp nhau, Dật đệ người tu vi vô đạo cũng đừng rơi xuống vì huynh quá nhiều!"

"Tốt a!"

Cứ như vậy, hai người về tới nhà của mỗi người, tối nay nhất định một cái không bình thường ban đêm. . .

Chương 18: Tân thủ giới quà

Ngày thứ hai, mặt trời lên cao, Tiêu Dật cuối cùng từ Bách Quả Nhưỡng tác dụng phụ trung thanh tỉnh lại.

Dụi dụi con mắt, vỗ vỗ còn có chút đầu vầng mắt hoa đầu, Tiêu Dật nhìn ngoài cửa sổ, cố gắng mở to mắt nhìn xem bên ngoài, nói thầm một tiếng: "Không tốt, xem ra cái này Bách Quả Nhưỡng cũng chỉ sợ là đại ca tính toán kỹ, hẳn có nội thể hệ thể so với chính mình lại càng dễ dàng nhanh hơn hấp thu Bách Quả Nhưỡng được lực, cho nên khẳng định so với chính mình sáng sớm rất nhiều, hiện tại ra ngoài chỉ sợ vậy không đuổi kịp tiền biệt. . . Bất quá cái này Bách Quả Nhưỡng không phải nói có thể cải thiện mình thể chất sao? Làm sao mình không có cảm giác gì, mà lại đầu đau muốn nứt, khó chịu dị thường?"

Tiêu Dật trăm mối vẫn không có cách giải phía sau dứt khoát không còn tiếp tục tìm tòi nghiên cứu đến cùng, rồi giường rửa mặt một phen về sau, nghĩ đến hôm qua tình huống, xem ra chính mình còn phải mượn cơ nói cho thôn trưởng, thôn trưởng lại một tháng sắp đứng trước nguy cơ tin tức.

Nhưng vào lúc này "Võ Hiệp Hệ Thống khởi động lại thành công!" Hệ thống thanh âm lần nữa tại Tiêu Dật trong đầu vang lên.

Theo thanh âm kết thúc, Tân Thủ Đạo Sư xuất hiện lần nữa tại Tiêu Dật trước mặt.

"Hoan nghênh túc chủ đi vào Võ Hiệp Hệ Thống!" Tân Thủ Đạo Sư lần nữa mặt không thay đổi nói.

"Ặc, không phải nói khởi động lại cần ba ngày thời gian sao? Nếu là ta nhớ không lầm, còn kém mấy canh giờ a?"

"Cái này. . . Cái hệ thống này hôm qua nhìn tức chủ có dư thừa năng lượng, hơi hấp thu như vậy từng tia. " Tân Thủ Đạo Sư bẽn lẽn vờn dạm mặt không thay đổi mặt, hoàn toàn để cho người ta nhìn không ra có bất kỳ xấu hổ chỗ.

"Từng tia là nhiều ít?" Tiêu Dật lập tức cảnh giác lên.

"Không nhiều, bởi vì năng lượng Đẳng Cấp thực sự quá thấp, chính là có thể cải thiện tức chủ thể chất được lực đều bị hệ thống hấp thu, chỉ còn lại có tác dụng phụ được lực. "

"Cái gì? Ta liền nói ta tỉnh lại sau giấc ngủ làm sao cảm giác đầu đau muốn nứt, nguyên lai đều là người giờ trò quý!" Tiêu Dật lập tức tìm được phía sau mồm hắc thủ giận dữ nói.

"Biệt giới, người cùng ta một cái hệ thống nhân vật sinh khí, tức giận hại sức khỏe tính không ra vẫn là người, dù sao ta là không có tổn thất gì, người xem đó mà làm thôi!" Tân Thủ Đạo Sư mặc dù vẫn là mặt không biểu tình, nhưng là nghe nó lời nói, Tiêu Dật đã tự động não bỏ đối phương vừa ra rầm thú, người có thể làm gì được ta bộ dáng, liền giận không chỗ phát tiết.

"Hừ, người mơ tưởng lừa dối quá quan, nếu là ta nhớ không lầm, người vừa thu hoạch năng lượng của ta, vậy có phải nên đối ta tiến hành bồi thường? Cái này gọi chờ giá trao đổi, người không phải nói cùng có lợi cộng sinh sao? Ta đã bỏ ra năng lượng, hiện tại giờ đến phiên người nỗ lực thời điểm đến. " Tiêu Dật linh cơ khẽ động, nghĩ đến hệ thống thức tỉnh khởi động một khắc này lời nói, lớn tiếng nói.

"Yên tâm, vốn là Vô Hiệp Hệ Thống vừa chế định tốt quy tắc, khẳng định là dựa theo quy tắc này đi, cho dù người không nói, ta vậy nhiều nhất không hội nhắc nhở mà thôi, hết thảy còn phải chờ đợi người tự mình tìm tòi. "

"Dựa vào, nhiều nhất không hội nhắc nhở? Nói, còn có cái gì quy tắc giấu diếm ta là ta không biết đến, từ thực đưa tới!" Tiêu Dật lập tức cảm giác mình lại bị cái này phàn phác bày một đạo.

"Tạm thời không có, bất quá về sau liền không nói được rồi. "

"Ta hiện tại cuối cùng minh bạch vì cái gì hệ thống đem người phối hợp đi ra, không có cho người bất kỳ biểu lộ gì, liền lời này của người nói vài phút tức chết người tiết tấu, nếu là cho người thêm phối hợp biểu lộ, nhìn người cái kia tiện dạng, thời khắc mấu chốt đối phó địch nhân không dùng võ công, chỉ cần tể ra người biểu tình kia bao làm đồn sát thủ, vài phút liền có thể để cho địch nhân quỹ xuống hát chính phục tiết tấu. Không cùng người nhiều lời, Tiểu Gia kém chút bị người mang sai lệch, hiện tại trước tiên đem tân thủ gói quà lớn cho ta, tiểu gia ta đã không thể chờ đợi. "

"Keng! Chúc mừng tức chủ thu hoạch được tân thủ gói quà lớn một phần, phải chăng mở ra?"

"Mở ra!" Tiêu Dật vô cùng lo lắng địa đạo.

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở kinh công một bản, Hoàng cấp hạ đẳng kinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn hậu thân pháp + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở quyền chưởng một bản, Hoàng cấp hạ đẳng quyền chưởng bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau quyền chưởng + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở kiếm pháp một bản, Hoàng cấp hạ đẳng kiếm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau kiếm pháp + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở đao pháp một bản, Hoàng cấp hạ đẳng đao pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau đao pháp + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở ám khí một bản, Hoàng cấp hạ đẳng kỳ môn bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau kỳ môn + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở nội công một bản, Hoàng cấp hạ đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau lực cánh tay + 5 thân pháp + 5 Ngộ Tính + 5 Căn Cốt + 5 định lực + 5 nội lực giới hạn trên + 500. "

"Không có?" Tiêu Dật nhìn thấy những này, lập tức say, đây đều là cái gì cùng cái gì? Hàng Long Thập Bát chương đâu? Lục Mạch Thần Kiếm đâu? Dịch Cân Kinh đâu?

"Không có!"

"Thật không có?"

"A, thật không tiện quên đi một bản trọng yếu. . ."

"Ta đã nói rồi, khẳng định có tuyệt thế Thần Công đối không đúng, nhanh giao ra đây cho ta. " Tiêu Dật lập tức kích động lên.

"Người không biết đánh gãy người nói chuyện là rất không lễ phép hành vi a?"

"Hừ, địa bàn của ta ta làm chủ, dù sao người cũng là dựa theo Vô Hiệp Hệ Thống quy tắc làm việc, ta liền không cần thiết khách khí với người. " Tiêu Dật

cười gian nói, lần thứ nhất cảm giác cùng cái này Tân Thủ Đạo Sư giao thủ chiếm cứ thượng phong, cảm giác vẫn là hết sức thoải mái.

"Tiểu tử, ngươi đừng cao hứng quá sớm!" Nếu là Tân Thủ Đạo Sư giờ phút này có thể có biểu lộ, Tiêu Dật tin tưởng tuyệt đối là một loại chẳng thềm ngó tới biểu lộ, bất quá lúc này Tiêu Dật cũng không quan tâm những này.

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được Vô Đế truyện ký một bản, Hoàng cấp hạ đẳng tạp học truyện ký. Điều kiện tu luyện không, đọc qua sau tạp học + 10. "

"Chờ chút, Vô Đế truyện ký là cái quý gì?" Tiêu Dật giờ phút này tựa như mùa đông khắc nghiệt bị rót một thùng nước lạnh, bị tưới xuyên tim. . .

"Vô Đế truyện ký là do ở xuyên qua đến thế giới này, vì để cho tức chủ càng nhanh nơi dung nhập thế giới này, hệ thống tự động sửa đổi đổi mới đi ra, miễn phí đưa tặng tạp học truyện ký. Thế nào, vốn là Vô Hiệp Hệ Thống vẫn là vô cùng thông cảm tức chủ, đối tức chủ cũng không tệ lắm. Hiện tại có phát hiện hay không bốn hệ thống chỗ tốt đâu?"

"Dựa vào, ta hiện tại tuyệt đối có thể tưởng tượng đến ngươi một mặt tiện dạng. . . Còn có những cái kia thuộc tính đều là cái quý gì?" Tiêu Dật khinh bỉ nói.

"Những cái kia thuộc tính không phải cái quý gì, mà là đại biểu tức chủ năng lực giá trị. "

"Vậy ngươi không nói sớm?"

"Thật có lỗi, hệ thống miễn phí tân thủ dẫn đạo về sau, hết thấy cần từ tức chủ tự động tìm tòi. "

"Ta dựa vào, ngươi chơi ta đây, tự chủ tìm tòi, ta hiện tại là hai mắt đen thui, cái gì đều không biết, ngươi nói cho ta biết để cho ta tự chủ tìm tòi, con em ngươi, ngươi cái này tân thủ thể nghiệm hiệu quả cũng quá kém a? Ta phải chăng có thể cân nhắc trả hàng?"

"Trả hàng là thật là không được, vốn là Vô Hiệp Hệ Thống thế nhưng là tại cái này phương diện thế giới độc nhất vô nhị tồn tại, xin miễn trả hàng!"

"Ta năm ngoái mua cái biểu, vậy còn không nhanh mở ra cho ta thuộc tính, để cho ta ngó ngó tình huống gì. "

"Hữu Nghị nhắc nhở tức chủ, đừng tưởng rằng ta không biết ngươi đang nắn ta, vốn là Vô Hiệp Hệ Thống thế nhưng là bên trên biết trời văn, dưới rành địa lý, trung hiểu người cùng; minh âm dương, hiểu bát quái, hiểu kỹ môn, biết độn giáp; tiên tri năm trăm năm, sau biết 500 năm; bảy mưu nghĩ kế bên trong, quyết thắng ngoài ngàn dặm, ôm đầu gối nguy ngồi, rít gào Ngạo Phong nguyệt, không gì không biết không gì làm không được tồn tại. Huống chi ngươi đối bản đối hệ thống nhục mạ là không có bất kỳ ý nghĩa gì. "

"Ngươi liền khiến cho kinh đắc ý a!" Tiêu Dật hết sức khinh bỉ nói.

"Đây không phải đắc ý, đây là sự thật!"

"Tốt a! Ngươi thắng, như thế mặt dày vô sỉ, ta lại không phản bác được. . ." Tiêu Dật phát hiện mình vẫn là quá non một điểm, không thể không tạm thời dựng lên cờ trắng, chiến đấu vừa mới bắt đầu, không phải sao?

Chương 19: Hệ thống ban thưởng

Tiêu Dật lần nữa cùng Vô Hiệp Hệ Thống Tân Thủ Đạo Sư một trận đánh võ mềm về sau, không thể không hành quân lặng lẽ tự nhận thất bại rút lui.

Bất quá Tiêu Dật vậy thông qua Vô Hiệp Hệ Thống biết Thương Khung Đại Lục võ học bí tịch Đăng Cấp phân chia, Thương Khung Đại Lục Công Pháp bí tịch từ cao xuống thấp theo thứ tự chia làm Thiên cấp, địa cấp, Huyền Cấp, Hoàng cấp, hết thấy cấp bốn mươi hai chò, Đăng Cấp càng cao, uy lực càng mạnh, về phần Thiên cấp Công Pháp bí tịch, cho dù là Thiên cấp hạ đẳng, vậy cũng là có tiền mà không mua được.

Đương nhiên, còn có một số đặc thù bí tịch quy về nguyên cấp, loại này Đăng Cấp bí tịch bởi vì là từ viễn cổ lưu truyền xuống, đã không thích hợp bây giờ cái này phương thiên địa, đều là đi qua nhiều đời người sửa chữa hoặc là cải tạo, có mạnh có yếu, uy năng không giống nhau.

"Cùng ta giải thích giải thích những cái kia thuộc tính a!" Tiêu Dật chính nhi bát kinh nói.

"Cuối cùng là biết tiến vào chính đề, triển khai tức chủ thuộc tính, chú ý xem xét!"

Tiêu Dật lo lắng bất an tra xét thuộc tính của mình:

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 0 thân pháp 0 Ngũ Tinh 300 Căn Cốt 0 định lực 0 "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền chương 0 kiếm pháp 0 đao pháp 0 kỳ môn 0 tạp học 100 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [cảnh giới: Không, bắt nhập lưu] sinh mệnh 100/ 100 nội lực 0/ 0 "

"Thiên Phú [dị thể người]: Đến từ một thế giới khác người thần bí, có sâu không thấy đáy tiềm lực. Tại thời khắc nguy cơ có thể bộc phát ra năng lực lớn nhất. "

"Ngoại công: Không "

"Nội công: Không "

"Vì cái gì ta ngũ đại thuộc tính cơ sở ngoại trừ Ngũ Tính, cái khác tất cả đều là 0? Còn có phát triển thuộc tính ngoại trừ tập học, cái khác thuộc tính cũng là dạng này?" Nhìn thấy mình cái này thân thuộc tính, Tiêu Dật cũng không khỏi một trận cười khò, mình bị xưng là võ học phế vật còn thật sự là không oan, liền cái này Căn Cốt, thuộc tính này, Tiêu Dật quả thực là say, lập tức liền hỏi thăm về đến.

"Cái này, không phải nói nha, vốn là Võ Hiệp Hệ Thống hấp thu tức chủ người tại võ hiệp Phong Vân Truyện bên trong bộ phận công năng, cho nên tự nhiên kế thừa tức chủ tự ngược Địa Ngục hình thức, cái này không đồng nhất thực là tức chủ theo đuổi tự ngược khoái cảm a?"

"Ta dựa vào. . . Đó là bởi vì ta sớm tại rương trừ vật đem tất cả Công Pháp bí tịch Thần khí Đan Dược đều chứa đựng tốt, đương nhiên lựa chọn độ khó khăn nhất, bởi vì đi vào thời điểm ta một xuất Tân Thủ thôn liền có thể võ trang đầy đủ, thế nhưng là người đây là cái quỷ gì? Dem ta những cái kia Trang Bị cho phong ấn lượt, cuối cùng còn cần ta đi từng cái giải tỏa. Cái này có thể giống nhau sao?" Tiêu Dật giờ ngón tay giữa lên khinh bỉ nói.

"Hệ thống không là tôn trọng lựa chọn của người, Ngũ Tính cho người đầy 300 điểm a? Muốn mặc dù biết đặc thù võ công thuộc tính tăng lên có thể đột phá 300 điểm, nhưng là dưới tình huống bình thường thuộc tính cơ sở cùng phát triển thuộc tính đầy thuộc tính cũng mới 300 điểm. Có đầu này, người về sau tu luyện bất luận võ công gì, đều không cần đi lĩnh ngộ cái gì loại hình, người duy nhất cần chính là luyện tập một chút càng không ngừng luyện tập, chỉ cần tăng cường độ thành thạo liền có thể tăng lên Đẳng Cấp, người còn có cái gì không vừa lòng?"

"Kiểu nói này, giống như có chút đạo lý, như vậy phát triển thuộc tính lại là cái gì tình huống?" Tiêu Dật cảm giác bề ngoài như có chút đạo lý bộ dáng tiếp tục truy vấn nói.

"Cái này hơi có chút phức tạp, chính là vốn là Võ Hiệp Hệ Thống không có cách nào thanh lý trong đầu của người ký ức, cho nên một chút mạng lưới nhỏ lớn loại hình tập học vẫn tồn tại tại trong đầu của người, vì cân bằng điểm ấy, chỉ có hi sinh người cái khác bốn chiều thuộc tính. "

"Cái này gọi hi sinh sao? Cái này gọi đánh vào Địa Ngục có được hay không, toàn bộ là 0 đâu? Người để cho ta làm sao hỗn a? Cũng may cái kia đưa tặng cơ bản bí tịch không có thuộc tính yêu cầu, nếu không nếu ngay cả điều kiện tu luyện đầu không thỏa mãn, vậy ta còn hỗn cái cầu a? Đúng, cái khác mấy cái thuộc tính ý gì kỳ càng giải thích cho ta một cái, kém chút lại bị người nói chêm chọc cười hồ lộng qua, ta không hỏi, người liền không hội chủ động nói, đúng không?"

"Người mình bạch liền tốt, lực cánh tay quan hệ đến tức chủ xuất chiêu lực sát thương, thân pháp quan hệ đến tức chủ tốc độ, Ngũ Tính quan hệ đến tức chủ tu luyện võ công tốc độ, Căn Cốt quan hệ đến tức chủ tài nguyên lợi dụng hiệu suất, định lực ảnh hưởng tức chủ lực phòng ngự. "

"Nói ngắn gọn, lực cánh tay càng cao công kích càng cao; thân pháp quan hệ đến xuất chiêu tốc độ, hành động tốc độ chờ chút; Ngũ Tính càng cao học tập võ học tốc độ càng nhanh; Căn Cốt liền rất đơn giản, bồi dưỡng cùng một người mới, Căn Cốt càng cao, càng có thể lợi dụng ít nhất tài nguyên; định lực càng phòng thủ cao ngự càng cao. Bộ phận võ học đối thuộc tính cơ sở có bổ trợ, giới hạn hệ thống mang theo võ học. "

"Quyền chương quan hệ đến quyền chương, chỉ pháp tướng Quan Vũ học uy lực; kiếm pháp quan hệ đến kiếm hệ võ học uy lực; đao pháp quan hệ đến đao hệ võ học uy lực; kỳ môn quan hệ đến côn, trượng, ám khí chờ kỳ môn võ học uy lực; tập học quan hệ đến kinh, sử, tử, tập trị bệnh chờ Bách gia tri thức nắm giữ tình huống. "

"Thiên Phú liền hơi phức tạp một điểm, người coi như làm là người bị động năng lực là được, trước mắt Thiên Phú bởi vì người xuyên qua nguyên nhân, mang theo đặc thù nào đó hiệu quả, người tự hành tìm tòi liền biết. "

"Dựa vào, cái này cũng không thể nói rõ sao? Còn tự hành tìm tòi?"

"Trên quy tắc là như vậy, trước mắt còn không vừa lòng kích phát điều kiện, chỉ có coi người thỏa mãn kích phát điều kiện thời điểm, ta mới có thể nói cho người. "

"Hừ, mắt người vậy không dám vi phạm hệ thống quy tắc. Đúng, nội công cùng ngoại công phân biệt có cái gì hạn chế không có?"

"Xem ra tức chủ tại vốn là đạo sư ma luyện hạ trưởng thành không ít nha, xem ra ta ly công thành lui thân ngày không xa. "

"Cái kia là đương nhiên, ăn một hổ, khôn ngoan nhìn xa trông rộng. Người cái này gian trá giống như Quỷ, ta không thể không phòng a!" Tiêu Dật lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Ta đó cũng là vì muốn tốt cho người, phàm là có thể xúc tiến tức chủ trưởng thành thủ đoạn, đều là làm Tân Thủ Đạo Sư ta phải đi chế tạo, nghiêm sự xuất cao đồ nha, muốn biết lời thật thì khó nghe lợi cho đi, thuốc đắng dã tật lợi cho bệnh. Cho nên tức chủ người phải thật tốt nơi nghĩ lại một cái. "

"Ta nghĩ lại người cái đại đầu quỷ, cho người điểm ánh nắng người liền xán lạn đúng không? Vậy có phải hay không cho người một cái ô gà, người liền phải đẻ trứng? Vậy không xấu hô! Nhanh đừng nói sang chuyện khác, nội công cùng ngoại công tương quan công việc phiền phức giải thích một cái. " Tiêu Dật lúc này vậy giữ vững tinh thần đến, đừng để Tân Thủ Đạo Sư cho mình bên trên đeo.

"Dưới tình huống bình thường hệ thống nhiều nhất chỉ có thể đồng thời tồn tại 10 bộ nội công cùng 20 bộ ngoại công, sau đó bất luận là hệ thống bên trong học tập vẫn là tại thế giới bên ngoài bên trong học tập, cũng không thể vượt qua; chỉ có dưới tình huống đặc thù mới có thể đột phá lần giới hạn, cái kia chính là tự sáng tạo võ công. " Tân Thủ Đạo Sư chi tiết thuật.

Tiêu Dật sau khi nghe được, ám ngữ: "Xem ra quả nhiên vẫn là như thế, may mắn mình cơ trí. "

"Túc chủ, người không muốn ở trước mặt ta nói nhỏ có được hay không, ta đều có thể nghe được. "

"Ta. . . Người thế nào như thế làm cho người ta phiền đầu? Ta thật vất vả âm thầm cao hứng một thanh, người có ý a?"

"Ta không hội cổ ý chính người, không đủ làm Tân Thủ Đạo Sư, ta chỗ này ngược lại là có một bộ tuyệt thế bí tịch, chính là không biết người có nguyện ý hay không tu luyện? Đây chính là ta Tân Thủ Đạo Sư duy nhất đặc quyền a. "

"Ta làm sao có một cỗ lạnh lẽo cảm giác? Người có hảo tâm như vậy? Cái gì bí tịch nói một chút?"

"Quy Hoa bảo điển một bản, Thiên cấp hạ đẳng bí tịch; Bích Tà Kiếm Phổ một bản, Thiên cấp hạ đẳng bí tịch; Thủ Thuật Đạo Nhất Bả, tuyệt không cảm giác đau; Quy Hoa Lão Tổ cái yếm một kiện. . ."

"Ngừng ngừng ngừng! Ta xem như thấy rõ, người có ý tiêu khiển ta tới a!"

"Cái này còn thật không có, chủ yếu là túc chủ Thuận Dương chỉ cần ẩn chứa năng lượng đáng giá bốn hệ thống tiến hành trao đổi. Mà trao đổi chi vật vừa vặn đối ứng một bộ này Trang Bị, vẹn toàn đôi bên, túc chủ phải chăng bắt đầu trao đổi? Mà lại trao đổi về sau còn có thể thu hoạch được một cái hoạn quan Thiên Phú a, một lần năm được, có sao mà không làm?"

"Lăn thò! Người cái này một lần năm được đổi lấy chính là Tiểu Gia từ đó về sau chính là bất lực. Ngàn vạn đừng tiếp tục cho ta nhắc lên việc này, nếu không đừng trách Tiểu Gia bảo nổi. "

"Hữu Nghị nhắc nhở, khí đại thương thân! Huống chi túc chủ người cho dù là bảo nổi vậy không có biện pháp bắt ta. "

"A! Trời xanh a, đại địa a, ta đòi trước là tạo cái gì nghiệp a, người làm như thế một cái đánh lại đánh không đến, mắng lại mắng bất quá gia hỏa đến tra tấn ta. . ." Tiêu Dật lập tức ôm đầu khóc không ra nước mắt. . .

Chương 20: Max cấp Ngộ Tính

"Túc chủ xin chú ý, bởi vì trước mắt túc chủ nội lực thuộc tính là 0, cho nên hệ thống lần sau bổ sung năng lượng hội rút ra túc chủ HP, nếu là túc chủ HP về 0 thời điểm, hệ thống đem hội lần nữa khởi động ngủ đông bảo hộ công năng. "

"Dựa vào, không dứt rồi đúng không, cùng lắm thì Tiểu Gia không chơi, 18 năm sau lại là một đầu hảo hán!" Tiêu Dật nổi giận nói.

"18 năm bên trong túc chủ khả năng tử vong, túc chủ sau khi chết, vốn là Vô Hiệp Hệ Thống hội kiên nhẫn chờ đợi kế tiếp người thừa kế, đáng tiếc túc chủ a, đành phải cùng thế giới phồn hoa này vĩnh biệt. "

". . . Ngay cả kiện tân thủ Trang Bị đều không có, cho dù không cho Trang Bị, cũng cho điểm linh đan diệu dược à? Ta thế nhưng là tích trữ không ít cực phẩm Đan Dược. "

"Thật có lỗi, trừ phi túc chủ tu vi Đẳng Cấp tăng lên mới có thể từng bước giải tỏa, huống chi túc chủ ai bảo người thả đều là cực phẩm Trang Bị, cùng cực phẩm Đan Dược đâu, hiện tại cho người, đến một lần Trang Bị người cũng không dùng được, thứ hai cái kia khổng lồ được lực túc chủ người vậy chịu không được, trừ phi túc chủ người muốn một sát na huy hoàng, phịch một tiếng. . ."

"Tốt a, đừng nói nữa, ta vẫn là lão lão thực thực tu luyện những cơ sở này bí tịch võ công a!"

"Trẻ con là dễ dạy!"

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở khinh công. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở quyền chương. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở kiếm pháp. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở đao pháp. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở ám khí. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở nội công. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Độ thành thạo ta hiểu được, Sơ Khuy Môn Kính là tình huống như thế nào?" Tiêu Dật giờ phút này minh bạch cùng Tân Thủ Đạo Sư đấu võ mồm là không đầu lại, chỉ ít tạm thời là dạng này, đành phải nhẫn hạ tính tình lão lão thực thực địa thỉnh giáo.

"Võ công cảnh giới tu luyện chia làm Sơ Khuy Môn Kính, Đẳng Đường Nhập Thất, Lược Hữu Tiểu Thành, Dung Hội Quán Thông, Đẳng Phong Tạo Cực năm đại cảnh giới, vậy chính là trong chốn võ lâm nhập môn, Tiểu Thành, Trung Thành, Đại Thành, Viên Mãn năm đại cảnh giới. Tên như ý nghĩa, Đẳng Phong Tạo Cực đối ứng cảnh giới viên mãn. Hiện tại đã biết rõ sao?"

"Minh bạch! Bất quá người nói thắng nhập môn, Tiểu Thành, Trung Thành, Đại Thành, Viên Mãn không được sao, thông tục dễ hiểu, nhất định phải tha nhiều như vậy công. "

"Đây là hệ thống chế định tốt quy tắc!"

"Vậy ta đây 300 Ngô Tinh, mỗi tu luyện một lần tăng bao nhiêu độ thành thạo?"

"Túc chủ cần đem mỗi bản võ học bí tịch hoàn chỉnh nơi tu luyện một lần, mỗi hoàn chỉnh tu luyện một lần gia tăng 300 điểm độ thành thạo, nếu là đơn giản tu luyện thì chỉ gia tăng 1 điểm độ thành thạo. Dựa theo trước mắt túc chủ tu luyện bí tịch, mỗi hoàn chỉnh tu luyện một lần sơ bộ dự tính cần một canh giờ, tu luyện đến cảnh giới viên mãn dự tính cần năm canh giờ!"

"Như thế thoải mái, cuối cùng có một kiện để cho ta cảm thấy tương đối cao hưng sự tình. "

Nghe hệ thống giải thích nhiều như vậy, nhìn thấy tổng hợp thuộc tính, Tiêu Dật liền rất dễ lý giải, nhìn nhìn mình thuộc tính cơ sở cùng phát triển thuộc tính, tiêu chuẩn cực phẩm cùi mục phối trí. Ngoại trừ tạp học Ngô Tinh cũng không tệ lắm bên ngoài, cái khác đều ở thấp đủ cho không thể lại thấp trình độ.

Cũng may, tu luyện đơn giản một chút võ học, có thể tăng lên tương ứng thuộc tính cơ sở cùng phát triển thuộc tính. Làm hai loại thuộc tính tăng lên đi lên về sau, liền có thể tu luyện thêm võ học cao thâm. Nếu không mình thật khóc đều không có biện pháp khổ.

Chẳng qua trước mắt xem ra, tổng hợp thuộc tính chẳng lẽ cũng chỉ là cho hệ thống cung cấp năng lượng sử dụng? Tiêu Dật thế nhưng là nhớ kỹ một ít linh đan diệu dược, liền có thể gia tăng tổng hợp thuộc tính giới hạn trên, lúc này cũng không có Đan Dược, xem ra đành phải chờ về sau có cơ hội lại cần thận hỏi thăm một phen.

Tiêu Dật giờ phút này cũng không lo được nhiều như vậy, một thân một mình đi đến ngoài thôn phía sau núi rừng cây nhỏ chỗ, ném thử tu luyện lên hệ thống bí tịch. Tiêu Dật y theo bí tịch miêu tả chiêu thức, hoàn chỉnh nơi tu luyện một lần về sau.

"Ngoại công 1: Cơ sở khinh công, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Như thế như vậy, Tiêu Dật không biết một môi nơi tu luyện sau năm canh giờ. . .

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền chưởng, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Ngoại công 5: Cơ sở ám khí, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Tiêu Dật cuối cùng kết thúc công việc về sau, thỏa mãn nhìn nhìn mình thành quả, bần tiện vào võ hiệp như trên, hỏi: "Ta có phải hay không đem những bí tịch này tu luyện tới cảnh giới viên mãn liền có thể tấn cấp?"

"Không tệ, dựa theo thế giới này nói chuyện, Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, người chỉ cần dựa theo hệ thống quy tắc làm từng bước nơi tu luyện bí tịch đến Viên Mãn, nội lực đạt đến liền một cách tự nhiên tấn cấp, đây là hệ thống cho túc chủ lớn nhất bất luận người nào cũng so sánh được không được ưu thế, cho nên đề nghị túc chủ tiếp tục bảo trì cái này tu luyện nhiệt tình, cố gắng nhiều hơn. "

"A, vậy người nói cho ta một chút Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, hệ thống cho chế định nội lực yêu cầu đều là nhiều ít, ta hảo tâm nơi có một vài. "

"Hậu Thiên tăng một cảnh giới cần nội lực đạt tới 500 điểm, về sau nội lực mỗi gia tăng 500 điểm, thì cảnh giới đối ứng đề cao một tầng. "

"Nói như vậy Hậu Thiên mười tầng cảnh giới chỉ cần nội lực đạt tới 5000 điểm là được rồi?"

"Không tệ!"

"Cái kia Tiên Thiên cảnh giới đâu?"

"Tiên Thiên tiền kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, Viên Mãn phân biệt cần 10000 đến 50000 điểm nội lực. "

"Ta dựa vào, người đây là tăng gấp mười lần không chỉ a! Tốt a, yếu ớt nơi câu hỏi, ta còn có thể lại xuyên qua trở về sao?" Tiêu Dật đành phải âm thầm tiếp nhận, đối mặt Võ Hiệp Hệ Thống, căn bản không có năng lực phản kháng, tốt a, căn bản chính là Tiêu Dật không biết làm sao phản kháng. Bất quá vừa hệ thống mang mình xuyên qua tới, có hay không còn có thể mặc ngược trở về đâu? Tiêu Dật vậy mong đợi.

"Chờ túc chủ người trở thành thế giới này người mạnh nhất thời điểm, người chính là không hỏi ta, vậy tự nhiên liền có thể minh bạch, cho nên người hỏi ta cũng là hỏi không, coi như biết ta vậy sẽ không nói cho người. . ."

"Ta nói người người này hội không hội nói chuyện phiếm, còn có thể hay không vui sướng nơi chơi đùa?"

"Ta hết thấy điều là đang trần thuật một sự thật mà thôi. Túc chủ người trước kia thể giới cũng là bởi vì bị quá nhiều hoang ngôn tràn ngập bao vây lấy, dẫn đến người từ đầu đến cuối không quen, nhưng là nơi này cũng không phải người trước kia thể giới, người muốn nhận rõ sự thật này. "

"Đây là tập không thói quen vấn đề sao? Dựa vào. . . Nói chờ tại không nói, không nói. Đúng, hiện tại có thể đem trước người một mình hấp thu Bách Quả Nhưỡng năng lượng đền bù cho ta. " Tiêu Dật trong lòng khi dễ.

"Túc chủ cũng là càng ngày càng tinh minh rồi nha, ta cho là người một mực không nói còn tưởng rằng người quên cái này gốc rễ. . ."

"Cho nên người liền không có đề đúng không, ta đã triệt để minh bạch người cái này nước tiểu tính tồn tại, tiểu gia ta bây giờ thể nhưng là bị người luyện ra một đôi hóa nhân kim tinh. "

"Căn cứ Vô Hiệp Hệ Thống chế định quy tắc, túc chủ có thể tiến hành may mắn lớn bàn quay rút thưởng một lần. Túc chủ phải chăng bắt đầu rút thưởng?"

"Hắc hắc, ta thực sự hiểu rất rõ người, người vẫn là nói cho ta biết trước có nào phần thưởng, ta rồi quyết định không muợn. "

"Phần thưởng bao hàm bí tịch, Đan Dược, vũ khí, đặc thù, tạ ơn năm loại phần thưởng tình huống, ngẫu nhiên rút ra. "

"Chờ chút, tạ ơn là có ý gì?" Tiêu Dật cảm thấy nghi ngờ nói, cái này thứ đồ gì?

"Ý tứ chính là cảm tạ túc chủ miễn phí đưa tặng năng lượng, hệ thống không cần cho túc chủ đền bù. "

"Cất, lại tới đúng không?" Tiêu Dật lập tức minh bạch Tân Thủ Đạo Sư vô si chỗ, khinh bỉ nói.

"Túc chủ có thể xóa bỏ trong đó năm loại bên trong chỉ định một hạng. "

"Dựa vào, ta liền biết, như người loại này ỉu xiu mà hết sức gia hòa khẳng định có bấy rập đang chờ ta. . . Cho ta xóa bỏ tạ ơn. " Tiêu Dật cắn răng nghiêng lợi nói ra tạ ơn hai chữ.

"Chúc mừng túc chủ thành công xóa bỏ tạ ơn, phần thưởng trong quá trình điều chỉnh. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tình thâm nghĩa trọng

Trăng lên giữa trời, trong sáng ôn nhu, ánh trăng nhu hòa đem ban đêm tô đậm xuất một mảnh yên tĩnh cùng tường hòa, mặt trăng chỉ riêng rơi vào trên chạc cây, rơi xuống pha tạp bóng đen, đêm, sâu hơn.

Rượu đến say lúc này, Hoa Đương rục rờ thời. Say hằm về say bí tỉ, rục rờ vào ly khoác trên vai.

"Tiêu Dật, người biết không, đây là vi huynh lần thứ nhất như thể nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly nơi uống đến say mềm, thế nào, cái này loại rượu không tệ a?" Thạch Mẫn khi thì thanh tỉnh khi thì u ám địa đạo.

Tiêu Dật cảm thụ được trong thể nội truyền đến từng đợt khí tức, cho dù không có tập võ, những năm này mưa dầm thấm đất, cũng minh bạch rượu này nước không tầm thường.

"Đây là?"

"Ha ha, đây chính là trong quân Bách Quả Nhưỡng, gần với lục phẩm Tây Tựu Đan Bách Quả Nhưỡng, có cải thiện tư chất cường thân kiện thể hiệu quả. Bách Quả Nhưỡng tuy không phải Đan Dược, nhưng là so sánh phổ thông Ngũ phẩm phạm đan càng thêm trân quý, liền cái này một chút cũng vẫn là vi huynh tấn thăng làm du kích tướng quân thời điểm, quốc chủ ban thưởng cho ta, một mực không bỏ uống được, hôm nay, cuối cùng là nếm thức ăn tươi, cảm giác ngọt mà không ngán, cửa vào sáng khoái, hương thơm mùi thơm ngào ngạt, hương vị phong phú, sao gọi một cái chưa thoải mái, quả thật không tệ, quả nhiên danh bất hư truyền, trách không được đề rất nhiều người vì đó khuyến đảo. "

"Mà lại cái này Bách Quả Nhưỡng còn có chỗ kỳ lạ, người nhìn mặc dù chúng ta bây giờ có say rượu cảm giác, nhưng là lục cảm ngược lại dị thường rõ ràng, bất quá tác dụng phụ chính là sau một canh giờ, huynh đệ chúng ta hai thật sẽ say mềm, khi đó cũng là Bách Quả Nhưỡng được lực chân chính phát huy tác dụng thời điểm. " Thạch Mẫn nói xong còn chép miệng một cái nói.

"Đại ca, cái này, vật trân quý như vậy, chúng ta cứ như vậy uống xong? Đại ca, ta... Đồ tốt như vậy dùng tại trên người của ta cũng quá lãng phí. " Tiêu Dật không biết là say vẫn là thế nào, khỏe mắt có một tia ẩm ướt ý.

"Tiêu Dật, vì huynh liền biết người khẳng định sẽ nói như vậy, nói cho người biết người khẳng định không sẽ uống, huống chi là say rượu, cho nên lúc này mới không có nói cho người biết, Tiêu Dật, mặc dù người là phế vật tư chất, nhưng là vì huynh tin tưởng trời không tuyệt đường người, phế vật lại như thế nào, vì huynh tin tưởng người, Bách Quả Nhưỡng chỉ là bắt đầu, đợi vì huynh về vương thành về sau, tận lực vì người lấy tới lục phẩm Tây Tuyền Đan, nếu là có thể có lục phẩm Tây Tuyền Dịch Kinh Tây Tuyền, tin tưởng Tiêu Dật tư chất của người tuyệt đối sẽ tăng lên!" Thạch Mẫn đối Tiêu Dật tràn đầy lòng tin nói.

"Đại ca!" Tiêu Dật nghe được Thạch Mẫn nói như vậy, không khỏi lệ nóng doanh tròng.

"Tiêu Dật, huynh đệ chúng ta ở giữa không cần như thế, năm đó ở Tiêu thúc cứu ta một nhà thời điểm, ta ngay tại Tiêu thúc trước mặt đã thề, cũng nói qua với người, từ nay về sau chúng ta chính là huynh đệ, huynh đệ ở giữa, vô dùng khách khí như vậy. Tiêu Dật, vì huynh chỉ hướng người là biết đến, không biết chỉ hướng của người là cái gì?"

Có câu nói là ba canh đèn đuốc canh năm gà, đang lúc nam nhi lập chí thời. Nai con gỗ vó bức vẽ chạy xa, chim ưng con luyện cánh muốn cao liêng; tuổi trẻ đương lập thiên nga chí, bác kích thương khung thi đua tự do.

Chỉ hướng của mình là cái gì? Tiêu Dật nhất thời vậy mà mộng, đúng vậy a, chỉ hướng của mình là cái gì?

"Tiêu Dật, vì huynh từng nghe thụ nghiệp ân sư nói qua, hần nói bình sinh có bốn nguyện: Một ao ước phù du, triều sinh mộ tử; hai ao ước phàm bằng hữu, đất tay đầu bạc; ba ao ước có cây, vô tâm không khô; bốn ao ước chim bay, trở lại tự nhiên. Vì huynh đã từng tuổi nhỏ không hiểu, nhưng là những năm này cũng dần dần hiểu rõ mấy phần, chỉ là đại ca không an tâm bên trong yêu cùng hận, đều nói có bỏ mới có được, mà đại ca chính là bỏ không được, cũng không an tâm bên trong cái kia cố chấp niệm..." Thạch Mẫn giống như tại cùng Tiêu Dật nói, lại tựa hồ là đang nói với chính mình.

"Đại ca, kỳ thật chỉ hướng của ta không có người loại kia một kiếm gọt Bình Nam hoàng, cứu lê dân tại thủy hỏa, giải bách tính tại treo ngược tới cao lớn, ta chỉ có ba nguyện, một nguyện cả nhà đoàn viên, hai nguyện là rừng về cội, ba nguyện không thẹn với người. " Tiêu Dật tràn ngập hồi ức địa đạo, thầm nghĩ lấy không biết mình phải chăng có thể trở lại trong lòng viên kia tinh cầu màu xanh lam, còn có cái kia duy nhất để cho mình áy náy bộ dáng, người còn tốt chứ, bây giờ thân ở phương nào? Bất quá cho dù vạn dặm gặp ghềnh, ta cũng định sẽ không chối từ khó, đây cũng là khác loại cảm kiếm giang hồ vì hồng nhan sao? Tiêu Dật không khỏi tiếu cợt cười một tiếng.

"Xem ra tiểu đệ là muốn về đến Trung Nguyên chi địa sao? Bất quá thế giới này rất lớn, không có có đủ thực lực ngay cả Nam Hoàng chi địa đều nửa bước khó đi, huống chi Trung Nguyên chi địa, nếu không có cảnh giới Tiên Thiên tu vi, càng là nghĩ cũng đừng nghĩ. Bây giờ Tiêu thúc tung tích không rõ, sinh tử không biết, người..."

"Thôi, vì huynh nơi này có mấy quyền võ học cấp cao bí tịch, nếu không vì huynh chỉ điểm người một phen, muốn biết ngàn kiến tha lâu cũng đầy tổ, có mấy bản này võ học cấp cao bí tịch, tương lai của người thành tựu định sẽ cao hơn, không bằng Tiêu Dật người ném thư tu luyện một cái như thế nào?" Thạch Mẫn nghĩ làm là rừng về cội là trở lại Tiêu Dật bây giờ cố hương Trung Nguyên chi địa, nghĩ đến đường về khó khăn trùng điệp, dứt khoát tìm kiếm nghĩ cách đề cao Tiêu Dật thực lực, cũng không lo được cấp cao bí tịch không thể một mình truyền cho người hạn chế.

"Đại ca, không cần, ta tin tưởng người những này võ học cấp cao khẳng định là có một ít hạn chế đi, nói không chừng đại ca còn lấy võ đạo phát thế, tiểu đệ cũng không muốn đề đại ca khó làm, chậm trễ đại ca cảnh giới võ đạo tăng lên, đại ca yên tâm đi, bây giờ có cái này Bách Quả Nhưỡng cải thiện thể chất, tin tưởng tiếp xuống tiểu đệ võ đạo định sẽ thuận buồm xuôi gió, tương lai tu vi chưa hẳn sẽ kém đại ca nhiều ít. Chẳng lẽ đại ca không tin tiểu đệ lời nói?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

"Cái này..." Thạch Mẫn chính do dự khó quyết, nhưng vào lúc này hai người cách đó không xa trên mặt đất đột nhiên truyền đến một trận thanh âm kỳ quái "Hà! Hà!" Vang lên.

Bây giờ chính là hai người lục cảm bên nhau dị thường thời điểm, hai người có thể nói là nghe được rõ ràng rành rành, liếc nhau, Song Song nghiêm nghị gạt mình, trên mặt lướt qua vẻ kinh ngạc.

Thạch Mẫn nhắm lại hai mắt phút chốc bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, lập loè xuất sáng rực quang mang, tinh thần sáng láng, đột nhiên ở giữa giống như là biến thành người khác giống như, uyên đình nhạc tri, không có chút nào kinh cự nơi xuyên thấu qua nhu hòa ánh trăng, theo tiếng kêu nhìn lại.

Nhưng thấy ngoài mười trượng một phiến trên mặt đất, cỏ cây lá rụng đột nhiên tung bay, đất vụn bốc lên, đồng thời cái kia "Hà! Hà!" Thanh âm càng lúc càng thêm bên nhọn, cái kia dưới mặt đất tựa hồ có cái gì vật sống đang bay nhanh nơi tiến lên, không biết là cái gì.

"Tiêu Dật, đề phòng ngoài ý muốn, trốn ở vì huynh sau lưng. " Thạch Mẫn quay người bảo hộ ở Tiêu Dật trước người nói.

"Không, đại ca, đêm nay liền đề người ta huynh đệ liên thủ đi, tiểu đệ mặc dù không có nội lực tu vi, nhưng là một chút thủ đoạn công phu quyền cước vẫn là sẽ một điểm. " Tiêu Dật trầm giọng nói.

"Vậy người ở một bên chú ý một chút, cho vì huynh lược trận. " Thạch Mẫn nói xong hừ lạnh một tiếng, giờ tay điều không hướng xuống đất lăn lộn chỗ đánh ra một chương.

Tiêu Dật nhưng nghe một trận duệ khiếu, một cổ lãng lệ chương kinh đột nhiên đánh về phía mặt đất cái kia động đây chỗ, nhưng nghe "Phanh!" Một tiếng, ngoài mây trượng mặt đất lập tức đất vụn bay lên, bắn ra bốn phía mà xuất, thanh thế dọa người, một chiêu này ngược lại để Tiêu Dật giật mình kêu lên, cái này hiệu quả thấy thế nào làm sao cùng loại "Phách không thân chương", bất quá có lẽ là "Đại Lục Kim Cương chương" cũng khó nói. Chẳng lẽ

lại là Thiên Hạ vô đạo trăm sông đổ về một biển?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thần thú sơ hiện

Lại nói Thạch Mẫn đối mặt đất kia cách không đánh ra lảng lẽ đến cực điểm chường lực về sau, mặt đất lập tức yên tĩnh trở lại.

Lúc này Tiêu Dật ngược lại là âm thầm thay cái kia toán loạn động vật lo lắng, bận bịu đối Thạch Mẫn nói ra: "Đại ca, ta nhìn cái kia dưới mặt đất đồ vật giống như đối hai ta cũng không có gì địch ý, không phải cũng sẽ không có động tĩnh lớn như vậy, không bằng tạm thời dừng tay, đối đãi chúng ta nhìn qua đến tốt cùng về sau, mới quyết định, như thế nào?"

"Như thế cũng tốt!" Thạch Mẫn cẩn thận nghĩ nghĩ, xác thực như hắn nói, liền để tay xuống chường, bất quá mặc dù như thế, nhưng nhiều năm sa trường quen thuộc, vẫn là khiến Thạch Mẫn âm thầm đề phòng, nếu là cái kia dưới mặt đất đồ vật đối hai người mình có uy hiếp, cũng có thể tùy thời phát ra lời đình một kích.

Đúng vào lúc này, đồng kia mặt đất đột nhiên khuấy động mà lên nơi nhảy ra hai cái vật kỳ quái, nhưng thấy chúng nó trạng thái như lợn gà, giống như heo không phải heo, như dê không phải dê, lại không giống thể gian bất kỳ động vật gì, mà lại bọn hắn ngày thường cơ hồ giống nhau như đúc, nếu không phải bên trong một cái trên đỉnh có quan, tuyệt đối khó mà phân biệt rõ ràng.

Hai thứ đồ này hiện thân sau khi đi ra, Tiêu Dật hai người lập tức giật nảy mình, Tiêu Dật kỳ quái nơi tròng mắt bọn chúng, chỉ có Thạch Mẫn thần sắc đột nhiên chấn động, bỗng nhiên như có điều suy nghĩ.

Cái kia hai cái quái vật lúc đầu tê cần bay vút lên, không ngừng chút nào nghĩ, nhưng chúng nó liếc thấy đến hai người, lập tức cũng tò mò nơi mở to hai mắt nhìn nhìn qua Tiêu Dật hai người, lập tức, tràn diện phía trên, hai người hai thứ vậy mà yên tĩnh trở lại, hồi lâu sau, hai cái quái vật thể mà chậm rãi hướng hai người di động qua đến.

Tiêu Dật nhìn Thạch Mẫn một chút, gấp hắn không nói gì, liền mình bạch khả năng tạm thời chưa có nguy hiểm, liền lôi kéo Thạch Mẫn không có chút nào e ngại hướng phía hai con quái vật đi tới.

Ai ngờ cái kia hai cái quái vật lại như cùng gặp được chủ nhân, cái kia có quan chạy tới Tiêu Dật trước mặt, một cái khác chạy tới Thạch Mẫn trước người, bọn chúng tròng mắt ngược nhìn hai người, vậy mà nhảy tới nhảy lui kêu vài tiếng, nhanh chóng xoay người trên mặt đất lộn mấy vòng, càng là vây quanh hai người đánh mấy cái chuyển, đột nhiên cùng một chỗ chui vào dưới mặt đất tiêu thất vô tung.

Chuyện này thực sự quái dị cực kỳ, Tiêu Dật thấy có chút không hiểu thấu, càng là ghen hòng nhìn trần trời, nửa ngày im lặng. Đây coi là quái vật gì? Vậy mà so sánh đào đất chuột còn có thể đào đất?

Tiêu Dật có chút vẫn chưa thỏa mãn, ở chỗ này quan sát hồi lâu, hi vọng chúng nó trở ra chơi đùa, nhưng chờ hồi lâu, hai cái quái vật cuối cùng không có lần nữa lộ diện, rốt cục thất vọng.

Tiêu Dật quay đầu nhìn về phía Thạch Mẫn, giờ phút này gấp hắn một bộ như có điều suy nghĩ, một mực yên tĩnh không nói lời nào đáng vẽ, có chút dị thường, hỏi vội: "Đại ca, chẳng lẽ lại ngại có chỗ phát hiện, biết hai cái này là cái gì không thành?"

"Không tệ, ta tại vương thành nhìn qua bách thú Vương bức vẽ, biết loại vật này gọi ảo, là chúng ta Hán Tộc trong truyền thuyết Thần thú một trong. Giống như dê không phải dê, giống như heo không phải heo. Dưới đất ăn người chết não, biết nói tiếng người. Chỉ có dùng từng bách nhánh cây cắm đầu mới có thể giết chết. Mà lại bọn chúng có thể Dự Báo huyết tinh, ẩn hiện chi địa không ra một tháng tất có giết chóc, đợi giết chóc qua đi, phục đứng thẳng người chui ra mặt đất ăn người chết tủy não..."

Tiêu Dật lập tức quá sợ hãi, kinh hoàng không hiểu ngạc nhiên nói: "Thật có dạng này Thần thú?"

"Bách thú Vương bức vẽ bên trên là như thế này ghi lại, hẳn là không sai được. Trên đời có thể nhìn thấy bọn chúng người, có thể đếm được trên đầu ngón tay. Đây là từ Trung Nguyên Cửu Châu chi địa truyền tới tin tức, tương truyền tại Ung Châu chi địa, tần mục công lúc tại vị, Trần Thương một đồng tử gặp... Lại nói ra kỳ danh, nói này ảo một mái một trống, hùng giả có quan. Người trong thiên hạ có thể nhìn thấy cũng đạt được bọn hắn, được hùng giả Vương, được thư giả bá..." Nói lấy, trong mắt của hắn đột nhiên hiện lên một tia rạng rỡ thần thái.

Chỉ nghe Thạch Mẫn đột nhiên cao hứng bùng bùng nơi lớn tiếng nói ra: "Giữa thiên địa tối tăm tự có định số, thời cổ thánh nhân thường đạo, Thiên Hạ năm trăm năm tất có Vương Giả hưng, ở giữa tất có tên thế giả, Tiêu Dật, đây là thiên ý!"

Tiêu Dật nghe vậy cái hiểu cái không địa đạo: "Cái gì thiên ý?"

"Tiêu Dật, ngươi vẫn chưa rõ sao? Vừa rồi cái kia có quan hùng ảo chạy đến ngươi trước mặt, chỉ sợ là nghĩ nhận ngươi làm chủ nhân; mà cái kia không có quan thư ảo chạy đến ta trước mặt, có lẽ là dự định nhận ta làm chủ, hai người chúng ta, ngươi Vương ta bá, xem ra ông trời chủ định chúng ta chính là huynh đệ. Cũng phù hợp ngươi ta tâm tính của hai người. "

"Thế nhưng là từ xưa Vương Phách mà nói, không đều là Vương Phách tranh chấp sao?"

"Yên tâm đi, vì huynh còn không biết được cách làm người của ngươi a? Nếu là người khác đạt được hùng ảo tán thành, ta còn có chút lo lắng, nhưng là Tiêu Dật, ngươi sẽ cùng vì huynh tranh cái này Thiên Hạ sao? Huống chi hiện tại vì huynh biết ngươi chỉ không ở chỗ này, cũng không có gì đáng lo lắng. Huống hồ Vương Phách chi tranh cũng chỉ là lý niệm chi tranh mà thôi, trong lúc loạn thế tất nhiên là đề mà vũ lực áp phục người khác, mặc dù không thể khiến chi vui lòng phục tùng, nhưng là bá đạo không thể nghi ngờ là có thể nhất nhanh chóng nhất thống Nam Hoang chi địa đường tất. Về phần Nam Hoang nhất thống về sau, vì huynh cũng không phải cứng nhắc người, đương nhiên là Vương Phách cũng sử dụng. "

"Chỉ dựa vào một cái trong truyền thuyết Thần thú, chúng ta có phải hay không suy nghĩ nhiều quá?" Tiêu Dật lập tức đứng chết trân tại chỗ.

"Làm sao, Tiêu Dật cái này là không tin vì huynh lời nói?" Thạch Mẫn nhìn xem Tiêu Dật một phen ngốc trệ mờ mịt bộ dáng, cảm thấy ngạc nhiên nói.

"Chỗ nào, chỉ là không nghĩ tới đại ca như thế hào tình tráng chí, bất quá hết thấy còn cần chú ý cẩn thận, muốn biết bước chân bước lớn dễ dàng dắt trướng..." Tiêu Dật cười khan nói.

"Ngươi tên tiểu tử thú này, đại ca tất nhiên là tránh khỏi!" Thạch Mẫn cũng bị Tiêu Dật làm cho dở khóc dở cười.

"Đừng, đại ca ngươi mới vừa nói Thần thú ảo ảnh hiện chi địa không ra một tháng tất có giết chết, cái này nếu mà là thật, Hắc Thủy Thôn chẳng phải là nguy hiểm?" Tiêu Dật lại lo lắng nói.

"Kiểu nói này xác thực như thế. " Thạch Mẫn sờ lên cái cằm, chi tiết trả lời.

"Vậy đại ca có cái gì biện pháp giải quyết sao? Chúng ta muốn hay không đi nhắc nhở thôn trưởng?" Tiêu Dật lo lắng.

"Ngươi không cần phải gấp, chúng ta còn không biết nguy hiểm đến từ chỗ nào, bất quá nói cho thôn trưởng là nhất định, dạng này thôn có phòng bị về sau, chỉ ít có thể giảm bớt tổn thất nhất định. Mà lại thôn trưởng Thạch Tận Trung cũng là Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới tu vi, nguy hiểm hẳn là cũng có thể ứng phó được, nếu là hẳn cũng vô pháp ứng phó, đại ca như vậy cho dù là lưu lại cũng là vô ích. Đến lúc đó hết thấy chỉ có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh. " Thạch Mẫn phân tích nói.

"Kiểu nói này, bây giờ xem ra, không có lựa chọn tốt hơn?"

"Không tệ, bất quá một tháng thời gian nói ngắn cũng không ngắn, nói dài cũng không dài, làm sao lợi dụng được một tháng này mới là đúng lý, cho nên sự tình cũng chưa chắc có chúng ta tưởng tượng bết bát như vậy. "

"Cái kia đề phòng vạn nhất, bá mẫu cùng mẫu thân của ta có phải hay không muốn trước dòi đi?"

"Không cần hốt hoảng như vậy, các nàng là người bình thường, Võ Giả rất ít khó xử người bình thường, đứng đây là ta thiếp thân lệnh bài, đến lúc đó như thật sự có ngoài ý muốn, vì an toàn của các nàng, ngươi đem lệnh bài đưa ra đi ra, tin tưởng đối phương tại Triệu Quốc trong phạm vi thể lực, cũng không dám công khai đối kháng nhất quốc chi lực. " Thạch Mẫn móc ra lệnh bài giao cho Tiêu Dật nói.

"Dạng này a, như thế cũng tốt, dạng này ta cũng có thể an tâm không ít. "

"Tốt, thời gian không còn sớm, Tiêu Dật, chúng ta trở về đi, ngày mai ta trước kia liền đi, ngươi cũng đừng đi đưa ta, ngươi biết ta không thể gặp loại kia ly biệt tràng cảnh. "

"Dù sao ly biệt là trùng phùng bất đầu... Không đưa đoạn đường, không ổn đâu?"

"Ngươi nghe đại ca chính là! Đại ca hi vọng lần sau ngươi ta huynh đệ gặp nhau, Dật đệ ngươi tu vi vô đạo cũng đừng rơi xuống vì huynh quá nhiều!"

"Tốt a!"

Cứ như vậy, hai người về tới nhà của mỗi người, tối nay nhất định một cái không bình thường ban đêm...

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tân thủ gói quà

Ngày thứ hai, mặt trời lên cao, Tiêu Dật cuối cùng từ Bách Quả Nhường tác dụng phụ trong thanh tỉnh lại.

Dụi dụi con mắt, vỗ vỗ còn có chút đầu vầng mắt hoa đầu, Tiêu Dật nhìn ngoài cửa sổ, cố gắng mở to mắt nhìn xem bên ngoài, nói thầm một tiếng: "Không tốt, xem ra cái này Bách Quả Nhường cũng chỉ sợ là đại ca tính toán kỹ, hần có nội thể hệ thể so với chính mình lại càng dễ càng nhanh hơn hấp thu Bách Quả Nhường được lực, cho nên khẳng định so với chính mình sáng sớm rất nhiều, hiện tại ra ngoài chỉ sợ cũng không đuổi kịp tiền biệt... Bất quá cái này Bách Quả Nhường không phải nói có thể cải thiện mình thể chất sao? Làm sao mình không có cảm giác gì, mà lại đầu đau muốn nứt, khó chịu dị thường?"

Tiêu Dật trăm mối vẫn không có cách giải phía sau dứt khoát không còn tiếp tục tìm tòi nghiên cứu đến cùng, rồi giường rửa mặt một phen về sau, nghĩ đến hôm qua tình huống, xem ra chính mình còn phải mượn cơ nói cho thôn trưởng, thôn trưởng lại một tháng sắp đứng trước nguy cơ tin tức.

Nhưng vào lúc này "Võ Hiệp Hệ Thống khởi động lại thành công!" Hệ thống thanh âm lần nữa tại Tiêu Dật trong đầu vang lên.

Theo thanh âm kết thúc, Tân Thủ Đạo Sư xuất hiện lần nữa tại Tiêu Dật trước mặt.

"Hoan nghênh túc chủ đi vào Võ Hiệp Hệ Thống!" Tân Thủ Đạo Sư lần nữa mặt không thay đổi nói.

"Ặc, không phải nói khởi động lại cần ba ngày thời gian sao? Nếu là ta nhớ không lầm, còn kém mấy canh giờ a?"

"Cái này... Cái hệ thống này hôm qua nhìn túc chủ có dư thừa năng lượng, hơi hấp thu như vậy từng tia. " Tân Thủ Đạo Sư bên lòng vững dạ mặt không thay đổi mặt, hoàn toàn để cho người ta nhìn không ra có bất kỳ xấu hổ chỗ.

"Từng tia là nhiều ít?" Tiêu Dật lập tức cảnh giác lên.

"Không nhiều, bởi vì năng lượng Đẳng Cấp thực sự quá thấp, chính là có thể cải thiện túc chủ thể chất được lực đều bị hệ thống hấp thu, chỉ còn lại có tác dụng phụ được lực. "

"Cái gì? Ta liền nói ta tỉnh lại sau giấc ngủ làm sao cảm giác đầu đau muốn nứt, nguyên lai đều là nguoi giờ trò quỷ!" Tiêu Dật lập tức tìm được phía sau màn hắc thủ giận dữ nói.

"Biệt giới, nguoi cùng ta một cái hệ thống nhân vật sinh khí, tức giận hại sức khỏe tính không ra vẫn là nguoi, dù sao ta là không có tổn thất gì, nguoi xem đó mà làm thôi!" Tân Thủ Đạo Sư mặc dù vẫn là mặt không biểu tình, nhưng là nghe nó lời nói, Tiêu Dật đã tự động nào bỏ đối phương vừa ra rầm thú, nguoi có thể làm gì được ta bộ dáng, liền giận không chỗ phát tiết.

"Hừ, nguoi mơ tưởng lừa dối quá quan, nếu là ta nhớ không lầm, nguoi vừa thu hoạch năng lượng của ta, vậy có phải nên đối ta tiến hành bồi thường? Cái này gọi chờ giả trao đổi, nguoi không phải nói cùng có lợi cộng sinh sao? Ta đã bỏ ra năng lượng, hiện tại giờ đến phiên nguoi nỗ lực thời điểm đến. " Tiêu Dật linh cơ khẽ động, nghĩ đến hệ thống thức tỉnh khởi động một khắc này lời nói, lớn tiếng nói.

"Yên tâm, bản Võ Hiệp Hệ Thống vừa chế định tốt quy tắc, khẳng định là dựa theo quy tắc này đi, cho dù nguoi không nói, ta cũng nhiều nhất không sẽ nhắc nhở mà thôi, hết thảy còn phải chờ đợi nguoi tự mình tìm tòi. "

"Dựa vào, nhiều nhất không sẽ nhắc nhở? Nói, còn có cái gì quy tắc giấu diếm ta là ta không biết đến, từ thực đưa tới!" Tiêu Dật lập tức cảm giác mình lại bị cái này phápnc bày một đạo.

"Tạm thời không có, bất quá về sau liền không nói được rồi. "

"Ta hiện tại cuối cùng minh bạch vì cái gì hệ thống đem nguoi phối hợp đi ra, không có cho nguoi bất kỳ biểu lộ gì, liền lời này của nguoi nói vài phút tức chết người tiết tấu, nếu là cho nguoi thêm phối hợp biểu lộ, nhìn nguoi cái kia tiện dạng, thời khắc mấu chốt đối phó địch nhân không dùng võ công, chỉ cần tể ra nguoi biểu tình kia bao làm đòn sát thủ, vài phút liền có thể để cho địch nhân quỳ xuống hát chinh phục tiết tấu. Không cùng nguoi nhiều lời, Tiểu Gia kém chút bị nguoi mang sai lệch, hiện tại trước tiên đem tân thủ gói quà lớn cho ta, tiểu gia ta đã không thể chờ đợi. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu hoạch được tân thủ gói quà lớn một phần, phải chăng mở ra?"

"Mở ra!" Tiêu Dật vô cùng lo lắng địa đạo.

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở kinh công một bản, Hoàng cấp hạ đẳng kinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn hậu thân pháp + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở quyền chương một bản, Hoàng cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau quyền chương + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở kiếm pháp một bản, Hoàng cấp hạ đẳng kiếm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau kiếm pháp

+ 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở đao pháp một bản, Hoàng cấp hạ đẳng đao pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau đao pháp + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở ám khí một bản, Hoàng cấp hạ đẳng kỳ môn bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau kỳ môn + 10. "

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được cơ sở nội công một bản, Hoàng cấp hạ đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau lực cánh tay + 5 thân pháp + 5 Ngũ Tinh + 5 Căn Cốt + 5 định lực + 5 nội lực giới hạn trên + 500. "

"Không có?" Tiêu Dật nhìn thấy những này, lập tức say, đây đều là cái gì cùng cái gì? Hàng Long Thập Bát chương đâu? Lục Mạch Thần Kiếm đâu? Dịch Cân Kinh đâu?

"Không có!"

"Thật không có?"

"A, thật không tiện quên đi một bản trọng yếu..."

"Ta đã nói rồi, khẳng định có tuyệt thế Thần Công đối không đúng, nhanh giao ra đây cho ta. " Tiêu Dật lập tức kích động lên.

"Người không biết đánh gãy người nói chuyện là rất không lễ phép hành vi a?"

"Hừ, địa bàn của ta ta làm chủ, dù sao người cũng là dựa theo Võ Hiệp Hệ Thống quy tắc làm việc, ta liền không cần thiết khách khí với người. " Tiêu Dật cười gian nói, lần thứ nhất cảm giác cùng cái này Tân Thủ Đạo Sư giao thủ chiếm cứ thượng phong, cảm giác vẫn là hết sức thoải mái.

"Tiểu tử, người đừng cao hứng quá sớm!" Nếu là Tân Thủ Đạo Sư giờ phút này có thể có biểu lộ, Tiêu Dật tin tưởng tuyệt đối là một loại chẳng thềm ngó tới biểu lộ, bất quá lúc này Tiêu Dật cũng không quan tâm những này.

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được Võ Đế truyện ký một bản, Hoàng cấp hạ đẳng tạp học truyện ký. Điều kiện tu luyện không, đọc qua sau tạp học + 10. "

"Chờ chút, Võ Đế truyện ký là cái quý gì?" Tiêu Dật giờ phút này tựa như mùa đông khắc nghiệt bị rót một thùng nước lạnh, bị tưới xuyên tim...

"Võ Đế truyện ký là do ở xuyên qua đến thế giới này, vì để cho tác chủ càng nhanh nơi dung nhập thế giới này, hệ thống tự động sửa đổi đổi mới đi ra, miễn phí đưa tặng tạp học truyện ký. Thế nào, bản Võ Hiệp Hệ Thống vẫn là vô cùng thông cảm tác chủ, đối tác chủ cũng không tệ lắm. Hiện tại có phát hiện hay không bốn hệ thống chỗ tốt đâu?"

"Dựa vào, ta hiện tại tuyệt đối có thể tưởng tượng đến người một mặt tiện dạng... Còn có những cái kia thuộc tính đều là cái quý gì?" Tiêu Dật khinh bỉ nói.

"Những cái kia thuộc tính không phải cái quý gì, mà là đại biểu tác chủ năng lực giá trị. "

"Vậy người không nói sớm?"

"Thật có lỗi, hệ thống miễn phí tân thủ dẫn đạo về sau, hết thảy cần từ tác chủ tự động tìm tòi. "

"Ta dựa vào, người chơi ta đây, tự chủ tìm tòi, ta hiện tại là hai mắt đen thui, cái gì đều không biết, người nói cho ta biết để cho ta tự chủ tìm tòi, con em người, người cái này tân thủ thể nghiệm hiệu quả cũng quá kém a? Ta phải chăng có thể cân nhắc trả hàng?"

"Trả hàng là thật to không được, bản Võ Hiệp Hệ Thống thế nhưng là tại cái này phương tiểu thế giới độc nhất vô nhị tồn tại, xin miễn trả hàng!"

"Ta năm ngoái mua cái biểu, vậy còn không nhanh mở ra cho ta thuộc tính, để cho ta ngó ngó tình huống gì. "

"Hữu Nghị nhắc nhở tác chủ, đừng tưởng rằng ta không biết người đang mắng ta, bản Võ Hiệp Hệ Thống thế nhưng là bên trên biết ngày vẫn, dưới rành địa lý, trong hiểu người cùng, minh âm dương, hiểu bát quái, hiểu kỳ môn, biết độn giáp; tiên tri năm trăm năm, sau biết 500 năm; bày mưu nghĩ kế bên trong, quyết thắng ngoài ngàn dặm, ôm đầu gối nguy ngồi, rít gào Ngạo Phong nguyệt, không gì không biết không gì làm không được tồn tại. Huống chi người đối bản đối hệ thống nhục mạ là không có bất kỳ ý nghĩa gì. "

"Người liền khiến cho kinh đắc ý a!" Tiêu Dật hết sức khinh bỉ nói.

"Đây không phải đắc ý, đây là sự thật!"

"Tốt a! Người thắng, như thế mặt dày vô sỉ, ta lại không phản bác được..." Tiêu Dật phát hiện mình vẫn là quá non một điểm, không thể không tính tạm thời dựng lên cờ trắng, chiến đấu vừa mới bắt đầu, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hệ thống ban thưởng

Tiêu Dật lần nữa cùng Vô Hiệp Hệ Thống Tân Thủ Đạo Sư một trận đánh võ mồm về sau, không thể không hành quân lặng lẽ tự nhận thất bại rút lui.

Bất quá Tiêu Dật cũng thông qua Vô Hiệp Hệ Thống biết Thương Khung Đại Lục võ học bí tịch Đăng Cấp phân chia, Thương Khung Đại Lục Công Pháp bí tịch từ cao xuống thấp theo thứ tự chia làm Thiên cấp, địa cấp, Huyền Cấp, Hoàng cấp, hết thảy cấp bốn thập nhị đẳng, Đăng Cấp càng cao, uy lực càng mạnh, về phần Thiên cấp Công Pháp bí tịch, cho dù là Thiên cấp hạ đẳng, vậy cũng là có tiền mà không mua được.

Đương nhiên, còn có một số đặc thù bí tịch quy về nguyên cấp, loại này Đăng Cấp bí tịch bởi vì là từ viễn cổ lưu truyền xuống, đã không thích hợp bây giờ cái này phương thiên địa, đều là đi qua nhiều đời người sửa chữa hoặc là cải tạo, có mạnh có yếu, uy năng không giống nhau.

"Cùng ta giải thích giải thích những cái kia thuộc tính a!" Tiêu Dật chính nhi bát kinh nói.

"Cuối cùng là biết tiến vào chính đề, triển khai tức chủ thuộc tính, chú ý xem xét!"

Tiêu Dật lo lắng bắt an tra xét thuộc tính của mình:

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 0 thân pháp 0 Ngũ Tinh 300 Căn Cốt 0 định lực 0 "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền chương 0 kiếm pháp 0 đao pháp 0 kỳ môn 0 tạp học 100 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [cảnh giới: Không, bắt nhập lưu] sinh mệnh 100/ 100 nội lực 0/ 0 "

"Thiên Phú [Dị Thể Người]: Đến từ một thế giới khác người thần bí, có sâu không thấy đáy tiềm lực. Tại thời khắc nguy cơ có thể bộc phát ra năng lực lớn nhất. "

"Ngoại công: Không "

"Nội công: Không "

"Vì cái gì ta ngũ đại thuộc tính cơ sở ngoại trừ Ngũ Tinh, cái khác tất cả đều là 0? Còn có phát triển thuộc tính ngoại trừ tạp học, cái khác thuộc tính cũng là dạng này?" Nhìn thấy mình cái này thân thuộc tính, Tiêu Dật cũng không khỏi một trận cười khò, mình bị xưng là võ học phế vật còn thật sự là không oan, liền cái này Căn Cốt, thuộc tính này, Tiêu Dật quả thực là say, lập tức liền hỏi thăm về đến.

"Cái này, không phải nói nha, bản Vô Hiệp Hệ Thống hấp thu tức chủ người tại vô hiệp Phong Vân Truyền bên trong bộ phận công năng, cho nên tự nhiên kế thừa tức chủ tự ngược Địa Ngục hình thức, cái này không đồng nhất thực là tức chủ theo đuổi tự ngược khoái cảm a?"

"Ta dựa vào... Đó là bởi vì ta sớm tại rương trữ vật đem tất cả Công Pháp bí tịch Thần khí Đan Dược đều chứa đựng tốt, đương nhiên lựa chọn độ khó khăn nhất, bởi vì đi vào thời điểm ta một xuất Tân Thủ thân liền có thể võ trang đầy đủ, thế nhưng là người đây là cái quý gì? Đem ta những cái kia Trang Bị cho phong ấn lượt, cuối cùng còn cần ta đi từng cái giải tỏa. Cái này có thể giống nhau sao?" Tiêu Dật giờ ngón tay giữa lên khinh bỉ nói.

"Hệ thống không là tôn trọng lựa chọn của người, Ngũ Tinh cho người đầy 300 điểm a? Muốn mặc dù biết đặc thù võ công thuộc tính tăng lên có thể đột phá 300 điểm, nhưng là dưới tình huống bình thường thuộc tính cơ sở cùng phát triển thuộc tính đầy thuộc tính cũng mới 300 điểm. Có đầu này, người về sau tu luyện bất luận võ công gì, đều không cần đi lĩnh ngộ cái gì loại hình, người duy nhất cần chính là luyện tập một chút càng không ngừng luyện tập, chỉ cần tăng cường độ thành thạo liền có thể tăng lên Đăng Cấp, người còn có cái gì không vừa lòng?"

"Kiểu nói này, giống như có chút đạo lý, như vậy phát triển thuộc tính lại là cái gì tình huống?" Tiêu Dật cảm giác bề ngoài như có chút đạo lý bộ dáng tiếp tục truy vấn nói.

"Cái này hơi có chút phức tạp, chính là bản Vô Hiệp Hệ Thống không có cách nào thanh lý trong đầu của người ký ức, cho nên một chút mạng lưới nổ lớn loại hình tạp học vẫn tồn tại tại trong đầu của người, vì cân bằng điểm ấy, chỉ có hi sinh người cái khác bốn chiều thuộc tính. "

"Cái này gọi hi sinh sao? Cái này gọi đánh vào Địa Ngục có được hay không, toàn bộ là 0 đâu? Người để cho ta làm sao hỗn a? Cũng may cái kia đưa tặng cơ bản bí tịch không có thuộc tính yêu cầu, nếu không nếu ngay cả điều kiện tu luyện đầu không thỏa mãn, vậy ta còn hỗn cái cầu a? Đúng, cái khác mấy cái thuộc tính ý gì kỹ càng giải thích cho ta một cái, kém chút lại bị người nói chêm chọc cười hồ lộng qua, ta không hỏi, người liền không sẽ chủ động nói, đúng không?"

"Người mình bạch liên tốt, lực cánh tay quan hệ đến tốc chủ xuất chiêu lực sát thương, thân pháp quan hệ đến tốc chủ tốc độ, Ngũ Tinh quan hệ đến tốc chủ tu luyện võ công tốc độ, Căn Cốt quan hệ đến tốc chủ tài nguyên lợi dụng hiệu suất, định lực ảnh hưởng tốc chủ lực phòng ngự. "

"Nói ngắn gọn, lực cánh tay càng cao công kích càng cao; thân pháp quan hệ đến xuất chiêu tốc độ, hành động tốc độ chờ chút; Ngũ Tinh càng cao học tập võ học tốc độ càng nhanh; Căn Cốt liên rất đơn giản, bồi dưỡng cùng một người mới, Căn Cốt càng cao, càng có thể lợi dụng ít nhất tài nguyên; định lực càng phòng thủ cao ngự càng cao. Bộ phận võ học đối thuộc tính cơ sở có bổ trợ, giới hạn hệ thống mang theo võ học. "

"Quyền chương quan hệ đến quyền chương, chỉ pháp tướng Quan Vũ học uy lực; kiếm pháp quan hệ đến kiếm hệ võ học uy lực; đao pháp quan hệ đến đao hệ võ học uy lực; kỳ môn quan hệ đến côn, trượng, ám khí chờ kỳ môn võ học uy lực; tạp học quan hệ đến kinh, sử, tử, tập trị bệnh chờ Bách gia tri thức nắm giữ tình huống. "

"Thiên Phú liên hơi phức tạp một điểm, người coi như làm là người bị động năng lực là được, trước mắt Thiên Phú bởi vì người xuyên qua nguyên nhân, mang theo đặc thù nào đó hiệu quả, người tự hành tìm tòi liền biết. "

"Dựa vào, cái này cũng không thể nói rõ sao? Còn tự hành tìm tòi?"

"Trên quy tắc là như vậy, trước mắt còn không vừa lòng kích phát điều kiện, chỉ có coi người thỏa mãn kích phát điều kiện thời điểm, ta mới có thể nói cho người. "

"Hừ, mắt người cũng không dám vi phạm hệ thống quy tắc. Đúng, nội công cùng ngoại công phân biệt có cái gì hạn chế không có?"

"Xem ra tốc chủ tại bản đạo sư ma luyện hạ trưởng thành không ít nha, xem ra ta ly công thành lui thân ngày không xa. "

"Cái kia là đương nhiên, ăn một hổ, khôn ngoan nhìn xa trông rộng. Người cái này gian trá giống như Quỷ, ta không thể không phòng a!" Tiêu Dật lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Ta đó cũng là vì muốn tốt cho người, phàm là có thể xúc tiến tốc chủ trưởng thành thủ đoạn, đều là làm Tân Thủ Đạo Sư ta phải đi chế tạo, nghiêm sư xuất cao đồ nha, muốn biết lời thật thì khó nghe lợi cho đi, thuốc đắng dã tật lợi cho bệnh. Cho nên tốc chủ người phải thật tốt nơi nghĩ lại một cái. "

"Ta nghĩ lại người cái đại đầu quỷ, cho người điểm ánh nắng người liền xán lạn đúng không? Vậy có phải hay không cho người một cái ô gà, người liền phải đẻ trứng? Cũng không xấu hổ! Nhanh đừng nói sang chuyện khác, nội công cùng ngoại công tương quan công việc phiền phức giải thích một cái. " Tiêu Dật lúc này cũng giữ vững tinh thần đến, đừng để Tân Thủ Đạo Sư cho mình bên trên đeo.

"Dưới tình huống bình thường hệ thống nhiều nhất chỉ có thể đồng thời tồn tại 10 bộ nội công cùng 20 bộ ngoại công, sau đó bất luận là hệ thống bên trong học tập vẫn là tại thế giới bên ngoài bên trong học tập, cũng không thể vượt qua; chỉ có dưới tình huống đặc thù mới có thể đột phá lần giới hạn, cái kia chính là tự sáng tạo võ công. " Tân Thủ Đạo Sư chi tiết thuật.

Tiêu Dật sau khi nghe được, ám ngữ: "Xem ra quả nhiên vẫn là như thế, may mắn mình cơ trí. "

"Tốc chủ, người không muốn ở trước mặt ta nói nhỏ có được hay không, ta đều có thể nghe được. "

"Ta... Người thế nào như thế làm cho người ta phiền đầu? Ta thật vất vả âm thầm cao hứng một thanh, người có ý a?"

"Ta không sẽ có ý chinh người, không đủ làm Tân Thủ Đạo Sư, ta chỗ này ngược lại là có một bộ tuyệt thế bí tịch, chính là không biết người có nguyện ý hay không tu luyện? Đây chính là ta Tân Thủ Đạo Sư duy nhất đặc quyền a. "

"Ta làm sao có một cỗ lạnh lẽo cảm giác? Người có hảo tâm như vậy? Cái gì bí tịch nói một chút?"

"Quỳ Hoa bảo điển một bản, Thiên cấp hạ đẳng bí tịch; Bích Tà Kiếm Phổ một bản, Thiên cấp hạ đẳng bí tịch; Thủ Thuật Đạo Nhất Bả, tuyệt không cảm giác đau; Quỳ Hoa Lão Tổ cái yếm một kiện..."

"Ngừng ngừng ngừng! Ta xem như thấy rõ, người có ý tiêu khiển ta tới a!"

"Cái này còn thật không có, chủ yếu là tốc chủ Thuần Dương chỉ cần ẩn chứa năng lượng đáng giá bản hệ thống tiến hành trao đổi. Mà trao đổi chi vật vừa vận đối ứng một bộ này Trang Bị, vẹn toàn đôi bên, tốc chủ phải chăng bắt đầu trao đổi? Mà lại trao đổi về sau còn có thể thu hoạch được một cái hoạn quan Thiên Phú a, một lần nắm được, có sao mà không làm?"

"Lăn thò! Người cái này một lần nắm được đối lấy chính là Tiểu Gia từ đó về sau chính là bất lực. Ngàn vạn đừng tiếp tục cho ta nhắc lên việc này, nếu không đừng trách Tiểu Gia bả nổi. "

"Hữu Nghị nhắc nhở, khí đại thương thân! Huống chi tốc chủ người cho dù là bão nổi cũng không có biện pháp bắt ta. "

"A! Trời xanh a, đại địa a, ta đòi trước là tạo cái gì nghiệp a, người làm như thế một cái đánh lại đánh không đến, mắng lại mắng bắt quá gia hỏa đến tra tấn ta..." Tiêu Dật lập tức ôm đầu khóc không ra nước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Max cấp Ngộ Tính

"Túc chủ xin chú ý, bởi vì trước mắt túc chủ nội lực thuộc tính là 0, cho nên hệ thống lần sau bổ sung năng lượng sẽ rút ra túc chủ HP, nếu là túc chủ HP về 0 thời điểm, hệ thống đem sẽ lần nữa khởi động ngủ đông bảo hộ công năng. "

"Dựa vào, không dứt rồi đúng không, cùng lắm thì Tiểu Gia không chơi, 18 năm sau lại là một đầu hảo hán!" Tiêu Dật nổi giận nói.

"18 năm bên trong túc chủ khả năng tử vong, túc chủ sau khi chết, bản Võ Hiệp Hệ Thống sẽ kiên nhẫn chờ đợi kế tiếp người thừa kế, đáng tiếc túc chủ a, đành phải cùng thế giới phồn hoa này vĩnh biệt. "

"... Ngay cả kiện tân thủ Trang Bị đều không có, cho dù không cho Trang Bị, cũng cho điểm linh đan diệu dược à? Ta thế nhưng là tích trữ không ít cực phẩm Đan Dược. "

"Thật có lỗi, trừ phi túc chủ tu vi Đẳng Cấp tăng lên mới có thể từng bước giải tỏa, hướng chỉ túc chủ ai bảo người thừa kế đều là cực phẩm Trang Bị, cùng cực phẩm Đan Dược đâu, hiện tại cho người, đến một lần Trang Bị người cũng không dùng được, thứ hai cái kia khổng lồ được lực túc chủ người cũng chịu không được, trừ phi túc chủ người muốn một sát na huy hoàng, phịch một tiếng..."

"Tốt a, đừng nói nữa, ta vẫn là lão lão thực thực tu luyện những cơ sở này bí tịch võ công a!"

"Trẻ con là dễ dạy!"

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở khinh công. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở quyền chương. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở kiếm pháp. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở đao pháp. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở ám khí. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được cơ sở nội công. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Độ thành thạo ta hiểu được, Sơ Khuy Môn Kính là tình huống như thế nào?" Tiêu Dật giờ phút này minh bạch cùng Tân Thủ Đạo Sư đấu võ mồm là không đấu lại, chỉ ít tạm thời là dạng này, đành phải nhịn hạ tính tình lão lão thực thực địa thỉnh giáo.

"Võ công cảnh giới tu luyện chia làm Sơ Khuy Môn Kính, Đẳng Đường Nhập Thất, Lược Hữu Tiểu Thành, Dung Hội Quán Thông, Đẳng Phong Tạo Cực năm đại cảnh giới, cũng chính là trong chốn võ lâm nhập môn, Tiểu Thành, Trung Thành, Đại Thành, Viên Mãn năm đại cảnh giới. Tên như ý nghĩa, Đẳng Phong Tạo Cực đối ứng cảnh giới viên mãn. Hiện tại đã biết rõ sao?"

"Minh bạch! Bất quá người nói thăng nhập môn, Tiểu Thành, Trung Thành, Đại Thành, Viên Mãn không được sao, thông tục dễ hiểu, nhất định phải tha nhiều như vậy công. "

"Đây là hệ thống chế định tốt quy tắc!"

"Vậy ta đây 300 Ngộ Tính, mỗi tu luyện một lần tăng bao nhiêu độ thành thạo?"

"Túc chủ cần đem mỗi bản võ học bí tịch hoàn chỉnh noi tu luyện một lần, mỗi hoàn chỉnh tu luyện một lần gia tăng 300 điểm độ thành thạo, nếu là đơn giản tu luyện thì chỉ gia tăng 1 điểm độ thành thạo. Dựa theo trước mắt túc chủ tu luyện bí tịch, mỗi hoàn chỉnh tu luyện một lần sơ bộ dự tính cần một canh giờ, tu luyện đến cảnh giới viên mãn dự tính cần năm canh giờ!"

"Như thế thoải mái, cuối cùng có một kiện để cho ta cảm thấy tương đối cao hưng sự tình. "

Nghe hệ thống giải thích nhiều như vậy, nhìn thấy tổng hợp thuộc tính, Tiêu Dật liền rất dễ lý giải, nhìn nhìn mình thuộc tính cơ sở cùng phát triển thuộc tính, tiêu chuẩn cực phẩm củi mục phối trí. Ngoại trừ tập học Ngộ Tính cũng không tệ lắm bên ngoài, cái khác đều ở thấp đủ cho không thể lại thấp trình độ.

Cũng may, tu luyện đơn giản một chút võ học, có thể tăng lên tương ứng thuộc tính cơ sở cùng phát triển thuộc tính. Làm hai loại thuộc tính tăng lên đi lên về sau, liền có thể tu luyện thêm võ học cao thâm. Nếu không mình thật khó khăn không có biện pháp khó.

Chẳng qua trước mắt xem ra, tổng hợp thuộc tính chẳng lẽ cũng chỉ là cho hệ thống cung cấp năng lượng sử dụng? Tiêu Dật thể nhưng là nhớ kỹ một ít linh đan diệu dược, liền có thể gia tăng tổng hợp thuộc tính giới hạn trên, lúc này cũng không có Đan Dược, xem ra đành phải chờ về sau có cơ sẽ lại cần thận hời thăm một phen.

Tiêu Dật giờ phút này cũng không lo được nhiều như vậy, một thân một mình đi đến ngoài thôn phía sau núi rừng cây nhỏ chỗ, ném thử tu luyện lên hệ thống bí tịch. Tiêu Dật y theo bí tịch miêu tả chiêu thức, hoàn chỉnh nơi tu luyện một lần về sau.

"Ngoại công 1: Cơ sở khinh công, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Như thế như vậy, Tiêu Dật không biết một nơi tu luyện sau năm canh giờ...

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền chương, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Ngoại công 5: Cơ sở ám khí, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 1/ 300, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Tiêu Dật cuối cùng kết thúc công việc về sau, thỏa mãn nhìn nhìn mình thành quả, bần bụ tiến vào võ hiệp như trên, hỏi: "Ta có phải hay không đem những bí tịch này tu luyện tới cảnh giới viên mãn liền có thể tấn cấp?"

"Không tệ, dựa theo thể giới này nói chuyện, Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, người chỉ cần dựa theo hệ thống quy tắc làm từng bước nơi tu luyện bí tịch đến Viên Mãn, nội lực đạt đến liền một cách tự nhiên tấn cấp, đây là hệ thống cho túc chủ lớn nhất bất luận người nào cũng so sánh được không được ưu thế, cho nên đề nghị túc chủ tiếp tục bảo trì cái này tu luyện nhiệt tình, cố gắng nhiều hơn. "

"A, vậy người nói cho ta một chút Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, hệ thống cho chế định nội lực yêu cầu đều là nhiều ít, ta hảo tâm nơi có một vài. "

"Hậu Thiên tăng một cảnh giới cần nội lực đạt tới 500 điểm, về sau nội lực mỗi gia tăng 500 điểm, thì cảnh giới đối ứng đề cao một tầng. "

"Nói như vậy Hậu Thiên mười tầng cảnh giới chỉ cần nội lực đạt tới 5000 điểm là được rồi?"

"Không tệ!"

"Cái kia Tiên Thiên cảnh giới đâu?"

"Tiên Thiên tiền kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, Viên Mãn phân biệt cần 10000 đến 50000 điểm nội lực. "

"Ta dựa vào, người đây là tăng gấp mười lần không chỉ a! Tốt a, yếu ớt nơi câu hỏi, ta còn có thể lại xuyên qua trở về sao?" Tiêu Dật đành phải âm thầm tiếp nhận, đối mặt Võ Hiệp Hệ Thống, căn bản không có năng lực phản kháng, tốt a, căn bản chính là Tiêu Dật không biết làm sao phản kháng. Bất quá vừa hệ thống mang mình xuyên qua tới, có hay không còn có thể mặc ngược trở về đâu? Tiêu Dật cũng mong đợi.

"Chờ túc chủ người trở thành thể giới này người mạnh nhất thời điểm, người chính là không hỏi ta, cũng tự nhiên liền có thể minh bạch, cho nên người hỏi ta cũng là hỏi không, coi như biết ta cũng sẽ không nói cho người..."

"Ta nói người người này sẽ không sẽ nói chuyện phiếm, còn có thể hay không vui sướng nơi chơi đùa?"

"Ta hết thấy đều là đang trần thuật một sự thật mà thôi. Túc chủ người trước kia thể giới cũng là bởi vì bị quá nhiều hoang ngôn tràn ngập bao vây lấy, dẫn đến người từ đầu đến cuối không quen, nhưng là nơi này cũng không phải người trước kia thể giới, người muốn nhận rõ sự thật này. "

"Đây là tập không thói quen vấn đề sao? Dựa vào... Nói chờ tại không nói, không nói. Đúng, hiện tại có thể đem trước người một mình hấp thu Bách Quả Nhưỡng năng lượng đền bù cho ta. " Tiêu Dật trong lòng khi dễ.

"Túc chủ cũng là càng ngày càng tinh minh rồi nha, ta cho là người một mực không nói còn tưởng rằng người quên cái này gốc rễ..."

"Cho nên người liền không có đề đúng không, ta đã triệt để minh bạch người cái này nước tiểu tính tồn tại, tiểu gia ta bây giờ thể nhưng là bị người luyện ra một đôi hỏa nhãn kim tinh. "

"Căn cứ Võ Hiệp Hệ Thống chế định quy tắc, túc chủ có thể tiến hành may mắn lớn bàn quay rút thưởng một lần. Túc chủ phải chăng bắt đầu rút thưởng?"

"Hắc hắc, ta thực sự hiểu rất rõ người, người vẫn là nói cho ta biết trước có nào phần thưởng, ta rồi quyết định không muộn. "

"Phần thưởng bao hàm bí tịch, Đan Dược, vũ khí, đặc thù, ta on năm loại phần thưởng tình huống, ngẫu nhiên rút ra. "

"Chờ chút, tạ ơn là có ý gì?" Tiêu Dật cảm thấy nghi ngờ nói, cái này thứ đồ gì?

"Ý tứ chính là cảm tạ tức chủ miễn phí đưa tặng năng lượng, hệ thống không cần cho tức chủ đền bù. "

"Cất, lại tới đúng không?" Tiêu Dật lập tức minh bạch Tân Thủ Đạo Sư vô sỉ chỗ, khinh bỉ nói.

"Tức chủ có thể xóa bỏ trong đó năm loại bên trong chỉ định một hạng. "

"Dựa vào, ta liền biết, như người loại này ỉu xiu mà hết sức gia hỏa khẳng định có bấy rập đang chờ ta... Cho ta xóa bỏ tạ ơn. " Tiêu Dật cắn răng nghiền lợi nói ra tạ ơn hai chữ.

"Chúc mừng tức chủ thành công xóa bỏ tạ ơn, phần thưởng trong quá trình điều chỉnh..."

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: May mắn rút thưởng

Mười hai về sau, Tiêu Dật hỏi: "Có thể rút thưởng sao?"

"Tức chủ mở ra may mắn rút thưởng!"

"Keng! Chúc mừng thu hoạch được Thuần Thân Thuật một bản, nguyên cấp đặc thù bí tịch. Điều kiện tu luyện cần Dung Hợp Thiên Địa Huyền Hoàng cấp bốn thập nhị đẳng hết thấy 12 bản khinh công bí tịch, Viên Mãn hậu thân pháp + 50, thu hoạch được đỉnh cấp khinh công Thiên Phú [Ngao Du Thiên Địa]. "

"[Ngao Du Thiên Địa]: Triều Du Thương Hải mộ Thương Ngô, đón gió đỡ mây đang nhiên. Thuần Thân Thuật Viên Mãn thời điểm, mỗi ngày có thể tiến hành một lần xác định vị trí Thuần Di. Thuần Di phạm vi cùng thân pháp mật thiết tương quan, 1 điểm thân pháp gia tăng Thuần Di khoảng cách 1 km. "

Tiêu Dật không nghĩ tới, cái này thế giới võ hiệp trong lại có Thuần Thân Thuật như thế nghịch thiên Kỳ Năng, Thuần Di a, để cho người ta kinh trong có tin mừng, vui trong mang kinh, ngấm lại liền kích động, chẳng qua trước mắt có vẻ như chỉ có thể nhìn một chút, hơn nữa còn có hạn chế mỗi ngày một lần, nhưng là đảo mắt tưởng tượng, dù sao cũng tốt hơn không có không phải.

Trước đó nhìn thấy Vô Đế lăng không đứng vững liền để Tiêu Dật giật mình không thôi, không nghĩ tới mình cũng có thể có cái này nghịch thiên Kỳ Năng, lần này chỉ cần mình Thuần Thân Thuật Viên Mãn về sau, mình chẳng phải là đứng ở thế bất bại?

Cũng không biết những cái kia chí cường Vô Đế tốc độ có bao nhanh... Tiêu Dật suy nghĩ không khỏi phiêu bay lên, hận không thể lập tức học sẽ Thuần Thân Thuật đi cùng những cái kia chí cường giả tỷ thí một phen.

"Cần Dung Hợp cái nào 12 bản khinh công bí tịch?" Tiêu Dật thu hoạch cái này chung cực ban thưởng, mặc dù còn không thể tu luyện, nhưng là tương tượng nghĩ liền kích động không thôi.

"Phân biệt cần Dung Hợp Hoàng cấp hạ đẳng bí tịch cơ sở khinh công; Hoàng Cấp Trung Đẳng bí tịch Tinh Đình Điểm Thủy; Hoàng cấp thượng đẳng bí tịch Kim Nhạn Khinh Công; Huyền Cấp hạ đẳng bí tịch Phi Diễm Tảo Bích; Huyền Cấp trung đẳng bí tịch Đạp Tuyết Vô Ngã; Huyền Cấp thượng đẳng bí tịch Bồ Tước Xung Thiên; địa cấp hạ đẳng bí tịch một vì vượt sông; địa cấp trung đẳng bí tịch như bóng với hình; địa cấp thượng đẳng bí tịch chân vũ mây tung; Thiên cấp hạ đẳng bí tịch Long Đẳng cửu thiên; Thiên cấp trung đẳng bí tịch lăng không hư độ; Thiên cấp thượng đẳng bí tịch Bắc Đẩu Tiên Tung. "

"Cái này khó khăn trùng điệp a, cái này là người bình thường loại có thể hoàn thành nhiệm vụ sao?"

"Tức chủ bị Võ Hiệp Hệ Thống chọn giống về sau liền không phải như loài người, dựa theo tức chủ nói chuyện, người đã là phi nhân loại. "

"Ách, lại đòi lên tăng đá nện chân của mình, tốt a, làm ta không nói. Đúng, vừa [Ngao Du Thiên Địa] là đỉnh cấp khinh công Thiên Phú, cái kia hẳn là còn có cái khác khinh công Thiên Phú a?"

"Không tệ, tức chủ đã học sẽ suy một ra ba, Thiên Địa Huyền Hoàng mỗi cái Đẳng Cấp đều có một cái Thiên Phú, theo thứ tự là [Khinh Thân Cao Siêu][Khinh Công Đại Sư][Khinh Công Tông Sư][Vân Thể Phong Khinh] cùng đỉnh cấp Thiên Phú [Ngao Du Thiên Địa], bất quá tức chủ có đỉnh cấp khinh công bí tịch, những này chỉ cần hiểu rõ là được, dù sao tức chủ cũng cần tu luyện, đến lúc đó nước chảy thành sông tự nhiên sẽ vì tức chủ giảng giải. "

"Ta nếu không có chủ động hỏi thăm, người sẽ có hảo tâm như vậy? Hừ, ta sớm đã hiểu rõ. " Tiêu Dật gật đầu nói.

Tiêu Dật nhìn xem sắc trời đã khuya, bắt tri bắt giác nháoáng một cái hơn sáu canh giờ về sau, nghĩ đến mình còn không có cùng mẫu thân chào hỏi một tiếng, gấp hướng trong thôn chạy trở về.

Đêm đã dần dần sâu, đen kịt một phiến, trong núi mãnh thú gào thét, chấn động sơn hà, vạn mộc run rẩy, loạn lá rơi lả chã.

Ban đêm, là thâm sơn mãnh thú thế giới, đặc biệt là tại cái này Nam Hoang chi địa, dãy núi vạn khe ở giữa, mãnh thú hoành hành, độc trùng ẩn hiện, các loại thanh âm đáng sợ trong bóng đêm liên tiếp, chính muốn vỗ ra Nam Hoang phiến thiên địa này.

Trong dãy núi, nếu là có cao thủ tuyệt thế từ trên không trung nhìn xuống nhìn lại, có một đoàn ánh sáng nhu hòa như ẩn như hiện, tại cái này hắc ám vô tận trong màn đêm cùng giữa muôn trùng núi giống như một điểm ánh nền tại chấp chôn, tùy thời sẽ dập tắt. Đây là thôn ánh lửa, mà bây thôn ở giữa, có thành nhỏ đứng lặng, vệ thành bảo vệ, trấn thành Trấn Thủ, đô thành đứng vững, cực xa xôi chỗ, một tòa vĩ ngạn vương thành đứng sừng sững lấy, thôn cùng thành trị tựa như như là chúng tinh cùng nguyệt, quay chung quanh vương thành, tương hỗ y tồn, tương hỗ thủ hộ.

Ngoài ra, trong vòng vạn dặm, không còn gì khác vương thành. Mà dạng này bố cục tại Nam Hoang ước chừng có ba loại...

Cũng may nơi này cách Hắc Thủy Thôn không phải rất xa, Tiêu Dật gần như chỉ ở cửa thôn bên cạnh cách đó không xa rừng cây bên cạnh mà thôi. Nếu không, nếu là tiến vào trong núi sâu, giờ phút này tay trời gà không chặt Tiêu Dật phải chăng có thể an toàn trở về thế nhưng là một ẩn số. Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, loại này đạo lý, sinh tử đại sự, Tiêu Dật vẫn là hết sức cẩn thận.

Tiêu Dật bình yên trở lại thôn trang, nhìn xem cổng sừng sững mẫu thân, ai nói tác có tâm, báo được ba tháng mặt trời mùa xuân? Tiêu Dật sớm đã không tự giác rơi vào nhân vật, tự nhiên tiếp nhận phần tình cảm này.

"Nương... Tại sao còn chưa ngủ?" Tiêu Dật bước lên phía trước hỏi.

"Dật nhi, muộn như vậy người chạy đi đâu rồi, ta tại thôn tìm người hỏi lâu cũng không tìm được, không biết buổi tối thôn bên ngoài rất nguy hiểm sao? Mà lại thời tiết lạnh dần, vạn nhất cảm lạnh làm sao bây giờ, vì nương đặc địa vì người tăng thêm một giường cái chăn, ai biết người muộn như vậy mới trở về. " Hoa Anh trách cứ nói ra.

Tiêu Dật thật sâu cảm nhận được loại này phát ra từ phế phủ liếm độc tình thâm, không khỏi một trận tự trách, mặc dù đi qua thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch tắm bổ, cùng về sau được vật bổ sung, mẫu thân thân thể đã khá nhiều, nhưng là nghĩ đến mẫu thân như thế đủ loại, Tiêu Dật con mắt không khỏi chua chua, vội nói:

"Nương, hài nhi đây không phải an toàn trở về sao, mà lại ta ngay tại ngoài thôn đi dạo, lại không đi xa, yên tâm đi, về sau cũng không tiếp tục sẽ. "

"Người đứa nhỏ này không có chút nào để cho người ta bớt lo, người xem người ta Thạch Mẫn, hần cũng liền lớn hơn người ba tuổi, nhân gia khi còn bé nhưng so sánh người biết nhiều chuyện hơn. Người a người, để vì nương nói thế nào người tốt. " dật mẹ có chút hận chết không bằng người địa đạo.

"Thạch Mẫn đại ca thế nhưng là trong trăm không có một thiên tài võ học, không sẽ cũng sẽ không bị cái kia Triệu Quốc quốc chủ nhìn trúng, huống chi chỉ sợ hiện tại thôn tất cả mọi người không phải đại ca đối thủ, bất quá, mẫu thân, người yên tâm, con của người cũng sẽ không quá kém, hôm nay ta lấy mẫu thân làm vinh, tin tưởng không lâu sau đó, mẫu thân nhất định vì bằng vào ta làm vinh, nhi tử thế tất làm cho tất cả mọi người đối ta lau mắt mà nhìn. " Tiêu Dật trình trọng nói, bây giờ Vô Hiệp Hệ Thống đã khởi động, bằng vào tốc độ tu luyện của mình, tin tưởng rất nhanh liền có thể đem những năm này rơi xuống tập võ thời gian đuổi theo mà lên.

"Người a người, liền biết miệng lưỡi tron tru, vì nương chỉ hy vọng người bình an liền tốt!" Hoa Anh tiếc rằng lắc đầu cười một tiếng.

"Cái kia như thế đi, không có võ công kè bên người, tương lai của ta như thế bảo hộ mẫu thân? Còn có, chờ ta tập võ có thành tựu, định sẽ ra ngoài tìm kiếm Phụ thân, để chúng ta một nhà đoàn viên. Dạng này mẫu thân cũng không cần yên lặng rơi lệ, rốt cuộc không cần một thân một mình tinh thần chán nản. " Tiêu Dật nắm chặt nắm đấm nói.

"Nhà ta Dật nhi hiểu chuyện, tốt, đừng tìm vì nương ba hoa, nhanh đi qua dùng cơm, ăn xong điểm tâm nghỉ ngơi. "

"Tốt, tuân mẫu thân đại nhân chỉ lệnh!" Tiêu Dật lập tức thân thể nghiêm, chào theo kiểu nhà binh nói.

Hoa Anh bật cười nói: "Những này từ chỗ nào học, không phải là Thạch Mẫn tiểu tử kia nói cho người đi, tốt, đừng đùa vì nương vui vẻ, nhanh đi ăn cơm, không phải đồ ăn đều lạnh, đối thân thể cũng không tốt. "

Tiêu Dật bồi mẫu thân ăn xong bữa tối về sau, cáo biệt mẫu thân, trở lại mình phòng nhỏ, cẩn thận xem xét lên trong tay Vô Đế truyện ký.

Hắn cũng rất tò mò đến tột cùng Vô Đế truyện ký ghi chép nào Truyền Kỳ, không khỏi mong đợi...

Chương 22: Võ Đế truyện ký

Thương Khung Đại Lục mệnh mệnh ước vạn dặm, nếu theo diện tích tính, ước là Địa Cầu tổng diện tích gấp mười lần. Chia làm đông tây hai vực, mỗi vực ước chiếm Thương Khung Đại Lục mười phần trăm; Nam Bắc Nhị Hoang, mỗi hoang ước chiếm Thương Khung Đại Lục 8% điểm năm; Trung Nguyên Cửu Châu, mỗi châu ước chiếm Thương Khung Đại Lục 7%, Ký Châu, Côn Châu, Thanh Châu, Từ Châu, Dương Châu, Lương Châu, Dự Châu, U Châu, Ung Châu.

Trung Nguyên Cửu Châu, Cửu Châu xưng đế, quần hùng tranh giành, chùng đế tranh hoàng, hiệu lệnh thương khung.

Tần Hoàng, họ Doanh, Triệu thị, tên chính, lại xưng Thủy Hoàng Doanh Chính, Thương Khung Đại Lục bên trên cái thứ nhất xưng đế quân chủ, cũng là đầu tiên võ đạo đột phá Hư Không Cảnh Hán nhân, thống nhất Ung Châu bên trong các tộc, tại Ung Châu thành lập Đại Tần đế quốc. Đồng thời thân kiêm hơn chức, đồng thời đảm nhiệm Trung Nguyên chín đại thể lực một trong Thiên Đạo minh minh chủ chức vụ. Thiên Đạo liên minh chủ trương pháp trị Thiên Hạ, lấy nhân pháp thay mặt ngày pháp, lấy nhân đạo thay mặt Thiên Đạo, cuối cùng nhân định thắng thiên.

Bắt đầu Hoàng Đế Doanh Chính nghe nói thu được viễn cổ Vu Môn truyền thừa, về sau đức mười hai đồng nhân, bố đều thiên thần trận, nạp Thiên Hạ chi khí, muốn tập Thiên Hạ chi lực, trọng tục thang trời, thi triển Đế Vương tâm kinh tăng thứ chín nghịch chuyển càn khôn, ý đồ cách đình cải thiên hoán địa, lấy nhân đạo thay mặt Thiên Đạo, cũng dự định dùng cái này đột phá tới mạnh nguyên thủy Hỗn Nguyên cảnh, chỉ tiếc chính là cuối cùng vẫn thất bại trong gang tấc!

Hán Vũ, Đại Hán đế quốc vị thứ bảy Hoàng Đế Lưu Triệt, lại xưng Hán Vũ đế, võ đạo đột phá Hư Không Cảnh phía sau đông cũng Triều Tiên, nam nuốt Bách Việt, tây chinh Đại uyên, bắc phá Hung Nô, vì Đại Hán đế quốc đặt xuống Dự Châu toàn bộ, đồng thời trực xuất Bách gia, độc tôn học thuật nho gia, thống nhất Dự Châu nội bộ tất cả tư tưởng, nó nội bộ đế quốc càng là dùng hành động thực tế thể hiện tất cả "Dám phạm mạnh Hán giả, xa đâu cũng giết" như sắt thép sự thật.

Dự Châu cũng bởi vì Đại Hán đế quốc Hán Vũ đế trực xuất Bách gia, độc tôn học thuật nho gia nguyên nhân, khiến cho Nho Môn thư viện một nhà độc đại, mà Nho gia có thể nói nơi hoàn toàn phụ thuộc vào Đại Hán đế quốc Trung Nguyên chín đại thể lực một trong. Đương nhiên, Nho Môn thư viện đương đại viện chủ hạo nhiên chính khí quyết uy lực cũng không thể khinh thường.

Đường Tông, Đường Thái Tông Lý Thế Dân, Đại Đường vị thứ hai Hoàng Đế, tu vi võ đạo đột phá Hư Không Cảnh về sau, phát động Huyền Vũ môn chi biến, tiến tới xưng đế. Văn trị võ công, nhất thống Ký Châu, chế tạo Lăng Yên các, khai sáng quan lại hệ thống.

Ký Châu cảnh nội, Thiên Tông < Đại Thiên Tự > bởi vì năm đó mười tám cơn tăng cứu Đường vương nguyên nhân, từ đó trở thành Trung Nguyên chín đại thể lực một trong. Bởi vì cùng đế quốc Đại Đường cái này một mối liên hệ, Đại Thiên Tự chiếm diện tích cực lớn, tăng nhân đông đảo, phồn hoa nhất lúc, môn hạ tăng nhân có vài chục vạn chỉ chúng, hương hỏa cường thịnh, mỗi ngày bái phật người càng là vô số kể.

Bất quá, Đại Thiên Tự nghe tiếng cũng không phải là bởi vì nó hương hỏa cường thịnh, mà là thực lực của nó, môn hạ ba ngàn võ tăng, biểu tượng phật môn ba ngàn thế giới, từng cái Công Pháp tuyệt luân, uy lực bất phàm, nghe nói Đại Thiên Tự có được đỉnh cấp Công Pháp ba mươi sáu loại, cái khác Công Pháp võ kỹ càng là nhiều đến trăm loại; mà < Tây Tựu Kinh > cùng < Dịch Cân Kinh > càng là Đại Thiên Tự chí bảo Thiên cấp bí tịch.

Tổng tổ, tổng Thái Tổ Triệu Khuông Dận, võ đạo đột phá Hư Không Cảnh phía sau phát động trần cầu binh biến, dùng rượu tước binh quyền, thành lập văn quan hệ thống, nhất thống Duyện châu, tiến tới xưng đế.

Duyện châu cảnh giới, Trung Nguyên chín đại thể lực một trong Thái Thượng Đạo siêu nhiên một thể, nó Thiên cấp võ học < vong tình thiên công > càng làm cho tổng tổ Triệu Khuông Dận kiêng dè không thôi.

Giường nằm chi bên cạnh, há lại cho người khác ngủ say? Triệu Khuông Dận mặc dù kiêng kỵ Thái Thượng Đạo, nhưng là âm thầm sớm đã mưu đồ đã lâu, nếu không phải bởi vì ngoài ý muốn bị khốn ở Vân Tiêu Bảo Điện, Đại Tổng đế quốc sớm đã đối Thái Thượng Đạo kim nén không được.

Thiên kiều, một đời thiên kiều Thành cát tư hãn, lại xưng Thiết Mộc Chân, võ đạo đột phá Hư Không Cảnh phía sau nhất thống Lương Châu các bộ, thành lập đế quốc Đại Mông Cổ.

Mà Thiên Kiều Đại Đế tuy không phải Hán Tộc, nhưng là nó lòng dạ là bảy đại Võ Đế nhất đại khí bàng bạc một vị, Trung Nguyên chín đại thể lực < Mật Tông > càng là định là Đại Nguyên Quốc dạy, Mật Tông Tông chủ càng là đảm nhiệm lớn Nguyên Đế nước quốc sư chức vị quan trọng.

Bởi vậy Mật Tông Lạt Ma tại Lương Châu cảnh nội cũng nghênh đón hoàng kim thời kỳ phát triển. Mà Mật Tông < vô tướng Bàn Nhược Thần Công > càng là danh xưng thần bí nhất, cũng là làm người kiêng kỵ nhất Thiên cấp võ học một trong, thậm chí Mật Tông cao thủ một lần bởi vì linh hội < vô tướng Bàn Nhược Thần Công >, mà riêng phần mình tự chế không ít Thiên cấp võ học, bao quát Thiên cấp hạ đẳng võ học Long Tượng Bàn Nhược Công, vô tướng vô hình Thần Công chờ chút.

Hồng Vũ, Đại Minh Thái Tổ cao Hoàng Đế Chu Nguyên Chương, lại xưng Hồng Vũ Đại Đế, võ đạo đột phá Hư Không Cảnh phía sau bình định tứ hải,

nap gián như lưu, cầu hiền như khát, trọng dân nuôi tằm, hưng lễ nhạc, bao tiết nghĩa, sùng giáo hóa, mua chuộc tứ phương anh hùng, nhất thống Dương Châu, thành lập Đại Minh đế quốc.

Dương Châu cảnh nội tuy có Trung Nguyên chín đại thế lực một trong Chân Vũ quan, nhưng là bởi vì Chân Vũ quan hài hòa tác phong, khiến cho tâm học một mạch cấp tốc phát triển lớn mạnh, mà một đời Phá Toái cảnh Võ Đế cao thủ Vương Thủ Nhân càng là nho nhã nói tam giáo hợp lực bồi dưỡng tam giáo truyền nhân, Hư Không Cảnh phía dưới, Vương Thủ Nhân làm tam giáo truyền nhân có thể nói là có một không hai Đại Minh đế quốc.

Đương nhiên, làm chín đại thế lực một trong Chân Vũ quan cũng không có biểu hiện trên mặt đơn giản như vậy, Thuận Dương Vô Cực công, Thái Cực Thần Công không có chỗ nào mà không phải là Thiên cấp thượng đẳng Công Pháp.

Khang Hi, Đại Thanh vị thứ tư Hoàng Đế, lại xưng Ái Tân Giác La Huyền Diệp, võ đạo đột phá Hư Không Cảnh phía sau nhất thống U Châu, tiến tới xưng đế. U Châu cảnh nội, Khang Hi một lần bắt chức Thiên Kiêu Đại Đế, nhưng là từ chưa siêu việt đối phương, mặc dù lập xuống Trung Nguyên chín đại thế lực < Thần Vu Môn > làm quốc giáo, khiến U Châu một lần Shaman thịnh hành.

Đương nhiên < Thần Vu Môn > Đại Dự Ngôn thuật, chiêm tinh thuật, hô phong hoán vũ thuật, chú thuật chờ chút, để cho người ta khó lòng phòng bị. Nhưng cũng bởi vì nó phạm vào Thủy Hoàng Doanh Chính Vu Môn hai chữ kiêng kỵ, khiến cho Doanh Chính một lần ngay cả Trảm Thần Vu Môn mới lão hai vị môn chủ, đánh giết Đại Thanh ba vị Hoàng Đế, khiến cho tuổi nhỏ Khang Hi không thể không sớm đăng vị, cũng khiến cho đế quốc Đại Thanh lưu lại không ít tai họa ngầm.

Tùy Đế, Tùy Dương Đế Dương Nghiễm, kế Tùy Văn Đế đại nghiệp, Tùy triều vị thứ hai Hoàng Đế, khai sáng khoa cử chế độ, tu Đại Vận Hà, võ đạo đột phá Hư Không Cảnh phía sau thần chính dân tộc Thổ Dục Hồn, ba chinh cao câu lệ, thêm nữa lạm dụng sức dân, khiến dân biến nhiều lần lên, Từ Châu đại loạn. Nghe nói bị dị tộc liên hợp trọng thương, võ đạo không còn Hư Không Cảnh, đã rơi xuống vì Phá Toái cảnh.

Mà Từ Châu cảnh nội, Trung Nguyên chín đại thế lực một trong Ma môn < Vô Cực Ma giáo > một mực đối lớn Tùy đế quốc nhìn chăm chăm, cũng bởi vì Vô Cực Thiên Ma công bá đạo vô cùng, khiến cho Tùy Đế Dương Nghiễm như giẫm trên băng mỏng.

Thanh Châu bởi vì không có Hư Không Cảnh cường giả Quạt Khôi, lại là thân ở tám trận chiến chi địa, bát đại đế quốc tại một bên nhìn chăm chăm, tạm chưa nhất thống. Thanh Châu võ đạo Đại Tông Sư mặc dù hoành hành, nhưng là bát đại đế quốc riêng phần mình cản tay, Tùy Đế càng là ốc cùn không mang nổi mình ốc, ngược lại thành Trung Nguyên thương nghiệp trọng tâm, thương nghiệp phồn vinh một lần vượt qua các đại đế quốc thù thù, dị thường phồn vinh.

Đương nhiên, làm chín đại thế lực một trong < Phiêu Miểu cung > ngay tại Thanh Châu. Mà < Phiêu Miểu cung > cũng là chín đại thế lực trong một cái duy nhất toàn bộ từ nữ tính thành viên thành lập thế lực, Phiêu Miểu cung chỉ tuyển nhận nữ tính đệ tử, cách mỗi ba mươi năm chắc chắn sẽ có một cái phương hoa tuyệt đại nữ hiệp xuất thế, vang dội cổ kim, cho cái này phiên Đại Lục mang đến vô số lần rung động, càng là khiến biết bao anh hùng hào kiệt vì đó khom lưng, bất kể nói thế nào, có thể tại Thiên Hạ tranh đến một chỗ cắm dùi, trở thành Trung Nguyên chín đại thế lực một trong, xác thực khó lường.

Càng là bởi vì Phiêu Miểu cung bên trong một chút đệ tử kiệt xuất cùng cái khác bảy đại phái chợt có thông gia, cũng làm cho anh hùng thiên hạ không dám khinh thường. Huống chi truyền thuyết Phiêu Miểu cung bên trong còn có một Nội môn truyền thừa, tuyệt tình cốc, nó huyền nữ công quả thực là bất phàm. Càng làm cho biết bao anh hùng hào kiệt thương tâm gần chết, ruột gan đứt từng khúc, bởi vì tu luyện nên Công Pháp nữ tử đầu tiên chỉ cần tìm một nam tử ngày Cửu Sinh Tinh, tình căn càng sâu, công pháp uy lực càng lớn. Cuối cùng nếu có thể vung lên tuệ kiếm trảm Đoạn Tình tia, liền có thể công thành lui thân, cảnh giới võ đạo nâng cao một bước...

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Hậu Thiên tăng một

Nếu dựa theo diện tích tính toán. Thương Khung Đại Lục ước chừng tại gấp mười lần nguyên Địa Cầu diện tích, mà nguyên lai Hoa Hạ diện tích ước chiếm Địa Cầu mười một phần năm Địa Cầu mặt, như thế một chuyển dời xuống tới, Trung Nguyên Cửu Châu, mỗi một châu diện tích lớn tiểu tương làm tại nguyên Địa Cầu gần mười lần Hoa Hạ lãnh thổ diện tích lớn nhỏ.

Tại cái này giao thông cơ bản dựa vào đi, thông tin cơ bản dựa vào rỗng, đất cày cơ bản dựa vào trâu, chiếu sáng cơ bản dựa vào dầu nến đại, trách không được Võ Đế thống nhất một châu về sau cơ hồ đều đình chỉ không tiến.

Không có phát đạt hệ thống giao thông, cho dù là võ đạo hưng thịnh, gần mười lần Hoa Hạ lãnh thổ diện tích lớn tiểu nhân đế quốc cơ bản tiếp cận đế quốc vách ngăn. Trừ phi Võ Đế đột phá đến Hỗn Nguyên cảnh có lẽ còn có thể. Nếu không một châu chi địa đã là cực hạn, dù sao cái này một châu chi địa cũng quá lớn quá lớn.

Đây là một cái bị chơi hồng thể giới, quần hùng tranh bá, anh kiệt xuất hiện lớp lớp, đây là một cái sáng chói thịnh thế. Tiêu Dật nhìn xem từng cái kiếp trước sách giáo khoa bên trên nhân vật ở cái thể giới này tranh nhau sinh động, toàn bộ tiến tới một khối. Có một loại không quá chân thực cảm giác, nếu không phải sớm đã xác nhận cái này một cái thể giới chân thật, mà lại Võ Đế truyện ký cũng tuyệt đối là chân thực, nếu không Tiêu Dật đều cảm thấy quyển sách này thật sự là thiên phương dạ đàm.

"Keng! Chúc mừng túc chủ xem Võ Đế truyện ký hoàn tất, tạp học thuộc tính + 10. "

"Loạn, tất cả đều loạn..." Tiêu Dật xem hết Võ Đế truyện ký, một bộ dở khóc dở cười bộ đáng, liên tục cười khổ.

"Thế nào, thiếu niên, không có bị hù dọa a?" Tân Thủ Đạo Sư tức thời xuất hiện tại Tiêu Dật trước mặt.

"Làm sao có thể..." Tiêu Dật dùng sức nuốt ngụm nước bọt, ráng chống đỡ lấy nói.

"Con vịt chết mạnh miệng, muốn biết không nói những cái kia Võ Đế cùng cửu đại môn phái chương môn nhân, tùy tiện là một cái Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới tiểu nhân vật thôi khẩu khí là có thể đem người nhân đạo hủy diệt, người làm bật hơi giết người là giả a!"

"Ách, đây không phải là có Võ Hiệp Hệ Thống kẻ bên người a?" Tiêu Dật lật lọng hỏi.

"Cũng thế, bất quá thiếu niên lang, nỗ lực a, mặc dù có Võ Hiệp Hệ Thống, người cũng không thể sơ hốt chủ quan..." Tân Thủ Đạo Sư nói xong liền lóe lên một cái rồi biến mất.

Đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi. Vừa đây là một cái võ đạo hưng thịnh thế giới, mà lại chín năm trước đó mình vừa vận cũng nhìn thấy bảy cái không dựa vào ngoại vật, đậm chân hư không thân ảnh, đoán chừng cái kia chính là Võ Đế.

Huống chi mình có Võ Hiệp Hệ Thống lại tay, tương lai cho dù va chạm xuất hóa hoa, ai thắng ai thua, không thể tự nhiên. Đấu với người kỳ nhạc vô tận, hơn nữa còn là cùng các lớn nổi danh nhân vật so chiêu. So sánh đơn thuần thế giới võ hiệp có ý tứ nhiều.

"Vừa đi tới thế giới này, mà thế giới này lại là đặc sắc như vậy, như vậy tiếp xuống nên ta tu luyện võ công thời điểm. " Tiêu Dật tâm tình vào giờ khắc này kích động dị thường.

Tiếp xuống ba ngày thời gian, Tiêu Dật tu luyện có thể nói là mất ăn mất ngủ, trừ ăn cơm ra đi ngủ bên ngoài, cái khác hết thảy thời gian toàn bộ dùng tại tu luyện sáu môn cơ sở Công Pháp phía trên, mà hiệu quả cũng là rõ rệt, lục đại cơ sở võ học toàn bộ tiến vào cảnh giới viên mãn.

Tiêu Dật tại Võ Hiệp Hệ Thống bên trong triển khai giao diện thuộc tính phía sau lần nữa đánh giá thuộc tính của mình:

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 5(0+ 5) thân pháp 15(0+ 10+ 5) Ngũ Tinh 305(300+ 5) Căn Cốt 5(0+ 5) định lực 5(0+ 5) "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền chương 10(0+ 10) kiếm pháp 10(0+ 10) đao pháp 10(0+ 10) kỳ môn 10(0+ 10) tạp học 110(100+ 10) "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [Hậu Thiên tăng một] mật lưu Võ Giả, sinh mệnh 100/ 100 nội lực 500/ 500 "

"Thiên Phú [Dị Thể Người]: Đến từ một thế giới khác người thần bí, có sâu không thấy đáy tiềm lực. Tại thời khắc nguy cơ có thể bộc phát ra năng lực lớn nhất. "

"Ngoại công 1: Cơ sở khinh công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền chương, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 5: Cơ sở ám khí, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

Tiêu Dật giờ phút này một quyền vung ra, hồ hồ sinh phong, quả nhiên có một chút khí thế. Xem ra Võ Hiệp Hệ Thống tự động giúp tự mình hoàn thành luyện kinh giai đoạn.

"Đúng, ta hiện tại cơ sở khinh công viên mãn, phải chăng có thể dung nhập Thuần Thân Thuật bên trong?"

"Cường ép dung nhập cần tiêu hao túc chủ một đầu Thiên Phú, cũng sẽ dẫn phát không biết biến hóa, túc chủ phải chăng cường ép dung nhập?"

"Nếu là không dung nhập, ta chẳng phải là muốn chờ mười hai môn khinh công tu luyện Viên Mãn về sau mới có thể hoà vào, dạng này ta chẳng phải là chỉ có thể tu luyện tám môn cái khác công phu? Không ổn, thật to không ổn, vì lâu dài dự định, vẫn là dung nhập vì diệu, dung nhập a!" Tiêu Dật suy nghĩ thật lâu nói.

"Keng! Thành công xóa bỏ võ học cơ sở khinh công, thành công xóa bỏ Thiên Phú [Dị Thể Người] "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công lĩnh ngộ Thiên Phú [Khinh Thân Cao Siêu] "

"Thiên Phú [Khinh Thân Cao Siêu]: Gia tăng túc chủ di động năng lực, túc chủ tốc độ di chuyển đề cao. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 1/ 12), trước mắt độ thành thạo 500/ 10000, Sơ Khuy Môn Kính "

Tiêu Dật không nghĩ tới cơ sở khinh công trực tiếp nhập vào Thuần Thân Thuật bên trong, tu luyện độ khó một cái đột nhiên tăng lên rất nhiều, cái này khiến có chút Tiêu Dật trở tay không kịp... Chẳng lẽ lại bị Tân Thủ Đạo Sư hù?

Tiêu Dật lập tức nhìn về phía giao diện thuộc tính, võ ngực một cái, còn tốt, thuộc tính không có giảm bớt. Minh bây giờ nếu là toàn lực tu luyện cơ sở khinh công, một canh giờ gia tăng 305 điểm độ thành thạo, một vạn điểm độ thành thạo cũng chính là hơn ba mươi canh giờ sự tỉnh, ba bốn ngày thời gian mà thôi, mình còn tiêu hao nổi.

"Đứng, ta hiện tại tốt xấu tiến nhập võ đạo cánh cửa, tu vi tăng lên một cảnh giới, có phải hay không có tấn cấp ban thưởng kiểu nói này?"

"Tấn cấp ban thưởng không có, bắt quá bởi vì túc chủ tu vi tăng lên, có thể giải tỏa bao khóa bên trong vật phẩm. Phải chăng giải tỏa?"

"Đương nhiên giải tỏa!" Đây không phải nói nhầm a? Tiêu Dật hiện tại tu luyện hào hứng cao, vừa vận rèn sắt khi còn nóng.

"Keng! Chúc mừng giải tỏa La Hán Quyền Phở một bản, Hoàng Cấp Trung Đẳng quyền chương bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau lực cánh tay + 5, quyền chương + 10. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Sài Sơn Dao Pháp một bản, Hoàng Cấp Trung Đẳng đao pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau lực cánh tay + 5, đao pháp + 10. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Tinh Đình Điểm Thủy một bản, Hoàng Cấp Trung Đẳng khinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau định lực + 5, thân pháp + 10. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Nhật Nguyệt Tâm Pháp một bản, Hoàng Cấp Trung Đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau định lực + 15, Căn Cốt + 15, nội lực giới hạn trên + 1000. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Bản Thảo Cương Mục một bản, y gia tập học nhập môn bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau tập học + 10, có thể nhận ra hơn ngàn loại dược thảo, bên trên từ phần điển, cho tới Truyền Kỳ, phẩm có tương quan, đều thu hái. "

"Cái này không có?" Tiêu Dật có chút vẫn chưa thỏa mãn nói.

"Không có, cũng nhiều như vậy. "

Tiêu Dật nhìn xem mới giải tỏa năm bản bí tịch, nghĩ thầm lại có hoạt kiện, bắt quá cái kia Bản Thảo Cương Mục vẫn là chờ mình có lúc rảnh rồi lại nhìn đi, không nói hai lời, quơ lấy còn lại bốn bản bí tịch tu luyện.

Tiêu Dật ra khỏi phòng, tại mình trong viện tu luyện võ công, cũng may đêm khuya không có gì người, sau bốn canh giờ...

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được La Hán Quyền Phở. Trước mắt độ thành thạo 105/ 400, Đẳng Đường Nhập Thất. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Sài Sơn Dao Pháp. Trước mắt độ thành thạo 105/ 400, Đẳng Đường Nhập Thất. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Tinh Đình Điểm Thủy. Trước mắt độ thành thạo 105/ 400, Đẳng Đường Nhập Thất. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Nhật Nguyệt Tâm Pháp. Trước mắt độ thành thạo 1/ 200, Sơ Khuy Môn Kính. "

Tiêu Dật nhìn xem Nhật Nguyệt Tâm Pháp độ thành thạo từ đầu tới cuối duy trì tại 1 điểm, rất là kỳ quái mà hỏi thăm: "Vì cái gì ta Nhật Nguyệt Tâm Pháp độ thành thạo không có trưởng đâu?"

"Túc chủ cơ sở tâm pháp là có hệ thống dẫn đạo, về phần về sau tâm pháp đều cần túc chủ mình tìm khí cảm, mới có thể tiếp tục gia tăng độ thành thạo. "

"Ta nói làm sao sẽ một mực thuận lợi như vậy, nguyên lai người ở chỗ này đào hố chờ lấy ta đây. Làm sao tìm kiếm khí cảm?"

"Túc chủ có chút hỏi đường người mù, cho dù ta biết, cũng sẽ không nói cho người, bắt quá túc chủ trước mắt thôn trên quảng trường không phải một đoàn tại tu luyện tìm khí cảm người a? Túc chủ sao không ra ngoài thử một lần?"

"Đại gia người, Tiểu Gia nhớ kỹ!" Tiêu Dật rời khỏi hệ thống, nhìn thấy trời đã dần dần sáng lên, dứt khoát lại tu luyện một phen võ công, liền hướng thôn quảng trường phương hướng tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Minh tranh ám đấu

Hắc Thủy Thôn trên quảng trường, Tiêu Dật lần nữa đến nơi này, chỉ có một cái mục đích, cái kia chính là tìm kiếm khí cảm.

Muốn biết tu luyện võ đạo, căn cơ rất trọng yếu, Tiêu Dật bởi vì tuổi tác nguyên nhân, chỉ có thể đánh trước tốt cơ sở lại nói. Võ Hiệp Hệ Thống bản ý cũng là căn cứ vào đây, mới sẽ để Tiêu Dật mình tìm kiếm khí cảm, muốn biết lâu cao vạn trọng đất bằng lên, cơ sở mới là trọng yếu nhất. Nếu không có cơ sở vững chắc, hết thấy giống như không trung lâu các.

Nghĩ đến đây, Tiêu Dật không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, mặc dù thường xuyên cùng Tân Thủ Đạo Sư cãi nhau, nhưng là đối phương hữu ý vô ý nói ra tin tức, Tiêu Dật mình bạch đều là muốn tốt cho mình.

Đúng lúc này, một đám thiếu niên lần lượt từ Tiêu Dật bên cạnh đi qua, Thạch Thanh vừa lúc ở trong đó.

"Ha ha, Thạch Thanh Lão Đại, người nhìn phế vật này thế mà đang cười. Người nói hắn có phải hay không choáng váng, một cái võ học phế vật thể mà còn cười được." một cái thân hình gầy gò thiếu niên đột nhiên dừng bước giễu cợt nói.

"Võ học phế vật lại không phải là không thể tu luyện, nói không chừng nhân gia Tiêu Dật chính là cái kia không bay thì đã, một bước lên trời; không lên tiếng thì thôi, một tiếng hét lên làm kinh người dân Chim. Huống chi nhân gia thể nhưng là sử dụng thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, có một ít không biết hiệu quả cũng khó nói."

Có lẽ là mấy ngày trước đó buổi tối, cái kia một trận giáo huấn để Thạch Thanh tương đối sâu sắc, bao quát đêm đó Thạch Thanh sau lưng hai cái thiếu niên nhìn về phía Tiêu Dật cũng né tránh. Thạch Thanh chỉ là hải hước nở nụ cười. Chỉ có chính hắn tâm lý mình bạch thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch hiệu quả cũng liền như thế, dù sao chỉ là nhị tinh phạm đan, huống chi chính hắn sử dụng cũng là thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch.

Đột nhiên truyền đến trào phúng âm thanh, khiến cho Tiêu Dật lông mày khẽ nhíu một cái.

Tiêu Dật mở to mắt lạnh nhạt nhìn xem Thạch Thanh, từ khi mình bị khảo thí vì võ học phế vật Căn Cốt về sau, đối với những này châm chọc khiêu khích Tiêu Dật cũng dần dần quen thuộc, yền tức sao biết chỉ hồng học, cũng không nhìn lên, hạ trùng không thể nói tại bằng, giếng con ếch không thể nói tại nhiều...

"Làm sao, Tiêu Dật, chẳng lẽ lại người đây là tìm tới khí cảm? Nếu là tìm được, không ngại nói cho ta biết, ta cũng tốt mừng thay cho người cao hứng." thấy Tiêu Dật không nói lời nào, Thạch Thanh nhường mảy, sau đó chính là âm dương quái khí nói ra.

"Đúng vậy a đúng vậy a, Tiêu Dật, người nếu là tìm được khí cảm không bằng nói với chúng ta nói là cảm giác gì?" Thạch Thanh bên cạnh một đám thiếu niên lập tức phụ họa, cái kia ngả ngớn khinh thường ngữ khí, mặc cho ai cũng biết cái này là đang giễu cợt Tiêu Dật. Chỉ có đi theo Thạch Thanh cùng nhau hai người từ đầu đến cuối không có nói chuyện, người bên cạnh cũng không có phát hiện cái gì chỗ không ổn.

"Ta tạm thời cũng không có tìm được khí cảm, ta sự tình cũng không nhọc chur vị quan tâm, Thạch Thanh, người cứ nói đi?" Tiêu Dật ánh mắt khẽ động, gắt gao tiếp cận Thạch Thanh nói ra.

"Người! Hừ! Chúng ta đi!" Thạch Thanh đại khái là sợ Tiêu Dật nói ra mình thâm sự, nếu như thế, đợi sẽ chỉ sợ mình xuống đài không được đến, đành phải từ Tiêu Dật bên cạnh đi qua.

"Chớ đắc ý, lần trước là vận khí của người, để người may mắn thắng được một bậc, ta liền nhìn xem người cái này võ học phế vật sau này có bản lĩnh gì?" Thạch Thanh đi ngang qua Tiêu Dật bên người, đối nó nói khê.

Há không biết vận khí cũng là thực lực một loại? Tiêu Dật căn bản mặc kệ sẽ, đứng dậy tiếp tục hướng quảng trường đi đến.

Tiêu Dật biết coi như mình trong lòng đối đám người kia lại thế nào bất mãn, thế nhưng là không có có đủ thực lực, cũng là uống công.

Chẳng lẽ chó cắn người một ngụm, người còn muốn cắn trở về không thành?

Dĩ nhiên không phải, nếu là thực lực đầy đủ, tự nhiên chính là bồng đánh chó dữ, một cơn xuống dưới, quản giáo nó chỉ chết không bị thương. Bất quá hết thấy còn phải nhìn thực lực bản thân, chỉ có tăng lên thực lực của mình mới là mấu chốt, nghĩ rõ ràng điểm ấy, Tiêu Dật cũng liền an tâm nơi trên quảng trường đi theo đám người đứng như cọc gỗ, ghim lên trung bình tấn.

Đứng trung bình tấn có thể điều tiết một người tinh khí thần, giúp người sinh ra khí cảm. Tu luyện nội công cửa thứ nhất chính là dưỡng khí súc khí, chỉ cần có thể có khí cảm, dưỡng khí chính là thời gian vấn đề. Các thể lực lớn đều đem thung công làm cơ sở tu luyện một trong.

Cái gọi là "Chưa tập quyền, trước ngồi xổm ba năm cái cọc", Hắc Thủy Thôn yêu cầu đứng trung bình tấn ba năm, mỗi ngày một canh giờ, có thể tự hành kéo dài, nhưng không thể giảm bớt. Động tác yếu lĩnh rất đơn giản, không đồng nhất sẽ tại Thạch Phong dẫn đạo dưới, đám người có hay không dạng nơi ghim lên trung bình tấn đến.

Tiêu Dật mình bạch kiến thức cơ bản trọng yếu, lão lão thực thật chiêu vào Thạch Phong động tác bắt đầu đứng trung bình tấn. Chớ nói một canh giờ, mới chưa tới một khắc đồng hồ, Tiêu Dật ấu tiêu thân thể cũng cảm giác duy trì không được, ngay tại Tiêu Dật muốn động khẽ động lúc, một cây nhánh trúc đánh tới, lực đạo không lớn, nhưng đối đã hai chân cứng ngắc Tiêu Dật mà nói, thật giống như lửa cháy đổ thêm dầu. Quay đầu lại muốn mắng chửi người, thấy là Thủ Nhân thúc, lập tức nuốt trở vào.

Biết Thủ Nhân thúc là muốn tốt cho mình, nếu là ngay cả chút chuyện nhỏ này cũng làm không được, còn thể nào trông cậy vào về sau? Tiêu Dật lập tức cắn răng kiên trì xuống tới.

"Ngưng thần tĩnh khí, ra mông xách hông, liễm âm xâu háng, trước đạp sau giảm, háng hông tròn bày ra, lên không dám lên, ngồi không dám ngồi, tiến không dám vào, lui không dám lui. "

Thái Dương đã cao cao dâng lên, trên quảng trường không ít tiểu hài cùng một chỗ đứng như cọc gỗ, cái trán đều là mồ hôi, Thạch Thanh mang theo khiêu khích ánh mắt, thỉnh thoảng lại nhìn chằm chằm Tiêu Dật, phảng phất tại nói xem ai không kiên trì nổi trước. Tiêu Dật trong lòng thầm mắng thẳng nhóc rách rưới, như thể khoe khoang, hết lần này tới lần khác mình còn không thể phản kháng, đây cũng là một loại im ắng cạnh tranh a.

"Mông xách thân, lĩnh cái cổ nhỏ lưng, liên tiếp kéo dài, thông sống lưng quán đỉnh. "

Thạch Phong đứng ở bên cạnh giám sát, Thạch Thủ Nhân cũng ở một bên mở miệng chỉ điểm Tiêu Dật thạch Thiết Ngưu chờ người, thuận tiện uốn nắn động tác.

"Kéo vai lưng khuỷu tay, nhỏ cánh tay lấy tay, xương gãy thịt rơi, Thông Tí quán sao. "

Đứng trung bình tấn giảng cửu hô hấp tự nhiên, muốn ngồi xổm sâu, bình, ổn, phản bưng cơ bắp co vào, chân cơ bắp khẩn trương, có thể rèn luyện toàn thân khí quan, đề cao tự thân năng lực phản ứng. Thạch Thanh lúc này cũng đã không có tâm tư cố lấy Tiêu Dật, toàn thân cơ bắp cứng ngắc, muốn động cũng không có tri giác.

"Lấy eo vì điểm, góc đối liên tuyến, thực chỗ giương cung, hư chỗ kéo dây cung; lấy sống lưng làm trục, nhất hô bách ứng, đối vị vận quán, tự hạn chế quyền tung. "

Bây giờ đã nhanh một canh giờ, Thạch Thủ Nhân chú ý tới Tiêu Dật đã đến cực hạn, trong lòng âm thầm gật đầu, người mới bài tập là yêu cầu một canh giờ, nhưng phần lớn người ngay từ đầu là làm không được, huống hồ vẫn là một chút hài tử, ngay tại lúc hắn muốn đề Tiêu Dật đi nghỉ ngơi lúc, phát hiện Tiêu Dật vẫn còn tiếp tục cắn răng kiên trì.

Lúc này, không chỉ có Thạch Thủ Nhân, Thạch Phong cũng phát hiện âm thầm cạnh tranh hai người, dù sao lúc này trên trận chỉ còn lại Thạch Thanh cùng Tiêu Dật hai người. Ngay cả thạch Thiết Ngưu cũng tại mới vừa đến canh giờ thời điểm liền xuống đi nghỉ ngơi đi.

Bất tri bất giác thời gian lại qua nửa canh giờ, Thạch Thanh đã sớm duy trì không được, Thạch Phong dẫn hắn đi một bên nghỉ ngơi đi. Trên trận chỉ còn lại có Tiêu Dật còn tại đau khổ chèo chống nơi đứng đấy.

"Thủ Nhân thúc, thời gian còn bao lâu?" Nhìn thấy chỉ còn mình, Tiêu Dật liền vội vàng hỏi.

Thạch Thủ Nhân nhìn sắc trời một chút, thế là nói ra: "Không sai biệt lắm, đã nhanh hai canh giờ, người đi nghỉ ngơi a. " nghe được rốt cục có thể nghỉ ngơi, Tiêu Dật muốn vui vẻ nhảy lên, phát hiện hai chân sớm đã không còn tri giác, muốn đi cũng khó khăn.

Thạch Thủ Nhân cũng phát hiện Tiêu Dật thời khắc này xấu hổ tình huống: "Thôi, người cái cũng sờ tiểu tử, nhìn người về sau còn khoe khoang không, liền đề Thủ Nhân thúc mang người nghỉ ngơi đi thôi!" Mặc dù trong miệng nói như vậy, nhưng là cái kia cao hừng thần sắc là thể nào cũng che giấu không xong, thật giống như so sánh nhìn thấy con trai mình thạch Thiết Ngưu thành tích cao hừng.

Tiêu Dật xấu hổ không nói, mình tốt xấu Hậu Thiên tăng một cảnh giới, vì tốt hơn nơi rèn luyện thân thể, không có sử dụng nội lực khôi phục, lúc này mới dẫn đến quần bách như vậy, bất quá thắng ở mình mục đích đã đã đạt thành, lại nghĩ tới Thạch Thanh cuối cùng giống như con chó đồng dạng nằm rạp trên mặt đất muốn chết không sống đáng về, âm thầm nói thầm: "Tiểu tử, cùng ta đấu, người còn non lắm. Nếu không phải Tiểu Gia đại nhân có đại lượng, tuyệt đối để người mình bạch bông hoa vì cái gì hồng như vậy, hi vọng về sau bằng hiệu sáng lên điểm, đừng đến chọc ta. "

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: La Hán Quyền Phổ

Sáng sớm, ánh bình minh đầy trời, Thái Dương tại gà trống thúc mình thanh dưới, lười biếng bắn ra luồng thứ nhất quang huy. Cái kia đạo vàng óng ánh mạng, ám áp chiếu vào thôn trang, đem toàn bộ thôn chiếu thành kim sắc.

Cái kia là một phiên đề cho người ta hai mắt tỏa sáng nhan sắc, để cho người ta tinh thần phấn chấn, mang theo dâng lên bắn ra bốn phía quang mạng mở ra mới một ngày giao thế.

Cái kia là một đám thiếu niên, sáu bảy tuổi đến mười sáu mười bảy tuổi không giống nhau, tại thôn trước trên đất trống đón ánh bình minh, hừ hừ ha ha theo sát trong thôn thợ săn ra dáng nơi rèn luyện sinh tồn Kỹ Năng.

Tiêu Dật mỗi lần từ trong thôn đi qua cũng không khỏi một tiếng cảm thán, hiện ra ở phía trước chính là một cái sóng biếc dập dờn, nước biếc vòn quanh dòng suối nhỏ, cho dù là cuối mùa thu, cũng nổi bật xuất vô hạn sinh cơ, gió nhẹ lướt qua, suối nước trong nổi lên gợn sóng, ánh nắng phản chiếu phía dưới, xa xa nhìn ra, giống như một đầu phát sáng ngân sắc dây chuyền, suối nước hai bên liên miên không dứt cây cối, tại thiên không hạ tự do mờ rộng, hết thấy hiển hiện được như vậy tự nhiên, để cho người ta ngạc nhiên không thôi...

"Tiêu Dật chào buổi sáng nè!" Thạch Thiết Ngưu phát ra mỉm cười thân thiện nói.

Mà trong sân rộng đám thiếu niên kia vừa nhìn thấy Tiêu Dật tới, đều phát ra trợn trợn khinh thường thanh âm, nhao nhao xì xào bàn tán.

"Hồi tâm!" Phụ trách đốc thúc cùng chỉ đạo luyện công nam tử trung niên la lớn. Một đám người thiếu niên tranh thủ thời gian chăm chú lên, tiếp tục tại nhu hòa cùng xán lạn ánh bình minh trong rèn luyện.

Tiêu Dật sớm đã thành thói quen loại tình huống này, đối thạch Thiết Ngưu gật gật đầu.

Hôm nay cùng nhau đi tới, một mực tại suy nghĩ tìm có gì nói cho thôn trưởng thôn gần nhất lại họa sát thân sự tình, dù sao Thần thú mà nói quá mức kỳ, thôn trưởng chưa hẳn tin tưởng.

Bất quá trên quảng trường đám thiếu niên kia thỉnh thoảng bạch nhãn, còn có một số kẹp thương đeo gây lời nói, để Tiêu Dật cảm giác được phi thường bức bối, trong lúc nhất thời nghĩ không ra thích hợp lấy cớ, vì thế Tiêu Dật chuẩn bị trước tu luyện võ công lại nói.

Tiêu Dật chuẩn bị trước tu luyện La Hán quyền, dù sao trước tối hôm qua đã tu luyện qua một canh giờ, tăng thêm lại trong đêm tu luyện ba canh giờ, lại có không đến sáu canh giờ, La Hán quyền liền có thể tiến vào Viên Mãn chi cảnh.

Tiêu Dật tại một gốc cây dưới, không coi ai ra gì nơi luyện tập La Hán quyền.

Quả nhiên, sau hai canh giờ...

"Ngoại công: La Hán quyền, độ thành thạo 135/ 1000, Dung Hội Quán Thông. "

Chỉ nghe thấy thỉnh thoảng có trầm đục âm thanh tại trong rừng cây vang lên, thanh âm này tựa hồ là đang gỡ lấy cây cối thanh âm, nhưng lại không giống, nguyên lai là Tiêu Dật luyện quyền thanh âm, vội vàng ăn cơm trưa Tiêu Dật tiếp tục luyện La Hán quyền, đầu ra đầy nơi huy động trong tay nắm đầm, tiếp tục tu luyện lấy...

Cứ như vậy, gần sau ba canh giờ...

"Tiêu Dật, không sai biệt lắm trời sắp tối rồi, nên trở về nhà. " chỉ thấy thôn trước trên đất trống giám sát giáo tập trung niên nhân đối bên cạnh dưới một cây đại thụ đang luyện quyền Tiêu Dật hô. Trung niên nhân chính là Thạch Phong, làm người tương đối chính trực.

Hôm nay cả ngày thời gian Tiêu Dật một mực tại luyện quyền, thẳng đến tất cả mọi người đi vẫn còn đang đánh quyền, vì thế còn bị không ít thiếu niên cười nhạo một phen, nhưng là Thạch Phong cũng không nghĩ như vậy, mặc dù không biết Tiêu Dật luyện quyền thuật gì, nhưng là từ bắt đầu đầu ra đầy đến bây giờ hồ hồ sinh phong, hẳn bằng kinh nghiệm cảm giác được Tiêu Dật quyền pháp mặc dù phổ thông, nhưng là quyền thức không tệ, cho nên một mực chú ý Tiêu Dật luyện quyền.

"Phong thúc, chờ một cái, ta cái này còn có cuối cùng một trăm quyền. " Tiêu Dật huy sái lấy mồ hôi trả lời.

Không đến thời gian một nén nhang phía sau Thạch Phong chỉ thấy Tiêu Dật bỗng nhiên một quyền đánh vào đại thụ bên trên, một quyền này đánh ra, nắm đầm phảng phất dừng lại tại đại thụ bên trên, chỉ nghe thấy nắm đầm đánh trúng gỗ tiếng vang không ngừng, cuối cùng này từng quyền lực liên miên bất tuyệt, liên tục không ngừng, phảng phất không sẽ bỏ dờ giống như, Thạch Phong chỉ cảm thấy nguyên bản cái này tràn ngập sinh cơ cây cối, phảng phất một cái ở giữa già nua đi rất nhiều, phảng phất một cái thương tổn tới thân thể giống như, đại thụ một cái đã nứt ra mấy đạo hơn một thước sâu lỗ hổng, vỏ cây càng là một cái ở giữa đứt gãy thật lớn một khối, thân cây càng là run rẩy không chỉ.

Thạch Phong sợ ngây người, cái này sao có thể? Mặc dù mình không có tu luyện qua Tiêu Dật bí tịch, nhưng là như thế phổ thông chiêu thức lại có to như vậy uy lực. Hắn nhìn tận mắt Tiêu Dật không đến một ngày thời gian từ phổ thông lực quyền lập tức cùng một chỗ xuyên qua, đạt tới lực quyền liên miên bất tuyệt chi cảnh.

Đây coi là cái gì? Lại thể nào thiên tài, lại thể nào cảm ngộ, cũng không trở thành một ngày thời gian liền luyện đến trình độ như vậy a? So sánh cùng nhau, mình tuổi đã cao tựa như sống đến cầu thân lên đồng dạng. Huống chi, Tiêu Dật Căn Cốt thể nhưng là võ học phế vật Căn Cốt, đây quả thực quá khó có thể tin, lúc nào võ học phế vật có thể tu luyện được như thể nhanh chóng?

Thạch Phong mặc dù không rõ ràng tình huống, nhưng là cơ bản nhãn lực vẫn phải có, giờ phút này Tiêu Dật so với trong sân lớn hơn bao nhiêu năm cũng mạnh hơn không ít, bất quá vừa Tiêu Dật không có ý định nói, Thạch Phong cũng lười đi hỏi, dù sao mỗi người đều có bí mật của mình.

Thật tình không biết Tiêu Dật La Hán Quyền Phổ được chỉ là tu luyện mười canh giờ cũng đã Viên Mãn, huống hồ Tiêu Dật có Võ Hiệp Hệ Thống cái này Kim Thủ Chỉ, tăng thêm nghịch thiên Ngộ Tính, tu luyện hệ thống có sẵn bí tịch võ công chỉ cần độ thành thạo, không cần cảm ngộ, độ thành thạo đến, Tiêu Dật tự nhiên mà vậy là nước chảy thành sông.

Huống chi những này cũng không phải đỉnh cấp võ công, đơn giản tự nhiên một chút, hệ thống ưu thế đây chính là trên cái thể giới này bất luận cái gì người thường không thể so sánh.

"Keng! Chúc mừng túc chủ La Hán quyền tu luyện tới cảnh giới viên mãn, lực cánh tay thuộc tính + 5, quyền chưởng thuộc tính + 10. "

"Thạch Phong thúc, ta có chút việc nói cho ngươi. " Tiêu Dật gọi lại Thạch Phong nói.

"Sự tình gì?" Thạch Phong giờ phút này cũng không dám đem Tiêu Dật coi như người bình thường, vừa rồi một quyền kia chỉ uy thế nhưng là rõ mồn một trước mắt. Thấy Tiêu Dật thận trọng như thế, cũng không dám xem thường.

"Chuyện rất nghiêm trọng, ta đại ca Thạch Mẫn trước mấy ngày về thôn nói cho ta biết hiện tại Nam Hoang bên ngoài thế đạo rất loạn, mà lại có người đối thôn mưu đồ làm loạn, hấn dự tính trong vòng một tháng thôn khả năng đứng trước một trận họa sát thân, cho nên hi vọng thôn có chỗ chuẩn bị. " Tiêu Dật trịnh trọng kỳ sự nói.

"Thạch Mẫn hấn thật nói như vậy?" Thạch Phong lập tức hô hấp dồn dập địa đạo, không có cách, nếu thật sự là như thế, làm thôn đi săn đội ngũ, hấn không riêng gánh vác đi săn nhiệm vụ, còn kiêm nhiệm bảo hộ thôn dân chức trách, không phải do hấn không khản trương.

"Xác thực như thế!" Tiêu Dật gật đầu nói.

"Vậy ngươi trước đó tại sao không nói?" Thạch Phong nghi ngờ nói.

"Như thế chuyện trọng đại, ta không phải được thận trọng một điểm a, huống chi ta thấp cổ bé họng, cũng sợ mọi người không tin ta. " Tiêu Dật nghĩ đến mình bây giờ tại thôn dân hình tượng trong lòng, không khỏi tiếc rằng cười khổ nói.

"Cũng thế, vậy sao ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng ngươi?"

"Vừa rồi Thạch Phong thúc không phải nhìn thấy a? Ta tin tưởng Thạch Phong thúc sẽ tin, huống chi thà tin rằng là có còn hơn là không, bảo hộ thôn dân đảm người an toàn Thạch Phong thúc cũng là không thể đổ cho người khác. " Tiêu Dật nghĩ thâm cái này không ngươi vừa vận dụng phải a, ta liền thuận nước đẩy thuyền cũng không sợ ngươi không thận trọng a!

"Tiêu Dật, ngươi bắt đầu thay đổi, bất quá, ngươi nói không sai, Thạch Phong thúc tin tưởng ngươi. " Thạch Phong nghĩ đến vừa rồi một quyền kia chỉ uy, cho dù là mình, nếu là không sử dụng nội lực chỉ sợ là không cách nào thi triển đi ra.

"Đã như vậy, như vậy việc này liền phiền phức Thạch Phong thúc, Thạch Phong thúc tốt nhất đối thôn trưởng mấy người nói là Thạch Mẫn đại ca nói cho ngươi, dạng này đảm người cũng sẽ tin phục một điểm. " Tiêu Dật nhắc nhở.

"Tiêu Dật, ta nhìn ngươi cái kia quyền pháp uy lực bất phàm, chỉ sợ ngươi bây giờ tu vi cũng không kém đi, ngươi vì sao còn muốn ẩn tàng đâu? Thừa này cơ sẽ nói cho mọi người chẳng phải là tốt hơn?"

"Thạch Phong thúc, ta mới Hậu Thiên tăng một cảnh giới mà thôi, hơn ta một cái không nhiều, thiếu ta không thiếu một cái, không ảnh hưởng tới đại cục, cho nên việc này còn phải dựa vào ngươi ra mặt. " Tiêu Dật giải thích nói.

Thạch Phong tra xét rõ ràng một phen Tiêu Dật tu vi về sau, xác thực như Tiêu Dật nói, đành phải gật đầu nói: "Cũng chỉ đành như thế!"

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Sớm đêm tu luyện

Không nói đến Thạch Phong là như thế nào nhấc nhờ trong thôn đám người, chỉ là từ đó về sau Hắc Thủy Thôn không khỏi nhiều hơn một loại không khí khẩn trương, đề phòng cũng thêm nghiêm không ít.

Bất quá những này tạm thời cùng Tiêu Dật không quan hệ, La Hán quyền tu luyện tới cảnh giới viên mãn về sau, Tiêu Dật cũng không khỏi gấp rút tu luyện cái khác võ công.

Thời gian cấp bách, mưa gió nổi lên, trước mắt vẫn là cố gắng tăng lên thực lực mình trọng yếu nhất.

Thỏ ngọc tây thủy, sao Hôm mọc lên ở phương đông, Đông Phương nổi lên ngân bạch sắc. Thái Dương phun ra nuốt vào lấy vạn đạo kim mang, nhảy ra đường chân trời, đại địa một phiến kim hoàng. Thái Dương càng lên càng cao, kim sắc quang mang chiếu lên trên người * cay.

Tiêu gia trong sân, một bên kho củi bên trong, trong phòng một góc chất đầy không ít củi ngăn gỗ, bất quá một bên khác bỏ tốt củi lửa càng là chồng chất như núi, mà những này, còn vẹn vẹn chỉ là Tiêu Dật một ngày thành quả lao động.

Từ gỗ đồng nơi nhặt lên một đoạn gỗ tròn, đem đứng ở bên cạnh một cái đại mộc cái cọc bên trên, Tiêu Dật xe nhẹ đường quen nơi tại cái cọc trước đóng tốt trung bình tấn, ngưng thần tụ khí, một đao bỏ tới, chỉ nghe "Bang" một tiếng, nhất thời đem gỗ chẻ thành hai phiến.

Nếu là hôm qua vừa tu luyện Sài Sơn Đạo Pháp trước kia, Tiêu Dật ít nhất phải phách lên bốn năm đao mới có thể đem gỗ tròn chém đứt, mà bây giờ, Sài Sơn Đạo Pháp dần dần tăng hần đã không cần như vậy phí sức.

Hôm qua khuya về nhà về sau, Tiêu Dật mượn đống củi cơ sở, quang minh chính đại tại nhà mình hậu viện tu luyện Sài Sơn Đạo Pháp. Chỉ thấy Tiêu Dật động tác mười phần ăn khớp nơi một lần nữa nhặt lên một đoạn gỗ tròn, lần nữa bày ra đến cột gỗ phía trên, "Bang" một tiếng phía sau gỗ tròn thành công biến thành củi.

Bỏ rỗng rã một trăm cây gỗ tròn phía sau đầu đầy mồ hôi Tiêu Dật rút cục ngừng động tác trong tay, hít vào một hơi thật dài, vận khởi nội công, đem bởi vì chẻ củi tiêu tốn nội lực một lần nữa về đầy.

Có nội công chỗ tốt chính là mặc dù Tiêu Dật tuổi nhỏ, nhưng là thông qua vận dụng nội lực, chỉ ít có thể sử dụng xuất không thua kém các đại nhân lực lượng, cho nên chẻ củi cũng liền nước chảy thành sông, dù sao bình thường đóng củi này lửa cũng cần chuẩn bị, bây giờ còn có thể tu luyện Sài Sơn Đạo Pháp, nhất cử lưỡng tiện.

Hoa Anh nhìn thấy nhi tử không chối từ hạnh khổ nơi bỏ một ngày củi lửa, phát hiện Tiêu Dật giống như có bất đồng nơi nào, nhưng là trong lúc nhất thời lại nói không nên lời, cũng chỉ đành tùy ý Tiêu Dật như thế, dù sao trong nhà chẻ củi dù sao cũng so ra ngoài xông loạn muốn tốt, tại mình tầm mắt, Hoa Anh cũng có thể an tâm không ít.

"Bang... Bang... Bang..." Mười phần có tiết tấu chẻ củi thanh âm lần nữa vang lên. Tại bỏ xong cây thứ 200 gỗ sau. Nội lực lần nữa khô kiệt.

Lắc đầu, Tiêu Dật tựa hồ đối với trước mắt thành tích không hài lòng lắm, hít sâu một hơi đem nội lực về đầy phía sau lại bắt đầu lúc trước động tác.

Cũng may mỗi ngày dinh dưỡng có thể cùng bên trên, không phải liền Tiêu Dật cái này tiết tấu, thân thể nói không chừng liền mệt mỏi sụp đổ, muốn biết cùng văn phú vũ, thể nhưng là có nó nhất định đạo lý.

Nói lên bổ sung dinh dưỡng, cũng là Tiêu Dật một nhà kéo theo đi lên.

Muốn nói Nam Hoang đám người mọi người dưới tình huống bình thường mỗi ngày nay chỉ có cơm trưa cùng cơm tối, mỗi ngày hai bữa, mọi nhà như thế.

Bất quá từ khi Tiêu Thanh Sơn đi vào Hắc Thủy Thôn về sau, toàn bộ thôn đều bị hần mang bắt đầu chuyển động, buổi sáng mọi người dần dần quen thuộc uống xong cháo thịt lại đi quảng trường rèn luyện, cũng không biết không là tâm lý tác dụng, mọi người xác thực cảm giác được so với trước kia, hiện tại thân thể tựa hồ tràn ngập lực lượng.

Thời gian đã qua tám canh giờ, ở giữa Tiêu Dật cơ hồ là ăn như hồ đói nơi đã ăn xong cơm trưa, cơ hồ không có nghỉ ngơi, cũng may Sài Sơn Đạo Pháp so sánh La Hán quyền cảm giác muốn dễ dàng tu luyện rất nhiều, dùng qua bữa tối về sau, tiếp tục bỏ xong một ngàn cây gỗ tròn phía sau Tiêu Dật cuối cùng cảm giác mình Sài Sơn Đạo Pháp đến cảnh giới viên mãn.

Lúc đêm khuya, theo cuối cùng một đoạn gỗ một phân thành hai, Tiêu Dật nghe được hệ thống thanh âm quen thuộc.

"Keng! Chúc mừng chủ Sài Sơn Đạo Pháp tu luyện tới cảnh giới viên mãn, lực cánh tay thuộc tính + 5, đao pháp thuộc tính + 10. "

Tiêu Dật thở ra một hơi, rút cục viên mãn, cuối cùng không phụ mình vất vả bỏ gần mười canh giờ củi lửa. Nở một nụ cười, tiếp xuống làm từng bước tu luyện Tinh Đình Điểm Thủy kinh công bí tịch cùng Nhật Nguyệt Tâm Pháp, cũng may nội công tâm pháp cùng ngoại công không sẽ xung đột, chỉ là so sánh chuyên tu nội công, hiệu suất sẽ thấp hơn rất nhiều, bất quá cho dù Tiêu Dật tại tu luyện La Hán quyền cùng Sài Sơn Đạo Pháp thời điểm, Nhật Nguyệt Tâm Pháp cũng tinh tiến không ít, tin tưởng chờ kinh công bí tịch tu luyện tới cảnh giới viên mãn, Nhật Nguyệt Tâm Pháp cũng tương tự có thể đi vào Viên Mãn chỉ cảnh.

Tiêu Dật tu luyện kinh công đương nhiên không sẽ thật chạy tới trong thôn hồ nước Tinh Đình Điểm Thủy đi, như thế động tĩnh cũng quá lớn.

Tiêu Dật đầu tiên là chạy tắm, tại nhà mình tường viện phía trên, lấy tắm ván gỗ một khối, dài một trượng hai thước, rộng một thước hai tấc, trước nghiêng lập vách tường, ước cấp 3 xích. Luyện thời toàn thân buông lỏng, bàn chân dùng sức, hàm dưới nội liễm, thu giang để khí, lui lại hơn mười bước, đập nơi chạy lấy đà, ly tắm một bước chỗ bên trên tắm, tạt chạy đến tương đương, rơi xuống lập đi lập lại luyện tập. Sau đó dần dần nâng lên, có cơ sở khinh công đặt cơ sở, rất nhanh cho dù là đem tắm ván gỗ đứng thẳng Tiêu Dật vẫn được nhẹ nhõm đứng đỉnh, đứng đỉnh về sau liền từ bên trên nhảy xuống, lúc rơi xuống đất quỳ gối ngồi xổm vượt, hữu hiệu nơi chậm lại rơi xuống đất xung lực.

Sau ba canh giờ, Tiêu Dật là chạy nhanh nhảy cao rơi xuống đất nhẹ, chạy tắm đã không vừa lòng Tiêu Dật nhu cầu.

Buổi chiều về sau, Tiêu Dật tại hàng rào bên cạnh lại đánh một loạt cột gỗ, mỗi cái cột gỗ ở giữa khoảng cách nửa trượng xa, một loạt vây quanh hàng rào tiểu viện gần ba hơn bốn mươi căn cứ, cứ như vậy, một buổi xế chiều, Tiêu Dật tại tu luyện giẫm cái cọc, cuối cùng càng là trừ đi ở giữa một cây cột gỗ, khiến cho mỗi cái cột gỗ khoảng cách một cái tăng lên một trượng xa.

Ăn xong cơm tối, Tiêu Dật liền chuẩn bị không ít tắm ván gỗ, tại gian phòng tu luyện Nhật Nguyệt Tâm Pháp ngồi xuống điều tức gần hai canh giờ về sau, đem đó, vận lại câu tỉnh, thôn dân đã dần dần tiến nhập trong mộng đẹp, Tiêu Dật mang theo sớm đã chuẩn bị xong tắm ván gỗ chạy tới trong thôn bên hồ nước bên trên, dọc theo hồ nước bên bờ một loạt dần dần buông xuống, làm nó phiêu tại mặt nước, một bước một cái, không có chút nào nghiêng lệch.

Tắm ván gỗ thẳng kính có lớn có nhỏ, từ chín tấc bắt đầu, mỗi gian phòng cách một cái về sau, tắm ván gỗ liền giảm bớt một tấc, cuối cùng đến ba tấc, tổng cộng mười bốn khối tắm ván gỗ.

Tiêu Dật đi đến chín tấc tắm ván gỗ chỗ, thở một hơi thật dài, vận khởi nội công, hành công thời điểm, buông lỏng vào tỉnh, bài trừ tạp niệm, thu giang để khí, một hơi về sau liền cất bước bên trên tắm. Bắt đầu bởi vì không có nắm giữ đến thân thể, bước chân cùng tần suất tiết tấu, rất nhanh liền bị ao nước làm ướt ống quần.

Thiếu niên vất vả chung thân sự tỉnh, chớ hướng thời gian biếng nhác tác công. Sau một canh giờ, Tiêu Dật liền dần dần nắm giữ yếu lĩnh, tần suất phải nhanh, bước chân nhỏ hơn, thân thể muốn ổn, như thể như vậy, rất nhanh biến dễ như trở bàn tay nơi làm được nước không dính giày, được tùy tiện nhanh chóng chạy qua.

Rốt cục lần nữa nghênh đón hệ thống thanh âm nhắc nhở.

"Keng! Chúc mừng túc chủ Tinh Đình Điểm Thủy tu luyện tới cảnh giới viên mãn, định lực + 5, thân pháp thuộc tính + 10. "

Mắt thấy sắc trời dần sáng, Tiêu Dật thu thập xong tắm ván gỗ, mang về đến nhà mình trong nội viện, về đến phòng đổi một thân trang phục về sau, ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, ngưng thần tĩnh khí, bắt đầu chăm chú tu luyện Nhật Nguyệt Tâm Pháp, hẳn dự định nhất cổ tác khí lại đem Nhật Nguyệt Tâm Pháp tu luyện tới cảnh giới viên mãn, liền cố gắng tiến hành sau cùng bản vọt.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Liên tục đột phá

Tiêu Dật ý chìm đan điền, khép hờ hai mắt, bình yên vào tỉnh, không nghĩ, không nhìn, không nghe, bất động, lưỡi chống đỡ lên ngạc, trong miệng tân đầy lập tức chậm chậm nuốt xuống. Hô hấp chậm chậm mãnh nhu dần dần đạt tới sâu xa, như có như không, dường như quy tức.

Huyền bầu trời màu đen, tựa hồ đưa tay không thấy được năm ngón, không có bất kỳ cái gì nhiệt độ, ngay cả tinh quang đều không có. Mặt đất bao la một vùng tăm tối, lúc này đã qua giờ Tý ba khắc, đại địa đã ngủ say, ngoại trừ gió lớn có chút thổi, ngoại trừ ngẫu nhiên một hai tiếng chó sủa gọi, ngoại trừ ngoài cửa sổ lá rụng âm thanh, Hắc Thủy Thôn bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Phiến khắc về sau, Tiêu Dật chấn động toàn thân, Nhật Nguyệt Tâm Pháp đi qua ngày đêm càng không ngừng tu luyện, giờ phút này độ thành thạo càng là lên nhanh, chỉ nghe phù một tiếng, nội khí từ dưới đan điền xuất phát, trải qua sẽ âm, xuôi theo xương sống Đốc mạch thông vĩ lư, kẹp sống lưng cùng ngọc châm ba cửa ải, đến đỉnh đầu nê hoàn, lại từ hai tai gò má phân đạo mà xuống, đi cầu ô thước cùng nhâm mạch tiếp, xuôi theo ngực bụng chính giữa hạ hoàn đan ruyệt. Lấy khảm lập ly, thủy hỏa đã tề, nội khí tại thể nội xuôi theo mạch cho, đốc hai mạch thành công tuần hoàn một chu thiên.

Tiêu Dật chỉ cảm thấy thể nội hơi ngừng một lát, nội lực thời gian dần qua vẫn theo trước pháp, vòng đi vòng lại, tuần hoàn không thôi, đến tận đây Nhật Nguyệt Tâm Pháp tiến vào Viên Mãn chi cảnh.

"Keng! Chúc mừng túc chủ Nhật Nguyệt Tâm Pháp tu luyện tới cảnh giới viên mãn, định lực + 15, Căn Cốt + 15, nội lực giới hạn trên + 1000. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ đột phá Hậu Thiên tầng hai Luyện Bỉ cảnh giới!"

"Keng! Chúc mừng tức chủ đột phá Hậu Thiên tầng ba Luyện Cốt cảnh giới!"

Tiêu Dật lập tức cảm thấy giờ phút này toàn thân phảng phất có sức lực dùng thoải mái.

"Keng! Kiểm tra đến tức chủ Tinh Đình Điểm Thủy tiến vào Viên Mãn chi cảnh, phải chăng dung nhập Thuần Thân Thuật?"

"Dung Hợp!"

"Keng! Thành công xóa bỏ võ học Tinh Đình Điểm Thủy!"

"Keng! Chúc mừng tức chủ thành công tập được Thuần Thân Thuật (không tròn vẹn 2/ 12), trước mắt độ thành thạo 2500/ 30000, Sơ Khuy Môn Kính "

"Dựa vào, muốn hay không vô sỉ như vậy, Thuần Thân Thuật một cái độ khó lại cho ta tăng lên gấp đôi không chỉ? Chẳng lẽ lại kế tiếp tan sau khi đi vào liền biến thành 60000 không thành?"

"Không tệ, tính ngươi có tự mình hiểu lấy, bất quá cuối cùng còn sẽ gia tăng gấp trăm lần a!"

"Dựa vào, ngươi cái hồ hàng, Tiểu Gia lại bị ngươi hớ, lần này thật bị ngươi lừa thăm rồi. "

"Ta trước đó có liên tục nhắc nhở qua ngươi, cường ép dung nhập sẽ dẫn phát không biết biến hóa, ngươi từ nuốt quả đắng, đây là tội gì đến quá thay!"

"Ngươi liền tùy tiện nói một câu, ngay cả hai lần xác nhận đều không có, ở đâu ra liên tục nhắc nhở, nếu là dựa theo quy tắc này Dung Hợp cuối cùng một bản Bắc Đẩu Tiên Tung, độ thành thạo chẳng phải là cần 780000 điểm, cuối cùng gia tăng gấp trăm lần biến thành 78 triệu, dựa theo ta trước mắt Ngộ Tinh một canh giờ gia tăng 300 điểm tính toán, chẳng phải là cần gần 26 vạn canh giờ, mỗi ngày mười hai canh giờ không ăn không uống cần 21666 ngày, hàng năm 365 ngày, cái này chẳng phải là cần một cái kiếp, ngươi đây là hồ chết Bảo Bảo rồi! Chính là ta có chút thời gian, thế nhưng là khi đó ta thanh xuân vẫn còn chứ?"

"Ngươi chẳng lẽ không có phát hiện kỳ thật ngươi tại tu luyện cái khác khinh công thời điểm, Thuần Thân Thuật độ thành thạo cũng tại đối ứng tăng trưởng sao? Trên thực tế không cần lâu như vậy a, mà lại ngươi trong bao không phải thả rất nhiều gia tăng thuộc tính giới hạn trên đan dược a? Cho nên ngươi nói loại kia kết quả chỉ là kém nhất kết quả. Huống chi ngươi chẳng lẽ không có phát hiện thế giới này Vô Giả phổ biến so với người bình thường tuổi thọ muốn trưởng sao?"

"Ách, ngươi lúc nào trở nên hào tâm như vậy?"

"Đừng đem bản đạo sư nghĩ đến xấu như vậy được không, bản đạo sư thế nhưng là từ đầu đến cuối đều là đứng ở đối tức chủ tuyệt đối vị trí có lợi phía trên. Nếu không bản đạo sư sẽ nói cho ngươi biết một tin tức tốt?"

"Àn, ngươi chừng nào thì như thế chủ động, tuyệt đối có âm mưu, nói, ngươi muốn đánh Tiểu Gia ý định gì?" Tiêu Dật lập tức cảnh giác.

"Nào có, đây không phải ngươi nhìn ngươi gần nhất cũng đã nhận được không ít chỗ tốt không phải, hệ thống cũng nên rút ra ngươi làm trước có năng lượng, cho nên ngươi được có một chuẩn bị tâm lý. "

"Dựa vào, con em ngươi, ta liền nói ngươi không có hào tâm như vậy, nguyên lai có nước cờ, huống chi cái này có vẻ như với ngươi không quan hệ đi, ta điểm này nội lực thế nhưng là ta tân tân khổ khổ tu luyện ra được, vì sao phải cho ngươi a?"

"Không phải cho ta, là cung cấp cho hệ thống, huống chi ngươi nào có vất vả bao nhiêu, chẳng phải mấy ngày sự tình a. "

"Mấy ngày vất vả cũng không phải là vất vả? Thật sự là kỳ tai quái tai. "

"Nếu không dạng này, ngươi nhìn, lúc đầu ngươi mỗi lần thăng cấp đều chỉ có thể đơn độc giải tỏa, lần này ta sử dụng một cái đặc quyền, vừa vặn ngươi liên tục đột phá hai cái cảnh giới, ta đem ngươi hai lần giải tỏa cơ hội đặt ở cùng một chỗ như thế nào? Dạng này ngươi có thể giải khóa xuất phẩm chất cao vật phẩm xác suất cũng sẽ càng lớn, thế nào? Suy tính một chút, mau chóng cho ta trả lời chắc chắn, quá hạn không đợi a. " Tân Thủ Đạo Sư mặc dù vẫn là mặt không biểu tình, nhưng là Tiêu Dật làm sao cảm giác có một cỗ dẫn dụ hương vị.

Bất quá nhìn hấn thúc vội vã như vậy, chợt tưởng tượng, bề ngoài như có chút đạo lý bộ dáng, Tiêu Dật cũng liền đồng ý.

"Tích tích! Tức chủ năng lượng truyền thấu trong, nội lực giảm bớt 100... Tích tích năng lượng hấp thu xong tất, tức chủ nội lực vì 0. " Tiêu Dật lập tức một cái lão đảo.

"Dựa vào, nội lực vì 0, ngươi ngay cả 1 điểm cũng không có lưu lại cho ta a, ta tân tân khổ khổ tu luyện nội lực cái này không có?"

"Đừng hoảng hốt, không phải nói a, chỉ là hấp thu ngươi làm trước năng lượng mà thôi, cũng không phải hấp thu giới hạn trên, không có phá hư tiềm lực của ngươi, yên tâm. "

"Chờ chút, ta vừa rồi cẩn thận nghĩ nghĩ, giải tỏa một lần hoà giải khóa hai lần xác suất có vẻ như từ đầu đến cuối đều là giống nhau, dựa vào, ta lại bị ngươi hớ..."

"Ách, thế mà bị người kíp phản ứng, bất quá chuyện này cũng nói cho người cần đến đầu sớ là lại chuyện khẩn cấp, tuyệt đối không nên bối rối, phải cần thận suy nghĩ thận trọng quyết định, làm đạo sư ta thế nhưng là lại truyền thụ cho người một loại kinh nghiệm, người cũng coi như không lỗ. "

"Dựa vào... Cái này một nước Tiểu Gia nhớ kỹ, sớm tối sẽ còn đi qua. " Tiêu Dật tức giận bất bình nói.

"Đến mức đó sao, như vậy đi, nể tình mới vừa nói đến tuổi thọ cái này xác suất bên trên, người xem như đạt tới kích hoạt một vấn đề điều kiện, ta liền cho người hơi giảng giải một cái sinh mệnh cái này thuộc tính đại biểu ý tứ a. Người nghe cho kỹ, HP chính là đại biểu sinh mệnh của người bản nguyên, thông tục điểm nói cũng liền là của người tuổi thọ, nói một cách khác người bây giờ tuổi thọ là 100 tuổi, HP đề cao đại biểu người tuổi thọ đề cao, tất cả bổ sung sinh mệnh hoặc là đề cao sinh mệnh giới hạn trên Đan Dược chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, bình thường đều có thể chữa khỏi đại bộ phận thương thế, người chỉ cần nhớ kỹ điểm ấy là có thể. "

"Nguyên lai còn có kiểu nói này, lần này cuối cùng là minh bạch, tốt, Tiểu Gia cũng không phải như vậy bụng dạ hẹp hòi người, lần này xem như hai ta hòa nhau. Cho ta triển khai thuộc tính giới diện a!" Tiêu Dật tay chân vung lên đạo, giờ phút này đặc biệt nghĩ biết mình thuộc tính biến hóa.

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 15(5+ 5+ 5) thân pháp 25(15+ 10) Ngũ Tinh 305 Căn Cốt 20(5+ 15) định lực 25(5+ 5+ 15) "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền chưởng 20(10+ 10) kiếm pháp 10 đao pháp 20(10+ 10) kỳ môn 10 tạp học 110 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [Hậu Thiên tăng ba] tam lưu Võ Giả, sinh mệnh 100/ 100 nội lực 0/ 1500 "

"Thiên Phú: [Khinh Thân Cao Siêu] gia tăng tức chủ di động năng lực, tức chủ tốc độ di chuyển đề cao. "

"Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 2/ 12), độ thành thạo 2500/ 30000, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền chưởng, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 5: La Hán quyền, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 6: Sài Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

Tiêu Dật nhìn thấy thuộc tính của mình biến hóa, cuối cùng thoát khỏi thăm đạm vị trí, mặc dù bây giờ cũng rất thấp, nhưng là chỉ ít so với trước thoát nhìn muốn dễ chịu không ít, bất quá hết thảy vừa mới bắt đầu, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Mười lần giải tỏa

Tiêu Dật nhìn nhìn tu vi của mình cảnh giới, lại nhìn một chút mặt không thay đổi Tân Thủ Đạo Sư, mở mồm mở mắt nói: "Tiểu Gia có phải hay không thiên tài, lúc này mới mấy ngày, liền đã Hậu Thiên tăng ba cảnh giới, nếu là tuyên dương ra ngoài, có phải hay không để vô số thiên chi kiêu tử xấu hổ vô cùng?"

"Võ đạo vừa mới cất bước mà thôi, người đặc ý cái gì, liền cái này một cái nho nhỏ Hắc Thủy Thôn bên trong đều có rất nhiều người không phải người có thể đối phó, người một cái ngay cả Tân Thủ thôn đều ra không được tân thủ có cái gì tốt ý. "

"Được, mỗi lần người cũng có thể cho ta tưới một thùng nước lạnh, tốt a, tính người nói đến đều đúng, bất quá bây giờ nên thực hiện lời hứa của người, nhanh cho ta giải tỏa bao khóa! Lần này ta thế nhưng là thắng liền hai giai, dựa theo lần trước giải tỏa quy tắc, ta lần này muốn mười liên rút, không tin rút không đến đồ tốt. "

"Người làm là mở bao ruộng dâu, còn mười liên rút, trong bao cứ như vậy hơn mặt hàng, cấp thấp chiếm so sánh nhiều như vậy, người ý nghĩ thật đúng là có chút ngây thơ. "

"Dựa vào, người không nói ta kém chút quên đi, đáng chết, lúc trước sớm biết liền không thả nhiều như vậy cấp thấp bí tịch, cũng trách ta, nhất định phải vì gom góp nguyên bộ bí tịch, ngay cả cấp thấp nhất bí tịch cũng chưa thả qua. "

"Thiếu niên, có tiền khó mua sớm biết, nhận rõ hiện thực a. Phải chăng bắt đầu giải tỏa?"

"Giải tỏa!"

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Kinh Thôn Yếu Quyết một bản, Hoàng cấp thượng đẳng tâm pháp bí tịch. Có thể hấp thu không cao hơn tự thân nội lực giới hạn trên địch quân nội lực, chỉ có thể hấp thu không cách nào tồn trữ, điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau định lực + 10, Căn Cốt + 20, nội lực giới hạn trên + 500. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Kim Nhận Kinh Công một bản, Hoàng cấp thượng đẳng kinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau định lực + 5, thân pháp + 15. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Tiểu Hồng Quyền một bản, Hoàng cấp thượng đẳng quyền chương bí tịch. Điều kiện tu luyện không, Viên Mãn sau lực cánh tay + 10, quyền chương + 10. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Đại Hồng Quyền một bản, Huyền Cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch. Điều kiện tu luyện quyền chương 30, Viên Mãn sau quyền chương + 20. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Kim Ti Bối Tâm một kiện, Tứ Tinh Địa Khí, có thể phòng ngự đại bộ phận vũ khí tổn thương. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Huyền Thiết Chủy Thủ một kiện, Lục Tinh Địa Khí, thần binh lợi khí, nó Sắc Bén thể chỗ hãn hữu, chặt kim loại như vật liệu gỗ, thổi tóc tóc đứt, gấp lưỡi dao phải gãy, chém sắt như chém bùn. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Tục Cốt Đan, số lượng 99 khóa. Hoàn mỹ Nhất Tinh linh đan, khí tức hương thơm thanh lương, tục xương chữa thương công hiệu như Thần. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Tiểu Hoàn Đan, số lượng 99 khóa. Hoàn mỹ nhị tinh linh đan, màu xanh biếc, tập võ trong tha thiết ước mơ linh đan, có thể trợ công lực khôi phục, đồng thời lần đầu sử dụng còn sẽ gia tăng 100 nội lực giới hạn trên, lần thứ hai về sau thì vô hiệu. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Phi Diễm Tảo Bích một bản, Huyền Cấp hạ đẳng kinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện thân pháp 30, Viên Mãn hậu thân Pháp thuộc tính + 20. "

"Keng! Chúc mừng giải tỏa Bồ Tước Xung Thiên một bản, Huyền Cấp thượng đẳng kinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện thân pháp 50, Viên Mãn sau định lực + 10, thân pháp + 20. "

Lần này quả thật là vận khí bạo rap, lại có ba quyển Huyền Cấp Công Pháp, muốn biết cho dù là hạ đẳng Huyền Cấp Công Pháp tại trong thôn cũng là hi hữu nhất hàng. Đáng tiếc hơi có chút tiếc nuối chính là không có thỏa mãn điều kiện tu luyện, không thể lập tức tu luyện. Bất quá Tiêu Dật tin tưởng cũng muộn không được mấy ngày.

Hơn nữa còn có hai viên Đan Dược, mình nội lực vừa mới bị hệ thống hút khô, cái này không đây thật là vừa định ngủ gật liền có người đưa lên gối đầu, có Tiểu Hoàn Đan, nội lực đây còn không phải là soạt soạt soạt dâng đi lên, Tục Cốt Đan vừa vận chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Trên cơ bản Tiêu Dật rưng rưng vật bên trong ngoại trừ số ít đặc thù tác dụng dược phẩm, như loại này có thể tính gộp lại gộp lại dược phẩm cơ bản đều là đầy giới hạn trên 99 cái, bởi vì cái này được phẩm 99 cái chỉ chiếm một ô, lại nhiều lời nói lại sẽ dư thừa một ô cất giữ, cho nên Tiêu Dật trước đó cất giữ vật phẩm thời điểm cơ bản tính được gặt gao, không sẽ nhiều, cũng sẽ không thiếu.

Lúc này Tiêu Dật lại có chút hối hận, lúc trước chỉ là mỗi loại phẩm loại thả 99 khóa, có chút lòng tham không đủ.

Tiêu Dật nhìn thấy hai kiện Trang Bị, mừng rỡ xuất ra Huyền Thiết Chủy Thủ, này chủy thủ ngay cả chuôi một thước hai tấc, phủ lấy cá mập Bì mủ. Ngoại hình đen kịt không ánh sáng, phân lượng cùng bình thường đao kiếm không khác. Chạm rãi từ trong bao da rút ra, chủy thủ mũi nhọn hàn khí bức người, Tiêu Dật xích lại gần liền rung mình một cái, liền tiện tay ném đi, cắm vào sàn nhà, cắm thẳng đến chuôi.

Tiêu Dật cảm thán, quả nhiên sắc bén dị thường.

Về phần Kim Ti Bối Tâm, Tiêu Dật đã có ý nghĩ của mình, khẳng định là tìm thích hợp cơ sở giao cho mẫu thân, mình theo công lực làm sâu sắc, tin tưởng có thể đối với mình tạo thành tổn thương người cũng càng ngày càng ít.

Tiếp tục làm việc hỏi: "Cái này Trang Bị Đẳng Cấp có thể hay không phiền phức giải thích một chút. "

"Thương Khung Đại Lục Trang Bị Đẳng Cấp chia làm Thiên Địa Nhân ba cái phẩm chất, từ cao tới thấp theo thứ tự là Thiên Khí, Địa Khí, Nhân Khí; mà ba cái phẩm chất mỗi cái phẩm chất lại phân làm Nhất Tinh đến Cửu Tinh chín cái Đẳng Cấp, Cửu Tinh tối cao, Nhất Tinh thấp nhất. "

"Thì ra là thế, xem ra ta không cần lo lắng Trang Bị vấn đề, dù sao nhớ không lầm, liền cái này hai kiện thế nhưng là ta lúc đầu cất giữ thời điểm kém nhất hai kiện Trang Bị. "

"Không cần thiết cao hứng quá sớm, muốn biết càng là cao Đẳng Cấp Trang Bị đối tức chủ thuộc tính yêu cầu càng cao, người liền may mắn đây là trong

bao hai kiện kém nhất Trang Bị a!"

"Hợp lấy lời gì đến trong miệng người đều không có tốt, không nói, ăn trước một viên Tiểu Hoàn Đan bỏ một chút lại nói. "

"Keng! Chúc mừng nhân vật chính thành công phục dựng Tiểu Hoàn Đan, nội lực giới hạn trên gia tăng đến 1600, nội lực khôi phục đến 1600. "

"Bingo, này mới đúng mà!" Tiêu Dật búng tay một cái nói.

"Hiện tại lại cho ta đem cái kia ba quyển bí tịch tu luyện lại nói!"

Sau ba canh giờ...

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Kinh Thôn Yếu Quyết. Trước mắt độ thành thạo 5/ 600, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Kim Nhận Kinh Công. Trước mắt độ thành thạo 5/ 600, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Tiểu Hồng Quyền. Trước mắt độ thành thạo 5/ 600, Đăng Đường Nhập Thất. "

Sắc trời Phá Hiếu, đại địa mông lung, như là bao phủ màu xám bạc lưa mông. Lúc này, mọi âm thanh sợ tịch, đột nhiên gà trống một hát Thiên Hạ trắng phá vỡ cái này yên tĩnh. Một hồi, Đông Phương chân trời hiện lên một phiến ngân bạch sắc, đại địa cũng thời gian dần qua chỉ riêng phát sáng lên.

"Ân, bất tri bất giác trời đều đã sáng. Hôm nay trước hết đi quảng trường đứng như cọc gỗ, sau đó tu luyện Tiểu Hồng Quyền, Viên Mãn về sau lại tu luyện Kim Nhận Công. " Tiêu Dật dứt khoát ra khỏi phòng, trong lòng âm thầm quy hoạch nói.

Tiêu Dật cùng mẫu thân một đạo dùng qua bữa sáng về sau, đi ra gia môn, dọc theo hồ nước, vòng qua một phiến Lâm Từ, bỗng nhiên nghe một phiến huyền ảo thanh âm, đưa mắt tứ phương, trong thôn không ít người tại nhắc một hướng cửa thôn phương hướng đi ra.

Tiêu Dật đi theo đám người đi hướng trong thôn lối ra chỗ, ngẩng đầu nhìn lên, nhưng thôn cổng một tòa sân gỗ dần dần bị dựng lên, này bệ chính là cao khoảng một trượng, càng là tại hai bên trên vách đá cắm lên không ít tráng kiện trụ cột, khiến cho mặt bàn mở rộng đến năm trượng chi rộng.

Đài cao dọc theo cửa thôn đại môn ba trượng chỗ sắp đặt một đài giai, từng bước mà lên, trên đài sắp đặt một cái trường án, trên bàn dọn lên trong thôn đi săn đội ngũ săn đuổi cầm thú, chín cái hoàn chỉnh nướng chín heo, ngựa, trâu, dê, hươu, sói, sư, hổ, báo.

Cổng phẩm trường dưới bàn một đĩa bé cao đỉnh lò, bên cạnh bày đầy một chút ngũ sắc tờ cùng minh tệ, ngon miệng bạc dự bị. Ngũ sắc tờ chính là hồng, vàng, xanh, trắng, tối năm loại nhan sắc, thật mỏng, có ở giữa còn kẹp có bông.

Theo tế tổ bệ dựng hoàn tất, dưới đài cũng lục tục ngo ngoe tụ mẫn không ít người.

Tiêu Dật nhìn thấy Thạch Thủ Ngân đi tới, vội vàng đi tới đụng đụng đối phương nói: "Thủ Ngân đại ca, đây là?"

"Người chẳng lẽ không biết hôm nay là ngày gì không?" Thạch Thủ Ngân nghi hoặc nói.

"Thủ Ngân đại ca, người biết đến, cái này chín năm ta ngơ ngơ ngác ngác, cũng không ai nói cho ta biết, xác thực không biết. " Tiêu Dật lung tung sờ lên đầu nói.

"Mấy ngày nay là ta Hán Tộc trọng yếu ngày lễ một trong, Thập Nguyệt Sóc nói Hàn Y Tiết, hiện tại trong thôn từ trên xuống dưới đang bận trừ bị tế tổ tương khánh, hôm nay là ngày đầu tiên, đội sẽ dựng tốt tế tổ bệ phía sau giữa trưa tắm rửa chay tịnh, buổi tối bắt đầu tế tổ. Một mặt đến tế tự tổ linh, kỳ mời tổ tiên bảo hộ, khẩn cầu năm được mùa; thứ hai chúc mừng bội thu. " Thạch Thủ Ngân nghĩ nghĩ, cũng thế, vội nói.

Nhân tự giả, cho nên thi triển thành kính chi tâm, tiến mới giả, cho nên thân nước sương chi nghĩ... Chúng thôn dân lấy săn đuổi cầm thú tế tự tiên tổ cùng Nhật Nguyệt Sao trời lấy khẩn cầu năm được mùa, vất vả cần cù một năm đám người cũng thu hoạch được uống rượu cùng nghỉ ngơi cơ sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thập Nguyệt Sóc tế

Âm lịch mừng một tháng mười, gọi là "Thập Nguyệt Triều", lại xưng tế tổ tiết, chính là Hán nhân đại thể, từ xưa đến nay liền có bội thu thời tế điện tổ tông tập tục, lấy đó hiểu kính, không quên gốc. Nó không chỉ có là thu hoạch tế lễ cùng bội thu yển sẽ long trọng cử hành ngày lễ, đồng thời cũng đại biểu cho

đông hàn lóc sáng, này Hậu Thiên khí dần dần rét lạnh, nhắc nhở mọi người vì vượt qua trời đông giá rét làm tốt tinh thần chuẩn bị.

Hắc Thủy Thôn chính là thuần túy Hán nhân thôn trang, nhân khẩu không đủ một ngàn, tọa lạc ở Triệu Quốc trong phạm vi thế lực Hắc Long Sơn Mạch phụ cận trong núi sâu.

Bên ngoài mấy trăm dặm chính là Triệu Quốc trong phạm vi thế lực thủy mặc thành nhỏ vị trí, thành nhỏ nhân khẩu ước chừng hơn năm vạn người, kỳ thế lực vừa vặn phóng xạ xung quanh thôn trấn, Hậu Thiên tăng bảy Vô Giả bởi vì cần Trấn Thủ thành nhỏ, cho nên Triệu Quốc đặc phái một cái Thiên Tướng dẫn đầu ba ngàn binh sĩ trú đóng ở thành nhỏ bên trong.

Mà mỗi đến lúc này, những binh lính này tại phụ cận có phần không an phận, thường thường đoạn này ngày cũng đại biểu Nam Hoang bách tộc cướp bóc bắt đầu, bởi vì đều cần vì mùa đông chứa đựng đầy đủ vật tư. Cho nên thỉnh thoảng sẽ có nhỏ cô phần binh sĩ khắp nơi cướp đoạt từng cái thôn trấn lương thực dự trữ cùng dê bò chớ lực súc.

Phụ cận có Hán nhân thôn xóm sợ đều bức mình chẳng dám nói ra, bởi vì thân ở Triệu Quốc trong phạm vi thế lực, không thể không nhện khí thôn âm thanh, có tâm tư nhay bén, biết tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu, che dấu đại bộ phận vật tư, bên ngoài chỉ còn sót lại chút ít lực súc, cứ như vậy tránh khỏi đối phương bởi vì không có cướp đoạt đến vật tư mà giận chó đánh mèo giết người cho hả giận, thứ hai lại có thể bảo trụ phần lớn vật tư, cũng coi là trong khổ nạn cầu sinh tồn.

Biện pháp mặc dù không tệ, nhưng tuyệt không phải kế hoạch lâu dài, mà lại theo Nam Hoang tam đại thế lực xung đột tăng lên, phụ cận các thành nhỏ thủ vệ Binh khẩu vị cũng càng lúc càng lớn, động một tí đối thành nhỏ phía dưới phụ thuộc từng cái thôn trấn có chút không hài lòng ý liền rút kiếm đá thương người, như thế làm cho các thôn các trấn lòng người hoang mang rối loạn.

Có phần kháng thôn xóm, tiếc rằng thực lực không đủ, liều mạng cái cá chết lưới rách, ngọc thạch câu phân; cũng có nâng thôn di chuyển, tránh né mũi nhọn. Thế nhưng là phạm là có một khả năng nhỏ nhoi sống sót, ai lại nguyện ý phiêu bạt không nơi nương tựa, ly biệt quê hương đâu?

Cho nên Hắc Thủy Thôn đám người luôn luôn sẵn sàng ra trận, gối giáo chờ sáng, đề phòng ngoại tộc xâm chiếm. Cho nên Hắc Thủy Thôn một mực là phụ cận Thủy Mặc Thành Thiên Tướng cái đình trong mắt trong tai đâm, nếu không phải Thạch Mẫn một mực tại Hắc Long Vương thành bên trong quần nhau, thành nhỏ đóng giữ Thiên Tướng cổ kị Thạch Mẫn Thân Phận, một mực không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tục ngữ nói thời trẻ qua mau, người không ngàn ngày tốt. Thạch Mẫn mặc dù những năm gần đây uy danh nhất thời có một không hai, nhưng là quan trường chung quy là khó tránh khỏi đụng phải đối lập thế lực, phía trên lại có càng cao hơn một cấp quan viên cầm tay, mặc dù đối phương không thể đem Thạch Mẫn như thế nào, nhưng là cần thận trọng phía dưới, Hắc Thủy Thôn cùng Thạch Mẫn quan hệ tra một cái liên biết, hoặc là bởi vì xao son chân hổ, một ngày này bên trong tòa thành nhỏ tới một đạo thần bí tuổi trẻ thân ảnh...

Lúc này Hắc Thủy Thôn bên trong đám người làm tế tổ vội vàng, đi săn đội ngũ thành viên thì làm tranh tài sự tình ma quyền sát chương, từng cái đều dự định mở ra thân thủ.

Làm một tên ưu tú thợ săn, thuần phục khuyến mã, có thể tự lấy thuần phục mãnh hổ; trói ung chi thủ, cũng không sợ lực trói Thương Long. Thâm sơn rừng rậm, là nó Thường Thắng sa trường; bách điều vạn thú, cũng là dưới trướng tiên phong. Bởi vì cái gọi là sức gió cung khảm sừng minh, thợ săn thú Hoang thành. Có khô Ưng Nhãn tật, tuyết tận móng ngựa nhẹ. Chợt qua Ưng Sâu Giản, còn về rừng rậm đen. Về nhìn xạ điêu chỗ, ngàn dặm mộ mây bình.

Mà cung sẵn, túi đựng tên hoặc mũi tên túi thì là mỗi một người thợ săn ưu tú ắt không thể thiếu đi săn công cụ, cho nên tranh tài càng là không thể thiếu kỵ xạ.

Ngày đầu tiên chính là tế tổ ngày, ban ngày tắm rửa chay tịnh, buổi tối bắt đầu tế tổ.

Ngày thứ hai chính là tranh tài ngày, ngày này sẽ trong thôn trên quảng trường, tỷ thí kỵ xạ.

Tại quảng trường một bên khác một đường ven đường trên tầng cây treo thật cao lấy trên trăm mặt tiền đem, sau đó tại trong thời gian quy định, dự thi đi săn đội ngũ thành viên có thể từ tế tự chín loại động vật bên trong chọn lựa một loại thuần phục làm tọa kỵ, sau đó tiến hành tranh tài, đội dự thi viên từ quảng trường đối diện tiến hành xạ kích, một bên quát ngựa, một bên giương cung bắn tên, mỗi người trên tên đều có riêng phần mình tiêu ký.

Tranh tài cuối cùng từ dựa theo xạ kích mục tiêu số lượng tiến hành bài danh, người chiến thắng sẽ thu hoạch được trong thôn đi săn đệ nhất nhân Liệp Vương xưng hào, cũng sẽ thu hoạch được vật chất bên trên to lớn ban thưởng. Trong thôn trên dưới mọi người không khỏi lấy thu hoạch Liệp Vương xưng hào làm vinh. Nhớ năm đó, Thạch Thủ Nhân cùng đi săn đội ngũ đội trưởng Thạch Phong đều là vinh lấy được Liệp Vương xưng hào người.

Tranh tài ban thưởng càng là Hắc Thủy Thôn truyền thừa vũ khí, Tam Tinh Địa Khí Vạn Thạch Cung. Nói này cung này có thể nói là xa gần nghe tiếng, nó là dùng so sánh sắt thép còn cứng rắn hơn nhưng phi thường nhẹ gỗ từ đàn chế tác mà thành công, khom lưng tinh lương, dây cung dẻo dai phi phạm, chính là thể trọng như núi Nam Hoang Bạch Hồ hồ gân ché.

Vạn Thạch Cung mũi tên cũng là bất phạm, đầu mũi tên chính là từ dùng Lang Vương răng nanh tỉ mỉ rèn luyện mà thành, sắc bén hẹp dài đầu mũi tên thâm nhiên tranh đoạt người, nhưng lại tản ra một cỗ khó mà chống cự lực hấp dẫn, dù cho bất thiện giương cung người cũng khó tránh khỏi thấy chỉ tâm vui. Thân mũi tên toàn thân căng là tản ra một cỗ trong vắt hoàng quang, thần bí phi phạm.

Nếu là mới Liệp Vương người đoạt giải có thể thông qua đòi trước Liệp Vương khảo nghiệm, như vậy Vạn Thạch Cung đem sẽ từ đòi trước Liệp Vương tự tay giao cho tân nhiệm Liệp Vương người đoạt giải.

Mà lần này Thạch Tín thế nhưng là đối Lập Vương xưng hào tình thế bất buộc...

Nghe được Thạch Thủ Ngân kiều nói này, Tiêu Dật vỗ cái ót, giật mình lớn Ngộ Đạo: "Thì ra là thế!"

"Nói lên đi sẵn đội ngũ phó đội trưởng Thạch Tín cùng ta Phụ thân năm đó tranh đoạt Lập Vương xưng hào còn có một đoạn cổ sự. " Thạch Thủ Ngân thân bí nói ra.

"A, thân bí gì chuyện cũ?" Tiêu Dật cũng tò mò.

"Năm đó a, ta mặc dù bởi vì tuổi nhỏ rất nhiều chuyện không phải hết sức rõ ràng, nhưng là một lần kia tranh đoạt thế nhưng là thấy rõ ràng, nghe nói năm đó người Phụ thân thế nhưng là trong thôn Định Hải thân chăm, bị đồng đảng thôn dân xưng là Tiêu đại hiệp, làm toàn bộ Nam Hoang một tay có thể đếm được Tiên Thiên cao thủ một trong, lúc đương thời thúc phụ tọa trấn Hắc Thủy Thôn, chúng ta thôn uy vọng thế nhưng là nhất thời có một không hai, muốn biết Nam Hoang tam đại thế lực bên ngoài cũng liền ba cái Tiên Thiên cao thủ riêng phần mình tọa trấn vương thành, người nói khi đó chúng ta thôn bá không bá khí?" Thạch Thủ Ngân tiếng nói nhất chuyển, tiếp tục nói ra:

"Bất quá, năm đó không biết nguyên nhân gì, Thạch Tín hấn một mực đối thúc phụ trong lòng còn có khúc mắc, lúc ấy ta nghe nói thúc phụ chỉ điểm Thủ Nhân thúc thương pháp, còn chỉ điểm ta Phụ thân kiếm pháp, nghe nói lúc trước Thạch Tín cũng là học kiếm, nhưng là hấn một mực không nguyện ý để thúc phụ chỉ điểm, về sau thúc phụ rời đi thôn phía sau Thạch Tín còn vụng trộm chạy đi tìm ta Phụ thân học tập kiếm pháp. "

"Cho dù ta Phụ thân đem kiếm pháp giao cho hấn phía sau đến một lần bởi vì hấn so sánh ta Phụ thân nhỏ tuổi không ít, thứ hai ta Phụ thân so với thúc phụ cuối cùng chênh lệch không ít, cho nên một lần kia tranh đoạt Lập Vương chỉ chiến Thạch Tín cuối cùng bại bởi ta Phụ thân, cũng chính bởi vì cùng hấn tranh đấu là ta Phụ thân, ta mới hiểu như thế rõ ràng. Nghe nói khi đó Thạch Tín liền thế, một ngày không đánh bại ta Phụ thân, một ngày liền không tranh Lập Vương, lần này vừa hấn tới tham gia, chỉ sợ hấn là lòng tin mười phần. "

"Chỉ là một cái Lập Vương xưng hào có cần phải nhìn trọng yếu như vậy sao?" Tiêu Dật kỳ quái nói.

"Người đây liền không hiểu được đi, cái này không chỉ có là vinh dự vấn đề, sẽ thu hoạch được trong thôn năm nay một thành tài nguyên làm ban thưởng không nói, hơn nữa còn có thể thu hoạch được chúng ta Hắc Thủy Thôn trấn tộc chi khí Vạn Thạch Cung. " Thạch Thủ Ngân tràn ngập ước mơ địa đạo.

"Một cái Tam Tinh Địa Khí mà thôi, cũng còn không đến mức a?" Tiêu Dật cau mày nói.

"Không riêng gì vũ khí, còn có nguyên bộ Công Pháp, nghe nói có một bộ Huyền Cấp trung đẳng Công Pháp Truy Phong Tiến Pháp cùng Truy Phong Thân Pháp. Lần này người minh bạch đi, Huyền Cấp trung đẳng Công Pháp mặc dù tại ba đại quốc gia ở giữa tính không được cái gì. Nhưng là nguyên bộ võ học Công Pháp, vậy liền lại là một chuyện khác. " Thạch Thủ Ngân cẩn thận giải thích nói.

"Người biết không? Liền ngay cả ta mỗi lần muốn tu luyện, ta cái kia cứng nhắc cha đều một mực che giấu, hoàn mỹ kỳ danh viết không thể phá hết sức quy củ của tổ truyền, chỉ có Lập Vương mới có thể có tư cách tu luyện. Người nói hấn có phải hay không lão ngoan cố?" Thạch Thủ Ngân tức giận bắt bình nói.

"Chẳng lẽ người liền không có học trộm sao?" Tiêu Dật hiểu kỳ nói.

"Hắc hắc, vẫn là người hiểu ta, thế nhưng là mỗi lần lão đầu nhà ta đều là che được cực kỳ chặt chẽ, thần thần bí bí, ta căn bản không có cơ sẽ học trộm a!" Thạch Thủ Ngân tức cười nói.

"Có lẽ là Thạch Phong thúc cảm thấy không quy củ không thành quy tắc, hấn làm như vậy tự có hấn đạo lý của mình. " Tiêu Dật an ủi.

"Hừ, đó là người không biết tình huống, muốn biết năm đó nghe nói Triệu Quốc chủ đều muốn đánh chúng ta trấn tộc chi khí chú ý, khi đó còn không phải có kị người Phụ thân nguyên nhân không có động thủ, người nói nếu là chúng ta người người đều tu luyện bộ kia Công Pháp, cường đại lên tốt bao nhiêu? Bảy giờ thúc phụ mất tích hơn một năm, chỉ sợ không ít hữu tâm người cũng đã dần dần kiếm chế không được, ta liền sợ lúc này có người ném đá dò đường, hiện tại chúng ta thôn không có đỉnh tiêm chiến lực, khi đó liền thâm rồi..." Thạch Thủ Ngân lo lắng nói.

"Bình đến tướng chấn, nước đến đất chặn, sự tình chưa chắc có tướng tượng bết bát như vậy, lại nói có Thạch Mẫn đại ca tại Hắc Long Vương thành bên trong quần nhau, chỉ sợ cho dù là muốn đánh chúng ta thôn chủ ý, cũng không sẽ trắng trợn nơi tùy ý làm bậy. "

"Liền sợ có ít người ý nghĩ không phải Thạch Mẫn ý chí có thể ngăn cản được, ti như Hoàng thái tử thạch tuyên, ti như tân công thạch thao, thậm chí là quốc chủ Thạch Hồ, rất rất nhiều. " Thạch Thủ Ngân lắc lắc đầu nói.

Hai người liếc nhau, nhao nhao thở dài một hơi. Tiêu Dật âm thầm nắm chặt hai tay, mắt thấy tình huống càng thêm khẩn cấp, mà lại một lần nữa nghe được Phụ thân tin tức, thậm hạ quyết tâm mình nhất định phải tăng thêm tốc độ tu luyện, cố gắng đề cao tự thân cảnh giới...

"Không đàm luận những chuyện này, đúng, Thủ Ngân đại ca, theo đạo lý người cùng Thủ Nhân thúc hấn là giống nhau bối phận đi, vì cái gì người cũng gọi hấn thúc a?" Tiêu Dật thấy bầu không khí có chút trầm trọng, liền nói sang chuyện khác, cố ý bát quái.

"Ách... Thực tình không muốn nhắc tới, đến một lần bởi vì ta gia gia thành gia muộn, sau đó ta tăng thêm lão đầu linh lại là gia gia lão tới chết, Thủ Nhân thúc hấn Phụ thân lấy vợ sinh con lại sớm, bởi như vậy hai đi, lão đầu linh tuổi tác cùng hấn bên trên còn kém một đời, cứ như vậy cuối cùng Thủ Nhân thúc niên kỷ so sánh ta Phụ thân còn lớn hơn. Mặc dù bối phận trên so sánh ta Phụ thân nhỏ đồng lứa, nhưng là người tập võ đạt giả vi tiên, Thủ Nhân thúc cảnh giới võ đạo so sánh ta Gia lão đầu chết cao, cho nên lão đầu từ nhà ta đành phải một cái nhân sinh ngọt ngát, cũng chỉ có thể tại trên miệng chiếm chiếm tiện nghi, việc này người cũng đừng cùng lão đầu từ nhà ta nói a!"

"Sao có thể chứ!" Tiêu Dật cười khan nói.

"Người thế nhưng là không biết, trước kia khi còn bé không hiểu chuyện, ta ở trước mặt mọi người gọi thủ nhân đại ca, bị lão đầu từ nhà ta dùng lại lớp bốp nơi cuống đánh một trận, nói ta không biết lớn nhỏ; nhưng là vừa về tới người, lão đầu từ nhà ta liền cao hứng toét ra lên miệng đến, giống như hấn chiếm nhiều đạt tiện nghi giống như, hấn là cao hứng, thế nhưng là cái mông của ta còn mơ hồ làm đau đầu, bị đánh nhiều lần, trường trí nhớ, cho nên về sau ta cũng không dám lại gọi thủ nhân đại ca, đành phải cùng mọi người đồng dạng, gọi Thủ Nhân thúc thôi!" Thạch Thủ Ngân nói xong còn lòng vẫn còn sợ hãi sờ lên cái mông.

Tiêu Dật cười trộm một tiếng, xem ra khi còn bé đúng là bị đánh sợ, đều tạo thành phản xạ có điều kiện.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Nguy cơ chột hiện

Theo đám người đồng tâm hiệp lực, tế tổ bộ cuối cùng biên giới bộ phận cũng dần dần dựng hoàn tất, giờ phút này tế tổ bộ lưu lại một chút nhân thủ trông coi về sau, vào lúc giữa trưa, tất cả mọi người tự giác về nhà tắm rửa chay tịnh, có người vì đối tổ tế lấy đó thành ý, không quên gốc, thậm chí cơm trưa cũng chưa ăn.

Thạch Thủ Ngân cũng cáo biệt Tiêu Dật trở về, mà Tiêu Dật dứt khoát liền ở một bên đất trống chỗ ngồi xuống tu luyện trong đó công, cứ như vậy một mực tu luyện sau ba canh giờ, sắc trời dần dần muộn, theo thời gian trôi qua, tế tổ dưới đài người lần nữa nhiều hơn. Tiêu Dật liền đình chỉ tu luyện.

"Keng! Chúc mừng Kinh Thôn Yêu Quyết tiến giai. Trước mắt độ thành thạo 320/ 900, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Ngay tại Tiêu Dật xem xét mình thuộc tính thời điểm, tế tổ dưới đài đầu người nhiều, đám người cao đàm khoát luận, rất là náo nhiệt, có niên kỉ ấu hài từ linh hoạt xuyên thẳng qua tại các đại nhân ở giữa, đùa giỡn ha ha hí. Mà tại lúc này, đi sẵn đội ngũ thành viên bắt đầu dần dần tới, Thạch Phong càng là lần đầu tiên long trọng nơi võ trang đầy đủ mang theo trấn tộc chi khí đi đến tế đàn.

Giờ khắc này các đại nhân dần dần kéo lại tiểu hài tử, khiến cho nó không thể loạn động; giờ khắc này đi sẵn đội ngũ thành viên cũng đều từng cái bề ngoài một phiến trang nghiêm nhìn về phía trấn tộc chi khí Vạn Thạch Cung.

Sau đó Hắc Thủy Thôn một chút đức cao vọng trọng lão người cũng đều quần áo chỉnh tề, trang trọng nghiêm túc chậm chậm đi tới.

Theo Thạch Phong đem trấn tộc chi khí Vạn Thạch Cung đặt ở tế đàn Trung Ương giá vũ khí bên trên thời điểm, thôn trưởng chờ người cũng đi lên tế đàn, lúc này tế đàn bên trên lần lượt đổ đầy rượu cùng ăn thịt, tế phẩm từ lâu chuẩn bị hoàn tất đã lâu.

Chỉ thấy thôn trưởng Thạch Tận Trung chờ người không nói một lời nhìn về phía chân trời, theo mặt trời lặn cuối cùng một tia dư huy kết thúc, Thạch Tận Trung lớn tiếng nói: "Mặt trời lặn, châm lửa!"

Theo câu nói này rơi xuống, tế đàn chung quanh lập tức bị bó đuốc chiếu phát sáng lên.

Lúc này, mọi người dưới đài đều yên tĩnh trở lại, nhao nhao ngẩng đầu nhìn tế đàn. Thạch Tận Trung thấy thế hô lớn nói: "Tế tổ bắt đầu!"

Liền thấy Thạch Thủ Nhân, Thạch Phong, Thạch Tín chờ chín tên đi sẵn đội ngũ thành viên nhao nhao mang theo công nhật tiến leo lên tế đàn, mỗi tên vẫn là đặc biệt xử lý qua, bốc lửa ánh sáng, Tiêu Dật một mặt hiếu kỳ, nhưng chỉ thấy mọi người dưới đài mây may không có cảm giác được ngoài ý muốn, Tiêu Dật đưa mắt nhìn lại, chín người kia phân biệt đối ứng bàn phía trên heo, ngựa, trâu, dê, hươu, sói, sư, hổ, báo theo thứ tự đứng thẳng.

Nhưng thấy chín người không nói một lời đi đến tế đàn Trung Ương đại đình chỗ, riêng phần mình giương cung cài tên, chỉ nghe "Huru huru!" chín tiếng, liền thấy chín chi lợi kiếm mang theo ánh lửa, ôm theo một cổ duệ khiêu, phân biệt cắm vào đối ứng tế phẩm bên trong.

Lúc này Tiêu Dật lại nghe được thôn trưởng hô: "Quý Lễ!"

Chín người lập tức bỏ vũ khí xuống, riêng phần mình đối với mình cái kia con mồi, cung cung kính kính cúi đầu liên quý, giờ phút này trên tế đài thôn trưởng đám người cũng đều thành tâm quý xuống, mọi người dưới đài cũng nhao nhao xu chi nhục vụ, tùy theo quý xuống, liên tục dập đầu. Tiêu Dật thấy thế, cũng thành tâm nơi quý xuống lạy.

Thẳng đến thôn trưởng đứng dậy xoay người nói: "Nghỉ!"

Đám người nghe vậy ầm vang đứng dậy, cung cung kính kính, không nói một lời chú mục trên đài, nhưng thấy cái kia chín tên đi sẵn đội ngũ thành viên cũng nhao nhao xuống đài.

Lúc này, thôn trưởng Thạch Tận Trung đang chờ cung tụng tế văn, đột nhiên...

Cửa thôn chỗ truyền đến một trận tiếng vó ngựa dồn dập, từng tiếng lọt vào tai. Trong lòng mọi người giật mình, nhao nhao biến sắc, đều chú mục viễn thị, nhưng thấy cửa thôn đột nhiên cái kia xuất hiện một đội chừng trăm người thiết kỵ, nhanh chóng hướng cửa thôn tới gần.

Theo dõi phương dần dần tới gần, thỉnh linh bay tới mờ ra đại kỳ, nhưng thấy cờ dài ba xích, phía trên thêu lên một cái to lớn màu đỏ triệu chữ tại đón gió phấp phới, tại thôn trước hai bên ánh lửa chiếu rọi phía dưới lộ ra dị thường bất mắt.

Dưới cờ cầm đầu song cười song hành, nhưng thấy hai con ngựa chiến bộ yên ngựa tươi sáng, toàn thân thuần trắng, không có chút nào một túm tạp sắc, gót sắt tung tóe thạch, ngân liệt thuận gió, xem xét chính là tốt nhất BMW lương cầu.

Mà cái kia người đầu lĩnh dáng người cao to, niên kỷ tại bốn mươi tả hữu, một trương hung ác nham hiểm trên mặt mũi cao sâu mắt, ưng xem lang cổ, làm người ta nhìn tới phát lạnh. Người này trên gương mặt um tùm xốc xếch sợi râu cùng làn da màu trắng cùng Hán nhân khác biệt quá nhiều, lại là loại người da trắng, cũng là Yết nhân bên trong quý tộc.

So sánh với nhau bên cạnh người liền trẻ lại rất nhiều, ước chừng mười bảy mười tám tuổi niên kỷ, ngay tại đội kỵ binh kia sắp tới gần cửa thôn tế đàn thời điểm, trung niên nhân kia vậy mà từ ngựa núi ngày nhảy xuống, cung kính vịn người trẻ tuổi từ thân ngựa bên trên xuống tới. Không thể nghi ngờ để trẻ tuổi người thu hút sự chú ý của người khác.

Từ trung niên người hành vi đó có thể thấy được, người tuổi trẻ Thân Phận không tầm thường, mà sau lưng những binh lính kia càng là thống nhất trang phục, ngoại trừ dẫn đầu hai con ngựa bên ngoài, đều là thuần một sắc chủng loại, cũng chỉ có Triệu Quốc loại quốc gia này thế lực mới có thể kiểm ra loại này thuần một sắc thốt ngựa đến Trang Bị binh sĩ.

Những binh lính này trong tay từng cái dẫn theo loan đao, thần thái bur hăn, thần tình nghiêm túc chờ đợi phía trước người lên tiếng.

"Là Thủy Mặc Thành đóng quân binh sĩ!"

"Là Triệu Quốc người đến!"

"Đám người này hiện tại chạy tới khẳng định không có lòng tốt!"

Hắc Thủy Thôn đám người thấy thế, nhao nhao châu đầu ghé tai, xì xào bàn tán. Giờ phút này mọi người nhao nhao nom nớp lo sợ, đều thất kinh, cũng chỉ có đám kia ghé con mới đề không sợ cộp các thiếu niên không biết sợ là vật gì, nhao nhao tò mò nhìn về phía người tới.

Đi sẵn đội ngũ thành viên cũng là từng cái kinh sợ: "Thủy Mặc Thành trú thành binh sĩ lúc này chạy tới chỉ sợ không phải đến xem chúng ta tế tổ đơn giản như vậy, nhiều năm như vậy đều không có đến chúng ta Hắc Thủy Thôn cướp đoạt, chẳng lẽ lại hôm nay dự định tới cướp bóc a?"

Giờ khắc này, bên trên tế đàn, Thạch Tận Trung nhìn thấy trung niên nhân kia lập tức sắc mặt biến hóa, trong lòng không khỏi âm thầm trầm xuống, chỉ này một người, mình liền không phải là đối thủ, đêm nay đối phương chỉ sợ là kẻ đến thi không thiện kẻ thiện thì không đến, lúc này tới, chỉ sợ là có mưu đồ.

Cũng không chờ đối phương mở miệng, chỉ nghe Thạch Tận Trung cất cao giọng nói: "Nguyên lai là Thủy Mặc Thành trú quân Thiên Tướng Cô Tốc Ất đại nhân, không biết Cô đại nhân dẫn người đi suốt đêm đến ta cái này thăm son cùng cốc chi địa, có gì muốn làm? Nếu là Cô đại nhân muốn cho các vị quân gia thêm thêm đồ ăn, trong thôn cũng có một chút lương thực dư, hôm nay chính là ta Hắc Thủy Thôn nâng thôn tế tổ thời gian, không bằng sau đó lão hủ cho chư vị chuẩn bị một bữa ăn tối thịnh soạn, như thế nào? Tuyệt đối để các vị quân gia tận hứng mà về. "

Trung niên nhân kia, cũng chính là thôn trưởng trong miệng Thiên tướng quân Cô Tốc Ất nhìn Thạch Tận Trung một chút, khinh thường cười lạnh một tiếng: "Bớt nói nhiều lời, ngươi như thật muốn để chúng ta tận hứng mà về, vậy sẽ phải y theo chúng ta Thiếu Tướng quân điều kiện làm thỏa đáng, nhìn như vậy tại Thạch Mẫn về mặt thân phận, chúng ta cũng không cho ngươi so đo, nếu như không tuân, như vậy đêm nay các ngươi liền đi dưới mặt đất cùng các ngươi tổ tông cùng một chỗ qua đêm a!"

Lúc này, chỉ nghe cái kia tướng quân trẻ tuổi nói: "Cô tướng quân, làm sao cùng lão nhân gia nói chuyện, chúng ta thế nhưng là quan phương chính thống binh sĩ, ngươi kiểu nói này, nói chúng ta cùng nào thô phi khác nhau ở chỗ nào, chúng ta là đến cùng lão nhân gia mượn Vạn Thạch Cung dùng một lát, ngươi còn không cho lão nhân gia xin lỗi, mượn đồ vật phải có một cái mượn đồ vật đáng về, để lão nhân gia giảm nhiệt, dạng này nhân gia mới nguyện ý đem Vạn Thạch Cung cho chúng ta mượn không phải?"

"Lão đầu, xin lỗi, vừa rồi bản tướng quân ngôn ngữ mạo phạm, bất quá chúng ta Thiếu Tướng quân lời nói nghe được không? Cái này cũng chính là chúng ta Thiếu Tướng quân tâm thành, nếu là ta, hủ!"

Tiêu Dật không nghĩ tới cái kia tướng quân trẻ tuổi một câu, trung niên tướng quân Cô Tốc Ất liền lão lão thực thực địa cúi đầu nghe theo nói gì nghe nấy. Xem ra đêm nay nguy cơ chỉ sợ là ứng tại cái kia tướng quân trẻ tuổi trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Liên tục bức bách

Thôn trưởng Thạch Tận Trung lúc này cũng phát hiện, đêm nay thôn trang phải chăng có thể bình yên vượt qua tràng nguy cơ này, chỗ máu chốt vẫn là đối diện cầm đầu thiếu niên kia tướng quân trên thân.

Mà lúc này thiếu niên kia tướng quân tại Cô Tắc Át cùng đi phía dưới, đi hướng tể đàn phương hướng, phía trước tất cả ngăn cản người không một không bị hấn đẩy ra, dưới đài đám người thấy thế không tự chủ được nhao nhao vọt đến hai bên, tránh ra một cái thông đạo.

Mặc dù đám người đều thăm hặn không thôi, nhao nhao nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng chửi mắng, nhưng lại không dám phát tác tại chỗ, sợ đối phương mang binh loạn giết một trận, cứ như vậy, không người ngăn cản phía dưới, chỉ thấy đối phương mang theo hơn mười vị binh sĩ tự mình leo lên tể đàn, như vào chỗ không người, vô cùng cuồng ngạo.

Giờ phút này dưới đài đám người, người người e ngại, bức mình chẳng dám nói ra, toàn bộ nhìn về phía thôn trưởng Thạch Tận Trung, chờ kỳ biểu thái. Liền ngay cả vừa rồi vui đùa âm ỉ hài tử cũng cũng không dám ra ngoài âm thanh, nhao nhao ôm lấy riêng phần mình phụ mẫu trông chừng, hoảng sợ nhìn qua bọn hắn.

Thạch Tận Trung thấy đối phương đi đến tể đàn về sau, liền tiến lên hỏi: "Không biết vị này Thiếu Tướng quân xưng hô như thế nào?"

"Lão đầu, đừng nghĩ lời kéo làm quen, chúng ta Thiếu Tướng quân thế nhưng là Chinh Tây tướng quân Tôn Phục Đô Nhị công tử Tôn Bất Nhân, người cũng đừng giật ra chủ đề, ta hôm nay ở chỗ này chỉ hỏi người một câu, các người cái kia trấn tộc chi khí Vạn Thạch Cung đến cùng mượn vẫn là không mượn?" Cô Tắc Át cuồng ngạo không có gì nơi một trận cười to nói.

Hắn cười to về sau, tiếp theo nói ra: "Đuổi đến hơn nửa ngày đường, bụng đói kêu vang, không nghĩ tới các người nơi này chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn vẫn rất phong phú nha, dù sao tể tự những cái kia người chết cũng ăn không được, không nếu như để cho ta lấp vào trong bụng, ha ha!" Hắn sau khi nói xong vậy mà không coi ai ra gì đi hướng tể đàn một bàn bàn, vậy mà xách đao liền phải muốn lên tiến đến hưởng dụng tể phẩm.

Thạch Tận Trung thấy thế bộ mặt khẽ run, nhưng vẫn là cố nín lại.

"Dừng tay!" Đúng vào lúc này Thạch Thủ Nhân tại cũng không nhận được phần nộ quát.

Cô Tắc Át thân hình trì trệ, xoay người nói: "Bản tướng quân còn nghĩ đến đám các người Hắc Thủy Thôn đều là một đám không có trướng gia hỏa, để cho ta nhìn xem, là cái kia không sợ chết đang nói chuyện?"

Thạch Thủ Nhân ánh mắt ngưng tụ nói: "Người có ý?"

Chỉ nghe Cô Tắc Át ha ha cười nói: "Không tể, xem ở người can đảm lắm phân thượng, nói cho người lại ngại gì, bản tướng quân chính là có ý, vốn đang sào lấy tìm có gì, không phải sao, người tự động đưa tới cửa, bản tướng quân nếu không tiếp chiêu, chẳng phải là uổng phí người một phen hào tâm?"

Lúc này cái kia hơn mười vị binh sĩ, lập tức phân ra năm sáu người vừa muốn đem Thạch Thủ Nhân vây quanh, mà bên trên tể đàn dĩ sẵn đội ngũ thành viên khác thấy thế, cũng nhao nhao cùng nó giằng co, bên trên tể đàn còn thừa binh sĩ thấy thế, cuối cùng cũng gia nhập giằng co danh sách bên trong.

"Làm sao, các người dự định lấy nhiều khi ít sao?" Cô Tắc Át lúc này cũng không còn để ý sẽ Thạch Thủ Nhân khuyên can, không hề có kỳ nơi dùng đến lấy một khối tể tự dùng thịt hổ, miệng lớn bắt đầu nhai nuốt.

Cô Tắc Át hành vi đối Hắc Thủy Thôn mọi người tới nói, phi thường bất kính, dưới đài mọi người nhất thời quần tình xúc động.

Cô Tắc Át ăn xong một ngụm thịt hổ, khoe miệng nở nụ cười âm u, bỗng nhiên Át sắc mặt âm hàn, chẳng thềm ngó tới địa đạo: "Làm sao, các người có phải hay không trong lòng không phục lắm? Muốn đi lên đánh ta một chầu, thế nhưng là các người cho là mình là đối thủ của ta sao? Khuyên các người tốt nhất muốn thức thời một chút, nếu không ta không ngại đêm nay đại khai sát giới. "

"Người, nghiệt chương!" Bên trên tể đàn một vị lão nhân đều bị tức đến ngất đi. Thạch Tận Trung cũng bị khí đến run lấy bầy, lúc này, Cô Tắc Át một đạo hàn quang quét tới, Thạch Tận Trung chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, không khỏi rung mình một cái.

Cô Tắc Át lúc này nhìn về phía Vạn Thạch Cung, ánh mắt không khỏi sáng lên, lập tức đi ra phía trước, nhìn kỹ nửa ngày, đột nhiên nói: "Lão gia hỏa, cái này cùng đêm nay liền cho ta mượn, không có vấn đề à?"

Giờ phút này Tôn Bất Nhân cũng là không chớp mắt nhìn chằm chằm Thạch Tận Trung, ngay cả trên đài hơn mười vị binh sĩ cũng nhao nhao quay đầu nhìn lại.

Thạch Tận Trung lúc này không biết nên trả lời như thế nào, cự tuyệt đi, tiếc rằng thực lực bản thân thấp, không phải đối thủ của đối phương, đêm nay thôn khảng định là phải gặp tai ương; đáp ứng đi, nói thật dễ nghe là mượn, nhưng là thật muốn cứ như vậy mượn đi khảng định là có mượn không về, không có cam lòng, nhất thời lưỡng nan.

"Phụ thân, không thể đáp ứng!" Thạch Tín lúc này cũng không thêm đếm xỉa, rõ ràng cái này trấn tộc chi khí qua đêm nay, rất có thể chính là mình, đột nhiên bị người trắng trợn cướp đoạt thò một chân vào, Thạch Tín cũng nhịn không được nữa nói.

Mà lúc này, đi săn đội ngũ cái khác tám vị thành viên tương hồ nhìn một chút, riêng phần mình liếc nhau, nhao nhao đối trước mặt mình binh sĩ tiến hành tập kích, nhưng nghe "Nhào nhào" ngã xuống đất thanh âm nối liền không dứt vang lên, nguyên lai đám người phối hợp ăn ý, thừa dịp đông đảo binh sĩ một cái không chú ý, một trong nháy mắt liền đem ngăn cản ở trước mặt mình binh sĩ đánh ngã xuống đất.

"Tốt!" Bên dưới té đàn mọi người nhất thời một trận so sánh gọi tốt, tựa hồ hoàn toàn quên đi những binh lính này uy hiếp.

Mà bị đánh ngã xuống đất binh sĩ từng cái kêu rên không thôi, thua rất là không phục, muốn tiếp tục phản kích đi, xem xét trước người mấy người từng cái nghiêm Thần giới chuẩn bị, lập tức lại ngóc tại chỗ không dám động, sợ một lần nữa, nhao nhao không biết làm sao nơi để mắt nhìn về phía Cô Tộc Ất.

"Một bang phế vật!" Cô Tộc Ất phần nộ quát.

Mà lúc này Cô Tộc Ất cũng nhìn về phía thiếu niên kia tướng quân Tôn Bất Nhân, tựa như chờ đợi nó phản phó.

Đã thấy Tôn Bất Nhân lúc này vậy mà thần thái tự nhiên, một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng, hướng dưới đài đám người nhìn lướt qua phía sau đảo mắt nhìn về phía trên đài đám người, trên mặt từ đầu tới cuối duy trì lấy một tầng thần bí ý cười, để cho người ta đoán không ra nội tâm của hắn đến cùng nghĩ cái gì.

Thạch Tín nhìn thấy đối phương không nói lời nào, thấy Phụ thân cũng không có ngăn cản mình, giờ khắc này cũng không nghĩ ngợi nhiều được, chỉ thấy nó tâm vô bàng vụ, nghiêm nghị bước qua mấy cái kia ngã xuống đất binh sĩ, đi đến Cô Tộc Ất trước người lớn tiếng nói: "Vạn Thạch Cung chính là ta Hắc Thủy Thôn trấn tộc chi khí, toàn thôn người đều phụng làm bích trân, cho dù ngươi tu vi vô đạo so với chúng ta cao lại như thế nào, chúng ta thà làm ngọc vỡ không làm ngai lạnh. Hôm nay ngươi nếu là muốn mang đi nó, chúng ta ở đây toàn thôn tất cả mọi người sẽ không đồng ý, cũng tuyệt không sẽ từ bỏ ý đồ."

Thạch Tín sau khi nói xong, té đàn phía dưới lập tức vang lên một phiên âm thanh ủng hộ, hắn một lời nói nói đến âm vang hữu lực, không kiêu ngạo không tự ti, thấu tâm hồn người. Đương nhiên cuối cùng muốn là, hắn đối với cái này cung chuẩn bị hồi lâu, cung này giờ phút này giống như mình chi vật, cho nên lúc này mới như vậy đồng thanh, mức độ lớn nhất nơi đưa tới đám người cộng minh.

Cô Tộc Ất ánh mắt sắc bén quét mắt dưới đài đám người, xem đám người như không ngăn đầu cười ha ha. Lập tức đưa tay cầm lấy Vạn Thạch Cung, giương cung cái tên, mũi tên trực chỉ Thạch Tín mặt, chỉ cần buông lỏng tay liền có thể muốn Thạch Tín mạng nhỏ.

Dưới đài lập tức một mảnh xôn xao, đám người tức giận không thôi, mà đi săn đội ngũ thành viên tựa hồ cũng là không thể nhịn được nữa kiêu, nhao nhao đi đến Thạch Tín bên cạnh, ngã xuống đất binh sĩ thấy thế, rất là kinh hoàng, nhao nhao đứng dậy đi đến Cô Tộc Ất bên người, đem đi săn đội ngũ đám người làm thành một vòng, mà dưới đài Triệu Quốc binh sĩ cũng là nhao nhao rút vũ khí ra, kiếm chỉ dưới đài đám người.

Giờ này khắc này, Hắc Thủy Thôn trên té đài dưới, trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên khẩn trương lên, mà Triệu Quốc binh sĩ từng cái giương cung bạt kiếm, chỉ đợi thiếu niên kia tướng quân ra lệnh một tiếng, liền hết sức căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Bắn tên đánh cược

Lúc này, Thạch Tận Trung nhìn xem Tôn Bất Nhân cười không nói, thần sắc đột nhiên chấn động, không thể tin, đây là mặc định bắn giết sao? Thân thể không khỏi cấp tốc run rẩy lên.

Ngay vào lúc này, bên trên té đàn đột nhiên lóe ra một cái nhỏ gầy bóng người, nhưng gặp hắn không hề có kỵ đi đến Cô Tộc Ất trước mặt, lớn tiếng nói: "Ta cược ngươi không dám bắn tên!"

Nguyên lai người này chính là Tiêu Dật, hắn tại dưới đài sớm đã nhìn không được, rõ ràng thực lực đối phương thắng qua Hắc Thủy Thôn một bậc, còn làm như thế, đơn giản là đối thôn trong lòng còn có kiêng kỵ, Tiêu Dật lại hỏi tưởng đến trong khoảng thời gian này kinh lịch, lập tức minh bạch đối phương có thể là vì bức ra Phụ thân, cũng có thể là là cố kỵ Thạch Mẫn đại ca, đương nhiên, tại Tiêu Dật trong lòng minh bạch đối phương khả năng kiêng kỵ Phụ

thần khả năng càng lớn.

Giờ phút này, mọi người chung quanh bao quát Thạch Tín toàn bộ sững sờ, đều kinh dị không tên, Thạch Tín cũng không nghĩ tới Tiêu Dật có như thế can đảm. Mà Cô Túc Át trên mặt cũng lướt qua một tia kinh ngạc, giờ phút này Tôn Bất Nhân sắc mặt cũng là hơi đổi, sau đó lập tức thu hồi, nhiều hứng thú nhìn lại.

Cô Túc Át thấy nửa đường toát ra một cái không biết sống chết con nít chưa mọc lông, thu hồi thần sắc kinh ngạc, lạnh nhạt nói: "Tiêu gia hỏa, ngươi là thật ngốc lớn mật, vẫn là không sợ chết, ngươi nói một chút ta làm sao không dám bắn ra một tiễn này. " nói xong càng là kéo trong tay Vạn Thạch Cung dấy cung lần nữa bị kéo căng một phần, rất có một loại tên đã trên dây không phát không được tư thế, tùy thời đều có bắn ra khả năng.

"Vậy ta liền nói thẳng, từ thôn trưởng không dám phản kháng các ngươi tình huống đến xem, mà thôn trưởng lại nhận biết ngươi, nói rõ thôn trưởng biết mình thực lực không bằng ngươi. Điều này đã nói lên thực lực các ngươi xa xa cao hơn chúng ta. Cái này phân tích không tệ a?" Tiêu Dật phân tích nói.

"Cái kia là đương nhiên, ngươi cảm thấy một cái Tiểu Tiểu thôn trang thực lực có thể là chúng ta Trấn Thủ một thành quân sĩ đối thủ sao? Nếu ngay cả các ngươi nhỏ nhỏ Hắc Thủy Thôn đều không đối phó được, chúng ta lấy cái gì Trấn Thủ Thủy Mặc Thành?" Cô Túc Át rất là tự ngạo địa đạo.

"Ngươi không cần tự ngạo, ta minh bạch thực lực của các ngươi, ngươi thừa nhận liền tốt. Như vậy tiếp xuống liền đến mấu chốt, các ngươi vừa rõ ràng có thực lực đối phó chúng ta thôn, nhưng vẫn không có lập tức động thủ, ta tin tưởng các ngươi trực tiếp động thủ, thôn mọi người tại đây cho dù có thể ngăn cản những binh lính kia, nhưng là chỉ sợ là không người có thể ngăn cản ngươi đi?"

"Không tệ, đây là chỗ dung chất vấn, tiểu tử, tính ngươi có ánh mắt!" Cô Túc Át vênh vao tự đắc nơi cười như điên nói.

Mà Tôn Bất Nhân ánh mắt bắt đầu hơi đổi.

"Đã các ngươi có thể trực tiếp đối phó chúng ta nhưng không có làm như vậy, đây là vì cái gì đây? Mà các ngươi còn một mà tiếp mà nhiều lần bức bách chúng ta, kéo mọi người cừ hận, nói rõ các ngươi không dám trực tiếp đối với chúng ta động thủ, ta có không có nói sai?" Tiêu Dật chậm rãi nói ra.

"Cái này. . . Cái này. . ." Cô Túc Át lập tức nói không ra lời.

"Bởi như vậy chỉ có hai loại khả năng, một loại là các ngươi kiêng kỵ chúng ta thôn hoặc là kiêng kỵ trong thôn chúng ta người nào đó, chỉ ít các ngươi không dám xác nhận các ngươi kiêng kỵ người kia trước mắt là tình huống như thế nào; loại thứ hai khả năng chính là kiêng kỵ Triệu Quốc vương thành bên trong một ít thực lực hoặc là một ít người. Ta phân tích không sai a!" Tiêu Dật cũng không có định lúc này dừng lại, tiếp tục nói ra.

"Ngươi. . . Ngươi đến cùng là người hay quỷ?" Cô Túc Át lúc này mới sợ hãi, không thể tin nhìn xem Tiêu Dật, giống như một bộ gặp quỷ đáng vẻ nói.

"Cái này rất khó suy đoán sao?" Tiêu Dật nhún nhún vai, hoàn toàn không có không quan trọng đáng vẻ nói.

"Ba! Ba! Ba!" một trận tiếng vỗ tay truyền đến, chỉ thấy Tôn Bất Nhân đập lên bàn tay nói ra: "Phân tích có lý có cứ, đạo lý rõ ràng, không tệ, chỉ bằng ngươi phân này cơ trí, liền có thể để cho ta Tôn Bất Nhân coi trọng mấy phần, cũng có thể có tư cách để cho ta nhớ kỹ ngươi danh tự, không biết xưng hô như thế nào?"

"Tiểu tử bắt tài họ Tiêu tên dật. " Tiêu Dật ôm quyền nói.

"Họ Tiêu? Cái họ này chỉ sợ tại Hắc Thủy Thôn không nhiều lắm đâu?" Tôn Bất Nhân sắc mặt lại lần nữa biến đổi.

"Ngươi muốn hỏi gì nói thẳng. " Tiêu Dật nghe đây, hoàn toàn yên tâm.

"Tốt thống khoái, vậy ta liền trực tiếp hỏi, không biết ngươi cùng Tiêu Thanh Sơn Tiêu đại hiệp là quan hệ như thế nào?" Tôn Bất Nhân mang theo cung kính nói.

"Chính là gia phụ, không biết có gì chỉ giáo!" Tiêu Dật lớn tiếng nhắc nhở.

Cô Túc Át nghe này biến sắc, đông đảo binh sĩ cũng nhao nhao kinh ngạc không thôi, hồ nghi không chừng nhìn về phía Tiêu Dật.

"Chuyện này là thật?" Tôn Bất Nhân sắc mặt tam biến nói.

"Cái này còn có thể là giả không thành, không tin ngươi tùy tiện tìm một cái thôn dân đều rõ ràng, làm sao, chẳng lẽ lại còn có người giả trang ta không thành?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

"Đây cũng không phải, không nghĩ tới Tiêu đại hiệp hải từ đều lớn như vậy, không biết tiểu huynh đệ có thể hay không mang ta bá kiến Tiêu đại hiệp một cái đâu?" Tôn Bất Nhân nghĩ thầm xem ra chính mình cẩn thận là đúng, nếu là đắc tội Tiên Thiên cao thủ, mình đừng nói là Chính Tây tướng quân Nhị công tử, chính là quốc chủ Hoàng thái tử cũng không có gì trừng dùng.

"Có thể, bất quá lúc này gia phụ chỉ sợ cùng mẫu thân của ta tại tự thoại, ngươi muốn đi lời nói ta cái này mang ngươi qua, như thế nào?" Tiêu Dật ra vẻ trấn định địa đạo.

"Cái này, cái này lớn chúng ta liền không quấy rầy Tiêu đại hiệp, lần sau đi, lần sau ta nhất định mang đủ lễ vật long trọng nơi bá phòng Tiêu đại hiệp, đến lúc đó mong rằng tiểu huynh đệ cho dẫn tiền một phen. Bất quá đêm nay nha, chúng ta vừa tới, vẫn là hi vọng dựa vào cái này Vạn Thạch Cung một

mượn, ta có thể lập xuống thời gian, thời gian vừa đến, lập tức liền trả, tin tưởng Tiêu Thanh Sơn đại hiệp cũng là sáng tỏ lý lẽ người, thứ này không sẽ không mượn a?" Tôn Bất Nhân tạo áp lực nói.

"Vạn Thạch Cung chính là Hắc Thủy Thôn trấn tộc chi khí, không phải là không thể được mượn bên ngoài, quý quân vừa cùng ngựa thành thạo, từng cái anh dũng bất phàm, sao không chọn một người cùng ta trong thôn đi săn đội ngũ người tỷ thí một chút tiền pháp, Thiếu Tướng quân người nếu là thắng, mượn đi Vạn Thạch Cung cũng để cho người tâm phục khẩu phục, chúng ta cũng sẽ không có câu oán hận nào. Nếu không cho dù là cho mượn Thiếu Tướng quân, chỉ sợ truyền đi cũng sẽ đối Thiếu Tướng quân bất lợi, ngoại nhân sẽ nói tiền pháp cũng không bằng người, còn mạnh hơn mượn Vạn Thạch Cung, chẳng phải là tự rước lấy nhục?" Tiêu Dật ngược lại đem một quân nói.

Tiêu Dật một lời nói xong, lập tức trêu đến Thạch Tín một tiếng quát tháo, chỉ nghe Thạch Tín cả giận nói: "Tiêu Dật, ngươi nói bậy bạ gì đó? Trấn tộc chi khí há có thể tùy tiện mượn bên ngoài. "

Chỉ nghe Tiêu Dật phản xích nói: "Nơi này không có người tư cách nói chuyện, nếu không muốn chết liền câm miệng cho ta!"

"Ngươi! Ô ô!" Thạch Tín còn đợi tiếp tục nói chuyện, bị bên cạnh Thạch Thủ Nhân cùng Thạch Phong hai người chung sức hợp tác, một cái tay mắt lạnh lẽ, che miệng ba, phản kháng không được!

"Thiếu Tướng quân, nghĩ lại!" Lúc này Cô Tộc Át cũng từ trước đó trong rung động thanh tĩnh lại, bận bịu khuyên can nói.

"Không cần khuyên nhủ, bản tướng quân tự có phân tặc. " Tôn Bất Nhân đối Cô Tộc Át lúc lắc, tự tin tay nói: "Tốt tỷ thí tiền pháp liền tỷ thí tiền pháp, bản tướng quân liền cùng các ngươi chơi đùa. Bản tướng quân thuở nhỏ học tập Huyền Cấp thượng đẳng Tấn Lôi Tiền Pháp, không tin còn không bằng một bang thợ săn. Không biết các ngươi phải ai ra sân?"

Đây là trên đài ngoại trừ Thạch Tín giận không thể nói bên ngoài, đám người nghe vậy nhao nhao nhìn về phía Tiêu Dật, chỉ nghe Tiêu Dật nói ra: "Đương nhiên là chủ nhân của nó cùng người tỷ thí, người muốn mượn Vạn Thạch Cung, cũng nên đi qua nó chủ nhân đồng ý a? Chỉ có tỷ thí thắng qua Vạn Thạch Cung nguyên chủ nhân, mới chứng minh người có tư cách mượn dùng Vạn Thạch Cung, không phải. . " Tiêu Dật đằng sau còn chưa nói hết, nhưng là Tôn Bất Nhân tự nhiên mình bạch phía sau ý tứ.

Chỉ nghe Tiêu Dật quay người đối Thạch Phong nói ra: "Thạch Phong thúc, trận này giao đấu phải xem người rồi, thắng thua không trọng yếu, thắng cố nhiên đáng mừng, bại cũng không sao, Tôn Tướng quân không phải nói a, có vay có trả, lại mượn không khó, thời gian vừa đến, hần từ sẽ trả lại!"

"Không tệ không tệ! Tốt một cái có vay có trả, lại mượn không khó! Không hổ là Tiêu đại hiệp hải từ, cái này nói chuyện chính là không giống, càng ngày càng đối bản Thiếu Tướng quân khẩu vị. " Tôn Bất Nhân cười to nói.

Thắng đến lúc này, Hắc Thủy Thôn mọi người mới an tâm, Thạch Phong nghe vậy càng là mừng rỡ, hần đã sớm không nhẫn nại được, thời khắc này khó được có thể cùng đối phương tỷ thí cùng tiền, chính là cầu còn không được, vừa nghĩ đến đây, hần trịnh trọng nhìn Tiêu Dật nhẹ gật đầu, đảo mắt nhìn về phía Tôn Bất Nhân, ánh mắt bên trong tràn ngập một cỗ dũng không thể đỡ khí thế.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tấn Lôi Chi Uy

Thạch Tín bị hai người kéo về về sau, tinh táo lại tưởng tượng, liền mình bạch vừa rồi mình có chút quá, quá quan tâm trấn tộc chi khí được mất mà để cho mình trong lòng đại loạn, may mắn. . . Thạch Tín không khỏi may mắn không thôi, đối Tiêu Dật có chút cảm kích. Tinh táo lại về sau, không khỏi hướng Thạch Phong nhìn lại, xem hần ứng đối như thế nào.

Thạch Phong thấy đối phương đáp ứng cùng mình tỷ thí, liền thừa cơ truy vấn: "Vừa muốn tỷ thí tiền pháp, vậy ngươi muốn làm sao so sánh?"

Tôn Bất Nhân không chút hoang mang nơi phân phó Cô Tộc Át chuẩn bị cho mình cùng tiền, nghĩ thầm nếu để cho đối phương đưa ra quy tắc sử dụng Vạn Thạch Cung, mình nếu là lần đầu sử dụng, không có rèn luyện phía dưới chỉ sợ đối với mình thật to bất lợi, vội nói: "Vừa tỷ thí phương pháp là các ngươi nói ra, như vậy bản tên quy tắc tự nhiên do ta nhắc tới. Tiêu thiếu hiệp, cái này không có vấn đề a?"

"Cái này. . ." Tiêu Dật chân chờ.

Thạch Phong giờ phút này chính là lòng tin mười phần thời điểm, tự nhận so tiền không thua tại bất luận người nào, không đợi Tiêu Dật trả lời, nhân tiện nói: "Tốt người nói làm sao so sánh, cứ ra tay, ta tiếp hết lượt chính là!"

Tiêu Dật thấy thế, trầm nghĩ đến tạm thời cũng chỉ đành như thế, đợi sẽ gặp chiêu phá chiêu a.

Tôn Bất Nhân lúc này một bên đưa mắt tứ phương, tựa như đang tìm kiếm tranh tài mục tiêu đồng dạng; một bên đại não tại cấp tốc vận chuyển lại, so sánh mình Tần Lôi Tiễn Pháp cùng Hắc Thủy Thôn truyền thuyết cái kia Truy Phong Tiễn Pháp ưu khuyết. Cả hai mặc dù đồng dạng giằng cựa tốc độ, nhưng là Truy Phong Tiễn Pháp tên như ý nghĩa tiến đi nhẹ nhàng, lấy linh xảo làm chủ; mà mình Tần Lôi Tiễn Pháp tiến đi lôi đình, lấy tấn mãnh làm chủ, lực phá hoại cùng lực công kích càng sâu mấy bậc.

Tôn Bất Nhân suy nghĩ một lần về sau, mình bạch lấy phá hư làm chủ, như vậy mình liền có thể thu hoạch được ưu thế lớn nhất, làm rõ mạch suy nghĩ về sau, cười lớn một tiếng, đối bên cạnh Cô Tắc Át thấp giọng phân phó.

Lập tức Cô Tắc Át mang theo mấy người lính đẩy ra đám người, tại tế đàn cột gỗ chỗ vung đao chặt liên tiếp, liên tiếp lấy xuống mấy chục toà cột gỗ, sau đó vung đao thẳng tước, từng cây to bằng bắp đùi cột gỗ rất nhanh liền chẻ thành không sai biệt lắm có hai ngón tay dài rộng mộc gọt.

Sau đó lại từ một bên rút ra thô thô một đoạn thanh trúc, tại từ cột gỗ cố định chỗ đánh xuống bốn năm khóa đinh sắt, sau đó trước theo thứ tự song song đem mấy chục cây mộc gọt mỗi gian phòng cách khoảng một tấc cắm vào thanh trúc bên trong, lại đang cuối cùng chỗ liên tục đính vào mấy khóa đinh sắt. Như thế như vậy, phiên khắc về sau, lại làm một cây thiết kế giống nhau tình huống thanh trúc.

Nhưng thấy Cô Tắc Át như thế chuẩn bị cho tốt về sau, lại đem hai đoạn thanh trúc cố định tại ly tế đàn ba mươi xa hơn trượng trên một cây đại thụ, lại đang hai bên đâm vào mấy cây ngọn lửa, khiến cho mục tiêu trong đêm tối tương đối bất mất. Sau đó đi đến tế đàn hồi bẩm Tôn Bất Nhân, đối nó nhẹ gật đầu.

Tôn Bất Nhân tự phụ cười nói: "Người nhưng nhìn đến cái kia hai đoạn thanh trúc?"

Thạch Phong cười nhạo nói: "Nếu chỉ là bắn cái kia thanh trúc cũng quá nhỏ khoa Nhi!"

Tôn Bất Nhân chỉ chỉ cái kia thanh trúc nói ra: "Hừ, người cũng quá coi thường ta, ta cho người biết, cái kia thanh trúc bên trong phía trước hơn phân nửa cấp có hơn mười cây mộc gọt, cái này còn không phải mấu chốt, mấu chốt ở chỗ cuối cùng chỗ lại đính vào mấy khóa đinh sắt, hai đoạn thanh trúc thiết kế giống nhau như đúc, chúng ta liền bắn cái kia thanh trúc, một tiễn đứt đinh, số lượng nhiều giả chiến thắng như thế nào?"

Thạch Phong nhướng mày, nghĩ thầm sẽ không có lừa dối, âm thầm rơi vào trầm tư.

Tôn Bất Nhân giống như nhìn ra Thạch Phong lo lắng, tiếp tục nói ra: "Vì lấy đó công bằng, ta để người ưu tiên lựa chọn, người lựa chọn về sau, ta xoi mói còn lại, thế nào?"

Thạch Phong lông mày nhíu lại, nghe nói lời này, mình bạch đối phương cố ý gièm pha mình, hừ một tiếng nói: "Người xác định?"

Tôn Bất Nhân ngạo mạn cười nói: "Làm sao, không dám? Nếu không người lựa chọn về sau, ta bắn trước tiên như thế nào, dạng này người tổng yên tâm a?"

"Hừ, vừa dạng này, ta liền lựa chọn bên trái cái này khúc thanh trúc, người bắn trước a!" Lời nói đều nói đến mức này, cũng không sợ đối phương giờ trò lừa bịp, Thạch Phong mặc dù rõ ràng tài bắn cung của mình ưu thế không ở chỗ đây, nhưng là vẫn dứt khoát đáp ứng, dù sao mấy cây đinh sắt mà thôi, đến lúc đó mình cùng lắm thì kèm theo bên trên nội lực, cũng không tin mình sẽ thua, mà lại cũng có thể thừa cơ quan sát đối phương là thế nào xạ kích.

Tôn Bất Nhân vốn cho rằng có thể làm cho hắn biết khó mà lui, không muốn đối phương đến vậy mà như thế không sợ, chưa phát giác từng sờ, nhưng ngẫu nhiên lại cười lạnh, thật sự cho rằng đơn giản như vậy đâu, tiếp theo khí thế như vùng núi cất cao giọng nói: "Vậy thì tốt, người hãy nhìn kỹ bản tướng quân một tiễn. . ."

Hắn nói xong liền cười nhạt một tiếng, lấy ra mũi tên, nhỏ tiễn nơi tay, giương cung cài tên, cười lớn một tiếng, trong tay điều linh tiễn đột nhiên như điện quang thạch hỏa, thoát dây cung mà xuất, dây cung tiếng vang trong, nhưng thấy một đạo Xunlei ôm theo một trận duệ khiêu, "Sưu" một tiếng bắn nhanh mà xuất.

Đám người còn không có thấy rõ bóng tên, cơ hồ là trong chớp mắt, phá không đâm ra cung tiễn đã bắn trúng thanh trúc, liền nghe "Phanh" một tiếng, chỉ thấy cái kia thanh trúc nửa đoạn trước ứng thanh mà nổ tung.

Nhưng nghe "Phanh phanh phanh" liên tục vài tiếng, thanh trúc bắn nổ khe hở càng là mảnh gỗ vụn bay múa, nguyên lai thanh trúc nửa đoạn trước mộc gọt đã toàn bộ bị một tiễn đánh gãy không nói, còn bị nó chấn thành gỗ vụn, lúc này, điều linh tiễn dư uy không giảm, một trận kim thiết giao kích thanh âm vang lên, liền trông thấy điều linh tiễn phá trúc mà xuất, bắn trúng phía sau đại thụ ba thước có thừa, giống như khảm nạm tại trên cành cây, đuôi cánh vẫn run rẩy không chi.

Bốn phía Triệu Quốc binh sĩ thấy thế, đều ầm vang chấn động, tiếng la rung thiên địa lớn tiếng khen hay.

"Thiếu Tướng quân uy vũ!"

"Thiếu Tướng quân tất thắng!"

"Thiếu Tướng quân vạn thắng!"

Nghe được phía dưới ầm thanh ủng hộ, Thạch Phong sắc mặt tối sầm lại, không nghĩ tới ngay cả phía sau đinh sắt cũng bị một tiễn bắn thủng, thật là lợi hại tiễn pháp, thật mạnh lực phá hoại, thật là cao minh thủ đoạn. Trong lòng thầm nghĩ, chỉ sợ hắn đã sớm biết hắn tiễn pháp uy lực, cho nên đặc địa định ra

dạng này quy tắc, cứ như vậy, lại không luận mình liệu có thể làm đến, cho dù có thể làm được đồng dạng, chỉ sợ cũng ngang tay chỉ cục, nên làm như vậy, sự tình phát triển đến bây giờ, kết quả đối với mình rất là bất lợi.

Thạch Phong, trong lúc nhất thời, nhuệ khí mất hết, do dự mặc triển.

Bên trên tế đàn, đi sẵn đội ngũ thành viên bao quát Tiêu Dật cùng Thạch Tận Trung đều nhao nhao nhìn về phía Thạch Phong, thấy nó không có vẻ rồi nhuệ khí cùng tự tin, liền minh bạch, chỉ sợ kết quả không cần nói cũng biết, như đúng như đây, cái kia trấn tộc chi khí Vạn Thạch Cung chẳng phải là giữ không được?

Tôn Bất Nhân tựa hồ vừa mới chỉ là hoàn thành một chuyện nhỏ, đem cung tiễn giao phó cùng Cô Tộc Ất, khinh khinh nơi đập phui tay, đắc ý nhìn Thạch Phong một chút, đứng chấp tay, cao ngạo sau khi vẫn không quên khiêu khích nói: "Thế nào, bản tướng quân nguyện ý cho ngươi một cái công bằng cạnh tranh cơ sở, ngươi phạm là có thể làm được cùng bản tướng quân đồng dạng, bản tướng quân liền tự động nhận thua. "

"Cái này. . ." Thạch Phong giờ khắc này không khỏi lo được lo mất, chần chờ.

"Làm sao? Cái gọi là Hắc Thủy Thôn đi sẵn đội ngũ đệ nhất nhân ngay cả cầm cung tiễn dừng khí cũng không có sao? Bắn ra một tiễn rất khó sao?" Tôn Bất Nhân giờ khắc này phảng phất thắng khoản nắm chắc, mở ra trào phúng hình thức nói. Nghĩ thâm, mình lần này quang minh chính đại "Mượn" đi Vạn Thạch Cung, cho dù là Tiêu Thanh Sơn tự mình ra mặt, cũng không có lý do gì ngăn cản mình đi.

Dưới đài quần chúng giờ phút này vẫn không rõ trên đài tình huống, chỉ biết đến phiên người một nhà ra sân, liền lớn tiếng hô hô lên.

"Thạch Phong đội trưởng, bắn tên a, để cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa biết chúng ta thôn đệ nhất nhân lợi hại!"

"Chính là, giáo đầu, thả ra ngươi đại chiêu, vài phút dạy tiểu tử này làm người. "

"Đội trưởng, cổ lên, không thể để cho người khác coi thường chúng ta thôn. "

Dưới đài một chút ăn dưa quần chúng không rõ chân tướng nơi gọi hô lên.

Giờ khắc này, nghe dưới đài đám người la lên thanh âm, Thạch Phong giờ phút này cũng là hoang mang lo sợ, ngay cả cái trán đều chảy xuống mồ hôi lạnh đều không tự biết, mà Thạch Tận Trung chờ người càng là lo lắng không thôi. Ngay vào lúc này, Tiêu Dật đột nhiên không kiêu ngạo không tự ti, tiêu sái tự nhiên đi đến Tôn Bất Nhân trước mặt.

Trên đài Thạch Tận Trung, đi sẵn đội ngũ đám người cùng Thạch Phong không khỏi nhao nhao nhìn về phía Tiêu Dật, tựa như nhìn về phía cứu tinh đồng dạng, ánh mắt sáng lên, mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Trí cao thêm một bậc

Tại cái này vạn chúng mong đợi thời khắc, Tiêu Dật bình tĩnh đi đến Tôn Bất Nhân trước mặt, chậm rãi mà đàm đạo: "Tục ngữ nói Xích có sở đoán, thốn có sở trường, vật không đủ khả năng, trí có chỗ không rõ, số có chỗ thua, Thần có chỗ không thông. Thạch Phong thúc tiên pháp lấy linh xảo làm chủ, mà ta nhìn Thiếu Tướng quân ngươi tiên pháp lực phá hoại mười phần, xem xét liền biết là lấy công kích làm chủ. "

Tiêu Dật nói đến đây ngừng lại một chút nói: "Vàng hộc bạch hạc, xa nâng ngàn dặm, nhưng cứng rắn muốn là để bọn chúng cùng yến tước bay tại hành lang phòng phía dưới, trong lúc vô hình liền bị trói buộc lên, chưa hẳn bị kịp được yến tước. Nhất định phải tỷ thí lời nói đơn giản là lấy Thạch Phong thúc điểm yếu tới đối phó Tôn Tướng quân ngươi sở trường, dạng này cho dù là Tôn Tướng quân thắng cũng là thắng mà không võ. Chúng ta cho dù thua cũng là khẩu phục tâm không phục. "

Tiêu Dật sau khi nói xong, trên đài người ủng thanh phụ họa, Thạch Phong càng là liên tục gật đầu nói: "Chính là này lý. "

Tôn Bất Nhân ánh mắt ngưng tụ, nhìn xem Tiêu Dật nói: "Vậy ngươi lại có gì tốt đề nghị?"

Tiêu Dật ánh mắt nghênh đón, bình tĩnh nói: "Thế gian võ học ngàn vạn loại, mỗi loại đều có khác biệt, tu luyện phương pháp tính càng là khác biệt, trên thế giới có thể nói tìm không thấy hai quyền hoàn toàn tương tự bí tịch, trừ phi là cùng một bộ bí tịch. Thậm chí mọi người võ học tạo nghệ, phương pháp tu luyện thiên về điểm lại không giống nhau, cũng có thể dẫn đến kết quả khác lạ. Thật muốn muốn kiến tạo tuyệt đối công bằng, chỉ sợ là muôn vàn khó khăn. "

"Nói nhiều như vậy, đây chẳng phải là không có bất kỳ cái gì ý nghĩa?" Tôn Bất Nhân cau mày nói.

"Không phải, ta vừa rồi đã nói qua trừ phi là cùng một bản bí tịch, mới có thể làm đến hoàn toàn tương tự, như vậy như là cùng một người lần nữa bán tên há không phải là tuyệt đối công bằng?" Tiêu Dật trở lại hỏi.

Tôn Bất Nhân nghe vậy sững sờ nói: "Ý của ngươi là để cho ta lại bán một tiền? Để cho ta bán một tiền cũng không khó, mấu chốt là ta cũng không phải cùng mình tỷ thí, dạng này làm sao quyết định thắng bại?"

Bốn phía người cũng là sững sờ, đều không rõ ràng cho lắm, đúng vậy a, nào có mình cùng mình tỷ thí?

Tiêu Dật cười thần bí, Tôn Bất Nhân vào trước là chủ, trên dưới lần nữa quan sát tỉ mỉ Tiêu Dật một phen, vô ý thức coi là Tiêu Dật có biện pháp nào, hỏi vội: "Chẳng lẽ lại ngươi có gì tốt phương pháp không thành, không ngại nói ra đến cho chúng ta nghe một chút."

Tiêu Dật tiếp tục nói: "Đã ngươi thủ hạ vừa rồi dựa theo ngươi quyết định quy củ thiết trí tốt mục tiêu, như vậy là không cũng cho ta Tiểu Tiểu điều chỉnh một phen?"

"Điều chỉnh? Ngươi là nói cái kia khúc thanh trúc sao? Ngươi nói một chút ngươi làm sao điều chỉnh?" Tôn Bất Nhân đã bị Tiêu Dật khơi gợi lên khẩu vị, càng thêm tò mò. Nếu vẫn bán cái kia khúc thanh trúc, mình có gì có thể sợ?

"Ta cũng không làm bao lớn cái biến, chỉ cần tiếp tục sử dụng nguyên lai cái kia khúc thanh trúc, chỉ là một lần nữa điều chỉnh một chút nguyên lai để vào trình tự là được, sau đó Thiếu Tướng quân ngươi có thể lại bán một tiền, nếu là còn có thể một tiền xuyên đỉnh, chúng ta cũng sẽ không nhiều nói cái gì, tự nhiên nhận thua, nếu không nếu là Thiếu Tướng quân làm không được cùng vừa rồi, như vậy liền mời ngươi suất quân từ chỗ nào đến, về đi đến nơi nào, tha thứ chúng ta không chiêu đãi, như thế nào?" Tiêu Dật nói xong lời cuối cùng còn dùng tới phép khích tướng nói.

Tôn Bất Nhân nghe được hần tự tin như vậy, cũng dần dần tò mò, bất quá cuối cùng chỉ sợ là, hừ, nếu là có thể dễ dàng như vậy cảm tới Vạn Thạch Cung, cũng không uổng phí mình một phen công phu, nghĩ tới đây bất nhân liền không ở do dự nói: "Mặc dù ta không biết ngươi có nào tính toán, nhưng là nếu chỉ là điều động một cái trình tự, vẫn là cái kia khúc thanh trúc, bản tướng quân còn thật không sợ, muốn biết trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì đều là cặn bã. Bản tướng quân vừa đáp ứng cho các ngươi một cái công bằng cạnh tranh cơ sở, ngược lại là rất muốn biết ngươi cái kia tùy tiện điều động một cái trình tự thanh trúc, đến tốt cùng có năng lực gì có thể ngăn cản ta một tiền."

"Tốt vậy ta coi như ngươi đồng ý, chúng ta không ngại rửa mắt mà đợi, nhìn Thiếu Tướng quân phát uy." Tiêu Dật quay người đi hướng dưới đài đi đến nói.

"Tốt ngươi mời, bất quá để cho công bằng, ta để Cô Tộc Ất tướng quân cùng ngươi cùng đi, không có vấn đề a?" Tôn Bất Nhân nhìn xem Tiêu Dật bóng lưng, cẩn thận nói.

"Tùy ý!" Tiêu Dật khoát tay áo nói.

Thạch Phong lúc này cũng không bình tĩnh, đối Tiêu Dật nói ra: "Tiểu Dật, không có vấn đề a?"

"Yên tâm đi, ta tâm lý nắm chắc!" Tiêu Dật cho đám người trở về một cái yên tâm ánh mắt, liền hướng cái kia khúc thanh trúc đi tới. Mà Cô Tộc Ất cũng cùng Bộ Diệc xu thế cùng tại Tiêu Dật sau lưng, để phòng hấn giờ trở lừa bịp.

Tôn Bất Nhân thấy Cô Tộc Ất như thế, có Cô Tộc Ất ở một bên giám thị lấy, dạng này liền không cần lo lắng Tiêu Dật thay xà đổi cột, cũng liền yên lòng. Tôn Bất Nhân lúc này cũng tương đối hiếu kỳ Tiêu Dật ở đâu ra tự tin. . .

Mà giờ khắc này dưới đài tất cả mọi người cũng thông qua trên đài đám người đối thoại, dần dần minh bạch lúc này tình thế, đám người nghe được Tiêu Dật nói như vậy, thấy nó trấn định như thế, cũng nhao nhao hiếu kỳ, vừa rồi cái kia một đoạn thanh trúc còn không thể ngăn lại Tôn Bất Nhân cái kia Xunlei một tiền, cái này đổi một cái trình tự liền có thể cải biến kết quả?

Lập tức ánh mắt mọi người theo Tiêu Dật thân ảnh mà động, nhưng gặp hần đi đến cái kia khúc thanh trúc cố định chỗ, tựa như biết Cô Tộc Ất là đang giám thị mình, cũng không động thủ, trực tiếp phản phó Cô Tộc Ất để nó gỡ xuống thanh trúc, ngay trước Cô Tộc Ất mặt rút ra tất cả một giọt cùng đỉnh sắt, sau đó đều đều nơi một lần nữa cắm tốt mỗi cái đỉnh sắt ở giữa một giọt số lượng giống nhau, dư thừa cắm vào phía trước nhất.

Khi hần dùng sức cắm vào đỉnh sắt cùng một giọt thời điểm, một tay để lại thanh trúc, thừa dịp Cô Tộc Ất nhìn không thấy tình hình bên trong, vận khởi nội lực, âm thầm dùng tay đem cắm vào cây trúc bên trong đỉnh sắt cùng một giọt làm cho hơi nghiêng cũng sai lệch một điểm, bởi vì động tác của hần phi thường yếu ớt, đồng thời dùng tay che lại, cho dù là Cô Tộc Ất cũng không có phát hiện hần tiểu động tác. Cái này cũng chủ yếu là Cô Tộc Ất thấy Tiêu Dật thật chỉ là đổi một cái trình tự, không có thay xà đổi cột, cũng không có nhìn kỹ.

Mà những người khác đều cách xa nhau gần trăm mét, càng là không một người có thể thấy rõ Tiêu Dật tiểu động tác, về phần Tôn Bất Nhân càng là hoàn toàn không biết.

Tiêu Dật như thế như vậy điều chỉnh tốt phía sau lần nữa giao cho Cô Tộc Ất nói: "Tốt, không có vấn đề a!"

Cô Tộc Ất thế nhưng là tận mắt giám sát, biết Tiêu Dật không có bất kỳ cái gì thay xà đổi cột hành vi, cũng liền không còn cẩn thận kiểm tra, lần nữa cố định. Hướng chỉ bên ngoài cũng không cách nào thấy rõ thanh trúc bên trong tình huống.

Như thế Tiêu Dật liền cùng Cô Tộc Ất lần nữa trở về bên trên tế đàn, hần phui tay, đối Tôn Bất Nhân nói ra: "Ta đã chuẩn bị thỏa đáng, thủ hạ ngươi thế

nhưng là ở một bên toàn bộ hành trình giám sát. "

Tôn Bất Nhân nhìn về phía Cô Tộc Ất, thấy nó hướng mình nhẹ gật đầu, nhân tiện nói: "Đã như vậy, vậy ta liền nhìn xem ngươi đến tột cùng có năng lực gì, vèn vèn thay đổi một cái trình tự liền có thể kết luận ta không thể thu được thắng. "

Tôn Bất Nhân mặc dù hết sức tò mò, cho dù là trong lòng vào trước là chủ, cảm thấy Tiêu Dật có thể có Tiên Thiên cao thủ Phụ thân chỉ điểm, tự nhiên bất phàm, nhưng vẫn là không cho rằng Tiêu Dật có thể hóa mục nát thành thần kỳ, không khỏi có hơi thất vọng. Nhưng vừa mình đã hứa hẹn, tự nhiên là không thể bèo nhờ nuốt lời, huống chi hắn có thể thất bại chẳng phải là càng tốt hơn, mình nghĩ nhiều như vậy làm gì? Hắn lắc lắc đầu, dứt khoát không còn suy nghĩ lung tung.

Chỉ thấy Tôn Bất Nhân tùy ý quét cái kia khúc thanh trúc một chút, không nói một lời, cảm lấy cung tiễn, kéo căng dây cung, lại ngấm cũng không nhắm chuẩn kiểu nơi chuyển qua đầu, buông tay bắn tên, kéo căng dây cung vang lên, nhưng thấy viên kia điều linh tiễn đột nhiên lóe lên, lần nữa mang theo Xunlei thanh âm, gào thét lên rồi dây cung mà đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Gập lại Thạch Tín

Tôn Bất Nhân bắn ra một tiễn về sau, liền nhân nhà ôm ấp cung tiễn, giống như một con thăng lợi gà trống đồng dạng trông mong mà đối đãi, đã tính trước giống như tất thăng giống như chậm đợi kết quả.

Mà trên đài dưới đài đồng đảo binh sĩ thì tranh nhau ra sức lớn tiếng khen hay.

"Thiếu Tướng quân một tiễn định can khôn!"

"Thiếu Tướng quân Khí Thôn Sơn Hà, tất thăng!"

"Thiếu Tướng quân vừa ra tiễn, chính là thăng bại đã phân! Thiếu Tướng quân uy vũ!"

Đúng lúc này, đột nhiên, "Phanh" một tiếng, điều linh tiễn nhanh như thiểm điện kiểu đâm vào thanh trúc bên trong, nhưng nghe "Đôm đốp" một thanh âm vang lên, thanh trúc tiếp xúc chỗ lập tức đứt gãy ra, làm đụng phải viên thứ nhất đinh sắt thời điểm, mũi tên vạch một cái lệch ra, hướng phía dưới nhẹ nhàng một chút, không người phát hiện, làm đánh nát ngăn cản mộc gọt thời điểm, tại viên thứ hai đinh sắt chỗ có chút dừng lại, lần nữa hướng phía dưới lấy xuống một chút.

Lúc này phía sau mộc gọt rõ ràng cảm giác không còn hướng về phía trước hai lần đồng dạng, khối vụn biến lớn lên, lúc này điều linh tiễn mũi tên đụng phải viên thứ ba đinh sắt, chậm rãi dừng một chút, dư uy giảm xuống, lần nữa vọt tới trước về sau, mộc gọt vừa vụn bị đánh gãy, nhưng là lại không nát phiến bay ra.

Ngay tại mũi tên đụng phải viên thứ tư đinh sắt thời điểm, hướng phía dưới dừng lại một áp chế, dừng lại một chút, lập tức, đồng đảo binh sĩ tim nhảy tới cổ rồi, không khỏi khẩn trương cầu nguyện.

Mũi tên phảng phất nghe được cầu nguyện giống như, lần nữa đánh gãy đinh sắt, tiếp tục hướng phía trước vận hành, chỉ là lúc này uy lực cũng không tiếp tục phục trước đó, mà khi cuối cùng một khối mộc gọt vèn vèn bị đánh xuyên một cái lỗ nhỏ, khó khăn lắm lộ ra mũi tên, làm mũi tên đụng phải một viên cuối cùng đinh sắt thời điểm, đã bắt lực hướng về phía trước, bị đinh sắt một ngăn, liền đứng tại một viên cuối cùng đinh sắt trước đó.

Lập tức đồng đảo binh sĩ như bị bóp lấy yết hầu giống như đồng dạng, thanh âm im bất mà dừng, phảng phất tất cả đều sợ hãi người đồng dạng. Lại nhìn Tôn Bất Nhân, đã không còn trước đó phong độ nhẹ nhàng trấn định mười phần bộ dáng, cả kinh trợn mắt hốc mồm, thậm chí ngay cả trong ngực cung tiễn rơi vào trên mặt đất đều không tự biết.

Trên tế đài đám người cũng là nhao nhao giật mình không thôi, mặc cho bọn hắn suy nghĩ nát óc, cũng nghĩ không thông là đồng dạng thanh trúc, vừa rồi Tôn Bất Nhân còn có thể một tiễn đánh xuyên, thậm chí dư uy không giảm. Mà bây giờ vèn vèn chỉ là thay đổi một cái trình tự, liền đứng tại phía sau cùng, dẫn đến thất bại trong gang tấc.

Thậm chí ngay cả Cô Tộc Ất cũng hoài nghi mình có phải hay không vừa rồi hoa mắt, ngay cả Tiêu Dật thay xà đối cột chính mình cũng không có phát hiện. Bất quá nhìn thấy một tiễn bắn ra kết quả, bay ra nát phiến cùng mảnh gỗ vụn đứt đinh, cũng xác thực đều là cùng vừa rồi đồng dạng, không có biến hóa.

Chỉ sợ vấn đề này nếu là Tiêu Dật không nói, mọi người ở đây nghĩ phá thiên cũng nghĩ không thông, dù sao hiện tại lại đi xem xét thanh trúc, đã nhìn

không ra như thế về sau, vết tích đã sớm bị cái kia Xunlei một tiễn hủy một sạch sẽ triệt triệt để để.

Bên trên tế đàn, Hắc Thủy Thôn đám người mặc dù trên đầu toàn bộ giống như là bị đánh lên dấu chấm hỏi kỳ tai quái tai, nhưng là minh bạch giờ phút này không phải tìm căn cứ hỏi đạt được thời điểm, cũng đều minh bạch trận đánh cuộc phe mình đã không chiến mà thắng.

Tôn Bất Nhân giờ phút này đã có chút phát điên, ánh mắt gắt gao nhìn về phía Cô Tộc Ất, nghiêm nghị nói ra: "Xuân tài, ta không phải để ngươi đi theo Tiêu thiếu hiệp cùng đi a, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Cái này. . . Cái này. . . Cái này" Cô Tộc Ất giờ phút này trong lúc nhất thời cũng nói không ra cái như thế về sau, giống như hắc loại này người thô kệch chỉ sợ là suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông, đồng dạng mục tiêu, vì cái gì mũi tên thứ nhất cùng mũi tên thứ hai bắn ra về sau chênh lệch rất xa.

"Tôn Tướng quân, ta tin tưởng Thiếu Tướng quân nhân phẩm, nên là một miếng nước bọt một ngụm đình, nói lời giữ lời người. Thế nào, trận này đánh cuộc, Thiếu Tướng quân phải chăng có chơi có chịu?" Tiêu Dật du du nhiên địa nói.

Mà giờ khắc này dưới đài mọi người tại bên cạnh một chút người sáng mắt giải thích hạ cũng nhao nhao biết được tình huống cụ thể, không khỏi quần tình xúc động phần nộ, nhao nhao kêu lên.

Tôn Bất Nhân nghe được phía dưới Hắc Thủy Thôn chung thôn dân kêu la âm thanh, sắc mặt biến đổi liên hồi mấy lần, nổi gân xanh, rất có giận không thể kìm chế, nhưng nói ra tựa như tát nước ra ngoài đồng dạng, nước đổ khó hót. Sau một hồi lâu, vụn vụn bộ mặt lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, nghiêng răng nghiêng lợi kiểu mỗi chữ mỗi câu khàn giọng nơi nói ra: "Quả nhiên là hổ phụ không khuyến tử, Tiêu thiếu hiệp hảo thủ đoạn, hôm nay bản tướng quân nhận thua, ngày khác lại đến thỉnh giáo!"

Hắn nói xong hai đầu lông mày dâng lên một phiến dọa người sát khí, hung hăng trừng mắt liếc Cô Tộc Ất về sau, phát tay áo giận dữ xuống đài, nói ra: "Chúng ta đi!"

Cô Tộc Ất lập tức trở nên ủy khuất, bất quá lập tức quay người Thần cả giận nói: "Một bang phế vật, còn ở nơi này ở lại làm gì, chẳng lẽ muốn lưu lại qua đêm không thành, còn không cho ta đi. " nói xong liền vội vàng cùng bên trên Tôn Bất Nhân bóng lưng.

Nhưng thấy tiếng còi cùng một chỗ, một đám binh sĩ nhao nhao lên ngựa, thừa dịp lúc ban đêm âm vang rồi đi. Thẳng đến những binh lính kia triệt để đi ra tầm mắt mọi người, một tên cũng không để lại, Hắc Thủy Thôn tế đàn chung quanh lập tức bộc phát ra từng đợt tiếng hoan hô, tiếng vỗ tay chấn thiên.

Trước đó đám người thế nhưng là lo lắng không thôi, tâm thần thậm chí đều nâng lên cuống họng miệng, thẳng đến lúc này, mọi người mới cuối cùng là thở dài một hơi.

Hắc Thủy Thôn đám người lúc này mới kinh ngạc phát hiện Tiêu Dật đứa nhỏ này không tầm thường dũng khí cùng có thể so với đại nhân còn thành thực tâm trí, đơn giản chính là yêu nghiệt không tầm thường.

Đây cũng là Tiêu Dật lần thứ nhất tại Hắc Thủy Thôn lộ mặt, bằng vào mặc dù chỉ là Trí Lực, nhưng cuối cùng là đạt được đông đảo thôn dân trình độ nhất định tán thành. Mà cứ như vậy, Hắc Thủy Thôn lại bắt đầu tổ chức chưa hoàn thành trình tự làm việc.

Tổ chức sau khi hoàn thành, đám người kìm nén không được trong lòng hiếu kỳ, nhao nhao không kịp chờ đợi vây lên Tiêu Dật, chỉ nghe Thạch Phong nói: "Tiêu Dật, vừa rồi cái kia đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Ta suy nghĩ hồi lâu sừng sốt đều không có nghĩ rõ ràng. "

"Đúng đúng đúng! Tiêu Dật, ngươi liền cho chúng ta đoàn người nói một chút, đến cùng vừa rồi là chuyện gì xảy ra, ngươi tiểu tử này thế nhưng là triệt để khơi gợi lên mọi người lòng hiếu kỳ, nếu là không biết nguyên nhân, chỉ sợ đại gia hóa buổi tối đều ngủ không ngon giấc. " Thạch Thủ Nhân cười mắng.

"Tốt, mọi người không muốn kỳ kỳ oai oai, các ngươi dạng này một người một câu để Tiêu Dật làm sao đáp lời? Các ngươi tất cả yên lặng cho ta xuống tới, để Tiêu Dật cho mọi người chậm rãi giải thích. " thời khắc mấu chốt, thôn trưởng Thạch Tận Trung lên tiếng nói.

Đám người nghe xong, lập tức cảm giác có lý, liền nhao nhao ngừng lời nói, tất cả đều nhìn về phía Tiêu Dật, trông mong mà đối đãi chờ đợi Tiêu Dật công bố nguyên do.

Tiêu Dật không nghĩ tới mọi người lòng hiếu kỳ cái này trọng, quả nhiên là lòng hiếu kỳ hại chết mèo. Tiêu Dật đành phải hướng đám người ôm một quyền, cất cao giọng nói: "Vừa tất cả mọi người nghĩ biết nguyên nhân, vậy ta liền nói cho mọi người. "

Hắn quét đám người một chút tiếp tục nói: "Kỳ thật đạo lý rất đơn giản, Tôn Bất Nhân mũi tên thứ nhất bắn ra thời điểm, nhìn thấy kết quả ta liền minh bạch hắc Tán Lôi Tiễn Pháp trọng tại cường độ công kích, nhưng là cái kia điều linh tiễn cũng không phải cái gì lợi kiếm, Tôn Bất Nhân mũi tên thứ nhất có thể một tiễn xuyên năm đình, dư uy không giảm, đến một lần cùng hắc tu luyện Tán Lôi Tiễn Pháp thoát không ra quan hệ, mà đến chỉ sợ là sử dụng không ít nội lực. "

Tiêu Dật ngừng lại một chút, lại nói: "Tất cả mọi người biết, giống như điều linh tiễn loại kia không cùn bất lợi vũ tiễn, bình thường nhất phổ biến, nhưng cũng tối kỳ mềm dẻo chi vật, ta vừa rồi mặc dù chỉ là đối một cái trình tự, nhưng vụng trộm đã đem đình sắt cùng mộc gọt toàn bộ hơi làm nghiêng qua một điểm lại sai lệch một điểm. Dạng này chờ Tôn Bất Nhân lần nữa một tiễn bắn ra về sau, bởi vì nghiêng nguyên nhân, thụ lực phương hướng biến hóa phân tán một bộ phận lực đạo, sau đó lại bởi vì sai lệch một chút nguyên nhân, dẫn đến tác dụng điểm lần nữa phân tán; cứ như vậy như thế liên tục mấy lần, mũi tên kia chỉ lực liền càng ngày càng yếu. . ."

Tiêu Dật hơi chậm lại, quét đám người dần dần trở nên bội phục ánh mắt một chút, cuối cùng cao giọng nói ra: "Bởi vì cái gọi là một cỗ làm khí, lại mà suy, ba mà kiệt, liên tục mấy lần, điều linh tiễn bao gồm chỉ lực đã bị dần dần phân giải bảy tám phần, đưa đến kết quả chính là cuối cùng dư uy không còn.

Huống chi, trọng yếu nhất chính là Tôn Bất Nhân mũi tên thứ hai căn bản không có coi trọng, một tiễn chưa hết toàn lực, lòng khinh thị mới là dẫn đến kết quả cuối cùng kẻ cầm đầu. "

Tiêu Dật cuối cùng cười cười, nói: "Ta kiểu nói này, mọi người thế nhưng là minh bạch?" Kỳ thật Tiêu Dật thâm nghĩ chính là xuyên qua trước đó bất kỳ một cái nào học qua vật lý cơ học học sinh cấp hai đều biết. Người có võ công, ta có khoa học, hắc hắc. Trên cái thế giới này luận khoa học môn công phu này, ta xưng thứ hai, ai dám xưng thứ nhất.

Mọi người chung quanh, cũng không nghĩ đến một tiễn chỉ lực, lại có nhiều như vậy biến hóa, càng làm cho người ta không nghĩ tới là phen này tình diệu tuyệt luân kiến giải là từ Tiêu Dật miệng bên trong nói ra, khiến cho Tiêu Dật trong mắt mọi người trở nên cao thâm mịt mịt.

Lúc này chỉ nghe Thạch Tín nói ra: "Tiêu Dật, lần này ta cảm ơn người, bất quá Trí Lực chung quy là ngoại đạo, Võ Lực mới là cuối cùng thủ đoạn, hi vọng người có thể minh bạch. "

Tiêu Dật nhìn thấy Thạch Tín nói như vậy, cười cười, cũng không phân biện.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Thâm tính toán

Lại nói Triệu Quốc bình sĩ chờ người rồi đi Hắc Thủy Thôn có một đoạn đường về sau, Cô Tộc Át buồn buồn đối Tôn Bất Nhân nói: "Thiếu Tướng quân, chúng ta thật cứ tính như vậy, muốn biết chúng ta thế nhưng là huy động nhân lực địa điểm chạy tới, nếu là như thế tay không mà về, trở về chỉ sợ sẽ bị người khác chê cười?"

"Hừ, chúng ta cứ như vậy trở về, ta xem ai dám chê cười ta, người thật cho là ta sẽ tính như vậy, thật sự cho rằng ta Tôn Bất Nhân là gọi không nha, chẳng qua hiện nay đến một lần chúng ta không có thăm dò Hắc Thủy Thôn hư thực, Tiêu Thanh Sơn từ đầu đến cuối một cái to lớn tai hoạ ngầm, bao quát cái kia Tiêu Dật cũng là một cái biến số, huống chi, như Tiêu Thanh Sơn thật tại Hắc Thủy Thôn bên trong, nếu là chúng ta động thủ, người nghĩ rằng chúng ta còn có thể giống như vậy bình yên rồi đi sao?" Tôn Bất Nhân nói ra cổ kị của mình.

"Thiếu Tướng quân có ý tứ là?" Cô Tộc Át nghi ngờ nói.

"Xuân tài, vẫn chưa rõ sao, đêm nay trăng tỷ đầu này, ta cũng là thuận nước đẩy thuyền, nếu là thắng lợi cố nhiên rất tốt, nhưng là chúng ta liền phải trực diện Tiêu Thanh Sơn uy hiếp không nói, còn có thể sẽ gây nên trong vương thành đám người tập kích, được không bù mất. Thất bại, chúng ta vừa vặn danh chính ngôn thuận mượn sườn núi xuống lửa, Tiêu Thanh Sơn cũng không có lấy cớ khó xử chúng ta, huống chi, chúng ta thất bại, không phải vừa vặn vẹn chính giữa một ít người ý muốn sao?" Tôn Bất Nhân phân tích nói.

"Thiếu Tướng quân có ý tứ là mượn đao giết người?" Cô Tộc Át làm một cái cắt cổ động tác nói.

"Không tệ, vương thành một ít người nhưng không có bản tướng quân tốt như vậy nói chuyện, đám kia chỉ biết chém chém giết giết mắng hóa, để bọn hán đi dò thám Hắc Thủy Thôn hư thực cũng là có thể, chỉ cần bọn hán đến Hắc Thủy Thôn, dựa theo những thứ ngu xuẩn kia lỗ mưng cá tính, khẳng định sẽ trực tiếp động thủ, như Tiêu Thanh Sơn tại Hắc Thủy Thôn, như vậy ta vừa vặn mượn Tiêu Thanh Sơn cây đao này trừ bỏ những cái kia vươngung bạn gia hỏa. " Tôn Bất Nhân đắc ý nói.

"Như Tiêu Thanh Sơn không tại Hắc Thủy Thôn đâu?" Cô Tộc Át tiếp tục hỏi.

"Nói người là xuân tài, người còn không phải bình thường xuân, như Tiêu Thanh Sơn không tại, đám người kia không chính là một thanh tốt nhất đao a, từ đám kia xuân tài trong tay thu hoạch đồ vật thế nhưng là càng thêm dễ dàng rất nhiều. " Tôn Bất Nhân tiếp tục nói.

"Nguyên lai Thiếu Tướng quân đây là một hòn đá ném hai chim kẻ sách, mặc kệ phát sinh một loại kết quả nào, đều sẽ không lỗ, bất quá Thiếu Tướng quân vừa đã sớm minh bạch đây hết thảy, như vậy chúng ta hôm nay đi Hắc Thủy Thôn chẳng phải trở nên không có ý nghĩa sao?" Cô Tộc Át hỏi trong lòng sau cùng nghi vấn.

"Chuyến này, vô luận kết quả như thế nào, chúng ta đều là nhất định phải đi, chúng ta không đi, những người khác cũng không dám động thủ, chỉ có ta đi, những tên kia kiên nhẫn cũng sẽ chấm dứt, rất nhanh liền ngồi không yên. " Tôn Bất Nhân trí tuệ vững vàng nói.

"Tiêu nhân minh bạch, Thiếu Tướng quân đây là dẫn xà xuất động. " Cô Tộc Át kịp phản ứng, lập tức cao hứng nói.

"Hiện tại đã biết rõ tới cũng không muộn, nhớ kỹ phân phó tốt người những cái kia thủ hạ, để bọn hán thống nhất đường kính, liền nói bản tướng quân Tấn Lôi Tiễn Phá bại bởi Truy Phong Tiễn Phá, mà lại là thua thất bại thảm hại, hiểu chưa?" Tôn Bất Nhân trịnh trọng nói.

"Minh bạch, Thiếu Tướng quân đây là cố ý khuếch đại sự thật, tốt gia tăng mồi nhử lực hấp dẫn. " Cô Túc Ất lúc này bị Tôn Bất Nhân điểm tỉnh về sau, cũng minh trắng đi.

"Không tệ, người có thể minh bạch thuận tiện, bất quá Huyền Cấp Công Pháp chung quy là Huyền Cấp Công Pháp, gần nhất bản tướng quân muốn đi Tấn Quốc Kim Vương Thành một chuyến, nơi đó thế nhưng là có địa cấp thượng đẳng Công Pháp đang chờ chúng ta, Tấn Quốc gần nhất Bát vương chi loạn, thế nhưng là tốt một phen Phong Khởi Vân Dừng, bản tướng quân đi qua nhìn một chút, có thể hay không đục nước béo cò đi, chỉ sợ gần một đoạn thời gian chúng ta muốn đi không được Hắc Thủy Thôn, bất quá hạt giống ta đã sớm gieo xuống, liền nghĩ thoáng hoa gì kết cái gì quả. " Tôn Bất Nhân nhìn về phía Tấn Quốc thành Kim Long phương hướng nói.

"Tiểu nhân minh bạch, công tử gia ngài an tâm thoải mái đi tranh đoạt cái kia địa cấp thượng đẳng Công Pháp đi, nơi này ta định sẽ an bài tốt hết thảy, đến lúc đó ta sẽ an bài một chút rồi rắc tại Thủy Mặc Thành bên ngoài những cái kia giúp sẽ thổ phi đi Hắc Thủy Thôn trước thăm dò kỹ, công tử gia, xin yên tâm, ta sẽ đem chúng ta cùng những cái kia giúp sẽ thổ phi quan hệ hái được sạch sẽ, cho dù Tiêu Thanh Sơn thật tại Hắc Thủy Thôn, thuộc hạ cũng cam đoan hấn Tiêu Thanh Sơn vô luận như thế nào cũng tra không được trên người chúng ta. " Cô Túc Ất vỗ vỗ bộ ngực nói.

"Rất tốt, chuyện này người như làm xong, bản công tử trùng điệp có thưởng, đến lúc đó ta liền đi ta Phụ thân cái kia cho người đề điểm một hai, nhìn xem vị trí của người có thể hay không lại hướng lên động một chút. Nhanh thì một năm rưỡi năm, chậm thì ba năm hai năm, ta khẳng định sẽ lần nữa tới, người cho ta hảo hảo nhìn chăm chăm giờ hiểu chưa?" Tôn Bất Nhân thưởng một viên táo ngọt nói.

"Thuộc hạ sẽ sống chết hoàn thành nhiệm vụ. Đúng, có kiện sự tình không biết thuộc hạ có nên hỏi hay không?" Cô Túc Ất trịnh trọng kỳ sự nói xong vừa nghi nghi ngờ nói.

"Chuyện gì, người nói!" Tôn Bất Nhân kiên nhẫn nói.

"Chính là vừa rồi cái kia gọi Tiêu Dật tiểu tử đến cùng là dùng cái gì quỷ kế, dẫn đến công tử sắp thành lại bại? Không biết công tử có gì kiến giải?" Cô Túc Ất cung kính hỏi.

"Những cái kia kì dị xảo chỉ sợ chỉ có Công Thâu thế gia người mới minh bạch, cũng không biết tiểu tử kia từ nơi nào học được tới. " Tôn Bất Nhân cảm thán xong, thất kinh nói: "Không tốt, nếu như chỉ có Tiêu Thanh Sơn một người, chúng ta Triệu Quốc còn có thể ứng phó, nếu là tiểu tử kia sau lưng còn có thể lực khác, đặc biệt là Công Thâu thế gia, chỉ sợ đối với chúng ta bất lợi, người bây giờ trước buông xuống đối Hắc Thủy Thôn hành động, trước điều tra rõ ràng tiểu tử kia đến cùng có hay không cùng Công Thâu gia có quan hệ lại nói. . "

"Ý của công tử là?" Cô Túc Ất

"Như Hắc Thủy Thôn thật cùng Công Thâu thế gia có quan hệ, như vậy sự tình liền phiền toái, chúng ta nếu là hành động thiếu suy nghĩ, không khác thọc một cái tổ ong vô vè, cho nên đối phó Hắc Thủy Thôn hành động cần tạm hoãn hai ba năm, có câu nói rất hay, biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng, chúng ta bây giờ đối Hắc Thủy Thôn cần một lần nữa ước định, trước điều tra rõ ràng lại nói, nếu không dẫn lửa thiêu thân, người ta một cái cũng chạy không được. " Tôn Bất Nhân trịnh trọng nói.

"Có nghiêm trọng như vậy?" Cô Túc Ất hồ nghi.

"So sánh cái này nghiêm trọng được nhiều, Công Thâu thế gia cũng không phải đèn đã cạn dầu, trong sáng trên mặt chiến lực chỉ ít liền có hai vị Tiên Thiên cao thủ, người nói đây là chúng ta Triệu Quốc có thể rung chuyển được sao? Mà lại bọn hắn được trời ưu ái, đặc biệt phương tiện giao thông không nhìn Trung Nguyên cùng Nam Hoang thiên sơn vạn thủy cách trở, siêu nhiên một phương, Tam quốc bên trong ai cũng không dám đối nó nhẹ bất rầu hùm. " Tôn Bất Nhân cảm khái nói.

"Nếu nói như vậy, công tử, cái kia muốn hay không biết sẽ những người khác một cái, nếu không thành môn thất hỏa, chẳng phải là vạ lây?" Cô Túc Ất nhắc nhở.

"Dạng này a, để cho ta ngẫm lại!" Tôn Bất Nhân nghe xong liền mình, giờ phút này cũng rơi vào lưỡng nan cảnh giới.

"Dạng này, ta trước tiên đem những tên kia kéo tại Tấn Quốc trong vương thành, đem nước quấy đục về sau, chỉ ít có thể kéo lên hai ba năm, tin tưởng có thời gian ba năm, đầy đủ người bên này điều tra tin tức, cuối cùng mặc kệ tra ra Hắc Thủy Thôn cùng Công Thâu gia có quan hệ hay không, đều cho ta giấu điếm xuống tới, ba năm sau, cũng tốt để đám người kia đi dò xét một phen, ba năm này người liền làm một việc, đem hết toàn lực dùng hết thủ đoạn tra cho ta tỉ mỉ, minh bạch!" Tôn Bất Nhân cuối cùng nhấn mạnh nói.

"Tốt, thuộc hạ sẽ sống chết hoàn thành nhiệm vụ!" Cô Túc Ất đáp lại nói.

Như thế Tôn Bất Nhân trở lại thủy mặc về sau, lại ngựa không ngừng nghỉ địa điểm chạy về Hắc Long Vương thành, về phần Cô Túc Ất hiện tại cũng không dám tìm kiếm nghĩ cách địa điểm an bài nhân thủ tùy thời tìm kiếm Hắc Thủy Thôn phiền toái, chỉ có toàn lực trước tra ra tin tức lại nói, nếu là Tiêu Dật ở đây, nghe nói hai người đối thoại, tuyệt đối cười đến rụng răng, có đôi khi mình dọa mình càng thêm đáng sợ.

Mà Hắc Thủy Thôn bên này, Tiêu Dật đang giải thích xong, đám người đối Tiêu Dật cơ trí đeo không thôi, nhưng thế giới này chung quy là vô đạo hưng thịnh, thực lực chỉ thượng thế giới, nếu không có đủ thực lực xứng đôi, chỉ dựa vào Trí Lực còn chưa đủ lấy làm cho người thần phục, mà Tiêu Dật hiện tại tới đa cũng liền để đám người thôn dân cảm thán một cái mà thôi, quay người liền cùng đãi ngày thứ hai tranh tài hoạt động.

Tiêu Dật cũng minh bạch này lý, cho nên một người sau khi về nhà, bồi mẩu thân dùng qua bữa tối, cũng dứt khoát không còn suy nghĩ những này, dần dần đắm chìm trong vô đạo của mình trong tu luyện.

Hôm sau, sắc trời vừa mới sáng lên, Thái Dương từ từ mới sinh, Tiêu Dật tu luyện một đêm gần sáu canh giờ, nội công tâm pháp lại lần nữa tăng lên một cảnh giới tiến vào Đại Thành, Tiêu Dật thuận ra thuộc tính của mình giới diện:

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 15 thân pháp 25 Ngũ Tinh 305 Căn Cốt 20 định lực 25 "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền chưởng 20 kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [Hậu Thiên tăng ba] tam lưu Vô Giả, sinh mệnh 100/ 100 nội lực 1600/ 1600 "

"Thiên Phú: [Khinh Thân Cao Siêu] gia tăng tức chủ di động năng lực, tức chủ tốc độ di chuyển đề cao. "

"Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 2/ 12), độ thành thạo 2805/ 30000, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền chưởng, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 5: La Hán quyền, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 6: Sài Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 7: Kim Nhạn Khinh Công, độ thành thạo 5/ 600, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Ngoại công 8: Tiểu Hồng Quyền, độ thành thạo 5/ 600, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 3: Kinh Thôn Yếu Quyết, độ thành thạo 930/ 1200, Dung Hội Quán Thông. "

Tiêu Dật nhìn xem thuộc tính của mình, lập tức mình bạch tiếp xuống tu luyện phương hướng, bất quá còn có một nỗi nghi hoặc, bận bịu đối Tân Thủ Đạo Sư hỏi: "Ta nói, mỗi lần khinh công của ta tu luyện tới cảnh giới viên mãn đều dung nhập Thuần Thân Thuật bên trong, vậy ta tu luyện khinh công dù sao cũng phải có chút tác dụng a? Có tác dụng gì đâu?"

Tân Thủ Đạo Sư lúc này nếu có mặt ngoài, tuyệt đối là lấy một bộ nhìn nhược trí trẻ con ánh mắt nhìn về phía Tiêu Dật, bất quá vẫn là nói mà không có biểu cảm gì: "Về sau đừng hỏi như thế vô tri như thế đi vấn đề, người không có phát hiện người tu luyện khinh công về sau, thân thể các phương diện tốc độ đều biến nhanh a, nhất định phải mình bạch, liên lấy cái này Kim Nhạn Khinh Công tới nói đi, nếu là cảnh giới viên mãn về sau có thể nói kinh thể hải tặc, không gì sánh kịp, bằng vào thâm hậu nội công càng có thể lăng không thẳng lên mấy trượng, nội lực càng thâm hậu, được không trung lăng không hành tẩu bước số càng nhiều. Liên người bây giờ như thể điểm nội lực, được lăng không thẳng lên ba thước cũng không tệ rồi. "

Tiêu Dật mặc dù lần hai bị Tân Thủ Đạo Sư đã kích một cái, nhưng là nghe nói Kim Nhạn Khinh Công uy lực, đơn giản ngốc ngây người, cái kia nếu là nội lực sinh sôi không ngừng, trên lý luận chẳng lẽ có thể một mực lăng không hành tẩu?

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật đơn giản nhảy lên cao ba thước, không khỏi hưng phấn hoa tay múa chân đạo.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Hai lần rút thưởng

"Nhìn một cái người điểm này tiền đồ, cái này liền đặc ý quên hình, nếu là ta cho người biết, người còn có thể tiến hành một lần may mắn rút thưởng, vậy người chẳng phải là muốn vui ngất trời?" Tân Thủ Đạo Sư mặc dù vẫn là mặt không biểu tình, nhưng là Tiêu Dật nghe xong liền mình bạch tuyệt đối là loại kia liếc xéo lấy ánh mắt thậm chí còn mang một ít chẳng thêm ngó tới đáng về.

Bất quá lúc này nghe được có thể lần nữa tiến hành may mắn rút thưởng, Tiêu Dật cũng không lo được cùng nó cãi nhau, vội nói: "Người sẽ có hảo tâm

như vậy chủ động nói cho ta biết có thể may mắn rút thưởng?"

"Không có cách, ai bảo túc chủ ngươi hóa giải Hắc Thủy Thôn nguy cơ đâu, tặc ngữ nói cứu người một mạng thắng tạo bảy tầng phù đồ, đây chính là đại nhân quả, đại công đức, ta cũng không dám cho ngươi che giấu. "

"Ta đi, ngươi không chính là một tặc a? Lúc nào thờ phụng phật gia nhân quả tới?" Tiêu Dật kinh ngạc nói.

"Thiếu niên, phàm là có nhân tất có quả, có quả tất có bởi vì. Ngươi sớm muộn cũng có một ngày sẽ minh bạch, bớt nói nhiều lời, ngươi còn rút không rút thưởng, nếu không rút, ta coi như ngươi tự động từ bỏ, vừa vận tiết kiệm điểm năng lượng. " Tân Thủ Đạo Sư thận trọng cường điệu nói.

"Rút a, khẳng định rút a, ta không rút chẳng phải là ngốc, ngươi nói đúng không! Còn có cái kia tạ ơn cái gì về sau đừng cho ta chính ra tới, ngươi không tề nhạt ta còn nhìn xem nhữc cá trứng, để cho người ta nháo tâm, thật coi ta là nhữc trí trẻ con đâu. "

"Xét thấy túc chủ ngươi càng ngày càng cơ trí, Bản Đạo Sư liền hào phóng một lần, hủy bỏ cái này tuyến hạng, ban thưởng trong quá trình điều chỉnh, mời túc chủ bắt đầu rút thưởng. "

"Bắt đầu đi!" Tiêu Dật tại Vô Hiệp Hệ Thống bắn ra giả lập giới diện điểm một cái.

"May mắn rút thưởng đang tiến hành. . . "

"Đình! Chúc mừng túc chủ thu hoạch được nguyên cấp quyền chương bí tịch Thiên Long Thần Kiếm Chương hợp thành đồ giám một bản, cần gom góp mười hai bản quyền chương bí tịch liền có thể hợp thành Thiên Long Thần Kiếm Chương nguyên cấp quyền chương bí tịch một quyển. Đặc biệt nhắc nhở, mười hai bản quyền chương bí tịch sử dụng sau sẽ bị hệ thống trực tiếp xóa bỏ, vĩnh cửu biến mất. "

"Thiên Long Thần Kiếm Chương cái gì đồ chơi?" Tiêu Dật lơ ngơ mà hỏi thăm.

"Thiên Long Thần Kiếm Chương cấp là quyền chương loại trong bí tịch cấp cao nhất quyền chương Công Pháp, không nghĩ tới túc chủ ngươi một cái liền quét trúng, xem ra túc chủ công đức quá lớn a!" Tân Thủ Đạo Sư giống như cảm thán.

"Ngươi không phải là không có biểu lộ sao? Làm sao cảm thán đi lên?" Tiêu Dật ngạc nhiên.

"Lại nói bấy đi, ta chỉ là không có biểu lộ, lại không phải là không có tình cảm. Huống chi theo Vô Hiệp Hệ Thống hấp thu năng lượng, ta khẳng định cũng là dần dần trưởng thành a, không phải chẳng phải là theo không kịp túc chủ tiết tấu!" Tân Thủ Đạo Sư chuyện đương nhiên nói.

"Tốt, ngươi nói thế nào đều có lý, không tranh với ngươi, cái này hợp thành đồ giám lại là cái gì Quý? Không sẽ lại là một cái để cho ta tu luyện hai trăm năm mới có thể sử dụng bí tịch đi, lời như vậy, ta muốn đề làm gì?" Tiêu Dật nhớ tới cái kia Thuận Thân Thuật, liền lòng vẫn còn sợ hãi nói. Nếu không phải tu mười hai bản khinh công bí tịch, cho dù Dung Hợp phía sau mình cũng có thể sử dụng bọn chúng Kỹ Năng, nếu không phải như thế, mình thật là khóc đều không có chỗ để khóc.

"Không thấy cần thận sao? Hợp thành đồ giám, đây là không giống, ngươi chính là muốn cưỡng ép Dung Hợp cũng không có biện pháp. Mười hai bản bí tịch không gom góp, ngươi cũng không cách nào hợp thành a!" Tân Thủ Đạo Sư cuối cùng lấy hết một cái đạo sư trách nhiệm, nhắc nhở.

"Tốt a, minh bạch, xem ra ta về sau chỉ có thể tu luyện quyền chương loại bí tịch, còn nhất định phải là cái kia mười hai bản, ta dựa vào, cũng không biết là cái nào mười hai bản, tăng thêm trên người của ta tám loại ngoại công, chẳng phải là gom góp hai mươi chủng, ta dựa vào, vậy sau này chẳng phải là không có cách nào tu luyện cái khác võ học, hổ cha a, ông trời của ta kiểm kiểm pháp a, ta Độc Cô Cửu Kiếm cứ như vậy không có?" Tiêu Dật về mặt đưa đám nói.

"Chớ hoảng sợ chớ hoảng sợ, ngươi chẳng lẽ quên Dung Hợp về sau cái kia mười hai bản võ học sẽ bị hệ thống xóa bỏ, vĩnh viễn biến mất a? Cái kia tất nhiên ngươi Kỹ Năng cũng sẽ bị từ tiêu, cho nên ngươi vẫn còn có cơ hội. "

"Dạng này a, vậy ta an tâm, ta vẫn là ưa thích đùa nghịch kiếm bộ đáng, như thế đẹp trai hơn, kết quả thế mà bị ngươi mang sai lệch, tu luyện quyền pháp đi, ta cũng là không có rút lui. "

"Ta nhìn ngươi không phải đùa nghịch kiếm, mà là đùa nghịch tiện, tốt, nghe cho kỹ, tiếp xuống ta sẽ nói cho ngươi cần Dung Hợp mười hai bản quyền chương bí tịch. "

"Ngươi nói đi, ta nhớ kỹ. " Tiêu Dật lập tức chăm chú.

"Cần Dung Hợp Hoàng cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch cơ sở quyền chương; Hoàng Cấp Trung Đẳng quyền chương bí tịch La Hán Quyền Phổ; Hoàng cấp thượng đẳng quyền chương bí tịch Tiểu Hồng Quyền; Huyền Cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch Đại Hồng Quyền; Huyền Cấp trung đẳng quyền chương bí tịch Như Lai Thiên Thủ Chương; Huyền Cấp thượng đẳng quyền chương bí tịch một Dương thần chi; địa cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch Đại Lực Kim Cương chương; địa cấp trung đẳng quyền chương bí tịch Tiểu Dao Chiết Mai Thủ; địa cấp thượng đẳng quyền chương bí tịch sinh tử lục dương chương; Thiên cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch Hàng Long thần chương; Thiên cấp trung đẳng quyền chương bí tịch mười mạch thần kiếm; Thiên cấp thượng đẳng quyền chương bí tịch Như Lai Thần Chương. "

Tân Thủ Đạo Sư sau khi nói xong, Tiêu Dật nghe được trước bốn loại chương pháp mình vừa vận có được, thầm nghĩ mình nhất định bị mang sai lệch, bất quá dạng này nếu là học sẽ về sau, liền có thể xóa bỏ trên người mình một chút cấp thấp võ học, xóa bỏ về sau mình chẳng phải là lại có thể tu luyện càng nhiều bí tịch, nghĩ tới đây, Tiêu Dật mừng rỡ không thôi.

"Bất quá, vì cái gì ta cảm giác đằng sau những cái kia võ học lại quen thuộc lại là lạ lắm đâu?" Tiêu Dật kỳ quái nói.

"Đây là khẳng định, muốn biết tức chủ lúc đầu võ hiệp Phong Vân Truyền thế nhưng là thuần túy đề vô thể giới, lãng không hư độ đều không được; mà cái này phiên Thương Khung Đại Lục thế nhưng là thỏa thỏa cao vô thể giới, cho nên Võ Hiệp Hệ Thống xét thấy đây, rất nhiều nguyên lai đề vô thể giới bí tịch trực tiếp bị Võ Hiệp Hệ Thống cho dung hợp, thế nào, Võ Hiệp Hệ Thống được rồi nhân tính hóa a?"

"Tỉ như đâu?" Tiêu Dật hỏi.

"Tỉ như tức chủ một luôn nhớ mãi không quên Hàng Long Thập Bát chương liên cùng cảm long công cùng một chỗ Dung Hợp, mà trở thành tức chủ vừa rồi nghe được Thiên cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch Hàng Long thần chương, uy lực tiến thêm một tầng. Mà Thiên cấp trung đẳng quyền chương bí tịch mười mạch thần kiếm càng là tại vốn có cơ sở phía trên hoàn thiện còn thừa bốn mạch chỉ pháp, có thể nói là quần công lợi khí, điều kiện tiên quyết là tức chủ nội lực đầy đủ. Còn lại chính người suy nghĩ a! Về phần nguyên cấp võ học Thiên Long Thần Kiếm Chương càng là dung hợp mười hai trung vũ học đặc tính, được đơn đầu, được quần công, được cận chiến, cũng có thể viễn trình. Có thể nói là tụ tập toàn bộ ưu thế. "

"Đến, không cần nói, ta hiểu được!" Tiêu Dật khoát tay một cái nói. Nghĩ thăm dạng này chẳng phải là càng tốt hơn, đầy đủ thỏa mãn tâm nguyện của mình không nói, còn có thể tu luyện, mà lại uy lực càng lớn, lúc này Tiêu Dật mới đổi cái kia nguyên cấp Thiên Long Thần Kiếm Chương mong đợi.

Mà lúc này, thôn bên ngoài cũng là chờ xuất phát, thanh thế trùng trùng điệp điệp bắt đầu tranh tài.

Tiêu Dật bởi vì tu vi vấn đề, không có cách nào tham gia, bất quá Tiêu Dật lúc này một trái tim tất cả trên việc tu luyện, cũng không lo được tham gia cái gì tranh tài, dù sao còn nhiều thời gian nhàn, việc cấp bách vẫn là tăng lên thực lực bản thân làm trọng.

Vì không làm cho chú ý của mọi người, Tiêu Dật từ biệt mẫu thân về sau, đặc địa đi ra Hắc Thủy Thôn, đi ra bên ngoài trong rừng cây tu luyện Kim Nhạn Khinh Công.

Lúc này Tiêu Dật đã đi ra Hắc Thủy Thôn có một khoảng cách, rồi đi đám người tranh tài phạm vi, nhìn xem trước mặt lâm hải mệnh mạng, loang lổ ánh nắng, nơi này diễn lại tự nhiên thiên tính, cỏ phác phong tình, tiếng thông reo làm bạn, tuế nguyệt nhậm chức xuân hạ thu đông tùy ý kinh doanh. Đi vào cái này so le quang ảnh bên trong, Tiêu Dật bắt đầu tu luyện võ công.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 38: Chuyên cần không ngừng

Tiêu Dật lần này rồi đi cùng mẫu thân bắt chuyện qua, sẽ ở bên ngoài đợi một thời gian ngắn, Hoa Anh mặc dù lo lắng, nhưng là nhi tử trưởng thành, lại ý nghĩ của mình, mà lại chỉ có mấy ngày thời gian, Tiêu Dật còn như vậy cơ trí, cũng liền theo hần đi.

Tiêu Dật vận khởi Kim Nhạn Khinh Công tại cái này Hắc Long Sơn Mạch, Mãng Hoang trong rừng xuyên thẳng qua, Thương Khung Đại Lục Nam Hoang đầm lầy chi địa Hắc Long Sơn Mạch, thế núi mệnh mông, khí thế nguy nga, như Thiên Long vắt ngang, đem Nam Hoang cùng Trung Nguyên đỡ ra đến. To lớn dãy núi uốn lượn mây chực vạn dặm, bên trong dãy núi cỏ mọc che trời, hung thú hoành hành, là cùng hung ác cực chi địa, cũng là Tụ Bảo bồn, chỉ vì người bên trong cực hiếm thấy, các loại kỳ trân dị vật, đếm không hết, hàng năm đều có thật nhiều người tập võ tiến về, va chạm cơ duyên.

Nhưng là muốn đi ngang qua Hắc Long Sơn Mạch, không có cảnh giới Tiên Thiên tu vi càng là nghĩ cũng đừng nghĩ, bởi vì nội lực nếu không tiến vào sinh sôi không ngừng chỉ cảnh, bên trong liên tiếp không ngừng chiến đấu cũng có thể làm cho người sống hao hết nội lực, khô kiệt mà chết.

Tiêu Dật giờ phút này chính tại Hắc Long Sơn Mạch bên ngoài chỗ. Tại trong rừng cây xuyên thẳng qua chuyển vọt ở giữa, Kim Nhạn Khinh Công độ thành thạo tại dần dần bắt đầu tăng trưởng, cuối cùng Tiêu Dật đi vào một viên đại thụ che trời phía dưới.

Tiêu Dật giờ phút này nhìn đại thụ che trời, tự nhiên đứng thẳng, buông lỏng về sau, khí vận quanh thân, cất bước liền hướng đại thụ phóng đi, không tề, Tiêu Dật giờ phút này, chỉ dựa vào hai chân, chân đạp cây biểu, dần dần hướng lên hành tẩu. Bắt đầu không đến một trượng chi cao liền rơi rơi xuống, Tiêu Dật cũng không nhụt chí, ngã xuống đất đứng dậy về sau, lần nữa đi bắt đầu chuyển động, cứ như vậy, ngày đêm giao thế, gần sau mười canh giờ, đang Tiêu Dật Kim Nhạn Khinh Công Viên Mãn thời điểm, Tiêu Dật đã có thể thuần thực đi đến đại thụ ba trượng chi cao, cái này vẫn là bởi vì Tiêu Dật nội lực quá thấp nguyên nhân.

"Đỉnh! Chúc mừng Kim Nhạn Khinh Công Viên Mãn, độ thành thạo 1500/ 1500, tức chủ thuộc tính định lực + 5, thân pháp + 15. "

"Phải chăng xác định hoà vào Thuận Thân Thuật?"

"Xác định!"

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Kim Nhạn Khinh Công!"

"Đỉnh! Chúc mừng Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 3/ 12) tiến giai, trước mắt độ thành thạo 6000/ 60000, Đẳng Đường Nhập Thất. "

Tiêu Dật liền biết chính là như vậy, mặc dù Thuần Thân Thuật độ thành thạo tăng lên, nhưng là tu luyện độ khó gia tăng càng nhiều. Cũng may một đoạn này trường chinh con đường đã hoàn thành một phần tư. Hiện tại thân pháp thuộc tính gia tăng sau biến thành 40 giờ lại có thể tu luyện một môn khinh công. Nghĩ tới đây, Tiêu Dật liền bắt đầu tu luyện Phi Diêm Tẩu Bích bí tịch.

Sau một canh giờ. . .

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Phi Diêm Tẩu Bích. Trước mắt độ thành thạo 305/ 400, Sơ Khuy Môn Kính. "

Tiêu Dật tính toán về sau, đại khái cần hai ngày thời gian mới có thể Viên Mãn, cứ như vậy, Tiêu Dật lại ngựa không dừng vó địa điểm tu luyện Phi Diêm Tẩu Bích.

Mà Nam Hoang trong rừng rậm, những này đại thụ che trời thì là tuyệt hảo tu luyện trăng chỗ, chỉ gặp Tiêu Dật tại đại thụ ở giữa, vừa đi vừa về nhảy vọt, thân ảnh do dự linh hầu, càng ngày càng linh hoạt, lên nhảy rơi xuống ở giữa, tiếng vang cũng càng ngày càng nhỏ.

Rừng rậm ở giữa, Tiêu Dật hoặc là phi thân nhảy vọt, hoặc là quỳ gối trực nhảy, vừa đi vừa về nhảy lên, có khi càng là không trung dậm chân, mặc dù lần thứ nhất không trung dậm chân kém chút từ trên cây cự thụ trượt xuống, nhưng là theo kỹ xảo thuần thực, trước lạ sau quen phía dưới, Tiêu Dật càng thêm thuần thực, cuối cùng bằng vào một ngụm nội lực, càng là có thể trên không trung ngay cả đạp bảy bước, đương nhiên bảy bước về sau, bởi vì không trung lại không mượn lực, nội lực cũng vô pháp chèo chống tiếp tục bước ra bộ pháp, liền không thể không rớt xuống.

Hai ngày sau đó, Tiêu Dật rất hài lòng khinh công của mình thu hoạch, hiện tại chỉ cần hơi một mượn lực, liền có thể phi thân mà xuất.

"Đỉnh! Chúc mừng Phi Diêm Tẩu Bích Viên Mãn, độ thành thạo 2000/ 2000, túc chủ thuộc tính thân pháp + 20. "

"Phải chăng xác định hoà vào Thuần Thân Thuật?"

"Xác định!"

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Phi Diêm Tẩu Bích!"

"Đỉnh! Dung hợp thành công, Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 4/ 12), trước mắt độ thành thạo 10000/ 100000, Đẳng Đường Nhập Thất. "

Ở thân pháp thuộc tính lần nữa gia tăng 20 điểm về sau, Tiêu Dật tiêu hao một canh giờ thành công tập được Bỏ Tước Xung Thiên, kế tiếp Tiêu Dật liền bắt đầu quyền chương bí tịch tu luyện, dù sao một mực tu luyện khinh công, quả thật có chút buồn tẻ.

Ban đêm, trăng sáng nhô lên cao, sao lốm đốm đầy trời.

Tiêu Dật đứng một viên đại thụ phía dưới, một chiều một thức, yên lặng tu luyện Tiểu Hồng Quyền chiêu thức, từ ban ngày đến đêm tối, không dừng ngủ đêm.

Thân thể của hắn, rõ ràng cảm giác được có một cỗ khí lưu tại theo chiều thức xuất kích mà vận chuyển, thời gian dần trôi qua, luồng khí kia càng ngày càng mạnh, như là giang hà như nước chảy, phát ra sóng cả lẫn lộn thanh âm, tại ánh trăng chiếu xạ phía dưới tản mát ra một cỗ dị thường khí tức, cứ như vậy, một chiều một thức, Tiểu Hồng Quyền độ thành thạo đang gia tăng cùng, nội công tâm pháp độ thành thạo cũng không có rơi xuống.

Mặt trăng lặn về sau, màn đêm buông xuống, nhưng là Tiêu Dật giống như đắm chìm trong quyền thức bên trong, quên đi thời gian trôi qua, cứ như vậy, húc nhát đồng thẳng, một tiếng âm vang!

Chỉ gặp Tiêu Dật mỗi xuất một quyền, lực lượng cuộn cuộn mà xuất, đánh cho trong không khí lớp ba lớp bốp địa điểm một trận bạo hưởng. Quanh thân mang theo kinh phong vận chuyển, lập tức, thân thể nội lực tập trung vào một điểm, ngưng tụ tại trên nắm đấm, mơ hồ tại sơ dương chiếu xạ phía dưới, nắm đấm thoáng hiện một đạo quang mang.

Lúc này, Tiêu Dật chân lập bát tự, đột nhiên chân đạp Thất Tinh, lui lại một bước, quanh thân gân cốt lõi mình, Tiêu Dật lập tức phát ra một tiếng trầm thấp rống to, đưa tay một quyền, như Bạch Vân ngập đầu trực kích đại thụ che trời, trước người viên kia to cỡ miệng chén che trời âm vang đứt gãy, hệt lên rồi ngã gục, đại thụ rơi xuống, lá rụng lập tức mạn thiên phi vũ.

"Khí kinh ngoại phóng, gân cốt lõi mình, Luyện Cốt như thép, công thủ hợp nhất. " Tiêu Dật biết mình lần nữa đột phá một cảnh giới, đã thành công tiến vào Hậu Thiên tầng bốn Luyện Cốt cảnh giới.

Quả nhiên, Võ Hiệp Hệ Thống thanh âm nhắc nhở đồng bộ vang lên.

"Đỉnh! Chúc mừng Tiểu Hồng Quyền Viên Mãn, độ thành thạo 1500/ 1500, túc chủ thuộc tính lực cánh tay + 10, quyền chương + 10. "

"Đỉnh! Chúc mừng Kinh Thôn Yếu Quyết Viên Mãn, độ thành thạo 1500/ 1500, túc chủ thuộc tính định lực + 10, Căn Cốt + 20, nội lực giới hạn trên +

500. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tiến vào Hậu Thiên tầng bốn Luyện Căn cảnh giới. "

Sau một canh giờ, Tiêu Dật lần nữa thành công tập được Đại Hồng Quyền, đến tận đây, đã có võ học ngoại trừ Bản Thảo Cương Mục bên ngoài, đã toàn bộ tu luyện.

Giờ khắc này, Tiêu Dật tiến vào hệ thống bên trong, xem xét lên thuộc tính của mình.

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 25(15+ 10) thân pháp 60(25+ 15+ 20) Ngũ Tinh 305 Căn Cốt 40(20+ 20) định lực 40(25+ 5+ 10) "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền cường 30(20+ 10) kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [Hậu Thiên tầng bốn] tam lưu Võ Giả, sinh mệnh 100/ 100 nội lực 2100/ 2100 "

"Thiên Phú: [Khinh Thân Cao Siêu] gia tăng túc chủ di động năng lực, túc chủ tốc độ di chuyển đề cao. "

"Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 4/ 12), độ thành thạo 10000/ 100000, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền cường, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 5: La Hán quyền, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 6: Sải Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 7: Tiểu Hồng Quyền, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 8: Bồ Tước Xung Thiên, độ thành thạo 305/ 600, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 9: Đại Hồng Quyền, độ thành thạo 305/ 400, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 3: Kinh Thôn Yếu Quyết, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

Tiêu Dật nhìn xem thuộc tính của mình, đặc biệt là Căn Cốt thuộc tính, nếu là lần nữa khảo thí, Tiêu Dật tin tưởng mình tuyệt đối không còn là võ học phế vật, bất quá dù vậy, 40 điểm Căn Cốt so sánh đầy thuộc tính 300 điểm mà nói, đoán chừng vẫn tương đối kém cái kia một hệ liệt bên trong.

Bất quá lúc này việc cấp bách tiếp tục giải tỏa, nếu không mình liền không có nội công tu luyện. Như thế Tiêu Dật liền cùng đãi giải tỏa võ học bí tịch. . .
Thật tình không biết lúc này Tân Thủ Đạo Sư chính tại gạt gao nhìn chăm chăm Tiêu Dật, con mắt nháy đều không nháy mắt một cái.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Côn Được Bắc Minh

"Ta không đứng chỗ nào sao? Ngươi dùng sức nhìn ta làm gì? Bất quá, hắc hắc, ta hiện tại cái này cảnh giới tại Hậu Thiên bên trong cũng coi là Lược Hữu Tiểu Thành đi?" Tiêu Dật nhìn thấy Tân Thủ Đạo Sư một mực nhìn lấy mình không lên tiếng, có chút sợ hãi, cho nên nói.

"Giang hồ con tôm nhỏ một con, có cái gì tốt đắc ý, bất quá hôm nay ngươi vận khí này thật sự là bạo rap, ta vốn cho rằng không nói, có thể vì hệ thống tiết kiệm một điểm năng lượng, ai ngờ người tính không bằng trời tính a, Hoàng cấp thượng đẳng tâm pháp thể mà tuôn ra Thiên Phú, thật sự là vạn năm vừa gặp a! Sự tình xuất khác thường tất có yêu, chẳng lẽ hôm nay sẽ có chuyện gì đó không hay phát sinh sao?" Tân Thủ Đạo Sư giờ phút này giống như vẻ mặt vô cùng nghi hoặc không hiểu bộ dáng.

"Chờ chút, cái gì Thiên Phú? Ngươi không nói ta còn không biết, chẳng lẽ lại ngươi vừa tới bên trong cho ta tiết lộ?" Tiêu Dật nghe nói Thiên Phú, lập tức tinh thần tỉnh táo.

"Ai, nguyên bản còn muốn cho hệ thống tiết kiệm một điểm năng lượng, ta vốn cho rằng không nói cho ngươi nội công Thiên Phú sự tình, ngươi liền không sẽ phát động thiên phú, ai ngờ thiên ý khó vì phạm a!"

"Đừng than thở, hợp lấy ngươi cái tên này một mực đối bản thiếu gia trong lòng còn có làm loạn a, nói, ngươi đến tốt cùng đối ta che giấu bao nhiêu thứ?" Tiêu Dật lập tức chất vấn nói.

"Không phải sớm sẽ nói cho ngươi biết nha, hệ thống quy tắc bên trong, ngươi không hỏi ta có thể không nói, yên tâm đi, không có bao nhiêu đối ngươi ảnh hưởng nội dung, ngươi có còn muốn hay không muốn thiên phú?" Tân Thủ Đạo Sư lúc này té ra đòn sát thủ nói.

"Đến, đừng tới ngươi như thế một cái Tân Thủ Đạo Sư, coi như ta đòi trước gặp xui xẻo, mau đưa Thiên Phú cho ta!" Tiêu Dật chiến lược tính chuyển đi, trước thu hoạch lợi ích thực tế lại nói.

"Đình! Chúc mừng túc chủ thu hoạch được Thiên Phú: [Côn Dực Bắc Minh] cùng địch nhân lúc đối chiến, có nhất định cơ hội hấp thụ đối phương không cao hơn tự thân giới hạn trên nội lực, nhưng là hấp thụ nội lực không cách nào chứa đựng, chỉ có thể lập tức sử dụng ra ngoài. "

"Cái này Thiên Phú thỏa thỏa nghịch thiên, Thần cấp bị động Kỹ Năng a, phối hợp Kinh Thôn Yếu Quyết tâm pháp, còn có hút không đến nội lực sao? Trách không được sẽ bị ngươi giấu kín. " Tiêu Dật lập tức vui vẻ không thôi, có cái này Thiên Phú, cũng không còn cùng Tân Thủ Đạo Sư so đo, dù sao lợi ích thực tế thể nhưng là thật địa điểm lấy vào tay bên trong.

"Vậy có phải hay không cái khác nội công tâm pháp còn có Thiên Phú?" Tiêu Dật giờ phút này từ Tân Thủ Đạo Sư để lộ ra tin tức, suy một ra ba nói.

"Không tệ, về phần nào nội công, ngươi tự mình tìm tòi a!"

"Hắc hắc, dạng này liền muốn chẳng lẽ bản thiếu gia a, thật sự là ngây thơ, bản thiếu gia chưa từng ngại phiền phức, cùng lắm thì ta cũng như thế đồng dạng hỏi, dựa theo hệ thống quy tắc, ta hỏi, ngươi dám không nói cho ta?" Tiêu Dật lập tức thần khí đi lên, phát hiện mình rất cục liệt về một vấn đề, cuối cùng là vấn đề trước đó nghiêng về một bên thể cục.

"Thiếu niên, ngươi biết quá nhiều, tốt, có còn muốn hay không giải tòa?"

"Đương nhiên giải tòa, bất quá, hắc hắc, ngươi hiểu được, muốn chạy xuất bản thiếu gia lòng bàn tay, đó là không có khả năng. " Tiêu Dật cười gian lộ lên.

Tân Thủ Đạo Sư không có lý hấn, phát hiện mình nói càng nhiều, đối phương biết đến tin tức càng nhiều, đối với mình ngược lại bất lợi, trong lòng thậm chí một trận cười khổ, đây là tội gì đến quá thay. . . Đương nhiên, nó thủy chung là mặt không thay đổi bộ dáng, để Tiêu Dật cảm giác thành tựu thấp xuống rất lớn một bộ phận.

"Đình! Chúc mừng giải tòa Đạp Tuyệt Vô Ngân một bản, Huyền Cấp trung đẳng khinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện thân pháp 40, Viên Mãn sau định lực + 5, thân pháp + 20. "

"Đình! Chúc mừng giải tòa Nhất Vi Độ Giang một bản, địa cấp hạ đẳng khinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện thân pháp 75 Căn Cốt 30, Viên Mãn hậu thân pháp + 30. "

"Đình! Chúc mừng giải tòa Như Lai Thiên Thủ Chương một bản, Huyền Cấp trung đẳng quyền chương bí tịch. Điều kiện tu luyện quyền chương 40, Viên Mãn sau lực cánh tay + 5, quyền chương + 20. "

"Đình! Chúc mừng giải tòa Hồn Nguyên Công pháp một bản, Huyền Cấp hạ đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 30, Viên Mãn sau đá thông thập nhị chính kinh, kỳ kinh bát mạch cùng quanh thân cái khác kinh mạch, tiếp thiên địa chi khí, Tiểu chu thiên tiến vào lớn Viên Mãn chi cảnh. Căn Cốt + 30, nội lực giới hạn trên + 500. "

"Đình! Chúc mừng giải tòa Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, số lượng 99 khóa. Hoàn mỹ tam tinh linh đan, kéo dài tính mạng linh đan, được khôi phục sinh mệnh bản nguyên thương thể cùng sinh mệnh lực, đồng thời lần đầu sử dụng còn gia tăng sinh mệnh giới hạn trên 100 nhưng lần thứ hai về sau không cách nào tiếp tục gia tăng sinh mệnh giới hạn trên. "

Tiêu Dật giờ phút này thật có thể nói là vận khí bạo rap, khinh công, tâm pháp đều có, mặc dù có còn không thể lập tức tu luyện, nhưng mấu chốt là còn giải tòa Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, loại này xác suất nhỏ sự kiện thể mà gặp, hôm nay quả nhiên là vận may cao chiếu a. Có Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, Tiêu Dật trước hết nhất nghĩ tới chính là cho mẫu thân sử dụng, Sinh Cơ Tạo Hóa Đan vừa vận có thể trị mẫu thân thương thể trên người, cứ như vậy, mẫu thân liền rút cuộc không cần chịu đựng ốm đau hành hạ.

Bất quá lúc này Tiêu Dật càng ngày càng tỉnh, trông thấy Huyền Cấp hạ đẳng tâm pháp bí tịch Hồn Nguyên Công pháp chỉ tăng lên 500 điểm nội lực giới hạn trên, bận bịu đối Tân Thủ Đạo Sư hỏi: "Vì cái gì Huyền Cấp tâm pháp chỉ tăng lên 500 nội lực giới hạn trên, trước đó Hoàng cấp tâm pháp bí tịch còn có gia tăng 1000 nội lực giới hạn trên. "

"Ngươi cũng không phải một người mới, làm sao còn hỏi thấp như vậy quả nhiên vấn đề đâu, mỗi loại tâm pháp tác dụng khác biệt, giống như loại kia sơ cấp Công Pháp không có bất kỳ cái gì tác dụng, chỉ riêng gia tăng nội lực, đương nhiên gia tăng nhiều một ít, nhưng là cái kia thì có ích lợi gì? Ngươi nhìn

cái này Hồn Nguyên Công pháp thể nhưng là chuyên môn vì đã thông quanh thân gân mạch mà tồn tại, có thể nói là thông mạch tâm pháp trong bí tịch đứng đầu nhất tồn tại, người tưởng tượng một chút, có này tâm pháp nơi tay, người đã thông hai mạch nhâm đốc, kết nối thiên địa hai cầu chính là gần ngay trước mắt, để người lựa chọn, người lựa chọn loại nào?" Tân Thủ Đạo Sư giải thích nói rằng.

"Thì ra là thế! Ta thể nhưng là nhớ kỹ đã thông quanh thân kinh mạch về sau, có một loại nào đó chỗ tốt tới a?" Tiêu Dật xoa tay nói.

"Nói thật cho người biết đi, Hồn Nguyên Công pháp là thăm dò nhân thể huyền bí thứ một cái chìa khóa, cường thân kiện thể không đáng kể, tu luyện tới Viên Mãn chi cảnh, càng sẽ thu hoạch được một cái Thiên Phú [nội lực hộ thể], nó tác dụng không hỏi có biết. " Tân Thủ Đạo Sư không thể không chi tiết đáp.

"Thì ra là thế, Tiểu Gia minh bạch. " Tiêu Dật dứt khoát bắt đầu tu luyện.

Hai canh giờ về sau. . .

"Đình! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Đạp Tuyệt Vô Ngân. Trước mắt độ thành thạo 305/ 500, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Đình! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Hồn Nguyên Công pháp. Trước mắt độ thành thạo 305/ 1000, Sơ Khuy Môn Kính. "

Tu luyện xong võ công về sau, Tiêu Dật xuất ra một viên chứa Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cái bình, mở ra nắp bình, một cổ mệnh môn sinh cơ tức thì tuôn ra, Tiêu Dật chỉ cảm thấy thân thanh khí sáng, dễ dàng không ít, quả nhiên không hổ là kéo dài tính mạng linh đan, chữa thương thánh phẩm.

Tiêu Dật ánh mắt lập tức sáng rõ, cái này một viên hoàn mỹ tam tinh linh đan, đại biểu 100 điểm sinh mệnh giới hạn trên, cũng chính là 100 tuổi thọ mệnh, đáng tiếc chỉ có viên thứ nhất mới có hiệu, Tiêu Dật đang chờ phục dụng, ai ngờ lúc này Tân Thủ Đạo Sư nói rằng: "Ta đề nghị người tốt nhất trước vững chắc cảnh giới, sau đó chờ Hồn Nguyên Công pháp tu luyện tới Viên Mãn chi cảnh lại phục dụng, dạng này hiệu quả sẽ càng tốt hơn , về phần có nghe hay không tùy người!"

"Người cái tên này không sẽ lại đang lừa ta a?" Tiêu Dật nổi lên nghi ngờ.

"Người đừng nghi thần nghi quỷ, người suy nghĩ thật kỹ ta lúc nào thật hồ qua người!" Tân Thủ Đạo Sư giờ phút này khai thác lời kéo biện pháp.

"Cũng thế, vậy thì tốt, ta liền nghe người, chờ thêm mấy ngày lại nói. " Tiêu Dật nghiêng đầu suy nghĩ nửa Thiên Đạo, sau khi nói xong liền lập tức giành giật từng giây địa điểm tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Thiên địa chi kiều

Trong rừng rậm, vừa rồi bởi vì Tiêu Dật tu luyện tạo thành động tĩnh đã lắng đọng xuống dưới, lộ ra một cổ yên tĩnh, cái kia trốn ở bụi cây sau đi ra kiểm ăn cỏ rừng, dùng khiếp đảm ánh mắt nhìn quanh Tiêu Dật, dường như còn đắm chìm trong vừa rồi Tiêu Dật uy thế bên trong, bị chấn nhiếp không dám loạn động.

Ngước đầu nhìn lên, ánh nắng chính xuyên thấu qua lá cây ở giữa bóng rừng chiếu xuống, giống như đầy sao trên không trung lấp lóe, có chút chương mắt, lại hết sức óng ánh mỹ lệ, chiếu xuống quang ảnh, như ẩn như hiện tả hữu du dương địa điểm quơ, lộ ra không thể nắm lấy tĩnh mịch.

Tiêu Dật nghe nói Tân Thủ Đạo Sư nhắc nhở, liền quyết định trước tu luyện Đại Hồng Quyền cùng Đạp Tuyệt Vô Ngân, trước tiên đem tự thân cảnh giới củng cố một phen lại nói.

Đại Hồng Quyền nghe nói là thời đại thượng cổ, Phục Hi di chi, Nghiêu vương thi chi, Lão Tử kế chi, có thể nói là chư nghệ chi nguyên.

Tiêu Dật toàn thân buông lỏng, ý thủ đan điền, khiêm tốn hàm không. Vận khởi Hồn Nguyên Công pháp, một chiêu một thức diễn luyện lên Đại Hồng Quyền, sơ luyện mạnh mẽ, Minh Kinh, luyện thêm nhu kinh, ám kinh, sau luyện Hồn Nguyên Kính, trong cương có nhu, kết hợp cương nhu, liên miên không ngắt. Cũng may Tiêu Dật luyện kinh Viên Mãn, như thế chính là xe nhẹ đường quen.

Chỉ gặp Tiêu Dật tay cùng chân hợp, vai cùng hông hợp, khuỷu tay cùng đầu gối hợp, vận khí vì quyền, hóa chương làm đao, quyền chương cùng sử dụng, kết hợp cương nhu, công thủ tự nhiên. Từ từ càng đánh càng nhanh, thân thể giống như hóa thành một đạo Ảnh Tử, xuất hiện tại bốn phương tám hướng, thể nội Hồn Nguyên Công pháp thôi động đến càng ngày càng nhanh, thân thể càng đang từng bước cô đọng, cương cân thiết cốt, Luyện Cốt như thép.

Giờ phút này Tiêu Dật thể nội nội lực tựa như một đầu lao nhanh Hoàng Hà, gầm thét bắn vọt, theo Hồn Nguyên Công pháp vận chuyển, Tiêu Dật mỗi

đánh ra một quyền, thể nội chính là một tiếng "Sóng" một tiếng vang nhỏ, nguyên lai cái kia lao nhanh nội lực dễ như trò bàn tay địa điểm đã thông một cái huyết vị.

Cứ như vậy, theo thời gian tiến hành, Tiêu Dật thể lực đi qua càng không ngừng rèn luyện, bắt đầu trở nên kéo dài, hần liên tục ra quyền, mỗi một quyền đều ẩn chứa một cỗ mãnh liệt quyền phong, quyền phong đều đến một trạng có hơn, tùy tiện liền đánh xuyên đối diện đại thụ, có tảng đá kể đến quyền này kinh, đều bị tạc đến chia năm xẻ bảy, có thể thấy được quyền pháp cương mãnh đến cực điểm.

Mồ hôi càng không ngừng từ Tiêu Dật trên thân nhỏ xuống, Tiêu Dật mỗi một chiêu mỗi một thức đều dùng hết toàn lực diễn luyện lấy, có khi nhanh như bôn lôi, có khi lại chậm như ốc sên, quyền pháp giống như nhẹ lại như trọng, nhẹ thời như lông hồng, trọng thời như Thái Sơn, đơn giản mâu thuẫn đến cực điểm, nhưng là nếu là vì vậy mà khinh thị uy lực của nó vậy liền mười phần sai, nhìn xem Tiêu Dật phương trước mặt tròn trong vòng ba trạng mấp mô mặt đất, ngã trái ngã phải đại thụ che trời, tàn nhánh lá rụng đều cho thấy uy lực của nó không phạm tục.

Theo "sóng" kinh mạch huyết vị quán thông thanh âm vang lên, mỗi lần quán thông một cái huyết vị, liền tiêu hao không ít nội lực, nhưng là sau đó mỗi lần đã thông kinh mạch huyết vị thời điểm, liền thảnh thơi có một cỗ nội lực từ không sinh có, truyền hướng toàn thân các nơi, bằng mọi cách.

Thập nhị chính kinh bao hàm tay chân tam âm trải qua, tay chân tam âm trải qua, theo thứ tự là: Tay Thái Âm phế kinh, tay quyết âm mệnh tim trải qua, tay Thiếu Âm Tâm Kinh, thủ dương minh đại tràng kinh, tay Thiếu Dương tam tiêu trải qua, tay Thái Dương ruột non trải qua, đủ Thái Âm tỳ trải qua, túc quyết âm can kinh, đủ thiếu âm thận trải qua, đủ dương minh vị trải qua, đủ Thiếu Dương đởm kinh, đủ Thái Dương bàng quang trải qua; kỳ kinh bát mạch chi là nhâm mạch, Đốc mạch, Trùng mạch, Đái mạch, âm khiếu mạch, dương khiếu mạch, Âm Duy mạch, Dương Duy mạch tám mạch.

Kỳ kinh bát mạch tựa như Giang Hải đầm, thập nhị chính kinh tựa như dòng nước cống rãnh, kỳ kinh bát mạch tuần hành rắc rối tại mười hai kinh mạch ở giữa, mà lại cùng đứng đắn trên cơ thể người nhiều chỗ tương hồ giao sẽ, cho nên kỳ kinh bát mạch có bao hàm mười hai trải qua khí huyết cùng điều tiết mười hai trải qua thịnh suy tác dụng. Đang mười hai kinh mạch cùng tạng phủ khí huyết tràn đầy lúc, kỳ kinh bát mạch có thể tiến hành súc tích, đang nhân thể công năng hoạt động lúc cần phải, kỳ kinh bát mạch lại có thể thấm rót cung ứng.

Đã thông kỳ kinh bát mạch về sau, người liền sẽ cảm thấy quanh thân kinh lạc khí huyết thông suốt, tinh lực dồi dào. Nhỏ thì khử bệnh cường thân, lớn thì kéo dài tuổi thọ, nó bên trên thông nê hoàn, hạ đạt dừng tuyền, chân khí tập hợp và phân tán, chu lưu một thân, khí hợp tự nhiên, tiêu âm trường dương, đợi cho trong nước lửa phát, khảm nước Ly Hòa âm dương tương giao tuyệt nơi nở hoa, hoàng nha nhưng phải vậy.

Cứ như vậy, Tiêu Dật mất ăn mất ngủ, ngày đêm luân chuyển.

Không biết tu luyện bao lâu, đột nhiên, "Oanh, oanh, oanh!" Thể nội oanh minh, tiếng vang không ngừng.

Kỳ kinh bát mạch, thập nhị chính kinh, quanh thân huyết vị tại cái kia như sóng cả mãnh liệt nội lực trùng kích phía dưới, một khi xuất hiện bùng nổ về sau, liền không thể kiên trì được nữa, như bị bọt nước bao phủ, một nháy mắt, sóng lớn chi long, sóng chuyển ngàn về, giang hà vào biển, hết giận dữ vọt tới trước.

Lúc này nếu như có thể thấu thị Tiêu Dật trong cơ thể, liền sẽ phát hiện hai mạch nhâm đốc sớm đã trong bất tri bất giác quán thông, theo huyết vị từng cái địa điểm đã thông, Tiêu Dật khí như công thành, gân cốt cùng nhu, Bách quan điều sướng. Mà lúc này tại hai mạch nhâm đốc chỗ nội lực đã vận hành đến cực hạn, mà Tiêu Dật cũng tại cấp tốc quơ quyền pháp, mỗi một quyền đều tại cấp tốc tiêu hao nội lực, lấy làm diệu từ thể nội kinh mạch chỗ, ần ần truyền ra một cỗ như tê liệt đau đớn, Tiêu Dật thân thể tức thì bị nội lực lập đi lập lại rèn luyện.

Đang dần dần thích ứng cỗ này mãnh liệt nội lực về sau, Tiêu Dật cảm giác nội lực như chảy nhỏ giọt mảnh nước, lại như sông lớn cuộn cuộn.

Mà lúc này, Tiêu Dật thể nội nội lực trùng kích còn chưa kết thúc, theo nội lực vận chuyển, thể nội kinh mạch bế tắc không ngừng bị mở ra, mà giờ khắc này cái kia một cỗ vận mã bồn đặng kiểu nội lực điên cuồng phóng tới Tiêu Dật đỉnh đầu.

Nhưng là không thể tưởng tượng nổi sự tình phát sinh, lúc này Tiêu Dật Bách mạch câu thông, đan điền chi khí tràn đầy. Theo nội lực trùng kích, đỉnh đầu chỗ giống như lại một cái nhìn không thấy cửa sổ mái nhà, là từ vô số lít nha lít nhít huyết vị tạo thành, theo nội lực trùng kích, những cái kia huyết vị từng cái tựa như là Tinh Tinh đồng dạng bị dần dần thấp sáng.

Mỗi thấp sáng một cái huyết vị, nội lực liền thiếu một hứ, theo nội lực giảm bớt, nhưng là lúc này Tiêu Dật thân thể tựa như là cùng nó đối nghịch, không biết từ nơi nào trống rỗng sinh ra một cỗ nội lực, lần nữa lao nhanh mà đi, giống như trùng kích cửa thành, xông lên phía trên đi, cấp tốc gia nhập vào công kích đội ngũ danh sách bên trong.

Giờ phút này từ ngoại bộ xem ra, Tiêu Dật đỉnh đầu chỗ, lao ra một đạo cột sáng màu trắng, liền ngay cả cái này Nam Hoang dãy núi đều không thể ngăn trở cột sáng lên cao, xuyên qua tầng mây, thẳng thông thiên tế, như là kết nối thiên địa cầu nối, giống như câu thông thiên địa, tại cái này trong bầu trời đêm dị thường bất mắt.

Ngay cả thông thiên địa cột sáng tản mát ra không có gì sánh kịp uy áp, từng đạo như là biểu tượng thiên địa pháp tắc vô hình sóng lớn, bắt đầu hướng bốn phía lan tràn.

Nam Hoang Hắc Long Sơn Mạch bên trong, một chút thâm sơn mãnh thú một nháy mắt, vô luận là chính là ăn, vẫn là chính tại đi săn, từng cái thân hình lập tức toàn bộ ngưng dừng, nhao nhao không tự chủ được run lấy bảy.

Mà càng sâu chỗ, thái cổ di chủng đối không gào thét, tựa như tại người phản kháng thiên địa pháp tắc, một đầu bạch hổ to lớn càng là ở trong đó như hạc giữa bầy gà. Một cái thâm sơn trong hàn đàm, một đầu giống như rắn không phải rắn, giống như Giao không phải Giao động vật mở mắt, cái kia to lớn như là là đèn lồng hai mắt hướng một tia sáng, tại u ám trong hàn đàm dị thường bất mắt. Chỉ thấy nó lười biếng lật ra một thân hình, giống như tùy ý

ngáp một cái, phát ra trầm thấp vừa hô. Tựa như không đem thiên địa này uy áp để ở trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Nam Hoang chấn động

Phiến khắc về sau, chỉ nghe "Bồng" một tiếng, Tiêu Dật đỉnh đầu cột sáng cuối cùng giống như pháo hoa tan thành mây khói, pháp tắc sóng lớn đình chỉ lẫn lộn gào thét, cái kia cổ phần thiên địa chỉ uy cũng lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Theo uy áp tán đi, lập tức, toàn bộ trong rừng rậm, những cái kia dọa đến run rẩy bầy chim thú, lẫn nửa khôi phục tự do, ngay cả côn trùng cũng bắt đầu mình kêu lên.

Cổ này thiên địa chỉ uy tiếp tục thời gian cũng không trường, lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng vẫn là bị Nam Hoang một chút Tiên Thiên võ giả cảm giác được.

Lúc này, Hắc Long Sơn Mạch phía nam vạn dặm chỗ, một cái trong thâm cung, một vị người mặc tổ y Hôi bào lão giả cảm nhận được cổ khí thế này, tự lầm bầm: "Lại một cái đột phá Tiên Thiên cảnh giới Võ Giả, ta Triệu Quốc nước sông ngày một rút xuống, chỉ hy vọng hẳn là thế lực đối địch người. Nếu không Triệu Quốc nguy rồi."

Hắc Long Sơn Mạch Tây Nam hơn hai vạn dặm chỗ, Tần Quốc Kim Long Vương Thành bên trong cũng là khẽ than thở một tiếng: "Nam Hoang tiến vào thời buổi rối loạn, chỉ hy vọng đừng lại là một cái kiêu hùng."

Hắc Long Sơn Mạch đông nam hơn ba vạn dặm chỗ, Yến Quốc Viêm Long vương thành bên trong một tiếng vang nhỏ: "Nhân vật như vậy, đáng tiếc không phải ta Yến Quốc người, nếu không cái này Nam Hoang chỉ địa, ta Yến Quốc tất nhiên nhất thống."

Hắc Long Sơn Mạch mặt phía bắc vạn dặm xa, Công Thâu gia truyền đến cười to một tiếng: "Nhìn khí thế kia cùng phổ thông thiên địa chỉ cầu không giống nhau lắm, uy thế càng sâu, chỉ sợ đột phá người tuổi không lớn lắm, vốn cho rằng Triệu Quốc Thạch Mẫn, Yến Quốc Mộ Dung Thùy chính là thiếu niên anh tài, không có nghĩ tới đây còn ẩn tàng một vị ngay cả ta Công Thâu gia đều không có phát hiện thiếu niên anh tài, xem ra Nam Hoang cuối cùng ra một thiếu niên thiên kiều, đáng tiếc thời gian quá ngắn, không cách nào xác định nó vị trí cụ thể, còn cần kiên nhẫn chờ đợi một phen, là Long, sớm tới sẽ Long Đăng cửu thiên, cũng không sợ người trốn tránh, nếu có thể dẫn tiến kẻ này tiến vào trong gia tộc, ta Công Thâu Từ quay về Trung Nguyên không xa vậy, ta nói không cô a!"

Kính ngạc nào chỉ là những người này, liền tại Võ Hiệp Hệ Thống bên trong Tần Thủ Đạo Sư đều nhảy ra ngoài, lộ ra một cổ nhân tính hóa không thể tưởng tượng thần sắc, thầm nghĩ: "Thiên địa chỉ kiều, tiểu tử này lúc này mới Tiểu chu thiên Viên Mãn thế mà liền có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy, đáng tiếc cảnh giới không đủ, nội lực không đủ, nếu không kẻ này chỉ sợ là dễ như trở bàn tay địa điểm phá vỡ mà vào cảnh giới Tiên Thiên, bất quá cũng tốt, về sau tiến vào cảnh giới Tiên Thiên thành tựu cũng sẽ cao hơn."

Tần Thủ Đạo Sư sau khi nói xong liền biến mất tại Võ Hiệp Hệ Thống bên trong, đáng tiếc những này là Tiêu Dật không biết đến.

Lúc này, Tiêu Dật đỉnh đầu cột sáng dần dần tiêu tán về sau, Tiêu Dật bỗng nhiên địa điểm đánh ra cuối cùng một quyền, thông suốt từ quyền thế bên trong tỉnh lại, mới tỉnh về sau, Tiêu Dật chấn động toàn thân, chu thiên tuần hoàn, tự nhiên mà thành, một cổ thiên địa linh khí từ thiên địa chỉ kiều tràn vào.

Hắn tham lam hấp thụ lấy những linh khí này chuyển hóa thành tự thân nội lực, ít khi, Tiêu Dật không khỏi mở hai mắt ra, ngửa mặt lên trời thét dài.

Lúc này Tiêu Dật thở phào một hơi, toàn thân đã mồ hôi đầm đìa, mà lại bóng nhẫy, ở giữa còn kèm theo một chút màu đen điểm nhỏ giờ mắt thường cơ hồ khó mà phân biệt.

Tiêu Dật chậm rãi thu công, thu liễm lại toàn bộ khí tức. Theo khí tức thu liễm, Tiêu Dật trong mắt một vết thần quang hiện lên, lúc này hai mắt trong đêm tối chiếu lấp lánh, nội lực nhìn chăm chú phía dưới, thần thái sáng láng, đêm đen như mực không rõ ràng rành mạch, ngay cả chim bay lông vũ đều thấy rõ rõ ràng.

Thậm chí, liền ngay cả lỗ tai của hắn, đều có thể chính xác bắt được trong vòng trăm thước con kiến hành tẩu thanh âm, một tia không lọt. Hồn Nguyên Công pháp không hổ là thăm dò nhân thể huyền bí một cái chìa khóa, giờ phút này Tiêu Dật thân thể tiềm lực đạt được tiến một bước đảo mốc, tai thính mắt tinh, không quá đáng chút nào.

"Đỉnh! Chúc mừng Đại Hồng Quyền Viên Mãn, độ thành thạo 2000/ 2000, tức chủ quyền chương thuộc tính + 20."

"Đỉnh! Chúc mừng Hồn Nguyên Công pháp Viên Mãn, độ thành thạo 5000/ 5000, tức chủ thuộc tính Căn Cốt + 30, nội lực giới hạn trên + 500."

"Đình! Chúc mừng túc chủ thành công thu hoạch được Thiên Phú: [Nội Lực Hộ Thể] nội lực tràn đầy tại thân thể tứ chi ngũ tạng lục phủ ở giữa, được trình độ nhất định giảm bớt nhận tổn thương. Như vượt qua giới hạn trên, thì không cách nào có hiệu lực. "

"Đình! Chúc mừng túc chủ thành công tiến vào Hậu Thiên tầng năm Luyện Tạng cảnh giới. "

"Cái này tiến giai, đến cùng qua vài ngày nữa?" Tiêu Dật không thể tưởng tượng.

"Đã qua sáu ngày!" Tân Thủ Đạo Sư đứng lúc đó hiện lên ở Tiêu Dật trước mặt.

"Cái gì? Đây chẳng phải là nói ta ở bên ngoài ngây người gần nửa tháng, không được, ta muốn về sớm một chút, không phải mẫu thân nên lo lắng. " Tiêu Dật lập tức lo lắng.

"An tâm chó vội, người xem một chút trên người người, nghe nhìn?" Tân Thủ Đạo Sư nhắc nhở.

Tiêu Dật nghe vậy thử một lần, nhượng mảy, một mặt ghét bỏ địa đạo: "A, đây là mùi vị gì?"

"Ta không phải nói a, Hỗn Nguyên Công pháp làm thăm dò nhân thể huyền bí một bước võ học Bảo Điển, người bây giờ thân thể một chút tiềm lực đã bị khai phát đi ra, cho nên sinh ra một chút độc tố tùy theo bức ra thể nội, người vẫn là trước tìm một cái nguồn nước chi địa, thanh tẩy một phen rồi nói sau. Mà lại có Hỗn Nguyên Công pháp bàng thân, người bây giờ phục dụng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan có thể nói là làm ít công to, hiệu quả càng thêm rõ rệt a. " Tân Thủ Đạo Sư nhắc nhở lần nữa nói.

Tiêu Dật nghe vậy về sau, nghĩ tới Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, cũng không hai lời nói, lấy ra một viên, lập tức phục dụng. Tiêu Dật sau khi ăn vào, sinh mệnh giới hạn trên trong nháy mắt gia tăng đến 200 giờ lập tức, Tiêu Dật cảm giác được toàn thân mình tràn đầy sinh cơ, trừ cái đó ra, chính là không biết còn có một số cái gì tác dụng đặc biệt, hi vọng như Tân Thủ Đạo Sư nói đi.

Giờ khắc này, trong lúc vô hình tương đương với trong nháy mắt tăng lên một trăm năm tuổi thọ, bây giờ Tiêu Dật tuổi thọ hai trăm năm, cuối cùng là có đầy đủ thời gian tu luyện cái kia Thuần Thân Thuật, bất quá thật muốn chờ đến hai trăm năm, mình chờ nổi, chỉ sợ đi theo mình một đạo xuyên qua mà đến vị hôn thê liễu Mộng Như chưa hẳn chờ nổi. . .

Tiêu Dật chỉ có thể cầu nguyện đối phương không muốn xảy ra điều gì ngoài ý muốn mới tốt, nếu không mình chẳng phải là hối hận suốt đời?

Nhàn thoại đừng nói, lại nói Tiêu Dật dựa theo Tân Thủ Đạo Sư nhắc nhở, tìm được một phiến nguồn nước chi địa, lập tức nhảy xuống, dù sao trên quần áo cũng dính đầy không ít độc tố, vừa vận một đạo thanh tẩy.

Tiêu Dật tại dưới nước cởi sạch quần áo, một bên cọ rửa thân thể, một bên thanh tẩy quần áo.

Ngay tại Tiêu Dật lúc đang bận bịu, không đầy một lát, Tiêu Dật cảm giác được thân thể làn da có một loại kích thích cảm giác đau, loại đau này cảm giác giống như con kiến gặm cắn dần dần trải rộng toàn thân, đang lúc Tiêu Dật có chút chịu đựng không nổi thời điểm, đột nhiên một loại cảm giác mát rượi truyền khắp toàn thân, cảm giác đau tại một chút xù giảm bớt, cuối cùng một chút xù cảm giác đau đều không có, ngược lại, theo thời gian trôi qua, trong thân thể giống như có đồ vật gì tại thuận lỗ chân lông chảy ra, cái loại cảm giác này, thật giống như, giống như là. . . Đau bụng rất lâu, đột nhiên tìm được nhà xí, sau đó thống khoái mà giải quyết nhân sinh đại sự đồng dạng, thoải mái ghê gớm.

Loại cảm giác này xuất hiện về sau, Tiêu Dật cảm giác tự thân mặt nước chung quanh nước đều có chút biến thành đen. Nhìn xem dần dần biến thành đen nước tắm, Tiêu Dật bận bịu nhanh chóng du tẩu đến một bên khác, trong lòng lại không có một chút ghét bỏ cũng không cao hứng, ngược lại vui vẻ liệ lên khoe miệng.

Không cần hỏi, Tiêu Dật liền đoán được, những vật này hẳn là chính là trong cơ thể mình một chút rác rưởi cùng độc tố, chính tại thông qua mình lỗ chân lông bài xuất bên ngoài cơ thể. Thân thể bắt đầu bài độc về sau, Tiêu Dật liền bắt đầu chân chính hưởng thụ loại này chưa thoải mái cảm giác, không nghĩ tới cái này gia tăng sinh mệnh bản nguyên được vật lại có một loại tẩy kinh dịch tùy hiệu quả.

"Trên người của ta, vậy mà có nhiều như vậy độc tố a!" Tiêu Dật nhìn xem chung quanh cái kia một đám phạm vi không nhỏ hắc thủy ngốc ngốc nở nụ cười.

Cũng thế, Tiêu Dật dù sao là lần đầu tiên phục dụng loại này Đan Dược, mà lại trước đó cũng không có điều kiện tốt, thân thể hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít tổn thương cùng ám thương.

Sinh Cơ Tạo Hóa Đan không hổ là kéo dài tính mạng thần đan, bây giờ, phục dụng về sau, Tiêu Dật chỉ cảm thấy thân thanh khí sáng, có lẽ là tâm tình bố trí, có lẽ là được lực bố trí, ai biết đâu, dù sao Tiêu Dật cảm giác được liên ngay cả nội lực vận chuyển tốc độ đều nhanh một phần giống như.

Chương 42: Cột sáng chỉ dẫn

Thời gian quay lại đến Tiêu Dật câu thông thiên địa chỉ câu thời điểm, một đạo quang trụ phóng lên tận trời. Giờ phút này ngoài trăm dặm, một cái lão ẩu hộ tổng một vị ước chừng mười hai tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, một đường lão đảo hướng cột sáng chỗ chạy đến.

Chỉ nghe lão ẩu nói: "Công chúa, mặc dù chúng ta tại Tấn Quốc Kim Long Vương Thành bên trong lấy thay mạo đối đảo chi thuật, đi ve sầu thoát xác sự tình, nhưng là vẫn không thể gạt được một người, may mắn người kia muốn ăn một mình, không có trắng trợn tuyên dương, chỉ dẫn theo một số nhỏ thân binh, hiện tại truy binh sắp tới, lão thân hộ tiễn người một đoạn đường về sau, người hướng cột sáng kia phương hướng tốc độ cao nhất tiến đến, cái kia là đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới quang mang, có Tiên Thiên cao thủ ở một bên, tin tưởng đối phương cũng không dám làm loạn, dạng này có lẽ có một chút hi vọng sống. "

"Không, bà bà, người cùng ta cùng đi a?" Tiểu nữ hài một trương tinh xảo tiểu xảo Linh Lung trên mặt, lễ hoa đài vũ nói.

"Không được, công chúa, an toàn của người trọng yếu nhất, nếu không có lão thân ngăn cản địch nhân, chỉ sợ chúng ta một cái cũng chạy không thoát, người yên tâm đi, lão thân còn không có nhìn xem công chúa trưởng Đại Thành người, sẽ không dễ dàng buông tay nhân gian, mà lại công chúa người đi về sau, lão thân không có kỳ nữa, tốt xấu lão thân cũng là Hậu Thiên tăng tám cảnh giới Vô Giả tu vi, nếu là lão thân một lòng muốn chạy trốn, đối phương cũng đuổi không kịp ta. "

"Có bà bà, vậy người nhất định phải đuổi đi lên. " kỳ thật nhỏ trong lòng cô bé cũng minh bạch, nếu không phải mình cái này vương vị, Có bà bà cũng sẽ không thụ thương, có lẽ vừa mới đã trải qua một trận nhân sinh đại biến, để tiểu nữ hài trở nên đột nhiên bắt đầu hiểu chuyện đến.

Tại hai người đối thoại ở giữa, tại lão ẩu tu vi thâm hậu phía dưới, hai người chung quanh cây cối nhanh chóng lùi về phía sau, như thể như vậy, lại đi tới sáu bảy mươi dặm đường.

"Công chúa, đi nhanh đi! Bây giờ cách nơi đó đã không phải, tin tưởng lấy công chúa khinh công, không được bao lâu liền có thể đến cột sáng vị trí, có lão thân ở đây, quyết không để người kia vượt qua ranh giới một bước. " lão ẩu sắc mặt trở nên kích động lên.

Có lẽ là bởi vì tin tưởng nàng, cũng có lẽ là không muốn liên lụy nàng, tiểu nữ hài chăm chú địa điểm cảnh môi, không nói thêm gì nữa, nhìn kỹ bà lão kia một chút về sau, giống như muốn khắc sâu vào trong lòng, sau đó hoảng hốt chạy bừa hướng cột sáng phương hướng phóng đi, trên đường đi, quần áo trên người bị dọc đường bụi gai phá vỡ một chỗ lại một chỗ.

Mà tiểu nữ hài cắn chặt hàm răng, một cái đau chữ cũng chưa từng hô lên, cũng may giờ phút này trong rừng rậm mãnh thú bị uy áp dọa đến động cũng không dám động, tiểu nữ hài lúc này mới một đường thông suốt địa điểm chạy tới.

Lão ẩu thấy thế vui mừng cười một tiếng, liền nắm chặt thời gian, ngay tại chỗ điều tức, lúc này nội lực mỗi khôi phục một phần, sống sót hi vọng liền tăng thêm một phần.

Mà không đến thời gian một nén nhang, lão ẩu trước người liền xuất hiện năm bóng người, chỉ gặp một người trong đó cất cao giọng nói: "Có bà bà, người đây là cần gì chứ, vì một cái tiểu tỷ chết, về phần dựa vào người cái kia Hậu Thiên tăng tám cảnh giới tu vi a, muốn biết tu vi vô đạo đến cảnh giới này cũng không dễ dàng, người cứ như vậy không trân quý?"

"Nguyên lai là Quận Vương gia a, ta là bảo người Tư Mã Cửu đầu, vẫn là người gọi Quận Vương công đâu?" Lão ẩu khóe miệng cười nói.

"Im miệng, hiện tại cha ta là Thái phó đương triều, nắm giữ Triều Đình đại quyền, cái này Tấn Quốc sớm tối là ta!" Tư Mã Cửu nghe nói Quận Vương công hai chữ, giống như nhớ tới một loại không tốt hồi ức.

"Hừ, cha người Tư Mã Việt cũng sống không được bao lâu, sớm tối cũng là vì người khác làm áo cưới. " lão ẩu khinh thường nói.

"Người mơ tưởng kéo dài thời gian, giao ra cái kia kẻ ti tiện sở sinh tiện chủng, còn có Liên Thành Bích, ta liền cho người một thống khoái. "

"Im ngay, người cái này vong ân phụ nghĩa không bằng cầm thú súc sinh, nếu không có chủ nhân nhà ta, người há có thể có hôm nay?" Lão ẩu nghe nói ti tiện hai chữ, lập tức giận dữ.

"Ta Tư Mã Cửu có hôm nay địa vị đều là ta từng giờ từng phút phấn đấu đoạt được, đừng tìm ta nói người cái kia ti tiện chủ nhân, làm hại Lão Tử kém chút làm thái giám, Quận Vương công đơn giản chính là một cái chuyện cười lớn, để Lão Tử trở thành thái giám, theo nàng diễn một tuồng kịch, nói đùa cái gì, quả thực là trượt Thiên Hạ cười chê. " Tư Mã Cửu bộ mặt vận vẹo địa đạo.

"Nếu không có chủ nhân nhà ta, người Tư Mã Cửu sớm liền không biết chết ở trong cái xô nào, há có hôm nay, có thể đứng trước mặt ta nói mạnh miệng. "

"Đừng nghĩ cùng ta kéo dài thời gian, một cái hoàng mao nha đầu tuyệt đối chạy không xa, bốn người các người cho ta đuổi theo cái tiểu nha đầu kia. " Tư Mã Cửu phân phó bên người bốn người nói.

"Đúng vậy, chủ nhân!" Bốn người ứng thanh phía sau liền lập tức dự định tiến lên đuổi theo, chỉ gặp bà lão kia động thân tiến lên chính là một chương, bốn người lập tức không thể không lách mình lui lại.

Đúng lúc này, Tư Mã Cửu nghênh đón tiếp lấy, nói rằng: "Các người nhanh đi bắt cái tiểu nha đầu kia, cái con mụ điên này từ ta ngăn trở. " nói xong liền cùng đối phương kịch chiến đến cùng một chỗ.

"Đáng hận!" Cô bà bà thấy mình bị ngăn cản, bốn người hướng công chúa phương hướng đuổi theo, không khỏi trở nên lo lắng, trong lòng càng không ngừng cầu nguyện, chỉ hy vọng công chúa sớm một chút đuổi tới mục đích, đừng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn mới tốt.

"Cô bà bà, ta khuyên người kẻ thức thời mới là tuân kiệt, ta kính người một tiếng mới gọi Cô bà bà, nếu không đừng cho là ta Tư Mã Cửu không dám bắt người thế nào!" Tư Mã Cửu nhìn thấy đối phương hoàn toàn một loại đồng quy vu tận đầu pháp, cũng là nhức đầu không thôi.

"Hừ, giống như như người loại này hèn hạ vô sỉ tiểu nhân, lão thân hận không thể uống nó máu, ăn thịt hân, găm kỳ cốt, ngủ nó Bì. Bây giờ lão thân đánh bạc một đầu lão mệnh, cũng phải đem người đánh chết nơi này. " Cô bà bà nói xong càng là hoàn toàn không buông tay, hoàn toàn một cổ không muốn mạng đuổi.

Một khắc đồng hồ về sau, hai người nhanh chóng giao chiến gần trăm chiêu, chỉ nghe Tư Mã Cửu cười nói: "Người cái con mụ điên này đơn giản không thể nói lý, bất quá còn không phải trướng kế sách của ta, hiện tại đi qua một khắc đồng hồ, ta tin tưởng thủ hạ của ta đã bắt lấy cái kia hoàng mao nha đầu, Liên Thành Bích tuyệt đối trên tay nàng, chỉ cần khi tìm thấy một cái khác khối dương thuộc tính Liên Thành Bích, như vậy uy chấn Thiên Hạ Liên Thành Quyết liền phải trong tay ta đã luyện thành. "

"Làm người thật giống như có Liên Thành Quyết bí tịch giống như. " lão ẩu mặc dù mình bạch giờ phút này mình trướng kế, nhưng là ai tính toán ai còn khó nói, kéo đến một khắc, công chúa cũng an toàn một khắc, lúc này cũng chỉ có thể nhìn công chúa tạo hóa của mình, chỉ hy vọng cái kia Tiên Thiên cao nhân có thể xem ở công chúa tuổi nhỏ phân thượng, thuận tay cứu một thanh.

"Chẳng lẽ người không biết Liên Thành Quyết đã sớm bị cha ta bỏ vào trong túi sao?" Tư Mã Cửu đắc ý nói.

"Cái gì? Nguyên lai mười năm trước trận kia đại hỏa lại là Tư Mã Việt tên tiểu nhân kia thả, trách không được!" Cô bà bà nghe đến lời này lập tức phản ứng lại.

"Người bây giờ biết lại có thể thế nào? Lúc này không giống ngày xưa, người người chủ nhân kia bỏ mình về sau, sau lưng thế lực này sớm đã là như mặt trời sắp lặn, quá khí đã lâu. " Tư Mã Cửu dương dương đắc ý.

"Hừ, đừng tưởng rằng người Lão Tử Tư Mã Việt liền có thể thuận lợi sống sót, bây giờ, Tấn Quốc vương thành hỗn loạn tung bưng, liền ngay cả Triệu Quốc cùng Yên Quốc đều phải không ít cao thủ qua đời, lấy lão thân nhìn, Tư Mã Việt tại nhiều cao thủ như vậy chưa hẳn có thể toàn thân trở ra. " Cô bà bà đã kích nói.

"Cái này. . . Đây hết thảy còn không điên bà tử suy đoán của người, ta lười nhắc cùng người cái con mụ điên này dây dưa. " Tư Mã Cửu nói xong thừa dịp Cô bà bà vừa đánh tới một quyền, toàn lực phòng ngự phía dưới, mượn nhờ một quyền chi lực người nhẹ nhàng trở ra, sau đó liền biến mất tại cái này Nam Hoang trong rừng rậm.

Cô bà bà thấy thế thâm nghĩ không tốt, quay người hướng lúc đầu cột sáng phương hướng đuổi theo, chỉ tiếc cái này cột sáng tại hai người đánh nhau thời điểm đã sớm biến mất không còn tăm tích, cũng may mình trước đó nhớ kỹ phương hướng, nếu không tại cái này mệnh mỏng lâm hải bên trong, không khác mò kim đáy biển.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Xấu hổ gặp nhau

Ngay tại Tiêu Dật phục dụng xong Sinh Cơ Tạo Hóa Đan thời điểm, dự định xem xét tự thân thuộc tính thời điểm, đột nhiên, phù một tiếng nhẹ vang lên lại dọa hân nhảy một cái. Vùng rừng rậm này cũng không quá bình, Hắc Long Sơn Mạch tùy thời đều có thể thoát ra một đầu mãnh thú, để cho người ta may mắn đều không cảm thấy có cái gì ngoài ý muốn.

Tiêu Dật ngẩng đầu hướng phía thanh âm phát ra phương hướng nhìn lại, mơ hồ ở giữa nhìn thấy có một cái thân ảnh kiêu tiểu tại lão đảo hướng mình đi tới. Chẳng lẽ là cái gì dã thú? Ngay tại Tiêu Dật chuẩn bị mặc quần áo tử tế ứng đối thời điểm, chỉ là quần áo bởi vì trong nước vừa cọ rửa hoàn tất, toàn bộ ướt sũng dính cùng đi, trong lúc nhất thời, thế mà còn không có xúc lên, đạo thân ảnh kia liền xuất hiện tại Tiêu Dật trong tầm mắt.

Tiêu Dật thấy rõ cái kia đến thân ảnh, căn bản không phải cái gì dã thú, mà là một cái Tiểu Tiểu nữ hài, lập tức đã quên mặc quần áo, há miệng kinh hãi.

Tiểu nữ hài dọc theo cột sáng một đường tìm tòi, thật vất vả sắp nhìn thấy Tiêu Dật thời điểm, mà Tiêu Dật lại thi triển khinh công chạy tới nguồn nước chỗ, tiểu nữ hài chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy một đạo bóng lưng, không thể không tăng thêm tốc độ, thuận xuôi theo dấu vết của đường đuôi tới, lúc này nhìn thấy Tiêu Dật lại là bộ dáng như thế, hơn nữa còn là trần truồng * địa điểm ngâm mình ở trong nước, thất vọng phía dưới lại quá sợ hãi, trong lúc nhất thời, thể mà ngã nhào trên đất, hôn mê bất tỉnh.

Tiêu Dật lập tức cảm thấy im lặng, thấp giọng nói: "Không phải đâu, mình dài có dọa người như vậy sao, thể mà bị dọa ngất?" Thấy thế, Tiêu Dật không được không nhanh chóng mặc quần áo tử tế, đi lên bờ đến, quần áo còn ướt sũng, để Tiêu Dật cảm giác được phi thường khó chịu, bất quá lúc này cũng không nghĩ ngợi nhiều được, Tiêu Dật tò mò đi tới.

Tiểu Tiêu nữ hài nhìn qua không khác mình là mấy lớn, ước chừng mười một mười hai tuổi đáng vẻ, thân hình mười phần nhỏ yếu, có một mái tóc đen nhánh, không nghĩ tới tuổi còn nhỏ liền súc lên đầu khỏi xương đến. Quần áo trên người có bao nhiêu chỗ tổn hại, chỉ ít có sáu, bảy chỗ địa phương đều có vết máu chảy ra.

Tiêu Dật bước lên phía trước vỗ vỗ nữ hài, nói: "Uy, tình, ta cho ngươi biết cũng đừng nghĩ ngoa nhân a, ta thể nhưng là chẳng hề làm gì, ngươi tự động té xỉu nhưng không trách được ta. "

Có lẽ là bởi vì Tiêu Dật tay mang theo giọt nước cùng khí ẩm, tiểu nữ hài lập tức bị kích thích đến thanh tỉnh, nàng nhìn thấy mình té ngã trên đất, chính giây dựa lấy muốn đứng lên, nhưng nhìn dạng như vậy lại hết sức khó khăn giống như.

Tiêu Dật không được không nhanh bước lên trước, một thanh đỡ lấy nàng, giúp nàng đỡ lên nói: "Ta nói tiểu cô nương, ngươi đây là?"

Tiểu nữ hài tựa hồ cũng là cả kinh, thân thể theo bản năng giật giật, nghiêng đầu hướng hẩn nhìn lại, nghi ngờ nói nói: "Cái kia Tiên Thiên cao thủ tiền bối đâu? Ngươi là ai?"

Lúc này, Tiêu Dật mới xem như thấy rõ tiểu nữ hài này đáng vẻ. Xinh đẹp mà tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên lông mày không ít bần thổ, khoe miệng còn mang theo một sợi tơ máu, cứ việc bộ dáng của nàng mười phần chật vật, nhưng lại cho Tiêu Dật mang đến một loại cảm giác không giống nhau, giống như, thật sự là quá giống, Tiêu Dật không khỏi trong lòng hơi động, nhưng mà tiểu nữ hài này tuổi tác tuy nhỏ, được trên trán lại tràn đầy quật cường cùng băng lãnh, bỗng nhiên cùng nàng ánh mắt đối mặt, Tiêu Dật cũng nhìn không được rung mình một cái, nghĩ thầm đại khái là trùng hợp đi, nhưng mà trong lòng đến tốt cùng là như thế nào dự định, lúc này chỉ sợ ngay cả Tiêu Dật mình cũng không rõ ràng. . .

Lắc đầu, trở về hiện thực, Tiêu Dật âm thầm cô: "Hiện tại tiểu nữ hài đều như vậy trưởng thành sớm sao? Làm sao cảm giác giống như một cái tiểu đại nhân giống như. " lúc này Tiêu Dật mới hiểu được đôi phương cho cảm giác của mình từ đâu mà đến, chính là trần định, không giống tiểu hài tử đồng dạng, tựa hồ cũng giống như mình, tâm trí trưởng thành sớm, bất quá tính hướng của mình đương nhiên lại không giống.

"Uy, tra hỏi ngươi đâu!" Có lẽ là minh bạch tình cảnh của mình, tiểu nữ hài bình tĩnh trở lại hỏi.

"Ngươi không có việc gì a?" Tiêu Dật không thể không nhắc nhở.

"Ngươi người này làm sao không vào đề, ta hỏi ngươi cao nhân tiền bối ở đâu, làm sao ta đuổi tới nơi này là ngươi ở đây?" Tiểu nữ hài quật cường lấy nói rằng.

"Cái gì cao nhân tiền bối?" Tiêu Dật hoàn toàn không hiểu thấu, không nghĩ ra nói.

"Chính là vừa rồi phát ra cột sáng kia phương hướng, ta từ nơi đó một đường đi theo đến nơi đây. " tiểu nữ hài âm thanh lạnh lùng nói, còn chỉ chỉ Tiêu Dật tới phương hướng nói.

"Phát ra cột sáng?" Tiêu Dật lập tức mộng bức, hoàn toàn không hiểu rõ. Bất quá lại nói: "Ngươi nói phát ra cột sáng là cái gì ta thật không biết, bất quá ta cũng là từ nơi đó tới, không thấy như lời ngươi nói cao nhân a!"

"Cái gì? Không có cao nhân, vậy làm sao bây giờ, ta còn muốn tìm người cứu Cô bà bà a, không có khả năng a, nơi đây liền hai chúng ta. . ." Tiểu nữ hài nói đến đây lập tức ngắt đại, dùng tay chỉ Tiêu Dật nửa ngày chậm chạp nói không ra lời.

Tiêu Dật thấy được nàng ngón tay hướng mình, giật nảy mình, trên trán không khỏi bốc lên mấy đạo hắc tuyến, cau mày nói: "Ngươi nói cao nhân tiền bối không phải là chỉ ta đi?"

"Vậy ngươi nói một chút có phải hay không là ngươi từ vị trí kia tới, nơi này ngoại trừ ngươi chẳng lẽ lại còn có người thứ hai?" Tiểu nữ lạnh quá âm thanh hỏi.

"Cái này. . . Có lẽ là cao nhân thâm tàng bất lộ. " Tiêu Dật ngưng ngưng nói, cũng biết lời nói này chân đứng không vững.

"Lần này nhưng làm sao bây giờ, có người xấu truy sát ta, nếu không có cao nhân cứu, chỉ sợ là. . ." Tiểu nữ hài nói xong kết quả không cần nói cũng biết. Sau đó lại đối Tiêu Dật nói: "Xin lỗi, làm hại ngươi cái này không biết xấu hổ không có nóng nảy gia hòa thụ ta liên lụy, ngươi vẫn là thừa dịp hiện tại địch nhân không có phát hiện nơi này, nhanh đào tẩu a. . ."

"Uy, cái gì gọi là ta không biết xấu hổ không có nóng nảy, ta thể nhưng là trong nước tắm rửa, là ngươi đâm đầu vào tới tốt lắm không tốt, ta còn không có trách cứ ngươi nhục ta trong sạch đâu, ngươi ngược lại là sẽ trả đũa. " Tiêu Dật lập tức phản bác.

"Không cùng người cái cò, ta đã cảm giác được địch nhân khí tức, có bốn người, bọn hán đang nhanh chóng tiếp cận nơi này, bọn hán có thể ngửi ra ta hương vị, ta thụ thương chạy không được bao xa, người vẫn là đi mau đi, không phải thật không còn kịp rồi. Bọn hán cũng không sẽ bởi vì người là tiểu hài, liền bỏ qua người. " tiểu nữ hài lúc này ngược lại khuyên lên Tiêu Dật nói.

"Người chó xem thường người. Ta thể nhưng là đường đường nam tử hán, tuyệt không sẽ trốn, người yên tâm đi, ta sẽ bảo vệ người. Người một cái tiểu cô nương còn không sợ, ta sợ cái gì?" Tiêu Dật nhủ mảy, kiên quyết lắc đầu, hán lúc này trong lòng đã nổi lên lòng trắc ẩn, như việc này không biết còn chưa tính, nhưng là lúc này phát sinh ở trước mắt mình, làm sao có thể sẽ vứt xuống con gái người ta một người, mặc dù hán chỉ có chín tuổi nhiều, có thể nói xuất lời nói này thời điểm, trên mặt lập tức nhiều hơn mấy phần vẻ kiên nghị.

Tiểu cô nương gấp đến độ sắp khóc, lớn tiếng nói: "Người người này thật sự là năm không đi đánh lấy rút lui, ta nếu là có thể chạy xa, sẽ đợi tại cái này chờ chết sao? Đợi sẽ đối phương tới, ta nhìn người làm sao bây giờ. " nàng trên miệng mặc dù nói như vậy, nhưng nhìn đến Tiêu Dật không hề từ bỏ mình, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Dật cũng không khỏi trở nên ôn hòa, lo lắng cảm xúc cũng bình tĩnh rất nhiều.

"Người nói đối phương có thể ngửi được người hương vị, người có cái gì đặc biệt hương vị sao?" Tiêu Dật kỳ quái nói.

Tiểu nữ hài giống như nhìn thẳng ngốc đồng dạng nhìn xem Tiêu Dật không nói lời nào. Tiêu Dật lập tức minh bạch mình hỏi một câu thêm lời thừa thãi, cũng là không nên hỏi lời nói. Xấu hổ sau khi, Tiêu Dật lập tức nói rằng: "Không chính là có hương vị a, cái này rất dễ dàng giải quyết a, xem ta. " Tiêu Dật nói xong, lập tức tiến lên bắt lấy tiểu nữ hài một đoạn ống tay áo, dùng sức xé ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Ngoéo tay định nặc

Tiểu nữ hài một cái không có kịp phản ứng, bị Tiêu Dật xé toang một đoạn ống tay áo bị sợ nhảy lên, gấp hán hoàn toàn không trung cầu ý kiến ý kiến của mình, như thế tự tiện chủ trương, lập tức giận dữ, cảnh giác nói: "Người muốn làm gì?"

"Đừng nói chuyện!" Tiêu Dật trầm giọng nói.

Chỉ gặp hán đem ống tay áo xé rách thành bốn khối, tại trong rừng cây động tác mau lẹ, tiểu nữ hài chỉ nghe vài tiếng chỉ chỉ kêu thanh âm, sau đó lại là một trận dồn dập, giống như một loại nào đó động vật kinh hãi chỉ chỉ tiếng kêu, sau đó chờ đến Tiêu Dật lúc trở lại, bốn khối vải rách đã biến mất không thấy gì nữa.

Tiểu nữ hài gặp Tiêu Dật như thế, nghi ngờ nói: "Đây là?"

"Người mới đến, không biết nơi này có thật nhiều chuột đất, ta vừa rồi đem cái kia bốn khối nát phiền cột vào mấy cái chuột đất trên thân, không liền là của người địch nhân có thể ngửi được người hương vị a, lần này ta cho bọn hán tới một cái nghi binh kế sách, liền có thể cho chúng ta tranh thủ không ít thời gian, dạng này chúng ta cũng có thể có một chút thời gian, thông dong ứng đối, không nói, chúng ta trước chuyển đi một cái trận địa lại nói. " Tiêu Dật nói xong liền đem tiểu nữ hài nhấc lên. Nói thế nào hán cũng là Hậu Thiên tàng năm cảnh giới Nhị lưu Vô Giả, năng thể trọng lại phá lệ nhẹ, ôm cần bản cảm giác không thấy cái gì trọng lượng.

Ôm lấy nàng phía sau Tiêu Dật lại cực nhanh tìm một chút cỏ dại, vò nát về sau, hỗn hợp các loại hương vị, sau đó nhanh chóng bôi ở tiểu nữ hài trên quần áo, dạng này cỏ dại hương vị có thể che giấu tiểu nữ hài trên thân lúc đầu hương vị, cũng không dễ dàng bị địch nhân phát hiện.

Sau đó thân thể nhanh chóng lướt qua rừng cây, chỉ gặp Tiêu Dật hai chân đạp một cái, liền nhảy lên thật cao, nó dáng người lên nhảy như Phi Yến vút không, tầm tích của hán như tinh điện lướt nước, lấy nhánh không vang, rơi xuống đất im ắng.

Tiểu nữ hài bị Tiêu Dật ôm sau lập tức mặt hơi đỏ lên, lúc này nhìn thấy Tiêu Dật khinh công tốt như vậy, đại xuất mình dự kiến, trong lúc nhất thời không khỏi ngây dại, sau đó lấy một loại ánh mắt khác thường nhìn về phía Tiêu Dật. Nghĩ thầm "Chẳng lẽ lại vừa rồi cái kia động tĩnh thật là hán làm ra, thể nhưng là Cổ bà nói cái kia rõ ràng là Tiên Thiên cảnh giới cao nhân làm ra động tĩnh. " nghĩ tới đây, tiểu nữ hài lập tức lại vạn phần không hiểu.

Tiêu Dật cũng không có chú ý tới, bị hán che chở nữ hài nhấc từ đầu đến cuối đều dùng một loại ánh mắt kỳ dị nhìn chăm chú lên hán, lại khó được an tĩnh không có bất kỳ cái gì động tác.

Tiêu Dật mang theo tiểu nữ hài chạy hơn mười dặm về sau, tìm một cái lùm cây, đưa nàng cẩn thận địa điểm đặt ở trong bụi cỏ, sau đó vất khô y phục của mình, chỉ ít không sẽ chảy ra nước, mình lại nằm sắp đi lên, song khuỷu tay chống đỡ lấy thân thể, không có đụng phải tiểu nữ hài nhấc, dùng thân thể của mình đưa nàng hoàn toàn che lại. Lúc này Tiêu Dật rõ ràng cảm thấy tiểu nữ hài hô hấp trở nên dồn dập lên.

Tiêu Dật nấp kỹ thân về sau, liền nói rằng: "Đúng, còn không biết người bị cái gì tổn thương, trên người của ta ngược lại là có một ít chữa thương loại hình

Đan Dược. "

"Không được, ta bị người lấy âm độc chưởng lực đã thương bản nguyên, một thân công phu mười thành chỉ có thể phát huy không đến ba thành, căn bản bất lực chữa thương, trừ phi có phẩm chất cao linh đan, vẫn là loại kia chuyên môn trị liệu sinh mệnh bản nguyên Đan Dược mới có tác dụng, cái này căn bản chính là người khác bày một cái tử cục, trừ phi đối phương bản nhân, nếu không không có thuốc nào chữa được. " tiểu nữ hài thở dài nói.

"Lời nói cũng không thể nói quá đầy, muốn biết trời không tuyệt đường người, người làm sao lại cho rằng Thiên Hạ tất cả mọi người thúc thủ vô sách đâu?" Tiêu Dật nghe vậy, trong lòng hơi động, lập tức giễu giễu nói.

"Không có Đan Dược tình huống dưới, trừ phi là có Tiên Thiên cảnh giới cao thủ vì ta tẩy kinh dịch tủy, mới có thể trị tốt thương thể của ta, chẳng lẽ lại người thật sự là Tiên Thiên cao thủ không thành? Bất quá bất quá khả năng đi, ta nhìn người cũng liền cùng ta không sai biệt lắm lớn. " tiểu nữ hài hoàn toàn không nhận vì thương thể của mình có bị trị tốt khả năng.

"Tiên Thiên cao thủ, hiện tại nha, đáng tiếc ta còn không phải, bất quá ta sớm tối cũng sẽ là. . ." Tiêu Dật trịnh trọng nói.

"Ta đã nói rồi, một không có Đan Dược, hai không có cao nhân, ta thương thể này làm sao chữa?" Lần này nữ hài thật giống như bị Tiêu Dật tự đại bộ dáng đùa vui về lên.

"Ai nói không có Đan Dược, người tin hay không, chỉ cần người nhắm mắt lại, số bên trên một hai ba, ta liền có thể cho người biến ra. " Tiêu Dật thần bí nói.

"Đừng lác lư tiểu hài tử, thật sự cho rằng ta là tốt như vậy lừa dối a!" Tiểu cô nương coi là Tiêu Dật đang trêu chọc mình vui đâu, căn bản không tin.

"Người không tin sao không thử một lần, lại không tổn thất gì không phải! Dạng này, nếu là ta biến ra, người đáp ứng ta một cái nho nhỏ điều kiện như thế nào?" Tiêu Dật nhìn xem tiểu nữ hài vụt sáng vụt sáng mắt to, linh cơ khẽ động, khuyên nói rằng.

"Ta nhìn người không giống như là người tốt lành gì, người đang đánh ý định quỷ quái gì? Ta tại sao phải đáp ứng người?" Tiểu nữ hài cũng không mắc mưu.

"Người chẳng lẽ liền không muốn chữa khỏi thương thể trên người sao?" Tiêu Dật tiếp tục truy vấn nói.

"Nghĩ, thế nhưng là. . ." Tiểu nữ hài chần chờ.

"Cái này không phải, ta nếu là biến ra, chỉ cần người đáp ứng một cái đủ khả năng nho nhỏ điều kiện mà thôi, nói cho cùng, người vẫn là kiếm lời. " Tiêu Dật kiên nhẫn giải nói rằng.

"Cũng đối! Bất quá, vậy người nếu là biến không ra được lời nói, nói thế nào?" Tiểu nữ hài căn bản cũng không tin nói.

"Nếu không dạng này, để cho công bằng, ta nếu là biến không ra được lời nói, cũng đáp ứng người một cái điều kiện, như thế nào?" Tiêu Dật suy nghĩ một chút nói.

"Xác thực có thể thực hiện!" Tiểu nữ hài nghiêng đầu suy nghĩ nửa ngày, không có phát hiện cái gì đối với mình bất lợi chỗ, liền đồng ý.

"Vậy thì tốt, chúng ta móc tay. " Tiêu Dật đưa tay phải ra ngón út nói.

"Đây là?" Tiểu nữ hài nghi ngờ nói.

"Người đưa tay phải ra, triển khai ngón út đi theo ta học. " Tiêu Dật từng giờ từng phút địa điểm giải nói rằng.

Tiểu nữ hài theo lời đưa tay phải ra ngón út cùng Tiêu Dật ngón út câu ở cùng nhau, bộ mặt lập tức lại biến đỏ lên, ít khi về sau, lại tò mò nhìn Tiêu Dật.

"Đến, cùng ta học, ngoéo tay treo ngược, một trăm năm, không cho phép biến!" Tiêu Dật lúc này dụng phải đối phương ngón tay nhỏ, thân thể cũng là chấn động, sau đó liền lắc lên tay phải, nhẹ lay động lấy che giấu.

"Ngoéo tay treo ngược, một trăm năm, không cho phép biến!" Tiểu nữ hài gấp dạng học dạng, hai đạo thân ảnh nho nhỏ, chơi đùa kiểu ung thuận nho nhỏ hứa hẹn.

Lúc này, tiểu nữ hài đột nhiên trở nên nghiêm túc lên, nàng cẩn thận nhìn chằm chằm Tiêu Dật nhìn trong chốc lát về sau, liền rút về ngón tay, sau đó yên lặng im lặng nhắm mắt lại. Tựa như tại đối Tiêu Dật nói, lần này ta nhìn người làm sao biến ra.

Tiêu Dật gấp nàng nhắm mắt lại, coi chừng cái kia tinh xảo gương mặt, không khỏi cảm thán tạo vật chủ thần kỳ, trong lúc nhất thời, sùng sốt một chút, thời gian phảng phất tại thời khắc này ngừng lại. . .

Tiêu Dật sững sờ về sau, lập tức khôi phục bình thường, nghĩ thầm mình đây là thế nào, lắc đầu, liền từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, một viên Tục Cốt Đan, một viên Tiểu Hoàn Đan, đây cũng là Tiêu Dật trên thân chỉ có ba loại đan dược.

Lúc đầu chỉ cần một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan là được, nhưng là Tiêu Dật không biết thế nào, ma xui quỷ khiến vô ý thức liền đem ba viên Đan Dược đều lấy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Phong Vũ Lôi Điện

"Tốt! Người có thể mở mắt!" Tiêu Dật đem ba viên Đan Dược đặt ở lòng bàn tay, hiển vật quý giống như nói.

Tiểu nữ hài tại Tiêu Dật xuất ra Đan Dược thời điểm, đã nghe đến Đan Dược Dược Hương, lông mi run một cái, mở to mắt, nhìn trước mắt ba viên Đan Dược không thể tin nói: "Cái này. . . Đây là?"

"Hắc hắc, viên này màu đen là hoàn mỹ Nhất Tinh linh đan, Tục Cốt Đan, khí tức hương thơm thanh lương, tục xương chữa thương công hiệu như Thần; viên này màu xanh biếc chính là hoàn mỹ nhị tinh linh đan, Tiểu Hoàn Đan, tập võ bên trong tha thiết ước mơ linh đan, có thể trợ công lực khôi phục, hơn nữa còn có thể gia tăng nội lực a; về phần viên này màu ngà sữa chính là hoàn mỹ tam tinh linh đan, Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, kéo dài tính mạng linh đan, chính là trong miệng người nói tới có thể trị liệu sinh mệnh bản nguyên thương thế linh đan a, mà lại đều là hoàn mỹ phẩm chất, yên tâm phục dụng, không cần lo lắng có chút đan độc tác dụng phụ. " Tiêu Dật dần dần giải thích nói.

"Người. . . Người ở đâu ra nhiều như vậy linh đan? Thế nhưng là người ta lần đầu gặp nhau, ta có có tài đức gì có thể đạt được quý giá như thế Đan Dược?" Tiểu nữ hài phảng phất đưa thân vào trong mộng.

"Tốt, đừng quên người thiếu ta một cái điều kiện a, chớ do dự, nhanh cầm đi, đây là người dùng hứa hẹn đổi lấy, thừa dịp hiện tại phục dụng, đúng, nhớ kỹ viên kia Tục Cốt Đan là thoa ngoài da, mặt khác hai viên Đan Dược thì là uống thuốc a. " Tiêu Dật xách thăm nghĩ.

"Cái này. . . Cái này không được đâu!" Tiểu nữ hài đã trải qua nhân sinh thay đổi rất nhanh, đột nhiên phát hiện Tiêu Dật đối với mình tốt như vậy, trong lúc nhất thời thể mà không cách nào tin.

"Nhanh lên, nếu không ta ném đi a!" Tiêu Dật làm bộ nhắc tay muốn ném nói.

"Đừng, ta phải trả không được sao?" Tiểu nữ hài nhìn thấy quý giá như thế Đan Dược, là thật lo được lo mất, không nghĩ ngợi nhiều được, lập tức đề lại Tiêu Dật bàn tay, tiếp nhận Đan Dược.

Chỉ là tay của nàng đựng một cái Tiêu Dật bàn tay về sau, giống như thẹn thùng giống như, Đan Dược chỉ lấy được một viên, lại nhanh chóng địa điểm rút trở về.

Tiêu Dật chạm đến bàn tay nhỏ của nàng, thật có thể nói là là tay như nhu đề, da trắng nõn nà. Tư vị kia tuyệt không thể tả. Bất quá bây giờ cũng không phải lúc nghĩ những thứ này, Tiêu Dật lập tức nói: "Người gấp cái gì, lại không ai giành với người, trước tiên đem Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cùng Tiểu Hoàn Đan phục dụng lại nói. "

Tiểu nữ hài nghe đạo về sau, lập tức đỏ mặt lên, biết mình vừa rồi quá gấp, bèn vội nghe theo Tiêu Dật phân phó, ăn vào hai viên Đan Dược.

"Tốt, viên này Tục Cốt Đan người lưu lại, tìm thích hợp cơ hội, mình thoa ngoài da liền có thể. " Tiêu Dật thấy đối phương ăn vào Đan Dược về sau, nhắc nhở.

"Ân!" Tiểu nữ hài lúc này khinh khinh địa điểm lên tiếng, nếu không phải Tiêu Dật tai thính mắt tinh, còn thật nghe không rõ ràng. Cái này mới vừa rồi còn lạnh như băng, hiện tại thể nào như thế xấu hổ nữa nha? Cô bé này thật sự là một cái kỳ quái sinh vật, Tiêu Dật lập tức không nghĩ ra.

Phiến khắc về sau, có lẽ là Sinh Cơ Tạo Hóa Đan được lực bắt đầu phát tác, tiểu nữ hài tại Tiêu Dật dưới thân, nhẩn nhẩn nhí nhí, thân thể không nguyên do về lắc lư.

Đúng lúc này, bên ngoài suu suu suu liên tiếp tiếng xé gió vang lên, từ bụi cây khe hở chỗ vụng trộm hướng ra phía ngoài nhìn lại, Tiêu Dật thấy được bốn cái người áo đen. Những người áo đen này từng cái hung ác ác sát đáng sợ, trên thân sát khí mười phần, trong mơ hồ còn có một cỗ nhân nhật máu tanh mùi vị, chỉ gặp một người trong đó đang dùng lực hút lấy không khí.

"Đừng nhúc nhích, xuyt!" Tiêu Dật nhẹ giọng nói nhỏ.

"Hương vị đến nơi đây làm sao trở thành nhạt? Chẳng lẽ lại cái kia hoàng mao nha đầu thật để cho người ta cứu đi không thành?" Khàn khàn khó nghe thanh âm tại trong rừng cây quanh quẩn.

"Điện Thiêm lão đại, rất có thể, vừa rồi chúng ta không cẩn thận trúng người khác nghi binh kế sách, nếu không phải cái kia mấy cái đáng ghét lão chuột

khắp nơi tán loạn, dẫn tới chúng ta chạy ngược chạy xuôi, nói không chừng chúng ta đã sớm cảm ra nha đầu kia, mà từ nơi này bỏ cục đến xem, chỉ sợ không phải cái kia hoàng mao nha đầu vội vàng ở giữa có thể nghĩ ra được, đối phương chỉ sợ một người khác hoàn toàn, lại mưu trí hơn người, khó đối phó. " một người trong đó nói.

"Sợ cái gì, chúng ta bốn người nhệ lưu cao thủ ở đây, cho dù đụng tới nhất lưu cao thủ đều có thể toàn thân trở ra, huống chi còn là chủ nhân tự mình dẫn đội, chúng ta Phong Vũ Lôi Điện sợ cái gì?" Mở miệng đệ nhất nhân nói.

"Điện Thiêm lão đại, nhệ ca Lôi Minh nói rất đúng a!"

"Ta đồng ý Tề Vũ thuyết pháp. "

"Vừa ngay cả bệnh kinh phong đều nói như thế, vậy chúng ta chia ra tìm kiếm, nhất định phải đuổi tại chủ nhân tới trước đó, đem cái kia hoàng mao nha đầu bắt lấy, dạng này mới có thể tại chủ nhân trước mặt biểu hiện ra chúng ta Điện Thiêm Lôi Minh, bệnh kinh phong Tề Vũ năng lực. " được xưng là Điện Thiêm người cuối cùng lên tiếng nói.

Mượn bóng cây ở giữa vẩy xuống ánh trăng, Tiêu Dật thấy rõ cái kia nói chuyện người áo đen tướng mạo, hấn suýt nữa kinh hô lên. Bởi vì người kia trên mặt vậy mà cùng giống như con khỉ mọc đầy lông đen, con ngươi màu vàng nhìn qua hết sức nanh ác, xem xét cũng không phải là Hán nhân, mà lại cái kia thô thô lông mũi đều xông ra, theo cái mũi của hắn đang không ngừng co rúm, càng không ngừng ngửi ngửi trong không khí hương vị.

Ít khi, bốn người chia ra hành động về sau, chỉ gặp cái kia gọi là Điện Thiêm sừ quý dần dần hướng Tiêu Dật nơi này tới gần, Tiêu Dật âm thầm lấy ra Huyền Thiết Chùy Thủ, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Ngay tại Điện Thiêm đi vào Tiêu Dật phụ cận, bò khai lùm cây một khác này, Tiêu Dật vận khởi toàn thân công lực, khinh thân Công Pháp càng là không tự chủ được vận hành, chân khinh khinh đạp một cái, liền nhảy lên thật cao, Huyền Thiết Chùy Thủ mang theo một sợi u ám hàn quang, tại đối phương ánh mắt không thể tin bên trong, trực tiếp đâm vào đối phương nơi bụng tim.

"Ngươi. . ." Điện Thiêm chỉ chỉ Tiêu Dật, phát ra một trận không cam lòng nói nhỏ, theo Huyền Thiết Chùy Thủ rút ra, cuối cùng vô lực ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

Tiêu Dật nhìn đối phương thi thể, thấp giọng mắng: "Dài xấu không phải lỗi của ngươi, nhưng là chạy đến dọa người liền là của ngươi không đúng, cái này lớn dọa sợ giống ta dạng này nhỏ bằng hữu không nói, cho dù dọa sợ không được ta, nhưng dọa sợ hoa hoa thảo thảo cũng không tốt a! Ngươi đừng ta, muốn trách thì trách ngươi chưa đi đến hóa hoàn toàn liền chạy ra khỏi đến, hừ! Đây không phải tự tìm đường chết a. "

Tiểu nữ hài gặp Tiêu Dật gọn gàng địa điểm một cái liền giải quyết một người, cho dù là thường thấy giết chóc, cũng không khởi kinh hô đến che lên miệng đến.

Chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Mau ra đây, đừng xử ở bên trong, ta đến ẩn tàng gia hỏa này thi thể, ngươi xử lý một chút vết tích, đừng cho người có thể một cái liên tục phát hiện. Minh bạch không?"

Tiểu nữ hài có lẽ là quen thuộc, nhẹ gật đầu, đứng dậy đi tới.

"Ngươi bây giờ cái gì cũng đừng nói, yên tĩnh nghe chỉ huy của ta là được, còn có ba người, chúng ta lại chuyển đi một cái trận địa, ta đội sẽ mang ngươi tìm địa phương không người trốn đi, ta ở chỗ này trông coi, ba người khác khẳng định còn sẽ ở chỗ này tập hợp, ta nhìn có thể hay không lần nữa tìm được nhất kích tất sát cơ hội, ngươi hiểu chưa?" Tiêu Dật cẩn thận dặn dò.

Tiểu nữ hài gật gật đầu.

Tiêu Dật lập tức mang theo tiểu nữ hài giấu ở cách nơi này không xa một địa phương khác. Làm tốt tiểu nữ hài nguy trang về sau, Tiêu Dật liền hướng nơi vừa nãy tiến đến, chỉ gặp tiểu nữ hài không tự chủ được dắt lấy lấy y phục của hắn.

"Tốt, đừng sợ, cũng không cần lo lắng, bốn thiếu hiệp võ công cao cường, sẽ không xảy ra chuyện, ngươi hảo hảo ở lại đừng nhúc nhích a! Đến, cười một cái, a!" Tiêu Dật bày một cái thắng lợi tư thế nói.

Tiểu nữ hài mặc dù không rõ Tiêu Dật nói cụ thể ý tứ, bất quá vẫn là miễn cưỡng nở một nụ cười, tâm tình khẩn trương lập tức cũng buông lỏng không ít.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Dò xét chi thuật

Tiêu Dật lần nữa đi đến vừa rồi ả núp chi địa, một lần nữa tìm một cái thuận tiện đánh lên vị trí lại lần nữa ả núp lên, lẳng lặng chờ đợi lấy.

Ở một bên chờ đợi chỉ lúc, thừa dịp cái này đứng không công phu, Tiêu Dật tiến vào Võ Hiệp Hệ Thống, xem xét lên thuộc tính của mình.

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 25 thân pháp 60 Ngũ Tinh 305 Căn Cốt 70(40+ 30) định lực 40 "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền cường 50(30+ 20) kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [Hậu Thiên tăng năm] Nhị lưu Võ Giả, sinh mệnh 200/ 200 nội lực 2600/ 2600 "

"Thiên Phú 1: [Khinh Thân Cao Siêu] gia tăng tức chủ di động năng lực, tức chủ tốc độ di chuyển đề cao. "

"Thiên Phú 2: [Côn Dực Bắc Minh] cùng địch nhân lúc đối chiến, có nhất định cơ hội hấp thụ đối phương không cao hơn tự thân giới hạn trên nội lực, nhưng là hấp thụ nội lực không cách nào chứa đựng, chỉ có thể lập tức sử dụng ra ngoài. "

"Thiên Phú 3: [Nội Lực Hộ Thể] nội lực tràn đầy tại thân thể tứ chi ngũ tạng lực phủ ở giữa, được trình độ nhất định giảm bớt nhận tổn thương. Như vượt qua giới hạn trên, thì không cách nào có hiệu lực. "

"Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 4/ 12), độ thành thạo 10000/ 100000, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền cường, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 5: La Hán quyền, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 6: Sài Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 7: Tiểu Hồng Quyền, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 8: Bồ Tước Xung Thiên, độ thành thạo 305/ 600, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 9: Đại Hồng Quyền, độ thành thạo 2000/ 2000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 10: Đạp Tuyết Vô Ngân, độ thành thạo 305/ 500, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 3: Kinh Thôn Yếu Quyết, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 4: Hồn Nguyên Công pháp, độ thành thạo 5000/ 5000, Đăng Phong Tạo Cực. "

Nhìn xem tự thân thuộc tính, Như Lai Thiên Thủ Chương ngược lại là thỏa mãn điều kiện tu luyện, đáng tiếc lúc này không phải lúc tu luyện cơ, cái này không then chốt, mấu chốt là giờ phút này Tiêu Dật lại không có nội công tu luyện, Tiêu Dật lập tức không khỏi vì nội công tâm pháp bối rối, hỏi vội: "Hiện tại ta tiến giai, phải chăng có thể giải tỏa một lần?"

"Có thể, hơn nữa còn có thể tiến hành một lần may mắn rút thưởng. " Tân Thủ Đạo Sư nói thẳng ra nói.

"Làm sao hiện tại như thế cơ trí?" Tiêu Dật kỳ quái, mình còn không có hỏi đâu, Tân Thủ Đạo Sư liền nói thẳng ra, hoàn toàn không theo sáo lộ ra bài nha, Tiêu Dật lập tức lại đối Tân Thủ Đạo Sư có một loại nhìn không thấu cảm giác.

"Dù sao ta không nói, ngươi không là muốn hỏi nha, bây giờ vừa vặn cùng một chỗ nói, tránh khỏi ngươi lãng phí miệng lưỡi còn không tốt sao?" Tân Thủ Đạo Sư hỏi ngược lại.

"Tốt giải tỏa a!" Tiêu Dật đột nhiên có chút thụ sủng nhược kinh, trong lúc nhất thời phát hiện mình còn không quá quen thuộc, chẳng lẽ lại mình vẫn là một cái thụ ngược đãi cuồng, Tiêu Dật hất đầu một cái, cái này sao có thể.

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Như Ảnh Tùy Hình một bản, địa cấp trung đẳng khinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện thân pháp 100, Căn Cốt 60, Viên Mãn sau định lực + 5, thân pháp + 30. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa chân vũ mây tung một bản, địa cấp thượng đẳng khinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện thân pháp 125, Căn Cốt 90, Viên Mãn sau định lực + 10, thân pháp + 30. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Nhất Dương Thần Chỉ một bản, Huyền Cấp thượng đẳng quyền cường bí tịch. Điều kiện tu luyện quyền cường 50, Viên

Mãn sau lực cánh tay + 10, quyền chưởng + 20. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tòa Hấp Công Yếu Quyết một bản, Huyền Cấp trung đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 40, Viên Mãn sau có thể hấp thu không cao hơn tự thân nội lực giới hạn trên địch quân nội lực, có thể tồn trữ, không cách nào luyện hóa. Định lực + 10, Căn Cốt + 25, nội lực giới hạn trên + 500. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tòa Hàn Băng Chân Quyết một bản, Huyền Cấp thượng đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 50, Viên Mãn sau phát ra hàn khí hơn xa băng tuyết, có thể hóa khí thành sương, ngưng sương thành băng, chuyển đổi nội lực vì thuộc tính âm hàn. Định lực + 10, Căn Cốt + 30, nội lực giới hạn trên + 500. "

Lần này thế mà duy nhất một lần giải tòa hai quyển nội công tâm pháp bí tịch, ngược lại là vượt quá Tiêu Dật ngoài ý liệu, mà lại thuộc tính của mình đều có thể tu luyện, hưởng chỉ Nhất Dương Thần Chi xuất hiện, cuối cùng để cho mình có một cái chính thức công kích từ xa thủ đoạn. Muốn biết mình chơi điều kỹ thuật thế nhưng là tiêu chuẩn không lời nói, viễn trình mới là mình yêu nhất.

"Túc chủ cần bắt đầu tiến hành may mắn rút thưởng sao?" Tân Thủ Đạo Sư lúc này chủ động hỏi thăm.

"Bắt đầu!" Tân Thủ Đạo Sư đôi bị động làm chủ động, để Tiêu Dật nhất thời còn không quá quen thuộc, cho nên nhất thời cũng mất cái nhau hào hứng.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thu hoạch được nguyên cấp đặc thù Kỹ Năng Thâm Tra Thuật!" Vô Hiệp Hệ Thống thanh âm vang lên lần nữa.

"Chờ chút, Thâm Tra Thuật lại là cái gì Đông Đông?" Tiêu Dật không khỏi kỳ quái.

"Thâm Tra Thuật làm đồng thuật một loại, có thể xem xét không cao hơn túc chủ tự thân ba cái cảnh giới đối phương thuộc tính, cũng chính là nói tại đối phương cảnh giới không cao hơn người ba cái cảnh giới tình huống dưới, người có thể điều tra đối phương cảnh giới võ học. " Tân Thủ Đạo Sư giải thích nói rằng.

"A, còn có tốt như vậy công năng, sẽ chiếm dụng ta thanh kỹ năng sao?" Tiêu Dật lập tức quan tâm hỏi.

"Không chiếm, Thâm Tra Thuật làm đặc thù nguyên cấp Kỹ Năng, đã dung nhập túc chủ trong ánh mắt, theo sử dụng tần suất, độ thành thạo tăng trưởng, sẽ dần dần thăng cấp. "

"Không chiếm dụng ta thanh kỹ năng liền tốt, muốn biết ta thanh kỹ năng thế nhưng là bị người hồ không nhiều lắm. " Tiêu Dật lập tức yên lòng.

"Xét thấy túc chủ khai thông đặc thù Kỹ Năng cũng chính là bí thuật hệ thống, Bản Đạo Sư trình trọng nhắc nhở, túc chủ nhiều nhất chỉ có thể học tập sáu cái bí thuật bí kỹ, mời xử lý thích đáng, cần phải thận trọng cân nhắc. " Tân Thủ Đạo Sư khó được nhắc nhở nói.

"Dạng này a, minh bạch, xem ra bất tri bất giác ta lại mở ra một cái mới hệ thống à!" Tiêu Dật sau khi nói xong, liền sử dụng Thâm Tra Thuật nhìn lên mình.

Lập tức một đạo màu lam nhạt ánh sáng xuất hiện ở trong mắt mình.

"Tình huống gì?" Tiêu Dật giật nảy cả mình.

"Lam sắc quang mang đại biểu túc chủ Nhị lưu Võ Giả cảnh giới, màu lam nhạt vì Hậu Thiên tầng năm, màu xanh đậm vì Hậu Thiên tầng sáu. " Tân Thủ Đạo Sư dù cho giải nói rằng.

"Thì ra là thế, vậy người cho ta cụ thể nói một chút!"

"Màu trắng vì mạt lưu Võ Giả, lục sắc vì tam lưu Võ Giả, màu lam vì Nhị lưu Võ Giả, tử sắc làm nhất lưu Võ Giả, màu vàng vì siêu nhất lưu Võ Giả, màu đỏ vì Tiên Thiên võ giả, màu cam vì tông sư Võ Giả, ám kim sắc vì Phá Toái Hư Không Võ Giả, màu đen vì chí cường Võ Giả. "

Tiêu Dật nghe xong lập tức liền mình trắng đi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Lấy một địch hai

Đúng lúc này, bốn vị người áo đen một trong số đó Lôi Minh đã trở về hiện trường, hướng Tiêu Dật ẩn thân dưới cây dần dần tới gần. Thấy đối phương đi

vào dưới cây, Tiêu Dật nhắm ngay thời cơ, nắm chặt chùy thủ, im lặng từ trên cây cự thụ, ngược lại trượt xuống đến.

Đột nhiên, Lôi Minh không biết sao bỗng nhiên ngừng đầu, vừa vặn trông thấy Tiêu Dật đánh lên, một trận đao kiếm tương giao thanh âm vang lên, Tiêu Dật một kích không trúng, bứt ra trở ra, cùng Lôi Minh cách xa nhau một trượng, giằng co.

"Tiêu tử, cầm một thanh phá chùy thủ tựa như đánh lên ngực Lôi gia, nếu không phải Lôi gia vừa rồi bởi vì một mực dò xét dẫn đến cổ mỗi nhừ, ngừng đầu buông lỏng một chút, kém chút liền bị ngực đánh lên thành công, nói, ngươi là người phương nào, thụ ai chỉ thị đánh lên Lôi gia, còn có, ngươi có thấy hay không ta đại ca Điện Thiểm?" Lôi Minh miệng nơi hướng súng máy đồng dạng, một cái ở giữa, hỏi tốt mấy vấn đề.

Tiêu Dật không nghĩ tới lại là như vậy nguyên nhân dẫn đến mình đánh lên thất bại, lập tức cảm giác từng đợt "Dát! Dát!" Ô Nha tiếng kêu từ đỉnh đầu của mình xẹt qua, đột nhiên chỉ nghe Tiêu Dật hét lớn một tiếng nói: "Nhìn, đại ca ngươi không phải tại phía sau ngươi à?"

Lôi Minh nghe vậy về sau, nghĩ thầm, tiểu tử, chỉ bằng ngươi điểm ấy đạo hạnh tâm thường cũng nghĩ lừa gạt Lôi gia, nghĩ thừa dịp Lôi gia một cái không chú ý, đánh cái gì lệch ra chú ý. Bất quá nhân châu xoay động, lại nghĩ tới ta sao không tương kế tựu kế, mắt hấn một cái con nít chưa mọc lông cũng nhảy không ra Lôi gia lòng bàn tay, đến lúc đó đến lúc đó xoa tròn vò dẹp, còn không phải tùy ý ta nắm. . . Nghĩ tới đây, Lôi Minh lập tức cố ý quay đầu nhìn về phía sau lưng.

Đúng lúc này, Tiêu Dật tăng tốc độ, này thời Tiêu Dật thân pháp, cái này một trượng khoảng cách không đến một hơi ở giữa, liền thoáng qua mà tới. Chỉ nghe "Xùy" một tiếng, Huyền Thiết Chùy Thủ không có chút nào ngăn cản địa điểm đâm vào Lôi Minh bên trong thân thể, nơi bụng tim, một kích trúng, Tiêu Dật đề phòng đối phương trước khi chết quay gáo một kích, nhanh chóng rút ra chùy thủ bứt ra trở ra.

Mà lúc này, Lôi Minh khó khăn quay đầu, không thể tin nhìn về phía Tiêu Dật, dùng tay chỉ Tiêu Dật nói: "Ngươi. . . Tốc độ thật nhanh. . . Không nghĩ tới ta cả ngày đánh nhận bị nhận mổ mắt bị mù. . . Càng không có nghĩ tới ngươi một cái tiểu oa nhi như thế thâm tàng bất lộ. . . Ta không cam tâm a!" Sau khi nói xong, liền dẫn mười phần ủy khuất phần trăm tiếc nuối ngàn phần không cam lòng vạn phần hối hận thần sắc, ngã trên mặt đất.

"Ai, thật vì IQ của ngươi sốt ruột, chẳng lẽ mẹ ngươi không có nói cho ngươi, hành tẩu giang hồ, không thể khinh thường bất cứ người nào sao?" Nhìn đối phương bị mình một kích mất mạng, lần nữa một kích thành công, Tiêu Dật lắc đầu cảm thán nói. Khác biệt không biết đối phương vốn định tương kế tựu kế, chỉ là thật to đánh giá thấp Tiêu Dật tốc độ mà thôi.

Nếu là lúc này Lôi Minh dưới tuổi vàng có biết, không phải bị Tiêu Dật tức giận đến xác chết vùng dậy tái chiến một trận không thể.

Có thể thấy được có đôi khi chưa có xác định đối phương tình huống thực tế, mạo muội xuất thủ là rất nguy hiểm. Đến tốt cùng ai là thợ săn, ai là con mồi, hết thấy không có nắp hòm kết luận trước đó, nói chỉ còn sớm.

Nhưng vào lúc này, hai đạo tiếng xé gió vang lên, lúc này một đạo thanh âm tức giận truyền đến: "Nhị ca!"

Tiêu Dật lập tức quay người nhìn về phía người tới, lập tức phát hiện hai cái người áo đen thể mà góp ở cùng nhau, còn cùng nhau chạy về, lần này không xong, bị người bắt được chân tướng.

Chỉ nghe trong đó một người áo đen, lửa giận ngút trời địa đạo: "Khá lắm ngoan độc tiểu tử, ngươi là ăn tim gấu gan báo, lại dám giết ta nhị ca!"

"Ta nếu nói là hấn không cẩn thận đụng phải ta chùy thủ phía trên, các ngươi tin sao?" Tiêu Dật lúng túng nói.

"Tiêu tử, ít đến nói chêm chọc cười, đã như vậy, vậy liền đuổi dài ngươi cổ, để cho ta kiếm không cẩn thận đâm cái lỗ thủng a!" Người áo đen kia nói xong liền hướng Tiêu Dật công tới.

"Ngươi thật biết nói đùa!" Tiêu Dật cười khan một tiếng nói.

"Tam ca, hấn vừa có thể giết nhị ca, mà lại đại ca chậm chạp không có bóng dáng, ta hoài nghi đại ca là không là xảy ra vấn đề, chẳng lẽ lại cũng là bị tiểu tử này tai họa, ngàn vạn cẩn thận một chút, ta đến giúp ngươi một tay. " một vị khác người áo đen nói.

"Tê Vũ lão đệ, đúng là nên như thế, liền để chúng ta liên thủ vì đại ca nhị ca cùng một chỗ báo thù. " người xuất thủ không cần suy nghĩ làm cho đối phương cùng nhau xuất thủ.

"Uy uy uy, các ngươi có hay không đạo nghĩa giang hồ, thế mà lấy hai chọi một, hơn nữa còn là lớn cái đại nhân đối phó ta một đứa bé, còn biết xấu hổ hay không?" Tiêu Dật một bên kêu to tránh ra bệnh kinh phong công kích, một bên vận khí vừa mới học được Thám Tra Thuật, dò xét đối phương cảnh giới.

Bỗng nhiên hai đạo hào quang màu lam nhạt xuất hiện tại Tiêu Dật trong tầm mắt, hấn liền lập tức minh bạch đối phương cảnh giới không khác mình là mấy, nhìn kỹ nhan sắc so với chính mình nhan sắc phai nhạt một chút, xem ra đối phương công lực so với mình hơi có không bằng, Tiêu Dật lập tức hoàn toàn yên tâm, cứ như vậy, mình cũng không phải là không có cơ hội.

"Tiêu tử, chúng ta bệnh kinh phong Tê Vũ, Điện Thiểm Lôi Minh bình thường đều là bốn người cùng một chỗ động thủ, dù là đối phương là trăm người ngàn người vạn người, chúng ta cũng chỉ là huynh đệ bốn người, bây giờ cho dù ngươi là một người, đại ca của chúng ta nhị ca không tại, cái kia chính là huynh đệ chúng ta hai người đồng loạt ra tay. Ngươi hoặc là thúc thủ chịu trời còn có thể chết thống khoái, nếu là ngoan cố chống lại đến cùng, đợi sẽ tất nhiên để ngươi biết cái gì gọi là muốn sống không được muốn chết không xong, hai ta huynh đệ nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận đi vào trên cái thế giới này. " chỉ nghe bệnh kinh phong đe dọa.

"Có đúng không? Vậy liền thử một chút!" Tiêu Dật lúc này đã khôi phục tự tin, vừa vận gần nhất mình công lực tiến nhanh, tìm hai người luyện tay một chút cũng không tệ, nói xong liền vận khởi Kinh Thôn Yếu Quyết đối chiến.

Giờ khắc này, Tiêu Dật hai chân khép lại, giờ phút này Bách mạch câu thông phía dưới một cổ cường đại nội lực liền nhanh chóng vận chuyển, nội lực vận chuyển quanh thân, khí tức cũng bắt đầu trở nên càng ngày càng cường đại, quần áo tức thì bị cường đại nội lực kéo theo lấy, theo nội lực lưu chuyển mà phiêu động.

Một cổ cường đại nội kinh theo Đại Hồng Quyền chiêu thức vận chuyển, tụ bên trong tại tay trái trên nắm đấm, lúc này, tay trái sóng lực lượng chấn động mạnh mẽ theo Tiêu Dật thân hình di động, mang theo cực mạnh tiếng xé gió, tựa hồ muốn xé rách không gian, mơ hồ tản mát ra một cổ cực kỳ cương mãnh khí tức.

Cảm nhận được Tiêu Dật khí thế, bệnh kinh phong Tế Vũ hai người không khỏi sửng sò, trong lòng rất là kinh ngạc, như thế niên cấp thể mà có thể có này khí thế, so sánh hai người chỉ mạnh không yếu.

Mà liền tại hai người thất thần một sát na, Tiêu Dật trong đôi mắt một đạo tinh mang bùng lên, tại thời khắc này, Tiêu Dật thân hình bỗng nhiên tuôn ra cực hạn của mình tốc độ, cả người giống như đạn pháo đồng dạng, trực tiếp hướng bệnh kinh phong bắn ra mà đi.

"Tam ca, cẩn thận!" Tế Vũ thấy thế vùng lên trong tay mình lợi kiếm, muốn ngăn cản ở Tiêu Dật thế xông, chỉ gặp Tiêu Dật nhìn cũng không nhìn, tay phải nắm chặt Huyền Thiết Chủy Thủ, tiện tay chặn lại, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, Huyền Thiết Chủy Thủ không cần tốn nhiều sức gọn gàng địa điểm cắt đứt Tế Vũ lợi kiếm.

Mà lúc này, bệnh kinh phong cũng phản ứng lại, một cái bỏ kiếm hướng Tiêu Dật công tới, mà Tiêu Dật vội vàng nhấc ngang Huyền Thiết Chủy Thủ, chặn đối phương bỏ kiếm, nhưng gặp một trận hỏa hoa nổi lên bốn phía, bệnh kinh phong mũi kiếm trực tiếp bị Tiêu Dật chủy thủ gạt sạch một tầng, cho đến chuôi kiếm. Mà Tiêu Dật cứ như vậy, dùng Huyền Thiết Chủy Thủ chống đỡ lấy đối phương lợi khí, lợi dụng cao tốc vọt tới trước quán tính, thôi động bệnh kinh phong một đường tiến lên.

Bệnh kinh phong lợi kiếm lúc này bị Tiêu Dật chống đỡ chuôi kiếm, gắt gao kẹt lại, thân thể tức thì bị thôi động đến liên tiếp lui về phía sau, bệnh kinh phong không khỏi mặt đỏ lên, đúng lúc này, Tiêu Dật giờ lên tụ lực đã lâu quyền trái hướng bệnh kinh phong trước ngực đánh tới.

Bệnh kinh phong biến sắc, hẳn hiểu được lúc này bị Tiêu Dật khóa chặt, một cái tay lại bị Tiêu Dật gắt gao thế chủ không cách nào thoát thân, không thể không đón đỡ một quyền này, nó có thể cảm nhận được Tiêu Dật một quyền này bên trong, ẩn chứa lực lượng vô cùng cường đại, để trong lòng của hắn giật mình, dưới tình thế cấp bách, tranh thủ thời gian vận khởi nội lực, bảo vệ trước ngực, càng là phân ra một cổ nội lực, vận hành đến tay trái, sau đó nâng lên tay trái, lấy chưởng đối quyền.

"Bành!" một tiếng vang thật lớn, Tiêu Dật lập tức đứng lúc đó buông lỏng ra tay phải.

Chỉ nghe bệnh kinh phong kêu lên một tiếng đau đớn, tay trái bất lực rũ xuống, sắc mặt càng là liên tiếp mấy lần, hai chân trên mặt đất ném ra một đạo thật dài dấu vết, thân thể không chịu nổi ngay cả trượt nẩy trượng, cuối cùng hai chân gắt gao cọ chỗ ở mặt, mới khó khăn lắm dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Thân Phận uy hiếp

"Tam ca! Ngươi không sao chứ?" Tế Vũ lúc này cũng không lo được kiếm gãy, vội vàng đi đến bệnh kinh phong sau lưng, trợ giúp hắn nói.

Bệnh kinh phong phun ra một ngụm máu tươi nói: "Tứ đệ, cẩn thận, chúng ta đều xem thường hắn, không nghĩ tới hắn như thế tuổi còn nhỏ, tu vi thế mà không kém gì chúng ta."

"Tam ca! Cùng lắm thì liều mạng..." Tế Vũ nói rằng.

"An tâm chó vội!" Bệnh kinh phong thuyết phục hoàn tất, tiếp theo ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Dật nói: "Tiểu tử, người sáng mắt không làm chuyện mờ ám, Chân Nhân chưa bao giờ nói láo, ngươi đến tốt cùng là ai?"

Bệnh kinh phong lúc này sắc mặt khó coi tới cực điểm, có hối hận, có xấu hổ, toàn bộ cánh tay trái truyền đến từng trận đau nhức, để hắn hiểu được cánh tay trái tạm thời là phế đi, không nghĩ tới mình sẽ bị một cái tiểu nhi biến thành dạng này, nếu không phải cánh tay trái truyền đến trận trận cảm giác đau nói cho hắn biết đây không phải hư ảo, mà là chân thực chuyện phát sinh thực, bằng không hắn thật khó có thể tin, vài lần tưởng rằng trong mộng, một quyền kia chi uy, để hắn lòng còn sợ hãi không nói, mang đến càng nhiều hơn chính là không có gì sánh kịp rung động, chỉ vì đối phương thật sự là còn quá trẻ.

"Ta là người phương nào không có quan hệ gì với ngươi, các ngươi đến tốt cùng là chiến vẫn là không chiến!" Tiêu Dật vừa rồi một quyền vì lấy được chân nhiếp hiệu quả, tiêu hao rất nhiều nội lực, giờ phút này cũng thừa cơ hồi phục lại đến.

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi niên kỷ khinh khinh liền tu vi như thế, liền ăn chắc hai ta, vừa rồi nếu không phải ta chủ quan, ngươi cho rằng ngươi đắc thủ? Nếu thật là hai huynh đệ ta liều mạng, hươu chết vào tay ai, cũng còn chưa biết!"

Bệnh kinh phong tiếp tục uy hiếp nói, kỳ thật trong lòng nghĩ đến Tiêu Dật niên kỷ khinh khinh liền có tu vi như thế, cũng là kiêng kỵ Tiêu Dật người sau lưng, nếu không dựa theo Thương Khung Đại Lục thói quen, Tiêu Dật không có khả năng có thành tựu như thế này; thứ hai cũng là kiêng kỵ Tiêu Dật Huyền Thiết Chủy Thủ chi lợi, huynh đệ mình hai người vừa rồi thế nhưng là tại vũ khí phía trên bị thiệt lớn.

"Con vịt chết mạnh miệng, các ngươi vũ khí của hai người đứt đứt, phế phế, ta ngược lại muốn xem xem các ngươi đến tốt cùng còn có thủ đoạn gì nữa. " Tiêu Dật lạnh giọng nói rằng

"Tam ca, đừng nói nữa, chúng ta liều mạng với ngươi, bỏ được một thân róc thịt cũng muốn làm hạ hấn ba lượng thịt, ta cũng không tin hấn là làm bằng sắt. " Tể Vũ gặp bệnh kinh phong một mực tại nương nhin, mà Tiêu Dật rất có cùng truy đáng về không bỏ, một bộ liều mạng Tam Lang đáng về nói rằng,

"Tứ đệ, ngươi câm miệng cho ta. " bệnh kinh phong sau khi nói xong lần nữa đối Tiêu Dật nói rằng: "Không biết tiểu huynh đệ gia sư là người phương nào, nói không chừng còn là huynh đệ của ta kính ngưỡng cao nhân tiền bối người, nếu là như vậy, huynh đệ của ta há không là có lỗi với tiền bối?"

Mà nhưng vào lúc này, trong rừng rậm hiện lên một bóng người, chính là trước đó hộ tống tiểu nữ tốt lão ầu Cổ bà bà, giờ phút này Cổ bà bà mắt lộ ra hàn quang nhìn về phía giữa sân bệnh kinh phong Tể Vũ hai người, liền định lúc động thủ, nghe nói lời ấy, thân hình không khỏi dừng lại, âm thầm chìm ở một hơi, vánh tai, cẩn thận dò xét nghe.

"Hừ, bây giờ nghĩ chấp nói, chậm chút a! Tiểu Gia cũng không có thời gian cùng các ngươi bút tích, là nam nhân liền đấu qua một trận, nếu không đừng trách Tiểu Gia lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn. " Tiêu Dật khinh thường cười nói.

Giờ khắc này, trong rừng một phương hướng khác lại tới một người, cũng không có gây nên bất luận người nào chú ý, chính là trước đó bị Cổ bà bà chặn đánh Tần Quốc Quận Vương Tư Mã Cừu.

"Tiểu huynh đệ, khoan động thủ đã, chẳng lẽ lại ngươi không phải vừa rồi cái kia đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới tiền bối đệ tử sao? Kê bên này cũng không có người khác, Chân Nhân trước mặt không nói giả thuyết, tiểu huynh đệ, nếu thật là dạng này, còn xin tiểu huynh đệ dẫn tiến một phen, nếu không ta hai người huynh đệ tự nguyện vượn cổ chịu chết. "

Bệnh kinh phong giờ phút này nghĩ đến vừa rồi đột phá cảnh tượng, nếu thật là như mình suy đoán, chỉ sợ vị kia Tiên Thiên cao thủ đã sớm chú ý nơi này, nếu là mình động thủ thật, chẳng phải là tự tìm đường chết, trong lòng thầm mắng một tiếng, đáng chết, vừa rồi vào xem lấy báo thù, làm sao không có nghĩ đến điểm này đâu, còn tốt đối phương không có bị thương tổn, ngược lại mình bị thương không nhẹ, bất quá cũng đúng là như thế, chính mình mới có kỷ đi lên không phải.

Dù sao, giờ này khắc này, địa điểm này, ở độ tuổi này liền có tu vi như thế, đặc biệt là hiện tại tinh táo lại phía sau chăm chú tưởng tượng, thật sự là không thể không khiến nhiều người nghĩ, suy nghĩ tí mị cực sợ, việc quan hệ thân gia tính mệnh, cho nên bệnh kinh phong không thể không thận trọng làm việc.

Ngay tại Tiêu Dật cùng bệnh kinh phong Tể Vũ hai người giằng co thời điểm, Cổ bà bà cũng hiểu thời khắc này tình thế, lúc này giữa sân hai người đối với mình không có chút nào phòng bị, cũng là xuất thủ thời cơ tốt nhất, nghĩ đến đây, cũng không tiếp tục do dự, chỉ nghe một cái băng lãnh thanh âm tại trong rừng cây vang lên nói: "Dừng ở đây đi, các ngươi như vậy trợ Trụ vi ngược hạng người, vừa đuổi tới, cũng không cản trở về. "

Đột nhiên, một tên lão ầu đột nhiên xuất hiện ở phía trước giữa sân cách đó không xa, ngay sau đó, rung động một màn xuất hiện tại Tiêu Dật trong tầm mắt. Cũng chưa thấy bà lão kia như thế nào động tác, nhẹ giơ tay lên, giống như từ trong tay nàng phát ra một đạo mãnh liệt kinh khí quang mang, hai đạo khí kinh dâng lên mà xuất, lạnh thấu xương tới cực điểm.

Lời còn chưa dứt, một đạo óng ánh sáng long lanh ánh sáng trên không trung khoan thai xuất hiện, mang theo một vòng duyên dáng đường vòng cung liền tựa như tia chớp ở trong sân nhanh chóng lấp lóe hai lần, thẳng đến lúc này, dứt lời người ngược lại.

Tiêu Dật chỉ cảm thấy, thấy hoa mắt, giữa sân bệnh kinh phong Tể Vũ hai người, trong chớp lát, thân thể tất cả đều cứng ngắc ở nơi đó, trong mắt còn lộ ra ánh mắt không thể tin, chỉ muốn phòng bị Tiêu Dật, không nghĩ tới sau lưng còn có người đánh lên mình, không có chút nào phòng bị phía dưới, bị một kích mất mạng, sau một khắc hai người nhao nhao không cam lòng ngã trên mặt đất.

Đây hết thảy phát sinh thật sự là quá nhanh, Tiêu Dật còn không có kịp phản ứng thời điểm, liền hải nhiên phát hiện hết thảy đã hết thảy đều kết thúc, mà bệnh kinh phong Tể Vũ hai người tựa như là không có ý nghĩa tiểu nhân vật, ngăn cản đều chưa từng ngăn cản một cái, liền kết thúc.

"Thật ác độc thủ đoạn, lập tức liền thuận sát hai người. " nó xuất thủ nhanh chóng để Tiêu Dật lập tức giật mình, Tiêu Dật bận bịu vận khởi Thám Tra Thuật xem xét tu vi của đối phương, lập tức một đạo hào quang màu tím sẫm xuất hiện tại Tiêu Dật trong mắt, lại là Hậu Thiên tầng tám cảnh giới tu vi, Tiêu Dật không khỏi âm thầm phòng bị.

Trong rừng cây âm thầm ẩn núp Tư Mã Cừu cũng là sững sờ, không nghĩ tới cái kia Cổ bà bà cũng tiềm ẩn trong bóng tối, một cái đánh mình một trở tay không kịp, để cho mình tổn thất hai tên thủ hạ, Tư Mã Cừu không khỏi thầm hận không thời, bất quá lúc này, mục tiêu nhân vật còn chưa xuất hiện, Tư Mã Cừu cũng không khỏi đến nhin ở tính tình, tiếp tục ẩn núp đi, nghĩ thầm, đợi sẽ chỉ cần đi theo cái kia bà điên, sau đó không sợ tìm không thấy cái kia hoàng mao nha đầu. Nếu là Tư Mã Cừu biết lúc này mình bốn tên thủ hạ Phong Vũ Lôi Điện toàn bộ thân tử đạo tiêu, không biết sẽ làm sao cảm giác

nghĩ . .

Lúc này giữa sân, cái kia Cổ bà bà trở lại nhìn chăm chăm Tiêu Dật hỏi: "Tiểu tử, ngươi là thật là vị kia Tiên Thiên cao thủ đệ tử?"

Lúc này Tiêu Dật bị cái kia nàng cái kia lăng liệt ánh mắt thấy da đầu không khỏi run lên, đại não cấp tốc vận chuyển lại, hồi ức tiểu cô nương kia cùng mình nói tới từng giờ từng phút, biết trước người bà lão này rất có thể là bảo vệ nàng người, bất quá mình cũng không biết bà lão này tính tình như thế nào, nhìn nàng không chút do dự đánh chết bệnh kinh phong Tế Vũ hai người, chỉ sợ không phải tâm tư nương tay hạ người, vì mình tự thân an toàn nghĩ, vẫn là lừa gạt một cái lại nói.

Nghĩ rõ ràng nơi này, Tiêu Dật lập tức bứt lên đại kỳ nói rằng: "Không tệ, ân sư vừa mới đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, chính tại cùng cô trước mắt cảnh giới, không biết tiền bối?"

Cổ bà bà nghe đến đó trong lòng vui mừng, chẳng lẽ công chúa thật là bị cao nhân cứu? Mà trước mắt tiểu gia hỏa không hổ là cao nhân đệ tử, tuổi còn nhỏ lại có tu vi như thế, thiên tài cũng không gì hơn cái này, nghĩ tới đây, nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt cũng không khỏi trở nên ôn hòa.

Âm thầm Tư Mã Cừu nghe đến đó, lập tức lo lắng, nếu có Tiên Thiên cao thủ nhúng tay việc này, như vậy sự tình liền trở nên khó giải quyết, một nháy mắt, Tư Mã Cừu mặt ủ mày chau. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Tổ rõ sức mạnh

Cổ bà bà thuận miệng hỏi: "Không biết tiểu huynh đệ được từng trông thấy một cái tiểu cô nương?" Sau khi nói xong chính là một mặt mong đợi nhìn về phía Tiêu Dật.

"Ngươi đi theo ta a!" Tiêu Dật lúc này cũng không dám nhiều lời, dù sao nói càng nhiều sơ hở càng lớn, những võ đạo này cao thủ không có chỗ nào mà không phải là nhân tinh, gạt được nhất thời nhưng không gạt được một thế, nếu không phải người ta vào trước là chủ, đối phương chưa hẳn sẽ dễ dàng như thế tin tưởng lời của mình, hiện tại chỉ có mang nàng tới tiểu cô nương kia nơi đó, dạng này, chính mình mới có thể an toàn một điểm.

Tiêu Dật mang theo Cổ bà bà hướng tiểu cô nương ẩn thân phương hướng tiến đến.

Giờ phút này vì tiếp tục giả bộ nữa, Tiêu Dật lập tức thi triển lên Đạp Tuyệt Vô Ngân khinh công, đến một lần lấy trắng uy danh, làm cho đối phương thuận tu duy theo quán tính tiếp tục nhận định mình có một cái Tiên Thiên cao thủ sư phó, không dám hành động thiếu suy nghĩ, thứ hai còn có thể cho Đạp Tuyệt Vô Ngân gia tăng độ thành thạo, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Khinh công đại khái phân ba loại loại hình, theo thứ tự là: Tốc độ hình, tránh né hình, bay lên không hình. Tốc độ hình chính là chạy cực nhanh, Bát Bộ Càn Thiên kiểu tới vô ảnh đi vô tung, lục địa bay vút lên; tránh né hình chính là thần hành bách biến, tránh chuyển xê dịch, tránh né chướng ngại, linh xảo vô cùng; bay lên không hình chính là ruồng cạn nhỏ hành, một bước lên trời, người nhẹ như yến.

Đạp Tuyệt Vô Ngân công tuy nặng tại hành tẩu thời rất nhỏ bay lên không, cũng nặng như kỹ xảo cùng tốc độ. Kỹ xảo trọng tại dừng chân động tác, đang đi tại là khô, mặt cô cùng tuyết dày bên trên thời điểm, không thể làm đủ ngạnh sinh sinh địa điểm rơi vào phía trên, mà xác nhận mũi chân hơi điểm về sau, nhanh chóng hướng về phía trước hoạt động, lấy làm toàn bộ bàn chân đều bình đặt trên đó, giống như Tinh Đình Điểm Thủy. Hai cước thay phiên giao thế hành tẩu, lại giống như chạy nhanh tốc độ tương ứng hòa, thì đủ cùng tuyết dày cảnh khô lá rụng chờ vật tiếp xúc chỉ là trong chớp lát sự tình, đang tức hạ có yếu ớt chèo chống chỉ lực lúc, đã phi tốc rời đi bị đạp vật thể.

Luyện tập Đạp Tuyệt Vô Ngân, không phải có nhất định nội lực chèo chống không thể, từ bên ngoài đi vào, từ thực nhập hư, từ mới vừa vào nhu, tiến hành theo chất lượng mà Đại Thành.

Giờ phút này, tại Tiêu Dật tại trong rừng cây tung hoành nhảy vọt, vui này không đất kia tu luyện, theo Đạp Tuyệt Vô Ngân độ thành thạo gia tăng, bước chân cũng càng ngày càng linh hoạt, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh. Lúc này, Tiêu Dật dáng người như phong vũ giương nhẹ, tựa như nước chảy mây trôi phiêu dật.

Cổ bà bà thấy thế, không chút nghĩ ngợi đi theo phía sau đuổi tới, cái này một đuổi tiếp, phát hiện Tiêu Dật khinh công thần diệu như thế phi phàm, càng đuổi càng là kinh hãi, như này mình cảnh giới nội lực cao hơn đối phương một bậc không ngừng, chỉ sợ phen này truy đuổi phía dưới, mình sợ là khó mà cùng bên trên đối phương thân ảnh, cũng càng thêm đối Tiêu Dật cái kia chưa từng gặp mặt sư phó tôn sùng không thôi, nếu không phải có một cái sư phụ dạy bảo, như thế tuổi còn nhỏ, làm sao có thể sẽ có như thế nhất đẳng khinh công bản lĩnh?

Mà xa xa dán tại sau cùng Tư Mã Cừu lại là sợ hãi lại là thăm mắng, một là không có thể cùng quá gần, quá gần dễ dàng bị cái kia bà điên phát hiện, thứ

hai lại không thể cùng quá xa, nếu không lấy Tiêu Dật tốc độ nhất thời nửa sẽ liền có thể chạy mất dạng, lúc này Tư Mã Cừu có thể nói là nửa vơi, thống khổ không thôi.

Không nói đến Tư Mã Cừu như thế nào thống khổ không chịu nổi, mất một lúc về sau, Tiêu Dật liền dẫn Cố bà bà đi vào tiểu cô nương chỗ ẩn thân.

Tiêu Dật ổn định thân hình phía sau chậm rãi đi hướng tiểu cô nương chỗ ẩn thân, nhân nhạ nói rằng: "Ra đi, hiện tại an toàn. "

Lúc này tiểu nữ hài chính là lo lắng bất an, khẩn trương không thôi thời điểm, sợ bị địch nhân tìm tới, lúc này nghe được Tiêu Dật thanh âm, lập tức yên lòng, liền kích động từ trong bụi cỏ nhảy ra ngoài.

Tiểu nữ hài vừa ra tới liền nhìn về phía Tiêu Dật, chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Người nhìn ta mang ai tới. "

Tiểu nữ hài thuận Tiêu Dật ánh mắt nhìn, lập tức thấy được Tiêu Dật sau lưng lão ẩu, bận bịu mừng lớn nói: "Cố bà bà!"

Lúc này Cố bà bà cũng không có vừa rồi sát phạt quả đoán lằng lẽ, nhìn thấy tiểu công chúa bình yên vô sự, bận bịu quan tâm nói: "Tiểu công chúa, hù chết lão thân, người không sao chứ?"

"Cố bà bà, ta không sao, may mắn mà có vị này. . . Vị thiếu hiệp kia!" Tiểu nữ hài đến bây giờ còn không biết Tiêu Dật tên họ là gì, không khỏi lấy thiếu hiệp xưng hô nói.

"Tiểu công chúa, tay áo của người? Chẳng lẽ lại có người đối người có tâm làm loạn?" Lúc này Cố bà bà một phen dò xét phía dưới, cũng nhìn thấy tiểu nữ hài tay áo bị người xé toang một đoạn.

Cố bà bà nói xong bỗng nhiên quay đầu, gắt gao tiếp cận Tiêu Dật, một mực khóa lại Tiêu Dật khí cơ, Tiêu Dật nghe vậy lập tức trong lòng một trận khó chịu, cái này nữ nhân đều là như thế không thể nói lý a, cái này trở mặt cũng quá nhanh đi?

"Cố bà bà, không phải như người nghĩ, lần này ta gặp nạn, chính là hần đã cứu ta, hần là ân nhân cứu mạng của ta. " lập tức tiểu nữ hài sợ Cố bà bà nhìn không được động thủ, nằng thế nhưng là phi thường rõ ràng Tiêu Dật tuyệt không phải Cố bà bà đối thủ, bận bịu đem dọc theo con đường này Tiêu Dật sờ tác sờ vì đều nói ra.

"Kiểu nói này, mới vừa rồi là lão thân can rờ, xin lỗi, thiếu hiệp. " Cố bà bà giờ phút này biết được nguyên do về sau, cũng biết mình là quan tâm thì qua.

"Không có chuyện gì, ta lại không tổn thất gì không phải. " Tiêu Dật mặc dù trong lòng có một chút khó chịu, nhưng là ngẫm lại còn chưa tính, dù sao mình lại không phải đối thủ của đối phương, người ta có thể bỏ lòng kiêu ngạo xin lỗi liền đã rất tốt.

"Cố bà bà, thương thế của người như thế nào?" Tiểu nữ hài giờ khắc này cũng không khỏi quan tâm tới đến.

"Tiểu công chúa, yên tâm, nhất thời nửa sẽ, lão thân còn chưa chết, chỉ là về sau muốn đột phá cũng là muôn vàn khó khăn. " Cố bà bà thở dài một hơi nói.

Lúc này Tiêu Dật mới nghe rõ "Tiểu công chúa" ba chữ, ánh mắt ngưng tụ, không khỏi một trận cười khổ, không nghĩ tới mình thuận tay một cứu, liền cứu một cái công chúa, chỉ tiếc mình không phải vương tử, nằng mặc dù dài cùng trong lòng bộ dáng rất muốn, nhưng là đáng tiếc, cuối cùng nằng không phải nằng.

Lúc này Cố bà bà nhìn về phía tiểu công chúa, gấp nó ở một bên cần môi không nói lời nào, không biết đang do dự cái gì. Bất quá Cố bà bà tạm thời không lo được suy nghĩ nhiều, nghĩ đến sau này tiểu công chúa an toàn, bận bịu đối Tiêu Dật nói: "Thiếu hiệp, còn không biết xưng hô như thế nào, mặt khác, không biết có thể cho lão thân hai người cho thiếu hiệp ân sư dẫn tiến một cái, lão thân cũng hy vọng có thể lắng nghe cao nhân dạy bảo. "

"Tiểu tử Tiêu Dật, về phần ân sư. . . Cái này. . ." Tiêu Dật nghĩ tới đây, đột nhiên linh cơ khẽ động, ra vẻ do dự nói: "Ân sư vừa mới đột phá Tiên Thiên cảnh giới, đang lúc bế quan củng cố tu vi, gần đây chỉ sợ là không tiện gặp khách, cho nên. . ."

Lúc này tiểu nữ hài được nghe Tiêu Dật hoang ngôn, lập tức "Phốc" cười một tiếng, bất quá vừa nghĩ tới mình tao ngộ, sắc mặt lập tức lại âm đạm phai mờ, nằng là biết Tiêu Dật không có cái gì sư phó, làm khó hần có thể biên xuất như thế lý do.

Bất quá lúc này vì sau này suy nghĩ, tiểu nữ hài cũng không nghĩ ngợi nhiều được, quay người nhìn về phía Tiêu Dật, nói: "Người cái kia Đan Dược còn gì nữa không? Có thể hay không lại cho ta mượn mấy khóa, ta biết yêu cầu của ta có chút quá mức, nhưng là bà bà thương thế thật rất nặng, người đừng nhìn nằng hiện tại không có việc gì đáng về, nhưng là ta biết bà bà một đường vì an toàn của ta, phé đi rất nhiều tinh lực, vì hộ tống ta, càng là đoạn mất mình võ đạo hành trình, sinh sinh áp chế thương thế của mình, có câu nói là vừa không quá lâu, áp chế càng lợi hại đến lúc đó chỉ sợ là bản ngược càng lợi hại, cho nên ta hi vọng người có thể lại cho ta mượn mấy khóa Đan Dược, thế nào?"

Tiểu nữ hài sau khi nói xong, một bộ dáng vẻ đáng yêu, một mặt chờ mong nhìn về phía Tiêu Dật. Lúc này Cố bà bà còn không biết Đan Dược sự tình, bởi vì tiểu nữ hài minh bạch chuyện nặng nhẹ, Đan Dược sự tình vừa rồi cũng không có đối nằng nói tí mĩ, mà Tiêu Dật ở một bên cũng là cảm kích tiểu nữ hài giấu diếm.

Lúc này Tiêu Dật nhìn xem tiểu nữ hài khẩn cầu ánh mắt, bộ dáng kia lơ mơ cùng trong đầu Ảnh Tử trùng hợp lên, trong lòng không khỏi mềm nhũn.

Mà giờ khắc này, Tư Mã Cừu phát hiện mục tiêu về sau, cũng không nóng nảy động thủ, tựa như một cái báo săn đi săn, trong bóng tối ẩn núp, chậm đợi thời cơ tốt nhất. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Liên thành ngọc bích

Cố bà bà không rõ ràng cho lắm nghe tiểu công chúa nói như vậy, nhìn xem tiểu công chúa cùng Tiêu Dật hai người đang đánh bí hiểm, nghi ngờ nói: "Cái gì Đan Dược?"

Tiểu nữ hài không có lên tiếng, đứng ở nơi đó không hề động, chỉ là ánh mắt chăm chú xem làm Tiêu Dật, thần sắc lại là khẩn trương, lại là cầu khẩn bộ dáng.

Gặp tiểu nữ hài dạng này, Cố bà bà giờ phút này chỗ nào vẫn không rõ tiểu công chúa là vì mình hướng Tiêu Dật cầu lấy Đan Dược, bận bịu thương tiếc khuyên nói rằng: "Tiểu công chúa, vì lão thân không cần như thế, vừa cao nhân tiền bối không nguyên ý tiếp kiến chúng ta, vậy chúng ta liền đi đi thôi, nơi đây cuối cùng không phải nơi ở lâu, Tư Mã Cửu còn tại một bên nhìn chăm chăm, rất có thể ngay tại âm thầm ẩn núp cũng khó nói. Tiểu công chúa, theo lão thân rời đi đi, chúng ta nên đứng dậy. "

Chỉ tiếc Cố bà bà không biết lúc này thật là bị nàng một câu bên trong, liền ngay cả âm thầm Tư Mã Cửu cũng không khỏi khẩn trương lên, còn cho là mình bị phát hiện, cuối cùng nghe được Cố bà bà chỉ là nói một chút mà thôi, không khỏi nói thầm một tiếng may mắn.

Mà giữa sân tiểu nữ hài nghe xong Cố bà bà lời nói phía sau thì là cố chấp lắc đầu, tiếp tục căng thẳng nhìn về phía Tiêu Dật.

Tiêu Dật trong lòng thở dài, thầm nghĩ: "Thôi, thôi!" Chỉ gặp Tiêu Dật trang mô hình làm dạng địa điểm trong ngực móm móm, cuối cùng móm ra ba viên Đan Dược, cảm thán nói: "Cũng được, cái này ba viên Đan Dược coi như ta tặng cho người. . ."

Mà khi Tiêu Dật xuất ra Đan Dược thời điểm, Cố bà bà cũng là trong lòng giật mình, vụng trộm Tư Mã Cửu cũng là ánh mắt xiết chặt, trong lòng không khỏi khẽ động, nhưng là nghĩ đến lúc này mình tùy tiện xuất kích, chưa hẳn có thể chiếm cứ ưu thế, không thể không tiếp tục ẩn núp.

Tiểu nữ hài nhìn thấy ba viên cùng lúc trước cho người giống nhau như đúc Đan Dược, rốt cục mặt mày hớn hờ, mừng rỡ nhận lấy Đan Dược, trịnh trọng kỳ sự nói: "Ta sẽ không quên mình thiếu người một cái cam kết!"

"Đây là?" Cố bà bà giờ phút này không lo được trước đó nói tới.

"Cố bà bà, người chẳng lẽ không kỳ quái Ngọc Nhi thương thế đột nhiên xong chưa?" Tiểu nữ hài nói rằng.

"Cái gì?" Cố bà bà kinh hãi, bước lên phía trước giữ chặt tiểu nữ hài tay phải, một tay khoác lên nó mệnh mạch phía trên, vận khởi chân khí kiểm tra, nội lực một phen vận chuyển về sau, quả nhiên như tiểu công chúa nói, thương thế hoàn toàn không có.

"Cái này. . ." Cố bà bà giờ phút này hoàn toàn bị cả kinh nói không ra lời.

"Cái này ba viên Đan Dược thế nhưng là hết sức thần kỳ, Ngọc Nhi chính là phục dụng những này Đan Dược, thương thế mới khá. Cố bà bà người nhanh nhận lấy đi, màu đen là Tục Cốt Đan bên ngoài phục liền có thể; mà cái kia màu xanh biếc Tiểu Hoàn Đan cùng màu ngà sữa Sinh Cơ Tạo Hóa Đan uống thuốc là được. " tiểu nữ hài căn dặn nói rằng.

"Lúc này không phải là phục đan chữa thương thời điểm, lão thân cảm ơn Tiêu thiếu hiệp tặng đan chi ân. " Cố bà bà giờ phút này nhận lấy Đan Dược, quay người đối Tiêu Dật nói rằng.

"Không cần khách khí!" Giờ phút này Tiêu Dật trong lòng dù có không cam lòng, nhưng vẫn là phóng khoáng nói, dù sao vừa Đan Dược đều tặng người, đối phương xử lý như thế nào, mình cũng không có quyền hỏi đến, dù sao đưa đan thời điểm, Tiêu Dật liền nghĩ đến loại khả năng này, cho nên giờ phút này cũng biến thành lạnh nhạt.

"Đã như vậy, lão thân hai người liền bắt tiện tiếp tục đã quá rầy Tiêu thiếu hiệp, tiểu công chúa, chúng ta đi thôi. " Cố bà bà lúc này mặc dù tạm thời thờ dài một hơi, nhưng vẫn là không yên lòng địa điểm đối tiểu nữ hài vẫy vẫy tay, khuyên nói rằng.

Giờ phút này tiểu nữ hài nhìn một chút Tiêu Dật, âm thầm nắm chặt lại quyền, giống như là làm xuống cái gì quyết định trọng đại giống như, đi đến Tiêu Dật trước mặt, từ trên cổ mình lấy xuống một viên mang theo thần bí đường vân hình nửa vòng tròn bích ngọc.

Chỉ gặp tiểu nữ hài đem ngọc bích giao cho Tiêu Dật phía sau nói rằng: "Tiêu Dật ca ca, người vì ta làm nhiều như vậy, ta cũng không biết đưa người cái gì, cái này ngọc bích là ta một mực trân quý đồ vật, bây giờ đem hẳn đưa cho ca ca người đi, ta gọi ti Mã Ngọc, Tiêu Dật ca ca người nhất định phải nhớ

kỹ a!" Nói xong liền quay người đi đến Cổ bà bà bên người.

Tiêu Dật giờ phút này cũng không biết Liên Thành Bích tác dụng chân chính, coi là chỉ là ti Mã Ngọc mến yêu chi vật, một cách tự nhiên tiếp nhận ngọc bích, cái kia ngọc bích óng ánh sáng long lanh, oánh nhuận như bơ, thùy sắc âm bích, xán lạn như minh hà, ngũ sắc con xoáy xăm quần hộ tại ngọc bích phía trên, bên trong có hồng quang quanh quần, có thể nói là mỹ ngọc không tì vết, thần bí phi phàm.

Tiêu Dật bận bịu trở về một cái tiểu dung, giương lên ngọc trong tay bích nói: "Ngọc Nhi muội muội, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ nhớ kỹ ngươi, lần sau gặp mặt, coi như dùng cái này ngọc bích đổi lấy lời hứa của ngươi a!"

Ti Mã Ngọc vui vẻ gật gật đầu.

Âm thầm ẩn núp Tư Mã Cừu giờ khắc này tâm tình cũng là kích động lên, liên thành ngọc bích a, mình thiên tâm vạn khổ, đau khổ truy tìm không chính là nó a, không nghĩ tới hôm nay liền như thế không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt, hô hấp lập tức trở nên dồn dập lên, bất quá cũng may nó khí tức không chế được phi thường vi diệu, ngay cả Cổ bà bà đều không có phát hiện.

Đáng tiếc hán cuối cùng coi thường Tiêu Dật, Tiêu Dật bây giờ chính là tai thính mắt tinh thời điểm, hán phen này biến hóa, lập tức bị Tiêu Dật cảm giác được, Tiêu Dật trong lòng âm thầm khẽ động, dùng nói là âm thầm người chính là Cổ bà bà trong miệng nói tới tặc nhân Tư Mã Cừu?

Tiêu Dật lập tức bắt động thanh sắc, dự định nhìn xem âm thầm người đến tột cùng muốn như thế nào.

"Ngọc Nhi tiểu công chúa, ngươi làm sao đem liên thành thành âm đạo giao cho hán, ngươi. . ." Cổ bà bà thấp giọng kinh hô.

Nhưng là đối mặt với Cổ bà bà kinh hô, nghênh đón lại là tiểu nữ hài, cũng chính là ti Mã Ngọc chấp nhất mà quật cường ánh mắt.

"Tiêu Dật ca ca, ta đi, ngươi nhất định phải nhớ kỹ Ngọc Nhi a!" Ti Mã Ngọc cuối cùng nhìn về phía Tiêu Dật nói rằng.

"Yên tâm đi, ta nhất định sẽ! Ngươi cũng nhất định phải chú ý an toàn, thuận buồm xuôi gió!" Tiêu Dật khoát tay một cái nói.

Cổ bà bà lúc này chau mày, trọn vẹn trầm mặc một lúc sau, cẩn thận nhìn một chút Tiêu Dật, sắc mặt càng không ngừng biến hóa, cuối cùng châm chọc hồi lâu, bất đắc dĩ thở dài một hơi, lúc này mới chậm rãi nhẹ gật đầu, kéo ti Mã Ngọc tay nhỏ, phóng người lên, cấp tốc biến mất tại rừng cây thâm xứ.

Tư Mã Cừu nhìn thấy duy nhất đối với mình có uy hiếp Cổ bà bà đi về sau, lập tức kém chút kích động lên, bất quá vẫn là kiềm chế lại tính tình, cũng không đuổi theo, tiếp tục ẩn núp, dù sao mục tiêu của mình chính là liên thành ngọc bích, mình vượt qua thiên sơn vạn thủy, một đường truy sát Cổ bà bà hai người, là vì cái gì? Không phải là liên thành ngọc bích, vì thu hoạch được Liên Thành Bích, thuận tiện tự mình tu luyện Liên Thành Quyết phía trên công phu, bây giờ, liên thành ngọc bích tại một thiếu niên trên tay, chẳng phải là so sánh tại cái kia bà điên trên tay lại càng dễ thu hoạch được?

Hơn nữa nhìn đi cái này gọi Tiêu Dật trên người thiếu niên còn có loại kia Đan Dược, cái kia ba loại Đan Dược chính là ngay cả Tư Mã Cừu cũng chưa từng thấy qua, nhưng là ti Mã Ngọc thương thế trên người, Tư Mã Cừu thế nhưng là nhất thanh nhị sở, dù sao ti Mã Ngọc thương thế trên người chính là Tư Mã Cừu âm thầm mời người làm ra, ngay cả ti Mã Ngọc bản nguyên tồn thương đều có thể chữa trị, ít nhất là linh đan phẩm cấp loại hình Đan Dược, nghĩ đến đây Tư Mã Cừu lại là kích động không thôi.

Bất quá lúc này vẫn là chờ cái kia họ Cổ bà bà điên sau khi đi xa lại nói, hiện tại hết thấy tai hoạ ngầm chính là cái kia không biết Tiên Thiên cao thủ, nghĩ đến đây, Tư Mã Cừu không khỏi âm thầm cân nhắc lên đối sách đến.

Mà lúc này, Tiêu Dật cũng tại tập trung tinh thần, mắt nhìn sáu hướng tai nghe tám phương, gặp Cổ bà bà sau khi hai người đi, đối phương thế mà không hề có động tĩnh gì, xem ra rất có thể chính là có ý đồ với chính mình, nghĩ tới đây, Tiêu Dật không khỏi âm thầm lo lắng, bên ngoài bất động thanh sắc, nhãn châu xoay động, đại não cực nhanh suy tư lên kế thoát thân.

Dù sao nếu như âm thầm ẩn núp người thật là Cổ bà bà trong miệng nói tới cái kia tặc nhân, vừa đối phương có thể một đường truy sát Cổ bà bà, cho dù là có Phong Vũ Lôi Điện chờ người trợ lực, nhưng là chỉ sợ đối phương tu vi không thể so với Cổ bà bà kém bao nhiêu, thậm chí khả năng cao hơn, bây giờ đối phương không có động thủ, rất có thể là cố kỵ Cổ bà bà không có đi xa, lo lắng năng giết một cái Hồi Mã Thương, còn có thể là kiêng kỵ phía sau mình không biết tên cao nhân.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật trong lòng hơi động, việc cấp bách, là nhất định phải vững vàng, không thể để cho đối phương nhìn ra sơ hở, nếu không nghênh đón mình tất nhiên là lời đình một kích, cứ như vậy Tiêu Dật cùng âm thầm người tương hổ đề phòng. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Tự biên tự diễn

Tiêu Dật cùng âm thầm người đang đối đầu thời điểm, thừa dịp Cổ bà bà chưa đi xa, Tiêu Dật lập tức ngồi xếp bằng tu luyện lên Huyền Cấp trung đẳng tâm pháp bí tịch Hấp Công Yếu Quyết.

Âm thầm người gặp Tiêu Dật trong lúc nhất thời, thế mà đợi tại nguyên chỗ bất động, chính hợp tâm ý, lần này vì cẩn thận lý do, Tư Mã Cừ đặc địa đợi lâu một đoạn thời gian, cũng là vì có thể nhất cử công thành.

Như thế như vậy, sau một canh giờ:

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Hấp Công Yếu Quyết, trước mắt độ thành thạo 305/ 2000, Sơ Khuy Môn Kính. "

Lần nữa tập được một bộ nội công về sau, Tiêu Dật biết đối phương kiên nhẫn cũng hao tổn không sai biệt lắm, liền đứng người lên, phui phui quần áo bên trên bụi đất, cẩn thận suy tư một phen về sau, liền triển khai Đạp Tuyết Vô Ngân kinh công hướng Hắc Long Sơn Mạch núi ở giữa bên trên chạy đi, dù sao như thật như mình suy đoán, mình chỉ ít tạm thời có một cái hộ thân phù làm cho đối phương kiêng dè không thôi, bởi vậy liền dựa theo kế hoạch của mình, lợi dụng điểm ấy, mức độ lớn nhất phóng đại cái này ưu thế lại nói.

Âm thầm Tư Mã Cừ gặp Tiêu Dật khởi hành, liền thân hình khê động, âm thầm đi theo, mặc dù bây giờ không cần cân nhắc Cổ bà bà nhân tố, nhưng là nguy hiểm lớn nhất ngược lại không có sờ rõ ràng, cho nên Tư Mã Cừ không có hành động thiếu suy nghĩ, dù sao lần này lưu cho mình chỉ có một kích cơ hội, nếu thật là âm thầm có một cái Tiên Thiên cao thủ đang chăm chú, mình như một kích không thể thoát thân, chỉ sợ chính là không thành công thì thành nhân.

Đối với Tư Mã Cừ tới nói, cũng không muốn như thế không minh bạch chết đi. Mà lại theo đuổi Tiêu Dật cũng có thể thăm dò một chút nội tình, mặc dù sợ hãi thân phục Tiêu Dật tuổi còn nhỏ tu vi không tầm thường, nhưng là trong mắt hắn còn chưa đáng kể.

Cứ như vậy một cái ở phía trước có mục đích chạy, một cái ở phía sau giấu giếm làm loạn địa điểm Như Ảnh Tùy Hình kiểu theo sát không bỏ, theo sau lưng cây cối nhanh chóng lui lại, theo thời gian tan biến, Tiêu Dật cũng là càng ngày càng lo lắng, đến hiện tại còn chưa phát hiện một cái son động, dạng này quá không lợi cho kế hoạch của mình tiến hành, mà lại theo thời gian trôi qua, như trong bóng tối người kiên nhẫn hao hết trước đó, mình không thể lại chân nhiếp một phen, chỉ sợ chỉ có thể chân phát phi nước đại cũng chưa chắc chạy, dù sao trước đó Tiêu Dật đã dốc hết toàn lực thi triển kinh công, vẫn là bị Cổ bà bà dễ dàng đi sát đằng sau tại sau lưng, Tiêu Dật liền minh bạch tại cảnh giới cao thâm người trước mặt kinh công cũng chỉ có thể trốn được nhất thời, trốn không thoát một thế, cuối cùng vẫn là không trốn khỏi.

Hơn ba canh giờ về sau, theo bóng đêm giáng lâm, một câu huyền nguyệt bên trên buông xuống chân trời, trùng trùng điệp điệp tồn giữa thiên địa, bóng đêm bắt đầu tràn ngập tại cái này Hắc Long Sơn Mạch u ám trong rừng rậm.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ Đạp Tuyết Vô Ngân thành công tiến giai. Trước mắt độ thành thạo 25/ 1500, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Nhưng là lúc này khinh công thân pháp tiến giai vui sướng che giấu không được Tiêu Dật ưu sầu, nhưng vào lúc này, theo địa thế thăng cao, Tiêu Dật rốt cục loáng thoáng xem đến một cái son động xuất hiện ở trước mặt mình, lập tức đại hỉ lấy hướng son động chạy như điên, lúc này bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, tại cái kia bờ đầy dây leo dưới cành cây, dọc theo vách động bốn phía rơi xuống, giống như là màn cửa đồng dạng tại cửa hang theo gió rủ xuống đi lại.

Son động chung quanh trong rừng cây, ngẫu nhiên truyền đến một hai tiếng côn trùng kêu vang thú rống, để hoàn cảnh chung quanh lộ ra càng thêm yên tĩnh. Nhìn kỹ lại, dây leo bên trên phiêu đảng ẩm ướt hơi nước, cái kia ánh trăng xuyên thấu qua tầng này thật mỏng hơi nước, vẩy vào ướt sũng trên phiến lá, phản xạ âm đậm u quang, khiến cho son động bao phủ một tầng khăn che mặt bí ẩn, lộ ra như vậy u tĩnh.

Từ cửa hang nhìn lại, trong động đen kịt một phiến, thâm bất khả trắc, chợt có gió nhẹ từ trong son động thổi ra, Tiêu Dật thân thể không khỏi run lên, âm phong suru suru, để cho người ta không khỏi rùng mình, dị thường âm trầm.

Bất quá lúc này Tiêu Dật cũng không nghĩ ngợi nhiều được, thân thể ngừng lại, đột nhiên, đối cửa hang quỳ một chân trên đất, cúi đầu liền bái.

Lúc này âm thầm Tư Mã Cừ chính kiên nhẫn đã mất, gặp Tiêu Dật ngừng lại, đang chuẩn bị động thủ, đột nhiên gặp Tiêu Dật động tác như thế giật nảy mình. Nhưng sau đó Tiêu Dật cử động càng là lập tức lại làm hắn giật nảy cả mình.

Chỉ gặp Tiêu Dật nhìn qua trong son động, liên tục dập đầu, chín gối về sau, thần sắc đột nhiên thành kính đã cực địa nói: "Su tôn, đệ tử trở về, sắc trời đã tối, không biết lão nhân gia ngài là cần hưởng dụng cái gì huyết thực, thanh sư? Bạch tượng vẫn là báo đen?"

Tư Mã Cừ bị Tiêu Dật kỳ quái cử động giật nảy mình, cảm thấy kinh dị, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ lại vị kia Tiên Thiên cao thủ ngay tại trong son động không thành, nếu không thiếu niên này há sẽ tự dung làm ra động tác như thế?" Nghĩ tới đây, Tư Mã Cừ lập tức không dám hành động thiếu suy nghĩ, không thể không nhin hạ tính tình tiếp tục lắng nghe từ tế quan sát.

Tư Mã Cừ nhìn kỹ lại, lúc này, Tiêu Dật đột nhiên khom người bên cạnh lập một bên, tựa hồ giống như là đang nghe theo trong động người phản phó đồng dạng, liên tục gật đầu, Tiêu Dật cử động để Tư Mã Cừ không giải thích được cảm giác được run lên, thâm than Tiên Thiên cao thủ không hổ là Tiên Thiên cao thủ, lợi hại như thế phi thường, thúc âm thành mạng, ngay cả mình muốn thám thính đều thám thính không được. Hắn lúc này âm thầm kinh hãi không thôi, không dám chút nào phát ra nửa điểm thanh âm, liền hô hấp đều rất nhỏ lên, sợ trong son động cao nhân phát hiện mình giấu ở bên cạnh. Hắn cẩn thận từng li từng tí đánh giá Tiêu Dật.

Liền lúc này, chỉ nghe Tiêu Dật cung kính mà dịu dàng ngoan ngoãn địa đạo, giống như là trả lời đối phương tra hỏi, hướng về phía trong son động ôm quyền bái tạ nói: "Hồi bẩm sư tôn, vừa sư tôn đề đồ nhi chuẩn bị thêm một chút ăn uống, nhưng là nếu không có tốt nhất cất giữ thủ đoạn, chỉ sợ là huyết thực rất nhanh liền sẽ tùy tiện hư thối a, như thế chẳng phải là uổng phí công phu?"

Nào biết hẳn lời còn chưa dứt, giống như là bị người đột nhiên đánh gãy cũng khiến trách một châu đáng vẻ, Tiêu Dật đột nhiên thần sắc sợ hãi địa điểm quỳ xuống, vội vàng cầu đạo: "Là, là, đệ tử biết sai rồi, đệ tử không dám hoài nghi sư tôn, vừa sư tôn truyền thụ cho ta Hàn Băng Chân Quyết nội công tâm pháp, đệ tử tự nhiên nghe lời răm rắp, cái này coi như là trường tu luyện, nếu có chỗ không ổn, còn xin sư tôn hiệu đính. "

Tiêu Dật sau khi nói xong liền ngồi xếp bằng tĩnh tọa, nhập tĩnh tu luyện lên Hàn Băng Chân Quyết.

Tư Mã Cửu lúc này mắt mở thật to nhìn lại, lúc đầu có chút không tin, nhưng Tiêu Dật ngữ khí lại là chân thật như vậy, mà lại hẳn không cần thiết tự mình một người giả thần giả quỷ. Tư Mã Cửu tự phụ công lực thâm hậu, so sánh Tiêu Dật cao hơn tốt mấy cảnh giới, hẳn cũng không cho rằng Tiêu Dật phát hiện mình.

Đã như vậy, hẳn liền dứt khoát xem tiếp đi, nhìn xem Tiêu Dật đến tột cùng tại tu luyện cái gì nội công, còn có thể chứa đựng thức ăn nội công tâm pháp, cứ như vậy ít nhất là thuộc tính hàn băng tâm pháp, bởi vì chỉ có đóng băng mới có thể tốt hơn chứa đựng đồ ăn, loại này tâm pháp mặc hẳn tự xưng là tài trí hơn người, trí thắng Nhan Hồi, Tư Mã Cửu cũng không dám nói mình có thể tự sáng chế đến, hẳn cũng không tin tưởng Tiêu Dật một lát có thể tự biên một cái loại này thuộc tính nội công tâm pháp đi ra.

Cứ như vậy, sau một canh giờ, Tiêu Dật thành công học sẽ Huyền Cấp thượng đẳng tâm pháp bí tịch Hàn Băng Chân Quyết.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Hàn Băng Chân Quyết, trước mắt độ thành thạo 305/ 3000, Sơ Khuy Môn Kính. "

Lúc này Tiêu Dật tự nhiên ngồi xếp bằng, thân trên chính trực. Không ngừng đem quanh người hàn khí hút vào đan điền, Tiểu chu thiên vận chuyển, Hàn Băng Chân Quyết tu luyện thành công về sau, lập tức quanh thân giống như là bị đánh một tầng sương, nhưng gặp hẳn vận khởi Hàn Băng Chân Quyết hóa thành chân khí, một chưởng vung ra, son động trước đó, vốn là có thật nhiều sương mù dây leo lập tức bị đóng băng, lại là ngưng sương mù thành băng.

Tư Mã Cửu thấy thế, lập tức ánh mắt ngưng tụ, sắc mặt co lại, quá sợ hãi, trong lòng không khỏi cảm thấy một trận rét run.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Làm địch luyện công

Tiêu Dật Hàn Băng Chân Quyết tu luyện sau khi thành công, lần nữa đối trong son động bái tạ nói: "Cảm tạ sư tôn giáo hội, đệ tử đã thành công tập được Hàn Băng Chân Quyết, chỉ đợi qua chút thời gian tiến hành ma luyện, liền có thể Đại Thành! Đệ tử cái này đi cho sư tôn chuẩn bị ăn uống. "

Kỳ thật sơ thành Hàn Băng Chân Quyết cũng không có như uy lực này, chủ yếu là dây leo bên trên vốn là hiện đầy sương mù, nhiệt độ vốn là thấp, không cần ngoài định mức tiến hành hạ nhiệt độ, lúc này chợt cùng hàn băng chân khí tiếp xúc, lập tức nước chảy thành sông, qua điểm tới hạn về sau, một cách tự nhiên kết băng, hàn băng chân khí chỉ là gia tốc cái này tác dụng mà thôi.

Nhưng là âm thầm Tư Mã Cửu nhìn không rõ, chỉ là gặp đến Tiêu Dật một canh giờ liền học được lợi hại như thế thuộc tính hàn băng chân khí, càng là đối với trong son động nhân vật kiêng dè không thôi, ngay cả Tiêu Dật mới học lúc đều có uy lực như thế, có thể nghĩ trong son động người khủng bố đến mức nào, giờ phút này thậm chí là không dám di động nửa bước, sợ không cẩn thận làm ra một điểm nhẹ vang lên, mình liền biến thành cái kia kinh khủng hàn băng chân khí thi triển đối tượng.

Âm thầm ẩn núp Tư Mã Cửu giờ khắc này bắt đầu có chút hối hận không thôi, sớm biết như thế, mình trước đó liền không nên chờ lâu như vậy, lúc ấy trong rừng rậm trực tiếp giải quyết tốt bao nhiêu, cũng tiết kiệm lúc này nom nớp lo sợ, như lâm vực sâu, như giẫm trên băng mỏng.

Ngay vào lúc này, chỉ gặp Tiêu Dật đang chuẩn bị quay người rời đi, hướng ra phía ngoài xê dịch bước chân thời điểm, âm thầm Tư Mã Cửu thấy thế lập tức vui mừng, bỗng nhiên, Tiêu Dật lại đột nhiên địa điểm dừng bước.

Tiêu Dật lại quay người đối son động xá một cái nói: "Sư tôn, người là nói muốn kiểm nghiệm công phu quyền cước của ta? Nếu như không tệ lời nói sẽ còn tiếp tục truyền thụ một bộ mới quyền chương bí tịch? Đã như vậy, vậy đệ tử liền bêu xấu, cái này thi triển một phen sư tôn trước đó truyền thụ cho Như Lai Thiên Thủ Chương. "

Âm thầm Tư Mã Cửu trong lòng khẩn trương sau khi, cũng là khẽ động, nghĩ thầm cuối cùng có thể có chút thu hoạch cũng coi là không uổng công mình đi cái này một lần, mà lại cũng có thể nhìn xem võ công của đối phương có gì chỗ cao thâm, nếu có thể học trộm chẳng phải là. . . Nghĩ đến đây chỗ,

Tư Mã Cừ càng là âm thầm hưng phấn lên. Chỉ gặp sau khi nói xong Tiêu Dật liền tu luyện lên Như Lai Thiên Thủ Chương pháp.

Một phen diễn luyện về sau, thoáng chốc chỉ gặp Tiêu Dật một bộ phổ phổ thông thông chương pháp, cuối cùng một chương chiêu thức bình thường, nhưng chương đến nửa đường, chỉ nghe Tiêu Dật hô to một tiếng: "Như Lai Thiên Thủ Chương!" Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên chiêu thức biến ảo khó lường, chỉ gặp một chương biến hai chương, hai chương biến bốn chương, bốn chương biến tám chương, tám chương biến mười sáu chương, cuối cùng thậm chí mười sáu chương biến ba mươi hai chương, trước người giữa không trung toàn bộ bị lít nha lít nhít chương ẩn bao phủ trong đó, để cho người ta không phân rõ hư thực.

Cứ như vậy, sau một canh giờ, Tiêu Dật liền học xong Như Lai Thiên Thủ Chương.

"Đình! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Như Lai Thiên Thủ Chương, trước mắt độ thành thạo 305/ 500, Sơ Khuy Môn Kính. "

Âm thầm Tư Mã Cừ thấy thế, mừng rỡ dị thường, mặc dù không biết cái kia chương pháp phải chăng có thể tiếp tục huyền hóa xuống dưới, nhưng là có thể huyền hóa thành ba mươi hai chương cũng mười phần khó lường chương pháp, xem ra vẫn là đối phương mới học mới luyện, bộ này chương pháp quả nhiên cao thâm mạt trắc, nếu là lần đầu đụng phải, chỉ sợ cho dù là mình cũng chia không rõ cái kia chương ẩn đầy trời cái nào là thật, cái nào là giả! Nhìn thấy này chương pháp, Tư Mã Cừ cảm giác được giờ phút này mới thật xem như chuyến đi này không tệ, không khỏi mong đợi, hi vọng Tiêu Dật tiếp tục diễn luyện càng nhiều công phu, không khỏi mang theo mong đợi cầu nguyện kiểu hướng Tiêu Dật nhìn lại.

Có lẽ là cảm nhận được Tư Mã Cừ cầu nguyện cùng chờ đợi, chỉ gặp Tiêu Dật thu công về sau, quay người mặt hướng sơn động, giống như đang lắng nghe bên trong người truyền lời, đột nhiên, Tiêu Dật sắc mặt mừng lớn nói: "Sư tôn, người. . . Người còn phải lại truyền thụ đệ tử một môn chi pháp? Hơn nữa còn là so sánh Như Lai Thiên Thủ Chương càng thêm lợi hại Huyền Cấp thượng đẳng quyền chương bí tịch?"

Tư Mã Cừ gặp Tiêu Dật nói đến chỗ này, lại là liên tục hướng trong sơn động bái tạ, càng là tự tình hội thần chú ý Tiêu Dật động tác.

Chỉ gặp Tiêu Dật giả bộ như lắng nghe hoàn tất, lại tiếp tục tu luyện lên Nhất Dương Thần Chi.

Nhất Dương Thần Chi cảnh giới cùng chia cửu phẩm, nhất phẩm là cao nhất, luyện thành Nhất Dương Thần Chi cao nhất nhất phẩm cảnh giới, vận công sau lấy ngón trỏ tay phải điểm huyệt, xuất chỉ được chậm được nhanh, chậm thời tiêu sái phiêu dật, nhanh thì nhanh như thiểm điện, nhưng lấy chỉ chỗ, không sai chút nào. Làm cùng địch nhân giây đầu chém giết hung hiểm thời khắc, dùng này chi pháp đã được gần sát kinh điểm địch nhân huyệt đạo, cũng có thể từ đằng xa lần đến gần thân đi, một trung là cách, một công trở ra, thật là khắc địch chí thượng vô thượng miểu thuật.

Tu luyện tới Viên Mãn chi cảnh, là chỉ kiếm cảnh giới, chỉ lực đi tới, giống như có một thanh vô hình chỉ kiếm, vô luận là quét ngang hoặc hư chỉ, đồng đều có thể đã thương địch.

Không chỉ có như thế, dương khí là thân người chi Đại Bảo, cho nên Nhất Dương Thần Chi có thể dùng người một dương mới sinh như xuân chi vạn vật sinh sôi, dùng để chữa thương cứu người, rất có kỳ hiệu. Bất quá sử dụng Nhất Dương Thần Chi cực kỳ hao tổn tinh thần, là lấy liên tục sử dụng nhỏ thì công lực hoàn toàn biến mất, lớn thì khó giữ được tính mạng.

Nói tóm lại, Tiêu Dật phát hiện môn công phu này mặc dù chỉ là Huyền Cấp thượng đẳng bí tịch, nhưng là thật sự là một môn không thua đỉnh cấp bí tịch Công Pháp, chỉ cần luyện đến tối cao nhất phẩm cảnh giới, tu luyện tiến giai Công Pháp mười mạch thần kiếm phía sau nội lực sung túc tình huống dưới, tung hoành Thiên Hạ ai có thể cản?

Tiêu Dật sớm đã đổi môn này đánh xa Kỹ Năng tâm nóng không thôi, trước đó hoàn toàn bắt đắc dĩ không có cơ hội tu luyện, lúc này lựa đối hồ ở âm thầm người về sau, rốt cục có thể yên tâm lớn mật địa điểm tu luyện.

Nhất Dương Thần Chi sở dĩ khó mà nhập môn, chính là cần sớm đã thông đứng đắn mười hai mạch kinh mạch huyệt vị, nhưng là Tiêu Dật tu luyện Hỗn Nguyên Công pháp, đã thông thập nhị chính kinh cùng kỳ kinh bát mạch về sau, quanh thân kinh mạch có thể nói là Bách mạch câu thông, như thế tu luyện lên Nhất Dương Thần Chi chính là làm ít công to.

Luyện công trước đó, trước muốn ba điều, điều thân điều tâm điều tức, đợi cho thể xác tinh thần đều tĩnh mới có thể có đến tốt nhất tu luyện hiệu quả, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, lưỡi chống đỡ lên ngạt, toàn thân buông lỏng. . .

Tiêu Dật chậm rãi để cho mình triệt để an tĩnh lại, sau đó nhìn rõ ràng tạp niệm trong lòng, mặc kệ tạp niệm như thế nào xuất hiện, hần chỉ là không để ý tới, tâm như gương sáng, bất phương bất động, theo thời gian trôi qua, tạp niệm trong lòng chậm rãi bớt đi, cuối cùng hoàn toàn biến mất. . .

Trong quá trình này, tạp niệm liền giống với là lung lay một chén nước bên trong đục ngẫu vật, tại hắc ám thời điểm những này đục ngẫu vật không nhìn thấy, dùng tia sáng vừa chiếu, liền thấy trong đó đục ngẫu, để cái chén ổn định bất động, liền giống với tĩnh tâm, trong đó đục ngẫu tự nhiên sẽ theo thời gian chìm đến dưới đáy.

Tĩnh hạ tâm phía sau Tiêu Dật chậm rãi mở hai mắt ra, con ngươi đen nhánh bên trong hiện lên vài tia sáng tỏ, y theo Nhất Dương Thần Chi phương pháp tu luyện, Tiêu Dật chậm rãi đứng dậy, bắt đầu tu luyện.

Sau nửa canh giờ. . .

Tiêu Dật mở hai mắt ra, trong con mắt tinh quang lóe lên, thu thức mà đứng, thật dài thở ra một ngụm trọc khí. Cảm nhận được trong đan điền ấm áp khối không khí, Tiêu Dật mừng rỡ trong lòng, bởi vì dựa theo bí tịch miêu tả, hần Nhất Dương Thần Chi thứ nhất phẩm cảnh giới đã tu luyện thành công.

"Đình! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Nhất Dương Thần Chi, trước mắt độ thành thạo 305/ 600, Sơ Khuy Môn Kính. "

Tiêu Dật làm sao cũng không thể tin được, vèn vèn nửa canh giờ, Nhất Dương Thần Chi thứ nhất phẩm cứ như vậy tu luyện hoàn thành, mặc dù trước đó có chỗ chuẩn bị, nhưng là vẫn giật mình không thôi, nếu là tin tức này để người khác biết, chỉ sợ sẽ ngay cả kinh ngạc ngay cả trông mắt đều đến rơi xuống không thể. Người khác đau khổ tu luyện một môn công phu, thậm chí có một năm không được môn người, mà Tiêu Dật chỉ dùng nửa canh giờ, hai tướng so sánh, quả thực là cách biệt một trời, Thần Long cùng sâu kiến khoảng cách đều không đủ lấy hình dung nó chênh lệch.

Đây là Tiêu Dật lần thứ nhất đột phá hệ thống hạn chế, chẳng lẽ cái này chính là Bách mạch câu thông chỗ tốt?

Tiêu Dật lần đầu tu luyện có thành tựu về sau, liền thử nghiệm phát ra Nhất Dương Thần Chi, nhưng gặp son động quanh mình chỉ kinh bắn ra bốn phía, kinh khí quét ngang, có một đạo vô hình chỉ kinh càng là sát Tư Mã Cửu gương mặt xẹt qua, khiến cho Tư Mã Cửu kinh hãi không thôi.

Lợi hại như thế vô cùng vô hình chỉ kinh quả thực là nghe nghe thấy thấy, chưa từng nhìn thấy, bây giờ có thể nói là kiến thức phóng đại, trong lòng càng là đối với loại này chỉ kinh Công Pháp tâm nóng không thôi, cho dù là Tiêu Dật cảnh giới không bằng mình, nhưng bằng này chỉ kinh uy lực, cũng đủ để uy hiếp được mình, Tư Mã Cửu lần thứ nhất cảm giác được sự tình bắt đầu có chút biến hồngбет xu thế, thậm chí dần dần thoát ly tầm kiểm soát của mình phạm trù.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Hiện thân ngăn cản

Bởi vì tu luyện Nhất Dương Thần Chi cần thu thập tinh khí, Nhất Dương Thần Chi chỗ hái chi tinh, chủ yếu là trời chi tinh, là ngày, nguyệt, tinh, mây, sương mù, biển chi tinh, là gió, mưa, lôi, điện; địa chi tinh, là sương, lộ, hoa, cây, khí chính là địa âm chi tinh, thủy chi tinh, mộc chi tinh, hỏa chi tinh. Bởi vì phương pháp chú ý hạng mục nguyên cơ tập công người tốt nhất chỉ hái thiên địa chi tinh, ngày hôm đó chi tinh, nguyệt chi tinh, tinh chi tinh, địa chi tinh khi liền có thể.

Tinh khí không có nhất thiết có thể thực hiện chi phương pháp dễ dàng khiến người đi vào ma chướng, phải đặc biệt coi chừng, cho nên Tiêu Dật tự nhiên không sẽ ngốc đi lung tung tu luyện. Tại trong vòng một ngày, thiên địa chi tinh tại phần lớn thời gian đều là không thể hái, bởi vì nó Âm Dương Thái qua hỗn loạn. Một ngày phân âm dương, ban ngày vì dương, buổi sáng vì dương bên trong chi dương, buổi chiều vì dương bên trong chi âm; ban đêm vì âm, đầu hôm vì trong âm chi âm, sau nửa đêm vì trong âm chi dương.

Người bình thường hấp thu thiên địa chi tinh lại chỉ có thể tại âm dương hơi ổn định thời điểm, cũng chính là giờ Tý buổi trưa giờ Mão giờ Dậu cái này bốn cái âm dương tương giao canh giờ.

Sở dĩ nói người bình thường là bởi vì tu vi đến đẳng phong tạo cực cảnh giới thời điểm có thể hay không nghịch chuyển cái quy luật này Tiêu Dật liền không được biết rồi. Tiêu Dật nhìn xuống thời gian, phát hiện giờ Dậu đã qua, giờ Tý chưa tới, đành phải tạm dừng tu luyện, dù sao đã học xong, nhiều nhất tìm chút thời giờ sớm tối liền có thể Viên Mãn, huống chi còn có làm nhiều công ít loại này gấp đôi kinh nghiệm hiệu quả, mà lại việc cấp bách vẫn là nghĩ biện pháp thoát khỏi âm thầm ẩn núp người dây dưa.

Thăm nghĩ nơi này, Tiêu Dật cố ý lại đối trong son động bái một cái, nói rằng: "Đệ tử cái này cho sư tôn săn bắt ăn uống đi, mong rằng xin thầy hãy đợi phiên khác. "

Tiêu Dật sau khi nói xong, ánh mắt lướt qua âm thầm người tiềm ẩn chỗ, vừa rồi hắn cố ý sử dụng Nhất Dương Thần Chi bốn phía loạn xạ, chính là vì nhớ ra vị trí của đối phương, tốt làm đến trong lòng hiểu rõ, ánh mắt liếc qua đảo qua lóe lên là thu, liền quay người hướng âm thầm người tiềm ẩn vị trí phương hướng ngược đi đến.

Tư Mã Cửu chờ trong chốc lát về sau, kiêng kỵ nhìn một chút son động, một trận âm phong thổi qua, dọa đến run một cái, chung quy là không dám vào son động bên trong xem xét, trong lòng đã sớm đối trong động không rõ người kiêng kỵ lên, chần chờ sau khi, liền lập tức hướng Tiêu Dật hành tẩu phương hướng đuổi theo, dù sao tại một cái Tiên Thiên cao thủ tầm mắt muốn thu hoạch vật mình muốn chỉ sợ là muôn vàn khó khăn, bây giờ Tiêu Dật rời đi, đối Tư Mã Cửu tới nói gần đúng chỗ ngứa.

Cứ như vậy, một canh giờ trôi qua về sau, Tư Mã Cửu đoán chừng cách hang núi kia khoảng cách đã đầy đủ xa, nhưng là vì an toàn nghĩ, âm thầm tản mát ra tự thân khí thế, khiến cho một chút bén nhạy mãnh thú sớm đã chạy trốn nơi xa, dạng này liền có thể để Tiêu Dật tại không có con mồi tình huống dưới, không thể không dựa theo suy nghĩ của hắn dần dần rời xa son động.

Tư Mã Cửu vì đề phòng vạn nhất, đầy đủ kiên nhẫn theo hơn hai canh giờ, tính toán son động khoảng cách, làm mình có đầy đủ bỏ trốn thời gian, nhìn Tiêu Dật hành tẩu phương hướng một chút, âm thầm gia tốc, âm thầm vượt qua Tiêu Dật, ở phía trước cách đó không xa một cái tương đối trống trải một điểm địa phương, kiên nhẫn chờ đợi Tiêu Dật đến.

Hắc Long Sơn Mạch trong rừng rậm, cao hơn trăm mét đại thụ che trời chỗ nào cũng có, Tiêu Dật vận khởi Đạp Tuyết Vô Ngân khinh công, cấp tốc đi xuyên qua loại to lớn cây rừng bên trong, theo độ thành thạo tăng trưởng, theo một đường chạy vội, cũng cảm giác được mình tương đối cái này Nam Hoang đại địa, không khỏi mặt mũi nhỏ đi rất nhiều.

Từ sơn động rời đi phía sau Tiêu Dật vốn định dọc theo đường đi sẵn làm dáng một chút, nhưng là chẳng biết tại sao, một cái ra dáng cỡ lớn con mồi đều chưa từng xuất hiện tại mình thực hiện bên trong, cứ như vậy, ngựa không dừng vô địa điểm chạy hơn hai canh giờ, xuyên qua một phiến đại thụ về sau, đi vào một phiến trống trải chi địa, nhìn thấy trận kia địa điểm ở giữa bóng người, không khỏi ánh mắt co rút lại, dừng bước.

Cột bụi ở trước mặt của hắn, xuất hiện một thân ảnh, Tiêu Dật cười khổ một tiếng, trách không được một đường không có lần nữa cảm giác âm thầm người khí tức, nguyên lai chạy đến trước mặt mình ôm cây đợi thỏ tới. Thôi, nên tới cuối cùng sẽ đến, vừa không tránh được, liền trực diện ứng đối a.

Tiêu Dật ra vẻ trấn định, một bên chậm rãi đi hướng giữa sân, một bên vận khởi dò xét chi thuật, trước mắt xuất hiện một đạo hào quang màu tím sẫm, Tiêu Dật con ngươi có chút co rút lại, lại một cái Hậu Thiên tăng tám cảnh giới, xem ra đành phải hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Theo Tiêu Dật dần dần tới gần, Tiêu Dật thấy đối phương không nói lời nào, liền dự định như không có việc gì trực tiếp từ đối phương bên người đi qua, ngay tại Tiêu Dật đi ra đối phương sau lưng ba trượng thời điểm, chỉ nghe đối phương nói: "Thiếu hiệp, xin dừng bước!"

Tiêu Dật không khỏi đáng chết cười một tiếng, lập tức lập tức thu hồi biểu lộ, bình tĩnh quay người, cố ý lãnh đạm địa đạo: "Có việc?"

Tư Mã Cừ vẫn luôn coi là Tiêu Dật không biết mình, như gió xuân hiu hiu mỉm cười nói: "Thiếu hiệp, không cần lạnh nhạt như vậy, bản tọa Tư Mã Cừ, chỉ nghĩ cùng thiếu hiệp làm một vụ giao dịch. "

"A, giao dịch gì?" Tiêu Dật ra vẻ bị hấp dẫn nói.

"Thiếu hiệp lại nghe ta từ từ nói đến. " Tư Mã Cừ lung lay đầu nói rằng: "Ta Tư Mã Cừ vốn là Tấn Quốc Hoàng Tộc, bây giờ Tấn Quốc quyền thế chính là từ gia phụ Tư Mã Việt chủ đạo, ta Tư Mã thị bắt nguồn xa, dòng chảy dài, bởi vì một bản Thiên cấp hạ đẳng Công Pháp Liên Thành Quyết mà uy chấn Nam Hoang, thiếu hiệp đừng tưởng rằng Thiên cấp hạ đẳng Công Pháp liền khinh thường ta Tư Mã thị trấn tộc tuyệt học, muốn biết Nam Hoang bất luận cái gì một bản Thiên cấp Công Pháp, cho dù là dưới nhất chờ Thiên cấp Công Pháp đều là phượng mao lân giác tồn tại, huống chi ta Tư Mã thị Liên Thành Quyết là một bộ tâm pháp bí tịch, Liên Thành Quyết ẩn chứa nội công tâm pháp cùng ngoại công chiêu thức, nắm đó ta Tư Mã thị chính là bằng vào Liên Thành Quyết nhất thống Kim Long Vương Thành thế lực chung quanh, đánh xuống Tấn Quốc vạn dặm giang sơn, sáng tạo lớn như vậy cơ nghiệp. "

"Thương Khung Đại Lục, bí tịch võ công chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng cấp bốn, cùng một chút đặc thù nguyên cấp bí tịch, hết thầy ngũ giai! Cấp bậc càng cao, Công Pháp càng mạnh, thẳng đến Thiên cấp bí tịch, cái kia liền là có tiền mà không mua được công pháp! Cho dù là cùng một Đẳng Cấp bí tịch cũng có ngày đêm khác biệt, mà Liên Thành Quyết chính là Thiên cấp trong bí tịch hiếm có tâm pháp chiêu thức nguyên bộ bí tịch. Muốn biết Thiên cấp Công Pháp cũng là có thể đụng chạm đến Tiên Thiên bình chương võ học, nó tầm quan trọng có thể nghĩ. "

Nói đến đây Tư Mã Cừ thở dài nói: "Nhưng là đều nói nhất là hoàng thất người vô tình, cũng là ta Tư Mã nhất tộc gia môn bất hạnh, hoàng thất các tộc từ trước đến nay, một phen rung chuyển về sau, một đôi âm dương liên thành ngọc bích biến mất không còn tăm tích, thiếu hiệp, người nói vì sao chúng ta Tư Mã thị nhất tộc coi trọng như vậy âm dương hai khối Liên Thành Bích a?"

"Người người này thật sự là không hiểu thấu, ta sao sẽ biết được?" Tiêu Dật kỳ quái nói.

"Cột bụi muốn tu luyện Liên Thành Quyết, nhất định phải phối hợp âm dương hai khối Liên Thành Bích, nếu không có Liên Thành Bích, liền sẽ bị sát khí quán thân, tẩu hỏa nhập ma, thần chí không rõ. Mà bây giờ gia phụ trên tay chỉ còn có Liên Thành Quyết bí tịch, thiếu đi hai khối âm dương Liên Thành Bích, chúng ta lúc này mới bí mật đi ra vạn dặm truy tung, đau khổ tìm kiếm. . ." Tư Mã Cừ giải thích nói.

"Liên Thành Bích lại không tại trên người của ta, người nói với ta làm như vậy cái gì?" Tiêu Dật lúc lắc đầu nói.

"Không, thiếu hiệp, ta lấy Tư Mã thị nhất tộc bí pháp cảm ứng được trên người người có được một khối liên thành thành âm đạo. " Tư Mã Cừ cười thầm một tiếng nói, ta tận mắt nhìn thấy ti Mã Ngọc cái kia hoàng mao nha đầu đem Liên Thành Bích giao cho người, há có thể là giả.

"Cho dù ta có, tại sao phải cho người, ta lại không phải đi người Tư Mã thị nhất tộc trộm tới. " Tiêu Dật nghe xong lập tức nhớ tới ti Mã Ngọc cho mình khối kia bích ngọc, chẳng lẽ lại. . . Nghĩ tới đây, Tiêu Dật lại nghĩ tới Cổ bà bà đã từng nói lời tương tự, nhìn xem Tư Mã Cừ nhất định phải được đáng về, xem ra hôm nay là thật tránh không khỏi.

"Cho nên ta đây không phải cùng thiếu hiệp thương lượng, giao dịch một phen a?" Tư Mã Cừ kiềm chế lại cướp bóc xúc động nói rằng, nếu có thể không động thủ giao dịch tới vừa vận bất quá, dạng này cũng không nên đắc tội cái kia không biết Tiên Thiên cao thủ, Tư Mã Cừ cũng biết Tiên Thiên cao thủ chỗ kinh khủng, cho nên có thể không dễ dàng động thủ liền không động thủ, thực sự vận bất đắc dĩ, vì Liên Thành Bích, cũng chỉ đành động thủ.

..

Chương 54: Tương hồ thăm dò

Hắc Long Sơn Mạch trong rừng rậm, che trời cỏ mọc, đem đầu bên trên bầu trời đều che đầy hơn phân nửa, mà đại thụ biên giới chỗ, chủng loại phong phú bụi cây ngoan cường mà sinh trưởng, càng có một ít không biết tên loài dương xỉ cố gắng hấp thu đại địa dinh dưỡng, tràn đầy mà rậm rạp, ngẫu nhiên sẽ có chim hót cùng trùng gọi, nhưng là một khi tiếp cận ở giữa trống trải chỉ địa, liền yên tĩnh trở lại, giống như ở giữa có một cỗ bầu không khí ngọt ngào tại lan tràn.

"Ta nếu là không muốn giao dịch, chẳng lẽ lại ngươi còn dự định mạnh mẽ bắt lấy không thành?" Tiêu Dật sờ lên cái mũi, thử thăm dò nói.

"Hi vọng không sẽ như thế, ta tin tưởng thiếu hiệp là một người thông minh!" Tư Mã Cửu mỉm cười, tựa hồ là đã tính trước địa đạo, trong tươi cười giấu giếm sát cơ, một sợi sát khí tràn ra, sát ý nghiêm nghị.

"Vậy ngươi có hay không nghĩ tới, ngươi kết quả của mình?" Tiêu Dật bỗng nhiên uy hiếp nói.

Tư Mã Cửu lập tức vang lên trong sơn động, cái kia người chưa từng gặp mặt Tiên Thiên cao thủ chỗ kinh khủng, tiểu dung không khỏi ngưng tụ.

Chỉ nghe Tiêu Dật tiếp tục nói rằng: "Huống chi ngươi cũng nói, các ngươi hiện tại chỉ có Liên Thành Quyết bí tịch, còn thiếu hai khối âm dương Liên Thành Bích, hiện tại cho dù ngươi thu được trên tay của ta khối này liên thành thành âm đạo, cái kia không còn thiếu một khối liên thành dương bích a? Cứ như vậy, ngươi cuối cùng vẫn là không có gom góp Liên Thành Quyết điều kiện tu luyện, cũng vô pháp tu luyện a?"

"Cái này. . ." Tư Mã Cửu đột nhiên nghe xong tựa hồ rất có đạo lý bộ dáng, nhưng là tí mĩ nghĩ lại, lập tức lên tiếng nói:

"Hoàn toàn không phải chuyện như vậy, xem ra thiếu hiệp là không có ý định giao ra Liên Thành Bích? Lời như vậy, ta không thể làm gì khác hơn là đắc tội. Xem ở thiếu hiệp ân sư về mặt thân phận, chỉ cần thiếu hiệp nguyện ý giao ra Liên Thành Bích, ta Tư Mã Cửu vẫn là rất tình nguyện giao thiếu hiệp cái này bằng hữu, nếu không cho dù ta không dám đem thiếu hiệp thế nào, nhưng là không thiếu được thiếu hiệp có một phen ném mùi đau khổ, thiếu hiệp tốt nhất suy nghĩ tí mĩ một cái. "

Tư Mã Cửu nói xong hai tay ôm ngực, dù bận vẫn ung dung, âm lãnh địa điểm liếc nhìn Tiêu Dật, tựa hồ nếu là Tiêu Dật nói một chữ "Không", liền muốn lập tức động thủ.

Tiêu Dật sắc mặt tối sầm lại, móp méo miệng, trong lòng tính toán, đối phương xem bộ dáng là tình thế bất buộc, ngay cả mình kéo Tiên Thiên cao thủ đại kỳ đều không quan tâm, hoặc là đối phương coi là nơi này cách sơn động được rồi xa, tự nhận có thể đắc thủ về sau toàn thân trở ra?

Nghĩ như vậy, xem ra chính mình đoạn đường này chỉ sợ hoặc nhiều hoặc ít đều có đối phương ảnh hưởng, đáng tiếc mình bây giờ cũng là đâm lao phải theo lao, thật muốn tại sơn động bên kia, nếu là trong sơn động chậm chạp không có động tĩnh, chỉ sợ đối phương sớm tối phát hiện cái này sơ hở, về sau biến sẽ không có kỳ gì; mà bây giờ đối phương trong lòng nhiều ít đều có một ít cổ kị, không dám tùy tiện đối với mình giết chết tay, hai tướng so sánh, mình mệnh xem như bảo vệ, nhưng là chỉ sợ là tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!

"Thiếu hiệp vẫn là đem đồ vật giao ra đi, nếu không chờ ta động thủ, cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy. "

Tư Mã Cửu mặt mũi tràn đầy hài hước nhìn qua giữa sân sắc mặt cấp biến hóa Tiêu Dật, trong lòng đã sớm đối Tiêu Dật cái kia ba loại Đan Dược cũng là tâm nóng không thôi, giờ khắc này thậm chí đều có chút hi vọng Tiêu Dật cự tuyệt ý kiến của mình, dạng này mình cũng tốt thừa cơ lấy đan, đến lúc đó cho dù Tiên Thiên cao thủ bắt được mình, đến một lần mình không có giết người, thứ hai mình chiếm lý, tin tưởng mình tối đa cũng chính là ăn một phen đau khổ mà thôi, nhưng là nếu là dạng này, liền có thể thu hoạch được cái kia ba loại Đan Dược, Tư Mã Cửu nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt không khỏi càng thêm lấp lóe.

"Mặc dù thiếu hiệp ngươi thiên phú không tồi, còn có danh sư chỉ đường, bất quá bây giờ nha, thiếu hiệp ngươi cánh còn chưa trưởng cứng rắn. Nói thật, ta thật không muốn cùng thiếu hiệp động thủ, ngày khác nếu là thiếu hiệp trưởng thành, chỉ sợ là ta Tư Mã Cửu một cái đại địch, lúc đầu vì chấm dứt hậu hoạn, vì ngăn chặn thiếu hiệp ngày sau trả thù, vì không cho ta ăn ngủ không yên, bình thường ta đều là trầm thảo trừ căn, nhưng là ai bảo thiếu hiệp ngươi có một cái tốt sư tôn đâu. Hôm nay chỉ cần thiếu hiệp giao ra thứ ta muốn, ngày khác thiếu hiệp đến ta Tấn Quốc, ta Tư Mã Cửu tuyệt đối sẽ đem thiếu hiệp phụng làm khách quý, nếu không ta không thể làm gì khác hơn là đắc tội, hi vọng thiếu hiệp không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt. "

Tư Mã Cửu ngón tay khinh khinh địa điểm gõ bắt đầu cánh tay, mỉm cười nói. Lúc đầu lấy tâm tính của hắn, tuyệt đối là không lưu một tia thể diện địa điểm đuôi tận giết tuyệt, không cho đối phương tí xú tro tàn lại cháy vết tích, từ căn nguyên bên trên ngăn chặn đối phương trả thù cơ hội.

Nhưng là bây giờ, trong sơn động vị kia Tiên Thiên cao thủ giống như trong lòng một tòa núi lớn, gắt gao đặt ở trong lòng, có lẽ động thủ, hắn hoàn toàn có thể tùy tiện giết chết Tiêu Dật, nhưng là hắn không tin giống như loại kia Tiên Thiên cao thủ không có để lại hậu thủ gì, nếu là đánh rắn không chết phản thụ nó hại, mình cuối cùng chỉ sợ cũng tại chỗ khó thoát.

Tư Mã Cửu nghĩ sâu tính kỹ một phen về sau, mới có nói như vậy.

Tiêu Dật liếc qua dù bận vẫn ung dung Tư Mã Cừu, ánh mắt nhắm lại, từ khi thức tỉnh về sau, mình lại là lần đầu tiên như hôm nay dạng này, thúc thủ vô sách, bất quá tả hữu vừa vô sinh chết chỉ lo, mình sao không mượn cơ hội tôi luyện một phen, nếu là tìm được một cái phù hợp thời cơ, có thể đào thoát chẳng phải là càng tốt hơn, dạng này cũng tốt hơn ngồi chờ chết.

Huống chi, mặc dù mình nội lực không chiếm ưu thế, nhưng là lấy trước mắt khinh công của mình, so với đối phương mạnh đến mức quá nhiều, nói không chừng còn có thể chèo chống mình chạy trốn qua một ngày hai ngày, thời gian kéo càng lâu, dạng này tự nhủ không chừng liền càng có lợi.

Trọng yếu nhất chính là Tiêu Dật xưa nay không tiếp nhận uy hiếp. Nghĩ đến liền làm đến, chỉ nghe Tiêu Dật cao giọng nói rằng: "Mặc dù ngươi có vẻ như nói rất có lý một phen vì ta suy nghĩ đáng về, nhưng là Tiểu Gia chưa từng tiếp nhận uy hiếp, có bản lĩnh trước đuổi kịp ta lại nói, vừa vặn ân sư tân giáo ta mấy tay công phu, lấy ra luyện tập cũng xem là tốt."

Tiêu Dật nói xong, không nói hai lời, quay người thi triển Đạp Tuyết Vô Ngân khinh công liền chạy trốn.

Tư Mã Cừu nghe được mới học võ công, nghĩ đến cái kia vô hình chỉ kinh chính là sững sờ, sau đó trông thấy Tiêu Dật quay người liền trốn, khó thở ngược lại cười nói: "Ha ha, ta rất bội phục thiếu hiệp dũng khí của ngươi, vừa thiếu hiệp muốn bắt ta Tư Mã Cừu luyện tập, ta tự nhiên không thể để cho thiếu hiệp thất vọng, chỉ là về sau chỉ sợ không phải do thiếu hiệp mình."

Tư Mã Cừu trừng lên mí mắt, giờ khắc này trông mắt đen nhánh bên trong tràn ngập sát khí, nhưng nghĩ đến hậu quả, lại thu hồi trừng thiên sát ý, nghĩ thâm, chờ ta bắt lại ngươi tiểu tử, tự có đau khổ cho ngươi tiểu tử ăn, sau khi nói xong liền lập tức đuổi theo, không có cách, Tư Mã Cừu sớm đã biết Tiêu Dật khinh công bất phàm, nếu là trì hoãn quá lâu, nói không chừng còn thật bị hấn chạy trốn, vậy nếu là truyền ra giang hồ, chẳng phải là dễ bị người cười đến rụng răng?

Cứ như vậy, một đuổi một chạy, song phương từ sơ cấp ngôn ngữ giao phong, tương hỗ thăm dò hoàn tất, chuyển thành chính thức đánh giáp lá cà, chỉ là trước lúc này, Tư Mã Cừu cần trước đuổi kịp Tiêu Dật, mới có thể lại nói cái khác. . .

Tiêu Dật phi nhanh một phen về sau, cảm giác được sau lưng Tư Mã Cừu theo đuổi không bỏ, nhưng mà, xem ra đối phương là thật thà không bỏ qua, điểm ấy để hấn có chút đau đầu, thầm nghĩ đến "Bây giờ đối phương vừa dự định động thủ, son động phương hướng là tuyệt đối không thể trở về, về phần Hắc Thủy Thôn càng là không thể trở về, nếu không một khi lộ hãm về sau, rất có thể sẽ cho thôn mang đến đại họa, liên lụy Hắc Thủy Thôn đều sẽ lâm vào nguy cơ. Xem ra chính mình về thôn thời gian lại muốn đẩy trễ, hi vọng mẫu thân đừng lo lắng quá mức."

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật bất đắc dĩ thở dài một hơi, bây giờ cũng chỉ đành đi một bước nhìn một bước, mà lại trước mắt xem ra, muốn thoát thân, còn không thể đi ra Hắc Long Sơn Mạch, như thế không có rừng cây yểm hộ, mình chỉ sợ là rất nhanh liền sẽ bị vớt lên, hiện tại có rừng cây yểm hộ, đối phương không có cách nào làm đến như mình như vậy tuy tiện tránh né, dạng này đối phương liền không có cách nào một mực bảo trì di động với tốc độ cao, như vậy chỉ có một cái phương hướng có thể đi, cái kia chính là xâm nhập Hắc Long Sơn Mạch nội bộ, tiến vào càng sâu chỗ. Chỉ có xâm nhập đến Hắc Long Sơn Mạch, chính mình mới có chạy trốn cơ hội!

Nghĩ rõ ràng điểm ấy, Tiêu Dật nhìn một chút Hắc Long Sơn Mạch thâm xứ, cắn răng một cái, kiên trì không quan tâm địa điểm vọt vào.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Hắc Long Sơn Mạch

Hắc Long Sơn Mạch thâm xứ đối với người bình thường tới nói, không khác Địa Ngục, bởi vì bên trong mãnh thú hoành hành, nguy hiểm trùng điệp, cũng không đủ tu vi, căn bản là không có cách sinh tồn, mặc dù Hắc Long Sơn Mạch bên trong tràn đầy các loại sắc thái thần bí, nhưng không người dám tại tiếp cận.

Cho dù đối với Vô Giả tới nói, Hắc Long Sơn Mạch giống như là một cái trân bảo khắp nơi trên đất Tự Bảo bản, nhưng cũng là một cái lúc nào cũng có thể mất đi tính mạng sinh mệnh thu hoạch chi địa, phong hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, có người ở chỗ này tìm tới Linh Tụ kỳ được, một đêm chợt giàu; cũng có người ở chỗ này bị dị thú đánh giết, thân tử hồn diệt.

Hắc Long Sơn Mạch nguy hiểm vô cùng, trước đó Tiêu Dật cho dù là tại hấn bên ngoài, tai thỉnh mắt tỉnh về sau, đều cảm giác được không ít mãnh thú, không thể không tránh ra thật xa, bây giờ huống chi thời xâm nhập Hắc Long Sơn Mạch nội bộ càng sâu chỗ, có thể nói là nguy hiểm trùng điệp.

Giống như Tư Mã Cừu dạng này Hậu Thiên bát trọng cảnh giới người đơn độc đi vào, đều không dám hứa chắc mình có thể toàn thân trở ra. Huống chi giống như Tiêu Dật loại này Hậu Thiên tăng năm cảnh giới người, xâm nhập loại này hiểm cảnh đơn giản chính là cửu tử nhất sinh, tự tìm đường chết.

Nếu không phải ý vào trên người mình có không ít cứu mạng Đan Dược, càng có Kim Ti Bối Tâm hộ thể, hấn tuyệt đối không dám xâm nhập Hắc Long Sơn Mạch chỗ sâu, Tiêu Dật lần này lúc đi ra đã sớm Trang Bị tốt Kim Ti Bối Tâm, lúc đầu dự định lần này trở về, tìm cơ hội đem Kim Ti Bối Tâm giao

cho mẫu thân, nhưng là một mực cũng không có cơ hội trở về.

"Hỗn đản!" Theo ở phía sau Tư Mã Cửu nhìn thấy Tiêu Dật dự định xâm nhập Hắc Long Sơn Mạch nội bộ thâm xử, không khỏi mắng nhỏ một tiếng. Chỉ gặp hắn dừng sức hít sâu một hơi, lớn tiếng nói: "Thiếu hiệp, ta Tư Mã Cửu vốn cũng không có dự định lấy tính mạng ngươi, chỉ cần ngươi đem đồ vật giao cho ta mà thôi, ngươi làm gì nghĩ quẩn đâu? Ngươi đang này lỗ mãng địa điểm xông vào Hắc Long Sơn Mạch thâm xử, chỉ sẽ đã chết càng nhanh! Ta nhìn ngươi vẫn là mau mau dừng lại, chúng ta mới hảo hảo thương lượng một chút, như thế nào?"

Tiêu Dật không để ý tới sẽ hắn gọi, khoe miệng hơi vênh, trong đôi mắt, tràn đầy châm chọc nói:

"Ha ha, Tư Mã Cửu, ngươi nếu là sợ, liền trở về đi, Tiểu Gia cũng không có để ngươi một mực đi theo ta, Tiểu Gia cũng không có cấp vợ ngươi trộm ngươi em bé, làm gì nhất định phải núm lấy Tiểu Gia không thả đâu? Mới nói, cái kia Liên Thành Bích là người ta tặng cho ta, Tiểu Gia có được quang minh chính đại, tại sao muốn giao cho ngươi, Tiểu Gia lại không ngốc, giao cho ngươi Tiểu Gia lại không chỗ tốt, huống chi ngươi không phải còn kém một khối liên thành dương bích a, ta nhìn ngươi vẫn là đi trước tìm tới khối kia liên thành dương bích rồi nói sau, đến lúc đó lại đến tìm Tiểu Gia, cố gắng Tiểu Gia một cao hứng, liền thương cho ngươi cũng không nói định!"

Tư Mã Cửu nghe thấy lời ấy, con ngươi co rút lại, thật sâu thở ra một hơi, hai đầu lông mày lại một lần nữa tràn ngập sát ý, sau nửa ngày, hơi âm lãnh địa đạo: "Tiểu tử, ngươi chỉ riêng sinh miệng lưỡi nhanh chóng, đừng để ta bắt lại ngươi. . ."

Dứt lời, hung hăng đập mạnh một cước, tốc độ không khỏi nhanh một phần.

"Trước đuổi kịp Tiểu Gia rồi nói sau!" Tiêu Dật nắm chặt nắm đấm cười lạnh nói, hít thật sâu một hơi nhẹ nhàng khoan khoái không khí, sau đó liền không nói thêm gì nữa, hướng rừng rậm thâm xử, hết sức chăm chú địa điểm bắt đầu chạy.

Chim ưng con cuối cùng muốn rời khỏi sào huyết vật lộn trời cao, chỉ có thân ở hiểm địa, mới có thể bộc phát ra tiềm lực, cuối cùng tiểu ngao thương khung! Khó được bây giờ có như thế một cái điều kiện, đối phương trong lòng có kiêng kỵ, Tiêu Dật liền làm thời đối với mình ma luyện, nam nhân chính là muốn đối với mình hung ác một điểm, thất bại thì cùng lắm thì giao ra đồ vật bảo mệnh, dù sao núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun; nếu là thành công chính là nhân sinh một lớn bay vọt.

Yên tĩnh trong rừng rậm, cây cối tươi tốt, có cỏ dại lớn lên so người còn cao, dây leo càng là như là từng đầu bốn phía treo quần lấy đại xà, tại loài cỏ này mọc dày đặc hoàn cảnh bên trong, cho dù là giữa trưa ánh mặt trời cũng thấu không tiến vào, huống chi là đêm tối thời gian, Tiêu Dật một bên đi nhanh, một bên cảnh giác quét mắt rừng cây chung quanh, tùy thời chuẩn bị ứng phó hết thảy nhô lên tình huống.

Chạy tại cảnh khô lá cây ở giữa, thỉnh thoảng có thể gặp đến một hai con đại mãng xà bàn nằm lấy, những này rắn mặc dù không phải cái gì rắn độc, nhưng này thô to lộng lẫy thân thể, so với xuyên qua trước đó vườn bách thú cái gì Myanmar hoàng kim cự mãng, mọc ra gắp bội, nhìn lên một cái đều để người cảm thấy rừng mình.

Ngoại trừ những này cự mãng bên ngoài, còn có các loại độc trùng, muôn hình muôn vẻ kịch độc ngàn vạn loại, loại vật nhỏ này mặc dù nhìn người súc vô hại, nhưng là kịch độc vô cùng, không cần thận nếu như bị cắn một cái, nếu là không thể lập tức cứu chữa, chỉ sợ liền lập tức có thể muốn người tính mệnh, Tiêu Dật sớm đã mọc ra Huyền Thiết Chủy Thủ, gỏi giáo chờ sáng.

Cứ như vậy, chạy sau một canh giờ, đột nhiên, phía trước truyền đến một tiếng thâm trầm tru lên, xuyên thấu qua một tia ánh trắng, Tiêu Dật nhìn xem trước người cái kia càng ngày càng đến gần chỉ ít có nửa người trưởng thành thân cao cự lang màu bạc, không khỏi thầm mắng một tiếng: "Xúi quẩy!" Nghĩ thầm: "Hồngбет, lần này thế nhưng là trước có Ác Lang sau có 'Mãnh hổ', nên làm cái gì?"

"Tiểu tử, làm sao không chạy, ngươi ngược lại là tiếp tục chạy a!"

Sau lưng đột nhiên truyền đến một trận đặc ý chuyển a thanh âm, sau đó chỉ nghe đối phương tiếp tục nói rằng: "Cái kia Ngân Lang thế nhưng là trưởng thành cự lang, bàn về thực lực, có thể so với Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, xa so với ngươi Hậu Thiên tầng năm cảnh giới mạnh hơn, lần này ta nhìn ngươi chạy thế nào!"

Chỉ gặp một cổ mùi máu tươi Tư Mã Cửu xuất hiện tại Tiêu Dật sau lưng cách đó không xa, nguyên lai dọc theo con đường này rất nhiều nguy hiểm mặc dù bị Tiêu Dật tránh khỏi, nhưng là Tư Mã Cửu liền không may mắn như thế nữa, bất quá thắng ở hắn thực lực khá mạnh, trên đường phạm là đụng phải ngăn cản dã thú, không một không bị hắn không chút lưu tình đánh chết, cho nên đi qua mấy trận sau khi chiến đấu, trên thân xuất hiện một cổ nồng đậm máu tanh mùi vị.

Đầu kia cự lang màu bạc lúc đầu còn chưa phát hiện Tiêu Dật, nhưng là lúc này tựa như là bị Tư Mã Cửu một cổ máu tanh mùi vị kích thích về sau, một đôi hung lệ con mắt lập tức gắt gao nhìn chăm chăm Tư Mã Cửu, sau đó lúc này mới phát hiện, trước người cách đó không xa còn có một cái Tiểu Bất Điểm kém chút bị xem nhẹ.

Tiêu Dật quên lấy cái kia càng lúc càng hướng mình đến gần cự lang màu bạc, cùng sau lưng thừa dịp đang khi nói chuyện dần dần đến gần Tư Mã Cửu, mũi chân sờ nhẹ mặt đất, mắt thấy cự lang trước hết nhất nhích lại gần mình, ngay tại cơ hồ gần trong gang tấc thời điểm, Tiêu Dật cơ hồ đều có thể nghe cự lang miệng nơi tán ra một cổ hôi thối mùi, thân thể đột nhiên bắn lên, giống như kéo ra dây cung, như thêm điện từ dưới đất một bước lên trời, mãnh liệt bắn mà xuất, không trung ngay cả đập bảy bước, chính là viên mãn Kim Nhạn Kinh Công, bị Tiêu Dật toàn lực vận chuyển, sau đó hạ lạc thời điểm mượn đại thụ che trời gắng sức, cấp tốc biến mất tại hiện trường bên trong.

Chỉ nghe không trung lưu lại một đoạn thanh âm nói: "Đánh không lại, ta không sẽ tránh a, lớn ngu ngốc, cái này cự lang liền giao cho ngươi, ngươi chậm rãi chơi đi, tha thứ không phụ bồi!"

Tư Mã Cừ trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Tiêu Dật thi triển cái kia ngạo nhiên vô cùng khinh công, thành công thoát đi hiện trường, không nghĩ tới Tiêu Dật còn có giấu chiêu này, lập tức bị Tiêu Dật trước khi đi một câu nghẹn đến không nhẹ, tiếp theo giận dữ.

Tư Mã Cừ lúc này cũng không có kiên nhẫn cùng cự lang giảng cứu cái gì chiến thuật, sợ thời gian chậm trễ quá nhiều, Tiêu Dật liền thật chạy trốn, chỉ gặp Tư Mã Cừ nắm đầm nắm chặt, thi triển ra mười thành thực lực, gắng đạt tới nhất kích tất sát, mang theo hung mãnh kinh khí, trùng điệp đập vào cự lang phần eo vị trí.

To lớn kinh khí, liền để cho đến cự lang một tiếng thống khổ kêu rên nghẹn ngào, thân thể trên mặt đất hung hăng té ra hơn mười mét khoảng cách, mới đâm vào một gốc đại thụ che trời trên cành cây, bốn chân co quắp một phen, rốt cục không cam lòng mềm nhũn xuống dưới.

Tư Mã Cừ giết chết cự lang về sau, không có bất kỳ cái gì ý mừng rỡ, tùy ý địa điểm quét mắt cự lang thi thể một chút, liền không còn quan tâm, phân biệt một cái phương hướng về sau, tiếp tục bước đi như bay hướng Tiêu Dật chạy trốn phương hướng chạy mà đi.

Tại cự lang bỏ mình sau một canh giờ, chung quanh vây đầy đàn sói, chỉ gặp trong đó một con kim sắc cự lang là dễ thấy nhất, chỉ gặp nó ngửi ngửi Ngân Lang khi tức trên thân, phát ra một tiếng "Ngao ô!" thanh âm, một tiếng thâm trầm bi thương tiếng kêu rên truyền khắp rừng rậm, đột nhiên đêm tối trong rừng rậm vang lên mấy đạo "Ngao ô!" đáp lại thanh âm, liền tiếp, tại toàn bộ trong rừng rậm quanh quẩn.

Chỉ gặp Kim Lang dùng miệng một điều hát lên, Ngân Lang thi thể liền được văng vẳng địa điểm vung ra trên lưng, sau đó đàn sói tại trong rừng cây lập tức chạy nhanh địa điểm tứ tán ra.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Khiếu Nguyệt Thiên Lang

Tiêu Dật thân hình nhanh nhẹn mà nhanh chóng trong rừng rậm xuyên thẳng qua, cứ như vậy tại đại thụ che trời ở giữa toát ra. Khi hần tiếp tục chạy thời điểm, đột nhiên "Ngao ô!" Một tiếng.

Thanh âm này tại bầu trời đêm yên tĩnh bên trong chợt vang lên, một trận kinh khủng sói tru thanh âm từ trong rừng cây truyền tới.

Trong rừng rậm quanh quẩn lên từng đợt thét dài, liên tiếp, quanh quẩn không ngừng, cùng với rải rác tinh quang để cho người ta không rét mà run!

Tiêu Dật do đó chạy vội nhảy vọt đến một viên đại thụ che trời ngọn cây phía trên, theo tiếng hướng bốn phía nhìn lại, trong lòng lập tức chính là xiết chặt, chỉ gặp bốn Chu Viễn chỗ, hắc ám bên trong, loáng thoáng không ngừng lóe ra khát máu quang mang, trong bóng đêm, đàn sói con mắt như xanh biếc phi thủy minh châu, cùng với mỏng lung ánh trắng, lộ ra âm trầm đến cực điểm, thậm chí có dần dần hướng chính mình cái này phương hướng dựa sát vào xu thế, Tiêu Dật hai mắt ngưng tụ, không khỏi trầm nghĩ: "Đây là tình huống như thế nào?"

Cái kia tiếng sói tru mặc dù đã dần dần yếu ớt xuống tới, nhưng y nguyên để Tiêu Dật không rét mà run, cảm giác nguy cơ càng thêm nồng đậm lên, không khỏi lần nữa tăng nhanh tốc độ.

Cùng lúc đó, Tư Mã Cừ con người đột nhiên co vào, quay đầu nhìn về phía khía cạnh một bên phát ra âm thanh chỗ. Chẳng biết lúc nào, trước người xuất hiện đàn sói, chỉ gặp tại đàn sói ở giữa, có một con sói còn ngẩng cao lên nâng lên đầu không có thấp, hiển nhiên là vừa mới gào thét cái kia.

Tư Mã Cừ biến sắc, bởi vì cái kia đầu sói so sánh cái khác những cái kia cao lớn hơn không chỉ một lần, mà lại là một thân kim sắc da lông, để đầu sói như là hạc giữa bầy gà, dị thường bất mắt.

Một cổ cảm giác không ổn tự nhiên sinh ra, Tư Mã Cừ lập tức cảm giác được một cổ áp lực lớn lao, đồng thời không khỏi thảm thán một tiếng: "Hồngбет, thế mà đưa tới một bang súc sinh. "

Cái kia âm thanh sói tru hiển nhiên là đàn sói phát động tín hiệu, theo thanh âm kia kết thúc, Kim Lang lần nữa phát ra một tiếng chấn thiên tiếng kêu, như là tín hiệu lần nữa hướng rừng cây những phương hướng khác truyền đi, lúc này Kim Lang phụ cận đàn sói tốc độ đột nhiên gia tăng, cấp tốc hướng về Tư Mã Cừ xúm lại.

Lúc này, Tiêu Dật cũng không khỏi âm thầm kêu khổ, bởi vì hần cũng phát hiện mình bất tri bất giác cũng bị đàn sói bao quanh, mặc dù mình tại đại thụ đỉnh giấu kín lấy, không có bị đàn sói phát hiện, nhưng là Tiêu Dật minh bạch, lúc này, chỉ cần mình khẽ động, nhất định sẽ bị đàn sói phát hiện, không có bất luận cái gì may mắn.

Theo Kim Lang tới gần, Tư Mã Cừ ánh mắt biến đổi, cốt bởi hần nhìn thấy Kim Lang trên lưng Ngân Lang thi thể, trầm nghĩ không tốt: "Chẳng lẽ cái này Ngân Lang tại trong bầy sói có địa vị gì không thành, thế mà cho mình đưa tới nhiều như vậy đàn sói, rất có đàn sói vây quét chi thể. "

Chỉ gặp ở tại cách đó không xa trên đất trống đang có lấy đại lượng con nghé lớn nhỏ, hai mắt xích hồng Hung Lang, thô thô xem xét, cái kia Hung Lang số lượng tuyệt đối vượt qua mười con só, mà lại theo thời gian trôi qua, đàn sói càng ngày càng nhiều, không mất một lúc liền có tiếp cận trên trăm con cự lang.

Cuối cùng một con cùng Kim Lang không xê xích bao nhiêu Ngân Lang đi ra đàn sói, chỉ gặp nó quanh thân một tia tạp mao, thậm chí da lông bên trong mang theo lập loè một tia sáng chói, cái trán như ẩn như hiện Nguyệt Nga ấn ký đặc biệt bắt mắt, phía sau, đàn sói về sau lần nữa đi ra một đầu Kim Lang, hai đầu Kim Lang giống như là hộ vệ bảo vệ lấy Ngân Lang tiến lên.

"Khiếu Nguyệt Thiên Lang!" Tư Mã Cừu kinh hô một tiếng, trong mắt vẻ mặt ngưng trọng càng sâu, Khiếu Nguyệt Thiên Lang chính là biến dị mà thành, nhưng là mỗi một đầu Khiếu Nguyệt Thiên Lang đều là đàn sói vua không ngại.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang chỗ kinh khủng không ở chỗ hấn thực lực, mà ở chỗ nó có thể so với trí tuệ của nhân loại. Vô luận là loại nào mãnh thú, bản năng cho tới bây giờ đều là chỉ biết giết chóc, không có chút nào trí tuệ có thể nói, cũng chính bởi vì nó chỉ biết giết chóc, mới sẽ biến thành bộ tộc có trí tuệ con mồi, nếu là đột nhiên có một ngày, những này dã thú mở ra trí tuệ, như vậy bọn hấn cũng liền không còn là dã thú, mà là rất nhiều bộ tộc có trí tuệ một viên, cùng loại với Linh thú kiểu tồn tại.

Nhân loại tuy nói là Thương Khung Đại Lục chủ yếu chủng tộc, bất quá lại không phải duy nhất chủng tộc, ngoại trừ nhân loại bên ngoài, Thương Khung Đại Lục bên trên còn các loại thâm sơn đại xuyên, đầy biên sông băng bên trong còn ẩn giấu đi rất nhiều bộ tộc có trí tuệ, mặc dù bây giờ Thương Khung Đại Lục hơn mấy hồ không gặp được cái khác bộ tộc có trí tuệ, đều là chỉ nghe nó âm thanh, không thấy người, nhưng là vẫn lưu truyền những này chủng tộc truyền thuyết.

Mà Khiếu Nguyệt Thiên Lang từ biến dị một khác kia trở đi, liền đã coi như là bộ tộc có trí tuệ, theo từ từ trưởng thành, liền có được không thua trường thành trí tuệ con người.

Lúc đầu một con Khiếu Nguyệt Thiên Lang tính không được cái gì, lấy Tư Mã Cừu giờ phút này Hậu Thiên tăng tám tu vi, có thể dễ dàng kết quả nó, nhưng là mấy chục cái thậm chí trên trăm con đâu? Đàn sói thường thường đều là quần thể hoạt động, lại có hướng vừa rồi đồng dạng đơn độc đánh giết Ngân Lang cơ hội thể nhưng là ngàn năm khó gặp, hai tay nan địch bốn tay, hảo hán không chịu nổi nhiều người, kiến nhiều cần chết voi đao lý, vô luận là ở đâu đều được đến thông. Đàn sói so với cùng lúc trước Cổ bà bà một đối một chiến đấu, hung hiểm nhiều, cái kia là chỉ có hơn chứ không kém.

"Ngao ô!" Hiện nhiên dẫn đầu Ngân Lang phát hiện Tư Mã Cừu về sau, bốn phía đàn sói như là nghe được mệnh lệnh, hướng Tư Mã Cừu bốn phía chỗ cô thụ che trời phạm vi bên trong, trong ngoài ngoài cho bao quanh vây nhốt lại.

Trong nháy mắt, một cỗ áp lực kinh khủng tác dụng tại Tư Mã Cừu trên thân, cho đến giờ phút này, Tư Mã Cừu mới thiết thiết thực thực cảm giác được một cỗ nguy cơ hướng mình bao phủ, nhìn xem bốn phía đàn sói, từng cái hung lịch ánh mắt, ăn lông ở lỗ, thị sát thành tính, cái kia chỗ ngưng kết tại bọn chúng trên người kinh khủng sát khí, cũng đủ để làm người bình thường vì đó run chân, trong nháy mắt liền có thể để cho người ta đánh mất chiến đấu chí lực.

Thậm chí mơ hồ trong đó, có thể từ Ngân Lang ánh mắt bên trong nhìn ra một tia miệt thị cùng một chút tức giận. Chỉ gặp Ngân Lang đối bên người hai con Kim Lang "Ngao ô!" Hai tiếng, giống như tại nói cho bọn chúng biết, hung thủ chính là ở trong người, sau đó thông dong trốn trong bày sói. Chỉ gặp hai con Kim Lang ứng thanh về sau, liền đi tới, gắt gao nhìn chăm chăm Tư Mã Cừu.

Bất quá Tư Mã Cừu dù sao không phải người bình thường. Thật to nhỏ chiến đấu trải qua không biết nhiều ít, hai tay càng là dính đầy huyết tinh, tàn nhẫn dị thường, điểm ấy trang diện tự nhiên không đến mức để hấn đánh mất sức chiến đấu, chỉ là hơi chấn động một chút về sau, liền khôi phục lại, ở một bên tính toán làm sao thoát đi đàn sói vây quét.

Nơi xa, Tiêu Dật trốn ở một bên một viên đại thụ che trời phía trên thăm dò, không có cách, giờ phút này có chút dị động, liền có thể bị đàn sói cảm giác, không thể không tạm thời tránh mũi nhọn, lúc này Tiêu Dật được không dám ló đầu dẫn lửa thiêu thân, mà lại cũng vui vẻ phải xem Tư Mã Cừu cùng đàn sói sống mái với nhau.

"Tiểu tử kia không sẽ trốn a? Ta có phải hay không muốn tạm thời tránh mũi nhọn đuổi theo tiểu tử kia?" Tư Mã Cừu giờ phút này nội tâm cũng là sóng gió nổi lên, do dự không thôi, ở trên trăm con đàn sói vây công dưới, liền xem như Hậu Thiên tăng tám cảnh giới, nếu là ứng đối không tốt, chỉ sợ cũng cứu từ nhất sinh chỉ cục.

Tiếp theo lại nghĩ tới: "Không, tiểu tử kia hẳn là chạy không được bao xa, mà lại hiện tại chung quanh đều là đàn sói, vừa có dị động, tất nhiên sẽ bị đàn sói phát hiện, nói không chừng giờ phút này liền trốn ở cái kia nơi hẻo lánh nhìn mình trò cười. Ta không thể trốn." cũng không phải Tư Mã Cừu không có cách nào rời đi, hấn muốn đi, ra cái kia mấy cái Kim Lang, cái khác đàn sói đối với hấn uy hiếp không lớn, đều là bởi vậy khác, tại đàn sói thăm dò phía dưới, hấn hoàn toàn tìm không thấy Tiêu Dật khí cơ, dù cho muốn đi, cũng không biết hướng phương hướng nào rời đi, nếu là nam viên bắc rút lui, chỉ sợ cái kia Liên Thành Bích cùng mình rất cuộc vô duyên.

Huống chi nếu là hấn đi thẳng như vậy, về sau lần nữa đối mặt đàn sói, tất nhiên trong lòng còn có vẻ sợ hãi, bất lợi cho sau này võ đạo của mình con đường, cả đời này thành tựu cũng sẽ có hạn, võ đạo chi lộ, gặp ghềnh long đong, cần có vượt mọi chông gai, thẳng tiến không lùi chí tâm, nếu là gặp gỡ chút nguy hiểm, liền lùi lại đi đường, nói gì cái gì leo lên võ đạo chi đỉnh.

Hắn Tư Mã Cừu cũng là người có dã tâm, không phải cũng sẽ không vì tu luyện Liên Thành Quyết như thế bỏ bao công sức.

"Liền để những súc sinh này đến sung làm ta đá mài đao đi, thuận tiện nhìn nếu là có thể chấn nhiếp tiểu tử kia cũng tốt, nếu không thể, mình lại ra tay cũng không muộn." Tư Mã Cừu nghĩ rõ ràng về sau trong nháy mắt toàn thân chấn động, một cỗ ngập trời chiến ý phóng lên tận trời!

Cường giả chân chính, liền phải có được một viên không sợ hãi lòng võ giả, dám cùng ngày tranh phong, vật lộn thương khung nhưng vẫn từ!

Cho dù giờ khắc này Tiêu Dật xem Tư Mã Cừ là địch, nhưng là không thể không bội phục Tư Mã Cừ võ đạo chí tâm, quả nhiên, tu vi càng cao càng không có một cái nào là kẻ ngu, huống chi đồ đàn cũng tu luyện không đến cảnh giới như thế.

Bất quá nha, có đôi khi quá thông minh cũng không phải chuyện tốt, muốn biết thông minh quá sẽ bị thông minh hại, Tư Mã Cừ cũng là bởi vì lòng nghi ngờ quá nặng, còn không phải bị mình đùa nghịch xoay quanh, nghĩ đến đây, Tiêu Dật không khỏi Tiểu Tiểu đắc ý!

Hơi đắc ý một phen về sau, Tiêu Dật lập tức cũng không khỏi đến kiên nhẫn xem chiến đấu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Ác chiến đàn sói

Giờ phút này, bên trong chiến trường, theo Tư Mã Cừ tâm cảnh trắng hoa, chiến ý ngang nhiên, khí thế phấn chấn.

"Các ngươi những súc sinh này chết hết cho ta a!"

Chỉ gặp Tư Mã Cừ quát lên một tiếng lớn, dẫn đầu động thủ, trong một nhịp hít thở chính là xuất liên tục chín quyền, nó ra quyền tốc độ nhanh chóng, để Tiêu Dật ánh mắt ngưng tụ, không khỏi càng thêm tập trung tinh lực chú ý tới đến.

Gần như đồng thời, "Phanh phanh phanh! ! !" chín tiếng tiếng vang, tại hai đầu Kim Lang còn chưa kịp phản ứng thời điểm, chung quanh chín cái cự lang liền bị đánh bay, loại này chung quanh đàn sói tuy nhiều, nhưng là liền có thể so với nhân loại Hậu Thiên tầng năm cảnh giới, giờ phút này Tư Mã Cừ nén giận xuất thủ, toàn lực hành động, mấy cái này cự lang căn bản cũng không phải là nó địch.

Một hơi ở giữa, liền ngay cả cái kia màu bạc Khiếu Nguyệt Thiên Lang cũng không nghĩ tới, lập tức chính là đi chín cái cự lang, nhưng là loại tình hình này không có dọa lùi đàn sói, ngược lại là hoàn toàn kích phát đàn sói hung tàn chí tính.

Chỉ gặp Khiếu Nguyệt Thiên Lang một tiếng trầm thấp "Ngao!" Tiếng vang lên, hai đầu Kim Lang cấp tốc xuất kích, một trước một sau hướng Tư Mã Cừ giáp công mà đi.

"Muốn giáp công ta, ta lại không cho các ngươi cơ hội!"

Kim Lang tốc độ nhanh, nhưng là Tư Mã Cừ tốc độ càng nhanh, chỉ gặp hắn hoàn toàn không nhìn hai con Kim Lang, quay người hướng một bên Khiếu Nguyệt Thiên Lang trong bầy sói phóng đi, bắt gặp trước bắt vua đạo lý, Tư Mã Cừ vẫn là biết được, nếu không nếu là như vậy liền miễn chiến đấu không ngừng xuống dưới, biến số quá lớn, làm không tốt mình liền phải lật thuyền trong mương.

Chỉ gặp trong bầy sói quyền ảnh lấp lóe, từng con cự lang bị đánh bay, Tiêu Dật nhìn xem cái kia đầy trời quyền ảnh như có điều suy nghĩ, lại có một phen Như Lai Thiên Thủ Chương vận vị.

Cái này Tư Mã Cừ Thiên Phú lại có cao như thế, thế mà chỉ là nhìn mình đánh một lần Như Lai Thiên Thủ Chương pháp, liền có thể suy nghĩ ra mình một phen ý vị, Tiêu Dật minh bạch, giờ phút này Tư Mã Cừ thi triển ra quyền pháp chỉ sợ là càng thêm thích hợp chính hân, bất quá còn có một số không thành thực, có lẽ Tư Mã Cừ giờ phút này cũng là tại cảm đàn sói tối luyện quyền pháp cũng khó nói.

Xem ra chính mình về sau đối mặt Tư Mã Cừ, muốn càng thêm cẩn thận, người võ công cao dễ đối phó, nhưng là như loại này võ công cao còn thông minh như vậy liền không dễ đối phó, Tiêu Dật suy tư xong lần nữa ngưng thần hướng giữa sân nhìn lại.

Có lẽ là bởi vì cảm giác được Tư Mã Cừ uy hiếp nói thủ lĩnh tồn tại, Khiếu Nguyệt Thiên Lang quanh mình đàn sói càng là từng cái hung hãn không sợ chết hướng Tư Mã Cừ phóng đi, ngao ô tiếng rống giận dữ liên tục không ngừng, sau một khắc, đến mười kẻ cự lang nhảy lên một cái, giống như rời dây cung mũi tên, quơ răng nanh sắc bén cùng lợi trào, trực tiếp nhào về phía trong bầy sói Tư Mã Cừ.

Tư Mã Cừ cho dù quyền pháp kinh người, nhưng là tiếc rằng đàn sói số lượng thật sự là nhiều lắm, mà lại rất có càng ngày càng nhiều xu thế, mấy chục cái cự lang tổn thất tương đối toàn bộ đàn sói mà nói, căn bản tính không được cái gì.

Bên này Tư Mã Cừ vừa đánh bay cự lang, bên kia lập tức liền bị cái khác cự lang hung hãn không sợ chết địa điểm bổ sung lên, giờ khắc này, Tư Mã Cừ giống như lâm vào đàn sói triều hải chỉ bên trong.

Tiêu Dật nhìn thấy đàn sói loại này không sợ chết đặc tính, sắc mặt cũng không khỏi biến hóa lên, muốn biết, chính là bởi vì loại này đặc tính, đàn sói mới trở thành Hắc Long Sơn Mạch bên trong đề tất cả Vô Giả đều nghe mà biến sắc kinh khủng tồn tại.

Lúc này, toàn bộ chiến trường giống như một cái cối xay thịt, máu tươi tung hoành, huyết nhục văng tung tóe, mà Tư Mã Cửu trên thân cũng bắt đầu xuất hiện không ít vết thương, Tiêu Dật ở bên ngoài thấy rõ ràng, Tư Mã Cửu đã bắt đầu hãm sâu trong đó, tựa như tại một cái vũng bùn bên trong càng lún càng sâu.

Trong nháy mắt, không đến thời gian một nén nhang, tính ra hàng trăm cự lang đã tử thương hơn phân nửa, nhưng là Tư Mã Cửu động tác cũng dần dần biến chậm lên, hần chung quy là huyết nhục chi khu, nội lực không có đạt tới sinh sôi không ngừng cảnh giới, không có khả năng vô cùng vô tận, sớm tới sẽ có dùng hết một khắc này, thế lực cũng tại kịch liệt hạ xuống, giờ phút này Tư Mã Cửu đã có ý thức địa điểm giảm bớt nội lực tiêu hao.

Đúng lúc này, "Ngao!" một tiếng, một mực du tẩu tại xung quanh hai con Kim Lang, nhìn thấy Tư Mã Cửu công kích dần dần yếu bớt, rốt cục bạo phát, chỉ gặp hai con Kim Lang giống như là thương lượng, một trái một phải địa điểm nhanh chóng hướng Tư Mã Cửu đánh tới, trong nháy mắt liền vọt tới Tư Mã Cửu trước người.

Lúc này Tiêu Dật lập tức phát hiện đàn sói tại phối hợp lấy công hướng Tư Mã Cửu hạ bàn, hai con Kim Lang một trái một phải, một con công hướng Tư Mã Cửu bên trên bàn, thẳng đến thứ sáu dương đứng đầu; một con công hướng Tư Mã Cửu trung bàn, sắc bén vuốt sói thẳng đến nó ngực nơi bụng tim, cái này một phối hợp đơn giản chính là không chệ vào đâu được tuyệt sát.

"Không tốt!" Tư Mã Cửu lúc này cũng phát hiện loại tình huống này, nói thầm một tiếng, nhìn xem dần dần đến gần kinh khủng lợi trào, trong lòng run lên, mặc dù hần có đoán chừng Kim Lang tốc độ bạo phát sẽ nhanh rất nhiều, mà lại mới vừa rồi còn bộc phát qua một lần, nhưng là không nghĩ tới hai con Kim Lang tốc độ so sánh vừa rồi lại còn nhanh ba phần, lần này năm ngoài sự dự liệu của hần.

Giờ khắc này, Tư Mã Cửu giống như nhìn thấy Khiếu Nguyệt Thiên Lang hí ngược nhân tính hóa tiểu dung, Tư Mã Cửu lập tức một trận cười khổ, từ đó trở đi liền bắt đầu tính toán từ bản thân sao, Tư Mã Cửu trong lòng căng thẳng, không nghĩ tới bị cái này súc sinh hốt.

Người bình thường gặp được nguy hiểm, biến sẽ thất kinh, tâm thần hỗn loạn; mà có người, càng là thân ở tuyệt cảnh, ngược lại càng là tỉnh táo, giờ phút này Tư Mã Cửu chính là thuộc về loại tình huống này.

Tại cái này sống chết trước mắt, khí tức từ vong bao phủ xuống, thế mà đóng lại hai mắt, nghĩ đến Tiêu Dật diễn luyện vô hình chỉ kinh tình hình, lập tức bùng tỉnh đại ngộ, là, nắm đầm của mình mặc dù nhìn như rất nhiều, nhưng là lực lượng phần lớn phân tán ra đến, uy lực ngược lại giảm xuống không ít, cũng chỉ có thể đối phó những cái kia phổ thông cự lang, đối phó Kim Lang liền hơi có không kịp, nếu là có thể làm đến như cái kia vô hình chỉ kinh đồng dạng, ngưng tập hợp một chỗ, uy lực lập tức liền có thể nâng cao một bước.

Nghĩ đến là làm, Tư Mã Cửu lập tức áp súc bắt nguồn từ thân quyền pháp, chỉ gặp theo nó đồn ngộ, chín quyền biến sáu quyền, sáu quyền biến ba quyền, đến lúc này, Tư Mã Cửu mở hai mắt ra, ánh mắt ngưng tụ, nghĩ thầm, xem ra vẫn là gấp gáp, như có đầy đủ thời gian tuyệt đối có thể hóa thành một quyền, bất quá lúc này đối phó hai con Kim Lang cũng đầy đủ.

"Nghiệt súc, ném thử ta nồi đất lớn nắm đầm a! Chết hết cho ta!" Thừa dịp hai con Kim Lang trên không trung không có chút nào mượn lực thời điểm, lực cũ đã hết, lực mới chưa sinh thời khắc, ba cái quyền ảnh trong đó hai quyền phân biệt công về phía hai con Kim Lang, còn thừa một quyền, công hướng đàn sói, để giải mình hạ bàn nguy hiểm.

Lập tức, chỉ nghe kêu rên hai tiếng, hai đầu Kim Lang liền bị tại chỗ đánh trúng, bay ngược mà đi, một đường càng là liên tục đụng gãy hậu cần khóa đại thụ che trời, cuối cùng ngã xuống đất kêu rên một tiếng, muốn gãy giữa bỏ đứt chết, chung quy là hữu tâm vô lực địa điểm ngã xuống. Mà hạ bàn đàn sói công kích nguy cơ cũng bị một quyền chỉ uy tùy tiện hóa giải.

"Ngao ô!" Khiếu Nguyệt Thiên Lang cũng không nghĩ tới như thế kín đáo kế hoạch, thế mà cuối cùng vẫn bị Tư Mã Cửu cường thế phá cục, mặc dù nơi xa trong bầy sói âm thầm còn ẩn tàng hai đầu Kim Lang, nhưng là so với lúc trước hai con, còn hơi có không bằng.

Đàn sói mặc dù thị sát thành tính, hung hãn không sợ chết, nhưng là Khiếu Nguyệt Thiên Lang minh bạch ngay cả lúc trước hai con Kim Lang đều không có cách, chỉ sợ trận này thù là báo không được rồi. Hướng chỉ giờ phút này tổn thất nhiều như vậy tộc nhân, vẫn là cảm hung thù không có biện pháp, cứ tiếp như thế chỉ sẽ hao tổn tộc đàn càng nhiều thực lực, tại cái này Hắc long sơn rất, không có có đủ thực lực, chỉ có thể bị những tộc quần khác nuốt hết.

Nghĩ rõ ràng điểm ấy, Khiếu Nguyệt Thiên Lang không khỏi thoái ý bắt đầu sinh, chỉ nghe một tiếng bi ai "Ngao ô!" Tiếng vang lên, tại trận tiếng rên ri bên trong, trong bầy sói lần nữa vọt ra hai con Kim Lang, ngậm nguyên lai hai con Kim Lang thân thể nhanh chóng rời đi.

Tư Mã Cửu lúc đầu nhìn thấy lại có hai con Kim Lang đi ra, ánh mắt co rút lại, nhưng nhìn đến đàn sói rút đi, không khỏi thở ra một cái.

Một trận chiến này, có thể nói hung hiểm vạn phần, hần kém chút vẫn lạc tại hai đầu Kim Lang tập kích phía dưới, nếu không phải nhìn thấy Tiêu Dật diễn luyện, nghĩ tới đây Tư Mã Cửu trong lòng không khỏi lập tức xiết chặt, giờ phút này hần cũng hiểu thêm cái kia vô đạo chỗ tình diệu, cũng càng thêm đối Tiêu Dật biên đi ra ân sư kiêng kỵ.

Giờ phút này Tư Mã Cửu mâu thuẫn đến cực điểm, càng là kiêng kỵ thì càng nghĩ ra được Tiêu Dật thứ ở trên thân, bao quát Đan Dược, lúc này thậm chí tăng thêm bí tịch.

Giờ khắc này, tại Tư Mã Cửu trong lòng Tiêu Dật chính là một cái đào móc không xong bảo tàng, cũng tỷ như trước đó cái kia khinh thân Công Pháp, ngày biết còn có nào kinh hi đang đợi mình?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Đào vong bắt đầu

Tại Tư Mã Cừu đánh ra cuối cùng một quyền thời điểm, Tiêu Dật rõ ràng cảm thấy Tư Mã Cừu quyền pháp tiến bộ, Công Pháp chiêu thức không chính là hóa giản vì phức, hóa phức tạp thành đơn giản quá trình a.

Vừa rồi Tư Mã Cừu tại máu và lửa trong chiến đấu, nhanh chóng đột phá bản thân, chiêu thức bắt đầu hóa phức tạp thành đơn giản, nếu là có thể tiếp tục nữa, cuối cùng tất nhiên có thể bước ra tự sáng tạo võ công con đường, chỉ tiếc một bước này chính là giống như lạch trôi, cản trở vô số anh hùng hào kiệt.

Tiêu Dật hắt đầu một cái không đi nghĩ những này, mình vẫn còn hấp thu dinh dưỡng, hóa giản vì phức tích lũy giai đoạn, giống như nhiều như vậy làm gì? Chỉ sẽ tăng thêm phiền não. Bất quá, lần này chiến đấu, để Tiêu Dật minh bạch sự tình bản chất, xem ra võ đạo chỉ có tại sinh cùng tử lịch luyện bên trong mới có thể nhanh chóng trưởng thành.

Ít khi, đàn sói rút đi về sau, Tiêu Dật liền không còn lưu lại, dù sao Tư Mã Cừu vừa mới đại chiến một phen, nội lực chi sợ chưa về đầy, so với trước đó khẳng định hơi có không bằng, giờ phút này không chạy chờ đến khi nào?

Tiêu Dật một hơi liên tục nhảy ra vài dặm về sau, đang muốn buông lỏng một hơi, ai biết sau lưng phá không chỉ thân vang lên lần nữa, bỗng nhiên quay đầu, lập tức phát hiện Tư Mã Cừu thể mà lần nữa theo sau.

Tiêu Dật lập tức hét lớn: "Uy, phía sau người kia, ta cũng không phải mỹ nữ, ngươi làm gì muốn chết đuổi theo ta không thả, mới nói, ngươi bây giờ cho dù cầm tới Liên Thành Bích cũng vô pháp tu luyện Liên Thành Quyết, làm gì còn muốn theo đuổi không bỏ?"

"Tiểu gia hỏa, hiện tại ta cũng không chỉ là đối Liên Thành Bích cảm thấy hứng thú, ta đối với ngươi sư tôn truyền cho ngươi võ học cũng bắt đầu cảm thấy hứng thú a, không bằng ngươi liền lão lão thực thực cùng ta về Tần Quốc, ta để ngươi ăn ngon uống say, thỏa mãn ngươi mọi yêu cầu, chỉ cần ngươi đem ngươi sư tôn truyền cho ngươi võ học cho ta hơn diễn luyện mấy lần, như thế nào? Vinh hoa phú quý, dễ như trở bàn tay, đây chính là nhiều ít người đều tha thiết ước mơ mà không được sự tình, thế nào?"

Tư Mã Cừu càng là đối Công Pháp động tâm, thì càng không phải không thể, nhưng mâu thuẫn là đối cái kia Tiên Thiên cao thủ cũng càng thêm kiêng kỵ, cũng liền càng thêm không dám tùy tiện thu lấy Tiêu Dật tính mệnh, không thể không lần nữa lấy lợi đi dụ.

"Hừ, ngươi cho rằng Tiểu Gia là loại kia tham đồ phú quý người sao? Huống chi chờ Tiểu Gia võ công Đại Thành, dạng gì tài phú không thể thu được đến, Tiểu Gia muốn từ sẽ tự tay đi lấy, mà lại người khác đưa tặng, sớm tối cũng có thu hồi một ngày, Tiểu Gia lại không ngốc, huống chi ta giáo cho ngươi, ngươi dám tu luyện sao, ngươi liền không sợ sư tôn ta dưới con nóng giận, đem ngươi đánh chết?" Tiêu Dật mang theo uy hiếp địa đạo.

"Tiểu gia hỏa, ngươi khinh thường ta Tư Mã Cừu, bởi vì cái gọi là Tha Sơn Chi Thạch có thể công ngọc, ta chỉ là tham khảo một phen, cũng không phải trực tiếp học trộm, tin tưởng dạng này cho dù bị ngươi sư tôn biết được, nhiều nhất ăn chút đau khổ quả trách dừng lại, không đến mức muốn tính mạng của ta a!" Tư Mã Cừu đắc ý nói.

"Ngươi nghĩ ngược lại là rất đẹp, bất quá thật muốn giao dịch cũng chưa chắc không thể, dạng này, ngươi nếu là đáp ứng đem Liên Thành Quyết giao cho Tiểu Gia, Tiểu Gia ngược lại là có thể suy tính một chút, như thế nào?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

"Cái này. . ." Tư Mã Cừu lập tức do dự.

"Làm sao, bị ta nói trúng đi, ngươi nhìn, ngươi liền chỉ là không cách nào tu luyện một bản phá bí tịch đều không nổi, ta còn có thể trông cậy vào ngươi cho ta hứa hẹn vinh hoa phú quý?" Tiêu Dật lập tức cười nhạo nói.

"Đã như vậy, vậy ta liền bắt ngươi trở về cũng giống như vậy! Hừ!" Tư Mã Cừu lập tức đồ cùng gập dao găm địa đạo.

"Vậy ngươi vẫn là trước đuổi tới ta rồi nói sau, không cùng ngươi giết, bái bái!" Tiêu Dật quay đầu thề lời, làm một cái mặt quỷ, liền lập tức gia tốc bắt đầu chạy.

Tư Mã Cừu lập tức bị tức đến không nhẹ, nếu không phải vừa rồi một phen đại chiến tiêu hao không ít nội lực, há có thể dễ hấn như thế tiêu khiển mình, lúc này Tư Mã Cừu khổ vì tiếc rằng, tạm thời không cách nào đuổi kịp Tiêu Dật, đành phải ở sau lưng hấn xa xa treo, không đến mức để Tiêu Dật thoát ly khỏi hấn ánh mắt phạm vi.

Tiêu Dật lúc này cũng là may mắn đối phương bởi vì nội lực tiêu hao hết không ít, nếu không, mình chỉ sợ là kéo dài không được thời gian dài như vậy. Cứ như vậy, hai người một đuổi một chạy, từ ban đêm đến ban ngày, từ mặt trời mọc đến mặt trời lặn, hai ngày liền trong bất tri bất giác đi qua.

Hai ngày này Tiêu Dật thể thể nhưng là nếm nhiều như dầu, ngay cả một bữa ăn ngon cũng chưa ăn đến, bên này ăn thịt còn không có nướng chín, bên kia Tư Mã Cừu liền đuổi đi theo, dạng này Tiêu Dật không thể không trong rừng rậm dọc theo đường khai thác một chút quả dại đỡ đói, cái này có thể nói ăn gió uống sương điển hình a!

Đúng lúc này, Vô Hiệp Hệ Thống truyền đến vài tiếng nhẹ vang lên:

"Đỉnh! Chúc mừng Hấp Công Yếu Quyết tiến giai, trước mắt độ thành thạo 1050/ 4000, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Đỉnh! Chúc mừng Đạp Tuyết Vô Ngân Viên Mãn, độ thành thạo 2500/ 2500, Đăng Phong Tạo Cực. Túc chủ định lực + 5, thân pháp + 20. "

"Phải chăng xác định hoà vào Thuần Thân Thuật?"

"Xác định!"

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Đạp Tuyết Vô Ngân!"

"Đỉnh! Dung hợp thành công, Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 5/ 12), trước mắt độ thành thạo 15000/ 150000, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Đỉnh! Kiểm tra đến túc chủ thỏa mãn địa cấp hạ đẳng khinh công bí tịch Nhất Vi Độ Giang điều kiện tu luyện, phải chăng tu luyện?"

"Tu luyện!"

Tiêu Dật lần nữa thay đổi vì Nhất Vi Độ Giang khinh thân Công Pháp. Bắt đầu chạy, mặc dù Tiêu Dật là mới học mới luyện, tốc độ trong lúc vô hình giảm xuống không ít, nhưng là bởi vì thân pháp tăng lên, mặc dù càng đổi mới rồi khinh công, nhưng là cuối cùng tốc độ ngược lại không có giảm xuống nhiều ít.

Cứ như vậy, sau một canh giờ:

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Nhất Vi Độ Giang, trước mắt độ thành thạo 305/ 1000, Sơ Khuy Môn Kính. "

Tiêu Dật lập tức mở ra thuộc tính của mình bảng, xem xét lên thuộc tính của mình biến hóa.

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 25 thân pháp 80(60+ 20) Ngũ Tính 305 Căn Cốt 70 định lực 45(40+ 5) "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền chưởng 50 kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [Hậu Thiên tăng năm] Nhị lưu Vô Giả, sinh mệnh 200/ 200 nội lực 2600/ 2600 "

"Thiên Phú 1: [Khinh Thân Cao Siêu] gia tăng túc chủ di động năng lực, túc chủ tốc độ di chuyển đề cao. "

"Thiên Phú 2: [Côn Dực Bắc Minh] cùng địch nhân lúc đối chiến, có nhất định cơ hội hấp thụ đối phương không cao hơn tự thân giới hạn trên nội lực, nhưng là hấp thụ nội lực không cách nào chứa đựng, chỉ có thể lập tức sử dụng ra ngoài. "

"Thiên Phú 3: [Nội Lực Hộ Thể] nội lực tràn đầy tại thân thể tứ chi ngũ tạng lục phủ ở giữa, được trình độ nhất định giảm bớt nhận tổn thương. Như vượt qua giới hạn trên, thì không cách nào có hiệu lực. "

"Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 5/ 12), độ thành thạo 15000/ 150000, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền chưởng, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 5: La Hán quyền, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 6: Sài Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 7: Tiểu Hồng Quyền, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 8: Bồ Tước Xung Thiên, độ thành thạo 305/ 600, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 9: Đại Hồng Quyền, độ thành thạo 2000/ 2000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 10: Như Lai Thiên Thủ Chưởng, độ thành thạo 305/ 500, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 11: Nhất Dương Thần Chỉ, độ thành thạo 305/ 600, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 12: Nhất Vĩ Độ Giang, độ thành thạo 305/ 1000, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 3: Kinh Thôn Yêu Quyết, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 4: Hồn Nguyên Công pháp, độ thành thạo 5000/ 5000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 5: Hấp Công Yêu Quyết, độ thành thạo 1050/ 4000, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Nội công 6: Hàn Băng Chân Quyết, độ thành thạo 305/ 3000, Sơ Khuy Môn Kính. "

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Nhất Vĩ Độ Giang

Như thế, lại là một ngày đi qua, lúc này Tiêu Dật đã ba ngày ba đêm không có chợp mắt, mặc dù người tập võ tinh lực tràn đầy, nhưng là không chịu nổi như thế tùy hứng, mà Tiêu Dật lại là lần đầu tiên kinh lịch, giờ phút này có thể nói là xanh xao vàng vọt, con mắt đỏ bừng, cũng không còn nguyên bản còn tính tuần lễ hình tượng.

Bất quá lúc này, nếu là bị bắt lấy, chỉ sợ là không được tự do, vì tự do, Tiêu Dật không thể không giữ vững tinh thần, ghép thành mạng nhỏ.

Đây là, Võ Hiệp Hệ Thống tăng lên âm vang lên lần nữa:

"Đình! Chúc mừng túc chủ Nhất Vĩ Độ Giang thành công tiến giai. Trước mắt độ thành thạo 660/ 3000, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Nhất Vĩ Độ Giang thành công tiến giai, để Tiêu Dật đánh lên một điểm tinh thần, hướng nhìn bốn phía, Tiêu Dật giờ phút này cũng không biết đến địa phương nào, vốn cho rằng theo mình dần dần xâm nhập, Hắc Long Sơn Mạch vị trí địa lý sẽ dần dần lên cao, nhưng là giờ phút này Tiêu Dật cảm giác được mình còn đánh giá thấp Hắc Long Sơn Mạch phạm vi.

Theo mấy ngày nay chạy vội, địa thế cao có thấp có, thậm chí có địa phương còn có nguồn nước dọc theo địa thế hướng phía dưới lưu động, cũng không biết nguồn nước đầu nguồn ở nơi nào.

Tiêu Dật chạy ở giữa, ngẫm trộm nghe đến nước sông lưu động thanh âm. Tiếp tục hướng phía trước đi nhanh chỉ chốc lát về sau, trước mặt ánh mắt rộng mở trong sáng, chỉ nghe một bên âm âm thác nước dòng nước thanh âm vang lên. Chui ra một viên cuối cùng đại thụ che trời về sau, trước mắt đột nhiên sáng lên, nhìn qua cảnh tượng trước mắt, Tiêu Dật nhìn không được hít sâu một hơi.

Tại Tiêu Dật trong tầm mắt, một đầu to lớn thác nước, bay lưu thẳng xuống dưới, tiếng như bôn lôi, bành trướng gào thét, kích thăm dò bốc lên, thủy khí mịt mờ, châu ngọc văng khắp nơi. Cái này thác nước tựa như một đầu màu trắng đại lưng ngọc, từ cao cao ngọn núi bên trên giận nện mà xuống, ngược lại tả tại cự thạch ở giữa, một phiến sương mù tràn ngập.

Tại thác nước hai bên, là có chút vách núi cao chót vót, dưới vách núi đá nước chảy ù ù, tới gần thác nước rơi xuống nước chỗ, dòng nước thoan kích, truyền qua khắp nơi, đầy nước quái thạch tài hoa, mà rời xa thác nước rơi xuống nước chỗ, mặt nước tương đối so sánh với bình tĩnh, dòng nước dọc theo một con sông hướng không biết dãy núi thâm xử lưu động.

Theo Tiêu Dật ánh mắt nhìn lại, nguyên lai một đầu hơn ba mươi trượng rộng sông lớn ngăn trở Tiêu Dật đường đi, hít sâu lấy cái kia cổ phần tràn ngập hơi nước không khí, nhìn trước mắt gần trăm mét rộng sông lớn, Tiêu Dật trong lòng hơi động, vừa vận thí nghiệm một cái mình Nhất Vĩ Độ Giang khinh công.

Tiêu Dật cẩn thận địa điểm gỡ xuống hai đoạn khô cạn gỗ, gan bàn chân đứng gỗ phía trên, hai chân cũng duy trì bình thường đứng thẳng thời đồng thời, thân thể thoáng đi phía trái, bảo trì thân thể cân bằng, sau đó thi triển ra Nhất Vĩ Độ Giang khinh công, căn cứ sức gió, dòng nước, trọng tâm không ngừng điều chỉnh tự thân tư thế.

Bởi vì cái gọi là bàn đạp mượn lực; gió đến thì dựa thế, rất nhanh Tiêu Dật liền nắm giữ kỹ xảo, sau đó nhảy lên bờ về sau, chuẩn bị hơn lấy hai đoạn khô ráo rắn chắc gỗ, dù sao mặt nước có hơn trăm mét rộng, dạng này để phòng vạn nhất, mình nửa đường cũng có thể vận dụng Kim Nhạn Khinh Công, sau

đó ném ra gỗ trong tay, để mượn lực chi dụng.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật liền đem mấy cây khô ráo gỗ chuẩn bị thỏa về sau, cầm trong tay, phần chấn lên tinh thần, đứng bờ sông, giương mắt nhìn lên, thoan kích thích Giang Lưu, chỉ là Tiêu Dật giờ phút này không có tâm tình để thưởng thức giang cảnh, lập tức thét dài một tiếng, phun một cái trong lòng ngực u ám chi khí.

Cái này hét dài một tiếng, thật sự là xuyên vân liệt bạch, dãy núi đáp lại, thời gian lâu không dứt, ngay tại Tiêu Dật đang chuẩn bị qua sông thời điểm, bỗng nhiên sau lưng, cũng có có chút một tiếng tiếng gào, truyền đến Tiêu Dật trong tai.

Trong rừng chạy vội Tư Mã Cừu nhìn thấy Tiêu Dật đứng mặt sông bất động, cho là hắn không có cách nào qua sông mới do dự không tiến, cười to nói: "Tiểu tử, thế nào, lần này qua không được đi, cho dù ngươi sẽ cái kia đập bình độ nước, đi cốc dính bông vải nhẹ giọng công phu, nhưng là không có thâm hậu nội lực duy trì, cái này hơn ba mươi trượng mặt nước ngươi tuyệt đối không qua được, tin tưởng ta, ngươi như cưỡng ép qua sông, nhiều nhất qua một nửa liền sẽ rơi vào trong nước."

Tiêu Dật nghe đến đó khòe miệng cười một tiếng, lời nói này ý tứ hẩn chỗ nào không rõ, còn kém chỉ vào cái mũi của hắn, một bộ ngươi cho rằng ngươi là ta, không có thâm hậu nội lực, tuyệt đối không qua được đáng về.

Theo vừa dứt lời, Tư Mã Cừu đang nhanh chóng tới gần bờ sông, chỉ nghe nó nói rằng: "Thế nào, ngươi như hiện tại từ bỏ chạy trốn, ta vẫn là đem ngươi phụng làm khách quý, nếu không thật muốn chờ ta tại trong sông bắt lại ngươi, chỉ sợ ta liền không có hiện tại để nói chuyện như vậy."

Tiêu Dật cười hắc hắc, run tay một tẩu, ném ra trên tay hai đoạn gỗ, chỉ nghe mặt nước "Ba!" một tiếng, hai đoạn gỗ nhanh như tên nổ đồng dạng, bay thẳng hướng cùng lưu. Sau đó Tiêu Dật liền không chút do dự phi thân nhảy ra, vọt người vừa rơi xuống, hai cước vững vàng rơi vào gỗ phía trên, thân thể giống như thoát dây cung chi tiễn, cũng không quay đầu lại ở trên mặt nước bay xa hơn bốn trượng.

Sau đó sử xuất Nhất Vi Độ Giang khinh công, thừa dịp vọt tới trước quán tính, vận khí thôi động dưới chân gỗ, boi trượt, hướng phía đối diện phóng đi.

Thẳng đến lòng bàn chân gỗ khừ thể dùng hết, sau đó Tiêu Dật lần nữa vung ra một đoạn cây khô, lần này lại là một chân mũi chân vừa vận rơi gỗ phía trên, thừa cơ một điểm, lần nữa vọt tới trước. . .

Tư Mã Cừu nhìn thấy Tiêu Dật tay áo bông bành, đứng ở sóng nước phía trên, cấp tốc trượt đi qua, giống như giống như thần tiên, nhất thời thấy ngây người, trong lòng vận phần kinh hãi, thậm chí có chút nhụt chí: "Cái này. . . Cái này tiểu gia hỏa làm sao có thể đứng trên mặt hồ bên trên mà không chìm xuống? Cái này tiểu gia hỏa lấy ở đâu nhiều như vậy xui xẻo cổ quái khinh công bí tịch?"

Tư Mã Cừu mặc dù nhất thời dừng kinh ngạc đến ngây người, nhưng là rất nhanh liền khôi phục bình thường, trong lòng lập tức lại nghĩ tới: "Nếu là bắt lấy tiểu tử này, những bí tịch này cho tự mình tu luyện sẽ như thế nào." nghĩ đến đây, Tư Mã Cừu có chút nhụt chí tâm tình, lần nữa giống như là điên cuồng đồng dạng, tràn ngập kích tình.

Ngược lại lại nghĩ tới: "Cái này tiểu gia hỏa mặc kệ là như thế qua sông, chỉ ít tránh không được sử dụng nội lực, không thể để cho cái này tiểu gia hỏa tùy tiện đi qua, nếu không chỉ sợ tiếp xuống càng thêm khó mà truy lùng." chỉ nghe Tư Mã Cừu dùng ra nội lực quát lớn: "Tiểu tử, ngươi thật sự là muốn ngoan cố chống lại đến cùng sao? Nghe, ngươi dừng lại, chúng ta hảo hảo thương lượng một chút như thế nào?"

Tiêu Dật làm sao có thời giờ nghe hắn đồng dài, gặp Tư Mã Cừu ngay cả nội lực đều sử xuất, liền biết hắn không xấu hảo tâm, muốn xáo trộn mình tiết tẩu, khiến cho mình một cái sợ sẩy trượt chân rơi xuống nước, dạng này đối phương tốt bắt lấy mình, Tiêu Dật mới sẽ không mắc lừa, lập tức Tiêu Dật liền nhất cổ tác khí, như thế mấy lần về sau, thật giống như cười một chiếc thuyền con, phiêu nhiên sang sông.

Vượt qua mặt nước về sau, lại quay đầu lúc, không khỏi âm thầm lau một cái trên mặt bởi vì khăn trương chảy ra mồ hôi. Vỗ vỗ bộ ngực, may mắn nói: "Còn tốt, cuối cùng là an toàn đến đây."

"Ngựa chết, ngươi cho rằng liền ngươi có thể a, thế nào, Tiểu Gia còn không phải như vậy qua sông, có bản lĩnh ngươi qua đây a, Tiểu Gia hiện tại cũng không sợ ngươi!" Tiêu Dật giờ phút này an toàn về sau, liền không hề có kỵ địa điểm mắng lại Tư Mã Cừu.

Đương nhiên Tư Mã Cừu là không biết Tiêu Dật nói là "Ngựa chết", bất quá hắn xem xét Tiêu Dật đáng về liền biết Tiêu Dật nói không phải lời hữu ích.

Tiêu Dật tại đối diện xoay xoay cổ, xoay xoay cái móng, thậm chí giả trang mặt quỷ, thỏa thích trào phúng lấy Tư Mã Cừu. Có lẽ là một mối, chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Ngựa chết, Tiểu Gia không chơi với ngươi, có bản lĩnh ngươi liền tiếp tục đuổi a!" Nói xong liền lách mình biến mất tại bờ sông phía trên.

Tư Mã Cừu nhìn xem Tiêu Dật dần dần biến mất thân ảnh, sợ Tiêu Dật một cái biến mất không thấy gì nữa, liền rút cuộc tìm không đến, cũng không nghĩ ngại nhiều được, mạnh vận nội lực, phóng theo Tiêu Dật lấy ra vài đoạn Khô Mộc, bất quá hắn cũng không phải thi triển Nhất Vi Độ Giang, mà là băng vào thâm hậu nội lực, thi triển ra đập bình độ nước công phu qua sông.

Đương nhiên, nếu là bình thường, nội lực sung túc tình huống dưới, cũng không cần sử dụng Khô Mộc làm điểm dừng chân, nhưng là giờ phút này nội lực không đủ, không thể không tham khảo Tiêu Dật phương pháp, trông bầu vể gáo, tại mặt nước sử dụng Khô Mộc, Khô Mộc hiện lên đến phía sau liền có thể mượn nó gắng sức, thuận tiện qua sông, kể từ đó, Tư Mã Cừu lại một lần nữa hao phí không ít nội lực, thể nội vốn cũng không có về đây nội lực lại một lần nữa tiêu hao không ít.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Ba Xà Thôn Tượng

Hắc Long Sơn Mạch nội bộ, cùng lúc trước bên ngoài rừng rậm nguyên thủy, mặc dù chỉ là một sông chi cách, nhưng có khác biệt cực lớn, rõ ràng nhất chính là cây cối, nơi này cây cối càng thêm tráng kiện, thụ linh càng thêm lâu dài, Nam Hoang cổ rừng, so với Hắc Long Sơn Mạch bên ngoài rừng rậm nguyên thủy càng khủng bố hơn.

Tiêu Dật thi triển Thám Tra Thuật nhìn lại, một đạo màu xanh lá cây đậm dòng lũ xuất hiện ở trước mắt, có thể so với lớn chừng bàn tay màu trắng kiến độc vậy mà có được có thể so với Hậu Thiên tăng bốn thực lực tu vi, kiến lưu thoáng qua một cái, lưu lại một phiến bụi đất, tắc cò không còn, ngay cả mặt đất đều giống như bị cày một lần đồng dạng, càng không nói đến trên mặt đất sinh vật.

Có to bằng đầu người sỏi mặt nhện, nhện hào quang màu xanh lam mặt ngoài nó có thể so với Hậu Thiên tăng năm thực lực, chỉ gặp một con ước chừng hơn ba trăm cân nặng con nhím bị dán tại mạng nhện phía trên, tơ nhện như sắt, con nhím thế mà đều hiện ra hào quang màu xanh nhện, có được Hậu Thiên tăng ba cảnh giới thực lực, mà lại như thế thể trọng, thế mà đều chưa từng cắt đứt một cây tơ nhện.

Không giống với ngoại vi bình tĩnh, nơi này như là một tòa thiên nhiên mộ địa, mỗi một bước đều cần phải cẩn thận, như con nhé lớn nhỏ răng nanh Thương Lang đang cùng ba người cao bao nhiêu cự Đại Hắc gấu chiến đến khó hoà giải; to bằng cái thốt ong vàng đang cùng hất lên vảy cá kiểu Kiếm Xi Hồ đánh đến bất phân cao thấp, mặc dù ong vàng đuôi châm như tiễn, càng không ngừng bắn về phía Kiếm Xi Hồ, nhưng là toàn bộ bị Kiếm Xi Hồ cái kia thật dày lân giáp cản lại, không công mà lui.

Bọn chúng mỗi một cái đều là hung lịch bạo ngược, nếu không phải Tiêu Dật cẩn thận từng li từng tí che giấu khí cơ, chỉ sợ sớm đã cùng một loại nào đó sinh vật chiến đấu, hết hạn cho đến trước mắt, đã xuất hiện mấy đạo hào quang màu tím nhện, có được có thể so với Hậu Thiên tăng bảy thực lực hung thú cũng không chỉ một đầu.

Nơi này đại địa bên trên, thời thời khắc khắc đều lên diễn từng tràng liệu mạng tranh đấu, không có phân đúng sai, tất cả mọi người chỉ là vì sinh tồn, vì sống sót, tại loại này nuôi cổ kiểu luật rừng phía dưới, lưu lại giống loài chỉ sẽ càng thêm cường đại, cũng càng thêm hung hiểm.

Một bên khác, một đầu toàn thân lông kim hôi sư, chính là có được Hậu Thiên tăng bảy thực lực một viên, chính tại cắn xé một con nửa tàn ngu sắc con nai, huyết tinh bốn phía, không chút kiêng kỵ tại che kín lá rừng đầm lầy một bên, hưởng thụ lấy thắng lợi trái cây.

Đột nhiên, "Suru" một tiếng, một đạo hắc ảnh lao ra đầm lầy, Tiêu Dật ánh mắt bên trong xuất hiện một đạo hào quang màu tím sẫm, chỉ thấy đối phương vạch phá bầu trời, gió tanh trận trận, ngay cả không khí đều phát ra ô ô tiếng vang, hôi sư vừa kịp phản ứng, còn chưa kịp chạy trốn, chỉ cảm thấy thiên địa tối sầm lại, liền đã rơi vào một trường huyết bốn đại khẩu bên trong.

Một đầu thô to như thùng nước, khoảng chừng dài bảy tám trượng, che kín lớp vảy màu xanh thân thể lập tức quần đi lên, đây là một đầu Thanh Lân cự mãnh. To lớn mãnh thú dữ tợn, nhện con mắt màu xanh lóe ra băng lãnh quang mang, sau một khắc, mãnh thân bỗng nhiên tăng lực quấy, thể nội huyết khí bốc lên, chỉ nghe răng rắc một tiếng, lông kim hôi sư lập tức bị chặn ngang xoắn đứt, máu chảy như suối.

Máu tươi cứ như vậy cốt cốt chảy xuôi, cự mãnh bỗng nhiên một nuốt, đầu này hôi sư một cái liền rơi vào trong bụng, to lớn cảm giác thỏa mãn khiến cho cự mãnh phát ra ô ô tiếng gầm, cẳng cứng lún giáp buồng lòng, mắt rắn có chút nheo lại, sau đó thân thể lần nữa chìm vào đầm lầy bên trong, hưởng thụ.

Tiêu Dật hải hùng khiếp vía đánh giá không ngừng, thăm nghĩ: "Ai da, có thể so với Hậu Thiên tăng tám thực lực hung thú, con em nguoi, ta đây là đi tới hung thú nhạc viên sao? Lọt vào trong tầm mắt thấy, nhìn thấy mà giật mình. Chính là Vô Giả, cũng muốn chùn bước, giống như loại địa phương này, cũng không đủ đảm lượng cùng tự tin, cần bản là không cách nào đặt chân, bất quá nếu là có thể ở chỗ này lịch luyện một đoạn thời gian, thành công sống sót, chỉ sợ tự thân sẽ đạt được bước tiến dài."

Tiêu Dật quan sát tỉ mỉ lấy đỉnh đầu đại thụ che trời, phát hiện không có cái gì mãnh thú lên đỉnh đầu, yên tâm không ít, bỗng nhiên hấp khí, dùng sức đập một cái, thân thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, người trên không trung bỗng nhiên thâm thoát, tay áo đón gió, tại một ngum nội lực đem tiết thời khắc, hai chân thỉnh thoảng đập trên thân cây, mụon lực về sau, hoi đình trệ thân hình, "Chột" một tiếng, lại lại lần nữa nhô lên cao. Như thế mấy lần về sau, Tiêu Dật ngoắc đón gió, khê vuốt nhánh cây, ổn định thân hình, thuận lợi đến ngon cây.

Trên trời cao, một vòng liệc nhện, kim quang vạn trượng, bắn ra ỨC SỢI QUANG MANG.

Tiêu Dật đưa mắt tứ phương, chỉ gặp dưới mắt ra cánh rừng cây này về sau, tại một phiến tương đối trống trải khu vực, có đủ loại, rất nhiều gọi không ra tên dã thú cùng dị thú tại hốt hoảng địa điểm chạy thực mạng.

Bỗng nhiên phương xa truyền đến từng đợt "Ầm ầm" bước âm thanh, khá lắm, chỉ gặp nơi xa lao ra một đầu chừng cao hơn một trượng đại gia hỏa, thân thể cao lớn nhìn nặng nề vô cùng, kém chút ngay cả mặt đất đều đi theo chấn động lên, nhưng là chạy tốc độ không chậm chút nào, những người kia từ

chi thô to như hình trụ, vừa dài vừa thô. Trước người một chút hình thể nhỏ bé động vật bị hấn đuổi đến lên trời không đường, xuống đất không cửa.

Từ sắc quang mang hiện lên, lại là một con có được có thể so với Hậu Thiên tăng tám cảnh thực lực hung thú.

"Thật lớn một con tinh trạng Voi Ma-mút!" Sâu Tiêu Dật giờ phút này liếc mắt một cái liền nhận ra cái này cái đại gia hỏa, nó lấy da dày thịt cứng nhẫn nhịn trừ danh.

Chỉ chớp lát sau, nơi xa lại lần nữa truyền đến mấy đạo tiếng kêu thảm thiết, Tiêu Dật tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ gặp cái kia hung mãnh voi ma-mút đuổi kịp mấy cái con mồi về sau, thô to cái mũi giống như roi đồng dạng, linh hoạt rút bắt đầu chuyển động, mỗi co rúm một lần, tất nhiên có một con con mồi bị quất đến bay về phía không trung, sau đó sau khi rơi xuống đất phát ra một trận kêu rên kiểu tiếng kêu thảm thiết, từng cái rơi nửa chết nửa sống.

Sau đó Tiêu Dật liền trông thấy cái này Mãnh Mã Tượng lung lay đầu, phát ra một tiếng đặc ý rống to, đi đến con mồi trước mặt, cái mũi một quẫy, liền đem con mồi ném vào trong miệng của mình, đặc ý hưởng dụng.

Tiêu Dật trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem đây hết thấy, cmn một cái động vật ăn cỏ thể mà ngành sinh sinh tiến hóa thành động vật ăn thịt, ta XXX, ai có thể giải thích cho ta một cái đây là có chuyện gì.

Liền tại voi ma-mút đặc chí vừa lòng thời điểm, một con đầu vì màu xanh, trên thân thể thanh, hoàng, đỏ, tới các loại hỗn hợp, ngũ thái ban lan cự xà lấy thiểm điện không kịp Xunlei bụng tai chi thể một ngum liền đem voi ma-mút nuốt roi mất.

Hắc xà, thanh thủ, ăn tượng, không phải là Ba Xà a?

"Ba Xà Thôn Tượng, lại là Ba Xà Thôn Tượng!" Tiêu Dật nhìn vẻ mặt hốt hoảng, tự lảm bảm.

Ba Xà ăn tượng, ba tuổi mà đưa ra xương, quân tử ăn vào, không tâm phúc chi tật. Làm rắn thanh xích hắc. Nhất viết Hắc Xà Thanh Thủ, tại Tê Giác tây.

Cái này Ba Xà so trước đó tại đầm lầy nhìn thấy cái kia Thanh Lân cự mãng còn muốn ngày thường thô to, như thùng nước thân thể, gần trăm mét dài thân thể, toàn thân trên dưới hiện đầy vảy phiến, dưới ánh mặt trời, phản xạ tia sáng yêu dị.

Đây là cái thứ nhất tại Tiêu Dật trong mắt biểu hiện là nhạ tia sáng màu vàng hung thú, đối phương vậy mà có được có thể so với nhân loại Hậu Thiên tăng chín cảnh giới thực lực.

Ngay tại Tiêu Dật nhìn về phía cự xà đồng thời, cái kia cự xà giống như có cảm ứng giống như, tinh hồng xà nhãn hướng Tiêu Dật phương hướng nhìn thoáng qua, Tiêu Dật lập tức bị nhìn thấy tê cả da đầu, mồ hôi lạnh rơi, dọa đến kém chút quay người liền chạy trốn chết. Cũng may Ba Xà chỉ là nhìn Tiêu Dật một chút, liền đánh một ợ no nê, hướng rừng rậm thâm xứ bơi đi, đoán chừng là về sào huyết ngủ đông đi.

"Cái này mẹ hấn đều nhanh thành tinh, kém chút hù chết bảo bảo, không phải là thật nhìn thấy ta a? Cũng may Ba Xà Thôn Tượng về sau, cái kia Hậu Thiên tăng tám cảnh giới Voi Ma-mút được rồi nó tiêu hóa thời gian ba năm, nếu không nếu thật là muốn công kích mình, chỉ sợ mình cái này nhỏ gầy thân thể, đều không đủ nó nhét kê răng a. "

Mà những năm này, Tiêu Dật cũng biết Thương Khung Đại Lục bên trên lịch sử, căn cứ lịch sử nghe đồn, thời đại viễn cổ Voi Ma-mút tung hoành Thiên Hạ, chỉ có khủng long nhất tộc có thể tới sánh vai, về sau xuất hiện một loại Ba Xà, chuyên ăn voi ma-mút, ngắn ngủi mấy trăm năm, voi ma-mút cơ hồ bị tiêu hao hầu như không còn, theo voi ma-mút biến mất, Ba Xà cũng dần dần phai nhạt ra khỏi tầm mắt của mọi người.

Thẳng đến về sau có một ngày, một con Ba Xà xuất hiện tại Nhân Tộc bộ lạc bên trong, lấy người vì ăn, về sau Hậu Nghệ đại thần đuổi theo Ba Xà một đường từ Trung Nguyên giết tới Nam Hoang, mới chém Ba Xà, không nghĩ tới ở chỗ này, lại còn có thể phát hiện Ba Xà huyết mạch hậu duệ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Vòng vòng đan xen

Ngay tại Tiêu Dật cảm thán thời điểm, dư quang quét qua, lập tức thấy được Tư Mã Cừu nhanh chóng hướng mình tới gần, nguyên lai vừa rồi Tư Mã Cừu cũng nhìn thấy Ba Xà Thôn Tượng tình cảnh, dọa đến không dám loạn động, thẳng đến Ba Xà Thôn Tượng kết thúc, đánh một ợ no nê du tẩu về sau, lúc này mới khởi hành.

Tư Mã Cừu vốn định cấp tốc tới gần Tiêu Dật, nhờ vào đó cơ hội, nhanh chóng chế trụ hấn.

Thế nhưng là Tiêu Dật phản ứng cũng không chậm, tại hắn đi động đến nửa đường thời điểm, liền cảnh giác phát hiện động tác của hắn.

"Ngươi còn có hết hay không? Còn muốn tiếp tục đuổi ta, nơi này chính là từng bước nguy cơ, một bước cả đời hoặc một bước vừa chết tất cả tỉ lệ năm năm, có thể nói là sinh tử lưỡng trọng thiên cũng không đủ!" Tiêu Dật lông mày nhíu lại nói.

"Ha ha! Muốn chết cũng là ngươi chết trước!" Tư Mã Cửu cười to nói.

"Chẳng lẽ ta chết đi ngươi liền có thể chạy mất sao? Huống chi cho dù ngươi có thể chạy mất, ta chết đi đối ngươi có chỗ tốt gì?" Tiêu Dật lập tức hỏi ngược lại.

"VẬY NGƯỜI ĐỪNG CHẠY A, LÃO LÃO THỰC THỰC CÙNG TA TRỞ LẠI TÂN QUỐC TỐT BAO NHIỀU, TA CHO NGƯỜI HƯỞNG THỤ KHÔNG HẾT VINH HOA PHÚ QUÝ, CHỈ LÀ CẦN NGƯỜI TẠM THỜI CÔNG HIỆN MỘT ĐIỂM TỰ DO MÀ THÔI, VÌ TA DIỄN LUYỆN VÔ CÔNG LIỀN CÓ THỂ THU HOẠCH ĐƯỢC DỄ NHƯ TRỞ BÀN TAY ĐỊA VỊ, DẠNG NÀY KHÔNG TỐT SAO?" Tư Mã Cửu lần nữa tận tình khuyên bảo, dự định sử dụng tài phú địa vị tan rã Tiêu Dật đầu chí nói.

"Hừ! Lời nói không thể nói quá vẹn toàn, nếu là ngươi một mực luyện không sẽ, ta chẳng phải là muốn lâm nguy cả một đời? Quả thực là vọng tưởng, hừ, không tự do, không bằng chết!" Tiêu Dật chẳng thèm ngó tới nói.

"Tiểu tử, ngươi lập đi lập lại nhiều lần địa điểm lãng phí ta quá nhiều thời gian, đừng ý vào ta không dám giết ngươi, ngươi liền dám không kiêng nể gì như thế, cuối cùng cho ngươi một lần suy tính cơ hội, hoặc là đưa ngươi thứ ở trên thân giao cho ta, đồng thời đem bí tịch cho ta đọc thuộc lòng đi ra, nếu không vậy ngươi cũng đừng trách ta sử dụng thủ đoạn phi thường, tin tưởng lại nơi này giết ngươi, cho dù là ngươi cái kia sư tôn nhất thời nửa sẽ cũng tìm không thấy ta đi!" Tư Mã Cửu cười lạnh nói.

"Ngươi dám động thủ với ta, liền không sợ Nam Hoang lại không ngươi nơi sống yên ổn?" Tiêu Dật chậm rãi nói, thân hình lại không chút nào bất luận cái gì ngưng lại.

"VẬY CŨNG MUỐN NGƯỜI SƯ TÔN CÓ THỂ TÌM TỚI TA LẠI NÓI, TIỂU TỬ, MUỐN TRÁCH THÌ TRÁCH NGƯỜI, ĐỊA PHƯƠNG NÀO KHÔNG XOI MÓI, HẾT LẦN NÀY TỚI LẦN KHÁC XOI MÓI ĐẾN NƠI NÀY, NGƯỜI ĐÂY LÀ TỰ TÌM ĐƯỜNG CHẾT. THỜI GIAN CỦA NGƯỜI KHÔNG NHIỀU LẮM, THỂ NÀO, ĐÃ SUY NGHĨ KỸ KHÔNG CÓ? SỐNG HAY CHẾT LIỀN NHÌN NGƯỜI LỰA CHỌN CỦA MÌNH. "

Tư Mã Cửu giờ phút này hoàn toàn không có kiên nhẫn, nghĩ thâm khoảng cách xa như vậy, Tiên Thiên cao thủ như thế nào đi nữa, nhất thời nửa khắc cũng tới không được, chờ qua mấy ngày mình sớm liền chạy mất dạng, cho nên khóe miệng cười một tiếng, âm trầm gương mặt để cho người ta không rét mà run, tiếp tục đuổi đuổi.

"Lòng tham không đáy, thế sự đến cùng đường bộ thiên, kết quả chỉ sợ là để ngươi thất vọng, ta bất kỳ vật gì đều không sẽ giao cho ngươi, ngươi vẫn là dẹp ý niệm này a!" Tiêu Dật nghiêm túc nói rằng.

"Thật sự là trò cười, tiểu tử, lấy thực lực của ngươi, ta muốn giết ngươi như lấy đồ trong túi, chỉ cần giết ngươi, ngươi thứ ở trên thân còn không phải tùy ý ta tác thủ a?" Tư Mã Cửu khinh thường cười nói.

Chỉ gặp Tiêu Dật đột nhiên dừng bước, từ trong ngực lấy ra khối kia liên thành thành âm đạo, ngay trước Tư Mã Cửu chính diện, giơ tay phải lên, làm bộ muốn đem liên thành thành âm đạo ngã nát dánh về nói rằng: "Phật cũng có ba phần lửa giận, ngươi nói chưa dứt lời, nói chuyện vừa vặn nhắc nhở ta, ngươi nếu là lại theo đuổi không bỏ, tin hay không Tiểu Gia không chơi, cùng lắm thì thả làm ngọc vỡ, không làm ngọc lành!"

Tư Mã Cửu xem xét, trong lòng lập tức giật mình, vội vàng dừng lại đuổi theo bước chân, nghiêm nghị quát: "Dừng tay, tiểu gia hỏa, ngươi nếu là dám rớt bể nó, ta liền muốn mạng của ngươi!"

Nói đùa cái gì, nếu là Liên Thành Bích bị ngã nát, cho dù tìm về một khối khác, cái kia thì có ích lợi gì? Đến lúc đó Liên Thành Quyết liền thật chỉ có thể làm làm tham khảo vật, thấy ăn không đến, muốn là bởi vì chính mình nguyên nhân, khiến Liên Thành Bích có khuyết, đến lúc đó Phụ thân còn không phải vận đầu của mình. Nghĩ tới đây, Tư Mã Cửu lập tức lo lắng.

Tiêu Dật nghĩ không ra cái này Liên Thành Bích vậy mà có thể hù dọa đối phương, xem ra chính mình cũng là dưới đĩa đèn thì tới, bất quá lúc này phát hiện cũng không muộn, lập tức an tâm, ra về không hiểu hỏi: "Ngươi đều phải giết ta, dù sao dù sao cũng vừa đều phải chết, những vật này giữ lại cũng là vô dụng, ta vì cái gì không thể quăng ngã nó? Nói không chừng vỡ nát càng bình an đâu?"

Tư Mã Cửu cố nén tức giận trong lòng nói: "Tiểu tử, ngươi nếu là quăng ngã nó, ta chính là đuổi tới chân trời góc biển cũng muốn giết ngươi, nhưng là, nếu là ngươi bất động nó, giữa chúng ta còn có đường lùi. "

"Hừ! Dù sao người vừa ra đời ở trên đời này, khó tránh khỏi không thể thiếu vừa chết, vừa chết sớm chết muộn đều phải chết, ta sợ cái gì? Tại sao muốn sợ ngươi?" Tiêu Dật lúc này cái kia nắm nhược điểm của đối phương, nào có tùy tiện buông tay đạo lý.

"Tiểu tử, ngươi bót ở chỗ này mình ngoan bất linh, ngươi liền thật muốn chết như vậy?" Tư Mã Cửu giận dữ trở lại cười, hắn mới không tin Tiêu Dật loạn thất bát tao nói bậy.

"Ngươi đừng ở Tiểu Gia trước mặt gào to, trừ phi ngươi có nắm chắc đối Tiểu Gia nhất kích tất sát, nếu không Tiểu Gia chỉ cần khinh khinh một vận công, này Ngọc Bích cho dù không sẽ hóa thành bột mịn, cũng sẽ biến thành khối vụn, vỡ vụn không chịu nổi! Ngươi muốn loại kết quả này sao?" Tiêu Dật hơi khinh khinh dùng sức làm bộ một nắm nói.

"Tiểu tử, dừng tay, ngươi đến cùng muốn thế nào?" Tư Mã Cửu tức giận đến mặt đều tái rồi, trên đường đi ba phen mấy bận bị hắn trêu đùa, cho dù lúc

này nhìn ra đối phương là đang hù dọa mình, bất quá cái này cũng không có cách, mình còn nhất định phải nắm lỗ mũi nhận, loại này để người khác nắm mũi dẫn đi cảm giác phi thường không tốt, ai bảo tiểu tử kia nói không sai đâu, mình quả thật không có nhất kích tất sát nắm chắc, nếu không vạn nhất động thủ không cần thận thật đúng là ngọc thạch câu phần.

"Lúc này mới ngoan nha, liên tục đuổi đến ba ngày ba đêm con đường, chính là làm bằng sắt người cũng không chịu đựng nổi, ngươi lùi cho ta sau ba mươi trượng, chờ tiểu gia ta trước nghỉ ngơi một chút một sẽ lại nói!" Tiêu Dật gặp lúc này Tư Mã Cừ nhất thời lấy chính mình không có gãy, liền nghênh ngang địa điểm nói rằng.

Tư Mã Cừ trong lòng hơi động, dạng này cũng tốt, mình vừa rồi liên tục tiêu hao không ít nội lực, lúc này một thân công lực chỉ có dưới trạng thái bình thường năm, sáu phần mười, vừa vận thừa cơ khôi phục một chút, nếu không cái này Hắc Long Sơn Mạch thâm xử, hẳn cũng không có nhiều năm chắc toàn thân trở ra.

Trong lòng của hắn mặc dù đồng ý, nhưng ngoài mặt vẫn là làm ra một bộ bị tức đến thẳng cắn răng, nhưng lại không thể không đồng ý bộ dáng, không cam lòng lui lại ba mươi trượng.

Tiêu Dật không nghĩ tới Tư Mã Cừ như thế phối hợp, lập tức liền tiếng nói: "Tư Mã Cừ, ngươi được phải nhớ cho kỹ, không có đồng ý của ta, ngươi nếu có một tia tới gần ta cử động, ta liền động thủ ngọc vỡ."

Tư Mã Cừ mặt ngoài lạnh lùng hừ một tiếng, kỳ thật trong lòng sớm đã trong bụng nở hoa, nghĩ thầm mặc cho ngươi gian trá giống như Quỷ, lại sao cùng ta kiến thức rộng rãi kinh nghiệm phong phú, đợi ta khôi phục một thân nội lực, ngươi sẽ biết tay.

Tiêu Dật mặc dù không biết đối phương vì cái gì như thế lão thực, nhưng mặc kệ đối phương đánh ý định quỷ quái gì, thật coi mình hết biện pháp sao, trò hay vừa mới bắt đầu.

Lúc này Tiêu Dật cũng thừa cơ ngồi xuống, vận chuyển nội công tâm pháp, trước khôi phục một điểm thể lực lại nói, dù nói thế nào, chỉ ít bắt đầu sẽ có một cái tương đối an toàn thời gian nghỉ ngơi.

Như thế như vậy, không sai biệt lắm đi qua hơn một canh giờ, Tiêu Dật cảm giác được thể lực khôi phục được không sai biệt lắm, chỉ ít không còn cảm thấy mệt mỏi đến hoảng, giương mắt nhìn lên, thấy đối phương vậy mà cũng tại thừa cơ khôi phục, lập tức cười thần bí.

Chỉ gặp Tiêu Dật xoay người, làm bộ tiếp tục nghỉ ngơi, mà Tư Mã Cừ gặp Tiêu Dật quay người, vốn đang dự định nhìn kỹ, nhưng là phát hiện Tiêu Dật chỉ là đơn giản quay người về sau, lại không động tĩnh, liền không còn quan tâm, tiếp tục nắm chặt thời cơ khôi phục nội lực.

Tiêu Dật thấy đối phương quả nhiên mắc lừa, lúc này cũng không lo được xa xỉ cùng lãng phí, lập tức từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra một viên Tiểu Hoàn Đan cùng một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, cấp tốc tron tru địa điểm đem hai viên Đan Dược đồng thời rót vào miệng nơi.

Tại Tư Mã Cừ còn không có kịp phản ứng thời điểm, Tiêu Dật liền bắt đầu cố gắng tiêu hóa hấp thu hai viên Đan Dược được lực, như thế như vậy, trong nháy mắt, Tiêu Dật liền lần nữa sinh long hoạt hổ.

Đây cũng là Vô Hiệp Hệ Thống chỗ tốt, phục dụng Đan Dược về sau nhất thời nửa khắc liền có thể thấy hiệu quả, nếu là những người khác, không thiếu được muốn vận công luyện hóa một phen, như thế liền không thiếu được muốn chậm trễ không ít thời gian.

Giờ phút này thời gian chính là sinh mệnh, nếu là trì hoãn quá lâu, chỉ sợ Tư Mã Cừ cũng có thể khôi phục không ít nội lực, đối Tiêu Dật ngược lại bất lợi. Đây cũng là Tư Mã Cừ mừng rỡ như thế nguyên nhân chỗ, chỉ tiếc Tư Mã Cừ đánh giá thấp Tiêu Dật, vĩnh viễn cũng không nghĩ ra Vô Hiệp Hệ Thống chỗ thần kỳ.

Bình pháp có nói biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng, địch tình không rõ, đây mới là Tư Mã Cừ lớn nhất thất bại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Mượn đao giết người

Lúc này trái lại Tư Mã Cừ, lúc này nội lực nhiều nhất khôi phục không đến một thành.

Chỉ gặp Tiêu Dật cười ha ha nói: "Lớn đồ đần, ngươi tiếp tục khôi phục nội lực đi, Tiểu Gia đi vậy!"

Nói xong đứng dậy, thu hồi Liên Thành Bích, vận khởi khinh thân Công Pháp, cũng không quay đầu lại tại biến mất tại nguyên chỗ!

"Tiểu tử, đừng để ta bắt lại ngươi, nếu không ta để ngươi ném thử cái gì gọi là sống không bằng chết tư vị!" Tư Mã Cửu lúc này gặp Tiêu Dật thể mà lần nữa chạy trốn, lại bị đùa nghịch một lần, lập tức hung tợn đạo, sau khi nói xong liền không lo được tiếp tục khôi phục nội lực, đành phải lần nữa đối Tiêu Dật đuổi tới.

"Lớn đồ đàn, nói so sánh hát còn tốt nghe, có bản lĩnh ngươi đuổi kịp Tiểu Gia lại nói!" Sau khi nói xong, mặc cho Tư Mã Cửu làm sao chửi mắng, Tiêu Dật liền không còn phản ứng đối phương.

"Tiểu tử, ngươi triệt để chọc giận ta!"

Tư Mã Cửu bị Tiêu Dật triệt để chọc giận lên, chỉ gặp hán hét lớn một tiếng, thân thể đột nhiên vọt lên, nhảy đến một gốc cây bên trên, đối Tiêu Dật phương hướng, chính là một quyền vung đi.

Tiêu Dật nhìn thấy Tư Mã Cửu như bị chọc giận trâu đực, không có kỵ gì địa điểm công kích, lập tức liền tránh khỏi đến, sau đó có ý thức địa điểm hướng mình trước đó nhìn thấy những hung thủ kia nơi ở chạy tới.

Chỉ nghe "Răng rắc!" Một tiếng, Tiêu Dật trước đó lập thân thân cây bị một quyền đánh gãy, cũng may Tiêu Dật đã sớm vọt đến một viên khác trên cây cự thụ, lông tóc không tổn hao gì.

Tiêu Dật lúc này vì mức độ lớn nhất địa điểm chọc giận đối phương, liền thi triển ra vừa mới học sẽ không lâu Nhất Dương Thần Chi, Tiêu Dật ngón tay gãy liên tục, ba đạo lăng lệ vô hình chỉ mang chia làm bên trên trung hạ ba đường hướng Tư Mã Cửu vọt tới.

Tư Mã Cửu không ngờ tới Tiêu Dật lại dám phản kích, đoạn đường này truy đuổi, quen thuộc đối phương chạy trốn, chưa từng nghĩ đến Tiêu Dật có phản kích thời điểm, một cái lơ là sơ suất, lập tức nhớ tới đối phương có thể đối với mình sinh ra uy hiếp vô hình chỉ kinh, sắc mặt đại biến, lập tức muốn né tránh, nhưng vẫn là chậm một điểm, bộ mặt, cánh tay, đùi ba khu lập tức bị ba đạo vô hình chỉ kinh gần mà qua, lập tức ba đạo vết máu xuất trên người bây giờ, đặc biệt là trên mặt, một đạo thật dài vết máu, dị thường dễ thấy.

Chỉ gặp Tư Mã Cửu sờ sờ gò má, nhìn một chút vết máu trên tay, giận dữ hét: "A! Tiểu tử, ngươi thể mà để cho ta phá tướng, ta muốn thiên ngươi!"

"Bại tướng dưới tay, lại dám như thế nói lớn không ngượng!" Tiêu Dật cũng không quay đầu lại, lạnh giọng cười nói.

"Tiểu tử, không cần thận đề ngươi chui cái chỗ trống, giống như này cuồng vọng tự đại, hôm nay ta liền phải hảo hảo dạy ngươi làm người!" Tư Mã Cửu ánh mắt phát lạnh, nội lực bạo dũng mà xuất, lại đâm một quyền đem một viên đại thụ đánh gãy.

Đáng tiếc Tiêu Dật khinh thân Công Pháp thật sự là quá tốt rồi, như là linh hầu, tại trên đại thụ nhảy tới nhảy lui, để Tư Mã Cửu rất khó khóa chặt mục tiêu, thường thường bên này vừa đánh ra một quyền, người bên kia hình ảnh sớm đã tránh ra, nhất thời nửa sẽ thể mà không làm gì được hắn.

Trong rừng rậm, hai người một chạy một đuổi, những nơi đi qua, đại thụ bẻ gãy, đầy đất tàn nhánh lá rụng, giống như phong quyển tàn vân. Tiêu Dật không chỉ là đang tránh né, khi hắn tại trên cây cự thụ nhảy vọt thời điểm, càng là mượn khe hở, thỉnh thoảng hướng lấy Tư Mã Cửu phát ra Nhất Dương Thần Chi, loại này vô hình chỉ kinh khó lòng phòng bị, để Tư Mã Cửu nhức đầu không thôi, sơ ý một chút, rất có thể thể thì chiêu, cho nên Tư Mã Cửu không cách nào toàn lực đuổi theo Tiêu Dật.

"Rống!"

Một tiếng điếc tai nhức óc tiếng rống vang lên, giờ phút này hai người động tĩnh sớm đã đưa tới trong rừng một ít mãnh thú chú ý, bắt quá bởi vì Tư Mã Cửu khí thế, rất nhiều thực lực nhỏ yếu hung thú không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng là trong rừng cây cũng không phải là không có so sánh Tư Mã Cửu thực lực hung thú.

Chỉ nghe vùng rừng rậm kia thâm xứ, đột nhiên địa điểm bạo đưa ra cảnh cáo kiểu tiếng rống, gặp một con ba người cao bao nhiêu cự Đại Hắc gấu, trực tiếp xuất hiện tại trước mặt hai người, Hắc Hùng tại trong rừng cây mạnh mẽ đâm tới, phàm là cản đường đại thụ đều may mắn thoát khỏi.

Tư Mã Cửu nhìn thấy cái này cái này uy phong lẫm lẫm cự Đại Hắc gấu, con người có chút co rút lại, sắc mặt lập tức biến đổi, lập tức hán hung tợn trừng Tiêu Dật một chút, nói rằng: "Tiểu tử, ngươi cố ý, muốn chọc giận ta, sau đó kích ta xuất thủ, tốt gây nên cái này trong rừng cây quái vật sao? Bất quá ngươi dù sao vẫn là quá non, chỉ cần ta bứt ra trở ra, cái này Cự Thú cũng không làm gì được ta, mà ngươi, lại muốn trở thành khẩu phần của nó. "

Nhưng mà, Tiêu Dật nghe được hán lời này, chẳng thêm ngó tới, khoe miệng lộ ra nụ cười chế nhạo, nói rằng:

"Ta vừa rồi đến một lần liền thăm dò cái này Hắc Hùng thói quen, đối với giống ta dạng này thực lực nhỏ yếu gia hỏa nó căn bản không nhìn ở trong mắt, mà ngươi lại khác biệt, thực lực ngươi cùng nó không sai biệt lắm, tùy tiện tiến vào nó phạm vi lãnh địa, còn phạm vi lớn như thể sử dụng Vô Lực, chỉ sẽ bị nó coi là khiêu khích, ngươi nói, nó là tìm ngươi vẫn là tới tìm ta đâu?"

Nghe được lời này, Tư Mã Cửu thuận thể một nhìn, sắc mặt rốt cục đại biến, hắn đến bây giờ mới hiểu được, trước mắt cái này nhìn như non nớt tiểu gia hỏa, vậy mà không hề khac nào không tại cho hắn gài bẫy!

Dọc theo con đường này ăn cái này tiểu gia hỏa không biết bao nhiêu lần thua thiệt, làm sao mình liền không nhớ lâu đâu. . .

Nhìn qua Tiêu Dật cái kia trào phúng ánh mắt, Tư Mã Cửu trong lòng có chút phát lạnh, đây thật là một cái chín tuổi tiểu gia hỏa có thể làm được sự tình sao? Ta là tại cùng bình thường nhân loại chiến đấu sao? Quý tài cũng không đủ a! Như thể thông minh lanh lợi, trách không được sẽ bị Tiên Thiên cao thủ coi trọng, thu làm ái đồ, cũng không phải là không có đạo lý.

Cho tới giờ khắc này, Tư Mã Cừu còn tin tưởng vững chắc Tiêu Dật có một cái Tiên Thiên cao thủ sư phó, nếu là để hắn biết chân tướng sự tình, chỉ sợ sẽ bị tức giận thổ huyết ba lít không thể.

Tiêu Dật nhìn xem sắc mặt biến đổi lớn Tư Mã Cừu, lại là khinh khinh cười một tiếng, hắn nhìn một chút cái kia Hắc Hùng đánh vừa ra trận liền gắt gao tiếp cận Tư Mã Cừu, cuối cùng là thờ dài một hơi.

Rống!

Một cỗ cuồng bạo khí tức tràn ngập tại cái này trong rừng cây, to lớn Hắc Hùng gắt gao nhìn chăm chăm Tư Mã Cừu, nó vừa chiến thắng răng nanh Thương Lang không lâu, đoạt được phiến khu vực này thủ lĩnh địa vị, chính tại hưởng thụ thắng lợi vinh quang, không nghĩ tới còn chưa ngồi nóng đất, liền lại tới một cái thực lực tương xứng gia hỏa, tới cửa khiêu khích, có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục, một điểm quy củ cũng đều không hiểu, nếu là trường kỳ dĩ vãng, uy tín của mình sao tồn?

Cho nên nó hôm nay nhất định phải giết gà dọa khỉ, y theo luật rừng, để phiến khu vực này tất cả sinh vật cảm nhận được phần nộ của mình, minh bạch khiêu khích thủ lĩnh uy nghiêm hạ tràng.

"Hỗn đản!"

Tư Mã Cừu bị cái kia Hắc Hùng chăm chú nhìn, cũng là toàn thân phát lạnh, hắn không ngờ tới cái kia tiểu gia hỏa thể mà sẽ mượn đao giết người, mặc dù mình không nhất định sẽ thua, nhưng là không giải thích được đầu qua một trận, hắn cũng là khó chịu, trước đó Khiếu Nguyệt Thiên Lang cái kia một đọt cũng thế, tuy nói cái kia Ngân Lang là mình chủ động giết chết, nhưng là truy cứu nguyên nhân căn bản, vẫn là Tiêu Dật gây nên tới, cho nên Tư Mã Cừu giờ khắc này đối Tiêu Dật hận ý tăng lên đến cực điểm.

Mà Tiêu Dật lúc này ở một bên đại thụ bên trên, cười đùa tí tưng địa điểm cười nhạo nói: "Uy, cái kia ngựa chết, bản thiếu gia ở một bên cho người góp phần trợ uy, cho ta hảo hảo đánh, để tên kia biết được nhân loại chúng ta lợi hại. "

"Ta sẽ không bỏ qua ngươi!" Tư Mã Cừu âm trầm địa điểm sau khi nói xong, thân thể tuôn ra một cỗ cực mạnh nội lực, bàn chân bỗng nhiên dùng sức điểm xuống mặt đất, thân hình trong nháy mắt hướng Tiêu Dật bắn tới, hiển nhiên là dự định kéo Tiêu Dật cùng một chỗ xuống nước.

Nhưng là Tiêu Dật làm sao có thể như ước nguyện của hắn đâu, thân hình cũng là chớp liên tục, trong chớp mắt liền xuyên qua trùng điệp cây cối, nhảy tới một bên khác cực xa chỗ, hiển nhiên là dự định sự tình một khi không ổn, liền lập tức chuồn đi.

Tư Mã Cừu không nghĩ tới Tiêu Dật như thế cơ cảnh, thể mà tùy tiện khám phá kế sách của mình.

"Rống!"

Ngay vào lúc này, cự hùng gặp nhân loại trước mắt thể mà không nhìn mình, lập tức nổi giận, tràn ngập lực lượng thân thể hơi động một chút, tựa như mãnh hổ hạ sơn kiểu hướng Tư Mã Cừu nhào tới.

Tư Mã Cừu gặp Hắc Hùng như thế, cũng là không sợ, tránh đi Hắc Hùng chính diện đánh giết phía sau quát khẽ một tiếng, sau đó một cỗ nội lực dọc theo hai tay truyền tống đến trên nắm đấm, sau đó, đôi cự hùng chính là đâm ra một quyền.

Hắc Hùng cũng không phải ăn chay, gặp Tư Mã Cừu như thế, gầm thét, cũng là một chương, chỉ gặp một cái to lớn tay gấu cùng Tư Mã Cừu nắm đấm chính diện giao phong, quyền chương tương giao, hung hăng đụng vào nhau.

Lập tức một đạo tiếng rên rỉ vang lên, hai cỗ lực lượng giao phong về sau, sinh ra cuồng bạo sóng xung kích, hướng bốn phía khuếch tán ra đến, chung quanh đại thụ, đều bị bẻ gãy.

"Phanh!" một tiếng, Tư Mã Cừu chung quy là ngăn cản không nổi Hắc Hùng Tiên Thiên ưu thế, da dày thịt thô, lực lớn vô cùng chính là Hắc Hùng ưu thế chỗ, chỉ nghe Tư Mã Cừu phát ra một tiếng thống khổ kêu thảm, cánh tay vô lực rũ xuống, thân ảnh càng là chật vật bay ngược mà xuất.

Mà Hắc Hùng mặc dù thân thể chỉ là lung lay nhoáng một cái, nhưng là hô hấp cũng biến thành trở nên nặng nề, mặc dù phát ra phần nộ gào thét, nhưng là lúc này, ngược lại không có đi lên công kích, mà là cẩn thận địa điểm nhìn chăm chú lên Tư Mã Cừu, có thể sống sót hung thú cảm ứng nguy hiểm bản năng càng là mãnh liệt.

Xem ra vừa rồi một kích, rất có thể là lưỡng bại câu thương, chỉ ít Hắc Hùng bị chấn nhiếp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Gặp lửa bỏ tay người

Tiêu Dật thấy thế nói thầm một tiếng: "Không tốt!"

Chỉ nghe "Suru" một tiếng, nguyên lai Tư Mã Cừ thừa dịp Hắc Hùng bị chấn nhiếp, do dự bất định thời điểm, thừa cơ thi triển khinh công thoát đi chiến trường, kết thúc trạng thái chiến đấu.

Chỉ gặp Tư Mã Cừ khễ căn môi, ánh mắt oán độc nhìn về phía Tiêu Dật, gầm thét lên: "Tiểu tạp toái, mượn đao giết người không thể thực hiện được đi, nhưng Lão Tử chơi chán, chờ ta bắt được ngươi, hôm nay chính là liều mạng Liên Thành Bích ngọc nát, ta cũng muốn để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!"

Tư Mã Cừ lửa giận bốc lên, bị Tiêu Dật đùa nghịch chặt vật như thế, không còn có trước đó mèo hí lão chuột kiên nhẫn.

Chỉ gặp hấn ánh mắt phát lạnh, lộ ra một cỗ kinh thiên sát ý, giống như là làm ra quyết định trọng đại gì giống như, bỗng nhiên cắn răng một cái, nội lực phun trào mà xuất, lập tức cũng không lo được tiêu hao thể nội đại lượng nội lực, bàn chân đột nhiên giẫm một cái mặt đất, đột nhiên thân thể của hắn liền hướng tên rồi cung đồng dạng, lấy một loại tốc độ kinh người, thân thể càng là trực tiếp biến ảo thành một đạo quang ảnh, đối Tiêu Dật bắn tới.

Theo tốc độ của hắn đột nhiên tăng tốc, khoảng cách Tiêu Dật thân ảnh liền càng ngày càng gần. Mà lúc này Hắc Hùng quả nhiên chỉ có thể đối Tư Mã Cừ không biết làm gì, tốc độ vốn cũng không phải là nó am hiểu, cho nên chỉ có thể trơ mắt nhìn Tư Mã Cừ đào tẩu.

Tiêu Dật đang chạy trốn, cảm thụ được sau lưng sát ý ngút trời, càng ngày càng tới gần khí tức âm lãnh, trong lòng cũng là có chút trầm xuống, vốn cho rằng đoạn đường này đối phương nội lực tiêu hao không sai biệt lắm, không nghĩ tới hắn vẫn là khinh thường Tư Mã Cừ, đối phương thể mà hoàn toàn không có kỵ gì, điểm ấy vượt ra khỏi Tiêu Dật dự tính.

Lúc này nếu là có một điểm sơ sẩy, chỉ sợ thật sẽ đưa tại trong tay đối phương. Tiêu Dật nhãn châu xoay động, thấy đối phương khí thế chính thịnh, chính diện giao phong mình quá mức tại ăn thiệt thòi, phương hướng nhất chuyển, một bên thi triển Nhất Dương Thần Chỉ tiếp tục quấy nhiễu, một bên tiếp tục có ý thức khu vực nó hướng một phương hướng khác chạy tới.

Lúc này Tư Mã Cừ tựa như mở ra cuồng bạo trạng thái, tiến nhập bạo tẩu hình thức, có thể nói là Thần can Sát Thần, phật can giết phật, chỉ gặp dọc theo đường tất cả đại thụ toàn bộ bị nó không chút do dự bạo lực phá hủy.

Tại loại này người truy ta trốn, tốc độ cực hạn chạy phía dưới, hai người rất nhanh liền chạy ra Hắc Hùng phạm vi thể lực, không lâu sau đó, Tiêu Dật nhìn trước mắt mạng nhện, chợt nhìn rất khó phát giác, nếu không phải Tiêu Dật hữu tâm, nhớ kỹ mạng nhện vị trí, cũng rất khó tìm đến, cho nên Tiêu Dật liền tại mạng nhện phụ cận dừng lại, mà mạng nhện phía trên nguyên bản treo con nhím sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Ngay vào lúc này, sau lưng truyền đến một trận bạo ngược thanh âm, nguyên lai Tư Mã Cừ gặp Tiêu Dật tự dung ngừng lại, mặc dù không biết nguyên nhân gì, nhưng là giờ phút này nổi giận bên trong Tư Mã Cừ cũng không kịp suy nghĩ sâu xa, tăng vọt tốc độ, để hắn cơ hồ là trong nháy mắt liền xuất hiện tại Tiêu Dật sau lưng, người chưa tới, quyền tới trước.

Tư Mã Cừ đâm ra một quyền, trên nắm đấm, có cực đoan cuồng bạo nội lực ba động, hướng ngay phía trước Tiêu Dật vị trí quét sạch mà xuất.

Loại ba động này, đủ để miểu sát bất luận cái gì Hậu Thiên tăng bốn cảnh giới dù sao cũng thực lực người, Tiêu Dật đồng dạng cảm thấy sau lưng cái kia đạo kinh người công kích, loại công kích này cho dù là Tiêu Dật có Nội Lực Hộ Thể, Kim Tí Bối Tâm phòng thân, nhưng là như cường ép đón đỡ, chỉ sợ hắn cũng không khá hơn chút nào, không phải tàn là tổn thương!

Tiêu Dật ánh mắt lấp lóe không ngừng, hấn cảm thụ được sau lưng công kích, tính toán tốc độ, sau đó thân thể lại một lần nữa đột nhiên một cái đột ngột từ mặt đất mọc lên, tránh qua, tránh né cái này trí mạng một quyền.

"Phanh!"

Tiêu Dật khó khăn lắm tránh thoát một quyền về sau, Tư Mã Cừ lăng lệ vô cùng một quyền, liền hung hăng đánh vào to bằng đầu người sói mặt nhện mạng nhện phía trên.

Chỉ nghe "Oanh!" một tiếng, cuồng bạo nội lực lúc này bộc phát ra, bắn ra bốn phía mà xuất, mạng nhện cho dù tơ nhện như sắt, nhưng là ngăn không được Tư Mã Cừ cái này nổi giận một kích, giấu ở âm thầm sói mặt nhện thân thể càng là như bị sét đánh, một chương này đập nện tại tơ nhện phía trên giống như đánh vào thân thể nó bên trên, cuối cùng sói mặt nhện bị đánh bay về sau, tơ nhện mới đứt thành từng khúc.

Tư Mã Cừ oanh đến trên lưới nhện thời điểm, lập tức liền minh bạch mình lại lên tiểu tử kia đang, nhưng lúc này một quyền đã đánh vào mạng nhện phía trên, nếu là thu hồi nội lực, mình tất nhiên bị mạng nhện chỗ trói, liền không thể không tiếp tục gia tăng nội lực chuyển vận, mạng nhện mặc dù là mềm mại chỉ vật, bởi vì khe hở tháo bỏ xuống đại bộ phận nội lực.

Nhưng là Tư Mã Cừ một quyền này thế nhưng là thật địa điểm đập nện tại mạng nhện phía trên, bởi vì tơ nhện có sói mặt nhện khổng lồ, mới sẽ cứng rắn như sắt, lần này, không thua lửa cháy đổ thêm dầu, cuối cùng chung quy là bởi vì Tư Mã Cừ cảnh giới cao hơn mấy bậc, nội lực càng thêm thâm hậu, nội lực phản chấn phía dưới, sói mặt nhện thân thể bay ngược mà xuất, cuối cùng rơi vào xa xa cái kia trong rừng, sau đó liền không biết sống chết.

Bất quá đi qua cái này liên tục mấy lần liều run, Tư Mã Cừu còn thừa nội lực đã không đủ dưới tình huống bình thường một nửa.

Tư Mã Cừu cũng cảm giác được tình huống này, nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt trở nên càng thêm âm trầm, oán độc nhìn xem Tiêu Dật, nghiêm nghị nói: "Tiểu gia hỏa, ta lúc đầu nhắc nhở mình phải cẩn thận ngươi, không nghĩ tới vẫn là trúng ngươi tính toán, bất quá ta thề đây là một lần cuối cùng, tiểu tử, ngươi cho rằng những này âm mưu nho nhỏ liền có thể ngăn cản ta à, thật sự là ngây thơ, trước thực lực tuyệt đối, đây đều là không chịu nổi một kích, ta nhìn ngươi còn có cái gì mảnh khảnh?"

Huru!

Ngay tại hán nói chuyện thời điểm, hán toàn thân lông tơ dựng lên, nhiều năm sinh từ bồi hồi kinh nghiệm để thân thể của hán không khỏi một nghiêng, đầu lệch ra. Một đạo vô hình chỉ kinh cắt đứt hán bên trái tóc mai, nếu không phải hán tránh tức thời, lần này chỉ sợ liền có thể muốn hán mệnh.

"Tiểu tử, đừng cho là ta hiện tại trạng thái không tốt, ngươi liền có thể uy hiếp được ta, ta cũng không tin ngươi cái này vô hình chỉ kinh có thể vô hạn địa điểm lần phát xạ, bằng ngươi nội lực, ngươi còn có thể bắn ra mấy lần? Ta nhìn thấy thời điểm không có vô hình chỉ kinh uy hiếp, ngươi còn lấy cái gì phản kháng ta!" Tư Mã Cừu âm ngoan nói.

"Muốn giết ta, liền phải trả giá đắt!" Tiêu Dật trầm giọng đáp.

"Có đúng không? Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có thể để cho ta trả cái giá lớn đến đâu, bằng ngươi một cái Hậu Thiên tăng năm tiểu bối, muốn đổi phò thân là Hậu Thiên tăng tám ta, quả thực là người si nói mộng. " Tư Mã Cừu không chút nào keo kiệt địa điểm cười nhạo nói.

"Kẻ giết người người vĩnh viễn phải giết, ngươi đã như vậy dây dưa không ngớt, còn muốn Tiểu Gia mệnh, vậy sẽ phải làm tốt bị giết giác ngộ!" Tiêu Dật không chút nào yếu thế địa đạo.

"A, có đúng không? Ta thừa nhận ta là khinh thường ngươi, dọc theo con đường này cũng trúng ngươi không ít tính toán, hao phí ta không ít nội lực, nhưng là ngươi cho rằng dạng này liền có thể đánh bại ta sao? Cho dù tình trạng của ta không tốt, cũng không phải như ngươi loại này ngây thơ tiểu nhi có thể đánh bại. . . Huống chi bởi vì cái gọi là ăn một chiếc khôn ngoan nhìn xa trông rộng, cũng may mà đoạn đường này giáo huấn, để cho ta khắc sâu ý thức được không thể có mảy may chủ quan, ngươi bây giờ còn muốn ở trước mặt ta sử dụng bất kỳ âm mưu quỷ kế gì, ngươi cảm thấy vẫn được đến thông sao?" Tư Mã Cừu đắc ý cười nói.

Tiêu Dật lúc này cũng đang khổ cực suy nghĩ kế thoát thân, xác thực như Tư Mã Cừu nói, Nhất Dương Thần Chỉ quá mức tại tiêu hao nội lực, cho dù mình nội lực sung túc, cũng phát không được mấy lần, mà đắm lầy nơi đó, Tiêu Dật lắc lắc đầu, cái kia Thanh Lân cự mãnh tu vi cùng Tư Mã Cừu không kém là bao nhiêu, mình nếu là còn muốn gấp lừa bỏ tay người, chỉ sợ là không thể thực hiện được, dù sao Thanh Lân cự mãnh cũng không giống như Hắc Hùng, nói không chừng đến lúc đó Tư Mã Cừu không có việc gì, ngược lại là mình gặp nạn, vậy liền tính không ra.

Bây giờ, chỉ có thể nhìn một chút vận khí, may mắn mình còn ẩn giấu một tay, Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, Kim Ti Bối Tâm, hai thứ này mới là mình lớn nhất át chủ bài, hiện tại cho dù đối phương nội lực cao hơn chính mình xuất một tuyến, nhưng là đi qua mình Nội Lực Hộ Thể suy yếu, Kim Ti Bối Tâm hẳn là có thể được rồi phòng ngự thôi đi, cho dù phòng ngự không được, chỉ cần mình không bị niếu sát, có Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, mình an toàn cũng không thành vấn đề.

Huống chi mình có được Tiểu Hoàn Đan có thể nhanh chóng khôi phục nội lực, thời điểm then chốt liền dựa vào nó lật bàn.

Bây giờ vấn đề còn lại chính là cần lại lần nữa suy yếu đối phương nội lực, cho dù mình cũng là đang tiêu hao, nhưng là mình có Tiểu Hoàn Đan có thể khôi phục, dạng này này trường kia tiêu phía dưới, mình chưa hẳn không có cơ hội.

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, Tiêu Dật dứt khoát quay người lần nữa chạy trốn.

"Chạy đi, thỏa thích chạy đi, chạy càng nhanh hơn nội lực tiêu hao càng nhanh, ta nhìn ngươi có thể trốn bao lâu, muốn vùng vẫy giãy chết, cùng ta liều nội lực tiêu hao, quả thực là mơ mộng hão huyền!" Tư Mã Cừu thấy đối phương thế mà lần nữa chạy trốn, nghiêm nghị nói.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Con đường phía trước đã đứt

"Đều tàn phế một cái tay, xin nhờ, ngươi liền đừng nói mạnh miệng, trâu đều bị ngươi thổi tới trên trời, người lớn như vậy, cũng không sợ nóng nảy!" Tiêu Dật không chút lưu tình bác bỏ nói.

"Tiểu tạp toái, ngươi là ngại chết không đủ nhanh à? Đừng để ta bắt được ngươi, nếu không tháo thành tám khối cũng khó hóa giải mối hận trong lòng ta. "

Tư Mã Cừu khôn cùng lửa giận đều bị Tiêu Dật một câu điểm đốt lên, lần nữa dùng sức đập lên mặt đất, vọt người vọt lên, thẳng hướng xa xa Tiêu Dật hồi hả lao đi, mặt đất giờ lên trợn trợn bụi đất, tùy ý bay lên.

Ngay tại Tiêu Dật sau lưng cách đó không xa, từng đợt kinh phong không ngừng mà tuôn trào ra, kinh phong chỗ hướng chỗ, thúc khô kéo hủ chi thế, thế không thể đỡ.

Từng cây từng cây đại thụ che trời, tại Tư Mã Cừu khôn cùng lửa giận bên trong, cùng nhau chặn ngang mà đứt, một đường chỗ đến, lại không hoàn hảo chi một!

Tư Mã Cừu giờ này khắc này tức giận không chịu nổi, lửa giận ngút trời, kẹp lấy hồn nhiên nội khí hướng Tiêu Dật hồi hả đuổi theo, trong đầu đã sớm bị một đoàn lửa giận phóng đi lý tính, trong lòng cực giận phi thường, ngũ quan thậm chí đều đã vận vẹo thành một đoàn, hai mắt đỏ bừng, càng là từ trong ra ngoài tàn mất ra một đạo bức người sát khí.

Hắn thân là một tên Hậu Thiên tăng tám cảnh giới nhất lưu Võ Giả, lại bị Tiêu Dật cái này một tên tiểu bối lặp đi lặp lại nhiều lần địa điểm trêu đùa, thậm chí vì thế hao tổn một tay, làm chặt vật không chịu nổi, có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục, điều này gọi hắn không giận? Mặc dù cánh tay chỉ cần đi qua tu dưỡng, cũng có thể hoàn hảo, nhưng là giờ phút này trong lòng một cỗ lệ khí nếu không thể phát tiết đi ra, để hắn làm sao chịu nổi?

Hắn hiện tại, thậm chí Liên Thành Bích đều không quan tâm, một lòng chỉ nghĩ nhanh lên bắt lấy Tiêu Dật, sau đó lại đem tháo thành tám khối, hắn muốn để Tiêu Dật thế sẽ là cực đoan nhất thống khổ phía sau lại lấy tính mệnh huyết tể trong lòng đoàn kia lửa giận, chỉ có dạng này mới có thể vượt lên cái kia khóa cuồng nộ tâm, hảo hảo xuất một ngụm trong lòng ác khí.

"Rầm rầm rầm!"

Tư Mã Cừu tốc độ tại nội lực duy trì dưới, nhanh như điện chớp, nhanh như Lôi Điện, từ trong rừng rậm cao cao nhảy lên mà xuất, ở tại những nơi đi qua, tại từng đợt liên tục kinh nổ cho phía sau một mảnh hỗn độn, đầy rẫy thương di, thoáng như tuyết thế hung thú giáng lâm Nhân Gian, hoành hành không sợ.

Tiêu Dật thấy thế, cũng không thể không toàn lực thi triển tối cao Đẳng Cấp khinh thân Công Pháp, mặc dù có nội công tâm pháp hồi phục một bộ phận nội lực, nhưng là lúc này hồi phục điểm này nội lực hoàn toàn theo không kịp tiêu hao tiết tấu, tự thân nội lực cũng đang nhanh chóng tiêu hao.

Cứ như vậy, hai người từ ban ngày đến đêm tối, đêm tận Thiên Minh, đi qua hơn mười canh giờ kịch liệt truy đuổi về sau, Tiêu Dật trên người nội lực cũng là sắp tiêu hao殆尽, mặc dù bốn phía có cây lá rậm rạp che lấp, nhưng là Tiêu Dật cảm giác được, Tư Mã Cừu ngay tại sau lưng cách đó không xa theo đuổi không bỏ, hơn nữa còn đang không ngừng tiếp cận bên trong.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ Nhất Vĩ Độ Giang thành công tiến giai. Trước mắt độ thành thạo 1015/ 4000, Dung Hội Quán Thông. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ Hấp Công Yếu Quyết thành công tiến giai. Trước mắt độ thành thạo 65/ 6000, Lược Hữu Tiểu Thành. "

Lúc này Tiêu Dật nghe hệ thống thanh âm nhắc nhở, không lo được đi thăm dò nhìn mình cụ thể thuộc tính, cấp tốc lao vùn vụt, trên đường đi trọng nham núi non trùng điệp, ăn ngày tể nhật, không biết chừng nào thì bắt đầu, chung quanh cây cối đã dần dần giảm bớt lại, ngẫu nhiên quay người, thậm chí có thể nhìn thấy Tư Mã Cừu bởi vì phần nộ mà vận vẹo gương mặt.

Tiêu Dật thầm nghĩ không tốt, dạng này há không chờ với mình toàn bộ bại lộ tại đối phương trước mắt, lúc này lui lại không thể lui, đành phải kiên trì một con đường đi đến đạt được, theo một đường tiến lên, xuất hiện tại trước mặt là một đầu gấp ghe dốc đứng đường núi, hai bên đồng loạn thạch tích, quái thạch đá lởm chởm, Tiêu Dật lúc này sắc mặt càng ngày càng mờ.

Đường núi uốn lượn bất bình, theo một đường tiến lên, khắp nơi là sừng sững núi non, hiểm trở vách đá. Núi xa liên miên không ngừng, đứng như một hàng dài bay về phía chân trời, dãy núi trùng điệp, núi non trùng điệp từng đồng, giống như sóng cả lao nhanh, sóng lớn bài không.

Dãy núi tương hồ tranh cao, trực chỉ ngày cong, hình thành vô số dốc đứng kỳ phong. Sơn phong tích lũy đám, uốn lượn chập trùng, giống như Giao Long bay lên không. Từ từ, con đường càng ngày càng chật hẹp.

Đường núi mấy bước bên ngoài, bắt đầu xuất hiện vách núi cheo leo, cái này phiến vách núi cheo leo cao và dốc hiểm trở, một bên là đứng thẳng nhỏ tiểu nham, thanh đen thui đen thui, long băng hồ cứ, tư thái ngàn vạn; một bên khác lại là đột ngột sâu u khe, ngậm yếu ớt, sâu không thấy đáy, âm trầm lạnh thấu xương.

Vách đá dựng đứng tương mây đen áp đỉnh giống như, có một loại dọa người thanh lãnh cùng u ám âm trầm.

Đột nhiên, trước mắt xuất hiện một chỗ tuyệt bích, nó độc lập với trong quần sơn, xung quanh núi xanh giống như đều dưới chân của nó cúi đầu xưng thần. Lại hình như một cái Kinh Thiên Trụ, chống lên trên đỉnh đầu cái này một khoảng trời. Càng giống như một thanh lợi kiếm xuyên thẳng mây xanh, "Đám thừng trời xanh ngạt chưa tàn".

Tiêu Dật giống như dừng cương trước bờ vực, cấp tốc dừng lại ngừng chân, đứng bên vách núi, Tiêu Dật nom nớp lo sợ địa phủ nhìn dưới chân chỗ này vách núi, giống như búa bổ đao tước kiểu địa điểm dốc đứng, con đường phía trước đã đứt, lập tức sắc mặt hoàn toàn u ám!

Mắt thấy nội lực không có mấy, phía sau tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, nhanh chóng tới gần, chỉ gặp Tiêu Dật tinh táo cực nhanh lấy ra Tiểu Hoàn Đan, nuốt, nhanh chóng bổ sung tiêu hao nội lực, nhưng là trên mặt vẫn là chứa một loại lo lắng bộ dáng.

"Ha ha! Trời cũng giúp ta, bây giờ nhìn người làm sao trốn?" Tư Mã Cừ từ phía sau đuổi tới về sau, cũng đồng thời phát hiện Tiêu Dật tình cảnh, lập tức âm lãnh mà cười to nói.

Một cái Hậu Thiên tăng năm tiểu tử, thế mà liên tục ba phen đem hắn đùa nghịch xoay quanh, lúc này đối phương tiền đồ không đường, mọc cánh khó thoát, bất quá vừa nghĩ tới đối phương vô hình chi kinh, Tư Mã Cừ cũng không có lập tức công kích, hắn trong cả đời trải qua không ít sóng gió, mình Bạch Việt là lúc này càng phải cẩn thận, vạn nhất lật thuyền trong mương, vậy liền khó chịu, dù sao chó cùng rứt giậu, Thỏ Tử gấp cũng sẽ cắn người, đối phương ngoan cố chống cự, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Tiêu Dật giờ phút này nội lực lần nữa về đây, hít sâu một hơi, quay người nhìn một chút Tư Mã Cừ, kéo lâu như vậy, chính là vì tiêu hao đối phương nội lực, đối phương nội lực càng ít, đối với mình tạo thành tổn thương liền càng đạt được, dạng này chính mình mới tốt tuyệt địa phản kích, quả nhiên, đối phương nội lực còn thừa không nhiều, cái này không chính là mình một mực chờ đợi thời cơ a.

"Lúc đầu ta bị người đuổi đến hoảng hốt chạy bừa, không nghĩ tới chó ngáp phải ruồi, như thế địa phương đứng cao nhìn xa, khiến cho người tâm thần thanh thản, nơi này làm nơi chôn chôn người, cũng không tệ lắm phải không?" Tiêu Dật trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, bình tĩnh mà nhìn xem đối phương nói rằng.

Tư Mã Cừ sững sờ, sau đó quái dị mà nhìn xem Tiêu Dật, chẳng lẽ hắn không biết hiện tại ta là dao thót hắn là thịt cá a, lại nói lên như thế không không ngoan lời nói, vậy mà nói nơi này là mình nơi táng thân, quả thực là trượt Thiên Hạ cười chê.

"Thật sự là không phân rõ hình thức tiểu tử, không biết sống chết, lập tức liền đại nạn lâm đầu còn không tự biết, còn ở nơi này phát ngôn bừa bãi, khoác lác liên tục, ta cũng là im lặng!" Tư Mã Cừ giận dữ trở lại cười, lắc đầu, không đi quản nhiều như vậy, đồng thời trong tay âm thầm tích súc còn thừa không nhiều nội lực, chuẩn bị cho Tiêu Dật Trí Mệnh Nhất Kích.

"Người cho rằng ta là nói khoác lác sao? Nhìn xem chính người, cho dù người cảnh giới cao lại như thế nào, nội lực còn thừa lại nhiều ít, ném ra ngoài cảnh giới không nói, chúng ta giờ phút này nội lực bên tám lạng người nửa cân, đến tốt cùng là ai thắng ai bại, còn nói không chừng đâu!" Tiêu Dật lần nữa đối Tư Mã Cừ hạ một cái bẫy nói rằng.

"Tiểu tử, ta thật không biết người đến tốt cùng là ngây thơ hay là ngây thơ, người nghĩ rằng chúng ta nội lực đồng dạng, ta liền lấy người không có biện pháp a? Người cuối cùng vẫn là quá non! Cho dù ta hiện tại một cái cánh tay không linh hoạt, đối phó người dạng này tiểu gia hỏa, đơn giản là một bữa ăn sáng. "

Tư Mã Cừ nghe được Tiêu Dật nói như vậy, lúc đầu đối Tiêu Dật trên người Đan Dược còn có điều cố kỵ, dù sao cái kia trước đó nhìn thấy Tiêu Dật đưa tặng Đan Dược một màn, hắn nhưng là trong bóng tối tận mắt nhìn thấy. Nhưng là vừa nghĩ tới Đan Dược bình thường cũng cần tiêu hao không ít thời gian tiến hành luyện hóa được lực, càng cao cấp Đan Dược, cần thời gian càng nhiều.

Dọc theo con đường này, Tiêu Dật tất cả thời gian thể nhưng là toàn bộ dùng tại chạy trốn phía trên, chính mình cũng kém chút mất dấu, há có thể là giả, hắn lập tức yên tâm bên trong sau cùng cảnh giác!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Tuyệt địa phản kích

Thừa dịp nói chuyện thời khắc, Tư Mã Cừ bỗng nhiên sử xuất một quyền, đánh phía Tiêu Dật, một quyền này bao hàm hắn đại bộ phận nội lực, mang bọc lấy lăng lệ kinh khí, thế tất yếu nhất cử cảm xuống Tiêu Dật.

Giờ khắc này, Tư Mã Cừ tựa hồ thấy được thắng lợi ánh rạng đông.

Lui không thể lui, muốn tránh cũng không được tình huống dưới, chỉ nghe Tiêu Dật rống to một tiếng: "Đã như vậy, vậy thì tới đi!" Tiêu Dật hét lớn một tiếng, thân thể đột nhiên vọt lên, bỗng nhiên vận khởi toàn thân nội lực, sử xuất Như Lai Thiên Thủ Chương, lấy chương đối quyền, rần rần chắc chắn địa điểm đối oanh một cái.

"Phanh phanh phanh!"

Quyền chương tương giao, phát ra từng đợt va chạm ngọt ngào thanh âm, chỉ gặp Tư Mã Cừ nguyên bản mang theo thắng khoản nắm chắc tươi cười đắc ý, nhưng là, đối bình về sau, con người co rụt lại, trên mặt lộ ra kinh hãi muốn tuyệt biểu lộ.

Sau một khắc, chỉ gặp Tiêu Dật khí thế dần dần thăng, Tư Mã Cừ chỉ cảm thấy một cỗ lớn lao lực lượng từ nắm đấm dọc theo cánh tay truyền đến, bỗng nhiên thân thể chấn động, bay ngược mà xuất.

"Làm sao có thể? Người làm sao có thể có như thế sung túc nội lực, căn bản là tương không có một tia tiêu hao!" Tư Mã Cửu không nghĩ tới mình lòng tin mười phần một kích thế mà không công mà lui, ngược lại bị Tiêu Dật một chưởng đánh bay, chuyện biến hóa có chút vượt qua ngoài dự liệu của hắn.

Tiêu Dật đắc ý mở rộng tứ chi, giờ phút này không để ý tới sẽ Tư Mã Cửu cái kia tràn ngập không thể tưởng tượng biểu lộ, dưới chân đạp một cái, thân thể như như đạn pháo, đối Tư Mã Cửu nhanh chóng bắn mà đi, tiếp tục thừa thắng xông lên.

Tư Mã Cửu nhìn thấy Tiêu Dật hướng mình vọt tới, cũng không né tránh, bởi vì hắn mình bạch, mình cho dù né tránh, cũng tránh không được bao lâu, huống chi hắn từ đầu đến cuối không tin Tiêu Dật thời khắc này tình huống, chỉ gặp hắn giận dữ đối Tiêu Dật lần nữa đánh ra một quyền, nghiêm nghị nói: "Ta không tin ngươi một cái Hậu Thiên tăng năm cánh giới tiểu tử còn có thể lật trời, càng thêm không tin ngươi nội lực không có một tơ một hào tiêu hao."

"Phanh!"

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe Tư Mã Cửu kêu lên một tiếng đau đớn, sau đó thân thể liền bị Tiêu Dật một chưởng đánh bay, một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra.

Nguyên lai tại hắn nói chuyện thời khắc, Tiêu Dật đối dùng lực phá hoại mười phần Đại Hồng Quyền, cùng nắm đấm của hắn đối oanh ở cùng nhau, sau đó một cái tay khác đột nhiên sử xuất Như Lai Thiên Thủ Chưởng, rắn rần chắc chắn đối Tư Mã Cửu trước ngực ấn một cái, kết quả rõ ràng.

"Tại sao có thể như vậy, làm sao có thể?" Giờ phút này Tư Mã Cửu mới nhận rõ hiện thực, liên tục hai lần giao phong, rốt cuộc mình bạch, đối phương có nội lực giờ phút này xác thực vượt qua bản thân rất nhiều, vạn vạn không nghĩ tới lại là loại tình huống này.

Tiêu Dật nhìn về phía đảo hướng cách đó không xa Tư Mã Cửu, một bên chậm rãi đi qua một bên bình tĩnh nói: "Không có cái gì không có khả năng, đoạn đường này ngươi đuổi ta nhiều ngày như vậy, không nghĩ tới sẽ là loại kết quả này a?"

Tư Mã Cửu nhìn xem Tiêu Dật đi hướng mình, lập tức hoảng sợ không thôi, giờ phút này mình thân thể bị trọng thương, mặc dù muốn đào tẩu, cũng là hữu tâm vô lực, nghĩ đến mình căn bản không có khả năng từ trong tay hắn chạy đi, ánh mắt bên trong không khỏi lộ ra một tia tuyệt vọng, vừa nhìn về phía Tiêu Dật, sau đó nhìn một chút sau người vách núi, ánh mắt bên trong giấu giếm một tia ngoan lệ, sau đó lặng yên ẩn giấu đi.

Quả nhiên không hổ là lão giang hồ, lúc này chỉ gặp Tư Mã Cửu ngược lại bình tĩnh lại, nhìn về phía Tiêu Dật, giống như đang chờ đợi nó vận mệnh lựa chọn, chỉ nghe nó nói rằng: "Bây giờ chính là hồ xuống đồng bằng bị chó khinh, ngươi đến tốt cùng muốn như thế nào?"

"Ta nói qua kẻ giết người người vĩnh viễn phải giết, đã ngươi muốn giết ta, như vậy thì phải làm cho tốt bị phản sát giác ngộ!" Tiêu Dật giờ khắc này từ trên cao nhìn xuống nói rằng.

"Tiểu tử, ngươi muốn làm gì? Ngươi dám giết ta, Nam Hoang chi lớn, lại không ngươi chỗ dung thân!" Tư Mã Cửu nghe vậy mặt mũi tràn đầy oán hận, một đôi mắt càng là gắt gao trừng mắt Tiêu Dật, nghiêm nghị uy hiếp nói.

"Thật sự là ngu không ai bằng, nơi này trời cao Hoàng Đế xa, huống chi, Tấn Quốc đến nơi đây ở giữa còn cách một cái Triệu Quốc, cái này rừng núi hoang vắng, liền hai người chúng ta, giết người, trời biết đất biết người biết ta biết, ngươi vừa chết, bỏ ta bên ngoài, còn có ai có thể biết?" Tiêu Dật tựa như nhìn thẳng ngốc đồng dạng nhìn về phía Tư Mã Cửu.

"Tiểu tử, ngươi thật muốn đem sự tình chế tạo như thế tuyệt? Ngươi ta dù sao không oán không cừu, nếu không dạng này, hôm nay vấn đề này chúng ta xóa bỏ, từ nay về sau, ngươi đi ngươi Dương quan đạo, ta qua ta cầu độc mộc, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, như thế nào?" Tư Mã Cửu gặp Tiêu Dật bộ dáng này, vội vàng nói rằng.

Tiêu Dật bước chân dừng lại, nhíu nhíu mày nói: "Không thể nào, ta tương chó nhà có tang đồng dạng bị ngươi đuổi gần sáu ngày sáu đêm, ngươi làm hại ta có nhà nhưng không thể trở về, há lại ngươi dăm ba câu liền có thể đuổi đi, lần này nếu không phải là ta may mắn thắng được một bậc, chỉ sợ nếu là rơi vào trong tay ngươi, chỉ sợ sẽ là sống không bằng chết a!"

Tư Mã Cửu vội nói: "Sẽ không sẽ không, thiếu hiệp, cái kia là ta trước đó nói đùa, ngươi nhìn trước đó ta chẳng phải không nhúc nhích sát tâm a, huống chi ngươi sau khi trở về, có ngươi sư tôn chỗ dựa, ta thậm chí đều tự thân khó đảm bảo, ta có thể thế, chỉ cần thiếu hiệp ngươi lần này bỏ qua cho ta một mạng, về nước về sau, ta nhất định sẽ dâng lên đại lễ, ít như vậy hiệp ngươi tổn thất gì cũng không có, còn có thể nhiều đến một món lễ lớn, như thế nào?"

"Ngươi nói bề ngoài như có chút đạo lý! Bất quá Liên Thành Bích ngươi không có ý định muốn?" Tiêu Dật dường như do dự một chút, sau đó khinh khinh gật đầu.

"Từ bỏ từ bỏ, thiếu hiệp ngươi nói đúng, trước đó là ta lỗ mãng, cho dù cầm tới thiếu hiệp trong tay khối kia, không có một cái khác khối, cũng là uống công, không bằng chờ ta về sau tìm tới một cái khác khối, chuẩn bị kỹ càng trọng lễ, sẽ cùng thiếu hiệp giao dịch cũng không muộn." Tư Mã Cửu nghe xong, lập tức trong lòng vui mừng, lớn tiếng nói.

"Hiện tại dễ nói chuyện như vậy, ta nhớ được trước ngươi cũng không phải nói như vậy! Bất quá ta cẩn thận lo nghĩ, vì chấm dứt hậu họa, ta vẫn là làm thịt ngươi, mới có thể ngủ được an ổn, không phải luôn luôn có ngươi dạng này một cái tiểu nhân, vẫn là vô công cao cường tiểu nhân một mực nhớ, ta đi ngủ đều không an ổn, cho nên ngươi vẫn là an tâm địa điểm đi chết đi!" Tiêu Dật khoe miệng lộ ra một tia nụ cười giễu cợt nói.

"Tiểu tạp toái, ta liền biết ngươi không có lòng tốt, đi qua nhiều lần như vậy ăn thiệt thòi mắc lừa, ngươi thật sự cho rằng ta liền không có hấp thụ một chút giáo huấn a, cho thể diện mà không cần, đã ngươi muốn ta chết, vậy ngươi cũng đừng hòng sống!"

Tư Mã Cừ nhìn thấy Tiêu Dật lần nữa hướng tự mình ra tay, ánh mắt lập tức âm trầm xuống, thôi động thể nội vì số không nhiều nội lực, quán chú trong lòng bàn tay, quát khẽ một tiếng, xắn tay áo mà lên, đối Tiêu Dật đánh ra một quyền, sau đó thừa cơ gắt gao ôm lấy Tiêu Dật, hai người hướng bên vách núi cấp tốc phóng đi.

Tiêu Dật thấy thế, thâm nghĩ không tốt, Như Lai Thiên Thủ Chương càng là hướng không cần tiền đồng dạng, liễu mạng hướng trên người đối phương vồ tới, nhưng là lúc này Tư Mã Cừ giống như ôm định ngọc đá cùng với quyết tâm, mặc cho Tiêu Dật như thế nào đánh, chính là gắt gao không buông tay.

Tiêu Dật tiếc rằng mình thân ấu lực nhỏ, bị đối phương gắt gao ôm lấy, một thân lực đạo chỉ có thể sử xuất ba phần, so với đối phương trường kỳ đi qua tu luyện, trời sinh liền yếu đi một bậc, mắt thấy hai người đã đến bên bờ vực, Tiêu Dật lại cũng không lo được kinh thế hãi tục, từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra Huyền Thiết Chủy Thủ, hung hăng đâm vào Tư Mã Cừ sau lưng chỗ yếu hại.

Máu tươi thuận Huyền Thiết Chủy Thủ không ngừng địa điểm nhỏ xuống, Tư Mã Cừ gắt gao ôm lấy hai tay, giờ phút này bị đau, thân thể đột nhiên ngưng kết, lúc này mới buông lỏng ra Tiêu Dật, Tư Mã Cừ bởi vì giờ khắc này ôm lấy Tiêu Dật, căn bản không nhìn thấy phía sau động tác, càng thêm không biết Tiêu Dật chủy thủ trong tay từ đâu mà đến, bất quá lúc này nhìn thấy thân thể hai người đã Huyền Không, tầm kia trắng bệch gương mặt bên trên mặc dù lộ ra khó có thể tin ánh mắt, nhưng là giờ phút này càng nhiều hơn chính là âm trầm ý cười.

"Người cho dù thắng ta lại như thế nào, giờ phút này ta nhìn người làm sao tự cứu! Ha ha ha! Ta Tư Mã Cừ cả đời khổ tâm mưu đồ, tính toán thể nhân, không nghĩ tới kết quả là bại bởi một cái hoàng mao tiểu nhi, bất quá trước khi chết, có thể kéo đến một thiên tài đệ tử, cũng coi như không uổng công đời này, không uổng công đời này, ha ha ha!"

Trong vách núi, không có tiếng vọng, hai bóng người cấp tốc rơi xuống dưới. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Song Song ngã xuống sườn núi

Hai người xông mờ trong vách núi mê vụ phong tỏa, một mực rơi xuống dưới.

"Không tốt!" Tiêu Dật giờ phút này căn bản không kịp cho Tư Mã Cừ bỏ đao, cấp tốc suy nghĩ tự cứu kế sách.

Hai bóng người lúc lên lúc xuống không phân tuân tự từ vách đá một nó rơi xuống, trực tiếp ném hướng cái này vực sâu vạn trượng, mà hết thấy này, cũng còn xa xa không phải lúc kết thúc. . .

Hô!

Nghe trong tai hô hô phong thanh, Tiêu Dật hai người như như điều đứt dây rơi xuống, hướng phía dưới làm lấy vật rơi tự do chuyển động gia tốc, cấp tốc hạ xuống, cuồng phong gào thét.

Tiêu Dật giờ phút này do dự không thôi, lo lắng nói: "Cái này vách núi cheo leo không biết đến tột cùng cao bao nhiêu, như lại không nhô lên tá lực chỗ, cứ như vậy một mực hướng phía dưới rơi cái mấy trăm mét, ta chính là không chết cũng tàn phế!"

Theo thân thể không được hướng phía dưới ngã xuống, Tiêu Dật giờ phút này biết không thể tự loạn trận cước, mặc dù lo lắng vẫn như trước duy trì tình táo. Bỗng nhiên, Tiêu Dật có chút lo lắng ánh mắt sáng lên, thỉnh thoảng thấy trên vách đá có nhánh cây rủ ra, hần liền lập tức đưa tay đi bắt, tiếc rằng hần ngã xuống lực đạo quá mạnh, nhánh cây không thể chịu được lực, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, một cây gần to bằng cánh tay cảnh tòng lập tức gãy.

Nhưng vừa rồi một nháy mắt, chính là đi qua như thế dừng một chút, một cái liền tháo bỏ xuống gần tám thành lực trùng kích.

"Tiểu gia hỏa, lúc này còn muốn giãy dụa a? Đừng lãng phí thời gian, người vẫn là lão lão thực thực theo giúp ta hạ Địa Ngục a!" Tư Mã Cừ nhìn thấy Tiêu Dật tình huống lúc này, lập tức liền minh bạch tính toán của hần, không khỏi châm chọc nói.

Bất quá Tiêu Dật đi qua như thế dừng một chút, cùng hần khoảng cách lập tức liền bị kéo ra.

"Muốn chết người mình đi chết đi, Tiểu Gia còn không có sống đủ đâu!" Tiêu Dật sau khi nói xong, lần nữa cẩn thận tìm kiếm mượn lực chỗ.

"Hừ! Tiểu gia hỏa, người chó đực ý, ta sẽ không để cho người được như ý!" Lúc này Tư Mã Cừ hoàn toàn là ôm đồng quy vu tận tâm tư, tại phía dưới chỉ cần là gặp được nhánh cây dây leo, không có chỗ nào mà không phải là bị hần nhanh chân đến trước, không có cách, ai bảo hần rơi được nhanh đâu,

cứ như vậy, không mất một lúc, hần đi qua mấy lần tá lực, rơi xuống độ cao ngược lại lại cùng Tiêu Dật không sai biệt lắm.

"Người thật sự là Âm Hồn Bất Tán, muốn chết mình một bên chết đi, đừng liên lụy Tiểu Gia!" Tiêu Dật mắng.

"Ha ha! Tiểu tạp toái, lúc đầu ta không có ý định sống sót, nhưng là, tựa như như lời người nói, ai chết ai sống còn nói không chừng đâu. " giờ phút này Tư Mã Cửu giống như thấy được cầu hy vọng sống sót, mặc dù bị Tiêu Dật từ phía sau lưng dùng Huyền Thiết Chùy Thủ thọc một cái, nhưng là Tiêu Dật giờ phút này cũng không khỏi không bội phục sức sống của hần ương ngạnh, nếu là người bình thường đoán chừng đã sớm chết, mà Tư Mã Cửu giờ phút này có thể là bởi vì mất máu quá nhiều, sắc mặt trắng bệch.

Đột nhiên lúc này, Tiêu Dật thấy được một cái to lớn vách núi nhô lên, trước đó bởi vì thân ở giữa không trung, không có mượn lực, không cách nào tới gần vách núi vách đá, khiến cho Huyền Thiết Chùy Thủ không có đất dụng võ, giờ khắc này, cơ hội sắp tiến đến, chỉ gặp Tiêu Dật nắm chặt Huyền Thiết Chùy Thủ, đối thủ cái kia nhô ra vách núi, dùng sức cắm vào.

Lập tức một trận hỏa hoa loạn tung tóe, đá vụn bay loạn, Huyền Thiết Chùy Thủ vô cùng sắc bén đặc tính giờ phút này phát huy phát huy vô cùng tinh tế, chỉ gặp Tiêu Dật một tay gắt gao nắm chặt Huyền Thiết Chùy Thủ, theo thân thể hạ xuống, cắm vào vách núi chùy thủ liền giống như là cắt đậu phụ, từ trên xuống dưới, dọc theo Tiêu Dật rơi xuống phương hướng, vẽ ra một đạo thật dài khe hở.

Lúc này Tiêu Dật thân thể cùng vách núi không ngừng va chạm, thể nội vài tiếng giòn vang tiếng gãy xương truyền đến, thân thể tứ chi chỗ có nhiều tổn thương, mặc dù bởi vì mặc vào Kim Ti Bối Tâm, thấp xuống thân thể bởi vì cùng vách núi cao tốc va chạm mang tới vật lý tổn thương, nhưng vẫn là tránh không được mấy chiếc xương sườn phát sinh rất nhỏ gãy xương, cái này vẫn là bởi vì Kim Ti Bối Tâm che lại đại bộ phận yếu hại, nếu không sẽ càng thêm nghiêm trọng.

Nhưng gặp Tiêu Dật cắn chặt hàm răng, bất quá lúc này tốc độ của hần chung quy là chậm rãi hạ thấp xuống, đến cuối cùng, cho đến ngừng ở giữa không trung bên trong.

Giờ phút này Huyền Thiết Chùy Thủ cắm vào tại một cái đột ngột xuất hiện to lớn nhô ra trong vách núi cheo leo, gắt gao kẹp lại, Tiêu Dật giờ phút này nắm chặt chùy thủ, dán tại giữa không trung, ngừng lại.

Đúng lúc này, Tiêu Dật giương mắt nhìn xuống dưới, Tư Mã Cửu đã rơi xuống đến phía dưới cực xa chỗ, bởi vì Vân Vụ lượn lờ, sau đó liền biến mất ở trong mây mù, không rõ sống chết.

Mà Tiêu Dật không biết đến là, giờ khắc này Tư Mã Cửu bởi vì mất máu quá nhiều, tay chân bắt đầu rút gân run lên, lập tức Tư Mã Cửu cầu hy vọng sống sót lần nữa phá diệt, thầm nghĩ: "Ta mệnh hư vậy!"

Theo nó dần dần rơi xuống, càng đến gần phía dưới, trên vách đá dựng đứng cây tùng cũng dần dần tăng nhiều hơn, không đủ nửa ngày, Tư Mã Cửu nhưng cảm giác thân thể đầu tiên là đụng phải vài cây tán cây, bắn đi ra, tiếp theo lại đụng phải vài cây thân cây, ngay cả trên vách đá cây tùng đều cùng một chỗ cái này gãy gãy xuống, Tư Mã Cửu chỉ cảm thấy cả người giống như vạn kiếm chen vào, thiên đao vạn quả, cào đến mình đầy thương tích.

Cũng may có trước tán cây giảm bớt giảm xuống tốc độ, mà trên vách đá thân cây so với rừng rậm bên trong đại thụ che trời, so ra mà nói muốn mạnh đến rất rất nhiều.

Tại liên tục bẻ gãy không ít cây tùng về sau, Tư Mã Cửu va chạm đến một viên cuối cùng cây tùng thân cây thời điểm, như là gặp chày gỗ trọng kích, thân thể càng là trên không trung lật ra vài phiến, "Phanh" một tiếng té ngã trên đất, nện đến nát có bay loạn, giờ khắc này toàn thân cao thấp không có một chút hoàn hảo chỗ, càng thêm tổn thương càng thêm tổn thương, lập tức liền ngất đi.

Bởi vì cái gọi là sinh tử đều có mệnh, nửa điểm không do người. Sống hay chết, liền nhìn vận mệnh của hần. . .

Lại nói Tiêu Dật thân ở giữa không trung, mặc dù giờ phút này, tạm thời an toàn, nhưng cuối cùng không phải kế hoạch lâu dài, Tiêu Dật suy nghĩ phiền khác về sau, vận khởi nội lực, giờ phút này cũng không tiếp tục tiết nội lực, không chút do dự sử dụng một cái tay khác đối một bên vách núi càng không ngừng sử dụng Như Lai Thiên Thủ Chương, đập.

Theo Tiêu Dật huy chương hướng vách đá đánh tới, núi đá cứng rắn vô cùng, một chương đánh vào vách núi trên tảng đá, chỉ chấn động đến lòng bàn tay kịch liệt đau đớn, dùng cái này thời Tiêu Dật không nói đứt ngọc phân kim, nhưng ít ra cũng là vỡ bìa nứt đá chương lực, vách đá cũng chỉ là rơi xuống một chút xú đá vụn mảnh, có thể thấy được nó cứng rắn!

Bất quá giờ phút này Tiêu Dật cũng không lo được nhiều như vậy, theo Tiêu Dật đập, bởi vì cái gọi là khổ tâm người trời không phụ, có chí ắt làm nên. Nhô ra vách núi, đá vụn bay loạn, dần dần xuất hiện một cái chương ấn hình dạng cái hố, chỉ gặp Tiêu Dật sau đó năm ngón tay thành trảo, gắt gao đối cái hố Chop tới.

Vách đá vốn là cực đột ngột, lại núi đá đi qua phơi gió phơi nắng, cứng rắn như sắt, lại trượt vừa cứng, Tiêu Dật đảo cổ nửa ngày, ngón tay đều bị làm đến máu me đầm đìa, nhưng là công phu không phụ lòng người, dần dần, chỉ nghe phù một tiếng, cuối cùng Tiêu Dật tay trái đâm vào vách núi nham thạch cái hố bên trong, tay trái rốt cục làm ra một cái có thể vững vàng bắt lấy cửa hang.

Tiêu Dật tay trái gắt gao cố định trụ thân thể về sau, lần nữa nâng tay phải lên, rút ra Huyền Thiết Chùy Thủ, đối một bên dùng sức gọt lên, thời gian dần trôi qua, bên cạnh vách núi bị chẻ thành lỗ khám, theo thời gian trôi qua, lỗ khám càng lúc càng lớn, như thể dù sao cũng giao thế, mấy canh giờ về sau, dần dần xuất hiện một cái hình người bình đài.

Dần dần, Tiêu Dật bàn chân cũng có thể đứng giữa không trung nhô ra nhân tạo nham thạch trên bình đài, giờ phút này Tiêu Dật giương mắt nhìn lên,

trước mắt mệnh mang biển mây, không biết cao thấp, có thể nói là trên không chạm trời, dưới không chạm đất, không có chút nào đường ra, quả nhiên là một con đường chết. Tiêu Dật không khỏi bất đắc dĩ thở dài một hơi, thầm kêu một tiếng "Khổ quá!"

Bất quá Tiêu Dật cuối cùng không phải chỉ sẽ oán trời trách đất hạ người, mặc dù giờ phút này thâm xử giữa không trung, nhưng là đến một lần có Đan Dược bổ sung, thứ hai lại Huyền Thiết Chùy Thủ chỉ lợi, mình cứ như vậy một mực hướng phía dưới đào, không tin lấy không được địa điểm.

Cứ như vậy, Tiêu Dật tại giữa không trung sử dụng Huyền Thiết Chùy Thủ dùng sức đào lấy vách núi, luyện công, đào hang, ngày qua ngày, bình đài dần dần biến thành cỡ nhỏ sơn động, như thế không ngừng tuần hoàn, một mỗi liền luyện công, nghỉ ngơi tốt liền tiếp tục đào chân tường, Tiêu Dật tin tưởng vững chắc chỉ cần cuộc vung thật tốt, không sợ góc tường đào không ngã.

Hướng chỉ có được vô cùng sắc bén Huyền Thiết Chùy Thủ, càng là như hổ thêm cánh kiêu, tựa như muốn đào ra một cái quang minh tương lai. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Không biết làm gì

Tục ngữ nói thương cân động cốt một trăm ngày, gần hơn bốn tháng thời kỳ, tại cái này Huyền Không sơn động trong sinh hoạt, mặc dù ngẫu nhiên có chim bay bay qua, nhưng là phần lớn thời gian Tiêu Dật đều là sử dụng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan bổ sung năng lượng, tuy có Nội Lực Hộ Thể, nhưng là cơ bản ba bốn ngày liền sẽ tiêu hao hết một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan năng lượng, có thể nói là ba tháng không biết thịt tư vị, trực giác đến miệng nơi đều nhạt nhẽo vô vị.

Tiêu Dật thật có thể nói là ăn gió uống sương, bất quá tốt trong khoảng thời gian này không người đã quấy rầy, đang đào một cái có thể dung nạp người trưởng thành lớn nhỏ sơn động về sau, Tiêu Dật dứt khoát trước an tâm chữa khỏi vết thương lại nói, dù sao thân thể mới là tiền vốn làm cách mạng, có câu nói là ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi, tại đường thương thời kỳ, hấn hết sức chuyên chú, tâm vô bàng vụ địa điểm dốc lòng luyện công, thời gian trôi qua nhanh chóng.

Trong nháy mắt, đông đi xuân tới, hoa rơi hoa nở. Tiêu Dật không chỉ có thương thể khôi hấn, mà lại cảnh giới thăng liền hai tầng, Hấp Công Yếu Quyết cùng Hàn Băng Chân Quyết hai môn nội công tâm pháp đồng đều đã Viên Mãn, bây giờ Tiêu Dật vận khởi hàn băng chân khí, hóa khí thành sương, ngưng sương thành băng, không đáng kể, thậm chí bởi vì Hấp Công Yếu Quyết tiến vào cảnh giới viên mãn, Côn Dược Bắc Minh Thiên Phú đều cùng theo một lúc tiến giai.

Về phần quyền chương ngoại công chiêu thức, Như Lai Thiên Thủ Chương cùng Nhất Dương Thần Chỉ cũng là không có chút nào ngoài ý muốn tiến vào Viên Mãn chỉ cảnh, đáng tiếc duy nhất trong động chật hẹp, không cách nào tu luyện khinh công, cho nên khinh thân Công Pháp một mực dậm chân tại chỗ, bất quá dù vậy, Tiêu Dật cũng là vui vẻ không thôi, bây giờ như lại đối đầu Tư Mã Cừu, Tiêu Dật tin tưởng mình cho dù không phải nắm vững thắng lợi, nhưng cũng không trở thành cùng trước đó đồng dạng, ngàn dặm đào vong, thủ đoạn ra hết.

Sống qua từ từ trời đông giá rét, Tiêu Dật nhìn xem ngoài động vạn vật khôi phục, không khỏi thét dài một tiếng, vui sướng triển khai thuộc tính của mình giới diện:

"Ngũ đại thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 40(25+ 5+ 10) thân pháp 80 Ngũ Tinh 305 Căn Cốt 125(70+ 25+ 30) định lực 65(45+ 10+ 10) "

"Ngũ đại phát triển thuộc tính: Quyền chương 90(50+ 20+ 20) kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110 "

"Tam đại tổng hợp thuộc tính: [Hậu Thiên tàng bay] nhất lưu Vô Giả, sinh mệnh 200/ 200 nội lực 3600/ 3600 "

"Thiên Phú 1: [Khinh Thân Cao Siêu] gia tăng tức chủ di động năng lực, tức chủ tốc độ di chuyển đề cao. "

"Thiên Phú 2: [hấp tinh *] lúc công kích hấp thu không cao hơn tự thân nội lực giới hạn trên địch quân nội lực, cũng tạo thành phong huyết hiệu quả, làm đối phương trong một khoảng thời gian không cách nào khôi phục nội lực. "

"Thiên Phú 3: [Nội Lực Hộ Thể] nội lực tràn đầy tại thân thể tứ chi ngũ tạng lục phủ ở giữa, được trình độ nhất định giảm bớt nhận tổn thương. Như vượt qua giới hạn trên, thì không cách nào có hiệu lực. "

"Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 5/ 12), độ thành thạo 15000/ 150000, Đăng Đường Nhập Thất. "

"Ngoại công 2: Cơ sở quyền chương, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 3: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 4: Cơ sở đào pháp, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 5: La Hán quyền, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 6: Sài Sơn Đào Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 7: Tiểu Hồng Quyền, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 8: Bồ Tước Xung Thiên, độ thành thạo 305/ 600, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Ngoại công 9: Đại Hồng Quyền, độ thành thạo 2000/ 2000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 10: Như Lai Thiên Thủ Chương, độ thành thạo 2500/ 2500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 11: Nhất Dương Thần Chỉ, độ thành thạo 3000/ 3000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Ngoại công 12: Nhất Vĩ Độ Giang, độ thành thạo 1015/ 4000, Dung Hội Quán Thông. "

"Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 3: Kinh Thôn Yếu Quyết, độ thành thạo 1500/ 1500, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 4: Hồn Nguyên Công pháp, độ thành thạo 5000/ 5000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 5: Hấp Công Yếu Quyết, độ thành thạo 10000/ 10000, Đăng Phong Tạo Cực. "

"Nội công 6: Hân Băng Chân Quyết, độ thành thạo 15000/ 15000, Đăng Phong Tạo Cực. "

Giờ phút này Tiêu Dật nội lực sung túc, trạm trong sơn động, ngón trở tay phải như chậm thực nhanh địa điểm liên tục điểm ra, chỉ nghe "Suru suru suru" vài tiếng nhẹ vang lên, mấy đạo thẳng tắp chỉ phong bắn ra, trong sơn động trên vách đá, liên tiếp ra mấy cái một thước sâu lỗ thủng.

Tiêu Dật nhất thời hưng khởi, dứt khoát tùy thân mà động, mỗi một lần xuất thủ, chính là năm đạo chỉ kinh rời khỏi tay, sơn động trên vách đá chỉ một thoáng như bị đánh thành cái sàng đồng dạng, lộ ra một cái khá lớn cái hố.

Như thế sau một nén nhang, Tiêu Dật nội lực dần dần tiêu hao hoàn tất, lúc này mới ngừng lại.

"Thật sự là quá lợi hại!" Tiêu Dật nhìn thấy cảnh giới viên mãn Nhất Dương Thần Chỉ, lại có như thế hiệu quả kinh người, mà lại lấy trước mắt mình nội lực, tin tưởng thời gian một nén nhang, tuyệt đối là địch nhân ác mộng. Tiêu Dật đối với cái này khen không dứt miệng. Tin tưởng theo tu vi làm sâu sắc, nội lực đề cao, chỉ sẽ càng thêm lợi hại.

Sau một khoảng thời gian, Tiêu Dật thể nội nội lực lần nữa về đầy, Tiêu Dật liền vội vàng đi ra sơn động, chuẩn bị tìm kiếm đường ra, trong lúc nhất thời ngay cả hệ thống đến tốt cùng có thể giải khóa nào bí tịch đều không lo nổi, thật sự là bởi vì rời nhà thời gian dài như vậy, Tiêu Dật trong lòng rất là lo lắng cùng quái niệm mầu thân.

Bởi vì cái gọi là mà đi ngàn dặm mẹ lo lắng, gió lộ sương lạnh nguyệt chiếu thu; càng niệm tình hân hương người xa quê xa, trước động nửa đêm tổng khó hưu. Rồi đi thôn trước trước sau sau hơn năm tháng, mầu thân chỉ sợ là trông mòn con mắt đi!

Thu hồi sâu tư, đứng cửa hang, Tiêu Dật nhìn lên bốn phía tình thế, giương mắt nhìn lên trên, cao vút trong mây, toàn bộ là bóng loáng nham thạch, hướng lên leo núi là quyết chuyện không thể nào; dưới chân Vân Vụ phong tỏa, một chút nhìn xuống, càng là sâu không thấy đáy thâm cốc, Tiêu Dật ném một khối đá vụn, nửa ngày nay không có trả lời, hướng chỉ cho dù xem như đến đáy cốc, mười phần * cũng chưa chắc có đường ra.

Duy nhất biện pháp là dọc theo vách núi sườn dốc, chậm rãi đào ra một cái đặt chân địa điểm, sau đó nhìn xem ngang bờ, phải chăng có thể gặp được một chút sinh trường tại trên vách đá cây tùng, nói như vậy không chừng còn có một tia hi vọng.

Nói cho cùng, đều do mình khinh công không tốt, nếu là có thể học sẽ Thuấn Di, điểm ấy độ khó tính là gì, bất quá lúc này nước xa không cứu được lửa gần, Tiêu Dật lấy ra Huyền Thiết Chủy Thủ, dọc theo vách núi sườn dốc, đào ở sơn động một bên, cước bộ rơi xuống đất, từng bước từng bước ra đào.

Mỗi đào xong hai cái điểm dừng chân, liền tiến lên trước một bước, vách đá vốn là cực đột ngột, nửa thiên tài đi về phía trước không đủ trăm trượng, Tiêu Dật cẩn rằng, lại là nửa ngày đi qua, sắc trời dần dần muộn, Tiêu Dật giờ phút này đã thân mệt kiệt lực, tình trạng kiệt sức, lại không thể không trở lại lúc đầu trong sơn động, về động về sau, đi đứng mềm nhũn, đặt mông ngồi xuống, nghỉ ngơi tại chỗ.

Như thế khôi phục nội lực về sau, màn đêm buông xuống, giờ phút này trong bóng đêm cũng không thích hợp tiếp tục công việc, lúc này Tiêu Dật không thể không không biết làm gì, lập tức mặt ủ mày chau, nếu là dạng này, chỉ sợ cũng không thể thực hiện được, trái lo phải nghĩ về sau, Tiêu Dật một cổ vô danh lửa cháy, không hiểu phiền não, nắm đấm khớp xương thậm chí cạc cạc vang lên.

Đột nhiên, Tiêu Dật quay người đối sơn động vách tường, sử xuất Như Lai Thiên Thủ Chương, một trận đánh tung đòn sức đánh. Hắn lúc này nội lực sung túc, càng thêm tu vi đến Hậu Thiên tầng bảy luyện tinh chí cảnh, mỗi một chương sử xuất có lớn lao uy lực, mỗi một lần đánh trúng vách tường càng là đá vụn bay múa.

Ai ngờ một trận phát tiết về sau, sơn động phía sau vách đá ầm ầm có tiếng vang truyền đến, bắt đầu Tiêu Dật còn tưởng rằng là ảo giác, về sau chăm chú thăm dò một phen, lúc này mới xác định là vách núi về sau truyền đến tiếng vang, cho thấy phía sau chí ít có trống trải chỗ.

Lúc này Tiêu Dật lập tức tinh thần tỉnh táo, dùng sức đập mạnh, đột nhiên phịch một tiếng, mơ hồ có tảng đá từ vách núi một bên khác rơi xuống.

Một khi phát hiện phía sau vách đá có khác cần khôn, có động thiên khác, chỉ một thoáng liền đem tất cả phiên não ném đến tận lên chín tầng mây, lúc này hắn móc ra Huyền Thiết Chủy Thủ, dùng sức đâm mạnh, chỉ gặp Huyền Thiết Chủy Thủ oạch một tiếng đâm vào vách núi, rút ra chủy thủ về sau, trên thạch bích liền xuất hiện một cái hố lõ, mơ hồ có tia sáng truyền đến.

Thấy thế, Tiêu Dật trong lòng không khỏi đại hỉ, cái này phía sau vách đá quả nhiên có khác cần khôn, lập tức hiểu, tại bất cứ lúc nào, cũng không thể dễ dàng buông tha, bởi vì vĩnh viễn cũng không sẽ biết một giây sau phát sinh cái gì, nếu là mình trước đó tiếp tục đào hang, có lẽ sớm đã phát hiện loại tình huống này, quả nhiên là nhất ẩm nhất trắc, hẳn là tiền định.

Như thế, Tiêu Dật liền càng thêm ra sức sử dụng Huyền Thiết Chủy Thủ, từ lỗ thủng chung quanh bắt đầu phá hư.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Có động thiên khác

Mặc dù mùa xuân ba tháng, thảo trường oanh phi, lại là một năm xuân hoa rực rỡ thời; nhưng là giờ phút này bóng đêm như nước, ánh trăng cùng tinh quang tương hồ tranh nhau phát sáng lấp loè, tản mát ra một tia u lãnh quang mang, gió đêm thổi tới, mang đến từng tia ý lạnh.

Tại cái này dưới ánh trăng, trong sơn động cái kia một tia sáng trong bóng đêm dễ thấy ngoài định mức sáng tỏ.

Theo lỗ thủng càng lúc càng lớn, tia sáng cũng càng ngày sáng, không bao lâu công phu, đầu đã có thể từ trong động vuron vào, Tiêu Dật lập tức đem trên vách đá lỗ thủng nện đến hơi lớn hơn chút nữa về sau, liền dứt khoát chui vào.

Tiêu Dật Huyền Thiết Chủy Thủ nơi tay, nâng tại trước người, theo thân thể chui vào về sau, phạm là gặp được so sánh hẹp đường hầm, liền sử dụng Huyền Thiết Chủy Thủ dừng lại mãnh liệt gạt, sau đó rời khỏi trống rỗng, thanh lý đá vụn, như thế vừa đi vừa về giây vò một cái buổi tối, lúc này mới không sai biệt lắm đem hẹp hẹp đường hầm dọn dẹp mấy lần.

Bò qua hẹp hẹp đường hầm về sau, cuối cùng xuất hiện tại trong lòng núi trong một cái hang đá, lúc này rốt cục có thể đứng thẳng hành tẩu về sau, Tiêu Dật dứt khoát nghỉ ngơi một sẽ, dù sao một đêm chưa ngủ, ít nhiều có chút mỏi mệt, thể lực khôi phục không sai biệt lắm thời điểm, liền lần nữa dọc theo sơn động thông đạo đi thẳng về phía trước.

Lòng núi này hang đá, đường rẽ tuy không, nhưng nó quanh co khúc khuỷu, có thể nói là chín quẹo mười tám rẽ, theo dần dần tiến lên, không biết đi được bao lâu, gạt nhiều ít cong. Chợt nghe ầm ầm ừ ừ thanh âm, loáng thoáng tại vang lên bên tai, ngưng thần nghe qua, truyền đến một trận tiếng nước, Tiêu Dật trong lòng không khỏi lấy làm kỳ, âm thầm nói thầm: "Cái này sâu trong lòng núi, trong thạch động, ở đâu ra lao nhanh tiếng nước chảy?"

Tiêu Dật dạo chơi tiến lên, trong động loạn thạch đá lóm chớm, dọc theo đường đủ loại quái thạch tự nhiên đắp lên lấy, quanh co, thông đạo thời rộng thời hẹp, rộng chỗ có thể dung mấy chục người, hẹp nhất một người thông qua cũng phải xoay người nghiêng người bò.

Tiêu Dật đưa tay sờ soạng, trên vách động mọc đầy rêu xanh, nơi này chẳng những ít ai lui tới, mà lại dị thường âm lãnh ẩm ướt.

Lại đi một trận về sau, một đạo thanh âm điệp tai nhức óc truyền đến, dòng nước thanh âm lao nhanh không ngớt, dị thường rõ ràng, Tiêu Dật không khỏi mừng rỡ, tựa như lối đi này đã đến cuối cùng.

Lần nữa chuyển một ngã rẽ về sau, đột nhiên, sáng ngời dần dần tăng, gió mát phát phơ, thủy khí quất vào mặt mà đến, cửa hang chỗ, có một đầu treo lủng lẳng rộng lớn thác nước, thanh thế tranh đoạt người, lóe sáng như kỳ quan, toàn bộ hang đá, đều tại thác nước kia bao phủ phía dưới, tựa như màn nước động thiên.

Tiêu Dật cẩn thận nhìn một trận về sau, nhìn không được lòng hiếu kỳ, lập tức liền chậm rãi hướng phía trước đi đến. Cửa hang bề rộng chừng một trượng, Tiêu Dật tay vịn vách đá, dò xét thủ hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Chỉ gặp vách đá Chihiro, nhìn xuống vực sâu, là một đạo sâu không thấy đáy thâm cốc u ẩm, thác nước từ đỉnh núi phía trên thẳng rù xuống mà xuống, bởi vì thủy thể quá quá mạnh liệt, xung lực vô cùng lớn, ào ra mà xuống, kích tình bành trướng, tung tóe bay ra mịt mờ hơi nước, thật ứng với câu kia phi lưu trực hạ tam thiên xích, nghi là ngân hà rót xuống từ chín tầng trời.

Liếc nhìn qua, giống như một đạo màn che, rù xuống cửa hang, kỳ thật cách xa nhau hang đá còn có cách xa hơn một trượng, ngoại trừ ánh sáng mắt thường nhìn thấy được mạng cách nước xuyên vào trong động bên ngoài, một đám cảnh vật đều bị cái kia màn che ngăn trở.

Cửa hang dù sao cũng nhìn lại, có lẽ là bởi vì năm này tháng nọ hấp thu hơi nước nguyên nhân, trước động một phiến ẩm ướt, rêu xanh doanh tắc, trơn trượt vô cùng, còn có một số thật dài dây leo, vừa to vừa dài, từ cửa hang rù xuống, thẳng vào u ẩm.

Tiêu Dật dùng tay kéo một phát, dây leo tính bền dẻo mười phần, xem bộ dáng là trải qua không ít tuế nguyệt, lúc này mới đáng đáp như thế trắng kiện.

Có câu nói là đọc vạn quyển sách không bằng đi vạn dặm đường, cổ nhân thật không lừa ta, này chờ hiểm tuyệt kỳ cảnh, há lại ở trong sách có thể nhìn thấy?

Giờ phút này ánh bình minh vừa ló rạng, mượn quang mang, Tiêu Dật tuyền một cây thô nhất dây leo, nắm lấy dây leo, thuận thế mà xuống, trọn vẹn sau một lúc lâu, thân hình dừng lại, lúc này mới đến mặt đất.

Tiêu Dật buông ra dây leo, quay người hướng nhìn bốn phía, giờ phút này mới phát hiện u ẩm mặt nước rất rộng, thô sơ giản lược nhìn một chút, ước chừng hơn trăm trượng, kỳ quái là theo thác nước dòng nước, đầm nước mặt nước cũng không thấy trướng, tựa hồ u ẩm có thể như trăm sông đổ về một biển. Tiêu Dật hơi suy nghĩ một chút, liền minh bạch cái này u ẩm dưới đáy chỉ sợ có khác mạch nước ngầm tuần hướng không biết chỗ, cũng có thể là đầm nước sâu ngàn thước còn không chỉ.

Dọc theo u ẩm biên giới, Tiêu Dật khinh khinh nhảy lên, rất nhanh, liền đi ra đầm nước biên giới, nhất thời hưng khởi, Tiêu Dật tại này son động đáy vực cẩn thận thăm dò lên, nhìn xem phải chăng có thể tìm tới đi ra thông đạo.

Trên đường đi, Tiêu Dật đảo mắt tứ phương, nhưng gặp đầm nước bốn phía núi cao vờn quanh, tựa hồ từ xưa tới nay, chưa hề có dấu chân người từng tới. Hơn trăm trượng trên mặt đất Thanh Tùng xanh ngắt, cỏ xanh như tấm đệm, thảo trường oanh phi, xen lẫn vô số hoa trên núi, hoa thorn cỏ lạ chim hót véo von, cảnh vật tú lệ, sắc màu rực rỡ, hoa hồng cây xanh, xen lẫn nhau thấp thoáng.

Tiêu Dật dưới chân đạp trên mềm mại cỏ mịn, trong mũi nghe thanh u hương hoa, nhìn xem một chút gọi không ra tên trên cây, trái cây từng đồng. Nơi xa một góc cự long không biết trải qua trăm ngàn vạn năm, thô như cối xay, mặt nhánh mậu lá, ẩm ruộng đất hứa, Tiêu Dật làm sao tưởng tượng nổi tại vách núi này đặt được trong son cốc, lại có cái này chờ cảnh sắc, càng sẽ không nghĩ tới có dạng này một cái động Thiên Phúc địa điểm?

Ít khi, Tiêu Dật không lo được dò xét cảnh đẹp trước mắt, buông ra bước chân, một đường hướng về phía trước chạy gấp, chạy thẳng tới trọn vẹn hơn một canh giờ, mấy chục dặm có thừa, lúc này mới gặp được một ngọn núi cao chặn đường.

Giương mắt nhìn lên, nhưng gặp son phong cao vút trong mây, xuyên thẳng mây xanh, hiểm trở dốc đứng, mặc dù son phong cách mặt đất hơn mười trượng chỗ, mơ hồ dài một chút Thảo được, nhưng là tuyệt khó men bám vào. Bây giờ tuyệt khe ngàn trượng, một bên là thác nước màn ngày, một bên là vạn trượng ngọn núi hiểm trở. Đây thật là trên không chạm trời, dưới không chạm đất, xưa nay chưa từng có, sau này không còn ai một chỗ Mặt cảnh chỉ địa, cũng là một chỗ khốn địa, đến tận đây, đáy vực trên mặt đất không có chút nào đường ra, triệt để vỡ vụn Tiêu Dật mong đợi.

Tiêu Dật quay đầu, trong lòng còn sót lại một tia may mắn, chính là tại cái kia u ẩm dưới đáy, nhìn phải chăng có dưới mặt đất mạch nước ngầm, nếu có thể như thế, mới có thể Khôn Long Thăng Thiên.

Nghĩ đến liền làm đến, Tiêu Dật lần nữa trở về u ẩm về sau, một phen chuẩn bị phía dưới, liền chuẩn bị tìm kiếm đáy đầm.

Roi xuống nước về sau, một chút lúc đầu du lịch thật tốt không vui không biết tên thái sắc Tiểu Ngư, bị Tiêu Dật cả kinh bốn phía tán loạn, Tiêu Dật mỉm cười, liền tiếp theo không ngừng hướng phía dưới kín đáo đi tới, một trượng, năm trượng, đang lặn xuống hai mươi trượng chỗ đã là cực hạn.

Tiêu Dật không nghĩ tới đáy đầm sâu như vậy, hai mươi trượng chỉ thích lắm tương đương không đủ một phần mười, đầm nước đã dần dần trở nên rét lạnh, nếu như không phải Tiêu Dật có Nội Lực Hộ Thể, chỉ sợ cái này chỉ riêng hàn khí liền không chịu nổi!

Tiêu Dật gặp đã đến đạt cực hạn, chưa lặn xuống đáy đầm, không thể không một bên vận hành nội lực chống cự lại hàn khí, một bên chậm rãi nổi lên mặt nước.

Đi đến bên bờ, Tiêu Dật đặt mông ngồi dưới đất, thở dài, vốn cho rằng trời không tuyệt đường người, nhưng là bây giờ xem ra, chỉ sợ thời gian ngăn mình là thật không ra được, không khỏi như đưa đám.

Bây giờ bày ở trước mặt mình chỉ có hai con đường, một đầu chính là khinh công tấn cấp, mạo hiểm từ mình đào son động nơi đó, nhảy xuống, đánh cược một lần; đầu thứ hai, chính là chờ mình nội công tấn cấp, tiếp tục lặn xuống, nhìn có thể hay không thuận đáy đầm mạch nước ngầm ra ngoài, trừ cái đó ra, trừ phi đột nhiên đã mọc cánh, không phải không có lựa chọn nào khác.

Suy tư hoàn tất, xem ra mặc kệ cuối cùng sử dụng loại nào phương pháp, mình trước mắt còn là tu luyện khinh công, cố gắng tăng lên cảnh giới, mới là Vương đạo.

Nghĩ xong sau, chỉ nghe Tiêu Dật đối mặt đầm nói rằng: "Con cá a con cá, cũng đừng trách ta ăn người, chỉ là ta bụng thật sự là bắt tranh khí a, cái này không xem lại các người, nó liền huyền não càng mừng hơn, các người là không sẽ để ý ta bắt các người đến lấp đầy nó đi, các người nếu là để ý liền nổi

một tiếng, cái kia, đừng nói ta không cho người cơ hội, chính các người đều không nói lời nào, vậy ta coi như là mặc định các người không ngại a, đã như vậy, ta cũng sẽ không khách khí. "

Nguyên lai hần đối trong nước Tiểu Ngư lớn nói một trận về sau, liền từ trong hàn đàm nắm một chút Tiểu Ngư, nướng, thử nghiệm nhỏ một ngụm về sau, phát hiện không có vấn đề gì, liền ăn như gió cuốn, lấy thỏa mãn ăn uống chi dực, dù sao ba tháng không biết thịt tư vị, Tiểu Dật miệng nơi thật sự là nhạt nhẽo vô vị, tiếc nuối duy nhất là không có gia vị. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Giảng Long Thần Chưởng

Ăn uống no đủ về sau, Tiểu Dật liền tiến vào Võ Hiệp Hệ Thống, đối Tân Thủ Đạo Sư nói rằng: "Ta bây giờ cảnh giới liên tục tăng lên, có phải hay không lại có thể giải tỏa một ít bí tịch?"

"Đỉnh! Kiểm tra đến tức chủ cảnh giới tăng lên, có thể liên tục giải tỏa mười lần, phải chăng giải tỏa?" Tân Thủ Đạo Sư trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, lời ít mà ý nhiều nói.

Mười ngay cả ra a, lại một lần có thể giải tỏa nhiều như vậy vật phẩm, Tiểu Dật đại hi, gặp hần như vậy dứt khoát, cũng không nói nhảm, vội nói: "Giải tỏa!"

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Đại Lực Kim Cương chưởng một bản, Địa Cấp hạ đẳng quyền chưởng bí tịch, chưởng pháp uy mãnh dị thường, giống như kim cương xuất chưởng, có thể cách không đánh ra lăng lệ chi cực chưởng lực. Điều kiện tu luyện quyền chưởng 60, lực cánh tay 20, Viên Mãn sau lực cánh tay + 25, quyền chưởng + 10. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Tiêu Dao Chiết Mai Thủ một bản, Địa Cấp trung đẳng quyền chưởng bí tịch, chung bao quát ba đường chưởng pháp cùng ba đường bắt pháp, hết thầy lục lộ võ công, Thiên Hạ bất luận cái gì chiêu số võ công, đều có thể tự hành hóa tại cái này 'Tiêu Dao Chiết Mai Thủ' bên trong. Càng ẩn chứa có kiếm pháp, đao pháp, tiên pháp, thương pháp, côn pháp, tiễn pháp chờ chút các loại binh khí tuyệt chiêu, biến pháp phức tạp. Điều kiện tu luyện quyền chưởng 80, lực cánh tay 40, Viên Mãn sau lực cánh tay + 15, quyền chưởng + 25. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Sinh Tử Lục Dương Chưởng một bản, Địa Cấp thượng đẳng quyền chưởng bí tịch, này chưởng pháp uy lực cực lớn, nhẹ nhàng phiêu dật, thanh tao lịch sự hết tuyền; chiêu chiêu hung hiểm, công hướng địch nhân yếu hại; cử trọng nhược khinh, tiêu sái như ý mà lại xuất chưởng thời điểm dù sao cũng song chưởng được các vận âm dương khác biệt nội kinh, lớn Viên Mãn sau liền có thể thi triển Sinh Tử Phù, lại cùng Sinh Tử Phù tương sinh tương khắc, có thể dùng này công hóa giải thể nội Sinh Tử Phù. Điều kiện tu luyện quyền chưởng 100, lực cánh tay 60, Viên Mãn sau lực cánh tay + 20, quyền chưởng + 25. "

"Đỉnh! Chúc mừng thu hoạch được lớn bản đảo, số lượng 99, hoàn mỹ Tứ Tinh linh đan, nghe nói vì Nam Cực Tiên Ông còn sót lại tại Nhân Gian đào mừng thọ cùng cây kết, mặc dù không cách nào gia tăng tuổi thọ, nhưng là có thể cải thiện thể chất, ngũ đại thuộc tính cơ sở các + 15, mỗi người chỉ có phục dụng viên thứ nhất mới có hiệu, nhiều lần phục dụng vô hiệu. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Hóa Công Yêu Quyết một bản, Địa Cấp hạ đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 70, định lực 20, Viên Mãn Hậu Thiên phú hấp tính * thăng cấp làm Hóa Công *, có thể hóa đi không cao hơn tự thân cảnh giới địch quân nội lực, Căn Cốt + 40. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Vô Tương Thần Công một bản, Địa Cấp trung đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 90, định lực 40, Viên Mãn sau thấy một lần là minh, một học là thông, không đến diện mạo bên ngoài, không có dấu vết mà tìm kiếm, chỉ cần biết cái khác võ công chiêu thức, cấy vào uy lực của nó vô cùng, có thể bắt chước Thiên Hạ bất luận cái gì võ học chiêu thức tuyệt học, thậm chí trò giỏi hơn thầy. Định lực + 35, Căn Cốt + 10. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Kim Cương Bàn Nhược Công một bản, Địa Cấp thượng đẳng tâm pháp bí tịch. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 110, định lực 60, Viên Mãn Hậu Thiên phú Nội Lực Hộ Thể thăng cấp làm Kim Chung Tráo, có cường đại lực phòng ngự, có nhất định xác suất trong chiến đấu trên phạm vi lớn giảm miễn tổn thương. Ngũ đại thuộc tính cơ sở các + 10, nội lực + 500. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải Tỏa Thiên Tâm Bảo Giáp một kiện, Ngũ Tinh Địa Khí, nhẹ như sương mù cốc, mỏng như cánh ve, đao thương bất nhập, lực phòng ngự siêu cường, thời khắc mấu chốt có thể ngăn cản Trí Mệnh Nhất Kích, thật to tăng cường người mặc sinh tồn năng lực. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Long Đẳng Cửu Thiên một bản, Thiên cấp hạ đẳng khinh công bí tịch. Điều kiện tu luyện thân pháp 160, Căn Cốt 100, Ngũ Tinh 100, Viên Mãn sau cao nhảy lên vọt, kiểu như du long, tại dâng lên chi thể, đem kiệt thời điểm, có thể không tá trợ bất luận cái gì vật thể, chỉ dựa vào thân hình trên không trung đánh một lần xoáy, liền có thể lập tức cất cao, như là liên tục, liền có thể xoay quanh mà lên đạt hai ba mươi trượng, thân pháp + 40. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Giáng Long Thần Chương một bản, Thiên cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch, này chương pháp uy lực công kích cực kỳ to lớn, chỉ dương chỉ cương chỉ kiên, có thể Cách Không Thủ Vật lại không nhìn chỗ lấy chỉ vật trọng lượng, tùy ý mang tới công kích địch nhân, khiến cho địch nhân khó lòng phòng bị. Điều kiện tu luyện quyền chương 120, lực cánh tay 80, Ngộ Tính 100, Viên Mãn sau lực cánh tay + 25, quyền chương + 30. "

Nếu như nói ba quyển nội công tâm pháp cực đại tăng cường Tiêu Dật sinh tồn năng lực bên ngoài, như vậy một bản Thiên cấp hạ đẳng khinh công bí tịch Long Đẳng Cửu Thiên để Tiêu Dật như hồ thêm cánh, có rồi đi nơi này hi vọng, về phần một quyển khác Thiên cấp bí tịch Giáng Long Thần Chương, thì để Tiêu Dật càng là mừng rỡ, mừng rỡ như điên.

Lần này mười ngày cả có thể nói là từ trước tới nay, chất lượng tốt nhất một lần, không nói nhiều nói, Tiêu Dật tại phục dụng xong một viên lớn bản đảo về sau, thiếp thân mặc vào Thiên Tâm Bảo giáp, bên ngoài lại chụp vào một tầng Kim Tí Bối Tâm, song trọng phòng hộ, cuối cùng mới là áo vải.

Mặc y phục về sau, Tiêu Dật liền một hơi đem có thể tu luyện bí tịch toàn bộ tu luyện hoàn tất, sau năm canh giờ:

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Đại Lực Kim Cương chương, trước mắt độ thành thạo 320/ 1000, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Tiêu Dao Chiết Mai Thủ, trước mắt độ thành thạo 320/ 2000, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Hóa Công Yếu Quyết, trước mắt độ thành thạo 320/ 10000, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Vô Tương Thần Công, trước mắt độ thành thạo 320/ 20000, Sơ Khuy Môn Kính. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Kim Cương Bàn Nhược Công, trước mắt độ thành thạo 320/ 30000, Sơ Khuy Môn Kính. "

Tiêu Dật quan sát tỉ mỉ trên thân bí tịch về sau, liền trên thân đã học được khinh công mà nói, còn có Bồ Tước Xung Thiên cùng Nhất Vĩ Độ Giang chưa Viên Mãn, tin tưởng không dùng đến năm ngày, liền có thể Viên Mãn, bây giờ hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, Tiêu Dật liền có thể yên lòng đi tu luyện khinh công.

Lúc này đang lúc cuối xuân ba tháng, đầu cành một片片 xanh nhạt, Tiêu Dật sâu hít sâu vài khẩu khí, chỉ cảm thấy một cỗ hương hoa cỏ khí xuyên vào trong lồng ngực, thật sự là thư thái nói không nên lời hưởng thụ. Hai ba tháng chính vào chim sẻ đẻ con thời gian, đi xuyên qua cái này đầy cốc rừng cây ở giữa, có thể nghe được liên tiếp tiếng chim hót, líu ríu.

Đại bộ phận chim sẻ đều tại đầu cành bên trên, nhưng cũng có số ít chim sẻ trên mặt đất tìm kiếm lấy đồ ăn, ngay vào lúc này, Tiêu Dật ngừng bộ pháp, ở phía trước cách đó không xa trên mặt đất, một con chim sẻ chính nhảy cả tung tìm lấy đồ ăn.

Tiêu Dật nín thở tĩnh khí, bước chân trên mặt đất một điểm, cả người vèo một cái bay ra. Thế nhưng là chim sẻ linh hoạt dị thường, Tiêu Dật vừa đứng dậy, chim sẻ bị kinh đến, giương cánh muốn bay, liền hướng một bên bay ra, Tiêu Dật thở hồng hộc, một mối đầu đầy mồ hôi, dùng nói bất được, ngay cả lông vũ cũng không đụng tới một cây.

Lập tức cẩn thận hồi tưởng Bồ Tước Xung Thiên bí tịch bên trên một chút vọt cao nhào thấp, vung bắt lấy bộp pháp môn, chỉ là quyết khiếu mặc dù linh hội, nhất thời bên trong lại không dễ dàng dùng đến. Dù sao trong rừng khoáng đạt, chim sẻ có thể tùy ý tự do bay lượn, Tiêu Dật tu luyện độ khó không thể nghĩ ngờ sâu hơn rất nhiều.

Bất quá theo luyện tập gia tăng, Tiêu Dật dần dần nắm giữ một chút trần trọc na di kỹ xảo, lập tức cảm thấy thân hình bén nhọn rất nhiều. Cứ như vậy, lấy trong rừng cây chim sẻ vì thí luyện đối tượng, từng bước một luyện Bồ Tước Xung Thiên khinh công.

Hôm sau, bắt đầu thời gian dần qua có thể bắt lấy một hai con chim sẻ, thế nhưng là hần nắm qua chim sẻ, cánh tổng sẽ xuất hiện một điểm vấn đề, mỗi khi hần buông tay ra về sau, những này chim sẻ đều khó mà lập tức bay lên, Tiêu Dật minh bạch thủ pháp mình còn chưa đủ thuần thực.

Huấn luyện hồi lâu, Tiêu Dật đem đơn giản đến cực điểm động tác làm trăm ngàn lần, dùng trên người áo mỏng lau mồ hôi, theo ngày qua ngày luyện tập, ngày thứ ba, lại Tróc Ma Tước, vọt lên thời cao vài tấc, xuất thủ thời cũng mau lẹ rất nhiều.

Đến ngày thứ tư, theo Tiêu Dật tu luyện khinh công đề tụng thuật cùng cảm ngộ công phu làm sâu sắc, cuối cùng có thể nhẹ nhõm bắt lấy chim sẻ mà không sẽ đối nó tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Như thế luyện tập không ngừng, ngày qua ngày, ngày có tiến cảnh. Tiêu Dật thiên tư thông minh, dụng công chăm chỉ, có khả năng bắt lấy chim sẻ không ngừng gia tăng, đến hai sau ba tháng, nhỏ chim sẻ đã trưởng thành, tại Tiêu Dật bồi luyện thúc đẩy, thế mà tốc độ có nhất định tiến hóa, so trước đó chim sẻ bay càng nhanh hơn.

Nguyên lai Tiêu Dật cùng những này chim sẻ cộng đồng tiến bộ.

Một ngày này, rừng cây bên trong, nhưng gặp Tiêu Dật vận khí công phu, trong nháy mắt liền vọt tới chim sẻ trước người, duỗi ra tay nhỏ, khinh khinh chụp tới, liền đem chim sẻ bắt lấy.

Nếu có người lúc này trông thấy Tiêu Dật như thế, đáng người nhẹ nhàng, phiêu dật linh động, tựa như một con chim bay động tác, định sẽ cả kinh trợn mắt hốc mồm. Chỉ gặp Tiêu Dật buông ra tay nhỏ, chim sẻ liền vỗ cánh vừa bay, thế mà lông tóc không thương, vừa rồi cái kia chụp tới, vậy mà tỉnh táo đến cực điểm.

Ngay vào lúc này, chỉ gặp Tiêu Dật phía đông vừa thu lại, phía tây vỗ, nói đến kỳ quái, những cái kia chim sẽ thể mà tại Tiêu Dật đỉnh đầu cấp tốc xoay quanh mà bay, nhưng gặp Tiêu Dật hai tay bay múa, hai bàn tay uyển giống như hóa thành ngìn năm ngàn chường, mặc cho đám kia chim sẽ như thể nào bay múa, nhưng thủy chung bay không ra hẳn song chường chỗ vậy làm vòng tròn, chính là Tiêu Dật lấy Tiêu Dao Chiết Mai Thủ thi triển ra Như Lai Thiên Thủ Chường con đường.

Lại đánh một chén trà thời gian, song chường phân giương, trở tay phía sau, những cái kia chim sẽ đột nhiên thoát trối buộc, nhao nhao trùng thiên bay đi. Mất một lúc lại đang Tiêu Dật đỉnh đầu xoay quanh, giống như tại chúc mừng Tiêu Dật giống như, giờ phút này người cùng Chim ở giữa là như thể hài hòa.

Đến tận đây, Bồ Tước Xung Thiên, Nhất Vi Độ Giang hai môn khinh công Viên Mãn hoà vào Thuần Thân Thuật không nói, liền ngay cả cái kia Đại Lực Kim Cương chường cùng Tiêu Dao Chiết Mai Thủ cũng đi vào Viên Mãn chi cảnh, thậm chí Hóa Công Yêu Quyết đi qua ba tháng này tu luyện, bất tri bất giác cũng đã Viên Mãn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Hệ thống đổi mới

Buổi sáng, Thiên Sơn mới tỉnh, Triều Vân xuất tự, tại Thanh Thanh mệnh mang bên trong, màu ngà sữa mây sa phiêu du lịch sùon núi, tương tiền nga tại khinh khinh nhảy múa.

Sơn Cốc dưới vách cảnh liễu mảnh tía, qua gió xuân một nửa thời. Hơn ba tháng cố gắng tu luyện, để Tiêu Dật thu hoạch tràn đầy, Thiên Phú khinh công cao siêu tiến giai thành Khinh Công Đại Sư không nói, hấp tinh * Thiên Phú cũng thành công thăng cấp.

Giờ phút này Tiêu Dật đang nằm tại một cây dây leo quấn quanh trên sợi dây, lắc lư lên, nguyên lai, hắn đem dây leo xoa thành dây thừng, thắt ở hai viên cây tùng ở giữa, đang đu dây đồng dạng, người nằm ở phía trên, vừa đi vừa về tới lui, khỏe miệng ngậm một cây cỏ đuôi chó, thoải mái nhàn nhả.

Đúng lúc này, Tiêu Dật nội lực đột nhiên trên phạm vi lớn giảm bớt lại, hắn lập tức sắc mặt đại biến, thất kinh phía dưới, không cẩn thận liền từ trên sợi dây rớt xuống, quăng ngã một cái mông nở hoa, giờ phút này Tiêu Dật vội vàng tiến vào Vô Hiệp Hệ Thống, tra nhìn mình nội lực, nguyên bản tràn đầy nội lực, lần nữa về không.

"Tình huống như thế nào?" Tiêu Dật nhìn xem mình nội lực lại một lần nữa biến mất không còn tăm tích, mặc dù giới hạn trên không thay đổi, nhưng vẫn là kinh hãi nói.

"An tâm chó vôi, hệ thống bình thường năng lượng thu về mà thôi, muốn biết trong khoảng thời gian này, ngươi thể nhưng là từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong thu hoạch không ít vật phẩm, cho dù căn cứ đơn giản nhất năng lượng bảo toàn nguyên tắc, chờ giá trao đổi, hệ thống cũng cần bổ sung năng lượng, ngươi nên không sẽ không rõ à?" Tân Thủ Đạo Sư một mặt chuyện đương nhiên nói.

". . . Vậy cũng không thể không thông qua đồng ý của ta đi, vạn nhất ta đang đứng ở nguy hiểm thời khắc đâu?" Tiêu Dật sờ lên bị ngã đau cái mông, phàn nàn nói.

"Chỉ ít bây giờ không phải là! Đây cũng là Bản Đạo Sư tuân theo hệ thống nguyên tắc, tại Hữu Nghị nhắc nhở ngươi, bây giờ còn chưa có đến buông lỏng thời điểm!" Tân Thủ Đạo Sư một bộ ta hết sức suy nghĩ cho ngươi đáng về nói.

"Mặt khác, ta cái kia thuộc tính giới diện thay đổi thế nào?" Tiêu Dật biết mình nói bất quá đối phương, chỉ cần nói ra nghi ngờ của mình.

"Hệ thống đổi mới, phiên bản thăng cấp sau đương nhiên sẽ có chỗ cải thiện, xuất hiện một chút biến hóa rất nhỏ cũng là không thể tránh được!"

"Dựa vào, thế mà còn có đổi mới, ta là thật say, cái kia đổi mới sau đổi ta có chỗ tốt gì không có?" Tiêu Dật truy vấn.

"Chỗ tốt chính là trước đó Thiên Long Thần Kiếm Chường đồ giám túc chủ có thể bắt đầu hợp thành, không cần tương trước đó đồng dạng không phải chờ đến gom góp 12 bản bí tịch mới có thể hợp thành!"

"Dạng này a, cũng cũng không tệ lắm, đã sớm nhìn cái kia một đồng lớn Địa Cấp võ công không vừa mắt, chính hợp tâm ý, cứ như vậy, ta chẳng phải là có thể học tập càng nhiều bí tịch!" Tiêu Dật yên lặng trầm tư một sẽ, lập tức đại hỉ.

"Trên lý luận là như vậy, chỉ cần ngươi có đầy đủ thời gian!" Tân Thủ Đạo Sư mặt không thay đổi nói rằng.

"Đúng, hợp thành về sau, ta nhớ không lầm, là sẽ xóa bỏ ta Kỹ Năng đi, cái kia bị xóa bỏ Kỹ Năng ta còn có thể sử dụng không?"

"Trên lý luận túc chủ học sẽ Kỹ Năng về sau, hệ thống tại không có xóa đi túc chủ ký ức tình huống dưới, cũng có thể sử dụng!"

"Vừa dạng này, cái kia còn nói lời vô dụng làm gì, bắt đầu đồ giám hợp thành a!" Tiêu Dật dứt khoát lưu loát địa điểm nói rằng.

"Mời túc chủ lựa chọn làm trước có thể tiến hành đồ giám hợp thành tiến độ, 1/ 12, 2/ 12. . . 8/ 12!"

"Đương nhiên là tối cao tiến độ, đây còn phải nói!" Tiêu Dật chuyện đương nhiên nói.

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Kỹ Năng cơ sở quyền chương; thành công xóa bỏ Kỹ Năng La Hán quyền; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Tiểu Hồng Quyền; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Đại Hồng Quyền; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Như Lai Thiên Thủ Chương; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Nhất Dương Thần Chi; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Đại Lực Kim Cương chương; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Tiểu Dao Chiết Mai Thủ. "

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Hoàng cấp hạ đẳng quyền chương bí tịch cơ sở quyền chương, Thiên Long Thần Kiếm Chương hợp thành đồ giám dung hợp thành công, tiến độ + 1, khi tiến lên độ 1/ 12. "

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Hoàng Cấp Trung Đẳng quyền chương bí tịch La Hán quyền, Thiên Long Thần Kiếm Chương hợp thành đồ giám dung hợp thành công, tiến độ + 1, khi tiến lên độ 2/ 12. "

...

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Địa Cấp trung đẳng quyền chương bí tịch Tiểu Dao Chiết Mai Thủ, Thiên Long Thần Kiếm Chương hợp thành đồ giám dung hợp thành công, tiến độ + 1, khi tiến lên độ 8/ 12. "

Lập tức liên tục xóa bỏ 8 cái Kỹ Năng cùng bí tịch, Tiêu Dật lập tức cảm giác một thân nhẹ nhõm, mà lại Vô Hiệp Hệ Thống không gian trữ vật trống không xuất 8 cái vị trí, chẳng phải là trống không để đặt một chút sinh hoạt vật phẩm, dạng này sau này mình xông xáo giang hồ rút cuộc không cần bao lớn bao nhỏ địa điểm mang theo, chuyện thật tốt, đơn giản chính là hoàn mỹ!

Bất quá Tân Thủ Đạo Sư trước đó nói rất đúng, lúc này chưa đến mình lười biếng thời điểm, cho nên mặc dù xóa bỏ không ít Kỹ Năng, nhưng khi trước còn cần tiếp tục tu luyện.

"Tiếp tục tu luyện ta hiện tại có thể tu luyện Kỹ Năng a!" Tiêu Dật lo nghĩ về sau, lập tức tu luyện.

Ngoại trừ Long Đẳng Cửu Thiên tạm thời không cách nào tu luyện bên ngoài, cái khác đã có thể toàn bộ tu luyện, như thế, Tiêu Dật liền không dài dòng nữa, hơn bốn canh giờ về sau:

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Như Ảnh Tùy Hình, trước mắt độ thành thạo 320/ 2000, nhập môn. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được chân vũ mây tung, trước mắt độ thành thạo 320/ 3000, nhập môn. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Sinh Từ Lục Dương Chương, trước mắt độ thành thạo 320/ 3000, nhập môn. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Giáng Long Thần Chương, trước mắt độ thành thạo 320/ 10000, nhập môn. "

Lập tức thành công tu luyện bốn bản Công Pháp bí tịch về sau, Tiêu Dật cẩn thận tra nhìn thuộc tính của mình.

Túc chủ: Tiêu Dật

Tuổi thọ: 13 tuổi / 200 tuổi

Nội lực: 100/ 3600

Cảnh giới: Hậu Thiên tầng bảy

Xưng hào: Nhất lưu Vô Giả

Thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 95(40+ 15+ 25+ 15) thân pháp 145(80+ 15+ 20+ 30) Ngũ Tinh 320(305+ 15) Căn Cốt 180(125+ 15+ 40) định lực 90(65+ 15+ 10)

Công Pháp thuộc tính: Quyền chương 125(50+ 20+ 20+ 10+ 25) kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110

Thiên Phú 1: [Khinh Công Đại Sư] tinh thông khinh công, có thể tại trên mặt đất vô tung vô ảnh.

Thiên Phú 2: [Hóa Công *] lúc công kích đang hấp thu nội lực đồng thời, có xác suất vĩnh cửu hóa đi đối phương đại lượng nội lực.

Thiên Phú 3: [Nội Lực Hộ Thể] nội lực tràn đầy tại thân thể tứ chi ngũ tạng lực phủ ở giữa, được trình độ nhất định giảm bớt nhận tổn thương. Như vượt qua giới hạn trên, thì không cách nào có hiệu lực.

Ngoại công 1: Thuận Thân Thuật (không trọn vẹn 7/ 12), độ thành thạo 28000/ 280000, Trung Thành.

Ngoại công 2: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 3: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 4: Sài Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Ngoại công 5: Như Ảnh Tùy Hình, độ thành thạo 320/ 2000, nhập môn.

Ngoại công 6: Chân vũ mây tung, độ thành thạo 320/ 3000, nhập môn.

Ngoại công 7: Sinh Tử Lục Dương Chương, độ thành thạo 320/ 3000, nhập môn.

Ngoại công 8: Giáng Long Thần Chương, độ thành thạo 320/ 10000, nhập môn.

Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Nội công 3: Kinh Thôn Yếu Quyết, độ thành thạo 1500/ 1500, Viên Mãn.

Nội công 4: Hồn Nguyên Công pháp, độ thành thạo 5000/ 5000, Viên Mãn.

Nội công 5: Hấp Công Yếu Quyết, độ thành thạo 10000/ 10000, Viên Mãn.

Nội công 6: Hàn Băng Chân Quyết, độ thành thạo 15000/ 15000, Viên Mãn.

Nội công 7: Hóa Công Yếu Quyết, độ thành thạo 50000/ 50000, Viên Mãn.

Nội công 8: Vô Tương Thần Công, độ thành thạo 320/ 20000, nhập môn.

Nội công 9: Kim Cương Bàn Nhược Công, độ thành thạo 320/ 30000, nhập môn.

Tiêu Dật lúc này nhìn xem thân pháp thuộc tính, kém một chút liền có thể tu luyện Long Đăng Cửu Thiên, chỉ cần lại tu luyện một bộ kinh thân Công Pháp đến Viên Mãn chỉ cảnh, liền thỏa mãn Long Đăng Cửu Thiên điều kiện tu luyện, đến lúc đó công thành ngày, chính là trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá bơi.

Lúc này Tiêu Dật không thể không cố gắng khôi phục nội lực, lúc đầu chỉ cần một viên Tiểu Hoàn Đan liền có thể khôi phục nội lực, nhưng là giờ phút này không phải trạng thái chiến đấu, thời gian sung túc, Đan Dược số lượng dù sao cũng có hạn, Tiêu Dật lại không ngốc, làm sao sẽ làm loại này phô trương lãng phí sự tình đâu?

Đem những này toàn bộ ném sau ốt, Tiêu Dật liền ngồi xuống điều tức khôi phục nội lực. Thời gian liền trong tu luyện dần dần trôi qua. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Bạch Hổ quát tháo

Chạng vạng tối, trời chiều chiếu rọi trọng loan, hào quang trút xuống vạn sơn, trong nháy mắt, mặt trời xuống núi, hào quang biến mất, tại hoàng hôn giáng lâm sơn dã mệnh mông bên trong, đình lại ngưng tụ một phiên thái hà, kéo dài bất diệt.

Tiêu Dật ngay tại nội lực không sai biệt lắm về đây một nửa thời điểm, không bao lâu, liền nghe gầm lên giận dữ. Hắn từ từ mở mắt, tìm theo tiếng nhìn lại, lập tức liền gặp một con màu trắng tiểu lão hồ tại giương giương mắt hồ mà nhìn xem hắn.

Tiêu Dật âm thầm gạt mình không thôi, đây là tình huống như thế nào, Tiểu Bạch Hổ từ đâu mà đến? Ngay tại Tiêu Dật suy nghĩ lung tung thời khắc, Bạch Hổ bỗng nhiên nhảy dựng lên đối Tiêu Dật chính là bổ nhào về phía trước, Tiêu Dật vội vàng vận khởi kinh công né qua một bên. Con mắt gấp chăm chăm trước mắt lấy Bạch Hổ, đề phòng nó tập kích.

Thăm Tra Thuật tùy theo vận chuyển lại, hào quang màu tím nhạt lóe lên một cái rồi biến mất, thế mà cùng mình đồng dạng, có được Hậu Thiên tăng bảy tu vi, Tiêu Dật lập tức cảnh giới.

Bất quá vừa muốn chiến, cái kia liền đánh đi, coi như mình nội lực không nhiều, ta cũng không phải bần nặc, một con Tiểu Bạch Hổ có thể đem mình như thế nào? Vừa vận mình đột phá không lâu, trong lúc nhất thời đang lo tìm không thấy đối tượng luyện tay, cái này đưa tới cửa bia ngắm, không tiếp chiêu, há không là có lỗi với đối phương nhiệt tình?

Thật có ý tứ một con Tiểu Bạch Hổ, mặc dù không biết từ chỗ nào chạy đến, nhưng là ở trước mặt mình quá táo, thật sự là tìm nhầm đối tượng.

Thật tình không biết, thường thường có đôi khi càng là nhìn người súc vô hại, thường thường càng là nguy hiểm.

Bạch Hổ giống như là biết Tiêu Dật ý nghĩ trong lòng đồng dạng, gầm lên giận dữ hổ khiếu son lâm, chỉ gặp xung quanh lá cây giống như là bị một cổ kinh phong cắt đồng dạng, nhao nhao biến thành nát phiến rơi rơi xuống.

Mà Tiêu Dật càng là cảm giác được trong gió có một cổ dị thường nồng đậm hung sát chi khí, thầm nghĩ: "Không tốt, chỉ sợ bị nó mãnh mãnh bề ngoài cho lừa gạt, gia hỏa này không phải một người hiền lành."

Nhìn thấy đối diện Bạch Hổ một bộ "Tiểu tử, dám xem nhẹ ta Hổ đại gia, ta để ngươi đẹp mặt" dáng vẻ, Tiêu Dật vội vàng tránh khỏi tới, tránh đi bị cổ kinh phong này chính diện tập kích.

Đối mặt cổ khí thế này, Tiêu Dật không thể không treo lên mười hai phần tinh lực. Tiêu Dật trong lòng thầm nghĩ: "Vừa vận thử một lần mình gần đây tu luyện chương pháp uy lực, Giáng Long Thần Chương, chỉ mong đừng để mình thất vọng!"

Tiêu Dật vừa tránh khỏi đến, liền gặp cuồng phong nổi lên bốn phía, bởi vì cái gọi là mây tòng long, gió từ hổ. Cuồng phong qua đi, Bạch Hổ lần nữa gào thét mà đến, hung tợn từ giữa không trung hướng Tiêu Dật đánh tới.

Tiêu Dật vội vàng lóe lên, vọt đến Bạch Hổ sau lưng. Bạch Hổ lại sau này nhếch lên, lại bị Tiêu Dật tránh thoát. Tiếp lấy cái kia gây sát cái đuôi quét ngang mà đến, chỉ gặp Tiêu Dật thân thủ cực nhanh, thân pháp nhất chuyển, Như Ảnh Tùy Hình, vẫn là không có đụng phải Tiêu Dật.

Sau đó, liền nghe được "Ba" một tiếng, chỉ gặp Tiêu Dật bàn tay tại Bạch Hổ bên hông hung hăng đập một chương, chính là Giáng Long Thần Chương chiêu thức.

Bạch Hổ bị đau hét lớn một tiếng, quay người lại hướng Tiêu Dật đánh tới, Tiêu Dật thấy thế, nhấc lên tay phải, nhắm ngay Bạch Hổ trán lại là một cái Giáng Long Thần Chương, chỉ nghe vang một tiếng "bang", đầu kia Bạch Hổ bị đánh xoay người quăng ngã cái bồ nhào, tiếng rống như sấm địa điểm kêu rên lên.

Tiêu Dật vừa rồi một chương, thế nhưng là dùng hết toàn lực, cho dù chỉ có dưới tình huống bình thường sáu thành công lực, nhưng cho dù võ công cao cường hạng người, bị mình cái này chỉ dương chỉ cương Giáng Long Thần Chương một chương đánh trúng, không phải óc vỡ toang tại chỗ bỏ mình không thể, nhưng Bạch Hổ đầu tiên xương cứng rắn, ăn vừa rồi cái kia một cái Giáng Long Thần Chương, thế mà chỉ bắt quá quăng ngã nhào một cái, lập tức lại nhào tới.

Tiêu Dật lập tức cảm thán không thôi, cái này Bạch Hổ cũng quá bền chắc đi, ngạnh sinh sinh bị mình đánh một chương, thế mà thí sự đều không có, chẳng lẽ lại tất cả mãnh thú đều là da dày thịt cứng gia hỏa?

"Khá lắm, đã như vậy, cái kia liền lại đến!" Tiêu Dật nói xong lại nghiêng người tránh ra một lần Bạch Hổ cái kia mãnh hổ hạ sơn đánh giết.

Bạch Hổ lúc này lập đi lập lại nhiều lần địa điểm bị Tiêu Dật tránh thoát công kích không nói, còn bị phản kích đánh vào người, lập tức dần dần trở nên hung thần ác sát.

Chỉ gặp Bạch Hổ ở giữa không trung mở cái miệng rộng, duỗi ra lợi trào, từ không trung hướng Tiêu Dật bay nhào mà đến, Tiêu Dật hét lớn một tiếng, song chương tề xuất, bộp một tiếng trầm đục, bổ vào Bạch Hổ không môn đại lộ trên bụng.

Hổ bụng là mềm mại chỗ, lần này, Bạch Hổ lập tức trên mặt đất lăn lộn co quắp. Tiêu Dật lập tức đắc ý, ngay vào lúc này, Tiêu Dật đột nhiên cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, một loại nguy cơ vô hình cảm giác cấp tốc bao phủ lại toàn thân.

"Đây là?"

Người tập võ, cảm giác phi thường linh nghiệm, Tiêu Dật mặc dù trong lòng nổi lên một tia nghi hoặc, hấn trước kia chưa bao giờ sinh ra qua cảm giác như vậy. Nhưng xác xác thật thật, trong chớp nhoáng này, hấn chỉ cảm thấy toàn thân rung mình, hấn phi thường tin tưởng cảm giác của mình, không hề biết có một cổ đủ để tổn thương đến hấn nguy cơ giáng lâm.

Không kịp nghĩ nhiều, Tiêu Dật bản năng muốn mau né đến, rồi đi nguyên bản vị trí, chỉ gặp Tiêu Dật thân thể liên tục lấp lóe, trong chớp mắt liền nhảy ra xa mười mấy trượng.

Chỉ gặp Tiêu Dật nguyên bản chiến lực chỗ, giống như là bị một cổ vô hình trọng chùy đánh kiểu, ngay cả đại địa đều bị gõ ra một cái to lớn cái hố, đá vụn vảy ra, bụi đất tung bay.

Tiêu Dật hít một hơi lạnh khí, đến tột cùng là tình huống như thế nào?

Ngay vào lúc này, "Rống!" một tiếng, một tiếng kinh thiên động địa Hổ Khiếu vang vọng dãy núi, Tiêu Dật lập tức trong lòng rung mạnh, giật mình nhìn về phía trong sơn Bạch Hổ.

Nhưng gặp giữa sơn Bạch Hổ chỗ, bát phương linh khí cấp tốc hội tụ tại Bạch Hổ trên thân, trùng trùng điệp điệp, chỉ gặp phong vân biến ảo, vòng xoáy linh khí biến mất về sau, nguyên bản có chút ngốc manh Tiêu Bạch Hổ cũng không thấy, nguyên địa một đầu một người cao giương nanh múa vuốt Bạch Hổ trở hết tài năng, ngửa mặt lên trời gào thét, uy thế kinh người.

Đầu kia Bạch Hổ tiếp lấy hướng Tiêu Dật trước người bỏ nhào về phía trước, Tiêu Dật giờ chuông nghênh kích, chỉ một thoáng, một cổ mãnh liệt tới cực điểm cương phong trống rỗng mà lên, cùng Tiêu Dật chí cường chí cương Hằng Long chuông ẩn mãnh liệt đụng vào nhau, lập tức mấy đạo chuông ẩn tan theo gió. . .

Tiêu Dật thấy thế, ánh mắt ngưng tụ, Thảm Tra Thuật không chút do dự phát huy ra, một đạo hào quang màu vàng sẫm tại Tiêu Dật ánh mắt lấp lóe không chỉ. Tiêu Dật lập tức quá sợ hãi: "Ta dựa vào, không mang theo dạng này chơi, còn có thể đại biến thân, thế mà thắng liền ba cấp, Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, cái này còn để cho mình đánh như thế nào, thuần túy là bặt hack gian lận a! Ta muốn báo cáo!"

Chỉ gặp cái kia to lớn Bạch Hổ nhấc lên vô tận sát khí giương nanh múa vuốt bỏ nhào mà đến, Tiêu Dật cảm nhận được lớn lao nguy hiểm, cái kia cổ phần thật lớn nội lực ba động, làm hắn tim đập nhanh không thôi, cho dù là toàn thịnh thời kỳ, mình cũng là vạn vạn không kịp, huống chi hiện tại nửa vờ đáng về, lúc này cho dù là sử dụng Tiểu Hoàn Đan khôi phục nội lực cũng không phải là đối thủ.

Không chút nghĩ ngợi, Tiêu Dật vội vàng từ vọt tới trước cái thành lui lại, cấp tốc thay đổi sách lược, tránh né. Một đạo lăng liệt khí kinh từ miệng hổ mà xuất, cùng Tiêu Dật gặp thoáng qua, Tiêu Dật vuốt một cái mồ hôi lạnh, âm thầm may mắn không thôi, cấp tốc tránh ra về sau, trực tiếp nhanh chóng tại đây vực quần vòng vòng đến.

Không có cách, cái này Bạch Hổ đã thành tinh, Tiêu Dật tạm thời cũng không có chiêu, không thể không chạy a! Lúc này chạy lại chạy không thoát, chỉ có thể vòng do, may mắn vách núi này đạt được đủ lớn, không phải nguy hiểm, chỉ hy vọng Bạch Hổ cái này biến thân tiếp tục thời gian không nên quá trường, nếu không chính mình mệt mỏi đều có thể mệt chết.

Tiêu Dật bên này đánh lên đánh lâu dài chú ý, mà bên kia Bạch Hổ cũng không phải đèn đã cạn dầu, gặp cận thân công kích bị né tránh rồi, liền bắt đầu chơi công kích từ xa thủ đoạn, từng đạo lạnh thấu xương kinh phong phảng phất không cần tiền đồng dạng, từ Bạch Hổ trong miệng gào thét mà xuất, bắn về phía Tiêu Dật, Tiêu Dật cũng không dám đón đỡ, bởi vì uy lực này chỉ sợ không nhỏ, chỉ có liên tục né tránh.

Quả nhiên như Tiêu Dật sở liệu nghĩ đồng dạng, kinh phong đánh vào trên cây liền phát sinh mãnh liệt vỡ vụn thanh âm, chỉ gặp những cái kia đại thụ che trời đứt nhánh nát lá, đại thụ phần lớn bị chặn ngang bẻ gãy, khắp nơi là đứt mọc tàn nhánh, một mảnh hỗn loạn, mà cái kia trên mặt đất tức thì bị kinh phong ngành sinh sinh cây ra cái to lớn khe rãnh, khơi dậy đầy trời tro bụi, để cho người ta trong vòng trăm bước đều nhìn không lắm rõ ràng.

"Dựa vào, biến thái như vậy. " Tiêu Dật thầm mắng một tiếng, dưới chân nhưng không có dừng lại, nhanh chóng chạy như bay.

Cái này còn có thể hảo hảo chơi đùa a? Chẳng lẽ cái này Bạch Hổ là trong truyền thuyết thái cổ dị chủng?

Giờ phút này Bạch Hổ trên thân bắt đầu bạo phát ra trận trận kinh khủng uy áp, càng là mang theo một trận mãnh liệt Toàn Phong, đem chung quanh tàn nhánh loạn lá thổi đến thất linh bát lạc.

Tiêu Dật tại cổ uy áp này phía dưới, tốc độ giống như nhận lấy hạn chế đồng dạng, dần dần biến chậm lại, Tiêu Dật lập tức khẩn trương.

Mà nhìn thấy Bạch Hổ một trận uy phong về sau, khí thế không nói yếu bớt, lại là càng ngày càng mạnh, Tiêu Dật không khỏi bắt đầu chửi mề: "Dựa vào, cái này biến thân trạng thái rốt cuộc muốn tiếp tục bao lâu? Không phải là vĩnh cửu đi, gia hỏa này càng ngày càng biến thái, uy áp cũng càng ngày càng mạnh, đối với mình áp chế cũng càng ngày càng lợi hại, làm sao bây giờ, cuối cùng chỉ sợ mình ngay cả một kích cũng không ngăn được. . ."

Mặc dù Tiêu Dật trong lòng càng phát ra không chắc, nhưng hắn cũng không định ngồi chờ chết, cho dù thực lực của đối phương cao hơn mình một mảng lớn, thậm chí mình căn bản đều không nhìn thấy hy vọng thắng lợi, lại tối thiểu nhất cũng muốn liều mạng một phen.

Đương nhiên, Tiêu Dật nơi này nghĩ liệu, không phải lên đi cùng Bạch Hổ cùng chết, đây không phải là liều, cái kia là vờ ngớ ngẩn, Tiêu Dật suy nghĩ liệu, là dốc hết toàn lực, vạn khởi khinh công, toàn lực chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Miệng hổ chạy trốn

Đêm dài đằng đẵng, tuyệt khe tĩnh mịch, ngoại trừ cái kia âm thanh trập trập như Lôi Minh kích thác nước thanh âm bên ngoài, chỉ có Bạch Hổ trập trập lạnh thấu xương Đoạt Mệnh kinh phong, nương theo lấy chặt vật không chịu nổi chạy trốn từ phía Tiêu Dật thân ảnh.

Vừa rồi một phen mồ hôi bốn phía liều mạng chạy trốn, nội lực cơ hồ dùng hết, Tiêu Dật không chút nghỉ ngơi sử dụng một viên Tiểu Hoàn Đan, vốn định tiết kiệm một cái, không nghĩ tới vẫn là dùng tới.

Bây giờ địch mạnh ta yếu, Tiêu Dật thật có thể nói là là hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, không, là người rơi đồng bằng bị hổ lấn, nếu không phải đối phương có thể biến thân, dẫn đến cảnh giới tam liên nhảy, nếu không, há có thể để cái kia Bạch Hổ lớn lối như thế.

Tiêu Dật một bên quanh co lấy đường vòng mà chạy, một bên sử dụng Giáng Long Thần Chương đại tài tiểu dụng kiêu, phá hư một chút đại thụ che trời cho Bạch Hổ chế tạo chướng ngại cùng phiền phức, mặc dù cùng Bạch Hổ kéo ra một điểm khoảng cách, nhưng vẫn là một bên thăm ngẫm: "Tiếp tục như vậy không được, muốn đuổi nhanh nghĩ biện pháp."

Đúng lúc này, Bạch Hổ đột nhiên giống như là nổi điên đồng dạng, gầm rú một tiếng sau tốc độ lập tức thêm nhanh. Tiêu Dật bị bất thành linh tiếng kêu giật nảy mình, vừa mới đi qua mấy khúc quẹo, nhưng là Bạch Hổ thể mà chẳng quan tâm, một cái mạnh mẽ đâm tới, đụng gãy không biết nhiều ít đại thụ, đáy vực bị làm đến một mảnh hỗn độn, kém chút liền cắn đi lên, cực kỳ nguy hiểm, Tiêu Dật cơ hồ ngay cả tìm kiếm nghĩ cách thời gian cũng không có.

"Dựa vào, mở biến thân trạng thái không nói, thể mà còn có thể cho mình phụ trợ gia tốc quang hoàn, còn có để cho người sống hay không? Quả thực là muốn mạng người a!" Tiêu Dật vừa chạy vừa nhắc tới, oán niệm tại vô tận lên cao.

Bạch Hổ đại khái là bị tức hồng, chẳng lẽ ta đường đường bốn chân không chạy nổi hai cái đùi, truyền đi không cười đến rụng răng. Cũng hoặc là cảm thấy trêu đùa đủ rồi, thăm ngẫm: "Nhân loại, Hổ đại gia rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng. Hiện tại Hổ đại gia chơi chán, hết thầy nên kết thúc!"

Chỉ gặp vốn là chạy thật nhanh Bạch Hổ, đột nhiên ngừng lại, phát ra một tiếng kinh thiên nổ hồng.

Tiêu Dật cảm ứng được sau lưng cái kia Bạch Hổ đột nhiên ngừng lại, kỳ quái địa điểm nghĩ đến: "Làm sao đột nhiên không đuổi?"

Hắn còn không có nghĩ xong, chỉ gặp từ Bạch Hổ trên thân lại duỗi ra một đôi cánh, nhanh chóng tiếp theo.

Tiêu Dật lập tức không kịp nghĩ nhiều, chỉ có dùng hết toàn lực đang phi nước đại, âm thầm chửi mắng: "Dựa vào, chiếc cánh này ai có thể nói cho ta biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ta còn buồn bực cái này Bạch Hổ từ từ đâu chạy tới, nguyên lai còn có thể bay a, nhưng là ai có thể nói cho ta biết, cái này Bạch Hổ làm sao hung hãn như vậy a? Thịnh thoàng địa điểm đến cái biến thân, cmm không phải thành yêu tiết tấu a? Ta cho dù là muốn cày quái, cũng không cần cho ta tới này loại đỉnh cấp yêu quái a. . ."

Tiêu Dật mặc dù trong lòng đang không ngừng chửi mắng, nhưng là còn phải suy nghĩ làm sao thoát khỏi trước mắt khó khăn cảnh.

Không biến thân Bạch Hổ tốc độ đều nhanh như vậy, lần này Bạch Hổ thật đúng là như hổ thêm cánh, sai, là thật sự địa điểm mọc ra cánh bay lên, tốc độ nhanh hơn.

Chạy! Diên cuồng địa điểm chạy trốn lấy!

Tiêu Dật nhanh chóng chạy trốn lấy, may mắn nơi đây diện tích đủ lớn, cho hắn rất lớn tiện lợi, mà sau khi biến thân Bạch Hổ bởi vì hình thể quá lớn, né tránh không kịp, luôn luôn sẽ bị đại thụ ngăn trở, mặc dù Bạch Hổ không sợ, mạnh mẽ đâm tới, nhưng cũng bởi vậy thấp xuống tốc độ, cho Tiêu Dật thắng được không ít thời gian, nếu không, Tiêu Dật thiết tưởng không chịu nổi.

"Rống. . ."

Có lẽ là đuổi đến gấp, mãnh hổ một tiếng rống to, một cỗ sát hướng gió Tiêu Dật đánh tới.

Đến, bây giờ nhìn bộ dáng Bạch Hổ là tức hồng hên, đây là cái gì đồ chơi a? Tương xứng máy phát xạ đồng dạng, nội lực đều không cần tiền giống như, làm hại Tiêu Dật chặt vật không thôi. Tiêu Dật biết không phải là cảm thán thời điểm, chẳng lẽ cái này Bạch Hổ năng lượng, là vô cùng vô tận sao?

Tiêu Dật chạy trước chạy trước, lập tức ánh mắt sáng lên, mình làm sao đem hàn đàm quên đi, cái kia hàn đàm sâu không thấy đáy, xem ra quả nhiên là dưới địa đên thì tới, Tiêu Dật còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, liền nghe phía sau tiếng rống liên tục.

Tiêu Dật lập tức cấp tốc hướng hàn đàm phương hướng tiến đến.

Chỉ gặp lúc này, Bạch Hổ đối Tiêu Dật chạy trốn phương hướng, đột nhiên dừng lại thân thể, ngửa mặt lên trời gào thét. Mãnh liệt uy thế xuyên thẳng mây xanh, nếu không phải Tiêu Dật sớm đã thành thói quen Bạch Hổ gầm thét, đồng thời đã sớm chuẩn bị, lấy nội lực bảo vệ tai khiêu, chỉ sợ vền vền cái này gầm lên giận dữ, liền có thể đem Tiêu Dật chấn động đến màng nhĩ vỡ tan, thất khiếu chảy máu.

Bất quá dù vậy, Tiêu Dật vẫn là thống khổ đuổi ngậm một tiếng, chau mày. Đây thật là vô không bắt nhập a, từ cận chiến đến viễn trình, đến bây giờ âm ba công kích, đơn giản khiến người ta khó mà phòng bị!

Đúng lúc này, Bạch Hổ gầm thét hoàn tất, giống như là từ bỏ trôi buộc giống như, thả người nhảy lên, hướng Tiêu Dật đuổi theo đi qua.

Tiêu Dật cảm thấy sau lưng khí thế lần nữa bốc lên, uy thế càng hơn, con người trong nháy mắt co vào, cũng mặc kệ sau lưng Bạch Hổ phải chăng nghe hiểu được, vừa chạy vừa lớn tiếng nói: "Cái kia. . . Cái kia Bạch Hổ đại ca hoặc là đại tỷ, người có thể nghe hiểu ta nói gì sao? Đừng xúc động như vậy

có được hay không, nếu không chúng ta hào hào nói chuyện?"

Sau lưng Bạch Hổ căn bản là làm như không thấy có tai như điếc, tốc độ ngược lại càng nhanh.

"Bạch Hổ Lão Đại? Bạch Hổ đại thần. . . Ngươi đến cùng muốn làm gì? Chúng ta ngày xưa không oán, ngày nay không thù, ngươi làm gì đuổi theo ta gắt gao không thả đâu?" Tiêu Dật liên tiếp đòi mấy cái xưng hô, chỉ tiếc Bạch Hổ từ đầu đến cuối đều là thờ ơ, chăm chú địa điểm đuổi theo hắn không thả.

"Ai, thật sự là nước đổ đầu vịt, đàn gảy tai trâu a, xem ra là không thể đồng ý!" Tiêu Dật thờ dài một hơi, ngay tại hán khí tức chuyển đổi dừng lại ở giữa, Bạch Hổ lại một lần nữa vọt lên, cùng hán nhanh chóng tiếp theo.

"Má ơi! Muốn hay không tỉnh minh như vậy, đây là yêu quái sao? Đây quả thực chính là Trí Lực phá trần tiết tấu a, thật mạnh ý thức chiến đấu, mình chỉ là rất nhỏ một điểm sơ sẩy, liền bị nó nắm lấy thời cơ!" Tiêu Dật dọa đến một tiếng kêu sợ hãi, vội vàng gia tốc chạy trốn.

Đáng tiếc lần này hắn cũng không có may mắn như vậy, bởi vì Bạch Hổ cùng hán khoảng cách biến gần duyên cớ, mà lại vì tốc độ cao nhất chạy trốn, dẫn đến hán không thể phân tâm né tránh công kích, liền không có hoàn toàn né tránh Bạch Hổ công kích từ xa.

Chỉ nghe "Phốc!" một tiếng!

Bạch Hổ phun ra một đạo kinh phong, trực tiếp trúng Tiêu Dật phía sau lưng, nếu không phải có Thiên Tâm Bảo giáp cùng Kim Tí Bối Tâm song trọng hộ thể, chỉ sợ lần này chính là trọng thương, coi như thể, Tiêu Dật thân thể vẫn là chấn động, đã vết thương nhẹ.

Tiêu Dật lúc này cũng không lo được thương thế, mượn cổ kinh phong này lực trùng kích, tốc độ lập tức tăng tốc hướng hàn đàm phương hướng tới gần.

Tiêu Dật là lần đầu tiên cảm giác được, thời gian trôi qua như thể chậm, thời gian dần trôi qua hàn đàm gần ngay trước mắt, mà lúc này, Bạch Hổ đã đuổi theo, có thể nói là gần trong gang tấc.

Chỉ gặp Bạch Hổ đuổi ra lợi trào, trong nháy mắt, cái kia to lớn móng vuốt liền vỗ trúng Tiêu Dật phía sau lưng, lần nữa đem kích thương.

Lần này Tiêu Dật liền không có lần trước hảo vận, thuần túy vật lý công kích làm nó phun ra một ngụm lớn máu tươi, Tiêu Dật lúc này, rốt cuộc không có chút gì do dự, mượn cổ này tác dụng lực, thả người nhảy một cái, giống như con cá kiệu nhảy vọt, thân thể vẽ ra trên không trung một đạo hoàn mỹ đường vòng cung, nhảy vào trong đầm nước.

"Bồng" một tiếng, bọt nước văng khắp nơi, Tiêu Dật rơi xuống trong đầm nước, bởi vì lo lắng sau lưng Bạch Hổ truy tập, liền cấp tốc hướng phía dưới lặn đi vào.

Bạch Hổ nhìn thấy hán nhảy xuống nước mất, cũng không cùng lấy nhảy qua đi. Mà là tại bên bờ gầm rú không thôi, rõ ràng tại kiêng kỵ thứ gì, đáng tiếc đây là trở về từ cõi chết Tiêu Dật không có phát hiện.

"Ha ha, tiểu tử, nhìn ngươi còn truy. " Tiêu Dật ở trong lòng cao hứng kêu to. Bất quá bây giờ Tiêu Dật cũng không dám lên cao đến trên mặt nước, ai biết cái kia Bạch Hổ sẽ không sẽ canh giữ ở phía trên, cho mình lại đến một cái.

Tiêu Dật cảm nhận được thương thế bên trong cơ thể, rất là khó chịu, bất quá cuối cùng may mắn tạm thời bảo vệ mạng nhỏ.

Một hồi về sau, Tiêu Dật phát hiện trên bờ không có động tĩnh, liền nâng lên, cẩn thận chờ đợi hồi lâu sau, lúc này mới đi ra mặt nước, ngay tại Thủy Đàm phía trên, bắt đầu khôi phục thương thế cùng nội lực.

Trong lòng không khỏi bắt đầu mặc sức tưởng tượng, cái này Bạch Hổ vừa bay được, nếu là mình có thể thu phục, chẳng phải là đồng dạng có thể Khống Long Thăng Thiên? Bất quá nghĩ đến Bạch Hổ thực lực, lập tức liền bỏ đi ý nghĩ này, nhưng là thu phục Bạch Hổ ý nguyện lưu tại trong lòng, chỉ đợi về sau thực lực mình tăng nhiều về sau, lại báo thù này!

Có câu nói là quân tử báo thù, mười năm không muộn, ngày khác nhất định phải thu phục con thú này, cung cấp mình ra rồi, đã báo hôm nay chỉ ban thưởng!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Năm năm khổ tu

Hôm nay đối Bạch Hồ mà nói, cũng là buồn bực một ngày, lúc đầu Bạch Hồ chỉ là đến tên kia địa bàn, tại nguy trên đỉnh, làm điểm phục linh tiên thảo, tốt tịnh hóa huyết mạch của mình, đây cũng là năm đó bậc cha chú cùng tên kia thương lượng xong, phục linh tiên thảo năm năm mới chín, cho nên mỗi đến trong khoảng thời gian này, chính mình mới sẽ tiến đến thu hoạch tiên thảo.

Không nghĩ tới chính là, hôm nay vừa phục dụng xong tiên thảo, vốn định rơi xuống đất nghỉ ngơi một sẽ, ai ngờ, không hiểu phát hiện một cái nhân loại, mà lại mình đường đường Thánh Thủ huyết mạch hậu duệ, thế mà bị một cái nhân loại nho nhỏ nhiều lần trêu đùa, đối phương thậm chí còn nghĩ nhỏ rằng cộp, không ngừng trêu chọc mình, còn dám đối công kích mình, như dạng này đều không nổi giận, thật coi ta đường đường Thánh Thủ hậu duệ là con mèo bệnh đầu.

Nhất là cho Bạch Hồ chán nản là, còn bị đối phương từ mình ngay dưới mắt chạy trốn, đáng chết nhân loại, lão cho mình chế tạo chương ngại đồng thời quanh co lòng vòng, làm mình không phát huy ra toàn bộ tốc độ, quả thực là vô sỉ đáng ghét thêm cấp ba.

Lúc ấy Tiêu Dật vì cho Bạch Hồ chế tạo chương ngại nhưng mà cái gì thuận tay liền ném cái gì, chỉ nếu là có thể nghĩ đến ảnh hưởng Bạch Hồ tốc độ phương pháp, dùng bất cứ thủ đoạn nào, thẳng đến tiến vào trong đầm nước.

Bất quá nhân loại kia cũng thụ mình hai kích, chỉ sợ thương thế không nhẹ, đặc biệt là Bạch Hồ nhìn thấy đối phương nhảy vào trong đầm nước, trong lòng nặc dù khó chịu, nhưng nhân loại kia tự tìm đường chết kiểu, chạy tới tên kia trong động phủ, nếu không phải cố kỵ tên kia tồn tại, mình đường đường Bạch Hồ hậu duệ, nhất định có thể đem nhân loại kia tháo thành tám khối, hảo hảo mà hưởng dụng một bữa, tiếp theo đem này nhân loại tiêu hóa thành phân và nước tiểu.

Chẳng qua hiện nay, tự tiện xông vào tên kia động phủ, chỉ sợ cái kia tiểu gia hỏa hạ tràng đáng lo, trừ phi tên kia không trong động phủ, hi vọng nhân loại kia đừng vận tốt như vậy, đáng tiếc mình không thể dò dõi.

Cho nên Bạch Hồ tại Thủy Đầm bên bờ đất trống nơi bồi hồi một đoạn thời gian, có lẽ không an tâm bên trong cố kỵ, kiêng kỵ đầy đầm tồn tại, phát hiện mình không thể làm gì về sau, sau đó liền không thể không quay người rời đi.

Lại nói Tiêu Dật khôi phục nội lực về sau, len lén hướng chiến trường phương hướng tiến đến, phát hiện Bạch Hồ sớm đã không thấy thân ảnh, lập tức an tâm, nếu không mình chỉ sợ là muốn bò lên trên phía sau thác nước màn nước động, một mực trốn ở bên trong mới an toàn.

Bất quá cái này chung quy là một cái tai họa ngầm, nếu là có một ngày tại mình luyện công thời khắc mấu chốt, đột nhiên xuất hiện, đây chẳng phải là phi thường hồng phúc?

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật lập tức gấp gấp, xem ra chỉ có cố gắng tu luyện, tiếp tục tăng thực lực lên, mới có thể tốt hơn địa điểm ứng đối sau này phiền phức, nếu không lần sau chỉ sợ mình không may mắn như thế nữa, sau khi suy nghĩ cẩn thận, Tiêu Dật hung tợn nói rằng: "Chết Bạch Hồ, chờ thực lực của ta tăng lên về sau, nhìn ta không đem ngươi đánh thành con mèo bệnh, ta liền theo họ ngươi!"

Từ khi có lần này giáo huấn về sau, Tiêu Dật liền siêng năng tập võ, so với ngày xưa, nhiệt tình mười phần, bất quá vì phòng ngừa Bạch Hồ lại đột nhiên xuất hiện, từ đó về sau, ban ngày Tiêu Dật liền tại đáy vực tu luyện khinh công, buổi tối liền thuận dây leo, bò lên trên màn nước sơn động, gửi thân tại sơn động, tu luyện nội công cùng nghỉ ngơi.

Một ngày này, Tiêu Dật Sinh Tử Lục Dương Chương dần dần tiếp cận Viên Mãn, Sinh Tử Lục Dương Chương, một chương vận dương cương chi khí, một chương vận âm nhu chi lực, căn cứ âm dương hai loại thuộc tính chiếm đoạt so sánh khác biệt, thôi hóa Sinh Tử Phù cũng không giống nhau, trừ phi bản thân, người bên ngoài cho dù biết thủ pháp cũng vô pháp giải trừ Sinh Tử Phù. Mà bên trong Sinh Tử Phù người muốn sống không được muốn chết không xong, bị quản chế cho người khác, tên cổ Sinh Tử Phù.

Đây cũng là Sinh Tử Lục Dương Chương thuộc tính, mà lại phối hợp Tiêu Dao Chiết Mai Thủ, càng là biến hóa ngàn vạn.

Muốn biết Tiêu Dao Chiết Mai Thủ mặc dù chỉ có ba đường chương pháp, ba đường bất pháp, hết thảy lục lộ võ công, nhưng là bao quát Vạn Tượng, mà biến hóa phức tạp thâm ảo. Hướng chi Tiêu Dao Chiết Mai Thủ cũng là cực kỳ cao thâm võ công, nhất định phải nội lực thâm hậu nhân sĩ mới có thể luyện tập. Nếu như võ công cấp thấp nhân sĩ lâm luyện này công, sẽ kinh mạch khí tức đại loạn, nghiêm trọng được tê liệt.

Cho nên đi qua biến hóa phức tạp thâm ảo Tiêu Dao Chiết Mai Thủ thôi hóa Sinh Tử Phù, mỗi một mai thậm chí cũng không giống nhau. Theo Sinh Tử Lục Dương Chương Viên Mãn, Tiêu Dật lần nữa nhiều một cái thủ đoạn bảo mệnh, cũng chính là khống chế loại Kỳ Năng Sinh Tử Phù, đặc biệt là phối hợp tự thân hàn băng chân khí, quả thực là mọi việc đều thuận lợi.

Dưới tình huống như vậy, ba năm về sau, theo Vô Tương Thần Công Viên Mãn, tiến thêm một bước, muốn biết Vô Tương Thần Công, đặc tính chính là có thể bắt chước Thiên Hạ bất luận cái gì Công Pháp chiêu thức, phối hợp Tiêu Dao Chiết Mai Thủ càng là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Lợi hại trong đó chỗ, giống như một vạn con cỏ Thần thú lao nhanh mà qua, tuyệt đối dễ cho địch nhân dục tiền dục tử. Mặc dù Vô Tương Thần Công Viên Mãn, nhưng cũng không có cho Tiêu Dật mang đến tính thực chất cảnh giới tăng lên, Tiêu Dật cảnh giới võ đạo còn một mực dừng lại tại Hậu Thiên tầng bảy, bất quá Tiêu Dật đã hoàn toàn không quan tâm những này, ông trời đền bù cho người cần cù, nghĩ người thường mới; bác xem ước lấy, hậu tích bạc phát đạo lý Tiêu Dật vẫn là minh bạch.

Đương nhiên, ba năm này thu hoạch không hoàn toàn là như thế, Như Ảnh Tùy Hình cùng chân vũ mây tung khinh thân Công Pháp Viên Mãn về sau, Tiêu Dật thuận lý thành chương tu luyện Long Đẳng Cửu Thiên môn này Thiên cấp Công Pháp, mặc dù là Thiên cấp hạ đẳng, nhưng là vượt qua trước đó khinh công rất nhiều, hiện nay, Tiêu Dật không chỉ có thể trên không trung dặm chân, còn có thể quay về lên cao, đương nhiên, đây hết thảy đều là xây dựng ở thâm hậu nội lực cơ sở phía trên, nếu là nội lực tiêu hao, thì không thể tiếp tục.

Trên lý luận Tiêu Dật nội lực sung túc, có thể một mực lượn vòng lên cao, đến vô cùng vô tận cao, đương nhiên cái này là không thể nào, không nói đến cừu thiên chi thượng cương phong nguy hiểm, chỉ nói nội lực, Tiêu Dật giờ phút này mặc dù có Tiểu Hoàn Đan duy trì, cũng không đủ, huống chi cho dù nội lực sung túc, thân thể cường độ càng không phải là, vượt qua độ cao nhất định biến sẽ không chịu nổi, bởi vì cái gọi là muốn mang nó quan, tất nhận nó trọng, rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn.

Bất quá đáng tiếc là Tiêu Dật trước đó nghĩ quá lạc quan, vốn cho rằng học sẽ Long Đăng Cửu Thiên liền có thể thoát khổ, ai biết sự thật xa so với trong tưởng tượng khó khăn được nhiều, cuối cùng Tiêu Dật chỉ không lành được chi, tiếp tục kiên nhẫn chờ chờ thời sẽ.

Cứ như vậy, ở sau đó thời gian, Tiêu Dật lại tiến nhập bình thân như nước dốc lòng khổ tu bên trong, như thế như vậy, chiều nhật triều hoa, xuân đi thu đến, thời gian cực nhanh, trong chớp mắt, hơn hai năm thời gian liền nhất chuyển mà qua.

Cứ như vậy, lục tục ngo ngoe, trong bất tri bất giác, từ khi Tiêu Dật hoàn toàn thức tỉnh về sau, thời gian sáu năm đi qua, nhà bên thiếu niên sắp trưởng thành, Tiêu Dật bây giờ đã là một cái mười tám tuổi thiếu niên nhanh nhẹn, mi thanh mục tú, trường kỷ luyện võ dẫn đến góc cạnh rõ ràng, mi thanh mục tú.

Bề ngoài ngược lại là tiếp theo, hấp dẫn người nhất là cái kia một đôi mắt hết triệt Minh Lăng, ánh mắt thấu lòng người phôi, trong vắt chi không rõ, nhiều chi không trọc, tựa hồ chứa một loại lực lượng thần bí, thân thể càng là bởi vì tu luyện nguyên nhân rắn chắc không ít, so với trước kia su nhược thân thể không thể so sánh nổi.

Tại cái này cuối thu khí sáng, vạn vật thành thực, ngày mùa thu hoạch mùa, theo Kim Cương Bàn Nhược Công Viên Mãn, Tiêu Dật cũng thu hoạch không nhỏ, bao quát Long Đăng Cửu Thiên, Giáng Long Thần Chương toàn bộ tiến vào Viên Mãn chi cảnh, Tiêu Dật lập tức không khỏi đứng lên, xem xét lên trước mắt thuộc tính:

Túc chủ: Tiêu Dật

Tuổi thọ: 18 tuổi / 200 tuổi

Nội lực: 4100/ 4100

Cảnh giới: Hậu Thiên tầng tám

Xưng hào: Nhất lưu Võ Giả

Thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 150(95+ 20+ 25+ 10) thân pháp 255(145+ 30+ 30+ 40+ 10) Ngộ Tính 330(320+ 10) Căn Cốt 200(180+ 10+ 10) định lực 150(90+ 5+ 10+ 35+ 10)

Công Pháp thuộc tính: Quyền chương 180(125+ 25+ 30) kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110

Thiên Phú 1: [Khinh Công Tông Sư] tinh thông khinh công, tăng lên trên diện rộng di động năng lực, mỗi có được năm điểm thân pháp, trong nháy mắt, di động khoảng cách gia tăng một trọng.

Thiên Phú 2: [Hóa Công *] lúc công kích, đang hấp thu địch nhân nội lực đồng thời, có xác suất vĩnh cửu hóa đi đối phương đại lượng nội lực.

Thiên Phú 3: [Kim Chung Tráo] có cường đại lực phòng ngự, có nhất định xác suất trong chiến đấu trên phạm vi lớn giảm miễn tổn thương.

Ngoại công 1: Thuận Thân Thuật (không trọn vẹn 10/ 12), độ thành thạo 55000/ 550000, Đại Thành.

Ngoại công 2: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 3: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 4: Sải Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Nội công 1: Cơ sở nội công, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Nội công 2: Nhật Nguyệt Tâm Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Nội công 3: Kinh Thôn Yếu Quyết, độ thành thạo 1500/ 1500, Viên Mãn.

Nội công 4: Hỗn Nguyên Công pháp, độ thành thạo 5000/ 5000, Viên Mãn.

Nội công 5: Hấp Công Yếu Quyết, độ thành thạo 10000/ 10000, Viên Mãn.

Nội công 6: Hàn Băng Chân Quyết, độ thành thạo 15000/ 15000, Viên Mãn.

Nội công 7: Hóa Công Yếu Quyết, độ thành thạo 50000/ 50000, Viên Mãn.

Nội công 8: Vô Tương Thần Công, độ thành thạo 100000/ 100000, Viên Mãn.

Nội công 9: Kim Cương Bàn Nhược Công, độ thành thạo 150000/ 150000, Viên Mãn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Kiểm kê thu hoạch

Gió mát có tin, Thu Nguyệt khôn cùng, bách thảo đồ đầu hui, sương phong đỏ như lửa. Giờ phút này Tiêu Dật gặp bóng đêm như nước, liền dứt khoát tại nản nước trong động kiểm kê lên những năm này thu hoạch.

Sinh Tử Lục Dương Chương cùng Giáng Long Thần Chương bởi vì hoà vào Thiên Long Thần Kiểm Chương hợp thành đồ giám bên trong, khiến cho đồ giám Dung Hợp tiến độ biến thành 10/ 12, còn kém một bản Thập Mạch Thần Kiểm cùng một bản Như Lai Thần Chương, cái này Vô Hiệp Hệ Thống bên trong, cấp cao nhất quyền chương bí tịch, khoáng cổ tuyệt kim Vô Lâm tuyệt học, liền có thể hợp thành thành công!

Nghĩ đến mình cảnh giới tăng lên một lần, dựa theo lệ cũ, hẳn là lại có thể giải tỏa vật phẩm, lập tức, Tiêu Dật liền tiến vào Vô Hiệp Hệ Thống, lấy một loại hết sức mập mờ ánh mắt nhìn xem Tân Thủ Đạo Sư nói: "Ngươi hiểu được!"

"Giải tỏa bí tịch?" Tân Thủ Đạo Sư nghi ngờ nói.

"Ta đi, ngươi là thật hiểu a?" Tiêu Dật lập tức giật mình.

"Ngươi sẽ tìm ta, ngoại trừ giải tỏa cùng rút thưởng, liền không có loại tình huống thứ ba, huống chi bây giờ bởi vì hệ thống đổi mới, rút thưởng quy tắc đã cải biến, từ nay về sau, chỉ có thể giải tỏa, không thể rút thưởng, như vậy giờ phút này duy nhất lựa chọn chính là giải tỏa, cái này rất khó đoán sao?" Tân Thủ Đạo Sư nghiêm trang nói.

"Chờ chút? Ngươi lại đem ta rút thưởng phúc lợi chém đứt? Có còn muốn hay không muốn năng lượng?" Tiêu Dật lập tức không thuận theo.

"Xét thấy túc chủ ở cái thế giới này đã có sức tự vệ, mà lại đã giải tỏa đỉnh cấp quyền chương bí tịch hợp thành đồ giám, nếu là về sau lần nữa giải tỏa đi ra cấp thấp quyền chương bí tịch, không phải lộ ra Vô Hiệp Hệ Thống rất cấp thấp a? Cho nên hệ thống do đó đem cấp thấp quyền chương loại bí tịch toàn bộ xóa, hệ thống vì cân bằng, đặc địa đem rút thưởng kho số liệu bên trong tất cả vật phẩm, bị điều đến mở khóa vật phẩm chứa đựng kho số liệu bên trong, nói như vậy vẫn là ngươi chiếm tiện nghi, đừng được tiện nghi còn khoe mẽ!" Tân Thủ Đạo Sư nói xong một bộ khinh bỉ bộ dáng.

"Kiểu nói này, còn giống như thật sự là, trước kia rút thưởng còn cần điều kiện, hiện tại tương đương với chỉ cần giải tỏa, chẳng khác nào là rút thưởng, không tệ không tệ, ta thích, sớm nên như thế à!" Tiêu Dật lập tức bắt đầu vui vẻ, cũng liền mặc hán khinh bỉ.

"Phải chăng bắt đầu giải tỏa?"

"Giải tỏa!" Tiêu Dật việc nhân đức không nhường ai đích xác nhận nói.

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Thập Mạch Thần Kiểm một bản, Thiên cấp trung đẳng quyền chương bí tịch, siêu cường chi khí tuyệt học, có chất vô hình, là một bộ ngón tay giữa ý chuyển hóa làm kiếm khí vô học cao thâm. Xuất chỉ thời kiếm khí nhanh như Điện Thiểm, tấn mãnh tuyệt luân. Lấy siêu tuyệt kiếm khí giết người ở vô hình, có thể xung trong kiếm Vô Địch. Điều kiện tu luyện quyền chương 150, lực cánh tay 100, Ngũ Tinh 150, Viên Mãn sau lực cánh tay + 30, quyền chương + 40. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Như Lai Thần Chương một bản, Thiên cấp thượng đẳng quyền chương bí tịch, vang dội cổ kim, uy lực có thể địch thiên tai địa điểm họa, hàng yêu trừ ma. Điều kiện tu luyện quyền chương 180, lực cánh tay 150, Ngũ Tinh 200, Viên Mãn sau lực cánh tay + 50, quyền chương + 30. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Lăng Không Hư Độ một bản, Thiên cấp trung đẳng khinh công bí tịch. Lăng Ba Hư Độ người, quả thật ngự khí phi hành thuật vậy. Tuyệt không phải bất luận cái gì đồng dạng khinh công cùng thượng thừa khinh công được so sánh cùng. Điều kiện tu luyện thân pháp 200, Căn Cốt 140, Ngũ Tinh 180, Viên Mãn sau chứa đầy nội lực, lăng không nhảy lên, nhưng tại không trung dừng lại bốn tấu. Vì thuận gian di động nhập môn chi cơ, định lực + 40, thân pháp + 5. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Bắc Minh Chân Kinh một bản, Thiên cấp hạ đẳng tâm pháp bí tịch. Học tập về sau sẽ thanh không trước đó sở học tất cả nội công. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 150, định lực 100, Ngũ Tinh 150, Viên Mãn sau định lực + 50, nội lực giới hạn trên + 5000. "

"Đỉnh! Chúc mừng giải tỏa Thôn Thiên Phệ Địa Quyết hợp thành đồ giám một bản, đặc thù nguyên cấp tâm pháp bí tịch hợp thành đồ giám. "

Hôm nay Tiêu Dật có thể nói là phúc tinh cao chiếu, liên tiếp năm bản bí tịch, có thể nói liền không có một bản kém, cấp thấp nhất đều là Thiên cấp hạ đẳng bí tịch, cái này một đợt, Tiêu Dật không lời nào để nói, cái này Vô Hiệp Hệ Thống vẫn là lần đầu như thế hào phóng.

Trong đó Thập Mạch Thần Kiếm, Như Lai Thần Chương, Lăng Không Hư Độ cùng Bắc Minh Chân Kinh bốn bản bí tịch, vừa vặn chính mình cũng thỏa mãn điều kiện tu luyện, bất quá cái kia lại ra một cái hộp thành đồ giám, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết là cái gì Đông Đông đầu?

"Có thể giải thích một chút cái này Thôn Thiên Phệ Địa Quyết sao?" Tiêu Dật nghi ngờ hỏi.

"Nói đến Thôn Thiên Phệ Địa Quyết liền cần phải nói trước Bắc Minh Chân Kinh, Bắc Minh Chân Kinh lấy hấp thu thể nhân chi nội lực mà làm việc cho ta. Bắc Minh đại thủy, không phải từ tự sinh. Nói vậy: Trăm sông hợp thành biển, biển cả chi thủy lấy cho trăm sông mà đến. Đại dương mệnh mong cự thấm, đặt tại dành dùm. Mặc dù có thể hút người nội lực hóa thành của mình, nhưng là tu tập người, cần trước hóa đi tự thân nội lực cùng tâm pháp. "

"Nói tiếng người!" Tiêu Dật khinh bỉ nói.

"Nếu muốn tu luyện Bắc Minh Chân Kinh, thứ nhất, sẽ thanh không tức chủ trước mắt học được tất cả nội công Kỹ Năng; thứ hai, sẽ thanh không tức chủ trước mắt toàn bộ nội lực, không dư thừa một tơ một hào. " Tân Thủ Đạo Sư giải nói rằng.

"Cái gì? Muốn tu luyện Bắc Minh Chân Kinh, ý kia chính là ta còn phải làm lại từ đầu một lần?" Tiêu Dật lập tức kinh hãi nói.

"Không tệ!"

"Ta dựa vào, người chơi ta đây, vậy dạng này ta chẳng phải là đánh về nguyên hình, ngay cả cảnh giới vô đạo đều rã rã? Vậy dạng này ta chẳng phải là ngay cả hồ giấy cũng không bằng!" Tiêu Dật giận dữ hét.

"An tâm chờ vội, có câu nói là không phá thì không xây được, phá rồi lại lập, mặc dù người là làm lại từ đầu, nhưng là Bắc Minh Chân Kinh một khi tiến vào Viên Mãn chi cảnh, người liền có thể thăng vào Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ mười, trở thành siêu nhất lưu Vô Giả, ở trong tầm tay!" Tân Thủ Đạo Sư giải thích nói.

"Tốt, ta hiểu được, vậy người cho ta tiếp tục giải thích một cái thôn thiên là Phệ địa điểm quyết!"

"Thôn Thiên Phệ Địa Quyết: Thôn phệ vạn vật, đi vu tồn tinh, biến hoá để cho bản thân sử dụng. Luyện tới cảnh giới tối cao, có thể lên thôn thiên bên trên Nhật Nguyệt Sao trời, hạ nuốt mặt đất núi đồng sông ngòi, bên trong nuốt vạn vật sinh linh! Nói một cách đơn giản chính là bên trên thôn thiên, hạ nuốt địa, ở giữa nuốt không khí, thiên địa trong vũ trụ không chỗ không nuốt, không có gì không nuốt. "

"Nghe cuồng bá khốc túm điều a, ta có chút hứng thú, vậy cái này hợp thành đồ giám cần nào bí tịch mới có thể hợp thành đâu?" Tiêu Dật hứng thú lập tức tăng nhiều nói.

"Hợp thành đồ giám cần Dung Hợp bốn chữ quyết: 'Nuốt' tự quyết, 'Thu' tự quyết, 'Hóa' tự quyết, 'Vận' tự quyết! Bốn quyết hợp nhất, bí tịch phương thành!"

"Có thể giải thích cặn kẽ một chút không?" Tiêu Dật lập tức một mặt mộng bức mà hỏi thăm, trong lòng cảm giác đối phương có phải hay không tại nghiêm trang nói hươu nói vượn, lắc lư mình.

" 'Nuốt' tự quyết Dung Hợp cần Kinh Thôn Yếu Quyết bí tịch; 'Thu' tự quyết Dung Hợp cần Hấp Công Yếu Quyết bí tịch; 'Hóa' tự quyết cần Hóa Công Yếu Quyết bí tịch; 'Vận' tự quyết cần Bắc Minh Chân Kinh bí tịch. Mà Thôn Thiên Phệ Địa Quyết cùng bốn chữ quyết bí tịch không thể cùng tồn tại!"

"Ta XXX, coi là cái gì đồ chơi, làm hại tâm ta bịch bịch địa điểm nhảy, nguyên lai là cái này bốn bản bí tịch a, người trực tiếp nói cho ta biết không phải, có tác dụng hay không còn kéo cái này một đồng lớn!" Tiêu Dật lập tức bất mãn nói.

"Cho nên tức chủ cần hai chọn một, nghĩ kỹ xác định là tu luyện Bắc Minh Chân Kinh vẫn là có ý định tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết?" Tân Thủ Đạo Sư mặt không thay đổi nói.

"Người biết không? Ta ghét nhất loại người như người, nhìn như cho người khác hai lựa chọn, kỳ thật đâu, người khác vĩnh viễn chỉ sẽ có một loại lựa chọn, loại này lựa chọn vẫn là dựa theo ý nguyện của người tới. Nếu không ta không tin có như thế trùng hợp sự tình, ta vừa đi ra một cái Bắc Minh Chân Kinh, người liền cho ta tới một bản hợp thành đồ giám, nếu là không có tính toán, ta chữ tiêu viết ngược lại, nói cái kia một đồng, đơn giản là muốn đem ta quán choáng, đáng tiếc, Tiểu Gia một đôi hóa nhân kim tinh, sớm đã nhìn thấu sáng, đối ta không dùng!" Tiêu Dật lắc lắc đầu nói.

"Vậy người đến tốt cùng là lựa chọn loại nào đâu?" Tân Thủ Đạo Sư không thể phủ nhận địa đạo.

"Trước tiên nói một chút nếu là tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, có chỗ tốt gì, có cái gì chỗ xấu? Ta dù sao vẫn cần so sánh một hai. " Tiêu Dật kiểm chế lại mình sôi trào tâm tình, khôn khéo mà không mất đi bình tĩnh trả lời.

"Thứ nhất, tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết trước, nhất định phải rèn luyện Thân thể, làm toàn thân ba trăm sáu mươi lăm chỗ chủ yếu mạch đường thông suốt, mới có thể tu luyện. "

"Cái này không có gì, tiểu gia ta sớm đã Bách mạch câu thông! Kế tiếp còn có cái gì?" Tiêu Dật nghe xong, không thèm quan tâm địa đạo.

"Thứ hai, sẽ xóa bỏ bốn bản hợp thành bí tịch, thanh trừ trước mắt tất cả tâm pháp Kỹ Năng, còn có. . . "

"Còn có cái gì?" Tiêu Dật lập tức tiếp tiếng nói.

"Thanh không trước mắt toàn bộ nội lực!"

"Chỉ là thanh không nội lực, không giảm xuống giới hạn trên cùng cảnh giới võ đạo?" Tiêu Dật lần nữa xác nhận nói.

"Không tệ!"

"Vậy ta còn có cái gì tốt do dự, đương nhiên là tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết a, là người đều sẽ làm như vậy!" Tiêu Dật sau khi nghe xong, lập tức lấy một loại khinh bỉ ánh mắt trừng mắt ngược trở về, nói cái gì hai chọn một, nói đùa đầu.

"Tích tích! Đồ giám Dung Hợp bên trong. . . Thành công xóa bỏ Kinh Thôn Yếu Quyết bí tịch, Dung Hợp tiến độ + 1, khi tiến lên độ 1/ 4. "

"Tích tích! Đồ giám Dung Hợp bên trong. . . Thành công xóa bỏ Hấp Công Yếu Quyết bí tịch, Dung Hợp tiến độ + 1, khi tiến lên độ 2/ 4. "

"Tích tích! Đồ giám Dung Hợp bên trong. . . Thành công xóa bỏ Hóa Công Yếu Quyết bí tịch, Dung Hợp tiến độ + 1, khi tiến lên độ 3/ 4. "

"Tích tích! Đồ giám Dung Hợp bên trong. . . Thành công xóa bỏ Bắc Minh Chân Kinh bí tịch, Dung Hợp tiến độ + 1, khi tiến lên độ 4/ 4. "

"Nhò! Đồ giám dung hợp thành công, chúc mừng túc chủ thu hoạch được Thôn Thiên Phệ Địa Quyết bí tịch một bản, đặc thù nguyên cấp tâm pháp bí tịch. Học tập về sau sẽ thanh không trước đó sở học tất cả nội công. Điều kiện tu luyện Căn Cốt 200, định lực 150, Ngộ Tính 300, Viên Mãn sau thăng vào Tiên Thiên Viên Mãn chi cảnh, định lực + 30, Căn Cốt + 30, nội lực giới hạn trên + 50000. "

Tiêu Dật trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem thuộc tính này, quả thực là Điều Tạc Thiên, hoàn toàn không biết làm sao Đánh Giá. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Thôn Phệ Thiên Địa

Tiêu Dật kích động về sau, bình tĩnh lại.

"Phải chăng tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết?" Tân Thủ Đạo Sư dò hỏi.

"Xác định!" Tiêu Dật mình biết tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết sẽ thanh không nội lực, vẫn không do dự chút nào xác định tu luyện, không có cách, cái này Thôn Thiên Phệ Địa Quyết thật sự là quá bá đạo, đơn giản dụ người phạm tội a.

"Đình! Lần nữa nhắc nhở: Tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết phía sau sẽ thanh không trước mắt tất cả nội công tâm pháp, vèn vèn giữ lại kỳ đặc tính; cũng tại nội lực giới hạn trên không dồi tình huống dưới, thanh không túc chủ trước mắt có điểm nội lực, túc chủ cần thông qua một lần nữa tìm kiếm khi cảm, lần nữa tu luyện mới có thể khôi phục điểm nội lực, phải chăng xác nhận tu luyện?"

"Tu luyện!" Mặc dù Tiêu Dật không nghĩ tới sẽ đem mình nội lực thanh không vì 0, nhưng là cũng may cảnh giới vẫn còn, mình chậm rãi khôi phục nội lực chính là.

"Tích tích! Thành công xóa bỏ Kỹ Năng cơ sở nội công; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Nhật Nguyệt Tâm Pháp; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Kinh Thôn Yếu Quyết; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Hồn Nguyên Công pháp; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Hấp Công Yếu Quyết; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Hàn Băng Chân Quyết; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Hóa Công Yếu Quyết; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Vô Thương Thần Công; thành công xóa bỏ Kỹ Năng Kim Cương Bàn Nhược Công. "

"Đình! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Thôn Thiên Phệ Địa Quyết. Trước mắt độ thành thạo 0/ 1000000, nhập môn. "

"Vì cái gì độ thành thạo là 0? Ta hiện tại Ngộ Tính không phải 330 a?" Tiêu Dật kỳ quái mà hỏi thăm.

"Không phải giải thích qua sao, cần ngươi lại tu luyện từ đầu, hướng chỉ mặc định của hệ thống ngươi học sẽ cũng không tệ rồi, còn muốn độ thành thạo, thiếu niên, ngươi suy nghĩ nhiều quá!"

"Khinh bỉ ngươi, ta nhiều như vậy nội lực khẳng định lại bị ngươi tham ô. " Tiêu Dật cực độ khinh bỉ nói.

"Tương đối về sau người có nội lực, đây chỉ là chín trâu mất sợi lông, ngấm lại Thôn Thiên Phệ Địa Quyết Viên Mãn về sau có thể gia tăng nội lực, điểm ấy tính là gì? Huống chi người không có phát hiện đi qua hệ thống mấy lần hấp thu về sau, kinh mạch của người càng thêm rộng rãi, càng thêm Kiên Nhận đi lên a, hiện tại kinh mạch của người có thể nói là bốn phương thông suốt, tính bền dẻo mười phần, người còn có cái gì bất mãn?"

"Có chuyện như thế sao?" Tiêu Dật không hiểu.

"Người cẩn thận cảm ứng một phen liền biết, nếu như nói trước kia người nội lực độ tinh khiết là 1, hiện tại nội lực độ tinh khiết tối thiểu là 3 trở lên. Người nội lực đi qua hệ thống hấp thu, sau đó người một lần nữa tinh luyện, thì tương đương với một lần áp súc chiết xuất, trong lúc vô hình tránh khỏi Thôn Thiên Phệ Địa Quyết bởi vì hấp thu người khác nội lực, dẫn đến nội lực không thuần hỗn loạn không chịu nổi hạ trảng. Người thử tưởng tượng, nếu là đi qua vô số lần thiên chuy bách luyện, cho dù là giống nhau chất lượng, có thể giống nhau a? Một cân trứng gà cùng một cân tảng đá đụng nhau, người cảm thấy kết quả sẽ như thế nào? Một cân tảng đá cùng một cân đá kim cương so với lại như thế nào?"

"Tựa như là có chuyện như vậy!" Tiêu Dật nghiêng đầu, cẩn thận suy nghĩ một chút nói.

"Cái gì tốt tương, lúc đầu chính là, hệ thống hấp thu năng lượng kỳ thật đối tức chủ có ích vẫn tương đối lớn, thậm chí tức chủ người về sau vượt cấp đánh quái, chỉ cần không đụng với *oss, thậm chí tinh anh quái, người cũng có thể thử một lần. "

"Tốt a! Ta nói không lại người, người luôn có thể đem chết nói sống được, hết sức cũng nói thành tốt! Đúng, lần này độ thành thạo không sẽ lại là tăng lên a? Nếu là dạng này cuối cùng Viên Mãn chẳng phải là cần 15 triệu độ thành thạo? Nếu là dạng này cũng quá hổ, làm từng bước chẳng phải là cần hơn mười năm thời gian mới có thể Viên Mãn?" Tiêu Dật ăn Thuần Thân Thuật một lần thua thiệt về sau, đối những nội dung này phi thường miễn cảm.

"Hệ thống đổi mới về sau, sẽ không, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết về sau mỗi một cảnh giới đều chỉ cần 1 triệu độ thành thạo, mà lại mỗi tăng lên một cảnh giới, nội lực cũng sẽ có nhất định tăng trưởng, mỗi cái cảnh giới sẽ gia tăng 1 vạn nội lực, tổng cộng gia tăng 5 vạn!"

"Cái này còn tạm được, hơn mười tháng, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết liền có thể tăng lên một cảnh giới, miễn miễn cường cường tại ta trong phạm vi chịu đựng a!" Tiêu Dật ra về hết sức miễn cưỡng bộ dáng nói.

"Người tu, hoặc là không tu, độ thành thạo tấn cấp điều kiện là ở chỗ này, không tăng không giảm!"

"Được được được! Dừng lại, điểm ấy ta biết, người vẫn là giải thích cho ta một cái Lăng Không Hư Độ là tình huống như thế nào a?" Tiêu Dật phiền nhát Tân Thủ Đạo Sư trang bức, dựa vào, mà lại mỗi lần đều là ở trước mặt mình trang bức, có thể nhẫn nại, không thể nhẫn nại!

"Khinh công người, chính là chỉ cao đạn xa nhảy bản lĩnh, mượn nhờ phản lực hướng lên nhảy vọt, cũng lấy thành thạo bản lĩnh lấy giảm bớt lúc rơi xuống đất trọng lực tiếng vang người là. Bình thường khinh công quả thật vọt tung chỉ thuật cũng. Khinh công chí thượng thừa người, nắm giữ nhất định đề khí bản lĩnh, chạy càng nhanh, nhảy cao hơn càng xa, là cái gọi là Đạp Tuyết Vô Ngân Thảo Thượng Phi người là. "

"Ngừng! Điểm ấy ta biết, nói điểm hoa quả khô!" Tiêu Dật kêu dừng nói.

"Lăng Ba Hư Độ chi huyền diệu thì được bay lên không ngư khí phi hành, phi hành thuật khoảng cách xa gần thì từ người tu luyện tự thân công lực trình độ mà định ra, công lực tuyệt diệu đến cực điểm người có thể bay càng giang hà sông núi cho nên càng xa, nó bay qua thời được lù lù bất động vững như Thái Sơn, cũng có thể hai chân đạp không hành tẩu như giẫm trên đất bằng, bộ dáng thân hình giống như thoải mái, giống như lăng hư mà đi, là chỉ nói Lăng Ba Hư Độ cũng. "

"Vẫn là nói nhảm, nói cụ thể một chút!" Tiêu Dật ánh mắt bất thiện.

"Lăng Ba Hư Độ phi hành thuật cơ chế người, quả thật tham gia luyện người chi trong ngoài công phu đồng đều đến Đại Thừa, có thể tùy thời tri kỳ bản địa linh khí thuộc tính, từ đó phát ra tới thuộc tính giống nhau chi khí, cùng giới tương hỗ xa lánh, cho nên thân thể mới có thể bay lên không mà lơ lửng cũng. Lại hướng đi sau xuất khí lưu, giống như bơi lội đồng dạng, thân thể thiên nhiên bay về phía trước vậy!"

"Dựa vào, trả lại cho ta quãng lên văn tới, thật coi Tiểu Gia xuyên qua mà đến, liền không sẽ cổ văn? Tốt xấu Tiểu Gia năm đó cũng là đọc thuộc lòng thơ Đường ba trăm thủ, về phần thi từ ca phú, càng có thể gọi là thông kim bác cổ, điểm ấy độ khó, đơn giản một bữa ăn sáng!" Tiêu Dật gấp hỏi không ra như thế về sau, dứt khoát rời khỏi hệ thống, tự mình tu luyện.

Nhìn xem nội lực lại một lần nữa biến thành 0, Tiêu Dật mặc dù dờ khóc dờ cười, nhưng là việc cấp bách đành phải lần nữa lao lao thực thực địa lại tu luyện từ đầu nội công.

Bởi vì trên thân không có một phần nội lực, Tiêu Dật liền cùng sơ khai nhất vừa mới dạng, trước phải nghĩ biện pháp đến khí, là cảm thụ khí cảm!

Người bình thường kinh mạch một đầu chưa thông, cho nên nhập môn thời chỉ có thể từ mỗi ngày ăn đồ ăn được liệu bên trong rút ra đưa ra bên trong tinh khí, hóa làm chân khí nội lực, nhưng là Tiêu Dật hôm nay đã sớm Bách mạch câu thông, cảnh giới vẫn còn, cho nên có thể được rồi hơi hấp thu giữa thiên địa tràn ngập linh khí.

Kinh mạch đã thông càng nhiều, người cùng thiên địa linh khí câu thông càng dễ dàng, thẳng đến đã thông hai mạch nhâm đốc, thành lập thiên địa chi kiều phía sau nội lực sinh sôi không ngừng, liền không thể so sánh nổi.

Chỉ gặp Tiêu Dật thoải mái mà đứng vững trung bình tấn, có trước đó đứng như cọc gỗ kinh nghiệm, rất nhanh chính là tâm vô tạp niệm, không dụng ý nể tình thân, hai tay chậm rãi tiền đề đến thể trước cùng vai bình, hai tay song song, ngón tay hướng lên, trong lòng bàn tay hướng về phía trước, cảm thụ khí cảm

Bởi vì Tiêu Dật cơ sở còn tại, cảm thụ sẽ càng thêm dễ dàng. Dọn xong động tác phía sau Tiêu Dật ngưng thần tĩnh khí, lưỡi chống đỡ lên ngạc, chậm rãi dùng cái mũi hấp khí, khuất năm ngón tay, lấy ấn trong ngón tay đầu ngón tay cùng ngón cái nhọn tương đối, nhưng không đụng vào nhau, hơi thở thời khắc run hai tay.

Người bình thường như thể luyện tập ba mươi hô hấp về sau liền có thể cảm giác được đầu ngón tay có mấy phần dòng điện kiểu khí cảm, nhưng Tiêu Dật há là người bình thường, ý vào bản thân hần cảnh giới, lại thêm kinh mạch câu thông, hần có thể càng thêm nhẹ nhõm cùng thiên địa linh khí giao cảm, chỉ là hai cái hô hấp về sau Tiêu Dật cũng cảm giác được một cỗ dòng điện kiểu khí cảm trên đầu ngón tay xuất hiện, năm cái hô hấp phía sau chân khí liền hiện đầy toàn bộ bàn tay, từng tia rót vào lòng bàn tay huyệt Lao Cung.

Lại một lần nữa cảm nhận được nội lực, loại cảm giác này thực sự quá kỳ diệu, giờ khắc này, Tiêu Dật trong lòng y nguyên tràn ngập rung động.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Nội lực trùng tu

Tại Viên Mãn hoàn thành bước đầu tiên rung động khí về sau, Tiêu Dật cũng biết lúc luyện công tuyệt đối không thể phân thần, nếu không chính là muốn chết, cho nên hần rất nhanh bình phục nổi lòng, bắt đầu cao minh khí sau bước thứ hai, kéo khí.

Tiêu Dật lấy Nhất Dương Thần Chỉ làm dẫn, nếu là mới học Nhất Dương Thần Chỉ người trên tay kinh mạch chưa thông đan điền, thần khí cũng không hợp nhất, cho nên cần nhờ bên ngoài động tác, cũng chính là kéo khí để dẫn dắt trên tay khí lưu hướng đan điền, đem hai tay đến đan điền kinh mạch kéo thông.

Nhưng Tiêu Dật quanh thân gân mạch sớm đã thông suốt vô cùng, mà lại mười phần Kiên Nhẫn, cửa này với hần mà nói vẫn không có chút nào độ khó, như cũ bảo trì hai tay ngực phẳng độ cao, Tiêu Dật đem lòng bàn tay chuyển hướng bộ ngực phượng hướng, mở ra tay trái, làm tay phải cùng tay trái thành kéo cung tư thế lại biến vì tay phải phía trước tay trái ở phía sau, ngón tay chỉ duỗi mẫu ấn bên trong ba ngón, làm kéo động động làm.

Người bình thường đến khí cảm phía sau mỗi ngày sáng trưa tối kéo duỗi các bốn mươi chín lần, chỉ ít cần nửa năm mới có thể đem thông đạo đã thông, mà Tiêu Dật lại là tại kéo một phát phía dưới cũng cảm giác được trên tay chân khí sôi trào mãnh liệt địa điểm hướng huyệt Lao Cung nơi rót vào, sau đó xuôi theo thập nhị chính kinh bên trong phần tay kinh mạch chảy vào đan điền, trong đó quá trình thông thuận vô cùng, không có gặp được bất luận cái gì ngăn trở, cái này chính là lại tu luyện từ đầu chỗ cường đại.

Tiêu Dật nhắm hai mắt, thể nội tiềm lực không ngừng bị Tiêu Dật khai quật ra, khí cảm sinh ra về sau, thông qua kinh mạch tuần hoàn, hướng chảy hai tay, lại thông qua Nhất Dương Thần Chỉ pháp môn tu luyện chuyển hóa thành nội lực, chảy vào lòng bàn tay huyệt Lao Cung, lần theo phần tay kinh mạch lưu về đan điền.

Tiêu Dật quanh người thiên địa linh khí đồng dạng như có như không từ huyệt Lao Cung chảy vào Tiêu Dật thân thể, nhưng là lấy Tiêu Dật cảnh giới trước mắt tới nói, thông qua loại phương thức này tích lũy nội lực tốc độ liền kém xa tít tắp từ Đan Dược bên trong tới cũng nhanh nhanh.

Bất quá Đan Dược dù sao cũng có hạn, Tiêu Dật cũng không muốn lãng phí ở loại này vô dụng chi địa, trừ phi hiện tại phát sinh tình huống khẩn cấp, Tiêu Dật không thể không sử dụng Đan Dược chi lực hồi phục nội lực đến gần cạn kiệt, nếu không lấy Tiêu Dật tính toán tỉ mỉ tính cách, là không sẽ xa xỉ như vậy, dù sao bây giờ Thượng Vô nguy hiểm, tương đối an toàn phía dưới không đáng dạng này lãng phí.

Theo trong đan điền chân khí dần dần gia tăng, Tiêu Dật dần dần cảm giác được đan điền bắt đầu trở nên ấm áp, đến cuối cùng thậm chí xuất hiện hơi nước phồng lên thanh âm, cổ này ấm áp chân khí, để Tiêu Dật có loại từ rét lạnh địa giới đột nhiên nhảy đến một cái trong ôn tuyền rừng mình sáng khoái cảm giác.

Thế nhưng là để Tiêu Dật thất vọng là vén vén sau nửa canh giờ loại cảm giác này liền hoàn toàn biến mất, hần biết, cái kia chút cảm ứng khí cảm tiêu hao địa điểm không sai biệt lắm, cũng may khôi phục một chút nội lực, lúc này, liền không khách khí chút nào vận khởi Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, lập tức, chỉ gặp Tiêu Dật tương một cái lỗ đen điên cuồng hấp thu son động tinh khí chung quanh.

Phiến khắc về sau, Tiêu Dật bỗng nhiên mở hai mắt ra, tinh quang lóe lên, lúc này son động chung quanh chỉ còn lại có mỏng manh không khí, Tiêu Dật lập tức đi ra son động, hô hấp lấy ngoài động không khí, so sánh phía dưới, lập tức cảm giác được trong son động không khí, giống như toàn bộ bị hấp thu tinh hoa, ô trọc không chịu nổi.

Ít khi, nội lực toàn phục về sau, Tiêu Dật dứt khoát thuận dây leo trượt xuống son động, thừa dịp bóng đêm tại mặt đầm bắt lấy Tiểu Ngư, chỉ gặp Tiêu Dật đưa tay vận khởi Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, đối trong nước một đầu thái sắc Tiểu Ngư chính là khẽ hấp, Tiểu Ngư lập tức vọt ra khỏi mặt nước, đúng lúc này, theo Thôn Thiên Phệ Địa Quyết vận chuyển, sống sờ sờ một đầu Tiểu Ngư, còn không tới kịp đến Tiêu Dật trong tay, liền sinh khí hoàn

toàn không có, tới tay về sau, Tiêu Dật sở trường bóp, lúc này mới phát hiện Tiểu Ngự sinh cơ đã biến mất.

Đúng lúc này, Tiêu Dật chỉ cảm thấy thân thể chấn động, một cỗ yếu ớt sinh cơ xông vào thể nội, mặc dù bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy, nhưng là Tiêu Dật vẫn là rõ ràng địa điểm cảm nhận được.

"Không nghĩ tới Thôn Thiên Phệ Địa Quyết cư nhiên như thế bá đạo, tranh đoạt nhân sinh cơ, đơn giản mọi việc đều thuận lợi. Không được, vạn nhất về sau thất thủ. . . Xem ra. . . Còn cần chăm chú suy nghĩ cái này Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, cần phải thuần thực nắm giữ, dạng này mới sẽ không làm người ta bị thương tổn thương mình. " Tiêu Dật âm thầm tự nói một phen về sau, liền lợi dụng trong nước Tiểu Ngự thí nghiệm.

Tiêu Dật từ một phần, hai phần đến toàn lực đối con cá thí triển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, lúc này mới phát hiện, chỉ cần vượt qua năm thành công lực, liền sẽ đối Tiểu Ngự tạo thành thương tổn không nhỏ, một hai thành mặc dù không ảnh hưởng toàn cục, nhưng là sẽ đem ân thân tại Tiểu Ngự quanh thân chỗ sinh mệnh tinh khí, thông qua Công Pháp hấp thu về sau, liền sẽ tập trung ở Tiểu Ngự chủ yếu bộ vị, nếu là lực lượng gia tăng đến ba bốn phần, liền có thể đem xương cốt bên trong ẩn chứa sinh mệnh tinh hoa cũng có thể hấp thu đi ra, tập trung ở thịt cá chỗ.

Bất quá đi qua Tiêu Dật nhiều lần thí nghiệm về sau, phát hiện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết công lực thí triển ba bốn phần tương đối vừa phải, dạng này, thịt cá bên trên liền sẽ tụ tập Tiểu Ngự toàn thân sinh mệnh bản nguyên tinh hoa, ngay cả xương cốt bên trong tinh hoa đều ép khô đi ra, khiến cho nước thịt càng thêm ngon.

Đương nhiên, Tiêu Dật cũng thử qua truyền thấu, hấp thu xong một đầu Tiểu Ngự sinh mệnh năng lượng về sau, chuyển dời đến một cái khác đầu Tiểu Ngự trên thân, liền sẽ phát hiện, bị chuyển đi cái kia một Teuton thời trở nên sinh long hoạt hổ, rõ ràng so sánh bị hút cái kia thoi thóp con cá kia, đơn giản một cái ở trên trời, một cái tại đất bên trên.

Đến tận đây, đi qua hơn nửa đêm tìm tòi, Tiêu Dật phát hiện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết hấp thu cùng chuyển đi hai loại phương pháp sử dụng, mặc dù nắm giữ không phải rất nhuần nhuyễn, nhưng là điểm ấy thời gian liền đến trình độ này, đã đủ rồi.

Tại sơ bộ nắm giữ Thôn Thiên Phệ Địa Quyết về sau, Tiêu Dật liền tu luyện lên còn lại võ học.

Như thế như vậy, sau ba canh giờ, Tiêu Dật thuận lợi học xong còn lại ba quyển bí tịch:

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Thập Mạch Thần Kiếm. Trước mắt độ thành thạo 330/ 20000, nhập môn. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Như Lai Thần Chương. Trước mắt độ thành thạo 330/ 30000, nhập môn. "

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ thành công tập được Lăng Không Hư Độ. Trước mắt độ thành thạo 330/ 50000, nhập môn. "

Nhìn xem mình nắm giữ Kỹ Năng, giờ khắc này, Tiêu Dật tràn ngập tự hào, lòng tin mười phần, tại người khác đem đối thủ của mình nhìn về phía giống nhau cảnh giới người thời điểm, mà Tiêu Dật ánh mắt sớm đã siêu việt, nhìn về phía tầng thứ cao hơn, bởi vì Tiêu Dật có cái này tiền vốn.

Giờ khắc này, Tiêu Dật thậm chí vô cùng chờ mong cái kia Bạch Hồ lần nữa giáng lâm, nhiều năm như vậy, mặc dù Tiêu Dật chỉ là tăng lên một cảnh giới, nhưng là nó thuộc tính càng là phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, bây giờ Tiêu Dật thuộc tính lần nữa biến hóa:

Túc chủ: Tiêu Dật

Tuổi thọ: 18 tuổi / 200 tuổi

Nội lực: 4100/ 4100

Cảnh giới: Hậu Thiên tầng tám

Xưng hào: Nhất lưu Võ Giả

Thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 150 thân pháp 255 Ngộ Tính 330 Căn Cốt 200 định lực 150

Công Pháp thuộc tính: Quyền chương 180 kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110

Thiên Phú 1: [Khinh Công Tông Sư] tinh thông khinh công, tăng lên trên diện rộng di động năng lực, mỗi có được năm điểm thân pháp, trong nháy mắt, di động khoảng cách gia tăng một trọng.

Thiên Phú 2: [Hóa Công *] lúc công kích, đang hấp thu địch nhân nội lực đồng thời, có xác suất vĩnh cửu hóa đi đối phương đại lượng nội lực.

Thiên Phú 3: [Kim Chung Tráo] có cường đại lực phòng ngự, có nhất định xác suất trong chiến đấu trên phạm vi lớn giảm miễn tổn thương.

Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 10/ 12), độ thành thạo 55000/ 550000, Đại Thành.

Ngoại công 2: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 3: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 4: Sài Sơn Đào Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Ngoại công 5: Thập Mạch Thần Kiếm, độ thành thạo 330/ 20000, nhập môn.

Ngoại công 6: Như Lai Thần Chưởng, độ thành thạo 330/ 30000, nhập môn.

Ngoại công 7: Lăng Không Hư Độ, độ thành thạo 330/ 50000, nhập môn.

Nội công 1: Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, độ thành thạo 330/ 1000000, nhập môn.

Tiêu Dật nhìn xem thuộc tính của mình, đặc biệt là Căn Cốt thuộc tính, tin tưởng lần nữa khảo nghiệm, mình Căn Cốt tuyệt đối là xen vào màu xanh ưu tú Căn Cốt cùng màu lam cực phẩm Căn Cốt ở giữa, thời thể hiện nay, ngoại trừ có được hai màu đen trắng Truyền Kỳ Căn Cốt, cùng tử sắc hoàn mỹ Căn Cốt, ở phương diện này vượt qua mình chỉ sợ số lượng không nhiều.

Rời khỏi hệ thống về sau, Tiêu Dật ánh mắt nhìn về phía xa xôi bầu trời, cực kỳ thâm thúy!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Gặp lại Bạch Hổ

Đang tờ mờ sáng luồng thứ nhất ánh rạng đông có chút vậy hướng đại địa thời điểm, đêm tối dần dần biến mất. Trong chốc lát, vạn đám kim tiền giống như hào quang, từ tầng mây bên trong bắn ra đến, trời quang mây tạnh, ánh bình minh đầy trời.

Theo Thái Dương chậm rãi dâng lên, kim sắc hào quang, giống như một con thần kỳ cự thủ, chậm chậm kéo ra mềm mại sương mù duy, cả vùng rộng mở trong sáng.

Tiêu Dật thả người tại đáy vực Sơn Cốc ở giữa, mặt đất mặc dù bởi vì năm năm trước cuộc chiến đấu kia, một mảnh hỗn loạn, nhưng là đi qua năm năm gió táp mưa sa, kinh lịch tuế nguyệt tây lễ, trên đường đi nồng đậm cỏ mọc bao phủ trong đó, cành lá xanh biếc, không khí trong lành, bùn đất càng là tràn ngập hoàn toàn mới khí tức, sớm đã tìm không trở về lúc trước ấn ký.

Bây giờ, Tiêu Dật đợi tại lúc trước Bạch Hổ xuất hiện chi địa, một bên tu luyện ngoại công, một bên chờ đợi Bạch Hổ tiến đến, những năm này, Bạch Hổ một mực chưa từng xuất hiện, Tiêu Dật tin tưởng vững chắc cái kia Bạch Hổ xuất hiện ở đây, tuyệt đối không phải ngẫu nhiên.

Mỗi lần nghĩ đến năm năm trước mình bị cái kia Bạch Hổ truy đánh về chặt vật, Tiêu Dật đều phần hận không thôi, bây giờ mình cảnh giới đề cao, đặc biệt là Kỳ Năng có cực lớn cải thiện, đối phó cái kia Bạch Hổ, cho dù là biến thân trạng thái, cũng có bước đầu nắm chắc, bây giờ, như cái kia Bạch Hổ xuất hiện lần nữa ở trước mặt mình, Tiêu Dật tuyệt đối biểu thị ha ha.

Đặc biệt là vừa nghĩ tới Bạch Hổ thể mà còn có một đôi cánh, nếu là mình có thể thu phục, Tiêu Dật lập tức trong lòng nóng lên, tốc độ tu luyện không khỏi lại thêm nhanh thêm mấy phần.

Dù sao nếu như có thể thu phục Bạch Hổ làm vì tọa kỵ của mình, đơn giản sáng khoái, mấu chốt là Bạch Hổ bay được, có thể tùy thời tiến hành lục địa hình thức cùng bầu trời hình thức tự do hoán đổi, dạng này mình rất cuộc không cần lâm nguy tại cái này vách núi đáy cốc.

Mà lại Thương Khung Đại Lục, thế giới lớn như vậy, nếu như có thể có một cái tốt một chút tọa kỵ làm cước lực cũng không tệ, dạng này cũng có thể đến trận nói đi là đi tùy hứng. Khi đó, tiến triển cực nhanh không đáng kể, cái gì tuyệt thế lương cầu tại Bạch Hổ trước mặt đều là cặn bã, cho nên nếu có thể hàng phục, có sao mà không làm?

Bây giờ Tiêu Dật nội luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, ngoại luyện Thập Mạch Thần Kiếm, Như Lai Thần Chưởng cùng Lăng Không Hư Độ, cứ như vậy, ngày qua ngày, ban ngày tu luyện ngoại công, buổi tối tu luyện nội công, cuối cùng là hơi có tạo thành.

Hơn mười ngày qua đi, ngày hôm đó bình minh, thời tiết bỗng nhiên đại biến, gió táp mưa sa, Lôi Minh Điện Thiểm, Bạo Phong tụ mưa cùng cái kia kích xạ thác nước liên kết, giữa thiên địa hiện ra một phiến hỗn loạn.

Trận này bão tố thế tới mãnh liệt, liên tục hạ ba bốn canh giờ lâu, mới ngừng lại, mặc dù chỉ có mấy canh giờ, nhưng ở Tiêu Dật chưa bao giờ thấy qua như thế thiên khí trời ác liệt.

Cuồng phong mưa rào, thế tới cấp tốc, nhưng khứ thế cũng nhanh, phiến khắc về sau, mưa thu mây liễm, gió ngừng mưa nghỉ, ánh nắng tái hiện.

Tiêu Dật đứng tại trên mặt đất, giương mắt nhìn lên, nơi xa trên đỉnh núi cao, xuất hiện một đạo cầu vòng bảy sắc, sáng loá, đẹp không sao tả xiết. Tiêu Dật thấy thế, hướng son phong bên kia đi đến.

Sau một canh giờ, đang Tiêu Dật đi đến trước đó gặp được Bạch Hổ địa phương, ánh mắt ngưng tụ, nhìn kỹ lại, đột nhiên phát hiện, nơi xa, một con Bạch Hổ chính lười biếng gối đầu nắng, cái kia không đúng là mình đau khổ chờ đợi Bạch Hổ à!

Bất quá đang Tiêu Dật phát hiện Bạch Hổ thời điểm, nó cũng mở mắt, Tiêu Dật không nghĩ tới Bạch Hổ tính cảnh giác vẫn là như vậy mạnh.

Bây giờ Bạch Hổ so với năm năm trước, thành thực rất nhiều, lấy trước kia loại ngốc mạnh Tiểu Bạch Hổ cũng không nhìn thấy nữa, xuất hiện tại trong mắt là một con uy mãnh hùng tráng Bạch Hổ, thân thể gần so với năm đó biến thân về sau trạng thái hơi nhỏ hơn.

Tiêu Dật bận rộn vận khởi Thâm Tra Thuật, quả nhiên không ngoài dự liệu, cảnh giới cũng có chỗ tăng lên, hào quang màu tím sẫm hiện lên, Hậu Thiên tầng tám cảnh giới, hết thấy đều ở Tiêu Dật trong dự liệu.

"Vừa vận thử một chút mình mới học thủ đoạn, một mực không có gặp được đối thủ thích hợp, bây giờ, liền lấy ngươi đến luyện tập, hắc hắc!" Tiêu Dật đắc ý nghĩ đến.

Không khỏi Tiêu Dật không đắc ý, muốn biết Tiêu Dật mặc dù cũng là Hậu Thiên tầng tám, nhưng là đi qua hệ thống ba lần bốn lượt hấp thu ma luyện, liên tục lại tu luyện từ đầu, nội lực chất lượng ít nhất là cùng cảnh giới người khác gấp ba trở lên, bây giờ, cho dù Bạch Hổ lần nữa biến thân, có được Hậu Thiên mười tầng tu vi, Tiêu Dật cũng không sợ nhiều ít.

"Rống!"

Bạch Hổ nhìn thấy Tiêu Dật xuất hiện, một tiếng Hổ Khiếu, quanh quẩn tại đây cốc, như đang thị uy địa điểm hiển lộ rõ ràng mình tồn tại.

"Hừ!"

Một đạo bóng trắng hiện lên, một đầu cự đại uy mãnh Bạch Hổ rơi vào Tiêu Dật trước người mấy trượng bên ngoài, Bạch Hổ cao ngạo ngẩng đầu sọ, mắt hồ liếc xéo mà nhìn xem Tiêu Dật, giống như đang kỳ quái, vì cái gì cái này nhân loại còn chưa có chết.

Tại Bạch Hổ trong ý thức, Tiêu Dật sớm nên tại năm năm trước thời điểm, nên sẽ bị bị đẩy đầm tên kia nuốt mới đúng, nhìn thấy Tiêu Dật bình yên vô sự, không khỏi rất nghi hoặc.

Bởi vì cái gọi là cửu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, nghi hoặc thì nghi hoặc, nhưng là đối Bạch Hổ mà nói, không chết vừa vận, chỉ có mình tự thân xuất mã, dễ như trở bàn tay, mới có thể hiển lộ rõ ràng Hổ Vương uy nghiêm.

"Rống!"

Bạch Hổ cao ngạo địa điểm ngóc đầu lên, đối Tiêu Dật gào thét một tiếng, hồ khiêu son lâm, xuyên kim liệt thạch Hổ Khiếu tại đây vực trận trận quanh quẩn, nó da lông sáng ngời như tơ bạc, lông lánh một cỗ linh tính quang huy, thần uy vô cùng.

Chỉ nghe "Phanh!" một tiếng, một con quạt hương bồ lớn hồ trào hướng về phía trước vỗ, lập tức đá vụn vảy ra, mặt đất trực tiếp móp méo cùng xuống.

Rất nhanh, Bạch Hổ tứ chi uốn lượn kéo căng thẳng tắp, toàn bộ thân hình tựa như gác ở trên dây cung mũi tên nhọn, một cái bắn ra. "Suru" một tiếng, một đạo quang ảnh hiện lên son lâm, biến mất không thấy gì nữa.

Tiêu Dật thấy thế, không chút do dự xoắn ốc cửu chuyển, Long Đẳng Cửu Thiên, thẳng lên không trung hơn mười trượng, trực tiếp né tránh qua Bạch Hổ cái này một kích trí mạng.

Mà lúc này, nơi xa bỗng hiện Bạch Hổ nhìn thấy Tiêu Dật bay lên không né tránh qua công kích của mình, thâm kinh hãi.

"Rống!" Đột nhiên, một tiếng uy mãnh Hổ Khiếu, Bạch Hổ ngửa mặt lên trời thét dài, mấy đạo lăng liệt kinh phong theo tiếng gào bắn về phía giữa không trung Tiêu Dật.

Tiêu Dật thấy thế, trở lại một chương, một vết kim quang lập lòe chương ẩn lớn lên theo gió, chỉ một thoáng, chương ẩn cùng kinh phong chạm vào nhau, không như trong tưởng tượng kịch liệt, chỉ gặp không trung nổi lên gợn sóng, mấy đạo kinh phong "Sóng" một tiếng, dung nhập chương ẩn bên trong, cuối cùng dần dần tiêu tán, mà chương ẩn lại là khư thế chưa ngừng, cũng lấy càng lúc càng nhanh tốc độ ẩn về phía Bạch Hổ.

Lập tức, Bạch Hổ chỉ cảm thấy giống như là bị một cỗ bàn tay vô hình theo trên mặt đất, gào thét không thôi, cho đến chương ẩn ẩn chứa lực lượng tiêu hao hầu như không còn, lúc này mới thoát thân mà xuất.

Lúc này Bạch Hổ thân thể không biết sao rung mình một cái, cả kinh một tiếng mồ hôi lạnh, lông tơ lóc sáng, rùng rợn, giống như đang nói: "Tiểu gia hỏa, đùa nghịch trò quỷ gì, hôm nay liền để ngươi biết ta Hổ đại gia lợi hại!" Rống xong sau liền hướng Tiêu Dật nhào giết tới!

Bất quá Tiêu Dật cũng mặc kệ nó đang làm gì, Thập Mạch Thần Kiếm thuận tay sử xuất, mấy đạo Vô Hình Kiếm Khí bắn về phía Bạch Hổ, rất có Thạch Phá Thiên Kinh, mưa gió lớn đến chỉ thế.

"Hừ hừ hừ!" mấy đạo kiếm khí sát qua Bạch Hổ trước mặt, mặc dù Bạch Hổ mượn gió thổi, sớm cảm giác được kiếm khí tồn tại, lúc này mới có thể

tránh né, nhưng Bạch Hổ vẫn là lại một lần nữa bị Tiêu Dật dọa cho phát sợ, vọt tới trước thân thể đột nhiên dừng lại, ngưng thần đề phòng.

Cái này là lần đầu tiên, Bạch Hổ lộ ra vẻ chán chờ.

Tiêu Dật gặp Thập Mạch Thần Kiếm có thể chấn nhiếp Bạch Hổ, càng là không chút do dự vận dụng Thập Mạch Thần Kiếm kiếm khí công kích Bạch Hổ, trước đó khổ vì không có ứng đối công kích từ xa thù đoạn, bây giờ đắc thể không tha người, sử dụng càng là thuận buồm xuôi gió.

Bạch Hổ không nghĩ tới là gia hỏa này vậy mà trở nên như thế khó chơi, mặc dù công kích của hắn chính mình cũng né tránh đi, nhưng là công kích của mình cũng là như thế. Muốn biết lấy Tiêu Dật lúc này khinh công, Bạch Hổ công kích trên cơ bản đều bị Tiêu Dật nhẹ nhõm né qua.

Bạch Hổ tiến hóa đến loại trình độ này, đã có trí khôn nhất định, nó hiện tại đang suy nghĩ cải tiến mình phương thức tác chiến.

Đúng lúc này, Tiêu Dật thuận thực phóng thích ra kiếm khí trên dưới tung bay, số lượng đột nhiên tăng nhiều, Bạch Hổ nhất thời trở tay không kịp, không lâu sau đó, trên thân càng là đông tuyết một khối tây tuyết một khối.

Bạch Hổ có thể tưởng tượng đến trên người mình một片片 mô đáng sợ, lập tức gấp rống liên tục, sĩ khí sát bất khả nhục, đột nhiên, lấy Bạch Hổ làm trung tâm, thổi lên một trận linh khí phong bạo, ít khi, linh khí tiêu tán về sau, Bạch Hổ giống như là bị một đạo vô thượng hung mãnh thân ảnh phụ thể, sát khí mười phần.

Nguyên lai Bạch Hổ đánh mãi không xong, lần nữa biến thân. Tiêu Dật thấy thế, biến sắc, không nghĩ tới lần này biến thân về sau Bạch Hổ so với năm năm trước, khí thế hung ác càng sâu. Xem ra chính mình coi thường nó, mình tiến bộ không ít, không nghĩ tới Bạch Hổ tiến bộ cũng không thấp, lần này, bên tám lạng người nửa cân, thể cục lập tức trở nên khó bề phân biệt. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Đới chiến Bạch Hổ

Bạch Hổ thân thể không lồ, to lớn trắng như trâu, giờ phút này khí thế cao, một đới như chuông đồng mắt hổ, chăm chú nhìn Tiêu Dật, Sát Khí Trùng Thiên, tức giận dậy sóng, nện bước bước chân trầm ổn, không ngừng mà hướng Tiêu Dật tới gần.

Tiêu Dật sắc mặt ngưng tụ, Bạch Hổ cường đại uy hiếp, phảng phất hôm qua tái hiện, năm năm trước Bạch Hổ uy thế rõ mồn một trước mắt, Tiêu Dật lắc lắc đầu, tận lực tránh cho bị Bạch Hổ sát khí ảnh hưởng, trấn định nói: "Dù vậy lại như thế nào, mình cũng không phải năm năm trước mình. "

Tiêu Dật đối tự tin của mình, không bằng nói là đối khinh công tự tin, hắn tin tưởng bằng vào lúc này khinh công tu vi, Tiên Thiên cảnh giới phía dưới, hắn tuyệt đối có thể nài roi đại bộ phận công kích, cực hạn né tránh, có thể tại trong phạm vi trăm thước, trong nháy mắt tự do di động Khinh Công Tông Sư Thiên Phú cũng không phải nói một chút.

"Rống!"

Bạch Hổ mở ra huyết bồn đại khẩu, khoảng cách Tiêu Dật càng ngày càng gần, sấm bạch răng nanh, thậm chí từ miệng khang bên trong, nhào tới trước mặt mũi hơi thổi, để Tiêu Dật nhú này không chỉ.

Tiêu Dật vận khởi Như Lai Thần Chương, song chương xuất kích, một đạo vô hình chương ấn, hướng Bạch Hổ bắn ra. Bạch Hổ lập tức cơ cảnh, thân hình hướng bên cạnh nhảy tới.

Chỉ nghe "Phanh!" một tiếng, nó nguyên lai vị trí, lập tức nổ tung, bùn đất vấy ra, lập tức xuất một cái lớn chừng miệng chén chương ấn.

"Rống!"

Bạch Hổ gầm nhẹ một tiếng, cảnh giác coi thường nhìn xuống đất mặt, sau đó một đới mắt hổ chậm rãi nhìn về phía Tiêu Dật.

Đúng lúc này, "Vù vù!" "Vù vù!" "Vù vù!" Lại là vài đạo kiếm khí kích xạ mà đến, nguyên lai Tiêu Dật lần nữa phát ra Thập Mạch Thần Kiếm, nhưng là Bạch Hổ lúc này phi thường cẩn thận, chỉ gặp nó liên tục nhảy vọt, cơ cảnh địa điểm tránh đi tất cả kiếm khí.

Đều nói mây tòng long, gió từ hổ, Bạch Hổ đặc biệt là biến thân về sau, càng thêm nhạy cảm, tựa hồ có thể phát giác Tiêu Dật cái kia Vô Hình Kiếm Khí! Tiêu Dật thấy thế, nhú mày, cái này Bạch Hổ so sánh trong tưởng tượng càng thêm khó có thể đối phó, trọng yếu hơn là ánh mắt kia tựa hồ lộ ra một tia trí tuệ quang mang, có thể so với nhân loại.

Tiêu Dật sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía Bạch Hổ, đầu này Bạch Hổ động tác ngược lại cực kỳ nhanh nhẹn, nhãn lực còn cực kỳ sắc bén, trọng yếu hơn linh trí không phải bình thường.

Tiêu Dật nhìn về phía Bạch Hổ bên cạnh một viên đại thụ, đột nhiên đánh ra một chưởng, một đạo mãnh liệt chưởng ấn đập nện tại trên cây, một tiếng ầm ầm tiếng vang, đại thụ ứng thanh mà đứt, "Hô hô" đánh tới hướng Bạch Hổ, Tiêu Dật vài đạo kiếm khí càng là tiếp sung mà tới, làm cho Bạch Hổ trước sau đều khó khăn.

Kết quả Bạch Hổ nhảy lên một cái, một đôi lợi trào chọt vỗ tại viên kia đứt mộc phía trên, chỉ nghe "Răng rắc!" Một tiếng, đứt mộc lần nữa ứng thanh mà đứt, mà Bạch Hổ thì mượn lực lần nữa nhảy lên, phảng phất nhảy tới trên trời giống như, sau đó từ trong cao không, từ trên cao nhìn xuống hướng Tiêu Dật hô đối vô mồi, mãnh liệt "Rống!" Một tiếng, đánh giết mà đến.

Tiêu Dật thấy thế, thả người nhảy lên, cùng Bạch Hổ thân ảnh ở giữa không trung giao thoa, đụng một cái liền phân ra. Chỉ nghe "Xoẹt" một tiếng, Tiêu Dật áo vài lúc này phá ra, lộ ra bên trong Kim Ti Bối Tâm.

Nguyên lai vừa rồi một nháy mắt, Tiêu Dật tay phải từ trên xuống dưới nghiêng cướp, xoa một tiếng, trảm tại Bạch Hổ bên hông. Nhưng là Bạch Hổ một con trái chân trước cũng chộp vào Tiêu Dật trên thân.

Bất quá may mắn, Tiêu Dật vượt lên trước một bước, dựng thẳng chưởng làm đao, trảm tại Bạch Hổ bên hông, cái này một trảm, hấn dùng hết toàn lực, này mới khiến Bạch Hổ hô đối vô mồi một kích, không công mà lui.

"Rống!" Bạch Hổ gầm nhẹ một tiếng, thân thể rất nhỏ run rẩy một cái.

Tiêu Dật gấp đây, trong lòng vui mừng, thừa cơ hét lớn một tiếng: "Xem chiêu!" Sau đó bỗng nhiên địa điểm từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong rút ra Huyền Thiết Chủy Thủ, thi triển ra kinh công Thiên Phú, giây lát vọt đến Bạch Hổ trước người, gió chủy thủ lên, bỗng nhiên đâm một cái.

Bạch Hổ ánh mắt co lại, nâng lên hồ trào, không chút nghĩ ngợi hướng về phía trước vỗ, nghênh đón tiếp lấy.

Chỉ nghe "Bang!" một tiếng, đây là Huyền Thiết Chủy Thủ lần thứ nhất gặp được đâm không tiến đồ vật, cùng hồ trào phát ra kịch liệt va chạm, ánh lửa văng khắp nơi, đây là một người một hồ ở giữa trực tiếp nhất giao phong.

Tiêu Dật nắm chặt Huyền Thiết Chủy Thủ tay phải run rẩy không ngừng, mới vừa rồi cùng Bạch Hổ lợi trào giao phong kịch liệt, chấn động đến hấn miệng hồ phiền phức, kém chút đem Huyền Thiết Chủy Thủ rời khỏi tay, không nghĩ tới Bạch Hổ lợi trào một kích, lực đạo lại to lớn như thế.

Đúng lúc này, "Xoát!" một tiếng, Bạch Hổ gấp cương thi không hạ, một cái móng khác đột nhiên vung qua, "Xoẹt" một tiếng, một loại chói tai kim loại ma sát kiểu thanh âm, hoà tinh nổi lên bốn phía.

Nhưng gặp Tiêu Dật trước ngực chỗ quần áo lần hai bị xé nứt, vỡ thành một đường thẳng, kéo dài đến trong bụng, vượt qua Kim Ti Bối Tâm hộ thể phạm vi, nếu không phải có Thiên Tâm Bảo giáp bảo vệ tận cùng bên trong nhất, đoán chừng Bạch Hổ một kích này, liền muốn bị Bạch Hổ lợi trào xé ra, cực kỳ nguy hiểm.

Tiêu Dật lập tức sợ không thôi, bận bịu xông về phía trước hai bước, rút về tay phải, Huyền Thiết Chủy Thủ trong nháy mắt biến mất tại hệ thống bên trong, thân thể lóe lên, đã đến Bạch Hổ sau lưng, bỗng nhiên bắt lấy đuôi hồ, hét lớn một tiếng, tay trái cũng bắt được đuôi hồ phía trên, ra sức kéo một phát, nguyên đạo qua một vòng, sau đó hai tay mãnh lực bộc phát, dùng sức hất lên, cái kia Bạch Hổ không nghĩ tới Tiêu Dật có một chiêu như vậy, bị hấn như thế kéo một phát hất lên, bị đau, hộ thân bay thẳng giữa không trung.

Mà Tiêu Dật cũng thừa cơ kiểm tra lên phòng ngự của mình, hấn cũng không nghĩ tới hồ trào càng như thế rắn chắc, đơn giản cứng rắn như sắt thép, vốn cho rằng Huyền Thiết Chủy Thủ sử xuất về sau, tất nhiên là tình thế bất buộc một kích, không nghĩ tới thế mà bị chặn, còn bị Bạch Hổ một trào phản kích, trừ phi có Bảo Giáp hộ thể, chỉ sợ lúc này mình không chết cũng tàn phế.

Đúng vào lúc này, Bạch Hổ bình yên rơi xuống đất, run run thân thể, lần nữa gầm thét tương Tiêu Dật lao đến.

Tiêu Dật lần này tránh đi Bạch Hổ tấn công chính diện, vốn định lại bắt lấy đuôi hồ, lại ném một lần, ai biết dưới sự khinh thường, chỉ nghe "Hừ" một tiếng, cương phong trận trận, Bạch Hổ sau lưng cái đuôi, tương một đầu roi thép đồng dạng quăng tới, hung hăng quét vào Tiêu Dật trên thân.

Tiêu Dật kêu lên một tiếng đau đớn, cảm giác như bị ô tô đụng bay, bay ngược mà xuất. Đúng lúc này, Bạch Hổ "Rống!" một tiếng, thả người đuổi đi theo, hung ác bạo ngược ánh mắt, nhìn về phía Tiêu Dật, miệng hồ một trương, liền hướng Tiêu Dật thân thể cắn.

Tiêu Dật thấy thế, trong lòng nhắc lên, ngay tại sẽ phải bị cắn thời điểm, cắn răng một cái, lần nữa khởi động kinh công Thiên Phú, thân thể lóe lên, bỗng nhiên cuồn lên Bạch Hổ trên thân, triển khai nguyên thủy nhất chém giết, quyền quyền đến thịt.

Mà Bạch Hổ lúc này, liền tiếp quay đầu thẳng cắn, nhưng đều bị Tiêu Dật từng cái hiện lên, đúng lúc này, đuôi hồ đột nhiên quét qua, lập tức lần nữa quét trúng Tiêu Dật, Tiêu Dật một cái không tránh kịp, lại một lần nữa bị quét bay.

Mà Bạch Hổ lúc này quay người lợi trào quét qua, Tiêu Dật lúc này đang đứng ở không cách nào mượn lực trạng thái, chỉ nghe, "Xoẹt" một tiếng, một đạo ngân quang hiện lên, sắc bén hồ trào bỗng nhiên xẹt qua Tiêu Dật chân, vạch ra máu bắn tung toé, thậm chí một khối da thịt đều rất xuống.

Đồng thời lực lượng khổng lồ, đem Tiêu Dật ngã sấp xuống một bên, Tiêu Dật lăn khỏi chỗ, vội vàng bò lên.

Tiêu Dật đau đến hít một hơi lãnh khí, sắc mặt có chút trắng bệch, đây là lần thứ nhất thụ thương.

"Rống!" Bạch Hổ ngóc lên cao quý đầu lâu, giương cái cổ đối phát ra một trận đác ý gào thét, tựa như thắng lợi reo hò! Một trận gào thét qua đi, Bạch Hổ lần nữa từ chính diện nhào giết tới đây, chuẩn bị tốc chiến tốc thắng, sau đó hảo hảo hưởng dụng phục linh tiên thảo, dù sao phục linh tiên thảo thành thực sắp đến!

Đối mặt Bạch Hổ công kích, Tiêu Dật sầm mặt lại, đang chuẩn bị liều lĩnh, liều mạng đánh giết tâm tư của đối phương, cũng muốn thi triển ra Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, muốn biết Tiêu Dật thế nhưng là một mực mang thu phục Bạch Hổ tâm tư, cho nên lặp đi lặp lại nhiều lần địa điểm không chế mình, chưa hề dùng tới Thôn Thiên Phệ Địa Quyết đại chiêu.

Ngay tại Tiêu Dật cùng Bạch Hổ lần nữa hết sức căng thẳng thời khắc, đột nhiên, một đạo dị hương đón gió bay tới, Bạch Hổ bỗng nhiên biến sắc, tiếp theo từ bỏ đối Tiêu Dật công kích, thân thể hai bên thông suốt đuổi ra cánh, hướng một bên sơn phong bay đi lên. . .

Tiêu Dật thấy thế, lập tức không nói gì, nghĩ thầm "Coi như số người gặp may", sau khi nói xong liền không kịp chờ đợi từ Võ Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra Tục Cốt Đan đối chân thụ thương bộ vị đắp.

Tiêu Dật không nghĩ tới bởi vì chính mình nhất thời nhường nhịn, còn làm hại mình thụ thương, may mắn mình được phẩm sung túc, mới không ngại.

Lúc này, Tiêu Dật thoa hảo được về sau, cũng không khỏi tò mò nhìn về phía Bạch Hổ rồi đi phương hướng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Hai thú tranh chấp

Tiêu Dật giương mắt nhìn lên, lập tức liền phát hiện dị hương đầu nguồn, chính là cách nơi này địa điểm không xa, cũng chính là cách mặt đất ước chừng ba 40 trượng hơn cao ngọn núi hiểm trở chỗ, có một gốc phục linh tiên thảo vừa vận thành thực, cho nên theo gió truyền đến trận trận Dược Hương.

Tiêu Dật quan sát tỉ mỉ, cẩn thận nhớ lại, lập tức sáng tỏ, nguyên lai mình tại y gia tạp học nhập môn bí tịch Bản Thảo Cương Mục trông được từng tới, mặc dù Tiêu Dật thu hoạch được Bản Thảo Cương Mục phía sau không có chăm chú tu tập, nhưng là chỉ ít nhìn qua, rất khó quên mất.

Muốn biết Thương Khung Đại Lục linh dược cũng là phân Đẳng Cấp, tương loại thiên tài địa bảo này từ cao xuống thấp bình thường chia làm đỉnh tiêm, thượng đẳng, trung đẳng, hạ đẳng, mặt chờ hết thầy năm cái Đẳng Cấp.

Mà Bản Thảo Cương Mục ghi chép hơn ngàn loại thiên tài địa bảo, có thể nói là bên trên từ mộ phần điển, cho tới Truyền Kỳ, phạm có tương quan, đều thu hái. Tiêu Dật tại vừa mới thu hoạch được Bản Thảo Cương Mục thời điểm, tùy ý nhìn lướt qua, vừa lúc liền nhớ kỹ cái này gốc phục linh tiên thảo tương quan miêu tả.

Phục linh tiên thảo: Trung đẳng linh dược, năm năm mới chín, đối dị thú mà nói có thể tăng lên độ đậm của huyết thống, gia tăng đột phá xác suất; đối với nhân loại mà nói chỉ có thể tăng lên nội lực mật độ, cũng chính là tăng lên nội lực độ tinh khiết.

Bất quá đối với Tiêu Dật mà nói, tác dụng không lớn, dù sao Tiêu Dật nội lực đã sớm qua mấy lần rèn luyện, vượt ra khỏi phục linh tiên thảo tăng lên phạm vi.

Ngay tại Bạch Hổ sắp tiếp xúc đến phục linh tiên thảo thời điểm, đột nhiên, một tiếng lệ kêu thanh âm vang vọng trời cao, xuyên kim liệt thạch, so sánh Bạch Hổ hồ khiếu sơn lâm thanh âm lực xuyên thấu còn mạnh hơn, Tiêu Dật chỉ chấn động đến màng nhĩ đau nhức.

Tiêu Dật ngẩng đầu nhìn lại, liền phát hiện, trên bầu trời, gió lớn gào thét, một con cự điều ở trên ngọn núi bỏ ra lớn phiến Âm Ảnh, cực tốc lao xuống mà đến, toàn thân đại phát xuất một cỗ so sánh Bạch Hổ chỉ mạnh không yếu hung sát chi khí, khí thế kinh người.

Bạch Hổ lúc này bị trên bầu trời cái kia đại điều gắt gao khóa chặt, lập tức minh bạch, nếu là mình muốn mạnh mẽ bắt lấy phục linh tiên thảo, liền sẽ nghênh đón Trí Mệnh Nhất Kích, bởi vì Bạch Hổ cũng rõ ràng cảm giác được, trên bầu trời, cái kia hung cảm khí thế rõ ràng cao hơn chính mình xuất một bậc không ngừng, cho nên Bạch Hổ không có hành động thiếu suy nghĩ, ngược lại khó được tỉnh táo trông mong mà đối đãi.

Đáng tiếc Bạch Hổ một phen chuẩn bị hoàn toàn không có bị cái kia đại điều để ở trong mắt, chỉ gặp cự điều lẳng không tán công Bạch Hổ, tốc độ cực nhanh, điện quang lửa ở giữa, lẳng lệ khiếp người.

Tiêu Dật lúc này cũng rốt cục thấy rõ đại điều chân diện mục, thân dài hai trượng có thừa, hai cánh mở ra ba bốn trượng, toàn thân lông vũ từng chiếc dựng nên, quanh thân giăng đầy lít nhít lông vẩy thịt, lóe ra như kim loại quang trạch, khí tức hung sát bức nhân!

Tốt một đầu hung mãnh Kim Sí Đại Bằng Điều, toàn thân vậy phiến lóc ra hung lạnh quang mang, Tiêu Dật cảm thán, lần này Bạch Hổ gặp được đối thủ.

Quả nhiên, Kim Sí Đại Bằng Điều mượn lao xuống chỉ thế, hoàn toàn không có đem Bạch Hổ để vào mắt, trực tiếp đối Bạch Hổ kích động một đôi sắt cánh, dùng sức vỗ tới, chỉ nghe "Oanh!" một tiếng, Bạch Hổ bị quạt bay không nói, nó đứng thẳng chỗ, ngọn núi hiểm trở phía trên, một người cao cự thạch bị nó sắt cánh đập tới, đá vụn bay múa, Kim Sí Đại Bằng Điều một đôi cánh, giống như sắt thép đúc thành, lao xuống, đơn giản không gì không phá.

Tiêu Dật thấy thế qua đi cũng là kinh hãi không thôi, thả người né tránh lấy trên núi rút xuống đá vụn. Cảm thán cái này Kim Sí Đại Bằng Điều đáng sợ, một cái lao xuống, sắt cánh một cái mà thôi, liền tránh bay Bạch Hổ, còn tiện thể phá hủy một tảng đá lớn, nếu là trực tiếp đập đến cự thạch phía trên, chỉ sợ uy lực càng sâu, kỳ thế chỉ hung, đáng sợ đều không đủ lấy hình dung!

Mà Bạch Hổ lúc này nhìn thấy Kim Sí Đại Bằng Điều đang chuẩn bị hưởng dụng mình phục linh tiên thảo, lập tức giống như bị dẫm lên cái đuôi đồng dạng, không lo được thực lực chênh lệch, xông tới.

Đối mặt Bạch Hổ công kích, Kim Sí Đại Bằng Điều giống như chẳng thêm ngó tới, cũng không ăn dùng phục linh tiên thảo, chỉ là lạnh lùng nhìn xem Bạch Hổ bay tới thân ảnh, liền cái này lúc này, chỉ nghe "Phanh! Phanh!" Hai tiếng, nguyên lai Bạch Hổ lao ra trước đó, thế mà phát ra kinh phong, đánh vào Kim Sí Đại Bằng Điều lông vũ bên trên, nhưng là đáng tiếc là tựa như đá chìm đáy biển, không hề có động tĩnh gì.

Mặc dù kinh phong đánh vào Kim Sí Đại Bằng Điều vậy thịt bên trên, muốn biết Kim Sí Đại Bằng Điều vậy phiến um tùm, thân thể cứng rắn vô cùng, giống như là lấy nước thép đúc kim loại mà thành, dưới ánh mặt trời, phản xạ như kim loại quang mang, tràn đầy có tính chấn động lực lượng.

Cho nên cái này hai đạo kinh phong đánh vào người, lông đều không có làm bị thương một cây.

Đúng lúc này, Bạch Hổ đã tới gần, hổ trào mắt thấy là phải đập nện tại Kim Sí Đại Bằng Điều trên thân, lúc này, chỉ gặp Kim Sí Đại Bằng Điều, móc câu cong trạng sắc bén nhọn mở, hung hăng mở vào Bạch Hổ hổ trào phía trên, lập tức Bạch Hổ hổ trào xuất hiện ba bốn tác sâu vết thương, máu ngăn không được địa điểm chảy ra ngoài.

Tiêu Dật lần nữa kinh hãi, cái này Kim Sí Đại Bằng Điều nhọn mở thế mà so với chính mình Huyền Thiết Chùy Thủ còn muốn vô cùng sắc bén, tại nhìn kỹ Kim Sí Đại Bằng Điều đôi kia móng vuốt, gần dài ba thước, hiện ra hàn quang u lãnh, càng là khiếp người.

Lúc này chỉ nghe "Rống!" một tiếng, Bạch Hổ bị đau tiếng rống giận dữ truyền đến, nó làm sao cũng không ngờ tới, mình mọi việc đều thuận lợi hổ trào lại có bị tổn thương đến một ngày!

"Ngao ô!" Bạch Hổ cực đại đầu lâu hướng về phía trước tìm tòi, mở ra huyết bồn đại khẩu, lập tức cắn Kim Bằng lớn cánh điều nửa bên cánh.

Chiến cuộc, đột nhiên chuyển!

Kim Sí Đại Bằng Điều làm sao cũng không nghĩ tới, tại loại này mình chiếm cứ toàn diện ưu thế tình huống dưới, Bạch Hổ còn dám phản kháng mình, một cái sơ sẩy, bị cắn nửa bên cánh, lập tức, thân hình bất ổn địa điểm nghiêng qua một bên, liên quan Bạch Hổ cùng một chỗ từ nguy trên đỉnh hướng mặt đất ngã xuống.

"Oanh!"

Tại rơi xuống đất một nháy mắt, mặt đất đại thụ che trời nhao nhao bị nện đứt, đầy đất đều là cành khô nát lá. Đúng lúc này, phịch một tiếng tiếng vang, Bạch Hổ một tiếng kêu rên, nguyên lai Kim Sí Đại Bằng Điều móng vuốt sắc bén, bắt lấy Bạch Hổ thân thể, đâm xuyên qua mấy cái lỗ lớn, Bạch Hổ đau đến lên tiếng về sau, Kim Sí Đại Bằng Điều thừa cơ co rút lại cánh.

Lại xem Bạch Hổ, phần bụng đều kém chút bị xé ra, huyết dịch giọt giọt địa điểm rơi trên mặt đất, lúc này, Kim Sí Đại Bằng Điều đang chuẩn bị một lần nữa phóng lên tận trời, một bước lên trời, "Rống!" Bạch Hổ thả người vọt lên, lập tức gắt gao cắn lấy Kim Sí Đại Bằng Điều một cái lợi trào gót chân chỗ, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng vang giòn, Bạch Hổ lực cắn tại lần này phát huy phát huy vô cùng tinh tế, Kim Sí Đại Bằng Điều một cái lợi trào lập tức bị phế.

Chỉ gặp lúc này, Kim Sí Đại Bằng Điều phát ra một tiếng rên rỉ, đột nhiên, nhọn mở đối Bạch Hổ mềm mại phần bụng mở không ngừng, một cái khác sắc bén lợi trào, cũng chưa từng rời đi Bạch Hổ thân thể.

Chỉ ở giữa bên trong chiến trường, Kim Sí Đại Bằng Điều chẳng không mà lên, mang theo Bạch Hổ trên không trung bịch bịch địa điểm vuốt cánh, cuối cùng chỉ nghe "Phanh" một tiếng, nguyên lai Bạch Hổ cuối cùng bị đau không ở, bị Kim Sí Đại Bằng Điều quăng về phía mặt đất.

Mà lúc này Kim Sí Đại Bằng Điều còn không có ý định buông tha Bạch Hổ, lần này, Tiêu Dật gặp được Kim Sí Đại Bằng Điều hung tàn một mặt, chỉ gặp Bạch Hổ toàn thân cao thấp, đều có vết trào, trên thân càng là nhiều chỗ lỗ nhỏ, không ngừng chảy máu địa điểm ra bên ngoài bốc lên. Có địa phương thậm chí bị Kim Sí Đại Bằng Điều lợi trào xé ra, toàn bộ da thịt lật đi ra, sâu đủ thấy xương.

Mà Kim Sí Đại Bằng Điều một bên cánh cũng nhiều mấy cái huyết động, dẫn đến phi hành cũng không lưu loát, đương nhiên, nghiêm trọng nhất là một cái lợi trào bị phế, Kim Sí Đại Bằng Điều hiện tại giống như Kim kê độc lập đồng dạng tại Bạch Hổ trên thân mở không ngừng.

Bạch Hổ bị mở đến mình đầy thương tích, thương thế càng ngày càng nặng, được chính là như vậy, hai thú còn tại đại chiến. Đây là sinh tử đại chiến, người không chết, chính là hán vong!

Trận chiến tranh này để Tiêu Dật ghen hờn nhìn trần trời không nói, cũng là được ích lợi không nhỏ, Tiêu Dật nhìn thấy Kim Bằng lớn cánh điều ngoài ý muốn xâm nhập, dẫn đến kết quả như thế, trong lòng hơi động, nảy ra ý hay, lần này thu phục Bạch Hổ cơ hội tăng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Cứu chữa Bạch Hổ

Chiến tranh vẫn còn tiếp tục, Tiêu Dật cũng đang dần dần tới gần, ba trăm mét, hai trăm mét, cuối cùng tiến nhập trong vòng trăm thước, giấu ở một viên cỏ tung về sau, khoảng cách này cũng là Tiêu Dật khinh thân Công Pháp Thiên Phú tác dụng khoảng cách, Tiêu Dật yên lặng chậm đợi thời cơ.

Giữa sân lúc này lần nữa biến hóa lên, chỉ gặp Bạch Hổ bị Kim Bằng lớn cánh một cái lợi trào bắt lấy Hổ Đầu, Bạch Hổ mỗi một lần ngẩng đầu, Kim Sí Đại Bằng Điều liền thả người bay lên, khiến cho Bạch Hổ từ đầu đến cuối không cách nào cắn, lợi trào càng là nắm chắc Hổ Đầu không thả.

Một bên khác, nhón mỏ hướng Bạch Hổ trên mặt, trên thân mổ qua không ngừng. Bạch Hổ đau đến gào hét lên, móng vuốt trên mặt đất đào xuất một cái hố to. Chỉ gặp Bạch Hổ đẩy người máu tươi, bị thương càng nặng, lúc đầu tuyết trắng da lông, hiện tại triệt để bị huyết thủy nhuộm đỏ, thậm chí nó mỗi hô hấp một cái, đều có bọt máu bốc lên, càng là càng không ngừng thở hổn hển, nguy cơ sớm tới.

"Rống!"

Thời khắc cuối cùng, Bạch Hổ phát ra chấn động sơn lâm Hổ Khiếu, giờ khắc này cùng lúc trước cùng Tiêu Dật chiến đấu thời điểm uy phong lẫm lẫm bộ dáng, đơn giản "Tuồng như hai người", thậm chí liên biến thân trạng thái đều không thể duy trì, bị đánh trở về nguyên hình.

Đây không phải bách thú chi vương uy phong vô cùng Vương Giả gào thét, cũng không phải người thắng reo hò. Mà là đối thất bại không cam tâm, là kẻ thất bại rên rỉ, là đối sinh mệnh lưu luyến!

Bạch Hổ nó, không muốn chết! Nó còn muốn tấn thăng thành là vua bách thú, nó còn không có hướng phiên thiên địa này biểu hiện ra thuộc về ý chí của nó, làm Thánh Thú Bạch Hổ huyết mạch hậu duệ, nó còn muốn cái này phiên Đại Lục thật sâu lưu lại nó dấu chân.

"Rống!"

Một tiếng Hổ Khiếu, đưa tới núi cao gào thét, đại địa thút thít, bởi vì Vương Giả huyết mạch vẫn lạc tại là, mà Hổ Khiếu bên trong, còn mang theo một tia quyết tuyệt!

Bạch Hổ cuối cùng lưu luyến nhìn phiên đại địa này một chút, từ Tiêu Dật chỗ ẩn thân đảo qua, cuối cùng nhìn về phía Kim Sí Đại Bằng Điều, đáy mắt hiện lên một tia hận ý cùng quyết tuyệt, đột nhiên vung ra một đôi lợi trào.

Đây là bách thú chi vương trước khi chết phản công, một kích trí mạng, lúc này Kim Sí Đại Bằng Điều sắc bén nhón mỏ, "Xoẹt" một tiếng, đâm vào Bạch Hổ thể nội, mà Bạch Hổ, hai con hồ trào, cũng gắt gao địa điểm bắt lấy Kim Sí Đại Bằng Điều một cái cánh, dùng sức một trào, mang theo một phiên huyết nhục, máu tươi vẩy ra.

Kim Sí Đại Bằng Điều gào thét một tiếng, lần này, cánh thụ thương, để nó cũng không cầm giữ được nữa thân hình, từ không trung rơi rơi trên mặt đất, "Dùng" một tiếng, đập vào Bạch Hổ theo không xa chỗ trước.

Người thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, trong sơn cốc, tựa hồ cuốn lên ghen ngạo gió, Kim Sí Đại Bằng Điều tức giận nhảy tới Bạch Hổ trước người, cuối cùng sắc bén nhón mỏ đối trên mặt đất chỉ còn lại có xuất khí Bạch Hổ đầu, đầu ngẩng lên thật cao, dùng sức một mổ, một kích này tràn đầy phẫn nộ, là Kim Sí Đại Bằng Điều tình thế bất buộc một kích, thế tất yếu để Bạch Hổ thân tử hồn diệt, tan thành mây khói.

Đúng lúc này, Tiêu Dật minh bạch không thể đang đợi, nếu không Bạch Hổ bỏ mình, chỉ sợ mình muốn thu phục cũng không đối giống.

Lập tức, Thập Mạch Thần Kiếm kiếm khí rời khỏi tay, hướng Kim Sí Đại Bằng Điều vọt tới, kiếm khí gào thét, trong nháy mắt, liền đánh trúng vào đại bàng điều thân thể, mặc dù không có đối nó tạo thành bao lớn tổn thương, nhưng cũng đầy đủ để nó làm chậm lại một chút.

Ngay tại Kim Sí Đại Bằng Điều thân thể bị đánh trúng hơi ngừng lại ở giữa, Tiêu Dật khinh công Thiên Phú trong nháy mắt phát động, trong nháy mắt, xuất hiện tại Kim Sí Đại Bằng Điều trước người, đối nó chính là một chiêu Như Lai Thần Chương.

Tiêu Dật một chương phát sau mà đến trước, tại nó còn không có mổ bên trong Bạch Hổ đầu thời điểm, liền trúng đích thân thể của nó.

"Phanh!"

Kim Sí Đại Bằng Điều không ngờ nửa đường giết ra một cái Trình Giáo Kim, không có chút nào phòng bị phía dưới, lập tức liền bị Tiêu Dật một chưởng đánh lui, thân hình càng là lung lay sắp đổ, tựa như đứng không vững.

Nguyên lai vừa rồi Bạch Hổ mặc dù thân tàn sắp chết, nhưng cũng đối Kim Sí Đại Bằng Điều tạo thành lớn lao tổn thương, nửa bên cánh bị hao tổn, khiến nó không cách nào bình thường cất cánh, một cái lợi trào bị phế, càng khiến cho Kim Sí Đại Bằng Điều ngay cả đứng lập đều không thể bình thường đứng thẳng, cho nên vẫn luôn là vượt nửa bên cánh, mượn không khí sức nổi, Kim kê độc lập, lần này đột nhiên gặp Tiêu Dật mãnh liệt chưởng kích, lập tức bị phá hư thật vất vả nắm giữ cân bằng, thân hình càng là lung lay sắp đổ.

Kim Sí Đại Bằng Điều lúc này giống như cũng bị kích phát ra hung tính, khí thế không giảm hướng Tiêu Dật chọc tới, Tiêu Dật gặp nó như thể hung tàn, lập tức không chút do dự thi triển ra Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, chỉ gặp Tiêu Dật một cái lắc mình tránh thoát Kim Sí Đại Bằng Điều công kích, sau đó thả người nhảy đến điều trên lưng.

Kim Sí Đại Bằng Điều cảm thấy trên lưng có người, quay đầu chính là một mỏ, Tiêu Dật sớm đã phòng bị đã lâu, thừa này cơ hội, hai tay bỗng nhiên xuất kích, một cái tay gắt gao bắt lấy điều mỏ, không để cho có cơ hội phản kích, một cái khác về sau gắt gao đè lại điều đầu, Kim Sí Đại Bằng Điều lập tức bị Tiêu Dật khống chế không thể động đậy, sau đó liền gặp Tiêu Dật lập kiểu phát động Thôn Thiên Phệ Địa Quyết.

Lập tức, nhưng gặp Kim Sí Đại Bằng Điều gào thét trần trần, Tiêu Dật lúc này cũng bị chấn động đến trong tai ông ông trực hường. Đây là gào thét, nếu là dưới tình huống bình thường, chẳng phải là uy thế càng sâu, cho nên Tiêu Dật cường độ lần nữa gia tăng một phần.

Phiến khắc về sau, theo thời gian xói mòn, Kim Sí Đại Bằng Điều gào thét dần ngừng lại, cúi đầu nhắm mắt, thoi thóp, sinh mệnh chỉ hóa dần dần dập tắt.

Lúc này, Bạch Hổ cũng phát hiện trong sân biến hóa, liền nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt cũng biến thành nhu hòa, không nghĩ tới mình thời khắc sắp chết, thế mà bị cái này nhân loại từ Kim Sí Đại Bằng Điều bắt sát một kích phía dưới, giải cứu ra, mặc dù chỉ là kéo dài sinh mệnh mình một thời ba khắc, nhưng Bạch Hổ vẫn là mang theo cảm kích nhìn về phía Tiêu Dật.

Dù sao Tiêu Dật xem như giúp nó báo thù, nhìn thấy Kim Sí Đại Bằng Điều cuối cùng gào thét đáng vẻ, Bạch Hổ trong lòng oán giận tiêu tán hơn phân nửa, lúc sắp chết, có thể nhìn thấy cái này hung cầm rơi vào kết quả như vậy, cũng coi như một trận tâm nguyện.

Mặc dù trong lòng vạn phần không cam lòng, nhưng là lúc này không đủ sức xoay chuyển đất trời, Bạch Hổ thời gian dần qua nhắm lại hai mắt, chờ đợi từ thần giáng lâm.

Mà Tiêu Dật lúc này thi triển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, hấp thụ Kim Sí Đại Bằng Điều toàn bộ sinh mệnh bản nguyên tinh hoa về sau, trong nháy mắt thân hình liền xuất hiện Bạch Hổ bên cạnh, lập tức dựa theo Thôn Thiên Phệ Địa Quyết chuyển di công năng vận hành phương thức vận chuyển lại, đem Kim Sí Đại Bằng Điều toàn bộ sinh mệnh bản nguyên tinh hoa chuyển dời đến Bạch Hổ trên thân, mặc dù trong đó hấp thu cùng chuyển di ở giữa, lãng phí ba bốn thành không ngừng, nhưng là đầy đủ đền bù Bạch Hổ lúc này thương thế.

Mà Bạch Hổ lúc này cũng đã mở hai mắt ra, không có cách, thân thể biến hóa tại Tiêu Dật vừa tiếp xúc với nó thời điểm cũng cảm giác được, theo thời gian trôi qua, thậm chí dần dần kích động lên, nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt càng là không thể phỏng đoán, mặc dù không biết đối phương làm sao làm được, nhưng là Bạch Hổ cũng không phải người ngu, linh trí mới sinh nó cũng biết ở trong đó chỗ tốt, không cần nói cũng biết, cuối cùng nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt trở nên càng thêm nhu hòa.

Theo cuối cùng một tia bản nguyên tinh hoa bị Bạch Hổ hấp thu về sau, chỉ gặp Bạch Hổ bỗng nhiên tinh thần đại chấn, ngửa đầu huyết dài, thanh âm to rõ, vạch phá bầu trời, hồ khiếu son lâm, đây không phải hồi quang phản chiếu, mà là bách thú chỉ vương chân chính uy thế lại một lần nữa trở về.

Tiêu Dật cũng lấy làm kinh hãi, mặc dù biết hữu hiệu, nhưng là không nghĩ tới lại có thần hiệu như thế, cái này Bạch Hổ mất thấy sắp chết thời khắc, hấp thu Kim Sí Đại Bằng Điều sinh mệnh bản nguyên tinh hoa về sau, thế mà tinh thần phục hồi.

Tiêu Dật vốn là người thông tuệ, suy nghĩ sâu xa phía dưới, lập tức liền minh bạch, có lẽ là bởi vì Kim Sí Đại Bằng Điều cảnh giới so sánh Bạch Hổ cao thâm nguyên nhân, mặc dù ở giữa lãng phí không ít, nhưng là đầy đủ để Bạch Hổ khôi phục bản nguyên thương thế, hiện tại liền thừa trên thân một chút bề ngoài vật lý tổn thương, cái này cần tiêu hao đại lượng thời gian an dưỡng.

Hổ Khiếu về sau, Bạch Hổ liền minh bạch, mặc dù mình bản nguyên thương thế khôi phục, rốt cục không cần đi vào tử thần ôm ấp, nhưng là trên người những cái kia còn tại bốc lên tơ máu vết thương còn chưa chuyển tốt cho nên trên người mình thương thế còn cần trị liệu, mà bây giờ Tiêu Dật chính là Bạch Hổ trong mắt cứu tinh, dù sao như thế nội thương nghiêm trọng đều có thể khôi phục, như vậy ngoại thương khôi phục còn xa sao?

Bạch Hổ tin tưởng không lâu sau đó, theo thương thế khôi phục, mình tất nhiên có thể lần nữa khôi phục thời kỳ toàn thịnh uy thế.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Hướng dẫn từng bước

Bạch Hổ mình bạch mình muốn khôi phục, còn cần dựa vào trước người nhân loại, cho nên cầu khẩn mà nhìn xem Tiêu Dật, dùng đầu lấy lòng địa điểm cạo xát Tiêu Dật thân thể.

Tiêu Dật gấp đây, hỏi dò: "Người còn muốn ta tiếp tục trị liệu cho người thương thể?"

Bạch Hổ dùng sức địa điểm gặt đầu một cái.

"Vậy không được, người ta không thân chẳng quen, vừa rồi cứu chữa người, ta đã là căn cứ đạo nghĩa tinh thần, huống chi ta đã là bị thiệt lớn, muốn biết Kim Sí Đại Bằng Điều nhiều như vậy sinh mệnh tinh hoa, ta nếu là mình luyện hóa, tối thiểu có thể đề cao một hai cái cảnh giới, hiện tại còn muốn chữa cho người tổn thương, người có thể cho ta một cái không cách nào lý do cự tuyệt sao?" Tiêu Dật cố ý phủ định nói.

Kỳ thật Kim Sí Đại Bằng Điều sinh mệnh bản nguyên tinh hoa, công hiệu căn bản không có hẳn nói khoa trương như vậy, nhưng là Bạch Hổ không biết a, đơn giản linh trí nó, chỉ biết vừa cái đồ chơi này có thể đem mình từ trên con đường tử vong kéo trở về, như vậy hiệu quả chắc là không kém, cho nên hẳn cũng minh bạch Tiêu Dật ý tứ, nhưng là lúc này mình có thể xuất ra cái gì đâu?

Đúng lúc này, Bạch Hổ đối Tiêu Dật cạo xát, sau đó ngừng đầu đối phục linh tiên thảo phương hướng rống lên vừa hô, Tiêu Dật thấy thể, chỉ chỉ phục linh tiên thảo, hỏi: "Người là nói muốn muốn đem nó cho ta, sau đó để cho ta trị liệu cho người thương thể?"

Bạch Hổ lần nữa gặt đầu một cái.

"Vậy không được, phục linh tiên thảo hiện tại thể nhưng là vật vô chủ, người bây giờ mình đầy thương tích, đánh, người là đánh không lại ta, hiện tại ta có thể trực tiếp đi qua lấy phục linh tiên thảo, tại sao muốn người cho ta?" Tiêu Dật phản bác.

Bạch Hổ nhất thời khó thở, gằm thét liên tục.

"Làm sao, nổi giận, người cảm thấy ta nói không đúng sao?" Tiêu Dật ngược lại cười nói.

Bạch Hổ lập tức gấp đến độ nguyên địa đảo quanh, không có cách, đánh, kéo lấy cái này một thân tổn thương, đánh thì đánh bất quá, thể nhưng là, cái này phục linh tiên thảo cứ như vậy không có, để nó được không thống khoái, nếu không phải giờ phút này hồ lạc đồng bằng, nó nhất định không sẽ khinh xuất tha thứ Tiêu Dật, nhưng là giờ phút này còn muốn dựa vào Tiêu Dật trị liệu, chỉ có thể gấp đến độ nguyên địa thẳng đảo quanh.

"Như vậy đi, không bằng người thân phục cùng ta, nhận ta làm chủ như thế nào, dạng này người sự tình chính là ta sự tình, ta không có đạo lý không giúp người, người nói, đúng không?" Tiêu Dật thử thăm dò đề nghị.

"Rống!"

Bạch Hổ trực tiếp phát ra phản nộ gầm rú thanh âm, nó cho rằng, đây là đối với nó một loại vũ nhục, dù sao nói thế nào, nó cũng là đường đường Thánh Thú huyết mạch hậu duệ, đỉnh chuỗi thực vật tồn tại, làm sao có thể sẽ thân phục với nhân loại?

"A? Không nguyện ý? Vậy quên đi, lúc đầu, ta còn muốn nói, người nếu là thân phục với ta, vậy sau này, ta còn có thể cho người một ít linh đan diệu dược, để người gia tốc tiến hóa, người bây giờ có được một tia Bạch Hổ Thánh Thú huyết mạch hậu duệ. Ta tin tưởng, giống như người có được Thánh Thú huyết mạch hậu duệ không nhiều, nhưng cũng không ít, kỳ thật người một mực cũng hết sức hi vọng mình tiến hóa thành chân chính Thánh Thú, không phải người cũng không sẽ một mực trông coi cái kia phục linh tiên thảo, không ngừng mà tăng lên mình huyết mạch độ tinh khiết. "

Tiêu Dật lời nói gió nhất chuyển nói: "Xem ra, người là từ bỏ trở thành Thánh Thú mộng tưởng, như vậy, ta tại sao phải cứu người?"

"Rống rống!"

Bạch Hổ đột nhiên rống lên, bất quá, lần này, nhưng không có trước đó phản nộ, mà là, một cổ * trắng trơn miệt thị, hẳn đường đường Thánh Thú hậu duệ, mới sẽ không dễ dàng tin tưởng này nhân loại chuyện ma quỷ.

"Làm sao? Người không tin ta có thể cho người mang đến có thể gia tốc người tiến hóa Đan Dược?" Tiêu Dật nhẹ giọng cười nói.

Bạch Hổ khẳng định gặt gặt đầu, mặc dù vạn phần không tin, nhưng nhìn tại cái này nhân loại đem mình từ trên con đường tử vong kéo về phân thượng, vẫn là đáp lại.

"Người thường xuyên đến nơi này, đơn giản cũng là bởi vì phục linh tiên thảo nguyên nhân, nhưng là phục linh tiên thảo trong mắt ta cái rắm cũng không bằng! Người nhìn, nếu không phải phục linh tiên thảo, người cũng sẽ không bị cái kia Kim Sí Đại Bằng Điều bị thương thành dạng này!" Tiêu Dật bình tĩnh trần thuật một sự thật nói.

"Rống rống!"

Tiêu Dật mặc dù nói là sự thật, nhưng là tại Bạch Hổ trong mắt, căn bản chính là vũ nhục, thậm chí vũ nhục mình tiên bối, há có thể không rống, muốn biết

vì cái này gốc phục linh tiên thảo, bọn hán Bạch Hổ nhất tộc tiền bối thế nhưng là phí hết nhiều ít tinh lực, mới lấy cùng cái kia đầy đầm phía dưới tên kia đã đặt thành chung nhận thức.

Chỉ là không biết lần này là chuyện gì xảy ra, tại tên kia địa bàn, thế mà thoát ra một con Kim Sí Đại Bàng Điều, còn có, trước mặt cái này tiểu gia hỏa cũng chui vào qua đầy đầm, thế mà không có việc gì, tên kia đến cùng đang làm gì? Chẳng lẽ lại xảy ra chuyện? Bạch Hổ triệt để mộng vòng, dứt khoát không muốn những này, mà là tức giận nhìn về phía Tiêu Dật.

"Làm sao, ngươi đừng cho là ta là nói mạnh miệng, không tin, mở ra ngươi mắt hồ, nhìn rõ ràng, đây là lớn bàn đảo, so với ngươi cái kia phục linh tiên thảo như thế nào?" Tiêu Dật sau khi nói xong, từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra một viên lớn bàn đảo, đặt ở Bạch Hổ trước mặt.

Lớn bàn đảo vừa ra, lập tức để Bạch Hổ con mắt đều nhìn thẳng, nháy đều không chớp mắt, lập tức nước bọt chảy ngang, làm thú loại trực giác, trời sinh liền so với nhân loại cao hơn một bậc, Bạch Hổ nghĩ được lớn bàn đảo nồng đậm mùi thơm, lập tức liền minh bạch, cái này lớn bàn đảo so sánh cái kia phục linh tiên thảo mạnh không chỉ một bậc, Bạch Hổ lập tức tha thiết nhìn về phía Tiêu Dật.

"Làm sao, ta không có lừa gạt ngươi chứ, đừng cho là ta chỉ có cái này một viên!" Tiêu Dật dứt khoát thả ra tạc đạn nặng ký, một cái xuất ra mười mấy khóa lớn bàn đảo, cái này cũng tiện tay bên trên tạm thời chỉ có thể thả nhiều như vậy, không phải Tiêu Dật khẳng định sẽ xuất ra càng thêm ra hơn đến.

Lần này, Bạch Hổ triệt để bị Tiêu Dật tài đại khí thô chấn nhiếp rồi, không nghĩ tới mình vì một cái phục linh tiên thảo đại sinh đánh chết, mà cái này nhân loại trên thân, thế mà trong bất tri bất giác liền có nhiều như vậy. Ánh mắt trong bất tri bất giác đều biến hóa lên, nếu không phải giờ phút này Bạch Hổ đánh không lại Tiêu Dật, chỉ sợ giết người cướp của tâm đều có.

Ngay tại Bạch Hổ ánh mắt phát sinh biến hóa thời điểm, Tiêu Dật bỗng nhiên thu hồi tất cả lớn bàn đảo, Bạch Hổ chỉ cảm thấy hoa mắt, lớn bàn đảo lập tức liền không thấy, tò mò đại lượng bốn phía, nguyên lai nó đang suy nghĩ Tiêu Dật đến cùng đem những này lớn bàn đảo giấu ở đâu ra.

"Đừng xem, ngươi là không tìm ra được, thế nào, lần này tin tưởng ta có thể trợ giúp ngươi gia tốc tiến hóa đi!" Tiêu Dật nhìn thấy Bạch Hổ giờ phút này một cổ uể oải đồng dạng, hoàn toàn không có trước đó vênh vào hung hăng, không khỏi đắc ý.

"Bất quá đáng tiếc a, đã từng bày ở trước mặt ngươi một đầu tiền đồ tươi sáng, bị ngươi để như trò bàn tay địa điểm từ bỏ!" Tiêu Dật cố ý thờ dài nói.

"Rõ ràng!"

Bạch Hổ lập tức gấp hống, lúc này hoàn toàn mất hết trước đó kiêu ngạo, mà là mang theo một cổ ý cầu khẩn. Bởi vì, cốt bởi Bạch Hổ nghe được có thể giúp nó gia tốc tiến hóa, lúc đầu không tin, nhưng là không chịu nổi Tiêu Dật lấy ra hàng thật giá thật Đan Dược a, cái kia lớn bàn đảo đơn giản có một loại dụ người phạm tội xúc động, không, căn bản chính là dụ hổ phạm tội.

Muốn biết tăng lên độ đậm của huyết thống, trở thành chân chính Thánh Thú, cho tới nay chính là Bạch Hổ chân chính khát vọng mộng tưởng, mặc dù trước kia mộng tưởng là như vậy xa không thể chạm, nhưng là, giờ này khắc này, nhìn thấy nhiều như vậy lớn bàn đảo trong nháy mắt, Bạch Hổ minh bạch, mộng tưởng gần ngay trước mắt.

Cho nên, khi nó nhìn thấy nhiều như vậy lớn bàn đảo một khắc này, nó dao động, cái kia cái gọi là Thánh Thú tôn nghiêm, trực tiếp vứt sang một bên, cái đuôi không khỏi đung đưa.

"Àn? Bây giờ muốn nhận ta làm chủ a? Bất quá, đáng tiếc đã chậm! Ta đã cho ngươi cơ hội, đáng tiếc chính ngươi không có cố mà trân quý, bây giờ muốn thân phục với ta, liền nhìn tâm tình của ta. " Tiêu Dật cố ý nói rằng.

Tiêu Dật cũng mặc kệ hán, cố ý xoay người sang chỗ khác, chuẩn bị cất bước liền đi.

"Rõ ràng!"

Bạch Hổ cầu khẩn mà rống lên lấy, giờ khắc này, nó hồi hận phát điên, thật không nên vì cái kia có lẽ có tôn nghiêm, cự tuyệt a. Cho nên vừa nhìn thấy Tiêu Dật dự định rời đi, liền gắt gao cắn Tiêu Dật quần áo, thế sống chết không hé miệng.

"Hắc hắc, làm gì? Ngươi Bạch Hổ Thánh Thú tôn nghiêm đâu? Đừng vô lại như vậy có được hay không!" Tiêu Dật gặp Bạch Hổ mắc câu, nhìn thấy nó bộ dáng như vậy, giả bộ như tức giận nói rằng.

"Ồ ồ!"

Bạch Hổ ô ô kêu vài tiếng, đại ý là nói, ngươi nếu là không thu ta, ta chính là cắn quần áo không hé miệng, hôm nay ta liền ý lại vào ngươi!

"Chúng ta thật dễ nói chuyện, được không, làm hồ không thể vô lại như vậy được không? Nếu không dạng này, ta chưa thương cho ngươi, ngươi cho ta nhà ra, về phần nhận chủ sự tình, chúng ta sau này hãy nói, được không?" Tiêu Dật tiếp tục cố ý như thế nói rằng.

"Ồ ồ!"

Bạch Hổ cắn quần áo, lắc lắc đầu. Không dám nhả ra, sợ mình buông lỏng miệng, Tiêu Dật liền chạy.

"Ngươi! Tốt a, tốt a, ta tính sợ ngươi rồi, để cho ta ta ngấm lại!" Tiêu Dật cố ý như thế này, dừng bước lại, suy tư.

Bạch Hổ vốn cho rằng Tiêu Dật cũng không tiếp tục sẽ thu mình, nhưng là nghe được Tiêu Dật nói như vậy, thấy thế, cơ hội khó được, vội vàng giương mắt, ánh mắt mong đợi nhìn về phía Tiêu Dật.

"Hô!" Tiêu Dật thờ dài nhẹ nhõm, gặp đại cục đã định, trong lòng một viên cự thạch hết thấy đều kết thúc. Nhìn kỹ một chút Bạch Hổ, làm bộ nhẹ gật đầu nói rằng: "Tốt a, ta nhận lấy ngươi, ngươi đi theo ta a!"

"Ồ ô!" Bạch Hổ trong mắt lóe lên ngạc nhiên quang mang, vội vàng rống lên.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Thu phục Bạch Hổ

Tiêu Dật nhìn xem Bạch Hổ, nói rằng: "Vừa ta nhận ngươi, ngươi về sau chính là tiểu đệ của ta, dạng này, ngươi trước nằm xuống, ta nhìn một chút thương thế của ngươi, hiện tại cho ngươi trị một chút, để ngươi biết, thần phục với ta, kỳ thật ngươi cũng không có bao nhiêu tổn thất, thời gian lâu dài ngươi liền sẽ rõ ràng làm tiểu đệ của ta chỗ tốt, đến lúc đó chỉ sợ chính là ta muốn đuổi ngươi đi, ngươi cũng không sẽ đi."

Kỳ thật Tiêu Dật mặc dù bây giờ phi thường muốn lập tức an vị Bạch Hổ, bay ra ngoài, nhưng là không có cách, Bạch Hổ giờ phút này thương thế nặng hơn, bị Kim Bồng lớn cánh điều đánh liên biến thân trạng thái đều duy trì không ở, lúc này chỉ sợ là hữu tâm mà bất lực, cho nên Tiêu Dật tạm thời không có nói ra yêu cầu của mình, việc cấp bách, vẫn là thu phục nó tâm làm trọng, dù sao lợi dụng cuối cùng không phải Vương đạo, vạn nhất ngày nào tới một cái người lợi hại hơn, bị người khác lợi dụng chạy, mình tới thời điểm tìm ai tổ khổ đi.

Cho nên vì phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, Tiêu Dật chuẩn bị trước công lược một phen Bạch Hổ lại nói, tốt nhất có thể để cho quy tâm, đây là không còn gì tốt hơn, đã là đường đường chính chính dương mưu, cũng là thượng sách.

Bạch Hổ nghe vậy nằm xuống về sau, nó cũng tương đối hiếu kỳ Tiêu Dật làm sao cho nó trị liệu ngoại thương.

Tiêu Dật nhìn kỹ một chút, nói rằng: "Ngươi vết thương này quá nhiều, quá sâu, dạng này, ta trước cho ngươi một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, ngươi trước ổn định một cái thương thế, sau đó hảo hảo hấp thu được lực, chờ ta đi trước làm lút nước đến, cho ngươi thanh tẩy một phen."

Chỉ gặp Tiêu Dật sau khi nói xong, liền xuất ra Sinh Cơ Tạo Hóa Đan nhét vào Bạch Hổ trong miệng, Bạch Hổ nhìn xem lại là một loại không kém lớn bàn đào bao nhiêu Đan Dược, trong lòng xẹt qua một tia ấm áp, ánh mắt nổi lên một tia sương mù...

Cứ như vậy, Tiêu Dật cho Bạch Hổ cho ăn qua Sinh Cơ Tạo Hóa Đan về sau, liền quay người thi triển khinh thân Thiên Phú, trong nháy mắt rời đi.

Bạch Hổ nhìn xem Tiêu Dật hướng hàn đàm phương hướng đi đến, chính là tên kia động phủ vị trí, muốn giãy dụa ngăn cản, nhưng là đã không kịp, bắt quá Bạch Hổ đảo mắt vừa muốn nói, nói không chừng tên kia là đã xảy ra biến cố gì, nếu không mình nơi này đã sinh đã tử đều không có thấy nó đi ra, Bạch Hổ nghĩ tới đây, liền an tâm chờ chờ đợi xuống tới.

Chỉ gặp Tiêu Dật rời đi về sau, dùng Huyền Thiết Chủy Thủ, chém đứt một gốc cổ tùng, trực tiếp từ cái kia một trượng thô thân cây bên trong ra gọt lên, chẻ thành một cái giản dị thùng gỗ về sau, đây chính là trên thế giới này thanh thứ nhất kiện thuần thiên nhiên, không có đánh lên bất luận cái gì miếng vá dính liền, thuần túy một cái chỉnh thể cầu tạo mà thành thùng gỗ, Tiêu Dật tự đắc cười một tiếng, cười xong về sau, hần liền vận lấy thùng gỗ đi hàn đàm treo lên nước đến.

Hơn một canh giờ về sau, Tiêu Dật lần nữa trở lại Bạch Hổ vị trí, liền cho Bạch Hổ bên cạnh thanh tẩy bên cạnh hỏi nói rằng: "Sinh Cơ Tạo Hóa Đan thế nhưng là kéo dài tính mạng thần đan, không thể so với cái kia Kim Sí Đại Bồng Điều bản nguyên tinh hoa kém bao nhiêu, thế nào, hiện tại được lực hấp thu mấy phần? Khôi phục bao nhiêu?"

"Ồ ô!" Bạch Hổ chỉ là từng đợt tiếng ô ô, cũng không biết là tại nuốt nghẹn lấy cái gì.

Tiêu Dật cho Bạch Hổ thanh tẩy hoàn tất phía sau nói rằng: "Tốt, ngươi hơi nhẩn nại một chút, tốt nhất chó lợn xộn, ta cho ngươi thoa lên linh dược." Tiêu Dật lúc này móc ra Tục Cốt Đan, bóp nát thành thuốc cao hình, cho Bạch Hổ bôi lên.

Mất một lúc về sau, Bạch Hổ chỉ cảm thấy từ thương thế chỗ truyền đến từng đợt thanh lương chi ý.

"Tốt, đứng lên một cái, ta cho ngươi xử lý một bên khác!"

Bạch Hổ nghe được về sau, phối hợp lên, cứ như vậy, không mất một lúc, Bạch Hổ toàn thân vết thương chỗ đều bị bôi lên lên Đan Dược, cuối cùng nhìn thấy Bạch Hổ mấy cái tổn thương tương đối sâu, sâu đủ thấy xương địa phương, Tiêu Dật dứt khoát xé toang nửa bên tay áo, cho Bạch Hổ bao ghim.

Cuối cùng, Tiêu Dật phúi tay nói: "Giải quyết, kết thúc công việc! Cảm giác như thế nào?"

Bạch Hổ lúc này, cảm giác toàn thân cao thấp, không phải là nóng bỏng đau, mà là từ quanh thân truyền đến từng đợt cảm giác mát rượi, càng là từ vết thương chỗ truyền đến trận hương thơm khí tức, lập tức minh bạch cái này thuốc cao chữa thương công hiệu, quả thực là thần, cho nên đối Tiêu Dật thân mật cạo xát đầu, biểu đạt cảm tạ của mình.

Đây là Bạch Hổ lần thứ nhất đối Tiêu Dật làm ra như thế thân mật cử động, mặc dù trước đó cũng từng có, nhưng là cho Tiêu Dật cảm giác hoàn toàn không giống, Tiêu Dật biết mình một phen cử động cuối cùng là dần dần trấn an ổn định Bạch Hổ viên kia bất an tâm.

Tiếp xuống liền cần một thời gian ở chung, tin tưởng qua một thời gian ngắn, Bạch Hổ liền sẽ cảm nhận được thiện ý của mình.

"Người chờ ta một cái!" Tiêu Dật lúc này quay người đối Bạch Hổ nói rằng.

Bạch Hổ nghi ngờ nhìn xem Tiêu Dật, hoàn toàn không biết hắn muốn làm gì.

Đúng lúc này, chỉ gặp Tiêu Dật vận khởi Long Đăng Cửu Thiên, thân thể lượn vòng mà lên, một cái liền bay lên không hơn mười trượng, lúc này, Tiêu Dật Huyền Thiết Chủy Thủ dùng sức cắm vào trên đỉnh núi cao, sau đó dần dần dọc theo vách đá tìm tòi leo lên đi lại một trận, tìm tòi một cái điểm dừng chân về sau, rút ra Huyền Thiết Chủy Thủ về sau, lần nữa thi triển Long Đăng Cửu Thiên, thân thể tiếp tục hướng lần trước xoáy lên cao, như thể trải qua trắc trở, liền xuất hiện tại phục linh tiên thảo chỗ.

Bạch Hổ thấy thế, coi là Tiêu Dật muốn chiếm thành của mình, trong lòng tiếc rằng thờ dài một trận, bất quá cũng may mình phục dụng Đan Dược, không thể so với cái kia phục linh tiên thảo kém, nhưng là, vì cái gì trong lòng vẫn là có một chút điểm tiếc nuối đâu?

Lúc này, nguy trên đỉnh, chỉ gặp Tiêu Dật khinh khinh lấy xuống phục linh tiên thảo, sau đó thuận nguy phong, thả người hướng phía dưới trượt đi, mỗi khi thân thể muốn vọt tới vách đá thời điểm, Tiêu Dật liền sử xuất Như Lai Thần Chưởng khinh khinh vỗ, tránh khỏi thân thể cùng vách đá trực tiếp va chạm, mà lập tức rơi tốc độ quá nhanh thời điểm, Tiêu Dật liền trở lại sử dụng Huyền Thiết Chủy Thủ, dùng sức tại vách đá cắm xuống, dựa thế thi triển ra khinh công Thiên Phú, trong nháy mắt liền ổn định tốc độ rơi xuống, kể từ đó, rất nhanh liền vững vàng rơi trên mặt đất.

"Cái này phục linh tiên thảo cho người!" Tiêu Dật lần nữa đem phục linh tiên thảo nhét vào Bạch Hổ miệng nơi.

"Rõ ràng!"

Bạch Hổ lúc này cao hứng vây quanh Tiêu Dật quay vòng lên, miệng nơi nuốt phục linh tiên thảo, nó hoàn toàn không nghĩ tới, Tiêu Dật bất chấp nguy hiểm, muốn đi cho nó lấy xuống cái này phục linh tiên thảo.

Bạch Hổ lúc này kích động không thôi, nuốt xong phục linh tiên thảo về sau, càng là nhảy dựng lên, song trảo bò tới Tiêu Dật trên vai, đầu lưỡi đối Tiêu Dật khuôn mặt chính là một liếm, trên đầu lưỡi còn kèm theo tiên thảo mùi thơm.

"Tốt tốt! Đừng làm rộn! Hiện tại còn không phải vui vẻ thời điểm, người cho ta tranh thủ thời gian dưỡng thương, ta thế nhưng là trông cậy vào người dẫn ta bay đâu!" Tiêu Dật lắc đầu, cũng mặc kệ Bạch Hổ phải chăng nghe được rõ ràng, một liền nói thầm, một bên tránh qua, tránh né Bạch Hổ thân mật động tác.

Mà lúc này, Tiêu Dật đi tới Kim Sí Đại Bàng Điều thi thể trước mặt, nó sớm đã tử vong đã lâu, theo Tiêu Dật hấp thu xong Kim Sí Đại Bàng Điều cuối cùng một tia sinh mệnh bản nguyên, Kim Sí Đại Bàng Điều liền đã hồn quy địa phủ.

Nếu là bình thường thời điểm, bằng vào Kim Sí Đại Bàng Điều năng lực, Tiêu Dật khẳng định là lấy nó không có cách, dù sao nó thế nhưng là sẽ bay, nhưng là đi qua cùng Bạch Hổ một trận chiến, Kim Sí Đại Bàng Điều mặc dù đã thương Bạch Hổ, nhưng là tự thân cũng nhận nhất định tổn thương.

Nếu là Kim Sí Đại Bàng Điều cuối cùng nuốt xong Bạch Hổ, khẳng định có thể lấy Bạch Hổ Thân thể bao gồm sinh mệnh bản nguyên chi lực, bổ sung tự thân tiêu hao, nhưng là nó hoàn toàn không có dự liệu được có thể gặp gỡ Tiêu Dật.

Dù sao trước đó ở trên trời bị phục linh tiên thảo hấp dẫn đại bộ phận lực chú ý, sau đó cùng Bạch Hổ chiến đấu càng là toàn tâm đối phó Bạch Hổ, lúc này mới không có phát hiện Tiêu Dật ở một bên thăm dò, cuối cùng dẫn đến mình bỏ mình.

Đây cũng là Kim Sí Đại Bàng Điều không có nghĩ tới, bởi vì nó là nhìn xem Bạch Hổ bay lên, tại ý thức của nó bên trong, không có khả năng phía dưới còn có sinh linh tồn tại, ai biết là bởi vì Bạch Hổ nhất thời nửa khắc không làm gì được Tiêu Dật, sau đó bởi vì phục linh tiên thảo thành thực, lúc này mới từ bỏ cùng Tiêu Dật dây dưa, mới thả người rời đi đâu!

Kim Sí Đại Bàng Điều tử vong, để Tiêu Dật minh bạch, tại bất cứ lúc nào đều không thể khinh thường, nếu không Kim Sí Đại Bàng Điều chính là vết xe đổ...

Chương 83: Bạch Hổ quy tâm

Tiêu Dật nhìn xem Kim Sí Đại Bàng Điều mặc dù có Hậu Thiên mười tầng tu vi, hơi chủ quan, liền rơi vào kết quả như vậy, thốn thức không thôi, lắc đầu, trong lòng thở dài: "Quả lãng phí tài nguyên, đáng tiếc, nếu là có thể hàng phục nó cho mình sử dụng, bất quá..."

Tiêu Dật lắc đầu, chỉ sợ là rất khó, huống chi tình huống lúc đó, Tiêu Dật chỉ có thể hai chọn một, mà Bạch Hổ lúc ấy ở vào yếu thế địa vị, so ra mà nói, thu phục thì lại càng dễ rất nhiều.

Tiêu Dật tự giễu cười một tiếng, bây giờ hết thấy đều kết thúc, mình nghĩ làm như vậy nha, căn cứ không lãng phí nguyên tắc, Tiêu Dật dứt khoát tại nguyên chỗ chống lên lửa đờ, bắt đầu nướng.

Mặc dù Kim Sí Đại Bàng Điều bản nguyên tinh hoa toàn bộ bị hấp thu hoàn tất, nhưng là nó Thân thể, thể nhưng là tốt nhất nguyên liệu nấu ăn, huống chi Tiêu Dật cho tới nay, trong hàn đàm cá cũng chán ăn, nói thế nào hôm nay cũng muốn mở một chút ăn mặn, thay đổi khẩu vị.

Nói làm liền làm, không một chút thời gian, Tiêu Dật liền dựng tốt giá đỡ, may mắn có Huyền Thiết Chùy Thủ xử lý, muốn biết Kim Bàng lớn cánh điều toàn thân bị cô đọng cứng rắn như sắt, nếu không phải nó đã chết đi đã lâu, không có công lực chèo chống, chỉ sợ còn thật xử lý không tốt, cho dù là dạng này, sử dụng Huyền Thiết Chùy Thủ, cũng đầy đủ xử lý hơn một canh giờ.

Mà Bạch Hổ lúc này nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt, lần nữa biến hóa lên, bỗng nhiên địa điểm không khỏi run lên một cái, Kim Bàng lớn cánh điều bị giết chết không nói, bản nguyên tinh hoa tức thì bị mình hấp thu không còn một mảnh, bây giờ ngay cả thi thể đều không buông tha, mặc dù mình cũng rất muốn ăn, nhưng là đây có phải hay không là quá mức, Bạch Hổ mặc dù trong lòng là nghĩ như vậy, nhưng là khóe miệng chảy ra nước bọt thật sâu bán mình.

"Làm sao, cũng nghĩ ăn đi? Cái này Kim Sí Đại Bàng Điều khó được một thân Hậu Thiên mười tầng tu vi, huyết nhục bị trường kỳ cô đọng, tuyệt đối là khó được huyết nhục bảo được, đối với như ngươi loại này mất máu quá nhiều tình huống, đơn giản chính là đại bổ. " Tiêu Dật gặp Bạch Hổ như thế, lập tức cười nói.

Bạch Hổ đã sớm động dung lên, bằng không thì cũng không sẽ nước bọt chảy ngang.

Không đồng nhất sẽ công phu, đồ nướng hoàn tất, Tiêu Dật giật xuống một khối thịt lớn kín đáo đưa cho Bạch Hổ, mình cũng giật xuống một khối thịt mềm, ăn cơm xong cảm thán nói: "Quả nhiên không sai, nước thịt kinh đạo mười phần, đáng tiếc duy nhất chính là không có gia vị, lần sau đi ra ngoài nhất định chú ý, mang theo thật đầy đủ gia vị. "

Tiêu Dật có xét thấy đây, từ đây Võ Hiệp Hệ Thống bên trong chỉ ít một nửa khoảng trống để đặt lấy các loại gia vị, muốn biết Tiêu Dật trên người bây giờ cũng mới hơn mười không vị mà thôi, có thể nghĩ, Tiêu Dật hưởng tham ăn con đường bên trên càng chạy càng xa...

Một người một hồ ném đến ngon ngọt về sau, càng ăn càng nhanh, trong nháy mắt nguyên một chỉ Kim Sí Đại Bàng Điều đã toàn bộ bị ăn sạch, Bạch Hổ càng là ngay cả xương mang thịt cùng một chỗ nuốt rơi, không hề có kị, cuối cùng thậm chí ngay cả xương vụn đều không có còn lại.

Tiêu Dật sờ lên bụng, nằm tại một viên cỏ tùng phía dưới, dựa vào cái kia cầu căn cứ bên rễ cây, miệng nơi ngâm một cây cỏ đuôi chó, vô cùng thích ý nói: "Quả nhiên là mỹ vị a, cái này càng ăn vượt lên nghiệm, chẳng lẽ lại tu vi cao hung thú đều là dạng này? Chỉ tiếc bản nguyên tinh hoa bị Bạch Hổ tiêu hao hầu như không còn, không phải có lẽ càng thêm mỹ vị cũng khó nói, lần sau có cơ hội thử lại lần nữa nhìn!"

Tiêu Dật nghĩ tới đây, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, Bạch Hổ nghe xong, cũng là liên tục gật đầu, đánh cái này về sau, cái này xung quanh hung thú bắt đầu gặp nạn, đương nhiên, hiện tại Tiêu Dật chưa thoát khổn, hết thấy nói chỉ còn sớm.

Từ này về sau, Bạch Hổ thương thể từ từ khôi phục, càng ngày càng tốt. Mà đang khôi phục quá trình bên trong, Tiêu Dật cũng sẽ cùng Bạch Hổ giao đấu một phen, theo chiến đấu tiến hành, một người một hồ tại ma luyện lấy riêng phần mình kỹ xảo, Tiêu Dật đang nhanh chóng thuần thực nắm giữ mình mỗi một tia lực lượng đồng thời, Bạch Hổ cũng tại tiến bộ bên trong.

Cứ như vậy, từ nay về sau một đoạn thời gian, tại khối này trên đất trống, một người một hồ hai cái thân ảnh tại giao chiến.

Theo chiến đấu tiến hành, Tiêu Dật thân pháp cũng càng ngày càng phiêu miểu, hẳn rằng là ngẫu nhiên tại Bạch Hổ xử chí không kịp đề phòng thời điểm, sử xuất Như Lai Thần Chương đại chiêu, đánh cho Bạch Hổ oa oa trực khiếu, khiến cho Bạch Hổ đối với hắn e ngại lại nhiều hơn một phần.

Theo Bạch Hổ thương thể dần dần khôi phục được bảy tám phần, bây giờ, Bạch Hổ tại không biến thân trạng thái, chỉ có thể ở Tiêu Dật thủ hạ đào mệnh, bởi vì theo Tiêu Dật thân pháp thuần thực, Bạch Hổ hiện tại ép vốn là không đụng tới Tiêu Dật, mà lại Tiêu Dật công kích đến, nó chỉ có thể mệt mỏi.

Thật tình không biết Tiêu Dật chiêu thức chồng chất, có khi sử dụng Thôn Thiên Phệ Địa Quyết để Bạch Hổ hải hùng khiếp vía; có khi sử dụng Như Lai Thần Chương cùng Bạch Hổ đối công, không kém chút nào; có đôi khi sử dụng Thập Mạch Thần Kiếm, càng làm cho Bạch Hổ khó lòng phòng bị.

Như thế như vậy một tháng sau...

Tại đây vực dưới đỉnh núi cao mặt một góc, một con Bạch Hổ đang trốn tránh từ từng cái phương hướng phóng tới kiếm khí, tốc độ kiếm khí rất nhanh, mặc dù bị Tiêu Dật không chế tổn thương không cao, nhưng là Bạch Hổ cuối cùng vẫn là bị đánh trúng, bởi vì kiếm khí thật sự là nhiều lắm.

Tiêu Dật cũng là ý vào mình Thôn Thiên Phệ Địa Quyết ưu thế, bên cạnh hút bên cạnh thả, mặc dù bởi vì tu vi cảnh giới không tới, nội lực không cách nào làm đến mỗi giờ mỗi khắc sinh sôi không ngừng, nhưng là bởi vì Thôn Thiên Phệ Địa Quyết nguyên nhân, chỉ ít có thể cam đoan tại trong một khoảng thời gian có sung túc nội lực, Tiêu Dật có thể phát ra nhiều như vậy kiếm khí.

Một tháng qua, Tiêu Dật một mực tại cùng Bạch Hổ chiến đấu, thực lực của hắn bây giờ đã cùng vừa lúc bắt đầu hoàn toàn tương như hai người.

Mặc dù cảnh giới không có tăng lên, nhưng là so sánh một tháng trước, vừa đột phá thời điểm, tâm pháp Kỹ Năng chưa thuần thực, hiện tại hoàn toàn có thể không chế Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, thậm chí ngay cả ngoại công đều riêng phần mình tăng lên một cảnh giới.

Mà trong khoảng thời gian này đến nay, đối với Bạch Hổ mà nói, có thể nói là đau nhức cũng khoái hoạt lắm.

Đến một lần tại Tiêu Dật trợ giúp dưới, nó được lực hấp thu rất nhanh, lúc đầu phục linh tiên thảo cần hai ba năm mới có thể hấp thu xong tất, bây giờ tốc độ này, chỉ sợ không cần nửa năm, liền có thể hấp thu xong tất, thậm chí có tiến hóa xu thế, đã cổ tri tuệ nó đương nhiên biết đây là được lợi cùng Tiêu Dật bồi luyện, tại loại này bị ngược kích thích hạ được lực hấp thu tốc độ thật to tăng tốc.

Chủ yếu nhất là đang hấp thu xong Sinh Cơ Tạo Hóa Đan được lực về sau, một đoạn thời gian, Tiêu Dật lại cho Bạch Hổ một viên lớn bàn đào, thật to địa điểm cải thiện Bạch Hổ tư chất, khiến cho nó hấp thu được lực tốc độ lần nữa tăng nhanh ba phần.

Càng quan trọng hơn là tại mỗi lần sau khi chiến đấu kết thúc, Tiêu Dật đặc địa bắt cá đồ nướng một phen, chuyên môn sử dụng Thôn Thiên Phệ Địa Quyết rút ra tinh hoa, đi vu tòn tình, Bạch Hổ một phen ném thử về sau, bên cạnh cảm giác được đối với mình giúp ích quá lớn.

Bởi vì trước kia luôn luôn ăn đồ sống Bạch Hổ, từ khi ném qua thực phẩm chín về sau, đặc biệt là dùng ăn qua Kim Sí Đại Bằng Điều về sau, Bạch Hổ rốt cuộc ăn không trôi ăn tươi, không phải nói Bạch Hổ đói tính, mà là sinh ăn cùng thực phẩm chín đem so sánh, đặc biệt là đi qua Tiêu Dật chiết xuất xử lý, căn bản không tại cùng một cái cấp độ, chênh lệch quá lớn, nếu không phải hiện tại không thể biến thân phi hành, Bạch Hổ sớm đã bay ra ngoài bắt con mồi đi.

Muốn biết, trong khoảng thời gian này, một đám ăn uống, thế nhưng là Tiêu Dật tỉ mỉ chuẩn bị, đều nói từ kiếm thành sang dễ, từ sang thành kiếm khó, tại Tiêu Dật loại này nước ấm nấu ếch xanh an bài phía dưới, Bạch Hổ miệng cũng càng ngày càng Điều.

Vì thế, mỗi lần đồ nướng, Tiêu Dật đều là đặc biệt xử lý, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết lực lượng nắm chắc địa tương đương tinh chuẩn, bảo đảm thịt nướng bên trong ẩn chứa toàn thân sinh mệnh tinh hoa, mặc dù là số không nhiều, nhưng là ý vào không ở số lượng nhiều, dần dà, Bạch Hổ phát hiện lực lượng của mình thế mà dần dần xách thăng lên, liền triệt để lâm vào Tiêu Dật loại này ôn nhu rơi vào, loại cuộc sống này so với trước kia ăn lông ở lỗ thời gian mạnh đến mức rất rất nhiều...

Cho nên, mỗi khi đồ nướng thời điểm Bạch Hổ luôn luôn vội vã không nhìn nổi mà hồng lên liên tục, Tiêu Dật liền phát hiện ẩn chứa sinh mệnh tinh hoa thịt nướng đối Bạch Hổ có trí mạng lực hấp dẫn.

Đương nhiên, đây cũng là Tiêu Dật Thôn Thiên Phệ Địa Quyết có thể từ phân tán tại dã thú thể nội ngũ tạng xương cốt huyết dịch sinh mệnh tinh hoa đều bị Tiêu Dật tập trung hấp thu tại da thịt bên trong, người bình thường có thể làm không đến.

Cái này một tháng qua, ngay cả Bạch Hổ đều trở nên giống như lợi hại không ít, đối Tiêu Dật cũng thân cận rất nhiều, mặc dù không phải rất rõ ràng, nhưng là Tiêu Dật còn có thể cảm ứng được Bạch Hổ tại dần dần mạnh lên, cho nên mỗi lần thịt nướng, càng thêm ra sức, Bạch Hổ tại Tiêu Dật loại này thiện ý chiếu cố cho, trong bắt tri bắt giác luân hồi.

Chỉ ít Bạch Hổ phát hiện, từ khi thân phục với Tiêu Dật về sau, mình không có tổn thất gì không nói, còn chiếm rất nhiều tiện nghi, như cái này chính là thân phục, Bạch Hổ hận không thể sớm một chút thân phục với Tiêu Dật, nếu là sớm một chút thân phục, mình chẳng phải là không cần ăn nhiều như vậy đau khổ không nói, nói không chừng đã sớm tiến hóa...

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Đáy đầm tìm u

Thời gian thấm thoát, tuế nguyệt như trôi đưa, thu đi đông lại, hàn ý từng tia từng tia, bạch lộ thành sương, gió lạnh thổi qua, lãnh ý như nước.

Trong khoảng thời gian này đến nay, tại Tiêu Dật Đan Dược, thịt nướng, Võ Lực toàn phương vị công lược phía dưới, bắt tri bắt giác, Bạch Hồ dần dần luân hãm mà không biết.

Theo trong khoảng thời gian này giao lưu, Bạch Hồ đã có thể đơn giản minh bạch, Tiêu Dật một chút thủ thế ý tứ, phi thường phối hợp với Tiêu Dật chỉ huy.

Đương nhiên, cái này tiến bộ đã rất rõ ràng, Tiêu Dật tin tưởng, chỉ cần Bạch Hồ có thể khỏi hẳn, tiến vào biến thân trạng thái phía sau mình cười Bạch Hồ lên không, bay lượn Lam Thiên, không còn là hy vọng xa vời, vừa nghĩ tới loại tình huống kia, vừa nghĩ tới có thể thoát khổn, Tiêu Dật chính là tâm thần thanh thản, vô hạn hà tư.

Vì thu phục Bạch Hồ, làm nó quy tâm, Tiêu Dật thế nhưng là từ mùa thu, chậm rãi chịu đựng qua mùa đông, tới gần mùa xuân trăm hoa đua nở thời điểm, mới công lược hoàn thành.

Muốn biết vì để cho Bạch Hồ quy tâm, Tiêu Dật thế nhưng là bỏ ra hơn một cái quý thời gian, bỏ ra trên thân chỉ có mấy loại linh đan diệu dược, mỗi loại Đan Dược đều nỗ lực một viên, tại như vậy bỏ bao công sức phía dưới, mới công thành, không uổng công Tiêu Dật một phen nhọc lòng.

Lại nói một ngày này, trời sáng khí trong, gió mát ẩm áp dễ chịu, Tiêu Dật tại đu dây phía trên sau khi tĩnh lại, cúi đầu xem xét, phát hiện cổ tùng dưới, Bạch Hồ đã không thấy, lập tức kinh hãi.

Từng có lúc, Bạch Hồ không có khỏi hẳn thời điểm, thế nhưng là một mực tại cái này cổ tùng phía dưới, rễ cây bên cạnh nghỉ ngơi tới, bây giờ đột nhiên không thấy, lập tức để Tiêu Dật quá sợ hãi, sắc mặt đột biến.

"Không thể nào! tmd, chẳng lẽ lại ta bị cái này đáng chết Bạch Hồ hớ? Bây giờ khỏi hẳn về sau, liền đem Tiểu Gia quăng? Lúc nào linh thú tâm cơ đều thâm trầm như vậy?" Tiêu Dật đơn giản không thể tin được, chẳng lẽ lại những ngày này Bạch Hồ biểu hiện đều là giả vờ giả vịt chứa cho mình nhìn? Cái kia tâm cơ cũng quá sâu đi, chính là xuyên qua trước đó một chút trà xanh biểu tâm cơ cũng không gì hơn cái này!

Tiêu Dật thoát khổn hi vọng thế nhưng là toàn bộ ký thác vào Bạch Hồ trên thân, bây giờ Bạch Hồ đột nhiên không thấy, đối Tiêu Dật đã kích chí lớn, có thể nghĩ, muốn biết trong khoảng thời gian này đến nay, Tiêu Dật mặc dù là đùa nghịch nhất định thủ đoạn thu phục Bạch Hồ, nhưng là đối nó cũng là thực tình chân ý, có thể nói là thổ lộ tâm tình cũng không đủ, bằng không thì cũng không sẽ đem trân quý như vậy linh đan diệu dược giao cho Bạch Hồ phục dụng.

Tiêu Dật thở dài một tiếng, việc đã đến nước này, nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, uống chính mình thông minh một thể, có một ngày lại bị một con Bạch Hồ đùa nghịch, bất quá Tiêu Dật dứt khoát lại lắc đầu, thở dài: "Hi vọng không phải ta nghĩ bét bát như vậy đi, nói không chừng Bạch Hồ chỉ là ra ngoài đánh một cái gió thu mà thôi, mình bây giờ một người ở chỗ này đoán mò cũng vô dụng, không bằng làm tốt dự tính xấu nhất, đi trước tìm kiếm hàn đàm dưới đáy rồi nói sau!"

Tiêu Dật đây là làm lên hai tay chuẩn bị, như vạn nhất xuất hiện bét bát nhất tình huống, thật là Bạch Hồ một mình rời đi, Tiêu Dật cũng muốn tốt kế thoát thân, hàn đàm dưới đáy, chính là Tiêu Dật đường ra duy nhất, không phải thật chờ đến khinh công Đại Thành, Thuần Thân Thuật Viên Mãn, món ăn cũng đã lạnh.

Về phần tay kia chuẩn bị, chính là kỳ vọng Bạch Hồ chỉ là ra ngoài tản bộ một vòng, còn sẽ trở về, dạng này Tiêu Dật còn có thể mượn Bạch Hồ thoát khổn, Tiêu Dật là thuộc về hành động phái, biết tự mình một người nghĩ viễn vông vô ích, dứt khoát nhờ vào đó cơ hội, đi hàn đàm dưới đáy tìm tòi nghiên cứu một phen.

Kỳ thật Tiêu Dật lão đã sớm đoán đoán có ý tưởng, nhưng là bởi vì lúc trước một mực lặn không đến đáy đầm, hướng hồ Bạch Hồ nửa đường xuất hiện kịp thời, cho Tiêu Dật một cái lựa chọn khác, xuất cốc phương pháp liền rơi vào Bạch Hồ trên thân, bây giờ Bạch Hồ, chẳng biết tại sao một mình rời đi, Tiêu Dật trái phải vô sự, vừa vặn đi đáy đầm tìm tòi hư thực.

Dù sao như thế lớn hàn đàm, thác nước năm này tháng nọ địa điểm quán thủy, mặt nước từ đầu đến cuối không thấy tăng trưởng, như vậy đều lưu đi nơi nào đâu? Chẳng lẽ cái này Thủy Đàm phía dưới có mạch nước ngầm, nổi thẳng địa phương khác? Vẫn là cùng Tây du màn nước động thiên đồng dạng, nổi thẳng Đông hải, phía dưới có cái gì long cung bảo tàng không thành? Nghĩ tới đây Tiêu Dật liền cũng nhìn không được nữa.

Bất quá bây giờ cũng không phải miễn man bất định thời điểm, Tiêu Dật vận khởi khinh thân Công Pháp, hướng hàn đàm bên kia tiến đến, bây giờ Tiêu Dật khinh công thắng qua lúc trước rất nhiều, nguyên bản hơn một canh giờ lộ trình, theo tiếng thác nước càng ngày càng gần, bây giờ chỉ phí hết không đến hơn nửa canh giờ, Tiêu Dật liền từ dưới đỉnh núi cao đến hàn đàm vị trí.

Tiêu Dật đứng bên hàn đàm, ngưỡng vọng Huyền Không thác nước, khí thế hùng vĩ, nhìn thấy mà giật mình, cảm thụ được thác nước khí thế bàng bạc, lắng nghe nó hùng hồn giao hưởng, Tiêu Dật mỗi lần đều có thể bị nó rung động không thôi, chỉ gặp thác nước tương màn nước đồng dạng lắng không bay thấp, khí thế ngàn vạn, phát ra giữa thiên địa chấn động lòng người kỳ vang, giữa thiên địa chỉ còn lại có thác nước ngâm xướng sinh mệnh hòa âm, chảy xiết không ngừng, vĩnh vô chỉ cảnh.

Nhìn xuống mặt đầm, thác nước cùng mặt nước đụng vào nhau chỗ, tóe lên hơi nước ước chừng cao năm, sáu trượng, sương mù bùng bùng vành đai nước lấy ẩm ướt tươi mát, theo gió thổi qua, chiếu xuống Tiêu Dật trên thân, lập tức, một cỗ nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác xông lên óc, rửa đi Tiêu Dật lo nghĩ, vô cùng sảng khoái!

Bỗng nhiên, Thái Dương từ tầng mây lộ ra, ánh nắng chiếu xạ đến hơi nước bên trên, trong chớp lát, một đạo hoa mỹ cầu vồng treo ở ngân bạch thác nước

trước đó, Tiêu Dật chỉ cảm thấy đẹp không sao tả xiết, phảng phất thân ở tiên cảnh bên trong.

Sau đó Tiêu Dật nhìn về phía đáy đầm, mặc dù đầm nước thanh tịnh vô cùng, liếc nhìn lại, một phiến u ám, căn bản không nhìn thấy đáy đầm, có thể thấy được đầm nước chỉ sâu, Tiêu Dật không khỏi cảm thán: "Đều nói nước sâu nuôi Giao Long, phía dưới này không sẽ thật sự có đại gia hòa a?"

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật trong lòng cảnh giác lên, mặc dù như thế, Tiêu Dật vẫn là không có từ bỏ trong lòng tìm tòi hư thực dự định, chỉ gặp Tiêu Dật lần này hấp thu lần trước kinh nghiệm, đặc địa ôm một khối lớn ước chừng chừng trăm cân cự thạch tới, sau đó dùng dây leo xoa thành dây thừng đem tảng đá trôi trên người mình, dạng này liền sẽ lặn xuống càng sâu.

Sau một nén nhang, Tiêu Dật hết thấy chuẩn bị thỏa đáng, liền ôm lấy cự thạch cùng một chỗ rơi vào trong đầm nước, mặt nước văng lên một đạo to lớn bọt nước, bao phủ tại dòng nước xiết thác nước âm thanh bên trong.

Tiến vào trong đầm nước phía sau Tiêu Dật một bên vận hành nội lực chống cự lại hàn khí, một bên dần dần lặn xuống, mười trượng, hai mươi trượng, ba mươi trượng, rất nhanh liền vượt qua trước đó chỗ lặn chiều sâu, theo độ sâu dần dần làm sâu sắc, giữa thiên địa, chỉ có thể mơ hồ nghe được thác nước thanh âm, cái khác tất cả thanh âm giống như lập tức toàn bộ biến mất không còn tăm tích.

Theo lặn xuống làm sâu sắc, đáy đầm một vùng tăm tối, đúng lúc này, hắc ám bên trong, nơi xa truyền đến một tia sáng, tại u ám trong hàn đàm dị thường bất mất, chẳng lẽ là mạch nước ngầm lộ ra? Tiêu Dật trong lòng vui mừng, dần dần hướng sáng ngời tới gần.

Tiêu Dật dần dần đi tiệm cận, đi tới nửa đường, bỗng nhiên, hắc cảm giác được đáy lòng một trận run rẩy, giống như là bị thứ gì nhìn chăm chăm giống như, người luyện võ cảm giác vốn là tương đối nhạy cảm, Tiêu Dật lục cảm càng thêm mãnh liệt, hướng chỉ hạ đầm trước đó, bản thân hắn liền vô ý thức địa điểm đề cao cảnh giác.

Tiêu Dật vội vàng vận công bảo vệ thân thể yếu hại, quay đầu bốn phía xem xét, mượn ánh sáng, lúc này mới phát hiện là cái kia ánh sáng tại dần dần tới gần, bỗng nhiên một tia sáng biến thành hai đạo, sáng ngời về sau, một đạo bóng đen to lớn nhanh chóng hướng mình đánh tới.

Lập tức, Tiêu Dật tâm bỗng nhiên nhắc đến cổ họng, có thể tại cái này nước sâu bên trong, tốc độ như thế nhanh chóng, Tiêu Dật liền cảm thấy mình tuyệt đối không phải bóng đen kia đối thủ, vội vàng dùng Huyền Thiết Chủy Thủ ngăn cách dây thừng, vứt bỏ cự thạch, gia tốc hướng mặt nước phù đi.

Phảng phất cảm nhận được Tiêu Dật chạy trốn, đáy nước quái vật tốc độ bỗng nhiên tăng vọt, còn giống như là một tia chớp hướng Tiêu Dật mà đến.

"Thứ gì?"

Tiêu Dật bỗng dưng cảm ứng đi qua, cả người trái tim hung hăng co lại, tê cả da đầu.

Một đầu to lớn mắng xà, trên thân vảy片片 dày đặc, ần ần phát sáng, chẳng lẽ cái này chính là thái cổ di chủng, trong truyền thuyết Giao Long?

Tiêu Dật lập tức sử xuất sức chín trâu hai hổ, hướng mặt nước phóng đi, hàn đàm dưới đáy, hai bóng người kẻ trước người sau hướng mặt đầm nhanh chóng hướng về đi, ở trên diễn một trận sinh tử vận tốc!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Hàn đàm cự mắng

Hàn đàm dưới đáy, hai bóng người đang đuổi trực lấy, rõ ràng có thể nhìn ra phía sau thân ảnh, tương đối phía trước phải nhanh rất nhiều, hai bóng người ở giữa khoảng cách đang nhanh chóng giảm bớt.

Tiêu Dật một bên hướng trên mặt nước liều mạng cuồn cuộn du lịch, một bên nghĩ lên Bản Thảo Cương Mục miêu tả, Long có chín giống như, vì gồm nhiều mặt các loại động vật sở trường dị loại. Rất đơn giản một câu, biểu lộ Long tính đa dạng, kỳ danh khác biệt nhiều, có vậy người vị Giao Long, có cánh người xưng Ứng Long, có sừng người tên rồng có sừng.

Long tại Hán Tộc trong truyền thuyết là một loại giỏi thay đổi hóa, có thể hưng *, lợi vạn vật thần dị động vật, vì chúng vậy trùng chi trưởng, Tứ Linh đứng đầu.

Cái nhỏ tên Giao, cái lớn xưng Long. Truyền thuyết đa số khả năng lộ ra có thể ần, có thể mãnh có thể cự, có thể ngắn có thể mọc. Xuân phân lên trời, tiết thu phân tiềm uyên, hô phong hoán vũ, không gì làm không được.

Mà Giao Long thì là có được huyết thống Long tộc thủy thú, bao quát cả rắn chồn dân tộc Thủy, nó huyết thống Long tộc dần dần kích phát về sau, tại

hướng long tộc tiến hóa thời một cái giai đoạn, Giao Long như gặp Lôi Điện mưa to, chỉ cần lại vượt qua kiếp nạn, liền có thể hóa thành Chân Long, trong nháy mắt liền có thể có được lực lượng cường đại, chắc chắn là cứu tiêu Long Đẳng kinh thiên biến, lên như điều gặp gió Cửu Trọng Thiên!

Nhưng là, đa số Giao Long lại đại biểu cho tà ác, càng nhiều hơn chính là gây sóng gió, trạch ngang tàn ngàn dặm, bởi vậy lại được xưng là ác giao, cho nên mỗi khi ác giao xuất thế, chính là chúng thánh Đồ Long thời điểm, cho nên Thương Khung Đại Lục bên trên, đại đa số Giao Long đều là lặn mà không ra, có thể tránh bao lâu liền tránh bao lâu, dù sao tương đối chúng thánh ngăn ngại tuổi thọ, Giao Long tuổi thọ có thể nói là đáng đáp quá nhiều.

Thương Khung Đại Lục, nếu như nói Hậu Thiên mười tầng cảnh giới Vô Giả xưng hào là từ mặt lưu đến siêu nhất lưu Vô Giả, như vậy cảnh giới Tiên Thiên Vô Giả gọi chung là Vô Vương, cảnh giới tông sư Vô Giả xưng là Vô Thánh, Phá Toái Hư Không cảnh giới Vô Giả được xưng là Vô Đế, mà để bên trong chi hoàng, thì là chí cường nguyên thủy Hỗn Nguyên cảnh Vô Giả đặc hữu xưng hào, Vô Hoàng!

Về phần đông đảo Vô Giả tuổi thọ, dưới tình huống bình thường, bài trừ phục dụng một chút gia tăng tuổi thọ thiên tài địa bảo bên ngoài, Hậu Thiên cảnh giới Vô Giả tối cao là 120 năm tuổi thọ, một cái giáp chờ tại 60 năm, 120 năm chính là 120 năm. Sau đó mỗi đột phá một cái đại cảnh giới, Vô Giả tuổi thọ liền gia tăng một cái giáp năm.

Cho nên đông đảo Vô Thánh tuổi thọ cũng chính là bốn cái giáp hết thảy 240 năm. Chí cường nguyên thủy Hỗn Nguyên cảnh cũng mới 360 tuổi thọ mệnh, đương nhiên, nếu là phục dụng một chút gia tăng thọ nguyên thiên tài địa bảo, tuổi thọ cũng sẽ gia tăng, bất quá phục dụng càng nhiều, hậu kỳ tác dụng hiệu quả liền càng thấp.

Mà Giao Long loại dị thú này, phổ biến tuổi thọ đều tại ngàn năm dù sao cũng, thậm chí có dị thú tuổi thọ sẽ càng thêm lâu đời, ngàn năm con rùa vạn năm rùa chính là bởi vậy mà đến.

Cho nên mỗi khi Thương Khung Đại Lục, nhưng có gia tăng tuổi thọ thiên tài địa bảo xuất thế, chính là một trận gió tanh mưa máu. Từ đó có thể nghĩ, Tiêu Dật có Sinh Cơ Tạo Hóa Đan trân quý, cái này cũng vì về sau, Tiêu Dật chộc tới một chút phiền toái không cần thiết, đương nhiên đây là nói sau.

Nhân thoại đừng nói, lại nói Tiêu Dật hướng lên cuồng du lịch thời điểm, bỗng nhiên quay đầu, cái kia là một đầu vượt qua thô to như thùng nước đại măng xà, toàn thân dày đặc vảy片片 hiện ra tím đậm vàng sáng, măng xà cái trán hai cái Tiểu Tiểu ngân sắc nhô lên, chiều dài vượt qua hơn ba mươi mét, lập tức trong lòng run sợ không thôi, càng là quay người tăng thêm tốc độ.

"Sừng như hươu, đầu giống như cò, mắt giống như Thỏ, hạ giống như rắn, bụng giống như thận, vảy giống như cá, trảo giống như ung, chưởng giống như hổ, tai giống như trâu, miệng bên cạnh có râu nhiệm, dưới hàm có minh châu, hầu dưới có Nghịch Lân", Tiêu Dật cố gắng nhớ lại lấy trong đầu liên quan tới Chân Long miêu tả, so sánh vừa rồi cái kia bỗng nhiên quay đầu ở giữa nhìn thoáng qua, lập tức liền minh bạch, đầu này măng xà nhìn, đã không thể xưng là măng xà, dù cho con măng xà này không có tan vì Giao Long, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Tiêu Dật không phải là chưa từng thấy qua măng xà, chính là trước đó bị Tư Mã Cửu truy sát thời điểm, một đường giết qua đại xà cũng không ít, càng không nói đến về sau còn chứng kiến Ba Xà, nhưng là con cự măng này thể tích to lớn như thế, thân thể như thế chi thô, hình thể như thế chi trường, trước đây chưa từng gặp, chưa từng nghe thấy.

Tiêu Dật hiện tại hối hận không thôi, xúi quẩy thờ dài: "Đáng chết, sớm biết cái này đầy đầm không đơn giản, ai có thể nghĩ đến sẽ là như thế tình huống, xem ra hôm nay mọi việc không nên a, một buổi sáng sớm, Bạch Hổ không thấy không nói, hiện tại còn bị cái này cái đại gia hỏa truy, thật là muốn chết! Đáng tiếc trong nước không có cách nào thi triển khinh công Thiên Phú!"

Tiêu Dật hiện tại chỉ nghĩ nhanh chóng đột phá đến mặt nước.

Đúng lúc này, "Ngâm!"

Một tiếng vang vọng đất trời thanh âm đánh tới, làm người sợ hãi.

Theo một tiếng gầm nhẹ, con cự măng này một cái liền chui ra, mở ra huyết bồn đại khẩu, hướng Tiêu Dật nuốt đi.

Một cổ huyết tinh chi khí chạm mặt tới, có lẽ đối con cự măng này mà nói, trước mặt Tiêu Dật tựa như không có ý nghĩa một cái tiểu côn trùng, không cần tốn nhiều sức liền có thể giết chết.

"Phanh!"

May mắn nội lực sung túc, Tiêu Dật vận khởi Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, dựng thẳng lên tay phải, thi triển ra chí cường chí cương Giáng Long Thần Chưởng, gió lên cao cao, chính là một chưởng.

Ần chứa một kích toàn lực chưởng lực không chút lưu tình bổ vào măng xà đầu lâu phía trên, phát ra trầm thấp va chạm thanh âm, Tiêu Dật càng là mượn nhờ lực phản chấn, một cái nhảy vọt, liền dự định nhảy ra mặt nước.

To lớn chưởng lực vền vền để cự măng thể xông dừng một chút, sau đó cự măng xoay quanh tại trên mặt nước, phát ra quỷ dị gầm thét thanh âm, nhìn chăm chăm vọt trên không trung Tiêu Dật.

"Quái vật, thật là Quái Vật, ta một chưởng này có thể vỗ bìa nứt đá, liền ngay cả Bạch Hổ lợi hại như vậy thực lực, đều bị mình một chưởng đánh oa trực khiếu không nói, còn lật ra ngã nhào một cái, mà trứng cái này cự măng, thể mà vền vền chỉ là để nó có chút dừng lại."

Tiêu Dật hết sức rõ ràng mình toàn lực một chưởng có bao nhiêu lợi hại, huống chi vận dụng chính là Giáng Long Thần Chưởng chiêu thức, chí dương chí

cương, không nghĩ tới cái này cự mãng chính diện trùng vào mình một kích, thế mà không hư hao chút nào, chính là bởi vì biết mình Giáng Long Thần Chưởng chỗ lợi hại, mới hiểu được cái này cự mãng kinh khủng, đơn giản dọa người đứng thẳng nghe.

Ngay tại Tiêu Dật vọt lên thời điểm, đột nhiên, chỉ cảm thấy mình giống như là bị vạn cân cự chùy đập trúng giống như, hung hăng va chạm trên mặt đất, toàn bộ mặt đất phát sinh kịch liệt rung động, "Bồng" một tiếng, ném ra một người đi hố to.

Nguyên lai Tiêu Dật không biết sao, bị cự mãng đột nhiên đánh trúng vào thân thể, tương pháo đài đồng dạng bay ra ngoài.

Tiêu Dật cảm giác mình cả người đều phảng phát muốn tan rã, nếu không phải có Thiên Tâm Bảo giáp cùng Kim Ti Bối Tâm song trọng hộ thể, chỉ sợ lần này liền có thể lấy đi của mình nửa cái mạng.

Tiêu Dật có chút mờ to mắt, nhưng lại nhanh chóng nhắm lại, kịch liệt đau nhức kích thích hắn toàn bộ thần kinh, toàn thân cao thấp đều nóng bỏng địa điểm đau chọc người.

Đúng lúc này, Tiêu Dật bỗng nhiên cảm ứng được sắc trời đột biến, Thủy Đàm ngay phía trên một cái lôi đình truyền qua dần dần hình thành, giống như là đang nổi lên như phong bạo, từng tia từng tia thiểm điện vạch phá bầu trời, hướng cự mãng bổ tới.

Tiêu Dật lập tức trợn mắt hốc mồm? Không sẽ thật là Độ Kiếp a? Chẳng lẽ cái này cự mãng muốn tiến hóa thành Giao Long không thành?

Tiêu Dật nhìn kỹ, lúc này mới phát hiện cự mãng không có Giao Long cái gọi là sừng, bắt quá cái trán hai cái to lớn nhô lên, không một không cho thấy cự mãng đang ở tại tiến giai thời điểm, mà mình hảo chết không chết còn vừa vận đâm vào huyệt sủng phía trên.

"Lại nói mình hôm nay cũng không có dẫm lên cứt chó a, lại nói chính là nghĩ giẫm tại vách núi này đạt được cũng không được giẫm, không nghĩ tới mình hôm nay xui xẻo như vậy!" Tiêu Dật trong lòng âm thầm chửi mắng không ngừng!

Ít khi, Tiêu Dật trấn định về sau, liền phát hiện cự mãng không có lập tức công kích mình, mà là gắt gao nhìn chăm chăm bầu trời lôi vân, chẳng lẽ lại cái này cự mãng là bởi vì không có nắm chắc tiến giai, mới tại hàn đàm dưới đáy một mực trốn tránh không lộ diện không thành?

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật Thâm Tra Thuật lập tức vận chuyển lại, nửa ngày không có bất kỳ cái gì phản ứng, Tiêu Dật lập tức liền minh bạch cái này cự mãng chỉ sợ ít nhất cũng là Tiên Thiên trung kỳ, thậm chí có thể là Viên Mãn, đạt đến tiến vào cảnh giới tông sư biên giới.

Bởi vì đối phương vượt qua Tiêu Dật ba cái cảnh giới về sau, Thâm Tra Thuật liền không cách nào kiểm soát, bây giờ Tiêu Dật Hậu Thiên tầng tám tu vi, ngay cả Tiên Thiên tiền kỳ tu vi đều có thể dò xét ra đến, cho nên mới hiểu được thực lực của đối phương ít nhất là Tiên Thiên trung kỳ.

Để Tiêu Dật yên tâm là cự mãng nổi lên mặt nước sau một kích, mặc dù cái kia lạnh lùng mắt rắn còn tại chăm chú nhìn Tiêu Dật, nhưng là cuối cùng không có lập tức đối với mình phát động công kích.

Tiêu Dật thấy thế, lập tức liền minh bạch, mình còn có một chút hi vọng sống!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Long ngâm chi uy

Trên hàn đàm không, một cỗ Lôi Vân Phong Bạo, đang nhanh chóng áp ủ mà thành, phong bạo bên trong, giống như tạo thành một viên lôi đình cự nhãn, một mực khóa chặt cự mãng, tựa như cự mãng giờ phút này gắt gao khóa chặt lại Tiêu Dật đồng dạng.

Mặc dù Chân Long có thể hành vân bố vũ, khống chế Lôi Điện, nhưng là cự mãng dù sao không có tiến hóa thành Giao Long, càng không nói đến Chân Long, cho nên đối mặt lôi đình phong bạo khóa chặt, cũng không khỏi cẩn thận vạn phần.

"Rống. . ."

Đột nhiên, một trận cao tiếng long ngâm vang lên, âm thanh chấn cữu tiêu, Phong Vân biến sắc, Tiêu Dật chỉ cảm thấy thanh âm kia giống như sấm rền, trực kích linh hồn, trong đầu âm vang nô vang, trước mắt nhất thời tối sầm lại, ngũ tạng lục phủ đều bị chấn động một trận rung động, thân thể càng là lung lay nhaoang một cái, suýt nữa nằm trên đất.

Lập tức, một cỗ tuyệt cường uy áp, trong khoảnh khắc tràn ngập thiên địa, đập vào mặt, cho người ta một loại thật sâu cảm giác vô lực, đây là một loại nguồn gốc từ sâu trong linh hồn rung động, làm người tuyệt vọng.

Chỉ gặp vốn là bị chấn động đến toàn thân vô lực Tiêu Dật, bất ngờ không đề phòng phun ra một ngụm máu tươi, nguyên lai một cái ở giữa, liền bị cự mãnh một tiếng long ngâm chấn thương, kinh hãi nói: "Ta dựa vào, lại là tiếng long ngâm, cái này cự mãnh thế mà có thể phát ra tiếng long ngâm, thậm chí, đều có một tia nhàn nhạt long uy, mình bất ngờ không đề phòng liền bị chấn thương, xem ra cái này cự mãnh là thật muốn lột xác thành Giao Long tiết tấu a, dựa vào, muốn hay không như thế mang cảm giác!"

Mà lúc này, bên trên bầu trời, trùng trùng điệp điệp Lôi Vân Phong Bạo, đã dần dần bao phủ cự mãnh, đột nhiên, chỉ nghe ngày Không Lôi mây phong bạo bên trong, sấm sét giữa trời quang một tiếng vang thật lớn, trong nháy mắt, một đạo to bằng cánh tay kinh lôi thiểm điện mà xuất, chuẩn xác không sai lầm bổ vào cự mãnh trên thân.

Chỉ nghe cự mãnh thống khổ một tiếng lớn "Rống!", chỉ một thoáng, năng lượng khổng lồ phong bạo, từ cự mãnh trên thân lớp ba lớp bóp địa điểm bạo tạc mà chỗ, mãnh liệt bốn phía, kinh khủng khí kinh, thế mà đề thác nước vì đó ngăn nước.

Một nháy mắt bốc hơi rơi mất toàn bộ trình độ, lập tức, chỉ gặp sương mù đầy trời, đám mây tỏa ra.

Tiêu Dật thấy thế, lập tức vận khởi nội lực bảo vệ tai khiếu, một bên xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, một bên áy áy lẩm bẩm: "Ai da long địa điểm đông, muốn hay không biến thái như vậy, cái này, đây quả thực cũng quá biến thái, còn có để cho người sống hay không!"

"Rống. . ."

Lại là một trận long ngâm, so với vừa rồi, mạnh không chỉ một điểm nửa điểm, có thể nói là kinh thiên động địa, cái này long ngâm tiếng thét dài gào thét như biển, hùng hậu như núi.

Cái này tiếng long ngâm truyền khắp thiên địa, từ trên hàn đàm không xa xa truyền ra, trong nháy mắt quấy lên toàn bộ Hắc Long Sơn Mạch, khiến cho vạn thú thần phục, ngư được xuất thủy, chim bay đựng cây!

Đáy vực mấy khóa cổ từng cang là kịch liệt đung đưa, đàm nước sóng biếc dập dờn không ngừng, cự mãnh đỉnh đầu vừa mới hình thành mấy búi Bạch Vân trong nháy mắt tiêu tán vô tung.

Toàn bộ Nam Hoang tựa hồ cũng tại rung động không ngừng, ngay tại cái này kéo dài không dứt tiếng thét dài bên trong, Nam Hoang vạn dặm xa tất cả Vô Giả nhao nhao sinh lòng cảm ứng, tu vi cao còn tốt, tu vi thấp đều thống khổ vạn phần.

Cho dù Tiêu Dật đã sớm chuẩn bị, dùng nội lực bảo vệ tai khiếu, nhưng vẫn là cảm giác được thống khổ không chịu nổi.

Đây cũng là long ngâm chỉ uy, uy chấn thiên địa!

Theo tiếng long ngâm vang vọng chân trời, tương một đạo vô hình gọn sóng, tại Nam Hoang phiên thiên địa này nhanh chóng truyền khắp lấy, mà Nam Hoang đại địa bên trên tất cả cảnh giới Tiên Thiên Vô Giả lập tức nhao nhao sinh lòng cảm ứng.

Triệu Quốc Hắc Long Vương thành, trong thâm cung, một vị tổ y Hôi bào lão giả cảm nhận được cổ này long uy, dẫn theo ẩm trà tay khế run lên, ngay cả ẩm trà ngã nát trên mặt đất đều không để ý bên trên, có thể thấy được lúc này trong lòng, là đến cỡ nào không bình tĩnh, chỉ gặp nó sắc mặt đột biến, kinh hãi nói: "Cái này. . . Đây là cái gì dị thú? Lại có như thế uy áp, Tiên Thiên cảnh giới viên mãn cũng chỉ đến thế mà thôi, mà lại nó phương hướng có vẻ như còn tại ta Triệu Quốc Hắc Long Sơn Mạch bên trong, cái này đối ta Triệu Quốc đến tột cùng là phúc là họa?"

Tấn Quốc Kim Long Vương Thành bên trong, cũng truyền ra một tiếng thở dài bất đắc dĩ: "Ta Tấn Quốc vốn là ở vào thời buổi rối loạn, không nghĩ tới Nam Hoang lại xuất yêu nghiệt như thế dị thú, tại phía xa vạn dặm xa, thanh thế đều có thể truyền đến nơi đây, xem ra Nam Hoang đại biến sắp đến, son hà rung chuyển, bấp bênh, ta Tấn Quốc tương lai ở phương nào, ta lại nên nơi nào sao từ?"

Yến Quốc Viêm Long trong vương thành, một đạo bá khí thanh âm vang lên: "Chúng ta lúc có uy thế như thế, mới không uổng công đời này! Chỉ tiếc ta cảnh giới không đủ, nếu không ôn hòa thu phục con thú này!"

"Con ta chỉ dựa vào Hậu Thiên cảnh giới, vậy mà có thể cảm nhận được con thú này chỉ uy, quả nhiên là thiên phú dị bẩm, mà lại có như thế chí khí, Trẫm lòng rất an ủi! Ngày khác rửa xuống mà cùng khác mà một văn một võ, song kiếm hợp bích, ta Đại Yến lo gì Thiên Hạ không chừng!" Một thân mặc áo bào vàng người cười to nói.

Tên thiếu niên kia cũng không trả lời, chỉ là gật đầu nói phải, nhưng là ở trong lòng đã âm thầm thề: "Lại là tứ ca, mỗi lần phụ hoàng trong miệng luôn luôn không rời tứ ca, hừ, ta nhất định phải làm ra một phen thành tựu để phụ hoàng lau mắt mà nhìn. "

Mà tại Hắc Long Sơn Mạch mặt phía bắc, một phiên ngôi lưu ly phòng trong kiến trúc, dọc theo hành lang thông đạo, cách đó không xa một chỗ cái đình bên trong, nhưng gặp đồ thâm đình nhon, màu xanh sẫm đình trụ, xám trắng bàn đá, ghế đá, trên mặt bàn một bộ tàn cuộc, cái bàn hai bên một vị Hôi bào lão giả cùng một vị thanh bào lão người, tụ tinh hội thần nhìn chăm chăm bàn cờ.

Đình bên cạnh cây xanh thấp thoáng, nước chảy róc rách, ong ca Điệp Vũ, giống như Nhân Gian tiên cảnh. Tiếng long ngâm truyền đến, nhưng gặp thanh bào lão người nắm vuốt quân cờ tay có chút dừng lại, thử thăm dò nói rằng: "Người cảm nhận được sao?"

"Nhanh đánh cờ, đừng nghĩ chuyện di lực chú ý của ta!" Hôi bào lão giả khinh thường nói.

"Công Thân Tri, người thật không có cảm nhận được? Người cho ta cẩn thận cảm ứng một phen, nhớ không lầm, cổ này uy thế, trong đó chứa một tia long uy!" Thanh bào lão người trầm giọng nhắc nhở!

"Công Thâu Tử, ngươi thiếu cho ta nói chêm chọc cười, muốn lừa gạt ta Công Thâu Trị, không có cửa đâu!" Hồi bào lão giả không kiên nhẫn nói rằng.

"Không tin, ngươi đều có thể tự mình cảm ứng một phen, đánh cò nào có ngươi dạng này che đầy bốn cảm giác, ngươi thế nào không đem năm giác quan bộ che đầy đâu, cho dù dạng này, chẳng lẽ lại lực thức cũng che giấu, lấy năng lực của ngươi, nếu không phải tự bế lực thức, sao sẽ không cảm ứng được!" Công Thâu Tử giận dữ nói!

"Hào hào đánh cò, phát cái gì lừa, ta tự bế bốn cảm giác, không phải là vì sáu cái càng thêm thanh tịnh a, dạng này hạ lên cò đến mới lại càng dễ tập trung tinh thần. . . Chờ chút, ngươi mới vừa nói cái gì?" Công Thâu Trị nghi ngờ nói.

"Hợp lấy ngươi vừa rồi căn bản không nghe ta nói sao đúng không, chính ngươi cẩn thận cảm ứng một cái, có phải hay không có một tia long uy!" Công Thâu Tử tức giận nói.

"Cái gì? Long uy! Chờ chút. . . Còn thật sự là! Cái này. . . Cái này Nam Hoang chi địa lại có Giao Long hiện thế?" Công Thâu Trị kinh hãi nói.

"Làm sao, có vấn đề gì không? Một tia long uy mà thôi, không đến mức để ngươi kinh ngạc thành như vậy đi?" Công Thâu Tử kỳ quái nói.

"Ngươi biết cái gì, ngươi không có về Trung Nguyên chi địa, đương nhiên không rõ ràng Trung Nguyên trước mắt đại thế, cái này Giao Long xuất thế, nói không chừng là ta Công Thâu gia một cái cơ hội! Nói không chừng từ nay về sau, hai ta rốt cuộc không cần khốn thủ tại cái này Nam Hoang chi địa, cái này Nam Hoang chi địa linh khí mỏng manh không nói, còn chậm trễ tự thân cảnh giới, ngươi nói loại này rừng thiêng nước độc địa phương, nào có cái gì ngày tốt mỹ ngọc?" Công Thâu Trị tự đắc một phen về sau, tổ khẩu nói.

"Ta ngược lại thật ra phát hiện mấy cái không tệ người kế tục. " Công Thâu Tử dương dương tự đắc nói.

"Người kế tục chung quy là người kế tục, làm sao hơn được Trung Nguyên những đại thế lực kia chỗ bồi dưỡng thiên tài, ngươi tại Nam Hoang gặp qua mười lăm tuổi Tiên Thiên cảnh giới Vô Vương sao?" Công Thâu Trị hỏi ngược lại.

"Cái này. . ." Công Thâu Tử lập tức lộ vẻ do dự, mặc dù lần trước cảm ứng được một cái, nhưng là hắn thật không dám xác định đối phương lớn bao nhiêu niên kỷ.

"Cho nên nói, chúng ta cho dù tìm tới một chút hạt giống tốt, chỉ sợ đối với gia tộc cống hiến cũng không lớn, muốn bằng này bị gia tộc triệu hồi Trung Nguyên, chỉ sợ là rất khó, nhưng là có Giao Long xuất thế tin tức liền không đồng dạng. Đây chính là đại công, nói không chừng chúng ta rất nhanh liền có thể vì vậy mà bị gia tộc gọi trở về. " Công Thâu Trị nói ra nguyên nhân.

"Một Giao Long mà thôi, há sẽ có như thế ảnh hưởng? Lại nói chúng ta còn không có xác định đến cùng là phương nào dị thú đâu, chỉ dựa vào một tia long uy, có chút vô đoán a?" Công Thâu Tử chần chờ nói.

"Ngươi đây liền không hiểu được, có thể phát ra tiếng long ngâm, không phải long chủng loại hình dị thú không cách nào truyền ra, cho dù không phải Giao Long cũng là cái khác long chủng, huống chi bây giờ Trung Nguyên Cửu Châu chi địa, thế nhưng là thời kì phi thường, muốn biết tại cái này miễn cảm thời kì, ai đạt được Giao Long, chẳng khác nào kéo dài tuổi thọ không nói, còn tăng lên tự thân cảnh giới võ đạo đột phá xác suất, nếu là tin tức này lan rộng ra ngoài, chỉ sợ sẽ dẫn xuất không ít ẩn thế lão quái vật a!" Công Thâu Trị khẳng định nói.

"Làm sao? Trung Nguyên chi địa đã xảy ra biến cố gì sao? Đối ta Công Thâu gia ảnh hưởng lớn không lớn?" Công Thâu Tử càng là nghi ngờ.

"Cái này mấy chục năm như một ngày, ngươi cũng đợi tại Nam Hoang cái này địa phương Curt chim cũng không có, không rõ ràng Trung Nguyên đại biến, cũng không trách ngươi được, việc này nói rất dài dòng, ta cho ngươi giải thích cặn kẽ một phen, miễn cho đến lúc đó ngươi trở tay không kịp!"

Công Thâu Trị sau khi nói xong, liền chậm rãi trần thuật. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Trung Nguyên đại loạn

Đình đài bên trong, chỉ nghe Công Thâu Trị êm tai nói: "Lại nói từ mười sáu năm trước, Trung Nguyên Cửu Châu, bảy đại đế quốc, bảy vị Hư Không Cảnh giới Vô Đê biến mất không còn tăm tích về sau, bảy đại châu bên trong, bảy đại đế quốc nhao nhao đại loạn không ngớt, Cửu Châu càng là vì vậy mà rung chuyển.

Muốn biết Thương Khung Đại Lục bên trên, Thượng Vô người có thể đột phá đến Hỗn Nguyên cảnh tình hưởng dưới, bảy vị Hư Không Cảnh Vô Đê có

thể nói là cao cao tại thượng, trấn áp quần hùng, vạn giáo thần phục, bách tộc xưng thần.

Thế nhưng là bây giờ Võ Đế một khi mất tích về sau, vừa mới bắt đầu còn tốt, nhưng là theo thời gian trôi qua, đặc biệt là mười năm gần đây đều không có bây giờ Võ Đế tin tức, thế lực khắp nơi sớm đã kìm nén không được viên kia bởi vì ngo ngoe muốn động mà xao động tâm."

"Các đại đế quốc cũng không phải chỉ có kỳ biểu, há sẽ cho phép loại tình huống này phát hiện?" Công Thâu Tử càng thêm kỳ quái nói.

"Cái kia là trước đó có Hư Không Cảnh Võ Đế cường giả uy chấn tứ phương, che đậy đương thời, Trấn Thủ một châu, Cửu Châu chi địa mặc dù lớn, nhưng là có Hư Không Cảnh Võ Đế cường giả chấn nhiếp, bốn Phương Quần hùng tự nhiên không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng là bây giờ, bây giờ đại đế quốc chỉ có Phá Toái cảnh nguy để tọa trấn, sự tình đương nhiên là có chỗ khác biệt!" Công Thâu Tử đương nhiên nói.

"Cái này lại có cái gì khác biệt? Các đại đế quốc nghiêng nhất quốc chi lực, còn sợ tại bốn phía đạo chích dò xét du không thành?" Công Thâu Tử càng thêm nổi lên nghi ngờ.

"Cái này khác biệt, muốn biết rút dây động rừng, người cần thận hồi tưởng một chút, thân là Trung Nguyên Cửu Châu một trong Tứ Châu, lớn Tùy đế quốc tình huống người liền biết, Tùy Dương Đế Dương Nghiễm không chính là bởi vì bị dị tộc trọng thương, khiến tu vi vô đạo rơi xuống vì Phá Toái cảnh, không cách nào chấn nhiếp Tứ Châu bên trong các thế lực lớn, lúc này mới khiến Tứ Châu đại loạn a!" Công Thâu Tử đáp lại nói.

"Cái này. . ." Công Thâu Tử nhất thời không phản bác được.

"Người phải hiểu được, Cửu Châu đại địa, các lớn giáo phái bên trong, không thiếu Phá Toái cảnh cường giả, đối mặt các trong đại đế quốc Phá Toái cảnh nguy để cường giả, chỉ mạnh không yếu, chủ yếu thân mạnh tình huống dưới, người cảm thấy có thể tốt hơn chỗ nào?" Công Thâu Tử hỏi ngược lại.

"Nghe người kể nói này, đừng nói là các đại đế quốc những năm gần đây, thật phát sinh cự rung chuyển lớn không thành?" Công Thâu Tử cũng không ngu ngốc, có thể tu luyện tới Tiên Thiên cảnh giới Vô Giả, không có một cái nào là đèn cạn dầu, nghe huyền ca mà biết nháy mắt, Công Thâu Tử lập tức minh bạch trong lời nói của đối phương có chuyện.

"Không tệ, đây mới là ta nói tới trọng điểm! Người lại cần thận nghe ta nói đến." Công Thâu Tử tiếp tục nói:

"Chúng ta trước từ Đại Tàn đế quốc nói lên đi, Thủy Hoàng nhất thống Ung Châu về sau, có thể nói là quét *, bình bát phương, lúc này mới đánh xuống Ung Châu một châu chi địa, vì Đại Tàn đế quốc đặt vững cơ nghiệp, nhưng là Doanh Chính mất tích về sau, tại Ung Châu thế lực khắp nơi tính toán phía dưới, Triệu Cao chờ người giả tạo chiếu thư, để Hồ Hợi vào chỗ, chỉ trích riêng có tài đức sáng suốt thấy xa Công Tử Phù Tô tại biên cương cùng Mông Diêm ủng hộ bình tự trọng, lấy bất trung bất hiếu có lẽ có chi tội, bức tử sát."

"Công Tử Phù Tô, Mông Diêm tướng quân lần lượt sau khi chết, Đại Tàn đế quốc quyền hành dần dần bị Triệu Cao khống chế, nó càng là chỉ huy bảo vệ, tùy ý làm bậy, tùy ý bách giết đại thần trong triều, nghe nói đại thần Mông Nghị bị tử sĩ cứu, bây giờ còn trong lúc chạy trốn, mà Triệu Cao cũng tại Ung Châu vấy ra hải bộ văn sách, truy sát Mông Nghị! Đây là ta Công Thâu gia tại các châu có sinh ý vắng lại, mới hiểu được chuyện từ đầu đến cuối."

"Nhưng là, người chỉ sợ không biết đến lúc, Triệu Cao, chỉ là Thiên Đạo liên minh một cái chó săn mà thôi!" Công Thâu Tử ngừng lại một chút, nói rằng.

"Cái gì? Thiên Đạo liên minh, nghe nói Doanh Chính trước đó vẫn là Thiên Đạo liên minh minh chủ, Thiên Đạo liên minh sao sẽ như thế?" Công Thâu Tử kinh hãi.

"Doanh Chính bá đạo là trên đời đều biết, hắn tại còn tốt, hắn một khi không tại, trước kia bị hấn ép tới không kịp thở những người kia tự nhiên muốn trả thù, thứ này tựa như lò xo đồng dạng, bởi vì cái gọi là áp chế đến càng hung ác, bắn ngược liền càng lợi hại!" Công Thâu Tử giải thích nói.

"Xem ra ta tại Nam Hoang bỏ qua Trung Nguyên không ít đại sự, cái kia những châu khác tình huống đâu?" Công Thâu Tử hỏi.

"Bây giờ Thanh Châu có thể nói là nhất là an ổn, dù sao từ xưa đến nay, Thanh Châu liền không có bị cái nào một phương thế lực thống trị qua, cho nên bây giờ Võ Đế mất tích đối nó ảnh hưởng không lớn, về phần Tứ Châu lớn Tùy đế quốc càng là ốc cùn không mang nổi mình ốc, bây giờ Võ Đế mất tích vang lớn nhất vẫn là bây giờ đại đế quốc. Ung Châu Đại Tàn đế quốc chính biến, người đã biết được, chúng ta hãy nói một chút đế quốc khác." Công Thâu Tử nói tới chỗ này, nghỉ thở ra một hơi, lại tiếp tục nói rằng:

"Đại Hán đế quốc, ở vào Trung Nguyên Cửu Châu một trong Dự Châu, Hán Vũ đế Lưu Triệt mất tích về sau, bởi vì nó trước đó có thể nói là cực kỳ hiếu chiến, lưu lại to lớn tại họa ngầm, Lưu Triệt một khi mất tích về sau, không người áp chế dưới, càng thêm Võ Đế hậu nhân suy yếu lâu ngày khó trở lại, Đại Hán đế quốc mâu thuẫn xã hội chưa từng có trở nên gay gắt, một đời quyền thần Vương Mãng mưu triều oán vị, phá vỡ vương quyền, nhưng là tiệt vui chóng tàn, không lâu sau đó, liền tung tích không rõ."

"Thời gặp Đại Hán đế quốc, sụp đổ, Dự Châu đại loạn, thân là một giới áo vải chi thân Lưu Tú, ở quê hương thừa thế khởi binh, cuối cùng tại Nho Môn thư viện phụ trợ phía dưới, trọng chấn Hán thất uy danh, vấn đỉnh cửu ngũ, có thể nói là * tia nghịch tập tốt nhất điển hình." nói đến đây Công Thâu Tử tiếng nói nhất chuyển nói:

"Bất quá nghe nói nó âm thầm có Đại Hán khai quốc lão tổ Lưu Bang, cái kia lão lưu manh âm thầm phụ trợ, cho nên mỗi lần đều có thể gặp dữ hóa lành, cốt bởi Lưu Bang âm thầm phái một số cao thủ phụ trợ, những cao thủ này về sau dần dần bị Lưu Tú phong làm mây bệ hai Thập Bát tướng, lại bởi vì mỗi lần đều có thể tại hăm sâu nguy cơ thời điểm, có cao nhân âm thầm tương trợ, đặc biệt là có một lần, hai quân đối chọi thời điểm, lại có thiên ngoại lưu tinh từ trên trời giáng xuống, rơi xuống trại địch, giúp đỡ giết địch, Lưu Tú đến thiên chi trợ, cho nên nó danh xưng Đại ma đạo sư!"

"Bây giờ, Đại Hán đế quốc mặc dù không có Võ Đế lúc tại vị uy thế, nhưng là tại Nho gia to lớn trợ giúp phía dưới, Dự Châu Đại Hán đế quốc xem như

tổn thất tương đối nhỏ bé. "

"Đại ma đạo sư Lưu Tú, chỉ sợ là Nho gia âm thầm bồi dưỡng đệ tử a? Không phải Nho Môn thư viện há sẽ hết sức giúp đỡ?" Công Thâu Tử nói rằng.

"Không tệ, nghe nói Lưu Tú hào nhiên chính khí quyết, tu luyện cấp độ không thấp! Cho nên Lưu Tú sau khi lên ngôi, chính là đại hưng nho học. " Công Thâu Trị khẳng định trả lời.

"Bởi như vậy Lưu Bang chẳng phải là muốn khí giới chân?" Công Thâu Tử cười nói.

"Há lại chỉ có từng đó như thế, hẳn cũng không dám công nhiên lộ diện, chỉ có thể vụng trộm cùng Nho gia độ sức!" Công Thâu Trị nói rằng.

"Xem ra Đại Hán đế quốc mặt ngoài mưa thuận gió hoà, vụng trộm chỉ sợ là sóng cả mãnh liệt, cái kia cái khác năm châu chi địa đâu?" Lúc này Công Thâu Tử cũng tới hào hứng.

Công Thâu Trị cười nhẹ một tiếng, tiếp theo nói rằng: "Ký Châu đế quốc Đại Đường từ Đường Thái Tông Lý Thế Dân mất tích về sau, một đời Nữ Đế vô chiếu hoành không xuất thế, có thể nói là vô tiền khoáng hậu, không nói sau này không còn ai, ít nhất là xưa nay chưa từng có. "

"A, Trung Nguyên chín đại thế lực một trong Thiên Tông Đại Thiên Tự không chính là tại Ký Châu cảnh nội a? Đại Thiên Tự không phải danh xưng bảo hoàng nhất tộc sao? Năm đó mười ba côn tặc cứu Đường vương có thể nói là danh truyền Thiên Hạ, âm thanh chấn Cửu Châu, Đại Thiên Tự hưng thịnh cũng là bởi vì này mà lên, chẳng lẽ đám kia hòa thượng liền làm nhìn xem?" Công Thâu Tử không quá tin tưởng nói.

"Sao có thể, bất quá Nữ Đế vô chiếu cũng không phải là không có chuẩn bị ở sau, nghe nói nó vẫn là Vô Cực Ma giáo đời trước Thánh Nữ, Ma giáo cùng Thiên Tông ân oán không phải một ngày hai ngày, bây giờ vô chiếu đắc thế, Ma giáo há có thể không người tương trợ?" Công Thâu Trị nói.

"Vô Cực Ma giáo không phải tại Từ Châu lớn Tùy đế quốc cảnh nội sao? Lúc nào bàn tay đến dài như vậy?" Công Thâu Tử hỏi.

"Ha ha, Ma giáo ba tôn cái nào là loại lương thiện? Vô Cực trong ma giáo, tam đại Tôn Giả, Ma Tôn thần bí, nam nữ không biết; máu tôn bá đạo, bá khí Vô Song; Minh Tôn tà mị, tùy tâm sở dục! Mà lại tam đại Tôn Giả từng cái đều là Hư Không Cảnh tồn tại, mặc dù thân phục bảy đại Vô Đế, nhưng là người ta biết rõ, đây chẳng qua là bên ngoài đẹp mắt mà thôi, không phải Ma giáo dựa vào cái gì có thể cùng thả đạo nho tam giáo giằng co lâu như vậy?" Công Thâu Trị nói ra chân tướng sự tình.

"Cái gì? Ma giáo tam đại Tôn Giả rõ ràng đều là Hư Không Cảnh tồn tại? Không phải nói chỉ có bảy đại Vô Đế sao?" Công Thâu Tử lần nữa giật nảy cả mình.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Phong hỏa Cửu Châu

Tại mặt trời mới mọc chiếu rọi xuống, đình nghỉ mát ngôi lưu ly tương đương chiếu lấp lánh, trong lương đình, một thanh một xám hai bóng người tại chậm rãi mà nói.

"Người cũng không phải ba tuổi tiểu nhi, loại này lừa gạt người chuyện ma quỷ người cũng tin? Bảy đại Vô Đế chỉ là bày ở ngoài sáng tuyên truyền cho thế nhân nhìn, mà lại so không phải đơn binh chiến lược, so là chiến tranh tổng hợp tiềm lực, những cái kia âm thầm ẩn mà không lộ Vô Đế tuy nói không nhiều, nhưng cũng không ít, chỉ ít Trung Nguyên chín đại thế lực đều có một cái Hư Không Cảnh Vô Đế trấn thủ, Vô Cực Ma giáo xem như đặc thù nhất, mới có tam đại Vô Đế. "

Công Thâu Trị nói xong ngược lại lại nói: "Không phải vì cái gì bảy đại Vô Đế sẽ dễ dàng tha thứ chín đại thế lực tồn tại? Cốt bởi không có nắm chắc, cũng không đối phó được. Đường nhiên cũng là bởi vì chín đại thế lực cho đủ bảy người mặt mũi, không có trắng trợn cờ trống địa điểm đối ngoại lộ ra mà thôi. "

Công Thâu Trị dừng một chút, tiếp tục nói rằng: "Không nói chín đại thế lực, chính là cái khác một chút ẩn thế gia tộc, nói không chừng đều có lão quái tồn tại. Thế giới này rất lớn, nói không chừng địa phương nào liền ẩn giấu đi một cái lão quái, thậm chí trong phổ xá cái nào đó lão đầu chính là năm đó nhân vật phong vân, người ta trò chơi phong trần, ai biết đâu?"

"Tốt a! Cái khác mấy châu lại là cái gì tình huống?" Công Thâu Tử nghĩ nghĩ, xác thực, không phải tất cả Vô Giả đều là truy cầu nổi tiếng thiên hạ, cũng không phản bác, tiếp tục hỏi.

"Duyệt châu Đại Tổng đế quốc, tổng Thái Tổ Triệu Khuông Dận có thể nói là một vị nhân vật truyền kỳ, bàn Long côn sắt, bình định sơn hà; trần cầu

binh biến, khoác hoàng bào; chén rượu thả quyền, nhi nữ tình trường; hẳn dựa vào siêu quần võ nghệ cùng xuất chúng đảm lược thành lập Đại Tổng vương triều. "

Công Thâu Trị nói đến đây, lời nói gió nhất chuyển, tiếp tục nói: "Bất quá lần này bảy người cùng một chỗ mất tích, hẳn cũng giống như vậy, bất quá cũng may Triệu Khuông Dận chỉ đệ triệu cứu nghĩa kịp thời vào chỗ, tránh khỏi Duyên châu rung chuyển, nhưng là giường nằm chỉ bên cạnh, há lại cho người khác ngủ ngáy, Đại Tổng đế quốc sớm có đối phó chín đại thế lực một trong Thái Thượng Đạo tâm tư, chỉ sợ tương lai cũng tránh không được một phen rung chuyển!"

"Theo ta thấy đến, chưa hẳn như thế, tại ta ẩn tượng bên trong, triệu cứu nghĩa lòng dạ không thể so với hẳn huynh trưởng kém bao nhiêu, không có tuyệt đối nắm chắc trước đó, hẳn là ần mà không phát chiếm đa số!" Công Thâu Từ lúc lắc đầu nói.

"Ta dù sao không nhìn thấy tốt lấy những năm này Đại Tổng đế quốc động tĩnh, cùng từ ta Công Thâu gia mua sắm vật liệu tình huống đến xem, chỉ sợ triệu cứu nghĩa tại bí mật huấn luyện một đội quân, có lẽ triệu cứu nghĩa đột phá đến Hư Không Cảnh thời điểm, chính là Đại Tổng đế quốc đối Thái Thượng Đạo lúc động thủ. " Công Thâu Trị nói rằng.

"Chưa chắc không có loại khả năng này, cái kia còn lại ba châu đâu?" Công Thâu Từ nhẹ gật đầu.

"Lương Châu cảnh nội, Mông Cổ đế quốc bây giờ đã đổi tên là được Nguyên Đế nước, Thiên Kiêu Đại Đế Thành Cát Tư Hãn mặc dù mất tích, nhưng là kỳ quái là được Nguyên Đế nước thế cục ngược lại càng ổn, cái này có chút để cho ta nhìn không thấu!" Công Thâu Trị lần này không có nắm chắc địa điểm nói rằng.

"Cái này có cái gì nhìn không thấu, thiên kiêu đã lão, một đời người mới thắng người cũ, chỉ sợ thiên kiêu hậu đại, gia tộc hoàng kim, lại ra một vị nhân vật không tầm thường đi?" Công Thâu Từ khẳng định nói.

"Người vẫn là như vậy thông minh, đáng tiếc, vì cái gì năm đó người sẽ như thế lỗ mãng đâu? Không tệ, được Nguyên Đế nước bây giờ từ Thiên Kiêu Đại Đế cháu Hốt Tất Liệt khống chế, hẳn lấy < dịch kinh > Đại Tài Càn Nguyên chỉ nghĩa, đổi quốc hiệu vì Đại Nguyên. Nghe nói Hốt Tất Liệt xưng đế về sau, có thể nói là đánh Đông dẹp Bắc nam chiến bắc phạt, hướng đông, đánh tới Đông Vực tứ hải; hướng tây, cùng Duyên châu Đại Tổng đế quốc giao chiến, liên đoạt hơn mười thành; đi về phía nam, cùng Dương Châu Đại Minh đế quốc lẫn nhau chinh phạt; hướng bắc, đánh tới Bắc Hoang cánh đồng tuyết. " Công Thâu Trị nói rằng.

"Xem ra lại là một cái không chịu cô đơn kiêu hùng hạng người! Cái kia Đại Minh đế quốc như thế nào?" Công Thâu Từ cảm thán nói.

"Dương Châu cảnh nội, Đại Minh đế quốc, từ Hồng Võ Đại Đế Chu Nguyên Chương mất tích về sau, bởi vì thái tử Chu tiêu ngoài ý muốn ốm chết, Hoàng thái tôn Chu Duẫn Văn chủ trương gắng sức thực hiện tước bỏ thuộc địa, thế là Chu Lệ liền phát động tĩnh khó chi dịch, khởi binh tiến đánh xây văn đế, trận này thúc thúc cùng chất nhi ở giữa chiến đấu, có thể nói là Hoàng Gia không tình thân tốt nhất khắc họa, cuối cùng Chu Lệ thắng được, vinh đăng Đại Bảo, danh xưng Vĩnh Lạc đại đế!"

"Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi, Chu Nguyên Chương chỉ là mất tích mà thôi liền làm cho kịch liệt như vậy? Lấy Chu Trọng Bát tính cách, cho dù là chết biết được lúc này, chỉ sợ nhất định phải xác chết vùng dậy không thể, nếu là còn sống, ngày khác trở về, đoán chừng phổi đều muốn tức nổ tung!"

"Cái kia là! Bất quá cũng trách chính hẳn, cầm giữ hoàng vị nhiều năm như vậy, sớm một chút giao ra không phải, một mực không nỡ tuột tay! Bởi vì cái gọi là có nhân tất có quả, loại cái gì nhân, liền sẽ kết xuất dạng gì quả!" Công Thâu Trị lắc đầu.

"Cái kia cuối cùng một châu U Châu thế cục như thế nào?" Công Thâu Từ hỏi sau cùng nghi vấn.

"U Châu cảnh nội, đế quốc Đại Thanh, từ Khang Hi Đại Đế, Huyền Diệp mất tích về sau, Cửu Long tranh đoạt , có thể nói là long tranh hổ đấu, đấu tranh chi liệt, so sánh Lão Chu gia thúc cháu hai cái càng thêm thâm liệt, cuối cùng mặc dù Tứ a ca dân chân thắng được vào chỗ Ung Chính đế, nhưng là tiệc vui chóng tàn, không lâu sau đó, Ung Chính đế chết bệnh, truyền vị cho nó năm gần mười sáu tuổi tứ tử hoàng lịch, danh xưng Càn long đế. " Công Thâu Trị trình trọng nói.

"Bọn gia hỏa này, xem ra không có một cái nào là đèn đã cạn dầu!" Công Thâu Từ nghe xong cảm thán một tiếng.

"Ai nói không phải!" Công Thâu Trị phụ tiếng nói.

"Đó cùng long uy lại có quan hệ gì?" Công Thâu Từ nhún mày một lần về sau, càng thêm nghi ngờ nói.

"Người đừng quên, bảy đại đế quốc, không, trừ Thanh Châu bên ngoài, bát đại đế quốc, trước mắt cao nhất đều chỉ là Phá Toái cảnh nguy đế, yếu làm mạnh nhánh, không nói đến chín đại thế lực đều có Hư Không Cảnh Võ Đế trấn thủ, chính là chúng ta những này ẩn thế gia tộc lão tổ, tu vi cũng không kém, chẳng lẽ người quên tên của người tồn tại?" Công Thâu Trị nói rằng.

"Đương nhiên sẽ không quên, năm đó gia tộc đối ta có lớn lao kỳ vọng, hi vọng ta có thể kế thừa chúng ta Công Thâu gia lão tổ Công Thâu Ban chỉ hướng, cho nên lấy tên Công Thâu Từ, bất quá cái này có liên quan gì?" Công Thâu Từ nói.

"Người đoán xem nhìn!" Công Thâu Trị thần bí nói.

"Không thể nào, chẳng lẽ lại người lần trước hộ tống đám kia thiên tài địa bảo trở về, đạt được tin tức gì không thành? Chẳng lẽ lại người là nói ta Công Thâu gia lão tổ, Công Thâu Ban còn tại nhân thế?" Công Thâu Từ kinh hãi.

"Nói nhảm, lão tổ liên không có chết qua, phi phi phi, lão tổ một mực khỏe mạnh, chỉ là bởi vì năm đó cùng Mặc gia Mặc Tử một trận luận võ xuống tới, dẫn đến tâm thần bị hao tổn, lúc này mới một mực ần mà không ra, nhưng cho dù dạng này, ta Công Thâu gia cũng là không kém hơn bát đại đế quốc tồn tại, chúng ta lão tổ năm đó tu vi thể nhưng là Hư Không Cảnh Vô Đế, mặc dù nay không bằng xưa, nhưng là Phá Toái cảnh nguy để ở tại trên thân hoàn toàn không chiếm được chỗ tốt. " Công Thâu Trị kiều ngạo mà nói.

"Ta vẫn không hiểu cái này cùng long uy có quan hệ gì!" Công Thâu Tử lông mày càng thêm xoắn xuýt.

"Người là thật không rõ, vẫn là tại cho ta nghĩ mình bạch giả hồ đồ, cái này long uy vừa có thể truyền đến người ta nơi này, chỉ sợ tu vi không thấp, nếu là Giao Long, một thân là bảo, đặc biệt là Long Nguyên, càng là có thể kéo dài tuổi thọ, tin tưởng bằng vào Nam Hoang những cái kia đế nhũ là không biết loại tình huống này, cho nên bây giờ đây chính là hai huynh đệ chúng ta độc môn tin tức. " Công Thâu Trị ánh mắt sáng lên nói.

"Người là muốn nuốt một mình?" Công Thâu Tử nghi hoặc hỏi.

"Nghĩ cái gì đâu? Ta ngược lại thật ra nghĩ, nhưng là ta một người chỉ sợ là không đối phó được cái kia dị thú, ý của ta là chúng ta đem tin tức truyền về gia tộc, nếu là gia tộc có thể tổ chức liên minh, điều động đông đảo Vô Thánh cảnh giới người, tới Đồ Long, hoặc là chỉ là thuần túy bán đi tin tức, ta Công Thâu gia đều có thể kiếm được tiền không ít, đương nhiên, đây chỉ là dưới nhất chờ cách làm, người nói, có như thế đại công, hai ta người trở lại Trung Nguyên ngày, chẳng phải là ở trong tầm tay. " Công Thâu Trị một mặt mong đợi nói.

"Ai biết gia tộc nghĩ như thế nào, nếu như là muốn đầu cơ kiếm lợi, tổ chức liên minh, chỉ sợ không có hai ba năm vừa đi vừa về thương thảo, từng cái thế lực tương hỗ ở giữa cái cọ, chỉ sợ quyết định không được, đến lúc đó chỉ sợ là có khác biến cố!" Công Thâu Tử khẳng định nói.

"Cái này có cái gì tốt lo lắng, vậy cũng không phải người ta hai cái Tiên Thiên cảnh giới người có thể quyết định, cái kia là tông sư cảnh Vô Thánh người cần suy tính sự tình, chúng ta một mực ngồi mát ăn bát vàng là được, bọn hắn ăn thịt, chúng ta đi theo không thể thiếu một ngụm canh uống, đến lúc đó, chúng ta cùng gia chủ đưa ra trở lại Trung Nguyên yêu cầu, chỉ sợ gia chủ cũng sẽ không cự tuyệt!" Công Thâu Trị tiếp tục nói rằng.

"Người nghĩ đến ngược lại là rất đẹp, hết thảy tùy người vậy!" Công Thâu Tử không thêm quan tâm địa đạo.

"Đây chính là người nói, vậy ta đây liền đi an bài!" Công Thâu Trị sau khi nói xong. Ngay cả cờ đều không lo được tiếp tục hạ, vội vàng đi ra ngoài đình, có thể thấy được nó cấp bách tâm tình.

Công Thâu Tử lúc lắc đầu, tiếc rằng cười một tiếng, kỳ thật cái này Nam Hoang rời xa phân tranh, chưa chắc không phải một chỗ cảnh tránh gió vịnh, Trang Tử không phải cá, làm sao biết cá có vui?

Đáng tiếc đáng tiếc! Công Thâu Tử phát ra một tiếng thở dài nặng nề, cũng không biết là đang đáng tiếc thứ gì!

Sau một hồi lâu, cuối cùng Công Thâu Tử hướng phía long ngâm truyền ra phương hướng, Hắc Long Sơn Mạch bên trong, nhìn lại, thầm nghĩ lên mấy năm trước cái kia phiên biến hóa, bỗng nhiên trong lòng hơi động, chẳng lẽ lại giữa hai cái này có liên quan gì không thành?

Cuối cùng Công Thâu Tử nhìn qua Hắc Long Sơn Mạch phương hướng, thật lâu không nói!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Thoát khốn mà xuất

Mà lúc này, trên hàn đàm không, long ngâm về sau, cũng phát sinh một phen biến đổi lớn.

Lúc này, Tiêu Dật chỉ cảm thấy cái kia trên không cự mãng, tựa hồ đang nhìn trời phát tiết phần nộ, phảng phất đang trách cứ cái này Lôi Vân Phong Bạo cản trở mình đi sẵn.

Theo cự mãng long ngâm gầm thét, chung quanh sơn lâm run rẩy, giống như là sợ hãi giống như run rẩy.

Mà cự mãng ngăn trở cái kia lôi đình một kích về sau, khí tức mặc dù yếu, nhưng là cái kia đèn lồng lớn nhỏ tinh hồng cự nhân, liếc mắt qua Tiêu Dật thời điểm, Tiêu Dật chỉ cảm thấy trong lòng lập tức nhảy một cái, một cỗ sợ hãi thật sâu cảm giác từ trong lòng bay lên, thoáng qua ở giữa, liền tràn ngập toàn thân.

Tiêu Dật thông suốt đem Thôn Thiên Phệ Địa Quyết vận dụng đến cực hạn, tùy thời phòng bị cự mãng thần long bá vĩ kiểu một kích, không có cách, trước đó cái kia cự mãng tùy ý một kích, liền để Tiêu Dật kiêng dè không thôi.

Tiêu Dật hiện tại xuyên tại phía ngoài áo vải, đã vỡ thành một mau mau vải rách giấy nhún tin, đón gió phấp phới lấy, quần cũng đoạn mất một đoạn, cái này chính là vừa rồi cự mãnh tùy ý một kích tạo thành hiệu quả.

Muốn biết Tiêu Dật y phục trên người không phải là bị cự mãnh trên người vấy bẩn cắt thành dạng này, mà là bị vừa rồi một kích kia chấn thành khối vụn. Có thể nghĩ, nếu là cự mãnh nghiêm túc, Tiêu Dật chỉ sợ là tại chỗ khó thoát.

Đúng lúc này, chỉ gặp Lôi Vân Phong Bạo lần nữa mãnh liệt quay cuồng lên, đầy vực thiên địa này, lập tức hoàn toàn u ám, đen ngịt, khí thế kinh người, Lôi Vân Phong Bạo một lần nữa áp ụ phía dưới, giống như bị thăng cấp cường hóa, uy thế càng sâu.

Đối mặt thăng cấp gia cường phiên bản lôi đình chỉ kích, cự mãnh do dự không thôi, cự mãnh cũng giống như mình bạch mình nếu vẫn tiếp tục công kích, chỉ sợ tiếp xuống chính là thăng cấp về sau, sấm chớp điên cuồng công kích.

Đối mặt cái kia thăng cấp về sau lôi đình một kích, cự mãnh giống như cũng không có có bao nhiêu nắm chắc giống như, nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân lập tức bộc phát ra tốc độ kinh người, chợt lóe lên, trong nháy mắt liền tránh thoát ra lôi đình khóa chặt phạm vi, sau đó không cam lòng quét Tiêu Dật một chút, có lẽ mình bạch trước mắt tiêu gia hòa đối với mình có ích không lớn, một phen cân nhắc về sau, rất có thể được không bù mất, sau đó liền yên lặng thu hồi khí tức, thân thể rút về trong hàn đàm.

Mà theo cự mãnh lực lượng co vào, trên không Lôi Vân Phong Bạo cũng giống cũng đã mất đi mục tiêu giống như, dần dần tiêu tán ra, mặt nước cũng dần dần khôi phục bình tĩnh.

Xem ra cái này cự mãnh xác thực đến tiến hóa biên giới, chỉ cần một sử xuất lực lượng cường đại, liền sẽ bị thiên địa cảm giác, phát động tiến giai lôi đình kiếp nạn, có lẽ là cự mãnh tạm thời không có nắm chắc thành công tiến giai, cường tự tránh thoát xuất lôi mắ khóa chặt, không dám sử xuất tự thân lực lượng cường đại, chỉ thật không cam lòng địa điểm thu hồi lực lượng, lùi về đáy đầm, dùng cái này đến tránh né thiên địa cảm ứng, tránh đi lôi đình chỉ kích.

Sau một hồi lâu, Tiêu Dật dần dần cảm giác trên thân lại bắt đầu chậm rãi khôi phục lực lượng, vừa mới loại kia thoát lực cảm giác cuối cùng là rời đi điểm. Chịu đựng cái kia như tê liệt đau đớn, Tiêu Dật chậm rãi ngồi dậy, đối với vừa rồi hết thảy lòng còn sợ hãi.

Tiêu Dật lau lau một thân mồ hôi lạnh, mang theo sống sót sau tai nạn tâm tình, mình bạch mình lần này thật chủ quan, mặc dù trở về từ cõi chết, lần này tính mệnh mạng lớn, nhưng không phải mỗi lần đều có thể như thế may mắn.

Đối với đầu này sắp tiến hóa thành Giao Long cự mãnh, trừ phi cảnh giới lên cao, không phải về sau là có thể có bao xa trốn bao xa. Nói đùa, chỉ bằng vậy cái kia chiếu lấp lánh vấy bẩn, đao kiếm khó thương. Huyền Thiết Chủy Thủ phải chăng có thể có hiệu quả, rất khó nói, dù sao có Bạch Hổ lợi trao có thể ngăn trở Huyền Thiết Chủy Thủ, có thể nói là châu ngọc phía trước.

Huống chi Giao Long thực lực tối thiểu cao hơn chính mình xuất ba cái cảnh giới, nói không chừng là Tiên Thiên Viên Mãn, còn có thể cao hơn, Tiêu Dật cũng không dám trong lòng còn có may mắn, dù sao mình mạng nhỏ quan trọng hơn.

Đầy vực bên trong, một tên thiếu niên chính đi chạy nhanh, cấp tốc rời xa hàn đàm, hai bên di động với tốc độ cao cây cối biểu lộ thiếu niên tốc độ bất phàm, "Còn thật sự là chặt vật không chịu nổi, chưa từng có chặt vật như vậy! Cuối cùng nếu không phải đầu kia sắp tiến hóa thành Giao Long cự mãnh trong lòng có kiêng kị, chỉ sợ mình liền chờ ở nơi đó. . ." Tiêu Dật không khỏi tự giễu cười một tiếng.

Đúng lúc này, nơi xa truyền đến một tiếng Hồ Khiếu, Tiêu Dật lập tức đại hỉ, nghe xong thanh âm, liền mình bạch là Bạch Hổ trở về, quả nhiên, không đến phiên khác, Bạch Hổ liền xuất hiện tại Tiêu Dật bên cạnh cách đó không xa, miệng nơi còn ngậm một mực con nhím, lại là Hậu Thiên tàng năm cánh giới con nhím.

Tiêu Dật lập tức im lặng nói: "Người cái này tham ăn, ta còn tưởng rằng người chạy đi đâu rồi, thế mà một mình đi ra ngoài đi săn thú, kém chút hại ta chết. Hiện tại lười nhác cùng người tính sổ sách, cũng không phải đồ nướng thời điểm, người hoặc là từ bỏ, hoặc là tiếp tục cho ta ngâm, việc cấp bách là chúng ta mau mau rời đi nơi này lại nói!"

Tiêu Dật sau khi nói xong, liền nhảy tới Bạch Hổ trên lưng, mà Bạch Hổ chung quy là không nỡ cái này thật vất vả săn bắt đến Hậu Thiên tàng năm cánh giới con nhím, cứ như vậy Bạch Hổ miệng nơi ngậm con nhím, chấn động hai cánh, chờ Tiêu Dật đăng không mà lên, bay ra ngoài. . .

Tiêu Dật ngồi tại Bạch Hổ trên lưng, nhưng cảm giác trong tai phong thanh hồ hồ, hai tay ôm chặt lấy Bạch Hổ thân thể, nhìn xem vây lại mình lâu như vậy vách núi Sơn Cốc, bây giờ rốt cục tự do.

Bạch Hổ hai cánh sinh phong, có lẽ là bởi vì chiều cổ Tiêu Dật nguyên nhân, phi hành cực kỳ bình ổn, Tiêu Dật gấp đây, dò xét thủ chung quanh, nhưng gặp quần phong bày ra, hùng vĩ kỳ lệ, cuộc đời không thấy.

Không mất một lúc, Tiêu Dật chợt thấy thân thể giống như sao băng rơi xuống đất, cuộn cuộn đổ thẳng xuống, hai chân vội vàng kẹp chặt thân hồ, càng là duỗi ra hai tay, gắt gao ôm Bạch Hổ.

Nguyên lai, Bạch Hổ đã bay ra Sơn Cốc, buộc liềm hai cánh, hướng mặt đất rơi đi, đợi muốn rơi xuống đất thời khắc, hai cánh mở ra, liền ổn định hạ xuống chỉ thế, khinh linh rơi trên mặt đất.

Theo an toàn về sau, Tiêu Dật cước đạp thực địa về sau, mới có tâm tư tiến vào Võ Hiệp Hệ Thống xem xét từ bản thân trong khoảng thời gian này thuộc tính biến hóa:

Túc chủ: Tiêu Dật

Tuổi thọ: 18 tuổi / 200 tuổi

Nội lực: 4100/ 4100

Cảnh giới: Hậu Thiên tầng tám

Xưng hào: Nhất lưu Võ Giả

Thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 150 thân pháp 255 Ngũ Tinh 330 Căn Cốt 200 định lực 150

Công Pháp thuộc tính: Quyền chương 180 kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110

Thiên Phú 1: [Khinh Công Tông Sư] tinh thông khinh công, tăng lên trên diện rộng di động năng lực, mỗi có được năm điểm thân pháp, trong nháy mắt, di động khoảng cách gia tăng một trọng.

Thiên Phú 2: [Hóa Công *] lúc công kích đang hấp thu bên trong phòng bên trong đồng thời, có xác suất vĩnh cửu hóa đi đối phương đại lượng nội lực.

Thiên Phú 3: [Kim Chung Tráo] có cường đại lực phòng ngự, có nhất định xác suất trong chiến đấu trên phạm vi lớn giảm miễn tổn thương.

Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 10/ 12), độ thành thạo 55000/ 550000, Đại Thành.

Ngoại công 2: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 3: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 4: Sài Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Ngoại công 5: Thập Mạch Thần Kiếm, độ thành thạo 7500/ 60000, Trung Thành.

Ngoại công 6: Như Lai Thần Chương, độ thành thạo 3000/ 60000, Tiểu Thành.

Ngoại công 7: Lăng Không Hư Độ, độ thành thạo 49000/ 100000, Tiểu Thành.

Nội công 1: Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, độ thành thạo 120000/ 1000000, nhập môn.

Tiêu Dật nhìn xem tự thân thuộc tính, mặc dù nhẹ gật đầu, vẫn là nhú mày đối Tân Thủ Đạo Sư hỏi: "Ta cái kia Công Pháp thuộc tính đến cùng có tác dụng gì?"

"Trước đó nói qua, Công Pháp thuộc tính tiến bản tác dụng là gia tăng đối ứng Công Pháp Kỹ Năng lực công kích. " Tân Thủ Đạo Sư nói rằng.

"Chỉ là đơn giản như vậy sao?" Tiêu Dật neho lại ánh mắt nói.

"Đương nhiên còn có tác dụng khác, xét thấy túc chủ chủ động trung cầu ý kiến, đồng thời thỏa mãn thuộc tính yêu cầu, mở ra ẩn tàng công năng. " Tân Thủ Đạo Sư tiếp tục nói:

"Công Pháp thuộc tính điểm thứ nhất gia tăng đối ứng Kỹ Năng lực công kích, điểm thứ hai thỏa mãn tương ứng điều kiện liền có thể mở ra ẩn tàng Thiên Phú, cho nên một ít bí tịch cần đến chỉ định Công Pháp thuộc tính điều kiện mới có thể học tập. "

"Ta liền biết, ta không hỏi sự tình, người xưa nay không sẽ chủ động nói. Có nào ẩn tàng Thiên Phú, hôm nay tốt nhất cho ta từng giờ từng phút lão lão thực thực địa bàn giao rõ ràng!" Tiêu Dật lập tức không vui nói.

"Tất cả Công Pháp thuộc tính đạt tới 50, 100, 200, 300, 400 thời điểm, phân biệt có thể phát động đối ứng ẩn tàng Thiên Phú, đương nhiên loại này ẩn tàng Thiên Phú không thể điệp gia, cao Đẳng Cấp Thiên Phú trực tiếp bao trùm thấp Đẳng Cấp Thiên Phú. "

"Tỉ như?" Tiêu Dật lông mày nhú lại.

"Liền lấy túc chủ quyền chương thuộc tính chẳng hạn như, quyền chương thuộc tính đạt tới đối ứng giai đoạn, sẽ theo thứ tự giải Tỏa Thiên phú [quyền chương tăng thêm], [Thiết Quyền Vô Song], [thân quyền Vô Địch], [quyền chương tông sư], [một quyền siêu nhân]. "

"Cái kia những này Thiên Phú đều có chút tác dụng gì chứ?" Tiêu Dật mừng thầm trong lòng, bất động thanh sắc nói.

"Quyền chương tăng thêm: Thuần thực quyền chương loại hình ngoại công, đối quyền chương loại võ học thuận buồm xuôi gió, gia tăng bộ phận uy lực. "

"Thiết Quyền Vô Song: Quyền đầu cứng mới lời nói có trọng lượng! Sử dụng quyền chương hệ võ công công kích có nhất định xác suất tạo thành nội thương hiệu quả, khiến cho đối phương một đoạn thời gian không cách nào khôi phục nội lực. "

"Thần quyền Vô Định: Đối quyền pháp nắm giữ đạt tới nhập vi cảnh giới, lúc công kích có nhất định xác suất không nhìn đối phương hộ giáp cùng hộ thể Cương khí, cũng tạo thành choáng váng hiệu quả. "

"Quyền chủng tông sư: Công kích nhất định xác suất tạo thành quyền chủng phong ấn hiệu quả, trực tiếp áp chế địch nhân tất cả quyền chủng loại võ học Kỹ Năng, làm nó bó tay bó chân. "

"Một quyền siêu nhân: Lấy quyền nhập đạo, mặc cho ngươi muôn vạn phòng ngự, ta từ một quyền định can khôn!" Tân Thủ Đạo Sư phân biệt giải thích cặn kẽ.

"Nói như vậy, bằng vào ta hiện tại quyền chủng thuộc tính, tương đương với giải tòa Thiết Quyền Vô Song thiên phú?" Tiêu Dật hỏi.

"Không tệ!" Tân Thủ Đạo Sư khẳng định nói.

"Vậy ta làm sao Trang Bị mấy cái này giải tòa ẩn tàng Thiên Phú đâu?" Tiêu Dật hỏi vấn đề quan tâm nhất.

"Không cần tức chủ Trang Bị, tức chủ một khi thỏa mãn giải tòa ẩn tàng Thiên Phú điều kiện, hệ thống sẽ tự động Trang Bị, tại thời điểm đối địch sẽ tự động phát động. " Tân Thủ Đạo Sư trả lời.

"Hệ thống cuối cùng nghiêm chỉnh một sẽ, không tệ, lúc này mới ra dáng nha, không phải một mực hồ cha, cẩn thận Tiểu Gia bãi công, không tán gẫu nữa, Tiểu Gia hiện tại lòng chỉ muốn về, chỉ nghĩ về nhà, lần sau lại tự, bái bái!"

Tiêu Dật sau khi nói xong liền thối lui ra khỏi Võ Hiệp Hệ Thống.

Tại Tiêu Dật rời đi về sau, Tân Thủ Đạo Sư khó được lộ ra một tia không muốn người biết tiểu dung, chỉ tiếc Tiêu Dật lúc này vừa thu hoạch được tự do, đây trong đầu hưng phấn, hoàn toàn không có phát hiện Tân Thủ Đạo Sư biến hóa. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Trở lại thôn quê đường về

Trong núi không giáp, lạnh tận không biết năm. Tiêu Dật hồi tưởng những năm này, khôn thủ vực sâu, thốn thức không thôi.

Lúc này, nhìn trước mắt mệnh mông bát ngát lâm hải, xanh um tươi tốt, chi chít; bên cạnh từng khỏa đại thụ che trời lần lượt hiện ra, bóng cây lác lác, khói xanh sương mù màu lục.

Lúc này, xuân về hoa nở lúc, muôn hoa đua thắm khoe hồng, trong rừng rậm khắp nơi nở đầy đủ loại hoa tươi, đỏ, liếc, tím, phấn, có thể nói là muôn tía nghìn hồng, sắc thái khác nhau.

Lúc này, Tiêu Dật đưa mắt nhìn lại, mặc dù bởi vì ánh mắt bị đại thụ che trời cách trở, nhưng là lúc này Tiêu Dật giống như đứng hải dương màu xanh lục bên trong.

Cây cối dáng dấp xanh um tươi tốt, tản ra thư thái mát mẻ. Ánh nắng tương từng sợi kim sắc cát mịn, xuyên qua tầng tầng lớp lớp cành lá, vẩy xuống trên đồng cỏ. Trên đồng cỏ nở rộ đầy đủ loại đêm không hết hoa dại, thỉnh thoảng phát ra mùi hương thơm. Trong rừng chim tước tại vui sướng bay lượn lầy, kêu to, cùng với lâm hải nghe dào, tại trong gió nhẹ rất lâu mà quanh quẩn.

Cái này mê người cảnh sắc đơn giản làm lòng người say!

Ngay tại Tiêu Dật trầm mê tại cái này cảnh đẹp bên trong, không cách nào tự kiềm chế thời điểm, chỉ gặp Bạch Hồ sớm đã vội vã không nhìn nổi đi đến Tiêu Dật bên người, liền dùng đầu cọ xát Tiêu Dật, nhẹ nhàng kêu lên, Tiêu Dật trong nháy mắt từ trong say mê tỉnh lại.

Tiêu Dật khinh thân hít thở một cái không khí, cúi đầu chỉ gặp Bạch Hồ đã tại xé rách lấy Tiêu Dật vỡ vụn không chịu nổi ống quần, sau đó đối dễ xuống đất con nhím liên tục rống kêu lên.

"Ngươi cái này tham ăn!" Tiêu Dật nhẹ giọng nở nụ cười, không khỏi lắc đầu, sau đó bắt đầu xử lý lên, không có cách, giờ phút này Bạch Hồ đã vội vã không nhìn nổi, còn muốn để nó cống mình bay lượn, chỉ sợ là mạnh hổ chỗ khó khăn.

Tiêu Dật thầm nghĩ nói: "Lúc này mình đã thu hoạch được tự do, trở lại Hắc Thủy Thôn là chuyện sớm hay muộn, hưởng chi mình sáng sớm đến bây giờ,

cũng một mực không có ăn uống gì, lại đi qua cự mãng một trận kinh hãi, lúc này cũng là quả thật có chút suy yếu, cái này Hậu Thiên tăng năm con nhím, tới đúng lúc, vừa vận bổ sung một bổ, trước bổ khuyết bổ khuyết bụng cũng không kém. "

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật liền bắt đầu nhanh chóng xử lý.

Tiêu Dật đặc địa sử dụng Thôn Thiên Phệ Địa Quyết xử lý một phen con nhím về sau, theo đồ nướng tiến hành, Tiêu Dật dần dần phát hiện đây là con nhím thân thể ẩn chứa sinh mệnh tinh hoa, so sánh trong hàn đàm loài cá muốn bao nhiêu quá nhiều, xem ra chính mình suy đoán không tệ, thực lực càng là lợi hại hung thú trong thân thể ẩn chứa sinh mệnh tinh hoa càng nhiều, tiêu hao về sau, với thân thể người cũng càng hữu ích chỗ.

Phiến khắc về sau, đi qua một phen Thao Thiết chi yên hậu, Tiêu Dật thỏa mãn địa điểm lau miệng, Bạch Hổ càng là đánh một ợ no nê, chỉ nghe Tiêu Dật nói xong nói: "Tốt, ăn cũng ăn, chúng ta nên lên đường, tại cái này Nam Hoang lâm hải bên trong, không phân rõ Đông Nam Tây Bắc, cũng không biết nơi này đến cùng là địa phương nào. "

"Rống rống!" Bạch Hổ rống lên.

"Ngươi rống cái gì? Chẳng lẽ lại ngươi biết lộ tuyến?" Tiêu Dật hỏi.

Bạch Hổ liên tục gật đầu, sau đó quay người hướng một bên chạy tới, Tiêu Dật thấy thế, đành phải tạm thời dập tắt dự định lần nữa cười Bạch Hổ lên không suy nghĩ, vận khởi khinh công, đi sát đằng sau tại Bạch Hổ sau lưng.

Cứ như vậy, một người một hổ trong rừng rậm hành tẩu lên, theo Thái Dương mọc lên ở phương đông lặn về phía tây, ngày đêm luân chuyển, Tiêu Dật bắt đầu ở Hắc Long Sơn Mạch thâm xử, đi theo Bạch Hổ dần dần hướng ra bên ngoài dãy núi đi đến.

Trên đường đi, phạm là gặp được tu vi không phải quá lợi hại hung thú, tại một người một hổ liên thủ phía dưới, căn bản không hề có lực hoàn thủ, sau đó liền trở thành bọn hăn món ăn trong mâm, trong miệng thịt.

Bất quá cũng có gặp được Tiên Thiên cảnh giới hung thú thời điểm, lúc này hai người phi thường thức thời địa điểm đường vòng mà đi, không có cách, đánh không lại, chỉ có thể né.

Theo liên thủ số lần tăng nhiều, một người một hổ ở giữa phối hợp, cũng dần dần trở nên ăn ý, theo càng ngày càng tới gần bên ngoài, Tiêu Dật ánh mắt cũng càng ngày càng sáng.

Trải qua hơn một tháng về sau, Tiêu Dật rốt cục lần nữa nghe được dòng nước thanh âm, theo thân thể nhanh chóng tiến lên, rốt cục, Tiêu Dật lần nữa thấy được lúc ấy mình Nhất Vi Độ Giang đầu kia dòng sông.

Tiêu Dật nhìn chung quanh, nói: "Tiểu Bạch, đi săn con dã thú tới, chúng ta Lâm Giang đồ nướng, nghỉ ngơi một phen, lại tiếp tục lên đường. "

Nguyên lai trong khoảng thời gian này, Tiêu Dật vì bớt việc, cho Bạch Hổ lấy một cái nhất làm cho người ta không nói được lời nào nhất làm cho người nháo tâm, cũng là nhất bớt việc danh tự, tiểu Bạch! Đương nhiên, đối Bạch Hổ mà nói, là hoàn toàn không có bất kỳ cái gì cự tuyệt chỗ trống.

Bạch Hổ trả lời chính là "Rống" một tiếng, liền biến mất ở trong rừng cây, theo Bạch Hổ rời đi, bên trong vùng rừng rậm này một loại nào đó động vật lại phải gặp tai ương.

Mà Tiêu Dật lần nữa phóng nhãn mặt sông dòng nước cuộn cuộn, đứng đường sông bờ bờ, nhìn về phía cái kia mặt nước, còn là giống nhau trọc lăng ngập trời, trong lòng nổi lên cảm khái vô hạn, hồi tưởng lúc trước Nhất Vi Độ Giang chuyện cũ, như rõ mồn một trước mắt, lúc trước mình liều mạng đào vong, nhưng hôm nay thời gian lưu chuyển, tuế nguyệt như vòng, lúc trước đại địch Tư Mã Cửu đã sinh tử chưa biết, mình bình yên vô sự, không khỏi cảm khái vạn phần.

Thời gian trôi mau, Giang Lưu không thay đổi, trong nháy mắt đã qua sáu năm, sáu năm qua, tại nhân sinh bên trong cũng không tính quá ngắn thời gian, không biết mẫu thân có mạnh khỏe hay không?

Vừa nghĩ tới mình rời đi lâu như vậy, quả thực là bất hiểu, mẫu thân chỉ sợ là thương tâm không thôi, chỉ hy vọng có bá mẫu làm bạn, mẫu thân sẽ khá hơn một chút, cũng không biết những năm này trong thôn cứu tế vật tư, sẽ không sẽ ổn định mẫu thân thương thế, chỉ mong Thạch Mẫn đại ca sẽ không để cho mình thất vọng.

Tiêu Dật nghĩ tới đây suy nghĩ ngàn vạn, càng là lòng nóng như lửa đốt, bất quá hăn cũng minh bạch, dục tốc bất đạt, nhiều năm như vậy đều sống qua tới, không kém cái này nhất thời nửa khắc.

Vừa nghĩ tới mẫu thân, không khỏi là chã rơi lệ, gần hương tình càng e sợ, cự địa trở lại, tăng thêm một phần thương cảm, sau đó, Tiêu Dật thu thập xong bi thương tâm tình, nghĩ đến rốt cục về tới tương đối đường quen thuộc mạng về sau, về nhà cũng là gần ngay trước mắt sự tình, lập tức hào khí tỏa ra, rốt cục kim nén không được kích động trong lòng tâm tình, ngửa mặt lên trời hét dài một thân.

Theo Bạch Hổ trở về, lại một lần nữa nhét đầy cái bao tử, nghỉ ngơi tốt về sau, Thái Dương đã bò lên trên giữa bầu trời, đã là gần giữa trưa, lúc này Tiêu Dật bước nhanh chân, đi đến Bạch Hổ bên người, nói rằng: "Xuất phát!"

Bạch Hổ nghe vậy, lập tức tinh thần phấn chấn biến khởi thân đến, Tiêu Dật sẽ tâm cười một tiếng, lập tức nhảy đến Bạch Hổ trên lưng, theo Bạch Hổ bay vọt núi non sông ngòi. . .

Theo Bạch Hồ bay qua mặt sông, không lâu sau đó, đột nhiên, một trận tiếng la giết truyền đến, một đạo thảm liệt rên rĩ tiếng rên rĩ, từng tiếng lọt vào tai.

"Ngao ngao!"

Từng đợt thanh âm kêu vô cùng bén nhọn, trực trùng vân tiêu, truyền bá hướng bốn phương tám hướng, Tiêu Dật nghe nói về sau, nghe tiếng cẩn thận nghe ra, sói tru cùng nhân loại tiếng la giết không ngừng, Lập tức liền minh bạch, là nhân loại Võ Giả tại săn giết thú loại mà thôi.

Tiêu Dật giờ phút này lòng chỉ muốn về, vốn không muốn xen vào việc của người khác, phòng ngừa phức tạp, nhưng là giờ phút này Bạch Hồ nghe được tiếng rên rĩ về sau, đột nhiên, không có dấu hiệu nào hướng tiếng rên rĩ cùng tiếng la giết truyền đến phương hướng đi, vô luận Tiêu Dật như thế nào lôi kéo, đều là bỏ mặc.

Tiêu Dật lập tức sắc mặt đại biến, đây là Bạch Hồ lần thứ nhất không ngừng chỉ huy của mình, trong lòng nghi ngờ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, khiến cho Bạch Hồ nghe chẳng trọn mắt, lộ ra một bộ vô cùng sinh khí thần thái.

Thậm chí một đôi mắt hồ đều tản mát ra một cỗ kinh người sát khí, nhanh chóng hướng cái kia kêu thảm tiếng rên rĩ truyền đến phương hướng đi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Ấu Lang rên rĩ

Lại nói một canh giờ trước đó, Hắc Long Sơn Mạch, bên ngoài trong rừng rậm, một cái ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, người đeo trường thương trắng kiện thiếu niên đang đuổi trực lấy một con ấu tiểu Ngân Lang, cái này sói con toàn thân trên dưới thể mà không có một tia tạp mao, một phiến sáng như bạc.

Chỉ nghe thiếu niên hưng phấn nói: "Ha ha! Thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, được đến không mất chút công phu, thể mà để cho ta gặp biến dị huyết mạch Khiếu Nguyệt Thiên Lang, hơn nữa còn là Ấu Lang, thật sự là Thiên Hữu ta Mộ Dung Thùy. "

"Ô ô ô!"

Ngân sắc sói con tại cái này tự xưng Mộ Dung Thùy thiếu niên chương phong dưới, tả xung hữu đột, hốt hoảng mà chạy.

Mộ Dung Thùy gặp cái này sói con càng không ngừng phản kháng, trong con giận dữ, khí thế bỗng nhiên nổ tung, không giữ lại chút nào địa điểm ép hướng về phía ngân sắc sói con, sói con tại Mộ Dung Thùy khí thế áp bách dưới tốc độ trở nên chậm lụt, khổ không thể tả, kêu rên không ngừng!

"Ngao ô!"

Sói con bị một đạo chương phong đảo qua, thảm liệt phát ra một trận rên rĩ thanh âm, thanh âm kêu vô cùng bén nhọn, trực trùng vân tiêu, hướng rừng rậm bốn phương tám hướng truyền bá ra.

Cách đó không xa, trong rừng rậm, mấy chục cái nằm xuống nghỉ ngơi cự lang, chợt nghe sói con buồn gào thanh âm, hai mắt đột nhiên mở mắt, thanh thiên bạch nhật phía dưới, đều toát ra một phiến lục quang, chỉ gặp đàn sói nhao nhao đứng lên thân thể, nhanh chóng hướng sói con tiếng kêu thảm thiết truyền đến phương hướng lao mà đi.

Chúng lang một bên vốn là chạy, một bên tiếng rống liên tục, lập tức, tại đàn sói gầm rú phía dưới, càng ngày càng nhiều cự lang tại bị bùng tỉnh, vô luận trước đó đang làm lấy chuyện gì, chỉ cần nghe được sói tru, đều nhao nhao buông xuống trong tay hết thấy, gia nhập chạy trong đội ngũ.

Cả đám đều chạy ra tốc độ nhanh nhất, nhanh như điện chớp, rừng rậm bên trong, đàn sói lao nhanh, chủng thú tránh lui, thối lên một con bão táp, cuốn lên vô số tàn nhánh lá rụng, bụi sóng ngập trời, vạn mã tề ám.

Đàn sói xuyên qua từng khóa cổ thụ che trời, phát ra từng đợt sói tru thanh âm, đồng thời cái này sói tru còn tại không ngừng hướng về càng xa xôi truyền bá.

Mà tại Mộ Dung Thùy đằng sau cách đó không xa, một đám người chợt nghe sói tru thanh âm, từng cái cảnh giác.

Chỉ nghe bên trong một cái ước chừng mười sáu mười bảy tuổi người trẻ tuổi, nhướng mày, sắc mặt đột biến địa điểm phản phó nói: "Không tốt, Ngũ đệ một người ở phía trước, làm không tốt liền gặp nguy hiểm, chúng ta tăng thêm tốc độ tiến đến cùng Ngũ đệ tụ hợp. "

Bên cạnh đám người liên tục xung phải, tốc độ nhao nhao xách cao lên.

Mà lúc này Mộ Dung Thùy mặc dù nghe được sói tru thanh âm, nhưng là lúc này đặc chí vừa lòng, ghé con mới đẻ không sợ cộp, hoàn toàn không có để ở trong lòng, chỉ nghe lớn tiếng nờ nự cười.

"Ha ha! Muốn từ ta Mộ Dung Thùy trong tay chạy đi, quả thực là ngây thơ!" Mộ Dung Thùy tự nhận nắm chắc thắng lợi trong tay, vô cùng kích động địa đạo.

Mộ Dung Thùy cười xong về sau, lật tay ở giữa, tiện tay bắn ra một đạo chưởng phong, bắn thẳng đến ngân sắc sói con lập thân chỗ, chỉ gặp sói con bị chưởng phong đánh cho một cái lao đảo, ngã nhào trên đất, nhìn xem Mộ Dung Thùy càng đến gần càng gần, nhe răng trợn mắt địa điểm đối với hấn gầm rú.

"Tiểu gia hỏa, khí thế cũng không tệ, thế mà còn có dũng khí đối ta quát tháo! Không tệ không tệ, dạng này về sau trưởng thành, mới xứng với ta Mộ Dung Ngũ công tử Thân Phận." Mộ Dung Thùy thoải mái cười nói, sau đó liền dứt khoát đưa tay hướng sói con chop tới.

Đúng lúc này, sói con bỗng nhiên khế cắn, Mộ Dung Thùy bị đau, vận khởi nội lực chấn động, cánh tay hất lên, sói con liền bị quăng hướng cách đó không xa, chỉ nghe Mộ Dung Thùy nghiêm nghị quát: "Nghiệt súc, lúc này còn muốn phản kháng, xem ra không cho ngươi một điểm nếm mùi đau khổ, là không biết ta Mộ Dung Thùy lợi hại. Cũng tốt liền để ngươi chủ nhân tương lai giáo huấn ngươi một chút, để ngươi ghi nhớ thật lâu."

Hắn sau khi nói xong, liền rút ra sau lưng trường thương, đối sói con chân trước thiem điện đâm một cái, lập tức sói con chân trước phía trên, da tróc thịt bong, liền thân chết đều không thể tiếp tục đứng vững, sói con thống khổ bò tới trên mặt đất kêu rên lên.

Nhìn thấy mình tiện tay một kích, liền có thể có hiệu quả như thế, khiến cho sói con ở nơi đó kêu thảm không ngừng, Mộ Dung Thùy lộ ra tươi cười đắc ý: "Ha ha ha, súc sinh chính là súc sinh, đơn giản không chịu nổi một kích, mà lại một chút xú đau đớn, liền gọi thành dạng này, đều có chút khiến ta thất vọng nữa nha. Bất quá, yên tâm, ngươi còn chưa chết, ta còn trông cậy vào thu ngươi làm sủng vật, chờ tương lai ngươi trưởng thành, làm tốt ta xông pha chiến đấu đâu, làm sao sẽ bỏ được giết ngươi, lần này chỉ là cho ngươi một bài học, để ngươi minh bạch làm sủng vật liền phải có sủng vật dáng vẻ."

Mà lúc này, sói con tiếng kêu thảm thiết, một khắc cũng không đình chỉ, nhìn thấy Mộ Dung Thùy càng đến gần càng gần, thân thể run rẩy càng thêm lợi hại, dần dần bắt đầu tuyệt vọng, mang theo một tia linh tính ánh mắt bên trong hiện lên mãnh liệt ý hối hận, nếu là mình không trộm đi đi ra liền sẽ không bị người xấu bắt lấy.

Theo Mộ Dung Thùy từng bước từng bước tới gần, ngay tại Mộ Dung Thùy sắp đắc thủ thời điểm, đột nhiên từ sói con sau lưng trong rừng cây, thoát ra mười mấy con cự lang.

Mộ Dung Thùy giương mắt quét qua, kinh thường nói: "Một chút có thể so với Hậu Thiên bốn năm tầng thực lực súc sinh, cũng nghỉ ở ta nơi này cái Hậu Thiên tầng bảy thiên tài trong tay lật trời? Quả thực là trò cười, đã như vậy, cũng đừng trách ta liền đại khai sát giới."

Sau khi nói xong, hắn nhấc lên trường thương liền vung múa lên, một cây trường thương trên dưới tung bay, múa giống như ngàn vạn mũi tên bắn ra.

Nhưng nghe "Xùy! Xùy!" Thanh âm không ngừng vang lên, lập tức từng đầu sói hoang bị đâm xuyên thân thể, ngã xuống đất không lên.

Giết tới hưng khởi, chỉ nghe nó quát to một tiếng: "Giết!"

Cái kia một thanh trường thương múa nhanh như du long, nhanh như thiem điện, phía đông một cái, phía tây một cái, thương hoa chớp liên tục, máu tươi vẩy ra, theo hắn không ngừng tiến lên, mỗi tiến một bước, liền có mấy cái cự lang ngã xuống đất, một đường tiến lên, liền để lại đầy mặt đất xác sói, không mất một lúc, chung quanh thoát ra mười mấy con cự lang liền bị giết đến thất linh bát lạc, thân nằm khắp nơi trên đất.

"Rống!" Còn lại ba đầu cự lang bỗng nhiên vọt lên, quên mình hướng Mộ Dung Thùy vồ giết tới.

"Hừ, không biết lượng sức súc sinh!" Mộ Dung Thùy trong đôi mắt sát cơ lạnh thấu xương, trường thương trong tay không có mấy may lưu tình, tốc độ đột nhiên lần nữa tăng lên.

"Phốc xích!" "Phốc xích!" "Phốc xích!"

Liên tục ba tiếng, ba đầu cự lang đầu lập tức liền bị đâm xuyên, lập tức mất mạng tại chỗ!

Ngay vào lúc này, "Ngao ô!" Noi xa hai tiếng sói tru âm thanh truyền đến, chỉ gặp hai đầu một người cao cự lang thông suốt xuất hiện tại ngân sắc sói con bên cạnh thân, giống như là hộ vệ sói con, đối Mộ Dung Thùy gầm rú không thôi.

"Hừ, còn thật sự là không sồn lòng, hai đầu Hậu Thiên tầng sáu thực lực súc sinh liền muốn ngăn trở ta Mộ Dung Thùy, thật sự là ngây thơ."

Mộ Dung Thùy lời còn chưa dứt, chỉ thấy chung quanh trong rừng cây lại lần lượt xuất hiện mấy chục cái cự lang, chỉ gặp sói con bên cạnh thân hai đầu cự lang nổi giận gầm lên một tiếng, những này cự lang tựa như là tiếp thụ lấy mệnh lệnh giống như, lập tức bao bọc vây quanh Mộ Dung Thùy, hiển nhiên là không cho phép hắn tới gần ngân sắc sói con.

"Ta nói hai con súc sinh thực lực làm sao so với cái khác cự lang cao hơn một đoạn, nguyên lai là hai con đầu sói! Bất quá coi là dạng này liền muốn ngăn cản ta sao, buồn cười!" Mộ Dung Thùy nói xong liền hướng chung quanh cự lang công đánh tới.

Theo hắn không ngừng tiến lên, đại lượng vây công cự lang xác sói không ngừng bị ném đi.

"Ngao!" Gặp không ngừng có cự lang bỏ mình, ngân sắc sói con lần nữa phát ra một tiếng tru lên, hung hăng nhìn chăm chăm Mộ Dung Thùy, ánh mắt bên trong tràn đầy cừu hận.

Mà hai con đầu lĩnh nhìn xem giữa sân không ngừng từ vong cự lang, nhìn nhau, giống như tựa như hạ quyết tâm, chỉ gặp cái kia hai con đầu sói, chân sau hơi cong, chân trước hướng về phía trước duỗi ra, bày ra một bộ hướng phía dưới lao xuống tư thế, trong mắt càng là phát ra sâu kín hung quang.

"Ngao!" một tiếng, tựa như tại hướng trong rừng rậm một loại nào đó tồn tại truyền tin tức, về sau liền liền lĩnh hướng Mộ Dung Thùy vọt tới.

Mộ Dung Thùy không khỏi cười lạnh một tiếng, bước nhanh đến phía trước, trường thương trong tay như rắn độc xuất động, "Phốc! Phốc!" Hai tiếng trong nháy mắt trúng hai con đầu sói.

Mộ Dung Thùy hồi thương vừa thu lại, hai con đầu sói lập tức rơi xuống đất, tóe lên một chỗ tro bụi, chỉ gặp hai con đầu sói không có lập tức chết xuất, mà là còn muốn giãy giụa đứng lên ngăn cản Mộ Dung Thùy tiến lên.

"Hừ! Hai con súc sinh, hoàn hảo thời điểm đều không thể ngăn dừng ta, bây giờ bản thân bị trọng thương còn có thể ngăn cản ta không thành, quả thực là trò cười!" Mộ Dung Thùy nói xong trường thương như rồng, lần nữa chớp liên tục, hai con đầu sói lập tức mất mạng.

Chỉ gặp Mộ Dung Thùy mang theo trường thương, thối ra một hơi, tiếp tục hướng phía trước, vừa đi vừa lớn tiếng cười nói: "Súc sinh chung quy là súc sinh, không biết thời thế, lần này cuối cùng thanh tỉnh! Tiểu gia hỏa, lần này đáng chết tâm đi, đừng cho là ta không biết người tại kêu gọi người tộc đàn, thế nhưng là cái này lại như thế nào, ta Mộ Dung Thùy đây dài nơi tay, dám trời Thương Long, chỉ là thực lực yếu ớt đàn sói, tại ta Mộ Dung Thùy trước mặt, quả thực là tự tìm đường chết!"

Bỗng nhiên, một vệt kim quang, lóe lên mà hiện, như chớp giật, xuất hiện tại sói con trước người, một đôi mắt lục gắt gao tiếp cận Mộ Dung Thùy.

Mộ Dung Thùy thấy thế, tiếng cười đắc ý lập tức im bật mà dừng. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Đàn sói bốn tập

Mộ Dung Thùy nhìn thấy một con to lớn Kim Lang xuất hiện trước mặt mình, thân hình lập tức lui nhanh, cẩn thận vạn phần, không có cách, cái này Kim Lang khí thế vượt xa trước đó tất cả cự lang, thậm chí ngay cả mình đều nhìn không ra thực lực của đối phương, có thể nghĩ, chỉ ít so với chính mình Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới thực lực cao hơn nhiều, nói không chừng Kim Lang có được Hậu Thiên tăng tám thực lực.

Một con đủ có chiều cao hơn một người Kim Lang, đơn thuần thể tích, dạng này một đầu kim sắc cự lang đã vượt qua mãnh hổ, chính là trong bày sói vì số không nhiều hai con Kim Lang hộ vệ một trong, chỉ gặp nó đứng yên tại sói con trước người, gặp sói con chỉ là thụ một điểm vết thương nhẹ, tựa như mới thở dài một hơi, sau đó gắt gao tiếp cận Mộ Dung Thùy.

Kim Lang nhìn thấy chung quanh toàn bộ là đồng bạn thi thế, thử thử sắc bén răng nanh, đột nhiên, ngẩng đầu đối Mộ Dung Thùy gào lên một tiếng, âm thanh truyền ngân dậm.

"Ngao ô!"

Lúc này, trong rừng rậm chạy tới bốn phương tám hướng đàn sói nhao nhao vurun cổ thét dài, tiếng sói tru đáp lại lên, liên tiếp, âm thanh chấn khắp nơi, nghe làm cho người rừng mình.

Mộ Dung Thùy không nghĩ tới bốn phía lại có nhiều như vậy đến đàn sói nghĩ nơi này chạy đến, trong lòng không khỏi hoảng hốt, mang theo trường thương hai tay mất tự nhiên đã run một cái.

"Ngao!" Kim Lang nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp từ nguyên địa vọt lên, hướng Mộ Dung Thùy nhào tới, muốn biết vừa rồi Mộ Dung Thùy thân hình lui nhanh phía dưới, thế nhưng là liền lùi lại mấy chục mét, cái này Kim Lang nhảy lên chính là khoảng cách này.

"Quá nhanh!" Mộ Dung Thùy trong lòng run lên, trường thương trong tay lắc một cái, nhô lên liền hướng Kim Lang thân ảnh đâm tới, Kim Lang thân hình bỗng nhiên lóe lên, tuy tiện tránh thoát một thương này, Mộ Dung Thùy thấy thế tay phải kéo một phát, trường thương cấp tốc rút về, sau đó bỗng nhiên máy động, lần nữa đâm về Kim Lang, nhưng là Kim Lang thân ảnh quá nhanh, thường thường Mộ Dung Thùy đâm ra một thương, Kim Lang sớm đã né tránh đi qua, Mộ Dung Thùy căn bản theo không kịp Kim Lang tiết tấu, mỗi lần đâm trúng đều là Kim Lang tàn ảnh.

Không mất một lúc, Mộ Dung Thùy cái trán liền lưu lại giọt giọt mồ hôi lạnh, công kích tốc độ sớm đã giảm xuống, hô hấp cũng biến thành dồn dập lên.

Đúng lúc này, Kim Lang không né nữa, chỉ gấp theo Mộ Dung Thùy đâm ra một thương, Kim Lang thông suốt nâng lên chân trước nghênh đón tiếp lấy, chỉ nghe "Ba!" một tiếng, Kim Lang lợi trào, hung hăng đập vào trên cán thương, chợt nghe "Ken két" thanh âm, trên thân thương lập tức hiện đầy vết rạn, có thể thấy được Kim Lang một kích này chi mãnh liệt.

Kim Lang lúc này đắc thế không tha người, lại một lần nữa đối Mộ Dung Thùy gầm hét lên, một bộ muốn đem Mộ Dung Thùy ăn sống nuốt tươi đáng vẽ, cái kia u lục hung mắt, nổi lên một đạo hồng quang, lập tức Kim Lang lần nữa vọt hướng Mộ Dung Thùy.

Tốt một cái Mộ Dung Thùy, mặc dù ở vào hạ phong, nhưng là cũng không nhụt chí, chỉ gấp nó cán thương nhất chuyển, đầu thương nhanh như thiểm điện kiêu, đâm thẳng Kim Lang chỉ nhãn.

Nhưng là hấn nhanh, Kim Lang càng nhanh, "Ba!" Như thiểm điện một trào, lần nữa mãnh liệt đập tại cán thương phía trên. Chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, sớm đã che kín khe hở cán thương "Bồng" một tiếng, đứt gãy thành hai đoạn, Kim Lang như là thắng lợi tướng quân đồng dạng, vuron cổ thét dài.

Kim Lang vốn là thừa dịp thế đánh chết Mộ Dung Thùy, nhưng là nó cũng không có, mà lại vậy mà bứt ra lui lại, đồng thời kêu gào, lập tức chung quanh xuất hiện đại lượng cự lang, nguyên lai tại Kim Lang cùng Mộ Dung Thùy chiến đấu thời điểm, những này cự lang sớm đã đạt tới nơi đây.

Chỉ gấp đàn sói lần nữa đem Mộ Dung Thùy bao quanh vây lại, nguyên lai Kim Lang là không muốn để cho Mộ Dung Thùy chết quá tiện nghi, hấn đây là muốn để đàn sói tươi sống xé rách Mộ Dung Thùy, dĩ nhân hoàn nhân.

Hiện tại Mộ Dung Thùy không có binh khí, như là lão hổ không có lợi trào, bởi vì cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ, một đám sói hoang vây công, một mình hấn làm sao ngăn cản, huống chi có Kim Lang ở một bên nhìn chăm chăm?

Thiếu khanh, chung quanh đàn sói đã kìm nén không được, nhao nhao hướng Mộ Dung Thùy nhào tới, bây giờ đến lúc này, Mộ Dung Thùy chỉ hy vọng có thể kéo dài nhất thời là nhất thời, dù sao chính hấn cũng không là một người tới.

Mộ Dung Thùy dứt khoát ném đi đứt thương, dù sao thương này cũng không phải cái gì cực phẩm Trang Bị, ném đi cũng không tiếc, huống chi theo mình tu vi tăng lên, thương này cũng đã không còn áp dụng, bây giờ đoạn mất cũng tốt.

Lúc này, Mộ Dung Thùy cũng không dám keo kiệt lên nội lực, chỉ gấp nó nội lực vận chuyển hết tốc lực ở giữa, một đôi tay không khiến cho hồ hồ sinh phong, chỉ nghe một trận "Ba ba ba!" thanh âm vang lên, Mộ Dung Thùy song chưởng, liên tiếp không ngừng mà đập tại công tới cự lang trên thân, phàm bị vỗ trúng cự lang, nhao nhao bay ngược mà xuất, kêu rên không thôi.

"Ngao ô!"

Bỗng nhiên, lúc này lại từ trong rừng rậm đi tới không ít cự lang, lúc này từ trong bầy sói đi ra một con to lớn Ngân Lang, quả thực là ngân sắc sói con phóng đại bản, ngoại trừ hình thể bên ngoài, cái khác giống nhau như đúc, tại cái này cao hơn hai mét cự lang màu bạc bên cạnh, còn có một con kim sắc cự lang thủ vệ ở bên cạnh, giống như Trung Thành thị vệ trưởng.

Mà theo cự lang màu bạc xuất hiện, chung quanh trong bầy sói nhao nhao tránh ra một cái thông đạo, cung cấp Ngân Lang thông hành.

"Khiếu Nguyệt Thiên Lang!" Mộ Dung Thùy thấy thế, không khỏi cười khổ một tiếng, đây mới thực sự là Khiếu Nguyệt Thiên Lang, trong bầy sói vua không ngai.

Có câu nói là ác hổ không chịu nổi đàn sói, tại bọn sói này thăm dò phía dưới, nhìn xem một Song Song hung thần ác sát địa điểm nhìn chăm chăm ánh mắt của mình, Mộ Dung Thùy trong nháy mắt cảm giác được một cỗ áp lực cực lớn bao phủ mình, hung hiểm vạn phần.

"Ngao!" Lúc này, chỉ nghe Khiếu Nguyệt Thiên Lang vuron cổ huyết dài, lập tức, bên cạnh Kim Lang hộ vệ giống như là nhận mệnh lệnh giống như, trực tiếp nhào về phía trong sân Mộ Dung Thùy.

Mộ Dung Thùy thấy thế, sắc mặt đột biến, lại là một con thực lực không kém hơn trước đó cái kia Kim Lang, Mộ Dung Thùy lập tức cảm nhận được nguy cơ sinh tử, không cam lòng phát ra một tiếng tuyệt vọng gầm thét: "Không! Ta còn không muốn chết, các ngươi những súc sinh này!"

"Nghịch súc, chó có đả thương người!" Ngay tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, chỉ nghe một tiếng thương lão mà thanh âm uy nghiêm xuất hiện ngay tại chỗ, lời còn chưa dứt, bóng người liền đạt tới giữa sân.

Theo bóng người rơi xuống, người tới một chưởng đánh trúng Kim Lang thân thể, lập tức, trong không khí nổi lên một cỗ nóng rực chi khí, Kim Lang thụ thương chỗ da lông đều bị đốt bị thương, ngã xuống đất kêu rên không thôi, một chưởng này liền đề uy phong vô cùng Kim Lang đã mất đi sức chiến đấu, mà một chưởng này, chính là người tới canh công bản lĩnh liệt diễm chưởng, mà người này chính là trước đó nhóm người kia bên trong, duy nhất lão người.

Mộ Dung Thùy nhìn thấy người tới, lập tức mừng rỡ vạn phần, đại bị phía dưới trở nên vui vẻ, chỉ nghe nó ngạc nhiên kêu lên: "Tộc lão, may mắn người tới kịp thời, không phải ta khả năng liền bị kích. . ."

"Ngũ công tử chó lo lắng, vừa lão hủ tới, liền sẽ không để cho ngươi có việc, ngươi cứ yên tâm, Tứ công tử cùng bọn thị vệ ngay tại lão hủ đằng sau, sau đó liền đến. " lão người đối Mộ Dung Thùy an ủi.

"Tộc lão, ngươi đã đến vừa vặn, cái này Khiếu Nguyệt Thiên Lang nếu có thể bắt sống liền bắt sống, đến lúc đó chúng ta đem nó mang về Yên Quốc, tìm

kiểm nghĩ cách thuận phục nó, cái này chính là ta sau này tọa kỵ, mà còn có một con Ấu Lang, đến lúc đó đưa cho phụ hoàng chúc thọ Lễ, chỉ sợ phụ hoàng cũng sẽ vui vẻ không thôi. "

Mộ Dung Thùy vừa rồi gặp được Khiếu Nguyệt Thiên Lang uy phong, sớm đã đem thu phục Ấu Lang tâm tư quên hết đi, dù sao thu phục Ấu Lang, còn cần tốn hao không ít thời gian tiến hành bồi dưỡng, mà nếu có thể trực tiếp hàng phục cự lang, thì tiết kiệm rất dài một quãng thời gian, huống chi tộc lão thể nhưng là Hậu Thiên mười tầng cảnh giới Vô Giả, cái này có hàng phục điều kiện.

Mộ Dung Thùy vừa nghĩ tới mình có thể cười tại Khiếu Nguyệt Thiên Lang trên thân, uy phong lẫm lẫm bộ dáng, liền kích động không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Mộ Dung huynh đệ

Lão người tiếc rằng lúc đầu cười khở nói: "Ngũ công tử, cái này đàn sói thủ lĩnh Khiếu Nguyệt Thiên Lang, trí tuệ không kém ai, huống chi nó còn có Hậu Thiên tầng chín thực lực, chỉ sợ rất khó thuận phục, ngược lại là cái này Ấu Lang, nếu là bắt phía sau từ nhỏ bồi dưỡng, ngược lại không mất làm một cái trợ lực!"

"Chính là bởi vì nó có Hậu Thiên tầng chín thực lực, bản công tử mới nhìn lên nó, nếu không nếu là thực lực quá kém, còn không vào được bản công tử mắt, làm bản công tử tọa kỵ, thực lực há có thể phạm vật đồng dạng? Trừ phi tìm không thấy thích hợp hơn tọa kỵ, nếu không bản công tử nhất định sẽ tìm một cái lợi hại hơn hung thú làm tọa kỵ không thể, cái này mới xứng với ta Mộ Dung Tứ công tử Thân Phận. "

Mộ Dung Thùy ngao ngễ mà đứng đạo, tiếp theo nói rằng: "Muốn biết bản công tử trong lòng tốt nhất mục tiêu, thế nhưng là lần trước truyền ra cái kia kinh thiên động địa uy thế dị thú, chỉ tiếc chúng ta tìm thời gian dài như vậy, cũng không phát hiện tung tích hình ảnh!"

Mộ Dung Thùy một mặt đáng tiếc, giống như chỉ cần gặp được cái kia dị thú, hắn liền có thể dễ như trở bàn tay đồng dạng, cũng không nghĩ một chút vừa rồi nếu không phải lão người kịp thời đuổi tới, hắn chỉ sợ sớm đã biến thành đàn sói cho hã giận đối tượng.

Lão người sau khi nói xong, bắt đầu đi lác đầu, sau đó nhìn về phía Ấu Lang, lập tức phát hiện nó bên cạnh Kim Lang trong miệng ngậm lấy Ấu Lang, đang chuẩn bị lặng yên rời đi. Lão người lập tức giận dữ nói: "Nghiệt súc, tại lão phu ngay dưới mắt còn muốn ra về. "

Chỉ gặp lão người sau khi nói xong, bỗng nhiên nhắm ngay chuẩn bị Kim Lang, lần nữa sử xuất liệt điểm chưởng, một đạo nóng rực hư vô mờ mịt chưởng kinh rời khỏi tay, công hướng Kim Lang.

Ngay tại lão người công hướng Kim Lang một sát na, chỉ nghe đàn sói thủ lĩnh, Khiếu Nguyệt Thiên Lang hét dài một tiếng, lập tức chung quanh cự lang hướng lão người nhào giết tới, Khiếu Nguyệt Thiên Lang minh bạch lúc này thừa dịp lão người không sẵn sàng, có lẽ còn có cơ hội, huống chi, nó không thể trở mặt nhìn lão người công hướng Kim Lang, cho nên sử xuất cái này vây Ngụy cứu Triệu kế sách.

Chỉ tiếc hắn xem nhẹ lão người, chỉ gặp lão người đánh ra một chưởng về sau, liền không tiếp tục nhìn về phía Kim Lang, giống như đối thực lực của mình tràn đầy tự tin, sau đó nhìn về phía chung quanh nhào lên cự lang, cười lạnh một tiếng, thông suốt song chưởng xuất kích, bàn tay tung bay ở giữa, đàn sói gào thét, nguyên lai lập tức công phu, lão người liền đánh chết tất cả vây công đi lên cự lang, thực lực sai biệt quá mức cách xa.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang thấy thế, ánh mắt co rút lại, lập tức lo lắng nhìn về phía Kim Lang, nhưng gặp lúc này, Kim Lang tại chạy nhanh, đáng tiếc, Kim Lang tốc độ mặc dù nhanh, nhưng là đến một lần trong miệng ngậm lấy Ấu Lang, thứ hai cái kia vô hình chưởng kinh khó lòng phòng bị, Kim Lang chỉ cảm thấy thân thể đau xót, liền bị cái này nóng rực chưởng kinh đánh trúng, kêu lên một tiếng đau đớn, đau đến ngã trên mặt đất.

Ngay tại Kim Lang ngã xuống đất một nháy mắt, "Hưu hưu hưu!" mấy thân nhẹ vang lên, lại chạy đến hơn mười người.

Chỉ nghe lão người nhìn thấy người tới, bận bịu đối bên trong một cái cùng loại thị vệ trưởng nhân vật phân phó nói: "Mộ Dung Thiên, cái này Ấu Lang là Ngũ công tử con em, tốt nhìn khá hơn, đừng để hắn chạy mất. "

"Thuộc hạ lĩnh mệnh!" Mộ Dung Thiên nghe lệnh về sau, liền tiến lên bắt được ngân sắc Ấu Lang.

Mà Khiếu Nguyệt Thiên Lang một cái nhìn thấy mình ngay cả mất hai đại trợ lực, liền ngay cả ấu tử Khiếu Nguyệt Thiên Lang đều bị đối phương bắt tới, lập tức lo lắng không thôi, nếu là dưới tình huống bình thường, đàn sói có như thể tồn thất, Khiếu Nguyệt Thiên Lang đã sớm dẫn đầu đàn sói chạy trốn mà đi, tựa như nhiều năm trận đánh lúc trước Tư Mã Cừu thời điểm đồng dạng.

Nhưng là giờ phút này, trong bầy sói, trừ mình bên ngoài, con duy nhất Khiếu Nguyệt Thiên Lang Ấu Lang, so với chính mình Thiên Phú còn cao Ấu Lang, bị nhân loại trước mắt bắt tới, nếu là lúc này thối lui, chỉ sợ nhất định phải mất đi Ấu Lang không thể, như vậy đàn sói tương lai là sợ là một phiền

đáng lo, giờ phút này tiến thoái lưỡng nan, Khiếu Nguyệt Thiên Lang mặc dù có được không thua trưởng thành trí tuệ con người, nhưng là giờ phút này cũng là do dự không thời, vô kế khả thi.

Mà lúc này, người tới bên trong hơi lớn tuổi một chút thiếu niên nói rằng: "Tộc lão, Ngũ đệ, các người không sao chứ?"

Chỉ nghe Mộ Dung Thùy lúc này đại đại liệt liệt nói: "Tứ ca, có tộc lão ở đây có thể có chuyện gì, muốn biết tộc lão thế nhưng là Hậu Thiên mười tầng cảnh giới tồn tại, cái này trong bảy sói thực lực cao nhất cũng không bằng tộc lão, chúng ta có cái gì tốt lo lắng đâu?"

"Ngũ đệ, chớ xúc động, ngàn vạn không thể như thế đại ý, mãnh hổ còn sợ đàn sói, kiến nhiều cắn chết voi, chúng ta vẫn là cẩn thận mới là tốt!" Bị Mộ Dung Thùy xưng là tứ ca thiếu niên như vậy, khuyên nói rằng.

"Tốt tốt, không muốn mỗi lần đều nói với ta dạy có được hay không, hiện tại chúng ta hơn mười người, đối phó đàn sói hẳn là không đáng kể đi, ta có thể nói tốt a, cái kia Ấu Lang là ta đưa cho phụ hoàng lễ vật, người được chớ giành với ta, về phần cái kia Lang Vương, Khiếu Nguyệt Thiên Lang, cũng bị ta nhìn trúng, ta muốn mời tộc lão giúp ta thu phục nó làm tọa kỵ của ta. " Mộ Dung Thùy một mặt không nhịn được nói.

"Người. . . Người cái này tính tình lỗ mãng không thay đổi một cái, về sau sớm tối sẽ thiệt thòi lớn, người cũng không nghĩ một chút vừa rồi nếu không phải chúng ta nghe đến sói tru, bởi vì lo lắng an nguy của người, tộc lão tốc độ cao nhất tiến lên, lúc này mới tại thời khắc cuối cùng cứu người, người làm sao lại không tự xét lại đâu? Tứ ca nói như vậy, cũng là vì người tốt!" Bị Mộ Dung Thùy xưng là tứ ca thiếu niên tận tình khuyên bảo địa điểm nói rằng.

"Người muốn thật vì ta suy nghĩ, vậy trước tiên giúp ta bắt được cái kia Khiếu Nguyệt Thiên Lang!" Mộ Dung Thùy cũng không ngốc, ánh mắt nhất chuyển nói.

"Người. . ." Thiếu niên bị Mộ Dung Thùy ghen đến nói không ra lời.

"Ta mặc kệ, vừa rồi kém chút bị những này cự lang hại chết, ta nhất định phải ra cái này trong lòng ngực một ngụm ác khí không thể, Mộ Dung Thiên thị vệ trưởng, đem vũ khí của người ta mượn dùng một chút, tộc lão, cái kia Khiếu Nguyệt Thiên Lang liền làm phiên người, cái khác cự lang giao cho ta. " Mộ Dung Thùy nói xong, lập tức từ Mộ Dung Thiên trong tay tiếp nhận vũ khí, hướng về đàn sói vọt tới.

Lớn tuổi thiếu niên, ánh mắt trầm tĩnh dị thường, xa không phải bình thường hài tử nhưng so sánh, nhưng là giờ phút này cũng bị Mộ Dung Thùy cử động tức giận đến không nhẹ, không khỏi tiếc rằng thứ lắc đầu cười khổ, đối lão giả bên cạnh nói rằng: "Tộc lão, liền làm phiên người chiếu khán một cái Ngũ đệ, Ngũ đệ cái này tính tình quá nóng nảy, mà luyện về mà luyện, được tuyệt đối đừng phát sinh ngoài ý muốn. "

Lão người quay người lộ ra hai tóc mai loang lỗ, một bộ thể sự xoay vần khuôn mặt, chỉ nghe hắn cung kính nói: "Tứ công tử, yên tâm đi, Ngũ công tử thiên phú dị bẩm, hướng chỉ trước mắt cái này trong bảy sói, ngoại trừ cái kia Khiếu Nguyệt Thiên Lang có Hậu Thiên tầng chín thực lực, nó thiếu sót của hắn vì lực, mà Khiếu Nguyệt Thiên Lang đã sớm bị lão hủ khóa chặt khí cơ, nó sáng có chỗ động, lão hủ lập tức liền biết, về phần Hậu Thiên sáu thực lực đàn sói, hẳn là đối Ngũ công tử không tạo được bao lớn tổn thương. "

"Như vậy cũng tốt, bất quá để cho ta phi thường kỳ quái là cái này đàn sói giống như đứt gãy, Hậu Thiên tầng bảy cự lang thế mà ít như vậy. " lớn tuổi thiếu niên quan sát nhập vi, phát hiện loại tình huống này phía sau không khỏi nghi ngờ nói.

"Đây cũng là để lão hủ kỳ quái địa phương!" Lão người cũng là nghi ngờ nói.

Nếu là Tiêu Dật ở chỗ này, liền lập tức minh bạch, cái này đàn sói lúc trước thế nhưng là bị Tư Mã Cửu đánh chết không ít cự lang, thực lực đứt gãy liền không kỳ quái.

Bất quá lúc trước Hậu Thiên tầng bảy thực lực Kim Lang hộ vệ đều tiến cấp tới Hậu Thiên tầng tám, Khiếu Nguyệt Thiên Lang càng là thăng liền hai cấp, tiến cấp tới Hậu Thiên tầng chín, đối đàn sói tới nói, thực lực đến cùng là tăng lên vẫn là giảm bớt, còn thật khó mà nói. Chỉ tiếc hai con Kim Lang hộ vệ lần nữa gặp được cường địch, đã mất đi sức chiến đấu.

"Vừa không nghĩ ra liền không nghĩ, Mộ Dung Thiên, khiến người khác đi Ngũ đệ nơi đó trợ giúp một cái, một mình hắn phát tiết về phát tiết, nhưng là chúng ta ở chỗ này không thể trì hoãn quá lâu, chậm thì sinh biến, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, các người xuất thủ một lượt đi. " lớn tuổi thiếu niên phát khỏi hiệu lệnh nói.

"Tuân mệnh!" Chỉ gặp ngoại trừ thị vệ trưởng Mộ Dung Thiên bên ngoài, tám người khác, hồ gặp bảy đệ bên trong, hướng đàn sói trùng sát mà đi.

Giờ khắc này, đàn sói giống như gặp thiên địch, vốn là đàn sói vây quét chỉ thế, không nghĩ tới từ vây quét trạng thái biến thành bao vây tiêu trừ địch.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Tiểu Nguyệt chi thương

Mà lúc này, Mộ Dung Thùy ý vào có người làm chỗ dựa, không khỏi liên tục hướng Khiếu Nguyệt Thiên Lang khiêu khích lên, chỉ gặp nó có mục đích hướng Khiếu Nguyệt Thiên Lang đánh tới, mà giờ khắc này đại lượng cự lang thấy thế, thì không chút do dự hướng phía quanh hấn công đi qua.

Lúc này, giữa sân lớn tuổi thiếu niên cũng phát hiện Mộ Dung Thùy hành động, sắc mặt lập tức biến đổi, chỉ gặp hấn vội vàng hướng bên cạnh lão người phân phó nói: "Tộc lão, không tốt, Ngũ đệ thế mà không biết lượng sức địa điểm đi khiêu khích Lang Vương, ta liền biết sẽ là như thế này, Ngũ đệ quá vọng động rồi, tộc lão, làm phiền người, nhanh chóng cứu người!"

Giữa sân, Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhìn thấy Mộ Dung Thùy liên tục hướng mình khiêu khích, không thể nhìn được nữa phía dưới, nổi giận gầm lên một tiếng, "Hừ!", một đạo ngân quang lướt qua, phù quang lược ảnh kiểu rồng giận hướng Mộ Dung Thùy tấp tới.

Lão người thấy thế, lập tức, phát ra quát to một tiếng: "Nghịch súc, muốn chết!"

Lão người gầm nhẹ một tiếng, trên bàn tay, một cỗ sóng cả lực lượng mãnh liệt cuộn cuộn mà xuất, mang theo vô tận uy thế, công về phía Khiếu Nguyệt Thiên Lang.

"Bồng!"

Mãnh liệt khí kinh đánh trúng vào Khiếu Nguyệt Thiên Lang thân thể, lập tức đưa nó đánh bay, thân thể hoạch xuất ra một đạo đường vòng cung kiểu vết tích, nặng nề mà rơi xuống trên mặt đất, Khiếu Nguyệt Thiên Lang lập tức toàn thân run rẩy không chi.

Chỉ gặp Khiếu Nguyệt Thiên Lang gãy dựa lấy bờ lên, ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng rên rĩ không ngừng, truyền ra thê thảm rống lên một tiếng.

"Tộc lão, vì sao không sinh cầm, bây giờ bị người đã thương thành dạng này, ta còn thế nào thu làm tọa kỵ?" Chỉ nghe Mộ Dung Thùy không cảm kích chút nào, lo lắng giận dữ hét.

"Ngũ công tử, chiến trường vô tình, huống chi đạo kiếm không có mắt, vừa rồi tình thế cấp bách vạn phần, lão hủ một cái không có không chế tốt lực lượng, mong rằng Ngũ công tử thứ lỗi. " lão người nhượng mây.

"Tứ đệ, nói cái gì mê sảng, còn không giống tộc lão xin lỗi, vừa rồi nếu không phải tộc lão cứu giúp, người chỉ sợ bị cái kia Lang Vương trọng thương không thể!" Lớn tuổi thiếu niên lúc này nhanh đi lên, nghiêm nghị đối Mộ Dung Thùy nói rằng.

"Mộ Dung khác, không cần người sắp xếp gọn tâm, ta không tin ngay cả ta Hậu Thiên tàng bầy cũng có thể làm đến sự tình, tộc lão thân là Hậu Thiên mười tầng cảnh giới người, còn không chế không tốt tự thân lực lượng, hừ, các người còn không phải sợ ta thu phục Khiếu Nguyệt Thiên Lang về sau, đoạt các người danh tiếng!" Mộ Dung Thùy giờ phút này gặp Khiếu Nguyệt Thiên Lang tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, lập tức minh bạch, mình thu phục tọa kỵ kế hoạch phá sản, lập tức không nghe thấy không để ý địa điểm lớn tiếng gầm rú.

"Đù rồi, Tứ đệ, người loạn nổi điên làm gì, không ai giành với người tọa kỵ!" Mộ Dung khác nổi giận nói.

"Hừ! Nói thật dễ nghe, hiện tại Khiếu Nguyệt Thiên Lang mất thấy là không được, ta đi đâu đi tìm tốt như vậy tọa kỵ?" Mộ Dung Thùy lúc này đi đến một bên, đem vũ khí trong tay đối thị vệ trưởng Mộ Dung Thiên Nhất ném, sau đó thở phào đoạt lấy sói con nổi giận nói.

Mà lúc này Khiếu Nguyệt Thiên Lang cùng Ấu Lang lẫn nhau kêu rên không ngừng, càng là hô ứng lẫn nhau.

Lúc này, chỉ nghe Khiếu Nguyệt Thiên Lang lại là "Ngao ô" một tiếng, chỉ gặp đồng đảo may mắn còn sống sót cự lang cũng là buồn gào không thôi, sau đó Khiếu Nguyệt Thiên Lang càng là gấp rống liên tục, tại Khiếu Nguyệt Thiên Lang lo lắng rống lên một tiếng phía dưới, chung quanh đàn sói tựa như tâm không cam tình không nguyện địa điểm biến mất tại trong rừng rậm.

Vừa vừa đúng lúc này đội Tiêu Dật cười Bạch Hổ nghe được Khiếu Nguyệt Thiên Lang tiếng rên rĩ, cho nên Bạch Hổ thần sắc đột biến, một phiến về lo lắng, theo thời gian trôi qua, một người một hổ tại dần dần tới gần chiến trường.

Tiêu Dật vì phòng ngừa đánh cỏ động rắn, dùng sức địa điểm vượt Bạch Hổ, để nó rơi xuống đất, Bạch Hổ sát khí kinh người, hoàn toàn chẳng quan tâm, thẳng đến Tiêu Dật sử xuất Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, Bạch Hổ không khỏi rung mình một cái, lúc này mới dần dần khôi phục tinh táo, y theo Tiêu Dật phân phó, xa xa liền hạ rơi trên mặt đất.

Nhưng là, Bạch Hổ sau khi rơi xuống đất, Tiêu Dật mới vừa từ Bạch Hổ trên thân nhảy xuống tới, chân còn chưa kịp đứng vững, liền không chút do dự xông về phía trước.

Cứ như vậy Bạch Hổ một mực duy trì biến thân trạng thái, trong nháy mắt biến mất tại Tiêu Dật trong tầm mắt, Tiêu Dật thấy thế, không khỏi lắc đầu, không nghĩ tới Bạch Hổ tính tình thế mà vội vã như vậy bách, đành phải vận khởi khinh thân Công Pháp, đi theo.

Mà lúc này đúng lúc gặp Mộ Dung Thùy cùng Mộ Dung khác hòn dỗi thời điểm, nhưng vào lúc này, Bạch Hổ Sát Khí Trùng Thiên địa điểm xuất hiện ở hiện trường, ở đây hơn mười người lập tức sắc mặt đột biến.

Theo Bạch Hổ xuất hiện, giữa sân người lập tức toàn bộ cảnh giác, Mộ Dung Thùy nhìn xem Bạch Hổ xuất hiện, ánh mắt sáng lên, lập tức yên tâm bên trong ngăn cách, hai mắt sáng lên lớn tiếng nói rằng: "Tộc lão, sự tình vừa rồi ta không trách người, bất quá người nhất định phải giúp ta hàng phục cái này

Bạch Hổ, đây mới là ta trong lý tưởng tọa kỵ. "

Chỉ là lúc này, Mộ Dung Thùy hưng phấn đến quên hết tất cả, hoàn toàn không có phát hiện đám người giống như là nhìn thẳng ngốc đồng dạng ánh mắt nhìn xem hắn.

Mà Bạch Hổ lúc này đi đến Khiếu Nguyệt Thiên Lang bên người, đối nó gầm rú vài tiếng.

Một sói một hồ cứ như vậy trao đổi, chỉ chốc lát sau, Khiếu Nguyệt Thiên Lang có lẽ bởi vì bị thương quá nặng, không cách nào tiếp tục gọi gọi, chỉ có thể ở một bên lớn tiếng hô hấp lấy không khí.

Mà lúc này, Bạch Hổ một đôi hung lịch mắt hổ nhìn về phía mọi người ở đây, cuối cùng xuyên qua đám người, thấy được bị bắt lại sói con, Bạch Hổ nhẹ giọng gầm rú một tiếng, sói con nghe nói về sau, cũng ngạc nhiên rống kêu lên.

Mà theo Bạch Hổ khí thế trùng thiên địa điểm quét về phía đám người, Mộ Dung Thùy một cái giật mình phía dưới, bị làm cho hôn mê đầu não lúc này mới hơi bình tĩnh lại, chỉ nghe nó nhẹ giọng nói rằng: "Tộc lão, cái này Bạch Hổ thực lực như thế nào?"

"Hậu Thiên mười tầng, lão hủ xem ra không thể giấu nghề, chỉ là muốn hao chút trắc trở, còn xin Ngũ công tử tốt nhất vẫn là theo sát tại Tứ công tử bên người, đừng lộn xộn, dạng này lão hủ cũng có thể yên tâm hành động, nếu không, Bạch Hổ làm dữ, lão hủ chưa hẳn có thể lo lắng. " lão giả thuyết xong, lần đầu cẩn thận địa điểm bước về phía trước một bước, gắt gao tiếp cận Bạch Hổ.

Đây là lão người lần thứ nhất như thế thận trọng, hoàn toàn không có đối Phó Khiếu nguyệt Thiên Lang thời thoải mái cùng nhẹ nhõm.

Bạch Hổ sớm đã thông linh, lập tức minh bạch lão giả này là trong nhóm người này lợi hại nhất gia hỏa, chỉ cần giải quyết lão giả này, những người khác liền không đáng để lo.

Lập tức Bạch Hổ tương một ngọn gió đồng dạng, hướng lão người vọt tới, chiến ở cùng nhau. Chỉ nghe tiếng vỗ tay cùng tiếng hổ gầm tương hồ quán giao, kịch liệt địa điểm va chạm lên, giao chiến chung quanh đại thụ che trời đều bị cái này bạo liệt khí kinh nổ chia năm xẻ bảy, chặn ngang bẻ gãy, thậm chí một chút khô ráo tàn nhánh lá rụng tại cái này bạo liệt mà kinh khí nóng rực dưới, trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực.

Không mất một lúc, chung quanh ánh lửa điểm điểm.

Tiêu Dật xa xa nghe được Hổ Khiếu liên tục, cũng tăng nhanh tốc độ, dần dần tới gần chiến trường, giấu ở một góc đại thụ che trời về sau, cẩn thận quan sát.

Tiêu Dật giương mắt nhìn lên, một nhóm người này trẻ có già có, trong đó rõ ràng có hai cái tuổi tác hơi nhẹ, cùng mình tuổi tác không sai biệt lắm thiếu niên, bị một đám thị vệ gắt gao bảo hộ ở ở giữa, trong đó nhỏ nhất cái kia, khả năng so với chính mình còn nhỏ, nó trên mặt lộ ra một mặt mong đợi bộ dáng.

Chỉ gặp Bạch Hổ cùng cái kia không biết tên lão người động thủ. Lập tức ánh mắt co rút lại, Tiêu Dật Thảm Tra Thuật tùy theo vận chuyển, lập tức phát hiện, ngoại trừ lão người là màu vàng đậm Hậu Thiên mười tầng tu vi bên ngoài, những người khác toàn bộ là tử sắc, mười cạm một sâu, chỉ có một loại giống như hộ vệ trưởng người là Hậu Thiên tầng tám tu vi, mười người khác đều là Hậu Thiên tầng bảy.

Đám người này có cái đặc thù rõ ràng chính là, thuần một sắc mũi ưng, mũi cao thẳng, màu da không phải rất sâu, tương đối mình, so sánh liếc một chút, trán so sánh hẹp, đại bộ phận mất một mí, khuôn mặt lạnh lạnh.

Tiêu Dật lập tức minh bạch, kể lần trước tại Hắc Thủy Thôn bên trong, Thập Nguyệt Sóc tế thời điểm, Tôn Bất Nhân chờ một đám Yết tộc về sau, mình lại gặp một đám không phải Hán Tộc người, chỉ là không biết bọn hắn đến tột cùng là một tộc kia người, Nam Hoang bách tộc, Tiêu Dật không có khả năng mỗi một cái đều biết, huống chi xuyên qua trước đó, sớm đã là dân tộc lớn Dung Hợp, đủ loại này tộc quan niệm sớm đã đậm nhạt, cho nên Tiêu Dật lập tức ngây ngốc không phân rõ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Tiểu Bạch xin giúp đỡ

Giờ phút này, Tiêu Dật đứng một góc đại thụ che trời về sau, phóng tầm mắt nhìn tới, xác sói khắp nơi trên đất, hai đầu Kim Lang đã sớm bị sát thương ngã xuống đất, kêu rên không thôi, Tiêu Dật cẩn thận đánh giá tình hình trong sân, nhìn thấy Khiếu Nguyệt Thiên Lang một sát na, ánh mắt co rút lại, nghĩ thầm cái kia không đúng là mình đào vong thời điểm gặp phải Lang Vương a?

Tiêu Dật nhìn kỹ, phát hiện hai con Kim Lang cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang thương thế trên người cơ bản giống nhau, đều là bị cường lực cường kinh đánh trúng thân thể, dẫn đến mất đi chiến lực, thậm chí thụ thương chung quanh còn có một tia thiêu đốt vết tích, tựa như là bị một loại dương cương mãnh liệt cường lực trúng.

Mà lúc này cùng Bạch Hổ đối chiến lão người, tiếng vỗ tay gào thét bên trong tựa hồ xen lẫn một tia nóng rực khí tức, chẳng phải là chính là giấu đầu lòi đuôi, không khác nói cho Tiêu Dật, hung thủ chính là hắn a.

Chỉ gặp giữa sân kinh phong gào thét, Bạch Hổ cùng lão người thân hình giao rực cùng một chỗ, Bạch Hổ mặc dù Hồ Khiếu gầm thét không ngừng, nhưng là lão người bình tĩnh tinh táo, đang dần dần thích ứng lấy Bạch Hổ công kích tiết tấu, trong lúc nhất thời, song phương vậy mà chiến đến bất phân cao thấp, đều không có chiếm được bất luận cái gì tiện nghi, chiến đấu một lần ở vào giằng co trạng thái bên trong.

Mà lúc này Mộ Dung Thùy lại từ bỏ Âu Lang, chỉ là hai mắt sáng lên, si ngốc nhìn xem Bạch Hổ, nháy đều không chớp nháy một cái, tự lẩm bẩm: "Lợi hại! Thế mà có thể cùng tộc lão chiến lâu như vậy, đây mới là ta Mộ Dung Thùy trong suy nghĩ tốt nhất tọa kỵ, bất luận kẻ nào đều không thể ngăn dừng ta được đến nó, ngày khác ta Mộ Dung Thùy chắc chắn vì thế dương danh Thiên Hạ."

Mộ Dung Thùy vừa nghĩ tới ngày sau nếu có thể hàng phục Bạch Hổ, liền có thể trên chiến trường như cá gặp nước, tung hoành ngang dọc, sớm tối có thể uy chấn Nam Hoang, ngày khác Bạch Hổ tướng quân Mộ Dung Thùy danh truyền Thiên Hạ, nghĩ đến đây, Mộ Dung Thùy càng là kích động không thôi.

Còn bên cạnh Mộ Dung Thiên bất đắc dĩ tiếp nhận Âu Lang, há to miệng, cuối cùng cũng không nói một lời nào, sau đó cười khổ một tiếng. Cái này Ngũ công tử tính tình, có chút mơ tưởng xa vời không nói, còn dung không được người khác nói hắn, thật là khiến người ta tức giận!

Mộ Dung Thiên nghĩ thầm, được rồi, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, Tứ công tử đều không quản được hắn, làm hạ nhân, ta vẫn là đừng lăm lăm. Nghĩ tới đây, Mộ Dung Thiên liền lơ lơ thực thực địa canh chừng Âu Lang, hướng bên trong chiến trường nhìn lại.

Mà lúc này, vốn đã tuyệt vọng Khiếu Nguyệt Thiên Lang, bao quát Âu Lang cùng cự lang đều là đầy cõi lòng hi vọng nhìn về phía giữa sân, dù sao, bọn chúng Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc, chính là Bạch Hổ nhất tộc phụ thuộc, bây giờ sắp kém chút bị diệt tộc, cũng chỉ có thể nhìn Bạch Hổ.

Bạch Hổ thắng, bọn chúng còn có sống sót không gian; Bạch Hổ bại, nói không chừng ngay cả Bạch Hổ cũng khó khăn trốn địch thủ.

Tiêu Dật mặc dù không biết Bạch Hổ vì sao bộ dáng như thế, mặc dù hắn rất không muốn cùng đối phương đăm người kia đối đầu, dù sao có Hậu Thiên mười tầng siêu nhất lưu Vô Giả hiệu mệnh thế lực, chỉ sợ không phải đơn giản như vậy, nhưng là chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể đứng Bạch Hổ trên lập trường hành sự, dù sao Bạch Hổ sớm đã thân phục với mình, mình không giúp Bạch Hổ chẳng lẽ lại còn muốn giúp đối phương không thành?

Huống chi mình sở dĩ có thể bình yên vô sự địa điểm đứng ở chỗ này, không phải là lúc trước cái này Khiếu Nguyệt Thiên Lang trong lúc vô tình, gián tiếp giúp chính mình một tay a, lúc ấy tiêu hao Tứ Mã Cừ không ít công lực, cuối cùng mới khiến cho Tứ Mã Cừ trúng tính toán của mình, cho nên liền xem như vì trả bên trên phần này ngay cả Khiếu Nguyệt Thiên Lang đều không người biết tình, Tiêu Dật cũng muốn như thế.

Huống hồ, hiện tại ở trong đó còn quan hệ đến tiêu đề của mình Bạch Hổ, càng không lý do mặc kệ.

Đang dùng Thâm Tra Thuật biết được đối diện tất cả mọi người tu vi về sau, Tiêu Dật lập tức tâm như gương sáng, mười cái Hậu Thiên tầng bảy, một cái Hậu Thiên tầng tám, một cái Hậu Thiên mười tầng.

Tiêu Dật trong lòng bắt đầu tính toán, Hậu Thiên mười tầng, từ Bạch Hổ ngăn trở, về phần cái kia Hậu Thiên tầng tám thị vệ, mặc dù cùng Tiêu Dật cảnh giới giống nhau, nhưng là Tiêu Dật eo dễ vào mắt, dù sao đi qua thời gian dài như vậy cùng Bạch Hổ đối chiến tu luyện, hiện tại Bạch Hổ đều chỉ có thể tại Tiêu Dật trong tay đào mệnh, huống chi là cùng cảnh giới người.

Tiêu Dật lúc này cùng lúc trước bị Tứ Mã Cừ truy sát thời điểm, có thể nói là không thể so sánh nổi.

Hiện tại Tiêu Dật có thể không chút nào khoa trương, cùng cảnh giới Vô Địch tồn tại, không nói một người đánh mười người, một cái đánh một cái đơn giản không nên quá đơn giản, về phần Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới phía dưới, nếu không có thủ đoạn đặc thù, tại Tiêu Dật biến thái Thôn Thiên Phệ Địa Quyết phía dưới, chỉ có thể biến thành vật làm nền.

Liền cái này lúc này, giữa sân chiến đấu xuất hiện lần nữa biến hóa, Bạch Hổ tại vội vàng xao động phía dưới, liên tục bỏ lỡ thời cơ, càng là nổi giận vô cùng, mà lão già kia đang dần dần quen thuộc Bạch Hổ tiết tấu về sau, bỗng nhiên, thừa dịp Bạch Hổ một cái bay vọt đứng không, bỗng nhiên quay người, một chương quét vào Bạch Hổ cánh, lập tức, Bạch Hổ cánh nhọn chỗ, bị một cỗ nhiệt liệt hỏa kinh đốt bị thương.

Thoáng chốc, Bạch Hổ bị đau, cánh mất thăng bằng, chỗ ở giữa không trung thân thể lập tức đã mất đi cân bằng, té lăn quay trên mặt đất.

Bạch Hổ lập tức đứng người lên, đối lão người nổi giận gầm lên một tiếng, cảnh giác, dù sao Bạch Hổ cùng Tiêu Dật đối chiến lâu như vậy, cũng không phải bạch bạch bị Tiêu Dật ngược lâu như vậy.

Mà lúc này, chỉ nghe chung quanh vậy xem thị vệ chờ người thấy thế, lập tức kêu to lên: "Tộc lão, cố lên!"

Một người trong đó làm cho là gắng sức nhất, chỉ nghe Mộ Dung Thùy lớn tiếng nói: "Tộc lão, chú ý một chút, lần này cũng đừng đánh chết, cái này Bạch Hổ quá hiếm có, ta còn muốn thu làm tọa kỵ đâu!"

Bên cạnh Mộ Dung khác thấy thế, nhượng mảy, mà trong sân lão người nghe vậy, khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, thật coi cái này Bạch Hổ là mặc

người nhào nặn quả hồng mềm đầu!

Lúc này, Bạch Hổ giống như cũng biết mình nhất thời nửa sẽ không làm gì được trước mặt lão người, vừa vặn lúc này, Bạch Hổ cũng cảm ứng được Tiêu Dật tới gần, nó ngay tại phụ cận nơi nào đó quan chiến, dù sao đi qua thời gian dài như vậy ở chung, đối Tiêu Dật khí tức, Bạch Hổ đơn giản quá cực kỳ quen thuộc, cho nên, Bạch Hổ cầu khẩn mà đối với Tiêu Dật vị trí, vội vàng rống kêu lên, tựa như tại hướng Tiêu Dật xin giúp đỡ giống như.

Giờ khắc này, giữa sân quan chiến đám người, bao quát cùng Bạch Hổ đối chiến lão người, nhìn thấy Bạch Hổ bộ dáng như thế, lập tức nhao nhao treo lên mười hai phần tinh thần, cảnh giác thuận Bạch Hổ nhờ giúp đỡ ánh mắt, nhìn sang.

Tiêu Dật lúc này không khỏi tiếc rằng cười một tiếng, không nghĩ tới Bạch Hổ thế mà dễ dàng như vậy bại lộ vị trí của mình, bất quá may mắn mình đã sớm chuẩn bị, đã tính trước.

Tục ngữ nói biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, vừa rồi Tiêu Dật một phen quan sát, có thể nói là đối địch tinh rõ như lòng bàn tay, đợi sẽ thật muốn chiến đấu, liền có thể thông dong ứng đối.

Tại ánh mắt mọi người tập trung đến Tiêu Dật chỗ ẩn thân thời điểm, lúc này, Tiêu Dật liền biết tiếp tục giấu đi cũng là vô ích, dứt khoát trực tiếp bước bước ra ngoài.

Chỉ nghe nó vừa đi vừa nói rằng: "Có câu nói rất hay, đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân, các vị, ngay trước ta cái chủ nhân này trước mặt, công kích nhà ta tiểu Bạch, cái này không thích hợp đi, chur vị có phải hay không phải cho ta một cái thuyết pháp?"

Lúc này, trong sân lão người gặp Tiêu Dật từ đại thụ che trời về sau đi tới, con người co rút lại, nhướng mày, trong lòng thất kinh, người này đến tận cùng là lúc nào giấu ở chỗ nào, mình dĩ nhiên chẳng đến đâu không có phát hiện, nếu là một mực tại nơi đó, thu liễm lại ngừng, còn dễ nói, nhưng nếu là vừa mới tới giấu ở chỗ nào, hơn nữa còn còn trẻ như vậy, cái kia. . .

Lão người nghĩ tới đây, liền không dám tiếp tục tiếp tục nghĩ, chỉ là tại phòng bị Bạch Hổ đồng thời, dùng ánh mắt không ngừng đánh giá Tiêu Dật.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Trực diện Mộ Dung

Nghiêng nhìn lâm hải vạn trọng sóng, nghe thấy tiếng thông reo ngàn tiếng vọng.

Tại cái này cảnh là rậm rạp, một片片 xanh um tươi tốt mênh mông lâm hải, rừng tầng tầng lớp lớp nhuộm hết, lục sóng cuộn cuộn; nhìn cái kia mật rừng tu trúc, từng dãy rắc rối khó gỡ đại thụ che trời, ngạo nghễ đứng thẳng, che khuất bầu trời.

Mộ Dung Khác nhìn trước mắt cùng mình không xê xích bao nhiêu Tiêu Dật, nhướng mày, mình vậy mà nhìn không ra tu vi của đối phương cảnh giới, trong lòng thầm nghĩ: "Chẳng lẽ lại đối phương là một người bình thường, không có khả năng a, người bình thường không có khả năng tại cái này Hắc Long Sơn Mạch bình thường còn sống sót, chẳng lẽ đối phương tu vi còn cao hơn chính mình? Nhìn cái kia Bạch Hổ bộ dáng, tựa như còn tại xin giúp đỡ! Không thể nào?"

Nghĩ tới đây, Mộ Dung Khác trong lòng bỗng nhiên giật mình, chỉ là âm thầm cầu nguyện, hi vọng hẳn là mình chỗ nghĩ như vậy, nếu không chỉ sợ muốn hoành sinh ba chết.

Mà Mộ Dung Thùy nhìn thấy Tiêu Dật đi ra, nhìn xem Tiêu Dật một thân rách rưới bộ dáng, thỏa thích cười nhạo nói: "Đây là nơi nào tới tên ăn mày, mù mắt chó của người sao, dám toả sáng như vậy hùng biện, cái gì tiểu Bạch Tiểu Hắc, tiểu tử, nơi này không phải người tìm kiếm a miêu a cầu địa phương, thừa dịp bản công tử hiện tại tâm tình không tệ, nhanh cho ta có bao xa lần bao xa, đừng chậm trễ bản công tử đại sự, nếu không cẩn thận người đầu người khó giữ được!"

Mộ Dung Thùy một bên nói xong, một bên phát phát tay, một mặt ghét bỏ đáng ghét, giống như đuổi một con không có ý nghĩa con ruồi đồng dạng, giờ phút này, tại Mộ Dung Thùy trong lòng, thu phục Bạch Hổ mới là chuyện khẩn yếu nhất, cho nên đối Tiêu Dật hoàn toàn chẳng thèm ngó tới, xem ra, tựa như liền xuất thủ đều chẳng muốn xuất thủ giống như.

Bất quá nhìn nó một mặt ghét bỏ đáng ghét, có lẽ là cảm giác đối Tiêu Dật xuất thủ, có khả năng làm bản mình mới là thật. Chung quanh đồng đảo thị vệ, ngoại trừ Mộ Dung Thiên Nhất mặt không hiểu bộ dáng bên ngoài, còn lại tám người cũng nhao nhao đi theo trào nở nụ cười.

Chỉ nghe bên trong một cái thị vệ phụ họa thúc ngựa mà đối với Tiêu Dật quát lớn: "Tiểu tử thú, nghe được chúng ta Ngũ công tử lời nói không có? Nếu không phải chúng ta Ngũ công tử hữu tâm tha cho người một cái mạng, giờ phút này, người há có thể đâu có mệnh tại, còn không mau mau cút?"

"Mau cút a!" Đông đảo thị vệ thuận thế nói rằng.

Tiêu Dật thấy thế, y nguyên không hồn không giận đũa đao: "Ta nói các ngươi những người này, từng cái chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng không nói, tất cả đều nghe không hiểu tiếng người sao? Thật sự coi chính mình cao cao tại thượng, miệt thị chúng sinh đâu, ta nói, các ngươi tự tiện công kích nhà ta tiểu Bạch, có phải hay không nên cho ta một lời giải thích?"

Mộ Dung Thùy lúc này cũng phản ứng đi qua, chỉ nghe nó khinh thường nói: "Tiểu tử, ngươi là nghĩ gây sự tình sao? Cái gì công kích nhà ngươi tiểu Bạch? Chúng ta ngay cả thấy đều chưa thấy qua, ngươi không phải là nói cái kia Bạch Hồ là nhà ngươi tiểu Bạch a? Ngươi cảm thấy khả năng sao, mọi người nói có đúng hay không?"

Thị vệ chung quanh gặp Ngũ công tử nhìn mình, nhao nhao nịnh nọt, từng cái tranh nhau chen lấn địa điểm cả giận nói: "Tiểu tử, muốn chết nói thẳng, liên ngươi cái này cánh tay nhỏ bấp chân, đều không đủ cái kia Bạch Hồ một ngụm nuốt, làm sao có thể sẽ có liên hệ với ngươi!"

"Không tệ, liên ngươi cái kia một thân rách rưới nghèo kiết hủ lậu dạng, nhìn ngươi ngay cả nội khí đều không một người bình thường, cái này Bạch Hồ có thể cùng ngươi dính líu quan hệ mới là lạ!"

Cái này thị vệ hoàn toàn nhìn không thấu Tiêu Dật thực lực, căn bản liên không có làm suy nghĩ nhiều, coi là Tiêu Dật chỉ là một người bình thường mà thôi, sau đó liền mang theo một đợt tiết tấu, chỉ nghe phía sau thị vệ thuận thế liền nói rằng:

"Là cực kỳ cực, chỉ sợ Bạch Hồ đều chứng mất ngươi cái kia một thân không có chút nào huyết khí Thân thể đi, ngay cả một con Hậu Thiên tăng một tu vi dã thú cũng không bằng, thật không biết ngươi đi như thế nào tới đây!"

"Rất đúng, nhìn hán một thân rách rưới, chỉ sợ là tại bên trong vùng rừng rậm này chịu không ít khổ đau, khả năng trốn đông trốn tây, hoặc là dứt khoát già chết, lúc này mới còn sống a!" Một người thị vệ từ cho là mình đoán trúng chuyện bản chất, đặc ý đối người bên cạnh cười như điên nói.

Cuối cùng, Mộ Dung Thùy lần nữa nói ra âm thanh đến, chỉ nghe nó nói rằng: "Ngay cả ta Mộ Dung Thùy, Hậu Thiên tăng bảy thiên tài, đều mặc cảm, không phải Bạch Hồ đối thủ, ngươi cảm thấy ngươi có thể thu phục cái này Bạch Hồ, trả lại ngươi người tiểu Bạch, nói láo nói mặt đều không đỏ một chút, cũng không sợ nóng này, ta ngược lại thật ra có chút bội phục dũng khí của ngươi cùng da mặt của ngươi, chỉ tiếc cùng cái kia Khiếu Nguyệt Thiên Lang đồng dạng, không biết tốt xấu!"

Tiêu Dật cao giọng đáp: "Ta không cần ngươi bội phục, ta chỉ cần các ngươi cho ta một cái thuyết pháp!"

"U a! Còn thật sự là được đà lần tới, tự gây nghiệt thì không thể sống, vừa ta tha cho ngươi một cái mạng, tha cho ngươi một con đường sống chính ngươi đều không cố mà trân quý, vậy ta liền miễn phí tiễn ngươi một đoạn đường, không cần cảm ơn ta!" Mộ Dung Thùy nói xong, sắc mặt đột biến, liền nghĩ ngời tiến đến lấy Tiêu Dật tính mệnh, tựa như đối với hán mà nói, như là lấy đồ trong túi đơn giản.

Mà lúc này, chỉ nghe Mộ Dung Khác hét lớn một tiếng nói: "Tất cả đều im miệng cho ta! Ngũ đệ, ngươi cũng dừng tay cho ta!"

Mộ Dung Khác răn dạy xong thị vệ về sau, đối Tiêu Dật chấp tay nói: "Tại hạ Mộ Dung Khác, không biết vị thiếu hiệp kia xưng hô như thế nào?"

Tiêu Dật da mặt vừa nhấc, cười như không cười nói: "Làm sao, muốn cùng ta cái này tên ăn mày chấp nối, không giảm xuống ngươi Thân Phận sao?"

Tên ăn mày hai chữ, Tiêu Dật đặc địa nhấn mạnh!

"Thiếu hiệp nói nói gì vậy, người bình thường có thể tại bên trong vùng rừng rậm này sống sót sao? Thiếu hiệp đừng đem chúng ta tất cả đều là ngớ ngẩn!" Mộ Dung Khác ngoài cười nhưng trong không cười đũa đao.

"Mộ Dung Khác, ngươi nói ai là ngớ ngẩn? Giải thích cho ta rõ ràng!" Mộ Dung Thùy nghe được Mộ Dung Khác nói như vậy, lập tức giận dữ, đây không phải rõ ràng nói mình là ngớ ngẩn a?

"Ngũ đệ, ngươi im miệng cho ta, đừng để ngoại nhân chê cười!" Mộ Dung Khác nhìn thấy Mộ Dung Thùy dạng này không biết nặng nhẹ, không phân trường hợp, gượng cười mặt lập tức nhìn không được rồi, không còn có trước đó tỉnh táo, giận dữ nói.

"Tốt tốt tốt! Ngươi dám nói như vậy ta, vậy ta liền chứng minh cho ngươi xem một chút, chúng ta đến tột cùng là ai đúng ai sai!" Mộ Dung Thùy sau khi nói xong, bỗng nhiên nhìn về phía Tiêu Dật, ánh mắt bên trong tràn ngập một cỗ sát khí.

Chỉ nghe nó lớn tiếng nói rằng: "Tiểu tử, đều tại ngươi, đã ngươi mình nhất định phải muốn chết, cái kia liền không oán ta được!" Mộ Dung Thùy lời còn chưa dứt, liền dẫn ba phần sát khí, bảy phần phần nộ khí, nộ khí trùng thiên hướng Tiêu Dật phóng đi.

"Ngũ đệ!" Mộ Dung Khác đưa tay muốn bắt lấy Mộ Dung Thùy, đáng tiếc bị nó tùy ý hất lên, liền tránh thoát mà xuất.

Mộ Dung Khác thấy thế, trong lòng thầm nghĩ, cũng tốt, liền để Ngũ đệ thử hán một lần, đến tột cùng đối phương là cố làm ra vẻ vẫn là chân tài thực học, thử một lần liền biết.

Kỳ thật Mộ Dung Khác cũng không quá tin tưởng Tiêu Dật có thể so sánh hán tu vi còn cao, nếu không Tiêu Dật quần áo trên người cũng không trở thành lam cho như thế vỡ vụn, chủ yếu là Tiêu Dật cái kia một thân vỡ vụn quần áo, rất có thể lừa dối người, để cho người ta không thể không hoài nghi.

Muốn biết phẩm là Vô Giả, đều là có tôn nghiêm, đối với mình mặc cũng là phi thường chú trọng, dù sao cũng là người cũng phải nói thể diện, nhưng là, Tiêu Dật lúc này bộ dáng, hoàn toàn không phải một cái tu vi cao thâm người vốn có bộ dáng, mà lại Tiêu Dật cũng quá trẻ tuổi, tuổi tác quá có mê hoặc tính.

Chỉ tiếc, Mộ Dung huynh đệ không biết Tiêu Dật như là đã nhân đồng dạng tại đây vực khốn trụ lâu như vậy, có thể có như thế hình tượng, đã coi như là rất tốt, nếu không phải còn có Thiên Tâm Bảo giáp cùng Kim Tí Bối Tâm hộ thể, chỉ sợ là áo rách quần manh.

Mà lại hai kiện phòng ngự Địa Khí cũng không phải loại kia có hoa không quả, quang mang vạn tượng hình tượng, lại bị phía ngoài một chút vải rách nát phiền vụn vật lè tè địa điểm che lại, để cho người ta không có chút nào phát giác bên trong bất phẩm.

Nếu là biết chân tướng sự tình, chỉ sợ Mộ Dung Khác liền sẽ không dễ dàng đề cho người ta đi dò xét một phen.

Đương nhiên, đây cũng là nhân chi thường tình, đối mặt không biết sự vật, bao quát trong sân lão giả, cũng đều là ôm thử một lần đến tột cùng tâm lý, ở một bên yên lặng xem xem.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Chiến Mộ Dung Thùy

Nhìn xem Mộ Dung Thùy lộ khí trùng thiên hướng mình lao đến, Tiêu Dật bình tĩnh địa điểm nói rằng: "Xem ra các ngươi đây là không có ý định cho ta một cái công đạo!"

"Tiểu tử thú, đơn giản không biết cái gọi là! Bàn giao, bằng ngươi sao?" Mộ Dung Thùy trong mắt lóe lên một đạo lạnh thấu xương hàn mang, sát khí tăng nhiều.

"Không phải đâu?" Tiêu Dật cúi lưng vòng bàng, một mặt không quan trọng dáng vẻ nói rằng.

"Không biết sống chết tiểu tử, ngươi đây là tự tìm đường chết!" Mộ Dung Thùy nghe được Tiêu Dật nói như vậy, nghĩ đến Mộ Dung Khác ngó ngán chỉ ngôn, cũng nhìn không được nữa, bỗng nhiên vận khởi nội lực, chân khí trong cơ thể cuộn cuộn mà xuất, quanh thân khí thế bạo tăng, nhanh chóng hướng Tiêu Dật nghiền ép lên đi.

Mộ Dung Thùy bên cạnh xông bên cạnh nói rằng: "Tiểu tử, nếu là dùng võ học cao thâm đối phó ngươi đơn giản chính là đối vũ nhục của ta, cũng biểu hiện không ra năng lực của ta, bây giờ liền để ta dùng một bộ cơ sở nhất Thông Tí quyền tiến ngươi lên đường, cũng tốt để ngươi biết ngươi ta chỉ ở giữa chênh lệch giống như cách biệt một trời. "

"Bớt nói nhiều lời, muốn chiến liền chiến, ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi có năng lực gì!" Tiêu Dật cau mày, trầm giọng nói.

"Tiểu tử, đã ngươi muốn chết như vậy, vậy ta liền thành toàn ngươi, Thông Tí quyền!" Mộ Dung Thùy hét lớn một tiếng, vung bàng run dưới cổ tay, thi triển ra chiêu thức, triển khai hấn tiến công.

Thông Tí quyền, Hoàng cấp hạ đẳng quyền chương loại Công Pháp, bắt chước viên hầu quyền pháp, quyền pháp giáng cứu hai tay ném bỏ, vai cánh tay vẩy treo, kích đập nhẹ nhàng, tránh thi triển linh hoạt, hư thực rõ ràng, lưng eo phát lực, lạnh đạn dứt khoát, Kiên Nhận giao thoa, thích hợp pháp yêu cầu "Lạnh đạn dứt khoát cứng rắn, chìm ở độ nhu xảo, trọng mãnh liệt nhẹ nhàng run, hàm hư dính liền theo".

Mộ Dung Thùy một bộ chiêu thức, bên ngoài người đi đường nhìn hoa mắt, biến hóa khó lường; ở bên trong người đi đường xem ra, thì là căng chặt có độ, thân bước có chương, giơ tay nhắc chân, đều thời cơ, lý chỉ sâu diệu, không thể tận nói.

Một bộ cấp thấp nhất quyền pháp, lại bị hấn tu luyện tới trình độ như vậy, đủ thấy nó chỗ bất phẩm.

Có câu nói rất hay, ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo.

Mặc dù Mộ Dung Thùy một bộ Thông Tí quyền múa đến rất sống động, quyền ảnh đầy trời, kinh phong trận trận, hô hô rung động, phảng phất đem Tiêu Dật tất cả trốn tránh lộ tuyến đều cho phong tỏa ngăn cản.

Nhưng là, lúc này Tiêu Dật cười lạnh một tiếng, không có chút rung động nào thi triển khinh công, linh xảo di chuyển bộ pháp, luôn luôn có thể tại Mộ Dung Thùy nắm đầm muốn đánh tới mình trong nháy mắt đó, xảo diệu tránh thoát, tính toán phi thường tinh chuẩn, nắm chắc thời cơ chi cho phép, không kém một tơ một hào, có thể thấy được Tiêu Dật khinh công đã sớm bị nó tu luyện đến xuất thần nhập hóa.

Mộ Dung Thùy gấp một chiêu không công mà lui, liền chân đạp liên hoàn bước, thủ thế không ngừng ném, đập, xuyên, bổ, chui, một chiêu một thức, hạ bút thành văn, đối Tiêu Dật theo thứ tự đánh ra.

Nhưng là, theo khản thiết thất bại, Mộ Dung Thùy dần dần cảm giác được không thích hợp, tại mình cái này Thông Tỉ quyền không ngừng mà oanh ra, liên tục truy kích phía dưới, đối phương thế mà thành thạo điều luyện, mình vậy mà từ đầu đến cuối đánh không trúng mục tiêu.

Nguyên bản chung quanh còn có mong đợi đám người cũng là một bộ dáng vẻ thấy quý, lập tức, riêng phần mình mở to hai mắt nhìn, an tĩnh quan sát.

Theo công kích liên tục đánh hụt, đánh lâu không xong, Mộ Dung Thùy sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi, chỉ gặp hấn pháp phòng không yên mà đối với Tiêu Dật quát: "Đáng chết tiểu phế vật, có bản lĩnh ngươi đừng cho ta tránh!"

"Ngớ ngẩn, chẳng lẽ lại muốn ta đứng ở chỗ này bất động cho ngươi làm bia ngắm a? Ngay cả ta quần áo đều không đụng tới, không biết là ai tại phát ngôn bừa bãi nói cái gì khác nhau một trời một vực, đơn giản làm cho người cười đến rụng răng!" Cười lạnh một tiếng, Tiêu Dật khinh bỉ nhìn xem Mộ Dung Thùy.

"Ngươi! Tốt ngươi có bản lĩnh chính diện cùng ta cứng rắn đòn khiêng a, một mực trốn tránh có gì tài ba?" Khó thở phía dưới, Mộ Dung Thùy vô lại mà quát.

Giữa sân Mộ Dung Khác thấy thế, sắc mặt biến hóa, không nghĩ tới Ngũ đệ vậy mà xuất sư bất lợi.

Mà Tiêu Dật thì là lấy một loại nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn về phía Mộ Dung Thùy.

"Tiểu phế vật, làm sao? Không dám đi, có bản lĩnh liền đường đường chính chính cùng bản công tử chính diện đối chiến một trận, bản công tử chấp ngươi một tay!" Mộ Dung Thùy cảm giác da mặt có chút không nhịn được, đành phải đem hết khả năng địa điểm vẫn hồi một điểm mặt mũi, ra vẻ hào phóng địa đạo.

Tiêu Dật nhếch miệng, lần nữa tránh thoát một phen công kích, cười lạnh một tiếng, lập tức mở miệng châm chọc nói: "Hai ngươi một tay đều không làm gì được ta, còn muốn dựa vào một cái tay chiến thắng, ngươi làm ngươi là Thần chi tay phải đâu?"

Mộ Dung Thùy mặc dù không biết Thần chi tay phải là có ý gì, nhưng là nghe được Tiêu Dật mỉa mai ngôn ngữ, sắc mặt lập tức biến thành màu gan heo, hô hấp đều trở nên dồn dập lên, ánh mắt đỏ bừng, hung hăng trừng mắt Tiêu Dật, tại oanh ra cuối cùng một quyền về sau, ngược lại thu quyền động thân đứng thẳng, thừa cơ khôi phục.

Một phen mãnh liệt tiến công, quả thực là tiêu hao hấn không ít nội lực, nếu là có thể lấy được thành quả thì cũng thôi đi, nhất là làm cho hấn phát điên là vậy mà không có chút nào thành quả, ngay cả Tiêu Dật góc áo đều chưa từng đụng phải một cái, đơn giản mất mặt ném đến nhà bà ngoại.

Mộ Dung Thùy một bên thở hồng hộc hô hấp lấy không khí, một bên lớn tiếng nói: "Tiểu tử, kém chút nhìn lầm, không nghĩ tới ngươi khinh thân Công Pháp vậy mà có thể luyện đến trình độ như vậy, chỉ sợ cái này chính là ngươi có thể tại bên trong vùng rừng rậm này sống sót nguyên nhân đi, cũng liền là của ngươi dựa vào đi, nhưng là ngươi nếu là coi là ý vào như thế khinh công, liền có thể muốn làm gì thì làm, vậy liền sai lầm lớn, đặc biệt lớn, vừa đã bị bản công tử phát hiện, như vậy đến đây chấm dứt. "

Mặt mũi không ánh sáng, mặc dù để Mộ Dung Thùy có một loại phát cuồng xúc động, nhưng là nó cũng không có bị choáng váng đầu óc, nó đối với chiến đấu trực giác bén nhạy dị thường, thiên phú dị bẩm, thừa dịp nói chuyện khoảng cách, khôi phục tiêu hao một chút nội lực về sau, nghiêm nghị nói rằng: "Tiểu tạp toái, hôm nay liền để ngươi xem một chút cái gì gọi là chênh lệch, lần này không phải thu thập ngươi không thể!"

"Có thủ đoạn gì đều thi triển đi ra đi, miễn cho đến lúc đó thua, lại tìm một đồng lý có!" Tiêu Dật hoàn toàn không quan tâm địa đạo, nói đùa cái gì, Hại Thiên tăng bảy mà thôi, đang còn muốn trên tay mình lật trời, nếu không phải vì chán nể mọi người chung quanh, khiến cho đối phương tất cả mọi người không mò ra mình hư thực, làm cho đối phương đám người đối với mình trong lòng còn có cổ kị, Tiêu Dật mới lười nhác như thế đại phí khổ tâm, y theo ngày xưa cá tính, há có thể dung hứa Mộ Dung Thùy ở trước mặt mình đặc ý không ngừng, đã sớm đánh cho mẹ hấn cũng không nhận ra hấn.

Đương nhiên chủ yếu nhất Bạch Hồ thất bại về sau, đánh mãi không xong, tại lão giả kia trước mặt rơi xuống hạ phong, Tiêu Dật cần chuyển về một ván lại nói.

Nếu không, đối phương người đồng thế mạnh, thật muốn chém giết, biến số quá lớn.

Mà lúc này, Mộ Dung Thùy sau khi nghe xong giận quá thành cười nói: "Tốt một cái miệng lưỡi bén nhọn tiểu tử! Ta nhìn ngươi miệng có thể cứng rắn tới khi nào. "

Mộ Dung Thùy nói xong lập tức toàn lực thôi động quanh thân nội lực, cả người khí thế trong nháy mắt lại trướng, quát lên một tiếng lớn: "Liệt diễm chương!"

Chỉ gặp Mộ Dung Thùy đột nhiên phát lực hướng Tiêu Dật phóng đi, trong không khí, đều có một loại bị thiêu đốt "Xì xì" thanh âm, một cỗ cực nóng nhiệt độ cao tràn ngập ở chung quanh, tránh cũng không thể tránh.

Chung quanh thị vệ gặp Mộ Dung Thùy vậy mà sử xuất lão giả đặc ý tuyệt học, cũng là nhao nhao giật mình không thôi.

"Trời ạ! Là liệt diễm chương, lần này cái kia lai lịch không rõ tiểu tử phải xong đời!"

"Đúng vậy a! Ngủ công tử thế mà học xong Huyền Cấp thượng đẳng Công Pháp liệt điểm chương, quả nhiên là thiên phú dị bẩm, lúc này mới không phụ danh thiên tài. "

"Hắc hắc! Nhìn kỹ đi, lần này tiểu tử kia phải xui xẻo!"

Liệt điểm chương, Huyền Cấp thượng đẳng quyền chương loại Công Pháp, liệt điểm chương chương lực mạnh mẽ, quyền thuật động tác biến hóa xảo diệu, công kích dữ dội, nội lực tập trung đến tay, có thể làm không khí chung quanh làm nóng đến cực cao nhiệt độ, một chương vung ra, quét ngang một phiến.

Muốn biết càng là cao Đẳng Cấp Công Pháp Kỹ Năng thi triển ra uy lực càng lớn, thậm chí có thể làm cho một cái vũ giả thực lực một nháy mắt lên cao một cái cấp độ!

Mộ Dung Thùy tốc độ cực nhanh, so sánh vừa rồi nhanh hơn không chỉ một bậc, sử xuất liệt điểm chương Mộ Dung Thùy khí thế giống như cũng tăng vọt rất nhiều, thân hình không ngừng chớp động, song chương điệp gia, không ngừng hướng phía Tiêu Dật đánh tới, thậm chí có hỏa tinh vậy ra, khiến cho trong không khí tư tư vang lên.

Chương ảnh đầy trời, không khí đều kịch liệt sôi trào lên, hết sức căng thẳng, trong khoảnh khắc, Tiêu Dật liền trong mắt mọi người lộ ra tràn ngập nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Một chương nhiếp địch

Tiêu Dật đối mặt Mộ Dung Thùy cuồng phong bạo vũ kiểu quyền chương oanh tạc, tùy ý địa điểm mau né đến.

"Suru suru!"

Tiêu Dật ung dung tránh thoát đầy trời chương ảnh về sau, cảm thụ trước người không khí chung quanh nóng bỏng, khó được lộ ra ít có ngưng trọng, cuối cùng để hắn có một tia chăm chú ứng đối *.

Mộ Dung Thùy nhìn thấy Tiêu Dật một lần lại một lần địa điểm né tránh đi công kích của mình, lập tức tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, giận dữ nói: "Tiểu tử, có bản lĩnh đừng một mực né tránh!"

Hắn phen này nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, điên cuồng công kích công kích, tiêu hao đại lượng nội lực, muốn biết càng là cao Đẳng Cấp Công Pháp, tiêu hao nội lực càng nhiều, cho nên Mộ Dung Thùy đều có một ít hết sạch sức lực, sắc mặt càng là một phiến ửng hồng, không thể không đứng tại chỗ thở hồng hộc.

"Làm sao? Mới đánh như thế một sẽ, cái này lại không được? Còn tưởng rằng ngươi có bao nhiêu bản sự, không nghĩ tới, nguyên lai là như thế trông thì ngon mà không dùng được, quả thực là bên ngoài tô vàng nạm ngọc, trong thối rữa, một phế vật!" Nhân nhạ nhìn Mộ Dung Thùy một chút, Tiêu Dật cười lạnh nói.

"Hừ! Mạnh miệng gia hỏa, ngươi nếu có gan thì đừng tránh a, ngươi cái phế vật này còn có tư cách nói người khác, nếu ta là phế vật, ngươi chẳng phải là phế vật cũng không bằng?" Nhìn thấy Tiêu Dật một bộ vân đạm phong khinh bộ dáng, Mộ Dung Thùy quả thực là giận không chỗ phát tiết, mình một gần chết, đánh nửa ngày, đều không làm gì được hắn, càng làm cho Mộ Dung Thùy xấu hổ đến không còn mặt mũi.

"Làm sao? Thừa nhận mình là phế vật?" Tiêu Dật có ý nhục nhã hắn, lớn tiếng nói rằng.

"Hừ! Ngươi thật sự cho rằng ta cái này liệt điểm chương là chế tạo uổng công sao? Ta đã sớm biết ngươi sẽ tránh né công kích của ta, nhưng là cho dù ngươi tránh roi công kích của ta lại có thể thế nào? Giờ phút này ngươi không khí chung quanh bên trong ẩn ẩn thù liệt điểm chi lực, chỉ cần ta một dẫn bạo, ngươi chính là muốn tránh cũng không có chỗ có thể trốn! Ha ha, thế nào, tiểu tử, không nghĩ tới ta có một chiêu này a? Lần này ta nhìn ngươi chết như thế nào!"

Mộ Dung Thùy tựa như mình bạch mình tại ngôn ngữ phía trên không chiếm được thượng phong, nói thẳng mình mưu kế của mình, đắc ý cười nói, tựa như nắm chắc thắng lợi trong tay địa đạo.

"Phế vật quả thật là phế vật, ta cho là cái gì quá không được năng lực, không chính là một tia hỏa linh chi khí sao, cái này đều có thể làm bảo, nếu như đây là ngươi đòn sát thủ, vậy ta chỉ có thể nói ngươi hết biện pháp! Trận chiến đấu này cũng không có tiếp tục nữa ý nghĩa!" Tiêu Dật chẳng thèm ngó tới địa đạo.

Thấy được Mộ Dung Thùy năng lực, lúc này, Tiêu Dật nhìn thấy trên trận bầu không khí cũng bị mình điều động không sai biệt lắm, liền biết là thời điểm kết thúc chiến đấu, cho nên Tiêu Dật liền không có ý định tiếp tục né tránh xuống dưới.

Tiêu Dật lời nói để Mộ Dung Thùy vững sờ, còn cho là mình nghe lầm, nói đùa cái gì, thật sự cho rằng cái này liệt điểm chương lực là tùy tiện một cái a miên a cầu liền có thể không nhìn đâu.

Đồng dạng, mọi người chung quanh cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Dật, đặc biệt là vị lão giả kia, giờ phút này lão giả cùng Bạch Hồ không hẹn mà cùng dừng chiến đấu, lão giả bởi vì tự mình tu luyện liệt điểm chương, cho nên mười phần rõ ràng liệt điểm chương chỗ lợi hại, chính là bởi vì biết được liệt điểm chương lợi hại, mới phát giác được Tiêu Dật là nói khoác lác.

Lão giả tự nghĩ, ngay cả mình cũng không thể không nhìn liệt điểm chương chương lực, huống chi là trong mắt hắn, Tiêu Dật cái này lòng còn chưa mọc đủ tiểu tử, làm sao có thể, lão giả ngẫm lại đều cảm thấy không có khả năng.

"Ha ha! Tiểu tử thú, khoác lác cũng không làm bản nháp, tự cho là đúng gia hỏa, rất nhanh ngươi liền biết giữa chúng ta chênh lệch, mình bạch mình sai đến đến cỡ nào không hợp thói thường! Đi chết đi cho ta!" Mộ Dung Thùy gặp Tiêu Dật không có chút nào né tránh chi ý, dữ tợn địa điểm nở nụ cười phía sau bỗng nhiên phát động công kích, muốn trực tiếp đem Tiêu Dật đưa vào chỗ chết.

"Câu nói này ngươi vừa rồi cũng đã nói một lần, ta nguyên thoai hoàn trả, trọn to mắt chó của ngươi, nhìn rõ ràng ta là thế nào phá ngươi cái này liệt điểm chương lực!"

Tiêu Dật một phen nói đến Mộ Dung Thùy đỏ mặt tía tai, quả thực là nói không nên lời một câu phản đối đến, phát ra công kích về sau, chỉ có thể dùng oán hận ánh mắt trừng mắt Tiêu Dật, một bên âm thầm cầu nguyện Tiêu Dật bị mình nổ tung liệt điểm chương lực ăn mòn đốt người mà chết.

Chỉ gặp Tiêu Dật đứng giữa sân, cũng không thấy nó có bất kỳ động tác dư thừa nào, bỗng nhiên vận khởi Thiên Phệ Địa Quyết, sau một khắc, lập tức chỉ gặp Tiêu Dật bốn phía hùng hậu linh khí, giữa thiên địa các loại năng lượng, từ bốn phương tám hướng bắt đầu điên cuồng hướng hắn vọt tới, quán chú tiến Tiêu Dật bên trong thân thể, liệt điểm chương lực tự nhiên cũng không ngoại lệ, cốt bởi nó đứng mũi chịu sào, trong đó nồng nặc nhất chính là liệt điểm chương lực.

Mà theo các loại sức mạnh tự nhiên tràn vào thể nội về sau, tại Thiên Phệ Địa Quyết thu nạp luyện hóa phía dưới, các loại sức mạnh tự nhiên cấp tốc biến thành một cỗ tinh thuần lực lượng tràn vào Tiêu Dật toàn thân, bổ sung hắn tiêu hao nội lực.

Theo chung quanh cuối cùng một tia liệt điểm chương lực, không có chút nào bất luận cái gì ngoài ý muốn bị Tiêu Dật hấp thụ về sau, cứ như vậy, chung quanh phương viên trong vòng trăm thước, các loại năng lượng lập tức vì đó không còn, cơ hồ đã không tồn tại bất luận cái gì Linh Lực.

Cuối cùng, chỉ gặp Tiêu Dật đánh một ợ no nê giống như, bình yên vô sự địa điểm đứng ở nguyên địa.

Mộ Dung Thùy thấy thế, sắc mặt quá sợ hãi nói: "Ngươi. . . Cái này. . . Điều đó không có khả năng, ngươi làm như thế nào, ngươi đến tột cùng là yêu nghiệt phương nào, đến tột cùng là người hay quỷ?"

"Hừ! Chính ngươi làm không được, đừng tưởng rằng người khác cũng làm không được, thật sự cho rằng toàn người trong thiên hạ đều là giống như ngươi phế vật a, ngay cả chút chuyện nhỏ này đều làm không được sao?" Tiêu Dật cố ý khinh bỉ nói.

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi!" Mộ Dung Thùy bị Tiêu Dật chuyển a đến nói không ra lời.

"Còn không thừa nhận mình là phế vật? Vừa rồi ngươi không phải muốn đánh ta a, hiện tại ta giống như ngươi mong muốn, bắt quá ngươi đánh lâu như vậy, cũng nên đến phiên ta, trước tiếp ta một chương lại nói! Có thể tiếp được ta một chương, ta liền thừa nhận ngươi không phải phế vật!"

Tiêu Dật sau khi nói xong, liền không có cho Mộ Dung Thùy xuất thủ cơ hội, dẫn đầu động thủ, sử xuất Như Lai Thần Chương, lấy chương còn chương, Tiêu Dật muốn tại đối phương đắc ý nhất chiêu thức bên trên đánh bại đối phương, mới có thể thu được lớn nhất lực rung động.

"Ha ha! Ngươi cho rằng ngươi là ai, lại dám khẩu xuất cuồng ngôn, còn nói ta ngăn không được ngươi một chương chỉ uy, đơn giản trượt Thiên Hạ cười chê. " Mộ Dung Thùy cười nhạo nói.

Tiêu Dật cũng không trả lời, trong khoảnh khắc, chỉ gặp hắn nhắc chương xuất kích, chương phong gào thét, một chương này đánh vào trước mặt trong không khí, bỗng nhiên biến ảo xuất tiền trung hậu ba đạo chương ấn, phát ra từng đợt trầm thấp hồ hồ thanh âm, không khí đều bị xé nứt ra, từng đạo chương ấn phá không mà đi, vọt thẳng hướng Mộ Dung Thùy, chính là Như Lai Thần Chương chiêu thức.

Gặp Tiêu Dật xuất thủ, thế mà chỉ là lấy chương kinh công kích mình, Mộ Dung Thùy khoe miệng lộ ra một tia khinh thường: "Hừ, không biết tự lượng sức mình! Thật coi ta nội lực là bài trí bên trong, mặc dù vừa rồi không biết ngươi đến tột cùng là thế nào giải quyết liệt điểm chương lực, nhưng là, ngươi cho rằng phá không mà ra chỉ là chương kinh, liền có thể bài trừ ta nội lực phòng ngự sao?"

Sau khi nói xong, Mộ Dung Thùy vận khởi nội lực, bảo vệ quanh thân yếu hại, sau đó cất bước một bước, tránh ra bộ vị mấu chốt, mang theo một tia nhe răng cười, vận khởi nội lực, nắm tay đối oanh mà đi.

Oanh!

Quyền thế cùng chương kinh tương giao, phảng phất giống như Lôi Minh, phát ra một trận trầm thấp va chạm thanh âm, Mộ Dung Thùy lập tức sắc mặt

hơi đổi một chút, thân hình liền lùi lại ba bước, lúc này mới khó khăn lắm ổn định thân thể.

Đúng lúc này, Mộ Dung Thùy còn không tới kịp tăng cường phòng ngự, đạo thứ hai chương ấn liền ầm vang tới gần, lại là oanh một tiếng, Mộ Dung Thùy sắc mặt biến đổi lớn, một tiếng kêu thảm, cả người rút lui mà đi, lần này càng là liền lùi lại sáu bước, thậm chí kém chút té ngã trên đất.

Mộ Dung Thùy vừa gắng gượng qua đạo thứ hai chương kinh, còn không tới kịp thở dốc thời khắc, đạo thứ ba chương ấn liền tiếp sung mà tới, lúc này, Mộ Dung Thùy đã không có trước đó cái kia ung dung sắc mặt, mặt mũi tràn đầy bối rối, con mắt trừng lớn, tràn đầy sợ hãi, theo bản năng đưa tay ngăn cản mà đi!

Răng rắc!

Một tiếng thanh thúy đứt gãy âm thanh truyền đến về sau, chính là một trận kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Mộ Dung Thùy cả người trùng điệp hướng phía sau bay ngược mà đi, bị hung hăng đập vào một góc che trời cây khô phía trên, dọc theo thân cây trượt xuống trên mặt đất, ngã trên mặt đất, thân thể càng là không ngừng run rẩy, trong miệng phát ra tê tâm liệt phế kêu rên!

Hoa!

Lập tức, chung quanh tất cả mọi người trừng to mắt không thể tin nhìn xem đột nhiên xuất hiện một màn.

Chỉ là một chương mà thôi!

Chỉ lần này một quyền liền giải quyết trong mắt bọn họ thiên tài Ngũ công tử, Mộ Dung Thùy, chung quanh thoáng chốc hoàn toàn yên tĩnh.

Mộ Dung Khác cũng là ánh mắt ngưng tụ, lão giả càng là như rụng mảy, lộ ra nặng nề chi sắc.

Tiêu Dật sau khi đánh xong, đối Mộ Dung Thùy khinh thường nói rằng: "Hừ! Lần này nên biết là ai không biết tự lượng sức mình đi!"

Tiêu Dật lấy một bộ nhìn thẳng ngốc ánh mắt, cười lạnh nhìn về phía Mộ Dung Thùy, Mộ Dung Thùy tựa như cảm giác được Tiêu Dật ánh mắt, cảm nhận được đã gây xương tay phải cùng trên thân thể truyền đến đau đớn, trên mặt lập tức một phiên nóng bỏng màu đỏ bừng, cũng không biết xấu hổ vẫn là phần nộ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Dùng ít địch nhiều

"Thế nào? Trên mặt đất mát mẻ sao? Chẳng lẽ cái này chính là nguoi cái gọi là nhẹ nhõm giải quyết ta? Tốt một cái cách biệt một trời a!" Nhìn xem bị mình Như Lai Thần Chương một chương đánh ngã xuống đất bên trên Mộ Dung Thùy, Tiêu Dật châm chọc nói.

"Nguoi cái này hèn hạ vô sỉ tiểu nhân, vậy mà ẩn giấu tu vi âm toán tại ta, tính là gì bản lĩnh thật sự? Có gan nguoi cùng ta đường đường chính chính địa điểm ganh đua cao thấp, nguoi dám vẫn là không dám?" Mộ Dung Thùy bị Tiêu Dật trước mặt mọi người chế nhạo, da mặt lập tức không nhịn được, vội vàng cấp chính ta tìm lên lấy cớ, nổi giận địa điểm nói rằng.

"Chính là, nguoi cái này hỗn trưởng tiểu tử, vốn đang cho là nguoi là cái lão thực ba giao nguoi, không nghĩ tới một bụng ý nghĩ xấu, thế mà âm toán chúng ta Ngũ công tử, tính là gì anh hùng hảo hán?"

"Ngột tiểu tử kia, nguoi bắt quá là dựa vào đánh lên mới có thể may mắn hơn một chút, đừng nói là nguoi còn thật sự cho rằng chính nguoi rất có bản sự không thành?"

"Tiểu tử, dựa vào một chút hạ lưu âm mưu quỷ kế thủ thắng có gì tài ba, có loại nguoi theo chúng ta Ngũ công tử lại phân cao thấp?"

Chung quanh một đám thị vệ mồm năm miệng mười đập xong móng ngựa về sau, gặp bọn họ Ngũ công tử còn ngã trên mặt đất chưa thức dậy, ngoại trừ Mộ Dung Thiên bởi vì trông coi sói con bên ngoài, còn lại tám người vội vàng nhao nhao tiến lên, ba chân bốn cẳng chuẩn bị nâng Mộ Dung Thùy.

Mộ Dung Thùy có lẽ là cảm thấy mình bị diu dặt đứng lên yếu đi uy phong của hắn, cho nên hất ra tất cả mọi người, một mình ráng chống đỡ lấy đau đớn kịch liệt đứng lên, mặt dạn mày dày nói rằng: "Thế nào? Có dám hay không cùng ta phân cao thấp, ta không tin chờ ta nghỉ ngơi tốt về sau sẽ thua nguoi một cái tên không kinh truyền tiểu nhân vật!"

"Ha ha! Trời ạ, ta gặp qua không muốn mặt, chưa thấy qua các ngươi không biết xấu hổ như vậy, da mặt của các ngươi đơn giản so sánh vương thành tướng thành còn dày hơn, dày đến không cách nào tương tượng, chiều ngươi ý tứ này, ta còn phải chờ ngươi nghỉ ngơi xong khôi phục tốt về sau tái chiến? Ta đã lớn như vậy còn là lần đầu tiên nghe được không biết xấu hổ như vậy, thế mà còn có thể nói năng hùng hồn đầy lý lẽ địa điểm nói ra miệng, ngươi về sau dứt khoát đừng luyện võ, liền ngươi da mặt này đã là Thiên Hạ Vô Địch, không người dám đụng lên!"

Tiêu Dật phảng phất nghe được trên thế giới nhất khôi hài sự tình giống như, lớn tiếng nở nụ cười.

Tiêu Dật mỗi nói một câu, Mộ Dung Thùy sắc mặt tiện tiện thanh một phần, cuối cùng khí ngiên răng ngiên lợi, song quyền nắm chặt, một mặt gân xanh, vô cùng dữ tợn địa đạo: "Ngươi . . Ngươi đến tốt cùng là dám vẫn là không dám?"

"Chính là, tiểu tử, không dám cứ việc nói thẳng, đừng như cái nương môn giống như, lễ mà lễ mề là cái thái gì. "

"Không tệ, tiểu tử, ngươi bút tích cái gì? Không dám cứ việc nói thẳng thôi, do dự trái trướng. "

"Ai, đoàn người bót tranh cãi đi, tiểu tử kia ý vào đánh lên may mắn hơn một chút, bây giờ, bị Ngũ công tử biết phía sau tựa như là không có răng sắc Chó Điền, hần sao dám lại cùng Ngũ công tử so sánh cao thấp đâu!" Giờ khắc này, một đám thị vệ cũng là đi theo ồn ào, thừa cơ đã kích Tiêu Dật.

"Ha ha! Hôm nay thật là làm cho ta thêm kiến thức, ta đã lớn như vậy, chưa bao giờ thấy qua như thể mặt dày vô sỉ người, ngươi da mặt dày, ngươi như xưng thứ hai, Thiên Hạ không người dám xưng thứ nhất, có muốn hay không ta cho ngươi ban một cái Thiên Hạ Đệ Nhất mặt dày vô sỉ chi thường, như thế nào?" Tiêu Dật mở ra trào phúng hình thức nói.

Mộ Dung Thùy lập tức bị tức phải nói không ra một câu đầy đủ, vừa nghĩ tới mình bị một chương đánh ngã xuống đất, kếm chút roi mặt mũi bầm dập, giờ phút này lại bị châm chọc khiêu khích, quả nhiên là nổi giận vô cùng, hần nổi giận gầm lên một tiếng nói: "Tiểu tử, hôm nay ta không phải để ngươi trả giá đất không thể, đừng tưởng rằng ngươi ẩn giấu tu vi thành công ám toán ta một cái, liền có thể một mực thắng qua ta. Càng đừng tưởng rằng lão hồ không phát uy, ngươi liền thật có thể lấy ta làm con mèo bệnh! Ngươi tới, lên cho ta, ta muốn sống róc xương lóc thịt hần!"

Mà lúc này Mộ Dung Khác nhìn về phía giữa sân tu vi cao nhất lão giả, lão giả không để lại dấu vết gật gật đầu, Mộ Dung Khác lập tức liền minh bạch, lão giả là để cho mình tùy cơ ứng biến, vừa vặn lúc này Mộ Dung Thùy nói dứt lời về sau, thị vệ bên cạnh nghe vậy về sau, liền nhao nhao nhìn về phía Mộ Dung Khác.

"Ta để các ngươi lên a, các ngươi nhìn ta tứ ca làm gì? Có chuyện gì ta chịu trách nhiệm!" Mộ Dung Thùy vô cùng nổi giận nói.

Mộ Dung Khác nghe được Mộ Dung Thùy nói ra lời này về sau, không biết vì cái gì, trong lòng lập tức thờ dài một hơi, nếu để cho chính hần trực tiếp đối mặt Tiêu Dật, hần cũng không nhiều tin tưởng vững chắc, lúc này, Mộ Dung Khác gặp đồng đạo thị vệ nhìn mình, cũng không phản đối, cũng không ủng hộ, chỉ là đứng đấy không nói lời nào.

Đồng đạo thị vệ đều là nhân tinh, há có thể không rõ Mộ Dung Khác ý tứ, huống chi có Mộ Dung Thùy thúc giục, liền nhao nhao hướng Tiêu Dật nhào tới.

"Ta còn tưởng rằng ngươi là có cái gì đảm lượng dám cùng ta ganh đua cao thấp, nguyên lai chỉ là ý vào người đồng thể mạnh, lấy chúng lần ít a?" Tiêu Dật cười lạnh nói.

Mộ Dung Thùy khoát tay, nói: "Các ngươi trước cho ta tạm dừng một cái, làm sao, tiểu tử, sợ? Chỉ cần ngươi bây giờ quỳ xuống để xin tha, nói không chừng ta một cao hứng, liền bỏ qua ngươi!"

Đồng đạo thị vệ dừng bước về sau, nhao nhao âm hiểm cười mà nhìn xem Tiêu Dật, từng cái không có hảo ý cười không ngừng.

"Không phải ta nói các ngươi, tha thứ ta nói thẳng, trong mắt ta, ngươi chờ mọi người ở đây đều là rác rưởi. " Tiêu Dật âm vang hữu lực địa điểm đáp lại, thanh âm cũng không lớn, nhưng mỗi chữ mỗi câu truyền nhân mọi người chung quanh trong tai, vô cùng rõ ràng.

Ở đây trừ Tiêu Dật bên ngoài đám người, nhao nhao biến sắc, đồng đạo thị vệ càng là găm thét liên tục.

"Ha ha, làm sao, các ngươi không phục sao?"

Đối mặt đám người vây công, Tiêu Dật thông dong cười một tiếng, sau đó giương mắt lên nhìn, từng cái đảo qua ở đây tám tên thị vệ, sau đó nhìn về phía Mộ Dung Khác, nhìn lướt qua cái kia tốt Hậu Thiên tăng tám thị vệ Mộ Dung Thiên, tiếp theo ánh mắt xẹt qua lão giả kia, cuối cùng nhìn về phía Mộ Dung Thùy nói rằng: "Xem ra các ngươi từng cái đối ta đều rất khó chịu đáng về, đã như vậy, vậy các ngươi liền cùng lên đi, có một cái tính một cái, vừa vặn tiết kiệm thời gian của ta, dứt khoát duy nhất một lần giải quyết!"

"Cái gì, ngươi, ngươi muốn mình một cái đánh chúng ta toàn bộ?" Mộ Dung Thùy vốn cho rằng Tiêu Dật sẽ cầu xin tha thứ, ai có thể nghĩ đến lại là cái này vừa ra, chờ nói người bên ngoài, liền ngay cả chính hần đều thất kinh.

"Tiểu tử này là điên rồi sao? Hần cho là hần là ai? Một cái đánh chín cái, thật coi chúng ta đều là yếu gà đâu!"

"Có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục, tiểu tử này quả thực là nhục người quá đáng, nhất định phải giáo huấn hần một phen. "

"Không tệ, tiểu oa nhi này vậy mà công nhiên lăng nhục chúng ta, không bạo đánh cho hần một trận, khó xuất ta cái này một ngụm ác khí. "

"Người tiểu tử này vừa mình muốn chết, chúng ta liền thành toàn người, nếu không, nan giải mối hận trong lòng ta! Cho ta cùng tiến lên! Lần này ta muốn để hắc biến bông hoa vì cái gì hồng như vậy!" Mộ Dung Thùy cuối cùng nghiêm nghị nói.

"Một đám yếu gà, hôm nay ta liền để các người nhìn xem, cái gì gọi là chân chính chênh lệch, trước thực lực tuyệt đối, số lượng nhiều ít đã không có bất cứ ý nghĩa gì!" Tiêu Dật bá khí bên cạnh để lộ địa đạo, lại một lần nữa đem Mộ Dung Thùy đối với hắc biến đã nói ra trả về trở về.

Mộ Dung Thùy nghe nói lời ấy về sau, quả nhiên thẹn quá hoá giận, nổi giận cùng tại đông đảo thị vệ về sau, công về phía Tiêu Dật.

Tiêu Dật thấy thế, không còn tiếp tục giấu dốt, lập tức hai tay tề xuất, ngón tay gầy liên tục, chính là Thập Mạch Thần Kiếm, chỉ gặp mười đạo Vô Hình Kiếm Khí cấp tốc bắn ra.

"Thời tiết là tốt như vậy, các người là tảo bạo như vậy, đã như vậy, vậy ta thuận tiện tốt dạy các người một phen đạo lý làm người! Cho ta bên trong!"

Tiêu Dật búng tay một cái, lời còn chưa dứt, giữa sân tám tên thị vệ cùng Mộ Dung Thùy cổ tay nhao nhao bị Vô Hình Kiếm Khí trúng, bị đau, từng cái vũ khí trong tay nhao nhao rơi xuống đất, mà cuối cùng một đạo Vô Hình Kiếm Khí, bắn về phía vây khốn sói con Mộ Dung Thiên, Mộ Dung Thiên chỉ cảm thấy một cỗ lạnh thấu xương kiếm khí phá không mà đến, còn không tới kịp phòng ngự, liền bị kiếm khí đánh trúng, bàn tay bị đau, bắt lấy sói con ngón tay lập tức buông ra.

Sói con reo hò địa điểm kêu một tiếng về sau, một vênh lên rẽ ngang địa điểm chạy về phía Lang Vương bên người.

Đám người giật mình nhìn xem Tiêu Dật, không người dám ngăn cản sói con hành động, Mộ Dung Khác sắc mặt cũng là biến đổi, mà lão giả giờ khắc này tâm tình trở nên càng thêm trở nên nặng nề.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Tâm tính chuyển biến

"Hỗn đản, ta liền không tin vào ma quỷ, thật coi là ăn chắc ta không thành. Mộ Dung Thiên, người cũng cho ta bên trên, đều lắng lấy làm gì, cho ta cùng tiến lên!" Mộ Dung Thùy điên cuồng địa điểm hò hét nói.

"Không tệ, Ngũ công tử nói rất đúng, ta cũng không tin đối mặt chúng ta nhiều người như vậy, tiểu tử này còn có thể bay lên trời, coi như hắc biến có Hậu Thiên tăng chín thực lực, đối mặt chúng ta chín cái Hậu Thiên tăng bảy, cộng thêm có được Hậu Thiên tăng tám thực lực Mộ Dung Thiên thị vệ trưởng, coi như chiến lực của hắc biến lại thể nào biến thái, chỉ sợ cũng chỉ có một con đường chết!"

"Đúng, đoàn người cùng tiến lên, hướng chi, lui một vạn bước nói, có Hậu Thiên mười tầng đỉnh phong cảnh giới tộc lão áp trận, chúng ta sợ cái gì? Chẳng lẽ lại tiểu tử này so sánh tộc lão còn lợi hại hơn không tệ, coi như hắc biến đánh trong bụng mẹ luyện công, cũng không có khả năng đến Hậu Thiên mười tầng đỉnh phong cảnh giới, vừa tiểu tử này không nói giang hồ quy củ, lập đi lập lại nhiều lần địa điểm đánh lên chúng ta, chúng ta cũng không cần khách khí với hắc biến, mọi người cùng nhau luân hắc biến!"

"Tốt, không nên cùng hắc biến nói nhảm, tiểu tử này không phải có thể tránh a, chúng ta làm thành một vòng công đi lên, nhìn hắc biến còn thể nào tránh. Mộ Dung Thiên thị vệ trưởng, người còn không cho ta bên trên?" Mộ Dung Thùy cuối cùng giải quyết dứt khoát, ra lệnh.

Mộ Dung Thiên mặc dù giật mình Tiêu Dật kiếm khí, nhưng là giờ phút này cũng dung không được hắc biến suy nghĩ nhiều, Mộ Dung Thùy mệnh lệnh hắc biến không thể không nghe, cho nên rất nhanh cũng gia nhập công kích trong đội ngũ.

Lập tức, mười người tạo thành một vòng, rất nhanh liền đem Tiêu Dật vây quanh ở giữa sân, phòng ngừa hắc biến lần nữa tránh né đám người công kích, sau đó từ từ nhỏ dần lấy vòng vây.

Từng cái chuông phong lăng liệt, phát ra mình có thể phát ra kinh khí mạnh mẽ nhất công về phía Tiêu Dật, lúc này, chung quanh chuông kinh tả tả hữu hữu, từ trên xuống dưới hướng Tiêu Dật đập vào mặt mà đi.

"Hừ! Một đám người ô hợp, không biết trời cao đất rộng, hôm nay Tiểu Gia liền để các người biết thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân đạo lý, đã các người mình tự tìm phiền phức, Tiểu Gia cũng liền để các người mở mắt một chút!"

Tiêu Dật hét lớn một tiếng, lập tức khởi xướng Thiết Quyền Vô Song Thiên Phú, Như Lai Thần Chuông càng là ứng thanh mà xuất, trước người một đạo xen vào hữu hình cùng vô hình ở giữa chuông âm hoành không xuất thế, hung hăng hướng những thị vệ kia nhóm đánh tới.

"Phá cho ta!" Một người thị vệ nhảy lên thật cao, trong tay nắm đầm lông lạnh một đạo vô hình quang mang, chính là nó thôi phát xuất toàn thân nội lực

sinh ra quyền cương, sau đó hung hăng hướng Như Lai Thần Chưởng chưởng ấn đâm tới một quyền.

"Oanh!"

Mãnh liệt chưởng kinh cùng quyền cương sinh ra va chạm kịch liệt, một tiếng tiếng nổ mạnh vang lên, sau đó một đạo thanh thúy tiếng xương nứt truyền đến, chỉ gặp người thị vệ kia vền vền chỉ là để chưởng ấn hơi ngừng lại một chút, liền bị chưởng ấn bên trong kinh khí vô hình đánh bay, cả người bay ngược mà xuất, xương tay đứt gãy không nói, trên lồng ngực của hắn, thỉnh thoảng xuất hiện một đạo năm ngón tay chưởng ấn, một chưởng này thật sâu khác ở trên lồng ngực của hắn.

"A!"

Thị vệ phát ra một tiếng hét thảm, hiển nhiên, tại Tiêu Dật Như Lai Thần Chưởng oanh kích dưới, liền đã bị trọng thương, lập tức đã mất đi sức chiến đấu.

Nên thị vệ phát ra tiếng kêu thảm thiết, lập tức khiến người khác kinh hồn táng đảm, mà người thị vệ kia thụ thương cũng không để cho Mộ Dung Thùy sinh ra bất luận cái gì đồng tình chi tâm, Mộ Dung Thùy song mi khóa chặt, nhủu mày không thôi, thậm chí nghĩ đến một chiêu liền trọng thương một người thị vệ, xem ra gia hỏa này so với hắn dự liệu còn khó khăn hơn!

Bất quá cho dù dạng này, những thị vệ này cũng không có người vì vậy mà lui lại, tiếp tục hướng Tiêu Dật phát khởi tấn công, từng đạo chưởng kinh trong rừng rậm giăng khắp nơi, trong đó khí kinh đủ nhất chính là một đạo liệt điểm chưởng kinh cùng một đạo Hàn Băng Chưởng kinh, trong đó Hàn Băng Chưởng kinh chính là có được Hậu Thiên tăng tám tu vi thị vệ trưởng Mộ Dung Thiên phát ra.

Lập tức, trong không khí kinh khí bốn phía, trên mặt đất, trên cành cây, khắp nơi lưu lại từng đạo thật sâu vết tích.

Mà lúc này Tiêu Dật trên bàn tay lóe ra dị dạng quang mang, viên mãn Như Ảnh Tùy Hình phát động về sau, bọn thị vệ hoàn toàn theo không kịp Tiêu Dật tốc độ, bọn hắn công kích, chưa có rơi xuống trên người hắn, Tiêu Dật lúc này liền giống như quý mị, mỗi phát ra một chưởng, liền có một người thị vệ phát ra một trận kêu thảm.

Có khổ cực gia hỏa, bị Tiêu Dật đánh trúng phía sau không cần thận phát động Hóa Công * Thiên Phú, lập tức nội lực bị hấp thụ không nói, còn bị vĩnh cửu hóa đi một bộ phận nội lực, càng có thậm chí, trực tiếp rút xuống một cảnh giới.

Có thì là bởi vì Thiết Quyền Vô Song Thiên Phú phát động, bị Tiêu Dật một chưởng đánh thành nội thương, giờ phút này, Tiêu Dật còn là lần đầu tiên đánh cho như thể nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, mặc dù có chút khi dễ người.

Đào mắt gấp, phàm là ngành kháng Tiêu Dật công kích, đều ngã xuống đất không lên, không phải tổn thương là tàn. Giữa sân cuối cùng chỉ còn lại Mộ Dung Thùy một người đứng vững, đây là Tiêu Dật đặc biệt lưu lại hậu quả, ngay cả Hậu Thiên tăng tám cảnh giới Mộ Dung Thiên đều không ngoại lệ, bị Tiêu Dật một chưởng đánh bay, căn bản cũng không phải là Tiêu Dật địch.

Mộ Dung Thiên nguyên bản còn muốn dựa vào Hàn Băng Chưởng lực uy hiếp một phen Tiêu Dật, chỉ tiếc Tiêu Dật hàn băng chân quyết sớm đã Viên Mãn, mặc dù bị Thôn Thiên Phệ Địa Quyết rửa đi Kỹ Năng, nhưng là đối với Hàn Băng Chưởng kinh có thể nói là vô cùng quen thuộc, không đến một hiệp, Mộ Dung Thiên so sánh cái khác thị vệ ngược lại đến chỉ nhanh không chậm.

Lúc này giữa sân đông đảo thị vệ sau khi ngã xuống đất, nhao nhao tra nhìn thương thế của mình, từng cái kêu rên không thôi.

"Hỗn đản! Tiểu tử này làm sao lợi hại như vậy?" Lúc này Mộ Dung Thùy phiền muộn không nói, một người lẻ loi trợ trợ địa điểm đứng giữa sân, lần thứ nhất cảm giác được sợ hãi.

"Thế nào? Còn muốn tiếp tục đánh sao?" Tiêu Dật bốp bốp nắm tay, đối Mộ Dung Thùy cười lạnh nói.

Mộ Dung Thùy nhìn thấy Tiêu Dật một bộ không có hảo ý bộ dáng, lập tức run lên trong lòng, vội vàng dùng ánh mắt cầu trợ nhìn về phía lão giả, gọi: "Tộc lão, cứu ta!"

"Ha ha! Lúc này muốn cầu cứu, đã chậm, ngươi cho rằng ta đặc địa lưu ngươi ở trong sân làm gì?" Tiêu Dật cười to nói. Trước đó bởi vì không cùng người đánh cho kịch liệt như vậy qua, không biết mình đến tột cùng ở vào dạng gì trình độ, dù sao Thâm Tra Thuật kết quả dò xét chỉ có thể làm một cái cơ bản tham khảo, không thử không biết, một trận làm xuống đến, Tiêu Dật rốt cục đối thực lực của mình có sự tự tin mạnh mẽ.

Một trận, có thể nói là đánh thống khoái phi thường; một trận, đánh ra Tiêu Dật sự tự tin mạnh mẽ; một trận, để Tiêu Dật bước vào chân chính Vô Giới điện đường; một trận, cũng triệt để để Tiêu Dật từ tiền thế một cái bình thường một game tâm thái, triệt để phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Thiên Hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên, tự tin tự cường chính là Tiêu Dật lập thân căn bản. Chính như kiếp trước một vị vĩ nhân nói tới: "Hồi mặt đất bao la, cuộc đời thăng trầm, số người phong lưu, còn nhìn hôm nay!"

Suy nghĩ thông suốt về sau, Tiêu Dật bỗng nhiên tản mát ra một cỗ khí thế cường đại, bên ngoài sân lão giả trong lòng lập tức giật mình, nếu như nói vừa rồi Tiêu Dật giống như là một thanh bị vô kiếm bao trùm lợi kiếm, giấu ở đây người phong mang, giờ phút này thì giống như lợi kiếm ra khỏi vỏ, chột lóe tài năng.

"Ha ha! Ta đến cùng!" Tiêu Dật cười lớn một tiếng, liền lăng không vọt lên, giờ chưởng công hướng Mộ Dung Thùy.

Mộ Dung Thùy nhìn thấy từ Tiêu Dật trên bàn tay nổ bắn ra mà xuất mãnh liệt khí kinh, vừa nghĩ tới trước đó tất cả bị một chưởng đánh trúng thị vệ,

không có chỗ nào mà không phải là thân thụ trọng thương, liền biết một chương này lợi hại, lập tức tránh né.

"Bây giờ nghĩ tránh, đã chậm!" Tiêu Dật cười nói.

"Thù hạ lưu nhân!" Lão già thấy thế, cũng nhịn không được nữa, hét lớn một tiếng, thân hình bùng lên, chỉ gặp một đạo hoa mỹ hào quang màu đỏ, hung hăng hướng Tiêu Dật công tới, chính là dự định công nó tất cứu, vậy Nguy cứu Triệu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Chấn nhiếp cường địch

Giờ phút này, Tiêu Dật cử động, triệt để chọc giận lão già.

Lão già cả giận nói: "Người trẻ tuổi, làm người lưu một tuyến, ngày sau để nói chuyện, ngươi có chút quá!"

"Hừ! Nếu không phải ta còn thật sự có tài, lần này nếu là ta thua, ta còn có hay không mệnh tại, chỉ sợ lại là hai chuyện đi?" Đối diện lão già công kích, cảm nhận được một cỗ mãnh liệt hơn xa Mộ Dung Thùy mấy lần Liệt Diễm Chương lực, Tiêu Dật không chút nào yếu thế cũng không từng lui lại nửa bước.

Huống chi Tiêu Dật Vô Tương Thần Công lúc đầu có thể bắt chước Thiên Hạ bất luận cái gì võ học chiêu thức, thấy một lần là mình, một học là thông. Tăng thêm có hàn băng chân quyết nội tình, mặc dù không có tu luyện qua bất luận cái gì Hàn Băng Chương pháp, nhưng là vừa rồi cùng Mộ Dung Thiên giao thủ, sớm đã xem thấu đối Phương Hàn Băng chương chiêu thức.

Cho nên mô phỏng đã dậy chưa mấy may độ khó, chỉ gặp Tiêu Dật vận khởi Vô Tương Thần Công, lấy hàn băng chi lực đối Liệt Diễm Chương lực, thoáng chốc, hàn băng cùng liệt hòa phát ra kịch liệt bạo tạc.

"Oanh!"

Chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn, lập tức, hai người đồng thời cảm nhận được một cỗ lực lượng khổng lồ từ trong lúc nổ tung đánh tới. Tiêu Dật cùng lão già cũng không khỏi mình chủ địa điểm thối lui.

Một kích này, hai người vậy mà cân sức ngang tài. Mà Mộ Dung Thùy nhìn thấy cái này cơ hội, hai mắt tỏa sáng, thì cơ linh địa điểm né tránh tại lão già phía sau, trong lòng lúc này mới an tâm một chút.

Mộ Dung Thùy lúc này nhìn thấy Mộ Dung Khác còn tại đằng sau xem kịch, bận bịu tức giận quát: "Mộ Dung Khác, ngươi là thật muốn làm cho ta vào chỗ chết sao? Gặp ta nguy hiểm thế mà không xuất thủ cứu giúp!"

"Ngũ đệ, ngươi trước lãnh tình một chút, thực lực của ta còn không bằng ngươi, ngươi cũng không là đối thủ, huống chi là ta, huống chi, đây không phải có tộc lão a, an tâm chờ đợi, chúng ta chậm đợi kết quả chính là!" Mộ Dung Khác không hờn không giận địa đạo.

"Ngươi. . . Hừ!" Có lẽ là cảm thấy mình nói không lại Mộ Dung Khác, Mộ Dung Thùy liền không nói thêm gì nữa, an tâm địa điểm ở một bên khôi phục nội lực.

Tiêu Dật thấy thế cũng không khỏi tiếc rằng thờ dài, không có cách, Hậu Thiên mười tầng đỉnh phong cảnh giới Vô Giả, không thể không khiến hắn toàn lực ứng phó, không dám có chút lười biếng.

"Hàn Băng Chương, người trẻ tuổi, ngươi vận khí không tệ, không nghĩ tới ngươi thế mà biết Hàn Băng Chương!" Lão già không nghĩ tới mình tám thành nội lực một kích, thế mà không có đối Tiêu Dật tạo thành bất cứ thương tổn gì, còn bị đối phương một đạo Hàn Băng Chương lực triệt tiêu, trong lòng vô ý thức coi là đối phương chỉ là trùng hợp biết Hàn Băng Chương mà thôi.

"Hừ! Chớ nói chỉ là Hàn Băng Chương, chính là Liệt Diễm Chương ta cũng biết!" Thừa dịp vừa rồi một kích cơ hội, Tiêu Dật rất cực thăm dò Liệt Diễm Chương chiêu thức, cho nên mười phần trấn định địa đạo.

"Hừ! Điều đó không có khả năng, Liệt Diễm Chương chính là chúng ta Mộ Dung thị độc môn tuyệt học, không phải Mộ Dung nhất tộc người, ngay cả tu luyện được tư cách đều không có, ngươi lại làm sao có thể biết tu được Liệt Diễm Chương!" Lão già hừ lạnh một tiếng, hoàn toàn không tin nói.

"Thiên Hạ chi lớn, không thiếu cái lạ, ngươi chưa thấy qua, cũng không đại biểu liền không có, huống chi, đây không phải có các ngươi Ngũ công tử cùng ngươi chuyên môn đang dạy ta a?" Tiêu Dật khinh thường nói.

"Cái gì? Không có khả năng, chẳng lẽ lại nguoi ngu ý, Hàn Băng Chương đúng là nguoi học trộm Mộ Dung Thiên không thành?" Lão giả không cách nào tin đạo, nếu thật sự là như thế, vậy cũng thật là đáng sợ.

"Cái gì học trộm, nói khó nghe như vậy, Tiểu Gia quang minh chính đại tham khảo, hiểu không!" Tiêu Dật trả lời, lúc đầu nếu không có cụ thể hành công lộ tuyến, Tiêu Dật cũng vô pháp thi triển Liệt Diễm Chương cùng Hàn Băng Chương, nhưng là ai bảo Tiêu Dật có hàn băng chân quyết đặt cơ sở, thi triển Hàn Băng Chương càng là không uổng phí phá hủy chỉ lực, về phần Liệt Diễm Chương, Tiêu Dật cảm nhận được trong đó thuộc tính phía sau lập tức liền hiểu.

Muốn biết Tiêu Dật Sinh Tử Lục Dương Chương chính là vận dụng âm hàn cùng viêm dương hai loại âm dương khác biệt nội kinh không có con đường thứ hai, viên mãn Sinh Tử Lục Dương Chương càng là có thể một chương vận dương cương chỉ khí, một chương vận âm nhu chỉ lực.

Giờ phút này Tiêu Dật phát hiện lão giả khó chơi về sau, vì đưa đến lớn nhất chấn nhiếp tác dụng, cho nên do đó nói chuyện, bởi vì thi triển cái khác công phu, cho dù là Như Lai Thần Chương, cũng không có dạng này tới rung động.

Huống chi nếu là thi triển tối cao Đẳng Cấp Như Lai Thần Chương, nội lực tiêu hao cũng càng lớn, giờ phút này cùng lão giả đối chiến, nếu là đánh lâu phía dưới, không thể thủ thắng lời nói, thì thua không nghi ngờ.

Dù sao Tiêu Dật nội lực không có lão giả thâm hậu, mà lại mặc dù có Tiểu Hoàn Đan bổ sung nội lực, nhưng là không chừng đối phương cũng có cái khác liều mạng thủ đoạn.

"Hừ! Có phải hay không thử qua liền biết, lại tiếp ta một chiêu!" Lần này lão giả sau khi nói xong, liền vận khởi chín thành nội lực, thể tất yếu kiểm tra xong Tiêu Dật cực hạn.

Nhưng là, lão giả chương lực chưa phát ra, Tiêu Dật liền tại nguyên chỗ không thấy bóng dáng.

Nguyên lai, Tiêu Dật tại lão giả trước đó, cả người biến thành một đạo Ảnh Tử kiểu một bước lên trời, nguyên địa vền vền chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh tại nguyên chỗ. Giữa không trung truyền đến một thanh âm: "Như nguoi mong muốn!"

Tiêu Dật hừ lạnh một tiếng, chỉ gặp tốc độ của hắn đột nhiên thêm nhanh, thân thể ở giữa không trung vốn không chỗ mượn lực, nhưng là bởi vì Long Đẳng Cửu Thiên kinh công, lại không thể tưởng tượng nổi phát sinh cải biến, thân hình lần nữa lượn vòng lên cao, một lần lên cao đến hơn mười trượng, đến không cách nào tiếp tục lên cao thời điểm, sau đó mượn nhờ hạ xuống chỉ thể, phát ra tuyệt cường một kích.

Chính là lấy Thiên Sơn lục dương chương chiêu thức thi triển đi ra ẩn chứa mười thành viêm dương chỉ lực một chương, cùng Liệt Diễm Chương không có sai biệt, nhưng là càng hơn một bậc.

Lão giả thấy thế, ánh mắt ngưng tụ, không nghĩ tới Tiêu Dật tốc độ nhanh như vậy, đuổi tại mình xuất chiêu trước đó, liền một bước lên trời, mà lại càng là lấy công đổi công.

Nhìn thấy Tiêu Dật khinh công bất phàm, lão giả đã sớm nhận khinh thường tâm lý đối phương, một mặt trầm trọng ứng chiến, huống chi Tiêu Dật trước mặt thi triển chính là Liệt Diễm Chương, nhìn nó uy thế thậm chí vượt qua bản thân Liệt Diễm Chương một bậc, há có thể không thận trọng.

Dù sao Tiêu Dật lời nói không ngoa, trước đó lời nói, còn tại bên tai, một phen so sánh phía dưới, có thể nói cho lão giả lúc này nội tâm tạo thành trùng kích, không thua một vạn con thảo nê mã từ trong lòng lao nhanh gào thét mà qua, mọi loại tư vị, không cách nào nói rõ.

Giờ phút này công kích dần dần lâm, không phải do lão giả suy nghĩ nhiều, lúc đầu còn lưu một phần dư lực cũng không dám lưu thêm, lão giả giờ phút này không thể không toàn lực ứng phó.

Lão giả gặp Tiêu Dật theo tu từ rơi xuống, khí thế càng ngày càng mạnh, biết không thể nguyên địa tiếp tục ngồi chờ chết, nếu không đối phương khí thế biết đạt tới mạnh nhất, một khắc này uy lực chính là kinh thiên động địa.

Lập tức, lão giả cũng đem hết toàn lực, lấy thể sét đánh không kịp bưng tai, đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng giữa không trung Tiêu Dật phóng đi.

Chỉ gặp trong cao không, hai đạo ánh sáng màu đỏ, phân biệt từ hai người trên tay trở hết tài năng, lúc này, hai người khí thế mở ra hoàn toàn, một đạo vô hình gọn sóng hướng bốn phía tán đi, chung quanh đại thụ che trời lập tức nhao nhao giống như là bị ép loạn liễu yếu giống như, cong xuống tới.

Tiêu Dật mặc dù cảnh giới so sánh lão giả thấp một chút, nhưng là, giờ phút này bởi vì quán tính hạ xông, chương kinh bên trong xen lẫn to lớn lực trùng kích, so sánh lão giả còn muốn vượt qua xông lên chỉ thể lực cản, phát ra chương kinh chỉ mạnh không yếu.

"Ầm ầm!"

Rốt cục, hai đạo chương kinh giao tiếp ở cùng nhau, giữa không trung truyền đến thanh âm ừng ừng, phảng phất tiếng sấm.

"Oanh!"

Ngập trời khí lãng sóng xung kích, hung hăng hướng bốn phía truyền đi, lực lượng khổng lồ, khiến cho bốn phía đại thụ giống như là bị cắt, nhao nhao bị gãy rơi xuống đất.

Mà tại va chạm thời điểm, Tiêu Dật cùng lão giả đứng mũi chịu sào, hai người riêng phần mình kêu lên một tiếng đau đớn, lập tức như bị sét đánh, có chút dừng lại về sau, hai người tiếp tục đối công. Trên bầu trời người tới ta đi, đánh thật hay không kịch liệt.

Cao thủ ở giữa giao chiến, tuyệt đối không phải giống như trong TV đập như thế, đánh cái mấy ngày mấy đêm đều không bỏ qua, coi như bọn hắn lẫn nhau thực lực tương đương, cũng tuyệt đại bộ phận đều là trong thời gian cực ngắn giải quyết chiến đấu, bởi vì những người này nắm chắc cơ hội năng lực thật sự là quá quá mạnh, chỉ cần đối phương hơi lộ ra cho dù là một chút sơ hở, một bên khác liền biết bắt lấy không thả từ đó một kích chiến thắng!

Mà lúc này Tiêu Dật cùng lão giả hai người, một cái ý vào kinh nghiệm lão đến, dị thường trầm ổn, một cái ý vào thân pháp linh hoạt, xảo trá tàn nhẫn, hai người riêng phần mình đều không có chiếm được đối phương tiện nghi.

Theo hai người từ giữa không trung tu từ rơi xuống, Tiêu Dật vốn là võ vụn quần áo bị khí lăng trùng kích đến càng thêm võ vụn không chịu nổi, khoe miệng càng là dần dần tràn ra một vết máu, mà lão giả cũng không khá hơn chút nào, phun ra một ngụm máu tươi về sau, khí thế rõ ràng yếu đi rất nhiều.

Ngay tại rơi xuống đất thời khắc, hai người giống như tâm hữu linh tê, riêng phần mình phát ra tuyệt cường một kích, chỉ nghe "Oanh" một tiếng, hai bóng người bay ngược mà xuất.

Song phương nội lực tại kịch liệt tiêu hao đồng thời, lại một lần nữa bắt phân thắng bại.

Mà lúc này mọi người chung quanh nhìn thấy Tiêu Dật lại có uy thế như thế, ngay cả tộc lão đều nại hán không sao, lại vừa nghĩ tới vừa rồi nhóm người mình còn tìm đường chết trên mặt đất đi tưu chọc đối phương, muốn nhờ rằng cộp, lập tức như cha mẹ chết, sắc mặt nhao nhao một phiến trắng bệch.

Lúc này, theo hết thảy đều kết thúc, giữa sân bầu không khí lại một lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Mà Mộ Dung Khác cũng là kinh ngạc đến bày ra xuất miệng đến, cái này còn là lần đầu tiên ở trước mặt mọi người thất thố, cốt bởi nó hoàn toàn bị Tiêu Dật chỗ hiện ra thực lực kinh ngạc đến ngay người không thôi!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 102: Trời cao biển rộng

"Thế nào, ta cái này chương lực như thế nào?" Tiêu Dật mỉm cười đối lão giả nói rằng.

"Người. . ." Lão giả quá sợ hãi, hắn vốn cho rằng Liệt Diễm Chương chính là Mộ Dung thị độc môn tuyệt học, hắn vừa nghĩ tới mình vì tu luyện môn này Công Pháp, tổn hao thời gian quả thực không ít, thật sự là hao phí năm này tháng nọ chi công. Nhưng bây giờ, không nghĩ tới thế mà bị một thiếu niên lâm trận học trộm, trong khoảnh khắc liền trò giỏi hơn thầy, hơn xa với mình, không khỏi trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Thoáng chốc ở giữa, rừng rậm bên trong yên tĩnh im ắng, liền ngay cả Mộ Dung Thùy cũng vì Tiêu Dật thiên tư cảm thấy sợ hãi, mà đám người cũng vì Tiêu Dật thực lực chấn nhiếp.

Qua thật lâu, lão giả thờ dài một tiếng, nói rằng: "Lão hủ hôm nay mới biết thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân. Lão hủ mấy chục năm khổ công, tại thiếu hiệp trong mắt thật sự là không đủ nhất sai, mà thiếu hiệp Hậu Thiên tăng tám chỉ cảnh thế mà có thể phát huy ra không thua Hậu Thiên mười tăng thực lực, đơn giản Siêu Phàm thoát thánh không phải tầm thường. Bất quá dù vậy, nếu như thiếu hiệp nếu như khẳng khẳng muốn tiếp tục cùng chúng ta Mộ Dung thị là địch, lão hủ liền liều mạng đầu này lão mệnh, cũng sẽ không để thiếu hiệp tốt hơn!"

"Lão gia hòa, ít tại Tiểu Gia trước mặt dựa lão bán lão, đến tốt cùng là ai không phải là không phân? Bây giờ thế mà càng là trả đũa, ta nói các người Mộ Dung thị chẳng lẽ một điểm đàm đương cũng không có sao? Đến tốt cùng ai đúng ai sai, người sáng suốt xem xét liền biết, các người chẳng lẽ ngay cả thừa nhận mình sai lầm dừng khí đều không có sao?" Tiêu Dật lúc đầu cười không nói, lúc này gặp lão giả muốn đứng đạo đức điểm cao áp bách mình, há có thể làm cho đối phương sính tâm như ý!

"Thiếu niên, bảo người một tiếng thiếu hiệp, là cất nhắc người, đừng không biết trời cao đất rộng, được một tác lại muốn tiến một thước, muốn biết giờ phút này, mặc dù lão hủ lúc này toàn thân nội lực còn không đến bình thường ba thành, nhưng là ta nghĩ, chỉ sợ người cũng không khá hơn chút nào, chỉ cần trôi qua nhất thời nửa khắc, người liền giống như cái kia cá ở trong lưới, chìm trong lồng! Thiếu niên, có rất nhiều chuyện là người không nghĩ tới, muốn biết chúng ta lần này đi ra ngoài, thế nhưng là mang theo sung túc được vật, khôi phục nội lực Đan Dược tuy nói không nhiều, nhưng cũng không ít!"

Lão giả nhìn xem Tiêu Dật, vừa nói bên cạnh từ trong tay áo móc ra một bình Đan Dược, ngay trước Tiêu Dật ở trước mặt làm bảo giống như, khinh khinh địa điểm rút ra nắp bình về sau, cấp tốc phục dụng lên, sau đó âm thầm cười nhìn về phía Tiêu Dật, tựa như ngụ ý lại nói: "Tiểu tử, mặc cho người gian trá ma quỷ, chung quy là quá non một chút!"

Mộ Dung Thùy thấy thế, vội vàng cười ha hả: "Tiểu tử, ngươi không nghĩ tới sao, nhìn rõ ràng, tộc lão cảm thế nhưng là ta Mộ Dung thị mật chế hồi khí tán, Thất Tinh thượng phẩm phẩm đan, chỉ sợ ngươi đã lớn như vậy đều không có gặp qua a! Cái này chính là chênh lệch, chúng ta đều là có mặt mũi có Thân Phận người có địa vị, càng thêm có đầy đủ được phẩm bổ sung, cần thuốc đều có thể găm chết ngươi, nghĩ đầu với chúng ta, ngươi còn kém xa lắm! Lần này ta nhìn ngươi chết như thế nào? Ha ha!"

"Ha ha! . . . Ngươi. . ."

Lập tức Mộ Dung Thùy tương một con bị bóp lấy cổ con vịt, thanh âm đột nhiên gián đoạn, qua nhưng mà dừng, cốt bởi lúc này Tiêu Dật không chút hoang mang làm bộ từ trong túi móc móc, sau đó từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra hoàn mỹ nhị tinh linh đan Tiêu Hoàn Đan.

Lập tức một cỗ linh đan đặc hữu linh khí tán ra, Tiêu Dật còn cố ý say mê tựa như người ngửi, phát ra một trận cảm thán nói: "Hoàn mỹ phẩm chất linh đan, Tiểu Gia cho tới bây giờ đều là do đồ ăn vật ăn! Không giống có chút có Thân Phận người có địa vị, thượng phẩm Đan Dược cũng làm bảo giống như, chính cùng nhận không ra người đồng dạng, sợ người khác cướp đi giống như. "

Tiêu Dật cái kia một bình hoàn mỹ nhị tinh linh đan vừa ra, lập tức đối chung quanh tất cả mọi người tạo thành một vạn điểm bạo kích tổn thương, Mộ Dung Thùy càng là như là nhận Trĩ Mệnh Nhất Kích, kinh ngạc há miệng ra, giật mình chỉ vào Tiêu Dật, nửa ngày không có thở ra hơi.

Lão giả lúc này sắc mặt cũng có chút ửng hồng, không biết là xấu hổ hay là sao.

Mà lúc này, Mộ Dung Khác biết mình cũng đã không thể trầm mặc đi xuống, chỉ gấp nó đi lên phía trước nói: "Vị thiếu hiệp kia nếu là trong lúc say khêu đèn xem kiêu, ngực có đôi núi ngàn vạn, làm gì trên đầu ta chờ đám người đâu?"

"A? Ta có sao?" Tiêu Dật xem thường nói.

"Lần nữa tự giới thiệu mình một chút, tại hạ Mộ Dung Khác, Yến Quốc Tứ hoàng tử, thiếu hiệp đã không giết người chi tâm, cũng cùng chúng ta Mộ Dung nhất tộc ngày xưa không oán, ngày nay không thù, không biết thiếu hiệp có gì như thế, đến tột cùng là dụng ý gì?"

"Mới nói, các ngươi vô duyên vô cớ công kích nhà ta tiểu Bạch, ta cái chủ nhân này làm khổ chủ, có phải hay không nên đòi một câu trả lời hợp lý? Các ngươi vừa không nguyện ý cho ta một cái thuyết pháp, vậy ta cũng chỉ phải mình đến đòi!" Tiêu Dật lúc này biết mình chán nản đám người mục đích đạt tới, hoàn toàn đắc thế không tha người.

"Thiếu hiệp nói có đúng không biết thật sự là cái kia Bạch Hổ a? Chỉ là, xin thứ cho tại hạ nói thẳng, thiếu hiệp lời nói, mang theo xúc nổi, thật sự là khó mà làm cho người tin phục, không biết thiếu hiệp như thế nào chứng minh ngươi cùng Bạch Hổ quan hệ?" Mộ Dung Khác lúc này còn tưởng rằng Tiêu Dật chỉ là tùy tiện mượn cớ, tìm nhóm người mình phiền phức.

"Chứng minh sao? Cái này đơn giản, tiểu Bạch, tới! Để ta nhìn ngươi làm bị thương chỗ nào không có!" Tiêu Dật đối Bạch Hổ vẫy vẫy tay nói.

Mà Bạch Hổ lúc này nhìn thấy Tiêu Dật ngoắc, cảnh giác nhìn một chút lão giả, sau đó vui sướng chạy tới Tiêu Dật bên người, vây quanh Tiêu Dật nịnh nọt.

Tiêu Dật nhìn thấy tiểu Bạch tới, thuận thế tại Bạch Hổ trên tay trên cánh một trận vuốt ve, lạng yên vận khởi Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, hấp thu phía trên liệt điểm chi lực, khiến cho Bạch Hổ không nhận được liệt điểm chi lực ăn mòn, Bạch Hổ lập tức cao hứng kêu lên.

Mọi người chung quanh thấy thế, lập tức ngạc nhiên, hoàn toàn bị Bạch Hổ hành động này lật đổ riêng phần mình thế giới quan, lại là thật, cái này Bạch Hổ thể mà thật sự là người trẻ tuổi trước mặt này sùng vật, đây quả thực không thể tưởng tượng, muốn biết Bạch Hổ lúc này ở vào biến thân trạng thái, gần so với bọn hắn tộc lão kém một bậc, có thực lực như thế thể mà biết là một cái nhân loại sùng vật, đám người xem như mở rộng tầm mắt!

Mộ Dung Khác lập tức im lặng, trong lúc nhất thời, thể mà tìm không thấy thích hợp tìm từ, chỉ có càng không ngừng gượng cười, sau đó nhìn về phía lão giả.

Mà lúc này, lão giả cũng bảo hộ ở Mộ Dung Khác bên người, nhìn xem Tiêu Dật nói: "Thôi thôi, lão hủ chưa hề bội phục qua một người, bây giờ đối tiểu huynh đệ là hoàn toàn nhìn không thấu, quả nhiên là người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đầu, lão hủ thay Ngũ công tử chờ người cảm ơn vị tiểu huynh đệ này tha mạng chi ân, đa tạ tiểu huynh đệ hạ thủ lưu tình, không biết tiểu huynh đệ sư thừa phương nào, người chỗ chỗ nào?"

"Ngươi có thể nghĩ như vậy tốt nhất, bất quá, làm sao? Muốn nghe ngóng lai lịch của ta, sau đó tốt tính toán làm sao đối phó ta sao?" Tiêu Dật cười lạnh nói.

"Đâu có đâu có, tiểu huynh đệ nói giỡn! Không nói đến tiểu huynh đệ cho dù là hơi tôn ta một bậc, nhưng là nhất thời nửa khắc ta cũng không làm gì được tiểu huynh đệ, lúc này, chỉ sợ không người là cái này Bạch Hổ đối thủ, trừ phi chúng ta sử xuất đòn sát thủ, nhưng là kể từ đó, hại người hại mình, không phải vạn bất đắc dĩ, chúng ta cũng không biết sử dụng!" Lão giả lắc lắc đầu nói.

"Ngươi có thể minh bạch không còn gì tốt hơn, nhưng là như lời ngươi nói đòn sát thủ, chỉ sợ chỉ là nói ngoa, cố ý đe dọa ta đi, không phải các ngươi chẳng phải là sớm sử dụng đi ra, có đòn sát thủ không cần, ngươi thật coi ta khờ a?" Tiêu Dật khinh thường nói.

"Không phải vậy! Thiếu hiệp, không tin ngươi nhìn, đây là chúng ta Mộ Dung hoàng thất đặc địa từ Công Thâu gia tộc hao phí món tiền khổng lồ mua sắm đặc thù bí dược, Ngũ Bộ Tán Công Tán, nghe nói là Trung Nguyên một sát thủ thể lực độc môn bí dược, nếu là vừa rồi ta thừa dịp ngươi trong lúc chiến đấu, thi triển ra này chờ bí dược, chỉ sợ ít hiệp sớm đã là dê đực làm thịt, bất quá bởi vì ta đối thiếu hiệp sớm có lòng kết giao, lúc này mới lập đi lập lại nhiều lần địa điểm nhường nhịn mà thôi!" Mộ Dung Khác sợ Tiêu Dật không tin, móc ra bí dược nói rằng.

"Có đúng không? Ngươi thật sự có hảo tâm như thế?" Tiêu Dật hồ hồ nghĩ!

Mà lúc này Mộ Dung Khác trong lòng hoàn toàn nghĩ là: "Đến một lần nếu không phải vừa rồi trên chiến trường hướng gió không đúng, thứ hai giữa các ngươi chiến đấu làm cho khí kinh bốn phía, làm cho ta cũng không dám ném loạn, nếu không ta đã sớm đánh ngã tiểu tử ngươi, còn có thể cho phép ngươi ở trước mặt ta giương oai!"

Đương nhiên, lúc này Tiêu Dật đến một lần cũng không có Độc Tâm thuật, thứ hai không có quá nhiều chú ý hướng gió, cũng không biết Mộ Dung Khác nói thật hay giả, cho nên giờ phút này cũng là đoán không ra Mộ Dung Khác trong lòng, chẳng lẽ còn thật đoan chắc ta không thành, dựa vào, thật coi ta tốt như vậy lừa gạt, vẫn là thật coi ta sẽ không giết người a?

"Thiếu hiệp nếu không tin, hoàn toàn có thể kiểm tra cái này Ngũ Bộ Tán Công Tán tác dụng, thuốc như kỳ danh, chân tài thực học, tuyệt không hư giả!" Mộ Dung Khác giờ phút này lời thề son sắt địa điểm chỉ thiên thề, khẳng định độc dược này tác dụng bất phàm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Thuận thế mà vì

Tiêu Dật suy nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không thông Mộ Dung Khác có chủ ý gì, dứt khoát lười đi nghĩ, bất quá có tiện nghi không chiếm thì phí.

Chỉ gặp Tiêu Dật lập tức đưa tay từ Mộ Dung Khác trong tay túm lấy Ngũ Bộ Tán Công Tán, tùy ý nhìn lướt qua phía sau liền bỏ vào trong túi áo lớn tiếng nói rằng: "Thuốc này ta trở về nghiên cứu một phen nhìn xem nó công hiệu có phải thật vậy hay không, bất quá ta nên chứng minh cùng đã chứng minh, tiếp xuống các ngươi có phải hay không phải cho ta một cái thuyết pháp?"

Mộ Dung Khác cho dù trong lòng có chuẩn bị cái này Ngũ Bộ Tán Công Tán lấy ra khả năng liền lấy không quay về, nhưng nhìn đến Tiêu Dật như thế nghĩa chính ngôn từ quang minh chính đại chiếm đi qua, cũng không tiện nói gì, dù sao mình gieo xuống quả nói thế nào cũng muốn nuốt xuống, ai bảo mình tìm dạng này một cái lấy có đâu.

Bất quá nghe được Tiêu Dật phía sau chỉ trích, Mộ Dung Khác lập tức không làm, chỉ nghe Mộ Dung Khác cười khan nói: "Thiếu hiệp cái này có chút gây khó cho người ta, rõ ràng là chúng ta cùng đàn sói chiến đấu, ngươi cái này Bạch Hồ đột nhiên nửa đường chạy đến làm rối, kết quả, làm cho chúng ta bên này hiện tại tổn thất nặng nề, mọi người cái đều thụ thương không nhẹ, mà trái lại thiếu hiệp thì hoàn toàn không có bất kỳ tổn thất nào, làm sao còn muốn chúng ta bồi thường đâu? Thiếu hiệp có phải hay không có chút bá đạo?"

"Các ngươi cái kia là tự tìm, trách ta sự tình gì? Nếu là ta vừa ra tới, các ngươi liền cho ta hảo hảo giải thích một phen không được sao, nhưng là luôn luôn quen thuộc cao ngạo các ngươi, cũng khinh thường cùng ta cái này tên không kinh truyền tiểu tử giải thích đi, cho dù là các ngươi không đối? Ta nói không sai chứ?" Tiêu Dật lập tức nói đến đôi phương chỗ đau!

"Cái này. . ." Mộ Dung Khác lập tức không phản bác được, nói đùa cái gì, quen thuộc nắm đầm lớn chính là đạo lý quyết định, Mộ Dung thị càng là cao cao tại thượng, cho dù mình không đối với người nào biết đi cho một người đi đường gặp giải thích?

Lại nói, muốn giải thích, đó cũng là xây dựng ở bình chờ địa vị, đôi phương mới biết mắt nhìn thẳng ngươi một chút, nếu không, ai biết để ý đến ngươi? Nếu không phải Tiêu Dật lúc này lấy bất phàm Võ Lực, cùng các loại tăng tăng lớp lớp xem xét chính là không tầm thường thủ đoạn chấn nhiếp đám người, lúc này chỉ sợ Mộ Dung Khác cũng không có kiên nhẫn cùng Tiêu Dật nói tí mĩ.

Lúc này, tại Mộ Dung Khác chờ trong lòng người, Tiêu Dật trên thân khắp nơi tràn đầy cảm giác thần bí, Bạch Hồ vì sủng, Đan Dược tùy thân, võ học phi phàm, thần bí khó lường, có thể nói là suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ tồn tại.

Tại Mộ Dung Khác chờ trong lòng người, loại người này nếu là có thể đánh qua tuyệt đối là một Bồng Tử đánh chết, không cho đôi phương bất luận cái gì xoay người cơ hội. Nhưng là nếu là một khi đánh không lại, vậy liền sớm một chút nhận thua cầu xin tha thứ, dùng tay giảng hòa mới là không hai pháp tắc sinh tồn. Dù sao, tại sinh tồn cùng tử vong ở giữa, sống sót mới là trọng yếu nhất.

Đương nhiên, về phần khí tiết cái gì, vậy cũng phải có tiết tháo mới biết có đồ vật, đối với không tiết tháo lo lắng sợ chết hạng người, cũng đừng nói chuyện gì thà chết chứ không chịu khuất phục loại hình!

Dù sao, đôi bên hấn mà nói có thể hảo hảo còn sống, ai nguyện ý đi chết đâu?

Mà lúc này, Tiêu Dật tiếp tục một năm một mười có bài bản hấn hỏi địa điểm phân tích nói: "Mặt khác, cái gì gọi là ta không có tổn thất gì? Ngươi có thể nói viên kia hoàn mỹ phẩm chất nhị tinh linh đan không phải là bởi vì các ngươi, ta mới tiêu hao hết? Còn có, các ngươi bức ta xuất thủ, làm gì cũng phải

trả một chút phí dịch vụ a? Lại có, nếu không phải ta còn có chút bản sự, chỉ sợ giờ phút này nói không chừng ta sớm đã đầu một nơi thân một nẻo, cho nên ta thế nhưng là bốc lên nguy hiểm tính mạng tại cùng các người chiến đấu, làm gì cũng phải bồi thường ta một điểm tổn thất tinh thần phí a? Cho nên, như thế tính toán, kỳ thật ta tổn thất đã phi thường lớn!"

Đến! Tình cảm hiện tại Tiêu Dật đem vừa rồi một phen sinh tử chỉ chiến nhìn thành một lần lao động vận động!

"Cái này. . . Thiếu hiệp, người đây có phải hay không là có chút lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, dạng này * trần địa điểm dọa dẫm thật được không?" Mộ Dung Khác cũng không phải người ngu, mặc dù biết phản bác khả năng không tốt, nhưng là lúc này cũng không thể tùy ý Tiêu Dật nói tiếp, nếu không chiếu cái này xu thế cuối cùng bán đứng chính mình nói không chừng đối phương đều không biết hài lòng.

"Cái gì gọi là dọa dẫm, ta đây là hợp tình hợp lý địa điểm đưa ra bồi thường, muốn biết ta một giây đồng hồ mấy chục vạn trên dưới, còn không có tính toán bởi vì các người chậm trễ ngộ công phí đâu, đã được rồi tiện nghi các người, chớ ở trước mặt ta được tiện nghi còn khoe mẽ!" Tiêu Dật tiếp tục thừa cơ truy kích nói.

"Cái này. . ." Mộ Dung Khác lập tức một mặt mộng bức, cái này lần đầu tiên lần đầu nghe nói còn có ngộ công phí, được, chiếu Tiêu Dật cái này thao thao bất tuyệt xu thế nói không chừng còn có càng nhiều.

Mộ Dung Khác vội vàng nói rằng: "Thiếu hiệp dứt khoát nói thẳng đi, rốt cuộc muốn chúng ta như thế nào làm, người mới hài lòng?"

Lúc này Mộ Dung Khác hoàn toàn một bộ mặc người chém giết dáng vẻ, về phần chung quanh người, sớm đã tập thể hóa đá, đối bọn hắn những này chỉ biết có thể sử dụng Vô Lực giải quyết liên tục tuyệt không dùng trí nhớ giải quyết người mà nói, còn thật có chút khó khăn bọn hắn.

"Dạng này, chỉ cần các người có thể bồi thường hai ta khóa hoàn mỹ phẩm chất nhị tinh linh đan, việc này chúng ta liền thanh toán xong, như thế nào?" Tiêu Dật thấy thế, biết trừu chọc không sai biệt lắm, ra vẻ hào phóng địa đạo.

"Cái này. . ." Mộ Dung Khác lập tức làm khó.

"Làm sao? Cái này cũng không được, vậy cũng không được, các người đến cùng muốn như thế nào? Nếu không liền tiếp tục đấu qua lại nói? Không nói chuyện được nói trước, lần này ta cũng không biết ham chiến, tốc độ của ta tin tưởng các người có hiểu rõ nhất định, thật muốn đánh. . ." Tiêu Dật uy hiếp nói.

"Thiếu hiệp, không phải chúng ta không bồi thường, thật sự là hoàn mỹ phẩm chất Đan Dược, vẫn là nhị tinh linh đan, quả thực là giá trên trời khó cầu a! Thứ này căn bản không phải có tiền liền có thể mua được, đừng nói là hai viên, chính là một viên, chúng ta cũng không bỏ ra nổi đến a, mặc dù ta không biết thiếu hiệp từ đâu tới hoàn mỹ phẩm chất Đan Dược, nhưng là ta tin tưởng thiếu hiệp Đan Dược cũng không nhiều a?" Mộ Dung Khác một mặt cười khổ nói.

"Các người không phải tai to mặt lớn có Thân Phận người có địa vị a? Những vật này đều không lấy được?" Tiêu Dật nhướn mày nói.

"Không phải không lấy được, là căn bản không biết nào có a? Thiếu hiệp nếu không tin, ta dám nhìn trời lập thệ ta lời nói không ngoa, nếu không thân tử hồn diệt. Muốn biết cái này Nam Hoang chi địa, linh đan mặc dù ngẫu nhiên cũng sẽ có một chút, nhưng là tối cao cũng là mới cực phẩm phẩm chất, về phần hoàn mỹ phẩm chất, căn bản liền chưa nghe nói qua, chúng ta đến nơi nào đi làm, lại không thể trống rỗng biến ra?" Mộ Dung Khác lập tức chỉ thiên thề giải thích nói.

"Cái này cũng không được, vậy cũng không được, người có phải hay không đang cố ý tiêu khiển ta đây? Các người không phải Hoàng Gia tử đệ sao? Vẫn là hoàng thất nước Yên đâu? Vẫn là có Thân Phận người có địa vị đâu?" Tiêu Dật một mặt không tin bộ dáng nói.

"Chỗ nào, đây chẳng qua là Ngũ đệ cùng thiếu hiệp ra một cái nho nhỏ trò đùa, đúng, chính là một trò đùa mà thôi! Nếu như mà có, chúng ta tuyệt không hai lời chấp tay dâng lên, về phần cái này không có đồ vật, thiếu hiệp chính là giết chúng ta, cũng vẫn là không có a!"

Mộ Dung Khác vừa nghĩ tới Tiêu Dật loại kia quý mị tốc độ khủng khiếp, nếu thật là lần nữa chiến đấu, đối phương nếu là bắt đầu chơi du kích chiến, chỉ sợ nhiều người như vậy, ngoại trừ tộc lão bên ngoài, không có một cái nào dám nói mình có thể an toàn trở về. Huống chi, nếu đây là thật sự là ta Yên Quốc Viêm Long vương thành, há có thể mặc cho người lớn lối như thế?

Nhưng là lúc này người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, Mộ Dung Khác chỉ có càng không ngừng gượng cười, bồi lên không phải!

Mà lão giả sớm liền nghĩ minh bạch đạo lý này, cho nên ở bên cạnh một mực không nói gì, không có cách, lúc này Tiêu Dật sớm đã hồi phục nội lực, một nửa khí thế khóa chặt tại lão giả trên thân.

Lão giả một phen cảm ứng xuống, phát hiện đối phương nội lực cùng khí thế tạm thời đều cao hơn chính mình, không nghĩ tới Tiêu Dật nội lực khôi phục nhanh như vậy, lập tức nghĩ đến đối phương hoàn mỹ phẩm chất Đan Dược, trong lòng thầm than: "Không hổ là hoàn mỹ phẩm chất linh đan, công hiệu đúng là bất phàm như thế!"

Chương 104: Tìm người bố cáo

Lúc này, ánh nắng xuyên thấu qua lưa thưa cành lá trút xuống xuống tới, sán thác trên mặt đất pha tạp bóng cây, Như Yên như sương, cái kia một sợi quang huy chiếu xạ tại Tiêu Dật trên mặt, cho chung quanh chúng nhân trong lòng, lần nữa thêm vào một tấm khăn che mặt bí ẩn.

"Thiếu hiệp, ngươi nhìn không bằng dứt khoát một chút nói thẳng đi, ngươi đến cùng muốn như thế nào mới có thể hài lòng?" Lúc này Mộ Dung Khác hoàn toàn một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi đáng vẻ, khăn trương nhìn chăm chăm Tiêu Dật.

Tiêu Dật chứa rất khó khăn dương đáng vẻ, thờ dài một hơi, suy nghĩ phiền khác, nhẹ giọng rung động nói: "Như vậy đi, ta cũng không làm khó ngươi nhóm, các ngươi không phải luôn miệng nói mình là cái gì hoàng thất nước Yên tử đệ a, đã các ngươi đều là có Thân Phận người có địa vị, như vậy, giúp ta tìm một người hẳn không phải là rất khó a?"

"Nhìn thiếu hiệp khăn trương như vậy bộ đáng, hẳn là người này đối thiếu hiệp rất trọng yếu?" Mộ Dung Khác tâm tư phi thường mẫn cảm, Tiêu Dật biến hóa, lập tức nhìn ở trong mắt, kể thượng tâm đầu.

"Không tệ!" Tiêu Dật khẳng định nói.

"Chẳng lẽ thiếu hiệp liền không sợ chúng ta tìm tới người này phía sau cầm người này uy hiếp thiếu hiệp ngươi?" Mộ Dung Khác hỏi dò.

"Các ngươi đều có thể thử một lần!" Tiêu Dật giờ khắc này toàn thân trên dưới tràn đầy tự tin, nói đùa, chỉ cần thời gian một năm, mình liền có thể tiến vào Tiên Thiên cảnh giới, cái này Nam Hoang mặc dù lớn, còn không phải mặc cho mình tung hoành? Chỉ ít tại nhân loại quốc gia là như thế! Về phần thâm cốc hàn đàm dưới đáy đầu kia sắp tiến giai cự mạng, Tiêu Dật hiện tại là kính nhi viễn chi!

"Thiếu hiệp chẳng lẽ ngay cả ta Đại Yên Quốc Tiên Thiên cảnh giới đến cao thủ đều không sợ?" Mộ Dung Khác tiếp tục thăm dò Tiêu Dật nội tình.

"Cảnh giới Tiên Thiên mà thôi, ta sợ cái gì? Ta nói, các ngươi đều có thể thử một lần, nhưng là điều kiện tiên quyết là không phải muốn trước giúp ta đem người tìm tới?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

"Tốt vừa thiếu hiệp có tự tin như vậy, ta Mộ Dung Khác cũng không phải loại người cổ hủ, không biết thiếu hiệp cần tìm đến tột cùng là người phương nào?" Mộ Dung Khác trong lòng cũng rất tò mò, đến tột cùng là người phương nào khiến cho đối phương coi trọng như thế, cũng chỉ là đưa ra đơn giản như vậy điều kiện.

"Ta cũng không biết nàng hiện tại là người phương nào!" Tiêu Dật tràn ngập hồi ức địa đạo.

"Ân? Thiếu hiệp đừng bắt ta làm trò cười, cứ như vậy, ngươi để chúng ta làm sao tìm kiếm?" Mộ Dung Khác sắc mặt lập tức khó nhìn lên, nghĩ thầm, quả nhiên, vốn cho rằng vẫn là một chuyện đơn giản, xem ra cũng không phải đơn giản như vậy.

"Không, ta thật không biết nàng bây giờ là ai, kêu cái gì? Nhưng là ta biết nàng đã từng tên họ là gì!" Tiêu Dật cảm thán địa đạo.

"Thiếu hiệp có ý tứ là, cái kia thiếu hiệp tìm kiếm người, đã từng dùng chỉ là dùng tên giả, về phần đối phương tên thật, thiếu hiệp thì hoàn toàn hoàn toàn không biết gì cả?" Mộ Dung Khác nào đại động ra, nghi ngờ hỏi.

"Có thể nói như vậy! Ngươi vẫn là có chút khôn vặt nha, trước đó làm sao như vậy không sáng suốt đâu?" Tiêu Dật nhẹ gật đầu, khẳng định nói.

"Thiếu hiệp, cái này cũng không quan trọng, không biết thiếu hiệp phải chăng nhớ kỹ đối phương tướng mạo đặc thù, chỉ cần mời Đan Thanh cao thủ căn cứ thiếu hiệp miêu tả vẽ xuất thân hình của đối phương diện mạo, chúng ta cũng có thể làm theo y chang!" Mộ Dung Khác nhắc nhở, trong lòng nghĩ thì là Quý biết ngươi tiểu tử này giả heo ăn thịt hổ, mà lại ăn mặc một thân rách rưới, cho dù ai gặp đều không biết làm suy nghĩ nhiều, cái này nếu như là nguy trang, đây cũng quá không biết xấu hổ, còn có hay không cao thủ phong độ? Quả nhiên là người không muốn mặt Thiên Hạ Vô Địch.

Đương nhiên lời này Mộ Dung Khác cũng chỉ dám nghĩ ở trong lòng nghĩ mà thôi, nhưng không dám nhận lấy Tiêu Dật mặt nói ra.

"Dung mạo a? Nói thật, dung mạo của nàng ta liền càng thêm không biết!" Tiêu Dật vừa nghĩ tới mình sau khi xuyên việt bề ngoài đều có chỗ biến hóa, huống chi là nàng đâu!

"Cái này. . . Chẳng lẽ lại thiếu hiệp tìm kiếm người kia, đã từng vẫn luôn là che mặt dùng tên giả cùng thiếu hiệp gặp nhau sao?" Mộ Dung Khác lập tức một mạch tút hai cái lớn.

"Ngươi có thể cho rằng như vậy!" Tiêu Dật hồn xuyên việc này không có cách nào giải thích, dứt khoát đáp lại nói, dù sao cũng kém không nhiều là ý tứ này.

"Thiếu hiệp tìm kiếm người kia thần bí như vậy, chẳng lẽ có cái gì việc không thể lộ ra ngoài?" Mộ Dung Khác cẩn thận thử dò xét nói.

"Người mới nhận không ra người đâu, cả nhà người đều nhận không ra người, để người tìm người người lấy ở đâu nói nhầm nhiều như vậy?" Tiêu Dật lập tức cả giận nói.

"Thế nhưng là, thiếu hiệp, cái này cái gì đều không biết, chỉ biết một cái dùng tên giả mà thôi, không khác mò kim đáy biển a! Đối phương thần bí như vậy, nếu lại là đại gia tộc nào người, liền càng thêm khó khăn trùng điệp, đừng nói tìm người, đối phương có thể không thể ra cửa đều là ẩn số. Đối phương nếu là đại môn không ra nhị môn không bước, chúng ta không phải làm chuyện vô ích a?" Mộ Dung Khác lập tức dở khóc dở cười nói.

"Trán!" Tiêu Dật tỉ mỉ nghĩ lại cũng thế, nếu là dễ giải quyết, mình cũng liền không có nhiều như vậy phiền não rồi, bất quá Tiêu Dật đảo mắt linh cơ khẽ động nói: "Như vậy đi, ta cho người viết một cái tìm người bố cáo, người chỉ cần tại các người Yên Quốc tất cả thành trì hơn đăng chép một chút, dán thiếp đi ra là được, bằng các người Đại Yên Quốc Mộ Dung hoàng thất tử đệ Thân Phận, dạng này chuyện dễ như trở bàn tay tổng có thể làm được a?"

"Dạng này liền phải đơn giản nhiều, bất quá dạng này hữu dụng không?" Mộ Dung Khác chần chờ nói.

"Mặc kệ có tác dụng hay không, dán thiếp bố cáo thế nhưng là trước mắt tốt nhất tuyên truyền thủ đoạn, chỉ ít có một phần hi vọng, chân muỗi lại tiểu cũng là thịt a, người một mực dán thiếp là được, ta tin tưởng các người những này có Thân Phận người có địa vị, không biết nói không giữ lời a? Nếu là người chỉ là trên miệng gạt ta, quay đầu căn bản liền bất quá hỏi việc này, ta chẳng phải là thành oan đại đầu?" Tiêu Dật mang theo hoài nghi nói.

"Thiếu hiệp không cần hoài nghi, nếu là ta Mộ Dung Khác đáp ứng người sự tình, tất nhiên biết làm đến! Nếu không thiếu hiệp thật muốn chạy đến chúng ta Yên Quốc Viêm Long vương thành hành thích, chỉ sợ không có có bao nhiêu người có thể phòng bị được, chính là không biết cái này tìm người bố cáo, thiếu hiệp chuẩn bị như thế nào miêu tả? Đối phương nếu là nhìn thấy bố cáo về sau, đi chỗ nào tìm kiếm thiếu hiệp, những này còn phải thành câu thiếu hiệp từng cái cáo tri!" Mộ Dung Khác hỏi.

"Ta nhìn người cũng là người thông minh, có thể minh bạch là không còn gì tốt hơn. Như vậy đi, người không phải Mộ Dung Tứ hoàng tử a, nếu có người nhìn thấy bố cáo, liền để đối phương đi các người Viêm Long vương thành chờ ta đi, ít thì một năm, nhiều thì hai năm, ta định biết đi các người Viêm Long vương thành một chuyến! Về phần tìm người bố cáo, các người cứ dựa theo ta nói tới đi viết!" Tiêu Dật nói xong dừng lại phiên khác, tiếp tục nói rằng:

"Ta có một bạn, thất lạc đến nay, đều là bởi vì ta qua, đau mất ta bạn, điện thoại Wechat, đều mất liên lạc, ta tâm biết rõ, Tâm Nhược di động, như thế nào liên thông? Nam Hoang Tiêu Dật, khắp nơi tìm người ấy, trên đầu tận bích lạc, hạ tìm Cửu U, chỉ vì gặp nhau, Mộ Dung vương thành, lặng chờ giai nhân!"

"Xem ra Tiêu thiếu hiệp là muốn tìm hồng nhan tri kỷ của mình a, ta đây liền có chút minh bạch, nguyên lai Tiêu thiếu hiệp là tính tình bên trong người, bất quá để tại dưới có điểm nhìn không hiểu là, điện thoại Wechat là có ý gì? Bọn chúng tách ra ta cũng biết, nhưng là đặt chung một chỗ là có ý gì, xin thứ cho tại hạ tài sơ học thiên! Chẳng lẽ lại đây là Tiêu thiếu hiệp cùng đối phương ám ngữ không thành?" Mộ Dung Khác một mặt mừng bức đáng vẻ nói.

"Không tệ, đó là chúng ta ở giữa độc môn ám hiệu, chỉ có ta cùng nàng hiểu, người minh bạch đi!" Tiêu Dật nói rằng.

"Vậy như thế nào xác nhận đối phương có phải hay không Tiêu thiếu hiệp muốn tìm người đâu?" Mộ Dung Khác tiếp theo nói.

"Người hảo hảo chiêu đãi đối phương là được, hỏi nhiều như vậy làm gì? Ta chính là nói cho người để người hỏi nàng số điện thoại là nhiều ít, không phải ta khinh bỉ người, người ta chính là nói cho người, người biết cái kia là làm gì dùng sao?" Tiêu Dật lập tức khinh bỉ nói.

"Đúng đúng đúng. . . Tiêu thiếu hiệp nói rất đúng, tại hạ đa tâm!" Mộ Dung Khác liên tục gật đầu nói.

"Người không phải nhạy cảm, người là nghĩ xác nhận đối phương có phải hay không ta tìm người, sau đó tốt áp chế ta, đúng không? Mộ Dung tiểu tử, cùng ta ngang ngạnh, người còn non lắm, chỉ bằng người cái này tiểu tử, liền người điểm ấy tiểu tâm tư còn muốn gạt ta, không có cửa đâu!" Tiêu Dật một bộ đã xem thấu chân tướng sự tình đáng vẻ nói.

"Cái này, thiếu hiệp đa tâm! Sao dám sao dám!" Mộ Dung Khác lập tức cười khan.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Yên Vương cổ mộ

Giữa sân, Mộ Dung Khác đang không ngừng cười làm lạnh lý.

Tiêu Dật nhàn nhạt nhìn Mộ Dung Khác một chút, tùy ý nói: "Hi vọng như thế!"

"Cái kia là đương nhiên, đúng, vừa Tiêu thiếu hiệp hai năm sau dự định đến chúng ta Viêm Long vương thành, như vậy tại dưới có một cái thỉnh cầu nhỏ nhỏ!" Mộ Dung Khác lúc này giống như nghĩ đến chuyện quan trọng gì giống như, đột nhiên trình trọng kỳ sự nói.

Mà lão già lúc đầu một mực hết sức an tĩnh ở bên cạnh cố gắng khôi phục nội lực, nhưng là nghe xong Mộ Dung Khác nặng nề ngữ khí, lập tức kinh hãi nói: "Tứ công tử, ngươi không phải là mời hắn. . ."

"Không tệ!" Mộ Dung Khác đánh gãy lão già lời nói, ngược lại tiếp tục hướng Tiêu Dật nói rằng: "Không biết thiếu hiệp có thể hay không giúp ta một chút sức lực?"

"Các ngươi đang đánh cái gì bí hiểm đâu? Còn có, ngươi vấn đề này còn không có làm cho ta thành, liền định tranh công?" Tiêu Dật lập tức khó chịu.

"Tuyệt đối không phải, nói đến, việc này đối thiếu hiệp tới nói, cũng là một chuyện tốt, trong đó chỗ tốt không ít, liền nhìn thiếu hiệp có thể hay không nắm chặt cơ hội, người bình thường ta cũng sẽ không nói cho hắn, xem như ta đối thiếu hiệp nhận lỗi, cảm tạ thiếu hiệp lần này giờ cao đánh khẽ!" Mộ Dung Khác ung dung đáp.

"Tứ công tử, tuyệt đối không thể!" Lão già lập tức khẩn trương nói.

"Ta nói các ngươi hai cái không biết ở trước mặt ta diễn giật dây a?" Tiêu Dật nghi hoặc vụn vặt nói.

"Tiêu thiếu hiệp đa tâm, tuyệt không ý này!" Mộ Dung Khác lắc đầu liên tục.

"A, sự tình gì, vậy ngươi nói nghe một chút!" Tiêu Dật nghĩ đến lão già như thế không dẫn nổi bộ dáng, lập tức hứng thú.

"Hai năm về sau mùa thu chính là ta hai mươi tuổi đi Quán Lễ thời điểm, dựa theo chúng ta Mộ Dung hoàng thất tập tục, Quán Lễ trước một tháng, hoàng thất từ đệ biết tiến vào Yến Vương phủ mộ lịch luyện một phen!" Mộ Dung Khác nói rằng.

"Có ý tứ gì, ngươi muốn đi đào các ngươi lão tổ tông phần mộ sao?" Tiêu Dật lập tức vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Tiêu thiếu hiệp nói đùa, này mộ không phải kia mộ, chính là tại ta Đại Yến Quốc phát hiện một chỗ Bí Cảnh, Yến Vương phủ mộ ban sơ chính là ngày xưa nơi Đại Yến Quốc vương công quý tộc nhóm, những cái kia Mộ Dung gia những người đi trước thám hiểm chỉ địa, nhưng là vật đổi sao dời, không biết vì sao đột nhiên có một ngày, bên trong Sát Khí Trùng Thiên, chấn nhân tâm phách!" Mộ Dung Khác nói đến đây ngừng lại một chút, tiếp tục nói:

"Mà tại những sát khí này ẩn nấp dưới, bên trong nguyên bản đã thú cũng phát sinh một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được biến hóa, làm cho này hung thú so với nơi khác đều phải cường đại hơn rất nhiều rất nhiều. Cái kia Yến Vương phủ mộ tổng cộng chia làm chín tầng, cho đến ngày nay, bên trong quái vật đến cùng có bao nhiêu, có bao nhiêu lợi hại! Ngay cả chúng ta Mộ Dung hoàng thất đều không rõ ràng. Nhưng là đối với thiếu hiệp ngươi tới nói, đây quả thật là một cái luyện công nơi tuyệt hảo, cũng là một cái tốt hơn khiêu chiến. "

"Ngươi cái này sợ hở trăm chỗ, không phải là dự định thiết một cái gì bẫy rập, sau đó mời ta vào cuộc a?" Tiêu Dật bày ra không tin nói.

"Việc này tại ta Yến Quốc mọi người đều biết, thiếu hiệp tùy ý hỏi thăm một chút, liền biết ta nói tới là thật là giả!" Mộ Dung Khác vội vàng giải thích nói.

"Dù vậy, ta vẫn là không có phát hiện đối ta có chỗ tốt gì, về phần luyện công nơi tu luyện, nơi nào không phải tu luyện, ta cần gì phải chạy đến như lời ngươi nói kia cái gì Yến Vương trong phủ mộ đi đâu?" Tiêu Dật lập tức phản bác.

"Tiêu thiếu hiệp an tâm chờ đợi, lại nghe ta từ từ nói xong, Yến Vương phủ mộ cùng chia chín tầng, chỗ sâu nhất sát khí nặng nhất, đối với chúng ta áp chế cũng là sâu nhất. Hoàng thất chúng ta từ đệ nhiệm vụ chính là. . ." Mộ Dung Khác đang chờ nói tí mĩ lập tức bị Tiêu Dật đánh gãy.

"Ngươi đừng nói nữa, cái gì Yến Vương phủ mộ chưa chắc đối ta có bao nhiêu lực hấp dẫn, nếu như ngươi thực tình nghĩ muốn ta giúp ngươi, cũng chưa chắc không thể, chỉ cần ngươi cho ta đem người tìm tới, những này đều không là vấn đề, về phần cái khác bất luận cái gì ngươi cùng ta nói tới sự tình, đối ta lực hấp dẫn, đều không kịp nỗi ngươi cho ta chăm chú tìm người tới trọng yếu, trước mắt việc cấp bách, tìm người đối ta mà nói, mới là trọng yếu nhất, ngươi được minh bạch?" Tiêu Dật nhắc nhở lần nữa nói.

"Vừa Tiêu thiếu hiệp nói như vậy, vậy ta tất nhiên dốc hết toàn lực, khôi xướng cả nước thông cáo, bất quá việc này ta cũng không thể trăm phần trăm cam đoan có thể hoàn thành, ta chỉ có thể cam đoan đem thiếu hiệp sự tình làm thật toàn thật mỹ, thật xinh đẹp, về phần kết quả, liền nhìn Tiêu thiếu hiệp cùng người kia cuối cùng duyên phận!" Mộ Dung Khác lời thề son sắt địa điểm nói.

"Yên tâm, chỉ cần ngươi cho ta chăm chú làm việc, ta sẽ không để cho ngươi thua thiệt, về phần cái gì Yến Vương phủ mộ sự tình, đến lúc đó rồi nói sau, bây giờ nói những này còn sớm, không phải sao?" Tiêu Dật nói rằng.

"Tiêu thiếu hiệp nói rất đúng, là ta vội vàng xao động! Vậy chuyện này liền quyết định như vậy, chúng ta như vậy cáo từ!" Mộ Dung Khác nhẹ gật đầu, sau khi nói xong, liền vội quay người.

"Chờ chút. . . Vừa rồi chỉ là giải quyết ta sự tình, nhà ta tiểu Bạch sự tình còn không có giải quyết đâu!" Tiêu Dật lập tức hét lớn.

"Tiêu thiếu hiệp lời ấy ý gì?" Mộ Dung Khác lúc này một mặt không hiểu.

"Nghe không hiểu sao? Ta nói vừa rồi mặc dù giải quyết chuyện của chính ta, nhưng là nhà ta tiểu Bạch, ngươi là không là nên cho một cái thuyết pháp?" Tiêu Dật nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói.

"Tiêu thiếu hiệp nói đùa à?" Mộ Dung Khác lập tức nhún mày nói.

"Ai nói với ngươi cười, nhà ta tiểu Bạch đều bị đánh đã thương, nếu không phải ta xuất hiện kịp thời, nếu không phải nhà ta tiểu Bạch cơ linh, biết hướng ta xin giúp đỡ, nói không chừng có thủ đoạn gì rơi xuống nhà ta tiểu Bạch trên thân đâu. " Tiêu Dật một mặt chính khí địa điểm nói rằng.

"Thiếu hiệp có phải hay không có chút vô lý thủ nháo, vì một đầu súc sinh, cần thiết hay không? Huống chi, ngươi cái này Bạch Hổ vô duyên vô cớ địa điểm công kích chúng ta, chẳng lẽ chúng ta còn không thể hoàn thủ?" Mộ Dung Khác lúc này cũng có chút tức giận lên, không có cách, gặp Tiêu Dật như thế đây đưa không rõ, là người đều sẽ tức giận.

"Ai cùng ngươi vô lý thủ nháo, ngươi nói Bạch Hổ vô duyên vô cớ công kích các ngươi, làm sao có thể, ta người này nhất giảng đạo lý, chờ một chút, việc này ta hỏi rõ ràng lại nói!" Tiêu Dật sau khi nói xong, dùng chân đá đá lúc này bỏ ở bên cạnh Bạch Hổ nói: "Ngươi cái tên này, nói cho ta nghe một chút đi tại sao muốn công kích người ta?"

"Rống!" Bạch Hổ quay đầu nhìn một chút Khiếu Nguyệt Thiên Lang, lại đối Mộ Dung Thùy chờ người rống kêu lên.

"Ngươi là nói bởi vì cái kia cự lang màu bạc?" Tiêu Dật nghi ngờ nói.

Bạch Hổ nhẹ gật đầu!

"Bởi vì cái gì?" Tiêu Dật một mặt khó hiểu nói.

Bạch Hổ là lười liếm liếm Tiêu Dật tay, sau đó đối Khiếu Nguyệt Thiên Lang chỗ phương hướng rống lên một tiếng, chạy tới, chỉ gặp có lẽ là nghỉ ngơi tốt, sắp chết Khiếu Nguyệt Thiên Lang muốn gãy dựa lấy đứng lên, nhưng là chung quy là làm uống công, đúng lúc này, sói con thể mà hướng Bạch Hổ quý sát.

Mà Bạch Hổ lúc này cũng đuổi ra chân trước, vỗ vỗ nhỏ đầu sói.

"Ta dựa vào, không phải đâu? Cái này tiểu gia hỏa chẳng lẽ là ngươi loại? Thật nhìn không ra a, ngươi cái này nha âm thầm tới xoài dài càng chủng tộc yêu đương?" Tiêu Dật lập tức kinh hãi.

Mà Bạch Hổ sau khi nghe, liên tục bầy đầu, hướng Tiêu Dật rống lên rống, sau đó đối sói con rống lên rống. Mà lúc này, sói con tựa như mình bạch Bạch Hổ ý tứ, đưa đầu ra hướng Bạch Hổ trên thân cúi lưng cúi lưng, mà Bạch Hổ lúc này cũng chạy đến Tiêu Dật bên người, thò đầu ra cọ xát.

Tiêu Dật nhìn một chút sói con, lại nhìn một chút Bạch Hổ, cẩn thận suy nghĩ nửa ngày, lập tức giật mình lớn Ngộ Đạo: "Ngươi là nói cái này Khiếu Nguyệt Thiên Lang cùng quan hệ của ngươi cùng ngươi cùng quan hệ của ta là không sai biệt lắm?"

Bạch Hổ lập tức cao vùng đất mới rống kêu lên, liên tục đốt lên đầu.

"Dựa vào, ngươi cái tên này thể mà âm thầm thu tiểu đệ? Lợi hại!" Tiêu Dật lập tức cảm thán nói.

Mà Bạch Hổ lần nữa lắc lắc đầu.

"Không đúng sao? Chẳng lẽ lại cái này Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc đều là ngươi tiểu đệ? Không đúng, cái này cũng nói không thông, chẳng lẽ lại cái này đàn sói là các ngươi Bạch Hổ nhất tộc tiểu đệ hoặc là phụ thuộc?" Tiêu Dật suy đoán nói.

Bạch Hổ rút cục dao động lên cái đuôi, cao hứng gầm nhẹ lấy. . .

Về phần một bên Mộ Dung Khác chờ người lần nữa lâm vào hóa đá bên trong, mẹ nó, cái này một người một hổ vậy mà tại ngôn ngữ không thông tình huống phía dưới, hoàn thành một lần xâm nhập giao lưu, ta cái lau lau xoa, ai có thể giải thích một chút vừa mới xảy ra chuyện gì?

Mộ Dung Khác lúc này hung hăng trừng Mộ Dung Thùy một chút, mà Mộ Dung Thùy lúc này đã sớm súc lên đầu, giả thành rùa đen rút đầu, không có cách, Tiêu Dật cho hắn đã kích quá lớn, hắn muốn một người hào hào tinh táo một chút.

Tiêu Dật lúc này xoay người nói: "Ta liền nói tiểu Bạch không biết vô duyên vô cớ công kích các ngươi đi, ngươi nhìn, kết quả đi ra, hết thấy đều là bởi vì các ngươi công kích đàn sói, đàn sói phát ra tín hiệu cầu cứu, nhà ta tiểu Bạch nghe được các tiểu đệ phát ra tín hiệu, khẳng định là tới viện trợ! Kể từ đó, các ngươi có lời gì nói?"

"Một đám dã thú mà thôi, Tiêu thiếu hiệp về phần nghiêm túc như vậy sao?" Mộ Dung Khác có chút xem thường địa đạo.

"Ai nói là một đám dã thú, nếu như chỉ là dã thú, ta nhìn có ít người càng là không bằng cầm thú, tục ngữ nói, bị người tích thủy chi ân đang dừng tuyên trương báo, cái này đàn sói năm đó thể nhưng là trong lúc vô tình giúp ta một tay, hôm nay ta còn không phải tìm thuyết pháp không thể, huống chi cái này đàn sói vẫn là tiểu đệ của ta tiểu đệ đâu. " Tiêu Dật lập tức không vui.

"Tiêu thiếu hiệp, người không biết không đủ, người này chết không thể phục sinh, về phần đàn sói những cái kia chết, ta cũng không có biện pháp gì, cùng lắm thì chúng ta sẽ không tìm cái kia đàn sói phiền phức chính là, về phần sói con, ta làm chủ, ta Ngũ đệ cũng không tiếp tục biết nhớ thương nó! Như thế nào, như thế thành ý đã đủ rồi? Ngươi cũng không thể để cho ta Ngũ đệ vì những cái kia chết đi sói hoang đền mạng à?" Chuyện cho tới bây giờ, Mộ Dung Khác hết lời ngon ngọt, cũng không có biện pháp gì.

"Người nói cũng không phải không có lý, dạng này, hi vọng người nhớ kỹ mình lời nói, ta cũng lười truy cứu, còn có ta chuyện kia, cho ta hảo hảo làm thỏa đáng, các người đi thôi, tránh khỏi ta thấy tâm phiền, mặt khác, lưu cho ta một bộ y phục đi, ta cái này quá phá, quả thật có chút không ra dáng!" Tiêu Dật cuối cùng bất đắc dĩ nói.

"Như thế liền nhiều chút thiếu hiệp!" Mộ Dung Khác sau khi nói xong, đối Mộ Dung Thiên nói: "Mộ Dung Thiên, ta nhìn thiếu hiệp đáng người cùng ta không sai biệt lắm, không bằng đem ta bộ kia quần áo giao cho thiếu hiệp a!"

"Là!" Mộ Dung Thiên trả lời về sau, dứt khoát giao cho Tiêu Dật một cái bao phía sau quay người thối lui.

"Tiêu thiếu hiệp, đã như vậy, núi xanh còn đỏ nước biếc chảy dài, sau này còn gặp lại! Hai năm về sau, Viêm Long vương thành, ta Mộ Dung Khác quét dọn giường chiếu mà đối đãi!" Mộ Dung Khác ôm quyền quay người mang theo đám người rời đi.

"Tiểu huynh đệ, hai năm sau ta lại Viêm Long vương thành chờ người, đến lúc đó lần nữa cùng người luận bàn một phen, hi vọng người đừng e sợ chiến không đến!" Lão già đi tại cuối cùng, đối Tiêu Dật khích tướng nói.

"Hừ! Lão bộ phép khích tướng, ta cũng không giống như một ít người, ta Tiêu Dật thế nhưng là nhất ngôn cửu đỉnh, một miếng nước bọt một cái đinh, vừa ta nói hai năm về sau biết đi Viêm Long vương thành, liền khẳng định biết đi, người không cần kích ta, ta nói lời giữ lời!" Tiêu Dật hoàn toàn chẳng thêm ngó tới nói.

"Vậy lão hủ chậm đợi thiếu hiệp đến! Cáo từ!"

"Không đưa!" Tiêu Dật cũng không ngẩng đầu lên địa điểm nói rằng.

Thấy đối phương dần dần nơi xa, Tiêu Dật chỉ là hi vọng cái kia tìm người bố cáo có một chút tác dụng đi, trong lòng càng là âm thầm thề nói: "Mộng Như, người đến tốt cùng thân ở phương nào? Bất quá người yên tâm, dù là đập biến thiên sơn vạn thủy, ta y nguyên sơ tâm không thay đổi! Cho dù là lên tới bầu trời xuống dưới suối vàng, ta cũng nhất định phải tìm tới người không thể, liền từ cái này Nam Hoang chi địa bắt đầu đi, cho dù lật khắp mỗi một tấc đất!"

Lúc này Tiêu Dật ngưỡng vọng trời cao, chính là mặt trời lặn thời gian, thái hà chói lọi, tỏa ra son phong rừng cây, huyền ra tươi đẹp không vòng cảnh sắc, chính là trời chiều phản chiếu, thái hà đầy trời!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Tiểu Nguyệt uỷ thác

Lại nói Mộ Dung Khác chờ người rồi đi một khoảng cách về sau, lúc này Mộ Dung Thùy cũng nhin không được nữa nói: "Tứ ca, người vừa rồi vậy mà đối tiểu tử kia ăn nói khép nép, cũng quá ném chúng ta Mộ Dung hoàng thất thân phận a?"

Mộ Dung Khác bị Mộ Dung Thùy triệt để đánh bại, bất đắc dĩ thở dài một hơi nói: "Người bây giờ ngược lại là biết nói, vừa rồi tại sao không nói, chỉ biết nã hậu pháo, vừa rồi nếu không phải ta cùng đối phương đàm phán thời khắc, các người thừa cơ chữa thương, lúc này chỉ sợ các người từng cái còn nằm trên mặt đất a?"

"Tốt cái này chúng ta không nói đến, chẳng lẽ người thật muốn giúp tiểu tử kia làm việc, tại ta Yến Quốc phát cái gì tìm người bố cáo?" Mộ Dung Thùy truy vấn.

"Tại sao lại không chứ?"

"Thế nhưng là chúng ta tại sao phải giúp trợ tiểu tử kia làm việc? Đối với chúng ta lại không chỗ tốt? Mà lại tiểu tử kia còn đã thương chúng ta nhiều người như vậy! Không có truy cứu hãn phiền phức thế là tốt rồi! Còn chịu nhận lỗi, tiểu tử kia cho là hãn là ai?" Mộ Dung Thùy một mặt không nguyện ý nói.

"Không nói đến chúng ta bây giờ chút nhân mã này có thể hay không tìm người ta phiền phức, cho dù tộc lão có thể chiến thắng tiểu tử kia, nhưng là cái kia Bạch Hổ chúng ta ai có thể cản? Người có thể cản? Tốt coi như chúng ta đánh bại tiểu tử kia, nhưng là nếu là tên kia một kích không trúng, trốn xa ngàn dặm, người làm sao bây giờ? Lấy đối phương thân pháp, chỉ sợ cho dù là tộc lão, cũng có thiếu sót a? Đến lúc đó chúng ta nhiều người như vậy, người nói một chút, cuối cùng còn có thể còn lại mấy người có thể toàn thân trở ra? Người suy nghĩ thật kỹ!"

"Cái này. . ."

Lão già lúc này đi ra giảng hòa nói: "Ngũ công tử, Tứ công tử nói không phải không có lý, trọng yếu nhất chính là tiểu tử kia quá trẻ tuổi, bằng chừng ấy tuổi, nếu là phía sau không người, chỉ sợ nói ra ai cũng không tin, coi như chúng ta đều cho rằng sau lưng của hắn không người, nhưng là, loại sự tình này, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất sau lưng của hắn có người làm sao bây giờ? Có thể điều giáo xuất như thế thiếu niên anh tài, người sau lưng chỗ lợi hại, có thể nghĩ. Huống chi đối phương có thể dễ như trở bàn tay địa điểm xuất ra hoàng thất chúng ta đều không có hoàn mỹ phẩm chất Đan Dược, nó chỗ kinh khủng ngấm lại cũng làm người ta không rét mà run. "

Mộ Dung Khác nói bổ sung: "Không tệ, đối với loại người này, có thể cùng là bạn liền tuyệt không tới là địch, không phải vạn bất đắc dĩ, chúng ta cũng không thể cùng nó trở mặt. "

"Cái kia cho dù dạng này, người cũng không cần mời hắn trợ quyền đi, muốn biết Yến Vương trong cổ mộ tuy nói nguy hiểm trùng điệp, nhưng là phong hiểm cùng thu hoạch cùng tồn tại, bên trong cũng là tràn ngập kỳ ngộ cùng bảo tàng a!" Mộ Dung Thùy liên tục phản đối nói.

"Những vật kia, nắm bắt tới tay mới là thật, mà lại, nếu là cho dù tốt bảo tàng, lấy không đến tay, đều là hư, huống chi hai năm ước hẹn, hắn như thật dám đến, chúng ta cũng không sợ, đến lúc đó là chủ của chúng ta trận, sợ hắn làm gì? Huống hồ, đến lúc đó nếu có thể bởi vậy kết giao một phen, có thể lung lạc hắn hoặc là thu phục hắn vì ta Đại Yến hiệu lực, đây chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?" Mộ Dung Khác mong muốn đơn phương địa đạo.

"Tứ công tử nói không sai, đến lúc đó tại vương thành Tiên Thiên cao thủ áp bách phía dưới, không tin tiểu tử kia có thể lật trời!" Lão già liên tục gật đầu nói.

"Cho nên, việc này, chúng ta chẳng những muốn làm, mà lại muốn làm xinh đẹp, nếu có thể tìm tới đối phương muốn tìm người thì càng tốt dạng này, nhìn đối phương quan tâm trình độ, chỉ cần chúng ta không chế đối phương tìm kiếm người, không sợ tiểu tử kia không đi vào khuôn phép. " Mộ Dung Khác nói tiếp ra mình ý nghĩ trong lòng nói.

"Cái này. . ." Mộ Dung Thùy lập tức không phản bác được.

"Tứ công tử khó được một nháy mắt nghĩ đến như thế sách lược, đơn giản không có kẻ hở!" Lão già cũng tán dương.

Cứ như vậy, ở chung quanh chờ người một phiên tán tụng phía dưới, Mộ Dung Khác chờ người dần dần rời đi Hắc Long Sơn Mạch bên ngoài trong rừng rậm.

Mà tại Mộ Dung Khác chờ người đi không lâu sau, Tiêu Dật liền tới đến Khiếu Nguyệt Thiên Lang trước mặt, suy nghĩ phiền khổ, vẫn là móc ra một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan nhét vào Khiếu Nguyệt Thiên Lang miệng nơi.

Cuối cùng, tại Bạch Hồ liên tục kêu rên phía dưới, Tiêu Dật mọi loại không tình nguyện lần nữa móc ra hai viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, phân biệt nhét vào hai con kim sắc cự lang miệng nơi.

Thiếu Khanh, Sinh Cơ Tạo Hóa Đan được lực không sai biệt lắm bị hấp thu về sau, Khiếu Nguyệt Thiên Lang cùng hai con Kim Lang hộ vệ tuần tự đứng lên, cuối cùng là thoát ly sắp chết trạng thái, tin tưởng không được bao lâu, theo được lực hấp thu, liền có thể khôi phục bình thường, nói không chừng vì vậy mà nâng cao một bước cũng có thể.

Mà lúc này, chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Tốt, tiểu Bạch, xem ở trên mặt của ngươi, ta thế nhưng là lại tổn thất ba viên Đan Dược, lần này bọn hắn cuối cùng không có nguy hiểm, sắc trời này dần dần muộn, chúng ta cũng nên tìm một chỗ nghỉ ngơi!"

"Ngao ô!" Đúng lúc này, Khiếu Nguyệt Thiên Lang đi vào Tiêu Dật trước mặt, gào lên, tựa như tại cảm tạ bộ dáng.

Mà lúc này, Bạch Hồ cũng cắn cắn Tiêu Dật ống quần, sau đó đối trên lưng lắc lắc đầu, ý là để Tiêu Dật ngồi tại trên lưng hổ.

Tiêu Dật mặc dù không biết Bạch Hồ ý gì, nhưng vẫn là nhảy lên lưng hổ.

Mà lúc này Tiểu Lang cũng thừa cơ nhảy vào Tiêu Dật trong ngực, thừa cơ bán manh nũng nịu, tựa như tại cảm tạ Tiêu Dật cứu tộc nhân của nó, Tiêu Dật không khỏi vui mừng cười một tiếng, tốt có linh tính Tiểu Lang, sau đó thuận thế dùng tay tại Tiểu Lang trên đầu sờ lên, Tiểu Lang lông tóc phi thường mềm mại, sờ tới sờ lui vô cùng dễ chịu, mà Tiểu Lang cũng giống như phi thường hưởng thụ, càng là thỉnh thoảng lại dùng cái đầu nhỏ cọ xát Tiêu Dật cánh tay.

Sau đó, Bạch Hồ liền đi theo tại Khiếu Nguyệt Thiên Lang sau lưng, tại hai con Kim Lang hộ vệ làm bạn phía dưới, hướng rừng rậm nơi nào đó chạy vội đi qua.

Mà dọc theo con đường này, theo Khiếu Nguyệt Thiên Lang tru lên thanh âm truyền bá ra, từ từ đàn sói bắt đầu lục tục lần nữa tụ tập lên, trong nháy mắt, phía sau cự lang càng ngày càng nhiều, Tiêu Dật một cái Thăm Tra Thuật xem tiếp đi, trước mắt một phiên lộn lầy.

Lúc này, trong bảy sói, màu trắng ít, lục sắc chiếm đa số, màu lam lần nữa biến ít, đi thành hai đầu nhọn ở giữa thô cách cục, trong bảy sói, Hậu Thiên tầng ba bốn tầng cự lang nhiều nhất, Hậu Thiên một hai tầng cùng Hậu Thiên năm sáu tầng tương đối muốn ít rất nhiều.

Về phần Hậu Thiên tầng bảy, có lẽ là bởi vì mấy lần chiến đấu tổn thất không ít, Tiêu Dật tạm thời chưa phát hiện nhiều ít. Bất quá nhìn xem đội ngũ đằng sau càng ngày càng nhiều cự lang, Tiêu Dật trong lòng không khỏi một trận cảm thán, nhiều như vậy cự lang, nếu là những này cự lang, có thể vì đại ca Thạch Mẫn sở dụng, tạo thành một đội lang kỵ binh, thật là có bao nhiêu lợi hại?

Nếu là trong quân đội, một người một con sói, có được một đám dạng này thực lực lang kỵ binh, tuyệt đối là trùng sát chiến trường cường thịnh nhất đội

ngủ. Dù sao cho dù là Hậu Thiên ba bốn tầng cự lang, cũng so sánh những chiến mã kia lợi hại hơn rất nhiều. Đương nhiên không bài trừ một chút đặc thù huyết mạch BMW, bất quá những cái kia BMW dù sao cũng là số ít, mà ở trong đó cự lang thể khổng lồ là thành quần kết đội!

Cuối cùng, Bạch Hổ đi theo Khiếu Nguyệt Thiên Lang đi vào một phiến Sơn Cốc, Sơn Cốc hai bên quả thực là cây hải dương, trên đỉnh núi cái kia che trời sam cây, giống như là khăn trương chiến sĩ sừng sững tại vách núi cheo leo phía trên; trên sườn núi Vạn Cổ Trường Thanh cây tùng giang ra cứng cáp thân cành, chân núi cổ lão cây nhãn cây chống lên bóng cây xanh râm mát ô lớn, phía trên có trăm ngàn con chim tước bay vọt, ca hát.

Đây là một cái kỳ lạ Sơn Cốc, một bên là chiếm cứ Sơn Cốc hơn phân nửa phạm vi hồ nước. Bên hồ nước năm bước một cây, từng cây từng cây cổ thụ che trời lần lượt xuất hiện, một bên khác thì là một loại nói không ra danh tự hoa tươi, đóa hoa tại dưới bầu trời đêm thể mà phát ra lóe sáng quang mang, tại cái này trong buổi tối, bóng cây lác lác, khói xanh sương mù màu lục, đem trọn cái Sơn Cốc làm nổi bật một phiến sáng tỏ.

Lập tức, một cổ thấm vào ruột gan mùi trong nháy mắt xông vào Tiêu Dật não hải bên trong, để Tiêu Dật bỗng nhiên có loại tâm thần đều sướng, vô cùng sáng khoái cảm thụ.

Nguyên tới này chính là Khiếu Nguyệt Thiên Lang đàn sói sào huyết, mà lúc này, đông đảo sói hoang canh giữ ở sơn cốc bên ngoài, trong sơn cốc, chỉ có hai con Kim Lang hộ vệ một trái một phải đi theo tại Khiếu Nguyệt Thiên Lang bên người, về phần cái kia Tiểu Lang, giờ phút này chính tại Tiêu Dật trong ngực hưởng thụ lấy Tiêu Dật trấn an.

Trách không được Khiếu Nguyệt Thiên Lang biết lựa chọn nơi này, không nói những cái khác, chính là Tiêu Dật đối với nơi này cũng là vô cùng cảm thán, không thể bắt bẻ, quả thực là xong đẹp đến mức tận cùng, mộng cảnh tồn tại.

Như thế sau một đêm nghỉ ngơi, hôm sau, Tiêu Dật thay xong hoàn toàn mới trang phục, đang chuẩn bị rời đi, xuất cốc về sau, mới phát hiện Khiếu Nguyệt Thiên Lang cùng Bạch Hổ đều đang đợi mình, mà đông đảo cự lang cũng ở một bên chờ đợi, giống như là sắp bị duyệt binh sĩ đồng dạng chậm đội Tiêu Dật xuất cốc.

"Tiểu Bạch, chúng ta đi!" Tiêu Dật lúc này mặc dù lưu luyến nơi đây, nhưng là nghĩ người sốt ruột, cũng dung không được làm nhiều làm trễ nải.

Nhưng là, lúc này Bạch Hổ ngược lại lắc đầu, không biết khi nào, Bạch Hổ bên người tề tựu hai ba con lão hổ, chỉ gặp đây là, Bạch Hổ đi tới, đối Tiêu Dật đem Tiểu Lang điều đi ra.

"Đây là ý gì? Ngươi không phải là muốn để cho ta mang Tiểu Lang về nhà a?" Tiêu Dật nghi ngờ nói.

Bạch Hổ liên tục gật đầu, sau đó, lại tiếp tục gầm rú, giống như đang cầu khẩn đáng vẻ. Sau đó lại từ bầy hổ đi đến Khiếu Nguyệt Thiên Lang bên người rống lên một cái, mà Khiếu Nguyệt Thiên Lang thì là yên lặng đi theo Bạch Hổ đi vào bầy hổ.

Tiêu Dật thấy thế, phát hiện Tiểu Lang nguyên bản còn có chút ngoại thương đáng vẻ đã không thấy, trong lòng thất kinh, hẳn là cái này trong sơn cốc còn có cái gì kỳ lạ địa phương không thành, có thể trợ Tiểu Lang khôi phục? Xem ra cái này Sơn Cốc cũng không có mặt ngoài đơn giản như vậy, chẳng qua hiện nay mình cũng không có tâm tình gì đi thăm dò, lưu lại chờ sau này hãy nói.

Tiêu Dật thu hồi suy nghĩ phía sau chỉ chỉ Tiểu Lang, cuối cùng vừa chỉ chỉ mình, kinh hãi nói: "Ngươi không phải là muốn nói cho ta biết, ngươi muốn dẫn Khiếu Nguyệt Thiên Lang về người tộc đàn, sau đó đem Tiểu Lang giao cho ta chiếu khán a? Để cho ta một người mang theo Tiểu Lang về nhà?"

Bạch Hổ nghe vậy, lập tức cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang cùng một chỗ rống kêu lên, liên tục gật đầu.

Tiêu Dật do dự nửa ngày, suy nghĩ một phen về sau, nói rằng: "Như thế cũng tốt, ta liền mang Tiểu Lang trở về đi, dù sao mang theo ngươi cũng không tiện, mặc dù uy phong vô cùng, nhưng là khả năng cũng biết gây nên phiền toái không cần thiết, vẫn là điệu thấp một điểm tốt dù sao điệu thấp mới là Vương đạo. Tốt a, ngươi trước hết mang Khiếu Nguyệt Thiên Lang về người tộc đàn đi, chờ ngươi sự tình hoàn tất, ngươi liền về cái này Sơn Cốc chờ ta, ta nếu như về sau cần tìm ngươi, biết đến cái này Sơn Cốc!"

Bạch Hổ lập tức rống kêu lên.

"Tốt a, ngươi minh bạch liền tốt, xem ra Khiếu Nguyệt Thiên Lang đi theo ngươi phía sau là không yên lòng Tiểu Lang một mình đợi ở chỗ này, vừa đem Tiểu Lang giao phó cho ta, vậy cái này Tiểu Lang ta liền mang đi, vừa vặn, mang về nói không chừng có thể đùa mẩu thân vui vẻ, thuận tiện giải buồn. " Tiêu Dật sau khi nói xong, liền ôm lấy Tiểu Lang, quay người hướng Hắc Thủy Thôn phương hướng đi đến.

Bạch Hổ cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang đông đảo mãnh thú, nhìn xem Tiêu Dật chậm rãi biến mất ở trước mắt, không khỏi tiếng rống liên tục, âm thanh chấn thiên tế, tựa như không bỏ. Cuối cùng thẳng đến Tiêu Dật thân ảnh hoàn toàn biến mất, Bạch Hổ mới quay về Khiếu Nguyệt Thiên Lang rống lên vài tiếng, tựa như đang đòi tội.

Chỉ gặp Khiếu Nguyệt Thiên Lang cũng là "Ngao ô" mà đối với sau lưng cự lang cùng hai con Kim Lang hộ vệ bàn giao, cuối cùng bỗng nhiên quay người đi theo Bạch Hổ rời đi Sơn Cốc, hướng về Hắc Long Sơn Mạch thâm xứ nhanh chóng mau chóng đuổi theo.

Chương 107: Kiểm Nô chi ác

Lại nói Tiêu Dật rời đi Khiếu Nguyệt Thiên Lang chỗ Sơn Cốc về sau, ôm Tiểu Lang hướng phía Hắc Thủy Thôn phương hướng, một đường Mercedes-Benz mà đi.

Theo Tiêu Dật một đường không ngừng chạy vội, thời gian dần trôi qua, hai ngày sau đó, sắc trời không rõ thời gian, hắn đã từ từ đi ra Hắc Long Sơn Mạch bên ngoài rừng rậm, chung quanh mờ mờ có thể trông thấy một chút lờ mờ có nhân loại hoạt động vết tích, một cái lối nhỏ lập tức xuất hiện ở trước mắt.

Tiêu Dật vừa vòng qua một rừng cây nhỏ, đang muốn đi ra khỏi rừng cây đến tiểu đạo thời điểm, đột nhiên nghe được trên đường truyền đến một trận tiếng cuồng tiếu: "Ha ha! Không nghĩ tới bản hộ pháp vừa kết thúc bế quan tu luyện sinh hoạt, hôm nay vừa mới xuống núi, liền có thể giành được như thế thủy linh cô nương, lần này cuối cùng không rảnh tay mà về, sau khi về núi, toàn thể đều có, bản hộ pháp trùng điệp có thưởng!"

Tiêu Dật trong lòng hơi động, ôm Tiểu Lang, lúc này quay người trốn ở một góc cổ thụ về sau, âm thầm thò đầu ra cẩn thận tra nhìn lại.

Chỉ gặp một đội hơn mười người bên trong, trong đó người cầm đầu dáng người thấp bé hơi gầy, một đôi mắt như là ung khách hàng sói xem, có như chim ưng lộ ra một cổ kiệt ngạo hung tàn, làm cho người không rét mà run, người này mặc dù lúc này mặt mỉm cười, nhưng là chẳng biết tại sao, cũng không có cho người ta bao lớn hảo cảm, ngược lại cho người ta một loại cảm giác âm trầm.

Tại Tiêu Dật Thảm Tra Thuật quan sát, trên người hắn hiện ra hào quang màu tím nhạt, mặt ngoài nó có được Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới tu vi. Về phần chung quanh hơn mười người, lông lánh lục sắc cùng nhạt hào quang màu xanh lam, trong đó lục sắc chiếm đa số, phần lớn là Hậu Thiên ba bốn tầng dù sao đi nữa thực lực.

Mà lúc này, chung quanh lần nữa truyền đến một trận nịnh nọt thanh âm

"Chúc mừng Hữu hộ pháp, chúc mừng Hữu hộ pháp!"

Ngay tại tại bọn này trong tiếng cười, một trận rất nhỏ nước nở thanh âm dứt quãng truyền ra.

"Ha ha! Mỹ nhân nhi, người khóc cái gì, đi theo bản hộ pháp có cái gì không tốt, đảm bảo người ăn ngon uống say, cái này nhưng so sánh trước người tại cái kia thôn rách, trải qua ăn bữa trước không có bữa sau thời gian muốn tốt hơn quá nhiều, cái này lại không phải chuyện gì xấu, bản hộ pháp cũng coi là ngày đi một sở trường, cứu vớt các người những này nhà cùng khổ nha đầu thoát ly khổ hải, chỉ là bản hộ pháp chuyên môn cứu vớt giống như người đáng đáp duyên đáng một chút mỹ nhân nhi, cái này chẳng lẽ ta có lỗi sao?" Người cầm đầu tự cho là đúng địa điểm tận tình khuyên bảo khuyên giải nói.

"Chính là, đi theo chúng ta Kiểm Nô thủ lĩnh, thủ lĩnh đại nhân vẫn là chúng ta Hắc Long Hội Hữu hộ pháp, có thể nói là quyền cao chức trọng, người chỉ cần trở thành chúng ta Hữu hộ pháp thứ mười Tam Phòng tiểu thiếp, có thể nói là hàm ngư phiên thân, người cái này nghèo nha đầu còn có cái gì không vừa lòng?"

"Không tệ, người xem một chút các người cái kia thôn rách một điểm năng lực phòng ngự đều không có, cùng nó trải qua ăn bữa hôm lo bữa mai thời gian, còn không bằng theo chúng ta Kiểm Nô thủ lĩnh, dù nói thế nào cũng có thể ăn cơm no, còn không cần tiếp tục trải qua cái kia lo lắng hải hùng thời gian."

"Là cực, người cái này là vận khí tốt gặp được chúng ta Kiểm Nô thủ lĩnh, mọi người tốt xằng bậy đều là Hán nhân, chúng ta thủ lĩnh thương hương tiếc ngọc, không có quá nhiều làm khó dễ người, người nếu là đụng phải Yết nhân những cái kia ác ma, ha ha, nói không chừng tại chỗ liền bị người ta chà đạp, muốn biết Yết nhân tập thôn cái kia là chuyện thường xảy ra, bắt các người không nói, cuối cùng còn muốn đem các người đang quần lương ăn, người lại còn khóc suốt suốt, còn thể thống gì?"

Người cầm đầu lúc này càng là quan sát tỉ mỉ lấy cô nương này, ánh mắt càng sáng, một bên tương vuốt râu ria đồng dạng sờ lên cằm, trên mặt dần dần lướt qua một loại thưởng thức bảo bối thần sắc, đột ngột địa điểm ngửa mặt lên trời cười to nói: "Không nghĩ tới a không nghĩ tới, ta Kiểm Nô vừa ra quan, liền có thể đạt được mỹ nhân, lão ngày không tệ với ta a! Yên tâm đi, tiểu mỹ nhân, ta Kiểm Nô sau này nhất định biết hảo hảo thương tiếc người."

Kiểm Nô sau khi nói xong, đặc ý quên hình địa điểm ngửa mặt lên trời cười to, tựa hồ tiểu cô nương đã thành hán vật trong bàn tay, dễ như trở bàn tay, cười to về sau còn không tự giác địa điểm đưa tay ra, sờ về phía bị bọn hán bắt lấy tiểu cô nương kia.

Tiểu cô nương có lẽ là bởi vì kinh hãi quá độ, cũng không dám đáp lời, chỉ là ở một bên yên lặng khóc, một bên cố gắng tránh né lấy cái kia Kiểm Nô an mông vuốt Lộc Sơn, một bên dùng cái kia ánh mắt tuyệt vọng tại bốn phía đại lượng, tựa như cùng đái tại cái này rừng núi hoang vắng bên trong có thể có một cái anh hùng đi ra cứu vớt nàng thoát ly ma trảo.

"Cầm thú, dừng tay. . . Buông ra nữ hài kia!"

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, trên đường nhỏ chạy đến một năm ước hai mươi trên dưới tinh tráng thanh niên, hắn thả người mà tới, đứng tại đám người

này trước mặt, nhưng gặp hấn thô kiện buh hăn, mảy kiểm mắt hổ, mũi thẳng mồm vuông, nhất là một đôi mắt như là đêm tối hàn tinh sáng tỏ.

Vừa mới ngừng chân liền chỉ vào cái kia người cầm đầu mắng: "Vô si trộm cướp, chó có vô lễ!"

Cái kia người cầm đầu, nghe vậy về sau lập tức rút về hai tay, chậm chạp xoay người, còn không tới kịp nổi giận, liền nghe chung quanh một đám bang chúng đã nhao nhao nghiêm nghị lớn a:

"Làm càn! Ở đâu ra đứa nhà quê, chẳng lẽ ăn tim gấu gan báo không thành? Dám vô lễ như thế!"

"Quả thực là to gan lớn mật, phản thiên, lại dám dạng này cùng chúng ta Kiếm Nô thủ lĩnh nói chuyện!"

"Đáng ghét, thật sự là tội không thể xá! Dám đắc tội chúng ta Hữu hộ pháp quả thực là tự tìm đường chết!"

"Tiểu tử, nhanh chóng cho chúng ta thủ lĩnh quỳ xuống, lập tức hướng chúng ta Kiếm Nô thủ lĩnh dập đầu cầu xin tha thứ, mới có thể bảo toàn tính mạng của ngươi! Không phải, định biết để ngươi biết bông hoa vì cái gì hồng như vậy. "

"Không tệ, tiểu tử, nhanh dập đầu nhận tội, nếu không định để ngươi sinh từ lòng nan!"

Bốn phía những cái kia Hắc Long Hội bang chúng, lập tức nhao nhao biến sắc, từng cái quần tình xúc động giống như giận tím mặt mà nhìn chăm chăm vào người tới, từng cái khoa tay múa chân, nghiêm nghị quát lớn. Có chút thậm chí chuẩn bị lập tức xuất thủ, đem cái này cuồng vọng chỉ đồ hành hung cuồng đánh một trận, tốt nình bộ thủ lĩnh của bọn hắn, cũng chính là Hắc Long Hội Hữu hộ pháp Kiếm Nô.

Trong lòng bọn họ, cái này chạy đến người trẻ tuổi thể mà dám can đảm giữa ban ngày, ngay trước Kiếm Nô mặt, lên án mạnh mẽ nó không phải, giận mắng Kiếm Nô, quả thực là tại động thủ trên đầu thái tử, chán sống.

Chỉ gặp người trẻ tuổi kia nghe xong những này trợ Trụ vi ngược ngôn ngữ về sau, tựa như cũng không nén được nữa phần nộ trong lòng, dùng tay chỉ đám người nổi giận nói: "Các ngươi bọn này xem kỹ luật như không bại hoại, ban ngày ban mặt trước mắt bao người, cũng dám công nhiên cướp bóc lương gia nữ tử, thật sự là càn rỡ vô ky, phẩm tính ác liệt đến làm cho người chi! Ta một đường truy tìm các ngươi đến đây, không nghĩ tới các ngươi không nghĩ mình qua, ngược lại là trách cứ lên người khác tới. Đặc biệt là bây giờ càng là công nhiên đùa giỡn nhà lành thiếu nữ, còn có hay không lễ pháp, quả thực là càn là vô si, vô lễ đến cực điểm!"

Tiểu cô nương lúc này nghe được người trẻ tuổi nghĩa chính ngôn từ lời nói, lệ hoa đái vũ địa điểm dùng nàng cặp kia hoảng sợ hai mắt nhìn xem người trẻ tuổi, ánh mắt có chút sáng lên, tiểu cô nương vốn dĩ tuyệt vọng, ai ngờ phong hồi lộ chuyển, nửa đường giết ra một cái Trình Giao Kim, không khỏi bắt đầu ần ần mong đợi.

"Tiểu tử, ta nhìn ngươi là uống rượu uống đầu đi, ý vào một cân ngọc lớn mật, ngay cả bản hộ pháp sự tình ngươi cũng dám quản, chẳng lẽ muốn chết phải không?" Kiếm Nô hào hứng bị người đột nhiên đánh gãy, cũng là giận không thể nuốt.

"Chết có gì như? Người chỉ có một lần chết, nhưng ta tuyệt không cho phép như thế phạm pháp sự tình phát sinh ở dưới mí mắt ta. " người trẻ tuổi không chút nào yếu thế nói.

"Ta nói, tiểu tử, ngươi rất có thể nhìn a, còn dám được đà lấn tới, ngươi được biết chữ "chết" viết như thế nào? Muốn biết một số thời khắc chết cũng không phải là kết quả tốt! Bản hộ pháp thế nhưng là nam nữ ăn sạch, sinh lạnh không kị, về phần ngươi cái này đưa tới cửa tiểu tử sao. . . Vừa vặn bản hộ pháp thật lâu không có mợ qua ăn mặn. . . Kia trường cảnh chắc là rất đẹp. . . Ha ha ha ha!" Kiếm Nô sau khi nói xong không có hảo ý nhìn xem người tới, cười gian rộ lên.

Giấu ở cổ thụ về sau Tiêu Dật nghe vậy, lập tức không tự chủ được rung mình một cái, hấn cho dù là xuyên qua người, không cảm thấy kinh ngạc, nhưng vẫn là bị Kiếm Nô buồn nôn đến, hình ảnh kia đơn giản khó coi, nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Vô si!" Người trẻ tuổi lập tức mặt mũi tràn đầy đồ bùng lên, không nghĩ tới đối phương vậy mà vô si đến như thế không hạn cuối tình trạng, đơn giản làm cho người giận sôi.

"Tiểu tử, cái này liền chịu không được rồi? Còn có, bản hộ pháp chỉ là sờ một chút tiểu cô nương vậy liền coi là vô lễ? Vậy ngươi cũng quá coi thường ta, ta người này từ trước đến nay đối với người vô lễ, gặp được tiểu mỹ nhân càng là vô lễ tới cực điểm, vậy thì thế nào, ngươi có muốn nhìn một chút hay không ta đến cùng có bao nhiêu vô lễ?"

Kiếm Nô vô cùng phách lối địa điểm nói rằng, sau khi nói xong càng là đắc ý càn rỡ cười ha hả. Một lời vừa tắt, chung quanh một đám bang chúng nhao nhao giương đao đi theo cười to không ngừng.

"Vô si bại hoại!" Người trẻ tuổi lập tức khó thở.

"Tiểu tử, liền ngươi cũng nghĩ đến học người khác anh hùng cứu mỹ nhân, đầu óc ngươi sành đi, chỉ bằng ngươi? Ngươi cho rằng ngươi là Vô Đế a, gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ? Muốn quản tận Thiên Hạ chuyện bất bình, ngươi có khả năng này sao?" Kiếm Nô cực độ khinh thường đáp lại nói.

Mà lúc này, chỉ gặp người trẻ tuổi kia thoáng chốc mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, tiếng như lôi đình, khí thế như hồng địa điểm cả giận nói: "Bây giờ cái này Nam Hoang Thiên Hạ, mặc dù rung chuyển không ngớt, Tam quốc khói lửa ngập trời, đạo tặc nổi dậy như ong, càng thêm thối đời nóng lạnh, lòng người không cố, nhưng là vừa bị ta gặp gỡ việc này, như vậy ta liền không phải không thể can thiệp, ta nguyện xách trong tay ba thước thanh phong, quét hết Thiên Hạ chuyện bất bình!"

Người trẻ tuổi hơi dừng lại một chút, tiếp tục quang minh lẫm liệt địa điểm nói rằng: "Vì thế, ta dù là vì vậy mà ném đầu lâu, vậy nhiệt huyết, chỉ cần có thể khiến cho thể nhân tình táo, cũng cảm thấy đáng giá, cuối cùng không uống công ta tới này nhân thể đi tới một lần. Bây giờ, ta Hán nhân sự suy thoái, các ngươi không nghĩ tận trung vì nước, vì dân hiệu lực thì cũng thôi đi, vậy mà đi như thể tiện sự tình, vậy mà không lấy lấy làm hổ thẹn ngược lại cho là vinh, các ngươi có gì mặt mũi đặt chân giữa thiên địa?"

"Người đến tốt cùng là người phương nào?" Kiếm Nô sau khi nghe xong, lúc đầu cuồng tiếu khinh thường khuôn mặt lập tức khẽ giật mình, trong chốc lát bị người trẻ tuổi kia cổ này hạo nhiên chính khí chấn nhiếp, có chút cẩn thận địa điểm dò hỏi.

Hắn tại Hắc Long Hội ngày người thời gian dài như vậy, có thể hỗn đến hộ vệ vị trí, cũng coi là kiến thức không ít chuyện, mặc dù hắn hiểu được thể giới này nắm đầm lớn chính là đạo lý quyết định, nhưng là hắn cũng biết có ít người là không chọc nổi, nói không chừng đụng phải cái nào người trẻ tuổi chính là những đại nhân vật kia môn đồ đệ tử, đối diện với mấy cái này người, muốn học biết chứa ngoan nịnh nọt, nếu không đó là một con đường chết.

Cái này chạy đến người trẻ tuổi dám can đảm ở trước mặt giận dữ mắng mỏ hắn, ngược lại là trong lúc nhất thời, khiến cho hắn thoáng có chút chột dạ, thêm nữa không rõ ràng người tới nội tình, nhưng là từ trên người của đối phương, tản ra một cỗ hùng hồn khí tức bén nhọn kiêm hữu một cỗ sát khí, làm cho Kiếm Nô không thể không cẩn thận.

Dù sao bằng chừng ấy tuổi khinh khinh liền có như thể sát khí, chỉ sợ ít nhất là giết qua người, từng thấy máu, mà lại giết người nói không chừng còn không phải số ít, đây hết thấy đều làm Kiếm Nô không thể không chần chờ!

Bất quá, chỉ cần giải đối phương nội tình, Kiếm Nô liền sẽ không khách khí, đến lúc đó giết tiểu tử này vậy cũng là nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Thạch Mẫn phó tướng

Lại nói Kiếm Nô tạm thời không có chỉ huy chung quanh bang chúng cùng nhau tiến lên, hắn không có tùy tiện sốt ruột động thủ, mà là tại trong lòng tại ước lượng lấy, bắt đầu cân nhắc: "Gia hòa này đến tốt cùng lai lịch gì? Nhìn nó niên kỷ bất quá hai mươi tuổi, nhưng nhìn tu vi lại có Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, gần so với mình chênh lệch một cảnh giới, gia hòa này đến cùng là từ đâu xuất hiện?"

"Tại hạ Triệu Quốc du kích tướng quân Thạch Mẫn dưới trướng phó tướng Thạch Dã Chiến!" Thạch Liệt tiếp tục quang minh lẫm liệt địa điểm trả lời: "Ta khuyên ngươi nhanh chóng thả vị cô nương này, tình cảm nhất định phải lưỡng tình tương duyệt, ngươi tình ta nguyện mới tính hoàn mỹ, giống như ngươi trắng trợn cướp đoạt dân nữ, bức hiếp vị cô nương này đi vào khuôn khổ, đừng nói vị cô nương này không đáp ứng, liền ngay cả ta người qua đường này cũng quyết sẽ không đáp ứng!"

Vị cô nương kia nghe được Thạch Liệt thế mà giúp đỡ chính mình nói chuyện, lập tức rất có hảo cảm, một đôi lóe ra lệ quang mắt to cảm kích hướng Thạch Liệt nhìn sang, tràn đầy mong đợi.

"Thạch Dã Chiến. . . Người này là lai lịch gì?" Kiếm Nô sắc mặt xót xa, não hải cấp tốc tự hỏi.

Đúng lúc này, một tên xấu xí bang chúng lập tức tiến đến Kiếm Nô bên tai, đối hắn xì xào bàn tán. Chỉ nghe hắn nói rằng: "Thủ lĩnh, người bệ quan đã lâu, khả năng không biết gia hòa này lai lịch, gần nhất Triệu Quốc xác thực có như vậy một cái tên là Thạch Mẫn du kích tướng quân uy chấn Thiên Hạ, là Triệu Quốc trẻ tuổi nhất tướng quân, lấy không đến hai mươi tuổi chỉ tuổi liền đã là chiến công hiển hách. "

"A? Thạch Mẫn? Người nói thế nhưng là cái kia Hắc Thủy Thôn Thạch Mẫn?" Kiếm Nô nghe vậy trong lòng hơi động.

"Không tệ! Tiểu nhân nghe nói cái kia Thạch Mẫn thiên tư trác việt, võ công phi phàm, tại hai, ba năm trước, cùng Tần Quốc đại chiến bên trong liền tấn thăng làm Hậu Thiên tầng bảy, hiện nay, nó thực lực cụ thể đến tốt cùng như thế nào, chúng ta liền không được biết rồi, nhưng là đối phương hiện tại hắn là tại suất quân cùng Tần Quốc tác chiến bên trong, có thể nói là ngoài tầm tay với, đừng nói một cái nho nhỏ phó tướng, chúng ta có phải hay không. . ."

Cái này bang chúng mặc dù sinh ra dung mạo xấu xí, nhưng là ngược lại là một vị khôn khéo già dặn hạng người, đối Triệu Quốc những đại sự này ngược lại là làm được trong đầu đã tính sẵn, rõ như lòng bàn tay, sau khi nói xong liền làm một cái cắt cổ động tác.

"Hừ! Ta còn tưởng là đại nhân vật gì giá lâm đâu, nguyên lai bất quá chính là một cái Tiểu Tiểu du kích tướng quân Phó tướng mà thôi!" Kiếm Nô nghe xong giới thiệu về sau, thần sắc nhất chuyển, hoàn toàn yên tâm, lập tức trở nên cực kỳ ngạo mạn cùng kiêu ngạo không tuân, kể từ đó, một cái nho nhỏ du kích tướng quân mà thôi, còn không có Thủy Mặc Thành Thiên Tướng chức quan cao, hắn Kiếm Nô lại có sợ gì?

Huống chi Kiếm Nô làm Hắc Long Hội Hữu hộ pháp, vẫn là biết một chút cơ mật tin tức, ba năm trước đây liền sớm đã lưu truyền Hắc Thủy Thôn có cái

gì Công Pháp bí tịch, cho nên mấy năm gần đây một mực có không ít đồng đạo đối Hắc Thủy Thôn người ngầm hạ hắc thủ.

Nếu không phải cái kia Thạch Mẫn năm gần đây quân công hiển hách, không tốt ra tay công khai, dù sao từ xưa dân không đấu với quan, nói không chừng Hắc Thủy Thôn đã sớm không tồn tại nữa, bất quá dù cho dạng này, Hắc Thủy Thôn những năm gần đây cũng là sút đầu mẻ trán, không chịu nổi trọng hà.

Mà tin tức này, Kiếm Nô bằng bằng trực giác đã cảm thấy có thể là cái kia Thủy Mặc Thành Thiên Tướng Cô Tắc Át có ý đối phó Hắc Thủy Thôn, mà thả ra tin tức, lấy đi mượn đao giết người sự tình.

Huống hồ, nghe nói Hắc Long Hội bên trong, biết lớn lên người cũng có thể tự mình đối Hắc Thủy Thôn động thủ, muốn biết trước đó sở dĩ một mực không có động thủ thứ nhất không có phù hợp thời cơ, thứ hai sợ là cấp làm đồ cưới, từng cái bang phái tương hỗ bó tay chân mới khiến cho Hắc Thủy Thôn có thể may mắn còn sống sót, bất quá một khi biết lớn lên người xuất quan, đột phá đến Hậu Thiên tầng tám cảnh giới tu vi, liền không sợ bất kỳ kẻ nào, dù sao cái kia Thủy Mặc Thành Thiên Tướng cũng mới Hậu Thiên tầng bảy mà thôi.

Nghĩ tới đây, chỉ nghe Kiếm Nô đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, nào biết hần tiếng cười nhô lên nghỉ, đột nhiên vùng tay lên, gắt một cái, chẳng thềm ngó tới địa đạo: "Người một cái du kích tướng quân phó tướng tính là thứ gì, cũng xứng quan chúng ta chuyện của Hắc long hội, thật là sống đến không kiên nhẫn, ngại mệnh quá dài. . ."

"Người!" Thạch Dã Chiến không nghĩ tới nói ra mình Thân Phận phía sau chẳng những không có chán nể địch nhân, ngược lại làm cho đối phương càng thêm can rở.

"Người cái gì người? Người tới, đều là lên cho ta, các người bọn gia hỏa này còn đứng ngây đó làm gì, lập tức ngay lập tức đem cái này có mắt không trông, xen vào việc của người khác gia hỏa cho ta hung hăng giáo huấn một lần, để cho ta hảo hảo lỗi ra cái này trong lòng ác khí! Một điểm không có nhân lực kinh đồ vật, còn nghĩ qua đến anh hùng cứu mỹ nhân, đơn giản con ếch lười muốn ăn thịt thiên nga. Vọng tướng không còn giới hạn! Hôm nay đừng nói là người, chính là các người du kích tướng quân Thạch Mẫn bản nhân ở trước mặt, bản hộ pháp cũng muốn xuất này ngậm ác khí không thể, chiếu đánh không làm!"

Chỉ gặp Kiếm Nô sau khi nói xong, liền hùng hùng hổ hổ phân phó cấp dưới, để bọn hần nhanh chóng động thủ, lập tức hơn mười tên Hắc Long Hội bang chúng đều là hô hô địa điểm cùng nhau tiến lên, đem Thạch Liệt bao quanh địa điểm xúm lại mà lên, chuẩn bị xuất thủ hành hung, hung hăng giáo huấn một cái cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa.

Mà Tiêu Dật lúc này cười lạnh, như cũ tại âm thầm sống chết mặc bay, lúc đầu Tiêu Dật hoàn toàn có thể lên đi trực tiếp đem những cái kia đạo tặc toàn bộ một chương quạt ngã, nhưng là Tiêu Dật cũng không có làm như vậy, bởi vì cái này Thạch Dã Chiến Tiêu Dật tuy nói không quen, nhưng cũng là nhận biết, chính là năm đó trong thôn khảo thí thực lực thời điểm, lớn hơn mình năm tuổi gia hỏa kia, năm đó, hần liền có Hậu Thiên tầng ba thực lực, bây giờ càng là có được Hậu Thiên tầng sáu thực lực.

Trọng yếu nhất chính là năm đó cái này Thạch Dã Chiến mặc dù không có nghĩ thạch thanh chờ người khó như vậy vì chính mình, đối với mình châm chọc khiêu khích, nhưng là đối đãi Tiêu Dật cũng không thân thiện, nếu như bây giờ đi lên trợ giúp, đến một lần đối phương chưa hần biết cảm kích, thậm chí tâm nhân tiểu nhân còn biết sinh lòng oán hận cũng có thể, dù sao người ta tạm thời cũng không có cái gì nguy hiểm tính mạng, thứ hai Tiêu Dật cũng nghĩ biết cái này Thạch Dã Chiến đến tột cùng biết như thế nào làm việc, bản lĩnh có mấy phần.

Muốn biết có thể bị Thạch Mẫn đến trong quân doanh đi rèn luyện, tuyệt đối là vào Thạch Mẫn trong mắt mới biết như, Tiêu Dật càng thêm biết hần cái này tiện nghi đại ca Thạch Mẫn thế nhưng là cao bao nhiêu ngạo, có thể nói Hắc Thủy Thôn có thể vào tới bên trên hần mắt người tuyệt đối không nhiều, Tiêu Dật trước kia miễn cưỡng tính một cái, vẫn là năm Tiêu Dật cha hần phúc, mới biết như thế, càng không nói đến người khác.

Khác không nói đến, lấy Thạch Dã Chiến tu vi, chỉ sợ tại Hắc Thủy Thôn cũng là thực lực mạnh nhất nhóm người kia một trong, mà lại tuổi của hần lại cùng Thạch Mẫn đại ca không sai biệt lắm, vì thế, hần nếu là vào tới Thạch Mẫn đại ca chi nhân, như vậy Thạch Mẫn đại ca dẫn hần xuất thôn lịch luyện, cũng liền nói còn nghe được.

Tiêu Dật lúc này chậm đợi biến hóa trong sân, nếu là Thạch Dã Chiến không địch lại, hần lại xuất thủ tương trợ cũng là không muộn, cho nên không có lập tức động thủ, mà là lặng yên quan chiến.

Mà nhưng vào lúc này, một đám bang chúng đã cùng Thạch Dã Chiến động thủ.

Phanh! Phanh! Phanh!

Một nháy mắt, Thạch Dã Chiến liền cùng đông đảo bang chúng giao thủ với nhau, giữa sân cuối cùng chỉ còn lại có Kiếm Nô cùng hai vị bang chúng không có tham chiến, hai vị bang chúng chỉ vì trông coi vị cô nương kia, không để nó chạy trốn, về phần Kiếm Nô, thì tại một bên cẩn thận quan sát Thạch Dã Chiến chiêu thức, muốn mượn cơ hội tìm kiếm nó sơ hở.

Chỉ gặp lúc này Kiếm Nô hai mắt trừng thẳng, không chớp mắt nhìn qua bên trong chiến trường, nhưng gặp toàn bộ trên đường nhỏ một đoàn hỗn loạn, hơn mười người cùng nhau động thủ thu thập một người, nhưng là thế mà không có chiếm được mảy may thượng phong.

Chương 109: Còn thi kia thân

Hắc Long Sơn Mạch, bên ngoài rừng rậm cửa vào, trên đường nhỏ, trong lúc nhất thời, quát mắng thanh âm, tiếng vang không ngừng.

Chỉ gặp một tên Hắc Long Hội bang chúng lập công sốt ruột, lập tức giơ lên nắm đấm, liền đột nhiên đánh tới hướng Thạch Dã Chiến mặt, muốn một quyền đem quát ngã, tốt gọi Thạch Dã Chiến hảo hảo nhắm nháp một phen làm loạn chim đầu đàn, sung làm anh hùng tư vị.

Nhưng là, chỉ tiếc không như mong muốn, nắm đấm vừa mới đến Thạch Dã Chiến mặt một thước trước, liền gặp hắn bỗng nhiên xuất thủ, một thanh chằm chủ địa điểm nắm đối phương nắm đấm.

Lập tức chỉ nghe thấy "Răng rắc" một tiếng!

Trên trận đông đảo bang chúng còn chưa kịp nhìn rõ ràng Thạch Dã Chiến động tác, cũng không biết hắn sử chính là cái gì thủ pháp cùng kỹ xảo, trong tai liền nghe đến một trận thanh thúy gãy xương thanh âm vang lên.

"A, tiểu tặc, thả ta ra tay!"

Tên kia bị Thạch Dã Chiến bắt lấy bang chúng lập tức tựa như nhũ nhũ như heo kêu thảm lên, toàn bộ cổ tay trong nháy mắt liền bị vặn gãy, gân chuyển xương gãy, cũng không còn cách nào thi triển bất kỳ kinh đạo, tối thiểu nhất trong vòng ba tháng, toàn bộ cánh tay không thể phục hồi như cũ, không cách nào dùng sức.

Đúng vào lúc này, một tên khác Hắc Long Hội bang chúng thừa dịp Thạch Dã Chiến không chú ý, từ hán khía cạnh bỗng nhiên một quyền đánh tới hướng sau gáy của hắn; phía trước còn có một người, nhắc chân chính là đá mạnh Thạch Dã Chiến dưới hông, ra tay âm độc, muốn một cước liền phế bỏ mệnh căn của hắn.

Ngoài ra còn có một người hai tay khép lại, từ phía sau bỗng nhiên ôm lấy Thạch Dã Chiến, muốn để nó không thể động đậy gãy dựa, ngoan ngoãn địa điểm bị đám người quân ầu chỉ tử; còn có một người không biết từ nơi nào tìm đến một cây to bằng miệng chén gãy gỗ, hung hăng một gãy đâm hướng Thạch Dã Chiến bên hông, cũng là xuất thủ không lưu tình chút nào.

Bốn người này một bộ tổ hợp quyền xuống tới, phối hợp ăn ý, xem xét chính là thường xuyên tổ đội gỗ muện côn đội hình, lấy bốn chọi một, không vì lấy Thạch Dã Chiến tính mệnh, chỉ vì bắt sống, về phần phải chăng gây nên tàn, bên kia hoàn toàn không tại bọn hắn cân nhắc phạm vi bên trong.

Ngoài ra còn lại Hắc Long Hội bang chúng, thì là bao quanh đem Thạch Dã Chiến bốn phía vây lại, từng cái nâng đao phòng bị Thạch Dã Chiến không địch hậu chạy trốn, dù sao hơn mười người đồng thời vây quét một người, đám người không thể thỏa thích thi triển, bởi vì cũng không đủ sân bãi mở rộng tay chân.

Cho nên mọi người chung quanh nhìn về phía bốn người kia thì là một mặt hâm mộ bộ dáng, dù sao trong lòng bọn họ, Thạch Dã Chiến lần này chính là có chấp cánh cũng không thể bay.

Nhưng là, chỉ nghe răng rắc! Răng rắc! Bốn tiếng liên tục vang lên!

Cũng không thấy Thạch Dã Chiến làm sao động tác, trong nháy mắt cái kia xuất thủ cận thân công kích bốn người, đều là thân thể bay ngược mà xuất, thân thể tức thì bị vung đến bay chấp sau lưng mười mấy mét bên ngoài, mỗi một cái đều là mồ hôi lạnh lâm ly, kịch liệt đau nhức vô cùng đáng sợ, thân thể càng là ngổn ngang lộn xộn địa điểm ngã rơi trên mặt đất run rẩy không ngừng.

Thoáng chốc, chỉ nghe ngã trái ngã phải bốn người đều là tiếng kêu rên liên hồi, rên rĩ không ngừng, tiếng kêu rên càng là dần dần vang lên:

"A... Sau gáy của ta muối đau quá, lỗ tai càng là ong ong thanh âm không ngừng... A! Đáng chết tiểu tử, ta nghe không được thanh âm, ta lại bị đánh điếc!"

"A... Mệnh căn của ta hủy, càng đem mệnh căn của ta đá nát... A! Trời đánh tiểu tử, hại ta trúng nát một chỗ, cái này khiến ta làm sao chịu nổi, về sau còn thể nào làm nam nhân!"

"A... Ta đầu gối phải đóng nát, xương bánh chè thể mà bị một chưởng đánh nát... A! Thật ác độc tiểu tử, ra tay vậy mà như thế vô tình, đây quả thực so sánh đầu gối trúng một kiếm còn khó chịu hơn!"

"A... Eo của ta xương sườn đau quá, thân thể mà bị chưởng lực đá thương... A! Thật ác độc tiểu tử, ra tay vậy mà như thế lãnh khốc, thoáng một cái liền thận hư, ta về sau còn thể nào làm việc!"

Chung quanh bãi săn những cái kia nâng đao Hắc Long Hội bang chúng, gặp nói như thế tình huống, từng cái không khỏi dọa đến run rẩy, bọn hắn từng

cái vốn là đều là lần yếu sợ mạnh hạng người, giờ phút này nhìn thấy Thạch Dã Chiến thân thủ như thế, đều là dọa đến đặng đặng đặng hai chân rút lui, nơi nào còn dám làm lần nữa.

Nếu không phải có Kiếm Nô ở phía sau áp trận, chỉ sợ từng cái đã sớm hô lên "Biết gặp phải cường địch, phong khăn, kéo hô!" Bỏ trốn mất dạng.

So sánh Tiêu Dật cùng Yến Quốc thị vệ trận chiến kia, có thể thấy được những nạn trộm cướp tổ chức thật sự là kém hơn quá nhiều.

Lập tức, chỉ nghe Thạch Dã Chiến chẳng thèm ngó tới địa đạo: "Hừ, một bang giá áo túi com, ngay cả để cho ta xuất kiếm tư cách đều không có. . . Ta đây chỉ là lấy đạo của người, còn thì kia thân! Cái này gọi là đến mà không trả lễ thì không hay, các ngươi là thế nào đối phó ta, ta liền là thế nào địa điểm đáp lễ các ngươi!"

Thạch Dã Chiến giờ phút này không khỏi đắc chí vừa lòng, đây là hấn từ quân đội sau khi trở về lần thứ nhất động thủ, mà lại là có lý có cứ, chủ trì chính nghĩa, điều này làm cho Thạch Dã Chiến cực có cảm giác thành công.

Nhất là tình cảnh này, giữa sân tiểu cô nương cái kia cảm kích cùng ánh mắt hâm mộ bắn ra tới, lập tức để Thạch Dã Chiến toàn thân lâng lâng, phảng phất là đặt mình vào Vân Đoan, không biết đến cỡ nào khoái hoạt!

Dù sao Thạch Dã Chiến kinh lịch mấy năm quân doanh kiếp sống, mặc dù qua tình độc sơ khai niên kỷ, nhưng vẫn là sơ ca một viên, chính là bởi vì như thế, đối với nữ nhân càng không có bao nhiêu sức chống cự, đương nhiên, Thạch Dã Chiến chỉ ít mình bạch đưa hái xanh không ngọt, cho nên cũng không có hướng nơi khác nghĩ. Càng quan trọng hơn là hấn phát hiện mấy năm này quân lữ kiếp sống cuối cùng là không có uống phí, giờ phút này rốt cục có đất dụng võ.

Đương nhiên, vừa rồi đối chiêu, cũng là bởi vì Thạch Dã Chiến ý vào so sánh Hắc Long Hội bang chúng cao hơn hai ba cái cảnh giới, thực lực chênh lệch, mới khiến cho đối phương mưu kế thất bại trong gang tấc.

Dù sao bọn hấn chiêu kia đối phó giống nhau cảnh giới người hoặc là cao một cảnh giới người, còn có một khả năng nhỏ nhoi, nhưng là Thạch Dã Chiến lần này cao hơn chỉ ít hai cái cảnh giới, bọn hấn dưới sự khinh thường tiếp cận Thạch Dã Chiến, chính là phạm khinh địch binh gia tối kỵ, cuối cùng càng là không có lực phản kháng chút nào, mặc dù kết quả ngoài dự liệu của mọi người, nhưng cũng chính là chuyện hợp tình hợp lý.

Thạch Dã Chiến biểu hiện, làm cho Kiếm Nô chấn kinh khác biệt, nhưng gặp hấn hung tợn hướng Thạch Dã Chiến nhìn sang, lực chú ý toàn bộ tập trung ở Thạch Dã Chiến trên thân.

"Đám rác rưởi này mặc dù từng cái thân thể khoẻ mạnh, có được không nhỏ lực đạo, mặc dù bởi vì cảnh giới nguyên nhân, so sánh tiểu tử kia thấp hơn mấy bậc, nhưng là, bốn người bọn họ cùng nhau tiến lên, vẫn là bị cái này gọi Thạch Dã Chiến tiểu tử chỉ trong một chiêu liền toàn bộ đánh ngã, ngược lại là ta khinh thường người này! Nếu là thật sự muốn đấu, mặc dù mình so với đối phương cao hơn một cảnh giới, nhưng là làm không tốt đối phương có đòn sát thủ gì, không phải há biết như thế không có sợ hãi? Mà lại mình vốn định thừa cơ quan sát nó chiêu thức sơ hở tâm nguyện cũng là không như mong muốn!" Kiếm Nô trong lòng một trận trầm tư về sau, lập tức mở miệng nói rằng:

"Chắc chắn! Người trẻ tuổi, ngươi chớ đắc ý, đánh ngã mấy cái so sánh thực lực mình thấp người, tính không được bản lĩnh gì. Bất quá xem ở Thạch Mẫn phân thượng, ta cho ngươi một cái hoà giải cơ hội, chỉ cần ngươi bây giờ mở miệng cùng ta nói lời xin lỗi, bồi cái Lễ, ta liền không còn so đo việc này, sau này ngươi đi ngươi Dương quan đạo, ta qua ta cầu độc mộc, chúng ta nước giếng không phạm nước sông. . . Như thế nào?"

"Ngươi nghĩ đến ngược lại là rất đẹp, ta cùng ngươi giảng, mơ tưởng, nhanh cho ta thả tiểu cô nương kia, ta liền tha cho ngươi một cái mạng chó, nếu không, ngày khác, ta định dẫn đầu đại quân san bằng ngươi kia cái gì Hắc Long Hội. " Thạch Dã Chiến lúc này chính là đắc chí vừa lòng thời điểm, chỗ nào chịu nhượng bộ, huống chi mục đích của hấn chính là giải cứu bị bắt vị cô nương kia, càng thêm không biết xem thường từ bỏ.

Kiếm Nô nghe vậy, lập tức gắt một cái, chẳng thèm ngó tới địa đạo: "Ta nhỏ vào! Ngươi thì tính là cái gì, dám cùng ta cò kè mặc cả, thật sự cho rằng ta sợ ngươi từng cái chỉ là Hậu Thiên tăng sáu Vô Già không thành, ta chỉ là không muốn phức tạp, đã ngươi rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy ta liền thành toàn ngươi, hừ, sắp chết đến nơi còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân, vậy ta liền để ngươi hoa mẫu đơn trước chết, thành toàn ngươi một phen!"

Thạch Dã Chiến nghe được Kiếm Nô gọn gàng địa điểm kêu lên cảnh giới của mình, lập tức trong lòng giật mình, cốt bởi giữa sân duy nhất để hấn nhìn không thấu cảnh giới người chính là Kiếm Nô, nếu không phải có kị hấn tồn tại, Thạch Dã Chiến đã sớm trực tiếp động thủ, há biết cùng hấn nói nhảm?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Giấu giếm lời nói sắc bén

Trên đường nhỏ, lúc này chung quanh Hắc Long Hội một đám bang chúng nghe được Kiếm Nô như thế lời nói, lập tức từng cái tựa như điên cuồng, đột nhiên lòng tin nưòi phẫn, mới vừa rồi bị Thạch Dã Chiến chấn nhiếp đám người lập tức đều bị Kiếm Nô đánh thức.

Chỉ nghe một đám bang chúng lần nữa hò hét trợ uy:

"Vô tri tiểu tử, ta Hắc Long Hội có bang chúng một ngàn, Vô Giã mấy trăm, trong đó tả hữu hộ pháp đều là Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới, vượt qua người đêm không hết, người lại tính là thứ gì?"

"Ngột tiểu tử kia, người có biết chúng ta biết chủ Đại đường gia một khi xuất quan, cái kia chính là Hậu Thiên tầng tám cảnh giới tồn tại, Trần Thủ một cái mấy trăm ngàn nhân khẩu vệ thành cũng là dư xài, tại cái này Triệu Quốc biên thủy thành nhỏ Thủy Mặc Thành phạm vi ngàn dặm bên trong, có thể nói là nhất đẳng tồn tại, dùng cái này tướng luận, ta Hắc Long Hội há lại người một cái khu khu du kích tướng quân phó tướng nói diệt cũng có thể diệt? Người cho rằng người là ai?"

"Tiểu tử, cái này thanh thiên bạch nhật người cũng đừng làm xuân thu đại mộng, người cho rằng người là ai a, chi bằng người cũng nghĩ diệt ta Hắc Long Hội, đơn giản thiên phương dạ đàm, không biết lượng sức, tự chịu diệt vong!"

Nhưng nghe Thạch Dã Chiến cắn răng một cái trả lời: "Nam tử hán đại trượng phu, vừa hành tẩu giang hồ, nên lời hứa đáng ngàn vàng, nhất ngôn cửu đỉnh, đến chết không hơn, ta vừa nói đến liền làm đến, cùng lắm thì chỉ chết mà thôi! Nói thật cho các người biết, các người Hắc Long Hội sớm đã tại chúng ta Thạch Mẫn tướng quân nơi đó đăng ký có trong hồ sơ, tương các người loại căn bản này, quả thật Vô Giã bên trong đình cấp bại hoại! Nếu muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, đừng cho là chúng ta không biết các người chơi những cái kia chuyện thương thiên hại lý!"

Thạch Dã Chiến nghĩ thờ ra một hơi, tiếp tục lòng đầy căm phẫn địa điểm nói rằng: "Muốn biết ác giả ác báo, những năm gần đây, các người mỗi tháng chỉ ít gây án cùng một chỗ, làm hại trong thôn, tướng quân của chúng ta nhận được tin tức phía sau đã sớm nghĩ trừ chỉ cho thống khoái, thế nhưng là tiếc rằng tướng quân của chúng ta một mực bởi vì Tam quốc loạn chiến, không thoát thân nổi, nếu không đã sớm suất quân bình các người cái kia Hắc Long Hội, đưa ta Hắc Thủy Thôn xung quanh một cái yên tĩnh, cũng coi là giết gà dọa khỉ, ai biết các người chẳng những không có chừng có mực, mà lại làm tâm trọng thêm! Bất quá ta tin tưởng sớm muộn cũng có một ngày các người biết từ ăn từ quả, một ngày này tuyệt đối không xa!"

Thạch Dã Chiến sau khi nói xong, cuối cùng càng là cắn răng nghiêng lợi nói: "Còn có, đặc biệt là các người Hữu hộ pháp Kiếm Nô, mặc dù tuổi gần 40, có được không tầm thường tu vi, nhưng là làm người âm hiểm xảo trá, quỷ kế đa đoan, hung ác thâm độc, hái hoa cướp tiền, việc ác bất tận, không từ bất cứ việc xấu nào, quả thực là bại hoại bên trong bại hoại! Các người làm gì trợ Trụ vi ngược đâu? Không bằng cùng ta cùng một chỗ bắt Kiếm Nô, sau đó ta biết cho các người tại chúng ta Thạch Mẫn tướng quân trước mặt thỉnh công, dạng này các người cũng coi là từ tội chuyển liếc, có sao mà không làm? Chỉ ít các người sau này đi tại trên trần, không biết bị người chỉ chỉ điểm điểm, đâm cột sống."

Mấy câu này nói đến sáng sủa hoàn toàn, Hắc Long Hội mọi người không khỏi vì thế mà kinh ngạc, nghĩ không ra người này vậy mà như thế không sợ sinh tử, bình thân ung dung, bình chân như vại, có thậm chí bị hấn một phen lí do thoái thác nói đến đều có một phen ý động!

Kiếm Nô thấy thế, thầm nghĩ không tốt, không thể tùy ý tiểu tử này nói nữa, tiểu tử này quá mẹ nó biết làm tư tưởng công tác, nếu là tiếp tục tùy ý hấn nói tiếp, nói không chừng mình đám này thủ hạ còn thật rất có thể biết bị hấn thuyết phục tâm, đến lúc đó mình người cô đơn, chẳng lẽ không phải không ổn?

Mặc dù lấy tu vi của mình không sợ những cái kia Hậu Thiên ba bốn tầng cảnh giới người, nhưng là đến lúc đó khó tránh khỏi vướng chân vướng tay còn phải hơn tổn nhiều sức lực, lại thêm tiểu tử này nhìn chăm chăm, chỉ sợ khi đó, mình còn thật rất có thể biết lật thuyền trong mương.

Bởi vì cái gọi là quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, mặc dù Kiếm Nô tuyệt không phải quân tử, nhưng là xu lợi tránh hại bản năng để hấn biết được nên làm như thế nào đối với mình có lợi.

Kiếm Nô nghĩ rõ ràng những này phía sau lập tức lớn tiếng giận dữ mắng mỏ: "Tiểu tử, cũng dám ly gián chúng ta, chúng ta Hắc Long Hội biết chủ, cũng chính là chúng ta Đại đường gia triệu ngày ngày sắp đột phá đến Hậu Thiên tầng tám cảnh giới, đến lúc đó Thủy Mặc Thành phạm vi ngàn dặm bên trong, tùy ý chúng ta rong ruổi, ai dám đối với chúng ta chỉ trích, há không phải sống đủ rồi? Ta nhìn tiểu tử ngươi thật sự là chán sống, người tới, lên cho ta! Ta muốn gia hỏa này muốn sống không được muốn chết không xong!"

Tiêu Dật nghe nói triệu ngày ngày ba chữ lập tức kém chút cười ra tiếng, cũng may kịp thời nhịn xuống, mà lúc này chung quanh Hắc Long Hội một đám bang chúng lúc đầu nghe được Thạch Dã Chiến lời nói có chút ý động, nhưng là vừa nghĩ tới Đại đường gia một khi đột phá, vậy mình những người này cũng là nước lên thì thuyền lên, đến lúc đó còn sợ cái gì?

Huống chi cho dù trời sập, có người cao đỉnh lấy, chi cần bọn hấn Đại đường gia không có chuyện, ai rảnh đến không có việc gì tới tìm bọn hấn những tiểu lâu la này phiền phức?

Cho nên Hắc Long Hội bang chúng tại nghe xong Kiếm Nô lời nói phía sau ngược lại từng cái ma quyền sát chương lần nữa đem Thạch Dã Chiến vây lại, nếu không phải Thạch Dã Chiến bởi vì lúc trước chiến đấu khiến cho Hắc Long Hội đám người cẩn thận, không dám hành động thiếu suy nghĩ, dù sao có mấy cái kia quý xui xẻo bị kịch vết xe đổ, nếu không giờ phút này chỉ sợ là đã cùng nhau tiến lên, lần nữa đối nó động thủ.

Mà lúc này, tiểu cô nương nghe được Thạch Dã Chiến nói như vậy, mặc dù nói khẳng khái kích Ange máu sôi trào, nhưng là rõ ràng là trong lòng còn có từ chỉ, mặc dù cảm động đến rồi tỉnh rồi ngủ, nhưng là thấy đến thời khắc này trong tràng gương cung bặt kiếm, Kiếm Nô thậm chí bày ra một phen tự mình động thủ tư thái, vừa nghĩ tới Kiếm Nô tại mình thôn trang tạo thành phá hư cùng khát máu thành tính, giết người như ngóc thủ đoạn, không khỏi không rét mà run, tiểu cô nương không muốn bởi vì mình mà lên lụy người khác, lập tức, chỉ gấp nằng miệng đỏ khê nhếch, lòng nóng như lửa đốt, gấp rút kêu to nói:

"A... Các người tuyệt đối không nên lại tổn thương người vô tội! Vị đại ca kia, người nhanh chóng rời đi! Tuyệt đối không thể bởi vì ta sự tình mà gặp vô

tội liên lụy!"

Kiểm Nô nhìn thấy tiểu cô nương vậy mà đối một người xa lạ tha thiết lo lắng, toàn bộ thân thể mềm mại đều là có chút run rẩy, quai niệm lo lắng bộ dáng, cũng không biết là thế nào, trong lòng của hắn lập tức toát ra một cỗ vô danh thịnh nộ Hòa Diễm đến, hận không thể lập tức đem Thạch Dã Chiến chặt thành thịt vụn, trong lòng mới thoải mái.

Kiểm Nô lúc này như sương mù, nảy ra ý hay, chỉ nghe nó cố ý phần nộ quát: "Gái diễm thú, trông thấy tiểu bạch kiểm chính là xuân tâm đại động, lần đầu gặp nhau liền a quan tâm đầy đủ, thật sự là chẳng biết xấu hổ! Lão Tử chính là không thể gặp người bộ này thanh thuần trang bức bộ dáng, hừ... Ta ngay ở chỗ này ngay trước tiểu bạch kiểm kia trước mặt, hảo hảo mà điều giáo người một phen, để người biết sự lợi hại của ta... Ha ha!"

Kiểm Nô nói xong đưa tay chính là hướng về tiểu cô nương Linh Lung thân thể mềm mại chớp tới, không để ý chút nào cái này dưới ban ngày ban mặt có tổn thương phong hoá, xuân quang chói tiết, tựa như trước mặt mọi người liền phải xé rách tiểu cô nương quần áo, muốn đưa nàng lột được sạch sành sanh, hảo hảo mà tiết tử vò ngược một phen.

"A... Không được qua đây!" Tiểu cô nương không nghĩ tới dẫn lừa thiêu thân, mặc dù làm xong hi sinh chuẩn bị, nhưng là vẫn giật nảy cả mình, lo lắng hãi hùng địa điểm run rẩy lên.

Tiểu cô nương thân thể vội vàng rúc về phía sau, muốn tìm một cái địa phương an toàn, nhưng là lúc này, rừng núi hoang vắng, nào có an toàn chỗ?

"Ác tặc, xem kiểm! Ai cản ta thì phải chết!"

Ngay vào lúc này, Thạch Dã Chiến không chút do dự rút kiếm mà lên, hướng Kiểm Nô vọt tới. Chung quanh một đám bang chúng gặp Thạch Dã Chiến khí thế trùng thiên, uy xem bức người, nghĩ đến trên mặt đất kêu rên cái kia bốn cái quỷ xui xẻo hạ tràng, không khỏi nhao nhao rón rén, không dám khinh anh kỳ phong.

Chung quanh một đám bang chúng biểu hiện, Kiểm Nô để ở trong mắt, trong lòng thầm mắng một đám lên không nổi mặt bàn gia hỏa, bắt quá nhìn thấy Thạch Dã Chiến biểu hiện, Kiểm Nô khóe miệng có chút giương lên, dựa theo cố định sách lược, thuận nước đẩy thuyền kiểu buông tha tiểu cô nương, thuận thế rút ra mưu đồ đã lâu vũ khí, một thanh trọng kiếm, dùng sức nắm chặt trọng kiếm, cũng không quay đầu lại hướng Thạch Dã Chiến nạo đi qua.

Nguyên lai trước đó Kiểm Nô không có nhìn ra Thạch Dã Chiến chiêu thức về sau, liền định ra tâm kế, cố ý khích giận hắn, muốn loạn Thạch Dã Chiến trong lòng tắc vuông, tốt thừa cơ thủ thắng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Âm khí đánh lên

Lúc này, trên chiến trường, Thạch Dã Chiến trực diện Kiểm Nô, bắt đầu một vòng mới giao phong.

Chỉ thấy chung quanh Hắc Long Hội đám người chưa thấy rõ bóng người, Thạch Dã Chiến thân hình như ánh sáng, lại như điện chớp, thời gian qua nhanh, dễ như trở bàn tay địa điểm vượt qua đám người đỉnh đầu, ở giữa đám người đột ngột nghe một tiếng trường kiếm ra khỏi vỏ long ngâm kiểu kinh minh thanh âm, chỉ lần này công phu, cái kia kinh minh thanh âm chưa nghĩ, trường kiếm xé rách không khí thanh âm lại vang lên, kiếm quang bạo hiện, nhanh đến cực điểm.

Kiểm Nô sợ hãi bừng tỉnh, trên mặt lướt qua vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới đối phương lại có tốc độ như thế, mình một kẻ không thành, lập tức trong lòng tái sinh một kế, nhưng lúc này biết mình không thể khinh thường, lập tức hai mắt mãnh liệt trợn, huy kiếm nghênh ở, đám người nhưng nghe kiếm phong khuấy động vang dội có âm thanh, bình khí giao kích thanh âm càng là "Bang bang!" Không ngừng.

Chỉ nghe một chuỗi liên tiếp mật vang, mọi người chung quanh căn bản không nhìn thấy hai người xuất chiêu bộ dạng, lẳng lẹ chỉ cực, đều nhìn đến trợn mắt hốc mồm, ghen hống nhìn trần trời.

Lúc này, chỉ nghe Thạch Dã Chiến nói: "Ha ha, cái gì Hắc Long Hội cầu thí hộ pháp, hôm nay một biết, cũng chỉ đến thế mà thôi như thế!"

"Tiểu tử, chó đực ý, để người ném thử ta cái này Huyền Cấp hạ đẳng Đoạt Mệnh Kiếm Pháp lợi hại!"

Kiểm vốn là hung khí, giết người hung khí. Kiểm Nô tu luyện kiếm pháp càng là kiếm pháp giết người, hiện tại hắn vừa ra kiếm, liền muốn thấy máu mà quay về.

Chỉ gặp Kiểm Nô nói xong, bỗng nhiên thì xuất Đoạt Mệnh Kiếm Pháp bên trong một chiêu hoành Vân Đoạn phong, lúc này Thạch Dã Chiến không chút

hoang mang địa điểm lấy kiếm thân ngăn trở, Kiếm Nô lập tức tái phát xuất một chiêu trường hà mặt trời lặn, chỉ gặp Kiếm Nô gấp cong, nghiêng bước, rút kiếm, xuất chiêu, bốn động tác một mạch mà thành, vừa nhanh vừa độc.

Lúc này Thạch Dã Chiến hướng lên nhảy lên hiện lên đối phương đến chiêu, sau đó một cái Bàn Long quán bước, thân hình nhất chuyển, gươm kiếm đón đỡ, lập tức dần dần tới gần Kiếm Nô, đem Kiếm Nô thế công giải khai về sau, trong lúc đó lại hướng Kiếm Nô trên thân đâm ra một kiếm, muốn đến cái Trục Đảo Hoàng Long, khiến cho Kiếm Nô bất lực tái chiến, giải quyết dứt khoát khóa chặt thắng cục.

Chỉ tiếc đột nhiên, Kiếm Nô một kiếm sáu thức, chông đưa mà xuất, hỏa hoa tiến tung tóe, hóa giải Thạch Dã Chiến công kích.

Thạch Dã Chiến một kích không trúng, cũng không nhụt chí, tiếp tục chuyên chú giết địch, nhưng ngay lúc này, chỉ gặp mấy sợi bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy hàn mang từ Kiếm Nô trong tay thuận thân kiếm lặng yên nhanh chóng bay ra, tại kiếm quang che giấu hạ không có chút nào bộ dạng hướng Thạch Dã Chiến đánh tới.

Thạch Dã Chiến chính là huy kiếm đâm thẳng thời điểm, chỗ nào có thể trốn được, hần thậm chí ngay cả biết đều không biết, theo cái kia mấy sợi hàn mang nhập ngực, hần chỉ cảm thấy ngực tê rần, thân hình dừng lại, kiếm trong tay kiêu lập tức vì đó trì trệ, Thạch Dã Chiến lập tức biết mình trúng ám toán, sắc mặt trắng bệch, bực tức nói: "Hèn hạ vô sỉ, thế mà sử dụng ám khí đánh lên!"

Mà lúc này Kiếm Nô thừa cơ một kiếm đâm trúng Thạch Dã Chiến lồng ngực, lập tức trọng thương Thạch Dã Chiến!

"Hừ! Kẻ thắng làm vua kẻ thua làm giặc, ai quy định luận võ bên trong không thể sử dụng ám khí? Chẳng lẽ các ngươi hành quân đánh trận đều không thích hợp mưu kế à? Đồi kia người khác mà nói, các ngươi nếu là sử dụng mưu kế chẳng phải cũng là đồng dạng hèn hạ vô sỉ?" Kiếm Nô thấy mình đắc thủ, thuận tay co lại, mang ra một lớn phiến vết máu, thấy thế, lập tức không hề cô kỵ đắc ý cười ha hả.

"Ngươi. . . Cái này há có thể nói nhập làm một, uống ngươi cảnh giới so sánh ta còn cao thêm một bậc, đối phó ta lại còn sử dụng ám khí, ngươi cũng đừng đắc ý, điều này nói rõ ngươi đối võ đạo của mình không có chút nào tự tin, ngươi võ đạo chỉ lộ đã đi đến cuối con đường, dừng ở đây! Khụ khụ. . ." Thạch Dã Chiến vừa nói vừa dùng sức đè lại trước ngực vết thương, nhưng chung quy là không làm nên chuyện gì, Thạch Dã Chiến lập tức sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Mà lúc này, bốn phía Hắc Long Hội bang chúng thấy thế, nhao nhao hoan hô lên:

"Hữu hộ pháp uy vũ!"

"Hữu hộ pháp vạn thắng!"

"Giết tiểu tử kia, vì các huynh đệ báo thù! Lấy trắng ta Hắc Long Hội uy danh!"

Kiếm Nô nghe được đám người chi ngôn, giương lên tay, để đám người an tĩnh lại phía sau nói rằng: "Tiểu tử, hiện tại ngươi rơi vào trên tay của ta, sinh tử thế nhưng là nửa điểm không khỏi mình, nhìn ta nếu không hảo hảo bào chế ngươi một phen há không là có lỗi với ta phen này tính toán? Ha ha! Ngươi như hiện tại quỳ xuống cầu xin tha thứ, ta còn có thể để ngươi được chết một cách thống khoái giờ như thế nào? Nếu không, ta tất nhiên để ngươi sống không bằng chết!"

"Ta nhờ vào! Muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được, muốn cho ta Thạch Dã Chiến dập đầu cầu xin tha thứ, không có cửa đâu, ta chỉ hận mình quá không cẩn thận, vậy mà trúng ngươi tính toán, không có giết ngươi cái này hèn hạ vô sỉ tiểu nhân, hừ! Đừng cho ta cơ hội, nếu không ta nhất định lấy ngươi mạng chó!" Thạch Dã Chiến xi Kiếm Nô mặt đầy máu nói.

"Tốt tốt tốt! Tiểu tử, rất tốt, sắp chết đến nơi, ngươi lại còn là như thế có loại! Ta Kiếm Nô bình sinh bội phục nhất có cốt khí người, nhưng ngươi đã thương ta nhiều như vậy thủ hạ, ta nhất định phải đối bọn hần có cái bàn giao. . ."

Kiếm Nô sờ soạng một cái máu tươi, nói đến, giương mắt hướng bốn phía quét Hắc Long Hội đám người một chút, đám kia Hắc Long Hội bang chúng nghe vậy nhao nhao phụ họa địa điểm lớn tiếng nói: "Đúng, muốn cho một cái công đạo, giết hần, giết hần!"

Kiếm Nô lần nữa giơ cánh tay lên giương lên, khiến đám người ngừng gọi, âm theo đuổi quỷ hoạt địa cười đắc ý, nói: "Giết hần chẳng lẽ không phải tiện nghi hần, các huynh đệ, chúng ta một số thời khắc không có thứ qua loại này tiểu bạch kiếm mùi vị à?" Hần nói còn chưa tắt, những cái kia bang chúng âm vang ứng hòa.

Kiếm Nô lại nói: "Vậy chúng ta đêm nay liền ra một trận lộ Thiên Thịnh yến, tên tiểu bạch kiếm này liền tặng cho các ngươi, để các ngươi mở một chút ăn nệm, các huynh đệ nghĩ như thế nào?"

Hần tiếng nói hơi rơi, bốn phía lại vang lên một phiến lớn tiếng khen hay tiếng hoan hô.

"Vô sỉ!" Thạch Dã Chiến nghe vậy về sau, lập tức biến sắc.

"Hừ! Hiện tại đừng nói là ngươi tự thân khó đảm bảo, chỉ sợ không lâu sau đó, chính là các ngươi Hắc Thủy Thôn cũng muốn đi vào theo gót, ha ha! Yên tâm đi, ngươi chỉ là sớm một bước mà thôi! Không có gì tốt tiếc nuôi! Ha ha ha ha!" Kiếm Nô nói xong lập tức đắc ý quên hình địa điểm cười ha hả.

"Tiểu nhân hèn hạ, bằng tu vi của ngươi, ngươi cũng nghĩ đối phó chúng ta thôn, quả thực là vọng tưởng!" Thạch Dã Chiến nghe được đối phương còn có đối phó thôn của chính mình, lập tức lo lắng không thôi.

"Tiểu tử, ngươi cũng đừng hòng hù dọa ta, thôn các ngươi mặc dù nhiều người một chút, nhưng là ta không tin tưởng các ngươi thôn có Hậu Thiên tăng tám cao thủ trấn thủ, nếu là có, những năm này chỉ sợ là sớm đã nhìn không được xuất thủ giải vây rồi à? Lại làm gì trở mặt nhìn các ngươi Hắc Thủy Thôn từng sợi bị tập kích đâu? Ta nói không sai chứ?" Kiếm Nô nói xong lập tức đắc ý cười không ngừng!

"Ngươi. . ." Thạch Dã Chiến lúc này đột nhiên nghĩ đến Thạch Mẫn tướng quân gọi mình về thôn dự cảnh mục đích, lập tức vô cùng nóng nảy, nhưng là lúc này thân thủ trọng thương, không làm nên chuyện gì, chỉ có thể lo lắng suông.

Chỉ gặp lúc này, Kiếm Nô quay người rồi đi Thạch Dã Chiến trước người, cất bước đi đến tiểu cô nương trước mặt nói: "Lần này tổng không ai có thể cứu được ngươi đi?"

"Ngươi đừng tới đây, ngươi lại bức ta, ta liền cắn lưỡi tự vẫn!" Tiểu cô nương thấy mình được cứu vớt vô vọng, cũng không tự chủ được mạnh động tử chí, chỉ là liên lụy cái kia Thạch Dã Chiến, để nàng có chút ái ngại!

"Ngươi ngược lại là cắn lưỡi cho ta xem một chút, ngươi chính là chết ta cũng sẽ không bỏ qua ngươi, ha ha, nghĩ hù dọa ta, không có cửa đâu, ta nhìn ngươi như thế nào chạy ra lòng bàn tay của ta. " Kiếm Nô xem thường địa đạo.

"Tiểu nhân vô sỉ, có bản lĩnh gì hướng về phía ta tới, đối phó một cái tiểu cô nương có gì tài ba!" Thạch Dã Chiến thấy thế, muốn rách cả mí mắt mà quát.

"Ngươi cũng tự thân khó bảo toàn, còn có tâm tình thương hương tiếc ngọc đâu? Yên tâm, có là người đối phó ngươi, không cần bản hộ pháp xuất thủ, bản hộ pháp hiện tại chỉ đối tiểu mỹ nhân có hứng thú, ha ha!" Kiếm Nô nói xong một mặt cười đắm đi hướng tiểu cô nương.

Mà lúc này Hắc Long Hội mấy cái bang chúng cũng đều không có hảo ý đi hướng Thạch Dã Chiến!

"Ngươi. . . Hạ lưu!" Tiểu cô nương vừa nghĩ tới mình muốn thăm tao lãng nhục, thấy đối phương đi hướng mình, lập tức kinh khủng không thôi.

"Vây ta liền xuống lưu cho ngươi xem một chút, ha ha! Lần này ngươi chính là gọi rách cổ họng cũng vô dụng!" Kiếm Nô lập tức đắc ý.

"Ai nói gọi rách cổ họng cũng vô dụng?"

Lúc này, chỉ gặp Tiêu Dật ôm Tiêu Lang, không chút hoang mang ung dung đi ra khỏi rừng cây, cao giọng nói rằng, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng là chẳng biết tại sao, vô cùng rõ ràng tại Hắc Long Hội trong tai mọi người vang lên, ngay cả Kiếm Nô cũng không ngoại lệ!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Xuất thủ tương trợ

Lại nói tiểu cô nương cấp tốc né tránh, muốn lấy cái chết tương cự, không cho Kiếm Nô lãng nhục mình, nhưng là không như mong muốn, Kiếm Nô căn bản không để ý tới biệt tiểu cô nương chết sống, chỉ là gắt gao nhìn chăm chăm nàng cái kia tinh xảo gương mặt, một bộ nhắm người mà phê đáng vẽ, dần dần hướng tiểu cô nương đánh tới.

Tiểu cô nương lê hoa đài vũ địa điểm dừng nàng cái kia hoảng sợ hai mắt ở chung quanh đánh giá chung quanh, tựa như tại trong tuyệt vọng cầu xin thứ gì.

Tiêu Dật trong bóng tối thấy không lắm thản thức, bởi vì cô nương kia mùi phần thủy linh, lưu lạc đến nước này, bốn phía Hắc Long Hội bang chúng vậy mà từng cái trợ Trụ vi ngược, thờ ơ.

Có thậm chí tại tưởng tượng lấy chờ Kiếm Nô hưởng dụng xong sau, mình lại tiếp tục hưởng dụng một phen, từng cái nhao nhao thêm nhỏ nước dãi, mong đợi không thôi, bọn hân lộ ra đủ loại sắc mặt, nhưng không có người nào lộ ra một tơ một hào đồng tình cùng thương hại. . .

Ở đây Hắc Long Hội đám người tựa như từng cái luyện thành một bộ ý chí sắt đá, có thể nói là thể phong nhật hạ, lòng người không cỏ.

Nhưng là, người luôn luôn có cảm tình động vật, Tiêu Dật vốn là dự định ra sân cứu giúp, chỉ là bị Thạch Dã Chiến vượt lên trước một bước, giờ phút này gặp Thạch Dã Chiến bởi vì trúng kế bị bắt, mà hân lại nhìn thấy tiểu cô nương loại kia tuyệt vọng cùng cầu xin ánh mắt, loại kia tuyệt vọng cùng cầu xin ánh mắt, để Tiêu Dật trong lòng lập tức chấn một cái, hân lập tức liền nghĩ tới mình năm đó.

Không vì cái gì khác, chỉ vì ánh mắt ấy cùng Tiêu Dật xuyên qua trước đó bởi vì muội muội xảy ra chuyện thời điểm, mình cái chủng loại kia tình hình giống nhau như đúc, cảnh ngộ mặc dù không giống nhau, nhưng là đều là giống nhau tuyệt vọng mà bất lực ánh mắt, lúc ấy Tiêu Dật trong nháy mắt liền chịu đủ trong trần thế long đong đã kích, từng tận tình người ấm lạnh, mình bạch thói đời nóng lạnh, lòng người khó lường! Tiêu Dật cũng trong khoảnh khắc đó trưởng lớn. . .

Tiêu Dật làm không được xuyên qua trước đó những người kia như thể khoanh tay đứng nhìn, Tiêu Dật vốn cho là mình đã đem cái kia một bộ phận ký ức chôn vùi rồi, nhưng là giờ phút này bị tiểu cô nương ánh mắt chạm tới trong lòng cái kia phiến mềm mại chi địa, hần lúc ấy liền biết, mình không phải cứu nàng không thể.

Kiểm Nô không nghĩ tới còn có người dám ra đây anh hùng cứu mỹ nhân, làm hần tức giận phi thường, hào hứng lại một lần nữa bị đánh gãy, hần đành phải tạm thời buông tha tiểu cô nương, vô cùng tức giận xoay người, hung tợn hướng Tiêu Dật nhìn sang, lực chú ý toàn bộ tập trung ở Tiêu Dật trên thân, đã thấy một cái ngang nhiên bày thước Anh Tuấn thiếu niên nhanh nhẹn mà tới, từ trong rừng cây chậm rãi đi ra.

Kiểm Nô lập tức rất nghi hoặc, lại là một cái không biết sống chết tiểu gia hỏa a?

Thiếu niên này ước chừng mười bảy mười tám tuổi niên kỷ, phong thần tuấn lãng, mày kiếm mắt sáng, trong ngực ôm một con không biết cái gì chủng loại ngân sắc Tiểu Lang, thân mang mặc áo gấm ngọc bảo, cái này thiếu niên lang chính là Tiêu Dật, Tiêu Dật giờ phút này thu liễm toàn thân khí tức, tựa như một người bình thường đồng dạng, chỉ cần tu vi không phải vượt qua Tiêu Dật cảnh giới người, thì hoàn toàn không cách nào nhìn ra cảnh giới của hần.

Kiểm Nô giờ phút này đúng là như thế, chỉ gặp hần nhìn thấy lại có một thiếu niên chạy đến, hơn nữa còn là một điểm Vô Giả khí tức đều không có thiếu niên, khiến cho Kiểm Nô vô cùng phách lối địa đạo: "Tiểu tử, anh hùng cứu mỹ nhân cần phải lượng sức mà đi, ngươi nhìn một cái cái kia gọi Thạch Dã Chiến tiểu tử tốt xấu còn có một thân tu vi bàng thân, hần xuất thủ còn có thể nói còn nghe được, nhưng là kết quả như thế nào? Ngươi một cái phế vật, cũng không cảm thấy ngại đi ra khoe khoang?"

"Làm sao? Chẳng lẽ không được sao?" Tiêu Dật nhàn nhạt nói rằng.

"Ha ha, chết cười bản hộ pháp, các ngươi nghe một chút, tiểu tử này khiến cho mình giống như rất ngu bức giống như, tiểu tử, ngươi là chạy đến khôì hải sao? Cũng dám chạy đến trước mặt ta trang bức, muốn biết trang bức gặp sét đánh, ngươi xem một chút tiểu tử này hạ tràng, cái kia liền là của ngươi vết xe đổ!" Kiểm Nô chỉ vào thân thụ trọng thương, đang bị mấy cái Hắc Long Hội bang chúng vây quanh Thạch Dã Chiến cười nói.

Mấy cái kia bang chúng đang chuẩn bị đối Thạch Dã Chiến trên dưới đủ tay, nhưng là giờ phút này đột nhiên nhìn thấy Tiêu Dật ra sân, lập tức nhao nhao đại hỉ, chỉ nghe một người trong đó nói: "Ha ha, mấy ca, lại tới một cái tiểu bạch kiêu, vừa vặn cái này một người không đủ phân, ha ha, tiểu tử này quá đùa, lần này chẳng những mỹ nhân không có cứu được, ngược lại bạch bạch ném đi tính mạng của mình! Hi hi. . . Bất quá tại lấy tính mệnh của hần trước đó, mấy người chúng ta vừa vặn có thể thoải mái một cái!"

"Tại trên tay các ngươi, chỉ sợ đã có không ít người vô tội tính mạng a?" Chỉ gặp Tiêu Dật căn bản không thêm để ý những cái kia Hắc Long Hội bang chúng, mặt không đổi sắc tiếp tục hỏi.

"Ha ha! Tiểu tử, sợ? Xem xét ngươi chính là mới ra đời. Không phải, trên giang hồ hành tẩu, làm sao biết không biết ta Hắc Long Hội uy danh! Ta Kiểm Nô dù sao cũng là một phương thủ lĩnh, tại Thủy Mặc Tiểu Thành cái này phạm vi ngàn dặm, vẫn là hơi có chút danh vọng!" Kiểm Nô lông mày nhướn lên, dương dương tự đắc nói.

"Chi sợ tất cả đều là tiếng xấu a?" Tiêu Dật lập tức trả lời.

Kiểm Nô nghe vậy, trong mắt lập tức bắn ra một sợi hàn quang, nghiêm nghị nói: "Tiểu tử, lúc đầu niệm tình ngươi tuổi còn quá nhỏ, chờ ta đám huynh đệ này khoái hoạt một phen về sau, còn có thể tha ngươi một con đường sống, nhưng là đã ngươi mình muốn chết, vậy liền không thể tha cho ngươi, quái thì trách chính ngươi mệnh tiện, nhớ kỹ, có mấy lời là không thể tùy tiện nói, họa từ miệng mà ra họa từ miệng nhập, vì vậy mà mất đi tính mạng người đếm không hết, ngươi cũng không tính đặc thù. "

Chỉ gặp đây là, Thạch Dã Chiến cố nén đau đớn nói: "Thiếu hiệp, cẩn thận, người này hèn hạ vô sỉ, âm hiểm xảo trá, quý kẻ đa đoan, thực sự cực kỳ lợi hại! Thiếu hiệp còn xin cần phải cẩn thận mới là!"

"Ta biết, đa tạ nhắc nhở!" Tiêu Dật ứng tiếng nói, vừa rồi hết thảy hần nhưng là nhìn ở trong mắt, bất quá có câu nói rất hay, trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì đều chỉ có thể nghỉ ngơi! Ngay cả cao hần hai cái cảnh giới Hậu Thiên mười tầng đỉnh phong cao thủ hần đều có thể đấu qua một trận bất phân cao thấp, huống chi là chỉ là một cái Hậu Thiên tầng bảy còn so với chính mình thấp một cảnh giới người đâu? Hần có cái này tự tin!

Về phần những ám khí kia, tại hần Kim Tì Bối Tâm cùng Thiên Tâm Bảo giáp song trọng phòng hộ dưới, càng là trò cười.

Đương nhiên, giờ phút này Thạch Dã Chiến là không biết Tiêu Dật tình huống, hần mặc dù không biết Tiêu Dật tại sao muốn chạy đến chịu chết, nhưng là giờ phút này cũng không thể không lấy ngựa chết làm ngựa sống, không khỏi lên tiếng nhắc nhở.

Tiêu Dật sau khi đi ra, tiểu cô nương kia lập tức đã nhìn thấy Tiêu Dật, nàng giống như tại trong tuyệt vọng thấy được hy vọng duy nhất, nhưng nhìn đến Tiêu Dật trẻ tuổi như vậy, hi vọng tựa như lần nữa phá diệt, nhưng là dù vậy, nàng vẫn là dùng hết sức khí đối Tiêu Dật hô một tiếng: "Tiểu ca ca, đi mau, đám người giết người này không nháy mắt, chờ vì ta mà làm tính mệnh, đã bởi vì ta sự tình, hại một vị thiếu hiệp, không thể lần nữa hại người!"

Một tiếng tiểu ca ca phảng phất để Tiêu Dật lần nữa nghĩ đến mình xuyên qua trước đó mười mười, đúng vậy a, mười mười xảy ra chuyện thời điểm há không chính là như nàng mười bốn mười lăm tuổi nọ hoa chớm nở tuổi dậy thì kiều hoa quý thiếu nữ tuổi tác a?

Mà Kiểm Nô nhìn thấy tiểu cô nương tha thiết quan tâm bộ dáng, một đôi thật to đôi mắt càng là chăm chú xem tại Tiêu Dật trên thân, toàn bộ thân thể mềm mại đều là có chút run rẩy, phong sương có chút dập trùng run rẩy, dự hoặc liên miên. Loại kia đối với Tiêu Dật cảm kích cùng lo lắng, tuyệt đối là xuất phát từ nội tâm thâm xử, không có nửa điểm giả mạo.

Chỉ nghe Kiếm Nô cả giận nói: "Mẹ trứng, lại là một cái chuyên môn câu dẫn tiểu cô nương tiểu bạch kiếm, xem ra hôm nay không phải cho người điểm nhan sắc nhìn một cái không thể, vừa vặn để các huynh đệ khoái hoạt khoái, các huynh đệ, các người nói có đúng hay không?"

Đám người phụ họa nói: "Hữu hộ pháp anh minh, dạng này phục vụ quả thực là quá chu đáo, thế mà còn có tự mình đưa tới cửa, chỉ hận cái này rừng núi hoang vắng không thể lại đến mấy cái, đều không đủ các huynh đệ chia cắt! Ha ha ha!"

Chỉ gặp lúc này, Tiêu Dật hoàn toàn mặc kệ biết cái kia một đám ô hợp chi chúng, chỉ là hai mắt hung hăng địa điểm gấp chăm chăm Kiếm Nô, lạnh lùng nói rằng: "Dưới ban ngày ban mặt, cướp bóc dân nữ, hại người tính mệnh. Các người vừa làm nhiều việc ác, ta không thiếu được muốn thay trời hành đạo, tránh cho các người tiếp tục làm hại một phương! Ra tay đi, làm Võ Giả, ta cho người một lần xuất thủ cơ hội, nếu không một khi chờ ta xuất thủ, người liền lại không có bất kỳ cái gì cơ hội!"

Tiêu Dật nói xong, đem Tiểu Lang đặt ở bên tay trái khinh khinh ôm, sau đó đưa tay phải ra nắm ngón tay, ngón tay cái ngón trỏ ngón giữa ba ngón càng là run rẩy không thôi, chuẩn bị tùy thời phát động Thập Mạch Thần Kiếm thạch phá thiên kinh đòn đánh mạnh nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Kiếm khí lăng không

Trên đường nhỏ, Kiếm Nô nhìn thấy Tiêu Dật một bộ vênh váo trùng thiên đáng vẻ, lập tức cười to không thôi, chỉ nghe nó cười như điên nói: "Tiểu tử, người là đến khôi hài à? Nếu như là, như vậy người thành công, hôm nay ta xác thực nghe được một cái buồn cười lớn nhất, bất quá người đây là cố làm ra vẻ cho ai nhìn đâu? Người khác anh hùng cứu mỹ nhân chỉ ít mang kiện vũ khí đi ra cái bức, người ngược lại tốt, tay không tác sát chạy đến trang bức! Người làm cảnh giới của người đã cao đến không nhìn hết thấy vũ khí sao?"

Kiếm Nô cười xong về sau, tiếp tục nói móc nói: "Tiểu tử, người cái này bức trang tốt ta cho người chín mươi chín phần, còn có một phần là sợ người kiêu ngạo, nếu là dụng phải không rõ chân tướng người, nói không chừng còn thật bị người hù dọa mất mật, đáng tiếc, người dụng phải bản hộ pháp, tại bản hộ pháp hóa nhân kim tinh trước mặt, người đây quả thực là múa búa trước cửa Lỗ Ban, tự rước lấy nhục!"

"Nói đủ chưa? Nói đủ người có thể đi chết!" Tiêu Dật nhin không được sao, đang chờ muốn động thủ, ngay vào lúc này, chỉ nghe Thạch Dã Chiến dùng hết chút sức lực cuối cùng hướng Tiêu Dật ném ra vũ khí, hô: "Thiếu hiệp, tiếp kiếm!"

Thạch Dã Chiến giờ phút này nghe được Kiếm Nô nói chuyện, cũng mới phát hiện Tiêu Dật xác thực không có đeo vũ khí, lập tức xấu hổ vô cùng, một mặt xoắn xuýt, nhưng là lúc này dù sao vẫn còn tồn tại một tia hi vọng cuối cùng, cho nên đem vũ khí của mình ném Tiêu Dật.

Mà Kiếm Nô nhìn thấy Thạch Dã Chiến động tác, cũng không ngăn cản, đối với hắn mà nói, Tiêu Dật có cầm hay không vũ khí đều như thế, chẳng lẽ bởi vì cầm vũ khí liền có thể thượng thiên không thành?

Giờ này khắc này, Kiếm Nô tựa như đã tính trước, một bộ nắm vững thắng lợi, nắm đại cục trong tay đáng vẻ.

Tiêu Dật vốn định dùng mình lợi hại nhất thuần thực nhất võ công, khai thác đơn giản nhất thô bạo phương pháp giải quyết tất cả vấn đề, nhưng là thấy đến Thạch Dã Chiến đem vũ khí ném về mình, không tiếp đi, lại cảm thấy bất khoái, dù sao đây là người ta có hảo ý, tiếp đi, bỏ tay bỏ chân, ngược lại phát huy không ra chính mình trình độ, cho nên, Tiêu Dật do dự không quyết.

Mà Tiêu Dật lần này do dự bất định đáng vẻ, rơi vào Kiếm Nô trong mắt chính là sợ hãi rụt rè, lo lắng hãi hùng biểu hiện, lập tức Kiếm Nô càng thêm can rở đắc ý lên cười như điên nói: "Làm sao, tiểu tử, bây giờ sợ? Chỉ tiếc trễ! Ha ha ha ha! Bất quá, bản hộ pháp cũng cho người một lần xuất kiếm cơ hội!"

Kiếm Nô ra vẻ hào phóng địa điểm chế nhạo, mặc dù Tiêu Dật kiếm pháp so sánh chương pháp kém không chỉ một bậc! Nhưng là, Kiếm Nô tại Tiêu Dật trước mặt hoàn toàn không đáng chú ý, cho dù là sử dụng cấp thấp nhất kiếm pháp, muốn biết docks hết sức hạ mười biết, cũng không phải nói đùa.

Tại Tiêu Dật do dự thời khắc, Thạch Dã Chiến vũ khí đã rơi vào Tiêu Dật trước mặt, chỉ gặp lúc này, Tiêu Dật nghe vậy về sau, đưa tay rút vũ khí ra, thuận thế nhắc lên, mũi kiếm trực tiếp chỉ hướng Kiếm Nô, đứng im tại Kiếm Nô trước mặt, lạnh lùng nói rằng: "Ra tay đi!"

"Có chút ý tứ! Tiểu tử, ta mặc kệ người là cố làm ra vẻ, vẫn là giả ngây giả dại, chuyện cho tới bây giờ, xem ra không cho người điểm lợi hại nhìn xem, người đều không biết Mã vương gia dài mấy con mắt!" Kiếm Nô mặc dù có chút kinh ngạc Tiêu Dật giờ phút này vẫn là như thế không biết sống chết, bất quá lại hoàn toàn không có đem Tiêu Dật để ở trong lòng, ở trong mắt hắn, Tiêu Dật lạc bại không khác ván đã đóng thuyền không có chạy sự tình.

Chỉ gặp Kiếm Nô lập tức té ra vũ khí, công hướng Tiêu Dật, trong nháy mắt, hai loại binh khí trên không trung giao tiếp, cộ sát ra từng đợt xán lạn hỏa hoa.

Vừa mới đưa trước tay, Kiếm Nô liền hối hận không thôi, bởi vì cái gọi là người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không. Hắn đã phát hiện trước mặt cái này phong độ nhẹ nhàng thiếu niên cũng không phải là chỉ là khoa chân múa tay, cố làm ra vẻ, mà là chân tài thực học, người ta xác thực trong bụng có hàng.

Đồng dạng một thanh kiếm tại cái này thiếu niên lang trong không chế, vận kiếm như bay, kiếm khí bốn phía, phiến khắc ở giữa đã để hắn rất cảm thấy áp lực, liên tục bại lui, tình cảnh này, không một không cho thấy đối phương nội lực bất phàm.

Thạch Dã Chiến lúc này cũng không khỏi phải xem ngây người, chỉ gặp cái kia thanh lợi kiếm trên không trung như du long hí phượng, quả nhiên là Mau Lẹ vô cùng, nhanh như thiểm điện. Nếu không phải Tiêu Dật kiếm pháp cấp độ quá thấp, chỉ sợ giờ phút này Kiếm Nô sớm đã đầu một nơi thân một nẻo.

Cho dù là dạng này, không ra mười chiêu, Tiêu Dật liền bắt lấy một cái chỗ trống, bỗng nhiên quét ngang cánh tay, tiện thể lấy cái kia thanh lợi kiếm liên mau lẹ vô cùng đâm về Kiếm Nô cổ họng, kiếm tiện tay động, một kiếm đứt cổ.

Giờ khắc này, Kiếm Nô chỉ cảm thấy một cổ nghiêm trọng từ vong nguy cơ đập vào mặt, nói thì chậm, khi đó thì nhanh, chỉ nghe Kiếm Nô hét lớn một tiếng, trực tiếp đôi gót vì bỏ, chỉ gặp hắn hai tay nhấc lên trọng kiếm hung hăng chém vào Tiêu Dật trên thân kiếm, Tiêu Dật một cái không chú ý, phí sức không ở phía dưới, lợi kiếm liền rời đi hồ khẩu, rời khỏi tay.

Kiếm Nô lúc này cũng từ từ vong nguy cơ bao phủ xuống thoát thân mà xuất, không khỏi lớn tiếng hô hấp lấy không khí mới mẻ, thẳng đến nhìn thấy Tiêu Dật vũ khí bị đánh rơi, hắn mới yên lòng, xoa xoa đỉnh đầu mồ hôi lạnh, kinh hãi không thôi.

"Tiểu tử, ngươi vậy mà ẩn giấu tu vi, muốn giả heo ăn thịt hổ, chỉ tiếc thất bại trong gang tấc, bây giờ bản hộ pháp có phòng bị, còn muốn lập lại chiêu cũ, chỉ sợ là không thể thực hiện được!" Kiếm Nô nhìn thấy mình một kiếm đem đối phương vũ khí ném bay, lập tức thâm hô may mắn.

"Kiếm pháp chỉ là ta chỗ tập võ công bên trong kém nhất một môn võ học, cho nên ngươi tựa hồ cao hứng có chút sớm!" Tiêu Dật gặp vũ khí bị đánh bay, cũng không thất lạc, chỉ là nhàn nhạt nói rằng, tựa như hoàn toàn không quan tâm vũ khí đồng dạng.

"Tiểu tử, ngươi liền khiến cho thoải mái đi, cái này da trâu đều thoải không biên giới, người tới, cho ta cùng tiến lên, cho ta nạo hắn, sinh tử bất luận!" Kiếm Nô mặc dù trong miệng nói như vậy, nhưng là cũng không có tự mình động thủ, mà là để giúp một tay hạ xuất thủ, trước tìm kiếm đối phương đạt được, có thể thấy được hắn kỳ thật cũng là bị Tiêu Dật dọa cho phát sợ, mặc dù tìm không đồng nhất, nhưng là nói rõ hắn đã coi trọng Tiêu Dật.

Lúc đầu chung quanh Hắc Long Hội bang chúng nhìn thấy Tiêu Dật cùng Kiếm Nô giao thủ, đối Tiêu Dật còn có một tia kiêng kỵ, nhưng là giờ phút này Tiêu Dật vũ khí rời tay, trong mắt bọn hắn, giống như cái kia không có lợi trào lão hổ, không chịu nổi một kích.

Lập tức, chỉ thấy chung quanh tất cả bang chúng tại Kiếm Nô mệnh lệnh phía dưới, vây hướng về phía Tiêu Dật. Nếu như nói trước đó cùng Kiếm Nô một phen giao thủ, Tiêu Dật bởi vì vũ khí nguyên nhân bỏ tay bỏ chân, một thân thực lực phát huy không đến năm thành, giờ phút này mất đi vũ khí, ngược lại tương thoát khỏi gông xiềng đồng dạng, tương một thót ngựa hoang mất cương đồng dạng, trong chiến trường hoành hành không sợ địa điểm chà đạp hết thảy.

Giờ khắc này, chỉ nghe "Sưu sưu sưu!" thanh âm không ngừng vang lên, Thập Mạch Thần Kiếm kiếm khí lăng không, Hắc Long Hội một đám bang chúng đều hai tay che cổ của mình, trên mặt thống khổ hình dạng khó mà nói hết.

Chỉ gặp trên cổ của bọn hắn giống như là bị lợi kiếm đâm một đường vết rách đồng dạng, máu tươi tu tu hướng bên ngoài phun không ngừng. Đám người mặc dù cảm nhận được kiếm khí đánh tới, nhưng không ai can nổi! Không phải là quá khinh địch, cũng không phải quá bất cần, mà là thuần túy địa điểm không phòng được, Đẳng Cấp áp chế quá mức lợi hại không nói, cái kia Vô Hình Kiếm Khí đơn giản khó lòng phòng bị.

Chỉ gặp Hắc Long Hội bang chúng mỗi người, trên mặt cũng đều mang theo hoảng sợ nghi hoặc không thể tin biểu lộ, giờ phút này từng cái hai mắt tròn lên, tuân tự từng cái thẳng tắp đổ vào sau lưng đại địa bên trên.

Bọn hắn chết rồi, chết như vậy trực tiếp! Làm như vậy giong! Như vậy không tổn sức chút nào! Tựa như bọn hắn đã từng giết chết qua người đồng dạng, nằm trên mặt đất, như là cỏ rác.

Kiếm Nô thấy thế, trong lòng lập tức giật mình, còn chưa bị cảnh tượng trước mắt chấn động đến lấy lại tinh thần, thẳng đến cái cuối cùng Hắc Long Hội thành viên thân thể ngã xuống, Kiếm Nô mới phản ứng được, không phải đối phương không có tu vi, mà là mình cảnh giới quá thấp, nhìn không thấu tu vi của đối phương.

Vừa nghĩ tới đối phương niên kỷ khinh khinh, liền có được ít nhất là Hậu Thiên tầng tám cảnh giới thực lực, Kiếm Nô trong lòng nhất thời oa mát oa mát, lập tức liền minh bạch tiếp xuống khẳng định phải đến phiên mình.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Diệt cỏ tận gốc

Lúc này, giữa sân lúc này, Kiếm Nô xem thời cơ phát động sau cùng giây dựa, chỉ gặp nó không biết từ trên thân nơi nào mọc ra mấy chục kiện ám khí, hai tay lắc một cái, hai hàng tinh mang chừng mười mấy thanh đoản đao tê không thét dài, phá phong mà tới, bắn thẳng đến Tiêu Dật, thanh thế nghe rộn cả người.

Tiêu Dật thấy thế, my phong hơi nhú lại, hơi ngưng thần một cái, tại cái này điện quang thạch hóa sát na, bỗng nhiên vung mạnh chưởng quét ngang, liên tục mấy chưởng, trong khoảnh khắc liền đem mười mấy thanh đoản đao chấn bay.

Đúng vào lúc này, chỉ nghe Kiếm Nô gầm lên giận dữ: "Tiểu tử, ngươi nếu dám giết ta, ta liền giết cô gái nhỏ kia!"

Chỉ gặp Kiếm Nô nói xong thân thể bỗng nhiên bắn lên, động tác mau lẹ, lẳng không hướng tiểu cô nương kia nhảy tới, muốn tại Tiêu Dật chạy đến trước đó bắt lấy con tin, để giải mình nguy hiểm.

Mất thấy tiểu cô nương liền bị Kiếm Nô cầm cầm trong tay, ngay tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tiêu Dật bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, tựa như Long Đẳng Cửu Thiên, ngự phong bình lướt qua, một đạo chưởng phong khinh khinh đem tiểu cô nương kia đẩy, tiểu cô nương bị hấn chưởng phong đẩy về sau, không tự chủ được hướng (về) sau liền lùi mấy bước, vừa vận tránh khỏi Kiếm Nô tình thế bắt buộc một kích.

Những sự tình này nói đến phức tạp, kỳ thật bất quá Điện Thiểm một cái chớp mắt, cực kỳ nguy cấp, thừa này công phu, Tiêu Dật phát sau mà đến trước, động tác mau lẹ bình cướp như điện, lần nữa vận khởi khinh công, Lãng Không Hư Độ, chạy tới tiểu cô nương trước mặt, tiêu sái dừng chân, điểm bụi không lên, đưa lưng về phía tiểu cô nương, vung tay dựng thẳng chưởng địa điểm ngăn tại Kiếm Nô trước đó.

Chỉ nghe Tiêu Dật đưa lưng về phía tiểu cô nương, ôn nhu địa điểm nói rằng: "Tiểu nha đầu, ngươi yên tâm, từ giờ trở đi, sẽ không còn có người dám khi dễ ngươi!"

Lúc này, Thạch Dã Chiến đã sớm bị kinh ngạc đến ngây người đến nói không ra lời, mà tiểu cô nương cảm thụ sâu nhất, nghe vậy về sau, lập tức cảm động đến rơi nước mắt, kích động không thôi, giống như bị một cổ nồng đậm quan tâm bao quanh.

"Tiểu tử, xem như ngươi lợi hại, bất quá bản hộ pháp đánh ngươi bất quá, còn không biết chạy a? Bản hộ pháp không chơi, ngươi thích thế nào cả làm thế nào đi, tha thứ không phụng bồi! Ha ha, thứ cho không tiễn xa được!" Kiếm Nô lời còn chưa dứt, sớm đã thừa cơ quay người cấp tốc hướng (về) sau trốn xa.

Hắn lúc này mình bạch mình đánh là khẳng định đánh không lại, tiếp tục đánh xuống không khác tự chịu diệt vong, cho nên, Kiếm Nô muốn thừa cơ đi đường, dù sao lưu được núi xanh, không sợ không có củi đốt, trong lòng của hắn âm thầm thì, sớm muộn cũng có một ngày biết tự mình lấy lại danh dự.

Kỳ thật trong lòng của hắn đã ước chừng đoán được Thạch Dã Chiến xuất sinh chi địa, bởi vì cái gọi là chạy được hòa thượng chạy không được miếu, Hắc Long Hội Đại đương gia Triệu Nhật Thiên xuất quan ngày, chính là hắn trả thù thời điểm, đến lúc đó bằng vào Đại đương gia Hậu Thiên tăng tám tu vi trấn áp hết thảy, cho nên Hắc Thủy Thôn điểm này thực lực còn không có thả trong mắt hắn.

Chỉ tiếc hắn quá coi thường Tiêu Dật, Tiêu Dật thấy thế, hừ lạnh một tiếng: "Hừ! Muốn đánh thì đánh, muốn chạy liền chạy, Thiên Hạ nào có chuyện dễ dàng như vậy?"

Lập tức Tiêu Dật sau khi nói xong, liền vận khởi toàn thân công lực, đối Kiếm Nô thân ảnh, tay phải liên đạn, phát ra mấy chục đạo Thập Mạch Thần Kiếm kiếm khí, kiếm khí lẳng không, gào thét mà qua, chỉ một thoáng, chỉ nghe Kiếm Nô kêu lên một tiếng đau đớn, bị kích thương ngã xuống đất, kêu rên không thôi.

Mà Tiêu Dật lúc này liên tục mấy cái động tác mau lẹ phía dưới, liền chạy tới Kiếm Nô trước người.

Kiếm Nô lúc này, nhìn thấy Tiêu Dật tới gần, chỉ vào Tiêu Dật run giọng nói rằng: "Ngươi . . Ngươi dám giết ta?"

"Có cái gì không dám?" Tiêu Dật mí mắt đều không có nhúc nhích một cái.

"Ta . . Ta thế nhưng là Hắc Long Hội Hữu hộ pháp! Ngươi, ngươi dám giết ta, ngươi giết ta biết biết có hậu quả gì không sao?" Kiếm Nô nghiêm nghị đe dọa.

"A, ta ngược lại nghe một chút có hậu quả gì không?" Tiêu Dật một bên nói xong, một bên đi ra phía trước, một cước liền giẫm tại Kiếm Nô trên đầu, trực tiếp đem Kiếm Nô đầu dẫm lên trên mặt đất, Tiêu Dật trong lòng lập tức cảm khái không thôi, cái này giẫm người cảm giác xác thực không tầm thường!

Kiếm Nô đầu bị Tiêu Dật thật sâu giẫm dưới đất, lập tức thống khổ gào khóc nói: "Ngươi cũng dám giẫm bản hộ pháp, quả thực là gan to, ngươi nhất định phải chết! Một khi ta Hắc Long Hội Đại đương gia Triệu Nhật Thiên phá quan mà xuất, cái này Thủy Mặc Thành phạm vi ngàn dặm liền không còn chỗ nào cho ngươi dung thân nữa. Ngươi cái này tiểu tử cuồng vọng, ngươi thật chết chắc!"

"Có đúng không? Vậy ta liền lại cuồng vọng một cái, nhìn xem ta đến tận cùng là biết như thế nào kiểu chết!" Tiêu Dật một bên tiếp tục giẫm lên Kiếm Nô một bên lạnh lùng nói rằng.

Lời còn chưa dứt, Tiêu Dật liên tục bắn ra ba đạo kiếm khí, hướng Kiếm Nô giữa hai chân, hung hăng bắn tới, chỉ một thoáng, Kiếm Nô liền thống khổ kêu to lên, kêu rên không thôi tức giận quát: "A! Ngươi cái này cấu tạp chừng thế mà phé đi ta, ngươi. . ."

Tiêu Dật lập tức giận tím mặt: "Ta cái gì ta? Phé bỏ ngươi lại như thế nào, quyền đương vì những cái kia bị ngươi tai họa người lấy một cái công đạo!"

Tiêu Dật nói xong, lại là mấy đạo kiếm khí rời khỏi tay, cuối cùng tựa như chưa hết giận, càng là phát ra một đạo mãnh liệt cuồng kinh, lập tức, Kiếm Nô dưới đống quần, bị Tiêu Dật một cuồng vỗ nhào nhọt!

Nếu như nói trước đó Kiếm Nô cái kia sống chỉ là lọt điểm khí, miễn cưỡng còn có thể dùng, lần này lập tức triệt để bị phế sạch sẽ.

Có lẽ là ý thức được tình cảnh của mình, chỉ nghe Kiếm Nô thê lương tiếng cầu xin tha thứ vang lên: "Ta sai rồi, van cầu ngươi lòng từ bi, bỏ qua cho ta đi!"

Tiêu Dật cười lạnh nói: "Cầu xin tha thứ, buồn cười, ta đây chỉ là hủy ngươi gây án công cụ mà thôi, nhớ ngày đó ngươi tai họa người khác thời điểm, làm hại đừng người cửa nát nhà tan, làm sao không lòng mang từ bi đâu? Thiện ác đến cùng cuối cùng cũng có báo, thử hỏi trời xanh bỏ qua cho ai. Muốn biết thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, không phải không báo, canh giờ chưa tới, thời điểm vừa đến, nhất định biết báo. "

"A! Van cầu ngươi, tha ta một cái mạng chó đi, ngươi đại nhân có đại lượng, coi như ta là một cái rắm thả a! Ta thế sau này cũng không dám lại làm ác!" Kiếm Nô giờ phút này vì mạng sống, hoàn toàn từ bỏ Võ Giả vốn có tôn nghiêm.

"Nhìn xem ngươi mặt mũi tràn đầy lệ khí bộ dáng, nào có nửa điểm ăn năn đáng về? Lúc này cầu xin tha thứ chỉ sợ là tâm không cam tình không nguyện, lá mặt lá trái nhất thời kể sách. Lúc này ta một khi buông tha ngươi, chỉ sợ ngày khác ngươi định biết càng thêm làm tằm trọng thêm, như thế, ta chẳng phải là trợ Trụ vi ngược? Cho nên, diệt cỏ tận gốc, ngươi vẫn phải chết tốt cũng coi là cho những cái kia bị ngươi đã thương hại qua người một cái công đạo. "

Tiêu Dật sau khi nói xong, liền cũng không quay đầu lại quay người hướng tiểu cô nương chờ người đi qua, trong lòng hắc Kiếm Nô đã tuyên án Kiếm Nô tử hình.

Kiếm Nô còn cho là mình lập tức biết chết, nhưng gặp Tiêu Dật chẳng quan tâm đi xa, lập tức trong lòng mừng thầm, chỉ là còn không tới kịp cao hứng quá lâu, mấy đạo kiếm khí liên phá không mà đến, tại Kiếm Nô ánh mắt không thể tin bên trong, kết thúc hắc tội ác cả đời.

Mà lúc này giữa sân tên kia cô nương sau khi được cứu, vì cảm kích Thạch Dã Chiến ân tình, giờ phút này chính tại vì Thạch Dã Chiến băng bó vết thương, Tiêu Dật không đồng nhất biết liền tới đến bên cạnh hai người, lặng yên chờ đợi.

Thạch Dã Chiến lúc này nhìn xem cái này đứng thẳng một bên thiếu niên nhanh nhẹn, phảng phất đối phương lập tức trở nên cao lớn không thôi, trong lòng một loại ý kính nể không khỏi tự nhiên sinh ra.

Thiếu niên này nhìn tuổi tác so với chính mình còn nhỏ, nhưng là ngay cả Kiếm Nô đều nuốt hận tại trên tay hắn, có thể thấy được tu vi có cao thâm cỡ nào, ít nhất là Hậu Thiên tầng tám cảnh giới, cao hơn chính mình đâu chỉ một cảnh giới, nghĩ như thế, càng là đối với trước mắt vị thiếu niên này nhiều hơn mấy phần hâm mộ cùng bội phục.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Kết bạn về thôn

Lúc này, Thái Dương bắt đầu tản mát ra trong vòng một ngày sau cùng nhiệt lượng thừa, chỉ gặp âm áp ánh nắng, xuyên thấu qua đông đúc lá cây vãi xuống đến, thành điểm điểm kim sắc quang sáng.

Thạch Dã Chiến nhìn xem thiếu niên ở trước mắt, nói rằng: "Thiếu hiệp niên kỳ khinh khinh, liền có thực lực như thế, quả nhiên làm cho người bội phục, lại không biết thiếu hiệp tôn tính đại danh?"

Muốn biết cho dù là tại quân doanh, toàn bộ Triệu Quốc ngoại trừ bọn hắn du kích tướng quân Thạch Mẫn bên ngoài, tu vi cao so sánh Tiêu Dật tuổi tác lớn, tuổi tác tương đương tu vi lại so sánh Tiêu Dật thấp.

Mà tại Hắc Thủy Thôn bên trong, chỉ sợ không có người nào là Tiêu Dật đối thủ, bởi vì Thạch Dã Chiến biết, dù là những năm gần đây, Hắc Thủy Thôn có người thực lực đột phá, nhưng này tối đa cũng bất quá là Hậu Thiên tầng bảy chi cảnh.

Tiêu Dật nghe vậy mỉm cười, trên mặt toát ra một loại bình tĩnh cùng thong dong, nói: "Ta gọi Tiêu Dật. "

"Cái gì? Ngươi là Tiêu Dật?" Thạch Dã Chiến nghe vậy lập tức quá sợ hãi, cái này so với hắn trước đó tất cả cộng lại nhận kinh ngạc còn muốn tới rung động.

"Không tệ! Thạch Dã Chiến, ta biết ngươi, bảy năm trước, Hắc Thủy Thôn khảo nghiệm thực lực hạng ba, gần với ca ca ngươi Thạch Dã Doanh cùng Thủ Ngân đại ca, ta nói không sai chứ?" Tiêu Dật khẽ cười nói.

"Ngươi . . . Ngươi thật là cái kia võ học phế vật Tiêu Dật? Năm đó Thập Nguyệt Sóc té thời điểm, mưu trí hơn người Tiêu Dật, thế nhưng là, ngươi không phải đã mất tích rất lâu a, làm sao lại lại đột nhiên xuất hiện?" Thạch Dã Chiến ghen ghét nhìn trần trối nói.

Liền ngay cả tiểu cô nương lúc này ở một bên, mặc dù một mặt mê mang không hiểu nhiều lắm bộ dáng, nhưng tựa hồ cảm giác được Tiêu Dật rất lợi hại đáng vẻ, lập tức một mặt sùng bái mà nhìn xem hắn.

"Không cần hoài nghi, chính là bỉ nhân!" Tiêu Dật khẳng định gật gật đầu.

Nghe lời này, Thạch Dã Chiến lập tức trầm mặc không nói, tựa hồ vẫn chưa tiếp nhận như thế sự thật.

"Làm sao? Có gì không ổn chỗ sao?" Tiêu Dật lập tức cau mày nói.

"Không, không có gì không ổn, chỉ là đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, a!" Thạch Dã Chiến thờ dãi một hơi nói.

Tiêu Dật lập tức khẩn trương: "Mau nói, mẫu thân của ta thế nào?"

"Không có gì, những năm này không có tin tức của ngươi, Tiêu bá mẫu mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, về thôn ngươi liền biết, mà lại có Thạch Mẫn tướng quân chăm sóc, có Thạch bá mẫu làm bạn cùng an ủi, tại trước khi ta đi, Tiêu bá mẫu tình huống còn tốt!" Thạch Dã Chiến giải thích nói.

"Vạn hạnh, không có việc gì liền tốt!" Tiêu Dật một viên bất an tâm, nghe vậy về sau, lập tức hơi bình tĩnh một chút.

"Bất quá có ngươi xuất hiện, chúng ta Hắc Thủy Thôn sắp xảy ra nguy cơ chỉ sợ là có một tia chuyển cơ, chúng ta đám người cũng coi là có một chút hi vọng sống. "

Thạch Dã Chiến nói xong mặt lộ vui mừng, cười lớn một tiếng, tiếp theo nhưng lại đau "A" một tiếng, chau mày, cái trán đã xuất mồ hôi hột, bởi vì cười to khiến động trước ngực vết thương, như là khoét tâm, thực sự để cho người ta khó mà chịu đựng.

Tiêu Dật thấy thế, làm bộ tại túi móc móc, sau đó từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra một bình Tục Cốt Đan, giao cho Thạch Dã Chiến nói: "Ngươi thoa ngoài da cái này Đan Dược thử một chút, chữa thương hiệu quả cực kỳ rõ rệt. "

"Đã như vậy, vậy ta liền không khách khí!" Thạch Dã Chiến biết lúc này cũng không phải khiếm tốn thời điểm, dứt khoát hào phóng địa điểm tiếp nhận Tục Cốt Đan, thoa ngoài da.

Mà lúc này, Tiêu Dật nhìn vị cô nương kia nói rằng: "Không biết cô nương xưng hô như thế nào?"

"Nô gia Xuân Mai!" Tiểu cô nương thưa dạ địa đạo.

"Xuân Mai cô nương, ngươi bị nào người xấu bắt đi đã lâu, chỉ sợ cha mẹ ngươi đã lo lắng không thôi, nói không chừng đều đã sắp diễn, nếu không chúng ta trước đưa ngươi về nhà?" Tiêu Dật quan tâm nói rằng.

"Người? Người cũng bị bắt! Cha, nương, bao quát toàn thôn lưu thủ người đều bị cái kia ác nhân sát hại!" Chỉ gặp tiểu cô nương nghe vậy về sau, lập tức buồn từ tâm đến, không khỏi khóc thút thít.

Tiêu Dật thấy thế, an ủi: "Đáng ghét, tên kia đơn giản muốn lần chết chó khác biệt, để hắn chết đến thống khoái như vậy, thật sự là lợi cho hắn quá rồi, Xuân Mai cô nương vừa không nhà để về, không bằng cùng theo chúng ta về Hắc Thủy Thôn a? Về sau Hắc Thủy Thôn liền là của ngươi người!"

"Thật?" Tiểu cô nương có chút mê mang ánh mắt lập tức sáng lên, lòng mang kỳ vọng, lúc đầu nàng coi là biến người mệnh mông, mình rốt cuộc là đưa mắt không quen, mưa gió飄零, tự sinh tự diệt, muốn biết tại cái này Nam Hoang bên trong không có điểm sức tự vệ, nói không chừng lúc nào nói không có liền thật không có!

"Không tệ!" Thạch Dã Chiến lúc này cũng nói giúp vào.

"Thật, nếu là Xuân Mai cô nương không chê, về sau ngươi chính là muội muội của ta, như thế nào? Yên tâm đi, từ nay về sau, rốt cuộc không có bất kỳ người nào dám khi dễ ngươi!" Tiêu Dật một tay vỗ vỗ bộ ngực khẳng định nói.

"Thật sao?" Tiểu cô nương nhút nhát nói.

"Àn!" Tiêu Dật trịnh trọng gật gật đầu!

"Đại ca!" Tiểu cô nương ánh mắt buồn bã bên trong lập tức lần nữa đốt ra một tia hi vọng!

"Tiểu muội!" Tiểu Dật không khỏi vui mừng gật gật đầu! Giờ phút này Tiểu Dật phảng phất nhìn thấy xuyên qua trước đó muội muội khuôn mặt tươi cười, mà tiểu nha đầu thân ảnh phảng phất cùng muội muội trùng hợp.

Giờ khắc này, Tiểu Dật tâm thần rất là chấn động, không khỏi ở trong lòng âm thầm thề, nha đầu, ngươi yên tâm đi, một thể này, có ca ca bảo hộ, lại cũng sẽ không có bất luận kẻ nào dám làm tổn thương ngươi!

Giờ khắc này, mặt trời lặn về hướng tây, trời chiều dư huy nhuộm đỏ tại Lam Thiên nơi du đăng Bạch Vân, còn thay bọn chúng khảm lên sáng lấp lánh đường viền, cái này mảy khó Bạch Vân một hồi liền biến thành hoa hồng sắc ráng chiều.

Bởi vì cái gọi là ánh bình minh không ra khỏi cửa, ráng chiều đi gần đậm, bởi vậy có biết ngày mai lại chính là một ngày nắng đẹp.

Mà nguyên bản tiểu cô nương lộ ra sầu khổ phiền muộn thần sắc gầy gò trắng nõn trên mặt, mới vừa rồi còn là một bộ cau mày song khóa, phảng phất mây đen dày đặc, nhưng là nhận Tiểu Dật vì đại ca về sau, hết thảy lập tức tan thành mây khói, tiểu cô nương lúc này cuối cùng là khổ tận cam lai, bởi vì cái gọi là mây đen là tạm thời, mặt trời là Vĩnh Hằng, một ngày chỉ biết so sánh một ngày càng tốt đẹp hơn.

Xuân Mai lúc này toét ra khoe môi nhếch lên chân thành tha thiết mỉm cười, tương hồng cây lựu, khuôn mặt lộ ra như vậy tự nhiên, như vậy thoải mái, tại trời chiều Dư Huy phía dưới, trên mặt lập tức bị xoa một phiến đỏ ửng, trong trắng lộ hồng, phảng phất một đóa nở rộ hoa sen.

Tiểu Dật một nhóm ba người vừa nói vừa cười hướng về Thủy thôn phương hướng tiến đến, vì chiếu cố Thạch Dã Chiến cái bệnh này hảo, ba người tốc độ di chuyển so sánh bình thường chậm rất nhiều, tại mặt trời lặn Dư Huy phía dưới, ba người bóng lưng bị kéo đến lão trưởng.

Mùa xuân ban đêm, Đạm Nguyệt lồng to, duyên dáng, có gió phất qua gương mặt, lướt lên tóc dài, ánh trăng như nước bình tĩnh nhu hòa. Tiểu Dật tâm như ánh trăng này, bình tĩnh nhu hòa, không đi tận lực truy cầu cái gì, chỉ là hi vọng tất cả mỹ hảo bắt đầu đều có một cái Mỹ kết cục tốt đẹp, giống nhau cái này đêm xuân thật dài xa xa.

Hôm sau, húc nhật đông thăng về sau, đi qua một đường giao lưu, ba người ở giữa cũng quen thuộc rất nhiều, mà Xuân Mai lúc này cũng sáng sủa.

Tiểu Dật nhìn xem lúc này bị Xuân Mai ôm Tiểu Lang, không khỏi một trận cười khổ, nguyên lai từ khi Xuân Mai phát hiện Tiểu Lang về sau, có lẽ bởi vì tính tình trẻ con, lập tức thích Tiểu Lang, mà Tiểu Lang phảng phất cũng hết sức hưởng thụ Xuân Mai ôm ấp giống như, hung hăng địa điểm hướng trong ngực nàng góp, thậm chí, có đôi khi, Tiểu Dật nghĩ gọi nó đều hô không trở lại.

Tiểu Dật thấy thế, không khỏi thầm mắng một tiếng: "Quả nhiên là một đầu đứng núi này trông núi nọ tiểu sắc lang . ."

Cứ như vậy, ba người một thú, trên đường đi cười đùa đi ra bên trong vùng rừng rậm này, tiếp qua không lâu liền có thể đến mục đích cuối cùng nhất địa, Hắc Thủy Thôn.

Nhìn lại Hắc Long Sơn Mạch, trên núi cây cối xanh um tươi tốt, tại cây xanh yểm hộ dưới, lộ ra phá lệ trắng lợt. Dọc theo chân núi tiểu đạo một đường tiến lên, ven đường cổ mộc che trời, có mạnh mẽ cổ tùng, còn có cao lớn bách thụ, bách thụ vỏ cây một vòng một vòng, tựa như lão người làn da, bách thụ vừa cao vừa lớn, tựa như một đầu ra nước Giao Long.

Bởi vì là tại lúc sáng sớm, trong núi còn bao phủ một tầng sương mù, mỏng lung, tựa như một tầng lụa mỏng, lại giống đi tới Nhân Gian tiên cảnh. Thỉnh thoảng còn truyền đến từng đợt vi uyển tiếng chim hót, còn có hai con con ó quanh quẩn trên không trung, phảng phất tại vui vẻ đưa tiễn Tiểu Dật chờ người rời đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Khẩn thiết chi tình

Lại nói Tiểu Dật ba người đường về bên trong, đi tới nửa đường, chợt phát hiện một thanh niên ở trên đường nhỏ dưới một cây đại thụ nghỉ ngơi, bên cạnh một thớt Thần câu tại du dương địa điểm ăn lấy.

Chỉ thấy người này tuổi chừng hai mươi hai một tuổi, dáng người thẳng tắp như thương tùng, khí thế tráng kiện giống như nắng gắt, mày kiếm tiếp theo song sáng chói như hàn tinh hai con ngươi sáng ngời có thần, nhìn về nơi xa lấy nhìn anh tuấn bừng bừng phần chân giống như Bá Vương tại thế.

Tiểu Dật trong lòng đột nhiên chấn động, tại Thám Tra Thuật điều tra phía dưới, sáng tỏ màu vàng đựng đưa ánh mắt, thanh niên kia đúng là siêu nhất lưu Võ Giả, chỉ ít có được Hậu Thiên tăng chín cảnh giới tu vi, mà theo thân hình tiệp cận, Tiểu Dật khơi dậy ánh mắt sáng lên. . .

Thanh niên kia há không chính là đã lâu không gặp Thạch Mẫn sao? Mặc dù lúc này quần áo thần thái đều cùng trước kia có lớn lao khác biệt, nhưng Tiêu Dật tin tưởng mình không có nhận lầm.

"Thạch Mẫn đại ca. . ." Tiêu Dật thật xa liền hô một tiếng đi ra.

Chỉ gặp cái kia nghỉ ngơi người thanh niên tìm theo tiếng nhìn lại, nhìn thấy Tiêu Dật một đoàn người, lập tức thất thanh nói: "Tiêu Dật hiền đệ, thật là người?"

Thạch Mẫn tựa như không thể tin, vội vàng đứng dậy vội vàng tiến ra đón, lúc này hắn cũng phát hiện thụ thương Thạch Dã Chiến, bất quá lúc này, Thạch Dã Chiến đi qua một đêm chinh đồn, tăng thêm Tục Cốt Đan thần kỳ hiệu quả trị liệu, trước ngực thương thế đã khôi phục được bảy tám phần.

"Tướng quân!" Thạch Dã Chiến gặp Thạch Mẫn tới, ánh mắt vì đó ngưng tụ, mặc dù không biết vì cái gì tướng quân cũng quay về rồi, nhưng vẫn là chào theo kiểu nhà binh nói.

"Không cần đa lễ!" Thạch Mẫn lúc này hoàn toàn không lo nỗi Thạch Dã Chiến, chỉ là cẩn thận đánh giá Tiêu Dật, tựa như muốn nhìn xuất một đoá hoa tới bộ dáng.

Mà Tiêu Dật lúc này bước nhanh về phía trước, kêu lên: "Đại ca, từ biệt mấy năm, gần đây vừa vận rất tốt? Những năm này xem như nhớ sát vì đệ!"

Thạch Mẫn từ cùng Tiêu Dật tại dưới ánh trăng đối ẩm, sợ gặp Thần thú ảo về sau, hai người mặc dù thời gian gặp nhau ngắn ngủi, lại là nghiêng đổng như cũ, côi mờ, ý hợp tâm đầu, tăng thêm Tiêu Dật Phụ thân đối với hắn một nhà ân cứu mạng, loại cảm tình này liền lộ ra càng thêm đầy đủ trân quý, Thạch Mẫn lúc này tiến lên nắm chặt Tiêu Dật hai tay, nói rằng: "Vi huynh rất tốt! Thế nhưng là hiền đệ, những năm này ngươi muốn đi cái nào? Chỉ là bá mẫu, ah!"

"Đại ca, việc này nói rất dài dòng, một lời khó nói hết, may mà ngươi ta đều mạnh khỏe. Bất quá gia mẫu sự tình còn phải đa tạ đại ca cùng bá mẫu ah!" Tiêu Dật nghĩ đến mẫu thân những năm này may mắn có đại ca chăm sóc cùng Thạch bá mẫu làm bạn, nếu không có cái vận nhất, mình chính là thật khó từ tội lỗi.

Hắn vừa nghĩ tới Thạch Mẫn khẩn thiết thâm tình, trong lúc đó nhiệt huyết dâng lên, mắt hồ rung rung, nói xong câu đó về sau, đứng là khó tự kiềm chế.

"Hiền đệ, đừng nói cái gì chiếu cố không chiếu cố, một đời người hai huynh đệ, mẹ ngươi chính là mẹ ta, ta tin tưởng cho dù vi huynh gặp được loại tình huống này, ngươi cũng như thế!"

Thạch Mẫn sau khi nói xong, hai người mắt hồ tương đối, một phiên chân thành, Tiêu Dật bỗng nhiên hồi tưởng lại năm đó nhiệt huyết, đại ca lời thề lời nói còn vang vọng bên tai, lập tức âm thầm thề, sau này nếu có cơ hội, nhất định phải tương trợ đại ca một chút sức lực.

Mà lúc này, tiểu cô nương Xuân Mai thấy thế, giọng dịu dàng nói rằng: "Hai vị đại ca, các ngươi tiếp tục như vậy nữa, tiểu muội không thuận theo!"

Thạch Mẫn chưa bao giờ thấy qua Xuân Mai, chợt nghe hắn xưng mình vì "Đại ca", không khỏi vì đó ngần ngại.

Tiêu Dật gấp hướng Thạch Mẫn giải thích nói: "Đại ca, đây là ta nhận muội muội Xuân Mai!"

Thạch Mẫn nhìn thấy Tiêu Dật sau khi nói xong, không còn có hạ văn, lập tức liền biết trong này chỉ sợ ít không được lại là một đoạn bi thương cố sự. Bất quá Thạch Mẫn cũng không phải loại kia bát quái người, lập tức hào khí địa điểm nói rằng: "Tốt tốt tốt! Không nghĩ tới ta Thạch Mẫn có một ngày còn có thể có một vị như hoa như ngọc muội muội!"

Xuân Mai lập tức thẹn thùng không thôi địa điểm dậm chân nói: "Đại ca giễu cợt người ta rồi! Người ta không thuận theo đâu! Tiểu muội không để ý tới người!"

"Ha ha ha!" Thạch Mẫn nghe vậy lập tức cười to không thôi!

"Ha ha ha!"

Tùng đột còi mở tiếng cười hướng bốn phía truyền ra, Thạch Dã Chiến thấy thế, cũng không khỏi là theo chân cao hứng lên.

Tiếng cười qua đi, chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Đại ca, ta nghe Thạch Dã Chiến nói, ngươi không phải ở tiền tuyến chiến trường a? Làm sao đột nhiên trở về?"

"Trong quân điều hành, bởi vì đang cùng Tấn Quốc trong chiến đấu, ở chính diện trên chiến trường chúng ta Triệu Quốc toàn diện chiếm ưu; nhưng hoàn toàn tương phản chính là, tại cùng Yên Quốc trong giao chiến, ta Triệu Quốc bị toàn diện áp chế, cho nên vì đại cục cân nhắc, Triệu vương đem ta điều hành đến cùng Yên Quốc tác chiến khu vực đi! Bây giờ chiến sự vừa nghỉ, mà ta vừa vận thừa cơ về thôn một chuyến, giải quyết trong thôn một chút lo lắng âm thầm!" Thạch Mẫn đơn giản giải thích nói.

"Đại ca, thật chỉ là đơn giản như vậy sao?" Tiêu Dật hơi nghi ngờ, loại này cỡ lớn chiến tranh, há lại tùy tiện điều động một hai người liền có thể bù đắp? Trừ phi người này thủ đoạn thông thiên, võ công cái thế, trấn áp đương đại!

Mà bây giờ Tam quốc tại đều có Tiên Thiên võ giả trấn thủ tình huống dưới, hiển nhiên, không phải Tiêu Dật có ý gièm pha Thạch Mẫn, mà là Thạch Mẫn trước mắt tu vi võ đạo còn chưa tới loại kia một người liền có thể trấn áp đương thời tình trạng.

"Hiện đệ chó nhạy cảm, yên tâm, đại ca cũng không phải mặc người nhào nặn hạng người!" Thạch Mẫn bá khí bên cạnh để lộ nói.

"Cũng là!" Tiêu Dật suy nghĩ kỹ một chút, xác thực như thế, chưa bao giờ thấy qua Thạch Mẫn có thua thiệt qua thời điểm, bất quá nghĩ đến nơi này, Tiêu Dật trong lòng lại là trầm xuống, dù sao càng là như thế, càng là dễ dàng hình thành bảo thủ tính cách, đợi một thời gian, một khi bị địch nhân lợi dụng, đối người trong cuộc mà nói, chỉ sợ là hủy diệt tính tai nạn!

Thạch Mẫn gặp Tiêu Dật vẫn là một bộ mặt ủ mảy chau đáng vẽ, còn tưởng rằng Tiêu Dật tại lo lắng cho mình trúng cái gì tính toán, bèn bịu khuyên nói rằng: "Hiện đệ, không cần nhạy cảm, vì huynh trong lòng hiểu rõ! Đúng, không nghĩ tới từ biệt mấy năm, hiện đệ đã là nhất lưu Vô Giả Hậu Thiên tăng tám cảnh giới, quả thật là sĩ biệt tam nhật, phải lau mắt mà nhìn a, xem ra hiện đệ chỉ sợ là hạ một phen khổ công phu a! Những năm này mất tích chẳng lẽ cũng là bởi vì như thế?"

Thạch Mẫn quan sát tỉ mỉ Tiêu Dật, phát hiện nó cảnh giới võ đạo, hẳn nhưng là biết mình vì đột phá cảnh giới chịu bao nhiêu đau khổ, nghĩ thầm mình cái này hiện đệ quả không phải người thường.

Tiêu Dật nghe vậy cười khổ không thôi, mặc dù không trúng, cũng không xa rồi! Bất quá chuyện này tạm thời còn không thể đối với hắn nói thẳng ra, dù sao Vô Hiệp Hệ Thống sự tình không có cách nào giải thích, mà đây cũng là hắn sống yên phận tiền vốn, cho nên Tiêu Dật dứt khoát mặc định, cũng không nhiều làm giải thích, miễn cho phức tạp.

"Đại ca, đúng, người mới vừa nói Hắc Thủy Thôn bên trong có tai họa ngầm, mà ta trước đó liền nghe Thạch Dã Chiến nói thôn sắp gặp được một cỡ nguy cơ, chuyện này là sao nữa?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

"Khả năng này vẫn là vì huynh đưa tới, cho nên lần này về thôn bái kiến qua mẫu thân đại nhân về sau, ta liền đứng dậy quay lại Thủy Mặc Thành, giải quyết đến từ chính thức phiền phức, lúc đầu vì huynh còn lo lắng ta sau khi đi, Hắc Thủy Thôn không ai tọa trấn phía dưới, nếu là tặc nhân tập kích làm sao bây giờ, bây giờ tốt, hiện đệ sau khi người trở lại, lấy hiện đệ bây giờ tu vi, trấn thủ Hắc Thủy Thôn, thế nhưng là dư xài!"

"Cái gì, đại ca, người nói về thôn thăm hỏi Thạch bá mẫu về sau lập tức liền đi? Làm sao mỗi lần đều là đến cũng vội vàng đi vội vàng đâu? Có vội vã như vậy bách sao?"

"Không có cách, sự tình khẩn cấp, ta sợ chậm thì sinh biến! Mà lại giải quyết Thủy Mặc Thành đóng giữ Thiên Tướng cái vấn đề phía sau chỉ ít có thể làm cho những người kia yên tĩnh một đoạn thời gian, dạng này, ta liền có thể trực tiếp đi vào Yên Quốc chiến trường, không còn về thôn!"

"Xem ra Yên Quốc chiến trường bên kia sự tình chỉ sợ không phải đơn giản như vậy, Triệu vương bên kia vậy mà chỉ điều động đại ca một cái du kích tướng quân, đến lúc đó đại ca còn xin cần phải cẩn thận!"

"Yên tâm, vì huynh chỉ hướng chưa thực hiện, sẽ không dễ dàng để cho mình đặt hãm địa điểm!" Thạch Mẫn chăm chú trả lời.

"Vậy đại ca có thể cùng chúng ta nói một chút những năm này đều chuyện gì xảy ra sao?" Tiêu Dật đối Thạch Mẫn những năm này kinh lịch lập tức tò mò.

"Không bằng dạng này, chúng ta một đường vừa đi vừa nói a." Thạch Mẫn không khỏi mỉm cười.

Cứ như vậy mấy người một đường nghe nói lấy Thạch Mẫn kể rõ lên Nam Hoang thế cục. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Nam Hoang thế cục

Lại nói Nam Hoang Thập Vạn Đại Sơn, Hắc Long Sơn Mạch chủ phong tựa như một đầu Ngọa Long đồng dạng nằm ngang tại Nam Hoang cùng Trung Nguyên ở giữa, Nam Hoang trừ bỏ các loại đầm lầy chướng khí chi địa, thích hợp nhân loại sinh tồn địa phương cũng liền đồ vật tung hoành năm vạn dặm, nam bắc tung hoành hơn ba vạn dặm.

Mà Triệu Quốc Hắc Long Vương thành ngay tại trong Nam Hoang ở giữa khu vực; Triệu Quốc phía tây vạn dặm xa vì Tần Quốc Kim Long Vương Thành; Triệu Quốc phía đông vạn dặm xa vì Yên Quốc Viêm Long vương thành.

Tam đại thế lực một trong Triệu Quốc vì Yết nhân cầm quyền, Hồ Hán tạp cư, người Hồ chiếm đa số; tam đại thế lực một trong Yên Quốc vì Tiên Ti tộc cầm quyền; mà tam đại thế lực một trong Tần Quốc vì Hán nhân cầm quyền.

Tam đại thế lực hết thảy ba tòa vương thành, chín tòa đô thành, hai mươi bảy tọa trấn thành, tám mươi một tòa vệ thành, hai trăm bốn mươi ba tòa thành

nhỏ, vô số cái thôn trấn hợp thành Nam Hoang nhân loại sinh tồn địa vực.

Năm năm trước, Triệu Quốc tại cùng Tấn Quốc tranh đoạt một tòa thành trì thời điểm, Triệu Quốc đại quân chiến bại, các lộ quân đội đều vứt bỏ giáp chạy tán loạn, chỉ có Thạch Mẫn dẫn đầu một chi quân đội chưa bị thương tổn thương, bởi vậy Thạch Mẫn uy danh đại hiển.

Bốn năm trước, Triệu Quốc quốc chủ Thạch Hổ vì rửa sạch nhục trước, bổ nhiệm năm đạo nhân mã tề công Tấn Quốc thế lực chiếm đoạt thành nhỏ, đại quân một đường liên hạ mười lăm thành, Thạch Mẫn chính là năm đạo nhân mã lĩnh quân người một trong, bởi vì nó dũng mãnh thiện chiến, dũng lực hơn người, do đó bị Thạch Hổ phong làm du kích tướng quân.

Nhưng là, thắng lợi sau Thạch Hổ đắc chí vừa lòng, thi hành chính sách tàn bạo, dân chúng lâm than, hấn tàn bạo lại không hùng hoi, hấn cùng một con rắn độc đồng dạng, đầu óc nơi chỉ có ba chuyện, một là *, hai là giết chóc, ba là hưởng lạc.

Thạch Mẫn nói đến đây cũng là một mặt phần hận.

"Tướng quân nói không sai, mấy năm gần đây Thạch Hổ chẳng những cực kì hiếu chiến, càng là nghiêm hình nền chính trị hà khắc, đối ta chờ Hán dân càng là tàn bạo bất nhân, mấy năm gần đây sự tích có thể nói là việc xấu loang lỗ, tội lỗi ác càng là tội lỗi chồng chất!" Thạch Dã Chiến lúc này cũng một mặt phụ họa địa điểm nói rằng.

Ba năm trước đây, Thạch Hổ càng là tại Hắc Long Vương thành xây dựng hơn bốn mươi chỗ bệ xem, lại xây dựng nhiều chỗ cung thất, tham dự lao động đạt hơn bốn trăm ngàn người. Hấn lại muốn từ Hắc Long Vương thành tu kiến quan đạo đến đô thành, sau đó từ đô thành tu kiến trực đạo đến trấn thành, sắc lệnh bốn cái trấn cùng cấp dưới tương quan vệ thành cùng thành nhỏ sửa trị tây phạt Tấn Quốc quân bị, còn lại năm cái trấn thành vì đông chinh Yến Quốc làm chuẩn bị, đều là ba cái nam đình bên trong điều khiển hai người, trong năm người trung tập ba người.

Các thành quân đội tổng cộng có giáp sĩ hơn năm trăm ngàn người, người chèo thuyền mười bảy vạn người, ngâm nước mà chết, bị hổ lang thôn phệ chiếm một phần ba. Lại thêm hoàng cung quý tộc thi đua tương giành tư lợi, dân chúng mất đi sở tông sự tình gia nghiệp, sầu khổ không chịu nổi.

Về sau, Thạch Hổ ban phát chiếu lệnh "Bị điều động binh lính mỗi năm người ra xe một cỗ, Ngưu Nhị đầu, gạo mười lăm học, lụa mười thớt, không sẵn sàng người chém đầu. " dân chúng đến mức cầm cổ con cái cung cấp quân nhu, vẫn không thể gom góp, tại ven đường cỗ thụ phía trên treo ngược tự vận xa gần tương vọng.

"Chúng ta Triệu Quốc cảnh nội Hán nhân đã thảm như vậy sao?" Tiêu Dật một mực bị vây ở thâm sơn đáy vực bên trong, đột nhiên cảm giác thế giới bên ngoài đối tựa như trần đầy thật sâu ác ý, một cước này bước ra Hắc Long Sơn Mạch có thể nói là một bước thiên đường một bước Địa Ngục.

"Đại ca, là như vậy, bởi vì Triệu Vương Thạch Hổ hạ chiếu lệnh, bách tính không nộp ra đồ vật, liền chỉ có trốn hướng Tấn Quốc, trốn không đi liền tự sát. Ai! Chúng ta Hán nhân thời gian khổ cực, khi nào mới có thể là đầu, ai đến cứu vớt chúng ta, ai có thể cứu vớt chúng ta, đuổi ra Yết nhân đâu? Mà chúng ta thôn chính là bởi vì Triệu vương dấu hiệu, lúc này mới dẫn đến trong thôn sức lao động còn thừa không có mấy, cuối cùng rơi vào bị diệt thôn kết quả như vậy. " tiểu cô nương Xuân Mai lúc này bi thống khó mà tự kiềm chế, đau lòng vô cùng, tâm càng là trợn trợn co rút lấy.

Tiêu Dật nghe vậy cũng là vô cùng phần nộ, không nghĩ tới sự thật vậy mà như thế tàn khốc!

"Cái này còn không chỉ. . ." Thạch Dã Chiến lần nữa chen vào nói nói rằng.

Hai năm trước, Triệu Vương Thạch Hổ nhớ tại Hắc Thủy Hà kiến tạo cầu tạm, muốn trực tiếp đánh vào Tấn Quốc Kim Long Vương Thành, cho nên chinh chiêu đại lượng bách tính, càng là đại lượng đuổi bắt lao dịch, áp đi khai hoang vật liệu đá vật liệu gỗ. Hấn nghĩ thoáng khai thác đá nguyên liệu làm trụ cầu, nhưng hòn đá bỏ ra về sau, liền bị nước sông cuốn cuộn cuốn đi, muốn biết, như thế nơi hiểm yếu, chẳng lẽ không phải người bình thường có thể làm sự tình?

Mà lại lao dịch chỗ ở thường xuyên có số lớn dã thú ẩn hiện, nghe nói chỉ là bị dã thú tươi sống ăn liền không phải số ít, huống chi tại lao dịch thời điểm, chết người càng nhiều.

"Thạch Hổ đơn giản không phải người!" Thạch Dã Chiến phần hận gọi thẳng hấn đại danh, càng là cắn răng nghiêng lợi nói: "Bắt mấy trăm vạn bách tính, cái kia đại hào cận bã, suốt ngày chỉ biết mình hưởng lạc, không có kị chút nào bách tính nổi khổ, quả nhiên là dân chúng lâm than! Hấn vẫn còn như thế hưởng lạc, nếu có cơ hội, ta thật hận không thể tự tay giết chết hấn, đem hấn thi thể chặt thành từng khối từng khối, cầm lấy đi nuôi sói ăn!"

"Hừ!" Thạch Mẫn hừ nhẹ, ra hiệu Thạch Dã Chiến tỉnh táo, càng là trấn an nói: "Nghe nói lần kia lao lực toàn bộ là Hán nhân, hấn muốn ngắt tảng đá lớn đầu nhập trong sông, sau đó làm thành trụ cầu, dạng này liền có thể tùy tiện qua Hắc Thủy Hà, đạt tới nhất cử công chiếm Kim Long Vương Thành mục đích! Cho nên mới có Hán nhân thoát đi, cuối cùng vô ích lao lực hơn năm trăm vạn, cầu tạm lại không xây thành. Triệu Vương Thạch Hổ nổi trận lôi đình chi nộ, chém giết công tước, không thể không đình chỉ kiến tạo. "

"Cho đến ngày nay, ngày ngày nay có bách tính thoát đi, vì sao muốn trốn? Phàm là có một khả năng nhỏ nhoi có thể sống sót khả năng, ai nguyện ý rời đi cố thổ, đi xa tha hương? Muốn không phải chúng ta Hắc Thủy Thôn có tướng quân chăm sóc, chỉ sợ nói không chừng cũng biết bị bức phải ly biệt quê hương, trôi dạt khắp nơi!" Thạch Dã Chiến nói xong tiếp tục lên án mạnh mẽ Triệu Vương Thạch Hổ tội ác nói.

Trong hai năm qua, bách tính lao dịch phong phú, thuế má nặng nề, ăn bữa hôm lo bữa mai.

Thạch Hổ ưa thích đi săn, lúc tuổi già thân thể nặng nề không thể cưỡi ngựa, liền kiến tạo đi săn dùng xe một ngàn chiếc, định kỳ tranh tài đi săn. Hắc Long Vương thành phụ cận ngàn dặm bên trong, đều chia làm bãi săn, đề quan viên giám hộ, trong đó cầm thú phạm là có người dám làm tổn thương, liền hoạch tội, bị chỗ lấy cực hình.

Bách tính có mỹ lệ nữ tử hoặc tốt nhất trâu ngựa, quan viên nếu như không lấy được tay, liền vu hãm bọn hán tửn thương cảm thú, luận tội xử tử có hơn một trăm người.

Lại trưng tập các thành hai mươi sáu vạn người tu kiến cung điện, trưng tập bách tính trâu súc hai vạn đầu điều phối cho đô thành giám quan. Lại tăng thiết cung trong nữ quan, phân đưa hai mươi bốn chờ, đông cung thập nhị đẳng, quy mô chính cử trị nữ hơn ba vạn người, chia ba chờ phối trí các nơi. Thái tử, các vương công tự mình phát lệnh chính chọn mỹ nữ lại sắp tới vạn người.

Từng cái thành trì đều cực lực lựa chọn sử dụng mỹ nữ, thường xuyên cưỡng ép chiếm đoạt bách tính thế tử, sát hại trượng phu của các nàng, tăng thêm trượng phu tự sát, nhân số nhiều đến hơn ba ngàn. Những mỹ nữ này đưa đến Hắc Long Vương thành về sau, Thạch Hổ liền tại trước điện chọn lựa phân định Đăng Cấp, bởi vì sử giả tài giỏi, được phong hầu đều có mười hai người.

Vì thế, dẫn đến tam đại đô thành dân chúng bởi vì xói mòn, phân loạn mà tử thương hơi tận. Nơi đó thù khiến bởi vì không thể trấn an bọn hán, bị hạ ngục tru sát đều có hơn năm mươi người. Kim tims Quang Lộc đại phu minh thừa phụng đường Thạch Hổ thời nói thẳng lực gián, Thạch Hổ giận dữ, để dừng mãnh Long Đẳng bên trong lang tướng hán tàn phá mà chết.

Triệu Vương Thạch Hổ dù loại việc ác việc xấu có thể nói là sờ kinh tâm, nhiều không kể xiết, Triệu Quốc đã là kêu ca sôi trào, thói quen khó sửa!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Chí tại Thiên Hạ

"Vừa Triệu Vương Thạch Hổ như thế tàn bạo, đại ca chính là mỹ đức chi sĩ, nhưng vì sao ủy thân Triệu Quốc chỉ là một cái du kích tướng quân, tiếp tục trợ Trụ vi ngược đâu? Lấy huynh Trường An bang định quốc chi tài, sao không thoát ly nó bên người, tự hành phát triển, mưu đồ chí lớn? Tin tưởng đại ca thực lực bây giờ, cái này Nam Hoang mặc dù lớn, đến chỗ nào đều có thể tùy ý tung hoành." Tiêu Dật khuyên nói rằng.

Thạch Mẫn thờ dài một cái, ung dung địa đạo: "Hiện đệ, có một số việc ngươi không hiểu, những năm này ta cẩn thận chặt chẽ, phát hiện Triệu Quốc không chỉ là mặt ngoài đơn giản như vậy, Thạch thị nhất tộc dù sao còn có không ít cao thủ tọa trấn, ta nếu là có chút hai lòng, chỉ sợ cũng chỉ thấy không đến ngươi. Đại ca cũng không phải là sợ chết hàng người, thế nhưng là mất thấy ngàn vạn người đem ngược lại tại thiết kỵ đao mũi tên phía dưới, đại ca nổi lòng nào? Cho nên chỉ có chịu nhục, lặng chờ thời cơ!"

Nói đến đây Thạch Mẫn dừng lại một chút, nhìn xem Tiêu Dật ánh mắt lóe sáng, tiếp tục nói rằng: "Trọng yếu nhất chính là Triệu Vương Thạch Hổ đã dần dần già đi, mà chúng ta còn trẻ, đây là chúng ta mạnh nhất vốn liếng, tin tưởng không được bao lâu, Thạch Hổ một khi gánh không được tuế nguyệt thôn phệ, Triệu Quốc chắc chắn náo động không ngớt, đây cũng là ngươi ta cơ hội. Đặc biệt là hiện đệ ngươi, vì huynh cuộc đời không phục bất luận kẻ nào, nhưng là bây giờ nhìn thấy hiện đệ ngươi vô đạo Thiên Phú, vì huynh mặc cảm, tin tưởng đợi một thời gian, hiện đệ nhất định có thể đột phá cảnh giới Tiên Thiên. . . Đến lúc đó, chỉ hy vọng hiện đệ có thể trợ vi huynh một chút sức lực."

Tiêu Dật nghe vậy, lập tức sắc mặt một phiến tiêu mục, đứng lặng lâu chi, thần sắc trên mặt đột nhiên khê giạt mình, vội ôm quyền động dung địa điểm nói rằng: "Đại ca nói chỗ nào lời nói, ngươi cũng nói một đời người hai huynh đệ, ngày khác đại ca nếu có phân công, nhưng bằng phân phó, trong nước phát cáo nơi đi, cho dù là lên núi đao xuống biển lửa, tiểu đệ tuyệt không hai lời! Tiểu đệ tuy là áo vải chi thân, cũng không dám tự coi nhẹ mình, thường ôm chí lớn!"

"Ha ha, đến lúc đó, chỉ cần hiện đệ phối hợp vi huynh đại quân, cái này Nam Hoang tốt đẹp giang sơn, ngươi ta huynh đệ hai người mới có thể tùy ý tung hoành ngang dọc! Khi đó mới có thể chân chính làm đến giải dân treo ngược. Thương sinh không thể lừa gạt, đại trượng phu đang cầm trong tay ba thước thanh phong, can qua dừng, cứu ta Hán nhân chúng sinh tại thủy hòa!" Thạch Mẫn ngôn từ khẩn thiết, ánh mắt sáng rực mà nhìn xem Tiêu Dật nói.

Lại một lần nữa nghe đại ca chí tồn cao xa, Tiêu Dật lập tức vỗ tay gọi tốt, kích động nói: "Tốt một cái huy kiếm đỉnh chiến, giải dân treo ngược, đại ca chịu nhục, chăm chỉ không ngừng, tiểu đệ thực sự sợ hãi đã đến. Đã có đại ca đồng hành, tiểu đệ mặc dù bất tài, này đường dài còn lắm gian truân, ta đem lên hạ mà tìm kiếm, nếu là đại ca không bỏ, ngày khác nếu có điều cần, một tờ truyền thư là được, tiểu đệ tùy thời cam thụ ra roi!"

Thạch Dã Chiến nghe vậy, tinh thần cũng là chấn động, đồng thời khom người cong xuống. Mà Xuân Mai thì là ôm Ngân Lang, kinh ngạc nhìn nói không ra lời, chỉ là thần thể càng không ngừng chấp trùng bại lộ nàng kích động không thôi tâm tình.

"Ha ha. . . Đại trượng phu đã đến phụ mẫu sinh này hữu dụng chi thân, há có thể không chí, hiện đệ đang lúc như thế! Bây giờ thời cơ chưa tới, hiện đệ duy nhất cần muốn làm chính là cố gắng tăng lên cảnh giới vô đạo, nếu như hiện đệ có thể đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới, như vậy đây hết thảy đều có khả năng!" Thạch Mẫn nói xong lập tức cười lên ha ha.

Tiêu Dật my phong ngưng ức, thần sắc Tiêu Viễn, phiêu nhiên coi thường địa điểm do dự nói: "Mặc dù ta chí không tại Thiên Hạ, mà đang vấn đỉnh vô

đạo đỉnh phong, bất quá vì Thiên Hạ thương sinh bách tính, ta nguyện đem hết khả năng, tương trợ đại ca!" Kỳ thật Tiêu Dật trong lòng còn có một câu không nói ra, cho dù không vì cái gì khác, vì Mộng Như an toàn, vì càng nhanh địa điểm tìm tới Mộng Như, mình cũng cần như thế.

Thiên Hạ, cái gì gọi là Thiên Hạ? Nhìn chung trăm vạn năm, không người dám đáp, không người có thể giải.

Thiên Hạ, là của người nào Thiên Hạ? Đầu Chuyển Tinh Di, cảnh còn người mất, bởi vì cái gọi là "Trường Giang sóng sau đê sóng trước, một đời người mới thắng người cũ; giang sơn đời nào cũng có người tài, tất cả tòa sáng mấy trăm năm!" Từ xưa đến nay, số người phong lưu, ai có thể trường sinh bất tử, ai dám nói ngoa?

Thiên Hạ, tha thiết máu tươi nhuộm đỏ phong hầu bá tướng chi áo, trắng ngần đồng xương trắng thành Vương Giả Chí Tôn con đường, đã từng hiển hách một thời truyền tụng một thế cường giả bọn hắn ở nơi đó? Thi cốt lỷ thành cái này Thiên Hạ nền tảng, chí cường Vương Giả theo đuổi vẫn đỉnh Thiên Hạ con đường lại ở nơi nào?

Từng có lúc, lật tay thành mây, trở tay thành mưa, một tay che trời, đây là cường giả bá đạo. Hiện nay, thần binh còn tại, phong mang tất lộ, mà chủ nhân lại sớm đã nhập quan tài, hóa thành một nắm cát vàng.

Từng có lúc, say nằm ngủ trên gối mỹ nhân, tình nắm Thiên Hạ quyền, đây là Vương Giả phong phạm. Hiện nay, vô hạn giang sơn, quỳnh lâu ngọc vũ, ngập trong vàng son, đều là tại cuộn cuộn lang yên bên trong hóa thành lịch sử bụi bặm.

Thán! Một bồi Tịnh thổ che đậy phong lưu.

Thán! Nhất tướng công thành vạn cốt khô.

Thán! Phong lưu tổng bị mưa rơi gió thổi đi. Chúng sơn chi đỉnh, xuyên vân phá vụ, xuyên thẳng mây xanh, kinh thiên trích nguyệt, biết đang lên đỉnh cao nhất, tầm mắt bao quát non sông. Được lại có thể làm Thiên Hạ mấy phần? Một góc của băng sơn, chín trâu mắt sợi lông, Thiên Hạ ai được tận nói?

Lúc này, Thạch Mẫn nghe vậy về sau, vội vàng tiến lên cầm thật chặt Tiêu Dật hai tay, kéo hắn lại không thả, trùng điệp gât gât đầu, giờ phút này hết thảy đều không nói bên trong, hai người lòng dạ biết rõ, không cần nói cũng biết.

Trị thế trọng văn học chi sĩ, loạn thế phát dâm lây anh hùng, Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người cầu sinh tại Thiên Hạ phiêu linh, Hán dân tràn ngập nguy hiểm thời khắc, cứ thế thành chi thân, ôm chí lớn, huy kiếm vì dân, mặc dù Bách chết mà không một tiếc vậy. Tiếp theo nghiên cứu thảo luận Thiên Hạ thời thế, một cái đang nghe, một cái lại nói.

Nói đồng đặc, nghe mặt mày hớn hở.

Một bên Thạch Dã Chiến gặp hai người cao đàm khoát luận, cổ kim việc ít người biết đến, nam bắc võ công, từ tam phần ngũ điển, cho tới Tam quốc binh phong, có thể nói là không chỗ không nói, lập tức phát giác hai người là đồng dạng kiến thức Siêu Phàm, thâm bất khả trắc, chấn động trong lòng không thôi.

Thạch Mẫn hùng vũ phi phạm, chí cao ngất, Thiết Huyết Đan Tâm, mà Tiêu Dật lại giống như cao hồng tại ngày, thâm bất khả trắc, hai người đều là đương thời hiếm thấy kỳ tài, hai người lần này thổ lộ tâm tình, vô dong hứ ngôn, tay tướng tay ngay cả, nhìn nhau mà cười.

Cứ như vậy, theo mặt trời chiều ngã về tây, bốn người rời thôn tứ cũng càng ngày càng gần, chỉ gặp thật xa liền có thể nhìn thấy Hắc Thủy Thôn cửa thôn đứng lặng lấy một bóng người, nguyên lai từ Tiêu Dật rời đi phía sau Hoa Anh nhưng thủy chung không thấy Tiêu Dật trở về, cũng dần dần lo lắng, cuối cùng, thậm chí mỗi đêm cũng sẽ ở cửa thôn chờ đợi, ngày qua ngày, năm qua năm, chỉ cần Tiêu Dật một ngày không về, Hoa Anh liền tiếp theo chờ đợi, bởi vì cái gọi là đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ. . .

Tiêu Dật nhìn thấy cửa thôn đạo thân ảnh kia, không còn có ngày xưa ớn trọng, kích động chạy tới.

"Tiêu đại ca!" Xuân Mai giờ phút này hoàn toàn không biết Tiêu Dật vì sao kích động như thế đến quên hết tất cả, lại một người trực tiếp chạy đi lên.

"Tiêu muội, chớ hoảng sợ, ngươi biết không? Có thể làm cho vi huynh bội phục người không nhiều, ngươi Tiêu đại ca chính là một cái trong số đó, vi huynh bội phục hắn không riêng gì hắn một viên Xích Tử Chi Tâm, đối xử mọi người thành tâm thành ý, bây giờ còn muốn tặng thêm hắn tu vi võ đạo!" Thạch Mẫn nhìn xem Tiêu Dật nơi xa chạy thân ảnh, cảm thán nói.

"Thạch đại ca, ngươi cũng không cần tự coi nhẹ mình, kiếp này có thể kết bạn hai vị nổi bật bất phạm đại ca, là Xuân Mai tam sinh hữu hạnh!" Tiêu cô nương mặt mũi tràn đầy chân thành nói rằng.

Hắc Thủy Thôn nơi cửa, Hoa Anh nhìn xem xa xa chạy tới Tiêu Dật, gần thời gian bảy năm, chờ chờ đợi đợi gần bảy năm, mặc dù Tiêu Dật giờ phút này bộ dáng đại biến, nhưng là mẹ con đồng lòng, Hoa Anh lập tức toàn thân run lên, nước mắt tại thời khắc này càng là ào ào rơi thẳng, nhiều năm như vậy lo lắng thụ sợ, nhiều năm như vậy đau khổ chờ đợi, bây giờ cuối cùng là thờ dài một hơi, người trở về liền tốt.

Tiêu Dật tốc độ nhanh chóng biết bao, phiến khắc không đến, chính là đi tới Hoa Anh trước mặt, nhìn xem lệ rơi đầy mặt mẫu thân, Tiêu Dật không khỏi trong lòng co lại, cái mũi càng là không nhịn được chua.

"Dật nhi, ngươi cuối cùng là trở về, để vi nương nhìn xem làm bị thương chỗ nào không có, nhiều năm như vậy cũng không có tin tức, con ta một người ở bên ngoài chịu khổ bị liên lụy, thật sự là khổ con ta!" Hoa Anh lo lắng xem lên nhi tử, chỉ là hung hăng trên dưới dò xét, hoàn toàn không nói mình chờ chờ đợi đợi nhiều năm như vậy chua xót.

Tiêu Dật giờ phút này cũng nhin không được nữa, nước mắt càng không ngừng trượt xuống, run rẩy hai tay vội ôm ở Hoa Anh, trều khắp nói: "Nương!"

Tiêu Dật giờ phút này thâm tình hô một tiếng này nương, nói tận tâm bên trong ngàn vạn suy nghĩ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Mẹ hiền con hiếu

Ái tử tâm vô tận, Từ mẫu dựa cửa tình.

Gặp mặt yêu gầy gò, hô mà hỏi khổ cực nhọc.

Sầu nào từ đó lên, buồn nước mắt nganah tại hầu.

Do dự thẹn người từ, không dám thán phong trần.

Từ mẫu bệnh mang theo, yên lặng không một nói.

Tình thương của mẹ không chỗ báo, nhân sinh càng cầu gì hơn?

Tiêu Dật giờ phút này một mặt áy náy, ngưng nghẹn lấy nói rằng: "Mẫu thân, hài nhi bất hiếu, nhiều năm qua tin tức hoàn toàn không có, để mẫu thân một người lo lắng thụ sợ, hài nhi để mẫu thân chịu khổ! Xin lỗi, là hài nhi bất hiếu, không có chiếu cố tốt mẫu thân!"

Hoa Anh lắc đầu, chỉ là hung hăng địa điểm khinh khinh địa điểm vỗ vỗ Tiêu Dật lưng, kích động không thôi địa điểm nói rằng: "Con ta, vì nương không ngại, con ta không có việc gì liên tốt, có thể trở về liên tốt!"

Thiên Hạ vĩ đại nhất yêu, là phát ra từ mẫu thân yêu. Đối con của mình, thành tín nhất ái tâm, nhất cử nhất động không một không lộ ra lấy một loại chân thành tha thiết yêu. Vĩnh viễn là như vậy vô tư kính dâng, không cầu hỏi báo. Tình thương của mẹ vô tư im ắng, khôn cùng vô giá.

Tình thương của mẹ như suối, hàm súc lặng im mà không trương dương, từng li từng tí đều là một cặp nữ cẩn thận che chở; tình thương của mẹ như biển, giống như bành trưởng mãnh liệt biển cả, cuộn cuộn sóng cả toát lên đều là một cặp nữ thâm tình hậu ái!

Tình thương của mẹ tương mùa xuân gió mát, thổi lật phát tâm của người; tình thương của mẹ tương rả rích Tế Vũ, vỗ nhẹ nhẹ đánh lấy mặt của người, làm dịu nội tâm của người; tình thương của mẹ tương mùa đông hòa lỏ, cho người tại Nghiêm Đông bên trong kiến tạo ấm lòng người ý ánh nắng.

"Mẫu thân, hài nhi thề, từ nay về sau, cũng không tiếp tục để ngài chịu khổ bị liên lụy!" Tiêu Dật giờ phút này ngẩng đầu, chân thành nhìn xem mẫu thân cái kia no bụng trải qua ưu tư hai mắt, lớn tiếng thề nói.

"Tốt tốt tốt! Nhà ta Dật nhi trưởng thành!" Hoa Anh nhìn thấy nhi tử nói như vậy, không khỏi lão ôm vui mừng, dật cha không ở bên người, Tiêu Dật chính là nàng hết thấy.

"Đúng, mẫu thân, hài nhi lần này trở về, không có đi qua ngài lão đồng ý, tự tiện làm chủ, nhận một người muối muối, mong rằng người tha thứ hài nhi tự tác chủ trương!" Tiêu Dật thừa cơ đem Xuân Mai tiểu cô nương sự tình nói một lần, sau đó rời đi Hoa Anh ôm ấp, chỉ vào Xuân Mai nói rằng.

Nguyên lai, Xuân Mai Thạch Mẫn Thạch Dã Chiến chờ ba người tại Tiêu Dật cùng Hoa Anh cảm hoài thời điểm, chạy tới phụ cận, ở một bên lặng lẽ chờ đợi lên, cũng không có đã quấy rầy Tiêu Dật mẹ con hai người tổng hợp Thiên Luân!

Giờ khắc này, Hoa Anh lúc này cũng thuận Tiêu Dật chỉ hướng, nhìn về phía Xuân Mai, mà Xuân Mai thấy thế, cũng không khỏi đến có chút thấp thỏm, chỉ bất quá nàng những này lo lắng đều là dư thừa.

Chỉ gặp Hoa Anh nhìn thấy Xuân Mai ánh mắt không khỏi sáng lên, cao hứng nói rằng: "Tốt tốt tốt, vì nương vẫn muốn một cái khuê nữ, không nghĩ tới hôm nay rốt cục đã được như nguyện, con ta cũng coi là vì nương một cái tâm nguyện! Số khổ hài tử, tới, để cho ta nhìn xem!"

"Nương!" Xuân Mai giờ phút này cũng không có tại Tiêu Dật Thạch Mẫn mấy người trước mặt lớn mật, thẹn thùng.

"Hảo hài tử! Tốt tốt tốt! Đây là hảo hài tử! Về sau chúng ta chính là tương thân tương ái người một nhà, lão bà tử về sau nói chuyện cũng nhiều một cái đối tượng!" Hoa Anh giờ phút này cũng là mừng rỡ.

"Nương! Ngài chỗ nào lão, ngài còn rất trẻ đây!" Xuân Mai giờ phút này nhìn thấy Hoa Anh như thế hòa ái dễ gần, cũng không khỏi yên lòng.

"Ngươi cô nàng này, tận biết lấy cao hứng lời nói hống nương, mẫu thân đều nhanh nửa người xuống mồ người, lấy ở đâu tuổi trẻ nói chuyện?" Hoa Anh mặc dù ngoài miệng như thế, nhưng là trong lòng vẫn là rất vui vẻ, Dật nhi tìm hiểu cô nương này cho cảm giác của nàng cũng không tệ lắm, nàng nghe được Tiêu Dật nói đến cô nương này bị thảm thân thể, đánh trong lòng đồng tình, hướng chỉ, nàng tin tưởng cô nương này cũng không phải một cái người xấu.

Hoa Anh kỳ thật trong lòng cũng đèn sáng giống như, nàng vô ý thức cho rằng Tiêu Dật chính là vị phòng ngừa phát sinh tình huống giống nhau, mình không có người chiều cổ, mới biết thuận nước đẩy thuyền, nhận hạ cái cô nương này, bất quá lấy nàng đối Tiêu Dật hiểu rõ, chỉ sợ càng nhiều hơn chính là bởi vì đồng tình đi, nếu không, cô nương này như là một người, hạ tràng đáng lo.

"Tốt, mẫu thân, chúng ta vẫn là về nhà trước đang nói đi, nhiều người ở đây miệng tạp, mà lại gió đêm thổi lâu, dễ dàng bị cảm lạnh, đối thân thể không tốt!" Tiêu Dật quan tâm nói rằng.

"Tốt tốt tốt! Dật nhi thật là trưởng thành, biết quan tâm vi nương!" Hoa Anh một mặt vui vẻ nói rằng.

Sau đó, Tiêu Dật Thạch Mẫn một đoàn người đi vào, thôn, mà Hắc Thủy Thôn đám người cũng biết Tiêu Dật bình yên trở về Tiêu Dật, phản ứng các có khác biệt.

Lại nói Tiêu Dật cùng Xuân Mai một trái một phải địa điểm đỡ lấy Hoa Anh, tại nhà mình bên ngoài viện, cáo biệt Thạch Mẫn, về tới trong nhà. Sau khi về đến nhà, Tiêu Dật không khỏi cảm khái không thôi, hơn sáu năm, gần thời gian bảy năm, mình cuối cùng là về tới cái này sinh dục mình dưỡng dục nhà của mình.

Bởi vì một đường phong trần mệt mỏi, Tiêu Dật từ biệt mẫu thân cùng Xuân Mai, liền trở về phòng tắm rửa thay quần áo đi, Xuân Mai cũng là như thế, dù sao không có nữ hài tử không yêu cái đẹp, trước đó bởi vì đi đường còn có thể chịu đựng, bây giờ về đến trong nhà, mà Tiêu Dật một nhà cũng coi là chân chính tiếp nhận tiêu cô nương này, Xuân Mai cũng trở về đến Hoa Anh gian phòng tắm rửa thay quần áo đi, về phần nhỏ Ngân Lang, đương nhiên là bị Xuân Mai cùng một chỗ ôm qua đi.

Thiếu Khanh, Tiêu Dật rửa mặt hoàn tất, đổi bộ quần áo, liền ra khỏi phòng, nhìn xem mẫu thân tại phòng bếp không ngại cực khổ địa điểm vì chính mình vội vàng, Tiêu Dật cái mũi không khỏi chua chua. Muốn biết tại Tiêu Dật trong trí nhớ, mẫu thân kỳ thật cũng không thích sát sinh, nhưng là vì Tiêu Dật, vẫn là không thể không tự mình động thủ.

Tiêu Dật lại một lần nữa cảm thụ được mẫu thân im ắng một chút quan tâm, hồi tưởng đến xuyên qua trước đó bởi vì người biến, cùng muội muội sống nương tựa lẫn nhau, chưa từng đến cảm nhận được mãnh liệt như thế liếm độc tình thâm, Tiêu Dật trong lúc nhất thời, vậy mà ngây dại. . .

Hắn vừa nghĩ tới mẫu thân giờ phút này còn nhẫn thụ lấy ốm đau dày vò, trong mắt lần nữa không tự chủ thoáng hiện lệ quang, hai giọt óng ánh sáng long lanh nước mắt im lặng trượt xuống. . .

Cũng may bây giờ có Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, mẫu thân cuối cùng không cần tại tiếp nhận cái kia ốm đau tra tấn, Tiêu Dật lấy lại tinh thần, bận bịu đi vào phòng bếp, đối Hoa Anh nói rằng: "Nương, để cho ta tới đi, hôm nay liền để ngài nếm thử thủ nghệ của ta, ngài không có việc gì liền trợ giúp tại bếp lò phía dưới nhóm lửa là được. "

"Cũng tốt, bây giờ Dật nhi trưởng thành, cái kia mình thích ăn cái gì thì làm cái đó, không cần quá cân nhắc vì nương cảm thụ, chỉ cần là nhi tử chế tạo, vì nương cái gì đều ăn!" Hoa Anh nhìn thấy nhi tử như thế hiểu chuyện, cũng không bắt buộc, cũng may lão gà mái đã tại nấu.

"Mẫu thân, cát kỹ tâm thật a, nguyên liệu nấu ăn coi như sung túc, ta biết đến. " Tiêu Dật nói xong liền y theo khi còn bé mẫu thân khẩu vị, nhanh chóng bận rộn.

Hoa Anh ngẫu nhiên cho bếp lò bên trong tăng thêm một thanh củi lửa, ở một bên nhìn xem nhi tử chế tạo đồ ăn toàn bộ đều là mình thích ăn, khoe mát chua chua, hơi phẩm hồng, giờ này khắc này, biết nhi tử là chân chính địa điểm bắt đầu hiểu chuyện đến.

Nàng vừa nghĩ tới khi còn bé, nhi tử mỗi lần cho mình nấu cơm làm đồ ăn, đều là căn cứ từ mình khẩu vị tới, hắn chưa từng có làm qua cái khác khẩu vị món ăn, mặc dù mỗi lần nhìn thấy nhi tử cũng là ăn đến hết sức hoan, nhưng là Hoa Anh biết nhi tử khẳng định có mình khẩu vị yêu thích, không có khả năng cùng mình giống nhau như đúc, đây hết thấy cũng là vì tốt hơn địa điểm chiều cổ mình mà thôi.

Như thế, mẹ hiền con hiếu, Tiêu Dật một nhà diễn lại một tự niềm vui gia đình!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Đưa tình ôn nhu

Buổi tối, Tiêu Dật một nhà mẹ con ba người tại trên bàn cơm dùng qua bữa ăn về sau.

Tiêu Dật phong quyền tàn vân thu thập tốt bát đĩa, hỏi Hoa Anh nói: "Mẫu thân, bây giờ có thể cùng ta nói một chút cha sự tình sao? Đã lớn như vậy, từ hiểu chuyện về sau ta liền chưa từng hỏi qua cha sự tình, bây giờ ta cũng coi là có sức tự vệ, ngài không cần lại tiếp tục giấu diếm ta đi?"

"Dật nhi, không phải mẫu thân không nói cho ngươi, mà là. . ." Hoa Anh nghe vậy về sau, lập tức khó xử, thống khổ không chịu nổi nói địa đạo.

"Mẫu thân, ta bây giờ đã là Hậu Thiên tăng tám cảnh giới, nhất lưu Vô Giả tu vi. Không phải hài nhi tự cao tự đại, ta lúc này có thể nói là Hắc Thủy Thôn lợi hại nhất người. " Tiêu Dật mỗi chữ mỗi câu tràn đầy tự tin rơi xuống đất có âm thanh địa điểm nói rằng.

Hắn tự nghĩ đối đầu Thạch Mẫn, cũng không yếu tại đối phương, dù sao về thôn trước đó, hắn được là thật sự rõ ràng cùng Hậu Thiên mười tám cảnh giới cao thủ đối diện một trận.

"Cái gì?" Hoa Anh lần nữa giật nảy cả mình.

"Đúng vậy, mẫu thân, ta nói những này chủ yếu là muốn nói cho ngài, ta đã có thể vì ngài vì phân ưu, ta có được bảo hộ lực lượng của mình, bảo hộ chúng ta cái nhà này lực lượng, bây giờ ngài còn không có ý định nói cho ta biết Phụ thân sự tình sao? Vừa vận Xuân Mai cũng ở tại chỗ, sao không cho chúng ta cùng một chỗ nói một chút?" Tiêu Dật hướng dẫn từng bước nói.

"Nương! Đại ca nói rất đúng, ta tin tưởng đại ca, tin tưởng ngài cũng hiểu biết ta chính là bị đại ca cứu, cho nên, nương, ngài rất không cần phải cố kị cái gì, thật!" Xuân Mai lúc này cũng giúp đỡ Tiêu Dật về mặt thành thật thuyết phục.

Tiêu Dật cảm kích nhìn Xuân Mai một chút, mà nhỏ Khiếu Nguyệt Thiên Lang lúc này cũng không khỏi kêu lên hai tiếng, tựa như cũng đang ủng hộ Tiêu Dật.

"Dật nhi, vì an toàn của ngươi, vì nương lúc đầu không có ý định nói cho ngươi, ngươi Phụ thân lúc trước cũng là không cho ta cho ngươi biết. Vì nương sinh mệnh trọng yếu nhất chính là phụ tử các ngươi hai người, ngươi Phụ thân đến nay tung tích không rõ, sinh tử chưa biết. Mà ngươi, trước đó từ biệt chính là gần bảy năm, để vì nương như thế nào yên tâm được?" Hoa Anh hai mắt đầm lệ mộng lung khinh khinh gạt đầu, nghẹn ngào tiếp tục nói rằng:

"Đã từng Dật nhi ngươi ăn khổ vì nương xem ở nhãn lực, đau ở trong lòng. Mà ngươi mất tích những năm này, vì nương mặc dù không biết ngươi trôi qua thế nào, nhưng là vì nương tin tưởng ngươi khẳng định không phải thuận buồm xuôi gió, nếu không sẽ không như thế chút năm mới về thôn. Thằng thần nói, vì nương thật không muốn để cho ngươi cùng ngươi Phụ thân đồng dạng trở thành một tên Vô Giả, vì nương chỉ nghĩ ngươi có thể bình an vượt qua cả đời cũng đủ để, để vì nương không nghĩ tới chính là ngươi vẫn là đi lên con đường này. "

Tiêu Dật ánh mắt phức tạp mà áy náy mà nhìn xem mẫu thân, không nghĩ tới tại mẫu thân trong lòng, an nguy của mình so cái gì đều trọng yếu. . .

Tiêu Dật lập tức minh bạch, cuộc đời mình trên đường, những cái kia máu mủ tình thâm thân tình, những cái kia một đường đi theo Hữu Nghị, sớm đã dung nhập sinh mệnh của mình, chảy xuôi trong lòng mạch ở giữa, cùng với hắn sau này một đường tiến lên, an ủi sinh mệnh hoang vu, là hắn nhân sinh phấn đấu động lực, để hắn mỗi một lần ngoái nhìn thời đều có thể cảm nhận được đưa tình ôn nhu.

Tiêu Dật bận bịu ôn nhu nói: "Mẫu thân, đến cùng là chuyện gì, hài nhi bây giờ vừa đã có sức tự vệ, liền không muốn tình tình mê mê địa điểm vượt qua cả đời này, hài nhi muốn minh bạch Phụ thân năm đó đến tốt cùng vì sao rồi đi chúng ta, mẫu thân, chẳng lẽ ngài thương thế trên người chính là nguyên nhân một trong sao? Hại ngài thống khổ lâu như vậy, ngay cả cha cũng không thể giải quyết?"

"Dật nhi, ngươi cùng cha ngươi đồng dạng thông minh, không cần lại tiếp tục khuyên vi nương. Vì nương cũng không phải không phải là không phân không nói dọn đường lý người, đã ngươi đều đã nói như vậy, chỉ sợ ta không nói ra cũng không được, nói không chừng ngươi chừng nào thì lại lần nữa mất tích. . . Ngươi cùng ngươi Phụ thân đồng dạng cường tính tình, chuyện quyết định chính là trâu chín con cũng kéo không trở về, có câu nói là hiểu con không ai bằng mẹ, ngươi nhường mày, ta liền biết ngươi muốn làm gì. "

Tiêu Dật xấu hổ cười một tiếng, vốn cho rằng muốn giải thích thời gian thật dài, không nghĩ tới mẫu thân thế mà dễ như trở bàn tay địa điểm đáp ứng, quả nhiên là hiểu con không ai bằng mẹ.

Hoa Anh khinh khinh địa điểm vuốt ve Tiêu Dật đầu, nước mắt nhịn không được chảy ra, nói rằng: "Xin lỗi, Dật nhi. Trước kia vì nương một mực chưa nói với ngươi. Cũng là bởi vì lo lắng hải hùng, mười bảy năm trước, ngươi Phụ thân mang theo ta ly biệt quê hương, có thể nói là từ Trung Nguyên một đường chạy trốn tới Nam Hoang, cuối cùng dưới cơ duyên xảo hợp mới đến nơi này. "

Hoa Anh nói lên Tiêu Dật Phụ thân, trên mặt tràn ngập hạnh phúc hồi ức, nói rằng: "Khi đó, chúng ta nhận người khác truy sát. Ngươi Phụ thân vì bảo hộ hai mẹ con chúng ta, bản thân bị trọng thương, đã thương căn bản, chín năm trước đó hơi có chỗ khôi phục, năm đó cả lọt lưới lại tìm tới, vì không cho ngươi bị thương tổn, vì không cho vô tội Hắc Thủy Thôn thôn dân bị liên lụy, ngươi Phụ thân tại đối phương bức bách phía dưới, đáp ứng đối phương điều kiện, cùng hắn xôn xao một lần Yến Vương cổ mộ, thế nhưng là từ đó về sau, đến nay tin tức hoàn toàn không có. . ."

"Cái gì? Yến Vương cổ mộ?" Tiêu Dật giật nảy cả mình.

"Làm sao? Chẳng lẽ lại Dật nhi biết Yến Vương cổ mộ?" Hoa Anh kỳ quái mà hỏi thăm.

"Ân, ta nghe người ta nói qua, không nghĩ tới Phụ thân lại là đi Yến Vương cổ mộ. " Tiêu Dật giờ phút này hồi hận không thôi, sớm biết lúc trước từ Mộ Dung Khác nơi đó hơn nghe ngóng một chút Yến Vương cổ mộ tin tức, chỉ tiếc trên thế giới không có thuốc hồi hận ăn, bất quá mình cùng Mộ Dung Khác hai năm ước hẹn, cũng không phải là không có vấn đề cơ hội, nói không chừng khi đó chính là mình tìm về Phụ thân thời cơ.

"Dật nhi, không nên trách người Phụ thân, hẳn cũng là vì chúng ta tốt. Người Phụ thân hẳn là một cái đỉnh thiên lập địa đại anh hùng. Đều là vì nương không tốt, những năm này khổ ta đáng thương Dật nhi! Muốn hận liền hận mẫu thân a!" Hoa Anh mày nhíu lại gấp, trong mắt lóe lên cực kỳ vẻ phức tạp, theo bản năng ôm chặt Tiêu Dật, nội tâm tại cực độ giãy dụa, phảng phất liền phải mất đi Tiêu Dật.

Tiêu Dật vội ôm gấp mẫu thân, nhìn xem mẫu thân, lớn tiếng an ủi: "Nương a, hài nhi làm sao biết hận người đâu, hết thảy đều đã đi qua. Mẫu thân, người yên tâm đi, tất cả thống khổ đều đã cách chúng ta đi xa. Hài nhi tại mẫu thân trước mặt phát thệ, nhất định biết tìm kiếm nghĩ cách để chúng ta một nhà đoàn tụ. "

Hoa Anh khẽ gật đầu, nhắm mắt, thấp giọng trừu khấp nói: "Ta Dật nhi trưởng thành, Dật nhi, ta biết, người cùng người Phụ thân đồng dạng, nhất định không phải có thể an vu hiện trạng người, các người đều là hán tử đỉnh thiên lập địa, trời sinh chính là muốn làm đại sự người. Đã người lựa chọn cùng người Phụ thân đồng dạng con đường, vì nương cũng chỉ có thể ủng hộ người. Vì nương chỉ có một cái yêu cầu, chỉ cần người hảo hảo còn sống, vô luận người làm cái gì, nhất định phải lấy bảo hộ an toàn của mình làm chủ, được chứ? Vì nương đã mất đi người Phụ thân, không muốn lại mất đi người, nhất định phải đáp ứng vì nương, hảo hảo còn sống, liền xem như vì nương van người, được sao?"

Trong nháy mắt này, Tiêu Dật chỉ cảm thấy một loại to lớn hạnh phúc đập vào mặt, trùng điệp gật gật đầu: "Mẫu thân, hài nhi tránh khỏi, hài nhi đáp ứng người!"

"Hảo hài tử!" Hoa Anh vui mừng xoa xoa khoeo mắt vệt nước mắt.

Tiêu Dật nhìn xem mẫu thân thần thương đáng vẻ, bận bịu an ủi: "Mẫu thân, yên tâm đi, sớm muộn cũng có một ngày, ta nhất định biết đem Phụ thân tiếp trở về, để chúng ta một nhà đoàn viên. "

"Dật nhi! Khổ người!" Hoa Anh nhìn xem Tiêu Dật quan tâm ánh mắt, miễn cưỡng gạt ra vẻ tươi cười.

"Mẫu thân, yên tâm đi, con trai của ngài thế nhưng là thiên tài!" Tiêu Dật vì chọc cho trước mắt niềm vui, ra vẻ kiêu ngạo nói.

"Tốt tốt tốt! Nhi tử ta không riêng gì thiên tài! Vẫn là trong thôn đệ nhất nhân, cơ trí chồng chất, võ công hơn người!" Hoa Anh thấy thế, cũng không khỏi nở nụ cười.

"Cái kia là đương nhiên, mẫu thân, ta bây giờ đều mười sáu tuổi, là người lớn rồi, cho nên ngài liền đừng lo lắng, sau này hết thảy có ta, ta lại cũng sẽ không để mẫu thân một người tinh thần chán nản, một mình rơi lệ!" Tiêu Dật cố ý vỗ ngực một cái nói.

"Tốt tốt tốt! Nhà ta Dật nhi trưởng thành!" Hoa Anh đối Tiêu Dật có thể nói là càng ngày càng hài lòng, vui mừng không thôi.

"Mẫu thân, còn có ta, ta cũng hết sức nghe lời, về sau liền từ ta bồi mẫu thân nói chuyện giải buồn, bồi mẫu thân châm Chúc Nữ hồng, bồi mẫu thân cùng một chỗ chờ đợi cha trở về. . ." Xuân Mai lúc này cũng tiến lên trước, công khai tựa như tại tranh thủ tình cảm, kì thực đang trên chọc Hoa Anh vui vẻ nói.

"Tốt tốt tốt, Mai nhi cũng là hảo hài tử!" Hoa Anh giờ phút này cũng rất là hài lòng Xuân Mai cái này trên trời rơi xuống tới nữ nhi.

"Đúng, mẫu thân, 18 năm đến cùng phát sinh?" Tiêu Dật tiếng nói nhất chuyển, nghi ngờ hỏi.

"Mười tám năm trước a. . ." Hoa Anh tại Tiêu Dật một chút cùng dãi một chút ánh mắt nghi hoặc dưới, nhớ lại.

Tiêu Dật cùng Xuân Mai cũng không khỏi an tĩnh lắng nghe lấy, thời gian phảng phất lập tức về tới mười bảy năm một khắc này. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 121: Phong tuyết người về

Mười tám năm trước, cái kia cuối đông, gió bắc gào thét, phong tuyết đan xen, cây khô ngân trang!

Gió, thổi tới trên thân thể người, phảng phất ngàn vạn thanh lưỡi dao cắt chém, trực thấu cốt tủy, cái kia chờ lạnh sức lực, uy thế hùng hổ dọa người.

Tuyết, đánh vào xe ngựa trần nhà, phảng phất như là lông ngỗng nhẹ bay mạn thiên phi vũ, sương lạnh đập vào mặt, cái kia chờ tùy ý bay lên, thanh thể liên miên bất tuyệt.

Núi là màu trắng, núi cao dốc đứng cheo leo tảng đá cũng là liếc, được không loá mắt, được không lạnh lẽo âm u, chướng mắt thấy chính là một phiến bao phủ trong làn áo bạc thế giới, có thể nói là ngàn dặm Băng Phong, vạn dặm tuyết bay.

Một phiến vách núi cheo leo cao và dốc hiểm trở, đường núi mấy bước bên ngoài, nhìn xuống loạn thạch đá lởm chởm thâm cốc, nhưng gặp Vân Vụ phong cốc, một chút nhìn xuống, đen nhánh sâu không thấy đáy, nhìn làm cho người không rét mà run.

Một đầu quanh co khúc khuỷu đường núi, đã sớm bị tuyết bao trùm ở, nhưng đường mòn hai bên có chút song song đứng thẳng thương tùng, những này to lớn cành cây làm mờ rộng bàn cờ, hình thành một đầu thiên nhiên thông đạo, tựa như tại chỉ dẫn người đi trên đường tiền lên.

Ngày, là âm trầm, nhưng bởi vì tuyết quang phản chiếu phản xạ, cho nên ánh mắt vẫn là hết sức Minh Lãng.

Đường mòn phía trên, lôi kéo xe kín mui con ngựa cũng bắt đầu rũ cụp lấy đầu, bị gió tuyết này kích thích sức cùng lực kiệt.

Đột nhiên, xe kín mui không gian xung quanh, trên dưới trái phải chờ từng cái phương hướng đối diện bay tới nhiều loại âm khí, có thép tiêu, tụ tiễn, phi đao, thiết trụ chờ chút không phải trường hợp cá biệt!

Mắt thấy âm khí sắp bắn trúng xe kín mui, chỉ gặp màn xe cuốn lên, từ đó bay ra một người, người kia tay trái ổng tay áo phát một cái, một cổ kính phong vung ra, đem những này âm khí đều quét xuống ở một bên.

Chỉ gặp cái này bay ra nhân thân tài khôi vĩ, hai mươi sáu mươi bảy tuổi, người mặc màu xám vải cũ bào, đã thoáng có chút rách rưới, có thể thấy được đoạn đường này bên ba, kỳ thật cũng không bình tĩnh. Cẩn thận nhìn lại, một thân mày rậm mắt to, mũi cao khoát miệng, một trương tứ phương mặt chữ quốc, rất có gian nan vất vả chi sắc, nhìn quanh thời khắc, không giận tự uy, vô cùng có uy thế.

"Vị kia bằng hữu ở đây ngăn lại Tiêu mỡ chi đạo, còn xin đi ra một lần!" Người này mở miệng ở giữa, âm thanh chấn khắp nơi, chấn động đến cỏ tùng trên ngọn cây tuyết đọng, ứng thanh tuôn rơi chấn động rớt xuống, trong khe núi cũng thường lên hân phóng khoáng tiếng vang, có thể thấy được nó nội lực cỡ nào bất phàm.

Bỗng nhiên, một chi mũi tên, ôm theo duệ khiêu, rạch ra kêu to gió bắc, người kia lần nữa phát tay một kích, chỉ nghe "Bá" một tiếng, mũi tên liền rơi vào lập tức xe kín mui phía trước khoảng hai trượng chỗ trên mặt tuyết, mũi tên run rẩy không ngừng, có thể thấy được phát xạ người kinh lực chi lớn, cả kinh liền kéo xe thót ngựa đều ngừng đầu đứng lặng tề mình không chi.

Lúc này, chỉ nghe "Suu! Suu! Suu!" vài tiếng nhẹ vang lên, mấy chục đạo bóng người, trên không trung xuyên thẳng qua, tại trên mặt tuyết mấy cái điểm nhẹ, thế mà đều là cái kia Đạp Tuyết Vô Ngân khinh thân công phu. Phiến khác ở giữa liền đem xe ngựa bao bọc vây quanh, từng cái thần sắc nghiêm nghị, một mặt ngưng trọng bộ dáng.

Những người này thế mà từng cái người mặc đơn bạc, không sợ giá lạnh. Muốn biết tại loại này núi non trùng điệp sơn phong bên trong trên vách núi treo leo, gió la uy thế, không những đông lạnh, mà lại có thể xuyên thấu mọi người da thịt, một trận tiếp một trận, tứ ngược thổi mạnh, lạnh lẽo thấu xương. Có thể thấy được những người này đều là thân phụ tuyết nghệ cao thủ, không đem điểm ấy hân phong khô tuyết để ở trong lòng.

Xe ngựa phía trên, họ tiêu nam tử cũng là treo lên mười hai phần tinh thần, quát lớn: "Đều nói Kim Lang nhất cuồng, Ngân Lang độc nhất, Thương Lang nhất ngạo! Không nghĩ tới lại là Xuân Vũ Lâu tam đại kim bài sát thủ một trong Thương Lang Huyết Phong tự mình dẫn đội, còn ngay cả ngân bài sát thủ mười hai Địa Sát đều đồng thời xuất động, ha ha, lớn như thế chiến trận, thật sự là để mất Tiêu mỡ người! Không nghĩ tới một mực cao ngạo như người Thương Lang Huyết Phong cũng sẽ có cùng người khác liên thủ một ngày!"

Chỉ gặp người cầm đầu mang theo kim sắc khuôn mặt tươi cười mặt nạ, mà mặt nạ tựa như là bị một loại nào đó lợi khí từ giữa đó bất thiên bất ý gọt sạch một nửa, lộ ra nửa bên trắng bệch khuôn mặt, trên gương mặt mờ mờ còn có thể nhìn thấy một đạo tinh tế vết thương, mà búi tóc bên trong thế mà cũng là hắc bạch phân minh một nửa tối một nửa trắng trắng buộc tại sau đầu.

Người tới sò sò mặt sùng bên trên cái kia nửa khối mặt nạ, nói rằng: "Năm năm trước bá ngài Tiêu Thanh Sơn ban tặng, ta Huyết Phong thất bại kinh lịch giáo huấn, đến nay vẫn rõ mòn một trước mắt đầu, hi hi, năm năm này, ta thế nhưng là đối với ngài mong nhớ ngày đêm đâu! Hôm nay, người thất bại, chính là ta khoái hoạt rồi! Ha ha ha ha ha. . . Bất quá có câu nói người nói sai, ta cũng không phải cùng bọn hân liên thủ, bọn hân chỉ là lược trận cho ta, để phòng người chạy trốn mà thôi!"

Yêu dị thanh âm tiếp tục từ từ đứ đứ không tròn vẹn khuôn mặt tươi cười dưới mặt nạ truyền ra, để cho người ta càng thêm cảm thấy âm trầm sâu: "Không phải sao, ngài luôn luôn một mực tại trốn tránh ta, hôm nay cuối cùng có thể toàn lực đánh với ta một trận đi? Ta thế nhưng là một mực tốt nghĩ. . . Thật rất muốn báo đáp báo đáp ngài đâu! Không biết ngài võ công so với năm đó lại tiến bộ đến loại tình trạng nào nữa nha?"

Vừa dứt lời, cũng không đợi Tiêu Thanh Sơn mở miệng, Thương Lang Huyết Phong thân ảnh giống như mũi tên, mang theo Tầm Tỉ Thủ Sáo song chưởng thẳng đến Tiêu Thanh Sơn mặt, chưởng phong mang theo Sơn Hồ Hải Khiêu thanh âm, bốn phía âm âm có sóng cả cuộn cuộn, chính là ngũ tuyệt Thần Công bên trong Bài Sơn Đảo Hải, đã bị hân luyện đến xuất thần nhập hóa.

Tiêu Thanh Sơn vì bảo vệ sau lưng xe kín mui bên trong thân nhân, không thể không đón đỡ. Phong phú đánh nhau kinh nghiệm để hân làm ra chính xác phản ứng, chỉ gặp hân hai tay vạch một cái, có một loại tứ lạng bạt thiên cân chi thế, lập tức Thương Lang Huyết Phong song chưởng bị mang không,

Huyết Phong vội vàng biến chiêu vì bất thắng đến Tiêu Thanh Sơn bụng dưới, Tiêu Thanh Sơn một cái đá nghiêng, trực tiếp đá trúng tay phải của hắn, lực lượng khổng lồ để Thương Lang Huyết Phong cánh tay một chiếc, cánh tay phải cánh tay trực tiếp bẻ gãy, nhưng là Tiêu Thanh Sơn bởi vì không thể trực tiếp tránh né, cũng bị Thương Lang Huyết Phong tay trái một trào, ở trước ngực cầm ra năm đạo vết máu.

Cuối cùng, Tiêu Thanh Sơn thu hồi hai tay một quyền đánh trúng Thương Lang Huyết Phong ngực, khiến cho đối phương từ xe ngựa phía trên, trực tiếp bay ngược mà xuất.

Hai người giao thủ ở giữa, động như lôi đình, nhanh như thiểm điện, mấy hơi ở giữa, liền đã kết thúc.

Chỉ nghe Thương Lang Huyết Phong phun ra một ngụm máu tươi nói: "Đáng hận, không nghĩ tới tại nhiều năm như vậy liên tục truy sát phía dưới, ngươi lại còn có thể có được như thế nội lực, đáng ghét, ta chỉ tính mệnh, chỉ có thắng lợi, thất bại nhất định là ngươi rồi!"

Thương Lang Huyết Phong lần nữa tiến lên ghép thành mệnh đến.

Mười hai Địa Sát ở một bên nhìn thấy Thương Lang Huyết Phong lần đầu thất bại, sắc mặt nhao nhao biến đổi, mấy người đều không phải người ngu, hướng chỉ sát thủ quang minh chính đại chạy đến cướp đường liền đã hết sức mất sát thủ phong cách hành sự, mười hai người ánh mắt giao thoa, Thiếu Khanh, đám người liền đi lên trước, nhao nhao đem mục tiêu nhắm ngay xe ngựa bên trong, chuẩn bị cùng nhau tiến lên.

"Cầu tặc chết, cư nhiên như thế vô sỉ! Thương Lang Huyết Phong, ngươi thật là làm cho ta ngoài ý muốn, cái này chính là như lời ngươi nói lược trận? Không nghĩ tới cao ngạo như ngươi, đã từng chẳng thêm ngó tới sự tình, bây giờ ngươi, vậy mà trở nên như thế bi ối, dạng này ngươi, cùng người khác lại có gì khác biệt?" Tiêu Thanh Sơn tức sùi bọt mép, mặt đỏ tới mang tai, phòng thủ tiết tấu cũng dần dần bị đánh loạn cả lên.

"Chúng ta thế nhưng là sát thủ, không từ thủ đoạn đạt thành mục đích mới là chúng ta thiết yếu thủ đoạn. Hướng chỉ nếu không phải cảnh giới của chúng ta so sánh ngươi còn kém không ít, cũng không biết như thế làm việc. Nếu không phải vừa rồi Huyết Phong đầu lĩnh cố chấp muốn cùng ngươi quang minh chính đại tỷ thí một phen, cũng sẽ không có tình huống vừa rồi phát sinh, chúng ta cũng không biết lặp đi lặp lại nhiều lần địa điểm tiếp tục phạm sai lầm, khiến cho ngươi có thể thừa dịp cơ hội. " mười hai Địa Sát bên trong có một ngân bài che mặt người, đang dùng lời nói nhiều loạn Tiêu Thanh Sơn tâm thần trả lời.

Thương Lang Huyết Phong nghe cũng có chút cáu giận nói: "Các ngươi. . . Hừ! Tiêu Thanh Sơn, nếu không dạng này, làm sao bức bách ngươi sử xuất toàn bộ thực lực đâu?"

Tiêu Thanh Sơn thấy mọi người công hướng xe ngựa, con mắt nhất thời đỏ lên, thần sắc trên mặt đáng sợ chi cực. Liền mạng tiếp nhận Thương Lang Huyết Phong một kích, động tác mau lẹ ở giữa, có khi từ trên lưng ngựa bay vút mà xuống, phía đông xông lên, giết một người; có khi lại nhảy về lưng ngựa, đi như quỷ mị, phía tây như thế nhất chuyển lại giết một người, chỉ trong chốc lát ở giữa liền ngay cả giết sáu người.

Phen này trì hoãn phía dưới, phần lưng đã trúng Thương Lang Hạo Dương xâu vũ một chiêu, liền lùi lại ba bước, mà lúc này, ngựa bông cũng bị hủy, ngay tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tiêu Thanh Sơn thả người nhảy lên, liền mạng công lực bị hao tổn, cuối cùng che lại thùng xe bên trong bị tức kinh đánh bay người.

"Anh nhì! Ngươi không sao chứ? Hài tử cũng không sao chứ?" Tiêu Thanh Sơn vội vàng nói.

"Tiêu lang. . . Vạn hạnh. . . Hài tử không có việc gì!" Nữ tử kia phun ra một ngụm máu tươi, hiển nhiên nhận khí kinh trùng kích, thụ thương không nhẹ, nhưng vẫn là khinh khinh sờ soạn vừa xuống bụng chết, cảm nhận được nó mãnh liệt sinh mệnh lực, mang theo vui mừng cười đáp lại nói.

"A! Các ngươi thế mà đổi một cái tay trái gà không chặt nhược nữ tử đều hạ này tử thủ, vì cái gì, chúng ta đều từ Trung Nguyên chạy trốn tới Nam Hoang còn không buông tha chúng ta, a! Các ngươi đều đáng chết. . ." Lần này Tiêu Thanh Sơn cũng nhin không được nữa trong lòng trùng thiên nộ khí, không lo được tự thân công lực bị hao tổn, ôm chặt lấy trong ngực người chính là không cố kỵ gì không chút kiêng kỵ.

Tà dương như máu, hàn phong gào thét, trong đó tạp lấy sát thủ từng cái lúc sắp chết kêu to, đầu lâu tứ chi, máu tươi bình khí, trên không trung bay loạn loạn ném, lúc này võ công hơi kém Tiêu Thanh Sơn một tuyến Thương Lang Huyết Phong cũng chỉ có thể đau khổ tự vệ, không cách nào phân thân đi cứu trợ người bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Sinh mệnh chi nặc

Trên trời tuyết càng hạ càng lớn, phiến khắc ở giữa, bị chảy ra máu tươi nhiễm đến đỏ thẫm một phiến trên mặt tuyết, lần nữa ở vào một màu ngân bạch ở giữa.

Giận tuyệt uy lạnh, thiên địa tức sát, trong ngàn dặm một phiến ngân bạch, cơ hồ lại không tạp sắc.

Đường mòn phía trên, Thương Lang Huyết Phong cùng Tiêu Thanh Sơn đối lập lấy, khắp nơi trên đất mười hai bộ thi thể giống như như nói một trận chiến này tàn khốc. Mà Thương Lang Huyết Phong Tầm Tỉ Thủ Sáo bên trên máu tươi từng giờ từng phút địa điểm nhỏ xuống, chưa rơi xuống đất liền trên không trung đông thành băng châu, hợp thành một tuyến, dị thường bắt mắt.

Tiêu Thanh Sơn vịn Hoa Anh run rẩy không ngừng, hiển nhiên vừa rồi một phen nộ sát, mặc dù giết không ít người, nhưng là mình cũng thụ thương không nhẹ.

"Vì bảo hộ một nữ nhân, đáng giá ngươi nỗ lực mình cái giá bằng cả mạng sống sao?"

Tiêu Thanh Sơn si ngốc nhìn xem Hoa Anh, khẳng định đáp: "Luyện võ ý nghĩa là cái gì? Ngươi còn không hiểu, nếu là có một cái đáng giá mình thủ hộ, đáng giá mình nỗ lực người, dù là đánh đổi mạng sống cũng là sẽ không tiếc!"

"Ha ha! Vì người khác mà chết, chính là vĩ đại sao? Nhưng là ngươi có nghĩ tới không, hôm nay nếu là ngươi bỏ mình, ngày mai, ngươi còn có thể bảo hộ được nàng sao?"

"Cho dù bây giờ ta thân thù trọng thương, ngươi muốn giết ta cũng không phải dễ dàng như vậy. " Tiêu Thanh Sơn tiến lên một bước nói.

"Đã như vậy, liền để ta Thương Lang Huyết Phong cân nhắc một cái ngươi độ lượng a!"

Thương Lang Huyết Phong nộ kích phát chiêu: "Uống, âm dương cùng dòng!"

Tiêu Thanh Sơn không nghĩ tới đối phương khí thế thể thể mà tăng vọt, nghĩ thầm: "Là, Huyết Phong độc lai độc vãng, không ràng buộc, lấy tính mệnh tương bính, nhiều một cổ thẳng tiến không lùi, quyết nhất tử chiến hào khí, mà trong lòng mình nhiều một cái Hoa Anh, huống hồ Hoa Anh lại người mang mình cốt nhục huyết mạch, ai, cái này thật gọi là nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản. "

Tiêu Thanh Sơn nghĩ đến đây, không khỏi đáy lòng bằng thêm mấy phần nhu tình, bên miệng lộ ra vẻ mỉm cười, lại nghĩ tới: "Nếu là chờ mình hài nhi xuất thế, người một nhà an an ổn ổn địa điểm sinh hoạt chung một chỗ, vậy nhưng tốt bao nhiêu. "

Bất ngờ điện quang lóe lên, ầm ầm một tiếng vang lớn, một cái phích lịch từ đám mây nơi đánh hạ, đánh thức Tiêu Thanh Sơn, nguyên lai Thương Lang phát chiêu ở giữa, khí kinh rung chuyển thời tiết, thể mà gây nên thiên biến, Tiêu Thanh Sơn lập tức lĩnh đài một phiến không minh, lại không tạp niệm.

Đúng lúc này một đạo mảnh liệt khí kinh bay thẳng Hoa Anh, Thương Lang tính định hấn vì bảo hộ Hoa Anh, vì phòng ngừa động thai khí, không thể làm to chuyện phía dưới nhất định phải tới liều mạng một kích.

Chỉ gặp Tiêu Thanh Sơn vận khí toàn thân mười hai phần nội lực, tay trái một vòng, tay phải hô một tiếng phát ra lôi đình một kích, nửa đường chặn cái kia đạo khí kinh.

Điện quang lóe lên, giữa không trung lại là ầm ầm một cái phích lịch đánh hạ, lôi trụ chường thế, Tiêu Thanh Sơn một chưởng này đánh ra, thật cổ thiên địa phong lôi chỉ uy, phịch một tiếng. Trong tai oanh thanh âm ừng ừng vang vọng không ngừng. Trong đồng tuyết càng là như bị oanh ra một ngum lỗ lớn đồng dạng, bông tuyết vẩy ra.

Cứ như vậy, người tới ta đi phía dưới, Thương Lang Huyết Phong tại Tiêu Thanh Sơn không hiểu sinh ra một cổ hồng hoang chi lực tình hướng dưới, mặc dù cũng là liều mạng công kích, nhưng là chung quy là kém một bậc, lần nữa bị chính diện đánh trúng tại trên ngực. Nhưng gặp Huyết Phong đặt chân không chừng, càng là trực tiếp bị một kích chi lực trượt ba trượng xa, phịch một tiếng đâm vào một viên cổ tùng phía trên, thân thể mềm nhũn buông thõng, trong lúc nhất thời thể mà không cách nào động đậy.

"Ba! Ba! Ba!" Đột nhiên một trận đột ngột trận ba tiếng vỗ tay vang lên, lúc này, một thanh âm đột ngột vang lên.

"Đặc sắc, đặc sắc, hai vị thủ đoạn thật đúng là bất phàm a!"

Thoáng chốc, Tiêu Thanh Sơn nghe tiếng nhìn lại, chỉ gặp mười hai cổ trong thi thể, lại có một bóng người loạng chà loạng choạng mà đứng lên.

"Khụ khụ, may mắn ta đã sớm chuẩn bị, không phải a, cũng cùng những tên kia đồng dạng chết không có chỗ chôn!" Mặt nạ màu bạc người ho khan đứng lên nói.

Tiêu Thanh Sơn kiểm lòng mảy mẩn thành một cái "Xuyên" chữ, ánh mắt ngưng tụ, nói rằng: "Không nghĩ tới ngươi thể mà không chết, đáng tiếc ngươi ngàn vạn lần không nên đứng lên lần nữa!"

"A, ta đã đứng lên, ngươi còn muốn để cho ta tiếp tục nằm ở nơi đó giả chết không thành?" Mặt nạ màu bạc người ý vào hấn bị thương không nhẹ, không chút nào yếu thế địa đạo.

"Nguyên lai ngươi vừa rồi tại giả chết!" Tiêu Thanh Sơn bừng tỉnh đại ngộ, trầm nghĩ thì ra là thế.

"Không tệ, vừa biết rõ không thể làm mà vì đó, đây không phải là ngu ngốc hành vi sao? Ngươi cho rằng ta là Huyết Phong cái kia ngu xuẩn đâu? Ta thể nhưng là Xuân Vũ Lâu nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ. " Mặt nạ màu bạc người nhếch miệng lên, mang theo trào phúng địa đạo.

"A, hẳn là ngươi còn có cái gì khác thù đoạn không thành? Cứ việc đều xuất ra đi, hôm nay, Tiêu mỡ sẵn sàng nghênh tiếp. " Tiêu Thanh Sơn lúc này mặc dù trong lòng cảm giác nặng nề, nhưng là hắn tin tưởng mình có thể khống chế lại tràng diện, một cái Hậu Thiên cảnh giới Vô Giả mà thôi, cho dù là siêu nhất lưu Vô Giả, còn có thể hắn cái này Tiên Thiên Vô Vương trong tay lật trời không thành?

"Ha ha, làm sao, ngươi cho rằng ta hôm nay hẳn phải chết không thành?" Mặt nạ màu bạc người lập tức cười ha hả.

"Chẳng lẽ lại ngươi cho rằng ngươi còn có thể tiếp tục sống?" Tiêu Thanh Sơn nhướn mày.

"Ha ha, ta vừa đứng lên, vậy liền khẳng định là ngươi chết, chỉ có ngươi chết, ta mới tốt hoàn thành nhiệm vụ!" Mặt nạ màu bạc người không giống đùa giỡn bộ dáng kêu gào nói.

"Vậy liền rửa mắt mà đợi, ra chiêu đi, nếu không đừng trách ta không cho ngươi xuất chiêu cơ hội!" Tiêu Thanh Sơn lúc này tinh táo vô cùng nói.

"Hi hi, ha ha ha! Ta đã sớm ra chiêu, ngươi không là đã tiếp nhận chiêu sao?" Mặt nạ màu bạc sát thủ cười khoa tay múa chân, tựa như vết thương trên người đều tốt đồng dạng, hắn cười đều gập cả người, một giọt nước mắt nhưng từ hắn khuôn mặt tươi cười dưới mặt nạ hốc mắt chảy ra, từ cảm nhỏ giọt trên mặt đất, giữa không trung kết thành băng châu, nhỏ xuống tại trên mặt tuyết, óng ánh sáng long lanh.

"Ngươi có ý tứ gì?" Tiêu Thanh Sơn nghi ngờ nói, thần sắc càng thêm đề phòng. Bởi vì hắn không biết cái này mặt nạ màu bạc ngân bài sát thủ đến cùng chuẩn bị gì chuẩn bị ở sau.

"Có ý tứ gì?" Khom người mặt nạ màu bạc người đột nhiên ngừng đầu, quát: "Ngươi còn không có cảm giác được sao? Không ngại vận công thử một chút! Ha ha, ngươi không là cái thứ nhất nếm thử loại độc được này người, cũng không phải cái cuối cùng!" Mặc dù cách mặt nạ, nhưng là có thể cảm giác được hắn dưới mặt nạ dữ tợn cùng điên cuồng!

Tiêu Thanh Sơn nghe được câu này, con ngươi bỗng nhiên co rút lại, âm thầm lại lần nữa vận khởi nội lực, lại có một loại chậm chạp cảm giác, lập tức giật mình, nói: "Ngũ Bộ Tán Công Tán, Xuân Vũ Lâu độc môn bí được, ngay cả cảnh giới Tiên Thiên Vô Vương công lực đều có thể tán đi, ngươi là lúc nào hạ được?"

"Còn không có nghĩ rõ ràng sao?" Mặt nạ màu bạc sát thủ giễu cợt không thôi địa đạo.

"Là ngươi?" Thương Lang Huyết Phong lúc này rốt cục hơi thanh tỉnh một điểm, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, thân thể nhịn không được run nói.

"Là ta!" Mặt nạ màu bạc sát thủ lúc này không sợ chút nào đáp lại nói.

Tiêu Thanh Sơn lúc này ở một bên mà bắt đầu lo lắng, thừa dịp Thương Lang Huyết Phong cùng đối phương đối thoại thời khắc, tìm kiếm nghĩ cách địa điểm rút ra thể nội lực. . .

"Ngươi chừng nào thì tại ta Tầm Tỉ Thủ Sáo trên hạ độc?" Chỉ nghe Huyết Phong nghiêm nghị uống hỏi!

"Ngươi không cần biết!"

"Vì cái gì làm như vậy?"

"Ngươi không cần biết!"

"Ngân Cửu, lại là ngươi? Quả nhiên là ngươi, ta sớm nên đoán được, không nghĩ tới ngươi thể mà theo tới!"

"Đúng vậy, ta tới. " mặt nạ màu bạc sát thủ Ngân Cửu dứt khoát thừa nhận lên, lúc này, không có cái gì tốt giấu diếm!

"Ngươi vốn là không nên tới! Ta biết giết ngươi!" Huyết Phong cắn răng nghiêng lợi uy hiếp nói.

"Thế nhưng là ta đã tới, mà ngươi bây giờ cũng không có năng lực giết ta! Ngươi cho rằng thân thụ trọng thương như thế ngươi còn có thể nhìn thấy ngày mai cảnh sắc sao?" Ngân Cửu một bộ ngươi bắt ta làm sao đáng vẻ nói rằng.

Trầm mặc, hồi lâu trầm mặc.

"Nhân sinh của ta vốn là hết sức long đong, ta chỗ qua, là không nhìn thấy ngày mai kiếp sống, nhưng là muốn ngăn cản ta nhìn thấy ngày mai chi cảnh người, cũng nhất định phải nỗ lực tương đương đại giới rồi. A! Thu. . . Hóa. . . Vận. . . Phát! Một mạch hóa chín trăm!"

Lúc này, Huyết Phong hoàn toàn không quan tâm, chỉ gập nó sau khi nói xong, liền tại Ngân Cửu ánh mắt kinh hãi bên trong, một đạo rộng lớn khí kinh trực tiếp trúng Ngân Cửu.

"Khụ khụ, ngươi cái tên điên này!" Ngân Cửu lại một lần nữa nhận thương tổn nghiêm trọng, trong thân thể một đạo khí kinh đang nhanh chóng địa điểm phá hư tự thân kinh mạch, Ngân Cửu không thể không liều mạng áp chế lên, nếu không chỉ sợ khó giữ được tính mạng.

"Ta Thương Lang Huyết Phong độ lượng không phải là các ngươi những này âm hiểm tiểu nhân có thể minh bạch, Tiêu Thanh Sơn, Ngân Cửu hạ độc sự tình tính coi như ta nợ ngươi, ta Huyết Phong cả đời quang minh lỗi lạc, tuyệt không biết đi cái kia hèn hạ vô sỉ sự tình, cho dù là chết, cũng tuyệt không

biết thua thiệt bất luận kẻ nào, bây giờ, thiếu nhân tình của người tận giao một kích này, Thương Lang Huyết Phong không nợ người cái gì rồi! Chỉ tiếc, hận không thể đi hướng vô đạo đỉnh phong, lại đánh với người một trận!"

Một đời kim bài sát thủ, cảnh giới Tiên Thiên Vô Vương cường giả, Thương Lang Huyết Phong táng thân cái này Nam Hoang chưa tên chi địa.

Tiêu Thanh Sơn thở dài một tiếng, mặc dù Thương Lang Huyết Phong chỉ là một sát thủ, cuồng ngạo không bị trói buộc, nhưng làm người coi như chính trực, cũng vẫn có thể xem là sát thủ bên trong một đạo kỳ hoa, nhìn hắn trong mắt dần dần đã mất đi phải có thần thái, nguyên bản sáng tỏ ánh mắt, cũng dần dần tan rã, chỉ còn lại có một bộ xác không. Đáng tiếc!

"Ngân Cửu, không bằng nói người là đòi trước Ngân Cửu, bởi vì tại một lần trong nhiệm vụ, bằng vào một kích chi lực đánh giết cùng Đẳng Cấp mặt khác mười một Địa Sát, tính cả bạn đều giết, thậm chí Thương Lang Huyết Phong chi phí nhỏ, mỗi lần gặp chi tất đầu, bây giờ nhìn người như thế làm việc, quả nhiên là tâm ngoan thủ lạt không từ thủ đoạn hạng người. Hôm nay loại kết cục này chỉ sợ là người không nghĩ tới a?" Tiêu Thanh Sơn trầm giọng nói.

"Thương Lang Huyết Phong, hắn chính là một cái chính công tên điên, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ, còn phân cái gì thượng lưu trung lưu hạ lưu thủ đoạn không thành? Cho dù là hạ lưu thủ đoạn, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ, vì cái gì không làm? Chẳng lẽ quang minh chính đại giao đầu giết người cũng không phải là giết người a? Quả thực là đã muốn làm kỹ nữ, lại phải lập đền thờ!"

Ngân Cửu lúc này quả thực là tức giận đến phun máu ba lần, không nghĩ tới mình tinh như vậy tâm hoàn mỹ bày ra, thế mà bị cái kia Huyết Phong phá hư không còn một mảnh.

"Đây là khác biệt, làm Vô Giả, tự có tôn nghiêm của vô giả, vấn đề vô đạo đỉnh phong trên đường, nếu không thể trực diện đối thủ, còn nói gì vấn đề vô đạo chi đỉnh? Điểm này, người là vĩnh viễn không biết hiểu! Bởi vì người chưa từng nghĩ tới vấn đề vô đạo chi đỉnh, vô công chi là người giết người cầu tài một loại thủ đoạn, chỉ thế thôi!" Tiêu Thanh Sơn lắc lắc đầu nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Thân bất do kỷ

Gió tuyết đầy trời, hà hơi thành băng, trời cũng càng ngày càng lạnh.

"Ha ha, thật sự là chuyện cười lớn, ta Ngân Cửu từ xuất đạo đến nay giết người đếm không hết, cùng là giết người dựa vào cái gì hắn chính là cao thượng, ta chính là thấp kém. Người chỉ dựa vào dăm ba câu liền nói ta không hiểu, quả thực là lời nói vô căn cứ!" Ngân Cửu cuồng rống lên.

"Kẻ giết người, người vĩnh viễn phải giết! Hừ, người vì cái gọi là treo thưởng, lạm sát kẻ vô tội người còn thiếu sao? Người đã tiến nhập ma chương. " Tiêu Thanh Sơn hừ lạnh một tiếng nói.

"Chẳng lẽ hắn giết chết người đều là người đáng chết sao? Còn không phải ý vào tự thân Vô Lực lấy mạnh hiếp yếu. " Ngân Cửu gầm hét lên.

"Người sai, người chỉ là vì treo thưởng mà giết người, mà hắn, thì là vì cầu đạo, cho nên mỗi lần giết người trước đó đều là điều tra rõ ràng đối phương chỗ phạm tội đi, mặc dù không phải tất cả mọi người là người đáng chết, nhưng là không một chẳng lẽ có tội người, mà lại thủ đoạn của hắn quang minh chính đại. Vì trong lòng vô đạo, cho dù là chết bởi địch thủ hắn cũng là cam tâm tình nguyện. "

Tiêu Thanh Sơn nói tới chỗ này, nhìn một chút Ngân Cửu, dừng lại một chút phía sau tiếp tục nói rằng: "Mà người, chỉ là một con trùng đáng thương mà thôi, vì mục đích không từ thủ đoạn một con trùng đáng thương. Sở dĩ người vô đạo chậm chạp không thể đột phá cảnh giới Tiên Thiên, chính là người đã lâm vào giết chóc ma chương bên trong, càng lún càng sâu, không thể tự kiềm chế. . ."

"Ta không tin, người đừng vọng tưởng dùng người cái kia cái gọi là ngôn ngữ đả kích ta. " Ngân Cửu run rẩy nói rằng.

"Người sắp chết, ta không cần thiết lừa người!" Tiêu Thanh Sơn hoàn toàn như trước đây địa điểm tinh táo nói rằng.

"Ha ha, người muốn giết ta, ta lại không bằng người nguyện, người bây giờ nội lực cũng còn thừa không có mấy đi, chỉ cần người dám tới, ta liền vĩnh viễn ngăn giết người sau lưng nữ tử, như thế, người còn dám cược sao?" Ngân Cửu điên cuồng địa điểm cười ha hả.

Đúng lúc này, đường mòn phía trên, Ngân Cửu vị trí phương hướng, lại vang lên đập đập tiếng vó ngựa.

Tiêu Thanh Sơn đẩy lòng bỗng nhiên trầm xuống, chẳng lẽ đối phương còn có đồng lõa?

Ngựa đến nửa đường, người tới nhao nhao ghì lại dây cương, nhìn thấy trước mắt một màn này, trên trận kéo dài không tiêu tan sát khí, chấn động đến người tới mây may cũng không dám loạn động, sợ gây nên giằng co song phương chú ý. Đường núi gấp ghe, thêm nữa trắng ngần tuyết đọng, khó mà quay đầu, cái này xâm nhập mấy người đành phải kiên trì đứng lặng ở trong sân.

Nguyên lai là đi ngang qua người đi đường, nhìn xem đường kia qua năm người, cảnh giới không cao, tối đa cũng liền Hậu Thiên tầng năm cảnh giới, Tiêu Thanh Sơn lập tức thở dài một hơi.

"Không tốt!" Tiêu Thanh Sơn đột nhiên biến sắc, lấy Ngân Cừ siêu nhất lưu Vô Giả Hậu Thiên mười tầng thực lực, mặc dù thân chịu trọng thương, cũng không đủ thời gian khó mà khôi phục, nhưng là, cho dù giờ phút này là nó mạnh hết đà, từ đám người kia bên trong bắt lấy một hai người chất vẫn là không có vấn đề gì.

"Nguy hiểm! Các người mau trốn!"

Chỉ là Tiêu Thanh Sơn nhắc nhở mặc dù kịp thời, nhưng là thực lực chênh lệch cách xa phía dưới, trong năm người vẫn là bị Ngân Cừ bắt được duy nhất một vị nữ tử.

"Ha ha, trễ!" Ngân Cừ cười như điên nói: "Làm sao, người tự thân khó đảm bảo, còn muốn bảo hộ những này râu ria người?"

"Ngân Cừ, có bản lĩnh gì đều hướng về phía ta tới, làm gì thương tới vô tội?" Tiêu Thanh Sơn lập tức khẩn trương, nếu không phải bởi vì Ngũ Bộ Tán Công Tán ảnh hưởng, hẳn giờ phút này há có thể tùy ý Ngân Cừ tùy ý làm bậy?

"Ha ha! Trong mắt ta nhưng không có vô tội cái này khái niệm, chỉ cần có thể có giá trị lợi dụng, ta liền không chỗ không cần. Người cũng nói ta cho tới bây giờ đều là giết người không chớp mắt, loạn giết vô tội, bây giờ, không giết một hai người, chẳng phải là xin lỗi người đối ta Đánh Giá?" Ngân Cừ cười tà.

Trong đó bốn người cũng bị Ngân Cừ làm chân tay luống cuống, chỉ có bên trong một cái thiếu niên nói: "Thả mẹ ta ra!"

Dù sao cũng là máu mủ tình thâm, mặc dù thân thể thiếu niên không biết là bị hù, hoặc là bị đông cứng đặc chí sắt run, vẫn là nâng lên lớn lao dũng khí lớn tiếng gọi hô lên!

"Tiểu gia hòa, nếu không muốn chết liền cầm miệng cho ta!" Ngân Cừ bị thiếu niên kia làm cho tâm phiền ý loạn, phần nộ quát.

"Tin, đừng nói chuyện!" Có lẽ lo lắng thiếu niên thật bị Ngân Cừ tổn thương, cũng có lẽ là lo lắng Ngân Cừ tổn thương trong tay con tin, trong bốn người tuổi tác lớn nhất cũng là tu vi cao nhất một người nói tới nói lui.

Thiếu niên lúc này cũng sợ lên, bị Ngân Cừ một tiếng gầm thét chấn nhiếp rồi, lúc này, thiếu niên phi thường muốn khóc, thế nhưng là, làm thế nào cũng khóc không được, thậm chí cũng không dám ra ngoài âm thanh.

"Tiêu Thanh Sơn, nếu như người muốn cứu bọn họ, liền tốt nhất cho ta lão thực giờ an toàn thả ta rời đi, nếu không, những người này đều biết bởi vì người mà chết, đến lúc đó người cũng là hung thủ giết người một trong. "

Giữa sân mấy người lập tức nhao nhao nhìn về phía Tiêu Thanh Sơn, lộ ra nhờ giúp đỡ ánh mắt, tựa như tại khẩn cầu Tiêu Thanh Sơn trợ giúp đồng dạng.

"Ngân Cừ, lấy người bây giờ còn thừa thực lực, chỉ sợ cũng không trở về được Trung Nguyên, như cũng không đủ linh đan diệu dược khôi phục thương thế, không có vài chục năm mài nước công phu, người mơ tưởng hóa giải Thương Lang Huyết Phong lưu tại trong cơ thể người cái kia cổ phần xoắn ốc khí kinh. " Tiêu Thanh Sơn mặc dù nội lực bởi vì Ngũ Bộ Tán Công Tán nguyên nhân, không cách nào sử dụng, nhưng là nhân lực vẫn còn, liếc mắt liền nhìn ra Ngân Cừ thân thể chỗ máu chảy.

"Nếu như người thật dám giết trong tay người con tin, tin tưởng chỉ cần bọn hắn xuất thủ, dù là so sánh người thấp mấy cảnh giới, hôm nay người cũng tuyệt đối đi không ra nơi này, người còn dám giết sao? Chỉ cần người giết người, bọn hắn nhưng không có trúng độc, cái kia chính là không có kỳ nữa, chỉ cần có một người ra tay với người, người liền không cách nào tiếp tục quát tháo, người dám giết sao?"

Tiêu Thanh Sơn hét lớn như thể hô quán đình kiêu hùng tỉnh bốn người, trong lời nói không một không lộ ra xuất Ngân Cừ thời khắc này hư thực. Chỉ là gặp cái kia tu vi cao nhất người giờ phút này mặc dù có điểm tâm động, nhưng vẫn là do dự không thôi.

"Tiêu Thanh Sơn, người ngược lại là đánh cho một tay tính toán thật hay, đáng tiếc, bọn hắn dám liều sao? Hôm nay muốn đem ta lưu tại nơi này, bọn hắn chỉ ít biết lại chết một người, tăng thêm trong tay của ta một người, lúc sắp chết, có thể lại giết hai cái người đệm lưng, ta cũng không lỗ! Liền nhìn bốn người bọn họ ai nguyện ý chết rồi, ha ha, không đúng, ta nói sai, cái kia tiểu gia hòa được không có năng lực giết ta, vậy cũng chỉ có ba người. " Ngân Cừ biết giờ phút này mình không thể rút rè, trước hết chấn nhiếp trong đó ba người, lại nghĩ biện pháp rời đi.

Ngân Cừ nhìn trước mắt bốn con ngựa, có một thốt vốn là trong tay mình nữ tử tọa kỵ, bây giờ tại phía ngoài cùng lắc lư, lại nhìn phía ngoài con đường, không biết khi nào, con ngựa kia thế mà xoay người ở một bên đi, cũng không ai đi quản.

Tốt cơ hội!

Ngân Cừ vội vàng nhấc lên trong tay bộ dáng, ném Tiêu Thanh Sơn, càn là không trung phát ra một chương, thẳng bên trong nữ tử kia phần lưng, nữ tử tiếng kêu thảm thiết hấp dẫn lấy ánh mắt mọi người, sau đó tại mọi người kinh ngạc ở giữa, Ngân Cừ nhất cử nhảy lên bên ngoài cái kia thốt không người quản thúc ngựa, dùng sức đập thân ngựa, ngựa bị đau, hướng phương xa chạy như điên.

"Tiêu Thanh Sơn, thấy không, cái này liền là của người lòng dạ đàn bà, người không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì người mà chết. Người trợ giúp bọn hần sao? Người cũng không có, người chỉ là cho bọn hần mềm yếu lý do, ngay cả tranh đấu dũng khí đều không có, ha ha. Núi xanh không chuyển, nước biếc chảy dài. Nơi có người, liền có giang hồ, mặc dù ta không về được Trung Nguyên, nhưng là người cũng đừng hòng an tâm, chỉ cần ta không chết, cái nhục ngày hôm nay, ngày khác tất báo! Xe!" Ngân Cửu thanh âm càng ngày càng nhỏ, từ từ đi xa.

Đi ngang qua mấy người mặc dù đi qua một phen tai bay vạ gió, nhưng là giờ phút này chỉ cảm thấy Ngân Cửu cái kia sát tính xa xa rời đi, nhao nhao đuổi tới bị Ngân Cửu ném ra từ bên người.

Tiêu Thanh Sơn đã sớm phát hiện nữ tử bị Ngân Cửu nén giận xuất thủ phía dưới, sớm không một tiếng động, trước khi rơi xuống đất liền đã từ vong. Ở một bên thờ dài một tiếng, nghĩ thầm, chẳng lẽ mình thật sai lầm rồi sao?

Không biết là qua bao lâu, nửa mộng nửa thức thiếu niên nhìn xem chết đi mẫu thân, nước mắt giống như quan không lên van, trào lên mà xuất, im ắng thút thít, nước mắt trượt xuống gương mặt của hắn, đông thành băng châu, trùng điệp ném trên mặt đất, chia năm xẻ bảy, liền như là tim của hắn đồng dạng! Phịch một tiếng, toàn nát!

Thiếu niên đột nhiên dùng tay lau khô nước mắt trên mặt, công đến tím hai tay nắm chắc, cuồng hồng nói: "Ta muốn báo thù! Ta muốn báo thù! Còn có người, người rõ ràng có thể cứu ta mẫu thân, vì cái gì thấy chết không cứu?"

Tiêu Thanh Sơn nhìn xem thiếu niên ánh mắt, cái kia là như thế nào một loại ánh mắt a, sợ là khắc khổ khắc sâu trong lòng cửu hận cũng không chỉ a!

"Đù rồi, tin, nói cái gì mê sảng? Nếu không phải ân nhân, để cái kia tặc nhân có chỗ cớ kị, chúng ta đoán chừng đều muốn thảm tặc tay!" Tuổi tác lớn nhất dẫn đầu người nói rằng.

"Cha, thế nhưng là mẫu thân đã chết, hần rõ ràng có năng lực, hần rõ ràng có thể ngăn cản. . ." Thiếu niên khóc lóc kể lể lấy nói rằng.

"Tốt, tin tưởng ân nhân cũng xác thực có nỗi khổ tâm riêng của mình, ân nhân, nơi này cách chúng ta Hắc Thủy Thôn không phải rất xa, không đến trăm dặm, tin tưởng trước khi trời tối chúng ta còn có thể chạy trở về, muốn không theo chúng ta cùng một chỗ về thôn như thế nào?" Dẫn đầu người phát ra mời nói.

"Như thế cũng tốt, xin thứ cho Tiêu mỗ không kịp cứu viện, kỳ thật Tiêu mỗ bây giờ chân khí trong cơ thể đã là người đi nhà trống, mặc dù chỉ có Tiên Thiên cảnh giới, nhưng là bởi vì trúng Ngũ Bộ Tán Công Tán chi độc, trên thân cuối cùng một tia nội lực cũng bởi vì che chở thể tử của ta bào thai trong bụng mà tiêu hao hầu như không còn, lúc này mới bất lực cứu viện, mong rằng chư vị tha thứ thì qua!" Tiêu Thanh Sơn hổ thẹn địa điểm ôm một cái quyền giải thích nói.

"Ân nhân không cần như thế! Tin chỉ là nhanh mồm nhanh miệng mà thôi, mong rằng ân nhân chớ để ở trong lòng, đây có lẽ là tin mẹ hần mệnh nên có này một kiếp, trách không được người khác. " dẫn đầu người một mặt thổn thức địa đạo.

Mà đúng lúc này, một đạo dòn dập lưu tinh xẹt qua bầu trời, Vô Hiệp Hệ Thống bọc lấy Tiêu Dật linh hồn, giờ phút này tựa như một đạo vô hình vô chất linh khí đoàn, trong điện quang hóa thạch, liền chui vào bị Tiêu Thanh Sơn che chở nữ tử thể nội, chớp mắt là qua, không người phát hiện. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Vì mẹ chữa thương

Vào đêm không lâu, Tiêu Dật cùng Xuân Mai hai người lắng nghe Hoa Anh hồi ức.

Những cái kia bị lịch sử phủ bụi ký ức tại Tiêu Dật chờ mặt người trước từng cái hiển hiện, chỉ gặp Hoa Anh nói đến kích động chỗ, cao hứng không thôi; nói đến nguy hiểm chỗ, tinh thần chán nản. Một phen hồi ức về sau, mẹ con ba người hóa thành hồi lâu trầm mặc, tướng Cố Vô Ngôn, duy có nước mắt ngàn đi. . .

Thiếu Khanh, một thanh âm phá vỡ loại này ngăn ngừ trầm mặc, chỉ gặp Tiêu Dật đứng lên nói rằng: "Mẫu thân, người là nói cha là trúng cái kia Xuân Vũ Lâu sát thủ Ngũ Bộ Tán Công Tán chi độc, dẫn đến công lực mất hết? Ngũ Bộ Tán Công Tán lại có bá đạo như vậy?"

"Đúng vậy, năm đó cha người trong lúc vô tình trúng người kia tính toán, biết sau chính là giật mình không thôi, về sau cũng là không thể làm gì, thân bất do kỷ, chỉ có thể trông mắt nhìn người vô tội uống mạng, đối với việc này, cha người hần một mực hết sức áy náy!" Hoa Anh thờ dài nói.

"Không nghĩ tới Ngũ Bộ Tán Công Tán vậy mà như thế bá đạo, ngay cả cảnh giới Tiên Thiên cao thủ đều không làm gì được, mẫu thân, là loại này sao?"

Chỉ gặp Tiêu Dật nói xong liền từ trong ngực móc ra Ngũ Bộ Tán Công Tán, đặt ở trên mặt bàn, nguyên lai hắc Ngũ Bộ Tán Công Tán một mực cất giữ tại Vô Hiệp Hệ Thống trong hòm giữ đồ, vừa rồi mượn cơ hội móc ra.

Ngũ Bộ Tán Công Tán, cực phẩm cửu phẩm phẩm đan, Xuân Vũ Lâu mật chế, vô sắc vô vị độc dược, cho dù là Tiên Thiên cảnh giới Vô Vương cao thủ, sau khi trúng độc, cũng biết vì vậy mà tán công, mất đi trước mắt nội lực một thời gian.

"Dật nhi, ngươi cái này là ở đâu ra? Bất quá ta chưa thấy qua loại độc dược này, nếu như là ngươi Phụ thân, hắc hắc là biết biết, bất quá mặc kệ thật giả, loại độc dược này ngươi vẫn là hảo hảo cất giấu, cẩn thận mới là tốt, nếu không làm bị thương mình sẽ không tốt!" Hoa Anh nhìn xem cái kia Đan Dược, thờ dài nói.

"Mẫu thân, yên tâm, hài nhi tránh khỏi, đúng, nói như vậy, mười bảy năm trước, đứa trẻ kia chính là Thạch Tín? Hắc hắc là bởi vì mẹ hắc thân năm đó bỏ mình, lúc này mới một mực đối với việc này canh cánh trong lòng, ghi hận trong lòng?" Tiêu Dật đang khi nói chuyện thuận tiện thu hồi Ngũ Bộ Tán Công Tán, dù sao thuốc này bá đạo như vậy phi thường, vẫn là đặt ở Vô Hiệp Hệ Thống bên trong tương đối an toàn một điểm, nói không chừng ngày nào liền có tác dụng lớn.

Chỉ gặp Tiêu Dật trong lòng hơi động, Ngũ Bộ Tán Công Tán liền từ trong ngực biến mất, tiến nhập Vô Hiệp Hệ Thống bên trong trong hòm giữ đồ.

Đây là, Hoa Anh thờ dài, nói rằng: "Không tệ, bất quá Thạch Tín đứa bé kia cũng không trở thành ghi hận trong lòng, cũng không có làm chuyện khác người gì, chỉ là khó tránh khỏi có chút không cam lòng, cũng may hắc cũng không có cố ý đi nhằm vào ngươi, bất quá dù vậy, chỉ sợ cũng không cho Dật nhi ngươi cái gì tốt sắc mặt a? Chỉ là khổ Dật nhi ngươi!"

"Mẫu thân, không có chuyện gì, hắc Thạch Tín còn không đến mức như thế bỉ ổi, hắc đối ta nhiều nhất chỉ là tương mẫu thân nói đồng dạng, không cam lòng mà thôi, về phần những cái kia lời đàm tiếu, ngài cảm thấy con của ngươi quan tâm sao?"

Tiêu Dật nói dứt lời âm nhát chuyện, tiếp tục nói: "Bất quá hắc nhi tử Thạch Thanh, ngược lại là lại nhiều lần đi tìm ta phiền phức, cũng may đều bị ta từng cái ngăn cản trở về, năm đó hắc liền không thể làm gì ta, bây giờ, hừ! Ta càng không biết đem hắc để ở trong mắt, hắc nếu không tới tìm ta phiền phức, chuyện năm đó cũng liền đi qua; nhưng là, hắc như còn dám tới tìm ta phiền phức, ta không phải cho hắc biết thế nào là lễ độ nhìn một cái không thể, muốn biết người hiền bị bắt nạt, ngựa thiện bị người cưỡi, cho dù là tượng đất cũng có ba phần hóa tính đâu!"

"Con ta, ngàn vạn không thể đem sự tình làm lớn chuyện, chúng ta dù sao cũng là ăn nhờ ở đậu, thôn trưởng Thạch Tận Trung đối ta một nhà coi như phúc hậu, những năm này nếu không phải hắc xem ở cha ngươi năm đó tình cảm bên trên, thỉnh thoảng lại tiếp tế vi nương, vì không định vi nương liền chờ không đến ngươi trở về, cho nên, ngươi cũng đừng chế tạo quá mức!" Hoa Anh khuyên nói rằng.

"Nương, ngươi yên tâm đi, hài nhi tự có phân tặc, hắc không tìm ta thì thôi, nếu là tìm ta, hừ hừ, vậy liền không phải do hắc, nương, ngươi yên tâm trăm phần, ta tương ngươi cam đoan lưu hắc một cái mạng chính là, về phần cái khác, ta được không dám hứa chắc, nếu là hắc tự mình tìm đường chết, cũng không trách không được người khác. " Tiêu Dật sau khi nói xong, tiếp tục tức giận bất bình nói:

"Hừ, bọn hắc một nhà đều hạng người bụng dạ hẹp hòi, cũng chính là lão thôn trưởng hiểu rõ đại nghĩa, cha hắc Thạch Tín cũng không phải cái gì đồ tốt, năm đó nếu không phải cha, cha hắc Thạch Tín nói không chừng liền chết thảm tại cái kia gọi Ngân Cừ sát thủ trong tay, hắc còn có mặt mũi tìm ta phiền phức, hắc Thạch Tín dựa vào cái gì?"

"Nương, đại ca nói rất đúng, năm đó dù sao cũng là cha đối bọn hắc có ân, cha trong lòng áy náy là cha sự tình, bọn hắc cũng không thể vì vậy mà trách cứ chúng ta một nhà a, hắc cũng không nghĩ một chút nếu là không có cha, bọn hắc có thể không có thể còn sống sót cũng khó nói!" Xuân Mai mặc dù không biết Thạch Tín có không có làm khó Tiêu Dật, nhưng nhìn đến Tiêu Dật một mặt căn rằng nghiêng lợi bộ dáng, chỉ sợ khi còn bé thụ không ít ủy khuất.

"Hắc năm đó dù sao vẫn là một đứa bé, trái lại tưởng tượng, năm đó nếu không phải chúng ta, bọn hắc cũng không biết tai họa bất ngờ, cho nên, Dật nhi, vi nương lần nữa Đình chúc ngươi, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng a!" Hoa Anh tận tình khuyên bảo địa điểm khuyên nhủ.

"Được rồi, mẫu thân, ngài liền cứ thả 100% mà yên tâm a, hài nhi tự có phân tặc, dù sao chúng ta sinh hoạt tại cùng một cái thôn, ngẩng đầu không thấy cú đầu gặp, lại nói, lão thôn trưởng làm người xác thực không có lại nói, không nhìn tăng diện cũng phải nhìn phạt diện không phải, làm sao cũng phải cấp lão thôn trưởng lưu lại một viên hương hóa!" Tiêu Dật đáp.

"Cái này còn tạm được! Ta cũng không hy vọng con ta là một cái bụng dạ hẹp hòi người, dù sao người không phải cỏ cây, ai có thể không qua? Vi nương tại Hắc Thủy Thôn cư ngụ nhiều năm như vậy, con ta có thể làm việc lưu một tuyến, vi nương ở đến cũng yên tâm thoải mái không phải!" Hoa Anh hài lòng gật gật đầu.

"Tốt, mẫu thân, không nói chuyện này, ngài hơi chờ ta một cái, ta đi một lát sẽ trở lại!" Thoại âm rơi xuống, Tiêu Dật liền lê bước chân nặng nề, đi vào phòng bên trong, theo thứ tự từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra hai viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cùng hai viên Đại Bản Đào.

Nguyên lai hắc là muốn xuất ra Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cho Hoa Anh trị liệu bản nguyên tổn thương, nhưng lại sợ trực tiếp tại Hoa Anh mẹ con hai người trước mặt, từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong xuất ra những vật này, quá mức tại kinh thế hãi tục, không muốn để cho các nàng qua tại lo lắng, cho nên Tiêu Dật cố ý cẩn thận địa điểm trở về phòng một chuyến.

Dù sao những này cũng không muốn Ngũ Bộ Tán Công Tán, cứ như vậy lớn một chút đồ vật, đặt ở trong ngực hoàn toàn có thể che giấu, nhưng là Đại Bản Đào cùng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, đặc biệt là Đại Bản Đào, mục tiêu quá lớn, hướng chỉ là một lần móc ra hai viên.

Không bao lâu công phu, Tiêu Dật liền quay người trở về, Hoa Anh mẹ con hai người chỉ nhìn thấy Tiêu Dật trên hai cánh tay một tay cầm một viên Đại Bàn Đào, nhao nhao ngó nhìn về phía Tiêu Dật.

Mà lúc này ấu tiều Khiếu Nguyệt Thiên Lang giống như là ngửi thấy tuyệt thế mỹ vị, đột ngột nhẹ giọng "Ngao ngao" địa điểm kêu gào, chỉ thấy nó vội vã không nhìn nổi địa điểm ra sức giãy dụa lấy, tựa như rút cuộc tại Xuân Mai trong lồng ngực không ở lại được nữa giống như, bốn cái phần nộn móng vuốt nhỏ cố gắng cào, nhìn nó cố gắng phương hướng, vậy mà chính là Tiêu Dật, thậm chí lưu lên nước bọt.

Cuối cùng Tiêu Lang trực tiếp từ Xuân Mai trong ngực tránh thoát đi ra, từ trên bàn nhảy xuống, trực tiếp vây quanh Tiêu Dật càng không ngừng treo lên chuyển, giờ phút này Tiêu Lang thần sắc phấn chấn, trong miệng "Ồ ồ" địa điểm kêu, nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt bên trong tràn ngập khát vọng cùng mừng rỡ.

Tiêu Dật cũng không nghĩ tới cái này Đại Bàn Đào đối Tiêu Lang lực hấp dẫn lại có to lớn như thế, lúc trước hẳn thế nhưng là tại Hắc Long Sơn Mạch bên ngoài rừng rậm mọc ra qua Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cho Lang Vương trị liệu, cũng không gặp Tiêu Lang có như thế động tĩnh, kể từ đó, Tiêu Dật há có không rõ lý lẽ?

Đây hết thấy kỳ thật đều là bởi vì Đại Bàn Đào cùng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan chờ Đan Dược có bản chất khác biệt, Đại Bàn Đào mặc dù là linh đan một loại, nhưng trên thực tế là thiên nhiên trái cây, xem như thiên nhiên Đan Dược, Đại Bàn Đào ẩn chứa giữa thiên địa nhất là tinh túy linh khí, mà những này thuần khiết tới cực điểm thiên địa linh khí tinh hoa, người bình thường cùng dã thú là không cảm giác được, nhưng đối cái này Khiếu Nguyệt Thiên Lang loại này biến dị linh thú tới nói, lại là bọn chúng trường thành nhất là thứ cần thiết!

Nhất là đối với mấy cái này còn nhỏ biến dị linh thú tới nói, càng là không cách nào ngăn cản mê hoặc trí mạng! Đương nhiên, Đại Bàn Đào đối với nhân loại Vô Giả sức hấp dẫn đồng dạng là trí mạng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Hiếu tâm được tốt

Gian phòng bên trong, lúc này chỉ gặp Tiêu Dật mỉm cười khinh khinh địa điểm dùng chân đụng đụng Tiêu Lang nói: "Đi đi đi, cái này hai viên Đại Bàn Đào thế nhưng là cho ta mẫu thân cùng muội tử ta, ngươi cho ta an tĩnh chút, ngươi cái kia phần đợi biết cho ngươi thêm!"

Tiêu Lang giống như nghe rõ Tiêu Dật lời nói ý tứ, cao hứng dùng đầu cọ xát ống quần, sau đó cùng tại Tiêu Dật sau lưng, lắc đầu vẫy đuôi, hiển nhiên một con trông thấy chủ nhân sùng vật chó đồng dạng.

Chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Mẫu thân, hài nhi có một ít đồ tốt giao cho ngươi, cho, cái này hai viên Đại Bàn Đào, ngươi cùng muội muội một người một viên, đây chính là có thể cải thiện cũng thêm cường thân thể thể chất linh đan, tin tưởng phục dụng về sau, mẫu thân thân thể nhất định biết vô cùng bông, ăn à à ngon miệng! Mật khác hài nhi trong ngực còn có hai bình Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, mỗi bình một viên, tin tưởng nhất định có thể chữa khỏi mẫu thân thương thể trên người, kể từ đó, mẫu thân rút cuộc không cần nhận ốm đau hành hạ, mẫu thân cái này ăn vào đi, hài nhi ở một bên vi nương thân hộ pháp!"

Hoa Anh nhìn xem nhi tử về hoàn toàn tự tin, mặc dù không quá tin tưởng Tiêu Dật nói tới hiệu quả, nhưng là không muốn đá kích nhi tử tâm tình, bèn bịu ứng tiếng nói: "Vi nương tin tưởng Dật nhi đồ vật nhất định là tốt nhất. "

Ngay tại Tiêu Dật quan tâm ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới, Hoa Anh cùng Xuân Mai hai người đầu tiên là nhai kỹ nuốt chậm địa điểm ăn xong Đại Bàn Đào về sau, mà Xuân Mai đang ăn xong Đại Bàn Đào về sau, vốn là phần nộn trên mặt, lộ ra càng thêm trong trắng lộ hồng, về phần Hoa Anh nguyên bản sắc mặt tái nhợt cũng không khỏi đỏ ửng mấy phần, nhiều một tia Huyết Sắc.

Tiêu Dật thấy thế, lập tức nói rằng: "Tốt, mẫu thân, ngươi cùng muội muội phục dụng xong Đại Bàn Đào về sau, thể chất biết chậm rãi đạt được tăng cường, mà mẫu thân ngươi những năm này vất vả mà sinh bệnh, cũng có thể có được nhất định bổ sung, tiếp xuống càng cần rèn sắt khi còn nóng, mẫu thân, chúng ta trước đỡ ngài đi gian phòng, ngài ngồi xếp bằng tốt sau khi chuẩn bị xong, liền bắt đầu phục dụng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, hấp thu nó được lực đi, ta biết trợ ngài gia tốc luyện hóa!"

Sau đó ba người đi vào Hoa Anh gian phòng, chỉ gặp Hoa Anh ngồi xếp bằng tốt về sau, cuối cùng lấy ra Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, đặt ở bên miệng, vèn vèn người một cái được khí, cũng cảm giác mình thân thanh khí sáng, lập tức thân thể chấn động, năng liền biết thuốc này không thể coi thường, chưa hẳn không thể trị càng thương thể của mình, bèn bịu ăn vào Sinh Cơ Tạo Hóa Đan.

"Dược lực thật là mạnh!"

Ăn vào Sinh Cơ Tạo Hóa Đan trong nháy mắt, Hoa Anh liền cảm giác được toàn thân mình, phảng phất bị một cỗ vô tận dược lực bao vây, toàn thân

thương thế, trong nháy mắt liền có to lớn chuyển biến tốt đẹp, vết thương đau đớn chỗ, càng là truyền đến từng đợt xộp giòn xộp giòn cảm giác từ bên tai, nàng biết đây là một chút ám thương tại khép lại tình hình, đồng thời nàng huyết mạch trong cơ thể, tựa hồ trở nên càng thêm sôi trào, lông mày không tự giác địa điểm gấp nhu lại.

Tiêu Dật biết Sinh Cơ Tạo Hóa Đan có một ít đau đớn, nhìn thấy mẩu thân cau mày bộ dáng, bận bịu vận khởi nội lực, một chương chống đỡ tại Hoa Anh sau lưng, lập tức liền đem Sinh Cơ Tạo Hóa Đan mãnh liệt được lực áp chế xuống tới, khiến cho nó không còn cuồng bạo như vậy, như vậy cần quấy.

Hoa Anh biết nhi tử chính đang vì mình hóa giải được lực, im lặng không lên tiếng hai mắt nhắm lại, cảm thụ được Sinh Cơ Tạo Hóa Đan tại trong cơ thể nàng hình thành trùng kích, thương thế của nàng, cũng tương tự đang nhanh chóng khôi phục bên trong.

Cái này cực kỳ yên tĩnh ban đêm, ngoại trừ ngẫu nhiên thổi qua gió nhẹ, lại không cái khác, sau nửa canh giờ, Tiêu Dật gặp mẩu thân được lực hóa giải không sai biệt lắm, liền bàn giao lên, chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Tiểu muội, ngươi trước nhìn xem mẩu thân, ta đi phòng bếp đánh chút nước nóng tới, sau đó liền vắt và ngửi một phen!"

Tiêu Dật hẳn biết tiếp xuống sau cùng được lực biết vì mẩu thân tẩy căn phạt tùy, cho dù là mẹ con, mình lại lưu lại cũng không thích hợp, chỉ biết tăng thêm xấu hổ, cũng may có Xuân Mai, rất nhiều chuyện lập tức thuận tiện rất nhiều, cho nên Tiêu Dật chuẩn bị kỹ càng nước nóng về sau, liền thôi lui ra khỏi gian phòng. . .

Như thế như vậy hơn một canh giờ về sau, Hoa Anh cùng Xuân Mai hai người tuân tự phục dụng xong Đại Bàn Đào cùng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, Tiêu Dật chỉ cảm thấy hai người phát sinh một cổ biến hóa thoát thai hoán cốt, mà Hoa Anh cảm giác rõ ràng nhất, đã từng ốm đau cũng không thấy nữa, bởi vì cái gọi là vô bệnh một thân nhẹ, Hoa Anh sâu khổ khuôn mặt cũng không khỏi buông lỏng mấy phần.

Tiêu Dật nhìn thấy mẩu thân rốt cục thoát khỏi ốm đau tra tấn, cuối cùng là thở dài một hơi, rốt cục trong lòng của hắn một cục tâm tư.

Chỉ gặp lúc này Tiêu Dật xuất ra thừa dịp vừa rồi trong khoảng thời gian này, chuẩn bị đã lâu Thiên Tâm Bảo giáp đưa cho mẩu thân nói rằng: "Đứng, mẩu thân, đây là ta mấy năm nay ở bên ngoài bôn ba một trong thu hoạch, cái này Thiên Tâm Bảo giáp ngươi mặc lên người, để phòng bắt trộm!"

"Dật nhi, đây là?" Hoa Anh nhìn xem không phải rất rõ ràng.

"Mẩu thân, cái này Thiên Tâm Bảo giáp thế nhưng là Ngũ Tinh Địa Khí, nhẹ như sương mù cốc, mỏng như cánh ve, đao thương bất nhập, lực phòng ngự siêu cường, thời khắc mấu chốt có thể ngăn cản Trí Mệnh Nhất Kích, thật to tăng cường người mặc sinh tồn năng lực. Hải nhi không thể thời thời khắc khắc tại ngai bên người chiếu cố ngài, vì để phòng ngoài ý muốn, ngài liền mặc lên người đi, dù sao cũng không ý kiến chuyện gì." Tiêu Dật dặn dò.

"Hải tử, mẩu thân an nguy ngươi không cần lo lắng, vẫn là ngươi mặc lên người đi, không phải ngươi vạn nhất có cái gì tốt xằng bậy, ngươi để mẩu thân sống thế nào? Cho nên cái này Thiên Tâm Bảo giáp vẫn là ngươi mặc lên người so sánh đặt ở vi nương nơi này càng thêm phù hợp!" Hoa Anh sau khi nghe xong lập tức minh bạch, bận bịu nói rằng.

Tiêu Dật quyết định vung một cái lời nói dối có thiện ý, nói rằng: "Mẩu thân, ngươi yên tâm đi, Bảo Giáp ta còn có, cũng không chỉ món này, ta còn vì tiểu muội chuẩn bị một kiện đâu, không tin ngươi nhìn!"

Tiêu Dật nói xong, tiếp tục không chút hoang mang địa điểm xuất ra sớm đã chuẩn bị xong Kim Ti Bối Tâm giao cho Xuân Mai nói: "Tiểu muội, đây là vi huynh đưa cho ngươi phòng hộ Trang Bị, cái này Kim Tệ Bối Tâm, cũng không kém Thiên Tâm Bảo giáp nhiều ít, đây là Tứ Tinh Địa Khí, có thể phòng ngự phần lớn vật lý tổn thương. Cho nên ngươi bình thường tốt nhất cũng thiếp thân mặc lên người, dạng này, ngươi cùng mẩu thân đều có Bảo Giáp hộ thân, vi huynh nếu là ra ngoài, cũng có thể an tâm!"

Tiêu Dật nói xong, nhìn về phía Hoa Anh nói: "Mẩu thân, ngài nhìn, ta không có nói láo đi, liền loại này đồ phòng ngự, ta chỗ này còn có, mà lại không riêng như thế, ta còn có thần binh lợi khí đâu, không tin ngươi nhìn cây chùy thủ này. "

Mà Tiêu Dật bận bịu xuất ra Huyền Thiết Chùy Thủ, ở trước mặt mẩu thân khoa tay lên, chỉ gặp nó không biết từ nơi nào tìm một kiện sắt vụn khối, cầm lấy Huyền Thiết Chùy Thủ nhắm ngay sắt vụn chính là một gọt, sắt vụn lập tức một cái liền bị chẻ thành hai khối.

"Mẩu thân, thấy không, cái này Huyền Thiết Chùy Thủ thế nhưng là so sánh hai người các ngươi hộ giáp còn cao hơn cấp một Lục Tinh Địa Khí, nó Sắc Bén thể chỗ hân hữu, chặt kim loại như vật liệu gỗ, thổi tóc tóc đứt, gấp lưỡi đao phải gãy, chém sắt như chém bùn, cái này thỏa thỏa chính là một kiện thần binh lợi khí. Lần này ngài nên tin tưởng hải nhi không nói khoác lác đi?"

Vì tăng cường mình lời nói sức thuyết phục, Tiêu Dật cố ý nghiêm túc biểu diễn một lần Huyền Thiết Chùy Thủ sắc bén.

"Không nghĩ tới con ta lại có như thế kỳ ngộ, như thế, vi nương cũng không tốn nhiều nước miếng, vi nương xem như đã nhìn ra, ngươi cho dù lần này về thôn, đoán chừng cũng đợi không được bao lâu, thế nhưng là đi ra ngoài bên ngoài, ngươi ngàn vạn muốn hết thấy cẩn thận, bảo mệnh thứ nhất, hiểu chưa?"

Hoa Anh mặc dù có chút hoài nghi, nhưng nhìn đến nhi tử lại lấy ra một kiện phòng hộ Trang Bị giao cho Xuân Mai, mà chính hắn còn lấy ra một kiện cao cấp hơn thần binh, không quá giống là đáng về nói láo, cho nên lúc này mới yên tâm lại, cẩn thận Đình chúc.

"Yên tâm đi, mẩu thân, con của ngươi là ai? Đây chính là thiên tài, từ nhỏ đến lớn chuyện nào ta để ngươi hao tâm tổn trí qua?" Tiêu Dật ra vẻ kiêu ngạo mà nói rằng.

"Ngươi nha ngươi, còn không có khen ngươi hai câu đâu, ngươi liền bay lên trời đi, còn nói không có để vi nương lo lắng, ngươi đi lần này chính là gần

thời gian bấy năm, vì nương thế nhưng là mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, người vậy thì tốt rồi vết sẹo quên đau?" Hoa Anh mặc dù nói thể thâm, nhưng là giờ phút này nhìn thấy Tiêu Dật, cũng không khỏi vui mừng.

Tiêu Dật lập tức không phản bác được, không khỏi vò đầu bứt tai, nghĩ thâm cái này khoắc lác nói quá vẹn toàn cũng không tốt, cái này lập tức liền bị đánh mặt, tốt xấu hồ a!

Hoa Anh Xuân Mai hai người thấy thế, không khỏi âm vang cười ha ha, Tiêu Dật cũng chỉ đành ngậm ngốc cười bồi, một nhà ba người, lập tức vui vẻ hòa thuận. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Tỷ thí thổ lộ tâm tình

Đêm khuya thanh vắng, Tiêu Dật đem chuẩn bị xong từ Võ Hiệp Hệ Thống bên trong xuất ra một viên Đại Bàn Đào giao cho Xuân Mai phía sau dặn dò nó nhìn xem Tiểu Lang phục dụng, sau đó liền đi ra khỏi nhà.

Bóng đêm như nước, tại cái này lẳng lặng dưới bầu trời đêm, trắng sáng, phong thanh, Tiêu Dật giờ phút này trong lòng vô cùng nhẹ nhõm, mẫu thân trị hết bệnh phía sau hẳn cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm, mà lại sau này có Xuân Mai chiếu cố, Tiêu Dật cũng có thể yên tâm ra ngoài xông xáo, nếu không nếu là lần nữa vút xuống mẫu thân một cái người ở trong thôn, cho dù là tại cái này Hắc Thủy Thôn không có nguy hiểm gì, Tiêu Dật trong lòng cũng là ăn ngủ không yên.

Có câu nói là phụ mẫu tại không đi xa, nhà hẳn liền hẳn một đứa bé, hẳn đi, ai có thể chiếu cố cái nhà này? Bây giờ có Xuân Mai, thật tốt, Tiêu Dật cũng may mắn mình cứu Xuân Mai, bởi vì cái gọi là giúp người cũng trợ mình, cô nhân thật không lừa ta!

Tiêu Dật lần nữa xuất ra một bộ trên thân chỉ có Đan Dược, Tục Cốt Đan, Tiểu Hoàn Đan, Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cùng Đại Bàn Đào, mỗi dạng một viên, sau đó tiêu sái đi ra ngoài.

Giờ phút này, viện lạc bên ngoài trên đường nhỏ, một bóng người tựa như lâu hầu đã lâu! Tiêu Dật thấy thế, hơi mang về áy náy nói: "Đại ca, thật có lỗi, để cho người chờ lâu!"

"Hiện đệ, không sao, dù sao người cùng bá mẫu phân biệt nhiều năm như vậy, xa cách từ lâu trùng phùng, tự nhiên là có chuyện nói không hết nói, tự không xong thân tình. Đây cũng là nhân chi thường tình, nói cho cùng vẫn là đại ca đã quấy rầy hiện đệ người!" Thạch Mẫn trả lời.

"Tốt, đại ca, người ta huynh đệ hai người, cũng đừng khách sáo như thế, những năm này, nếu không phải đại ca một nhà chiếu cố, gia mẫu còn không biết biết như thế nào, đại ca, lần này ta ra ngoài nhiều năm như vậy, cũng là có một phen kỳ ngộ, người nhìn, những này là ta chuẩn bị cho người!"

Giờ này khắc này, Tiêu Dật sau khi nói xong cũng không nhiều lời, trực tiếp xuất ra sớm đã chuẩn bị xong bốn loại Đan Dược, giao cho Thạch Mẫn.

Thạch Mẫn cảm nhận được Đan Dược bên trong tản mát ra linh khí nồng nặc, đặc biệt là Đại Bàn Đào, mê người mưới phần, thụ sủng nhược kinh phía dưới, không cần Tiêu Dật ngoài định mức giải thích, lập tức liền minh bạch cái này mấy loại thần đan diệu dược chỗ bất phàm.

"Những này là?" Thạch Mẫn lập tức kinh hãi, không ngờ tới còn có như thế thu hoạch ngoài ý liệu.

"Viên kia màu đen là hoàn mỹ Nhất Tinh linh đan, Tục Cốt Đan, thoa ngoài da tổn thương hoạn chỗ, tục xương chữa thương công hiệu như Thần, cho đại ca chuẩn bị bất cứ tình huống nào; viên kia màu xanh biếc chính là hoàn mỹ nhị tinh linh đan, Tiểu Hoàn Đan, tập võ bên trong tha thiết ước mơ linh đan, phục dụng về sau có thể trợ công lực khôi phục, hơn nữa có thể gia tăng người tập võ tự thân nội lực; về phần viên kia màu ngà sữa chính là hoàn mỹ tam tinh linh đan, Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, kéo dài tính mạng linh đan, chẳng những có thể chữa trị sinh mệnh bản nguyên phía trên, còn có thể gia tăng trăm năm tuổi thọ. "

Tiêu Dật từng cái giải thích lên, tiếp theo nói rằng: "Về phần cuối cùng cái này một viên Đại Bàn Đào là hoàn mỹ Tứ Tinh linh đan, có thể đề cao người tập võ tư chất, cải thiện nó Căn Cốt. "

"Cái này. . . Cái này. . ." Thạch Mẫn sau khi nghe xong, lập tức nghẹn họng nhìn trân trối, hẳn cũng không phải là không có được chứng kiến cảnh tượng hoành tráng, nhưng là lúc này vẫn là bị Tiêu Dật liên tục bốn khóa Đan Dược chấn động đến nói không ra lời, hẳn đã lớn như vậy, tông quân nhiều năm như vậy, còn là lần đầu tiên kiến thức đến linh đan, mà lại một lần chính là bốn khóa, càng không nói đến toàn bộ là hoàn mỹ phẩm chất linh đan. . .

Thạch Mẫn lúc này không khỏi lộ vẻ do dự, đây là hẳn trong cuộc đời chuyện chưa bao giờ có, làm Võ Giả, trong lòng của hẳn nhưng thật ra là phi thường cần những này Đan Dược, nhưng là, chính là bởi vì làm Võ Giả, hẳn càng thêm biết những này Đan Dược trân quý tính, càng là như thế, hẳn càng

là minh bạch Tiêu Dật có thể xuất ra những này Đan Dược cho hần, cần muốn bao lớn quyết đoán, hần tự nhận nếu như là hần, chưa hần có thể làm đến loại tình trạng này, dù sao người không vì mình trời tru đất diệt. . .

"Đại ca, người liền chờ do dự, ngoại trừ Tục Cốt Đan xem như tiêu hao tính Đan Dược bên ngoài, cái khác mỗi người cuối cùng cả đời đều chỉ có thể phục dụng một lần, tiểu đệ đã phục dụng qua, cho nên lần nữa phục dụng cũng là vô hiệu, những này cùng nó thả tại ta chỗ này không có tác dụng gì, còn chiếm địa phương, nếu là truyền đi, nói không chừng còn biết dẫn tới đại địch thâm dò. Cho nên không bằng giao cho đại ca, đại ca, người tốt nhất hiện tại liền phục dụng đi, tiểu đệ ở một bên hộ pháp cho người. " Tiêu Dật thành khẩn khuyên nhủ.

Thạch Mẫn mặc dù phi thường nghĩ biết những này là từ đâu mà đến, nhưng là giờ này khắc này, trong lòng của hần phi thường rõ ràng cái gì nên hỏi, cái gì không nên hỏi, mà lại nghe vậy về sau, hần khỏe mắt không tự chủ được ướt át lên, nhưng là lập tức bị hần sinh sinh áp chế nhẹn xuống, giờ này khắc này, Thạch Mẫn cũng không khỏi đến vì có Tiêu Dật người huynh đệ này mà cảm động!

"Tốt! Hiền đệ khẩn thiết chi tình, đại ca thụ nhận, nơi đây không phải luyện công chỗ, người ta đến phía sau núi một lần, như thế nào?" Thạch Mẫn đề nghị.

Tiêu Dật nghe vậy nở nụ cười, nói rằng: "Lẽ ra nên như vậy, đại ca, cái kia chúng ta đi thôi!"

Thạch Mẫn lúc này cố ý thăm dò Tiêu Dật bản lĩnh, cho nên quay người về sau, càng chạy càng nhanh, gặp Tiêu Dật cũng Bộ Diệt xu thế cùng đi lên về sau, càng là bước nhanh chân, thuận đường nhỏ chạy nhanh trước, hướng sau núi chạy như bay.

Tiêu Dật thấy thế, biết tâm cười một tiếng, âm thầm xách thờ ra một hơi, bỗng nhiên thi triển ra Đạp Tuyết Vô Ngân khinh công, một hồi liền cùng Thạch Mẫn sóng vai mà đi, Tiêu Dật tự hỏi nếu là tỷ thí khinh công, mình không sợ tại bất luận kẻ nào, cho dù là siêu nhất lưu Võ Giả, huống chi hần còn có áp hòm khinh công Thiên Phú không có thi triển đi ra, cho nên nhanh như vậy bước tranh đi, hần may mắn không có cảm giác được tim đập rộn lên, về phần thờ hồng học, cái kia càng là không thể nào phát sinh.

Thạch Mẫn hướng Tiêu Dật liếc mắt nhìn, nhìn thấy trong khoảnh khắc, chính mình cái này hiền đệ liền cùng mình sóng vai mà đi, khẽ mỉm cười nói: "Tốt hiền đệ, chúng ta không ngại so tài một chút cước lực, thử một chút khinh công, như thế nào? Ta ngược lại thật ra muốn nhìn, hiền đệ những năm này, bản lĩnh đến tốt cùng tập đến loại tình trạng nào!"

Thạch Mẫn sau khi nói xong, lập tức phát lực, chỉ gặp hần chân phát phi nước đại, nhanh chóng phi nhanh.

Tiêu Dật cũng không trả lời, Như Ảnh Tùy Hình, chỉ gặp vô luận Thạch Mẫn làm sao gia tốc, từ đầu đến cuối đều không thoát khỏi được sau lưng Tiêu Dật, cho dù là khoảng cách kéo ra một phân một hào, cũng không có làm đến, Thiếu Khanh, Tiêu Dật lần nữa gia tốc, liền lập tức đuổi kịp Thạch Mẫn.

Chỉ gặp hai người lần nữa sóng vai mà đi, Tiêu Dật chỉ nghe tiếng gió bên tai hô hô, hai bên đường cây cối nhao nhao từ bên người rút lui mà qua.

Thật tình không biết Tiêu Dật học được võ công thời điểm, sở trường bản lĩnh chính là khinh công, lúc trước hần nhưng là kém Tư Mã Cừu tốt mấy cảnh giới, ý vào cái kia tầng tầng lớp lớp khinh công, có thể nói là ngành sinh sinh địa điểm kéo sụp đổ Tư Mã Cừu.

Lúc này đi theo Thạch Mẫn sau lưng, tựa như đi bộ nhàn nhã, vô luận Thạch Mẫn như thế nào gia tốc, hần từ đầu đến cuối có thể đi sát đằng sau, chưa từng lạc hậu cho dù là nửa bước, đây là hần không có phát lực kết quả.

Ngay vào lúc này, chỉ nghe Tiêu Dật cất cao giọng nói: "Đại ca, cẩn thận, tiểu đệ muốn phát lực a!"

Lời còn chưa dứt, Thạch Mẫn chỉ cảm thấy bên người giống như là một ngọn gió đồng dạng cuốn qua, chỉ gặp Tiêu Dật càng chạy càng nhanh, trong khoảnh khắc liền xa xa đuổi tại lúc trước hần, chỉ một thoáng, Thạch Mẫn lập tức lần nữa bước nhanh chân đuổi theo, nhưng là chỉ cần thoáng chậm một cái, liền lại bị Tiêu Dật quăng ra.

Mà lúc này, Tiêu Dật tại tung hoành bay vọt ở giữa, càng là vận khởi Lăng Không Hư Độ khinh công, Thạch Mẫn tại sau lưng giương mắt tương vọng, chỉ gặp Tiêu Dật thân hình tiêu sái, giống như bay nhận kinh hồng, bộ pháp bên trong hồn nhiên không có nửa phần bá khí, mà là thể nhanh chóng bay phũ, phiêu hốt như Thần, giống như Lăng Ba Vi Bộ.

Thạch Mẫn cảm thấy lập tức âm thầm bội phục, không khỏi sử xuất toàn lực tăng tốc bước chân đuổi theo, chỉ là hần vừa đuổi kịp Tiêu Dật, còn chưa kịp chậm khẩu khí, liền lập tức lại bị Tiêu Dật để qua sau lưng, như thế như vậy vừa đi vừa về thử mấy lần về sau, Thạch Mẫn liền biết Tiêu Dật khinh công mạnh, chỉ sợ là thắng được mình không chỉ một bậc.

Thạch Mẫn nghĩ thầm, nếu không phải hần ý vào nội lực so với hần cái này hiền đệ thâm hậu, chỉ sợ sớm đã bị Tiêu Dật vung đến không còn hình bóng. Nếu là trong khoảng thời gian ngắn, mình thắng qua hần cũng không khó xử, ý vào thâm hậu nội lực, trực tiếp bộc phát liền có thể; nhưng là một khi đến ngoài mười dặm, thắng bại số lượng liền khó nói; nếu là vượt qua hai mươi dặm, mình không thể không thua.

Thạch Mẫn mặc dù lúc này như tiến tại dây cung, không phát không được, chỉ có hết sức nỗ lực, nhưng là thắng qua Tiêu Dật tâm tư, sớm đã dập tắt, nửa phần cũng không!

Hần chỉ là bằng vào hùng hậu vô cùng nội lực, từng bước một vượt sắp xuất hiện đi, theo sát tại Tiêu Dật sau lưng, không đến mức để cho mình lạc hậu Tiêu Dật quá nhiều, về phần cái khác, đã hoàn toàn khách hàng không tới.

Không mất một lúc, hai người tuần tự đến phía sau núi phía trên, chỉ nghe Thạch Mẫn cười ha ha một tiếng, tự thẹn không bằng địa điểm nói rằng: "Hiền đệ bây giờ thế nhưng là để vì huynh mở rộng tầm mắt, cái này bốn khóa hoàn mỹ phẩm chất linh đan từ không cần phải nói, hiền đệ khinh công bản lĩnh,

cũng làm cho huynh lau mắt mà nhìn, mặc cảm a! Vì huynh hôm nay xem như đối diện đệ triết để bồi phục không thôi, hiền đệ một nhà, đều là không phải tầm thường, danh bất hư truyền a!"

"Đâu có đâu có, đại ca quá khen! Đêm nay ánh trăng không tẻ, theo ta Đại Ca không bằng liền hiện tại bắt đầu khôi phục nội lực, sau đó phục dụng linh đan đi, ta ở một bên vì đại ca hộ pháp!" Tiêu Dật khiêm tốn nói.

Giờ khắc này, đi qua một phen nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly tỷ thí, Tiêu Dật cũng là cảm giác được trước nay chưa có thoải mái!

"Như thế làm phiền hiền đệ!" Thạch Mẫn nói xong, lập tức bỏ xuống trong lòng tất cả cố kỵ, toàn lực vận công. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Cưỡng ép chuyển hóa

Giờ phút này, trên đỉnh núi, trăng sáng sao thưa, gió khinh khinh địa điểm thổi, giữa thiên địa, phảng phất chỉ còn lại có Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai bóng người.

Mà giờ khắc này, Tiêu Dật bởi vì không có lo lắng mẫu thân cái này lớn nhất chấp niệm, lại đi qua cùng Thạch Mẫn một phen nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly tỷ thí, toàn thân thư sướng phía dưới, phảng phất một cái ở giữa triết để yên tâm bên trong tất cả trôi buộc, lòng dạ khoáng đạt phía dưới, tâm thần triết để trở về tự nhiên, bất tri bất giác, trong lòng lại có loại sáng tỏ như gương cảm giác.

"Phanh! Phanh!"

Đột nhiên, thể nội truyền ra vài tiếng giòn vang, Tiêu Dật lập tức lộ ra vẻ giật mình, có lẽ là về nhà trước đó, tại Hắc Long Sơn Mạch một đoạn thời gian hấp thu mãnh thú sinh mệnh tinh hoa, còn lưu lại một bộ phận tại thể nội không có bị hoàn toàn luyện hóa, giờ phút này giống như trong bất tri bất giác, toàn bộ còn sót lại sinh mệnh tinh hoa bị triết để luyện hóa như vậy.

Tiêu Dật lập tức phát hiện công lực của mình bởi vì lần nữa chiết xuất luyện hóa, có yếu ớt tăng lên, mặc dù không phải rất rõ ràng, nhưng là Tiêu Dật vẫn là nhạy cảm cảm giác được.

Mà Thạch Mẫn chính tại một bên ngồi xếp bằng, đang lúc hần khôi phục lại trạng thái tốt nhất thời điểm, chỉ gặp hần đầu tiên là phục dụng xong Đại Bàn Đào, đang cố gắng cải thiện mình tư chất cùng thể chất về sau, liền liên tục phục dụng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cùng Tiểu Hoàn Đan, lập tức một cỗ không lồ được lực bay thẳng toàn thân.

"Xuy xuy!"

Không đồng nhất biết, Thạch Mẫn năng lượng trong cơ thể liền tiêu thăng đến đỉnh phong, chỉ một thoáng, một cỗ lớn lao uy thế từ Thạch Mẫn trên thân lan ra. Chỉ nghe "Ông" một tiếng, từ Thạch Mẫn thể nội truyền ra một trận kỳ dị rung động âm thanh, thanh âm có tiết tấu địa điểm vang lên.

Nguyên lai lúc này Thạch Mẫn thể nội bởi vì được lực tác dụng, gân cốt không tự chủ được phát ra cùng vang lên, càng là thật to địa điểm kích phát ra thể nội tiềm năng, phát ra hồ báo lôi âm.

Lúc này, một cỗ năng lượng to lớn từ Thạch Mẫn thể nội bốc lên mà xuất, thời huyễn thời diệt, ở vào cực độ trạng thái không ổn định, có thể thấy được cỗ này không lồ được lực cũng vượt quá Thạch Mẫn dự kiến, cho nên trong lúc nhất thời, không có khống chế lại, mà Tiêu Dật thấy thế, để tránh tạo thành phiền toái không cần thiết, không thể không liền lùi mấy bước.

"Tốt năng lượng không lồ!"

Gặp đây, Tiêu Dật trong lòng cũng không khỏi tán phục một tiếng, mặc dù chính hần cùng mẫu thân ba người cũng hấp thu Sinh Cơ Tạo Hóa Đan được lực, nhưng là khả năng bởi vì không có một cái ở giữa liên tục phục dụng tình huống, mà là tách ra luyện hóa, cho nên không có loại tình huống này phát sinh.

Huống hồ Xuân Mai không có tập võ, mẫu thân cũng bởi vì đại bộ phận được lực tại trị liệu bản nguyên thương thế, mà tình huống của mình càng không có tham khảo giá trị, lúc này mặc dù ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, nhưng cũng chỉ có thể ở một bên lo lắng suông!

Giờ khắc này, Thạch Mẫn bởi vì được lực qua tại khổng lồ, dẫn đến năng lượng thấu thể mà xuất, Tiêu Dật cũng là năng lượng tình yêu chớ trợ, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện Thạch Mẫn có thể một mình luyện hóa cỗ được lực này. Bất quá, nhìn tình huống này, nếu là có thể luyện hóa to lớn như vậy được lực, chỉ sợ được ích lợi không nhỏ!

Mà lúc này Thạch Mẫn trong mắt thần quang chợt hiện, nếu là nhìn kỹ liền có thể phát hiện, lúc này thân thể của hắn đúng là đang không ngừng khẽ run, mỗi một lần rung động, phảng phất có một cỗ lực lượng đáng sợ phát ra, nguyên lai là gân cốt cùng vang lên mà gây nên sinh bụi không chấn động, đúng là chấn động đến không khí chung quanh đều là ông ông tác hưởng.

Trong cơ thể của hắn, toàn thân, mỗi một chỗ kinh mạch, mỗi một chỗ huyết nhục bên trong, đều là ẩn chứa cỗ này cực mạnh được lực, thậm chí theo Thạch Mẫn thân thể khẽ run lên, thân thể của hắn như là một cái khí cầu đồng dạng, bắt đầu bị cỗ được lực này tràn ngập đến bành trướng, tựa như biết bị cỗ này thuần hậu năng lượng nứt vỡ giống như đồng dạng.

Tiêu Dật thấy thế, suy nghĩ nói: "Không thích hợp a! Tại sao có thể có khổng lồ như thế được lực đâu?"

Tiêu Dật lắc đầu, nghĩ thầm: "Chẳng lẽ lại là cái này mấy loại Đan Được tổ hợp điệp gia mới sinh ra khổng lồ như thế vô cùng năng lượng không thành? Nếu là như vậy, xem ra chính mình đánh giá thấp những này Đan Được chỗ cường đại, thân là hoàn mỹ phẩm chất linh đan, quả nhiên không có đơn giản như vậy, loại này điệp gia nhìn xa không phải một cộng một đơn giản như vậy!"

Tiêu Dật như thế địa điểm nghĩ đến, loại tình huống này hắn vẫn là lần đầu thấy được, hắn cũng không phải hết sức rõ ràng trong đó phát sinh biến hóa gì, hơn nữa nhìn bộ dáng, loại tình huống này cũng không phải dăm ba câu liền có thể nói rõ, bất quá loại này năng lượng khổng lồ, tuyệt đối có thể làm cho Thạch Mẫn nâng cao một bước.

Thạch Mẫn lúc này trong lòng cũng là vô cùng kích động, bởi vì chỉ có hắn mới rõ ràng lúc này hắn trong Đan Điện, cái kia cỗ phần bằng bạc mà mệnh mỏng được lực tinh hoa đến tốt cùng bằng bạc đến trình độ nào, hết thấy đều là bởi vì hắn tại biết Sinh Cơ Tạo Hóa Đan có thể gia tăng trăm năm tuổi thọ về sau, hắn cũng không hề cho cỗ này sinh cơ trực tiếp bổ sung sinh mệnh bản nguyên của mình, mà là sử xuất sức chín trâu hai hổ, tại Sinh Cơ Tạo Hóa Đan vừa vào miệng thời điểm, liền một mực khóa chặt cỗ này sinh cơ.

Bởi vì hắn minh bạch, chỉ sợ lại có thời gian hai, ba năm, Triệu Vương Thạch Hổ tất nhiên chống đỡ không nổi, khi đó Triệu Quốc liền biết đại loạn, như nghĩ lấy hạt dẻ trong lò lửa, không có có đủ thực lực chỉ có thể là bánh bao thịt đánh chó, dù sao Triệu Quốc Hắc Long Vương thành thế nhưng là có Tiên Thiên cao thủ áp trận, muốn cùng Tiên Thiên cao thủ đối kháng, cũng chỉ có thể là Tiên Thiên cao thủ.

Mà dựa theo suy đoán của hắn, nếu là làm từng bước địa điểm tu luyện, chỉ sợ mình khi đó nhiều nhất bất quá Hậu Thiên mười tầng cảnh giới tu vi, mặc dù cũng có thể mở được một điểm chỗ tốt, nhưng là, đến lúc đó lưu cho hắn chỉ sợ cũng vãn vẹn một chút canh thừa thịt nguội.

Cho nên, Thạch Mẫn khi lấy được Tiêu Dật linh đan về sau, thu hoạch được loại này niềm vui ngoài ý muốn dưới, liền dự định mượn nhờ loại cơ duyên này tận khả năng tăng lên tự thân lực lượng, cho nên nghe nói có thể gia tăng trăm năm tuổi thọ về sau, trong lòng của hắn lập tức khẽ động, chính là cường ép chuyển hóa loại thuốc này lực, từ bỏ gia tăng tự thân tuổi thọ, mà chuyển hóa làm toàn bộ năng lượng.

Hắn biết loại biện pháp này chỉ là hắn linh cơ khẽ động, cái khó ló cái khôn nghĩ ra biện pháp, tệ nạn khẳng định có rất nhiều, mà lại dù là chuyển hóa suất chỉ có sáu thành, đó cũng là một giáp công lực, loại này vô cùng to lớn năng lượng, cực lớn khả năng biết để hắn không thể thừa nhận, thậm chí biết có thân tử hồn diệt nguy hiểm.

Bất quá hắn lòng mạng rộng lớn khát vọng, nếu muốn giải dân treo ngược, khai sáng ra chân chính thuộc về mình một phiến thiên địa, Hậu Thiên cảnh giới thực lực tu vi khẳng định là còn thiếu rất nhiều.

Mà lại, loại nguy hiểm này, đối với lâu dài tại giữa sinh tử lịch luyện Thạch Mẫn mà nói, hắn hiển nhiên cũng không có bởi vì từ vong uy hiếp mà e ngại, cho nên, hắn trực tiếp là không chút do dự lựa chọn đầu này tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả phương pháp.

Giờ này khắc này, cảm nhận được cỗ này khổng lồ được lực, Thạch Mẫn thậm chí cũng bắt đầu hoài nghi, nếu là loại thuốc này lực tại nhiều hơn một phần, chỉ sợ liền vượt ra khỏi hắn đan điện phạm vi chịu đựng, đến lúc đó chỉ sợ biết trực tiếp bị cỗ được lực này no bạo.

Cũng may hắn ngay từ đầu liền đã cố gắng khống chế được cỗ được lực này bạo động, nếu không chỉ sợ biết là sử thượng biệt khuất nhất kiểu chết, nếu là hắn không làm loạn, chỉ sợ giờ phút này sớm đã kết thúc cũng khó nói!

Dù sao Sinh Cơ Tạo Hóa Đan được lực mặc dù có chút cường đại, nhưng là tổng thể đặc tính vẫn là tương đối ôn hòa, vạn vạn không có lúc này cỗ năng lượng này tới cuồng bạo.

Có câu nói là không tìm đường chết sẽ không phải chết, nhưng là lúc này cũng may Thạch Mẫn đã khống chế được cỗ này cuồng bạo chi lực, thời khắc sinh tử tuy có đại khủng bố, nhưng là có đại cơ duyên, liền nhìn có thể hay không nắm chắc!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Mười tầng Viên Mãn

Lúc này, trên đỉnh núi, cảm thụ được cái kia cỗ phần càng ngày càng mạnh mẽ năng lượng, Tiêu Dật chỉ có thể là vô cùng khẩn trương mà nhìn xem một màn này, chỉ hy vọng Thạch Mãn có thể tại cái này năng lượng thật lớn trùng kích vào tiếp tục chống đỡ, nếu không hậu quả khó mà lường được!

Oanh! Oanh! Oanh!

Bằng bạc mệnh mỏng được lực không chút kiêng kỵ tại Thạch Mãn thể nội cọ rửa, khiến cho Thạch Mãn con mắt càng lúc càng đỏ, càng về sau, thậm chí đều có tơ máu từ khóe mắt của hắn chảy xuống, từ xa nhìn lại, hai hàng vết máu, dị thường bắt mắt, giống như hai hàng huyết lệ.

Áo ngoài của hắn, tức thì bị cỗ này cuồng bạo năng lượng quấy đến phá thành mảnh nhỏ, lộ ra mình trần thân trên. Lúc này, trên thân thể, cũng là hiện đầy huyết văn, giống như lít nha lít nhít mạng nhện, sắp vỡ vụn đáng sợ.

"Đây cũng là tiềm lực của ta cực hạn a. . . Đã như vậy, không sai biệt lắm, vậy liền cho ta hết thầy luyện hóa a!" Cảm thụ được thể nội cái kia bằng bạc được lực, Thạch Mãn giờ phút này sắc mặt lập tức trở nên ngưng trọng lên, trên trán càng là gân xanh nổi lên, giờ khắc này, hắn biết, không thể lại tiếp tục như vậy, nếu không hậu quả khó liệu!

Thạch Mãn ở trong lòng tự lẩm bầm một tiếng về sau, liền không chút do dự cắn răng vận công luyện hóa lên, lúc này cũng không nghĩ ngợi nhiều được, loại kia không cách nào ngôn ngữ kịch liệt đau nhức tại thể nội quét sạch không ngừng, càng là ăn mòn tâm linh của hắn, bất quá Thạch Mãn lại là bất vì sợ động, ánh mắt càng là dần hiện ra một vòng kiên định.

Bởi vì sớm tại ban đầu, hắn dự định mạnh như vậy chế chuyển hóa được lực, dùng cái này đến đột phá cảnh giới thời điểm, trong lòng chính là làm xong dự tính xấu nhất.

"Oanh!"

Công Pháp vận chuyển ở giữa sát na, Thạch Mãn thân thể phảng phất là hung hăng địa điểm chấn động một cái, vì thế, hắn dưới đùi mặt đất thậm chí hạ xuống một tấc, ngay sau đó hắn bộ da toàn thân trong khoảnh khắc trở nên đỏ bừng, thậm chí có thể nhìn thấy có giọt máu từ trong lỗ chân lông thấm thấu ra.

Mà lúc này Tiêu Dật càng thêm khẩn trương lên, hắn mặc dù chẳng biết tại sao được lực có thể lượng biến đến táo bạo như vậy, nhưng là minh bạch lúc này Thạch Mãn, hiển nhiên đã đến thời khắc mấu chốt nhất.

"Oanh!"

Đúng lúc này, một cỗ lực lượng cường hãn ba động, từ Thạch Mãn thể nội bộc phát ra, mà lại tại lấy một loại tốc độ kinh người cấp tốc tăng lên.

Hậu Thiên tầng chín đỉnh phong!

Hậu Thiên tầng chín Viên Mãn!

"Đùng!" Nội lực giống như là đột phá một đạo bình chương vô hình kiểu bay vọt mà qua, lập tức bay thẳng Hậu Thiên mười tầng!

Trong nháy mắt, theo Thạch Mãn cảnh giới thể như chẻ tre địa điểm đột phá, chính thức nhất cử bước vào Hậu Thiên mười tầng cảnh giới về sau, cái kia từ Thạch Mãn thể nội phóng lên tận trời năng lượng ba động, cũng bắt đầu dần dần giảm nhỏ thậm chí chôn vùi.

"Đột phá đến Hậu Thiên mười tầng cảnh giới!" Tiêu Dật lúc này trong mắt bởi vì thi triển Thâm Tra Thuật nguyên nhân, Thạch Mãn trên thân chỗ hiện ra tia sáng màu vàng từ cạn biến sâu.

Cứ như vậy, tại Tiêu Dật nhìn soi mói, theo cái kia năng lượng bằng bạc dần dần lùi về đến Thạch Mãn thể nội về sau, từ Thạch Mãn thể nội bạo phát đi ra năng lượng ba động, thì vẫn tại nhanh chóng mạnh lên, trong chớp lát, Thạch Mãn tu vi liền siêu việt bình thường Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, sau đó từ từ đối Hậu Thiên mười tầng đỉnh phong cấp độ, từng giờ từng phút địa điểm tới gần.

Oanh!

Hậu Thiên mười tầng đỉnh phong!

Như thế mấy chục giây đi qua, cái kia từ Thạch Mãn thể nội bạo phát đi ra uy áp, đã không thua về thôn trước đó đùng phải cái kia Mộ Dung thị lão giả, lúc này Thạch Mãn cái kia bằng bạc thái độ, Bá Vương chi tư, bá khí bên cạnh để lộ!

Giờ khắc này, Tiêu Dật cũng không khỏi vô cùng chờ mong, dù sao một khi đến Hậu Thiên mười tầng cảnh giới viên mãn cấp độ này, cách cái kia Tiên Thiên cảnh giới, chính là cách xa một bước Tiên Thiên cảnh giới tựa hồ có thể đụng tay đến, bắt đầu trở nên vô hạn địa điểm tiếp cận.

Quả nhiên không ra Tiêu Dật sở liệu, cái kia từ Thạch Mãn thể nội bạo phát đi ra năng lượng ba động, lại lần nữa bắt đầu tăng trưởng, phiến khắc thời gian, Thạch Mãn thể nội sau cùng năng lượng đột nhiên bộc phát, sát na huy hoàng.

Oanh!

Hậu Thiên mười tầng Viên Mãn!

Cuối cùng, cái kia bàng bạc vô cùng năng lượng giống như thủy triều quét sạch mà đi, biến mất không còn tăm tích, cốt bởi toàn bộ bị Thạch Mẫn hấp thu. Lúc này, Thạch Mẫn thân thể tựa như tản ra một cỗ quang mang nhàn nhạt, muốn cùng ánh trắng tranh nhau phát sáng, mà một cỗ như có như không uy áp tùy theo lặng yên phát ra.

"Đáng tiếc, cảnh giới Tiên Thiên cùng hậu thiên chi cảnh, mặc dù chỉ kém một cảnh giới, nhưng là tựa như một đạo lệch trời, nằm ngang ở tất cả Vô Giả trước mặt, tránh cũng không thể tránh!" Tiêu Dật thở dài một tiếng, liền minh bạch loại thuốc này lực đã là nó mạnh hết đà, không cách nào lần lượt tục trợ Thạch Mẫn đột phá.

Bất quá Tiêu Dật đảo mắt tưởng tượng, đây cũng không phải là một loại chuyện tốt, muốn biết nếu như cưỡng ép đột phá, nói không chừng ngược lại tạo thành căn cơ bất ổn mà chuyện xấu, bởi vì có đôi khi bước chân bước lớn, dễ dàng dấn trúng, cái này hiển nhiên không là một chuyện tốt.

Lúc này cảm nhận được Thạch Mẫn bình yên vô sự, càng là công lực đại tăng, Tiêu Dật trong miệng không khỏi phát ra một trận tán thưởng, trên mặt càng là toát ra không che giấu được vẻ mừng rỡ.

"Hô!"

Thật lâu, Thạch Mẫn hồi tỉnh lại, mở hai mắt ra, bỗng nhiên quay người, cùng Tiêu Dật nhìn nhau tốt một biết, thấy được trong mắt đối phương mừng rỡ, đồng thời cũng có được không cách nào che giấu vui sướng.

"Trăm năm tuổi thọ sinh cơ lực lượng Tạo Hóa, quả nhiên không phải tầm thường, chi tiếc bởi vì lần đầu thi triển, chuyển hóa hiệu suất không cao, vèn vèn cho mình tăng lên không đến một giáp công lực, đại bộ phận đều lãng phí, bất quá cũng may cho dù là lãng phí, cũng là lãng động tại trong cơ thể mình, trong lúc vô hình, cường hóa thân thể của mình! Cũng coi là thu chi tang du, thất chi đông ngưng!" Thạch Mẫn lúc này cảm thán nói.

"Cái gì? Huynh trưởng? Ngươi không có gia tăng tuổi thọ?" Tiêu Dật nghe vậy trợn mắt hốc mồm.

"Không tệ, chúng ta Vô Giả đã là nghịch thiên tranh mệnh, chi cần đột phá cảnh giới, tuổi thọ tự nhiên nước chảy thành sông địa điểm gia tăng, mặc dù chi tăng lên một cái giáp tuổi thọ, nhưng là, giờ này khắc này, đối với huynh mà nói, thực lực so sánh thọ mạng càng trọng yếu hơn, cho nên vì huynh tại đan được vào miệng thời điểm, liền dùng nội lực bực lại cái kia cỗ phân được lực, một mực khóa chặt, cưỡng chế chuyển hóa. " Thạch Mẫn ngạo nghễ giải thích nói.

"Nói như vậy, đại ca hoàn toàn là cảm Sinh Cơ Tạo Hóa Đan đang thuốc đại bổ, gia tăng công lực đi?" Tiêu Dật lập tức minh bạch vì sao sinh ra như vậy năng lượng không lồ, điệp gia chi là tiếp theo, chỗ mấu chốt nhất không nghĩ tới ở đây.

"Không tệ, cũng may vì huynh cuối cùng có thành tựu, đạt đến Hậu Thiên mười tầng Viên Mãn chi cảnh, Tiên Thiên đều có thể, đây hết thảy đều muốn cảm tạ hiền đệ ngươi!" Thạch Mẫn cảm kích nói địa điểm.

"Vậy nếu là lại đến một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, không biết đối đại ca phải chăng còn hữu hiệu?" Tiêu Dật trong lòng mặc dù thâm than, chính mình cái này đại ca thật biết chơi, nhưng là không khỏi phát ra nghi vấn của mình.

"Sợ là không được, mặc dù ta đem được lực kia sinh cơ chuyển hóa thành công lực, nhưng là nó còn có một bộ phận lưu lại đang vì huynh thể nội, cho nên cho dù lại đến một viên, chi sợ cũng như hiền đệ nói, tác dụng không lớn, bất quá ngay cả như vậy, vậy cũng không có gì, bây giờ vì huynh thực lực nâng cao một bước, công lực đã đến chạm đến Tiên Thiên cảnh giới ngưỡng cửa, còn lại khiếm khuyết chi là cảm ngộ mà thôi, cơ duyên vừa đến, tự nhiên là nước chảy thành sông, không có gì đáng lo lắng!"

Thạch Mẫn tại Tiêu Dật Đan Dược trợ giúp phía dưới, tinh tiến vô đạo thần tốc, đã đạt Hậu Thiên mười tầng Viên Mãn chi cảnh, cơ duyên vừa đến, lúc nào cũng có thể biết đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên.

Lúc này nghe được Tiêu Dật nói như vậy, mặc dù biết Tiêu Dật trong tay rất có thể còn có Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, nhưng là lúc này hắn cũng là biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc, không có chút nào yêu cầu chi ý, cũng không lòng mơ ước.

"Hỡi mặt đất bao la cuộc đời thăng trầm, số người phong lưu, còn nhìn hôm nay! Hiền đệ, lại để ngươi ta huynh đệ biết đang lên đỉnh cao nhất, tầm mắt bao quát non sông!" Thạch Mẫn lúc này không khỏi hào khí tỏa ra, tràn đầy tự tin lớn tiếng tuyên thệ nói.

"Đại ca, tiểu đệ tuyệt không biết để ngươi giành mất danh tiếng. " Tiêu Dật dùng sức đáp lại nói.

"Tốt! Tốt! Tốt!" Thạch Mẫn hài lòng gật gật đầu.

". . . Ha ha. . . Ha ha!"

". . . Ha ha. . . Ha ha!"

Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn liếc nhau, chỉ gặp hai người không hẹn mà cùng phá lên cười, hai người quan hệ lại một bước, ánh mắt bên trong cọ sát ra không giống hòa hòa, hai người phảng phất thương lượng xong giống như, đồng thời giơ lên tay phải, tương hổ giao kích, lẫn nhau ở giữa, phảng phất đem cái này coi như một loại thần thánh ước định cùng lời thề.

Mà lúc này Thạch Mẫn cũng không chút nào keo kiệt địa điểm đem mình đột phá kinh nghiệm, không giữ lại chút nào địa điểm cho Tiêu Dật giảng giải, hai người càng không ngừng lẫn nhau trao đổi đột phá kinh nghiệm, cũng nhờ vào đó lẫn nhau luận bàn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Thần thú dẫn đường

Từng có lúc, giống nhau địa điểm, năm đó lập chí hai vị thiếu niên đã dần dần lớn lên; hiện nay, vẫn là ban đầu địa điểm, mà năm đó thiếu niên theo tuế nguyệt biến thiên, theo thực lực tăng lên, đã có tư cách tại Nam Hoang phát ra mình hò hét.

Ngay tại Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn lẫn nhau nghiên cứu thảo luận võ học thời điểm, bỗng nhiên, mấy sợi tiếng kêu quái dị lần nữa truyền đến, Tiêu Dật trong lòng hơi động, chẳng lẽ. . .

Cho nên Tiêu Dật lần nữa cùng Thạch Mẫn liếc nhau một cái, hai người đồng thời nhớ lại năm đó cái kia hai con Thần thú ảo tình cảnh, tương hồ gật đầu ra hiệu, cũng đều âm thầm đề phòng, cẩn thận quan sát.

Chỉ gặp lúc này, đã từng xuất hiện tại trước mặt hai người hai con Thần thú ảo, lần nữa tại trước mặt hai người phá đất mà lên, Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn liếc nhau, tâm đến quả là thế, hai người nhao nhao hướng Thần thú nhìn lại.

Cái này hai con Thần thú ảo, một đực một cái, hùng người có quan, lúc này có quan hùng ảo cùng không quan thư ảo phân biệt chạy đến Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn trước mặt hai người, bọn chúng trừng trừng mắt nhìn hai người sau khi, liền hướng một bên chạy tới, mà đang chạy đến một khoảng cách thời điểm, còn dừng lại, nhìn một chút hai người một chút, tựa như đang thúc giục gấp rút hai người, thẳng đến Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn khởi hành đuổi tới, hai con Thần thú lúc này mới tiếp tục hướng phía trước chạy.

Chỉ một thoáng, chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Đại ca, nhìn tình huống, cái này hai con Thần thú chỉ sợ là muốn dẫn chúng ta đi một chỗ!"

Mà lúc này hai con Thần thú ảo giống như nghe được Tiêu Dật lời nói, nhao nhao kêu lên tiếng!

Chỉ nghe Thạch Mẫn nói rằng: "Hiền đệ, không sao, lấy người ta huynh đệ hai người tu vi, liên thủ phía dưới, cho dù là Tiên Thiên cao thủ cũng có thể một trận chiến, dù sao đêm dài đằng đẵng, thời gian sung túc, chúng ta cái này cùng đi lên xem một chút cái này hai con Thần thú rốt cuộc muốn mang bọn ta đi chỗ nào, dù sao Thần thú thông linh, có chỗ khác thường cũng khó nói, khó mà nói chính là người ta huynh đệ hai người cơ duyên chỗ, bởi vì cái gọi là ngày cùng không lấy, phản thụ tội lỗi, cần quyết đoán mà không quyết đoán tất thụ nó loạn, chúng ta cùng đi lên nhìn một cái!"

Tiêu Dật nghe vậy nhẹ gật đầu!

Mà lúc này hai con Thần thú tựa như nghe hiểu hai người đối thoại giống như, không khỏi chạy nhanh chóng, chắc lần này Lực Cuồng chạy, trọn vẹn chạy hơn một canh giờ, mấy trăm dặm lộ trình, vượt qua một tòa lại một tòa núi cao, rốt cục đi tới một cái trong sơn cốc, cái này trong sơn cốc núi đá san sát ở giữa cây cối thưa thớt, nhưng là cỏ dại bụi cây cũng rất tươi tốt, lúc này, một cái đen kịt cửa hang đột ngột xuất hiện tại Tiêu Dật trước mặt hai người.

Cái này hang động này nhìn vậy mà giống như là một cái miệng khổng lồ, một bộ nhắm người muốn nuốt bộ dáng, tại tám màn đen bên trong, nhìn lộ ra hết sức dữ tợn.

Mà bên ngoài sơn động vậy cao thấp không đều cỏ dại rậm rạp, cửa hang chỗ nhỏ hẹp vô cùng, chỉ có thể dung nạp một người còn phải xoay người mới có thể chen người chui vào, trong sơn động một phiến ô ngra đen kịt, thật không biết cái này hai con Thần thú là như thế nào tìm tới nơi này.

Tiêu Dật thăm dò hướng trong sơn động quan sát một chút, chỉ cảm thấy một trận âm trầm khí tức đập vào mặt, mà cổ khí tức này bên trong, tràn đầy một cỗ tử vong mùi, cũng chính là nói, khẳng định có không ít động vật chết tại bên trong, nhưng là, không biết sao, cái này tử vong tràn ngập khí tức bên trong vậy mà không có thối nát mà mùi hôi hương vị.

Cái này xa lạ trong sơn động, tuyệt đối là một chỗ quý địa phương, càng là một chỗ nguy hiểm chỗ, mà lúc này hai con Thần thú ảo cũng đứng tại cửa hang bên ngoài.

Tiêu Dật thấy thế, đối hai con Thần thú ảo dò hỏi: "Các người là muốn chúng ta tiến vào bên trong đi sao?"

Hai con Thần thú không hèn mà cùng nhẹ gật đầu, hùng ảo ánh mắt bên trong càng là toát ra một tia cực kỳ kiên định cùng khẩn cầu thần sắc, tựa như tại khẩn cầu Tiêu Dật.

Tiêu Dật lập tức cùng Thạch Mẫn liếc nhau, thấy đối phương nhẹ gật đầu, liền lớn mật nói rằng: "Tốt a, chúng ta cái này liều mình bởi quân tử, quân hán

đầm rỗng hang hồ, cùng các người đi vào đi nó xem xét bị!"

Hai con Thần thú ảo nghe vậy vui sướng kêu nhỏ một tiếng, liền một cái lắc mình, Song Song chạy vào trong sơn động.

Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn thấy thế, tuân tự theo thứ tự vào sơn động bên trong, lúc này trong sơn động âm trầm đen kịt, ven đường một vùng tăm tối, yên tĩnh lạ thường, hai người chú ý cẩn thận địa điểm thăm dò, lúc này, chỉ có tiếng bước chân của hai người truyền đến, mà lạ thường chính là hai con Thần thú ảo tựa như rơi xuống đất im ắng giống như, vậy mà không có một tia tiếng vang.

Lúc này, Tiêu Dật đi trong động, không khỏi mở to hai mắt, cũng chỉ có thể mơ mơ hồ hồ thấy rõ hoàn cảnh bốn phía, kỳ quái là, hai con Thần thú ảo tựa hồ đối với nơi này có chút quen thuộc, bọn chúng xông vào sơn động về sau về sau, xe nhẹ đường quen, dọc theo đường cang là truyền ra từng đợt ô ô quái khiếu thanh âm, tựa như đang vì Tiêu Dật hai người chỉ dẫn tiến lên phương hướng.

Cái này hai con Thần thú ảo tựa hồ có hắc ám thấy vật chi năng, mặc dù cang chạy cang nhanh, nhưng nhưng vẫn không có vấp phải trắc trở, bên trong hang núi này rẽ trái rẽ phải, quanh co khúc khuỷu, cũng không biết đi qua bao nhiêu đường rẽ, trong bất tri bất giác lấy xâm nhập trong lòng núi số km chỗ, rốt cục, lần nữa gạt một ngã rẽ về sau, hai con Thần thú ảo mang theo Tiêu Dật hai người tới một cái to lớn dưới mặt đất trong nham động.

Hang hai bên cách đó không xa, có một cổ to lớn dung nham chỉ ao đem sơn động bao quanh, thỉnh thoảng từ trong ao dần hiện ra ánh lửa, mượn nhờ ánh lửa kia tản ra nhàn nhạt tia sáng, Tiêu Dật chỉ gặp huyết động này cao có ba trượng có thừa, dài rộng có hơn ba mươi trượng.

"Hiện đệ, cẩn thận, người mau nhìn phía trước, đó là cái gì?" Lúc này Thạch Mẫn đột nhiên trịnh trọng kỳ sự nhắc nhở Tiêu Dật nói.

Lúc này Tiêu Dật dậm chân tiến lên, cùng Thạch Mẫn đứng sừng sững, nghe tiếng phía sau giương mắt nhìn lại, chỉ gặp ngay phía trước một cái thông đạo từng bước mà lên, tại hang động chính chính giữa có một tòa cao hơn ba mét hắc thạch tế đàn, chính quý dị tản ra ngấm ánh sáng màu đỏ.

Cái này tế đàn đại thể hiện lên hình bát giác, phía trên nhất là một cái lõm lõm khảm, ở giữa có ít đầu uốn lượn cồng rãnh từ trên cao đi xuống dọc theo tế đàn hai bên mở rộng đến hai bên chung quanh trong nham tương.

Mà lúc này, mượn dung nham lửa ao ánh sáng, chỉ gặp tế đàn kia chung quanh trong nham tương, tầng tầng lớp lớp lít nha lít nhít địa điểm nổi trôi đêm không hết hải cốt, những này bạch bạch sâm sâm khung xương, lớn nhỏ không đều, có nhân loại, có hung thú, như là tiến vào một tòa địa ngục.

Mà những này hải cốt không có chỗ nào mà không phải là to lớn vô cùng, nhỏ nhất đều có khoảng một trượng, kinh khủng dị thường, không khỏi làm cho người bờ ngổ!

"Cái này. . . Đây là tình huống như thế nào?" Tiêu Dật nhìn trước mắt những này, trong lòng không khỏi một trận chột dạ, cang làm cho Tiêu Dật chấn động không gì sánh nổi chính là, những này khung xương trên thân, vậy mà loáng thoáng lộ ra một cỗ tuyệt thế hung uy, phảng phất chỉ cần nhìn thêm hơn mấy mắt, liền biết lập tức bị những này hung tàn khí tức đè nén không thở nổi.

"Đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi, chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến a!" Thạch Mẫn không từ khí khích lệ nói.

Lúc này, Thạch Mẫn cũng không khỏi hít lại con mắt, cho dù là hấn, đi qua qua trên chiến trường khôn cùng chém giết, nhưng là trước kia trên chiến trường cái chủng loại kia lạnh thấu xương sát khí, so sánh hiện tại, những này to lớn hải cốt chỗ tản ra cái kia cỗ phần nồng đậm vô cùng, âm trầm băng lãnh khí tức tử vong, đơn giản là tiểu vu gặp đại vu!

Lúc này, cái này dung nham trong sơn động, một cỗ đầy trời hung uy, vô thanh vô tức đối hướng hai người ép tới, dần dần dần phát ra hai người sâu trong đáy lòng sợ hãi cảm giác, khiến cho hai người như bị thái sơn áp đỉnh, thậm chí ngay cả tư duy đều trở nên trì trệ, ngay cả linh hồn đều cương trệ.

Cũng may mà hai con Thần thú tại lúc này đánh thức hai người, Tiêu Dật nói thầm một tiếng: "Nguy hiểm thật! Cũng may mà cái này hai con Thần thú thiên phú dị bẩm, vậy mà không có chút nào dị thường, kịp thời đánh thức hai người mình, nếu không hậu quả khó mà đoán trước!"

Lúc này Tiêu Dật hít sâu một hơi, miễn cưỡng đè nén xuống đáy lòng sợ hãi cảm giác, hải nhiên nói rằng: "Các người hai cái tiểu gia hỏa, mang bọn ta lại tới đây, đến cùng là vì cái gì?"

Chỉ gặp có quan hùng ảo "Ồ ô" mà đối với tế đàn kêu nhỏ hai tiếng.

Đúng lúc này, trong sơn động, một thanh âm đột ngột vang lên: "Hai con không biết sống chết vật nhỏ, lại còn dám tiếp tục tìm kiếm ngoại viện, mưu toan lần nữa gia trì phong ấn, các người đây là tự tìm đường chết!"

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Miệng nói tiếng người

"Là ai?"

Dung nham trong huyết động, lần này đột ngột truyền ra một thanh âm về sau, Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người lập tức giật nảy cả mình, hai người đưa mắt tứ phương, vậy mà không có phát hiện thanh âm này là từ đâu mà đến, hai người liếc mắt nhìn nhau về sau, riêng phần mình gạt đầu ra hiệu, nhao nhao đề cao cảnh giác, lập tức bên cạnh lưng tưởng dựa vào, mặt hướng về đàn phương hướng cảnh giới.

Đột nhiên, một trận kinh thiên khí thể hung ác từ tế đàn bên trên phóng lên tận trời, thoáng chốc, toàn bộ dung nham hang động tế đàn trên không, từ không sinh có kiểu trở nên cuồng phong gào thét, như là sóng lớn vỗ bờ.

Ngay sau đó vô số đạo vô cùng cường hãn mặt trái khí tức, các loại ma khí, sát khí, oán khí, âm khí, sát khí, lệ khí xen lẫn không ngớt, trong nháy mắt liền từ tế đàn lộ khảm ở giữa âm vang mà xuất, dẫn đến hang động bốn phía vốn là vì số không nhiều còn tại ương ngành sinh trưởng cỏ dại, lập tức cấp tốc khô héo mà chết.

"Đây là tình huống như thế nào? Thế mà có thể tàn sát ra cường đại như thể hung sát chi khí?" Tiêu Dật chưa bao giờ thấy qua như thể khí tức kinh người, ánh mắt bất an nói rằng.

"Hết thảy yên lặng theo dõi kỳ biến a!" Thạch Mẫn nhàn nhạt đáp lại nói.

Hắn mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng là giờ phút này nội tâm cũng dần dần bất an, cái này những thứ không biết chưa lộ diện liền có khủng bố như thể khí thể hung ác, có thể nghĩ, thực lực của đối phương có kinh khủng bậc nào.

Hắn tự nghĩ trải qua vô số lần huyết chiến, vô số lần sinh cùng tử tột luyện, nhưng là thấy biết qua khí tức cùng loại này khí tức kinh khủng một phen so sánh, đơn giản chính là trò trẻ con, không có chút nào khả năng so sánh.

"Cuối cùng là cái quỷ gì? Thật không thể tin được, nếu là thứ này chân chính sau khi xuất hiện, biết có dạng gì thực lực? Cái này hai con Thần thú ảo dẫn chúng ta qua đến, không biết chính là để chúng ta đối phó thứ này a?" Tiêu Dật lo lắng bất an cổ tự trấn định nói.

"Rất có thể!" Thạch Mẫn nhìn về phía hai con Thần thú ảo, thấy đối phương cũng bắt đầu run rẩy bầy, liền không chút do dự đáp.

Đúng lúc này, chỉ nghe "Oa!" một tiếng, một đạo bén nhọn tiếng kêu chói tai, như là hải nhi gáy gọi kiểu vạch phá bầu trời, âm thanh chấn bốn phía, Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người đều bị chấn động đến đầu vầng mắt hoa, đồng thời mấy đạo tà khí không khác biệt hướng hai người vị trí đánh tới, hai người thấy thế, vội vàng không chút do dự địa điểm vận công hộ thể, để phòng cái này sát khí xâm lấn!

Mà phía trên hang núi, tức thì bị thanh âm chấn động đến bụi đất tung bay, đá vụn vẩy ra, chỉ nghe thấy toàn bộ dung nham hang động đều đang vang vọng lấy âm thanh âm, quái vật này chưa lộ diện, nhưng là một hồng chỉ uy, vậy mà lợi hại như vậy!

Sau một khắc, theo các loại tà ác khí tức hội tụ, chỉ gặp tế đàn trên không sau đó lần nữa chậm rãi toát ra một cỗ khói xanh, cỗ này khói xanh phiêu phiêu dâng dâng địa điểm lên tới sơn động giữa không trung, tiếp theo tràn ngập tại tế đàn phía trên, theo khói xanh xuất hiện, các loại kinh người mặt trái khí tức nhanh chóng bị nó hấp thu thôn phệ lấy.

Cỗ này khói xanh đang hấp thu các loại khí tức về sau, dần dần co lại thành một đoàn, trở lên rõ ràng, cuối cùng ngưng tụ thành một đạo thoáng có chút hư ảo đã hung ác lại xấu xí hung thú bộ dáng.

Chỉ gặp nó đầu dữ tợn, mũi lò ra; thủ bộ có một đôi uốn lượn sừng thú, nó uốn lượn phương hướng giống như vô định hướng, biến ảo chấp chòn, hoặc bên trong câu giống như sừng dê, hoặc bên ngoài khúc giống như sừng trâu; nó miệng lớn đại trương, răng nhọn như lưỡi cưa, Sắc Bén ngược lại tam giác bên trên lóe ra âm lãnh hàn mang, để cho người ta không chút nghi ngờ, nếu như bị dạng này răng cắn một cái vào về sau, quả quyết khó mà đào thoát từ vòng hạ tràng.

Mà to lớn đầu hai bên, có một đôi tựa như hổ đủ lợi trào, lợi trào ở giữa một cặp sắc bén cánh thịt, bởi vì đầu qua tại khổng lồ, nguyên bản to lớn cánh liền tựa như hai cái tai đóa đồng dạng.

Thú này thân thể chính diện chiếm cứ, thân thể chấp lên, trước người còn có một đôi lợi trào như cùng nhân loại bàn tay đồng dạng, phía trên mọc đầy ngón tay, chỉ gặp năm ngón tay thường thường vươn ra, cùng nhân loại không thể nghi ngờ, trên cánh tay cơ bắp hờ ra, lộ ra khổng vũ hữu lực, trên cánh tay, cẳng là lít nha lít nhút địa điểm bao trùm một tầng còn như là thép nguội lông tơ.

Còn có cái kia một đôi như là Huyết Sắc vực sâu kiểu con ngươi, mắt như đèn ngọn, hai mắt sáng ngời, chỉ gặp nó thỉnh linh có thần mà nhìn chăm chăm vào phía dưới Tiêu Dật chờ người, cẳng là lộ ra một bộ nhắm người muốn nuốt ánh mắt.

Lúc này, hai con Thần thú ảo thật giống như bị cái này hung thú dọa đến toàn thân phát run, đập lấy răng, thân thể càng là run rẩy, ngóc tại chỗ run rẩy không biết làm sao bây giờ tốt.

Giờ phút này, Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người biểu lộ ngưng trọng nhìn xem tế đàn phía trên cái kia hắc vụ quần quái vật, quái vật này thân thể nhìn phi thường to lớn, cao chừng ba trượng, trường khoảng bốn, năm trượng, nếu không phải sơn động không gian không lớn, nói không chừng đối phương hóa thành thân thể còn biết càng thêm to lớn, khỏi cần phải nói, chỉ xem thân thể liền cho người ta một loại cực kỳ hung tàn bạo ngược cảm giác.

Ngay vào lúc này, một đạo âm trầm mà tùy tiện tiếng gầm gừ phần nộ vang vọng giới hạn, không ngừng tại toàn bộ trong sơn động quanh quẩn, khiến cho toàn bộ sơn động đều đang không ngừng lay động không chừng, ngay sau đó như là ma âm rót não kiểu vang lên:

"Lại là các ngươi hai cái này không biết sống chết gia hỏa, bốn vương tới gần phong ấn đột phá thời khắc, mà các ngươi hai cái này cả gan làm loạn gia hỏa lại còn dám dẫn người tới đây, vọng tưởng gia trì phong ấn, quả thực là tự tìm đường chết! Mặc dù hành vi của các ngươi sớm tại bốn vương trong dự liệu, cũng không để cho bốn vương cảm thấy may mắn ngoài ý muốn, nhưng là bốn vương vẫn là vô cùng phần nộ, nói đi, các ngươi muốn chết như thế nào? Bốn vương thỏa mãn các ngươi nguyện vọng!"

Bỗng nhiên, một đạo thanh thúy như là hoàng oanh kiểu thanh âm vang lên: "Tần Văn Không, chúng ta quyết không biết để ngươi tùy tiện thoát khổn mà xuất, bài trừ Vũ Hoàng phong ấn, lần nữa làm hại Nhân Gian, dù là vì vậy mà thân tử đạo tiêu, cũng dư tâm hướng tới này, mặc dù cứu tử nó càng chưa hồi hận!"

Thanh âm này lại là từ giống cái Thần thú ảo trong miệng truyền ra, Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người lập tức sững sờ, giờ phút này, cho dù là Thạch Mẫn từ bách thú Vương bức về bên trên biết được Thần thú ảo thông tiếng người, nhưng là dù sao đôi phương vẫn không có mở ra miệng, cho nên cũng không chút để ở trong lòng, lần này đột nhiên mở miệng, chẳng phải là làm hấn cảm thấy ngoài ý muốn?

Đặc biệt là Tiêu Dật, giờ phút này càng là ghen hòng nhìn trần trời, đây là hấn lần thứ nhất nhìn thấy dị thú miệng nói tiếng người, hoàn toàn để hấn cái này kiếp trước chỉ biết chơi game một game không dám tưởng tượng, bất quá cũng may hấn năng lực tiếp nhận vô cùng cường đại, tại một phen kinh hãi về sau, cũng không cảm thấy kinh ngạc, chỉ là đứng ở một bên cẩn thận quan sát!

"Hừ! Năm đó nếu không phải các ngươi những này hai mặt Tam Dao gia hỏa phản chiến một kích, bốn vương làm sao biết bị Tự Văn Mệnh cái kia hoàng khẩu tiểu nhi phong ấn tại này? Đáng hận, bốn vương lúc trước nên đem ngươi cùng người những cái kia dị dạng đồng bào toàn bộ giết chết! Chỉ hận bốn vương lúc trước nhất thời mềm lòng, xem ở ngươi ta đều vì tẩu thủ loại dị thú nhất tộc phân thượng, mà ta dị thú nhất tộc lại là nhân khẩu thừa thớt, lúc này mới tha các ngươi một cái mạng chó, không nghĩ tới các ngươi vậy mà nói giáo cho giặc, trợ giúp bốn vương đối đầu Tự Văn Mệnh đối phó bốn vương, đáng ghét!"

Quái vật này càng nghĩ càng giận, vậy mà phát ra một trận kinh thiên gào thét!

"Tần Văn Không, Thao Thiết đại thủ lĩnh, đây là ta một lần cuối cùng bảo ngươi thủ lĩnh, hừ, năm đó nếu không phải ngươi cùng trợn lẩn ác thú Cùng Kỳ bốn người dạy mãi không sửa, Thuận Hoàng xem ở các ngươi quá khứ công tích cùng các ngươi bậc cha chú ân tình phân thượng chỉ là trực xuất các ngươi. Nhưng là các ngươi ngàn vạn lần không nên liên thủ đối phó Vũ Hoàng, càng là làm hại Thiên Hạ, tai họa thương sinh. Khiến sinh linh đồ thần, tử thương hầu như không còn, thành trì dãy núi hủy đi tận nửa, khiến cho Thương Khung Đại Lục Trung Nguyên Cửu Châu chỉ địa lâm vào vô biên hắc ám bên trong. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Thao Thiết tàn hồn

Giờ phút này, dung nham trong sơn động, hai con Thần thú ảo mặc dù bị Thao Thiết khí thế chấn nhiếp run lay bầy, càng là nhận như là thượng vị giả đối hạ vị giả Tiên Thiên Đẳng Cấp áp chế, khó không thể tả. Nhưng giờ khắc này, giống cái Thần thú ảo vẫn là nghĩa chính ngôn từ địa điểm nói rằng:

"Các ngươi bốn người năm đó việc ác, cuối cùng khiến cho Trung Nguyên Cửu Châu trên không ngưng tụ oán khí bao phủ toàn bộ Thương Khung Đại Lục, khiến cho thiên hôn địa ám, cần khôn phá vỡ. Vũ Hoàng dưới sự bắt đắc dĩ, vì Thiên Hạ thương sinh suy nghĩ, cái này mới không thể không ra tay đối phó các ngươi, cho dù dạng này, xem ở các ngươi quá khứ công tích phía trên, cũng chỉ là phong ấn các ngươi tứ hung mà thôi, ai có thể nghĩ đến, ngươi lại còn là như thế chấp mê bất ngộ, chưa từng hối cải!"

"Ha ha! Buồn cười, tốt một cái vì Thiên Hạ thương sinh, quả thực là trượt Thiên Hạ cười chê, hấn Tự Văn Mệnh có có tài đức gì, cũng dám ngấp nghé Đế Hoàng chi vị? Luận thực lực, ta, trợn lẩn, ác thú, Cùng Kỳ bốn người, cái nào kém hấn? Luận công tích, chúng ta dị thú nhất tộc chiến công hiển hách, huyết chiến thiên ngoại thiên, hấn Tự Văn Mệnh ngoại trừ trị thủy bên ngoài còn có cái gì đem ra được công tích? Hấn lại dựa vào cái gì thu hoạch được cái kia vạn tộc chung chủ chi vị?" Thao Thiết lập tức giận dữ nói.

"Thao Thiết, ta khuyên ngươi vẫn là lạc đường biết quay lại, đừng có lại tiếp tục chấp mê bất ngộ, Vũ Hoàng có thể thu hoạch được vạn tộc chung chủ chi vị, cũng là đạt được vạn tộc đồng ý, năm đó Trung Nguyên hồng thủy vì tai, bách tính sâu khổ không chịu nổi, Vũ Hoàng ba qua gia môn không vào, đứng là hấn lao tâm lao lực chứng cứ rõ ràng, cuối cùng đi qua hơn mười năm cố gắng, Vũ Hoàng mở ra vô số núi, nạo vét vô số sông, tu trúc vô số đê đập, khiến cho Thiên Hạ sông Xuyên Đô hướng chảy biển cả, lúc này mới trị thủy thành công, trị tận gốc lũ lụt. "

Thần thú ảo cảm nhận được Thao Thiết vậy mà khó được có kiên nhẫn nghe mình kể rõ, tiếp theo cất cao giọng nói:

"Về sau Vũ Hoàng càng là phân chia thương khùng Tứ Cực cùng Trung Nguyên Cửu Châu, như thế công tích, có thể nói là công tại đương đại, lợi tại thiên thu, vì sao không thể thu được đến Đế Hoàng chi vị? Nếu như không có Vũ Hoàng, giữa thiên địa, phạm là trên lục địa sinh tồn chủng tộc, đã sớm biến thành cả cùng ba ba. Lớn như thế công cùng vạn tộc, vì sao không thể xưng là Đế Hoàng?"

"Hừ! Chẳng lẽ chúng ta dị thú nhất tộc liền không có công lớn? Ta Thao Thiết cùng trợn lẩn, ác thú, Cùng Kỳ bốn vị huynh đệ dẫn đầu tứ đại bộ tộc chinh chiến thiên ngoại thiên thời điểm, hần Tụ Văn Mệnh chỗ này tại? Chúng ta máu nhuộm đỏ trường không chiến tận thương khùng thời điểm, hần Tụ Văn Mệnh lại đang phương nào?" Thao Thiết hỏi ngược lại.

Thần thú ảo nhất thời vậy mà không phản bác được!

"Hừ! Ảo Hồng Ảo Thanh, năm đó Thuận Hoàng tuyệt đối là bị Tụ Văn Mệnh tiểu nhi mê hoặc, hần Tụ Văn Mệnh hần là có tự mình hiểu lấy, xấu hổ tại đăng cơ mới đứng, ai ngờ hần vậy mà tự cho mình siêu phàm, xưng là Vũ Hoàng, quả thực là không đem chúng ta tứ đại bộ tộc để ở trong mắt, hần tự tiện xưng hoàng, đem ta dị thú nhất tộc đặt chỗ nào?" Thao Thiết gặp Thần thú ảo không nói gì phản bác, thừa cơ truy vấn.

"Chúng ta tứ đại bộ tộc vì vạn tộc chinh chiến thương khùng, huyết chiến thiên ngoại thiên, máu chảy thành sông, mới vì vạn tộc có thể tại cái này Thương Khung Đại Lục tranh đến sống yên phận chi địa, vì cái gì chúng ta liền không thể vấn đỉnh Đế Hoàng chi vị? Ngươi nói a, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì hần Tụ Văn Mệnh tiểu nhi thừa dịp chúng ta chinh chiến thiên ngoại thiên thời điểm mê hoặc Thuận Hoàng, thu hoạch được Đế Hoàng chi vị?" Thao Thiết lâm vào dĩ vãng hồi ức, giống như ủy khuất vạn phần giận dữ hết.

Thao Thiết nói xong, vẫn cảm thấy chưa đủ, tiếp tục nói rằng: "Nghieu Thuận hai hoàng vì vạn tộc chung chủ, chúng ta ai cũng tâm phục, cho nên đồng tâm đồng đức, vui lòng phục tùng, cốt bởi Nghieu Thuận hai hoàng vô công cái thế, che đậy đương đại. Nhưng là, hần Tụ Văn Mệnh chỉ là một hoàng khâu tiểu nhi, vô đạo còn không đủ để tự xưng vương, ngươi nói hần vấn đỉnh, trong vạn tộc có bao nhiêu người biết vui lòng phục tùng?"

Thao Thiết lần nữa chẳng thềm ngó tới địa đạo: "Hần Tụ Văn Mệnh vừa muốn trở thành vạn tộc chung chủ, thì càng hần là có tự mình hiểu lấy, biết rõ thực lực không đủ để trấn áp đương đại, còn mạnh hơn tự vấn đỉnh, chỉ biết tự rước lấy nhục, ngươi nói một chút ai biết cam tâm thần phục? Bởi vì cái gọi là muốn mạng nó quan, tất nhận nó trọng, vạn tộc chung chủ, Đế Hoàng chi vị cái này tương đương mạnh nhất Vương Giả chi quan, hần Tụ Văn Mệnh mang không lên!"

Thao Thiết sau khi nói xong, một bộ ngạo khí trùng thiên đáng vẽ!

"Ngươi sai! Chúng ta dị thú nhất tộc vốn là chính là so với bọn hần nhân loại thọ nguyên kéo dài, năm đó Vũ Hoàng tại các ngươi trong mắt thực lực không đủ, cái kia chỉ là bởi vì Vũ Hoàng còn rất trẻ, bởi vì cái gọi là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo. Các ngươi ý vào tự thân lúc đầu cao cường, cao ngạo như ngươi chưa từng từng đem Vũ Hoàng để ở trong mắt, được các ngươi phải chăng nghĩ tới, đã từng các ngươi cũng là từ kẻ yếu từng bước một trở thành cường giả đâu? Đồi chỗ mà xử, thật tình không biết năm đó các ngươi nhìn Vũ Hoàng ánh mắt chẳng lẽ không phải cùng năm đó các ngươi tại lúc nhỏ yếu, người khác nhìn ánh mắt của các ngươi lại có cái gì khác biệt?"

Thần thú ảo bình tĩnh trình bày đạo, mặc dù không có Thao Thiết nói như vậy tùy tiện, nhưng là càng là loại an tĩnh này lời nói, phảng phất càng là tràn đầy lực lượng, trên không Thao Thiết trôi nổi thân ảnh, phảng phất bị Thần thú ảo nói đến thân thể một trận chấn động, tựa như muốn tăn ra đáng vẽ.

"Hừ! Hoa ngôn xảo ngữ, nói vậy nói vậy! Vừa hần Tụ Văn Mệnh tự biết năng lực không đủ, kia liền càng không nên tự tiện tiếp nhận Đế Hoàng chi vị!" Thao Thiết chuyện đương nhiên nói.

"Vậy thì tốt, cho dù theo ngươi tính nói, thật muốn đem vạn tộc chung chủ chi vị giao cho các ngươi tứ đại bộ tộc, các ngươi có thể làm sao? Muốn nói các ngươi tứ đại bộ tộc chiến lực Vô Song, điểm này, cùng là dị thú nhất tộc, ta từ đầu đến cuối tin tưởng không nghi ngờ!" Thần thú ảo hồng nói rằng.

"Ngươi có thể minh bạch điểm ấy không còn gì tốt hơn, đây là sự thật, là chúng ta tứ đại bộ tộc dùng sinh mệnh viết lên đi ra hoa chương!" Thao Thiết một mặt vinh quang địa đạo.

"Nhưng là, vạn tộc chung chủ chi vị, cũng không phải để các ngươi đi chém chém giết giết, mà là muốn trị lý Thiên Hạ, nói đến đây quản lý Thiên Hạ, ta chỉ có thể cười ha ha, chỉ sợ chúng ta dị thú nhất tộc thúc ngựa cũng không đuổi kịp lúc trước vạn tộc chi linh -- nhân loại a?" Ảo hồng hỏi lại.

"Cái này. . ."

Lần này đến phiên Thao Thiết không nói gì lấy đối với!

"Huống chi chúng ta dị thú nhất tộc chiến tích như mặt trời ban trưa thời điểm, Vũ Hoàng chưa xuất thế, chiến tích như thế nào so sánh? Ngươi không cảm thấy chúng ta lấy lâu đời tuế nguyệt tích lũy chiến tích đi khi dễ năm đó trong mắt ngươi vẫn là một cái tân sinh nhân loại tiểu tử, không cảm thấy có chút khi dễ người a?" Ảo hồng lần nữa trình bày sự thật nói.

"Cái này. . ." Thao Thiết lần nữa nghẹn lời.

"Lúc trước tứ đại bộ tộc chinh chiến thiên ngoại thiên, chính là rời xa Thương Khung Đại Lục, bởi vì cái gọi là thành cũng chinh chiến thiên ngoại thiên, bại cũng chinh chiến thiên ngoại thiên, muốn biết ngay lúc đó vạn tộc chi linh nhân loại tuổi thọ thể nhưng là như chiều nhật triều hoa đồng dạng, rất ngắn, tân sinh thay mặt lại có bao nhiêu có thể nhớ kỹ tứ đại bộ tộc chinh chiến thiên ngoại thiên công tích đâu?"

Ảo hồng nói đến đây, tiếng nói nhất chuyển: "Vì không đối Thiên Hạ vạn tộc tạo thành cự rung chuyển lớn, Thuận Hoàng chỉ có tại Đế Hoàng người hậu tuyên bên trong xoi mói đi một cái uy vọng thịnh nhất, đức hạnh cao nhất người đến người thừa kế vạn tộc chung chủ chi vị, mà lúc đó Thương Khung Đại Lục bên trên, Vũ Hoàng uy danh nhất thời có một không hai, tại Đế Hoàng người thừa kế danh sách bên trong, có thể nói là chói lóa mắt, như thế, Thuận

Hoàng không tuyển chọn Vũ Hoàng còn có thể lựa chọn ai? Huống chi Vũ Hoàng cũng là lúc ấy vạn tộc cộng đồng lựa chọn, cho nên cuối cùng Thuần Hoàng cũng là thuận theo dân tâm, đem cái kia Đế Hoàng chỉ vị nhường ngôi cho Vũ Hoàng!"

"Hừ! Hồ ngôn loạn ngữ, bốn vương tuyệt không tin tưởng!" Thao Thiết lập tức thẹn quá hoá giận.

"Đúng vậy a! Chính là không tin, chính là ngươi không có cam lòng, chính là ngươi không muốn thần phục với Vũ Hoàng, cho nên ngươi mới suất lĩnh tứ đại bộ tộc phạm phải ngấp trời chi tội, bởi vì cái gọi là trời gây nghiệt còn được tha thứ, tự gây nghiệt thì không thể sống! Ngươi tỉnh đi, ngẫm lại bởi vì đã tâm của ngươi, chúng ta dĩ thú nhất tộc còn thừa lại nhiều ít người?"

Ảo hồng lúc này cũng kích động: "Chính là bởi vì ngươi, cái này tể đàn chung quanh thi cốt từng đông, nhiều ít đồng bào uống mạng, bọn hán vốn là nhất Trung Thành chiến sĩ, huyết chiến thiên ngoại thiên đông đặc, kết quả cuối cùng không có chết bởi địch thủ, cuối cùng ngược lại chết tại người một nhà trong tay, bọn hán đến đến cỡ nào biệt khuất, cho dù là chết cũng không nhắm mắt a! Bọn hán thậm chí là chết tại bọn hán tín nhiệm nhất thủ lĩnh trong tay. . ."

"Nói rất hay! Mà lại từ các ngươi tứ hung bị phong ấn về sau, Vũ Hoàng công tích càng tăng lên, hán tự mình suất lĩnh Tứ Linh tại thiên ngoại ngày tiến hành cửu đỉnh phong ma, cuối cùng cửu đỉnh trần càn khôn, kết Cửu Châu kết giới, khiến cho Thương Khung Đại Lục vạn tộc có thể có thể nghỉ ngơi lấy sức! Như thế công diệu vạn cổ công tích, điểm nào nhất so với các ngươi tứ đại bộ tộc kém?" Ảo thanh lúc này nói giúp vào.

"Đủ rồi, đừng nói nữa! Bây giờ nói những thứ này nữa cũng là không có chút ý nghĩa nào, năm đó ai đúng ai sai ai có thể nói rõ được, đã từng bốn vương kỹ kém một bậc, chiến bại bị phong, nhưng là, bây giờ đến thời cơ thích hợp, bốn vương liền có thể trùng hoạch tự do, mà các ngươi mưu toan lần nữa gia trì phong ấn, quả thực là châu chấu đá xe không biết tự lượng sức mình, tự tìm đường chết! Bất quá, làm chứng kiến bốn vương vinh lấy được tự do thời khắc, ta cho phép các ngươi lựa chọn cái chết của chính mình!"

Tấn Vân Không, cũng chính là Thao Thiết, lúc này rốt cục lộ ra hán hung tàn nhất một mặt!

"Một đạo tàn hồn mà thôi, có cái gì tốt phách lối?" Tiêu Dật giờ phút này không sai biệt lắm làm rõ ràng đầu đuôi sự tình, không khỏi lên tiếng đánh gãy Thao Thiết cùng Thần thú ảo ở giữa đối thoại!

Nguyên lai cái này Tấn Vân Không rõ ràng là thượng cổ bên trong ghi lại tứ đại hung thú bên trong đứng hàng thứ nhất Thao Thiết! Thượng cổ tứ đại hung thú Thao Thiết thứ nhất, trồn lần thứ hai, ác thú thứ ba, Cùng Kỳ thứ tư! Hôm nay có thể nghe thấy nhiều như thế bí văn, cũng là để Tiêu Dật kiến thức phóng đại!

Tiêu Dật đã không phải là mới xuất đạo thái điều, thông qua quan sát, hán phát hiện cái này Thao Thiết bất quá chỉ là một khối tàn phá linh hồn nát phiến huyền hóa ra tới, căn bản cũng không phải là hoàn chỉnh hung thú chi hồn, càng không có đủ hung thú chi thể.

Nếu như là một tên hoàn chỉnh hung thú chi hồn, chỉ sợ đối phương căn bản cũng không biết nói nhảm lâu như vậy, mà là trực tiếp lấy nghiền ép phương thức tiến hành tru diệt.

Huống chi, trọng yếu nhất chính là, Thao Thiết tàn hồn tại Tiêu Dật dò xét chi thuật dò xét phía dưới, không chỗ che thân, cũng chính là biểu hiện là màu vàng đậm mà thôi, chờ cùng Hậu Thiên mười tầng viên mãn thực lực, cho dù là Thượng Cổ Hung Thú một trong, thực lực không kém nhiều phía dưới, Tiêu Dật lại có sợ gì?

Mặc dù không biết trước đó cái kia kinh thiên khí thế, là như thế nào bị cái này Thao Thiết hung thú kích phát ra tới, nhưng là người Thao Thiết cuối cùng chỉ là có được Hậu Thiên mười tầng thực lực mà thôi, Tiêu Dật mặc dù trong lòng còn có cảnh giác, nhưng cũng không trở thành để hán thúc thủ chịu trôi!

"Khắc khắc! Đây là đã bao nhiêu năm, chưa hề có người dám như thế cùng bốn vương đối thoại, tiểu tử, ngươi là ăn tim gấu gan báo, vẫn là ăn gan rồng phượng gan? Đã vậy còn quá sợ không kịp đợi địa điểm muốn chết?" Thao Thiết giận quá thành cười nói.

"Ta cái gì cũng không ăn, bất quá ta không cảm thấy bằng ngươi bây giờ tình huống, ngươi có thể làm gì được chúng ta?" Tiêu Dật giờ phút này có thể nói là nắm chắc trong lòng, cho nên không hoảng hốt chút nào địa đạo.

"Hảo tiểu tử, ngươi có gan, dám cùng bốn vương nói như vậy, ngươi là người thứ nhất, vậy liền để bốn vương đo cân nặng ngươi cân lượng, nhìn ngươi đến tốt cùng có gì bản lĩnh, vậy mà so sánh bốn vương còn phách lối!"

Lời còn chưa dứt, Thao Thiết toàn bộ thân ảnh liền huyền hóa thành một đạo màu xanh đen ánh sáng, như là một đạo laser, bắn thẳng đến Tiêu Dật. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Thần thông tuyệt học

"Hiền đệ, cẩn thận!" Thạch Mẫn thấy thế, lập tức nhắc nhở!

"Minh bạch! Đại ca, cái này Thao Thiết tàn hồn không có thực thể, chỉ sợ vật lý công kích vô hiệu, chúng ta toàn bộ sử dụng nội lực công kích, có lẽ có kỳ hiệu!" Tiêu Dật trong đầu cực nhanh vận chuyển, lặng lẽ hướng Thạch Mẫn bí mật truyền âm đạo, nói đùa, thật coi hấn trò chơi là liếc đánh a, đối phó loại này linh hồn chi thể, vật lý công kích trên cơ bản đều sẽ bịmiss, nhưng là năng lượng công kích liền không đồng dạng, hiệu quả kia quả thực là đánh một cái cho phép!

Thạch Mẫn không lên tiếng sắc hướng Tiêu Dật nhẹ gật đầu, hiển nhiên quyết định Tiêu Dật phương pháp.

Tiêu Dật trong lòng sơ định, lớn tiếng nói rằng: "Xem chiêu!"

Chỉ gặp Tiêu Dật khoát tay, hai tay liên đạn, mấy chục đạo vô kiên bất tời Vô Hình Kiếm Khí phá vỡ trời cao, thẳng tắp hướng hấn ngay phía trước xông tới Thao Thiết tàn hồn vọt tới, chính là Thập Mạch Thần Kiếm, nhưng gặp kiếm khí lôi kéo khắp nơi!

Mà lúc này, Thạch Mẫn nghe vậy về sau, song chưởng cũng là đột nhiên đẩy ngang mà xuất, không cam lòng yếu thế phát ra mấy đạo khí thể rộng rãi chưởng kinh, tuy nói hấn không biết hiệu quả như thế nào, nhưng cũng biết Tiêu Dật không lên tiếng sắc chính là vì đề cái kia Thao Thiết tàn hồn lơ là bất cẩn, kẻ sách phải chăng có hiệu quả, kỳ thành bại mấu chốt ở đây giờ lên, một chưởng này hấn đã dốc hết toàn lực vận khởi toàn thân nội lực, chưởng thể kinh đạo chỉ mảnh liệt, tự nhiên cũng là không hỏi có biết.

Rống! Một đạo tiếng gầm gừ phản nộ vang góc trời té, không ngừng tại toàn bộ dung nham trong son động quanh quẩn.

Oanh! Toàn bộ son động lần nữa hoảng đăng, lung lay sắp đổ tựa như muốn sụp đổ đáng về!

Thao Thiết không nghĩ tới Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người lại có thể như thế quyết định thật nhanh, một cái không chú ý, trên thân ngưng tụ sát khí lập tức bị kiếm khí cùng chưởng kinh đánh tan không ít, lúc này Thao Thiết mới hiểu được mình chủ quan, Thao Thiết minh bạch cái này cuối cùng không phải mình toàn thịnh thời kỳ, cũng không khỏi mất nhìn thẳng lên Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người.

"Rống! Tiểu tử, không nghĩ tới nhanh như vậy liền có thể bị các người phát hiện bốn vương nhược điểm, cũng dám đánh lên bốn vương, bất quá các người coi là chỉ là một điểm năng lượng công kích liền có thể để bốn vương thúc thủ vô sách sao? Hừ! Chỉ là đom đóm mà cũng dám toả sáng cùng trăng sao, quả thực là châu chấu đá xe!"

Lời còn chưa dứt, chỉ gặp Thao Thiết cái kia cây đèn lớn ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, miệng rộng lập tức mở ra, sau đó tại Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người ánh mắt kinh ngạc bên trong vô hạn phóng đại, cuối cùng thậm chí lớn chỉ có thể nhìn thấy đối phương một trương to lớn vô cùng miệng rộng, một màn này, thật sự là có chút kinh khủng!

"Đây là. . . Không tốt, đây là tham ăn thể bản mệnh tuyệt học, thôn thiên phệ địa. Hai vị tiểu huynh đệ mau lui lại, ngàn vạn cẩn thận!" Nhìn xem một màn này, hai con Thần thú ảo đồng thời thân thể chấn động, vội vàng nhắc nhở, hai con Thần thú sau khi nói xong, càng là bật hơi như kiếm, khí kiếm nhanh chóng công hướng Thao Thiết, tựa như sợ Thao Thiết sử xuất thần thông, muốn đánh gãy Thao Thiết.

Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người nghe vậy về sau, cực tốc nhanh chóng thối lui đồng thời lần nữa phát ra mấy đạo cường đại nội kinh, lần nữa hướng cái kia Thao Thiết công đi qua, bất quá ngay cả cùng Thần thú ảo cái kia mấy đạo cường hoành kinh khí công kích, đang đến gần Thao Thiết về sau, lập tức liền bị nó một ngụm nuốt xuống, hai người hai thú mấy lần công kích, vậy mà không còn có lấy được bất cứ hiệu quả nào.

Thạch Mẫn gặp công kích vô hiệu, cau mày nói: "Cái này Thao Thiết chính là thượng cổ tứ hung một trong, tương truyền được thôn thiên phệ địa, thi triển đến cực điểm, thậm chí ngay cả chính nó đều có thể nuốt mất, không nghĩ tới quả là thế, liền ngay cả cái này khu khu âm sát khí chờ mặt trái khí tức ngưng kết thành Thao Thiết, vậy mà đều có hiệu quả như thế! Hiền đệ, người ta xem ra muốn gặp đôi đề ý, ngàn vạn không thể coi thường!"

Tiêu Dật gật đầu nói: "Không tệ, cái này Thao Thiết chỉ sợ không có đơn giản như vậy!"

Đúng lúc này, một đạo tiếng gầm gừ phản nộ vang lên: "Tiểu tử, các người đánh đủ chứ, hiện tại, cũng nên đến phiên bốn vương hoàn thù! Thôn thiên phệ địa, các người toàn diện đi chết đi cho ta!"

Chỉ nghe Thao Thiết lời còn chưa dứt, toàn bộ tàn hồn thân ảnh cái kia đã phóng đại đến cực hạn miệng lớn, trở nên càng khủng bố hơn dữ tợn, lập tức một cỗ kinh khủng hấp lực trống rỗng sinh ra, trực tiếp liền hướng về phía Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người chỗ đứng lập địa phương đánh tới.

Tiếng thét nổi lên bốn phía!

Lần này ở giữa, trong son động lập tức cát bay đá chạy, rất nhiều đồ vật không bị khống chế bay về phía Thao Thiết trong miệng lớn.

Mà Tiêu Dật nhiều năm khổ luyện trung bình tấn đứng như cọc gỗ chỉ công, thế mà căn bản là không có cách chống cự cỗ này khổng lồ hấp lực.

Giờ khắc này, cũng làm cho Thạch Mẫn trở tay không kịp, hấn nhiều năm khổ tu hạ bản công phu tại cái này hấp lực kinh người phía dưới, căn bản không có chút nào phản kháng chi địa, hạ bản cũng bắt đầu trở nên bất ổn, kinh hãi phía dưới, liền tranh thủ nội lực vận chuyển tới lớn nhất, cho dù dạng này, vẫn là thân bất do kỷ hướng về phía trước vạch tới, thậm chí tại mặt đất lòi ra một đầu thật dài vết cắt, lập tức trở nên tràn ngập nguy hiểm!

"Đại ca!" Tiêu Dật kinh hô!

"Hiện đệ, đừng quản ta, đi mau!" Thạch Mẫn tại Thao Thiết bản mệnh tuyệt học phía dưới không có lực phản kháng chút nào!

Tiêu Dật thấy thế, lập tức không nghĩ ngợi nhiều được, không tiếc thân thụ nội thương, cường tự vận khởi một ngưng nội khí, vận khí khinh công Thiên Phú, nhanh chóng chớp động lên thân thể liều mạng bắt lấy Thạch Mẫn, dùng sức hướng bên cạnh hất lên, lúc này mới khiến cho đối phương an toàn thoát ly hấp lực phạm vi.

"Hiện đệ!" Thạch Mẫn không nghĩ tới mình lại bị Tiêu Dật đưa ra Thao Thiết hấp lực phạm vi, lập tức lớn tiếng kinh hô lên. Bởi vì hắn minh bạch, trước đó Thao Thiết chỉ là đối phó hai người, hắn đều không chịu đựng nổi, hiện tại bên trong chiến trường, chỉ có Tiêu Dật một người, chỉ sợ tất cả áp lực toàn bộ đều tập trung vào Tiêu Dật trên thân, Tiêu Dật tình cảnh lập tức trở nên trở nên nguy hiểm.

Về phần ảo thanh ảo hồng hai con Thần thú, tựa như hoàn toàn không có đặt ở Thao Thiết trong mắt.

Chỉ một thoáng, chỉ gặp Tiêu Dật ọc xuất một ngưng trong lòng nhiệt huyết, phun ra về sau, lớn tiếng nói: "Thôn thiên phệ địa mà thôi, nghiệt súc chó có tùy tiện!"

Tiêu Dật giờ này khắc này không thể không toàn lực vận khởi Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, chống cự Thao Thiết chí cường hấp lực, cũng không lo được biết vì vậy mà hấp thu các loại chí âm chí tà hung thần vô cùng mặt trái khí tức!

Mà lúc này, theo Công Pháp vận chuyển, một cỗ cũng không yếu tại Thao Thiết ngập trời hấp lực bỗng nhiên từ Tiêu Dật trên thân sinh ra, chỉ một thoáng, đứng mũi chịu sào chính là dung nham trong sơn động vì số không nhiều linh khí, lập tức vì đó không còn, sau đó chính là các loại tàn ra chí âm chí tà hung sát chí khí, một mạch hướng Tiêu Dật thân thể trào lên mà đến.

Giờ khắc này, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết quyết đấu thôn thiên phệ địa thần thông, vậy mà chiến đến một cái lực lượng ngang nhau, bất phân cao thấp.

"Đây là?" Hai con Thần thú ảo thấy thế, cũng là trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới một cái khu khu nhân loại tiểu tử, lại có thể thi triển ra thượng cổ tứ đại thù linh bộ tộc một trong Thao Thiết bản mệnh tuyệt học, hơn nữa nhìn tình huống, còn bất phân cao thấp, hai con Thần thú ảo lập tức nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt lập tức biến ảo.

Về phần Thạch Mẫn, giờ phút này cũng là giật mình không thôi, hắn vốn cho là mình sau khi đột phá, thực lực so sánh Tiêu Dật cao hơn hai cái cảnh giới, ít nhất phải so sánh Tiêu Dật cường đại một hai phần.

Nhưng là, hắn mặc dù đã đầy đủ đánh giá cao Tiêu Dật, dù sao có thể xuất ra hoàn mỹ phẩm chất linh đan, đầy đủ nói rõ nó căn cứ vào bất phàm, cho tới giờ khắc này, hắn liền biết được mình vẫn là đánh giá thấp chính mình cái này hiện đệ.

Hắn phát hiện từ chính mình cái này hiện đệ từ khi mất tích nhiều năm, một khi trở về về sau, liền trở nên nổi bật bất phàm. Mà hắn, giống như vẫn không có thấy rõ chính mình cái này hiện đệ, thậm chí mỗi một lần đều có thể cho hắn kinh hi! Linh đan là như thế, giờ phút này đối chiến Thao Thiết cũng là như thế!

"Làm sao có thể?" Thao Thiết lúc này cũng không còn cách nào tỉnh táo, trắng diện lập tức trở nên khó bề phân biệt. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Buông tay hành động

Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, bộ này Công Pháp xác thực như kỳ danh, vô thượng bá đạo, có thể thôn phệ vạn vật, biến hoá để cho bản thân sử dụng, nó bao hàm thu nuốt hóa vận bốn chữ quyết, có thể nói là sắc bén vô cùng, lợi hại phi phàm!

Giờ khắc này, Tiêu Dật cùng Tấn Vân Không ra tay đánh nhau, tương hỗ công sát, dung nham trong sơn động, lập tức một phiến bụi đất tung bay, loạn thạch vẩy ra, sầm vùn thảm vụ.

Tiêu Dật ngay từ đầu còn có điều cô kị, mặc dù toàn lực vận chuyển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, nhưng là mỗi lần hấp thu các loại tà ác mặt trái khí tức về sau, còn không phải không bằng vào tự thân chí dương chí cương công phu áp chế, kiệt lực bảo trì thanh tỉnh, không bị tà khí ảnh hưởng, một thân thực lực chỉ phát huy không đến tám thành.

Mà Tấn Vân Không càng đánh hỏa khí càng lớn, không nghĩ tới một cái không chút nào thu hút nhân loại tiểu tử, vậy mà không biết từ chỗ nào tập được bản mệnh thần thông, khiến cho chiến cuộc giằng co không xong, Tấn Vân Không càng đánh tâm hỏa càng vượng, có thể nói là chiêu chiêu lăng lệ,

từng bước trí mạng

Hắn phát động dày đặc thế công, chỉ gặp lảng lệt tà khí tầng tầng bao phủ Tiêu Dật, mà Tiêu Dật thì là tâm tình ngưng trọng, cau mày, gấp chiêu phá chiêu, Thập Mạch Thần Kiếm cùng Như Lai Thần Chưởng giao thế công kích, chưởng ảnh tung bay, kiếm khí bay múa.

Giờ khắc này, sát khí tràn ngập đồng thời, chỉ nghe Thao Thiết hung thú Tấn Vân Không tàn hồn nghiêm nghị quát hỏi: "Tiểu tử, không có ta tộc truyền thừa, ngươi đến tột cùng là như thế nào tập được ta tộc bản mệnh tuyệt học?"

Tiêu Dật một bên thân ảnh tung bay, một bên không chút hoang mang chẳng thềm ngó tới địa đạo: "Hừ! Cô lậu quả văn hạng người, xem ở người cũng bị phong ấn phong choáng váng phân thượng, bản thiếu gia liền tốt tâm nói cho ngươi, kỳ thật cái này cũng không có gì lớn lao, chẳng qua là ta nhân tộc một bản võ công tuyệt học mà thôi, bản thiếu gia tu luyện thành công, tự nhiên là biết, ngươi đường đường tứ đại thủ lĩnh của bộ tộc, cũng không cần thiết ngạc nhiên à?"

Kỳ thật Tiêu Dật trong lòng phi thường rõ ràng, nếu không có Võ Hiệp Hệ Thống, chỉ sợ hắn cũng là không cách nào học biết cái này Thôn Thiên Phệ Địa Quyết!

"Làm sao có thể? Bốn vương tuyệt không tin tưởng, ta tộc bản mệnh tuyệt học vậy mà biết trở thành nhân loại các ngươi một loại tu luyện Kỹ Năng, dù là Thuận Hoàng tại thế, cái này đều là không chuyện có thể xảy ra, nhân loại làm sao có thể biết tu luyện thành công ta tộc bản mệnh tuyệt học đâu?" Thao Thiết tàn hồn Tấn Vân Không giờ phút này phi thường không bình tĩnh, cũng không bình tĩnh lại được.

"Hừ! Đừng bắt ngươi vô tri đang ngu muội vốn liếng, ngươi không được cũng không đại biểu tất cả mọi người không được, bằng không ta là làm sao tu luyện thành công? Bây giờ võ đạo hưng thịnh, này chờ bí tịch người người đều có thể tu luyện, huống chi nhân loại chúng ta thế nhưng là người người như rồng, bất kỳ một cái nào đi ra đều so sánh người Thao Thiết cường hãn rất nhiều, cho nên ngươi vẫn là chỗ nào mất mề lần đi đâu đi, muốn đi ra khuấy gió nổi mưa, bằng thực lực ngươi bây giờ còn chưa đủ tư cách!" Tiêu Dật cố ý nói ngoa địa điểm nói rằng.

"Không có khả năng, bốn vương tuyệt không tin tưởng đây là sự thực!" Tấn Vân Không bị Tiêu Dật nói đến khí tức đại loạn, thật vất vả ngưng tụ thân ảnh, khí tức lần nữa hỗn loạn lên.

"Sự thật thảng thủng biện! Không có gì đáng nói, nếu như ngay cả ta cái này Hậu Thiên cảnh giới Võ Giả đều không đối phó được, thì càng đừng nói so sánh ta còn lợi hại hơn Tiên Thiên Võ Vương cường giả, thậm chí còn có càng thêm lợi hại tông sư cường giả, Võ Đế Võ Hoàng cường giả. Cho nên, ngươi cũng đừng đi ra mất mặt xấu hổ, đến lúc đó miễn cho vô duyên vô cớ ném đi ngươi tứ hung da mặt!" Tiêu Dật tiếp tục thi triển lên lác lư Thần Công.

Giờ phút này hai con Thần thú ảo đã không đành lòng nhìn thẳng, nếu không phải giờ phút này không thể cười ra tiếng, chỉ sợ sớm đã cười trợn.

Về phần Thạch Mẫn còn kém che mắt, hẳn chỉ là an tĩnh nhìn xem Tiêu Dật tại nghiêm trang nói hươu nói vượn, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Dật lác lư người bản sự vẫn rất cao, không thấy được Tấn Vân Không lúc này liền bị Tiêu Dật lác lư đến sững sờ một chút sao, kém chút đều bị dao động què!

"Tuyệt không có khả năng này, tiểu tử, ngươi nghĩ lừa gạt bốn vương, không cửa! Bốn vương mặc kệ ngươi đến tột cùng là như thế nào tập được ta tộc bản mệnh tuyệt học, phạm là thăm dò ta tộc bản mệnh tuyệt học người, giết không tha, ngươi cái này tội không thể tha tiểu tử vẫn là cho bốn vương đi chết đi!" Tấn Vân Không lúc này chỉ có một cỗ suy nghĩ, cái kia chính là hủy diệt Tiêu Dật, phòng ngừa Thao Thiết nhất tộc tuyệt học tại Nhân Tộc truyền bá, liền thân hình tán loạn đều không để ý tới.

Giờ khắc này, dung nham trong huyết động, Thao Thiết tàn hồn gào thét, bởi vì tại cùng Tiêu Dật trong giằng co, nó chỉ có thể bị ép không ngừng mà thi triển bản mệnh tuyệt học, nhưng là nó vốn chỉ là các loại khí tức cường tự ngưng tụ mà thành, giờ phút này tựa như không có nước chi nguyên, cây không gốc rễ đồng dạng, lực lượng mỗi hơn sử dụng một phần, thân ảnh liền âm đạm một phần, đã từ từ tiếp cận tiêu tán bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Chỉ gặp Tấn Vân Không phun ra nuốt vào tốc độ dần dần tăng tốc, phun ra sát khí như là mũi tên, bay thẳng Tiêu Dật, sau đó, càng là tiếng rống liên tục, tiếng gió rít gào, tại gió mạnh quyền kích phía dưới, lại là mấy đạo vô hình kinh đạo hướng Tiêu Dật thân thể trảm tới!

Tiêu Dật hoảng hốt, lập tức liền tiếp đánh ra mấy đạo Như Lai Thần Chưởng, đồng thời thân thể cũng không ngừng chớp động, muốn né qua Thao Thiết phát ra hung sát chi khí!

Hắn hoành không na di, Lăng Không Hư Độ, liền tiếp mấy lần trần trọc, nào biết bốn phương tám hướng tất cả đều là các loại hung sát chi khí, tránh cũng không thể tránh phía dưới, trên dưới quanh người, đã toàn bộ bị các loại hung sát chi khí bao phủ lại.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Tiêu Dật cánh tay vùng khê, song chưởng lật múa, xuất liên tục mấy chưởng, từng đạo rộng rãi khí kinh liền đã tạt quyền mà xuất, cuối cùng là đánh tan một chút hung sát chi khí, nhưng vẫn là đến tột cùng còn chậm một bước, có một bộ phận hung sát chi khí khó lòng phòng bị phía dưới, thừa cơ tiến nhập Tiêu Dật thể nội.

Có đạo lý ngàn dặm con dê, bại tại tổ kiến, Tiêu Dật biết nếu là tiếp tục kéo dài, trong cơ thể mình sát khí càng để lâu càng nhiều, sớm tới biết bị Thao Thiết dẫn bạo, đau dài không bằng đau ngắn, cần quyết đoán mà không quyết đoán tất thụ nó loạn, giờ khắc này, Tiêu Dật bị dòn vào đường cùng phía dưới, lại cũng không lo được áp chế thể nội chí âm chí tà chi khí, lập tức bắt đầu đánh trả.

Chỉ gặp lúc này, Tiêu Dật quanh thân lập tức bộc phát ra một trận ngập trời nộ điểm, mang theo một loại bề ngỗ Thiên Hạ khí thế, bay thẳng Tấn Vân Không, Tấn Vân Không lúc này cũng là có khó khó nói, không nghĩ tới bởi vì chính mình thi triển bản mệnh tuyệt học, ngược lại phát động đối phương cường thế bắn ngược, ai có thể nghĩ đến, cuối cùng vậy mà biết rơi vào lúng túng như vậy tình trạng, khiến cho mình tiến thoái lưỡng nan.

Tấn Vân Không minh bạch mình trước mắt trạng thái muốn ngăn chặn đối phương, cũng không dễ dàng, thậm chí thành công khả năng cực kỳ bé nhỏ, căn bản cũng không khả năng thành công, mà lại theo thời gian trôi qua, hắn chỉ biết càng ngày càng yếu, cứ kéo dài tình huống như thế, cũng liền càng thêm không thể nào là Tiêu Dật đối thủ.

Nhìn qua Tiêu Dật đen kịt ánh mắt, một cỗ Sát Khí Trùng Thiên Tà Khí Lẫm Nhiên đáng sợ, Tấn Vân Không bắt đầu có chút hối hận, mình hảo hảo làm gì gấp gáp như vậy từ phong ấn phân ra một sợi tàn hồn, chạy đến trang bức, lần này tốt, làm hại cái này sợi tàn hồn khó giữ được, thậm chí khả năng liên lụy bị phong ấn bản thể thụ thương!

Ngay vào lúc này, chỉ gặp phiêu đảng tại dung nham sơn động ở giữa các loại âm tà chi khí, đột nhiên nhao nhao bạo động, hướng về Tiêu Dật thân thể chen chúc mà tới, mà giờ khắc này, thân thể của hắn phảng phất vờ rỗng giống như, đem tràn vào thân thể các loại sát khí hấp thu không còn một mảnh, thậm chí ngay cả Thao Thiết tàn hồn thân ảnh ngưng tụ các loại hung sát chi khí cũng không buông tha.

Theo Tiêu Dật buông tay buông chân tùy ý hành động, Tấn Vân Không lập tức trở nên thống khổ không chịu nổi, thân ảnh thời huyền thời diệt, dần dần trở nên cực độ không ổn định, cuối cùng khiến cho thân ảnh gần như tán loạn, buồn gào liên tục.

Bỗng nhiên, chỉ gặp Tiêu Dật thân hình chớp liên tục, cơ hồ trong nháy mắt liền vọt tới Tấn Vân Không tàn hồn trước mặt, nhấc chương chính là một kích, Tấn Vân Không không kịp nghĩ nhiều, hốt hoảng ở giữa ý niệm đầu tiên chính là quay người liền trốn, miễn cưỡng dịch ra thân hình về sau, tránh đi Tiêu Dật chương kinh.

"Chạy sao?"

Tiêu Dật hừ lạnh một tiếng, chỉ gặp hắn cánh tay vung lên, chương kinh gào thét mà qua, sớm phong tỏa ngăn cản Tấn Vân Không đường chạy trốn, mà lúc này, Tiêu Dật bàn tay hơi cong, lòng bàn tay bỗng nhiên phát ra một cỗ tuyệt cường hấp lực.

Tấn Vân Không thoáng chốc tuyệt vọng, chỉ có thể trở mắt nhìn mình thân ảnh thân bất do kỷ hướng Tiêu Dật tới gần!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Tiêu diệt tàn hồn

Giờ khắc này, dung nham trong huyết động, Tấn Vân Không thân ảnh rút cuộc ngăn cản không nổi Tiêu Dật Thôn Thiên Phệ Địa Quyết toàn lực hành động sau kinh khủng hấp lực, theo thân ảnh dần dần tới gần Tiêu Dật, Tấn Vân Không một mặt thất kinh, vạn phần hoảng sợ.

Giờ khắc này, Tấn Vân Không thân ảnh mỗi tiếp cận Tiêu Dật một phần, trên thân ngưng tụ sát khí liền thiếu một phần, cái kia các loại âm tà chi khí ngưng tụ thân hình liền âm đậm một phần, mà theo dần dần tới gần, cũng tiêu tán đến càng lúc càng nhanh, dần dần ở vào bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Giờ khắc này, Tấn Vân Không tàn hồn đang sợ hãi địa điểm gào rít, ngay tại tiếp cận Tiêu Dật trước người ba thước chỗ lúc, chỉ gặp Tiêu Dật hai tay hừ không một nắm, bị hấp lực trời buộc chặt Thao Thiết tàn hồn lập tức sụp đổ, phát ra một đạo cực kỳ bi thảm tê mình thanh về sau, toàn bộ tàn hồn ngưng tụ thân ảnh rút cuộc không chế không nổi, chỉ nghe phịch một tiếng, hóa thành vô số hung sát chi khí nổ tung, tà khí bốn phía.

"A! Nhân tộc tiểu tử, bốn vương nhớ kỹ ngươi khí tức, ngươi cho bốn vương chờ lấy, hắn Nhật Bản Vương một khi phá phong mà xuất, liền muốn ngươi lên trời không đường, xuống đất không cửa, sống không bằng chết! A! Bốn vương cho dù chết cũng sẽ không để ngươi tốt hơn!"

Thao Thiết tàn hồn cuối cùng hóa thành một trận không cam lòng tiếng kêu, quanh quẩn tại cái này dung nham trong sơn động.

Thoáng chốc, một sợi khói xanh tan theo gió, hóa thành vô số tơ mỏng, cuối cùng từng cái bị Tiêu Dật Thôn Thiên Phệ Địa Quyết cho dẫn dắt tới, toàn bộ tràn vào Tiêu Dật trong thân thể!

Lập tức, Tiêu Dật thân thể chấn động, sau đó tựa hồ là hoàn toàn lâm vào yên lặng bên trong, bên trong thân thể, theo Thôn Thiên Phệ Địa Quyết hoàn toàn hấp thu cái kia một sợi Thao Thiết tàn hồn nổ tung khói xanh về sau, Tiêu Dật bỗng nhiên kinh hi, hai mắt đột nhiên vừa mở, phát ra một vệt thần quang, chợt lóe lên.

Tiêu Dật không nghĩ tới cái này Thôn Thiên Phệ Địa Quyết lại còn có như thế chỗ tốt, lại có thể nuốt Phệ Linh hồn, vì thế hắn càng là hấp thu cái kia một sợi khói xanh phía trên chỗ bao hàm Thao Thiết tàn hồn một tia ký ức, mặc dù cái này một tia tàn hồn chỗ còn sót lại ký ức không nhiều, nhưng là hoàn toàn bao hàm một bộ phận Thao Thiết thôn thiên phệ địa bộ phận kinh nghiệm thực chiến cùng vận dụng thủ đoạn, Tiêu Dật lập tức như là thể hồ quán đỉnh kiêu, đối Thôn Thiên Phệ Địa Quyết nắm giữ tiến thêm một tầng.

Tiêu Dật không khỏi cao giọng cười một tiếng, lập tức hắn liền thu hoạch được to lớn như vậy chỗ tốt, có thể nói là chuyến đi này không tệ!

"Vậy mà thật diệt Tán Vân Không tàn hồn?"

Ảo thanh ảo hồng hai con Thần thú lúc đầu nhìn thấy Tiêu Dật cùng Tán Vân Không giằng co không xong liền có chút không dám tin, cho tới giờ khắc này cái kia tàn hồn tan thành mây khói mới hiểu được đây là sự thực.

Bọn chúng vừa nghĩ tới Tán Vân Không chinh chiến thiên ngoại thiên uy thế, làm bốn bộ đại bộ phận thủ lĩnh một trong, hung uy ngập trời, dù chỉ là một sợi tàn hồn, cũng không phải bọn chúng có thể phản kháng, cho dù bọn chúng không phải chiến đấu loại hình dị thú, nhưng là lại bị trước mắt một cái nhân loại thiếu niên giải quyết, càng làm nó hơn nhóm chấn kinh đến là cái này nhân loại thiếu niên lại còn biết thi triển Tán Vân Không bản mệnh tuyệt học -- thôn thiên phệ địa!

Cái này hoàn toàn lật đổ hai con Thần thú ảo với cái thế giới này nhận biết, mặc dù theo thế giới quy tắc chỉ lực cái biến, bọn chúng những này viễn cổ dị thú lực lượng đại bộ phận đều bị hạn chế lên, nhưng là, giờ phút này, thiếu niên ở trước mắt, vẫn là trăm ngàn năm qua, cái thứ nhất vượt qua bọn chúng nhận biết phạm vi, không phải bọn chúng theo không kịp thời đại, cũng không phải cái này xã biết biến hóa quá nhanh, mà là trước mặt thiếu niên này đơn giản làm cho người rất không thể tưởng tượng nổi, cho dù là Vũ Hoàng Tự Văn Mệnh tuổi nhỏ thời điểm cũng không bằng này a?

Không, Vũ Hoàng Tự Văn Mệnh tuổi nhỏ thời điểm còn xa không có biến thái như vậy, Tán Vân Không bản mệnh tuyệt học a, Thao Thiết nhất tộc tuyệt thế thần thông, thời đại thượng cổ, khiến vạn tộc bao nhiêu thiên kiều âm đạm phai mờ, khiến bao nhiêu ngày bên ngoài chỉ đích vườn cỏ liền giết, hồn đoạn thiên ngoại thiên.

Cái này chính là hấn Thần thú ảo thanh tại một thế này lựa chọn chủ nhân -- Tiêu Dật!

Hai con Thần thú ảo liếc nhau, đặc biệt là có quan hùng ảo ảo thanh càng là kích động không thôi, thời gặp Thiên Hạ đem nghiêng, vạn tộc gác giáo sáng đời, Thương Khung Đại Lục phong hỏa nổi lên bốn phía, các tộc đấu tranh nướm nướp tương hổ đấu đá, khiến Trung Nguyên Cửu Châu cửu đỉnh khí vận không đủ, thiên ngoại thiên cửu đỉnh phong ma đại trận trần cơ bất ổn, nguy cơ sớm tới. . .

Tiêu Dật hoành không xuất thế, lập tức để hai con dị thú kích động không thôi, hướng chỉ từ xưa Vương Phách tranh chấp, không nghĩ tới chính là bọn chúng nhận định chủ nhân, hai vị người thiếu niên quan hệ vậy mà như thế thân mật, chẳng lẽ thiên ý?

Mà thiếu niên ở trước mắt chẳng lẽ thiên mệnh Vương Giả? Có câu nói là nhân dĩ quần phân, vật hợp theo loài, Tiêu Dật đã ưu tú như vậy, làm Tiêu Dật đại ca, Thạch Mẫn biết kém a?

Thư ảo ảo hồng càng là đảo mắt nhìn về phía Thạch Mẫn, cùng đài nàng tuyển định cái này trời sinh bá giả lại có gì chỗ hơn người?

"Hiện đệ, ngươi không việc gì không?" Thạch Mẫn giờ phút này lo lắng mà hỏi thăm. Hấn mặc dù biết Tiêu Dật chiến thắng cái kia Thao Thiết tàn hồn, nhưng là trong đó hung hiểm chỗ, loại kia tính mệnh không bị mình nắm chắc cảm giác vô lực, hấn vừa nghĩ tới chính là sợ không thôi.

Tiêu Dật giờ phút này kỳ thật cũng không dễ chịu, mặc dù hấn chiến thắng Thao Thiết tàn hồn, nhưng là bởi vì buông ra trời buộc, tùy ý thi triển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết nguyên nhân, tại cái này dung nham trong sơn động hấp thu các loại chí âm chí tà mặt trái khí tức quá nhiều, đặc biệt là Thao Thiết tàn hồn trên thân ngưng tụ càng thêm hung lịch khí tức cũng toàn bộ bị hấn thu nạp.

Nếu như nói dung nham trong sơn động phiêu tán hung sát chí khí là sơ cấp, hấn còn có thể miễn cưỡng áp chế được, như vậy Thao Thiết tàn hồn ngưng tụ hung sát chí khí chỉ ít cao hơn mấy cái Đẳng Cấp, mà lại cũng càng thêm nồng đậm, Tiêu Dật giờ phút này mặc dù khí thế trên người càng ngày càng mạnh, nhưng là trong mắt lệ khí cũng càng ngày càng thịnh.

Nếu không phải Thôn Thiên Phệ Địa Quyết bản thân có có được đi vu tòn tinh công năng, mà vừa rồi hấp thu Thao Thiết tàn hồn một tia kinh nghiệm, trời sinh liền áp chế những này âm tà khí tức, chỉ sợ dần dà, liền biết có nhập ma cuồng bạo xu thế, cho dù là dạng này, Tiêu Dật nhiều lần đều kém chút nhìn không được bạo tẩu.

Cũng may trước mắt xem ra, hết thảy còn có thể áp chế, bất quá như không thể kịp thời giải quyết, chỉ sợ là hậu hoạn vô tận, mà Tán Vân Không cũng không nghĩ ra hấn thôn thiên phệ địa kinh nghiệm có thể trợ giúp Tiêu Dật ngăn chặn những này chí âm chí tà hung sát chí khí, lúc đầu làm hấn chuẩn bị ở sau, hấn dự định chỉ từ cũng không cho Tiêu Dật tốt hơn nguyện vọng lập tức thất bại.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, Thao Thiết tuy là tứ hung một trong, nhưng là nếu không có thủ đoạn đặc thù, chỉ sợ cũng không chế không nổi những này hung sát chí khí, có lẽ này bản mệnh thần thông chỉ là trong đó một loại.

Cho nên Tiêu Dật ra về không việc gì, cười mở miệng nói: "Đại ca, yên tâm đi, tiểu đệ không việc gì, có câu nói là Đứng là trong họa có phúc, trong phúc có họa. Tiểu đệ lần này có thể nói là nhân họa đắc phúc!"

"Như vậy cũng tốt, như thế, vì huynh cũng yên tâm nhiều, nếu không vì huynh chỉ sợ là lương tâm khó có thể bình an!" Thạch Mẫn vừa nghĩ tới thời khắc mấu chốt, Tiêu Dật không để ý người an nguy, cũng không khỏi một trận cảm động.

"Đại ca không cần như thế, hấn Tán Vân Không không nghĩ tới tiểu đệ vừa lúc cũng biết hấn thần thông, căn bản không sợ cái kia hấp lực, mà hấn chỉ là một sợi tàn hồn, không vốn chi nguyên, nồng cuồng thi triển thôn thiên phệ địa, chỉ biết càng ngày càng yếu, cuối cùng càng là tự rước lấy nhục, tiểu đệ không có sợ hãi, vững như Thái Sơn, tất nhiên là không sợ!" Tiêu Dật giải thích nói.

"Dù vậy, hiện đệ về sau cũng chớ như thế, thật có nguy hiểm gì, cùng lắm thì vì huynh cùng người cùng nhau đối mặt! Nếu không người nếu là có cái một phần vận, vì huynh như thế nào hướng bá mẫu bàn giao? Một phần vận Tiêu bá phụ trở về, vì huynh chẳng phải là hết đường chối cãi, muôn lần chết

không chuộc? Năm đó Tiêu bá phụ trước khi đi thời khắc, vì huynh thế nhưng là chỉ thiên thế, không cho người nhận bất kỳ thương tổn gì, mặc dù là huynh làm được không phải rất tốt, nhưng là dự tính ban đầu không thay đổi, tâm ta vẫn như cũ, cho dù hiện đệ bây giờ so với vi huynh chỉ mạnh không yếu!" Thạch Mẫn trịnh trọng kỳ sự nói rằng.

"Đại ca!"

Tiêu Dật nghe vậy về sau trong lòng không khỏi ảm áp, không khỏi nhớ tới năm đó Thạch Mẫn không chút nào ghét bỏ mình củi mục Căn Cốt, lôi kéo mình dưới ánh trăng đối ẩm cái kia trên quý Bách Quả Nhưông, từng li từng tí, xông lên đầu, búi ngủi mãi thôi.

Mà đã từng mình linh hồn chưa thuộc thức tỉnh, chỉ có một tia tàn hồn phụ thân, chỉ có thể băng vào bản năng làm việc, nhận hết bạch nhãn, cũng chỉ có chút ít không có mấy mấy người còn đem mình làm thường nhân đối đãi, chưa hề ghét bỏ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Thiên Khí tru tà

Lúc này, dung nham trong sơn động, chỉ nghe Thạch Mẫn trích địa hữu thanh địa điểm nói rằng: "Hiện đệ, huynh đệ chúng ta hai người mặc dù chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, nhưng càng hần là muốn có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, lần sau tuyệt đối đừng lại một thân một mình đối mặt nguy hiểm!"

Tiêu Dật sau khi nghe kích động nói: "Tốt có đại ca như thế, phương không - phụ, huynh đệ chúng ta một lòng, không rời không tiêu tan, cõi mở, đồng sinh cộng tử!"

"Không tệ! Đây mới là hảo huynh đệ của ta, huynh đệ chúng ta đồng lòng, kỳ lợi đoạn kim! Phía trước dù có ngàn khó vạn hiểm, ta cũng nghĩa vô phản cố!" Thạch Mẫn lúc này mới hài lòng gật gật đầu.

Ngay vào lúc này, một trận đất rung núi chuyển, dung nham hang động lần nữa lắc lư lên, chỉ nghe thấy từng đợt phẫn nộ mà gào thét thanh âm như có như không truyền ra.

Oanh! Oanh! Oanh!

"Không tốt, Tẩn Vân Không đang trùng kích Vũ Hoàng phong ấn!" Hai con Thần thú ảo lập tức trăm miệng một lời địa điểm truyền ra kinh hô thanh âm!

"Cái gì? Chẳng lẽ hần còn muốn xông phá phong ấn, khiến cho chân thân xuất thế không thành?" Tiêu Dật gấp ảo thanh ảo hồng hai Thần thú đáng vẻ như lâm đại địch, lập tức như vậy.

"Không tệ! Phong ấn có biến, hai vị tiểu huynh đệ vẫn là mau mau rời đi nơi đây, lưu lại chờ hữu dụng chỉ thân mưu đồ sử dụng sau này, nơi này có hai vợ chồng chúng ta Trần Thủ liên có thể!"

Lời còn chưa dứt, chỉ gặp ảo thanh ảo hồng liền nhanh chóng hướng tể đàn chạy tới, mà có quan hùng ảo ảo thanh một bên chạy còn một bên lo lắng vạn phần nhắc nhở Tiêu Dật hai người, đồng thời còn đang không ngừng mà thúc giục bọn hần rời đi nơi đây, sợ bọn họ đã chậm một khắc liền biết gặp nguy hiểm bộ đáng!

"Không được! Đã các người vợ chồng dẫn huynh đệ chúng ta đến đây, liền phải cho chúng ta một lời giải thích, không giải thích rõ ràng chúng ta là sẽ không rời đi!" Tiêu Dật có ý nói rằng, giảng đạo lý, nếu như không biết cũng được, nhưng vừa biết, tình huống nguy cấp như vậy, hần làm sao có thể một mình chạy trốn đâu?

Hướng chỉ Tiêu Dật cũng là có tư tâm, một phần vạn cái kia Thao Thiết chân thân thật muốn lao ra đến về sau, mặc dù đứng mũi chịu sào chưa hần là chính hần, nhưng là cuối cùng Tiêu Dật cũng chưa chắc có thể chạy trốn được, vừa dù sao đi nữa đều tránh không xong, Tiêu Dật dứt khoát lưu lại tương trợ hai thú một chút sức lực, bởi vì cái gọi là mất bò mới lo làm chuồng, còn chưa vì muộn, nói không chừng còn có thể cứu vãn một phen!

"Không tệ! Huynh đệ của ta hai người cũng không phải hạng người ham sống sợ chết, nhập gia tùy tục, dạng này làm cho không mình bạch thật không mình bạch liền chạy chạy, không phải chúng ta phong cách hành sự, sự tình vừa phát sinh, chúng ta liền cần làm cho rõ rõ ràng ràng rõ ràng, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Các người vẫn là cùng hai huynh đệ ta giải thích rõ ràng rồi nói sau!" Thạch Mẫn nghe vậy mà biết nhĩ ý, lúc này cũng không thoái lui chút nào.

Hai người sau khi nói xong, đều không chút do dự nhảy lên một cái, riêng phần mình vận khởi khinh thân Công Pháp, hướng tể đàn phương hướng thả người nhảy tới, thậm chí là phát sau mà đến trước, vượt qua hai con Thần thú thân ảnh.

Lúc này ảo thanh ảo hồng thấy thế, lập tức một mặt không thể làm gì đáng vẽ, cứ như vậy, hai người hai thú cất bước dọc theo tể đàn phía dưới vì số không nhiều mấy cấp bậc thang, từng bước mà lên, trong khoảnh khắc, liền tới đến tể đàn trước đó.

Tiêu Dật hai người hướng tể đàn bên trong lỗ khám nhìn lại, lập tức phát hiện một kiện trường mâu hình dạng vũ khí, bình yên địa điểm ngủ say ở tại lỗ khám bên trong, nhưng là loại vũ khí này cùng phổ thông trường mâu lại hơi có khác biệt, lại là hai đầu thi lưỡi đao song nhận mâu.

Mâu bản thân chỉ ở một đầu thiết lưỡi đao, một đầu khác chứa dùng cho trụ sở đối.

Trường mâu bình thường nhất cách dùng, chính là lấy hai tay phân biệt nắm nắm mâu chuôi phần đuôi cùng trung đoạn, đồng loạt phát lực, mâu lưỡi đao đã có thể hữu hiệu ám sát địch nhân.

Mà cái tể đàn này bên trong trường mâu lại là hai đầu đều có lợi lưỡi đao, loại này Song Đầu đều sắp đặt mâu lưỡi đao, biết để người sử dụng khó mà thao tác, thậm chí có sát thương phe mình phong hiểm, cho nên loại vũ khí này cực kỳ hiếm thấy.

Nhưng nếu như có thể đồng thời thao tác mâu hai đầu phân biệt công kích địch nhân, biết cực đại đề cao tác chiến hiệu suất.

Chỉ gặp mâu lưỡi đao hàn khí bức người, xem xét liên tri kỳ vô cùng sắc bén, mà trường mâu ở giữa có một chữ cổ triện thể, mơ hồ có thể thấy được một đạo u ám lưu quang tại cái này cổ triện "Tru tà" hai chữ phía trên chợt lóe lên rồi biến mất.

Mà này tru tà song nhận mâu hai đầu, đều có một đạo kim sắc phù chú, phù chú phía trên viết không biết tên nòng nọc văn, chỉ là chẳng biết lúc nào, phù chú có thể là bởi vì tuế nguyệt trôi qua, đã dần dần có rất nhiều vỡ vụn vết tích, thậm chí Tru Tà Mâu một mặt một đạo phù văn đã đứt gãy một mảng lớn, nhưng gặp từng tia từng tia hắc khí từ cái này kim sắc phù văn đứt gãy chỗ chỗ tỏa khắp mà xuất.

"Lại là Thiên Khí tru tà!" Thạch Mẫn thấy thế sau lập tức kinh hãi.

"Cái gì? Đại ca ngươi biết cái này vũ khí?" Tiêu Dật ngạc nhiên hỏi.

"Không tệ, tuy nhiên đại ca hiện tại sử dụng chính là câu kích, nhưng là đại ca trong suy nghĩ muốn lấy được nhất vẫn là cái này Tru Tà Mâu, vì huynh đã từng phái người tìm kiếm, nhưng là một mực không có kết quả, về sau đã từng dựa theo Tru Tà Mâu dáng vẻ chế tạo qua một kiện song nhận mâu, nhưng là phảng phất làm sao so được với cái này chính phẩm một phần vạn đâu? Bởi vì cái gọi là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, tự nhiên chui tới cửa." Thạch Mẫn ánh mắt lộ ra ánh sáng nóng bỏng mang nói rằng.

"A?" Tiêu Dật lập tức tò mò!

"Cái này Tru Tà Mâu mặc dù vẹn vẹn Nhất Tinh Thiên Khí, nhưng là đang vì huynh trong suy nghĩ, cho dù là Trung Nguyên bát đại trong đế quốc danh xưng Cửu Tinh Thiên Khí trấn quốc Thần khí cũng không kịp nó một phần vạn."

Thạch Mẫn tiếp theo nói rằng:

"Trọng yếu nhất chính là vì huynh khi còn bé đạt được một phen kỳ ngộ, vì huynh lúc trước lấy được là một bộ Công Pháp, mà cái này Công Pháp bên trong, Chấn Thiên Mâu Pháp chiêu thức chính là bởi vì Tru Tà Mâu mà sinh."

"Cái gì? Lại có cái này chờ trùng hợp sự tình?" Tiêu Dật nghe vậy như rụng mảy, đây cũng quá đúng dịp a?

"Không tệ, cái này Chấn Thiên Mâu Pháp chiêu thức mặc dù chỉ có chấn thiên chín đòn, nhưng là coi là huynh trước mắt công lực cũng chỉ có thể sử xuất trong đó trước ba kích, nếu là cưỡng ép thi triển thứ tư kích, đan điền liền biết bị hao tổn."

Thạch Mẫn kích động nói đến đây, tiếng nói càng kiêu ngạo hơn nói:

"Mà lại mấu chốt nhất chính là vì huynh lấy được chấn thiên quyết chỉ là nửa bộ phận trên Công Pháp, mà nửa phần dưới theo vì huynh lấy được Công Pháp bên trong lời nói, nó nửa bộ sau Công Pháp liền giấu ở cái này Tru Tà Mâu bên trong, mà nguyên bộ Công Pháp nhưng là chân chính Thiên cấp hạ đẳng Công Pháp, uy lực của nó, đuổi sát Thiên cấp thượng đẳng Công Pháp, so sánh ngày đó cấp trung đẳng Công Pháp chỉ mạnh không yếu!"

"Lại còn có loại tình huống này?" Tiêu Dật kinh hãi, dù loại này tư nhuận quý tích có vẻ như cũng quá trùng hợp a? Đơn giản chính là một vòng bộ một vòng...

"Không tệ, không phải ngươi cho rằng đại ca bằng vào cái gì tung hoành sa trường? Còn không phải là bởi vì tuổi nhỏ thời điểm một phen gặp gỡ! Cho nên cái này Công Pháp đối đại ca tầm quan trọng, không cần nói cũng biết." Thạch Mẫn trong lòng minh bạch, mình những năm này công tích nguyên nhân lớn nhất vẫn là bởi vì cái kia bộ Công Pháp, nếu là có thể đạt được phần dưới phần Công Pháp, chỉ sợ Tiên Thiên đều có thể.

Thạch Mẫn mặc dù trước mắt công lực đến điểm tới hạn, nhưng là làm sao đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới, hần một mực kunai đầu mối, bây giờ nếu là có nửa bộ sau Công Pháp nói rõ chỉ dẫn, chỉ sợ Tiên Thiên cảnh giới chỉ là nước chảy thành sông! Như thế như vậy, Thạch Mẫn làm sao có thể không kích động?

Mà lúc này, Tiêu Dật mang theo ánh mắt nghi hoặc ảo thanh ảo hồng nhìn lại, tựa như đang đợi giải thích của bọn hắn. Bởi vì hần trong lòng có một cỗ nghi vấn, hần từ đầu đến cuối cảm giác chuyện này không tầm thường, trong đó khẳng định có một ít không muốn người biết liên quan.

Mà Thạch Mẫn lúc này gặp đến Tiêu Dật phản ứng dị thường, lập tức cũng tỉnh ngộ lại, đúng vậy a, cũng quá đúng dịp sao? Thiên Hạ thật có như thế trùng hợp sự tình sao?

Bởi vì cái gọi là sự tình xuất khác thường tất có yêu, trong này nếu như nói không có cái gì chuyện ẩn ở bên trong, đánh chết hán cũng không tin!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Vũ Hoàng phong ấn

Áo Thanh Áo Hồng nhìn thấy Tiêu Dật hai người ánh mắt nghi hoặc, biết lúc này không giải thích một chút, là không nói được.

Chỉ nghe Áo Thanh có chút bất đắc dĩ nói rằng: "Ai! Kế hoạch chung quy là không đuổi kịp biến hóa, chuyện cho tới bây giờ, xem ra không nói là không được, kỳ thật hai vợ chồng chúng ta đã đánh đay lòng tán đồng hai vị tiểu huynh đệ, lúc đầu sớm tối cũng sẽ nhận hai vị tiểu huynh đệ vì tiểu chủ nhân, vừa sớm tối đều muốn nói cho các người, dứt khoát hôm nay ta liền trực tiếp cùng các người nói rõ a!"

Áo Thanh nhìn một chút Thạch Mẫn, nói rằng: "Thạch Mẫn tiểu huynh đệ kỳ ngộ, kỳ thật chính là hai vợ chồng chúng ta an bài!"

"Cái gì?" Thạch Mẫn lập tức vì thế mà kinh ngạc!

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, ta đã nói rồi, Thiên Hạ nào có trùng hợp như thế sự tình!" Tiêu Dật một bộ quả là thế bộ dáng, bất quá trong đó còn có một ít chuyện không phải rất rõ ràng, cho nên kiên nhẫn chờ đợi Áo Thanh giải thích.

Áo Thanh nhìn một chút Tru Tà Mâu một chút, phát hiện nó tạm thời không có bao nhiêu biến hóa về sau, liền tiếp tục nói rằng: "Bây giờ chuyện quá khẩn cấp, ta liền nói ngắn gọn, người chỉ cần minh bạch ta hai vợ chồng làm đây hết thấy đều không có ý xấu. Lại nói đây hết thấy còn phải từ đầu nguồn nói lên. . ."

"Năm đó bởi vì Vũ Hoàng mới bước lên vạn tộc chung chủ Đế Hoàng chi vị, khi đó, Vũ Hoàng thực lực còn thấp, một thân thực lực cũng không đến Đại Thành, cho nên Tấn Vân Không nghe tin về sau, chờ đến thiên ngoại thiên Thiên môn lớn thời cơ mở, liền vội vàng từ thiên ngoại thiên phản về Thương Khung Đại Lục, về sau liền cùng Vũ Hoàng phát sinh xung đột. "

"Mặc dù chúng ta không biết năm đó Tấn Vân Không cùng Vũ Hoàng ở giữa đến tột cùng phát sinh loại nào xung đột, nhưng là, nó kết quả chính là chờ đến Thuần Hoàng ngênh chiến thiên ngoại thiên về sau, nhất thời không cách nào trở về Thương Khung Đại Lục thời khắc, Trung Nguyên náo động liền bắt đầu, Tấn Vân Không liền liên hợp cái khác tam đại bộ tộc phản loạn, cuối cùng thậm chí họa loạn Cửu Châu. "

"Tứ hung liên thủ kết trận, hung uy ngập trời, mới đầu Vũ Hoàng không địch lại Tấn Vân Không chờ tứ hung, liên tục bại lui. Bởi vì tứ hung từng bị Thuần Hoàng sử dụng tứ tượng Thần khí trực xuất tới tứ cực chi địa, cho nên tứ tượng Thần khí trình độ nhất định khắc chế tứ hung. Về sau, Vũ Hoàng dưới sự bất đắc dĩ, mượn nhờ tứ tượng Thần khí, phát động trực xuất chi lực, rốt cục phá vỡ tứ hung đại trận, lại một lần nữa trực xuất tứ hung, về sau chính là đi cái kia tiêu diệt từng bộ phận sự tình. "

"Về sau sự tình liền đơn giản, tứ hung lần nữa bị trực xuất tới tứ cực chi địa phía sau liền bị tại tứ cực chi địa, sớm đã mai phục đã lâu các tộc chiến sĩ, trong trong ngoài ngoài từ trên xuống dưới đoàn đoàn bao vây. "

"Mà lúc trước tứ đại bộ tộc bên trong rất nhiều dị thú đối tứ hung hành vi rất có ngôn từ, cho nên không muốn đi cái kia người thân đau đớn kẻ thù sung sướng sự tình, cho nên một chút dị thú sớm đã nhao nhao rời đi, không còn tiếp tục trợ Trự vi ngược, mà hai vợ chồng chúng ta chỉ là trong đó không có ý nghĩa tâm thường nhất một viên. "

"Lại nói Tấn Vân Không chính là bị trực xuất tới cái này Nam Hoang chi địa, tiếp đó, Tấn Vân Không trong cơn giận dữ, liền ở chỗ này tiến hành một trận khoáng thế đại chiến, mà Tấn Vân Không cuối cùng càng là thi triển bản mệnh tuyệt học, địch ta không phân, chỉ từ cái này tế đàn chung quanh thi cốt từng đồng, Sát Khí Trùng Thiên. "

"Cũng may Vũ Hoàng cuối cùng mượn nhờ tứ tượng Thần khí chiến thắng Tấn Vân Không, cho dù dạng này, Vũ Hoàng nề tình Tấn Vân Không quá khứ công tích, đối Thương Khung Đại Lục công lao quá lớn phân thượng, chỉ là đem hán phong ấn tại đây, để hán hảo hảo tỉnh lại, ba tính bản thân!"

"Kỳ thật, cái kia phong ấn cũng là một loại bảo hộ biện pháp, dù sao lúc trước hi vọng giết chết tứ hung vạn tộc thành viên rất rất nhiều, lúc trước tứ hung làm hại Thiên Hạ, đắc tội rất rất nhiều chủng tộc, Vũ Hoàng vì không muốn chém giết có công người, ra cái kia vạn cổ tiền lệ, cũng vì không cho hậu nhân Hân Tâm, đành phải phong ấn tứ hung, cũng là cho Thiên Hạ vạn tộc một cái công đạo!"

"Vì thế, Vũ Hoàng liền ở chỗ này ngay tại chỗ lấy tài liệu, thiết lập tế đàn, càng là sử dụng Nhất Tinh Thiên Khí Tru Tà Mâu là trận nhãn, ai biết Tấn Vân

Không chẳng những không nghĩ mình qua, ngược lại oán niệm vô tận, không cam tâm bị phong ấn, mưu toan lần nữa xuất thế quấy Phong Vân!"

Áo Thanh bỗng nhiên thở ra một hơi, tiếp tục nói rằng: "Vũ Hoàng tại truyền ra Đế Hoàng chi vị, nghênh chiến thiên ngoại thiên trước đó, phát hiện loại này manh mối về sau, vì đề phòng ngoài ý muốn, vì sợ tứ hung phá phong mà xuất, tiếp tục làm hại Thiên Hạ, Vũ Hoàng cố ý thỉnh cầu ta hai vợ chồng trông coi cái này Thao Thiết phong ấn chi địa, càng là hiểu chi lấy lý lấy tình động, cuối cùng ta hai vợ chồng phụng Vũ Hoàng chi mệnh, trông coi Thao Thiết!"

"Bởi vì Vũ Hoàng lúc trước cân nhắc đến chủng hoàng nghênh chiến thiên ngoại thiên, Thiên môn đại quan về sau, không cách nào từ trong ra ngoài mở ra, chỉ có thể từ ngoài vào trong mở ra, lúc trước thiết kế như vậy, cũng là vì đề phòng một phần vạn, Thiên môn làm Thương Khung Đại Lục cuối cùng một đạo bình chương. Nhưng là căn cứ vào đây, nếu là hậu nhân vô năng, chỉ sợ là không cách nào lại lần ra Khải Thiên Môn, cho nên Vũ Hoàng suy nghĩ một cái gia cố phong ấn biện pháp. "

"Cái này gia cố phong ấn biện pháp chính là lấy Vũ Hoàng tự thân tinh huyết làm dẫn, sau đó, mỗi quá ngàn năm dù sao đi nữa, chỉ cần hậu nhân tiếp tục sử dụng tùy ý Vương Giả bản nguyên chi tinh khí hoặc là bá giả bản nguyên chi huyết, liền có thể tiếp tục gia cố tứ hung phong ấn. Mà tứ hung lại lấy Thao Thiết cầm đầu, cho nên Thao Thiết phong ấn là quan trọng nhất!"

"Mà hai vợ chồng chúng ta bản mệnh Thiên Phú, vừa lúc chính là cảm ứng Vương Phách hai đạo mệnh cách người vị trí, mặc dù không phải hết sức chính xác, nhưng là ít nhất cũng có thể xác định ba phần, có câu nói là ba phần thiên quyết định, bảy phần dựa vào dốc sức làm, từ xưa đến nay, không ngoài như vậy. "

"Cho nên, một khi phong ấn có chỗ dị động, chúng ta liền cần xuất thế tìm kiếm khả năng có được Vương Phách mệnh cách người, tới nơi đây gia cố phong ấn, nhưng là, có được cái này hai đạo mệnh cách người há lại phạm nhân? Há sẽ mặc cho người định đoạt?"

"Nếu là người kia vì chính còn tốt, hai vợ chồng chúng ta có thể hiểu chi lấy lý lấy tình động, nếu là vì tà, chỉ sợ mặc ta hai vợ chồng nói toạc trời cũng không được việc, cho nên tại cái này hai đạo mệnh cách người lúc còn rất nhỏ, hai vợ chồng chúng ta liền sẽ âm thầm cho nó nhất định trợ giúp, về phần có thể hay không thu hoạch được, vậy liền xem bản thân hần gặp gỡ, như dạng này còn không thể thu hoạch được, đó chỉ có thể nói, người kia không phải thiên tuyển người!"

"Mà lúc trước, cũng chỉ có Thạch Mẫn tiểu huynh đệ phát động gặp gỡ, thỏa mãn điều kiện này, cho nên hai vợ chồng chúng ta mới sẽ nhận định Thạch Mẫn tiểu huynh đệ là thiên mệnh bá giả, về phần Tiêu Dật tiểu huynh đệ, thì là hoàn toàn để là ta hai vợ chồng lau mắt mà nhìn, tại hoàn toàn không có phát động ta hai vợ chồng an bài kỳ ngộ tình huống dưới, vậy mà độc lập trưởng thành đến loại tình trạng này, quả thực là không thể tưởng tượng!"

Áo Thanh nói đến đây, lần nữa dùng cái kia tràn ngập ánh mắt không thể tin từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Dật một lần.

"Các ngươi an bài kỳ ngộ, chỉ sợ đã là cơ hội cũng là ôn nhu trấn bầy rập đi, nào có các ngươi như thế cho người ta đồ vật? Chỉ cấp một nửa, chỉ sợ mục đích chính là vì kéo lại đối phương khẩu vị a!" Tiêu Dật xuyên thấu qua hiện tượng, lập tức thấy rõ chuyện bản chất!

"Không tệ, nghĩ ra được liền phải nỗ lực, đây là tất nhiên cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn, không phải nào có nhiều như vậy bánh từ trên trời rớt xuống chuyện tốt? Khác nhau chỉ ở cho tới thiếu hai vợ chồng chúng ta là thiện ý, người khác có thể là ác ý mà thôi! Cho nên các ngươi cứ yên tâm đi, ta hai vợ chồng đối hai vị tiểu huynh đệ không có chút nào ác ý!" Áo Thanh chuyện đương nhiên nói.

"Lại là dạng này, buồn cười ta còn một mực tự cho mình siêu phẩm, nguyên lai hết thấy đều tại các ngươi tính toán bên trong!" Thạch Mẫn giờ phút này mặc dù không cam lòng, nhưng là biết mình xác thực được rất nhiều chỗ tốt, giờ phút này trong lòng chỉ có âm thầm tích tụ không thôi.

"Thạch Mẫn tiểu huynh đệ không cần chú ý, kỳ thật dựa theo kinh nghiệm của dĩ vãng, chỉ cần gia cố Vũ Hoàng phong ấn, liền có thể không việc gì, nhưng là không nghĩ tới lần này tình huống có biến, không biết phát sinh biến hóa gì, Tấn Vân Không lại có thể tách rời tàn hồn chạy ra phong ấn phong tỏa, cũng may cái kia sợi tàn hồn bị Tiêu Dật tiểu huynh đệ tiêu diệt, nếu không, hậu quả khó mà lường được!" Áo Thanh cuối cùng một bộ lòng còn sợ hãi may mắn bộ dáng nói rằng.

"Đại ca, đừng phiền muộn, lúc đầu chỉ cần chúng ta cống hiến một tia bản mệnh tinh huyết mà thôi, so sánh dưới, chúng ta lấy được vượt xa quá vị trí giao, nói đến vẫn là chúng ta kiếm lời, hướng chỉ tại Thiên Hạ đại nghĩa phía dưới, dù là không có chỗ tốt, chúng ta cũng là nghĩa vô phản cố, cái này Thiên Hạ đối với thế nhân mà nói, giống như thân người tui da, Bì chi không còn, lòng đem chỗ này phụ?" Tiêu Dật khuyên bảo nói.

"Không tệ! Vi huynh nghĩ xấu, lẽ ra nên như vậy! Cho dù hiện tại phát sinh không hiểu biến cố, chúng ta vẫn là nghĩa vô phản cố!" Thạch Mẫn lập tức vì chính mình vừa rồi để tâm vào chuyện vặt hỏ thẹn không thôi!

"Không tệ, Vũ Hoàng vừa lưu lại nhiều như vậy chuẩn bị ở sau, ta cũng không tin cái kia Thao Thiết bị phong ấn nhiều năm như vậy, còn thật có thể lật được ngày!" Tiêu Dật lập tức hào tình vạn tượng địa đạo.

Chương 137: Chấn Thiên Cửu Kích

Giờ phút này, Áo Thanh nhìn thấy Tru Tà Mâu mặc dù có một mặt Phù Triện đã đứt gãy, nhưng là một chỗ khác Phù Triện bên trên kim sắc phù văn đã phát sinh công hiệu, dưới cái nhìn của nó, cái kia một đạo Phù Triện còn có thể đem Tấn Vân Không trấn trụ.

Cho nên, Áo Thanh giờ khắc này nghe được Tiêu Dật hai người như thế hào hùng, nhân tiện nói: "Hai vị tiểu huynh đệ nói không sai, kỳ thật trăm ngàn năm qua, cái kia Tấn Vân Không tại trong phong ấn ngột ngạt sống qua ngày, mỗi khi phong ấn thư giãn thời điểm, đã từng từng sợi thừa cơ lợi dụng qua trước mấy vị gia cố phong ấn vô thượng bá giả cùng Chí Tôn Vương người."

Áo Thanh nói đến đây hơi dừng lại một phen về sau, tiếng nói nhất chuyển: "Thế nhưng là bọn hắn cái nào là đơn giản nhân vật đâu? Huống chi nếu là Tấn Vân Không có thể trực tiếp đột phá phong ấn, làm gì như thế đại phí khổ tâm, lãng phí nhiều như vậy miệng lưỡi dẫn dụ người khác cứu hắn đâu? Chẳng phải là chính là nói cho chúng ta biết, hắn cầm Vũ Hoàng phong ấn không có biện pháp a?"

Ngay vào lúc này, một trận ma âm rót não, một đạo âm trầm mà tùy tiện thanh âm vang lên lần nữa: "Khắc khắc! Mấy cái tôm tép nhãi nhép nói hình như cũng thật, quả thực là không đem bốn vương đề ở trong mắt!"

"Cái gì?"

Hai người hai thú lập tức vì thế mà kinh ngạc, không nghĩ tới Tấn Vân Không lại có thể xuyên phá trùng điệp phong ấn truyền ra âm thanh đến.

"Khắc khắc! Ngu xuẩn, thật coi bốn vương không làm gì được cái này phong ấn a? Nếu không phải dưới tế đàn còn có Tự Văn Mệnh tầng tầng phong ấn, bốn vương đã sớm phá phong mà ra, vì không cho các ngươi hai cái phản đồ biết bốn vương hư thực, bốn vương chỉ là lừa nhác xông phá cái kia phá Phù Triện mà thôi. Đáng hận chính là, nếu không phải vừa rồi bốn vương dưới sự khinh thường bị đáng chết tiểu tử diệt một sợi thần hồn, bốn vương đã sớm đột phá cái này đáng chết phong ấn!"

Tấn Vân Không vừa dứt lời, liền nhìn thấy cái kia Tru Tà Mâu một mặt bên trên đã đoạn mất một mảng lớn Phù Triện, tựa như rốt cuộc duy trì không được giống như, lập tức vỡ vụn ra!

Theo một cái kia Phù Triện vỡ vụn, giống như xảy ra liên hoàn tác dụng giống như, Tru Tà Mâu một chỗ khác Phù Triện cũng bắt đầu sinh ra khe hở.

"Không tốt! Tấn Vân Không đang toàn lực trùng kích phong ấn, chúng ta đến nhanh gia cố phong ấn!" Áo Thanh thấy thế lập tức quá sợ hãi, vội vàng nói rằng.

"Hừ! Ngươi ngược lại sẽ đứng như dự tính, đáng tiếc, bốn vương cũng không tiếp tục sẽ chủ quan, thật coi bốn vương là bài trí a?"

Lời còn chưa dứt, tế đàn Trung Ương, Tru Tà Mâu cái kia kim sắc phù văn vỡ vụn chỗ, trong nháy mắt lần nữa tràn ra một cỗ không lồ đến cực điểm ma khí, oán khí, sát khí chờ mặt trái khí tức, thoáng chốc, chỉ gặp tế đàn phía trên bay ra các loại âm sát khí, tạo thành một cái đen kịt một phiến truyền qua, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Hô hô!

Lúc này, tế đàn phía trên từ các loại mặt trái khí tức âm lãnh tạo thành truyền qua, phát ra không lồ tiếng thét, chỉ âm chí tà sát khí ba động âm vang mà xuất, nhanh chóng hướng về dung nham hang động bốn phía lan tràn!

"Không tốt! Hai vị tiểu huynh đệ, nhanh chóng chế Tru Tà Mâu, cái kia truyền qua liên thông Tấn Vân Không phong ấn không gian, rõ ràng hắn đang toàn lực trùng kích phong ấn, lúc này mới khiến cho truyền qua xuất hiện tại trước mặt chúng ta, chúng ta nhất định phải đi vào ngăn cản hắn, không thể để cho hắn tiếp tục phá hư đi xuống, nếu không hậu quả khó mà lường được!" Áo Thanh giờ phút này cũng không nghĩ tới Tấn Vân Không lại có thể đột phá đến loại trình độ này.

"Lúc này còn muốn khống chế Tru Tà Mâu, ngăn cản bốn vương, thật sự cho rằng Tru Tà Mâu là các ngươi có thể khống chế được sao? Quả thực là ngây thơ, ngươi nghĩ đến đám các ngươi đi vào được sao? Nói thật, Tru Tà Mâu đã sớm bị vốn là Vương Sở khống chế, cho nên các ngươi vẫn là ngoan ngoãn chịu chết đi, bốn vương cũng không tiếp tục sẽ lo là sợ suit!"

Chỉ gặp Tấn Vân Không sau khi nói xong, cái kia Tru Tà Mâu vậy mà phát ra một trận trầm thấp run rẩy thanh âm, phảng phất tại chống cự giống như, chỉ tiếc tại cái kia vô cùng to lớn thao Thiên Sát khí phía dưới, Tru Tà Mâu chung quy là không có chút nào địa điểm kháng chỉ lực, mất một lúc liền bị Tấn Vân Không khống chế.

Sau đó, liền tại Tiêu Dật chờ người trong mắt, Tru Tà Mâu từ từ đi lên, giữa trời một kích, liền bộc phát ra một cỗ chưa từng có năng lượng cường đại, thoáng chốc, sát khí tứ ngược, Tiêu Dật lập tức cảm nhận được một cỗ lớn lao nguy hiểm, hắn rõ ràng địa điểm mình bạch, giờ phút này nếu là sơ ý một chút, rất có thể liền sẽ có chữa vong nguy hiểm.

"Cái này. . ." Lúc này, liền ngay cả Áo Hồng Áo Thanh hai con Thần thú cũng là năng lượng tình yêu chớ trợ, không nghĩ tới Tấn Vân Không vậy mà trong bất tri bất giác làm đến một bước này, vậy mà khống chế Tru Tà Mâu ngăn cản bọn hắn tiến vào phong ấn không gian.

Bỗng nhiên, Tru Tà Mâu vậy mà chậm rãi nhắm ngay Tiêu Dật.

Lập tức, Tiêu Dật lông tơ lóc sáng, nguyên lai Tấn Vân Không sớm đã coi hấn là làm uy hiếp lớn nhất, cho nên một khi không chế lại Tru Tà Mâu về sau, đầu tiên liền khóa chặt Tiêu Dật, chỉ gặp Tru Tà Mâu toàn thân tách ra kinh khủng đến cực điểm sát khí, mà vụ cuộn cuộn, cái kia sát khí bỗng nhiên huyền hóa thành Thao Thiết hung thú, cái kia Thao Thiết lúc này ở ma vụ bên trong chìm nổi lấy, lộ ra càng phát quý dị.

Cái kia sát khí huyền hóa mà thành Thao Thiết hung thú, tại kịch liệt địa điểm lẫn lộn gào thét gào thét, nhưng vào lúc này, cái kia sát khí huyền hóa mà thành Thao Thiết, bỗng nhiên hóa thành một đạo quang ảnh, giống như tên rời cung, trong nháy mắt phóng tới Tiêu Dật.

"Hiện đệ, cẩn thận!" Thạch Mẫn thấy thế lập tức nhắc nhở.

"Dựa vào!" Tiêu Dật trong lòng thầm mắng, giờ phút này cũng không lo được đáp lời, đều là bởi vì hấn cố gắng muốn thi triển khinh công tránh né, nhưng lại phát hiện thân thể của mình vậy mà không cách nào động đậy, lập tức thầm mắng không thôi.

Cái này chính là Tru Tà Mâu chỗ đáng sợ, một khi khóa chặt lại mục tiêu, liền để mục tiêu không thể ẩn trốn.

"Xem chừng!"

Liền tại cái này khẩn yếu quan đầu, Thạch Mẫn trầm thấp tiếng quát vang lên, phát ra uy mãnh một kích, đánh vào cái kia sát khí ngưng tụ Thao Thiết trên thân, mặc dù một chiêu quả thực đánh tan không ít sát khí, nhưng là so sánh cái kia khổng lồ sát khí, đơn giản có thể bỏ qua không tính, không có ảnh hưởng chút nào đến nó tiếp tục hướng Tiêu Dật phương hướng công tới.

Có lẽ là bởi vì Thạch Mẫn động tác chọc giận nó, nhưng gặp cái kia sát khí tạo thành Thao Thiết thân ảnh bỗng nhiên gia tốc!

"Như Lai Thần Chưởng!"

Ngay vào lúc này, Thạch Mẫn động tác nhắc nhở Tiêu Dật, Tiêu Dật cấp tốc moi ruột gan, nếu bàn về cái nào Kỹ Năng có thể khắc chế những sát khí này, không phải Như Lai Thần Chưởng không còn ai, cho nên Tiêu Dật song chưởng kẻ trước người sau phát ra hai đạo chưởng kinh.

Chỉ gặp Tiêu Dật hít sâu một hơi, vận khởi toàn thân công lực, trên thân bỗng nhiên phát ra một đạo hào quang sáng chói, sau đó thuận Tiêu Dật song chưởng, phát ra hai đạo kim quang long lánh chưởng ấn, kẻ trước người sau hai đạo chưởng ấn đón sát khí sinh ra sóng gió, bỗng nhiên biến lớn, tại Tiêu Dật trước người tạo thành hai đạo bình chưởng.

Tại chưởng ấn cách trở phía dưới, Tiêu Dật mặc dù vẫn là cảm giác được thân như ngàn cân, nhưng cuối cùng là khôi phục một tia hành động chi lực.

Phanh!

Cái kia mang theo kinh khủng sát khí Thao Thiết một trào đánh vào phía trước nhất một đạo chưởng ấn phía trên, chỉ gặp Thao Thiết thân ảnh có chút dừng lại, ánh mắt co rút lại, chỉ gặp mặc dù thứ một đạo chưởng ấn lập tức lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được tiêu tán trên không trung, nhưng là theo kim quang tiêu tán, giống như là tịnh hóa Thao Thiết, nguyên bản công hướng chưởng ấn móng vuốt đã tiêu tán trên không trung, tựa như không từng xuất hiện.

Thao Thiết thân ảnh nhất thời vì đó mà ngừng lại, không nghĩ tới cái này kim quang long lánh chưởng ấn lại có thể tan rã trên người mình sát khí, nhưng là lúc này, giống như tên đã trên dây, không phát không được, cho nên hơi ngưng lại về sau, liền không ngừng nghĩ chút nào địa điểm tiếp tục công hướng đạo thứ hai chưởng ấn, mà theo đạo thứ hai chưởng ấn sụp đổ, Thao Thiết một cái khác sát khí ngưng tụ mà thành móng vuốt lần nữa tiêu tán trên không trung.

Tiêu Dật thấy thế, là minh bạch Như Lai Thần Chưởng mặc dù không có ngăn cản cái kia sát khí hình thành Thao Thiết thân ảnh, nhưng là giờ phút này, hấn lòng tin mười phần.

Lập tức, Tiêu Dật từ nguyên địa hiện lên, tránh đi Thao Thiết thân ảnh tấn công chính diện, bắt đầu không tiếc nội lực, đối nó cuồng phát Như Lai Thần Chưởng, mỗi một đạo chưởng ấn lập tức đều có thể mang đi một phiến sát khí. Thao Thiết thân ảnh mặc dù tức giận đến gầm rú liên tục, nhưng là chung quy là không thể làm gì!

Cứ như vậy, nguyên bản sát khí lẫn lộn Thao Thiết thân ảnh, chung quy là không vốn chi nguyên, không bao lâu, liền bị Như Lai Thần Chưởng đánh cho tan thành mây khói.

"Hảo tiểu tử, coi là dạng này, liền có thể để bốn vương thúc thủ vô sách sao? Nói đùa cái gì! Chấn Thiên Cửu Kích, thức thứ nhất, Lưu Tinh Thiểm Ảnh!"

Trầm thấp tiếng rống từ truyền qua bên trong truyền ra ngoài, Tru Tà Mâu toàn thân chấn động, trong nháy mắt, chỉ gặp Tru Tà Mâu như tiễn thoát dây cung, đi nhanh một tuyến, lực giống như như bốn lôi thiểm điện, mau lẹ mà tấn mãnh, sau đó hóa thành một đạo thẳng tắp, bay thẳng Tiêu Dật.

Chương 138: Nghìn cân treo sợi tóc

Lúc này, dung nham trong huyết động, cái kia khí thể kinh khủng, cho dù chỉ là nhằm vào Tiêu Dật, nhưng vẫn để chung quanh một người hai thú có loại không kịp thở khí cảm giác.

Đây là Tru Tà Mâu không có cố ý đi nhằm vào bọn họ, mà lại trong lúc này còn gian cách không ít khoảng cách nguyên nhân, có thể nghĩ, Tru Tà Mâu lúc này khí thể khủng bố cỡ nào.

Loại này Thiên Khí cấp bậc vũ khí thật sự là thật là đáng sợ, đặc biệt là nắm giữ tại cường đại Vô Giả trong tay, càng là như hồ thêm cánh, nhất là làm cho Tiêu Dật bất đắc dĩ là cái kia tòa đỉnh công năng, quả thực là Như Ảnh Tùy Hình, không thể thoát khỏi!

Tiêu Dật nhìn thấy cái này kinh khủng một kích, trong lòng lập tức vô cùng nghiêm nghị.

"Không tốt, hiền đệ, mau tránh, đây là chân thiên quyết bên trong Chân Thiên Mâu Pháp chiêu thứ nhất, chủ công Thiên Trung Huyết, như bị trúng, tuyệt đối sẽ một kích mất mạng, kiên quyết không có loại thứ hai khả năng!" Thạch Mẫn thấy thế, lập tức kinh hãi nói.

Tiêu Dật nghe vậy về sau, lập tức liền minh bạch, đối mặt cường đại như thế vật lý công kích, hơn nữa còn là từ Nhất Tinh Thiên Khí phát ra công kích, chỉ sợ phổ thông thủ đoạn là không cách nào chính diện ngăn cản.

"Long Đẳng Cửu Thiên!"

Tiêu Dật lập tức thi triển khinh công, thân hình không còn là đơn điệu thẳng tắp chuyển hướng chạy, mà là chọt trái chọt phải địa điểm né tránh, để Tru Tà Mâu không có cách nào lập tức xác định Tiêu Dật cụ thể phương vị, mặc dù Tru Tà Mâu vẫn là khóa chặt Tiêu Dật thân ảnh, nhưng là tại công kích trong chốc lát, Tiêu Dật đã không tại lúc đầu phương vị.

Tru Tà Mâu một kích thất bại, chỉ gặp cái kia nguyên bản bị Tru Tà Mâu công kích địa phương, lập tức xuất hiện một đạo đen kịt động sâu, cửa hang cùng Tru Tà Mâu lưỡi dao đồng dạng lớn nhỏ.

"Ồn ào! Lắm miệng tiểu tử, nguoi muốn chết!"

Một đạo tiếng gầm gừ phần nộ lẫn nửa từ vòng xoáy bên trong truyền ra, giờ phút này, giữa sân một kích không trúng Tru Tà Mâu, lập tức quay đầu hướng Thạch Mẫn phương hướng vọt tới, Tru Tà Mâu trên thân càng là ma vụ cuộn cuộn, sát khí chìm nổi, sát khí ngút trời.

Mất thấy Tru Tà Mâu càng ngày càng gần, Thạch Mẫn sắc mặt lập tức vô cùng ngưng trọng.

"Đáng ghét!"

Tru Tà Mâu chưa tới, sát khí tới trước, nhìn xem áp sát tới xông Thiên Sát khí, Thạch Mẫn nhắc chuông hướng trước người bỏ tới, hấn càng là sử xuất tất cả vốn liếng, càng không ngừng giăng co, muốn thoát khỏi cái kia Tru Tà Mâu khí thể áp bách, tránh né nó Trí Mệnh Nhất Kích.

Đáng tiếc, mặc kệ Thạch Mẫn giãy giụa như thế nào, cái kia Tru Tà Mâu bởi vì khóa chặt mà áp bách ở trên người hấn kỳ dị lực lượng càng lúc càng cường hãn, để hấn không cách nào động đậy nửa phần.

Hấn vạn vạn không nghĩ tới, cái này Tru Tà Mâu thời khắc này khí thể lại có như thế uy năng lớn lao, hấn vừa nghĩ tới bởi vì chính mình khinh thường Tru Tà Mâu, mà dẫn tới họa sát thân, hấn không cam tâm, hấn còn có lớn lao khát vọng không có thi triển, giờ phút này chí khí chưa thù, có thể nào cam tâm?

"Không!"

Theo Tru Tà Mâu càng ngày càng gần, Thạch Mẫn lo lắng không thôi, thậm chí đã tuyệt vọng nhắm mắt lại!

Giờ khắc này, nghìn cân treo sợi tóc, Thạch Mẫn lập tức mạng sống như treo trên sợi tóc, nguy cơ sớm tới!

Nhưng mà, đúng vào lúc này, một đạo gầm thét thanh âm đột nhiên vang vọng tại cái này dung nham trong sơn động.

"Lăn! Cút cho ta!"

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, cảm nhận được một trận "Đinh Đinh tranh tranh" vũ khí giao tế thanh âm, sau nửa ngày, Thạch Mẫn phát hiện Tru Tà Mâu chậm chạp không có đánh trúng mình, đột nhiên mở to mắt!

Lập tức phát hiện, nguyên lai là Tiêu Dật hét to lên tiếng, chỉ gặp hấn chẳng biết lúc nào từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong lấy ra Huyền Thiết Chủy Thủ, thi triển khinh công Thiên Phú, phát sau mà đến trước, đuôi tại Thạch Mẫn trước người, từ một bên đánh trúng vào Tru Tà Mâu.

Một kiện Lục Tinh Địa Khí cùng một kiện kinh khủng Nhất Tinh Thiên Khí, nếu là ở dưới tình huống bình thường đối bình, không khác lấy trứng chọi đá, tự phế vô công.

"Khanh!"

Chỉ nghe "Khanh" một tiếng vang giòn, Lục Tinh Địa Khí Huyền Thiết Chùy Thủ cùng Nhất Tinh Thiên Khí Tru Tà Mâu lập tức đụng vào nhau, phát ra một trận trăm muôn âm vang thanh âm.

Thạch Mẫn giương mắt nhìn kỹ, tốt một cái Tiêu Dật, vậy mà tại trong điện quang hóa thạch, nghĩ ra sử dụng Huyền Thiết Chùy Thủ bên cạnh gọt biện pháp, mượn nhờ trùng kích chi lực, khiến cho Tru Tà Mâu lệch hướng lúc đầu công kích phương hướng, hướng một bên lệch đi.

Lập tức, một trận quang mang tại kịch liệt địa điểm lỏng lẻo, tia lửa tung tóe, Tiêu Dật bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ đáng sợ lực đạo, thuận Huyền Thiết Chùy Thủ, dọc theo cánh tay, hướng trên người mình đánh tới.

Thoáng chốc, Tiêu Dật liền bị cái kia cỗ phần đáng sợ lực đạo đột nhiên chấn động, chỉ cảm thấy thể nội khí tức trong nháy mắt vừa loạn, kém chút liền bị lực đạo này trong nháy mắt đánh tan nội lực vận hành lộ tuyến khiến tẩu hỏa nhập ma, Tiêu Dật tâm thần hải nhiên, nhanh chóng vận chuyển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, ngăn cản cái kia xâm lấn mà đáng sợ hơn lực lượng, khó khăn lắm đem trấn áp.

Đúng lúc này, Tiêu Dật hồ khẩu đau đớn, cái trán chưa phát giác mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống, máu tươi càng là giọt giọt trực tiếp rơi vào sơn động mặt đất trong bụi đất, nguyên lai Tiêu Dật mặc dù chặn Tru Tà Mâu, nhưng là, hồ khẩu chỗ, vẫn là bị Tru Tà Mâu sắc bén khí kinh chỗ cắt tổn thương.

Mà lúc này, Tru Tà Mâu bên trên sát khí hướng Tiêu Dật đập vào mặt, bắt đầu toàn diện xâm lấn, Tiêu Dật thể nội lúc đầu khó khăn lắm ngăn chặn sát khí phảng phất củi khô gặp liệt hỏa, trong nháy mắt liền bị dẫn bạo.

Lập tức, Tiêu Dật toàn thân sát khí bạo tẩu, rất có thay vào đó khí thế, không mất một lúc, Tiêu Dật nửa người liền bị sát khí chiếm cứ lấy, thậm chí, ánh mắt bên trong đều có lệ khí hiện lên, trong lúc nhất thời, Tiêu Dật khổ không thể tả, vậy mà không cách nào động đậy.

Tiêu Dật không nghĩ tới trước đó sao chịu được có thể bị áp chế sát khí, tại thời khắc này vậy mà thành lớn lao tai hoạ ngầm, thậm chí thành dè chết lạc đà cuối cùng một cây rom rạ.

"Khục, khục!" Tiêu Dật giờ phút này mặt mũi tràn đầy lộ ra vẻ thống khổ, sau đó càng là từ trong miệng ho ra một ngụm lớn máu tươi, bởi vì bị sát khí toàn diện xâm lấn, thể nội rốt cuộc áp chế không nổi, lập tức như bị sét đánh, nhận lấy nội thương nghiêm trọng.

Cùng thời khắc đó, Tru Tà Mâu chậm rãi lượn vòng, lần nữa có hành động mới, ít khi, Tru Tà Mâu lần nữa khóa chặt Tiêu Dật.

"Không tốt! Tiêu Dật tiểu huynh đệ bị sát khí ăn mòn, không thể động đậy, cái này Tru Tà Mâu muốn thừa cơ đánh giết hắn, nhanh ngăn cản Tru Tà Mâu, không thể để cho nó gian kế đạt được!" Áo Thanh lúc này lập tức lo lắng, càng là một bên càng không ngừng cầu nguyện Tiêu Dật tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì.

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe Tiêu Dật phát ra một đạo thanh âm thống khổ nói: "Đại ca, Áo Thanh Áo Hồng, các người đi mau, ta nhanh duy trì không được, ta muốn cuối cùng liều mạng một lần, huyết tề Tru Tà Mâu!"

Nói ra câu nói này thời điểm, Tiêu Dật trong lòng không khỏi bất đắc dĩ cười khổ một tiếng: "Mộng Như! Xin lỗi, ta không thể đi tìm người. . ."

Thạch Mẫn nghe vậy, mặt mũi tràn đầy lộ ra vẻ lo lắng, hai mắt nhìn chăm chăm Tiêu Dật, lớn tiếng nói rằng: "Hiền đệ, đại ca tuyệt không sẽ bỏ xuống người rồi đi nơi đây!"

"Không, các người đi mau a! Chết một người dù sao cũng tốt hơn đều chết, không phải ta hi sinh hoàn toàn không có ý nghĩa!" Tiêu Dật lập tức lo lắng thúc giục.

Đúng lúc này, Thạch Mẫn trong mắt lóe lên vẻ kiên định, chỉ nghe nó cất cao giọng nói: "Không! Hiền đệ, người tuyệt đối đừng xúc động. Vì huynh thể nhưng là một mực rất muốn hàng phục này mấu làm việc cho ta, cho nên, cái này Tru Tà Mâu liền giao cho vi huynh, vi huynh tự có biện pháp đối phó, về phần hiền đệ người, liền hảo hảo hóa giải sát khí nguy cơ a!"

Giờ khắc này, Thạch Mẫn lộ ra một cỗ nóng bỏng ánh mắt, thần thái sáng láng, vận khởi khinh công, trong nháy mắt liền ngăn tại Tiêu Dật trước người.

"Không được! Đại ca, người dạng này sẽ chết!" Tiêu Dật thấy thế, lập tức gấp rút bắt an.

"Người chết trứng chỉ lên trời, bắt từ vạn vạn năm, sợ cái *! Hiền đệ, người ta huynh đệ hai, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày, trên đường xuống Hoàng tuyền cũng không tịch mịch! Huống chi, chúng ta chưa hẳn sẽ chết!"

Thạch Mẫn sau khi nói xong, lập tức trận địa sẵn sàng đón quân địch, ngưng thần trạng thái tĩnh Tru Tà Mâu tiếp xuống lôi đình một kích!

Áo Thanh Áo Hồng nghe vậy, thật sâu nhìn Thạch Mẫn một chút, lập tức Song Song động dung, bọn chúng vạn vạn không nghĩ tới, một thể này có được Vương Giả mệnh cách cùng bá giả mệnh cách hai người, lại là như thể huynh đệ tình thâm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Huyết nhục tan rã

Lúc này, Tru Tà Mâu phảng phất cảm ứng được cái gì, nó bắt đầu càng không ngừng run rẩy lên, nhưng là, Tru Tà Mâu bị cái kia vô tận sát khí áp chế, ở vào bị Tần Vân Không không chế trạng thái bên trong, chỉ gặp nó trong nháy mắt vạch phá bầu trời, đi tới Thạch Mẫn trước mặt.

Giờ phút này, phảng phất có một đạo nhìn không thấy bóng người tại quơ nó, trực tiếp đối Thạch Mẫn trước người bỗng nhiên đâm một cái, ý đồ đem Thạch Mẫn cái này gây sự gia hỏa, một kích mất mạng.

"Không tốt! Đại ca tránh mau!" Tiêu Dật thấy thế, thống khổ quát, giờ khắc này, hắn không cách nào động đậy, năng lượng tình yêu chớ trợ, chỉ có thể không cam lòng tro mắt nhìn Tru Tà Mâu công hướng Thạch Mẫn, ở một bên lo lắng không thôi.

Ngay tại Tru Tà Mâu muốn công kích đến Thạch Mẫn trên người thời điểm, giờ phút này, Thạch Mẫn trên trán mặc dù mồ hôi lạnh chảy ròng, toàn thân đều không ngừng run rẩy, nhưng là cắn chặt hàm răng, tại cảm ứng được Tru Tà Mâu sắp tiến đến, đột nhiên hét lớn một tiếng, nói: "Dừng lại cho ta!"

Chỉ gặp Thạch Mẫn chân phải bước về phía trước một bước, mặt mũi tràn đầy lộ ra vẻ hung ác, trong nháy mắt đưa tay phải ra một thanh liên tóm lấy Tru Tà Mâu phía trước lưỡi dao chỗ, gắt gao nắm trong tay!

Theo Tru Tà Mâu trùng kích chi lực, lập tức bàn tay máu tươi chảy ngang, nhưng cũng coi là khó khăn lắm chặn Tru Tà Mâu tiến công.

Thiếu Khanh, Thạch Mẫn nắm thật chặt Tru Tà Mâu, tay trái thuận thế nắm chặt Tru Tà Mâu ở giữa bộ vị, xoay người một cái, liền từ Tiêu Dật bên cạnh dịch ra.

Tiêu Dật thấy thế, nhìn thấy Thạch Mẫn vậy mà dùng một đôi tay không gắt gao cầm Tru Tà Mâu lưỡi dao, khoe mắt lập tức không khỏi xuất hiện một phiên sưng mù, thầm nghĩ trong lòng: "Đều do mình không cẩn thận, lại bị sát khí xâm lấn, không cách nào động đậy, không được, không thể để cho đại ca một người chiến đấu!"

Tiêu Dật nghĩ tới đây, lập tức hai mắt khép hờ, tập trung tinh thần toàn tâm toàn ý cùng thể nội sát khí đối kháng.

Lúc này, Thạch Mẫn cũng là thật dài địa điểm thở dài một hơi, mặc dù trong lòng bàn tay, truyền đến từng đợt đau rất đau nhức, nhưng cuối cùng là bắt lấy Tru Tà Mâu.

Bỗng nhiên, chỉ nghe từ vòng xoáy bên trong lần nữa truyền đến một trận tiếng gầm gừ phản nộ: "Tiểu tử, vậy mà vọng tưởng khống chế Tru Tà Mâu, quả thực là không biết tự lượng sức mình!"

Lời còn chưa dứt, Tru Tà Mâu lập tức liền phát ra ong ong thanh âm, chỉ gặp Tru Tà Mâu kịch liệt phản kháng, ý đồ từ Thạch Mẫn trong tay tránh thoát mà xuất, mà lúc này Thạch Mẫn hai tay gắt gao nắm chặt Tru Tà Mâu, tùy ý nó làm sao tránh thoát, đều không thể thoát khỏi Thạch Mẫn cặp kia mạnh mẽ hữu lực hai tay!

"Đáng ghét! Coi là dạng này ta liền không có rút lui a?"

Tần Vân Không cảm ứng được Tru Tà Mâu làm sao cũng không thể thoát khỏi Thạch Mẫn khống chế, hắn không khỏi phát ra phản nộ tiếng gầm, chỉ gặp Tru Tà Mâu lần nữa gào thét, toàn thân đều tản ra vô tận sát khí, lập tức đối Thạch Mẫn bàn tay xâm nhập mà đi.

Thoáng chốc, chỉ gặp vô số sát khí, trong nháy mắt từ Thạch Mẫn nắm chặt Tru Tà Mâu bàn tay chỗ bắt đầu ăn mòn, mà cái này sát khí bên trong càng là bao hàm đủ loại âm tà khí tức tử vong, Thạch Mẫn song chưởng lập tức phát ra một phiên bị ăn mòn "Tu tu" thanh âm.

Chỉ gặp Thạch Mẫn một đôi tay không, không cần phiên khác liền bị ăn mòn đến bày tám phần, huyết nhục tan rã, giọt giọt huyết thủy càng là trực tiếp vậy rơi trên mặt đất, còn có không ít tinh huyết trực tiếp thấm thấu Tru Tà Mâu thân mâu.

"A!"

Thạch Mẫn lúc ấy liền phát ra một đạo thống khổ tiếng rống, hắn im lặng há to miệng, thân thể tại run rẩy không ngừng, hai mắt nhìn chăm chăm trong tay nắm chặt Tru Tà Mâu, cắn răng kiên trì nói: "Coi như huyết nhục tan rã lại ngại gì, cho dù là cốt nhục tiêu hết ta cũng không sợ, chỉ cần xương tay vẫn còn, ta liền cũng không buông tay!"

Thạch Mẫn nghĩ tới đây, trong lòng càng là âm thầm suy tư: "Liên tục như vậy cũng không phải biện pháp, ta đến cùng nên như thế nào hàng phục Tru Tà Mâu đầu? Chẳng lẽ lại. . ."

Giờ khắc này, Thạch Mẫn giống như trong nháy mắt nghĩ tới điều gì, hần trong hai mắt lập tức tản ra ánh sáng nóng rực, lập tức không có chút nào do dự trực tiếp vận khởi Chấn Thiên Quyết, bỗng nhiên sử xuất Chấn Thiên Mâu Pháp.

Chỉ gặp hần cản chặt rằng, tùy ý Tru Tà Mâu giãy giụa như thế nào cũng không buông tay, chỉ là liều mạng huy động Tru Tà Mâu, sau đó đối phía trước trong son động chỗ không có người, toàn lực thi triển ra Chấn Thiên Cửu Kích.

"Chấn Thiên Cửu Kích, thức thứ nhất, Lưu Tinh Thiểm Ảnh!"

Chỉ nghe "Oanh!" một tiếng, to lớn va chạm thanh âm vang lên, khổng lồ khí kinh bay thẳng mặt đất, chỉ thấy phía trước son động trên mặt đất trong nháy mắt bị Thạch Mẫn một mâu xuyên thủng một cái đen kịt động sâu, một cổ sát khí lập tức từ Tru Tà Mâu bên trên tràn ra.

"Rống! Không nghĩ tới người cái này nhân tộc tiểu tử vậy mà sẽ sử dụng Chấn Thiên Mâu Pháp, ta sớm nên nghĩ tới, bất quá người mơ tưởng dễ dàng như vậy liền đoạt được Tru Tà Mâu quyền không chế. "

Vòng xoáy bên trong, lần nữa truyền đến một thanh âm, Tru Tà Mâu lập tức phảng phất bị kích hoạt, toàn thân đều tản ra vô tận ma sát chi khí, đang chuẩn bị công kích Thạch Mẫn thời điểm, Thạch Mẫn thấy thế, trong lòng rộng mở trong sáng, mình bạch theo công kích của mình lại có thể tiêu hao sát khí, càng thêm không chút do dự, lập tức sử dụng xuất Chấn Thiên Cửu Kích thức thứ hai.

"Chấn Thiên Cửu Kích, thức thứ hai, Kim Xà Cuồng Vũ!"

Hô hô!

Chỉ gặp mấy đạo khí kinh, từ Tru Tà Mâu bên trong âm vang mà xuất, tản ra vô tận ma sát chi khí, mang theo khổng lồ tiếng thét, xẹt qua trời cao, trực tiếp hướng Thạch Mẫn đi theo trong hư không đánh tới!

Theo khí thế như cầu vòng, Kim Xà Cuồng Vũ, oanh kích mà xuất, Tru Tà Mâu trên thân nguyên bản ngưng tụ ma sát chi khí trong nháy mắt giảm bớt hơn phân nửa, Tru Tà Mâu lập tức bình tĩnh rất nhiều, cũng không còn tương trước đó như thế, tại Thạch Mẫn trong tay run rẩy qua không ngừng, bất quá mấy tức về sau, nó lại bắt đầu táo động, toàn thân đều đang không ngừng run rẩy.

Ngay vào lúc này, còn lại hung sát chi khí tại Tru Tà Mâu bên trên xoay quanh, bọn chúng tựa như một viên bom hẹn giờ, lúc nào cũng có thể sẽ bị Tấn Vân Không dẫn bạo.

Thạch Mẫn thấy thế, biến sắc, hần âm thầm nảy sinh ác độc nói: "Xem ra chỉ có thi triển ra Chấn Thiên Cửu Kích thức thứ ba, cũng không biết có thể hay không làm Tru Tà Mâu thoát khỏi cái kia Thao Thiết không chế, tình lại Tru Tà Mâu bản thân ý chí, nếu không, liền chỉ có cưỡng ép thi triển Chấn Thiên Cửu Kích thức thứ tư, bất quá nói như vậy, đan điền liền sẽ bị hao tổn, nhưng là nếu thực như thế, trước mắt cũng không thể chú ý nhiều như vậy. "

"Chấn Thiên Cửu Kích, thức thứ ba, Bàn Long đột kích!"

Một đạo bá khí mười phần quát lớn âm thanh từ Thạch Mẫn trong miệng truyền ra, cho dù hần đôi bàn tay, chỉ còn xương tay, nhưng vẫn là không ngừng huy động trong tay Tru Tà Mâu.

Thoáng chốc, Tru Tà Mâu trên thân lưu lại ma sát chi khí toàn bộ hóa thành một đạo Hắc Long, từ Tru Tà Mâu lưỡi dao chỗ gào thét mà xuất.

"Tiểu tử, người cho rằng tiêu hao hết ta ma sát chi khí, liền có thể thuận lợi không chế Tru Tà Mâu sao? Người nghĩ hay lắm, ta không lấy được đồ vật cũng tuyệt không sẽ để bất luận kẻ nào đạt được, bạo cho ta!"

Tấn Vân Không hung ác thanh âm lần nữa từ truyền qua bên trong truyền ra, lập tức, một cỗ cuồng bạo lực lượng hủy diệt lại một lần nữa từ Tru Tà Mâu trên thân phát ra.

Thạch Mẫn lập tức biết không thể lại tiếp tục chờ ở lại, trong nháy mắt không chút do dự phát động Chấn Thiên Cửu Kích thức thứ tư, khai thông lấy Tru Tà Mâu trên thân sinh ra cuồng bạo chi lực.

"Chấn Thiên Cửu Kích, thức thứ tư, biến mây sóng dữ!"

Chỉ gặp một đạo rộng vài trượng khí lăng từ Tru Tà Mâu phía trước lao ra, phát ra cuồng bạo tiếng thét, mang theo một cỗ khổng lồ Sát Lực Chi khí, sóng cả mãnh liệt hướng lấy trong hư không công sát đi qua.

Ầm ầm!

Đang khí lăng bay về phía hư không thời điểm, cả phiến dung nham hang động đều phát ra một đạo tiếng oanh minh, khổng lồ khí kinh không ngừng trong son động dập dờn, khiến cho son động lắc lư không ngừng.

"Khục. . . Khục!"

Thạch Mẫn sử dụng thức thứ tư về sau, lập tức mặt mũi tràn đầy lộ ra vẻ thống khổ, hần cảm nhận được rõ ràng đan điền của mình bắt đầu ở không

ngừng vỡ vụn, ngay sau đó liền từ trong miệng hần ho ra một ngụm máu tươi, trực tiếp nôn tại Tru Tà Mâu bên trên.

Ít khi, Thạch Mẫn thân thể càng là mở ra bản thân bảo hộ biện pháp mà ngắt đi, bắt đầu hướng mặt đất chậm rãi ngã xuống. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Hàng phục tru tà

Giờ phút này, dung nham trong sơn động, đang Thạch Mẫn máu tươi xâm nhiễm Tru Tà Mâu toàn thân thời điểm, chỉ nghe một trận thê lương thanh âm vang lên: "A! Không, không có khả năng, bốn vương làm sao lại thua cho một cái nhân tộc tiểu tử?"

"Không có cái gì không thể nào, Tấn Vân Không, chính nghĩa được ủng hộ, ngươi chẳng lẽ đến bây giờ còn không rõ chính ngươi sai ở nơi nào sao, còn chưa tỉnh ngộ?" Áo Thanh nghe vậy về sau, lập tức cảnh tỉnh nói.

Chỉ là nó có hảo ý, Tấn Vân Không hoàn toàn không lĩnh tình, hần khinh thường trả lời: "Chỉ bằng ngươi, ngươi là ai, cũng xứng cho bốn vương thuyết giáo? Các ngươi toàn diện cho bốn vương nhớ kỹ, bốn vương đột phá phong ấn trùng hoạch tự do ngày, chính là các ngươi tận thế, cho nên các ngươi tốt nhất thừa này cơ hội, hưởng thụ cuối cùng này khó được thời gian đi, ha ha! Đầu rửa sạch sẽ cổ cho bốn vương chờ lấy, bốn vương sẽ đi tìm các ngươi từng cái thanh toán, ai cũng trốn không thoát, ha ha!"

"Năm ngàn năm trôi qua, thương hải tang điền, không nghĩ tới ngươi vẫn là như thế chấp mê bất ngộ!" Áo Thanh lắc đầu nói!

"Hừ! Năm ngàn năm tính là gì, chúng ta dị thú nhất tộc, cái nào không phải lấy vạn năm làm đơn vị, cho dù là thấp nhất chờ long tộc tạp chủng, đều có mấy ngàn năm tuổi thọ, điểm ấy thời gian tính là gì? Bốn vương tái nhập thế gian, ai có thể địch?" Tấn Vân Không ngạo ngễ nói.

"Hừ, ngươi vừa như thế có thể, Tru Tà Mâu làm sao đều vút bỏ?" Áo Thanh lập tức đả kích nói.

"Hừ! Không chính là một kiện Nhất Tinh Thiên Khí a, bốn vương trước kia nhìn đều không sẽ nhìn một chút đồ vật, đã các ngươi làm bảo, vậy thì đưa cho các ngươi, hiện tại bốn vương lười nhác cùng các ngươi những này sức chiến đấu vì năm căn bã nhiều lời. "

Tấn Vân Không sau khi nói xong, lập tức tập trung tinh lực, toàn lực đột phá phong ấn, chỉ một thoáng, vòng xoáy bên trong, liền ngay cả tốc độ xoay tròn đều tăng nhanh mấy phần.

"Chớ cho mình trên mặt đất vàng, ta thừa nhận ta hai vợ chồng sức chiến đấu không đủ năm, thế nhưng là bọn hần đâu? Ngươi ngay cả bọn hần đều đánh không lại, chẳng phải là ngay cả căn bã cũng không bằng?" Áo Thanh phát hiện Tấn Vân Không đơn giản không có thuốc chữa, không khỏi giễu cợt nói.

"Ngươi. . . Hừ! Mơ tưởng ảnh hưởng bốn vương!" Tấn Vân Không tiếng nói kết thúc về sau, có lẽ cảm thấy mình bất lực phản bác, cuối cùng thanh âm càng ngày càng yếu, thậm chí đã hoàn toàn biến mất, dứt khoát không đáp lời.

Tại bọn hần đối thoại thời khắc, ngắt đi Thạch Mẫn, hai tay của hần không tự chủ được buông lỏng tay ra bên trong nắm chắc Tru Tà Mâu, thân thể chậm rãi đảo hướng mặt đất.

"Đại ca!"

Tiêu Dật lúc này cũng kém không nhiều hóa giải thể nội sát khí nguy cơ, mở mắt ra xem xét, không nghĩ tới đúng là loại tình huống này, không khỏi phát ra một tràng thốt lên thanh âm.

Hần lập tức nhảy lên một cái, hướng Thạch Mẫn phương hướng thả người nhảy tới, muốn đỡ lấy Thạch Mẫn, không đến mức để nó ngã nhào trên đất.

Chỉ là Tiêu Dật vừa đứng dậy, chuyện quỷ dị liền phát sinh, chỉ gặp Tru Tà Mâu từ Thạch Mẫn trong tay rơi xuống về sau, lập tức liền phát ra thanh âm ông ông, sau đó vậy mà bay thẳng đến Thạch Mẫn dưới thân thể phương, dùng thân mâu nâng lên Thạch Mẫn thân thể, cuối cùng cùng Thạch Mẫn cùng nhau chậm rãi hạ rơi trên mặt đất!

"Cái gì? Vũ khí tự động bảo vệ, Tru Tà Mâu vậy mà thật bị hần hàng phục?"

Áo Thanh Áo Hồng lập tức nhao nhao lên tiếng kinh hô, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, chấn kinh sau khi, càng là lộ ra vẻ kinh ngạc, hai mắt không khỏi chăm chú địa điểm nhìn trên mặt đất Thạch Mẫn.

Bởi vì chỉ có Tru Tà Mâu chân chính nhận chủ thời điểm, mới sẽ phát sinh loại vũ khí này tự động hộ chủ tình huống, có thể tự động bảo vệ, đây cũng là

tất cả Thiên Khí chỗ đặc biệt.

Lúc này, Tiêu Dật nhảy đến Thạch Mẫn bên người phía sau khi hắn muốn tới gần Thạch Mẫn bên người thời điểm, Tru Tà Mâu lập tức liền phát ra ông ông tiếng oanh minh, chỉ thấy nó bay thẳng đến Thạch Mẫn phía trước, đem bảo hộ ở sau lưng, mâu lưỡi đao càng là xéo xuống nhắm ngay Tiêu Dật, phảng phất đang cảnh cáo Tiêu Dật không cần tiếp tục tiến lên. . .

Tiêu Dật lập tức trợn mắt hốc mồm, kinh ngạc nói: "Dựa vào, cái này không phải là trong truyền thuyết nhận chủ a? Thật cứ như vậy nhận chủ?"

"Không tệ, đích đích xác xác là thật nhận chủ!" Áo Thanh mặc dù âm thầm giật mình, nhưng có lẽ là bởi vì hôm nay biến đổi bất ngờ, đã dần dần quen thuộc các loại không thể tưởng tượng sáng tạo Kỳ Tích tình huống, cho nên thật sâu nuốt một cái nước bọt, nhìn Thạch Mẫn một chút về sau, đối Tiêu Dật khẳng định gật gật đầu.

"Chẳng lẽ là bởi vì đại ca vừa mới thi triển Chấn Thiên Mâu Pháp nguyên nhân? Đại ca vừa rồi dừng giả không sợ, không chút do dự thi triển ra bốn kiểu Chấn Thiên Cừ Kích, cho nên mới hoàn toàn khuất phục Tru Tà Mâu, bởi vậy nó mới lựa chọn đại ca sao?" Tiêu Dật khiếp sợ phân tích nguyên nhân nói rằng.

Tiêu Dật mặc dù mặt mũi tràn đầy lộ ra vẻ khó tin, nhưng là, giờ này khắc này, cũng vì Thạch Mẫn có thể thu hoạch được Tru Tà Mâu tán đồng, cảm thấy mười phần kiêu ngạo.

"Mặc dù không trúng, cũng không xa rồi, chủ yếu nhất vẫn là Tru Tà Mâu hấp thu hắn quá nhiều máu tươi, trong đó tinh huyết càng là không ít, cho nên mới sẽ như thế, có câu nói là người biết chừng chạc, người nhân không lo, dừng giả không sợ, Thạch Mẫn tiểu huynh vừa rồi biểu hiện biết tròn biết méo a!" Áo Thanh cảm thán nói.

Mà giờ khắc này, Tiêu Dật không khỏi bắt đầu lo lắng nói: "Thế nhưng là, không thể tùy ý loại tình huống này, tiếp tục tiếp tục như vậy, ta nhất định phải nắm chặt thời gian là đại ca chữa thương, nếu không đại ca tình huống chỉ sợ sẽ càng ngày càng kém. "

Áo Thanh trả lời: "Thế nhưng là trước mắt Tru Tà Mâu hộ chủ, có nó tại, chúng ta chỉ sợ là không cách nào tới gần, ta nhìn không bằng vẫn là nghĩ một chút biện pháp, làm sao tình lại Thạch Mẫn mới là Chính Đạo. "

"Không được, không thể tiếp tục chờ đi xuống, trước mắt đại ca song chưởng huyết nhục tan rã, còn sót lại khung xương, mất máu quá nhiều, cho dù là Hậu Thiên mười tầng cũng gánh không được như thế lấy máu, hiện tại thời gian càng là tri hoãn một phần, đại ca liền càng nguy hiểm một phần, nếu như trễ ngán lại, đại ca mạng nhỏ đừng vậy. Cho nên, ta hiện tại vô luận như thế nào, nhất định phải cứu chữa đại ca!"

Tiêu Dật làm xuyên qua người, tự nhiên biết một người nếu là mất máu quá nhiều, chỉ sợ sẽ nguy cấp sinh mệnh, cho dù là siêu việt người bình thường cực hạn Vô Già, nhưng này cũng nhiều nhất chỉ là khiêng thời gian lâu dài giờ kéo dài như thế, sớm tối sẽ xảy ra chuyện!

"Cám ơn hiền đệ quan tâm, vi huynh không có việc gì, điều tức một cái liền tốt!"

Ngay vào lúc này, Thạch Mẫn một mặt tái nhợt, bờ môi khô nứt, không một tia Huyết Sắc, càng là lộ ra vẻ thống khổ, chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, vịn Tru Tà Mâu nói khẽ, mà lúc này Tru Tà Mâu cũng buông lỏng xuống.

"Đại ca, nhanh sử dụng Tục Cốt Đan! Ta cái này còn có một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan, trước khôi phục thương thế lại nói!" Tiêu Dật thấy thế lập tức không chút do dự móc ra một viên Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cùng một viên Tục Cốt Đan tuân tự đưa cho Thạch Mẫn nói.

"Nhường hiền đệ lo lắng!" Thạch Mẫn biết lúc này cũng không phải lúc khách khí, trực tiếp tiếp nhận Đan Dược, trong uống ngoài thoa về sau, lập tức vận chuyển hết tốc lực chấn thiên quyết, không ngừng mà điều tức thương thế của mình.

Thậm chí từ Tru Tà Mâu bên trên truyền đến một tia như có như không liên hệ, hắn giống như có thể cảm nhận được Tru Tà Mâu tồn tại, thậm chí mơ mơ hồ hồ truyền đến một trận võ học cảm ứng, loại kia tình hình, giống như có một người tại trước mắt mình diễn luyện võ học chiêu thức, cái kia một chiêu một thức, sinh động như thật, Thạch Mẫn lập tức tự tình hội thần cảm ngộ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Vũ Hoàng cửu đỉnh

Lại nói dung nham trong sơn động, một người một mâu lẫn nhau hô ứng lẫn nhau, Tru Tà Mâu càng là vây quanh Thạch Mẫn cực nhanh chuyển động, giờ khắc này, Thạch Mẫn cùng Tru Tà Mâu cảm ứng dần dần làm sâu sắc, mà loại kia võ học cảm ngộ cũng càng ngày càng sâu.

Lúc này, chỉ gặp Tru Tà Mâu bản thân bị sát khí ăn mòn tạo thành màu đen, bắt đầu dần dần biến hóa, cuối cùng biến thành màu vàng xanh nhạt, hiển lộ ra nó bản thể chất liệu, từ thủ núi chỉ đồng một thể chế tạo bộ mặt thật.

Nhìn thấy Thạch Mẫn bên cạnh Tru Tà Mâu tại vui sướng bay múa, Tru Tà Mâu hai đầu lưỡi dao chỗ kim sắc Phù Triện đã toàn bộ vỡ vụn, Áo Thanh Áo Hồng không khỏi nhao nhao thờ dài một hơi.

Nguyên lai cái này tế đàn phong ấn, Tru Tà Mâu làm trấn áp trận nhãn vũ khí, cái kia hai đạo màu vàng Phù Triện tựa như cùng hai đạo khóa chụp, đã gia trì tại Tru Tà Mâu bên trên, khiến cho Tru Tà Mâu trấn áp phong ấn chỉ lực càng thêm cường đại, lại gia trì tại tế đàn phong ấn phía trên, khiến cho Tru Tà Mâu không cách nào thoát ly tế đàn phong ấn lỗ khảm chỗ.

Nhưng là, lúc này kim sắc Phù Triện vỡ vụn, tựa như hai đạo khóa chụp bị hư hao, khiến cho làm trấn nhãn đồ vật Tru Tà Mâu không còn kiên cố, tức thì bị Tấn Vân Không không cần tốn nhiều sức, rút ra trong tế đàn, lập tức, nguyên bản Tru Tà Mâu trấn áp phong ấn chỗ tế đàn vị trí, tựa như là phá vỡ một đường vết rách, như là như vỡ òa, sát khí tung hoành, mà khí bốn phía.

Bỗng nhiên, tế đàn trên không, kết nối phong ấn Thao Thiết không gian truyền qua, trống rỗng sinh ra một cỗ lớn lao hấp lực, trong chớp lát, trong tế đàn, các loại ma khí sát khí liên giống như là một dòng lũ lớn, tất cả đều bị truyền qua cực tốc địa điểm hút vào trong đó, không dư thừa chút nào.

Mà truyền qua đang hấp thu những này ma khí về sau, lần nữa lớn mạnh một phần, chỉ gặp truyền qua cửa vào bỗng nhiên biến lớn, nhìn chỉ ít một người trưởng thành đều có thể tự do xuất nhập, mà lúc này, truyền qua tốc độ xoay tròn lần nữa tăng tốc, truyền qua phát ra hấp lực lập tức biến lớn, khiến cho dung nham trong sơn động không gian đều vì đổ run rẩy, toàn bộ sơn động vốn là không quá sáng quang mang lập tức vì đó tối sầm lại.

Nhìn thấy loại biến hóa này, Áo Thanh lập tức vì thế mà kinh ngạc, mặt mũi tràn đầy lo âu nói rằng: "Không tốt, theo phong ấn trận nhãn Phù Triện toàn bộ vỡ vụn, Tấn Vân Không đột phá phong ấn tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, chúng ta nhất định phải đuổi tại hần đột phá phong ấn trước đó ngăn cản hần, nếu không hậu quả khó mà lường được!"

Thạch Mẫn lúc này vừa vặn từ cảm ngộ bên trong tỉnh lại, có thể nói là thu hoạch rất nhiều, không phải trường hợp cá biệt, cho nên nghe vậy về sau, liền hào khí vượt mây địa điểm trả lời: "Vỡ vụn liền vỡ vụn, không quan trọng, cái này cũng không có gì lớn lao, cùng lắm thì lại chơi lên một khung chính là, không có vũ khí thời điểm, chúng ta còn không sợ hần, bây giờ ta đều chiếm được cái này Nhất Tinh Thiên Khí Tru Tà Mâu, thực lực tăng thêm một tầng, chẳng lẽ ngược lại còn sợ hần sao?"

"Đại ca! Người tốt?" Thạch Mẫn nguyên bản an tĩnh đứng ở Thạch Mẫn bên người, vì đó hộ pháp, thấy thế không khỏi đại hi.

"Da thịt tổn thương mà thôi, hưởng chi hiền đệ linh đan diệu dược, hiệu quả rất tốt, bây giờ cũng liền cái này đôi thủ chương, còn cần một chút thời gian khôi phục, phương diện khác vấn đề không lớn! Yên tâm, đại ca tự hỏi còn có thể một trận chiến!" Thạch Mẫn vì không cho Tiêu Dật lo lắng, cố ý vỗ vỗ bộ ngực đạo, chỉ là lòng mày vẫn là mất tự nhiên nhíu một cái.

"Tốt, đại ca, người cũng đừng sinh cường rồi, nếu không người vẫn là về thôn đi, nơi này có ta! Nếu là ta chết rồi, còn có đại ca người có thể chiếu cố Mai nhi cùng mẫu thân, nếu là chúng ta đều thân hãm nơi đây, chỉ sợ. . ." Tiêu Dật vội vàng khuyên nhủ.

"Không được! Hiền đệ, người cũng đừng khuyên vi huynh, gia mẫu cùng bá mẫu tự có Mai nhi chăm sóc, hưởng chi Thạch Dã Chiến làm ta Phó tướng, hần tử sẽ an bài tốt trong thôn hết thảy, hưởng chi vi huynh cũng nghĩ nhìn xem, cái này bách thú Vương mưu toan bên trên miêu tả đến hung uy ngập trời tứ hung một trong, Thao Thiết chân thân đến tột cùng có gì như chúng chỗ khác biệt, phải chăng nói quá sự thật?"

Thạch Mẫn sau khi nói xong, liền xoay người một cái, tương cái kia vòng xoáy màu đen đi đến.

"Đại ca, cái kia là không giống, người tuyệt đối đừng xúc động, bây giờ cái này truyền qua bốn phía tản ra khí thể càng ngày càng thịnh, nếu như chúng ta tùy tiện tiến vào, vạn nhất trúng Tấn Vân Không mai phục làm sao bây giờ? Nếu là không cẩn thận, rất có thể liền sẽ táng thân trong đó!" Tiêu Dật nhìn thấy Thạch Mẫn hướng truyền qua phương hướng tiến đến, vội vàng gấp phải, xách thăm nghĩ.

"Thế nhưng là bây giờ chuyện quá khẩn cấp, chúng ta nhất định phải nắm chặt thời gian, nếu không chẳng những là hai người chúng ta phải gặp tai, đứng mũi chịu sào chính là phương viên trăm dặm thậm chí phạm vi ngàn dặm chi địa, Hắc Thủy Thôn cũng ở trong đó. Bây giờ cho dù không vì đại nghĩa, vì chính chúng ta, chúng ta cũng nhất định phải đi đến xong!" Thạch Mẫn nghe vậy mặc dù vì đó mà ngừng lại, nhưng là sau khi nói xong, liền không chút do dự tiếp tục hướng truyền qua ở giữa đi đến.

"Hai vị tiểu huynh đệ đừng lo lắng, đó là bởi vì các người không hiểu rõ Tấn Vân Không, Tấn Vân Không mặc dù rất xấu, nhưng cũng có hần cao ngạo chỗ, làm tứ hung một trong, đối với mai phục đánh lên loại chuyện này, hần thấy, chính là vũ nhục chính hần, cho nên, chúng ta cứ yên tâm đi, hần là tuyệt đối khinh thường tại đánh lên, chúng ta rất không cần phải lo lắng hần sẽ đánh lên. " Áo Thanh vội nói.

"Huống chi, hần bây giờ đang toàn lực tiến đánh phong ấn, liền càng thêm không tâm tư đến đánh lên chúng ta, cho nên chúng ta vẫn là nhanh xông đi vào vi diệu, nếu không chậm thì sinh biến, thật nếu để cho Tấn Vân Không đột phá phong ấn, chân thân xuất thế, chính như Thạch Mẫn tiểu huynh đệ nói, chỉ sợ đứng mũi chịu sào chính là cái này Nam Hoang chi địa, không thể thiếu một trận hạo kiếp. . ." Áo Thanh lần nữa nói rằng.

"Nam Hoang hạo kiếp?" Tiêu Dật nghe vậy như rụng mảy.

"Không tệ, như hôm nay địa điểm quy tắc đột biến, vũ đạo xung tôn, điểm này cùng dĩ vãng có sự bất đồng rất lớn, thậm chí thiên địa càng là đối với cái khác con đường tu luyện áp chế quá ác, khiến cho Thương Khung Đại Lục chúng sinh không người có thể miễn, cho nên Tấn Vân Không cho dù lại thế nào hung mãnh, một khi đột phá phong ấn xuất thế, một thân thực lực chỉ sợ cũng phát huy không đến bảy thành. "

"Không nói đến Tấn Vân Không cuối cùng có thể phát huy nhiều ít thực lực, nhưng là, từ cái này phong ấn chỗ đó có thể thấy được, đã từng có một đoạn thời gian, phong ấn không cần gia cố, cũng có thể khiến cho Tấn Vân Không thúc thủ vô sách, bởi vì cái này phong ấn Trận Pháp hấp thu bản nguyên chi lực phi thường cường đại, cho nên mới sẽ có hiệu quả như thế, cái này nói rõ, từng có một đoạn thời gian, Trung Nguyên Cửu Châu, chưa từng có phồn vinh. "

"Bởi vì năm đó Vũ Hoàng lưu lại cái này phong ấn, cùng Trung Nguyên Cửu Châu khí vận có thể nói là cùng một nhịp thở, Trung Nguyên khí vận cường đại thì phong ấn cường đại; Trung Nguyên khí vận nhỏ yếu, thì phong ấn đại trận có thể hấp thu bản nguyên chi lực càng yếu, phong ấn hiệu quả liền càng yếu. Mà khí vận càng mạnh, cho thấy nhân đạo càng hưng thịnh, nhân đạo như củi, vô đạo như lửa, củi càng thịnh, lửa càng vượng!"

"Mà cái này trấn áp Tấn Vân Không phong ấn đại trận, hết thảy chính là trên cơ sở này thành lập, ta nhớ được năm đó Vũ Hoàng nghênh chiến thiên ngoại thiên trước đó, tại Thương Khung Đại Lục phía trên, đặc địa bố trí xuống Cửu Châu kết giới, trong đó có một tầng nguyên nhân, chính là gia tăng loại này phong ấn hấp thu bản nguyên năng lực, mà trấn phong Tấn Vân Không máu chốt hạch tâm, chính là Vũ Hoàng cửu đỉnh phong ma một trong máu chốt, Ung Châu đỉnh bản thể hình chiếu, từ bản nguyên chi lực ngưng tụ mà thành hư đỉnh!"

"Kể từ đó, đầy đủ nói rõ, Trung Nguyên Cửu Châu, tuyệt đối không phải nhìn bề ngoài đơn giản như vậy, cũng tuyệt đối có rất nhiều đại năng tại ẩn núp, chưa từng xuất hiện. Những đại năng thực lực, tại bây giờ phiên thiên địa này, có thể nói là như cá gặp nước, mà Tấn Vân Không ngược lại sẽ nhận lớn lao trôi buốc, cứ kéo dài tình huống như thế, Tấn Vân Không một khi đột phá phong ấn, tối đa cũng ngay tại Nam Hoang vùng giường oai, nếu là hấn dám chạy đến Cửu Châu đi khuấy gió nổi mưa, nói không chừng liền tại một vị nào đó đại năng trước mặt cho quý. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Ung Châu Hư Đỉnh

"Nói như vậy, Trung Nguyên Cửu Châu chi địa, mới là chúng ta Vô Giả thánh địa, rất tốt! Hiền đệ, ngày khác ta các loại rút kiếm gọt Bình Nam hoang về sau, không bằng ngươi ta huynh đệ dắt tay, đi trong lúc này nguyên Cửu Châu chi địa xông xáo một phen như thế nào? Nhìn cái kia vô đạo hưng thịnh chi địa lại là như thế nào một phen thịnh cảnh, ngắm lại tự khiến người tâm hướng Thần tri. . ." Thạch Mặc nghe vậy hướng tới không thôi.

"Tốt ngày khác đại ca giải dân treo ngược, để ức vạn Hán dân, tại cái này Nam Hoang chi địa, không còn là bị người áp bách, thấp người một các loại, mà là người người như rồng, trên dưới một lòng, mọi người đồng tâm hiệp lực. Các loại đến lúc đó, công thành lui thân ngày, chính là ngươi ta huynh đệ hai người, tiến về Trung Nguyên Cửu Châu thời điểm, bởi vì cái gọi là sinh mệnh không thôi, phần đầu không chỉ!"

Tiêu Dật không khỏi sẽ tâm cười một tiếng, trong lòng càng là nghĩ đến, nếu là Nam Hoang không có tìm được Mộng Như, chỉ sợ Trung Nguyên một nhóm cũng là ắt không thể thiếu, bắt buộc phải làm!

Xem ra, lưu cho mình thời gian đã không nhiều, nếu là Mộng Như sinh ra ở một người bình thường người, nữ đến mười tám, khuê nữ, chỉ sợ nàng chịu áp lực không thể so với mình nhỏ, cũng không biết Mộng Như phải chăng cũng giống như mình, linh hồn thức tỉnh, khôi phục ký ức. . .

Vạn người. . . Tiêu Dật nghĩ tới đây càng là không dám hướng phía dưới suy nghĩ, như đúng như đây, mình thông báo tìm người thủ đoạn chỉ sợ cũng vô dụng, chỉ mong sẽ không như vậy a!

Tiêu Dật cảm thán, vừa nghĩ tới mình cái kia vị hôn thê, vừa nghĩ tới cái kia đã từng thê non hẹn biển, cái kia đã từng ngọt ngào Mật Mật, trong lòng lập tức không khỏi tràn ngập đau chỉ.

Đúng vậy a!

Một con bị Vũ Hoàng phong ấn Thao Thiết mà thôi, huống chi mình nhiều như vậy thủ đoạn, Như Lai Thần Chưởng càng là khắc tinh của hấn, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết chưa hấn kém hấn, khiếm khuyết tối đa cũng chỉ là một phần nội tình mà thôi, mình cần gì sợ hấn, lại làm gì trường người khác chỉ khí, diệt uy phong mình đâu?

"Hai vị tiểu huynh đệ không thể chủ quan, Trung Nguyên chi địa, Ngọa Hồ Tàng Long, huống chi mỗi cái cường giả đều có tính cách của mình, cũng không phải là dễ trêu như vậy, chỉ cần Tấn Vân Không chủ động khiêu khích, trong mắt của ta, chính là tự tìm đường chết. Cho nên hai vị tiểu huynh đệ, thật muốn tới lúc đó, vẫn là cẩn thận mới là tốt. " Áo Thanh nói xong, sợ bọn họ thật là nghe con mới đẻ không sợ cọp, tiếp tục nhắc nhở:

"Theo ta được biết, liền có người từng làm tức giận một vị Cửu Châu ẩn thế cường giả, dù cho người kia lúc trước thực lực cũng không yếu, sau lưng thế lực cũng là lai lịch không nhỏ, càng không thiếu có là người vì hấn liều chết ngăn địch. Nhưng là, cuối cùng người kia, vẫn là bị cái kia Cửu Châu cường giả, tại vậy nhân gia bên trong cho tươi sống chém giết, người kia sau lưng thế lực ngay cả cái rắm cũng không dám thả một cái, éch ngồi đấy giéng, những cái kia ẩn thế cường giả uy xem, có thể nghĩ. . ."

"Hết thấy nói chi còn sớm, hiện nay, chúng ta vẫn là trước giải quyết Thao Thiết phong ấn sự tình lại nói cái khác đi, nếu là cửa này đều qua không được, nói lại nhiều cũng là không nói, dù sao Thao Thiết thật muốn xuất thế, chúng ta cũng không có tương lai có thể nói. . ."

Tiêu Dật nghe vậy về sau, trên mặt một phiến vẻ kiên định, cắn răng một cái, đồng dạ đạo, sau khi nói xong, hần liền không có chút do dự nào, trực tiếp vận khởi Lăng Không Hư Độ khinh công, cùng Thạch Mẫn đứng sừng vai, hai người tương hỗ ra hiệu, sừng vai mà đi, dắt tay chung tiến, nhanh chóng cất bước bước vào cái kia vòng xoáy màu đen bên trong.

Sau đó, Áo Thanh cùng Áo Hồng liếc nhau, theo sát tại Tiêu Dật phía sau hai người, cũng nhảy vào vòng xoáy bên trong.

Đang Tiêu Dật phụ vừa tiến vào cái này truyền qua thời điểm, hần chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, trong chớp mắt liền bị truyền tống đến một cái kỳ diệu địa phương, hần chậm rãi mở hai mắt ra, chỉ thấy chung quanh đại địa một phiến mênh mông, tràn ngập tiêu sất chi ý, bầu trời âm đạm, xung quanh càng là thi cốt từng đống, bạch cốt chồng chất như núi.

Tiêu Dật hai người cất bước tiến lên, không cẩn thận giẫm đạp tại một viên Bạch Cốt phía trên, phát ra một trận trầm đục, đi qua năm ngàn năm tuế nguyệt thay đổi, những này Bạch Cốt vẫn là đồng dạng kiên cố, có thể thấy được lúc trước thực lực là cường đại cỡ nào.

"Phanh! Phanh! Phanh!"

Ngay vào lúc này, từng đợt va chạm thanh âm truyền đến, Tiêu Dật nghe tiếng nhìn lại, chỉ gặp đại địa chính Trung Ương, một con to lớn Thao Thiết hung thú, chính đang điên cuồng công kích tới giữa không trung cái kia quanh thân tràn ngập quang mang đại đỉnh.

Cái kia là một cái dài ước chừng chín trượng, bề rộng chừng năm trượng đại đỉnh, mà chiếc đỉnh lớn kia theo Thao Thiết mỗi một lần công kích, đều sẽ bỗng nhiên phóng đại, càng là lưu quang thoáng hiện, nhưng là, nhìn kỹ lại, đại đỉnh quanh thân quang mang bắt đầu trở nên dần dần âm đạm.

Nguyên lai, Thao Thiết bản thể, chính là bị chiếc đỉnh lớn kia cho trấn áp lên, chỉ gặp chiếc đỉnh lớn này toàn thân đều hiện đầy lít nha lít nhít tuyến đường, giống như là dệt thành một đạo thiên võng giống như, bao phủ tại Thao Thiết trên thân.

Lúc này, chiếc đỉnh lớn này chính đang điên cuồng lay động, mà thân đỉnh bên trên tuyến đường cũng là tản ra kỳ dị kim quang, một cái to lớn cỗ thể "Ung" chữ càng là bỗng nhiên phóng đại, chính tại điên cuồng hướng Thao Thiết bản thể trấn áp tới.

Thao Thiết hung thú Tấn Vân Không mỗi công kích một lần, đại đỉnh liền phản kích một lần.

"Đây cũng là Vũ Hoàng đúc thành Thiên Khí chín Châu Đỉnh?" Tiêu Dật nhìn thấy cái này điều khắc tinh mỹ, cỗ phác trang nhã, khí thể trang trọng thanh đồng đại đỉnh, không khỏi phát ra cảm thán.

"Không tệ, càng nói cụ thể, đây chỉ là chín Châu Đỉnh hư đỉnh, thực đỉnh thì bị Vũ Hoàng mang đi thiên ngoại thiên, làm phong mã đại trận trận cơ đi. Mà cái này hư đỉnh thể hiện chí cao vô thượng vinh quang, cũng phản ứng các ngươi nhân tộc độ cao thống nhất cùng dân tộc hưng thịnh. Hư đỉnh càng mạnh, hiển hiện càng rõ ràng, mặt ngoài Nhân Tộc khí vận càng mạnh, trái lại thì đại biểu Nhân Tộc đi hướng suy sụp. " Áo Thanh trả lời.

"Đỉnh này dựa theo toàn thân hình dạng mà nói, hần là ba chân hai tai mới đúng, thế nhưng là hiện nay, cái kia một đôi tai đỉnh rõ ràng nhìn không thấy. Không có hiển hiện ra, điều này đại biểu cái gì?" Thạch Mẫn xen vào nói.

"Không tệ, ta cũng đang muốn hỏi vấn đề này. " Tiêu Dật nghe nói đỉnh này là Nhân Tộc khí vận hiển hiện, cũng không khỏi quan tâm tới đến.

"Có câu nói là trong thiên hạ, đều là vương thổ, đất ở xung quanh, hần là Vương thần. Mỗi một hư đỉnh đi qua Cửu Châu kết giới chuyển hóa, biểu tượng một châu khí vận, này hư đỉnh vì Ung Châu đỉnh, đại biểu Ung Châu khí vận, nếu là Ung Châu vương quyền độ cao thống nhất tập trung, Ung Châu đỉnh liền sẽ lộ ra càng rõ ràng, uy thế cũng càng mạnh, bây giờ ngay cả tai đỉnh cũng không thể hoàn toàn hiển lộ, chỉ có thể nói rõ Ung Châu đại loạn, phong Hỏa Liệt Nguyên, vương quyền gần như sụp đổ, khí vận không đủ phía dưới mới sẽ xuất hiện loại tình huống này. . . " Áo Thanh phân tích nói.

"Ung Châu, ta nhớ không lầm, dựa theo Võ Đế truyện ký bên trong miêu tả, hần là Đại Tàn đế quốc nhất thống, Doanh Chính đương triều, sao sẽ như thế?" Tiêu Dật lập tức nhíu mày, Tần Hoàng, thế nhưng là bị con cháu Viêm Hoàng xưng là tổ long tồn tại, tại cái này Thương Khung Đại Lục càng là vô công cái thế, có một không hai đương đại, sao sẽ như thế? Chẳng lẽ lại, tại cái này Thương Khung Đại Lục, Thủy Hoàng Doanh Chính lại đi lên đầu kia lão đường không thành?

Tiêu Dật tỉ mỉ nghĩ lại, không có khả năng a, làm Võ Giả, mỗi người đều hần là mười phần rõ ràng tuổi thọ của mình, hần cũng không sẽ vì cái kia hư vô mờ mịt trường sinh bất lão truyền thuyết, tự hủy giang sơn mới đúng, thế nhưng là cuối cùng là vì cái gì đây?

Muốn biết, thử hỏi Thiên Hạ, ai có thể trường sinh bất tử?

Cho dù là ngay cả những cái kia được trời ưu ái dị thú nhất tộc, chung linh dục tú, tuổi thọ kéo dài, nhưng là, cũng bù không được tuế nguyệt ăn mòn.

Huống chi Nhân Tộc mặc dù đến Thiên Đạo lọt mắt xanh, võ đạo hưng thịnh, nhưng là, tuế nguyệt vô tình, vội vàng không đủ mấy trăm năm, phong lưu cuối cùng cũng bị gió táp mưa sa đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Chính không thắng tà

Phong ấn không gian bên trong, Tấn Vân Không bản thể, chính tại không ngừng trùng kích Ung Châu một châu chi địa khí vận hiển hóa hư đình phong ấn, gào thét không ngừng, gầm thét liên tục.

Thắng đến Tiêu Dật các loại người sau khi đi vào, Tấn Vân Không trong lòng lập tức sinh lòng cảnh giác, bởi vì cái gọi là kẻ đến không thiện, kẻ thiện thì không đến.

Tấn Vân Không đã tại Tiêu Dật các loại trên thân người ăn không chỉ một lần thua thiệt, cho nên tạm thời từ bỏ tiếp tục trùng kích phong ấn động tác, ánh mắt chăm chú nhìn Tiêu Dật các loại người, nghiêm nghị quát hỏi: "Các người cũng dám xông vào cái này phong ấn chi địa, quả thực là tự tìm đường chết!"

Tiêu Dật đầy vẻ khinh bỉ đáng vẻ nói rằng: "Dừng huênh hoang, cái gì có chết hay không, vẫn là các loại người trước xông phá phong ấn rồi nói sau, tại sao dừng lại? Người ngược lại là tiếp tục a, coi như chúng ta không tồn tại!"

Tiêu Dật sau khi nói xong, vung tay lên, dạng như vậy quả thực là tức chết người không đền mạng, phải có bao nhiêu muốn ăn đòn liền có bao nhiêu muốn ăn đòn.

"Tiểu tử, các người đến cùng muốn làm gì?" Tấn Vân Không bị Tiêu Dật một ghen, vốn có tâm đi trùng kích phong ấn, lúc này cũng không khỏi dẫn xuống đến, hướng chỉ hấn đường đường từ đại bộ tộc một trong thủ lĩnh, nhưng không có cho người khác hiện trường biểu diễn quen thuộc.

"Không làm cái gì, chúng ta chính là tiến đến đánh một chút xì dầu, thuận tiện nhìn xem có thể hay không gia trì phong ấn, để người cái tên này có thể lão thực một điểm."

Tiêu Dật nghe vậy trong lòng hơi động, nghĩ thầm người nhà không công kích phong ấn vừa vặn, Tiểu Gia đang lo không biết làm sao để người dừng lại đâu, hắc hắc, chúng ta nói chuyện thời gian càng dài đối với chúng ta càng có lợi, Tiêu Dật trong lòng mừng thầm không thôi, không ra tiếng sắc địa điểm cho nên một bộ nói mò lời nói thật đáng vẻ.

"Không tệ, Tấn Vân Không, cho đến ngày nay, người chẳng lẽ còn nghĩ xông phá phong ấn, đi ra tai họa Thiên Hạ không thành? Năm đó sự tình, mặc kệ đúng và sai, người làm gì liên lụy vạn tộc nhiều như vậy vô tội?" Áo Thanh khiển trách hỏi.

"Ha ha! Nguyên lai bốn vương đi ra chỉ là định tìm Tự Văn Mệnh tiểu tử kia phiền phức, dù sao Thương Khung Đại Lục dù nói thế nào cũng là ta các loại chỗ nương thân, thế nhưng là bây giờ nghe người kiểu nói này, bốn vương nếu là không giết cái vạn mà 8000 người, Đồ vài toà thành, chẳng phải là lộ ra không ra bốn vương thủ đoạn cùng năng lực?" Tấn Vân Không nhếch miệng quát.

"Vọng tưởng, chúng ta là sẽ không để cho người đột phá phong ấn!" Áo Thanh nghe vậy khản trương.

"Ha ha! Chỉ bằng các người? Chỉ bằng các người những này mèo con hai ba con liền có thể phong ấn bốn vương, người cảm thấy khả năng sao? Quả thực là chuyện cười lớn!" Tấn Vân Không phảng phất nghe thấy được thiên phương dạ đàm giống như, cười to không chỉ.

Áo Thanh nghe vậy, lập tức một ghen, lại không phản bác được.

"Cười cái gì cười, ồn ào, chúng ta không thể phong ấn người, đây không phải còn có Vũ Hoàng phong ấn tại này a? Người nhà đắc ý cái gì, chỉ cần cái này phong ấn đại trận căn cơ không tổn hao gì, vừa Vũ Hoàng có thể phong ấn người một lần, chúng ta vì sao không thể phong ấn người lần thứ hai?" Tiêu Dật khó chịu Tấn Vân Không đương đương đắc ý bộ dáng, lớn tiếng nói rằng.

"Ha ha! Chẳng lẽ các người liền không có cảm giác đến cái này phong ấn đại trận kết giới đã càng ngày càng suy yếu sao? Hướng chi bây giờ đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, càng là ngay cả trận nhân trần áp chi khí cũng bị mất, các người lấy cái gì đến phong ấn bốn vương, tin tưởng tiếp qua không lâu, bốn vương định sẽ đột phá cái này phong ấn kết giới." Tấn Vân Không cười lạnh tiếp tục nói:

"Ta nhìn các người vẫn là đừng uống phí sức lực, giá trị này chính không thắng tà, nói tiêu ma trường thời khắc, Ung Châu một châu khí vận càng ngày càng yếu, liền ngay cả hiển hóa ra hoàn chỉnh Ung Châu Hư Đình đều làm không được, các người dựa vào cái gì cảm thấy có thể phong ấn ta? Bốn vương hiện tại chỉ phải cần một khoảng thời gian, nhất định có thể tránh thoát phong ấn, các loại bốn vương tránh thoát cái này đáng chết phong ấn, đến lúc đó chính là từ kỳ của các người!"

Sau khi nói xong, Tấn Vân Không hai mắt càng là gấp chăm chăm Thạch Mẫn, khinh thường cười lạnh nói: "Chính là người tiểu tử này đạt được tru tà nhận chủ, hừ, một phế vật, các loại bốn vương đột phá phong ấn, nhất định phải đem cái gì đồng nát sắt vụn nuốt chửng lấy."

"Hừ! Duy chiến mà thôi, nếu như tài nghệ không bằng người, bản tướng quân không có chút nào oán giận, cùng lắm thì vừa chết!" Thạch Mẫn tuy bị Tấn Vân Không cái kia hung tàn ánh mắt chăm chăm đến lạnh cả tim, hai tay không tự chủ được nắm chặt Tru Tà Mâu, nhưng vẫn là không chút nào yếu thế địa đạo.

"Tiểu tử, trách không được ngươi có thể có được tru tà tán thành, coi như có chút cốt khí, nếu không, liền xem như ngươi đem tru tà ngâm mình ở ngươi trong Huyết Trì, đều vô dụng. Chỉ bằng ngươi câu nói này, bốn vương có thể coi trọng ngươi một chút, làm có thể làm cho bốn vương nhìn với con mắt khác người, bốn vương có thể nói cho ngươi một tin tức tốt!"

Tấn Vân Không sau khi nói xong, nhìn về phía hai người hai thú ánh mắt, tựa như là đối đãi dê đọi làm thịt đồng dạng.

"Tin tức gì?" Thạch Mẫn biết bất cứ lúc nào cũng không thể tự loạn trận cước, vô cùng tỉnh táo đạo, giờ phút này phảng phất tiến nhập một loại không lấy vật vui, không lấy mình buồn trạng thái.

"Tiểu tử, không tệ, có thể bảo trì bình thân, về phần tin tức tốt nha, khắc khắc! Chính là ngươi có thể lựa chọn mình từ vong phương thức, có thể chết tại bốn vương trong tay, há không phải là các ngươi những này nhân loại ngu xuẩn vô thượng vinh quang? Ngươi nói cái này đối ngươi mà nói, có phải hay không song hỉ lâm môn?" Tấn Vân Không vô cùng cười tàn nhẫn đạo, giống như tại kể ra một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Thạch Mẫn nghe vậy nhướn mày.

"Cái gì? Ta năm ngoái mua cái biểu, đây là cái gì câu thí logic? Ta liền nói trâu làm sao đều bay trên trời, nguyên lai nguyên nhân căn bản ở đây!" Tiêu Dật nghe vậy về sau, lập tức không khỏi mắng to lên.

"Tiểu tử, hồ ngôn loạn ngữ thứ gì, chỗ nào trâu bay trên trời?" Tấn Vân Không nghe được không hiểu thấu, như lọt vào trong sương mù, sững sờ một chút, không tự chủ được vô ý thức hỏi.

"Trâu bay trên trời, đương nhiên là bởi vì ngươi tại thời a, không phải ngươi cho rằng trâu là thế nào thượng thiên?" Tiêu Dật trợn trắng mắt chăm chọc địa điểm nói rằng.

Thạch Mẫn nghe vậy, mặt nghiêm túc bên trên không khỏi vì đó buông lỏng, một bộ muốn cười lại không thể cười bộ dáng. . .

"Tiểu tử, cũng dám nhục nhã bốn vương, ngươi liền không sợ chết sao?" Tấn Vân Không lúc này cũng phản ứng lại, tiểu tử này tại mị mai mình khoác lác đầu, về phần phía trước kia cái gì năm ngoái mua cái biểu, đoán chừng cũng không phải cái gì tốt lời nói.

"Ai nha, ta rất sợ đó a! Hừ! Ngươi không phải nói muốn giết chết chúng ta a, dù sao dù sao đi nữa đều phải chết, ta ngay cả chết còn không sợ, xin hỏi ta tại sao phải sợ ngươi?" Tiêu Dật cố ý một bộ dọa sợ bộ dáng, vỗ vỗ bộ ngực.

Ảo Thanh Ảo Hồng cuối cùng là đã nhìn ra, Tiêu Dật cái này tiểu gia hỏa hoàn toàn không chút kiêng kỵ, bởi vì cái gọi là khóc cũng là một ngày, cười cũng là một ngày, sao không cười qua một ngày? Ngay cả chết đều không sợ, còn có cái gì có thể sợ? Cho nên Tiêu Dật mới có thể hoàn toàn buông lỏng tự nhiên!

"Ngươi, hừ! Tội lỗi đáng chém, muôn lần chết chó tha thứ, hôm nay chính là tùy ngươi định phá ngày, đều khó thoát khỏi cái chết, dám nhục nhã bốn vương tồn tại, mộ phần có đều cắt một đám lại một đám." Tấn Vân Không nghe vậy vì đó mà ngừng lại, sau đó liền vô cùng nổi giận nói:

"Về phần cái kia bị Tru Tà Mâu nhận chủ tiểu tử may mắn, chỉ cần ngươi chịu ngoan ngoãn địa điểm kính dâng xuất linh hồn của ngươi, bốn vương liền cho phép ngươi thần phục tại bốn vương dưới chân, thế nào? Thần phục với bốn vương, bốn vương đem sẽ mang cho ngươi đến vô thượng vinh quang, thực hiện ngươi tất cả mộng nghĩ. . ."

"Hừ! Ta thà chết đứng, tuyệt không quỳ mà sống! Lúc đầu nhìn ngươi là thượng cổ tứ hung một trong, ta còn có thể coi trọng ngươi một chút, không nghĩ tới cũng bắt quá là nói quá sự thật gia hỏa, ngươi cho rằng ngươi là ai, càng như thế tự cho là đúng, liền xem như dương dương tự đắc cũng phải có cái hạn độ đi, huống chi, ta Thạch Mẫn muốn có được đồ vật, không cần bất luận kẻ nào đưa, ta từ sẽ tự tay đi lấy!" Thạch Mẫn chẳng thèm ngó tới nói.

"Chính là, ngươi cho rằng ngươi là ai? Còn ngoan ngoãn kính dâng linh hồn, ta thôi, ngươi liền xem như tự nguyện trở thành bán thiếu gia tọa kỵ, bán thiếu gia đều cảm thấy ngươi quá xấu, cười ra ngoài đều sẽ dọa sợ nhỏ bằng hữu." Tiêu Dật nồng đậm địa điểm khinh bỉ phản bác.

"Tiểu tử, đã các ngươi rượu mời không uống muốn ăn phạt rượu, vậy cũng đừng trách bốn vương. Thật sự cho rằng bốn vương cùng các ngươi phé nhiều như vậy miệng lưỡi làm gì? Bốn vương bắt quá là vì kéo dài thời gian, khôi phục vừa rồi tiêu hao thôi! Hôm nay các ngươi đều phải chết, một cái cũng không có thể thiếu. "

Tấn Vân Không nói xong liền lần nữa cường lực trùng kích phong ấn, theo Tấn Vân Không mỗi một lần cường lực công kích, trên không hiển hiện Ung Châu Hư Đình cũng biến thành càng thêm âm đậm. . .

Chương 144: Trục diện Thao Thiết

"Không tốt, Ung Châu khí vận chỉ lực không đủ, hư đình hiển hiện uy năng không đủ, thậm chí cực kỳ bé nhỏ, càng ngày càng yếu. Không thể để cho Tân Văn Không tiếp tục nữa, nếu không tình huống nguy đã!" Áo Thanh thấy thế, biết giờ phút này không thể lại các loại.

"Vậy làm sao bây giờ?" Tiêu Dật mặc dù vừa rồi trên miệng nói đến thống khoái, nhưng là lúc này quan hệ đến mình thân gia tính mệnh, cũng không khỏi chăm chú.

"Đúng vậy a, các ngươi mang hai huynh đệ ta tiến đến không sẽ cứ làm như vậy nhìn xem a? Có biện pháp nào ngươi mau nói đi, cần trợ giúp chỗ, huynh đệ của ta hai tuyệt không nhẫn một cái lòng này!"

Thạch Mẫn lúc này cũng bối rối, giờ phút này làm nhìn xem Tân Văn Không trùng kích phong ấn, mà nhóm người mình thúc thủ vô sách, hấn há có thể không nóng nảy?

"Khắc khắc! Lúc này còn muốn ngăn cản bốn vương, quả thực là rất ngu ngốc hết sức ngây thơ, các loại bốn vương xuất thế, thế phải đem bọn ngươi từng cái thôn phệ sạch sẽ. "

Lúc này, Tân Văn Không nhìn xem Tiêu Dật các loại người thúc thủ vô sách, một bộ tay chân luống cuống bộ dáng, lập tức trương cuồng, phát ra một tiếng đặc ý tuyên ngôn.

"Không phải Vũ Hoàng an bài các ngươi Trần Thủ Tân Văn Không sao? Năm đó Vũ Hoàng được từng lưu lại ngăn lại Tân Văn Không hoặc là gia cố phong ấn biện pháp?" Tiêu Dật lúc này nào đợi động ra, kiệt lực nhắc nhở.

"Có!" Áo Thanh cùng Áo Hồng hai Thần thú, liếc nhau, một mặt ngưng trọng bộ dáng, nhao nhao gật đầu, trăm miệng một lời địa điểm đáp lại nói.

"Đã như vậy, cái kia còn cùng hấn nói lời vô dụng làm gì? Tranh thủ thời gian gia cố phong ấn!" Tiêu Dật nghe vậy trong lòng vui mừng, vội vàng nói rằng.

"Không tệ, bây giờ thời gian khẩn cấp, chúng ta vẫn là dùng hơn phệ nước miếng, trực tiếp ra làm đi, cần chúng ta hai huynh đệ chuẩn bị cái gì, các ngươi cứ việc phân phó, nếu như có cần dùng đến ta hai người huynh đệ chỗ, muôn lần chết không chối từ?" Thạch Mẫn giờ phút này cũng là ánh mắt sáng lên, vội vàng nói rằng.

"Tốt vừa hai vị tiểu huynh đệ đều có thể xả thân quên mình, như vậy hai vợ chồng chúng ta còn có cái gì tốt do dự đây này? Bất quá chúng ta muốn trước đến tiến vào trong kết giới mới có thể gia cố phong ấn. " Áo Thanh dùng sức đáp lại nói.

"Cái gì? Kết giới này có thể vào? Còn muốn đi vào mới có thể gia cố phong ấn?" Tiêu Dật nghe vậy về sau, lập tức quá sợ hãi.

"Cái này phong ấn kết giới mặc dù cho phép vào không cho phép ra, nhưng là hai vợ chồng chúng ta có Vũ Hoàng lưu lại chuẩn bị ở sau, mang hai người đi ra tự nhiên không đáng kể, cho nên rất không cần phải kinh ngạc như vậy. Lúc đầu nếu là trấn áp trận nhân Phủ Triện vẫn còn, chúng ta cũng không cần tiến vào kết giới bên trong gia cố phong ấn, nhưng là, bây giờ Phủ Triện vỡ tan, chúng ta liền chỉ có thể tiến vào trong kết giới gia cố phong ấn!"

Áo Thanh nói tới chỗ này cùng Áo Hồng nhanh chóng nhìn thoáng qua nhau, Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người bởi vì trọng điểm chú ý tại kết giới phía trên, cho nên không có phát hiện.

"Khắc khắc! Các ngươi dám đi vào sao? Bốn vương ngồi các loại các ngươi tự chui đầu vào lưới! Ha ha ha ha!" Tân Văn Không nghe đến đó, càng thêm đắc ý.

"Tân Văn Không, ngươi đắc ý cái gì? Thôn Thiên Phệ Địa cũng không phải chỉ có ngươi sẽ? Tiến liền đi vào, ai sợ ai? Theo ta thấy không bằng dạng này, ta xung phong, sử dụng Thôn Thiên Phệ Địa Quyết hấn là có thể được rồi ngăn cản Tân Văn Không một trận, đại ca thì đi theo đằng sau ta hành sự tùy theo hoàn cảnh, về phần phong ấn sự tình, liền phiền phức hai vị Thần thú đại nhân!" Tiêu Dật linh cơ khê động nói.

"Không được, hiền đệ, không bằng để đại ca xung phong, đại ca đến một lần tu vi cao hơn ngươi, thứ hai bây giờ càng là có Thiên Khí Tru Tà Mâu nơi tay, cũng không phải tùy ý Tân Văn Không xâm lược hạng người!" Thạch Mẫn vội vàng khuyên nhủ.

"Đại ca, chính là bởi vì ngươi có Tru Tà Mâu nơi tay, ngươi càng không thể xông lên phía trước nhất, bởi vì phía trước nhất cần phòng ngự Tân Văn Không thôn phệ chỉ lực, chúng ta bên này, cũng chỉ có tiểu đệ mới có thể phòng ngự hấn chiêu này, mà về phần đại ca Tru Tà Mâu nơi tay, tất cả tổn thương liền toàn bộ nhờ đại ca công kích chuyển vận!" Tiêu Dật giải thích nói.

"Đáng ghét tiểu tử, quả thực là tức chết bốn vương cũng! Các ngươi dám ngay trước bốn vương mặt chế định chiến thuật, thật coi bốn vương là kẻ ngu không thành? Có gan ngươi nhóm liền tiến đến, nhìn bốn vương không hảo hảo dạy các ngươi làm người!"

Tân Văn Không nhìn thấy Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người vậy mà ở ngay trước mặt hấn, không e dè địa điểm thương lượng sách lược, nghe vậy không khỏi giận dữ.

"Chuẩn bị xong chưa?" Áo Thanh Áo Hồng lúc này phân biệt nhảy đến Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn trên thân, hỏi.

"Chuẩn bị xong!" Tiêu Dật Thạch Mẫn đồng thời nhẹ gập đầu, lúc này hai người nội lực sung túc, thấy chết không sờn nói.

"Vậy chúng ta liền đi vào đi, có hai vợ chồng chúng ta đứng các người trên vai, các người liền trực tiếp hướng trong kết giới đi đến liền có thể!" Áo Thanh nhắc nhở.

"Tần Vân Không, chuẩn bị chịu chết đi, vừa rồi tại phía trên đánh chưa đủ nghiền, nhìn Tiểu Gia sẽ một sẽ người chân thân a!" Tiêu Dật nói xong vận khởi khinh công, hướng trong kết giới phóng đi.

"Tiểu tử, người không lớn, khẩu khí cũng không nhỏ, vừa rồi tại phía trên, người thủ đoạn ra hết mới may mắn thắng được bốn vương một bậc, có cái gì tốt đắc ý, người nếu dám tiến đến, nhìn bốn vương không sống sống xé xác người!"

Tần Vân Không giờ phút này cũng không công kích Ung Châu Hư Đình, vậy mà thật dừng lại, ngồi các loại Tiêu Dật Thạch Mẫn đi vào kết giới này lực trường bên trong.

Tần Vân Không giờ phút này ngừng đầu đứng ở kết giới Trung Ương, tùy ý Tiêu Dật từ phương hướng nào tiến vào phong ấn kết giới, hẳn đều có thể tiến thối tự nhiên, chỉ gặp hần khuôn mặt dữ tợn, đem hần giờ phút này phần nộ thần sắc, biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế.

"Giết!"

Tiêu Dật xông vào kết giới về sau, Thập Mạch Thần Kiếm Vô Hình Kiếm Khí mở đường, chỉ gặp mấy chục đạo kiếm khí hướng Tần Vân Không bản thể Thao Thiết chân thân bao phủ tới, sau đó càng là mơ hồ phát ra một trận tiếng long ngâm, Thao Thiết thậm chí vì đó mà ngừng lại, thoáng chốc mấy đạo chí dương chí cương chưởng kinh tiếp sung mà tới, chính là lớn viên mãn Giáng Long Thần Chưởng.

Cái này vẫn chưa xong, Tiêu Dật giờ phút này vận chuyển hết tốc lực khinh công, tại khinh công Thiên Phú gia trì dưới, tại kết giới trong không gian, chọt trái chọt phải, chọt cao chọt thấp phát ra mấy chục đạo chưởng ấn, chính là Như Lai Thần Chưởng, chỉ gặp những này chưởng ấn dày đặc bao phủ Thao Thiết.

Tiêu Dật đánh vừa tiến vào kết giới bên trong, liền liên tục thả ra ba đợt Kỹ Năng, càng là không chút nào keo kiệt nội lực chuyển vận.

"Đáng ghét tiểu tử, người cũng dám lừa gạt ta, chỉ tiếc, người những chiêu thức này, đối với ta là không có ích lợi gì!"

Tần Vân Không lớn tiếng nói rằng, chỉ gặp hần miệng lớn một trương, một đạo đen kịt quang mang từ cái kia miệng lớn bên trong phun tới, đầu tiên liền đem cái kia Thập Mạch Thần Kiếm kiếm khí quét sạch không còn, sau đó, ngay cả Giáng Long Thần Chưởng đánh ra gọn sóng không gian đều không có buông tha, cùng nhau quển ở cùng nhau, cuối cùng đều bị cái này hắc quang hút tới trong cơ thể hần.

Duy nhất để hần có chút kiêng kỵ chính là cái này Như Lai Thần Chưởng, không có cách, cái này chưởng ấn hoàn toàn khắc chế hần, có thể nói là để hần ký ức vẫn còn mới mẻ.

"Thôn Thiên Phệ Địa!"

Tần Vân Không bị Tiêu Dật lớn tiếng dọa người, đoạt được tiên cơ, khiến quanh thân đều là lít nha lít nhít chưởng ấn, mắt thấy không cách nào tránh né, lập tức thi triển ra bản mệnh thần thông tuyệt học, kết giới bên trong, lập tức xuất hiện một cơn bão táp, chung quanh Như Lai Thần Chưởng chưởng ấn lập tức bị hấp thu không còn, tựa như uống nước giếng như, không tốn sức chút nào!

"Tiểu tử, thật sự là ngậy thơ, ta tàn hồn sẽ bị người cái này phá chưởng ấn khắc chế, chỉ sợ là bởi vì thuộc tính tương khắc nguyên nhân a? Nhưng là người cho rằng bốn vương chân thân sẽ bị khắc chế a? Còn muốn lại lấy chiêu này tới đối phó bốn vương, người chẳng lẽ không biết chiêu thức giống nhau đối bản Vương vô hiệu a?" Tần Vân Không đắc ý nói.

"Người cho rằng người là Thánh Đầu Sĩ đầu? Còn chiêu thức giống nhau đối người vô hiệu. . . Tiểu Gia cũng là say! Thật sự cho rằng liền người sẽ Thôn Thiên Phệ Địa sao? Tiểu Gia cũng biết, nhìn ta Thôn Thiên Phệ Địa!" Tiêu Dật nhìn thấy mình lớn tiếng dọa người, đã hoàn toàn hấp dẫn đến Tần Vân Không chú ý, lập bản bệ chứa muốn vận công thi triển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết đáng về.

Đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng trung khí mười phần thanh âm phát ra: "Chấn Thiên Cửu Kích, thức thứ nhất, Lưu Tinh Thiểm Ảnh!"

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Đâm lao phải theo lao

Nguyên lai, lúc này phong ấn kết giới bên trong, chỉ gặp Thạch Mẫn thân ảnh chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Tần Vân Không sau lưng cách đó không xa, dưới chân hần lòi quang lóe lên, liền biến mất ở nguyên địa, xuất hiện lần nữa thời điểm, đã đi tới Thao Thiết bên người, Tru Tà Mâu phát ra thiểm điện một kích.

"Tiểu tử, đã sớm đề phòng ngươi!" Tần Vân Không nói xong cũng muốn né tránh, tiếc rằng hình thể quá lớn, Tần Vân Không thân thể lui lại mấy trượng đều không có tránh thoát một kích này, trong nháy mắt đó vẫn là bị Tru Tà Mâu đánh trúng vào thân thể.

"A!"

Bỗng nhiên, một trận kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết vang lên, Tru Tà Mâu một kích, thậm chí để trong kết giới không gian đều run rẩy lên, Tần Vân Không lập tức bị Tru Tà Mâu đâm ra một cái đen kịt lỗ lớn, chảy ra một cổ tím máu đen, máu tươi của hắn vậy mà khác hẳn với thường nhân, cùng Nhân Tộc máu đỏ tươi hoàn toàn khác biệt.

"Đáng chết sâu kiến, vậy mà thương tổn tới bốn vương. Không thể nào, Thôn Thiên Phệ Địa, cho bốn vương nuốt!"

Tần Vân Không giờ phút này như là giống như điên, hần cuồng khiếu một tiếng, trên đầu miệng lớn bỗng nhiên biến lớn, một cái ở giữa liền tăng lên gấp đôi lớn nhỏ, chỉ gặp nó dừng lại giữa không trung, sau đó bắt đầu điên cuồng địa điểm thu nạp.

Mà Thạch Mẫn sớm đã bút ra trở ra, lúc này Tiêu Dật mở ra Thôn Thiên Phệ Địa Quyết đỉnh đi lên.

"Hừ! Thật sự là thông minh quá sẽ bị thông minh hại, để ngươi không nghe Tiểu Gia lời nói, ăn thiệt thòi ở trước mắt đi, chúng ta vừa rồi đều như vậy mình bạch địa điểm nói cho ngươi sách lược, mới nói Tiểu Gia chủ phòng, ta đại ca chủ công, ai! Thật vì ngươi trí thông minh sót ruột, ngươi vì cái gì liền không thể tin tưởng Tiểu Gia nói tới đâu?" Tiêu Dật lúc này lửa cháy đổ thêm dầu địa đạo.

"Tiểu tử, đừng muốn đắc ý, hết thảy vừa mới bắt đầu, Thôn Thiên Phệ Địa, cho ta lần nữa phóng đại, đem hết thảy đều hủy diệt a!" Tần Vân Không nghe vậy, lập tức bạo tẩu.

Giờ phút này, kết giới trong không gian, thật giống như đồng thời xuất hiện một lớn một nhỏ hai cái lỗ đen đồng dạng, đang điên cuồng thôn phệ lấy hết thảy chung quanh, đồng thời còn tại tương hỗ đến gần, chỉ sợ không được bao lâu, cái này hai cỗ thôn phệ chi lực, hình thành lỗ đen truyền qua liền có thể đụng vào nhau.

Chi chi!

Chi nghe thấy hai loại thuộc tính khác nhau thôn phệ lỗ đen, vừa mới tiếp xúc, tựa như cùng đạo thiên lôi này động đến địa hỏa giống như, lập tức bộc phát ra tia chớp màu xám, cái kia thiểm điện đánh tới kết giới trên mặt đất, trên mặt đất lập tức xuất hiện một vài mười trượng hồ to, hai loại thôn phệ lỗ đen vền vẹn giao phong dư ba, uy lực vậy mà đều có thể lợi hại như vậy.

Mà tại cái kia hắc bạch xen lẫn giữa không trung, tia chớp màu xám bộc phát ra lôi đình chi uy, không gian tại thời khắc này, thậm chí đều bị phá hư đến không còn hình dáng, ngẫu nhiên có đen kịt khe hở xuất hiện, quét sạch phẩm là tiếp xúc đến hết thảy, mà mảnh không gian này, còn đang không ngừng lập lại chữa trị cùng bị phá hư làm việc, tuần hoàn không thôi.

Về phần Tần Vân Không cùng Tiêu Dật, một người một thú, lúc này lại là mắt lớn trừng mắt nhỏ, tương hỗ trừng mắt đối phương không nói lời nào.

Một cái là thượng cổ tứ đại bộ lạc thủ lĩnh một trong, hung uy ngập trời; một cái chỉ là Nhân Tộc không có ý nghĩa tiểu nhân vật, mới ra đời.

Giờ phút này, một người một thú hai đạo ánh mắt, phảng phất muốn bắn ra hỏa hoa, chỉ bất quá bây giờ bọn hắn đều không thể phân tâm cho đối phương một kích trí mạng.

Mà Tần Vân Không cùng Tiêu Dật trên thân, cũng truyền ra cũng cực kỳ đáng sợ ba động, những người khác đừng nói là tới gần, liền xem như muốn xa xa xuất thủ tương trợ, cũng vô pháp quấy nhiễu hai người, hiện tại cũng chỉ có thể được rồi xem chính bọn hắn năng lực.

Liền ngay cả Thạch Mẫn giờ khắc này muốn trợ giúp đều làm không được, giờ phút này đừng nói là công kích Tần Vân Không, hắn có thể đau khổ duy trì không bị lỗ đen thôn phệ chi lực tác động đến liền đã rất tốt.

Thậm chí Áo Thanh Áo Hồng hai con Thần thú đều chỉ có thể co quắp tại phong ấn trong kết giới một góc, cẩn thận tránh né tác động đến.

Bởi vì cái gọi là thành môn thất hỏa ương cấp trị ngự, liền ngay cả Tần Vân Không cùng Tiêu Dật hai cái kẻ đầu têu, cũng không nghĩ tới đồng thời mức độ lớn nhất vận công sẽ phát sinh biến hóa như thế, một người một thú, giờ phút này có thể nói là đâm lao phải theo lao, đã thu lại không được tay.

"Tiểu tử, ngươi thật muốn cùng bốn vương cùng chết không thành?" Tần Vân Không lúc này đâm lao phải theo lao, mặc dù hần bằng vào thâm hậu cơ sở, tuyệt đối có thể thắng được, nhưng là, lúc này hắn cũng không nghĩ tới hai loại Thôn Thiên Phệ Địa quyết đấu, thần thông cùng Công Pháp va chạm, lại có thể sinh ra quỷ dị như vậy biến hóa, uy lực khó lường, để hắn không có chút nào chuẩn bị tư tưởng.

"Cùng chết liền cùng chết, cùng lắm thì đồng quy vu tận, xuất hiện loại biến hóa này, chỉ sợ cũng ngươi chỗ không thể nghĩ tới a? Ta một cái không có ý nghĩa tiểu nhân vật chết thì đã chết, không có gì lớn Ấc, huống chi còn có thể liều chết ngươi cái này thượng cổ tứ đại hung một trong, ta xem như kiếm lợi

lớn!" Tiêu Dật không hề nhượng bộ chút nào địa đạo.

"Tiểu tử, cái này đối ngươi có chỗ tốt gì? Nếu không chúng ta thương lượng, đồng thời rút lui công như thế nào?" Hắc Tấn Văn Không thật vất vả và sinh ra trùng hoạch tự do cơ sở, cũng không muốn chưa xuất thế, liền cùng một cái Nhân Tộc không có ý nghĩa tiểu nhân vật đồng quy vu tận. Thế giới phồn hoa này, hắc còn không có sống đủ đâu.

"Làm sao thương lượng?" Tiêu Dật cái trán lúc này mồ hôi bốn phía, thậm chí giờ phút này Thôn Thiên Phệ Địa Quyết đã không phải là từ hắc chương không, hắc chỉ có thể ráng chống đỡ lấy, còn không thể ngừng, nội lực thậm chí tại theo miếu đếm ngược, nhanh chóng tiêu hao giảm bớt.

"Tiểu tử, dạng này, chỉ cần ngươi đáp ứng bốn vương, chúng ta đồng thời rút lui công, bốn vương liền hơn để ngươi sống ba ngày, cho ngươi ba ngày thời gian chạy trốn, ba ngày sau đó, bốn vương lại đi truy sát ngươi, thế nào?" Tấn Văn Không tự cho là rất đại độ địa điểm nói rằng.

"Ngươi hù tiểu hài đâu? Làm ta ngốc sao? Sống lâu ba ngày mà thôi, hơn nữa còn là tại lo lắng hải hùng bên trong vượt qua, ta tại sao phải đáp ứng ngươi?" Tiêu Dật một bộ đối đãi ngu ngốc ánh mắt nhìn xem Tấn Văn Không.

"Ba ngày không được, ba tháng cũng là có thể thương lượng à!" Tấn Văn Không gượng cười không thôi.

"Ngươi nghĩ đến ngược lại là rất đẹp, đánh một tay tính toán thật hay, đừng cho là ta không biết, đừng nói là ba tháng, liền xem như ba năm ba mươi năm ba trăm năm, ta cũng sẽ không đồng ý. Muốn chết mọi người cùng nhau chết đi!" Tiêu Dật khinh thường cười lạnh nói.

"Tiểu tử, đừng được một tác lại muốn tiến một thước, ba trăm năm, ngươi nói đùa cái gì, coi như ta cho ngươi ba trăm năm thời gian, ngươi có thể sống đến ba trăm năm sao? Ngươi còn không bằng trực tiếp để bốn vương buông tha ngươi được. Hừ! Bốn vương có thể kiềm chế lại sát tâm, để ngươi sống lâu ba tháng liền đã rất tốt!" Tấn Văn Không cả giận nói.

"Vậy liền không có nói chuyện, muốn chết cùng chết đi, mọi người cùng nhau chơi đùa, Tiểu Gia 18 năm sau lại là một đầu hảo hán, cùng lắm thì làm lại từ đầu!" Tiêu Dật vừa nghĩ tới Vô Hiệp Hệ Thống cái kia nhức cả trứng bảo hộ biện pháp, cũng không khỏi một trận xoắn xuýt, quay đầu có cơ sở nhất định phải hảo hảo mà cẩn thận hỏi thăm một cái cái kia hệ thống.

"Tiểu tử, ngươi quả thực là gian ngoan không yên, muốn chết trả lại ngươi mình đi chết đi, bốn vương mới không sẽ cùng ngươi, thật sự cho rằng bốn vương bắt ngươi không có rút lui sao? Chỉ là bốn vương không cảm thấy ngươi có thể làm cho bốn vương nỗ lực lớn như vậy đại giới đối phó ngươi, bây giờ xem ra, bốn vương cũng chỉ đành thi triển ra đòn sát thủ. "

Tấn Văn Không nói xong, miệng lớn lần nữa bỗng nhiên đại trương, lại một lần nữa biến lớn, lập tức, Tiêu Dật bên này thôn phệ lỗ đen rốt cuộc duy trì không được, nhanh chóng hướng Tấn Văn Không bên kia di động đi qua, Tiêu Dật thấy thế, con ngươi không khỏi co rút lại, hắc biết nếu như tiếp tục như vậy nữa, lỗ đen bị thôn phệ rồi, chỉ sợ đầu tiên bị xử lý người liền sẽ là hắc!

Ngay vào lúc này, Tiêu Dật chỉ cảm thấy cổ mát lạnh, phảng phất có cái gì khí tức tiến vào thân thể của mình bên trong, không khỏi âm thầm cảm ứng, lập tức phát hiện Áo Thanh chẳng biết lúc nào, rời đi bên cạnh mình, quay đầu nhìn thấy Thạch Mẫn cũng là một mặt không hiểu bộ dáng, lập tức liền mình bạch hắc không khác mình là mấy, trong lòng không khỏi cảm thấy rất ngờ vực, Áo Thanh đây là làm gì, đây là nghĩ gây sự tình tiết tấu sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 146: Song hóa thú tai

"Đây là?" Tiêu Dật không khỏi kinh hãi ra âm thanh đến, nói đùa cái gì, giảng đạo lý, lúc này nếu là mình có chút sơ sẩy, liền sẽ chết không có chỗ chôn có được hay không?

"Hai vị tiểu huynh đệ, không thể để cho Tấn Văn Không tiếp tục thi triển đi xuống, cái kia Thôn Thiên Phệ Địa nếu để cho hắc thi triển đến chung cực biến hóa, chỉ sợ chúng ta đều phải chết, mà hắc, tôi đa cũng liền rơi vào trạng thái ngủ say, hơn ngủ đông một thời gian mà thôi, cho nên giờ này khắc này, nhất định phải đánh gãy hắc tiết tấu, hiện tại, cũng nên đến phiên hai vị chồng chúng ta xuất thủ. " Áo Thanh nhàn nhạt nói rằng.

"Không tệ, hai vị tiểu huynh đệ tại không màng sống chết địa điểm chiến đấu, ta hai vị chồng nếu không làm chút gì, há không là có lỗi với hai vị? Huống chi bây giờ các ngươi song phương chính tốt đâm lao phải theo lao, giăng co không xong, chính là tuyệt hảo thời cơ!" Áo Hồng cũng khẳng định nói rằng.

"Đúng là nên như thế, huống chi hai vị tiểu huynh đệ cũng là cái này trên hạ năm ngàn năm đến, hai vị chồng chúng ta thấy biết Nhân Tộc tuần kiệt bên trong, phượng mao lân giác tồn tại, phiên thiên địa này, vạn tộc tương lai, nói không chừng liền gánh vác tại hai vị tiểu huynh đệ trên thân. Từ các ngươi trên thân, ta thấy được hi vọng chỉ quang đang nhấp nháy!"

Đây là, Áo Thanh nói xong, quay người ôn nhu nhìn về phía Áo Hồng, ôn nhu nói:

"Hồng muội, đi theo ta, ngươi được từng hồi hận?"

"Thanh ca, đi theo ngươi, ta chưa từng hối hận!" Áo Hồng giống như biết giờ phút này, Áo Thanh hẳn muốn làm gì đồng dạng, giờ phút này ánh mắt hoàn toàn như trước đây địa điểm kiên định, không oán không hối!

"Tốt năm đó nếu không phải Vũ Hoàng, ngươi ta vợ chồng cũng không thể sống lâu nhiều như vậy năm tháng, cái này mấy ngàn năm xuống tới, hai vợ chồng chúng ta cũng coi là đã kiếm được, những năm này chúng ta cũng mệt mỏi, sống đủ rồi, cũng nên nghỉ ngơi một chút, tương lai liền giao cho người trẻ tuổi đi, lần này liền xem như hồi báo năm đó Vũ Hoàng ân cứu mạng!" Áo Thanh chậm rãi nói rằng.

"Hắn là!" Áo Hồng gật đầu nói.

"Hồng muội, ngươi yên tâm, cho dù chết, ta cũng sẽ bồi tiếp ngươi, ngươi sợ sao?" Áo Thanh nói rằng.

"Có Thanh ca tại, cho dù là núi đao biển lửa, lên tới bầu trời xuống dưới suối vàng, ta cũng không sợ!" Áo Hồng khẳng định nói.

"Hồng muội, ngươi như không rời không bỏ. . ."

"Thanh ca, ta tất sinh tử gắn bó. . ."

"Hồng muội, mặc kệ trên trời Nhân Gian, mặc kệ sinh ly tử biệt, mọi nhất định phải nhớ kỹ chúng ta quyết định lời hứa, đời đời kiếp kiếp, sống cạn đá mòn, đến chết cũng không đổi!"

"Thanh ca, ta cũng vậy, quyết chí thế không đổi!"

"Tốt! Có vợ như thế, còn cầu mong gì!"

"Ân! Đến phu như thế, phụ phục cầu gì hơn!"

"Hồng muội. . ."

"Thanh ca. . ."

Hai đạo ánh mắt, bốn mắt nhìn nhau, ngàn vạn ngôn ngữ nói không hết, hết thấy đều không nói bên trong, riêng phần mình trịnh trọng gật gật đầu!

"Vậy liền để chúng ta bắt đầu đi!" Áo Thanh nhìn về phía Áo Hồng, thu thập xong tâm tình, trịnh trọng kỳ sự nói.

"Thanh ca, bắt đầu đi, ta chuẩn bị xong!" Áo Hồng trả lời.

Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người dần dần cảm thấy không thích hợp, làm sao nghe được có một cỗ sinh ly tử biệt hương vị. Chỉ nghe Tiêu Dật vội vàng nói: "Hai vị, đừng a, các ngươi đến cùng đang đánh cái gì bí hiểm? Tuyệt đối đừng nghĩ quẩn a! Còn chưa tới một khắc cuối cùng, thắng bại chưa định đâu!"

"Không tệ, chưa tới một khắc cuối cùng, thắng bại chưa định, có thể nào tùy tiện nói vứt bỏ? Sinh mệnh không thôi, chúng ta đang phấn đấu không chỉ!" Thạch Mẫn cũng dùng sức nắm chặt Tru Tà Mâu nói rằng.

"Hai cái phản đồ, các ngươi muốn làm gì?" Tần Vân Không trong lòng không khỏi cảm giác được một cỗ không hiểu nóng nảy loạn.

"Hai vị tiểu huynh đệ, lời tuy không tệ, hết thấy chưa tới một khắc cuối cùng, thắng bại chưa định, nhưng là chỉ tiếc các ngươi chung quy là sinh không gặp thời, so với Tần Vân Không, các ngươi thời gian tu luyện quá ngắn quá ngắn, căn bản không thể nào là đối thủ của hắn, hắn đại chiêu, vợ chồng chúng ta trong lòng sớm có định số, cho nên, bây giờ liền để ta hai vợ chồng giúp đỡ bọn ngươi một chút sức lực a!" Áo Thanh nói.

"Không tệ, hai vị tiểu huynh đệ, ngay tại vừa rồi, năm đó Vũ Hoàng lưu lại hai đạo ấn ký, ta cùng Thanh ca đã phân biệt giao qua các ngươi trên thân, cho nên, bây giờ, chỉ có huynh đệ ngươi hai có thể tự do xuất nhập cái này phong ấn kết giới, hướng chỉ, tương lai còn muốn dựa vào các ngươi trấn áp cái này Thao Thiết hung thú. . ." Áo Hồng nhìn Tần Vân Không một chút, bình tĩnh nói rằng.

"Cái này. . ."

Đây coi là cái gì? Tiêu Dật thoáng chốc có chút mờ mịt, bỗng nhiên, chỉ gặp Áo Thanh Áo Hồng hai con Thần thú trông rồng mà lên, trên không trung nhanh chóng xoay tròn, đúng lúc này, một trận huyền hoặc khó hiểu thanh âm từ hai người bọn họ trong miệng truyền ra:

"Mệnh, thể phách khí huyết chi thần hồn, diễn vật thành tinh, sinh mệnh tiến hóa chi lực; vận, thiên thời địa lợi nhân hoà, hỗ trợ lẫn nhau, đại thể xương làm trái lực; mệnh chủ vận nghiệp, phối hợp tương thương, mọi loại vận nghiệp, đều là quy về mệnh; mệnh chỗ Trường Sinh, vận nghiệp bất loạn. "

Thanh âm đến nơi đây, dừng lại một chút, sau đó liền tiếp theo truyền ra:

"Khí vận không đủ để mệnh bổ, nay bằng vào ta Áo Thanh. . ."

"Khí vận không đủ để mệnh bổ, ta bằng vào ta Áo Hồng. . ."

Theo tiếng nói truyền ra, giờ phút này, Áo Thanh A Hồng cùng Ung Châu Hư Đình ở giữa, giống như có một đầu không hiểu thông đạo sinh ra. . .

Giờ phút này, Tấn Vân Không giống như phát hiện cái gì giống như, gấp rống nói liên tục: "Làm sao có thể? Không. . . Không muốn. . . Các ngươi hai cái phản đồ, thật không muốn sống nữa?"

Chỉ là lúc này, Áo Thanh Áo Hồng căn bản không có thời gian lý sẽ Tấn Vân Không kinh hoàng rống lên một tiếng, hoặc là nói không có tính lực lý sẽ, mà tiếng nói tiếp tục truyền ra:

"Bằng vào ta Áo Thanh nửa đời thọ nguyên chi lực, lấy hơi vận chi không đủ, bổ Ung Châu Hư Đình chi hai lỗ tai, tái hiện ba chân hai tai Thiên Càn Địa Khôn chi thể, trọng phong Thao Thiết!"

"Bằng vào ta Áo Hồng nửa đời thọ nguyên chi lực, lấy hơi vận chi không đủ, bổ Ung Châu Hư Đình chi hai lỗ tai, tái hiện ba chân hai tai Thiên Càn Địa Khôn chi thể, trọng phong Thao Thiết!"

"Cái gì? Áo Thanh Áo Hồng hai vị Thần thú đại nhân, tuyệt đối đừng. . ." Tiêu Dật nghe vậy về sau thông suốt biến sắc, bất quá lúc này đã không cách nào ngăn cản.

Chỉ nghe Áo Thanh Áo Hồng sau khi nói xong, trên thân bỗng nhiên phát ra một đạo trùng thiên thần quang, quang mang bay thẳng Ung Châu Hư Đình, thật giống như bị hư đình thu nạp, theo quang mang sinh ra, Áo Thanh Áo Hồng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được suy lão, mà Ung Châu Hư Đình thì trái lại càng ngày càng sáng, hai bên tai đình dần dần hiển lộ ra, hư đình khí thể cũng càng ngày càng mạnh.

Theo Ung Châu Hư Đình sáng lên, phong ấn Trần Pháp giống như phê thuốc kích thích, lần nữa kích hoạt lên, chỉ gặp không trung một cái to lớn "Ung" chữ bỗng nhiên xuất hiện, lần nữa hướng Tấn Vân Không trấn áp tới!

"Không! Còn kém một điểm, bốn vương liên có thể phá phong mà xuất, các ngươi hai cái phản đồ, hết sức bốn vương đại sự, đơn giản tội đáng chết vạn lần! Bốn vương sẽ lần nữa trở về, đợi khi đó, bốn vương nhất định phải sơn hà vỡ vụn gió phiêu sợi thô, ma uy đừng đưa giữa thiên địa!"

Giờ phút này, Ung Châu Hư Đình phát ra một đạo cực mạnh lực hấp dẫn, tại kết giới bên trong tựa như Vô Dịch, Tiêu Dật cùng Tấn Vân Không một cái bản mệnh thần thông, một cái võ công tuyệt học, trong nhảy mắt nhao nhao thất sắc, tại hư đình phía dưới, chớp mắt liền chôn vùi, sau đó hư đình chụp vào Tấn Vân Không.

Chỉ nghe "A!" một tiếng, Tấn Vân Không kêu thảm một tiếng, Thao Thiết chân thân trong nhảy mắt chợt lóe lên, biến mất tại Ung Châu Hư Đình bên trong, nguyên lai Tấn Vân Không lần nữa bị Ung Châu khí vận hư đình trấn áp.

"Cứ như vậy kết thúc?" Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn liếc nhau, đây coi là sự tình gì?

Hai người vạn vạn không nghĩ tới sự tình cuối cùng đúng là biến hóa như thế, nhìn xem dần dần hình tiêu xương gãy, sinh mệnh khí tức đang trôi qua nhanh chóng Áo Thanh Áo Hồng hai Thần thú, hai người tâm tình lập tức trở nên mười phần nặng nề. . .

Đây coi là cái gì? Cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm a?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Năm năm ước hẹn

"Hai vị Thần thú đại nhân, kỳ thật rất không cần phải như thế!" Tiêu Dật lúc này trong lòng không có tồn tại địa điểm cảm thấy một cổ đau thương.

"Hai vị tiểu huynh đệ, không cần nhiều lời, kỳ thật tại chúng ta lúc tiến vào liền đã quyết định, vừa rồi hai vợ chồng chúng ta sở dĩ không có vừa lên đến liền động thủ, đến một lần bởi vì Tấn Vân Không còn không có bị khống chế lại, dễ dàng tai họa sát nách; thứ hai cũng là nghĩ thử một chút hai người các ngươi bản tính như thế nào, nhìn xem ta hai vợ chồng phải chăng đến tốt cùng nhờ vả không phải người, vì thế, để các ngươi bị liên lụy, chúng ta cảm thấy phi thường thật có lỗi, bất quá cũng may bây giờ các ngươi đều bình yên vô sự!"

"Thanh ca nói không sai, hai vị tiểu huynh đệ đều là bất thế nhân kiệt, từ những năm này quan sát, tin tưởng dùng chúng ta còn sót lại nửa đời ngàn năm thọ nguyên, đổi được các ngươi năm năm lúc tu luyện ánh sáng, đầy đủ các ngươi trưởng thành, đến lúc đó, còn cần các ngươi lại đến đối phó Tấn Vân Không, nhớ lấy, cái này phong ấn chỉ có thể phát huy ra sau cùng Dư Hủy, cuối cùng thời gian năm năm, các ngươi nhất định phải mạnh lên, nếu không

Nam Hoang nguy đã!"

"Cái gì? Chỉ có thể lần nữa phong ấn năm năm?"

Tiêu Dật lần nữa giắt này cả mình, không nghĩ tới bỏ ra Áo Thanh Áo Hồng toàn bộ sinh mệnh lực, vậy mà chỉ có thể hơn phong ấn Tấn Vân Không thời gian năm năm, lúc này hẳn không phải là không có nghĩ đến sử dụng Sinh Cơ Tạo Hóa Đan cho bọn hắn bổ sung, nhưng nhìn đến thời khắc này sinh mệnh lực của bọn hắn đang nhanh chóng tiêu hao, liền biết Sinh Cơ Tạo Hóa Đan chỉ sợ cũng bất lực, dù sao tính mạng của bọn hắn bản nguyên vượt xa quá Sinh Cơ Tạo Hóa Đan ẩn chứa trăm năm thọ nguyên.

"Không tệ, ngàn vạn nhớ lấy!" Áo Thanh nhẹ gật đầu.

"Đây cũng quá dễ mất hai huynh đệ ta đi, Tấn Vân Không chân thân đến tột cùng là cảnh giới gì?" Tiêu Dật chợt phát hiện trên người mình gánh trở nên trở nên nặng nề, rốt cuộc tìm không trở về ngày xưa tự do tự tại tâm tình.

Nói đùa, chẳng lẽ mình thật muốn dẫn lấy mẫu thân các loại người sớm đi đường không thành? Bất quá dạng này có phải hay không có chút đối không ở người? Tiêu Dật trong lòng âm thầm nói thầm, cuối cùng nhìn một chút Áo Thanh Áo Hồng một chút, đầy ngập bức tức cuối cùng hóa thành tiếc rằng thờ dài, mình bạch nên tới cuối cùng sẽ đến, tránh là không tránh khỏi.

"Tấn Vân Không đỉnh phong thời kì hẳn là tương đương với nhân loại các người Phá Toái Hư Không chi cảnh, nhưng là bởi vì thiên địa quy tắc đột biến, hẳn một thân thực lực chỉ ít lại ba thành, thậm chí khả năng càng nhiều, cũng chính là nói, hẳn xuất thế về sau, tương đối nhiều nhất tại nhân loại các người tông sư chi cảnh!"

"Bị thiên địa quy tắc áp chế về sau đều có tông sư chi cảnh, Tấn Vân Không vậy mà như thế lợi hại?" Tiêu Dật không nghĩ tới Tấn Vân Không lại có thực lực như thế.

"Có thể chinh chiến thiên ngoại thiên, không có một cái nào kẻ yếu, bất quá các người rất không cần phải tự tìm phiền não, ta tin tưởng các người tại cái này thời gian năm năm, chỉ ít có thể đạt tới chống cự Tấn Vân Không tình trạng, người trẻ tuổi phải có chí khí! Huynh đệ các người hai người niên kỷ khinh khinh liền có thành tựu như thế này, lại làm gì tự coi nhẹ mình?" Áo Thanh khuyên nói rằng.

"Không tệ, hiền đệ, chúng ta cũng không cần trường người khác chí khí diệt uy phong mình, hẳn Tấn Vân Không lợi hại hơn nữa, đối mặt huynh đệ ta hai còn không phải liên tục thất bại? Tin tưởng vì huynh, đợi một thời gian, ta nhất định có thể đột phá Tiên Thiên cảnh giới, đến lúc đó, cùng cái kia cảnh giới tông sư cũng chính là một tầng chi cách mà thôi, ta cũng không tin hẳn Tấn Vân Không có thể lợi hại đi nơi nào!"

Thạch Mặc giờ phút này cũng là cảm giác được trách nhiệm trọng đại, nhìn thấy Tiêu Dật bề ngoài như có chút tinh thần sa sút đáng vẽ, không khỏi cổ vũ sĩ khí nói.

"Đại ca, ta không phải đang lo lắng cái này, ta chỉ là tại tiếc hận hai vị Thần thú đại nhân, nếu là chúng ta có thể cường đại tới đâu một điểm, cũng không cần hai vị Thần thú đại nhân hi sinh, chỉ tiếc, ai, chúng ta vẫn là quá yếu, ta vốn cho rằng những năm này kỳ ngộ đầy đủ ta rong ruổi Thiên Hạ, không nghĩ tới ta vẫn là như là cái kia ếch ngồi đáy giếng, coi thường anh hùng thiên hạ a!"

Tiêu Dật một tiếng thờ dài khí, lắc đầu tự trách địa điểm nói rằng.

"Tiểu huynh đệ, người đã đầy đủ ưu tú, hiện tại khiêm khuyết chỉ là thời gian mà thôi, không cần tự trách, huống chi đây cũng là chúng ta kết cục, cũng là chúng ta số mệnh, năm đó nếu không phải Vũ Hoàng, hai vợ chồng chúng ta đã sớm hôn quy thiên bên ngoài, bây giờ chỉ là trở về cố định quỹ đạo mà thôi, không cần tiếc hận!" Áo Hồng khuyên giải nói, mà Áo Thanh cũng liền vội vàng gật đầu xưng là.

Tiêu Dật giờ phút này từ Áo Thanh ánh mắt bên trong, cảm nhận được rõ ràng, vậy mà bao hàm một tia giải thoát chi sắc.

Ngay vào lúc này, chỉ nghe Áo Thanh tiếp tục nói rằng: "Hai vị tiểu huynh đệ, chúng ta tan thành mây khói sắp đến, vừa rồi cũng thừa cơ đem Vũ Hoàng ấn ký độ đến các người trên người của hai người, có Vũ Hoàng ấn ký, hai người các người liền không thụ phong ấn kết giới quấy nhiễu, nhưng từ cho rồi đi nơi này, thừa dịp hiện tại phong ấn không gian chưa quan bế cửa vào, hai vị còn không nhanh đi, chờ đến khi nào?"

Nói xong lời cuối cùng, Áo Thanh thậm chí bắt đầu thúc giục.

Giờ phút này, Tiêu Dật cùng Thạch Mặc liếc nhau, nhìn thấy đối phương thần sắc lo lắng, hai người nghe vậy về sau, không khỏi quay người vội vàng địa điểm từ phong ấn kết giới bên trong, bay vọt mà xuất.

Tiêu Dật hai người quay người về sau, chỉ nghe Áo Thanh cùng Áo Hồng liếc nhau, vui mừng cười nói: "Ngàn năm tu hành, bây giờ hóa thành điểm cuối cùng, hi vọng chúng ta số mệnh kết thúc, có thể làm cho hai vị Nhân Tộc thiếu niên, có một cái khởi đầu hoàn toàn mới. . . Tương lai phiến thiên địa này cần bọn hắn!"

"Không tệ! Thanh ca, người cảm nhận được sao, thiên địa triệu hoán sắp đến, chúng ta tựu sắp trở về!"

"Không tệ, Thanh muội, chúng ta muốn trở về thiên địa, những năm này, người được từng hồi hận?"

"Thanh ca, làm bạn chính là chú thích chính xác nhất, ta chưa từng từng hồi hận!"

...

Hai người sau khi nói xong, hóa thành điểm điểm tinh quang, ngay vào lúc này, chỉ gặp Ung Châu khí vận hư đỉnh run lên, miệng đỉnh trong nháy mắt treo ngược, đối Áo Thanh Áo Hồng thân ảnh khinh khinh khẽ hấp, hai đạo sắp tiêu tán hư ảnh, trong nháy mắt bị hút vào trong đó, sau đó liền khôi phục bình tĩnh.

Mà lúc này, Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người vừa vận đi ra phong ấn kết giới, hai người quay người nhìn thấy Áo Thanh Áo Hồng hai đạo hư ảnh, mang theo nụ cười vui mừng, hóa thành điểm điểm tinh quang, biến mất tại hư đỉnh bên trong.

Chỉ gặp cuối cùng, Ung Châu khí vận hư đỉnh lại lần nữa liền về bình thường lớn nhỏ, an tĩnh lơ lửng ở giữa không trung, mà phong ấn không gian truyền qua cửa vào cũng bắt đầu chậm rãi thu nhỏ.

"Đại ca, chúng ta đi nhanh đi, không phải cũng không kịp!" Tiêu Dật thấy thế, lập tức nói rằng.

"Cũng tốt, bất quá chúng ta nhất định phải cố gắng gấp bội, không thể để cho Áo Thanh Áo Hồng hai vị Thần thú tiền bối tâm tư uổng phí, bây giờ, đại ca lại thêm một cái vì đó phần đầu mục tiêu, cũng tốt, tục ngữ nói có áp lực mới có động lực, cuộc sống như thế mới không sẽ nhàm chán, mới sẽ tràn ngập nhiệt tình!" Thạch Mẫn phóng khoáng địa đạo.

"Không tệ, đại ca, chúng ta tuyệt không thể bại bởi Tấn Vân Không, nếu không hậu quả là chúng ta không thể thừa nhận. Vì người nhà, vì hai vị Thần thú đại nhân, cũng vì chính chúng ta, chúng ta đều nhất định muốn cố gắng. " Tiêu Dật nắm chặt nắm đấm, thi triển ra khinh công, lao ra truyền qua nói.

"Đúng là nên như thế! Một thế này, võ đạo chỉ lộ từ từ trường, chúng ta vừa nhất định không thể thuận buồm xuôi gió, cái kia liền Phách Phong Trảm sóng, đừng cảm tiến tới, cho dù là ngã xuống, cũng muốn chết phía trước tiến trên đường, không oán cũng không hối hận!" Thạch Mẫn sau đó đi theo ra ngoài, nói bổ sung.

Hai người thọc sâu nhảy ra cái này phong ấn chi địa, lần nữa đến dung nham sơn động, quay đầu thăm hỏi cái kia phong ấn tế đàn, nghĩ đến một đêm này phát sinh hết thảy, không khỏi bồi ngùi mãi thôi.

Hai người âm thầm may mắn sống sót sau tai nạn, liếc nhau, nhìn nhau cười một tiếng, hết thảy đều không nói bên trong. . .

Khó khăn tựa như một khối ngoan thạch, đối với kẻ yếu nó là chướng ngại vật, đối với Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người tới nói, nó chỉ là bàn đạp.

Nếu như nói, nghịch cảnh là trưởng thành cần phải trải qua quá trình, như vậy, có thể đừng cảm tiếp nhận nghịch cảnh người, sinh mệnh liền sẽ ngày càng khỏe mạnh trưởng thành.

Bởi vì cái gọi là ba canh đèn đuốc canh năm gà, chính là nam nhi tập võ thời. Tóc đen không biết chăm học sớm, người già phương hồi hận tập võ trễ. Giờ phút này, tại Tiêu Dật Thạch Mẫn trong lòng hai người, vừa nghĩ tới năm năm ước hẹn, một loại gọi là đầu chí đồ vật bắt đầu ngang đương!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Mưa gió sắp đến

Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người đi ra dung nham sơn động về sau, phát hiện ánh nắng chói mắt, đã là sáng bạch, nơi xa nguy nga dãy núi, tại ánh nắng chiếu chiếu dưới, phủ thêm kim hoàng sắc áo ngoài, lộ ra phá lệ mỹ lệ.

Tiêu Dật quay đầu, nhìn thấy Thạch Mẫn cái kia bị ống tay áo che phủ bao lấy hai tay, cái kia một phiến phiến qua loa kéo xuống tới ống tay áo đều bị máu tươi thấm thấu thành huyết hồng chi sắc, Thạch Mẫn hai tay bởi vì huyết nhục tan rã, khung xương mất trần có thể thấy, máu tươi ướt át, cũng may bây giờ đã thoa ngoài da Tục Cốt Đan, sớm đã cầm máu, nếu không, nhìn đều có chút hãi đến hoảng.

Tiêu Dật thấy thế, vội vàng quan tâm hỏi: "Đại ca, ngươi bây giờ cái trạng thái này, không bằng trước cùng ta về trong thôn điều dưỡng một thời gian, lại đi cái kia Thủy Mặc Thành, như thế nào?"

"Không được, bằng không gia nẫu nhìn thấy ta bộ dáng này, lại phải lo lắng. Huống chi, bây giờ có hiện đệ ngươi linh dược này Tục Cốt Đan, chỉ là một chút da thịt tổn thương mà thôi, qua cấp thời gian vì huynh cũng liền khôi phục. "

Thạch Mẫn nắm thật chặt Tru Tà Mâu đáp lại nói, hần mặc dù là này kém chút phé đi hai tay, nhưng thu hoạch cũng là tràn đầy, có thể có được Tru Tà Mâu, cũng coi là chuyển đi này không tệ.

"Đại ca không cần thiết cật lực, cho dù là tiểu đệ bây giờ trên người sát khí đã thanh trừ hoàn tất, như thế tiểu đệ ta đều không hoàn toàn yên tâm mình,

việc này vẫn là lý do an toàn cho thỏa đáng, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nếu là còn có một tia tai họa ngầm, ta như vậy tùy tiện về thôn về sau, tất nhiên hậu hoạn vô tận. "

Tiêu Dật nói rằng nơi đây, tiếng nói nhất chuyển, tiếp tục nói rằng: "Nhưng là có đại ca tại, cái này bất đồng thật lớn, nếu là thật sự ngoài ý muốn nổi lên, đại ca cũng có thể kịp thời chế trụ tiểu đệ, phòng ngừa ngoài ý muốn. Huống chi, đại ca bây giờ vừa mới đạt được Tru Tà Mâu, càng không nên đi đường, sao không rèn sắt khi còn nóng, hảo hảo lĩnh hội một phen?"

"Hiện đệ nói cũng có một phen đạo lý, nhưng là đại ca cái dạng này, về nhà tất nhiên không thể thiếu bị gia mẫu chất vấn, bây giờ đại ca tình huống người cũng biết, cũng chính là nhìn xem hải đến hoàng mà thôi, hơi qua chút thời gian, huyết nhục lần nữa mọc ra liền tốt. "

Thạch Mẫn thở dài một hơi đạo, mặc dù hắn biết Tiêu Dật rất có thể là lấy cớ, nhưng là việc này xác thực không thể không phòng, vạn nhất Tiêu Dật thật bạo tẩu, bằng hắn Hậu Thiên tăng tám tu vi, chỉ sợ Hắc Thủy Thôn, không người có thể chế trụ, cũng liền Thạch Mẫn chính hắn, bằng vào Hậu Thiên mười tầng công lực thâm hậu, cũng mới có thể khó khăn lắm miễn cưỡng áp chế.

Ngay cả Thạch Mẫn cũng không dám trăm phần trăm đánh cược sự tình, huống chi là Hắc Thủy Thôn cái khác so sánh Thạch Mẫn tu vi còn yếu người?

"Nếu không dạng này, đại ca nếu như thật sự là cảm thấy sẽ dễ bá mẫu lo lắng, trước tiên có thể tại hậu sơn đợi mấy ngày, Hắc Thủy Thôn phía sau núi bình thường ít người, cảnh vật tĩnh mịch, chính thích hợp đại ca người cảm ngộ cái kia Tru Tà Mâu Chấn Thiên Mâu Pháp bên trong Chấn Thiên Cử Kích chiêu thức. " Tiêu Dật nhãn châu xoay động, bận bịu nói rằng.

"Tốt xằng bậy đều bị người nói, đại ca còn có thể nói cái gì? Vừa hiện đệ người suy tính như thế chu đáo, đại ca liền nghe người một lần!" Thạch Mẫn sau khi nghe xong, nhẹ gật đầu.

"Cứ quyết định như vậy đi, bây giờ mặt trời lên cao, ta nhìn ta hai vẫn là tăng thêm tốc độ về thôn đi, bằng không mà nói, mẫu thân lại nên lo lắng, mà ta cũng muốn hướng bá mẫu giải thích một chút. Đại ca, không bằng chúng ta lần nữa tỷ thí một phen khinh công như thế nào?" Tiêu Dật cười nói rằng.

"Hiện đệ khinh công bản lĩnh, đại ca tự thẹn không bằng a!" Thạch Mẫn cảm khái hoàn tất, cao giọng cười một tiếng, nhanh chân tiến lên.

"Đại ca, người giờ trò lừa bịp, người dạng này đến cùng là so sánh vẫn là không thể so với a?" Tiêu Dật tiếc rằng lắc đầu cười một tiếng, vạn khởi khinh công đi theo.

"Người trước đuổi kịp ta rồi nói sau, ha ha!" Thạch Mẫn tiếng cười tiếp tục truyền đến.

Cứ như vậy, hai người tốc độ cao nhất vạn khởi khinh công, hướng Hắc Thủy Thôn phương hướng chạy trở về. . .

Ngay tại Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người hướng trở về thời điểm, Hắc Thủy Thôn cũng nghênh đón một đám khách không mời mà đến.

Lại nói một canh giờ trước đó, Hắc Thủy Thôn thôn trưởng Thạch Tận Trung đi vào đầu thôn quảng trường, các loại đến mọi người tu luyện hoàn tất, nhìn xem trên quảng trường cái kia một đám thiếu niên, hoàn toàn như trước đây địa điểm lên tiếng nói:

"Các người chính là thôn hi vọng, thôn tương lai nắm giữ tại trên tay các người, vẫn là câu cách ngôn kia, ném trái trong khổ đau, mới là người trên người. Hi vọng các người sau này tiếp tục khắc khổ cố gắng, tuyệt đối không thể lười biếng, đều hiểu sao?"

"Minh bạch!" Mấy chục trên trăm đạo thanh âm vang dội phóng lên tận trời, âm thanh Chấn Sơn rừng.

Bỗng nhiên, đại địa chấn chiến, giống như là phát sinh địa chấn đồng dạng.

"Không tốt, sơn tộc đột kích. " chỉ nghe ngoài thôn một trận lo lắng tiếng la truyền đến.

Thạch Tận Trung nghe vậy biến sắc, bỗng nhiên nhìn về phía trên quảng trường giáo đầu Thạch Phong, phản phó nói: "Thạch Phong, người đi trước nhìn xem tình huống như thế nào, chúng ta sau đó liền đến. "

Thạch Phong sau khi nghe xong, nhẹ gật đầu, quơ lấy vũ khí, liền hướng ngoài thôn chạy đi.

"Mọi người riêng phần mình lấy được vũ khí, chuẩn bị đối địch. "

Thạch Tận Trung vừa mới nói xong, toàn bộ Hắc Thủy Thôn, vô luận tráng hán, thiếu niên vẫn là lão người, chỉ cần là nam đinh, đều nhao nhao cầm đao thương kiếm côn, cung tiễn loại hình vũ khí hướng ngoài thôn mà đi.

"Sơn tộc?" Trong đám người Thạch Dã Chiến nghe vậy như rụng mảy, nghĩ thầm làm sao như thế?

"Tiểu đệ, người là không biết, từ khi người đi theo Thạch Tướng quân tông quân về sau, chúng ta Hắc Thủy Thôn không biết bắt đầu từ khi nào, liền nhiều lần nhận sơn tộc tập kích, các phương sơn tộc giống như thương lượng xong đồng dạng, trong lúc nhất thời không hẹn mà cùng đối ta Hắc Thủy Thôn nhìn chăm chăm, khiến cho chúng ta mỗi một không chịu nổi. " Thạch Dã Doanh gặp huynh đệ mình hoang mang không hiểu, bận bịu giải thích nói.

Thạch Dã Chiến nghe vậy về sau, mặc dù biết thôn mấy năm này tình cảnh không phải rất tốt, nhưng là không nghĩ tới vậy mà đến ác liệt như vậy tình trạng. Trong lòng lập tức nghĩ đến, may mắn có Thạch Mẫn tướng quân tại, cho dù tướng quân không tại, cũng còn có Tiêu Dật tại, hắn vừa nghĩ tới Tiêu Dật cái kia thủ đoạn thần quỷ khó lường, liền an tâm không ít.

Tại Thạch Đà Chiến trong suy nghĩ, Tiêu Dật chỉ ít đều là Hậu Thiên tăng bày cảnh giới tu vi, nói không chừng cũng là cùng Thạch Mẫn đồng dạng, cùng là Hậu Thiên tăng tám đến tu vi, lúc này, tại Thạch Đà Chiến trong lòng, còn tưởng rằng Thạch Mẫn còn tại Hậu Thiên tăng tám cảnh giới. Cho nên nghĩ đến đây, hắn liền hỏi: "Đại ca, ngươi trông thấy Tiêu Dật không có?"

"Tiêu Dật? Tại sao muốn tìm hắn?" Thạch Đà Doanh nghe vậy liền rất nghi hoặc.

"Đại ca, ngươi không hiểu, Tiêu Dật thật không đơn giản a. . ."

Thạch Đà Chiến đang chuẩn bị giải thích, chỉ là còn chưa nói xong liền bị người từ đó đánh gãy, xem xét người tới, chính là hăng hái Thạch Thanh, chỉ nghe nó giễu cợt nói: "Ta nói hai vị đại ca, các ngươi ở chỗ này mài giày vò khôn khổ chít chít bút tích cái gì đâu? Bây giờ son tặc tập thôn, làm trong thôn vì số không nhiều Nhị lưu Vô Giả, các ngươi sẽ không sợ a?"

"Ngươi người này làm sao nói đâu? Hai huynh đệ ta đảm Tiêu Dật huynh đệ sự tình, làm phiền ngươi chuyện gì? Cái gì gọi là chúng ta sợ? Ngươi một cái Hậu Thiên tăng năm tiểu tử, ở trước mặt ta đắc ý cái gì?" Thạch Đà Chiến nghe vậy về sau, cả giận nói.

"Tiêu Dật? Các ngươi nói tên phế vật kia sao? Hắn không đến coi như hắn có tự mình hiểu lấy, những năm này, hắn được từng vì thôn làm qua thứ gì công hiến? Hừ, hắn ngược lại tốt, mất tích nhiều năm như vậy, để thôn bạch bạch cung cấp nuôi dưỡng mẫu thân hắn, quả thực là ngay cả phế vật cũng không bằng, hắn còn không biết xấu hổ về thôn?"

Thạch Thanh nói tới chỗ này, càng là khinh thường: "Hừ, đừng để ta gặp được hắn, nếu không gặp một lần đánh một lần, đơn giản chính là hèn nhát! Còn có các ngươi, đừng tưởng rằng tu vi tạm thời cao hơn ta, liền có thể dạng này nói chuyện với ta, các ngươi vì thôn chế tạo công hiến chưa chắc so sánh ta hơn! Bây giờ son tặc tập thôn, ta cũng lười cùng các ngươi nhiều lời, hai người các ngươi nếu là nhận tống, có thể không đến!"

Thạch Thanh sau khi nói xong, liền không ở lý sẽ Thạch Đà Chiến hai người, ngạo nghễ địa điểm từ bên cạnh bọn họ chạy tới.

Thạch Đà Chiến thấy thế, lập tức bị ghen đến không nhẹ, tức giận đến nói không ra lời, trên đời lại có như thế tự đại người, chảnh chứ cùng nhị ngũ bát vạn giống như, hắn cho là hắn là ai?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 149: Nhà ấm đóa hoa

"Đại ca, ta rời đi thôn đến quân doanh không mấy năm, Thạch Thanh tiểu tử này đến tột cùng là từ lúc nào trở nên như thế không coi ai ra gì?" Thạch Đà Chiến nghi hoặc không hiểu nói, không có đạo lý a.

"Ai! Thạch Thanh tiểu tử kia từ khi năm ngoái đột phá đến Hậu Thiên tăng năm cảnh giới phía sau ý vào mình liên tục phá trong thôn mấy cái ghi chép, trở thành trong thôn tân sinh thay mặt đệ nhất nhân, liền trở nên càng ngày càng không coi ai ra gì. " Thạch Đà Doanh thở dài nói.

"Bất quá là Hậu Thiên tăng năm mà thôi, liền trong thôn chúng ta, theo ta được biết, xa không nói, chỉ chúng ta thế hệ này, chỉ riêng Hậu Thiên tăng sáu liền tốt mấy vị a? Ngươi, ta, Thủ Ngân đại ca, về phần để hắn kiêu ngạo như vậy sao?" Thạch Đà Chiến lúc này có chút như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

"Lời nói là không tệ, chúng ta đều là Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới, bao quát một đời trước cũng có mấy vị, nhưng là ngươi suy nghĩ một chút tuổi của hắn a, đến năm nay cũng mới khó khăn lắm mười sáu tuổi, hắn đột phá Hậu Thiên tăng năm càng là tại mười lăm tuổi thời điểm, ngươi nói, cái này có thể giống nhau sao? Bằng chứng ấy tuổi khinh khinh, liền có loại tu vi này, có thể nói là chúng ta Hắc Thủy Thôn người thứ nhất!" Thạch Đà Doanh phân tích nói.

"Liền hắn cũng xứng? Cái kia thanh tướng quân của chúng ta đặt chỗ nào?" Thạch Đà Chiến lập tức khinh thường nói.

"Ngươi là nói Thạch Mẫn đi, nhưng hắn cuối cùng không phải chúng ta thôn sinh trưởng ở địa phương người, huống chi hắn những năm này về thôn thời gian một năm so sánh một năm ít, ngươi suy nghĩ một chút, cho dù hắn đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới, nhưng là có thể cho thôn có thể mang đến tính thực chất biến hóa sao? Thôn tôi đa cũng chỉ là dính chút ánh sáng mà thôi, nhưng là, nếu là thật đụng phải loại kia kẻ lỗ mãng, không nghe thấy không để ý địa điểm đối thôn công kích, thôn còn không phải cùng trước đó đồng dạng, thực lực tổng hợp không có tính thực chất tăng lên. "

Thạch Đà Doanh nói đến đây, dừng một chút, tiếp tục nói: "Nhưng là Thạch Thanh lại khác biệt, hắn nhưng là trong thôn sinh trưởng ở địa phương căn cứ chính miếu hồng người, Thạch Thanh thực lực càng cao, càng có thể cho thôn mang đến tính thực chất biến hóa! Cho nên trong thôn mới có rất nhiều người coi trọng hắn, đối với hắn có thể nói là kỳ thác kỳ vọng đâu!"

"Ta không cho rằng như vậy, ta cảm thấy các ngươi ý tưởng này mặc dù là tốt, nhưng là, cách làm không đúng, cứ như vậy bỏ mặc Thạch Thanh tiếp tục dẫm đạp trưởng thành tiếp, sớm muộn muốn xảy ra chuyện. Tục ngữ nói, không trải qua mưa gió, sao gặp cầu vồng, các ngươi dạng này dung túng, chỉ sẽ cổ vũ Thạch Thanh cái kia vênh vào hung hăng phách lối vô cùng khí kiêu, bây giờ nói chuyện đều không che đậy miệng, vạn nhất ngày nào không cẩn thận đắc tội một cái chúng ta không đắc tội nổi người, chẳng phải là cho thôn mang đến tai họa ngập đầu?"

Thạch Dã Chiến thấy đại ca Thạch Dã Doanh lộ ra trầm tư hình dạng, tiếp tục nói rằng: "Ta cảm thấy càng là thiên phú dị bẩm, liền càng hẳn là muốn cho hắn nhất định áp lực, có câu nói là bảo kiếm phong từ ma luyện xuất, hương hoa mai từ lạnh lẽo đến, không trải qua một phen hàn triệt cốt, sao đến Mai Hoa xông vào mũi ngon miệng, hùng ung chỉ có ở trên không trung giương cánh bay lượn, mới có thể luyện thành vật lộn thương khung cánh. "

Thạch Dã Chiến nói đến đây, tiếng nói nhất chuyển nói: "Huống chi hắn cũng chưa hẳn là tân sinh thay mặt bên trong mạnh nhất vị kia, cho dù không tính tướng quân của chúng ta, chúng ta thôn, còn chưa tới phiên hắn Thạch Thanh tại huynh đệ của ta trước mặt điều võ giương oai, huống chi, hắn có thể đột phá đến Hậu Thiên tầng năm, chỉ sợ là sử dụng trong thôn đại lượng quý giá tài nguyên đi, chiếu loại tình huống này, ta dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra được, trong thôn lớn nhất đầu tài nguyên đều tiêu xài tại Thạch Thanh trên thân, cứ như vậy, cho dù là một con lợn, đều có thể cho ăn khỏe mạnh trưởng thành, huống chi là một người?"

"Tiểu đệ, ngươi nói có chút quá!" Thạch Dã Doanh gặp chính mình cái này huynh đệ còn tại lú lo không ngừng, biết có thể là vừa rồi Thạch Thanh ngạo mạn vô lễ hành vi cho hắn cực kém ấn tượng,

"Tốt, đại ca, ta không tranh với ngươi, hắn Thạch Thanh trong khe cửa nhìn người, đem người coi thường, hắn Thạch Thanh sớm muộn cũng có một ngày sẽ tự làm tự chịu, tự mình chuốc lấy cực khổ, vì hành vi của mình trả giá thật lớn. "

Thạch Dã Chiến vừa nghĩ tới Tiêu Dật cái kia Thần thần bí khó lường công phu, dứt khoát không còn xách Tiêu Dật sự tình, trong lòng càng là âm thầm suy nghĩ: "Hừ! Ngươi Thạch Thanh có cái gì tốt ý, xem ở anh ta trên mặt mũi, ta không xuất thủ thu thập ngươi, bất quá tất nhiên là có người sẽ thu thập ngươi. "

Thạch Dã Chiến chỉ bằng hôm nay gặp mặt một lần, càng là từ Thạch Thanh trong miệng nghe được hắn khẩu xuất cuồng ngôn, vọng tưởng muốn thu thập Tiêu Dật lời nói, đơn giản ngây thơ. Hắn không khỏi khinh thường cười một tiếng, đến lúc đó xem ai thu thập ai, nghĩ tới đây, Thạch Dã Chiến không khỏi cùng đại Thạch Thanh vấp phải trắc trở thời tình huống.

Lúc này, Thạch Dã Chiến vì sợ chính mình cái này huynh trưởng không rõ nội tình, bèn bịa nhớ: "Đại ca, ta cũng nhắc nhở ngươi, Tiêu Dật huynh đệ thật không đơn giản, không có việc gì ngươi được ngàn vạn chớ trêu chọc hắn!"

"Cái gì? Ngươi không nói nói nhảm a?" Thạch Dã Doanh bất khả tư nghị đạo, trừ phi xem ở đây là mình mấy chục năm thân huynh đệ, hắn đều coi là đây là giả mạo đây này.

"Đại ca, ta sẽ không hại ngươi, ngươi nghe ta chính là, qua mấy ngày từ sẽ thấy rõ ràng, không tin huynh đệ chúng ta hai ký lư khán xương bản (*hãy đợi đây), chờ xem. "

Thạch Dã Chiến càng là không nói, Thạch Dã Doanh liền càng hiếu kỳ, vội nói: "Tiểu đệ, ngươi có phải là có chuyện gì hay không giấu diếm ta?"

"Không có, chỗ nào!" Thạch Dã Chiến vội nói, bất quá vừa nhắc tới Tiêu Dật, hắn liền nhớ tới cái kia nửa đường về thôn thời điểm, bị Tiêu Dật cứu trở về thôn tiểu cô nương kia, nghĩ đến đây, Thạch Dã Chiến trong lòng không hiểu vui mừng.

Chỉ gặp nó đỏ bừng cả khuôn mặt, hết sức ngượng ngùng nói rằng: "Đại ca, huynh đệ chúng ta cha mẹ qua đời sớm, có câu nói là huynh trưởng như cha, tiểu đệ nói không chừng còn thật có một chuyện nhờ ngươi!"

Thạch Dã Doanh lập tức tò mò, chính mình cái này tiểu đệ lúc nào như thế nhàn nhạt, hỏi vội: "Hôm nay đây thật là kỳ, tiểu đệ ngươi chừng nào thì như thế về gượng ép? Còn như thế thẹn thùng? Đây chính là Hoa cô nương lên kiệu, lần đầu, chẳng lẽ lại coi trọng nhà ai cô nương, muốn vì huynh giúp ngươi làm mối không thành?"

"Cái này. . . Cái này. . . Đại ca ngươi liền nói giúp hay là không giúp!" Thạch Dã Chiến có lẽ cũng cảm giác được mình thất thố, bèn bịa đề cao âm lượng nói.

"Ngươi không nói cho ta sự tình gì, liền xem như nói đang lớn tiếng, ta cũng không có cách nào giúp ngươi a!" Thạch Dã Doanh lúc này ngược lại không nóng nảy.

"Ngươi. . . Kỳ thật cùng đại ca đoán không sai biệt lắm!" Thạch Dã Chiến nhìn thấy đại ca Thạch Dã Doanh có ý lớn tiếng, nhìn một chút chung quanh, cũng may tất cả mọi người bẽ bộn nhiều việc đi nghênh kích sơn tặc, không rảnh để ý chính mình hai người huynh đệ, không phải chẳng phải là ném đi được rồi?

"A, cùng đại ca hào hào nói một chút, nhìn trúng nhà ai cô nương? Ngươi cũng xác thực sớm nên thành gia, chúng ta cha mẹ đi sớm, ngươi nếu có thể thành gia, cũng coi là vì huynh một cái tâm nguyện!" Thạch Dã Doanh lúc này cũng không lo được giễu cợt Thạch Dã Chiến.

"Chính là Tiêu Dật huynh đệ mang về nhà tiểu cô nương kia, nghe Tiêu Dật huynh đệ ý tứ, là nhận tiểu cô nương kia vì muội muội, cho nên việc này, đoán chừng cuối cùng còn muốn đi Tiêu Dật huynh đệ người một chuyến, cùng Tiêu bá mẫu đề cập một cái. " Thạch Dã Chiến lúc này vì chung thân đại sự, cũng coi là không thêm đếm xia.

"Ngươi không sẽ chính là vì việc này, có ý khuếch đại Tiêu Dật tiểu huynh đệ a? Muốn biết có đôi khi loạn khuếch đại người là sẽ xuất đại sự, chuyện này

đại ca được không giúp được người, bất quá đại ca ngược lại là có thể đi giúp người cùng Tiêu bá mẫu nói rằng nói rằng, về phần có được hay không, còn phải nhìn tiểu cô nương kia ý tứ. "Thạch Dã Doanh tự cho là đoán trúng chính mình cái này đệ đệ là bởi vì như thế, mới giữ gìn Tiêu Dật.

"Không phải như thế. . ." Thạch Dã Chiến vội nói.

"Tốt tốt, giải thích chính là che giấu, che giấu chính là sự thật, sự thật chính là xác thực, người không cần phải nói, ta hiểu!" Thạch Dã Doanh lập tức một bộ ta rất hiểu ánh mắt nhìn về phía hắc cái này đệ đệ.

Thạch Dã Chiến lập tức phát hiện càng tỏ càng đen, không khỏi im lặng, bèn vội sử xuất chuyển đi * nói: "Tốt, đại ca, ta không tranh với người, người sớm tối sẽ biết chân tướng sự tình, bây giờ son tặc đột kích, chúng ta cũng đi xem một chút đi, không phải thật sẽ để Thạch Thanh tiểu tử kia khinh thường hai huynh đệ ta, cho là chúng ta là nhất như chuột hạng người đâu. "

"Cũng thế, vậy chúng ta cái này đi qua đi, người sự tình, các loại chuyện này sau khi kết thúc, quay đầu đại ca giúp người hỏi một chút!"

Thạch Dã Doanh cũng biết sự tình có nặng nhẹ, liền không ở cười đùa tí tưng, mà là nghiêm trang cùng Thạch Dã Chiến cùng một chỗ hướng Hắc Thủy Thôn cửa thôn tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Được một tắc lại muốn tiến một thước

Thạch Dã Chiến cùng Thạch Dã Doanh hai huynh đệ rất nhanh liền cùng mọi người giống nhau, đi tới ngoài thôn.

Thôn lối ra chỗ, đây là vào thôn lối đi duy nhất, lúc này, nơi này tụ tập trên trăm nam đinh, trong lúc nhất thời lộ ra phi thường chen chúc, mà thôn đầu đường rất nhiều phụ nữ trẻ con cũng nghe tiếng mà đến.

"Thiết Ngưu, đừng có chạy lung tung. "

Thạch Dã Chiến nghe tiếng nhìn lại, hoàn nhưng mà cười một tiếng, nguyên lai là Thủ Nhân thúc người oắt con thạch Thiết Ngưu, mười lăm tuổi, bây giờ cũng đến Hậu Thiên tăng bốn cảnh giới, tại Thạch Dã Chiến xem ra, cái tuổi này liền có thực lực như thế, kỳ thật quả thực không kém, chỉ bất quá phong mang đều bị lớn hắc nửa tuổi Thạch Thanh che giấu.

Bất quá thạch Thiết Ngưu tiểu tử này thật thà tính cách ngược lại là thật hợp Thạch Dã Chiến khẩu vị.

Về phần Thủ Nhân thúc, Thạch Thủ Nhân thì là trong thôn một tên ưu tú thợ rèn, có thể trở thành ưu tú thợ rèn, cũng không đủ lực cánh tay là không thể nào, chỉ gặp Thạch Thủ Nhân cái kia cánh tay trắng kiện, cường tráng cơ ngực đem quần áo kéo căng thẳng tắp, không một không mặt ngoài đây là một cái hết sức trắng kiện hán tử.

Nếu là bởi vì Thạch Thủ Nhân chỉ là thợ rèn liền coi thường hắc, vậy nhưng mười phần sai, hắc nhưng là Hắc Thủy Thôn bên trong, vì số không nhiều nhị lưu cao thủ, Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới Vô Giả một trong.

Trước mắt Hắc Thủy Thôn đám người thực lực, tại Thạch Dã Chiến rời thôn trước đó, kẻ cao nhất cũng bất quá là Hậu Thiên tăng sáu, về phần mấy năm này, phải chăng có hay không đột phá, Thạch Dã Chiến cũng không được biết, bất quá nghĩ đến hắc là không có, dù sao, có thể đột phá một cảnh giới, đối thôn mà nói, thế nhưng là một chuyện đại hi sự, không có đạo lý che giấu.

Trong đó, tại không tính Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn tình huống dưới, Hắc Thủy Thôn thôn trưởng Thạch Tận Trung, đi săn đội ngũ đội trưởng Thạch Phong, phó đội trưởng Thạch Tín, Thạch Thủ Nhân tăng thêm tân sinh thay mặt Thạch Thủ Ngân, Thạch Dã Doanh, cùng Thạch Dã Chiến ba người, đều là Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới Vô Giả, đây đã là Hắc Thủy Thôn có thể đem ra được sức chiến đấu cao nhất.

Hắc Thủy Thôn sở dĩ có thể may mắn còn sống sót đến nay, chủ yếu có mấy cái nguyên nhân, xa có một đời Tiên Thiên cao thủ Tiêu Thanh Sơn, cũng chính là Tiêu Dật cha uy chấn Nam Hoang, không người dám vấy nó râu hùm, thậm chí Tiêu Thanh Sơn rời đi Hắc Thủy Thôn rất lâu sau đó, đều không người dám bảo nổi; gần có Thạch Mẫn uy chấn triệu yển tấn Tam quốc, cũng có thể trấn áp lại một bộ phận đạo chích.

Bất quá, những năm gần đây, tại các phương sông ngầm phun trào phía dưới, Thạch Mẫn danh vọng đã không đủ chấn nhiếp mọi người, dù sao không đến Tiên Thiên cảnh giới, tại người hữu tâm thôi thúc dưới, còn chưa đáng kể, lúc này mới có Hắc Thủy Thôn nước sông ngày một rút xuống, nguy cơ từ phía tình hình.

Chỉ gặp lúc này, Hắc Thủy Thôn trong thôn thanh niên trai tráng đều cầm vũ khí đứng ở con đường phía trước nhất, lão người cầm vũ khí ở giữa đề

phòng, thậm chí có một ít phụ nữ đều chạy đến đứng đội ngũ cuối cùng, lấy tảng thanh thế, về phần những người khác thì thủ hộ lấy trong thôn lão yếu phụ nữ trẻ em.

Như loại này son tặc tập thôn, tránh là không tránh khỏi, chỉ có đoàn người tập hợp một chỗ, một lòng đoàn kết, tập thể đối kháng, mới có thể may mắn còn sống sót, đây là Thương Khung Đại Lục luật rừng bên trong, sinh tồn không có con đường thứ hai. Đương nhiên, mấu chốt nhất cũng là bởi vì mọi người không cách nào chạy trốn, dù sao nơi này là đám người quê hương, chỉ có thể sống chết thủ hộ, muôn lần chết không chối từ!

"Này, Hắc Thủy Thôn lão các thiếu gia!" Hét lớn một tiếng từ đằng xa trên đường truyền đến.

Thạch Dã Chiến xuyên thấu qua đám người, nhìn phía xa cái kia từng đạo bụi sóng nương theo lấy tiếng vó ngựa xoăn tới.

Một nhóm người này tất cả đều cười ngửa cao to, cằm đầu nam tử trên lồng ngực lõng ngực lộ ra ngoài, chỉ gặp khuôn mặt của hắn bên trên có một đạo thật sâu vết sẹo, từ cái trán đỉnh chóp trải qua đầu lông mày xuyên qua mắt trái mà qua, một cổ hung hãn phi khí cuốn tới.

Thạch Dã Chiến lập tức nhướng mày, lập tức minh bạch đây là một cái hung nhân, hết sức khó đối phó, mấu chốt nhất là lấy Thạch Dã Chiến lúc này nhân lực, vậy mà nhìn không ra đối phương cảnh giới, thậm chí trong lòng không tốt, đối phương tối thiểu là Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới Vô Giả.

Bết bát nhất chính là, Thạch Dã Chiến giương mắt quét tới, đối phương trong đám người, Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới nhân vật cũng không ít, lần này thôn tình cảnh càng thêm nguy hiểm.

Lúc này, chỉ nghe đối phương nghiêm nghị quát hỏi: "Nha a! Tình cảnh lớn như vậy, đây là hù dọa ai đây?"

Nhưng vào lúc này, Hắc Thủy Thôn giữa đám người tách ra đến, chỉ gặp một cái đầu hoa mắt liếc, thân thể to con lão người hướng người tới đi tới.

"Thôn trưởng!"

Thạch Dã Chiến một chút liền nhận ra được, Hắc Thủy Thôn thôn trưởng Thạch Tận Trung, qua tuổi năm mươi có hai, vừa mới biết thiên mệnh niên kỷ, một thân tu vi cũng không yếu, vậy mà đầu hoa mắt liếc, có thể nghĩ, thôn trưởng vì Hắc Thủy Thôn thao nát tâm, có thể nói là tâm lực lao lực quá độ.

"Không biết quý khách xa lắm, xin thứ cho lão hủ chiêu đãi không chu đáo, nguyên lai là Hắc Long Hội Tả Hộ Pháp, Đào Cầm đại nhân." Thạch Tận Trung ôm quyền nói.

"Này! Ngọt lão đầu kia, các ngươi như thế lớn chiến trận, là nghĩ gây sự tình sao?" Vết sẹo nam tử Đào Cầm hung thần ác sát mà hỏi thăm.

"Mong rằng Tả Hộ Pháp tha thứ thì qua, lão hủ còn tưởng rằng là cái khác đạo chích tập kích trong thôn, chỗ lúc này mới mang theo một bang lão yếu bệnh tàn chuẩn bị một chút, miễn cho bị giết đến trở tay không kịp!" Thạch Tận Trung kinh sợ địa đạo.

"Thạch lão đầu, ngươi đây ý là nói ta Hắc Long Hội một đám hội chúng, đều là hạng giá áo túi cơm đi? Quả thực là làm càn, ngươi thật to gan!" Đào Cầm lập tức nghiêm nghị chất vấn lên.

"Đâu có đâu có, nếu là lão hủ sớm biết là Hắc Long Hội bằng hữu, thế nhưng là vạn vạn không dám như thế a, ta cái này Hắc Thủy Thôn một bang lão yếu bệnh tàn hạng người, ở đâu là quý sẽ cái kia một đám như lang như hổ tình hình cường tướng đối thủ đâu? Đây không phải tự rước lấy nhục a? Lão hủ điểm ấy tự mình hiểu lấy vẫn phải có." Thạch Tận Trung nhìn xem hi vọng vô thường Đào Cầm, ngượng ngùng nói.

"Ha ha! Tính ngươi thức thời. Thạch lão đầu, năm nay phần từ tiền đều chuẩn bị xong chưa?" Đào Cầm đắc ý hỏi.

"Hắc Long Hội phần từ tiền đã sớm chuẩn bị xong, Tả Hộ Pháp xin các loại, lão hủ lập tức để cho người ta đưa tới. Còn có, đây là cho Tả Hộ Pháp hạnh khổ phí, coi như lão hủ mời các huynh đệ uống trà." Thạch Tận Trung đưa cho Đào Cầm một túi nhỏ bạc vụn, sau đó lập tức đối người sau lưng sử một cái nhan sắc, phân phó lúc nào đi lấy ngân lượng.

Đào Cầm tiện tay tiếp nhận bạc vụn, đặt ở trên tay ước lượng, cuối cùng là hài lòng địa điểm mỉm cười gật đầu.

Ít khi, chỉ gặp một người chống đỡ một cái rương lớn đi tới.

"Tả Hộ Pháp, không nhiều không ít, trọn vẹn bốn trăm lượng bạc ngân, ngài điểm một cái nhìn xem." lão thôn trưởng cung kính nói.

"Lão đầu, xem ở ngươi thức thời phân thượng, ta liền không điểm, tin tưởng ngươi cũng không dám đùa nghịch ta, nếu không đến lúc đó sau nếu như không phải đầy đủ số lượng, khi đó ta Hắc Long Hội cũng không phải ăn chay, tin tưởng ngươi cũng là người biết chuyện." "

Vết sẹo nam tử nói xong nhìn Thạch Tận Trung một chút, phân phó thủ hạ thu thập xong cái rương về sau, tiếp theo nói rằng: "Bất quá, hôm nay, ta thế nhưng là phụng chúng ta Hội Chủ chỉ mệnh, do đó thông tri các ngươi, năm nay phần từ tiền, vô luận nam nữ lão ít, một người hết thấy một lượng bạc. Cho nên, ngươi cái này còn kém một nửa đâu?"

"Cái gì? Tả Hộ Pháp, dựa theo dĩ vãng lão quy củ, không đều là một người nửa lượng bạc sao, hiện tại đột nhiên lật ra một phen, đây có phải hay không là có chút quá?" Thạch Tận Trung một mặt khổ tướng địa điểm dựa vào lí lẽ biện luận nói.

"Thạch lão đầu, lời này ta coi như không nghe thấy, cái gì gọi là có chút quá? Chúng ta Hội Chủ phân phó chuyện kế tiếp, các ngươi nhất định phải đến rạp khuôn, nếu không đừng trách bản hộ pháp trở mặt vô tình!" Đào Cầm nghiêm nghị nói.

"Thế nhưng là cái này trong lúc nhất thời, chúng ta thôn chỉ sợ khó mà gom góp, mong rằng Tả Hộ Pháp xem ở chúng ta Hắc Thủy Thôn một mực cần cù cù miễn phân thượng, khoan dung một chút thời gian như thế nào?" Thạch Tận Trung vì chẳng lẽ.

"Cái này còn đúng, lão đầu, xem ở đi vắng tình cảm bên trên, lần này bản hộ pháp liền xem như thông tri người, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa! Bất quá bản hộ pháp vẫn là đến nhắc nhở người một điểm, tránh được lần đầu tiên, không tránh được mười lăm. Mười lăm ngày sau đó, chính là chúng ta Hội Chủ xuất quan ngày, khi đó, chúng ta Hội Chủ sẽ tự mình đến đây, nếu là không muốn để cho các người Hắc Thủy Thôn máu chảy thành sông, ta khuyên người tốt nhất vẫn là lão lão thực thực địa chuẩn bị kỹ càng còn lại ngân lượng, người hảo hảo suy nghĩ một cái đi!"

Đao Cầm nói xong quay người, tiếp theo nói rằng: "Các con, đi đi, chúng ta sau mười lăm ngày lại đến!"

"Là!" Cứ như vậy, mấy trăm kỵ Hắc Long Hội hội chúng, tại Đao Cầm suất lĩnh dưới, cười tuấn mã, gào thét lên rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Ném đá dò đường

Cửa thôn trên đường, mọi người thấy đối phương rồi đi, sau đó cùng một chỗ vây quanh ở thôn trưởng Thạch Tận Trung bên cạnh, từng cái quần tình xúc động lòng đầy cảm phần.

"Thôn trưởng, chúng ta mỗi năm gian khổ tiền mồ hôi nước mắt, vô duyên vô cớ bị Hắc Long Hội cầm lấy đi một bộ phận không nói, bây giờ đối phương càng là được một tác lại muốn tiền một thước, khinh người quá đáng, cùng lắm thì chúng ta liều mạng với bọn hắn. "

"Chính là, liền cái này mười lăm ngày thời gian, chúng ta nhất thời nửa biết đi chỗ nào góp nhiều như vậy bạc, cho dù mọi người chúng ta từng cái nắm chặt dây lưng quần, áo bó sát co lại ăn, đập nồi bán sắt kiếm ra khoản này bạc, cũng thế tất biết chậm trễ thôn đến tiếp sau phát triển, không khác mở gà lấy trứng, uống rượu độc giải khát a!"

"Đúng vậy a đúng vậy a! Cùng lắm thì chúng ta cùng bọn hắn liều một cái cá chết lưới rách!"

"Không tệ, những năm này chúng ta nhẫn đủ rồi, thật coi chúng ta dễ khi dễ sao, chúng ta cũng là có huyết tính, có câu nói là thất phu giận dữ, máu phun ra năm bước!"

"Thôn trưởng, chúng ta không thể tiếp tục nén giận đi xuống, đối phương vừa đem chúng ta xem như một bàn đồ ăn, tùy ý nắm, chúng ta cho dù chết cũng muốn vỡ nát bọn hắn đầy miệng răng!"

"Rất đúng! Thà làm ngọc vỡ không làm ngọc lành!"

"Tất cả mọi người yên lặng một chút!" Thạch Tận Trung gấp mọi người tiếng hô dần dần cao, lập tức trầm giọng nói. Đám người tùy theo an tĩnh lại, các loại lấy Thạch Tận Trung lên tiếng.

"Mọi người cẩn thận suy nghĩ một chút, đối phương vũ khí tinh lương, tất cả đều là kỵ binh, mà cái này còn không phải toàn bộ của bọn họ nhân mã, huống chi chúng ta tu vi võ đạo không bằng người ta, đối phương thể mạnh, chúng ta thể yếu, thật muốn hợp lại, chúng ta không người là bọn hắn đối thủ, cứng như vậy liệu không khác lấy trứng chọi đá, chỉ biết đầu rơi máu chảy, đến lúc đó cá chết lưới chưa hẳn biết phá a!" Thạch Tận Trung thở dài nói rằng.

Thạch Tận Trung cũng không phải không biết loại tình huống này, thế nhưng là bây giờ tài nghệ không bằng người, thì có biện pháp gì đâu? Không nói Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên, liền xem như Tả Hộ Pháp Đao Cầm, toàn thôn trên hạ đều không người là đối thủ của hắn, chớ nói chi là còn có cái kia cùng hung cực ác Hữu hộ pháp Kiếm Nô.

"Thế nhưng là mỗi năm như thế, cứ thế mãi, chúng ta còn có đường sống a?" Thạch Phong không cam lòng nơi nói rằng.

"Đừng nói nữa, trước tiên đem trước mắt nan quan qua rồi rồi nói sau, làm thôn trưởng, ta nhất định phải vì người của toàn thôn phụ trách. Nếu không như thật các loại đến Hắc Long Hội Đại đương gia xuất quan, chúng ta còn không có chuẩn bị kỹ càng đối phương chỗ xách điều kiện, chỉ sợ chính là đồ cùng gặp dao găm, khi đó thôn liền thật sự có khó khăn. " lão thôn trưởng Thạch Tận Trung khoát tay áo, bắt đầu đi nói.

"Ta xem bọn hắn chính là cố ý gây chuyện, vạn nhất chúng ta thỏa mãn điều kiện của bọn hắn về sau, bọn hắn nếu là nhắc lại xuất cang thêm quá phận điều kiện, chúng ta có phải hay không còn muốn tiếp tục đáp ứng? Chúng ta từng bước một nhượng nhịn, chỉ biết đối lấy bọn hắn được một tác lại muốn tiến một thước!" Thạch Phong không cam lòng nói.

"Đi một bước nhìn một bước đi, bây giờ chỉ có thể gửi hi vọng ở Thạch Mẫn có thể giải quyết chuyện này, hôm qua không phải nghe cửa thôn thủ vệ nói Thạch Mẫn về thôn sao, có ai nhìn thấy Thạch Mẫn?" Thạch Tận Trung hỏi vội.

"Thôn trưởng, tướng quân của chúng ta chỉ sợ là đi Thủy Mặc Thành đi giải quyết chính thức phiền phức đi!" Thạch Dã Chiến lúc này nghe vậy tiến lên một bước nói rằng, Thạch Mẫn cùng Tiêu Dật hai người hành tung, trong thôn căn bản không người phát hiện.

"Dạng này a, chính là không biết sau mười lăm ngày Thạch Mẫn phải chăng tới kịp về thôn. Ai! Tất cả giải tán đi, cầu người không bằng cầu mình, về phía sau thôn chúng ta lại nghĩ một chút biện pháp, đáng hận, nếu là tu vi của chúng ta đầy đủ, cũng không sợ Hắc Long Hội lấy thế bức người. "

Lúc này, Thạch Tận Trung trong lòng cũng không biết Hắc Long Hội mục đích cuối cùng nhất đến tột cùng là cái gì? Chuyện cũ từng màn quay đầu, Chính Tây tướng quân Tôn Phục Đồ Nhị công tử Tôn Bất Nhân, Thủy Mặc Thành trú quân Thiên Tướng Cô Tộc At, Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên, ba cái này ở giữa lại có thứ gì liên hệ đâu? Hẳn giống như bắt lấy một đầu mạng, nhưng là lại ngay cả không lên.

Về phần thôn xung quanh cái khác vụn vặt lẽ tẻ giặc cướp, so sánh dưới, đơn giản không đáng mỉm cười một cái, không đáng để lo.

Hắc Long Hội nếu như không phải nhằm vào Hắc Thủy Thôn, cái kia lại là nhằm vào ai đây? Thạch Mẫn? Tiêu Thanh Sơn?

Thạch Tận Trung cố gắng nhớ lại, nếu như nói Triệu Quốc Chính Tây tướng quân bên kia đối phó Hắc Thủy Thôn, là vì sao sơn chân hổ, gõ Thạch Mẫn, thuận tiện thăm dò Thạch Mẫn đối Hắc Thủy Thôn quan tâm trình độ, tốt thăm dò kỹ, nếu có thể thuận tay lại thu hoạch được Hắc Thủy Thôn trấn tộc chi khí Tam Tinh Địa Khí Vạn Thạch Cung, cái này cũng vẫn có thể xem là một cái một hòn đá ném hai chim kể sách.

Như vậy thuận cái này mạch suy nghĩ xuống tới, Hắc Thủy Thôn chung quanh một chút cường đạo, lấy được không biết từ chỗ nào tản xuất Hắc Thủy Thôn có được võ học sáo trang bí tịch tin tức, rất có thể chính là đối phương vì thăm dò Thạch Mẫn đẩy ra pháo hôi, mới cố ý tán ra những tin tức kia!

Bởi như vậy, vì thăm dò Thạch Mẫn, đối phương lại phải cân nhắc Tiêu Thanh Sơn tồn tại tình huống, dù sao Tiêu Thanh Sơn dư uy vẫn còn, đối phương tại không có tin tức xác thật tình huống dưới, cũng không dám chân chính đặt mình vào nguy hiểm.

Kiểu nói này, chung quanh một chút rải rác cường đạo thổ phi vì thế đối phó Hắc Thủy Thôn còn có thể thông cảm được, như vậy Hắc Long Hội lại là vì cái gì đâu?

Bằng vào Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên tu vi, chỉ sợ trong thôn bộ kia Huyền Cấp bên trong các loại Truy Phong Tiễn Pháp cùng Truy Phong Thân Pháp còn không thả trong mắt hẳn, chờ chút, Triệu Nhật Thiên?

Thạch Tận Trung giống như có một tia ấn tượng, chẳng lẽ năm đó Tiêu Thanh Sơn vì lập uy, bị chấn nhiếp đám người kia một trong số đó sao?

Năm đó Tiêu Thanh Sơn thân trúng Ngũ Bộ Tán Công Tán, bởi vì nội lực hao hết mà đã thương bản nguyên, sau đó một đoạn thời gian càng là một mực không cách nào khôi phục đỉnh phong tu vi.

Về sau, chỉ sợ là lúc trước cái kia chạy trốn rơi sát thủ tại Nam Hoang cố ý tung tin đồn nhằm sinh sự, tản tin tức nói Tiêu Thanh Sơn trên thân có được có thể làm cho người tiến giai đến cảnh giới Tiên Thiên Thiên cấp võ học bí tịch, có câu nói là người chết vì tiền chìm chết vì ăn, Thiên cấp võ học bí tịch đủ để khiến tất cả Võ Giả thêm nhỏ dãi, thấy lợi tối mắt, khiến cho Nam Hoang một lần chấn động, liền ngay cả lúc trước Nam Hoang vì số không nhiều mấy vị Tiên Thiên võ giả cũng một lần tìm tới cửa.

Tiêu Thanh Sơn tuy nói lúc trước không biết sử dụng thủ đoạn gì trấn trụ ba vị Tiên Thiên cao thủ, cũng chấn nhiếp rồi quần hùng, nhưng sau đó vì thế cũng là tổn thương càng thêm tổn thương, phía sau thậm chí một lần rơi xuống đến Tiên Thiên cảnh giới phía dưới, cuối cùng tức thì bị lúc trước tên sát thủ kia sử dụng thủ đoạn hèn hạ bức ra Hắc Thủy Thôn, viễn phó Yến Quốc.

Nếu như Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên thật sự là lúc trước đám người kia một trong số đó, chỉ sợ đối phó Hắc Thủy Thôn chỉ là thuận tay mà vì, mục đích cuối cùng nhất vẫn là nhằm vào Tiêu Thanh Sơn, nói chính xác hơn, chính là thăm dò Tiêu Thanh Sơn trong tay có lẽ có Thiên cấp võ học bí tịch, thế nhưng là bây giờ Tiêu Thanh Sơn lại không trong thôn, chỉ sợ đối phương biết được chân tướng sau biết càng thêm không kiên nhẫn gì cả.

Nói không chừng Hắc Long Hội những năm này thủ đoạn, hôm nay biết như thế một nước, càng nhiều vẫn là vì ném đá dò đường, muốn xác nhận Tiêu Thanh Sơn hư thực, dù sao Tiêu Thanh Sơn rời thôn sự tình cũng không có truyền đi, bất quá những năm này Tiêu Thanh Sơn một mực không có xuất thủ, chỉ sợ sớm đã đưa tới các phe hoài nghi a!

Bởi như vậy, hắc bạch hai đạo liên thủ đối phó Hắc Thủy Thôn, lúc này mới nói còn nghe được. Mà lại các phương thăm dò lâu như vậy, kiên nhẫn biến mất dần, bắt đầu kiềm chế không được a?

Thạch Tận Trung hơi làm rõ một cái mạch suy nghĩ, mặc dù chưa hẳn chính xác, nhưng là chỉ sợ không sai biệt lắm, nếu như Thạch Mẫn có thể giải quyết chính thức vấn đề, như vậy, trước mắt việc cấp bách là muốn ứng đối Hắc Long Hội phiền toái.

Tại Thạch Tận Trung trong suy nghĩ, duy nhất cùng Hắc Long Hội Hội Chủ có lực đánh một trận Thạch Mẫn, chỉ tiếc lúc này Thạch Mẫn không trong thôn, bằng không hẳn nhất định phải tìm kiếm nghĩ cách lưu thêm Thạch Mẫn mấy ngày. . .

Ngay tại Thạch Tận Trung các loại người một phiên lòng này không thi triển, tình cảnh bị thăm tình huống dưới, Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người cũng trở về đến thôn phụ cận.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Châm chọc khiêu khích

Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người tới Hắc Thủy Thôn cửa vào giao lộ chỗ, chỉ gặp Thạch Mẫn lặng yên ngừng chân, xa xa nhìn qua Hắc Thủy Thôn cửa thôn đại môn, đối bên cạnh Tiêu Dật nói rằng: "Hiện đệ, vì huynh còn không có giải quyết cho thôn mang tới phiền phức, không còn mặt mũi đối phụ lão hương thân, huống chi vì huynh bây giờ cái dạng này, cũng không muốn để gia mẫu lo lắng, cho nên vì huynh cái này không cùng người đi vào chung, chúng ta phía sau núi gặp lại!"

"Đại ca, kỳ thật không cần thiết dạng này, ta tin tưởng mọi người đều có thể hiểu người. " Tiêu Dật mắt thấy đều đến cửa chính miệng, chính mình cái này đại ca xem ra quả nhiên là không muốn kinh động bất luận kẻ nào.

"Vì huynh cảm giác sâu sắc hổ thẹn, mặc dù đã thăm tra đến cái kia Tôn Phục Đồ vì đối phó ta, vậy mà phái người đến Hắc Thủy Thôn, đơn giản khinh người quá đáng. Nhưng là sự tình dù sao không có giải quyết, vạn nhất các hương thân hỏi tới, ta cũng không tốt giải thích. Yên tâm đi, các loại qua mấy ngày, vì huynh trên tay thương thế có chỗ chuyển biến tốt đẹp, thăm hỏi gia mẫu về sau tự nhiên biết đi Thủy Mặc Thành giải quyết vấn đề này, mà lại Yên Quốc chiến trường, quân tình khẩn cấp, vì huynh có vương mệnh mang theo, cũng không tiện ở lâu. " Thạch Mẫn giải thích nói.

"Tốt a, tiểu đệ cũng thừa dịp đại ca ở mấy ngày nay lần nữa kiểm tra tự thân một phen, tiểu đệ luôn cảm giác với bản thân sát khí còn có tai họa ngầm, lúc ấy tại dung nham trong sơn động chưa cảm thấy, nhưng là bây giờ tỉ mỉ nghĩ lại, luôn cảm giác không đứng chỗ nào đâu, làm sao biết thanh lý như vậy thuận buồm xuôi gió đâu? Đặc biệt là đoạn đường này về thôn chi đồ, tiểu đệ thi triển khinh công thời điểm, cũng không có ban sơ như thế vận chuyển tự nhiên, có câu nói là sự tình xuất khác thường tất có yêu. " Tiêu Dật sắc mặt nghiêm túc nói.

"Hiện đệ, vậy mà thật có chuyện này ư? Vì huynh còn tưởng rằng chỉ là người để vì huynh về thôn tìm một cái lấy cớ mà thôi, không nghĩ tới lại là thật, vừa hiện đệ người cũng cảm thấy dị thường, vậy liền tuyệt đối không thể khinh thường, chỉ tiếc lúc trước chúng ta không có hướng Áo Thanh Áo Hồng hai vị Thần thú tiên bối hỏi thăm rõ ràng cái kia Thao Thiết hung thú đặc tính. " Thạch Mẫn một mặt tiếc nuối nói.

"Lúc ấy tình huống khẩn cấp, nơi nào đến phải gấp, đại ca, không nói nhiều, chúng ta về thôn lại tự!" Tiêu Dật ôm quyền nói.

"Cũng tốt, vậy đại ca liền không bồi người tiến vào. " Thạch Mẫn nói xong vận chuyển khinh công, hướng một bên sơn lâm lao đi, một hồi liền biến mất ở Tiêu Dật trước mắt.

Tiêu Dật lắc đầu, cất bước hướng Hắc Thủy Thôn đại môn đi đến.

"Đây là?" Tiêu Dật ven đường nhìn thấy rất nhiều dấu vó ngựa, không khỏi kỳ quái, hôm qua còn không có những này vết tích, làm sao hôm nay đột nhiên nhiều những này ấn ký? Chẳng lẽ lại trong thôn có biến?

Tiêu Dật nghĩ tới đây, tốc độ không khỏi tăng tốc, rất nhanh liền vọt tới đại môn trước đó. . .

Thần Phong phơ phất, quan bé thôn môn về sau, Thạch Tận Trung lưu lại hai người tiếp tục xem thú, liền dẫn những người khác về tới thôn trên quảng trường.

Thạch Tận Trung dọc theo đường suy nghĩ rất nhiều, hần đời này còn là lần đầu tiên cảm giác được, từ cửa thôn đến quảng trường trong lúc này một đoạn lộ trình là cỡ nào dài dằng dặc, giống như qua một cái giáp giống như.

Thậm chí tại tin tức truyền ra về sau, liền ngay cả quảng trường trên không cũng không khỏi nhiều hơn một loại không khí khẩn trương.

Hắn vốn cho rằng chỉ cần mình suất lĩnh các thôn dân, mọi người cùng nhau đoàn kết nhất trí, trên dưới một lòng, liền chưa từng có không được khám, không nghĩ tới sự thật tàn khốc một cái liền để hắn nhận rõ loại tình huống này, cái này chính là một cái tàn khốc thế giới, mạnh được yếu thua, thực lực là vua.

Bất quá hắn làm một thôn chi trưởng, cũng không thể dẫn đầu đánh mất lòng tin, huống chi trời không tuyệt đường người, nơi có đức hiếu sinh, còn chưa tới son cùng thủy tận thời điểm.

Thạch Tận Trung vừa nghĩ tới còn có Thạch Mẫn căn này Định Hải thần châm, liền hơi khôi phục một điểm tinh thần, mặc dù hắn cũng minh bạch đây là mình tại tự an ủi mình, dù sao nước xa không cứu được lửa gần, nhưng là chỉ ít có một hy vọng không phải, người sợ nhất chính là trong bóng đêm tìm không thấy hi vọng!

Thạch Tận Trung cường tự khôi phục lên tinh thần, từ đứng trên đài nhìn xuống dưới, nhìn xem mọi người từng cái sàu mi khổ kiếm, mặt ủ mày chau, ủ rũ cúi đầu bộ dáng, đứng quảng trường bốn phía giống như là sái ỉu xiu quã cả uể oải suy sụp, hần hít sâu một hơi cổ vũ tinh thần nói:

"Mọi người không cần bi quan như thế, sự tình chưa chắc có chúng ta nghĩ bết bát như vậy, muốn biết cho dù đối phương không quan tâm Tiêu đại hiệp uy hiếp, nhưng là còn không có Thạch Mẫn tiểu tướng quân a? Trước mắt thời gian cấp bách, mưa gió nổi lên, chúng ta việc cấp bách vẫn là gấp rút tu luyện, cố gắng tăng thực lực lên trọng yếu nhất, ở chỗ này oán trời trách đất cũng lên không là cái gì tác dụng. "

Thạch Tận Trung nhìn chung quanh một chút, phát hiện không có phản ứng gì, đành phải khích tướng nói: "Tin tưởng ở đây chư vị, không có người nào là hèn nhát, mọi người sao không xuất ra vừa rồi quyết đánh một trận tử chiến dũng khí, dùng tại trên việc tu luyện. Vừa chúng ta chết đều không sợ, điểm khó khăn này đây tính toán là cái gì? Mọi người nói có đúng hay không? Chúng ta Hắc Thủy Thôn xây thôn mấy trăm năm qua, khó khăn gì chưa từng gặp qua? Chúng ta chưa từng lùi lại qua?"

"Không tệ, thôn trưởng nói đúng, nơi này là chúng ta sinh tồn quê hương, chúng ta sinh tại đây chiến ở đây, cũng đang chết bởi đây, chết có gì đáng sợ? Đơn giản là chết sớm chết muộn mà thôi!" Thạch Phong lập tức tương ứng nói.

"Không tệ, chúng ta sinh là Hắc Thủy Thôn người, chết là Hắc Thủy Thôn hồn, dưới chân cái này phương thổ địa, là chúng ta đời đời kiếp kiếp bỏ ra nhiều ít gian khổ, nhiều ít mồ hôi và máu, mới có một phương này cõi yên vui, thế sống chết thù hộ! Chỉ chết mà thôi! Mọi người nói có đúng hay không?" Thạch Thủ Nhân lúc này cũng đứng ra nói.

"Thề sống chết thù hộ! Chỉ chết mà thôi!"

"Thề sống chết thù hộ! Chỉ chết mà thôi!"

"Thề sống chết thù hộ! Chỉ chết mà thôi!"

Trên quảng trường tất cả mọi người muốn được điểm phát nổ đồng dạng, từng cái lập tức ý chí chiến đấu sục sôi, quét qua trước đó sương mù mai.

Đúng lúc này, Tiêu Dật đã đi tới quảng trường một góc, an tĩnh quan sát, cùng tình huống của mọi người tạo thành sự chênh lệch rõ ràng, lập tức liền bị mắt sắc Thạch Thanh phát hiện.

Chỉ gặp Thạch Thanh mang theo mấy người đi tới nói: "Ngươi cái phế vật này rốt cục bỏ được đi ra? Hừ! Đồ hèn nhát, hèn nhát, địch nhân vừa đi ngươi liền đi ra, nói một chút ngươi là trốn ở nơi đó? Không có dọa đến run lấy bầy a?"

Tiêu Dật tùy ý nơi quét Thạch Thanh một chút, căn bản không thèm để ý, mặc dù không biết Thạch Thanh tại hồ ngôn loạn ngữ thứ gì, nhưng là lấy Tiêu Dật bây giờ ánh mắt, nhìn Thạch Thanh tựa như nhìn một con thằng hề đồng dạng.

Thạch Thanh còn không nói gì, sau lưng luôn có một hai cái chán ghét gia hỏa tiếp tục nói rằng: "Uy, Thạch Thanh Lão Đại tra hỏi ngươi đâu, ngươi cái này vô học phế vật, làm sao như vậy vô lễ, cũng không trả lời?"

Tiêu Dật một ngày hảo tâm tình lập tức bị phá hư, trong lòng thậm chí không hiểu sinh sôi xuất một cỗ lệ khí, lạnh lùng thốt: "Ngươi quản được a?"

Thạch Thanh người sau lưng lập tức giận dữ nói: "Hừ, ngươi một cái phế vật tốt nhất có chút tự mình hiểu lấy, ở đây cái nào không mạnh bằng ngươi? Thạch Thanh Lão Đại, một cái vô học phế vật mà thôi, chúng ta vẫn là chó treu chọc đầu này Chó Điền, nói không chừng một biết trong lòng không công bằng, khởi xướng điên đến cắn mọi người. "

"Ha ha. . ." Sau lưng đám người nở nụ cười.

"Chó Điền mắng ai đây?"

"Chó Điền đương nhiên là mắng ngươi!"

"Đúng vậy a, Chó Điền gặp người liền cắn, người ta êm đẹp ở chỗ này, mấy đầu Chó Điền lại lại gần sủa loạn gọi bầy. "

"Ngươi. . . Ngươi dám mắng ta, Thạch Thanh Lão Đại, hần nói mấy đầu Chó Điền? Hần ngay cả ngươi cũng mắng lên?"

Tiêu Dật nhìn trước mắt vị này, đây thật là một cái tiểu nhân, kéo dưới người nước, được không có thứ tự, vội vàng cười nhạo nói: "Ta chỉ mắng chó, không mắng chủ người. "

Thiếu niên kia nghe đến đó, được không lo được nhiều như vậy, giận không kềm được, nhào tới huy quyền liền đánh, Tiêu Dật một cái mau né đến: "Làm sao, Chó Điền là thẹn quá hoá giận, bắt đầu cắn người linh tinh đi lên?"

Tiêu Dật lập tức lấy kỳ nhân chi đạo, còn trị một thân chi thân, đem vừa rồi gia hỏa này mắng mình, một chữ không kém nơi đánh lại trở về, bây giờ Tiêu Dật đối thực lực của mình tràn ngập tự tin, được không còn là trước kia mặc người chém giết ức hiếp hạng người, đối với loại người này tự nhiên là không chút khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Ai tính toán ai

Lúc này, trong sân rộng, Tiêu Dật động tĩnh bên này lập tức được mọi người phát giác, lập tức ánh mắt của mọi người không hẹn mà cùng hướng bên này quét tới.

Thạch Thanh thấy thế, trong lòng vui mừng, biết đây là một triển lãm cá nhân bày ra mình đồng thời nhục nhã Tiêu Dật cơ hội, vừa nghĩ tới trên quảng trường như thế người đồng thời chú ý bên này, lập tức liền cười tủm tỉm đối Tiêu Dật nói: "Tiêu đại ca, ngươi mất tích nhiều năm như vậy, tin tưởng có không ít thu hoạch a? Muốn biết thôn thế nhưng là không ràng buộc cung cấp nuôi dưỡng Tiêu bá mẫu nhiều năm như vậy, ngươi nói thế nào cũng nên vì thôn làm một điểm cống hiến a? Bây giờ thôn chính là lúc dùng ngươi, Tiêu đại ca sao không cho đoàn người lộ bên trên một bản lĩnh?"

Tiêu Dật hừ một tiếng, lạnh lùng liếc xéo lấy hắn nói: "Chồn chúc tết gà, không có lòng tốt, ngươi muốn nói cái gì trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói đi!"

"Tốt thống khoái, không hổ là Tiêu đại hiệp chi tử, mặc dù không muốn nói, nhưng là tiểu đệ vẫn phải nói. Đã từng ta từng tại rừng cây nhỏ bên trong thua ngươi một lần, đứng như cọc gỗ lần kia vẫn là thua ngươi, tin tưởng những năm gần đây tu vi của ngươi càng thêm kinh người. Bất quá, tiểu đệ còn muốn cả gan hướng Tiêu đại ca lĩnh giáo một phen, để cho Tiêu đại ca chỉ điểm một hai, nếu không chúng ta so tay một chút như thế nào?"

Thạch Thanh chuyện của mình thì mình tự biết, tự nhận là Hắc Thủy Thôn tân sinh thay mặt đệ nhất nhân, trong giọng nói càng là tràn đầy khinh miệt chi ý.

"Không tệ, những năm gần đây ngươi cuối cùng là có một chút tiến bộ, không còn chỉ là đùa nghịch một chút không ra gì thủ đoạn, biết sử dụng dương mưu, còn lên mặt nghĩa ép ta. Ngươi muốn ta tại trước mặt bao người, quang minh chính đại mất mặt, nhưng là chưa hẳn có thể như ngươi mong muốn, không biết ngươi là có hay không nghĩ tới mình thất bại hậu quả?" Tiêu Dật quay giáo một kích nói.

"Luận bàn mà thôi, tài nghệ không bằng người có cái gì tốt nói, chẳng lẽ lại Tiêu đại ca còn muốn lấy tính mạng của ta không thành? Hoặc là nói Tiêu đại ca muốn thêm điểm tiền đặt cược?" Thạch Thanh Tâm bên trong khinh thường cười một tiếng, liền ngươi cái này võ học phế vật còn muốn thắng qua ta? Bất quá bên ngoài hắn là không biết nói như vậy, mà là thừa cơ thuận cột hạ lên bộ đến.

"Ngươi không cần nịnh nọt ta, tiền đặt cược cái gì, ta cũng không có nói." Tiêu Dật lạnh lùng nhìn hắn một cái, cố ý đem tiền đặt cược hai chữ cắn đến rất nặng, còn đặc địa buột miệng thành âm truyền đến Thạch Thanh trong tai, để hắn coi là người chung quanh đều là giống như hắn, đều nghe được lời của mình, kỳ thật không phải, Tiêu Dật lời này Hậu Bán Câu chỉ có Thạch Thanh một người có thể nghe được.

Tiêu Dật bất động thanh sắc nghĩ thầm, tiểu tử, chỉ bằng ngươi còn muốn để Tiểu Gia xấu mặt, quả thực là trượt Thiên Hạ cười chê, nhìn Tiểu Gia làm sao chinh ngươi.

"Tốt vừa Tiêu đại ca muốn cược, vậy tiểu đệ liền liều mình bởi quân tử, người nào thua liền từ ai trong đống quần bò qua đi, như thế nào?" Thạch Thanh cố ý nói đến rất lớn tiếng, sợ người khác không biết sao, thậm chí dương dương tự đắc, trong đầu bắt đầu tưởng tượng lấy Tiêu Dật chật vật không chịu nổi, tại mình dưới hông chịu nhục bộ dáng.

"Tiêu đại ca, ngươi chớ cùng hắn so sánh, hắn đây là khi dễ lão thực người, cho dù ngươi từng là thôn đứng như cọc gỗ chi Vương, thế nhưng là ngươi những năm này lang bạt kỳ hồ, chỉ sợ không phải là đối thủ của hắn." một cái có chút thật thà Tiểu Bàn Tử cũng nhìn không được nữa xông lên khuyên nói rằng.

Tiêu Dật lập tức dở khóc dở cười, mình cái này đào hố đào đang sáng khoáy đây, liền các loại đối phương trúng kế, cái này nửa đường giết ra một cái Trình Giáo Kim, mình là đáp ứng tốt vẫn là không đáp ứng tốt đâu?

Cũng may thời khắc mấu chốt, Thạch Thanh tự mình tìm đường chết nói: "Thạch Thiết Ngưu, Tiêu Dật đều không có nói chuyện, ngươi đến đào cái gì loạn?"

"Ngươi. . . Hừ!" Tiểu Bàn Tử thạch Thiết Ngưu quay người đối Tiêu Dật lắc lắc đầu nói: "Tiêu đại ca, tuyệt đối đừng đáp ứng hắn, hắn bây giờ đều có Hậu Thiên tàng năm cảnh giới đâu!"

"A, có đúng không? Yên tâm, ta tự có phân tặc!" Tiêu Dật vỗ vỗ thạch Thiết Ngưu bả vai, sợ hắn lần nữa xáo trộn kế sách của mình, bận bịu âm thầm vận khởi nội lực, lập tức để thạch Thiết Ngưu cảm giác được một cỗ như núi tựa như biển chân khí hướng trong cơ thể hắn vọt tới, thạch Thiết Ngưu giật nảy mình, giật mình nhìn xem Tiêu Dật nói không ra lời.

Tiêu Dật thấy thế, nhẹ gật đầu, ra hiệu nó đừng nói chuyện, thạch Thiết Ngưu lúc này từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, thầm nghĩ đến: "Tiêu đại ca nội lực vậy mà như thế thâm hậu, xem ra ta đây là lo lắng vô ích."

"Chừng nào thì bắt đầu tỷ thí?" Tiêu Dật lúc này lạnh lùng nhìn Thạch Thanh một chút, nghĩ thầm quả thực là không tìm đường chết sẽ không phải chết, đợi

biết nhìn người làm sao xuống đài.

"Hiện tại liền có thể bắt đầu!" Thạch Thanh nghe vậy mừng rỡ trong lòng, trong tai chỉ nghe được Tiêu Dật đáp ứng cùng mình tỷ thí, đầu thêm cái khác, cũng hoàn toàn không để ý đến Tiêu Dật lúc này trạng thái là cỡ nào trấn định.

Mà lúc này bên cạnh quần chúng vây xem sớm đã nghị luận âm ỉ.

"Trong thôn đứng như cọc gỗ chỉ Vương là ai?" Bên cạnh không rõ chân tướng quần chúng lập tức nổi lên nghi ngờ.

"Ngay cả đứng cái cọc chỉ Vương đều không biết? Người thật sự là quá cô lậu quả văn, đây chính là một lớn tin tức, cũng là võ học của chúng ta phé vật duy nhất có thể khiến người ta xưng đạo địa phương, tại đứng như cọc gỗ phía trên này, thế nhưng là không người có thể so sánh, nghe nói lần thứ nhất Thạch Thanh còn muốn cùng hắn phân cao thấp, kết quả ha ha, tự nhiên là vô cùng thê thảm!"

"Vậy thì thế nào, cuối cùng còn không phải muốn nhìn thực lực nói chuyện, Tiêu Dật mất tích những năm gần đây cũng chưa chắc bao nhiêu lợi hại, nhưng là Thạch Thanh thành tựu thế nhưng là chúng ta rõ như ban ngày!" Có người khinh thường.

"Hắc hắc, sự tình vừa rồi người không thấy được a, Tiêu Dật lại dám tại trước mặt mọi người tiếp nhận Thạch Thanh khiêu chiến, người dám nói hắn không có lòng tin, hay là hắn là tự ngược cuồng?" Bên cạnh một người hít mũi nói.

"Cái kia là hắn ngốc, hắn choáng váng cũng không phải một năm hai năm, ngẫu nhiên phạm một cái ngốc cũng có thể lý giải, chỉ sợ lần này mất mặt ném đại phát. . ." Có người càng thêm khinh thường.

Tại mọi người nhón nhào, tranh nhau đoán thời điểm, lúc này, đứng đài phía trên, thôn trưởng Thạch Tận Trung, đi săn đội ngũ thủ lĩnh cũng chính là đội trưởng Thạch Phong, Thạch Thủ Nhân ba người cùng một chỗ nhìn phía dưới.

"Thôn trưởng, muốn không nên ngăn cản bọn hắn?" Thạch Thủ Nhân hỏi, giờ phút này trong lòng của hắn không khỏi vì Tiêu Dật âm thầm lo lắng, nghĩ thầm tiểu tử này làm sao xúc động như vậy, không biết sau đó phải là thua biết rất khó chịu sao?

"Không nên ngăn cản bọn hắn, để bọn hắn tỷ thí, ta cũng rất muốn biết Tiêu Dật tiểu tử kia, mất tích những năm này đến tột cùng làm những gì sự tình. " chẳng biết lúc nào, Thạch Tín xuất hiện ở đứng đài phía trên.

"Tín nhi, người xuất quan, được từng đột phá?" Thạch Tận Trung kinh hi nói.

"Phụ thân, tin không phụ sự mong đợi của mọi người, rốt cục đột phá đến Hậu Thiên tầng cảnh giới thứ bảy!" Thạch Tín tự tin trả lời.

"Tốt! Tốt! Tốt! Chúng ta Hắc Thủy Thôn cuối cùng là ra một nhất lưu cao thủ, lần này vì phụ cuối cùng là thử phào nhẹ nhõm, thôn cũng nhiều hơn một phần hi vọng. "

Liên tiếp ba cái tốt, Thạch Tận Trung xem như lão ô an lòng, ánh mắt càng là híp lại, cẩn thận đánh giá Thạch Tín.

"Chúc mừng chúc mừng!" Bên cạnh Thạch Thủ Nhân vội vàng chúc mừng nói.

"Xem ra ta có thể sớm từ nhiệm đi săn đội ngũ đội trưởng chức!" Thạch Phong thấy thế, không khỏi tự giễu nói.

"Hai vị khách quý, trước mắt thôn còn cần mọi người cộng đồng nâng đỡ, có câu nói là đám người kiếm củi Hòa Diễm cao, ta một người cũng một cây chẳng chống vững nhà!" Thạch Tín những năm này một mặt u ám, giờ khắc này cuối cùng là mở mày mở mặt.

"Bất quá để hai cái này tiểu gia hỏa tỷ thí xuống dưới thật được chứ? Bọn hắn như thể tỷ thí xuống dưới, đợi biết vô luận là ai thua, đều biết rất khó chịu, nếu là vì vậy mà lưu lại Âm Ảnh, ảnh hưởng sau này phát triển, chẳng phải là được không bù mất!" Thạch Thủ Nhân tiếp tục nói rằng.

"Hừ! Vô Giả con đường lúc nào bình tĩnh qua? Cái nào không phải vượt mọi chông gai, khó khăn trùng trùng? Nếu là ngay cả cái này một điểm nhỏ nhỏ ngăn trở đều vượt qua không được, còn nói gì về sau? Như thế chẳng bằng tại trong thôn lặng yên làm một cái phổ phổ thông thông người bình thường. " Thạch Tín cường thế nói.

"Cái này. . ." Thạch Thủ Nhân nghe vậy như bị ngưng đọng.

"Tốt, chúng ta liền sống chết mặc bây, để bọn hắn tự do phát huy, ta cũng nghĩ nhìn xem Tiêu Dật tiểu tử này đến tột cùng đạt được Tiêu đại hiệp mấy phần chân truyền! Như hắn có thể thắng được Thanh nhi đứa bé kia, đây cũng là chúng ta Hắc Thủy Thôn chi phúc!" Thạch Tận Trung giải quyết dứt khoát nói.

Chương 154: Phong khinh vân đàm

Kỳ thật đứng đài phía trên mấy người, trong lòng hoặc nhiều hoặc ít đều có chút cho rằng Tiêu Thanh Sơn nắm đó cho Tiêu Dật lưu lại một tay, muốn biết Tiêu Thanh Sơn dù sao cũng là Tiên Thiên cảnh giới, nếu không có Thiên cấp bí tịch, ai mà tin?

Nói không chừng đã sớm âm thầm truyền cho Tiêu Dật, mà Tiêu Dật rời thôn nhiều năm như vậy, có lẽ chính là đi ra ngoài, trốn ở một nơi nào đó một mình tu luyện võ công đi.

Liền ngay cả luôn luôn quan tâm Tiêu Dật Thạch Thủ Nhân đều loại suy nghĩ này, huống chi là những người khác, bất quá trên đài mấy người cũng chỉ có hâm mộ chi tâm, không gấp nghề chi ý.

Cho dù đối năm đó sự tình canh cánh trong lòng Thạch Tín, cũng không có gấp nghề Tiêu Dật bí tịch võ công ý nghĩ, bất quá nếu là Tiêu Dật tại luận võ bên trong hiển lộ ra, vậy liền lại không đồng dạng.

Đây là trên đài tâm tư mọi người, dù sao đã ở núi khác có thể công ngọc, năm đó Tư Mã Cừu chỉ dựa vào mượn âm thầm thăm dò Tiêu Dật võ công chiêu thức, liền có thể Dung Hợp xuất thuộc về võ học của mình, những người khác cũng không biết ngoại lệ, khác nhau chỉ là thu hoạch nhiều ít mà thôi, cũng coi như là có chút ít còn hơn không.

Vạn nhất có thể từ đó thu hoạch được linh cảm, tại chỗ đột phá cũng không nhất định, cho nên trên đài Thạch Tận Trung các loại nhân tài biết nói như vậy, cũng phi thường cùng đài.

Thạch Tận Trung nhìn xem dưới đài Tiêu Dật cùng Thạch Thanh sắp quyết đấu, nhin không được nói rằng: "Nếu như Tiêu Dật tiểu tử này thật thu được Tiêu đại hiệp chân truyền, các người nói hẳn biết có mấy phần thắng?"

"Dĩ vãng tỷ thí mọi người hiểu rõ, biến hóa không lớn, không có gì bất ngờ xảy ra đều có thể biết kết quả, mà lần này lại là có chút khó mà đoán trước. " Thạch Thủ Nhân nói.

"A? Có gì khó mà đoán trước?" Thạch Tận Trung hứng thú.

"Tiêu Dật đứa bé kia dù sao chưa hề trước mặt người khác hiển lộ qua thân thủ, lại mất tích nhiều năm như vậy, chúng ta đối nó hoàn toàn không biết gì cả, nhưng là ta nghĩ cho dù hẳn lại thế nào lỗ mãng, có thể tại chỗ đáp ứng Thạch Thanh khiêu chiến, trong lòng nhiều ít có một chút chắc chắn, ta cho là hẳn coi như so sánh Thạch Thanh kém một chút, hẳn là cũng không kém là bao nhiêu, nói không chừng còn có thể cho chúng ta một chút kinh hi cũng chưa biết chừng!"

"Thủ nhân đại ca lời này phải chăng có chút nói hơi quá? Cho dù Tiêu Dật tiểu tử kia có thể thu hoạch được Thiên cấp bí tịch, nhưng là nếu không có tài nguyên, chỉ sợ cũng không bột đồ gột nên hồ a?"

Thạch Tín ngừng lại một chút, tiếp tục phản bác: "Tín tưởng những năm này, thôn vì cung cấp Thanh nhi các loại người tài nguyên tu luyện, tiêu hao đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, các người hẳn là phi thường rõ ràng mới đúng, liền ngay cả ta cái này một cái bé quan người, cũng không khó hiểu rõ, muốn biết cũng vẫn phú vũ cũng không phải nói đùa. "

"Người cũng đừng cầm cái này nói chuyện, vừa nhắc tới ta đây liền tức giận, điều kiện bồi dưỡng tốt nhất hẳn, kết quả đây? Dưỡng thành tiểu tử kia coi trời bằng vung cá tính, đơn giản so sánh người năm đó đều chỉ có hơn chứ không kém. " Thạch Tận Trung vừa tối ngậm lắc đầu, thất vọng thờ dài nói.

"Xem ra ta mấy năm này bé quan, để Thanh nhi đứa bé kia thư giãn không ít. Nhưng là Phụ thân, Thanh nhi hẳn bây giờ tu vi cũng coi là xứng đáng hẳn tiêu hao tài nguyên không phải? Cùng lắm thì quay đầu ta lại cho hẳn đặc huấn một cái, tôi luyện tôi luyện hẳn tính tình. " Thạch Tín nhìn thấy Phụ thân có hơi thất vọng ánh mắt, bần bệ an ủi.

"Hi vọng như thế đi! Bất quá cái thành tích này cũng coi như xứng đáng ta, nếu không ta thật không tốt đối thôn bàn giao, cái kia lớn nhất số định mức tài nguyên thế nhưng là đều dùng tại trên người hẳn. " Thạch Tận Trung nghĩ đến cháu trai có thể có được hôm nay tu vi, tâm tình cuối cùng tốt hơn một chút.

"Thôn trưởng ngài cũng đừng yêu cầu quá cao, dù sao hải tử niên kỷ còn nhỏ, tâm tính chưa định, có chút thành tích sau kiều ngạo hư vinh một chút cũng không tính là gì, cùng lắm thì về sau lại gõ một cái chính là. " Thạch Thủ Nhân cũng vội vàng an ủi.

"Tốt tốt, ta minh bạch, chỉ là trong lòng còn có điều không cam lòng a! Rõ ràng nhất điều kiện tốt, căn bản chính là chính hẳn không đủ khác khổ nha, bây giờ thôn cũng là ở vào thời kỳ phi thường, hẳn đều như thế tự đại tự mãn, huống chi lúc khác? Đứa nhỏ này đến tột cùng lúc nào mới có thể hiểu chúng ta một phen khổ tâm đâu? Muốn biết nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, ai! Lúc này chúng ta càng phải làm là một lòng đoàn kết, mà không phải tương hán làm như vậy. " Thạch Tận Trung lắc đầu.

"Phụ thân, yên tâm đi, muốn biết Thanh nhi thế nhưng là so sánh năm đó ta mạnh hơn nhiều, huống chi bây giờ ta đã xuất quan, đằng sau định biết chặt chẽ quản giáo. " Thạch Tín bần bệ nói rằng.

"Tốt tốt, khó được người còn là lần đầu tiên thừa nhận mình không bằng người khác, xem ra mấy năm này bé quan quả thật làm cho người tiến bộ không

ít, cũng coi là không tệ, chúng ta Hắc Thủy Thôn xem như có người kế tục. " Thạch Tận Trung mang theo vui mừng nói.

"Minh hài tử so sánh Phụ thân càng thêm lợi hại, ta có cái gì không tốt thừa nhận, chẳng qua là lãng phí một bình thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, nếu không trong thôn nói không chừng còn biết thêm ra một thiên tài. " Thạch Tín tiếp tục nói.

"Vừa khen người, người nhìn người, làm sao lại cùng tiểu hài tử đồng dạng không trải qua khuếch đại đâu? Xem ra người vẫn là đối năm đó chuyện kia canh cánh trong lòng, người vì cái gì liền không thể buông xuống tâm kết này đâu, sau khi để xuống nói không chừng người còn có thể tiến thêm một tầng. Người nhìn xem chính người, nhìn nhìn lại người ta Thạch Mẫn, người tầm không hổ thẹn?" Thạch Tận Trung giận nó không tranh đạo.

Lúc này tại tất cả mọi người, bao quát Thạch Dã Chiến, đối Thạch Mẫn thực lực ấn tượng, đều dừng lại tại hấn về thôn trước đó, về phần về thôn về sau đột phá sự tỉnh, cái này chính là bọn hấn suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông sự tỉnh, về phần Tiêu Dật, thực lực bị đánh giá thấp liền càng thêm rõ ràng.

"Phụ thân. . ." Thạch Tín còn muốn phân trần, liền bị Thạch Tận Trung đánh gãy.

"Được rồi, không nói trước cái này, tỷ thí sắp bắt đầu, chúng ta chậm đợi kết quả a!" Thạch Tận Trung hiển nhiên có chút tiếc rằng, lúc này phát phát tay, lập tức không nói thêm gì nữa.

"Tiêu Dật đứa bé kia giấu tài nhiều năm như vậy, ta tin tưởng hấn biết để tất cả chúng ta giật nảy cả mình, nói không chừng đứa nhỏ này hậu tích bạc phát, muốn tới một cái một tiếng hét lên làm kinh người cũng là có khả năng. "

Thạch Phong lúc này ngược lại cho rằng Tiêu Dật phần thắng càng lớn, hấn đối năm đó Tiêu Dật luyện quyền ấn tượng thế nhưng là phi thường khắc sâu.

"Có đúng không? Người vậy mà như thế cho rằng?"

Giờ phút này trên đài đám người, toàn bộ bị Thạch Phong một câu nhắc lên hứng thú, nhao nhao nhìn về phía Tiêu Dật.

Giờ phút này, trên quảng trường, hư thanh một phiến, không một người nói chuyện, chung quanh người quan khán cũng là hoàn toàn yên tĩnh, không nhao nhao cho Tiêu Dật cùng Thạch Thanh hai người nhường ra một vòng, đầy đủ hai người luận võ sở dụng.

Chỉ gặp Tiêu Dật một đường không chút hoang mang không nhanh không chậm đi đến vòng tròn đất trống Trung Ương, liền tựa như giao đấu người không phải hấn, mây trời nước chảy, không có chút nào cảm giác khẩn trương.

"Tiểu tử, người ngược lại là rất biết làm bộ, không người biết còn tưởng rằng người có bao nhiêu lợi hại đâu, hình dáng thế ngoại cao nhân, người biết không? Ta nhất nhìn không trách chính là như người loại này trang bức bộ dáng, quả thực là muốn ăn đòn, hôm nay Tiểu Gia liền phải để người nhận rõ hiện thực. " Thạch Thanh đi tới, khinh thường nói.

"Người rốt cục nhìn không được lộ ra người cái đuôi hồ ly, ta còn tưởng rằng người có thể chịu bao lâu đâu, uống ta coi trọng người một chút, ta tự hỏi từ đầu đến cuối chưa bao giờ đắc tội qua người, thế nhưng là hai người phiền ba lần tìm ta phiền phức, cho dù Bồ Tát từ bi cũng có kim cương chi nộ, người có chút quá mức. "

Tiêu Dật đặc địa lớn tiếng nói ra, chính là vì để đám người cảm thấy hấn là bị buộc, dù sao thôn dù nói thế nào cũng coi là có ân cùng hấn người một nhà, hấn cũng không muốn để người khác cho là hấn là vong ân phụ nghĩa hạ người.

Huống chi, càng là như thế, càng có thể làm nổi bật lên Thạch Thanh lòng dạ hẹp hòi, càng có thể ngồi vững chuyện này, để Thạch Thanh đợi biết thua về sau không có quanh co chi địa.

Tục ngữ nói đánh rắn đánh bảy tấc, Tiêu Dật thời gian quý giá, hấn cũng không muốn lãng phí thời gian tại Thạch Thanh loại này không quan trọng gì nhân vật trên thân, cho nên lần này hấn muốn để Thạch Thanh hung hăng trường lần trí nhớ, từ đây cũng không dám lại ở trước mặt hấn ngang ngược càn rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Tự làm tự chịu

"Người thiếu cho ta chuyện bé xé ra to, càng là mơ tưởng hưởng trên người của ta giọt nước mắt, ta lại không đối với người như vậy, huống chi đây chỉ là một trận luận bàn mà thôi, hơn nữa còn là đi qua người đồng ý. "

Thạch Thanh mặc dù so sánh Tiêu Dật nhỏ hơn hai ba tuổi, nhưng cũng không phải người ngu, giờ phút này nhìn xem trên quảng trường tất cả mọi người

đối với mình chỉ trở, tựa như mình thành một cái ác nhân, lập tức mình bạch mình bởi vì sinh sáng khoái nhất thời, không có cầm giữ ở, bị lừa rồi, bất quá hẳn cũng không phải dễ lừa gạt như vậy, lập tức phản kích nói:

"Hừ! Tiểu tử ngươi cũng không phải cái thứ tốt, vừa rồi tất cả mọi người ở đây quần tình kích phấn thời điểm, ta rõ ràng phát hiện chỉ có một mình ngươi không đếm xỉa đến, ngươi muốn làm gì? Hừ! Phế vật liền phải có một cái phế vật tự giác, ngươi không vì thôn làm cống hiến thì cũng thôi đi, làm phế vật, chúng ta cũng sẽ không nói ngươi cái gì, thế nhưng là, bây giờ thôn ở vào tràn ngập nguy hiểm sinh tử tồn vong thời khắc máu chốt, muốn biết tổ chim bị phá trứng có an toàn, ngươi cái này cũng không để tâm, ngươi nói ngươi đến tốt cùng an cái gì tâm?"

"Bây giờ muốn run cơ linh, trể, ta cùng ngươi giảng, ít cầm đại nghĩa ép ta, ai nói cho thôn của ngươi ở vào tràn ngập nguy hiểm, ngươi bót ở chỗ này tự cho là đúng có được hay không? Bót nói nhiều lời, so tài xem hư thực đi, đến tốt cùng ai là phế vật, tỷ thí về sau chỉ thấy rút cuộc. " Tiêu Dật tự tin thanh âm truyền khắp toàn bộ quảng trường

"Tốt một cái tiểu tử cuồng vọng, khẩu khí cũng không nhỏ, ngươi cho rằng ngươi là ai?" Thạch Thanh kêu gào nói.

"Ta khuyên ngươi miệng tốt nhất đặt sạch sẽ giờ miễn cho tại trước mặt nhiều người như vậy mất mặt xấu hổ. Muốn chiến liền chiến, đừng nói ta không cho ngươi xuất chiêu cơ hội, ngươi lại nói nhảm, ta liền xuất chiêu trước, khi đó liền không có việc của ngươi tình. " Tiêu Dật cười lạnh một tiếng nói.

"Tốt đã ngươi như thế không kịp muốn mất mặt, vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Thạch Thanh giờ phút này bị Tiêu Dật lời nói chọc giận cũng không còn cách nào tỉnh táo, nội khí phía dưới, một cái hắc hổ đảo tâm, trực kích Tiêu Dật.

Động tác kia khí thế kia tại người khác xem ra coi như không tệ, ra dáng, quả thật có thể dọa người, nhưng là, tại Tiêu Dật nhìn còn chưa đủ, động tác đơn giản quá chậm.

Chỉ gặp Tiêu Dật thân thể có chút một bên, một chân đều không hề rời đi nguyên địa, liền nhẹ nhõm tránh ra công kích của hắn, sau đó tiện tay một kích, Thạch Thanh liền bị đánh đến một cái lao đảo, đây là Tiêu Dật không có quá sử dụng nội lực kết quả.

Dù sao giữa bọn hắn cảnh giới võ đạo chênh lệch quá lớn, một cái Hậu Thiên tầng tám, một cái Hậu Thiên tầng năm, giống như lúc trước Tư Mã Cửu cùng Tiêu Dật phiên bản, lúc trước nếu không phải Tiêu Dật cơ trí, chạy kịp thời, chỉ sợ sớm đã bị Tư Mã Cửu một cái đầu ngón tay bóp chết, cho dù cuối cùng sạch sẽ Tư Mã Cửu nội lực, Tiêu Dật đều kém chút lật thuyền trong mương, có thể nghĩ, thực lực chênh lệch tới trình độ nhất định, âm mưu quỷ kế tác dụng liền bị vô hạn thu nhỏ.

Bây giờ, lấy Tiêu Dật thực lực, dễ dàng tùy tiện một kích liền có thể chiến thắng Thạch Thanh, hiện tại bất quá mèo hí lão chuột mà thôi.

Cứ như vậy, như thế trải qua xuống tới, Thạch Thanh càng đánh càng giận, thế mà ngay cả Tiêu Dật quần áo cạnh góc đều không có sờ đến, ngược lại mình liên tục bị nó một phen nhục nhã. Tức giận sôi sục phía dưới, càng là làm trò hề, chiêu chiêu phạm sai lầm, cuối cùng bị Tiêu Dật sử dụng ba phần nội lực, một chương đánh cho bay ngược ba trọng.

"Cái này, cái này, cái này, điều đó không có khả năng. . ." Thạch Thanh thoáng chốc không thể nào tiếp thu được sự thực như vậy.

Oanh. . .

Chỉ gặp tại một trận ngắn ngủi yên tĩnh về sau, trên quảng trường đám người ầm vang bạo phát, nhao nhao mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn xem Tiêu Dật, đám người vây xem sôi trào, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Cái này quá khó mà làm cho người tin, nguyên bản còn tưởng rằng nắm vững thắng lợi Thạch Thanh, vậy mà liền dạng này bị Tiêu Dật một chương đánh bay?

Làm sao có thể?

Mọi người đều biết Tiêu Dật trước đó tại trong thôn tiến hành tư chất khảo nghiệm thời điểm, thế nhưng là võ học phế vật Căn Cốt a, lúc này mới bao lớn liền lợi hại như thế?

Muốn biết Thạch Thanh thế nhưng là Hậu Thiên tầng năm cảnh giới a, kể từ đó Tiêu Dật cảnh giới chẳng phải là cao hơn hắn?

Giờ phút này, ngoại trừ Thạch Đà Chiến bên ngoài, liền ngay cả trên đài Hậu Thiên tầng sáu thôn trưởng Thạch Tận Trung các loại người, đều một mặt kinh ngạc, bọn hắn tự hỏi đổi chỗ mà xử, đều làm không được Tiêu Dật nhẹ nhàng như vậy tự nhiên, vừa nghĩ như thế, Tiêu Dật chẳng lẽ Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới?

Về phần cao hơn, đám người cũng không dám suy nghĩ nhiều, Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới liền đầy đủ để Hắc Thủy Thôn người liên can các loại sinh mục kết thiệt, đặc biệt là Thạch Tín, giờ phút này càng là một bộ gặp quỷ thần sắc.

Đứng đài phía trên, liền ngay cả Thạch Phong cũng không nghĩ tới biết là kết quả như thế, hắn mặc dù tin tưởng Tiêu Dật biết thắng, nhưng là hắn nhưng là vạn vạn không muốn chênh lệch biết to lớn như thế, Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới a, liền trước mặt Hắc Thủy Thôn cũng liền Thạch Tín một người đến cảnh giới như thế.

"Không nghĩ tới Tiêu Dật tiểu tử này vậy mà trong lúc vô tình cho chúng ta một cái như thế lớn kinh hi!" Thạch Phong cảm thán nói.

"Tốt tốt tốt! Hắn tu vi càng cao, chúng ta thôn ngự cơ cũng liền không còn là ngự cơ, ta giờ phút này thậm chí hận không thể hắn có thể có Hậu Thiên mười tầng cảnh giới!" Thạch Tận Trung kích động không thôi địa đạo.

Chung quanh mấy người tưởng tượng, nhao nhao gật đầu nói phải, chỉ có Thạch Tín giờ phút này không phản bác được.

Mà dưới đài trong mọi người, chỉ gặp Thạch Dã Doanh giờ phút này là giật mình không thôi, kinh ngạc vạn phần đối Thạch Dã Chiến nói rằng: "Người có phải hay không đã sớm biết kết quả biết là như thế, cái này chính là người muốn nói cho ta, Tiêu Dật không đơn giản duyên cớ?"

"Không tệ, hắn xa xa không có người nhìn qua như vậy người vật vô hại, ta thể nhưng là tận mắt nhìn thấy hắn đã giết người, hơn nữa còn là Hắc Long Hội Hữu hộ pháp Kiếm Nô, không phải người cho rằng đâu?" Thạch Dã Chiến một bộ đương nhiên đáng về nói.

"Cái gì? Hắn còn giết Hắc Long Hội Hữu hộ pháp? Kiểu nói này, cảnh giới của hắn?" Thạch Dã Doanh kinh ngạc liền âm thanh cũng không khỏi đề cao ba phần, may mắn lúc này đám người lực chú ý không ở trên người hắn, nếu không chỉ sợ Tiêu Dật biết để đám người càng thêm giật mình không thôi, bất quá coi như thế cũng được rồi làm cho người giật mình.

"Người mình bạch liền tốt, bất quá ta nhìn ra được, tính cách của hắn là loại kia người không phạm ta ta không phạm người, cho nên, chỉ cần chúng ta không đi trêu chọc hắn liền không có chuyện gì, huống chi chúng ta vẫn là cùng thôn tình nghĩa, nói không chừng còn có thể nhờ vào đó để hắn chỉ giáo một hai, há không tốt hơn? Cho nên ta nói Thạch Thanh có hắn hối hận thời điểm, ánh mắt thiên cận hạ người, không đáng để lo!" Thạch Dã Chiến lắc đầu nói.

"Tốt a, may mắn chúng ta lúc đầu cùng hắn cũng không có gì xung đột!" Thạch Dã Doanh giờ khắc này không khỏi may mắn không thôi, thầm nghĩ đến, chỉ sợ trong sân Thạch Thanh giờ khắc này hối hận phát điên đi.

Thạch Thanh giờ khắc này xác thực hối hận, bất quá hắn hối hận không phải tài nghệ không bằng người, mà là cảm thấy chính hắn quá vọng động rồi, sợ hờ quá nhiều, mới biết Tiêu Dật như thế dễ như trở bàn tay nơi đánh bay, cho tới giờ khắc này, hắn còn không có nhận rõ tình thế, có lẽ là coi quá nặng, có lẽ là người trong cuộc không biết cục.

"Thế nào? Còn muốn tiếp tục không?" Giờ khắc này, Tiêu Dật mặt không hồng khí không thờ thoải mái mà nói rằng.

"Người. . ." Thạch Thanh mặc dù không có nhận rõ tình thế, nhưng là biết Tiêu Dật không phải trong tưởng tượng dễ đối phó như vậy.

"Người cái gì người? Đừng mãi giãy vò khốn khổ chút chút, nhanh bò qua tới đi!" Tiêu Dật đi lên trước, mở ra ngựa chữ chân, nhàn nhạt quét Thạch Thanh một chút nói rằng.

"Người đừng khinh người quá đáng. . ." Thạch Thanh trong lúc nhất thời, toàn thân run rẩy, sắc mặt tái xanh vô cùng, ngay trước vô số người mặt, phải quỳ lấy từ hắn dưới hông bò qua, về sau mặt mũi của hắn hướng chỗ nào đặt.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Dưới hông chi nhục

Giờ phút này, Hắc Thủy Thôn trên quảng trường, Thạch Thanh trên mặt chỉ cảm thấy một trận nóng bỏng, phảng phất chung quanh tất cả mọi người tại đối với hắn chỉ trở giống như, Thạch Thanh lần thứ nhất cảm giác được loại này xấu hổ vô cùng cảm thụ.

Lúc này, chỉ nghe Tiêu Dật thanh âm lần nữa truyền đến: "Nhìn người không phục lắm?"

Thạch Thanh nghe vậy còn tưởng rằng Tiêu Dật chuẩn bị kỹ càng tâm buông tha hắn, lập tức liền sườn núi xuống lừa nói: "Không tệ, vừa rồi bất quá là ta chủ quan mà thôi!"

"Tốt! Đã như vậy, xem ở thôn nhiều năm như vậy đối ta một nhà ân tình phân thượng, ta hiện tại có thể cho người thêm một lần xuất thủ cơ hội, ta chỉ dùng một cái tay đối phó người, chỉ cần người có thể đánh lui ta một bước, việc này như vậy coi như thôi, nếu không người cũng chỉ có thể đối ta cúi đầu xưng thần, cam tâm tình nguyện nhận thua, thế nào?"

"Chuyện này là thật?" Thạch Thanh giống như thấy được hi vọng ánh rạng đông, nghe vậy trong lòng suy nghĩ ta coi như không bằng người, chẳng lẽ ngay cả người một cái tay đều không có cách nào đối phó không thành?

"Không tệ, ở đây tất cả mọi người có thể làm chứng, chỉ cần người có thể đánh lui ta một bước, ta liền không truy cứu nữa tiền đặt cược sự tình. Nhưng là, nếu là người lại một lần nữa thua, vậy người cũng chỉ có thể có chơi có chịu, ngoan ngoan nơi quỳ từ ta dưới hông bò qua đi, như thế nào?" Tiêu Dật

nói đến phi thường lớn tiếng, hẳn muốn để Thạch Thanh lại một lần nữa mất mặt xấu hổ.

"Tốt cái này được người nói, nói lời giữ lời, chính người cuồng vọng tự đại, thua cũng đừng oán ta!" Thạch Thanh tràn ngập oán giận địa đạo, hẳn không phải không biết lại một lần nữa thua hậu quả, nhưng là hẳn càng không tin mình liền đối phương một cái tay cũng không thể đối phó, hẳn ném không lên người này.

"Yên tâm đi, quân tử nhất ngôn khoái mã nhất tiên, chỉ có người tên ngu ngốc như vậy phé vật mới biết nói không giữ lời, chuẩn bị kỹ càng trọng to mắt chó của người tiếp nhận sự thật, mau ra chiêu a!" Tiêu Dật cười lạnh nói.

"Tốt rất tốt, đây là người bức ta, ta hôm nay không phải thu thập người không thể!" Trên mặt không ánh sáng, bên tai tiếng nghị luận để Thạch Thanh có loại nỗi điên xúc động, lần nữa nỗi giận gầm lên một tiếng, hướng Tiêu Dật vọt tới, tướng tượng lấy một quyền có thể đem Tiêu Dật đánh lui.

Chỉ tiếc mộng tưởng là mỹ hảo, hiện thực lại là xương cảm giác, cảnh giới chênh lệch thật lớn, để hẳn căn bản là không có cách đối Tiêu Dật sinh ra một tơ một hào uy hiếp, cuối cùng ngay cả người đều không có đụng ngược lại không nói, ngược lại là đem chính mình mọt mọt đến không nhẹ.

Thiếu Khanh, rõ ràng chính là Thạch Thanh lại một lần nữa giẫm lên vết xe đổ, bị Tiêu Dật một chương đập bay. . .

"Khụ khụ khụ. . . Cái này. . . Điều đó không có khả năng!" Thạch Thanh sắc mặt cùng với khó coi, lần này không biết nên nói cái gì cho phải.

Lúc này trên quảng trường cũng là một phiến thôn thức, đám người lần thứ nhất cảm giác được Thạch Thanh vô năng, thậm chí ngay cả Tiêu Dật quần áo bên cạnh đều sờ không tới.

"Bò qua tới đi!" Tiêu Dật bày ra tư thế lạnh lùng thốt.

"Người. . . Người. . . Người đừng quá mức!" Thạch Thanh chỉ vào Tiêu Dật nói không ra lời.

"Làm sao? Ngay cả ta một cái tay đều không đối phó được, cái này không có ý định nhận nợ?" Tiêu Dật tiếp tục nói móc nói.

"Thạch Thanh, chân chính Vô Giả đang lời hứa ngàn vàng, cường giả chân chính đều cảm được thì cũng buông được, nếu là thua cuộc, liền phải có chơi có chịu, đánh cược là người nói ra, người liền đi thực hiện người tiền đặt cược a. " Thạch Phong lúc này từ trên đài đi xuống nói rằng.

Thạch Thanh nghe vậy về sau kém chút đều tức đến ngất đi, hẳn kéo dài một chốc lát này, chính là nghĩ các loại người khác nói câu lợi hữu ích, thế nhưng là đứng trên đài Phụ thân gia gia chậm chạp đều không mở miệng, ngược lại dẫn tới Thạch Phong nghĩa chính ngôn từ, giờ khắc này, hẳn hiểu được, người khác cũng cứu không được chính hắn.

Thạch Thanh trầm mặc thật lâu, chỉ gặp hẳn sắc mặt một lúc xanh một lúc đỏ, cuối cùng, cắn răng một cái, tại Tiêu Dật trước mặt, lập tức quỳ xuống, thân thể của hắn cứng cực kỳ lâu, lúc này nơi đây, giờ phút này cảnh này, đây là hắn trong cuộc đời si nhục nhất thời gian.

Cuối cùng, Thạch Thanh không thể không nhận thụ lấy cái này dưới hông chi nhục, không thể không từ Tiêu Dật dưới hông bò qua.

Đang Thạch Thanh bò qua đi về sau, Tiêu Dật đi đến trước mặt hắn, nhìn xuống mà nhìn xem hắn nói rằng:

"Người kính ta một thước, ta kính người một trượng, trong mắt của ta, người tựa như một con tôm tép nhãi nhép gieo gió gặt bão, lúc đầu ta đều khinh thường tại đối phó người, được đây là người tự rước lấy nhục. Cái gì Căn Cốt, cái gì thiên tài, tại nhân lực ta, chẳng phải là cái gì, cuối cùng vẫn cần nhờ thực lực của mình, không có thực lực mặt hàng, không ai biết nhìn người một chút, cũng chẳng trách người khác!"

Tiêu Dật sau khi nói xong, quay người liền định rời đi nơi đây.

Chỉ nghe "Phốc" một tiếng, Thạch Thanh toàn thân một trận run rẩy, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, lập tức ngã trên mặt đất, nguyên lai là hắn lừa công tâm, bị tức đến ngất đi.

Lúc này, tất cả mọi người ở đây đều ai cũng nói chuyện, chuyện kết quả triệt để lật đổ đám người tam quan, muốn biết mấy năm trước đó Tiêu Dật Căn Cốt kết quả khảo nghiệm vẫn là võ học phé vật, cái này căn bản chính là không có khả năng gửi đi sự tình.

Bất quá từ xưa được làm vua thua làm giặc, Tiêu Dật giờ phút này lần này hành động, tại mọi người nhìn lại, đều là bị Thạch Thanh hùng hổ dọa người, lúc này mới tay phản kích, cũng không đủ. Nếu không phải là Tiêu Dật chiến thắng, trái lại Thạch Thanh biết có càng thêm thủ đoạn tàn nhẫn cũng khó nói.

"Thanh nhi. . ." Thạch Tín cũng nhìn không được nữa, vừa rồi nếu không phải thôn trưởng Thạch Tận Trung ngăn đón hắn, hẳn đã sớm muốn đi qua, bây giờ vội vàng đuổi tới Thạch Thanh bên người, ôm lấy Thạch Thanh, vì đó đầy máu qua cung.

"Tiêu Dật, thật độc ác tâm tư, người là muốn phé đi Thạch Thanh a, thủ đoạn có chút ti tiện đi?" Thạch Tín lúc này cũng là đỏ hồng mắt, mặc kệ Tiêu Dật phải chăng chiếm lý, đối nó giận dữ hết.

"Hừ, hẳn Thạch Thanh nếu là ngay cả điểm ấy ngăn trở đều chịu không được, còn nói cái gì về sau. Ta thế nhưng là biết Trung Nguyên đại địa Hàn Tín có dưới hông chi nhục, Trương Lương có nhét giấy chỉ xấu hổ, được hai người công tích vĩ đại không có chỗ nào mà không phải là âm thanh truyền Thiên Hạ, nếu là như vậy nhỏ nhỏ ngăn trở, hẳn cũng không thể biết hổ thẹn sau đó dừng, biết không đủ mà hăm hở tiến lên, như vậy cũng không cần thiết tu luyện võ đạo. "

Tiêu Dật cố ý đem vừa rồi nghe được Thạch Tín trên đài lời nói, dùng giống nhau ý tứ biểu đạt ra đến, muốn biết lấy Tiêu Dật trước mắt cảnh giới, hẳn muốn nghe được Thạch Tín các loại người trên đài lời nói, quả thực là dễ như trở bàn tay, huống chi Thạch Tín các loại người nói chuyện thời điểm cũng không có chút nào phòng bị, chỉ nghe Tiêu Dật tiếp tục hiện ngang tầm liệt nơi nói rằng:

"Muốn biết thế giới này thế nhưng là rất nguy hiểm, cùng nó cuối cùng không minh bạch nơi chết ở bên ngoài, còn không bằng an tâm tại thôn làm một cái Tiêu Dao công tử, dạng này chỉ ít không có nguy hiểm đến tính mạng!"

Lúc này, trên quảng trường tất cả mọi người cũng đều bị Tiêu Dật mấy lời nói này triệt để khiếp sợ ngây dại, không nghĩ tới Tiêu Dật tại Thạch Tín trước mặt còn có thể như thế không kiêng ngạo không tự ti, đây quả thực chính là thật bất khả tư nghị!

Đương nhiên, trong đó kinh ngạc nhất muốn thuộc Thạch Tín, muốn biết hẳn vừa rồi tại đứng trên đài cũng đã có nói tương tự lời nói, điều này đại biểu cái gì, không cần nói cũng biết.

Lúc này, chỉ nghe Thạch Tín nộ khí ngược lại cười nói: "Tốt tốt rất tốt, không nghĩ tới tiểu tử nguoi một trương nhanh mồm nhanh miệng, càng như thế như vậy lật ngược phải trái, ta cũng không cùng nguoi phân trần, không bằng chúng ta cũng tới một trận quyết đấu như thế nào?"

"Hừ! Không phải là hắc bạch, tự có rõ ràng!" Một trận gió nhẹ thổi qua, Tiêu Dật tóc dài bay lên, bá khí nghiêm nghị.

"Tín nhi, đủ rồi, nguoi có chút quá!" Thôn trưởng Thạch Tận Trung nghe đến đó không thể không từ trên bàn đi xuống, lớn tiếng quát tháo nói.

"Thôn trưởng, không cần như thế, không cần để nguoi khó làm, đoàn người đều bội phục ngài không làm việc thiên tư tình, ta cũng đại biểu gia mẫu cảm tạ thôn những năm này chiếu cố, nhưng là cớ chuồng phải do nguoi buộc chuồng, việc này vừa từ ta mà lên, vẫn là từ ta mà kết thúc đi, hết thấy giao cho ta tự mình tới giải quyết, ta đáp ứng. . ." Tiêu Dật mặt không thay đổi nói.

"Cái gì?"

Lúc này liền ngay cả Thạch Tín cũng không nghĩ tới Tiêu Dật lại dám đáp ứng cùng mình luận võ so chiêu, đây là tự tin hay là tự đại?

Giờ khắc này, vô luận là trên đài vẫn là dưới đài, trên quảng trường đám người lần nữa một mảnh xôn xao, so với vừa rồi càng là chỉ có hơn chứ không kém, không thể so sánh nổi. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Đối chiến Thạch Tín

Vào lúc giữa trưa, ánh nắng thỏa thích chiếu khắp đại địa, huy sai lấy nó hào quang, biểu hiện ra uy lực của nó.

Giờ khắc này, Hắc Thủy Thôn, trong sân rộng, Thạch Tín nhìn chăm chú Tiêu Dật, lúc này, hẳn cũng minh bạch mình có chút xúc động, trước mắt cái này tiểu gia hỏa không biết từ chỗ nào tới tự tin, cái này nếu là mình thắng còn tốt, nhiều nhất rơi vào một cái ý lớn hiếp nhỏ thanh danh; nhưng nếu bị thua, cũng chỉ biết mất mặt xấu hổ thất bại thảm hại.

Lúc này, Thạch Thanh cũng là mơ màng tỉnh lại, nghe được Tiêu Dật đáp ứng cùng Phụ thân tỷ thí, một đôi oán hận ánh mắt càng là ác độc vô cùng nhìn chăm chăm Tiêu Dật, lớn tiếng đối Thạch Tín nói rằng: "Phụ thân, ngài nhất định phải giúp hài nhi báo thù a!"

Giờ khắc này, hẳn đối Tiêu Dật oán hận tới cực điểm, thậm chí hận không thể đem Tiêu Dật chém thành muôn mảnh, rút gân lột da.

"Nghiệt chương, im miệng!" Thạch Tín lập tức một cổ ngọn lửa vô danh bên trên vọt, nếu không phải là bởi vì Thạch Thanh, nếu không phải xem ở hẳn là mình con ruột phân thượng, hẳn hận không thể một bàn tay quất tới, bằng không hẳn sao có thể rơi xuống lúng túng như vậy tình trạng, tiến thoái lưỡng nan.

Tiêu Dật đối đây hết thấy tia không quan tâm chút nào, hít sâu một hơi, cảm thụ được chung quanh sốt ruột bầu không khí, trong mắt tràn đầy một cổ cực nóng cảm xúc, nhẫn nại nhiều năm như vậy thời gian về sau mình dù sao cũng nên bạo phát, nếu không chỉ cần là một cái a miêu a cầu đều ở trước mặt mình diễu võ giương oai, chẳng phải là chuyện cười lớn, thật coi lão thực người dễ khi dễ đâu?

Huống chi, Tiêu Dật cũng nghĩ biết cái kia sát khí đối ảnh hưởng của hắn đến tốt cùng đến dạng gì một cái thành độ, hẳn về thôn sau khi chỉ là biết được khinh công không cách nào vận chuyển như ý, hoàn toàn Thạch Tín trước mắt công lực cảnh giới miễn cưỡng có thể ngăn cản một hai, mà Tiêu Dật cũng vững tin mình có thể khống chế toàn cục, vừa vận đem Thạch Tín làm đá thử vàng, nhìn một chút mình bây giờ là có hay không khống chế tự nhiên.

Tiêu Dật luôn cảm thấy Thao Thiết Tấn Vân Không làm thượng cổ tứ hung một trong, còn lâu mới có được nhìn đơn giản như vậy, cho nên một mực lưu

lại một cái tâm nhân.

Đối với tràng tỷ đấu này, lúc này Hắc Thủy Thôn thôn trưởng Thạch Tận Trung các loại người mình bạch sự tình đã như thế, cũng chỉ đành để cho hai người đánh nhau một phen, bọn hắn càng là tự mình lâm tràng, để phòng bất trắc, vì để cho hai người tốt hơn nơi chiến đấu, đặc địa để cho hai người đi lên trên quảng trường đứng dài phía trên, giờ khắc này, dưới đài trên đài tất cả mọi người ngừng thở, nhìn chăm chăm hai người bọn họ.

"Tiêu Dật lại dám cùng phó đội trưởng quyết đấu, hắn thật có bản lĩnh này sao?" Trên quảng trường mọi người thấy Tiêu Dật vừa rồi tùy tiện thắng được, hiện tại cũng có chút không dám tin.

"Không có khả năng, Tiêu Dật mới bao nhiêu lớn, phó đội trưởng lại bao lớn, cho dù hai người công lực tương tự, nhưng là Tiêu Dật dù sao còn quá trẻ, kinh nghiệm chênh lệch quá nhiều a!" Có người lắc đầu, không phải rất xem trọng Tiêu Dật.

"Đúng vậy a, một đứa bé con dù cho cầm một thanh thiết chùy cũng không có khả năng tổn thương đến đại nhân, hắn chưa hẳn có thể không chế được lực lượng của mình. " có lão thành cẩn thận người gạt đầu nói rằng.

"Không tệ, phó đội trưởng thế nhưng là tại Hắc Long Sơn Mạch trải qua qua một số năm sinh tử vật lộn, đến đỉnh phong Nhị lưu Võ Giả cảnh giới, càng là bề quan nhiều năm, chỉ sợ là càng thêm lợi hại, nói không chừng đã đột phá đến nhất lưu Võ Giả chi cảnh. . ."

"Đúng vậy a, Tiêu Dật dù sao cũng là võ học phế vật Căn Cốt, tu luyện càng là làm nhiều công ít, từ tuổi tác, từ kinh nghiệm, từ kinh lịch, thậm chí từ thời gian tu luyện, ta cũng không coi trọng Tiêu Dật. "

"Cũng không thể hoàn toàn nói như vậy, ta nhìn Tiêu Dật không phải xúc động như vậy người, vừa hắn dám đáp ứng cùng Thạch Tín phó đội trưởng quyết đấu, chỉ sợ có không biết thủ đoạn cũng khó nói, cũng tỷ như mới vừa cùng Thạch Thanh tỷ thí, ai có thể nghĩ tới hắn biết thắng được như thế gọn gàng? Vừa hắn có thể giấu tài, âm thầm làm được thành tựu như thế, chưa hẳn không có thủ đoạn ép đáy hòm. "

Thôn trưởng Thạch Tận Trung lúc này cũng không ngăn cản, bất quá vẫn là lớn tiếng nói rằng: "Đã ngươi hai không phải tỷ thí không thể, như vậy hi vọng hai ngươi có thể điểm đến là dừng liền tốt, không thể lung tung đã thương người. "

Dù sao quyền cước không có mất, hắn cũng sợ hai người nếu là trong chiến đấu khởi xướng hung ác đến, vô luận là ai, đã thương tính mệnh cũng không tốt, đều là thôn tổn thất.

"Phụ thân, yên tâm đi, ta chỉ biết giáo huấn hắn một cái, để hắn không còn không biết lễ phép, sẽ không cần hắn mạng nhỏ đến!" Thạch Tín cao giọng tiếp tục nói rằng: "Sáng bình khí đi, miễn cho người khác nói ta khi dễ ngươi tay không tác sát. "

"Không cần!" Tiêu Dật biết mình công phu công lực đại bộ phận đều đánh trúng tại một đôi quyền chưởng phía trên, cảm vũ khí lên ngược lại đối với mình có hại vô lợi, cho nên dứt khoát không cần bất kỳ vũ khí nào, tay không đối chiến.

"Tiểu tử, dám coi thường như vậy ta, đây chính là ngươi tự tìm!" Thạch Tín không biết chân tướng sự tình, coi là Tiêu Dật là nhìn không lên hắn, khó thở nói.

"Không cần nói nhảm, khai chiến đi!" Hít một hơi thật sâu, Tiêu Dật bình tĩnh ứng đối, kiên định nói rằng.

Thoáng chốc, Tiêu Dật chậm rãi vận khởi nội lực, sau một khắc, hắn nội lực phảng phất lao nhanh cùng dòng sông bắt đầu điên cuồng lên, khí thế trong nháy mắt tăng vọt, ngược lại để người chung quanh xuất thần một cái.

Thạch Tín cảm nhận được Tiêu Dật khí thế, thế mà không thua mình, biết mình không thể quá khinh thường, nếu không nếu thật là lật thuyền trong mương, vậy coi như mất mặt liền ném đến nhà bà ngoại.

"Hảo tiểu tử, đã ngươi như thế cuồng vọng như vậy tự đại, cũng đừng trách ta không khách khí!" Gặp Tiêu Dật tay không tác sát, không cần bất kỳ vũ khí nào, Thạch Tín trong lòng giận dữ, bèn bực nhắc lên mình chuyên môn vũ khí, đánh tới đằng trước.

Thạch Tín lúc này tay cầm một thanh nhật trường kiếm màu xanh, giống như một đầu thanh long, đầy trời du tẩu, cuối cùng vạch ra một kiếm, càng là như thiểm điện kinh hồng nhanh chóng vô cùng, một đạo nhanh như điện chớp bạch quang hướng Tiêu Dật chém tới, thế mà phát ra kiếm khí.

Tiêu Dật vì khảo thí sát khí đối ảnh hưởng của mình trình độ, nhìn nhìn tầm kiểm soát của mình, đem trước đó sở học võ học một một khi thi triển.

Giờ khắc này, Tiêu Dật cũng không dám khinh địch, chỉ gặp hắn vận chuyển hết tốc lực bắt tước công, phiêu dật linh động, dáng người nhẹ nhàng, tựa như chim bay. Hai người một công một thủ ở giữa, đánh cho kinh tâm động phách, kiếm khí bay tứ tung.

Tiêu Dật càng là ngẫu nhiên sử xuất lớn viên mãn La Hán quyền, trên hạ đi theo, bước tiện tay biến, thân như đà bầy, linh hoạt đa dạng, xuất thủ càng là chú ý phòng hộ bản thân, kinh lực kết hợp cương nhu, hai người quần run ở giữa tương xứng.

Gấp rút ở giữa, Thạch Tín công kích càng hung hiểm hơn, Tiêu Dật càng là chuyển đổi Tiểu Hồng Quyền, nó hình tư tiểu xảo, tiết tấu nghiêm ngặt, kỹ pháp tráng kiện hữu lực, giản dị Vô Hoa đồ, công phòng nhất thể.

Hai người một chiêu một thức ở giữa, đấu mấy chục hiệp, Thạch Tín kiểm pháp mặc dù nhanh nhanh vô cùng, càng thêm quỷ dị hay thay đổi, xuất kích góc độ khiến người không tưởng tượng được, kiếm ý nhẹ nhàng, thế nhưng là Tiêu Dật thân pháp càng nhanh, tại Thạch Tín còn chưa tới cùng tìm ra mình sơ hở trước đó, liền một cái chớp mắt liền qua.

Trên đài bốn phía trận địa sẵn sàng đón quân địch Thạch Thủ Nhân thấy thế, khẽ mỉm cười nói: "Không nghĩ tới tiểu tử này khinh thân Công Pháp lại lợi hại như thế. . ."

"Liên đề ta nhìn người một bộ này thân pháp đến cùng luyện đến như thế nào tình trạng!" Thạch Thanh cũng là như rồng mây, một tiếng hừ nhẹ, lạnh giọng nói rằng.

Hắn không có biểu hiện ra chút nào bối rối, bỗng nhiên biến khỏi kiếm chiêu đến, chỉ gặp hắn bỗng nhiên đem kiếm thế một bên, "Bá bá bá" liên tiếp đâm ra chín kiếm, đầy trời kiếm quang, mới một kiếm, lại là một kiếm, liên miên bất tuyệt.

Nhưng mà, lúc này Tiêu Dật lại là tâm như chỉ thủy, nội lực hướng phía hai chân lao nhanh mà đi, không ngừng di chuyển bộ pháp, luôn luôn có thể tại khẩn yếu quan đầu, xảo diệu tránh thoát.

Hắn phảng phất tiến nhập thế giới của mình, ngoại giới hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn khẩn yếu, dưới chân thuần thực phóng ra từng cái bộ pháp, trước mắt Thạch Tín giống như bị vút bỏ, thế giới của hắn chỉ có tự mình một người, phảng phất lại về tới Hắc Long Sơn Mạch vách núi thâm xứ cùng tước quần tu luyện khinh công thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Lấy công đổi công

Lúc này, trên quảng trường dần dần có người dám cảm giác đến không thích hợp, nguyên bản còn huyền não vô cùng đám người thời gian dần trôi qua yên tĩnh trở lại, nhao nhao mở to hai mắt nhìn.

Chỉ gặp Thạch Tín thờ hồng học, kiếm pháp không ngừng sử xuất, liên tục truy kích, lại là cùng Thạch Thanh đồng dạng, từ đầu đến cuối không dừng tới Tiêu Dật nửa điểm da lông.

Như thế đầy trời kiếm khí phía dưới, Thạch Tín toàn lực phát huy phía dưới vậy mà đánh lâu không xong, ngay cả dụng đều không có dụng phải đối phương một cái, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, trăm mối vẫn không có cách giải, Tiêu Dật nhìn như di chuyển đơn giản bộ pháp, nhưng là luôn có thể tại thời khắc mấu chốt né tránh công kích, để cho người ta có một ít không thể tưởng tượng.

Nguyên bản đám người còn tưởng rằng không kiên trì nổi phiền khác Tiêu Dật vậy mà kiên trì tới hiện tại, trong nháy mắt, Thạch Tín đã liên tục sử xuất Bách kiếm, vậy mà toàn bộ bị từng cái tránh khỏi đến.

Oanh. . .

Tại gần ngủ yên tĩnh về sau, đám người ầm vang bộc phát, trợn to mắt nhìn trên đài cái kia mặt không thay đổi thiếu niên, người vậy xem lập tức sôi trào.

Làm sao có thể, đây là làm sao làm được? Đây là một thiếu niên lang sao?

Nguyên bản, mặc dù Thạch Thanh xuất kiếm tốc độ tương đối nhanh, nhưng là bởi vì qua tại giảng cửu xảo trá quỷ dị, ngược lại thoát ly nhanh bản chất, thấp xuống tự thân xuất kiếm tốc độ, như thế dễ như trở bàn tay nơi bị Tiêu Dật tránh khỏi.

Trên đài bốn cái nơi hẻo lánh Thạch Phong các loại người cũng dần dần rõ trắng đi, bình thường đám người ở giữa nào có kịch liệt như thế giao chiến, cho nên bọn hắn rất ít phát hiện tự thân vấn đề, không nghĩ tới hôm nay lần này tỷ thí lại có như thế thu hoạch, cũng coi là ngoài ý muốn kinh hi.

Mà thôn trưởng Thạch Tận Trung nhìn kỹ lại, trên đài một chút sáng mắt người đã nhìn xảy ra vấn đề chỗ, Tiêu Dật cái kia nhìn như đơn giản bộ pháp, vậy mà ẩn chứa Huyền Cơ, huyền diệu vô cùng.

Lúc này, Tiêu Dật thân pháp cũng từ Hoàng cấp hạ các loại cơ sở khinh công tăng lên tới Địa Cấp bên trong các loại Như Ảnh Tùy Hình, Tiêu Dật đang yên lặng cảm thụ được thể nội một chút nhỏ xíu khác biệt.

"Tại sao có thể như vậy!" Một bên Thạch Thanh khoảng cách tương đối gần, phát hiện trước nhất vấn đề hắn biến sắc, nhin không được tự nói.

"Đáng chết, có bản lĩnh người đừng cho ta tránh!" Công kích liên tục thất bại, để Thạch Tín trong lòng ghen đủ lửa giận, mỗi một lần xuất kích, đều phảng phất chỉ là đối đầu không khí hắn, cảm giác toàn thân không được tự nhiên.

Dần dần tâm phù khí tảo hấn ngừng tiến công, thờ hồng học hướng phía Tiêu Dật quát. Vừa rồi một phen tiến công, cũng thực là tiêu hao hấn không ít nội lực, mà lại không có chút nào thành quả, để hấn có một ít phát điên.

"Ngớ ngẩn, chẳng lẽ muốn ta đứng bên này bất động cho ngươi làm bia ngắm à?" Cười lạnh một tiếng, Tiêu Dật khinh bỉ mà nhìn xem đối phương nói.

Lập tức, chung quanh truyền đến một trận thanh âm xì xào bàn tán, còn có một số khó mà che giấu tiếng cười.

Chiến đấu vốn là chính là như vậy, trốn tránh bắt quá là phòng ngự một loại năng lực thôi, có thể tránh chính là một loại bản sự, Thạch Tín lời nói chỉ biết khiến người ta cảm thấy sự bất lực của hấn, lập tức liên quan đám người ánh mắt nhìn hấn phát sinh biến hóa.

Chung quanh xì xào bàn tán càng làm cho Thạch Tín cảm giác mặt mũi mất hết, hấn không nghĩ tới mình nhất thời khó thở phía dưới cư nhiên như thế thất thố, cũng minh bạch nếu là mình không thể tỉnh táo lại, chỉ sợ biết rước lấy càng nhiều tiếng cười, cho nên ép buộc mình bình tĩnh lại.

Ngay vào lúc này, chỉ nghe Thạch Thanh bỗng nhiên hét lớn một tiếng, phóng lên tận trời, kiếm pháp biến đổi, thế mà đại khai đại hợp, tốc độ khoan thai lại nhanh một phần, lấy tốc độ nhanh nhất, chuẩn nhất góc độ, nhất khoảng cách ngắn, hướng Tiêu Dật đâm thẳng ra, thế tới chỉ gấp, không gì sánh được, giống như trời cao một đạo điện khải.

Khá lắm Tiêu Dật, thời khắc mấu chốt, tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu, về chương công hướng Thạch Thanh vai phải, nguyên lai là xem thấu một kích này phương hướng, mau né đến, càng là phản kích lại. Một chương này chiêu thức bình thường, nhưng chương đến nửa đường, bỗng nhiên có chút lay động, nhất thời một chương biến hai chương, hai chương biến bốn chương, bốn chương biến tám chương, tám chương biến mười sáu chương, chính là Như Lai Thiên Thủ Chương.

Thạch Tín đứng ở phía dưới giắt này cả mình, minh bạch mình từ bỏ xảo trá kiếm pháp, vì truy cầu tốc độ tất nhiên biến chiêu không dễ, không ngờ tới Tiêu Dật phản kích đúng là nhanh như vậy, hấn chưa bao giờ thấy qua như thế công phu.

Ngay vào lúc này, Tiêu Dật chương pháp đã huyền hóa thành ba mươi hai chương, hô một tiếng hướng hấn công tới. Thạch Tín mặc dù không biết Tiêu Dật có thể hay không tiếp tục biến hóa xuống dưới, nhưng ba mươi hai chương cũng mười phần không lên.

Một đối một, địch nhân khó mà phán đoán thực chương tại vị trí nào. Thạch Tín dưới sự bất đắc dĩ đành phải lui thân tự cứu, huy kiếm trở về thủ.

Sau một khắc, Thạch Tín sinh sinh ngừng vọt tới trước chỉ lực, cấp tốc lui lại, mượn lui lại chỉ thế, một bước trượt ra, hiểm hiểm né qua một chương.

Tiêu Dật thấy thế, hét lớn một tiếng nói: "Tốt đến mà không trả lễ thì không hay, tiếp tục xem ta một chương này."

Lại là một cái tay khác lần nữa sử xuất Như Lai Thiên Thủ Chương, thêm vào sử xuất.

Thạch Tín chính là lực cũ đã suy, lực mới chưa sinh thời khắc, gấp rút vạt áo gấp khuỷu tay thời điểm, dưới sự bất đắc dĩ, gơ kiếm từ căn, để cầu có công không tội.

Nhưng gặp Tiêu Dật tiêu sái đến cực điểm, một cái tay khác lại lần nữa xuất chiêu, chiêu này thế mà đi sau mà tới trước, đôi chương vì bắt, chính là Tiêu Dao Chiết Mai Thủ bên trong bất chi pháp, chụp vào chuôi kiếm chỗ.

Chỉ nghe "Đình" một tiếng, Thạch Thanh tay phải bị đau không khỏi buông lỏng, Tiêu Dật xoay tay lại một trào, nhẹ nhàng bắt lấy chuôi kiếm, vung ngược tay lên, chính là cơ sở kiếm pháp bên trong tuyệt chiêu, như từng mạnh, như gió chỉ nhanh chóng.

Tiêu Dật hơi nhún chân, cả người như sét đánh lao ra, trường kiếm trong nháy mắt hóa thành thiểm điện, đâm thẳng Thạch Tín mi tâm, một kích này, nếu như tránh không khỏi, tất nhiên nguy hiểm cho tính mệnh.

Ngay cả trên đài mấy người cũng không khỏi khản trương lên.

Thạch Thanh chung quy là kinh nghiệm phong phú, kiếm vừa rồi tay, liền biết không ổn, bây giờ liền cũng không lo được mặt mũi, tính mạng càng trọng yếu hơn, liền thuận thế ngửa ra sau, lăn khỏi chỗ, chung quy là tránh thoát cái này trí mạng một kiếm.

Đám người thấy nín thở, đến tận đây mới xem như lộ ra một ngượng đại khí.

Tiêu Dật thấy đối phương tránh thoát, cũng là thở dài một hơi, dù sao giết người không phải mình mong muốn, chậm rãi thu kiếm, ngay tại chỗ ném một cái, ném về Thạch Thủ Nhân bên người cách đó không xa.

Thôn trưởng Thạch Tận Trung nhìn thấy Tiêu Dật quăng kiếm tiến hành, sắc mặt hài lòng gật đầu, nếu là lần này có thể đã kích đến Thạch Tín cái kia tính cách cao ngạo, cũng xem là tốt. Tiêu Dật chung quy là Tiêu đại hiệp chi tử, đều là một mạch tương thừa trạch tâm nhân hậu.

Thạch Tín nhìn thấy Tiêu Dật quăng kiếm không cần, sắc mặt cuối cùng biến đổi, minh bạch mình chung quy là coi thường đối phương. Bắt quá chuyện cho tới bây giờ, tỷ thí còn phải tiếp tục, trừ phi mình chủ động nhận thua.

Thạch Tín nghĩ đến đây, liền lắc đầu không nói, để hấn nhận thua, cái này là chuyện không thể nào, vừa chiêu thức không được, vậy liền so đấu nội lực đi, Thạch Tín được không tin mình đi hạnh gian khổ khổ tu luyện mấy chục năm nội lực biết bại bởi đối phương.

"Bát Cực Quyền!" Thạch Tín hét lớn một tiếng, tiếp tục triển khai công kích.

Vẫn có Thái Cực an Thiên Hạ, võ có Bát Cực định càn khôn. Bát Cực Quyền là Thương Khung Đại Lục thượng lưu truyền rộng rãi nhất quyền pháp một trong, quyền này đại khai đại hợp, hồ hồ sinh uy, vô cùng uy mãnh, đi chính là cương mãnh lộ tuyến, nội lực càng sâu, uy lực càng mạnh mẽ.

Trong khoảnh khắc, chỉ gặp Thạch Tín động như kéo căng cung, phát như tiếng sấm, song quyền vừa đi vừa về trùng điệp, không ngừng hướng phía trước oanh ra, dưới chân nhanh chân hướng về phía trước, lần người đến đây, rất có hùng hồ dọa người chi thế.

Sử xuất Bát Cực Quyền Thạch Tín khí thế rõ ràng tăng vọt rất nhiều, thân hình không ngừng chớp động, song chưởng điệp gia, không ngừng hướng phía Tiêu Dật đánh tới, kéo theo không khí phát ra trầm muộn hồ hồ âm thanh, trong khoảnh khắc Tiêu Dật lộ ra tràn ngập nguy hiểm.

Mất thấy trước người quyền ảnh đầy trời, phảng phất đem tất cả trốn tránh lộ tuyến đều cho phong tỏa ngăn cản, bên tai càng là quyền phong trận trận, hồ hồ rung động! Tiêu Dật không gian phân tây vui, hét lớn một tiếng: "Đến hay lắm!"

Chỉ gặp Tiêu Dật bỗng nhiên sử dụng lên Đại Hồng Quyền, nhờ vào hần những năm này khổ luyện, công lực thâm hậu, Đại Hồng Quyền lực sát thương tiến thêm một bước, chỉ gặp Tiêu Dật vận khí vì quyền, hóa chưởng làm đao, tay trái Đại Hồng Quyền, tay phải Đại Lục Kim Cương chưởng, quyền chưởng cùng sử dụng, kết hợp cương nhu, liên miên không ngừng, công thủ tự nhiên, lấy công đổi công.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Chiến thắng

Giờ khắc này, Tiêu Dật không có lần nữa trốn tránh, mà là cứng đối cứng nơi cùng Thạch Tín đối công, hần đây là dự định lấy thực lực bản thân triệt để tin phục đối phương.

Trong tràng, bầu không khí tại thời khắc này lộ ra có một ít ngưng kết, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, nghiêm túc nhìn xem giao chiến hai người.

"Đụng!"

Một tiếng ầm vang, quyền chưởng tương giao, phảng phất giống như Lôi Minh phát ra một trận thanh âm trầm thấp, chỉ nghe thanh âm trên đài đột nhiên nổ vang ra đến, một lớn một nhỏ hai bóng người, hung hăng đụng vào nhau, cái kia cổ khí sóng, phảng phất đem không khí đều là chấn động lái đi.

Ánh mắt mọi người, đều là nhảy cũng không nhảy mắt nhìn chăm chăm cái kia nội lực giao tiếp quyền chưởng va chạm chỗ, nơi đó, quyền chưởng tại gấp rút giao thoa lấy, lại đón lấy, đám người chính là nhìn thấy hai đạo thân ảnh kia đứng là vừa chạm liền tách ra, sau đó riêng phần mình bị đẩy lui mấy bước.

Hai bóng người, tại đứng đài phía trên đối mặt, một cái diện mục âm trầm, một cái bình tĩnh như nước.

Đây là bất phân thắng bại sao? Chúng người đưa mắt nhìn nhau, lúc trước như vậy hung mãnh đối bính, lại còn là không có phân ra kết quả đến?

Sau một khắc, mà mọi người ở đây ngạc nhiên ở giữa, chỉ gặp đứng trên đài, Thạch Tín cái kia mặt âm trầm bàng đột nhiên có trắng bệch xông tới, sắc mặt biến đổi lớn, rên lên một tiếng, sau đó hần cũng nhện không được nữa giống như, miệng hơi mở, thổi phù một tiếng, một ngụm máu tươi chính là phun tới.

Theo cái này ngụm máu tươi phun ra, Thạch Tín khí tức cơ hồ là tại trong khoảnh khắc uể oải xuống dưới, cái kia tái nhợt sắc mặt lập tức làm cho trận chung quanh đài bạo phát ra một chút xôn xao âm thanh.

Hần thua! Nhìn qua cái kia sắc mặt trắng bệch Thạch Tín, nhìn nhìn lại ánh mắt bình tĩnh Tiêu Dật, tất cả mọi người là biết được lần này kết quả tỷ thí!

Hoa. . .

Tiếng tán phục hợp thành một phiến, tất cả mọi người trừng to mắt không thể tin nhìn xem bất thành linh cảnh tượng khó tin.

"Người thua!"

Tiêu Dật đơn giản một câu, roi xuống đất có thể nghe, cái này đơn giản ba chữ giờ phút này tựa như một thanh bén nhọn chùy thủ, hung hăng đâm vào Thạch Tín trong lòng.

Có lẽ là bởi vì trước đó nội lực tiêu hao quá nhiều, nhưng là thua chính là thua, Thạch Tín sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Giờ phút này đau đớn trên thân thể xa xa không kịp nổi tâm hồn đau đớn, tại trước mắt bao người, hấn vậy mà bại bởi Tiêu Dật cái này hoàng khẩu tiểu nhi. . .

"Tiêu Dật thể mà thắng!" Thôn trưởng Thạch Tận Trung cũng không khỏi tất tiếng.

"Không nghĩ tới kẻ Thạch Mẫn về sau, ta Hắc Thủy Thôn lại ra một thiên tài, lúc này mới bao lớn!"

Thạch Thủ Nhân mặc dù một mực tin tưởng vững chắc tương Tiêu Thanh Sơn người lợi hại như vậy, con của hấn lại thể nào biết đơn giản như vậy đâu? Võ học phế vật, đơn giản chính là thiên đại trò đùa, như dạng này vẫn là võ học phế vật, bộ kia bên trên Thạch Tín là cái gì? Phế vật cũng không bằng sao? Nghĩ tới đây, hấn cũng không khỏi trở nên thất thần.

Trên đài, Thạch Phong mặc dù biết Tiêu Dật quyền pháp không đơn giản, cũng không nghĩ tới lại lợi hại như thế, ngay cả Thạch Tín đều không đối thủ, muốn biết Thạch Tín Bất Cực Quyền thế nhưng là trong thôn tu luyện được cao thâm nhất người, ngay cả thôn trưởng Thạch Tận Trung đều tự thẹn không bằng.

Mà một bên Thạch Thủ Ngân cũng không khỏi âm thầm xiết chặt nắm đấm, ánh mắt sáng lên, không nghĩ tới Tiêu Dật lần này trở về về sau vậy mà như thế lợi hại, quả thực là một tiếng hót lên làm kinh người, nhìn xem Tiêu Dật bóng lưng, hấn âm thầm lẩm bẩm: "Không nghĩ tới người lợi hại như vậy, một ngày nào đó, ta biết đuổi kịp người. Võ đạo mệnh mông, không có khả năng để người một mực giành mất danh tiếng. "

Thạch Dã Doanh bắt đầu còn có chút không tin dè dè Thạch Dã Chiến ngôn ngữ, bất quá lúc này sự thật thắng hùng biện, hấn không nghĩ tới Tiêu Dật dễ như trở bàn tay nơi cướp đoạt tất cả ánh mắt, bất quá nhìn thấy Tiêu Dật uy phong như vậy, hấn biết mình không phải nó đối thủ, liền âm thầm thề, một ngày nào đó mình cũng biết cùng Tiêu Dật đồng dạng.

Thạch Thanh giờ khắc này càng là ngây ra như phỗng, Phụ thân Thạch Tín cái kia thân ảnh cao lớn tại trong đầu hấn bắt đầu sụp đổ, chỉ nghe hấn tự lẩm bẩm "Ngay cả Phụ thân đều không phải là đối thủ của hấn, thế mà ngay cả Phụ thân cũng không là đối thủ, buồn cười, ta thế mà. . . Hấn là lúc nào trở nên lợi hại như thế. . ."

Đang một người chỉ so với người mạnh một lúc thời điểm, người liền biết ghen ghét hấn, đối với hấn có mang đối địch tâm tính. Nhưng khi một người nếu như so với người còn mạnh hơn rất nhiều thời điểm, người liền bắt lực đi hận hấn. . .

Thạch Thanh bây giờ chính là ở vào loại này tay chân luống cuống thời điểm, hận sao? Người ta căn bản sẽ không đề ý mình. . .

Thạch Tận Trung nhìn thấy Thạch Thanh một bộ dáng vẻ thất hồn lạc phách, mặc dù giận nó không tranh, nhưng dù sao cũng là cháu của mình, thờ dài phía sau bận bịu an ủi: "Hải tử, nghĩ thoáng giờ nhân sinh có đôi khi chính là như vậy, bất quá cường giả chỉ biết dụng khổ khó mà luyện mình, trợ giúp mình trưởng thành; chỉ có kẻ yếu mới biết trong cực khổ chán trường, đang thờ dài trong hạ màn. "

Thạch Tận Trung nói đến đây, ánh mắt sáng ngời có thần mà nhìn xem Thạch Thanh, Đình chúc: "Hải tử, nhân sinh của người vừa mới bắt đầu, người muốn học biết biết hồ thẹn sau đó dừng, cực khổ mà luyện Kiên Nhận, biết hồ thẹn sinh ra động lực, cực khổ thúc đẩy tiến bộ, người như muốn trở thành dũng giả, cường giả, liền cần có đầy đủ dũng khí đi đối mặt đầy hết thảy, biết không?"

"Gia gia! Ta sai rồi, ta không nên ghen ghét hấn, các người tất cả mọi người quan tâm hấn, thương thức hấn, tán dương hấn, ta ghen ghét, dựa vào cái gì hấn có thể thu được nhiều như vậy ca ngợi, một cái võ học phế vật mà thôi, ngài còn cho hấn thượng phẩm Bồi Nguyên Dịch, ta lại càng không nên giận lây sang hấn. . ." Thạch Thanh nói đến đây nói không được nữa.

"Người có thể mình bạch sai lầm của mình liền tốt, cũng chỉ có kinh lịch một lần chân chính thất bại người mới biết mình bạch, mới biết từ bỏ người cái kia cá tính kiêu ngạo, thấp người cái kia cao ngạo đầu lâu. Người phải nhớ kỹ, anh hùng có thể bị hủy diệt, nhưng tuyệt đối không thể lấy bị đánh bại. Cha người tình huống mặc dù có chỗ khác biệt, nhưng là sở dĩ cho tới hôm nay mới đột phá, cũng là bởi vì không bỏ xuống được chuyện năm đó, lúc này mới có rất lớn khúc mắc, không phải lấy cha người Thiên Phú, tuyệt đối sẽ không như thế muộn đột phá. "

Thôn trưởng tán thưởng nơi sờ lấy Thạch Thanh đầu tiếp tục đối với hấn nói rằng: "Lần này người có thể mình bạch những này, cũng không tính thất bại, hôm nay tranh tài chỉ có thể nói rõ người không có thắng, mà không phải thua. "

Thạch Thanh nghe vậy về sau có chút hiểu được.

Một lần tình cờ thất bại cũng không tính là chân chính "Thua", chỉ cần người rút kinh nghiệm xương máu, tại ngăn trở bên trong phần khởi, liền có thắng nắm chắc; trái lại, nếu như người không gượng dậy nổi, đã mất đi tiếp tục liều độ sức dũng khí, như vậy chính là thật thua mất mình.

Thạch Tận Trung thờ dài nói, nghĩ tới đây, tôn nhi Thạch Thanh bị cảnh tình, hoàn toàn tỉnh ngộ, chính là không biết đi qua hôm nay trận này đã kích, Thạch Tín phải chăng có thể lĩnh ngộ! Nếu là không thể, chỉ chi sợ kết quả biết càng hồng bét. . .

"Hoa. . ."

Trên quảng trường đã triệt để sôi trào lên, đều sôi trào, Tiêu Dật cái này đã từng võ học phế vật vậy mà thắng đi săn đội phó đội trưởng Thạch Tín?

Hơn nữa còn là dùng dạng này nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly gọn gàng phương thức chiến thắng?

Vén vén một quyền một chương a, vậy mà liền thắng, thắng lợi vậy mà là đơn giản như thế!

Trên quảng trường người cũng không biết Thạch Tín bởi vì lúc trước liên tục sử dụng kiếm pháp tiêu hao không ít, tất cả mọi người dù cho biết cũng sẽ không đi nghĩ như vậy, ý nghĩ của mọi người đều rất đơn giản, thắng chính là thắng, thua chính là thua, không có bất kỳ cái gì lấy cớ.

Nhìn xem nơi xa một tay xoa ngực Thạch Tín, một bộ cắn răng nghiêng lợi bộ dáng; nhìn nhìn lại lúc này một mặt lạnh nhạt Tiêu Dật, thật giống như lúc này thắng được không là chính hấn đồng dạng một mặt không quan trọng đáng vẻ, loại tương phản mãnh liệt này tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

Tất cả mọi người nhìn không được hít sâu một hơi, cái này võ đạo chỉ tâm đến có cường đại cỡ nào, mới biết đối kết quả chẳng thêm ngo tới, hấn Tiêu Dật chẳng lẽ cho rằng có kết quả như thế là chuyện đương nhiên sao, hay là hấn sớm đã sờ liệu? Nếu như là cái sau vậy cũng thật là đáng sợ! Hấn mới hơn lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Hai gãy Thạch Tín

Lại nói Thạch Mẫn đi vào Hắc Thủy Thôn phía sau núi phía trên, âm thanh nghe trong thôn tiếng người huyền ảo, lên cao lâm dưới, dò xét nó đến tột cùng, rộng mở trong sáng, cho nên hấn không lo lắng chút nào Tiêu Dật có thua khả năng, sau đó liền an tâm tĩnh tọa, ngồi các loại kết quả.

Mà trên quảng trường, có thôn dân đầu óc còn không có quay lại, kinh ngạc nói: "Đây là có chuyện gì, làm sao có thể? Tiêu Dật tại mấy năm trước khảo thí Căn Cốt không phải là võ học phế vật sao? Lúc nào võ học phế vật như thế * tạc thiên?"

"Trời ạ! Một quyền một chiêu ở giữa liền chiến thắng phó đội trưởng, chính là nhất lưu Võ Giả cũng sẽ không như thế nhẹ nhõm đem? Chẳng lẽ Tiêu Dật trẻ tuổi như vậy liền trở thành nhất lưu võ giả?"

Ngay sau đó, các loại không dám tin thanh âm liên tiếp, tràng diện triệt để hỗn loạn lên.

Tất cả mọi người đều có một loại cảm giác sắp phát điên, thôn trước kia lừng lẫy nổi danh lớn đồ đàn, võ học phế vật lặc mình biến hoá, lại có mãnh liệt như vậy thực lực! Trong lúc nhất thời tiếng kêu sợ hãi liên tiếp vô cùng náo nhiệt.

Nếu như vậy còn nói Tiêu Dật là lớn đồ đàn, là một cái phế vật kiểu võ học phế vật, như vậy bọn hấn đây tính toán là cái gì? Đồ đàn cũng không bằng, không bằng phế vật? Nghĩ đến đây, chừng người đưa mắt nhìn nhau lại không phản bác được.

Trên đài, Thạch Phong nhìn xem lẳng lặng đứng trận Trung Ương Tiêu Dật, nhớ lại Tiêu Dật năm đó luyện quyền thời từng li từng tí, trong mắt lóe lên một tia dị dạng sắc thái, lúc trước cái kia quyền pháp khí thế cũng rất tốt mà nói hết thấy, kể từ đó đã nói lên hấn nếu không phải thiên tư Joyo, như vậy chính là võ học kỳ tài, Ngộ Tính nghịch thiên.

Mà lại, Tiêu Dật sử dụng võ học mặc dù nhìn như đơn giản, nhưng là một chiêu một thức đều cho thấy rất cao võ học tổ dưỡng, hướng chi viên kia nhuận tự nhiên đáng vẻ, nếu không phải tu luyện tới lớn cảnh giới viên mãn, không có kết quả như thế.

Lại đến, những chiêu thức kia, có chút đều là mình chưa từng gặp qua, cái này đều là ở đâu ra?

Đừng nói là cái kia chính là Tiêu Thanh Sơn lưu chuẩn bị ở sau sao?

Chẳng lẽ Tiêu Thanh Sơn trước đây thật lâu liền cho Tiêu Dật lưu lại những này võ học, chỉ đợi Tiêu Dật hiểu chuyện về sau liền có thể một mình tu luyện?

Đây hết thấy nếu như suy nghĩ sâu xa xuống dưới, năm đó Tiêu Dật đã chịu nhiều như vậy mĩa mai chưa từng bộc phát, hôm nay mới bạo phát đi ra, có gì cậ vào?

Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ, Thạch Phong lắc lắc đầu, không đi nghĩ nhiều như vậy, cũng may mình cho tới nay, không có đối nó sinh ra bao lớn ác ý, tất cả mọi thứ đều chỉ là dựa theo quy củ đến, trung quy trung củ, nghĩ tới đây, Thạch Phong âm thầm thở dài một hơi.

Bất quá nói đi thì nói lại, lấy Tiêu Dật tính cách, cho dù mình như thế nào, cũng không biết đối thôn thế nào, quân không thấy Tiêu Dật đều buông bỏ vũ khí cùng Thạch Tín chiến đấu a.

"Ta thua, bất quá ta không phải thua ngươi, mà là bại bởi chính ta, hôm nay chỉ báo, ngày sau nếu có điều thành, toàn bái ngươi ban tặng, đến lúc đó ta biết lần nữa thỉnh giáo. "

Thạch Tín nhìn xem Tiêu Dật ánh mắt không ngừng biến ảo, nhú chặt hai hàng chân mày lại, trong đầu phảng phất lại một lần nữa hồi ức lên, nếu như nói

năm đó Tiêu Dật bằng vào cơ trí hơn người, trí thắng Tôn Bất Nhân chỉ có thể để Thạch Tín cao liếc hần một cái lời nói; bây giờ Tiêu Dật thể nhưng là bằng vào thực lực bản thân để Thạch Tín mặc cảm, Thạch Tín trong lòng mặc dù khó chịu, nhưng là tài nghệ không bằng người, hần cũng chỉ có thể bại lui, chỉ bất quá muốn bằng này tựa như để hần Thạch Tín tin phục, cái này là không thể nào.

Thạch Tín cuối cùng giống như nghĩ rõ ràng cái gì giống như, sau khi nói xong không để ý tất cả mọi người ánh mắt, quay người liền rời đi cái này mang đến cho mình sỉ nhục địa phương.

"Ta chờ. . ."

Tiêu Dật vô cùng có tự tin nói, một bên âm thầm trầm tư, coi như người tiếp tục đột phá lại như thế nào, giữa hai người chênh lệch chỉ biết càng ngày càng xa, Tiêu Dật có cái này lực lượng, cũng có cái này tự tin, hần không sợ bất kỳ khiêu chiến nào.

Thạch Tận Trung cảm thụ được dưới đài đám người biến hóa, gặp hết thầy đều kết thúc, liền đối với Thạch Phong nói rằng: "Tuyên bố kết quả a!"

"Khụ khụ. . . Lần này tỷ thí, Tiêu Dật thắng!"

Từ trước đó rung động ở trong lấy lại tinh thần, Thạch Phong đứng trên đài, di hướng khu vực trung ương, lớn tiếng tuyên bố.

Dưới đài đám người vẫn như cũ có một ít chết lặng cùng ngốc trệ, bên ngoài sân rốt cục yên tĩnh, như chết trảm tĩnh. Phảng phất đây đều là hư ảo, không thể nào.

Đang Thạch Phong tuyên bố kết quả về sau, theo kết quả tuyên bố, đám người cuối cùng là nhao nhao tỉnh ngộ lại, cái này lại là chuyện thật, Tiêu Dật vậy mà thắng lợi?

Đám người ánh mắt lập tức toàn bộ tập trung ở thiếu niên giữa sân trên thân, mà lúc này Tiêu Dật sắc mặt nhạt như nước, lẳng lặng cùng đợi.

Nghĩ đến trước đó Tiêu Dật cái kia nhẹ nhàng phiêu dật thân pháp, ngay cả Thạch Tín kiếm pháp cũng không thể dính vào người, cuối cùng cái kia cực kỳ cường hần đối oanh, không có chút nào kỹ xảo có thể nói, dựa vào đơn giản nhất cũng là khó khăn nhất thâm hậu nội lực đánh bại Thạch Tín, uy hiếp tứ phương!

Tiêu Dật khoe miệng rốt cục lộ ra một vòng nụ cười thản nhiên, lần này thắng lợi, cuối cùng có thể mở mày mở mặt một phen, hần hiểu được, bất cứ lúc nào, câu người không bằng câu mình, cuối cùng còn phải cần nhờ mình, có câu nói là rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn, hần không thể không thừa nhận thực lực là vua thế giới, có đôi khi Võ Lực lại là giải quyết chuyện biện pháp tốt nhất.

Đem chung quanh hết thầy người biến hóa để ở trong mắt, Tiêu Dật cười nhạt một tiếng, cái này chính là cường giả là vua thế giới, người có thực lực, người khác nhìn ánh mắt của người liền biết không giống, người không có thực lực, cũng chỉ có thể chịu đựng loại kia mỉa mai chế giễu ánh mắt.

Nhiều năm khổ luyện cuối cùng nhận được hồi báo, Tiêu Dật tin tưởng, đây là vừa mới bắt đầu, cũng vền vẹn vừa mới bắt đầu, đằng sau, con đường của hần còn rất dài, hần phải không ngừng mạnh lên, muốn trở thành người mạnh nhất. Dạng này mới có thể thu được chân chính lớn tự do, mà Thạch Tín, bất quá là hần tại võ đạo chi lộ bên trên chứng thực mình một cái bàn đạp thôi.

Nghĩ đến đây hết thầy, Tiêu Dật trong mắt thiếu chút nồng đậm đấu chí, toàn thân tản mát ra một sự tự tin mạnh mẽ, cho những cái kia nhìn chăm chú lên hần người một loại cảm giác hư ảo, giờ khắc này Tiêu Dật phảng phất đã không phải là bọn hần trước đó nhận biết người kia.

Bất quá Tiêu Dật nhìn về phía thạch Thiết Ngưu, Thạch Thủ Ngân các loại người, ánh mắt hơi đổi, Thiết Ngưu cái này Tiểu Bàn Từ đối với mình hết sức không giống, trong thôn cũng không phải tất cả mọi người đối với mình châm chọc khiêu khích, cho dù mình tại chán nản nhất thời điểm, mình phải chăng có qua có lại, đưa bọn hần một chút Công Pháp bí tịch đâu?

Mặc dù có bí tịch đã bị Võ Hiệp Hệ Thống thu về, nhưng là đọc thuộc lòng thể nhưng là Tiêu Dật kiếp trước cơ bản Kỹ Năng một trong, bằng cái kia đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, học thuộc quả thực là không cần tốn nhiều sức, dùng quá mức đơn giản!

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật âm thầm cân nhắc, còn chưa đến thời điểm, chỉ có các loại thực lực mình chân chính cường đại đến đám người ngưỡng vọng thời điểm, mới là mình thoải mái tay chân thời điểm, khi đó mình thậm chí có thể tại cái này Nam Hoang chế định thuộc về quy tắc của mình đều nói không chừng.

Huống chi, mặc dù hần chiến thắng đối thủ, nhưng là tự thân tai họa ngầm chỗ, cái này vấn đề lớn nhất chưa giải quyết, vừa nghĩ đến đây, Tiêu Dật liền đã tỉnh táo lại.

Lúc đầu hết thầy kết thúc về sau, Tiêu Dật liền dự định về đến trong nhà, hướng mẫu thân vấn an, nhưng là, chỉ gặp lúc này, thôn trưởng Thạch Tận Trung các loại người bao bọc vây quanh Tiêu Dật, càng là phát ra một loại ánh mắt nóng bỏng.

Tiêu Dật lập tức bị đám người thấy được không tự tại.

Cũng khó trách Thạch Tận Trung các loại người biết như thế ánh mắt sáng ngời có thần mà nhìn xem Tiêu Dật, bởi vì trong lòng bọn họ, giờ khắc này, Tiêu Dật chính là hóa giải thôn nguy cơ nhân tuyển tốt nhất, nếu là Tiêu Dật có thể chiến thắng Hắc Long Hội biết Trường Triệu ngày ngày, như vậy thôn lửa sém lông mày vấn đề liền giải quyết dễ dàng.

Chương 161: Húc nhật đông thăng

"Thôn trưởng, có vấn đề gì, ngài cứ nói thẳng đi, các người dạng này Trục Lãng Lãng mà nhìn xem ta, không lạ hảo ý. " Tiêu Dật lúng túng sờ lên đầu nói rằng.

"Thắng thắng không kiêu, bại không nản, không tệ không tệ, Tiêu Dật, bán tiểu lão nhân một cái chút tình mọn, ngày mai phục đo một cái tư chất của người cùng thực lực như thế nào?" Thôn trưởng Thạch Tận Trung tự hạ mình địa đạo.

"Thôn trưởng, ngài không cần như thế. Ta không tại thôn những năm này, may mắn mà có thôn cứu tế gia mẫu, thôn có chỗ nào cần phải ta địa phương, ngài cứ mở miệng, ta có thể giúp được một tay, tuyệt không hai lời. " Tiêu Dật cảm kích nói.

"Tốt tốt tốt! Tôn nhi ta Thạch Thanh nếu có người một nửa hiểu chuyện liền tốt, ai, thôn trước mắt nguy cơ, người hoặc nhiều hoặc ít cũng biết đến một chút, hiện tại chính cần người loại thực lực này cường đại người đến đề thăng sĩ khí. " Thạch Tận Trung vui mừng nói.

"Thôn trưởng, cũng không cần mọi người hưng sư động chúng như vậy, người nếu như muốn biết ta võ đạo cảnh giới gì, ta trực tiếp nói cho đoàn người là được, cũng không phải cái gì việc không thể lộ ra ngoài, không cần che giấu. " Tiêu Dật cũng không muốn đem sự tình khiến cho phiền toái như vậy.

"Không, hiện tại đây không phải chuyện của cá nhân người, mà là toàn thôn sự tình, huống chi, chỉ có khảo thí sau mới biết càng thêm cổ vũ lòng người, cho nên, ngày mai lão hủ đem năm nay khảo thí thời gian sớm, cho thôn tất cả mọi người một lần nữa dò xét, cũng tốt phần chân lòng người, đề đại gia hóa càng nhanh đi xuất Hắc Long Hội mang tới về lo lắng. " Thạch Tận Trung giải thích nói.

Lúc này, trong luyện võ trường, phảng phất bày biện ra một phiên trước khi mưa bão tới phiên muộn cùng ngạt thở, đám người tất cả đều lặng ngắt như tờ nơi nhìn chăm chú lên Tiêu Dật, một phiên lặng im.

"Đã như vậy, như vậy tùy ngài an bài a!" Tiêu Dật thấy thế, nghĩ nghĩ nói rằng.

"Cứ quyết định như vậy đi, rõ Thiên Thần thời ba khắc, trong thôn trên quảng trường tập thể tiến hành khảo thí, ta cái này an bài xong xuôi, người nhớ kỹ nhất định phải tới!" Thôn trưởng Thạch Tận Trung nhắc nhở.

"Tốt, ngày mai ta định biết đến đúng giờ, vừa dạng này, thôn trưởng, ta trước hết về nhà thăm mẫu thân đi a!"

"Tốt! Người đi đi, chuyện còn lại liền để tiểu lão nhân an bài!" Thạch Tận Trung vui vẻ nói.

Tiêu Dật nghe vậy, quay người rời đi trên quảng trường, giờ khắc này, tất cả mọi người hết sức tự giác tránh ra một cái thông đạo, mang theo lấy một tia kính ý nhìn xem Tiêu Dật rời đi. . .

Sau khi về nhà, Khiếu Nguyệt Thiên Lang cái này tiểu gia hỏa, thật xa nơi vừa thấy được Tiêu Dật, liền thân mật đến không được, bây giờ thực lực càng là có thể so với nhân loại Hậu Thiên tăng bốn cảnh giới, để Tiêu Dật tốt cảm khái không thôi.

Tiêu Dật sau khi về nhà, khó được hảo hảo mà buông lỏng một ngày, một ngày này không có tu luyện bất luận cái gì ngoại công chiêu thức, thậm chí chưa từng sinh ra môn, chỉ là bồi bạn người nhà, thuận tiện đem mẫu thân Hoa Anh kinh mạch lần nữa hảo hảo mà cắt tia một phen, trải qua qua một đoạn thời gian tu dưỡng, Hoa Anh cuối cùng miễn đi ốm đau tra tấn.

Hoa Anh từ khi thương thế bị Sinh Cơ Tạo Hóa Đan chữa khỏi về sau, giống như đối Tiêu Dật càng có lòng tin giống như, tăng thêm Xuân Mai làm bạn, tâm tình cũng trở nên dần dần khai lãng, hoan thanh tiểu nữ không ngừng.

Nhìn xem Tiêu Dật một nhà mẹ con tình thâm, ngẫu nhiên cũng làm cho sát vách Thạch Mẫn mẫu thân một trận hâm mộ. Bất quá cũng may Tiêu Dật cũng mang đến đại ca Thạch Mẫn ân cần thăm hỏi, Thạch mẫu vừa nghĩ tới nhi tử Thạch Mẫn thành tựu, cũng là phát ra từ nội tâm tự hào.

Cứ như vậy, một đêm không có chuyện gì xảy ra. . .

Ngày thứ hai tăng sáng thời gian, Hắc Thủy Thôn phía sau núi một cái trên đỉnh núi, Tiêu Dật cùng Thạch Mẫn hai người tâm tình một phen về sau, liền chuẩn bị nghênh đón sáng sớm tia nắng đầu tiên đến.

Tiêu Dật ở một bên yên lặng tu luyện chiêu thức, Thạch Mẫn ở một bên ngồi xếp bằng, trên đỉnh núi, Vân Vụ lượn lờ, hai người nhất động nhất tĩnh, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Thạch Mẫn nhìn xem Tiêu Dật một lần lại một lần nơi tu luyện, mồ hôi bốn phía, rất có một loại nhập ma tư thế, bèn khuyên nói rằng:

"Hiện đệ, chiêu thức là đi qua nhiều đời tiền bối thiên chuy bách luyện diễn hóa mà thành, nhưng là, người phải nhớ cho kỹ, mặc kệ là quyền pháp, vẫn là đao pháp kiếm chiêu, không nên câu nệ một ô, nhanh chậm đồng đều được tùy tâm sở dục, cử tạ cố nhiên có thể như nhẹ, nâng nhẹ cũng có thể như trọng. "

"Cho nên không muốn cố định trước đây người chiêu thức bên trong, người khác chiêu thức chưa hẳn thích hợp bản thân, chỉ có mình linh ngộ mới là thích hợp nhất chính mình, mặc dù đối người mà nói, nói những này có chút vì đó quá sớm, nhưng ta vẫn là hi vọng người nhớ kỹ. "

Thạch Mẫn từ một cái góc độ khác trình bày tu luyện võ công tuyệt không phải một sớm một chiều sự tình, hơn nữa còn cần khắc sâu linh ngộ.

Đương nhiên, Tiêu Dật biết đại ca cũng là muốn tốt cho mình, bất quá mình phương pháp tu luyện dù sao cùng người khác khác biệt, mình mỗi diễn luyện một lần đều là hội trường độ thành thạo, chỉ cần độ thành thạo đầy liền tự nhiên mà nói nơi tiền giai, mà những người khác thì không giống, võ công đều cần tự mình linh ngộ, chính như Thạch Mẫn nói tới.

Bất quá mình cái này Vô Hiệp Hệ Thống ưu thế, chính thế nhưng là người khác hâm mộ không đến.

Nhưng là Tiêu Dật vẫn là nghe hạ Thạch Mẫn lời khuyên, có đôi khi một vị tu luyện quả thật có chút qua, ngẫu nhiên khi nắm khi buông, thuận theo tự nhiên, nước chảy thành sông cũng vẫn có thể xem là một loại lựa chọn, tựa như nội lực tu luyện đồng dạng, nếu là một mực ham nội lực tăng trưởng, không hạn chế sử dụng Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, cuối cùng vẫn là có chỗ hậu hoạn.

Khả năng giai đoạn trước chỗ xấu không phải rất rõ ràng, nhưng là rất có thể biết ảnh hưởng tương lai mình trưởng thành không gian, cho nên Tiêu Dật trừ phi tại vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, rất ít đi sử dụng Thôn Thiên Phệ Địa Quyết thu nạp người khác nội lực, liền dung nham sơn động lần kia thi triển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết về sau, Tiêu Dật đều cảm giác được có không ít hậu hoạn chưa giải quyết.

Chỉ nghe Thạch Mẫn tiếp tục nói: "Hiện đệ, người có thể mình bạch liền rất tốt, kỳ thật tại ánh ban mai mới sinh một khắc này, Thái Dương cho Thương Khung Đại Lục vùng xuống sinh cơ quang huy, một khắc này là tu luyện nội công thời cơ tốt nhất. Người lại như ta, trước nín thở ngưng thần, tĩnh tâm thổ nạp. "

Tiêu Dật nghe vậy khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt tĩnh tâm, thu liễm tâm sự, thi triển Thôn Thiên Phệ Địa Quyết đi vu tòn tinh nội công tâm pháp bắt đầu thổ nạp, thời gian dần qua quên đi mình, phảng phất cùng thiên địa hòa làm một thể.

Không biết qua bao lâu, chỉ nghe Thạch Mẫn nói rằng: "Hiện đệ, mở hai mắt ra a!"

Tiêu Dật theo lời mở mắt, một đạo hồng quang tránh đập vào mắt bên trong, mặc dù sáng tỏ, lại cũng không chói mắt, một vòng mặt trời đỏ từ phương xa chân trời chậm rãi dâng lên, đột nhiên nhảy ra tầng mây, một cổ khó nói lên lời khoái ý tràn vào trong lồng ngực.

Tiêu Dật thể nội giống như "Sóng" một tiếng, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết nhập môn cảnh giới độ thành thạo vậy mà trong nháy mắt tăng lên hơn phân nửa.

Thạch Mẫn thấy thế, vui vẻ nói rằng: "Rất tốt, lần thứ nhất có thể có hiệu quả như thế, hiện đệ người quả nhiên không để cho vi huynh thất vọng. "

Lúc này Thạch Mẫn đã đứng dậy, hai tay mở ra, giữa đầu phát ra một trận cười dài, vừa rồi tại trước mắt lượn lờ mấy sợi núi sương mù Bạch Vân bỗng nhiên tan ra, như là bị hấn tiếng cười chỗ kích tán, Tiêu Dật vì khí tượng này mà thay đổi, cũng đứng dậy, hai tay triển khai, phát ra một trận cười dài, chỉ cảm thấy núi này lộc ở giữa đều là hai người liên miên bất tuyệt tiếng cười.

"Đại ca, không nghĩ tới cái này hiệu quả cư nhiên như thế chuyện tốt!" Cười to về sau, Tiêu Dật cũng cao hứng trở lại.

"Không tệ, bất quá cũng chỉ có lần thứ nhất hiệu quả tốt nhất, bởi vì người bộ hoạch Thái Dương tản ra cái kia một sợi sinh cơ, về sau mặc dù có chỗ bổ ích, nhưng là hiệu quả liền biết kém rất nhiều. " Thạch Mẫn giải thích nói.

Tiêu Dật cũng là lần đầu tiên cảm giác được có người chỉ đạo ưu thế, mặc dù mình có Vô Hiệp Hệ Thống, nhưng cuối cùng là một thân một mình tìm tòi, dạng này không khác đóng cửa làm xe, đối với mình võ đạo cũng không chỗ tốt, cường giả chân chính đều là hấp thụ bách gia chi trường, hoà vào tự thân, cuối cùng khai sáng ra thuộc về võ đạo của mình.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Khảo nghiệm thực lực

Húc nhật đông thẳng hà đầy trời, triều khí phồn thịnh là thanh niên.

Nhân sinh cát bước dừng hướng về phía trước, chí khí kế hoạch lớn trong lòng ngực lấp.

Dám lên thương khung ôm Nhật Nguyệt, dám hạ hải dương cầm ngao ba ba.

Mở ra thân thủ kinh thiên địa, hào tình tráng chí viết lời thề.

Giờ phút này, Hắc Thủy Thôn phía sau núi phía trên, chỉ nghe Thạch Mẫn dẫn dò: "Hiện đệ, ngươi phải hiểu được, trên thân người mềm nhất chính là đầu phát, cứng rắn nhất chính là răng, được là trên người một người dễ dàng nhất tróc ra chính là răng, các loại đến người đã chết, toàn thân cao thấp đều mục nát, đầu phát nhưng vẫn là hào hảo. "

"Nhân sinh bên trên yếu ớt nhất chính là con mắt, thế nhưng là mỗi người mỗi ngày từ sáng sớm đến tối đều đang dùng, không ngừng sử dụng con mắt, lại không biết mệt mỏi, nếu như ngươi dùng miệng không ngừng nói chuyện, dùng tay không ngừng động, dùng chân không ngừng đi đường, rất nhanh liền cảm thấy mệt mỏi, ngay cả kẻ động cũng không muốn động, cho nên, cường đại cùng nhỏ yếu, cứng rắn cùng yếu ớt ở giữa, không có tuyệt đối phân biệt. "

"Nước chỉ nhu, nó lợi khôn cùng. Chỉ có hợp lý lợi dụng ưu thế của mình, ẩn tàng hoặc là đền bù thế yếu của mình, cuối cùng mới có thể có tạo thành. Ta những này không có ý nghĩa kinh nghiệm lời tuyên bố, hy vọng có thể đổi hiền đệ ngươi có chỗ trợ giúp. " Thạch Mẫn cuối cùng lời khuyên nói.

"Tiểu đệ tránh khỏi, đại ca khiêm tốn!" Tiêu Dật khách khí nói.

"Bất quá hiền đệ nội lực thâm hậu như thế, ngã xuống đất cho đại ca một kinh hi, bây giờ hiền đệ thể nội cái kia tai hoạ ngầm có thể giải quyết?" Thạch Mẫn cười quan tâm nói.

"Ha ha, không có gì, vẫn là so ra kém đại ca, cái kia tai hoạ ngầm trước mắt xem ra còn tại ẩn núp, tiểu đệ mặc dù có chỗ suy đoán, nhưng là đối phương ẩn mà không ra, tiểu đệ tạm thời cũng là không thể làm gì, chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến!" Tiêu Dật trả lời.

"Hiện đệ chính ngươi hào hảo nắm chắc đi, đại ca mặc dù nhiều hơn ngươi tu luyện mấy năm, nhưng là, xem ra đại ca là không thể giúp ngươi gấp cái gì. " Thạch Mẫn thờ dài một hơi tự trách nói.

"Đại ca không cần tự trách, tiểu đệ tin tưởng Tấn Vân Không mặc dù có chuẩn bị ở sau, nhưng cũng chưa chắc có thể bắt ta làm gì. "

Tiêu Dật tự tin nói, sau khi nói xong liền tiếng nói nhất chuyển, tiếp tục nói: "Đại ca, thời gian không sai biệt lắm, ta trước hết đi xuống. "

"Vậy ngươi đi trước đi, nhớ kỹ ta cùng lời của ngươi nói. " Thạch Mẫn phát phát tay đạo, bây giờ, Thạch Mẫn đôi bàn tay cũng bắt đầu chậm rãi mọc ra tân sinh huyết nhục.

Tiêu Dật rời đi phía sau núi, hướng thôn quảng trường phía Bắc đi đến.

Đông! Đông! Đông!

Hắc Thủy Thôn trên quảng trường, tiếng người huyên náo, đây là thôn lần thứ nhất đại quy mô đề xuất khảo thí, chủ yếu là vì để cho đám người mình bạch trong thôn thực lực, cũng tốt để trong thôn mọi người an tâm.

Theo trên quảng trường người càng ngày càng nhiều, khảo thí liền bắt đầu tiến hành.

Bởi vì tân sinh thay mặt tiểu hài tương đối hơi ít, cho nên lần này liền từ tư chất khảo thí bắt đầu khảo thí mỗi cái tiểu hài Căn Cốt, Tiêu Dật đối với chuyện này là hoàn toàn không có hứng thú, dù sao chỉ cần theo mình tu luyện, Căn Cốt thuộc tính lại từng bước một trưởng thành, một ngày nào đó mình Căn Cốt biết siêu việt thế giới này bất luận kẻ nào.

Huống chi lấy Tiêu Dật trước mắt hai trăm điểm Căn Cốt thuộc tính, nếu là đi tiến hành tư chất khảo thí, ít nhất là màu xanh ưu tú Căn Cốt, nói không chừng chính là màu lam cực phẩm Căn Cốt.

Bây giờ Tiêu Dật cũng qua quan tâm Căn Cốt niên kỷ, Căn Cốt cho dù tốt cũng chỉ là điểm xuất phát so sánh người khác cao một chút mà thôi, cuối cùng vẫn là muốn nhìn thực lực bản thân, cái này mới là Vương đạo.

Ánh mặt trời nóng bỏng dần dần vùng hướng Hắc Thủy Thôn trên quảng trường, đám người cũng bắt đầu sôi trào lên, Tiêu Dật ở một bên kiên nhẫn các loại đợi tư chất khảo thí thuận lợi kết thúc, Hắc Thủy Thôn giống như dùng hết vận khí giống như, không còn có xuất hiện màu vàng trung phẩm Căn Cốt tiểu hài.

Ít khi, không có cái gì đột xuất Căn Cốt, tư chất khảo thí rất nhanh liền kết thúc, mà lúc này, khảo nghiệm thực lực mới là mọi người chú ý trọng điểm.

Bây giờ, Hắc Thủy Thôn Nhị lưu Vô Giả tu vi người mặc dù không phải số ít, nhất lưu Vô Giả càng là chỉ có Thạch Tín một người, nhưng là cấp cao bất lực dù sao không phải Hắc Long Hội đối thủ, cho nên mọi người phi thường cùng đãi Tiêu Dật biểu hiện ra.

Đương nhiên, đi săn đội trưởng Thạch Phong chỉ từ Thạch Thủ Ngân lấy hai mươi ba tuổi chỉ tuổi tiến giai Hậu Thiên tầng sáu, cũng làm cho trong thôn đám người an tâm không ít, ở trong đó đương nhiên cũng có thể là có một phần là trước mắt hoàn mỹ Thối Thể đan công lao.

Đứng đài phía trên, Thạch Tận Trung, Thạch Tín, Thạch Phong, Thạch Thủ Nhân bốn người cùng một chỗ nhìn phía dưới, liền ngay cả Thạch Thủ Ngân đều đứng bốn người sau lưng cách đó không xa.

Chỉ nghe trên đài Thạch Phong lớn tiếng nói rằng: "Khảo nghiệm thực lực, hiện tại bắt đầu, cái thứ nhất, Thạch Dã Doanh!"

Theo hoàn mỹ Thối Thể đan hiệu quả tại Thạch Thủ Ngân trên thân hoàn mỹ thể hiện đi ra, ánh mắt của mọi người cũng không khỏi nhìn về phía Thạch Dã Doanh Thạch Dã Chiến đôi huynh đệ này.

"Thạch Dã Doanh, Thạch Dã Doanh!"

Lập tức dưới đài một phiên reo hò, đám người không chớp mắt nhìn xem Thạch Dã Doanh kết quả khảo nghiệm.

Thạch Dã Doanh đi đến cái bàn, thật sâu hít thở một cái không khí, sau đó vận khí toàn thân nội lực, đối khảo thí cột đá thụ lực lỗ khảm dùng sức một kích.

Chỉ gặp hạt châu bắt đầu cấp tốc hướng lên vận động, dễ như trở bàn tay nơi đã đột phá hai trăm khắc độ, sau đó chậm rãi hướng lên di động tới, 210, 220. . . 280, 290 cuối cùng chậm rãi đứng tại ba trăm khắc độ phía trên, không nhiều không ít, vừa vận.

Thạch Dã Doanh cũng là lau một vệt mồ hôi lạnh, còn tốt, mặc dù hạt châu cuối cùng tốc độ đi tới so sánh tốc độ như rùa còn chậm chạp, nhưng là cuối cùng hiếm mà hiếm, cuối cùng là đứng tại ba trăm khắc độ phía trên.

"Thạch Dã Doanh, hai mươi hai tuổi, nội lực ba ngàn, Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới. Kế tiếp, Thạch Dã Chiến!"

Chung quanh dưới đài mọi người nhất thời hoan hô lên, thôn trưởng Thạch Tận Trung cũng coi như lộ ra khuôn mặt tươi cười, không tệ, thôn lại thêm một cái hảo thủ.

...

"Thạch Dã Chiến, hai mươi tuổi, nội lực 3100, Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới. Kế tiếp!"

...

Quả nhiên, ca ca Thạch Dã Doanh tiến nhập Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, trong đó làm cho mọi người giật mình nhất vẫn là đệ đệ Thạch Dã Chiến, lấy hai mươi tuổi chi tuổi, liền tiến nhập Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, để đám người liên tục cảm khái hậu sinh khả ư.

Có Thạch Dã Chiến cái này châu ngọc phía trước, đằng sau người mọc độc ở phía sau, không còn có một cái đột phá đến Nhị lưu Vô Giả cảnh giới, tam lưu Vô Giả cảnh giới ngược lại là có mấy cái, đáng tiếc bởi vì Thạch Dã Chiến quá có lực trùng kích, cho nên đằng sau khảo nghiệm người đều là tiếc rằng lác đầu, dù sao về sau người ngay cả Thạch Dã Chiến thành tựu đều không Varda đến. . .

Tốt trên quảng trường tất cả mọi người ngược lại là cảm xúc tăng vọt, từng cái hải từ tiến lên khảo thí, mỗi khi bọn nhỏ thực lực có chỗ tăng lên, chung quanh chính là một phiên tiếng than thở.

Về phần Thạch Thanh cùng Thạch Thiết Ngu sấm đã tại thôn nghe tiếng đã lâu, trong thôn đám người cũng không có bao nhiêu giật mình, dù sao bọn hắn một cái mười sáu tuổi Hậu Thiên tầng năm, một cái mười tám tuổi Hậu Thiên tầng bốn, thế nhưng là Song Song phá vỡ trong thôn ghi chép, ở trong đó Thạch Thanh lại càng sâu một bậc.

Chỉ tiếc Thạch Thanh hoàn toàn không phải Tiêu Dật địch, liền ngay cả bế quan đột phá đến Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới Thạch Tín đều không phải là Tiêu Dật đối thủ, cho nên, đám người đối Tiêu Dật cũng càng thêm mong đợi.

Mấu chốt nhất chính là, tại Thạch Mẫn che chở cho, tại Thạch Tận Trung các loại người quần nhau phía dưới, khảo thí cột đá cuối cùng là tiến hành thăng cấp thay đổi triều đại, bây giờ mặc dù Đăng Cấp y nguyên còn không cao, nhưng là chỉ ít có thể khảo thí xuất Hậu Thiên tầng tám cảnh giới Vô Giả thực lực.

"Không nghĩ tới Thạch Dã Chiến như thế niên cấp, cũng có thể đột phá đến Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, thật sự là hậu sinh khả ư a!"

"Hoàn mỹ Thối Thể đan chính là lợi hại a!"

"Cái kia là đương nhiên, bằng không hắn dựa vào cái gì biết đánh vỡ ghi chép?"

"Đúng vậy a, hoàn mỹ Thối Thể đan quả nhiên không phải tầm thường. "

"Thạch Thanh cùng Thạch Thiết Ngu cũng không kém a!"

"Hai người bọn hắn còn sớm, lại nói thôn về sau cũng chưa chắc có hoàn mỹ Thối Thể đan cho hắn hai, cho nên lời này còn thật khó mà nói. "

"Cũng thế, bất quá bọn hắn lại thể nào lợi hại cũng so ra kém Tiêu Dật a?"

"Cái kia là khẳng định, không nghĩ tới ta Hắc Thủy Thôn ra một cái Thạch Mẫn, bây giờ lại ra một cái Tiêu Dật, Thiên Hưu ta thôn a!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, các người nói một chút Tiêu Dật lần khảo nghiệm này biết đến cảnh giới gì?"

"Ai biết, bất quá vừa ngay cả Hậu Thiên tầng bảy Thạch Tín phó đội trưởng đều không phải là đối thủ của hắn, Tiêu Dật hắn chỉ sợ chỉ ít biết là Hậu Thiên tầng tám, thậm chí cao hơn cũng khó nói."

"Kể tiếp, Tiêu Dật!" Thạch Phong lần nữa hô.

"Tốt, Thạch Phong thúc!" Tiêu Dật xoay người, không giống những khảo nghiệm khác người đồng dạng khăn trương, mà là không nhanh không chậm đi đến khảo nghiệm thực lực Trụ Tử trước mặt.

Cứ như vậy, Tiêu Dật vận khởi nội lực, khinh khinh nơi tiện tay một kích. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163: Một tiếng hét lên làm kinh người

Giờ khắc này, toàn bộ trên quảng trường tất cả mọi người thấy không hiểu thấu, không người nói chuyện, chung quanh người quan khán hoàn toàn yên tĩnh, chỉ nhìn một cách đơn thuần Tiêu Dật động tác này, này làm sao nhìn đều không giống như là toàn lực ứng phó đáng vẻ, làm cái gì vậy?

Lập tức có người thôn thức, hư thanh một phiến.

Không rõ chân tướng người xem lập tức cười lạnh liên tục, bọn hắn vốn cũng không quá tin tưởng Tiêu Dật có thể có cớ nào thực lực cường đại.

"Làm cái gì? Đây là tôi khôi hài sao?"

"Đúng vậy a, không được cũng đừng cố ý khoe khoang!"

"Người xác định đây không phải Hầu tử mời tới đùa bỡn?" Thậm chí phát ngôn bừa bãi.

Liên liền tại một bên quan sát Thạch Tận Trung các loại người đều là lắc đầu liên tục, biểu thị nhìn không hiểu, sao biết như thế, nhìn Tiêu Dật dạng như vậy không quá giống là lỗ mãng người a!

Thạch Thanh lúc này càng là lộ ra khinh miệt tiểu dung, cơ tiểu đối Thạch Thiết Ngu thàm nói: "Cái này chính là người chỗ mong đợi kết quả?"

Thạch Thiết Ngu cũng là tiếc rằng lắc đầu, biểu thị nhìn không hiểu.

Đúng lúc này, chỉ nghe "Bồng" một tiếng, đột nhiên ở giữa, một tiếng tiếng vang lạnh lạnh truyền khắp toàn bộ quảng trường, đây là Hắc Thủy Thôn từ xưa đến nay đều chưa từng có phần hơn sự tĩnh.

Chỉ có thôn trưởng Thạch Tận Trung các loại rải rác mấy người ánh mắt ngưng tụ, trong lòng suy nghĩ nói: "Chẳng lẽ lại đây là đã đột phá khảo thí cột đá cực hạn?"

Thạch Tín nghĩ tới đây, càng là lắc đầu, thất thanh nói: "Không có khả năng, cái này sao có thể, nhất định là ảo giác."

Thạch Thủ Nhân cũng là kinh ngạc nhìn xem khảo thí cột đá.

Chỉ gặp cột đá bên trong hạt châu lấy thế như chẻ tre tốc độ đột phá một trăm, hai trăm, ba trăm khắc độ, cuối cùng trực tiếp dừng ở bốn trăm khắc độ phía trên, cũng chính là khảo thí cột đá đỉnh cao nhất đáng vẻ, nhìn tình huống, nếu không phải đã tới giới hạn trên, còn có hướng lên đi khí thế.

Dưới đài quảng trường người càng là trừng to mắt, cẩn thận nhìn xem kết quả khảo nghiệm.

Toàn bộ Hắc Thủy Thôn lần nữa hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người nhìn xem một màn này, Tiêu Dật khảo nghiệm kia hạt châu thế như chẻ tre khí thế so với Thạch Dĩ Doanh cái kia sau cùng tốc độ như rùa, đơn giản một cái trên trời, một cái dưới đất.

Mọi người đầu óc đều có chút mê muội, hỗn loạn, qua rất lâu, mới có người tỉnh táo lại, đến tận đây cuối cùng là bình tĩnh đại ngộ.

"Nguyên lai là dạng này, ta đã nói rồi, làm sao biết như thế, nguyên lai hần là đã tính trước!" Trên quảng trường có người bản thân giải thích.

Thạch Thanh mặc dù tự hỏi không bằng Tiêu Dật, nhưng vẫn là không dám tin tưởng sự thật trước mắt, lớn tiếng hoảng sợ nói: "Không có khả năng, làm sao có thể, nhất định là hần gian lận, nhất định là gian lận. "

Thạch Thiết Ngưu thì tương nhìn thẳng ngốc đồng dạng nhìn xem hần.

"Nhất định là khảo nghiệm Trụ Tử bị hư, nhất định là xấu roi mắt, làm sao có thể. " Thạch Thanh biết mình nói sai, trước mắt bao người, làm sao có thể gian lận, vội vàng đổi giọng.

"Ta liền biết là như thế này. "

Thạch Thiết Ngưu mới không thềm đề ý Thạch Thanh, triệt đề hưng phấn lên, đang Tiêu Dật đề lại hần một khác này hần liền biết, hần từ đầu đến cuối đều tin tưởng, huống chi hần cũng tin tưởng Phụ thân Thạch Thủ Nhân, hần biết Tiêu Dật nhất định không đơn giản, quả là thế.

"Tốt!" Hô to một tiếng tiếng vang lên.

"Bay thẳng bốn trăm khắc độ, đây chính là đại biểu bốn ngàn nội lực nhất lưu Võ Giả chi cảnh, ha ha, nhìn hạt châu kia khí thế, còn có không ít chỗ trống, Tiêu Dật đưa nhỏ này quả nhiên là không lên tiếng thì thôi, một tiếng hét lên làm kinh người. "

"Không có khả năng, không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng. . "

Thạch Thanh hoàn toàn là lâm vào hỗn loạn, cái này căn bản liền chuyện không thể nào, nhưng là, lại vô cùng chân thật mà hiện lên ở trước mắt, để hần có một loại thật sâu cảm giác vô lực.

Lúc này, đừng nói là Thạch Thanh, chính là tất cả mọi người ở đây đều không thể tin được, nhưng là cứ như vậy phát sinh.

Cho dù Thạch Tận Trung số ít các loại người cũng ôm lấy nhất định thái độ hoài nghi.

Thạch Tín càng là một bộ không thể tin bộ dáng, nhìn Tiêu Dật cái kia nhẹ nhàng thoải mái tiện tay một kích, thế mà có thể đạt tới trình độ này, Thạch Tín tự hỏi là không cách nào làm được, thực lực như vậy, đến tột cùng đến sao các loại tình trạng, thế mà vượt qua khảo thí cột đá giới hạn trên?

"Điều đó không có khả năng, chẳng lẽ là khảo thí cột đá xuất hiện vấn đề, nhất định là, nhất định là như vậy!"

Thạch Thanh như là sắp bị điên rồi, gấp giọng nơi nói rằng: "Cái này thành tích khảo sát không tính, cái này là không thể nào, để cho ta đến thử xem. "

Nói xong, Thạch Thanh mặc kệ trên đài người như thế nào đối đãi, một mình vọt tới khảo thí cột đá phía trước, dùng sức một kích.

Tiêu Dật dù bận vẫn ung dung mà nhìn xem Thạch Thanh một bộ không biết làm sao bộ dáng, cũng không có ngăn cản, hiện tại Thạch Thanh nói càng nhiều, đợi biết mất mặt rồi lại càng lớn, Tiêu Dật mặc dù đối nó chẳng thềm ngó tới, nhưng là loại này đưa tới cửa đánh mặt cử động được không cần thiết ngăn cản, huống chi đợi biết còn có thể đánh chó mù đường, há không sung sướng?

"Phanh" một tiếng, trên trụ đá kết quả khảo nghiệm khắc độ còn không bằng lần trước, chỉ tới khó khăn lắm đạt tới hai trăm năm khắc độ.

Tốt một cái hai trăm năm, Tiêu Dật biết tâm cười một tiếng.

Thạch Thanh nhìn xem kết quả kia, kinh ngạc há to miệng, một bộ không thể nào tiếp thu được chân tướng sự thật đáng về thất hồn lạc phách, giống như lão hổ không ở nhà Hưu tử xưng Đại Vương xấu hổ đến không còn mặt mũi.

Lần này, trên quảng trường tất cả mọi người biết khảo thí cột đá không có xảy ra vấn đề, lúc này, tất cả mọi người mười phần cổ quái nhìn xem Tiêu Dật, thậm chí đến bây giờ đều hoàn toàn không cách nào tin tưởng không thể nào tiếp thu được sự thực như vậy.

"Khai vị thức nhắm, một bữa ăn sáng mà thôi!"

Tiêu Dật khí định thần nhân, thông dong tự tại, tựa hồ biểu hiện hần vừa mới không có phế bao lớn công phu, càng là có lưu chỗ trống.

Hần ánh mắt bén nhọn đảo qua Thạch Thanh, hần tin tưởng đi qua hôm nay cái này vừa ra, biết triệt đề để Thạch Thanh nhận rõ hiện thực, nếu như hần có đầy đủ tự biết rõ lời nói, sau này liền cũng không dám lại ở trước mặt mình làm càn.

"Tiêu Dật, mười tám tuổi, nội lực bốn ngàn trở lên, nhất lưu Võ Giả Hậu Thiên tăng tám cảnh giới. Khảo thí chính thức kết thúc!" Kết quả cuối cùng tại Thạch Phong lớn tiếng tuyên bố phía dưới, hết thầy đều kết thúc.

Hắc Thủy Thôn trên quảng trường, đám người nhao nhao hít một hơi hơi lạnh, lần này khảo nghiệm thực lực theo Thạch Phong lời nói cũng là hạ màn kết thúc.

Ngay vào lúc này, chỉ nghe thôn trưởng Thạch Tận Trung cao giọng nói rằng: "Bây giờ, Tiêu Dật tiểu huynh đệ thực lực, mọi người thế nhưng là rõ như ban ngày, lần này cũng có thể yên lòng, không cần lại như giẫm trên băng mỏng kiểu hoảng sợ không chịu nổi một ngày, mọi người yên tâm đi, các người nói, chúng ta có phải hay không nên muốn cảm tạ Tiêu Dật tiểu huynh đệ?"

"Tiêu thiếu hiệp tốt!"

"Tiêu thiếu hiệp uy vũ!"

"Tốt vừa tất cả mọi người minh bạch, tin tưởng tại mọi người đồng tâm hiệp lực phía dưới, chúng ta hẳn là có thể được rồi bảo hộ thôn bình an, chấn nhiếp địch tới đánh, bây giờ để chúng ta vì Tiêu Dật tiểu huynh đệ reo hò, Tiêu thiếu hiệp mới là chúng ta thôn trụ cột!"

"Tiêu thiếu hiệp, Tiêu thiếu hiệp!"

Trên quảng trường đám người nghe vậy đều nhảy cẫng hoan hô, đám người nghĩ đến Tiêu Thanh Sơn vì sao có thể trở thành Hắc Thủy Thôn Định Hải thần chủ, ném ra ngoài cái khác nhân tố không nói, trọng yếu nhất cũng là hẳn có áp đảo đám người phía trên thực lực tuyệt đối.

Bây giờ, vừa Tiêu Dật có cảnh giới như thế, mặc dù vẫn là so ra kém năm đó hắc Phụ thân Tiêu Thanh Sơn đại hiệp cảnh giới, nhưng là lấy Tiêu Dật thực lực hôm nay, chưa hẳn không thể tự vệ, trên quảng trường phần lớn người đồng đều nhao nhao an tâm.

Trở lên chỉ là đại bộ phận lạc quan người ý nghĩ, cũng có số ít bi quan người nói rằng: "Dù vậy, thế nhưng là Hắc Long Hội người đông thế mạnh, đến lúc đó chúng ta mặc dù có Tiêu thiếu hiệp, nhưng chỉ sợ song quyền khó chống đỡ bốn tay, hảo hán đánh không lại nhiều người. . ."

"Cái này. . ."

"Mọi người không nên quên ta đại ca Thạch Mẫn Thân Phận!" Tiêu Dật nhìn thấy không ít người vẫn có chút bi quan, bèn nói bổ sung.

"Không tệ, bằng vào Thạch Mẫn tướng quân Thân Phận, tại Triệu Quốc trong phạm vi thế lực, chỉ sợ Hắc Long Hội mạnh hơn cũng không dám làm loạn, nếu không cái kia chính là khiêu chiến Triệu Quốc quyền uy, như đúng như đây, cái kia không cần chúng ta động thủ, bọn hán chính là tự tìm đường chết!" Thạch Tận Trung lập tức khẳng định nói rằng.

"Đúng a! Chúng ta làm sao quên đi tướng quân Thân Phận đâu, du kích tướng quân thế nhưng là Triệu Quốc chính thức biên chế, nếu không phải Thạch Tướng quân không thể mang theo đại quân xuất hành, bằng không mà nói ai thắng ai bại, nói chỉ còn sớm đâu!"

Đến tận đây, Hắc Thủy Thôn mọi người mới xem như khôi phục sĩ khí.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Phòng ngừa chu đáo

Giờ phút này, Tiêu Dật nhìn thấy trên quảng trường đám người một bộ như trút được gánh nặng bộ dáng, tiếp tục có qua có lại, nói: "Mọi người yên lặng một chút, ta còn có một tin tức tốt muốn nói cho mọi người, cái kia chính là ta đại ca Thạch Mẫn đã đột phá đến Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, mà lại lúc này ngay tại trong thôn. "

"Cái gì? Thạch Tướng quân đột phá đến Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, hơn nữa còn không hề rời đi?"

Thạch Tận Trung nghe vậy cũng là mừng rỡ như điên, hẳn còn tưởng rằng Thạch Mẫn sớm đã lặng yên vô tức rồi đi thôn nữa nha, không nghĩ tới lại còn tại, lần này có Thạch Mẫn cùng Tiêu Dật hai người cộng đồng Trấn Thủ thôn, cứ như vậy, hẳn liền càng thêm an tâm.

"Tướng quân vậy mà không hề rời đi, thật sự là quá tốt. " Thạch Dĩ Chiến dù sao tông quân mấy năm, đối Thạch Mẫn lòng tin thế nhưng là so sánh Tiêu Dật còn đủ, cái này cùng tu vì không quan hệ.

"Quá tốt rồi, Tiêu thiếu hiệp, không biết Thạch Tướng quân ở nơi nào, người sao không mời hắn đi ra một lần?" Thạch Tận Trung giờ phút này liên xưng hô đều cải biến.

"Xin các loại!" Tiêu Dật nói xong, hít sâu một cái, vận khởi nội lực, quay người đối phía sau núi chỗ, hét dài một tiếng, trực trùng vân tiêu, âm thanh truyền khắp nơi.

Quảng trường bốn phía đám người nhìn thấy Tiêu Dật khí tức như thế kéo dài, nhao nhao cảm thán không thôi.

Trên đỉnh núi, Thạch Mẫn âm thanh nghe Tiêu Dật thét dài thanh âm, không khỏi một trận cười khở, sớm biết như thế, lúc trước hẳn liền không nên nói cho Tiêu Dật nhiều như vậy, hẳn vốn là không có ý định lộ diện, không nghĩ tới vẫn là bị Tiêu Dật kéo xuống nước.

Bây giờ, Thạch Mẫn đành phải hồi phục một thân thiết dài, thanh âm hẳn càng thêm hùng hậu, sau đó thọc sâu hướng quảng trường phương hướng nhảy ra, không mất một lúc, nó thanh âm còn tại Sơn Cốc quanh quẩn, Thạch Mẫn liền dẫn theo Tru Tà Mâu xuất hiện trong thôn trên quảng trường.

"Thạch Tướng quân!"

"Tướng quân!"

...

"Đại ca, tiểu đệ bảo ngươi đi ra, ngươi không biết trách cứ ta đi?" Tiêu Dật cười đùa nói.

"Liên tiểu tử ngươi có nhiều việc, nhất định phải làm ra nhiều chuyện như vậy đến. Tốt, ta cái này cũng đi ra, ngươi muốn nói cái gì liền nói đi!" Thạch Mẫn cảm Tiêu Dật không thể làm gì nói.

Tiêu Dật nhẹ gật đầu, quay người nhìn về phía Thạch Tận Trung, mặt hướng đám người, cao giọng nói rằng:

"Thôn trưởng, ta nhưng thật ra là muốn cho mọi người một cái đề nghị, vừa vận đoàn người cùng một chỗ, ta liền thuận tiện nói ra, thôn nên sớm chuẩn bị phòng giữ lực lượng, hoặc là nói dự lưu âm thầm lực lượng. Thừa dịp lần này cơ hội, trong thôn đi sẵn đội ngũ có thể tiến hành gây dựng lại."

"Đi sẵn đội ngũ bên trong không cần nhiều như vậy Nhị lưu Võ Giả, mà lại thôn lực lượng hộ vệ một mực phi thường yếu kém, thậm chí có thể nói cơ bản là không, cho nên ta đề nghị thôn lực lượng có thể một phân thành hai."

"Lấy hộ vệ thôn an toàn là điều kiện tiên quyết, lưu lại nhất lực lượng trọng yếu, sau đó đi sẵn đội ngũ chính là cho người trẻ tuổi rèn luyện tự thân địa phương, dù sao thời khắc mấu chốt, thôn an toàn nhất định phải đặt ở vị thứ nhất."

"Cho nên, ta đề nghị đi sẵn trong đội ngũ, phàm là tuổi tác vượt qua ba mươi tuổi Võ Giả hoặc là tu vi võ đạo cảnh giới đạt tới nhất lưu thực lực võ giả thành viên, toàn bộ sắp xếp mới đội ngũ, ta xưng là ám bộ, ngầm Bộ Chủ nếu là đem thôn bên ngoài lực lượng ẩn tàng đến chỗ tối, đồng thời đưa đến hộ vệ thôn, thủ hộ đám người sinh mệnh tài sản an toàn trách nhiệm."

"Mà cứ như vậy, cũng có thể bày ra địch lấy yếu, sau này địch tới đánh bởi vì đánh giá sai thôn thực lực, còn có thể đưa đến công ki vô bị, xuất kỳ bất ý hiệu quả."

"Đương nhiên, bởi vì mới lập, đi sẵn đội ngũ không có khả năng một cái toàn bộ điều ra, còn cần lưu lại mấy cái khôn khéo tài giỏi tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, đi sẵn kinh nghiệm phong phú đội viên, để truyền thụ kinh nghiệm cho mới gia nhập thành viên, dạng này các loại mới thành viên mấy lần đi sẵn xuống tới, quen thuộc đi sẵn nhiệm vụ về sau, liền có thể thông dong tiến hành giao tiếp!"

"Đây cũng là hôm nay đại ca cùng ta nói tới sự tình, cũng là ta gọi đại ca Thạch Mẫn đi ra mục đích, ta cảm thấy từ đại ca đến cùng mọi người giải thích biết càng thêm có thuyết phục."

Tiêu Dật nói một hơi, liền ngừng lại, cho đám người lưu lại suy nghĩ thời gian, trong lúc nhất thời, trong luyện võ trường lại một lần nữa yên tĩnh trở lại.

Thôn trưởng Thạch Tận Trung suy tư phiền phức, nhao nhao cảm thấy loại phương pháp này không tệ, tìm không ra cái gì mao bệnh, thậm chí không hổ là làm qua tướng quân kinh lịch dự huyết phần chiến người, cái này giải quyết sự tình chính là gọn gàng, cũng mở rộng đám người mạch suy nghĩ.

"Không tệ không tệ!" Thạch Tận Trung từ khi Thạch Mẫn sau khi ra ngoài, nở nụ cười liền không ngừng qua.

"Tán thành, ta không có ý kiến gì!" Đi sẵn đội ngũ đội trưởng cũng là thủ lĩnh Thạch Phong cái thứ nhất đồng ý.

"Ta cũng tán thành, kể từ đó, ta cũng có thể rút ra phần lớn thời gian hảo hảo huấn luyện nhà ta tiểu tử thú kia." Thạch Thủ Nhân phụ họa nói.

"Ta đồng ý!" Lúc này phụ đội trưởng Thạch Tín nghe được Thạch Thủ Nhân lời nói, nghĩ đến Thạch Thanh hiện tại không trên không dưới tu vi, trong lòng cũng có tính toán như vậy, bèn bèn đồng ý.

Lúc này, trong luyện võ trường tất cả mọi người nhao nhao suy nghĩ hoàn tất, đôi này thôn mà nói trăm lợi mà không có một hại, thật muốn nói chỗ hại chính là đi sẵn đội ngũ càng ngày càng trẻ trung hóa, chỉ sợ bắt đầu chưa chắc có thuận lợi như vậy, bất quá điểm ấy chỗ hại cơ bản có thể bỏ qua không tính.

Mà lại rất nhiều thôn cũng là bởi vì đi sẵn đội ngũ bị tập kích đánh giết sau dẫn đến thôn thực lực rút xuống ngàn trượng, thậm chí ăn bữa hôm lo bữa mai, bây giờ, Hắc Thủy Thôn nếu là đi qua như thế một phen biến hóa, cho dù sau này đi sẵn đội ngũ cho dù là toàn quân bị diệt, đối thôn ảnh hưởng cũng sẽ không quá lớn.

Lập tức trong luyện võ trường bầu không khí biến lên, từ bắt đầu sa sút đến sơ bộ khôi phục lòng tin, hết hạn hiện tại thậm chí có chút lòng tin mười phần không khí.

"Mọi người yên lặng, kỳ thật còn có một chỗ tốt, đại ca, vẫn là ngươi tới nói a!" Tiêu Dật lúc này lần nữa rèn sắt khi còn nóng.

Đám người nghe vậy nhao nhao nhìn về phía Thạch Mẫn, Thạch Mẫn nghe được Tiêu Dật nói như vậy, tiến lên một bước, ha ha cười nói:

"Không tệ, người hiểu ta Dật đệ cũng! Ở trong đó còn có một cái chỗ tốt lớn nhất, chính là đi vào chỗ tối lực lượng ngoại trừ có thể tốt hơn bảo hộ thôn bên ngoài, cũng cho tương quan thành viên lưu lại đầy đủ thời gian, chuyên tâm luyện võ. "

"Ám bộ thành viên bế quan về sau, rốt cuộc không cần lo lắng bởi vì đi săn nhu cầu mà cưỡng ép xuất quan, cho dù sau này đi săn đội ngũ thành viên bởi vì thụ thương xuất ngũ, cũng có thể an bài đến ám bộ, chỉ ít có thể giáo sư trong thôn lũ tiểu gia hỏa tu luyện võ nói. "

Nghe đến đó, một chút phù hợp gia nhập ám bộ thành viên trước đi săn đội ngũ thành viên con mắt nhao nhao sáng lên, kinh hỉ nói: "Đúng a, chúng ta tại sao không có nghĩ tới chứ, trên thế giới này trọng yếu nhất chính là cái gì? Còn không phải thực lực, chỉ cần thực lực đủ cường đại, cảnh giới đầy đủ cao, vậy nhưng thật sự là đi khắp Thiên Hạ còn không sợ đâu!"

"Đúng a! Nếu là chúng ta có đủ thực lực, há biết sợ cái kia Hắc Long Hội đám kia điều nhân!"

"Không tệ, quả thực là quá tốt rồi, trước kia chúng ta suy nghĩ rất nhiều muốn bế quan tu luyện người, bởi vì đi săn nhu cầu, lập đi lập lại nhiều lần nơi dẫn đến võ đạo trì trệ không tiến, bây giờ, cuối cùng giải quyết tốt đẹp vấn đề này, quả thực là một công nhiều việc a, không hổ là thấy qua việc đòi người, so với chúng ta bọn này hương dã thôn phụ mạnh hơn nhiều. "

Hắc Thủy Thôn đám người có chút ít cảm khái vạn phần, ở giữa bởi vì đi săn, đến tốt cùng bỏ qua nhiều ít, có ai nói rõ được đâu? Nhưng là, vì thôn, tất cả mọi người chưa từng từng tổ khổ, đều một mực cắn răng kiên trì lấy, bài trừ những nhân tố khác không nói, đây mới là Hắc Thủy Thôn lập thôn gốc rễ.

"Tốt vừa đều không có người phản đối, vậy chúng ta cứ dựa theo Thạch Tướng quân nói, cứ làm như thế!" Hắc Thủy Thôn lão thôn trưởng Thạch Tận Trung cuối cùng giải quyết dứt khoát, làm ra cuối cùng quyết định!

"Thôn trưởng uy vũ!"

"Thạch Tướng quân uy vũ!"

"Tiêu thiếu hiệp uy vũ!"

Trong luyện võ trường đám người nhao nhao hoan hô lên.

Tiêu Dật Thạch Mẫn hai người nhìn nhau cười một tiếng, Hắc Thủy Thôn càng là an ổn, thực lực càng cường đại, bọn hấn ra ngoài xông xáo thời điểm, mới biết càng yên tâm. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Võ Lực gây dựng lại

"Mọi người im lặng một cái!" Lão thôn trưởng đối trên quảng trường đám người giương lên tay, tiếp tục nói rằng:

"Vừa phương pháp này là Thạch Tướng quân nói ra, ta nhìn không bằng từ Thạch Tướng quân đảm nhiệm ám bộ thống lĩnh chức, bởi vì Thạch Tướng quân lâu dài bên ngoài tình huống đặc biệt, chúng ta tái thiết ba vị Phó thống lĩnh, mọi người nghĩ như thế nào?"

"Không có vấn đề, Thạch Tướng quân làm ám bộ thống lĩnh chức, ta các loại vui lòng phục tùng. "

"Không tệ, Thạch Tướng quân dù sao có quân chức mang theo, kinh nghiệm phong phú, thêm làm thống lĩnh chức, có thể nói là xe nhẹ đường quen, ta các loại không dị nghị!"

"Tốt vậy kế tiếp liền bắt đầu tiến hành điều chỉnh, nguyên đi săn đội ngũ đội trưởng Thạch Phong, phó đội trưởng Thạch Tín, Thạch Thủ Nhân ba người đảm nhiệm Phó thống lĩnh chức vụ, bình thường đối với thôn an toàn tương quan sự vụ từ ba người bọn họ quyết định, lấy thiếu số phục tùng đa số nguyên tắc. Nếu là Thạch Tướng quân về thôn, hết thảy quyết nghị, cũng có Thạch Tướng quân xác định, Thạch Tướng quân có được cuối cùng quyền quyết định. "

Thạch Tận Trung thấy mọi người do dự, sợ đám người không rõ, vội vàng giải thích nói:

"Mọi người nếu là không rõ, như vậy chỉ muốn biết, Thạch Tướng quân là trong thôn chúng ta một cái duy nhất kinh lịch chiến hỏa tẩy lễ, trên chiến trường xông pha chiến đấu người, cho nên đối với thủ vệ thôn an toàn, ta tin tưởng Thạch Tướng quân có đặc biệt đề nghị, đây cũng là ta đề cử Thạch Tướng

quân đảm nhiệm ám bộ thống lĩnh chức nguyên nhân chỗ, các người ý như thế nào?"

"Tán thành!" Thạch Phong nói rằng.

"Tán thành!" Thạch Tín nói rằng.

"Tán thành!" Thạch Thủ Nhân nói rằng.

"Ta các loại tán thành!" Luyện võ trường đám người hưởng ứng nói.

"Chậm đã!" Thạch Mẫn lúc này đứng ra ngăn cản nói.

"Làm sao? Thạch Tướng quân, cảm thấy lão hủ an bài không thích hợp sao?" Thạch Tận Trung nghi ngờ nói.

"Lão thôn trưởng, không phải là như thế, bất quá ta có càng thêm nhân tuyển thích hợp!" Thạch Mẫn cười thần bí nói.

"A, không biết Thạch Tướng quân đề cử người nào?" Thạch Tận Trung hứng thú.

"Người này thế nhưng là tất cả mọi người tương đối quen thuộc a! Mọi người đoán không được sao?" Thạch Mẫn nhìn xem Tiêu Dật nhắc nhở nói.

"Không phải là Tiêu thiếu hiệp a?" Đám người nhao nhao giật mình.

"Không phải, chẳng lẽ mọi người quên đi Tiêu thúc thúc a? Tiêu thúc thúc thế nhưng là đến từ Trung Nguyên chi địa, cho dù Tiêu thúc thúc bây giờ tu vi còn không có khôi phục lại đỉnh phong, nhưng nó kiến thức cùng thực lực cũng so sánh ta càng thêm có tư cách." Thạch Mẫn lông mày nhướn lên nói.

"Người là nói Tiêu đại hiệp, chúng ta há biết quên Tiêu đại hiệp, bất quá Tiêu đại hiệp bây giờ chưa trở về, cái này. . ." Thạch Tận Trung không khỏi chần chờ.

"Vừa thôn trưởng đều không để ý ta có ở đó hay không trong thôn, lại làm gì quan tâm Tiêu thúc thúc có ở đó hay không trong thôn đâu? Chẳng lẽ lại thôn trưởng cho rằng Tiêu thúc thúc không cách nào bình yên trở về a? Huống chi, vừa rồi người cũng đã nói, ta trường kỳ không trong thôn, thật sự là không thích hợp cái này ám bộ thống lĩnh chức, cho nên ta cho rằng ám bộ thống lĩnh chức không có người so sánh Tiêu thúc thúc càng thêm thích hợp." Thạch Mẫn cuối cùng giải thích nói.

Đám người nhao nhao tỉnh ngộ: "Đúng vậy a, làm sao đem Tiêu đại hiệp quên?"

"Rất đúng, Tiêu đại hiệp thế nhưng là thôn chúng ta bên trong Định Hải thần châm!"

"Đúng a!"

"Tốt a! Mọi người đối với Tiêu đại hiệp đảm nhiệm ám bộ thống lĩnh chức, còn có hay không cái gì nghi vấn không có?" Lão thôn trưởng Thạch Tận Trung tiếp tục hỏi.

"Ta các loại đồng ý!" Đám người không hện mà cùng khen.

"Tốt tốt tốt! Xem ra Tiêu đại hiệp là chúng vọng sở quý! Đã như vậy, vậy liền quyết định như vậy!" Lão thôn trưởng cuối cùng hài lòng gật gù đầu, cuối cùng xác định ra.

Tiêu Dật cũng không khỏi vì Phụ thân cao hứng trở lại.

"Về phần đi săn đội ngũ đội trưởng chức. . ." Thạch Mẫn quay đầu, ánh mắt rơi vào Tiêu Dật trên thân.

Mọi người ở đây đều nhìn về Tiêu Dật.

Tiêu Dật giật mình?

Có ý tứ gì, mình? Chính mình mới mười tám tuổi mà thôi.

"Tiêu Dật!" Thạch Mẫn nhìn chăm chăm hắn nói rằng:

"Anh hùng không hỏi tuổi nhỏ, ở cái loạn thế này, không nhìn niên kỷ, chỉ nhìn thực lực người! Từ hôm nay trở đi, người chính là đi săn đội ngũ đội trưởng! Bởi vì trừ ta ra, thực lực người có thể nói là trong thôn đệ nhất nhân cũng không đủ, cho nên người nhất định phải gánh vác lên trách nhiệm! Mọi người nói đối với ta đề cử Tiêu Dật đảm nhiệm đi săn đội ngũ đội trưởng chức, có ý kiến gì không?"

Mọi người lúc này ngược lại không có ngoại ý muốn, cho dù Tiêu Dật rất ít ở trước mặt mọi người hiển sơn lộ thủy, nhưng là ngay cả Thạch Tín đều không phải là đối thủ của hắn, đám người liền biết hắn không đơn giản, cũng đều nhao nhao tiếp nhận Tiêu Dật, mà lại đặc biệt là có thể làm cho Thạch Mẫn trọng vọng như vậy việc nói ra, muốn biết Thạch Mẫn thế nhưng là nổi tiếng bên ngoài, chưa từng biết nói quá sự thật, cũng rất ít có người có thể đề nó như thế thận trọng.

Mà lại vừa rồi Thạch Mẫn tổ kiến ám bộ, nói trật tự rõ ràng, cấp độ rõ ràng, trong lòng mọi người bên trên sớm đã tiếp nhận hẳn đề cử.

"Tiêu thiếu hiệp đảm nhiệm đi săn đội ngũ đội trưởng chức, ta không có ý kiến gì!" Thạch Thủ Nhân nói rằng.

"Tiêu thiếu hiệp thực lực nhất lưu, ta tán thành!" Thạch Phong nói rằng.

"Tán thành!" Thạch Tín cũng đồng ý.

Tiêu Dật nhìn thấy đến mọi người ánh mắt đều nhìn mình, bỗng nhiên cảm giác, một cỗ trách nhiệm rơi vào trên người, mà từ hôm nay trở đi, chỉ sợ mình cùng Hắc Thủy Thôn triệt để buộc chung một chỗ.

"Ta các loại tán thành!" Chúng nhân nói.

"Đã như vậy, liền quyết định như vậy!" Lão thôn trưởng khó được nhìn thấy Tiêu Dật có thể làm cho đám người như thế tán đồng, lập tức xác nhận nói.

Cứ như vậy, Tiêu Dật chính thức trở thành Hắc Thủy Thôn đi săn đội ngũ tân sinh thay mặt đội trưởng, dựa theo lẽ thường, đi săn đội ngũ bình quân mỗi tháng phải vào một lần trên núi, bất quá bởi vì thôn vừa mới tổ kiến ám bộ, đi săn đội ngũ nhân thủ thiếu nghiêm trọng, mà lại vừa đi săn không lâu, cho nên trong thời gian ngắn cũng không cần ra ngoài đi săn.

Tiêu Dật lấy mười tám tuổi chi tuổi, liền trở thành đi săn đội ngũ trưởng, rất nhanh liền trở thành Hắc Thủy Thôn bên trong, rất nhiều thiếu niên trong lòng phấn đấu mục tiêu, tất cả mọi người là trong miệng than thở Tiêu Dật, còn trẻ như vậy liền lợi hại như vậy, vậy sau này còn có thể cao minh?

Mà lại Tiêu Dật cũng đưa ra ngay cả yêu cầu của mình, bởi vì hắn có mình tu luyện kế hoạch, cho nên đi săn nhiệm vụ đều giao cho Thạch Thủ Ngân cái này người đội phó, không tệ, tại cuối cùng đám người lựa chọn phía dưới, Thạch Phong chỉ từ Thạch Thủ Ngân cùng Thạch Dã Doanh hai người đồng thời tiếp nhận phó đội trưởng chức.

Chỉ có dưới tình huống đặc thù hoặc là trọng đại đi săn thời gian, tỉ như cuộc đi săn mùa thu trọng đại như vậy đi săn tình huống, Tiêu Dật nhất định phải đi theo đội ngũ cùng một chỗ ra ngoài bên ngoài, thời gian khác, Tiêu Dật có thể tự do an bài.

Đương nhiên, mấu chốt nhất là đi săn đội ngũ tân sinh thay mặt Nhị lưu Võ Giả cũng không ít, Thạch Dã Chiến cũng bị Thạch Mẫn lưu tại trong thôn, trước mắt đi săn trong đội ngũ, Thạch Thủ Ngân, Thạch Dã Doanh cùng Thạch Dã Chiến hai huynh đệ đều là Nhị lưu Võ Giả, mấy người bọn họ dẫn đầu đi săn đội ngũ cũng là dư xài, tiếp nhận đi săn nhiệm vụ đầy đủ.

Nếu không Tiêu Dật cũng không có nhẹ nhàng như vậy, có thể minh xét, sau này Hắc Thủy Thôn biết tại an bài như vậy hạ vững vàng nơi phát triển.

"Tốt, sự tình vừa đều đã an bài thỏa đáng, ta cũng nên từ biệt gia mẫu, tiếp tục lên đường, ta giải quyết Thủy Mặc Thành cái vấn đề phía sau liền không còn về thôn, trực tiếp tiến vào Yên Triệu hai nước chiến trường." Thạch Mẫn mở miệng hướng đám người chào từ biệt nói.

"Đại ca, không phải đâu, cái này muốn đi?" Tiêu Dật không nghĩ tới mình biến khéo thành vụng, để đại ca Thạch Mẫn ra sân, ngược lại gia tộc Thạch Mẫn rời đi.

"Hiện đệ, vì huynh sớm tối đều phải rời, sớm ngày chậm một ngày mà thôi, không cần thương cảm như vậy, lần này trong thôn sự tình an bài tốt phía sau vì huynh liền hạ quyết tâm, hướng chỉ người ta huynh đệ lại không phải là không có gặp nhau ngày, làm gì làm tiểu nữ nhi thái?"

Thạch Mẫn dừng một chút, tiếp tục nói rằng: "Huống hồ trong thôn có người tọa trấn, vì huynh cũng yên tâm không ít, người khác không biết, vì huynh còn không có biết không, lấy hiện đệ thực lực của người, chỉ sợ Hậu Thiên mười tầng cảnh giới người đều không phải là đối thủ của người, vì huynh các loại người đương danh Nam Hoang. . ."

Tiêu Dật nghe vậy về sau, liền biết không cách nào tiếp tục giữ lại, hẳn người đại ca này một khi quyết định, người khác lại thế nào thuyết phục cũng là không làm nên chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Cố gắng tu luyện

Thạch Mẫn tại thôn lại chờ đợi sau một ngày, từ biệt lão mẹ, lần nữa cáo biệt đám người, rời đi trong thôn, Thạch Tận Trung các loại người mặc dù tiếc hận không thôi, nhưng cũng chỉ đành như thế,

Dù sao ngăn ngừi ly biệt là vì tốt hơn gặp nhau, tương lai thời gian còn rất dài, ai biết đâu?

"Hừ!"

"Hắc!"

"A!"

Từng tiếng tiếng hò hét vang lên, tại Hắc Thủy Thôn trong luyện võ trường, có không ít thanh thiếu niên tại đều đầu vào đây tu luyện, từng cái ra sức mười phần dụng tâm khắc khổ nơi rèn luyện.

Có Tiêu Dật tọa trấn Hắc Thủy Thôn, các thôn dân trên mặt lo lắng diệt hết, cũng không còn làm sao sợ hãi Hắc Long Hội đột kích, dù sao mặc kệ là Tiêu Dật trước mắt Hậu Thiên tăng tám cảnh giới võ đạo, vẫn là Thạch Mẫn ngoài định mức du kích đem quân quan phương Thân Phận, mất cái kia Hắc Long Hội người cũng không dám công nhiên làm loạn, một cái là quan, một cái là phi, Thạch Mẫn có được thiên nhiên ưu thế.

Huống chi bọn hắn cũng chưa chắc địch nổi Tiêu Dật, nếu là Vương đối Vương, Tiêu Dật có thể chiến thắng, thôn liền càng thêm bình yên không lo.

Cho nên tại Hắc Thủy Thôn trong luyện võ trường, mọi người một bên cố gắng tu luyện võ công, một bên các loại đội Hắc Long Hội tiến đến. . .

Mà đang chờ đợi trong khoảng thời gian này, Tiêu Dật chuẩn bị một bên làm từng bước nơi tiếp tục tu luyện võ công của mình, một bên cũng bắt đầu vận dụng nội lực cường hóa thân thể, đồng thời có thứ tự tiến hành lấy, đương nhiên, Tiêu Dật lòng cảnh giác chưa hề đánh mất, thời khắc các loại đội trong thân thể tai họa ngầm bộc phát, thời khắc chuẩn bị chiến đấu!

Cứ như vậy, Tiêu Dật tiến nhập bình thân như nước khỏ tu bên trong, làm từng bước nơi tu luyện.

Lúc bắt đầu Tiêu Dật từ chạy bộ bắt đầu, sau đó phụ trọng chạy bộ, càng có lúc hơn chạy trước tảng đá lớn quả lăn rèn luyện lực cánh tay của chính mình.

Tiêu Dật cứ như vậy một mực rèn luyện thân thể của mình, có nội lực phác họa, tại rèn luyện thời điểm thân thể Bị biểu ngoại thương càng là dễ như trở bàn tay nơi theo nội lực vận chuyển dần dần biến mất.

Đương nhiên là có một bộ phận nguyên nhân cũng là Tiêu Dật cố ý như thế. . .

Thỏ ngọc tây thủy, sao Hôm mọc lên ở phương đông, Đông Phương nổi lên ngân bạch sắc. Thái Dương phun ra nuốt vào lấy vạn đạo kim mang, nhảy ra đường chân trời, đại địa một phiến kim hoàng.

Thái Dương càng lên càng cao, kim sắc quang mang chiếu lên trên người * cay.

Một năm kế sách ở chỗ xuân, một ngày kế sách ở chỗ thần,

Tiêu Dật cũng không muốn lãng phí tuổi trẻ tươi đẹp, bây giờ cần cho mình gia tăng một chút phụ trọng mới có thể tốt hơn nơi rèn luyện tự thân, sáng sớm dậy, liền dự định đi thôn tiệm thợ rèn cả một kiện trọng giáp.

Đi vào trong thôn duy nhất tiệm thợ rèn, trên tường dựa vào không ít cuộc liềm đao loại hình nông cụ, bên cạnh lò lửa một cái mình trần thân trên Đại Hán chính đầu đầy mồ hôi gõ lấy chùy.

Đại Hán chính là tiệm thợ rèn duy nhất chủ nhân.

Trừ đó ra, trong phòng lại là có chút mộc mạc, bên tường dựa vào mấy cái nông cụ, góc tường một trương giường trúc, cùng phổ thông thôn dân người không có gì khác biệt.

"Thủ Nhân thúc, có thể giúp ta chế tạo một bộ chừng trăm cân nặng giáp sao?" Tiêu Dật cầm lấy khăn mặt, đưa cho Thạch Thủ Nhân nói.

"Chờ một lát, các loại ta làm xong, Tiêu Dật phiền phức cho ta rót chén trà mát, cái này lỗ hỏa quá vượng, đầu đầy mồ hôi, chết khát. Đúng, ngươi muốn thiết giáp làm gì?" Thạch Thủ Nhân nói.

"Tốt! Về phần thiết giáp cho mình phụ trọng huấn luyện sử dụng. " Tiêu Dật rót một chén nước trà.

Phiến khắc về sau, Thạch Thủ Nhân làm xong công việc trên tay, từ trong phòng xuất ra một chút cổ xưa thiết giáp giao cho Tiêu Dật cảm thán nói: "Những này là thôn trước kia nặng nhất một kiện thiết giáp, toàn trọng một trăm tám mươi cân, một mực không dùng, bảo tồn đến nay, bây giờ liền tặng cho ngươi a. "

"Thủ Nhân thúc, vậy ngươi tiếp tục làm việc, ta đi trước luyện võ!" Tiêu Dật cười ha ha, quay người mà xuất.

"Ai, nhà ta cái kia thằng nhãi con nếu là có Tiêu Dật một nửa bản sự liền tốt!" Thạch Thủ Nhân tại Tiêu Dật sau khi đi cảm khái nói.

Mặc vào đặc chế trăm cân thiết giáp, Tiêu Dật cứ như vậy tại luyện võ tràng bên trên qua lại chạy bắt đầu chuyển động. Luyện võ trường không lớn, một vòng đại khái năm trăm mét mét khoảng chừng, nhưng là liền cái này một vòng xuống tới, Tiêu Dật đã thở đến không còn hình dáng.

Tiêu Dật biết, nếu như bằng vào *, coi như một mối thờ không ra hơi, nhất thời chưa chắc có bao lớn thu hoạch, bận bịu nơi vận khởi nội lực, quả nhiên nhẹ nhõm rất nhiều, nhưng là theo số vòng tăng nhiều, khôi phục nội lực đã dần dần theo không kịp tiêu hao.

Ngày thời gian dần qua đen lại, Tiêu Dật còn đang chạy lấy, phảng phất đã quên đau đau nhức cùng một mối, không biết một mối giống như, có khi ngã nhào trên đất, sau đó gầy dựa lấy đứng lên tiếp tục chạy, dù cho về sau nữa bước khó đi, hai chân tương bám rễ sinh chồi không cách nào di động, hấn còn tại nỗ lực.

Xuân Mai bồi tiếp đặt mẹ Hoa Anh ở một bên tâm đau mà nhìn xem, Hoa Anh không nghĩ tới nhĩ tử như thế tra tấn mình, hết sức muốn xông tới, nhưng là bị Xuân Mai khuyên lon giữ chặt, dù sao đây là Tiêu Dật lựa chọn.

Lại qua nửa quá nhiều canh giờ, Tiêu Dật rốt cục sức cùng lực kiệt té lăn trên đất, không còn có đứng lên. Hoa Anh cũng nhìn không được nữa lao ra, đỡ dậy Tiêu Dật, nhưng nhìn đến nhĩ tử đã từ từ nhắm hai mắt liền ngủ mất, Hoa Anh nước mắt lập tức liền ào ào chảy xuống dưới, thực sự đau lòng bất quá.

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, làm mẹ luôn luôn không hy vọng nhìn thấy con của mình chịu khổ gặp nạn. Huống chi Tiêu Dật như thế tự tàn thức tra tấn.

"Nương, không có chuyện gì, đại ca có Nội Lực Hộ Thể, không gây thương tổn được căn cơ, chỉ là quá mệt mỏi mà thôi." Xuân Mai an ủi Hoa Anh nói.

Tiếp xuống một đoạn thời gian, Tiêu Dật gió mặc gió, mưa mặc mưa, mỗi ngày nay liều mạng như vậy nơi luyện tập, cơ hồ mỗi lần đều luyện đến nửa trạng thái hôn mê, thân thể hiện lên bản thân bảo vệ hình thức giấc ngủ.

Đến lúc cuối cùng Tiêu Dật dứt bỏ thiết giáp trói buộc thời điểm, tốc độ đích thật là biến nhanh hơn rất nhiều, nhưng là còn không có đạt tới cực hạn, nhưng là bởi vì như thế trọng lượng thiết giáp đã đổi Tiêu Dật không có bất kỳ cái gì hiệu quả, dù là không vận dụng nội lực đều đã quen thuộc loại này trọng lượng, mà nặng hơn nữa thiết giáp bị giới hạn kỹ thuật không tốt chế tạo, Tiêu Dật cũng liền từ bỏ loại tu luyện này * phương án.

...

Một ngày này, không khí trong lành phía sau núi bên trong, một đầm suối nước bên trong, đầm nước không đủ hai mét sâu, mặt nước trăm mét dài, xem như nhỏ bé một cái Thủy Đầm. Đây chính là Tiêu Dật chuyển môn chế định tu luyện kế hoạch, vì rèn luyện thân thể của mình mà tại vốn có Thủy Đầm trên cơ sở nhân công mở rộng.

Trong đầm nước, có một bóng người đang không ngừng vừa đi vừa về du động, người này chính là Tiêu Dật.

Bơi lội mặc dù hết sức phổ thông, nhưng đúng là bồi dưỡng thân thể tính cân đối cùng tính dẻo dai cực kỳ tốt phương pháp, mà lại lại càng dễ hao tổn thể lực, bởi vì phổ thông phụ trọng chạy bộ đã đổi Tiêu Dật mà nói không có bất kỳ cái gì tác dụng, còn lãng phí thời gian, cho nên Tiêu Dật mới nghĩ đến bơi lội phương pháp này, càng không ngừng vừa đi vừa về du động.

"Rất muốn dừng lại a!" Tiêu Dật cắn răng, không ngừng mà huy động hai tay, hai chân cũng cân đối nơi bãi động, hấn đã du động mười mấy cái vừa đi vừa về, cánh tay hai chân sớm đã mỏi nhừ, đã nhanh đến cực hạn.

"Không nghĩ tới mình không sử dụng nội lực, vẹn vẹn sử dụng lực lượng của thân thể, mới điểm ấy trình độ liền đạt tới thân thể cực hạn."

Tiêu Dật cười một cái tự giễu, đảo mắt lộ ra vẻ kiên nghị, nếu như ngay cả điểm ấy thống khổ đều không tiếp tục kiên trì được, còn nói gì tương lai?

Tiêu Dật ánh mắt chăm chú nơi tiếp cận phía trước, trong lòng không ngừng yêu cầu mình tăng tốc, ngay lúc này, tình trạng kiệt sức Tiêu Dật rõ ràng cảm ứng được từ trong thân thể không hiểu sinh ra một cỗ mới khí lực, cỗ này khí lực không biết từ đâu tới đây, lại tự nhiên sinh ra, Tiêu Dật một trận hưng phấn, quả nhiên lại một lần nữa siêu việt cực hạn lại sinh ra loại lực lượng này.

Tiêu Dật biết bởi vì vì cơ sở của mình đánh cho thực sự quá vững chắc, mỗi lần siêu việt cực hạn về sau đều biết từ sâu trong thân thể, ẩn sâu tiềm năng biết lần nữa phóng thích.

Đương nhiên, Tiêu Dật cũng là ý vào tự thân hùng hậu cơ sở mới biết làm như vậy, đồng thời có Sinh Cơ Tạo Hóa Đan tùy thời có thể lấy bổ sung.

Nếu như là bình thường người bình thường, siêu việt cực hạn về sau, không có hảo hảo bổ khí tu dưỡng, chính là tại sớm tiêu hao sinh mệnh bản nguyên của mình chi lực, cũng chính là tuổi thọ.

Tiêu Dật minh bạch thường xuyên siêu việt cực hạn, nhưng là thường thường lên tác dụng chính là sớm tiêu hao sinh mệnh bản nguyên chi lực, tiêu hao tuổi thọ của mình, đồng thời hậu kỳ nếu như không chú trọng điều dưỡng, biết rất nhanh sớm chết yếu chính là cái đạo lý này.

Người Thân thể tựa như một cái bảo tàng khổng lồ, có vô số tiềm năng.

Chương 167: Tàn hồn quá phá

Liên tiếp mấy ngày, Tiêu Dật nhiều thời gian hơn là tại một mình tu luyện, cũng không có lần nữa đi quảng trường, mà thôn dân cũng dần dần quen thuộc loại tình huống này.

Trong khoảng thời gian này đến nay, đang không ngừng điều chỉnh thân thể rèn luyện phương án tình huống dưới, Tiêu Dật thân thể không ngừng đột phá sinh lý cực hạn, xương cốt cơ bắp cũng là phi tốc thuế biến lấy, mạnh mẽ hữu lực trái tim không một không cho thấy cổ thân thể này dần dần tăng cường.

Còn lại chỉ có theo thân thể tự nhiên trưởng thành lại theo thứ tự tăng cường liền có thể.

Đi qua trong khoảng thời gian này khắc khổ tu luyện, Tiêu Dật nội lực mặc dù không có lấy được bao lớn đột phá, nhưng là gân Bì cốt nhục ngũ tạng, thậm chí tinh khí thần lại một lần nữa đạt được tăng cường, có câu nói là ông trời đền bù cho người cần cù, nghĩ người thường mới; bác xem ước lấy, hậu tích bực phát.

Tiêu Dật thật sâu minh bạch loại này đạo lý, cái gọi là võ giả là lực lượng đại biểu, chỉ có nội ngoại kiêm tu, võ đạo đều có thể, nếu là chỉ có lực lượng, không cùng chi tướng xứng đôi tố chất thân thể đi gánh chịu tương ứng thực lực, đã thương người trước đó trước tổn thương mình, không phải lâu dài chi đạo, trường kỳ dĩ vãng, thân thể tất nhiên biết bị móc sạch.

Thời gian trôi mau, chuyên chú người càng là dễ dàng xem nhẹ thời gian trôi qua, trong nháy mắt liền tới gần Hắc Long Hội ước định ngày, đêm nay là Hắc Long Hội ước định ngày tiến đến trước cái cuối cùng buổi tối, Hắc Thủy Thôn sắp đứng trước trọng đại nguy cơ, Hắc Long Hội tiến đến về sau, Hắc Thủy Thôn đám người có thể thông dong ứng đối sao?

Đương nhiên có thể, đây là trước mắt tất cả thôn dân chung nhận thức, Tiêu Dật chính là bọn hắn tự tin nguồn suối.

Sắc trời vào đêm, bóng đêm mùi phần mỹ lệ, Tinh Tinh không ngừng lấy lóe ra hào quang chói sáng thể hiện nó tồn tại, được Tiêu Dật nhưng không có tâm tình đi thưởng thức cái kia mỹ lệ bầu trời đêm.

Trong khoảng thời gian này đến nay, Tiêu Dật một mực tại cố gắng tu luyện, đẩy hết thầy xem ở Hoa Anh trong mắt, đau ở trong lòng.

Thời gian đang từng giờ từng phút trôi qua, Tiêu Dật một mực tại cố gắng chiết xuất lấy mình nội lực, nội lực vận chuyển tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, kinh mạch loáng thoáng mang theo nhói nhói cảm giác, lúc này Tiêu Dật thậm chí hi vọng Vô Hiệp Hệ Thống có thể đi ra hấp thu năng lượng, nói như vậy không chừng mình liền có thể đối bị động làm chủ động.

Đến lúc đó nói không chừng liền có thể trực tiếp giải quyết thể nội tai hoạ ngầm, nếu không, nếu là cái kia tai hoạ ngầm tại ngày mai chiến đấu thời điểm bạo động, cục diện chỉ biết càng thêm hồng bét.

Bỗng nhiên, Tiêu Dật nội lực giống như là thoát cương ngựa hoang giống như, vận hành tốc độ càng lúc càng nhanh, Tiêu Dật kinh mạch loáng thoáng cũng có chút không chịu nổi lớn như thế suy tính nội lực trùng kích mà vỡ ra đến.

Tiêu Dật trong lòng lập tức hiểu rõ, đối phương quả nhiên bắt đầu ra chiêu, chỉ là không nghĩ tới biết là ở thời điểm này, để hắn có một tia trò tay không kịp, bất quá Tiêu Dật cũng không phải ngồi chờ chết hạng người, đang cố gắng ổn định lấy bạo tẩu nội lực.

Tiêu Dật cắn răng nghiêng lợi kiên trì, trong lòng gập dứ hét: "Đề bảo tố tới mãnh liệt hơn chút a!"

"Phốc ~~~ phốc ~~~!"

Từng dòng máu tươi nhuộm đỏ Tiêu Dật quần áo, Tiêu Dật như rụng mảy, dần dần cảm thấy không lành, bất quá lúc này không phải phân tâm thời điểm.

Ngay vào lúc này, một tia tùy tiện thanh âm tại Tiêu Dật trong đầu vang lên: "Khắc khắc, trên hạ năm ngàn năm, bốn vương rốt cục lại tìm đến mới tức chủ. "

Nương theo lấy đạo thanh âm này vang lên, sau một khắc, Tiêu Dật não hải bên trong ngưng tụ ra một đạo hơi có chút hư ảo thân ảnh, đạo thân ảnh này vậy mà trực tiếp xuất hiện Tiêu Dật thức hải bên trong.

Muốn biết người tập võ, chỉ có tại Hậu Thiên tầng thứ chín luyện Thần Cảnh giới mới biết ngưng tụ ra thức hải thần thức, khiến cho thức hải vững chắc, mà Tiêu Dật trước mắt còn ở vào Hậu Thiên tầng tám Luyện Khí cảnh giới, cũng không bắt đầu tu luyện thần thức, cho nên, thức hải yếu kém nhất, giờ phút này ngược lại là Tiêu Dật suy yếu nhất thời điểm, tục ngữ nói đánh rắn đánh bảy tấc, đối phương bắt lấy thời cơ quá chuẩn.

"Tấn Vân Không, quả nhiên là nguoi, ta liền biết lúc trước không dễ dàng như vậy diệt nguoi cái này tàn hồn, không nghĩ tới nguoi ẩn tàng vậy mà như thế chi sâu. " Tiêu Dật kinh hải nói.

"Tiểu tử, bớt nói nhiều lời, bốn vương các loại đợi lâu như vậy, cái kia cầm trong tay Tru Tà Mâu tiểu tử cuối cùng đã đi, trong thôn này duy nhất có thể uy hiếp được bốn vương người đã không tồn tại, ta khuyên ngươi vẫn là ngoan ngoãn kính dâng xuất linh hồn của ngươi a!" Tần Văn Không cười lạnh nói.

"Mơ tưởng, Tần Văn Không, ngươi bản thể đều không làm gì được ta, một sợi tàn hồn cũng nghĩ uy hiếp ta, quả thực là nằm mơ." Tiêu Dật sớm đã không phải là mới xuất đạo thái điều, trong lòng của hắn minh bạch, Tần Văn Không càng là như thế, chỉ sợ càng là không có có bao nhiêu nắm chắc đối phó mình, dù sao nếu như hắn có nắm chắc, chỉ sợ căn bản cũng không biết cùng mình nhiều lời.

"Tiểu tử, xem ra ngươi là không nguyện ý thần phục?"

Tần Văn Không làm một Đại Vương người, thượng cổ tứ đại thủ lĩnh bộ tộc một trong, có thể cùng Vũ Hoàng Tự Văn Mệnh đối kháng tồn tại, hắn một chút liền nhìn ra Tiêu Dật tiềm lực.

Bằng chừng ấy tuổi khinh khinh, căn cơ liền đánh cho như thế rắn chắc, có thể nói nhân vật như vậy, càng sớm đoạt xá, ngày sau thành tựu tự nhiên càng cao, thậm chí có như vậy một tia hi vọng siêu việt hẳn khi còn sống cảnh giới.

Dù sao thời đại này quy tắc đối với hắn bản thể áp chế tính quá lớn, chỉ có một thân bản lĩnh, hắn cũng không phát huy được nhiều ít, nhưng là nếu có thể đoạt xá liền không đồng dạng.

Tần Văn Không dù sao cũng là sát phạt quả đoán hạng người, nghĩ tới đây, liền không ở nói nhảm, nếu có thể đoạt xá thành công, hắn liền tương đương với sống lâu một thể, nếu là không thể thành công, nhiều nhất cái này sợi tàn hồn triệt để tan thành mây khói, đối với hắn cũng không nhiều lớn ảnh hưởng, dù sao cái này sợi tàn hồn chính là hắn âm thầm lưu lại chuẩn bị ở sau một trong.

"Tiểu tử, đã ngươi rượu mời không uống muốn ăn phạt rượu, vậy cũng đừng trách bốn vương." "

Vừa dứt lời, Tần Văn Không toàn bộ thân ảnh liền bắt đầu bắt đầu mờ hồ, như là một đạo lỗ đen, tại Tiêu Dật thức hải bên trong cắn nuốt, hắn đây là muốn triệt để diệt Tiêu Dật tất cả thần thức, nếu là Tiêu Dật thần thức bị diệt, không khác cái xác không hồn.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, đột nhiên gầm lên giận dữ thanh âm vang vọng đất trời.

"Lăn!"

"Cho bản đế lăn!"

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Tiêu Dật đột nhiên mở to mắt!

"A!"

Nguyên lai, Tần Văn Không tàn hồn tại Tiêu Dật thức hải bên trong huyền hóa chi phí thể, vừa định thực chiến Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, liền phát ra một đạo không thể tưởng tượng nổi tiếng thét chói tai, sau một khắc, chuyện quỷ dị phát sinh, Tần Văn Không tàn hồn thật giống như bị một cỗ lực lượng vô danh chỗ giam cầm lại.

Lúc này ngược lại là Tần Văn Không phát ra không cam lòng gào thét, hắn điên cuồng đánh thẳng vào, mưu toan lao ra Tiêu Dật thức hải, nhưng có câu nói là đi vào dễ dàng đi ra khó, giờ khắc này, Tần Văn Không tàn hồn vô luận như thế nào giãy dụa, cũng vô pháp thoát đi cái kia vô hình trói buộc, mà lại càng lún càng sâu.

"A... Vốn là Vương Thiên tung kỳ tài, cơ quan tính toán tường tận, sao biết luân lạc tới tình trạng như thế? Bốn vương cũng không tin ngàn năm tu hành, biết đồ vì người khác làm Giả Y!"

Chỉ tiếc, tất cả phản kháng đều là phí công, lúc này, Tần Văn Không giống như nhận rõ hiện thực giống như, đột nhiên đình chỉ giãy dụa, dùng bình tĩnh đánh lớn suy tính lấy Tiêu Dật thần thức, Tiêu Dật rõ ràng cảm nhận được, vậy đến từ Tần Văn Không trong linh hồn cảm giác, lại bao hàm một tia trào phúng.

"Tại sao có thể như vậy? Ngươi thức hải bên trong tại sao có thể có... ." Tiếng nói chưa xong, liền im bật mà dừng, chỉ gặp Tần Văn Không thân ảnh càng lúc càng mờ nhạt, đến cuối cùng đã hoàn toàn biến mất, toàn bộ dung nhập vào Tiêu Dật trong linh hồn.

Theo hấp thu cái này sợi linh hồn ẩn chứa Thôn Thiên Phệ Địa Quyết kinh nghiệm, Tiêu Dật triệt để nắm giữ Thao Thiết nhất tộc thôn phệ Thiên Phú, giờ khắc này, Tiêu Dật thuộc tính lập tức phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Hắc Long đột kích

Giờ khắc này, Tiêu Dật đột ngột nhìn xem Tân Thủ Đạo Sư xuất hiện tại Vô Hiệp Hệ Thống bên trong, giật mình chỉ vào hắn nói rằng: "Mới vừa rồi là ngươi?"

"Không tệ, không phải ngươi cho rằng đâu?" Tân Thủ Đạo Sư ngao ngễ nói rằng.

"Ngươi không phải một cái npc a, thế mà ngu như vậy tách ra, hắc hắc, bản đế, xưng hô này vênh vào trùng thiên, ngươi đến cùng là ai?"

"Hừ! Chỉ là một cái Thao Thiết, vậy mà vọng tưởng đoạt xá Vô Hiệp Hệ Thống tức chủ, quả thực là tự tìm đường chết. Nếu như ngươi đến bây giờ còn cho rằng đây chỉ là một Vô Hiệp Hệ Thống, cái kia phản ứng của ngươi cũng quá chậm chạp. "

"Vậy ngươi đến cùng là ai?" Tiêu Dật lập tức hồ nghi, tiếp tục truy vấn nói.

"Tiểu tử, ngươi yên tâm đi, hiện tại vẫn chưa tới ngươi biết đến thời điểm, thời cơ đã đến, bản đế tự nhiên biết nói cho ngươi. Ngươi chỉ cần minh bạch chúng ta thế nhưng là cùng có lợi cộng sinh quan hệ, bản đế tự nhiên là sẽ không hại ngươi. Muốn biết vừa rồi nếu không phải bản đế xuất thủ, tiểu tử ngươi sớm đã bị ngươi ta đoạt xá rơi mất. " Tân Thủ Đạo Sư trả lời.

"Lời tuy như thế, thế nhưng là ngươi không cùng ta giao một cái đạt được, cái này khiến trong lòng ta có chút run rẩy a!" Tiêu Dật trả lời.

"Buông ra lòng dạ, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, đây là một cái Vô Hiệp Hệ Thống, lại không chỉ là một cái Vô Hiệp Hệ Thống, liền hiểu. Còn có, vừa rồi bởi vì bản đế bị ép xuất thủ, khả năng một đoạn thời gian rất dài đều không thể xuất hiện, mà lại lần này còn phải cần ngươi cung cấp một lần năng lượng, cung cấp bản đế bổ sung vừa rồi tiêu hao. " Tân Thủ Đạo Sư nói rằng.

"Không thể nào, ngươi lại phải hấp thu ta nội lực, ngươi lần này không biết lại định đem ta hút khô a?" Tiêu Dật nghe vậy về sau, lập tức sinh lòng cảnh giác.

"Tiểu tử, ngươi cũng không phải không biết, hệ thống mỗi lần hấp thu năng lượng của ngươi đối bản thân ngươi mà nói, chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu, ngươi làm gì nhỏ mọn như vậy đâu?"

"Thế nhưng là ngày mai ta liền phải đối địch, ngươi cái này đột nhiên một cái đem ta hút khô, thân thể ta bị móc rỗng về sau, ngày mai còn thế nào cùng người khác đánh nhau?"

"Tiểu tử ngươi thiếu cùng bản đế ngang ngạnh, ngươi lại không phải là không thể khôi phục, bản đế đã tính toán kỹ, đến ngày mai khi đó, ngươi không sai biệt lắm có thể khôi phục, lui một bước nói, ngươi không phải còn có Tiểu Hoàn Đan a? Ngươi lo lắng cái gì?" Tân Thủ Đạo Sư một bộ thấy rõ chân tướng sự tình đáng về nói.

"Ặc, Tiểu Hoàn Đan thế nhưng là rất quý giá có được hay không, số lượng có hạn đâu, huống chi ta bỏ ra nhiều như vậy, lại có chỗ tốt gì?" Tiêu Dật một bộ cò kè mặc cả đáng về.

"Tiểu tử ngươi lúc nào trở nên như thế là lạ, chẳng lẽ vừa rồi bản đế giúp ngươi giải quyết vấn đề không tính? Huống chi lần này hệ thống hấp thu năng lượng của ngươi về sau, tiểu tử ngươi hậu tích bạc phát, khôi phục sau này nhất định có thể đột phá trước mắt cảnh giới, hơn nữa còn có thể giải quyết tốt đẹp ngươi tự thân lực không chế chưa đủ vấn đề, có thể nói là một công nhiều việc, ngươi còn muốn cái gì chỗ tốt?" Tân Thủ Đạo Sư đầy vẻ khinh bỉ đáng về.

"Thật sao? Có nhiều như vậy chỗ tốt ngươi nói sớm a, nói sớm ta không đáp ứng a. Bất quá ngươi hút thời điểm điểm nhẹ, ta sợ đau. " Tiêu Dật mừng lớn nói.

"Lần, đừng dùng ngươi cái kia ô uế không chịu nổi đầu óc để cân nhắc bản đế. " Tân Thủ Đạo Sư khó thờ nói.

Thiếu Khanh, Tiêu Dật liền cảm giác được thể nội cái kia cảm giác không được nội lực cấp tốc giảm bớt lại, không bao lâu công phu về sau, Tiêu Dật liền phát hiện mình hơn bốn nghìn điểm nội lực lần nữa bị hút khô đến một tia không dư thừa.

Bất quá nhớ tới Tân Thủ Đạo Sư, Tiêu Dật lập tức bắt đầu khôi phục.

Thời gian đang từng giờ từng phút trôi qua, đêm tận Thiên Minh, Thái Dương tại một lần dâng lên, mà Tiêu Dật còn đang cố gắng khôi phục.

Hôm sau, Hoa Anh nhìn thấy Tiêu Dật một mực chưa hề đi ra, tự nhiên cũng cảm giác được không ổn, âm thầm lo lắng không thôi.

Bất quá nàng giống như biết Tiêu Dật tại chỗ yếu quan đầu, đã từng nàng một lần nhìn xem Tiêu Thanh Sơn đột phá, mặc dù lúc này lại sớm đã cảnh còn người mất, nhưng là trong lòng sáng tỏ, biết mình không thể tự loạn trận cước, đành phải ở một bên vì Tiêu Dật âm thầm cố lên động viên.

Lúc xế trưa, Hắc Thủy Thôn các thôn dân lục tục ngo ngoe sử dụng hết cơm trưa, đang chuẩn bị nghỉ ngơi thời điểm, đột nhiên, nơi xa đại địa một trận chấn động, canh giữ ở cửa thôn nhân viên hộ vệ sắc mặt cùng nhau biến đổi, nhìn xem phía trước bụi mù cuốn cuộn, cẩn thận nghe một cái, lại có vạn mã

bôn đảng thanh âm, hét lớn: "Không tốt, kẻ đến không thiện, gỡ cái chiêng, cảnh giới! Thạch Liệt, ngươi chú ý an toàn, ta đi thông tri thôn trưởng!"

Sau khi nói xong cấp tốc chạy về thôn, bên cạnh một người khác nghe nói như thế sững sờ, lập tức minh bạch tình thế nghiêm trọng, không nói hai lời, "Bang bang bang!" Nơi gỡ lên đến.

Cảnh báo tiếng chiêng luôn luôn, thôn lập tức sôi trào lên, vừa ăn cơm trưa xong các thôn dân không nói hai lời, cầm vũ khí lên hướng cửa thôn chạy đến, ngay cả không ít phụ Nhụ Lão người cũng dần dần chạy tới, chỉ có số ít thực sự hành động bất tiện ở nhà bên trong.

Chỉ chốc lát sau, Hắc Thủy Thôn thôn nói tiền trạm đầy Hắc Thủy Thôn thanh niên trai tráng, thôn trưởng Thạch Tận Trung, ám bộ phó thủ lĩnh Thạch Phong, Thạch Tín, Thạch Thủ Nhân, liền ngay cả đi sẵn đội ngũ thành viên Thạch Thủ Ngần, Thạch Dã Doanh, Thạch Dã Chiến các loại người thành lĩnh xuất hiện.

Đám người Trang Bị mặc dù cao thấp không đều, đủ loại, nhưng là tại đồng tâm hiệp lực phía dưới, cái kia vận sức chờ phát động khí thế cũng không thể khinh thường.

"Địch nhân khí thế hung hung, chỉ sợ không phải loại lương thiện, đề phòng bất trắc, quan bế đại môn!" Thôn trưởng Thạch Tận Trung lão thành cẩn thận địa đạo.

Thôn đầu đường, cái kia nặng nề đại môn, tại "Oanh" một đời dần dần quan bế.

"Các thôn dân, địch tình không rõ, nhưng là chúng ta đoàn người không thể lười biếng, chỉ cần chúng ta còn có một hơi, quyết không thể để không biết địch nhân tiến vào trong thôn một bước!" Đại môn quan bế tay, thôn trưởng Thạch Tận Trung cổ vũ lòng người nói.

"Thề sống chết thù hộ!"

"Thề sống chết thù hộ!"

"Thề sống chết thù hộ!"

...

Móng ngựa lao nhanh thanh âm dần dần càng ngày càng vang, cũng càng ngày càng gần.

Cửa thôn cái kia một đạo tro bụi cuộn cuộn bụi sóng dần dần tiếp cận.

Đại môn về sau phụ Nhụ Lão thiếu nhìn lên trời bên cạnh dần dần tới gần bóng người, từng đạo không hiểu Âm Ảnh bao phủ ở trong lòng.

"Ồ!"

Không đến thời gian uống cạn chung trà, một chỉ ước chừng ngàn người đội ngũ xuất hiện tại Hắc Thủy Thôn thôn trước đầu đường phía trên. Thạch Tận Trung thấy thế ánh mắt không khỏi ngưng tụ, ngàn thốt thốt ngựa, thủ bút thật lớn.

Nhìn về phía noi xa, lít nha lít nhít đội ngũ đem thôn trước con đường đều chắn đầy, từng cái tay cầm vũ khí, mặt mũi tràn đầy hung tướng mà nhìn xem phía trước, một bộ lập tức nhắm người mà phê đáng về.

Chỉ gặp người cầm đầu ước chừng 40 trên hạ, mũi rõ ràng nhọn, xương gò má bên trên thịt thiếu dẫn đến xương gò má lộ ra lộ ra hết sức bén nhọn, lông mày thưa thớt đồng thời tụ lại thành một túm, xương cung mày lộ ra, xem xét chính là ngang ngược càn rỡ hạng người.

"Thạch lão đầu, còn nhớ rõ Triệu Nhật Thiên không?" Người cầm đầu chậm rãi đi ra đội ngũ, ngang ngược càn rỡ, khí thế khinh người từ trên cao nhìn xuống đối Thạch Tận Trung lớn tiếng nói.

"Nguyên lai là Hắc Long Hội Chủ đích thân tới, không biết có gì chỉ giáo?" Thạch Tận Trung ánh mắt co lại, trầm nghĩ trong lòng không tốt, tại đối phương áp bách phía dưới, cắn răng rống chống đỡ, biết mình không phải là đối thủ, xem ra đối phương kẻ đến không thiện a, bất quá vẫn là không kiêu ngạo không tự ti nơi đáp lại.

"Này, Thạch lão đầu, tốt không biết quy củ, nửa tháng trước, ta không hạ thay chúng ta Hội Chủ xuống thông tri a? Ngươi muốn giả bộ như không biết, bất quá chúng ta cũng không có quên, bây giờ chúng ta Hội Chủ xuất quan, tự nhiên là muốn tới tự mình biết một biết các ngươi Hắc Thủy Thôn, nhìn các ngươi Hắc Thủy Thôn phải chăng danh phù kỳ thực. Lão đầu, ta để ngươi chuẩn bị bạc, ngươi chuẩn bị xong chưa?"

Chỉ gặp đàn ngựa bên trong lại đi ra một người, một cỗ hung lịch phi khí cuốn tới, chính là Hắc Long Hội Tả Hộ Pháp Đào Ba Nam Đào Cẩm.

Đối mặt Đào Cẩm quát hỏi, trong không khí bầu không khí lập tức trở nên ngưng trọng lên. . .

Chương 169: Bị ép ứng chiến

Lúc này, Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên lần nữa cất cao giọng nói:

"Ha ha! Nghe được không, Thạch lão đầu, người không phải đối thủ của ta, thừa dịp bản đại gia hôm nay tâm tình cũng không tệ lắm, người vẫn là ngoan ngoãn nơi mời Tiêu Thanh Sơn ra đi, bây giờ vốn là Hội Chủ võ công nâng cao một bước, cũng tốt tìm hân xác mình một hai, lấy báo năm đó chi ân!"

"Cái này. . ."

"Làm sao? Có vấn đề gì không?"

"Hội Chủ nên minh bạch, không phải chúng ta không đi mời, mà là Tiêu đại hiệp ý nguyện không phải chúng ta có thể quyết định. " Thạch Tận Trung không thể không rắng chống đỡ nói.

"Ân? Người là cảm thấy lưỡi dao của ta không sắc bén sao? Nếu không nếu là Tiêu Thanh Sơn không ra, chúng ta là không biết để ý Đồ thôn buộc hân đi ra, vẫn là nói hân căn bản liền không tại trong thôn đâu?" Triệu Nhật Thiên biến sắc, lời nói nhất chuyển, ác hận hận nói rằng.

"Đại đương gia, người đừng khinh người quá đáng, chẳng lẽ người nghĩ hơn mười năm trước sự tình tái diễn sao? Ta Hắc Thủy Thôn cũng không phải mặc người chém giết hạng người. " Thạch Tận Trung biết lúc này vô luận như thế nào cũng không thể nhụt chí, càng thêm không thể yếu thế, chỉ có thể rắng chống đỡ lấy nói rằng.

"Cái này. . ."

Triệu Nhật Thiên nghe vậy, sắc mặt bỗng dưng trầm xuống, ngữ khí dừng lại, âm thầm trầm tư, lão tiểu tử này là tại hồ ta vẫn là đang lừa ta, nếu là Tiêu Thanh Sơn tại trong thôn làm sao có thể mấy năm này một mực không có tin tức, muốn biết Hắc Thủy Thôn những năm này tình cảnh thế nhưng là rất không ổn, như hân thật trong thôn, sao biết như thế?

Bất quá Triệu Nhật Thiên có thể lên làm một biết chi chủ, cũng không phải vô mưu hạng người.

Chỉ gặp Triệu Nhật Thiên con mắt đi lòng vòng, sau đó lớn tiếng cười lên nói rằng: "Thạch lão đầu, không bằng dạng này, vô luận Tiêu Thanh Sơn đến trả là không đến, người sắp xếp người đi thông tri hân, liền nói ta Triệu Nhật Thiên muốn cùng hân giao đấu một phen, xác minh sở học. Bất quá nha, trước lúc này, ta trước tiên có thể để chúng ta Tả Hộ Pháp Đào Cầm cùng các người chơi đùa, coi như là tiền hỉ, như thế nào?"

"Hội Chủ nhất định phải như thế sao?" Thạch Tận Trung chần chờ nói.

"Làm sao, các người cái này cũng không dám? Nếu không dạng này, chỉ cần các người phái người tỷ thí, vô luận kết quả như thế nào, vốn là Hội Chủ đều miễn đi các người năm nay ngoài định mức lệ tiền, dạng này như thế nào?"

Triệu Nhật Thiên giương mắt quét qua, nhìn thấy nho nhỏ một cái Hắc Thủy Thôn lại có không ít Nhị lưu Võ Giả, cũng là có chút điểm lo lắng, trong lòng của hân minh bạch, như tùy tiện xuất kích, địch tình không rõ phía dưới khả năng biết thiệt thòi lớn, hân đành phải cẩn thận thăm dò kiểu, trước một bước suy yếu hắc thủ thôn chiến lực lại nói cái khác.

Đến lúc đó vô luận Tiêu Thanh Sơn tại là không tại, khi đó đại cục đã định, cũng không sợ hân.

Mà lại dạng này còn có thể phòng ngừa bởi vì cường công Hắc Thủy Thôn cho Hắc Long Hội tạo thành tổn thất, có thể nói là một công nhiều việc.

Càng quan trọng hơn là hân đối Đào Cầm có lòng tin, hân tin tưởng cùng cấp bậc phía dưới, hắc thủ thôn không người là Đào Cầm đối thủ, hướng chỉ Đào Cầm thế nhưng là Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới, Hắc Thủy Thôn có thể đem ra được Võ Giả có thể đếm được trên đầu ngón tay.

"Cái này. . ." Thạch Tận Trung nhất thời tiến thoái lưỡng nan.

"Làm sao? Còn có vấn đề gì không? Ta thế nhưng là đã lui một bước, ta nhìn thôn các người cũng không ít Nhị lưu Võ Giả, ta lại để cho một bước, chỉ cần các người có thể chiến thắng Đào Cầm, hôm nay ta liền rút đi, như thế nào? Nếu là lại không đồng ý, vậy coi như đừng trách ta vô tình. . ." Triệu Nhật Thiên ngữ khí càng ngày càng nghiêm nghị lại.

Hân rất rõ ràng, bản về cảnh giới, Đào Cầm tùy thời có thể đột phá đến nhất lưu Võ Giả, cho nên đối nó lòng tin mười phần, mà lại Đào Cầm xuất thủ, vừa vặn có thể thăm dò võ công của đối phương sáo lộ, hân cũng có thể nhờ vào đó cơ hội nhìn trộm một phen Hắc Thủy Thôn hư thực, như là điều kiện như vậy dưới, Đào Cầm nếu thật là còn thua, chỉ sợ tình huống có biến, đến lúc đó hân cũng có thể thuận bậc thang mà xuống, bình yên rút đi cũng chưa chắc không thể.

Có thể tại cái này phân loạn Nam Hoang bên trong chiếm cứ một phen chi địa, Triệu Nhật Thiên cũng không phải là loại kia vô não hạng người, nếu không Triệu Nhật Thiên cũng không sống nổi lâu như vậy.

"Đã như vậy, lão hủ đồng ý, bất quá đao kiếm không có mắt, không bằng điểm đến là dừng như thế nào?" Thạch Tận Trung không thể không đáp ứng.

"Thạch lão đầu, điểm đến là dừng, ngươi làm ta mang theo nhiều như vậy huynh đệ tới đi dạo à? Bất quá đã ngươi mới nói lời này, dạng này, ta cho ngươi một bộ mặt, kẻ bại lưu lại một đầu cánh tay a!"

Triệu Nhật Thiên lập tức giận dữ, bất quá biết lúc này tình huống không rõ, sự tình cũng không thể làm được quá tuyệt, mà lại mất đi một đầu cánh tay, tương đương với giảm bớt đối phương một phần sức chiến đấu, đối kế hoạch của hắn cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, cho nên hắn nắm tốt phân tác, lưu lại đường lui liền thuận nước đẩy thuyền.

Triệu Nhật Thiên thầm nghĩ đến đến lúc đó cho dù Tiêu Thanh Sơn ra mặt, mình đánh thắng được thì cũng thôi đi, vạn nhất nếu là thua nữa, cũng không trở thành để Tiêu Thanh Sơn dưới con nóng giận đánh giết mình.

Thạch Tận Trung tự nhiên là không biết Triệu Nhật Thiên lúc này đến cùng là như thế nào nghĩ, bất quá chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ đành kiên trì đáp ứng.

Bất quá cũng may Thạch Tận Trung sớm đã sắp xếp người về thôn đi tìm Tiêu Dật đi, hắn mặc dù lo lắng bất an, nhưng là lúc này cũng chỉ đành an tâm các loại đợi Tiêu Dật mang đến, ở trong tối từ cầu nguyện.

"Tốt đã như vậy, chúng ta đáp ứng." Thạch Tận Trung sau khi nói xong liền cân nhắc an bài ra sân nhân viên.

"Thôn trưởng, bảo hộ thôn là chức trách của chúng ta, trận này liền để ta cái này ưu tiên xuất chiến a." Thạch Phong đi lên phía trước nói.

"Tốt các ngươi Hắc Thủy Thôn cũng không tính tất cả đều là thứ hèn nhát, cuối cùng có một cái có thể nhìn, các huynh đệ, lui ra phía sau ba trượng, để Tà Hộ Pháp cùng đối phương chơi đùa!" Triệu Nhật Thiên sau khi nói xong lui nói.

"Rống! Tà Hộ Pháp tất thắng!"

"Rống! Tà Hộ Pháp tất thắng!"

"Rống! Tà Hộ Pháp tất thắng!"

Ngàn người la lên, thanh âm chấn thiên, đang cố gắng khôi phục nội lực Tiêu Dật như rồng mây, thầm nghĩ không tốt, có việc phát sinh, bất quá hắn lúc này vận công đến khôi phục nội lực thời khắc mấu chốt, không cách nào khôi phục, hắn không khỏi âm thầm tăng tốc điều tức.

Hắc Thủy Thôn thôn trước trên đường, chung quanh trong vòng ba trượng, đã bị đám người trống không. Ở giữa một khối đất trống, Thạch Phong cùng Hắc Long Hội Nhị đương gia Đao Cầm giằng co lấy.

Thạch Phong nghĩ đến Hắc Long Hội hùng hổ dọa người, khinh người quá đáng, lửa giận xông lên, cũng không nói chuyện, bàn tay giương lên, hữu quyền hô một tiếng, xông quyền thẳng xuất, mãnh liệt hướng Đao Cầm ngực đánh tới.

Đao Cầm cùng hắn cách xa nhau bất quá vài thước, gặp hắn hữu quyền đánh tới, thế nói vô cùng uy mãnh, biết đối phương nén giận xuất thủ, bất quá Đao Cầm tự cao Vô Lực, tùy ý xuất chiêu cản đỡ. Hai người quyền chưởng tương giao, thân thể đều là kịch chấn.

Đao Cầm từ khi tiến vào Nhị lưu Vô Giả cảnh giới đỉnh phong về sau, tại Hắc Long Hội nội bộ, bại tận toàn bộ Nhị lưu Vô Giả cảnh giới người, chưa gặp được địch thủ, lúc này hắn một quyền cho Thạch Phong hóa giải, mặc dù hắn chỉ sử xuất năm thành thực lực, nhưng cảm giác đối phương chưởng pháp tinh diệu, nội lực thâm hậu, không khỏi nóng lòng không đợi được, dần dần tăng lớn nội lực chuyển vận, vận chưởng thành gió, ngay cả tiến ba chiêu.

Thạch Phong từng cái phá chiêu, đến chiêu thứ ba bên trên, Đao Cầm đã sử xuất bảy thành nội lực, chưởng lực cực mãnh liệt, hắn mặc dù tránh gấp tránh đi, nhưng thân thể hay là không thể chính mình nơi lui lại, liền lui lại ba bước, lui không thể lui về sau, Thạch Phong không khỏi nghĩ đến: "Nếu là tiếp tục như thế, mình tất thua không thể nghi ngờ, trận đầu liền thua, chỉ sợ đối thôn khí thế là một cái đã kích rất lớn."

Mất thấy Đao Cầm chân trái bay lên, tạt hướng mình, Thạch Phong lúc này hữu quyền bàn tay trái, ôm lưng bại câu thương tâm tư, đủ hướng đối phương mặt đánh ra, một chiêu này tấn công địch tự cứu cứu, vậy Ngụy cứu Triệu, lui không thể lui phía dưới, vẫn có thể xem là một cái cao chiêu, chỉ cần có thể đã thương hắn, cũng có thể vì đó sau giao đấu người sáng tạo một chút ưu thế, Thạch Phong trong lòng nghĩ như thế đến.

Lúc này, giao đấu hai người tiến vào thời khắc mấu chốt.

Chương 170: Trận đầu thất bại

Lúc này, Thạch Phong một chiêu dùng hết toàn lực, làm lại là lưỡng bại cầu thương chiêu thức, Đào Cầm thấy thế, không khỏi sử xuất tám thành nội lực, đưa cánh tay tương cách, bốn tay tương giao, khanh khách hai tiếng, Thạch Phong chỉ cảm thấy ngực ầm ầm phát đau nhức, bận bịu vận khí tương đề.

Há biết Đào Cầm nội lực càng lúc càng lớn, quyền pháp càng là cương mãnh vô cùng, mấy chiêu phía dưới hẳn chính là chiếm hết thượng phong, quyền thế càng ngày càng mạnh, lại không cho Thạch Phong có cơ hội thở dốc.

Như tại bình thường, Thạch Phong có thể một mực tránh né lui lại ra, dạng này thoát ly đối phương cường phong phạm vi bao phủ, sau đó lại tùy thời phản kích, nhưng là lúc này lui không thể lui, hẳn đành phải cắn chặt răng, đối công làm thủ, không cầu công lao chỉ cầu không thất bại, sinh sinh tiếp nhận công kích của đối phương.

Đào Cầm một chiêu gấp giống như một chiêu, nhưng gặp Thạch Phong chỉ thủ không công, tình thế càng thêm ác liệt, càng là thừa cơ thêm vào công kích, lập tức liền không để ý tự thân phòng ngự, càng là sử xuất chín thành nội lực, muốn một kích phân thắng thua.

Lúc này mạnh yếu ưu khuyết chi thế đã phân, Đào Cầm chỉ cần một chiêu đánh trúng, Thạch Phong tất thua không thể nghi ngờ, thời khắc mấu chốt, Thạch Phong tại đại lung sờ một cái, thuận thế rút ra một thanh vũ khí, công hướng Đào Cầm.

Nguyên lai là một thanh nhuyễn kiếm, nhưng gặp hàn khí bức người, Đào Cầm lập tức liền mình bạch mình huyết nhục chi khu nan địch Thạch Phong vũ khí sắc bén, dưới sự bất đắc dĩ, đành phải bứt ra trở ra.

Thạch Phong thừa này thắng được đáp ngừng cơ hội, càng là đắc thế không tha người, liên tục công hướng Đào Cầm, chiêu chiêu bức bách đối phương đón đỡ chọi cứng, Đào Cầm công lực lúc đầu thắng qua Thạch Phong, lúc này dưới sự khinh thường, đành phải liên tục trốn tránh.

Như thế lại đấu mấy chiêu, chỉ gặp Đào Cầm đột nhiên vọt lên, tránh thoát Thạch Phong vũ khí công kích, sử xuất mười thành nội lực, mạo hiểm một kích.

Lúc này Thạch Phong vội vàng né tránh, gặp Đào Cầm song chiêu trực kích bộ ngực hần. Cái này hai chiêu khó mà hóa giải, mà nhuyễn kiếm trong lúc nhất thời không cách nào trở về thủ, trong điện quang hỏa thạch, không thể tránh nhường, Thạch Phong đành phải giờ chuông đánh ra, đón đỡ đến chiêu.

Hai chuông tương giao, Đào Cầm hét lớn một tiếng, kinh lực trực thấu lòng bàn tay. Thạch Phong thân thể nhoáng một cái, bận bịu vận kinh phản kích. Hai người đều đem suốt đời công lực chuyển đến trên lòng bàn tay, đây là cứng đối cứng so đấu run lực, nửa điểm mưu lợi không được. Hai người khi Ngưng Đan ruộng, bốn mắt nhìn chăm chú, phiên khác thời gian Thạch Phong liền mồ hôi chảy khắp mặt, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng.

Chỉ nghe Đào Cầm lần nữa hét lớn một tiếng: "Uống!"

Thạch Phong dù sao thấp đối phương một cảnh giới, rốt cuộc ngăn không được Đào Cầm nội lực xâm nhập, bị hần một chuông kích thương, liên tiếp lui về phía sau ba bước, khoe miệng càng là có một tia máu tươi dần dần tràn ra, một kích phía dưới, đã bị nội thương không nhẹ, Thạch Phong không khỏi nắm chặt thời gian âm thầm điều tức.

"Đao đến!" Đào Cầm lúc này hét lớn một tiếng.

Chỉ gặp đàn ngựa bên trong, một thanh bách luyện đao bay thẳng Đào Cầm vị trí. Đào Cầm thấy thế phi thân lên, một thanh tiếp được, trường đao nơi tay, khí thế của hần tăng thêm một phần.

"Chúng ta công phu quyền cước đã so qua, binh khí bên trên lại quyết sinh tử!" Đào Cầm hét lớn một tiếng, nâng đao bỏ tới, thế như lôi đình, sao một cái chữ nhanh cao mình, lại hung ác vừa chuẩn!

Thạch Phong thấy đối phương khí thế hung hung, vô cùng lợi hại, cao thủ đánh nhau, không dám có chút lười biếng, hẳn không thể không từ bỏ điều tức, vận khởi nội lực, quán chú nhuyễn kiếm bên trong, nhuyễn kiếm lập tức thẳng băng, nhuyễn kiếm giương nhẹ, hướng lên hoành cách, đao kiếm tương giao, hòa hoa văng khắp nơi.

Đào Cầm thấy mình một đao bị cản, càng là hậu chước không ngừng, rả rích không dứt, phen này ác đấu, Thạch Phong cả đời chưa hề gặp qua, càng là hiểm tử hoàn sinh, nếu không phải trước khi tỷ đấu định ra quy củ, không được lấy tính mạng người ta, chỉ sợ Thạch Phong sớm đã đầu một nơi thân một nẻo.

Đây cũng là Đào Cầm nóng lòng không đợi được, muốn cảm Thạch Phong đến luyện tập, mà lại hẳn càng là nhớ tới trước khi xuất chiến, Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên âm thầm giao phó, cần từng bước thăm dò Hắc Thủy Thôn đám người võ học, lúc này mới hạ thủ lưu tình, lưu lại một tay.

Lại là hơn mười chiêu đi qua, hai người đánh cho khó phân thắng bại, diệt gặp nạn chiêu, nhưng hai người đồng đều tại cực nguy cấp phía dưới lấy xảo diệu chiêu số từng cái phá giải ra.

Mấy chục hiệp về sau, Đao Cầm gấp Thạch Phong bắt đầu lặp lại chiêu thức về sau, lập tức minh bạch Thạch Phong đã là kiếm con lừa kỹ tặc, liền không còn lưu thủ, buông tay hành động.

Đầu đến lúc này, nhưng gấp Đao Cầm hét lớn một tiếng, giả thoát một chiêu, phong đao bên ngoài cản, đón đỡ ở Thạch Phong nhuyển kiếm, sau đó thuận thế một gót, chém vào Thạch Phong vai phải chỗ.

Thạch Phong giật nảy cả mình, lần này tránh cũng không thể tránh, vội vàng rút ra về kiếm, nhưng là y nguyên không kịp, chỉ gấp một đao ánh đao lướt qua, nhanh không cách nào tưởng tượng, Thạch Phong chỉ cảm thấy tê rần, tay phải cánh tay mang kiếm, cùng nhau rơi xuống đất.

Như thế gọn gàng, chùng thôn dân bên trong nhất gan người đều hét lên.

"Phụ thân!" Thạch Thủ Ngân đỏ hồng mắt, kêu to lên, nếu không phải bị một bên Thạch Thủ Nhân gắt gao lôi kéo, đã sớm xông tới.

"Tà Hộ Pháp tốt!"

"Tà Hộ Pháp vạn thắng!" Hắc Long Hội bang chúng càng lớn tiếng hoan hô.

Triệu Nhật Thiên khoe miệng cũng là lộ ra một tia như có như không mỉm cười, không người phát giác.

Đao Cầm gấp một đao có hiệu quả, liền rút ra trở ra, lớn tiếng nói: "Người thua, thay đổi một cái!"

Trên trận Thạch Phong nghe vậy yên lặng nhặt lên cánh tay cùng nhuyển kiếm, lui xuống tới, đi trở về cửa thôn, Hắc Thủy Thôn đám người bận bịu cùng nhau tiến lên, khẩn cấp nơi dừng lên máu lên.

"Kế tiếp, là ai?" Đao Cầm hoành đao lập mã nơi đứng ngạo nghễ ở trong sân, lớn tiếng nói.

"Ta đến!" Thạch Tín đi hướng giữa sân nói.

"Tín nhi!" Thạch Tận Trung lo lắng.

"Phụ thân, Thạch Phong làm trước đi sẵn đội ngũ đội trưởng đã thân bại, ta làm đi sẵn đội ngũ phó đội trưởng, càng là nghĩa bất dung từ, huống hồ, đội trưởng nội lực không kịp ta, mà lại ta tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, cảnh giới cao hơn một bậc, ai thắng ai bại, cũng không tốt nói. "

Thạch Tín biết mình tránh cũng không thể tránh, thủ cuộc chiến đấu vốn phải là hấn bên trên, nhưng là bởi vì hấn cũng muốn thăm dò một cái Đao Cầm hư thực, cho nên không có lập tức ra sân, bây giờ, làm trước mất trên trận cảnh giới tới cao người, hấn hiểu được mình không phải bên trên không thể.

"Tốt a! Đã người nghĩ như vậy, vậy ta cũng liền không ngăn trở người, hết thấy cẩn thận!" Thạch Tận Trung cảm khái nói.

Thạch Tín chậm rãi đi hướng giữa sân, lớn tiếng nói: "Nhớ kỹ, bại người người là Hắc Thủy Thôn Thạch Tín. "

"Tiểu tử, người cũng không sợ gió lớn đầu đầu lưỡi, khoác lác ai cũng biết nói, vẫn là so tài xem hư thực đem! Nếu không vết xe đổ liền là của người hạ tràng!" Đao Cầm ngạo nghễ nói.

"Hừ, đã người tự tin như vậy, không bằng người ta trước tỷ thí một phen công phu quyền cước, lại tỷ thí vũ khí như thế nào?"

"Tiểu tử, không cần người kích ta, như thế chính hợp ta tâm ý, so sánh liền so sánh, ai sợ ai!" Đao Cầm nghĩ đến Hội Chủ phân phó, gãi đúng chỗ ngứa địa đao.

"Tà Hộ Pháp vạn thắng!"

"Tà Hộ Pháp, cố lên, đánh nổ hấn!"

"Tà Hộ Pháp vạn thắng, Tà Hộ Pháp đánh nổ hấn!"

"Tốt! Các huynh đệ, mở ra ánh mắt của các người, nhìn ta bại địch!" Đao Cầm đối sau lưng đám người hai tay nhấn một cái, bách luyện đao càng là tiện tay cầm ở một bên trên đất trống, bước đi lên tiến đến.

Thạch Tín đi đến giữa sân cũng là thuận tay đem vũ khí dùng sức hất lên, chỉ gấp vỏ kiếm liền dẫn lợi kiếm liền cũng cầm ở một bên trên đất trống. Giữa sân, hai người nhìn nhau mà đứng, nồng đậm bầu không khí trong nháy mắt tiêu thăng.

Đao Cầm đi qua vừa rồi một trận chiến, càng là khí thế như hồng, đối mặt Thạch Tín, không hề có kỵ đem khí thế của tự thân phóng xuất ra.

Cảm nhận được cỗ khí thế kia, Thạch Tín cũng không khỏi nhũn mảy, một trận chiến này quả nhiên khó chơi, bất quá Thạch Tín đi qua Tiêu Dật một trận chiến, tự tin thu hoạch rất nhiều, cũng là không sợ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Lằn nữa thất bại

Lúc này trên trận, Thạch Tín biết không thể tùy ý đối phương khi thế tiếp tục lên cao, hắn quyết định đánh đòn phủ đầu, chỉ nghe quát khẽ một tiếng: "Bát Cực Quyền!"

Lần này Bát Cực Quyền, so với lần trước cùng Tiêu Dật chiến đấu thời điểm, càng sâu một bậc, thời khắc này Bát Cực Quyền so với lần trước cao mình không chỉ một cấp độ, hồ hồ sinh phong, cương mãnh bạo liệt, đây mới thực sự là phát huy ra Bát Cực Quyền uy lực.

Đối mặt Thạch Tín công kích, Đào Cẩm sắc mặt cũng biến thành trở nên nặng nề, ngay từ đầu liền không khỏi sử xuất tám thành nội lực, kịch chiến.

"Bành! Phanh! Bành!"

Hơi có vẻ trầm muộn tiếng va chạm từ giữa sân truyền đến, theo kịch liệt va chạm, hai người quanh thân quyền ảnh từ từ múa đến càng lúc càng nhanh, càng là kín không kê hở.

Hai người có thể nói là kỳ phùng địch thủ, tương ngộ lương tài, từ từ đắm chìm trong loại này kịch liệt tiết tấu bên trong, cao thủ quyết đấu, quả nhiên không giống bình thường, hai người đều nghĩ muốn hiểu rõ quen thuộc đối phương chiêu thức, đều muốn hút thu kinh nghiệm của đối phương.

Đào Cẩm càng là ôm ý nghĩ thế này, tại Thạch Tín chiêu thức còn không có biến ảo trước đó, chỉ là sử xuất chín phần nội lực, cũng không có sử xuất đại sát chiêu, chỉ là bảo trì không rơi vào thế hạ phong mà thôi, hai người đều tại thăm dò lẫn nhau lấy.

Bên ngoài sân, Triệu Nhật Thiên thấy vui mừng không thôi, chuyển này quả nhiên thu hoạch không nhỏ, lúc này mới mất một lúc, hắn lại phát hiện mấy loại khác biệt công phu, mặc dù có là Nam Hoang thông dụng Công Pháp, nhưng là rõ ràng lại hơi có khác biệt, cái này chủ yếu nhờ vào lúc trước Tiêu Dật cha Tiêu Thanh Sơn tại Hắc Thủy Thôn thời điểm cho Thạch Phong các loại người chỉ điểm.

Lúc ấy Thạch Tín mặc dù trở ngại tự thân vấn đề, không có tìm Tiêu Thanh Sơn chỉ điểm tự thân võ học, nhưng là về sau cũng tự mình cùng Thạch Phong các loại người không đoạn giao lưu, lúc này mới có bước tiến dài, chỉ tiếc, Thạch Tín một mực xoắn xuýt vấn đề của năm đó không thả, nếu không tiến bộ có lẽ càng nhanh, nói không chừng hôm nay liền lại là một kết quả khác, nhất âm nhất trắc, hắn là tiền định, đương nhiên đây là nói sau, chúng ta tạm thời không đề cập tới.

Lại nói lúc này Triệu Nhật Thiên ở một bên thầm nghĩ đến, quả nhiên, một cái nho nhỏ Hắc Thủy Thôn làm sao có thể có nhiều như vậy khác biệt thủ đoạn, nhất định là Tiêu Thanh Sơn tự mình truyền thụ cho, nghĩ như thế, hắn liền càng thêm tỉ mỉ quan sát, để hắn phỏng đoán thời điểm, tốt phát hiện sơ hở trong đó.

Chỉ gặp quyền phong gào thét, quyền ảnh đầy trời.

Đào Cẩm cùng Thạch Tín hai người ở trong sân cùng thi triển bình sinh tuyệt nghệ, quyền qua cước lại, Thạch Tín Bát Cực Quyền càng là uy phong lẫm liệt. Hai người một phen đấu trí đấu dũng, đấu quyền đấu chiêu, đấu khí đấu lực, giao thủ hơn một trăm chiêu, vậy mà đánh cho khó hoà giải, bất phân thắng bại.

Theo chiến đấu tiến hành, hai người chiến đấu cũng dần dần ảm lên, công kích cũng càng thêm sắc bén, Đào Cẩm đến tận đây cũng không thể không sử xuất toàn lực, lập tức, chỉ gặp Đào Cẩm ra quyền lực lượng đột nhiên lại tăng một phần.

Mà giờ khắc này, chiến đấu đến trình độ này, hai người triển đấu thời khắc, Thạch Tín trong lúc nhất thời không cách nào thoát thân, cũng không thể không kiên trì nghênh kích.

Một bên các thôn dân cũng không khỏi khẩn trương lên, từng cái nín thở ngưng thần, sợ một cái lớn tiếng hô hấp, liền quấy rầy Thạch Tín phát huy giống như, biết khiến nó lạc bại, từng cái lặng ngắt như tờ.

"Phanh!"

Đang lại một lần nữa quyền chưởng tương giao, hai người tiếp xúc trong nháy mắt, một tiếng vang thật lớn từ giao tiếp chỗ truyền hướng bốn phía, Thạch Tín chỉ cảm thấy một cổ kinh khủng lực đạo từ đối phương trong lòng bàn tay truyền đến, chấn động đến cánh tay vì đó tê rần.

Bát Cực Quyền cường diệu lấy đầu đủ vì càn khôn, vai đầu gối khuỷu tay hông vì tứ phương, cánh tay trước sau hai tướng đứng, đan điền bảo nguyên, tại Trung Ương vì sáng tạo môn chi ý. Lấy ý lĩnh khí, lấy khí phá vỡ lực, ba bàn sáu điểm trong ngoài hợp nhất, khí thế bàng bạc, bát phương phát lực toàn thân là mắt, toàn thân là tay, động thì biến, biến thì hóa, hóa thì linh, kỳ diệu vô tận.

Lúc đầu Bát Cực Quyền phi thường chú trọng công thủ kỹ thuật. Đang dùng pháp bên trên giảng cứu "Chịu, bâng, chen, dựa vào", tận dụng mọi thứ, có rạn nứt là chui, không khai không đỡ, gấp chiêu vậy gọi.

Nhưng là giờ phút này Đào Cầm tựa như không biết mệt mỏi hoang thú, dốc hết sức hạ mуроi biết, mỗi một lần chống đỡ, Thạch Tín chỉ cảm thấy cánh tay chính là chua chua, dần dần, bị đối phương áp chế.

Thạch Tín chỉ cảm thấy tiếp tục như vậy nữa, chỉ chỉ sợ ngay cả cầm kiếm khí lực đều không có, bận bịu tại một cái chống đỡ về sau, thoát ly chiến đấu, tung người một cái, vọt đạo kiếm vô (kiếm, đao) chỗ, theo thụ vừa gãy, chính là thanh quang lóe lên, giờ kiếm trở về thủ.

Đào Cầm thấy thế, đề qua kiếm thế, mãnh liệt lui ba bước, quay người cầm lấy bách luyện đao bỏ nơi đi qua, chính là "Lực bỏ Hoa Sơn" tiến giai chiêu thức, "Nhất đao lưỡng đoạn", vào đầu bỏ tới.

Thạch Tín một lần kiếm, thân kiếm ngay cả run, lấy run rẩy chi lực, hóa giải lưỡi đao bên trên lực đao, thuận lưỡi đao chính là trượt đi đến cùng, Đào Cầm thấy thế chuôi đao nhất chuyển, chặn Thạch Tín mũi kiếm.

Thạch Tín rút kiếm một chiêu dùng đề, chính là thuận thế một cái nâng lên, dùng sức co lại, thẳng tước Đào Cầm mặt.

Vạch một cái nhắc lên ở giữa, không chệ vào đầu được, không có kẽ hở.

Đám người không khỏi một trận lớn tiếng khen hay.

Đào Cầm đành phải ngạnh sinh sinh nơi lui về phía sau một bước, hiểm hiểm né qua một chiêu này, tức giận thành giận phía dưới, không còn giấu dốt, càng là sử xuất toàn bộ thực lực, lưỡi đao nhất chuyển, chính là một trăm, một đao kia ôm hận mà xuất, uy lực tăng thêm ba phần.

Thạch Tín thấy thế, không thể không toàn lực phòng thủ.

Đào Cầm đắc thế không tha người, phi thân nhảy vọt, bay vọt chi không trung tối cao chỗ, đao theo người đi, trên không trung vẽ ra một đạo mỹ lệ đường vòng cung, hướng Thạch Tín trên thân hời hả chặt kích, mang theo kinh phong ngưng tụ không tan, chỉ có tăng lên chứ không giảm đi, đem Thạch Tín một mực khóa kín.

Trong lúc nhất thời, các thôn dân từng cái nghiêm nghị im ắng. Thạch Tận Trung các loại người càng là không một không lộ ra sợ hãi thần sắc, đối phương đao chiêu cư nhiên như thế lăng lệ, cách cái kia nhân đao hợp nhất cảnh giới cũng chỉ kém một bậc!

"Đang! Đang! Đang!"

Một cỗ cuồng đại vô cùng lực lượng thấu đao mà vào, chấn động đến Thạch Tín huyết khí bốc lên, sắc mặt trắng bệch, mỗi một kích, liền không thể không lui lại một bước, liên tiếp chín bước, rồi khỏi thối lui phía dưới, nhưng gấp đao quang lóe lên, lại là một cái cánh tay liên thủ mạng kiếm, rơi xuống đất, không ngừng chảy máu.

Thôn đám người cả kinh đại khí cũng không dám thở ra một ngụm, không nghĩ tới liền ngay cả giống nhau cảnh giới Thạch Tín đều thua ở trong tay đối phương, như thế, mọi người ở đây, còn có ai biết là đối thủ của hắn?

"Người thua, kế tiếp!" Đào Cầm câu nói này tràn đầy trào phúng hương vị.

Thạch Tín sắc mặt dị thường hối hận, vừa nghĩ tới đối phương chiêu thức, sắc mặt chính là phát lạnh, tài nghệ không bằng người phía dưới, không thể không âm đạm, lại một lần nữa từng thụ lấy thất bại tư vị. Hắn không thể không một mình cầm lấy gãy mất cánh tay, không cam lòng rút lui.

Lúc này, Thạch Tín bắt đầu có chút hối hận lên, năm đó sự tình, vốn là không trách Tiêu Thanh Sơn, hắn vốn cũng không cái kia vì vậy mà ân khí nhiều năm.

Nếu không phải như thế, hắn năm đó nếu là khiêm tốn hướng Tiêu Thanh Sơn thỉnh giáo, Thạch Tín tin tưởng hôm nay tuyệt đối sẽ không xuất hiện loại tình huống này, dù sao so với võ công cảnh giới, hắn căn bản cũng không kém đối phương nhiều ít, kém chỉ là liều mạng tranh đấu ở giữa kinh nghiệm cùng ý thức, mà kinh nghiệm lại là có thể truyền thụ cho.

Vì cái gì trong chốn võ lâm biết có rất nhiều chiêu thức bí tịch, mà đơn thuần phổ thông bí tịch cũng không nổi tiếng, bởi vì phổ thông bí tịch đại đa số đều là thông dụng, coi người sử dụng một chiêu thời điểm, chỉ cần là lão giang hồ đều biết biết được người đến tiếp sau tất cả chiêu thức, sau đó trực tiếp đào hồ các loại người nhảy là được, cùng cảnh giới phía dưới so chính là lịch duyệt kiến thức cùng kinh nghiệm, cho nên lúc này mới có càng nhiều bí tịch từng cái bị tiền bối sáng tạo ra đến, còn có càng nhiều độc môn bí tịch là người khác không cách nào biết được.

Chỉ tiếc trên thế giới không có thuốc hối hận có thể ăn, một người chuyện quyết định, hậu quả chỉ có thể từ mình yên lặng gánh chịu. . .

"Cha!" Trong thôn một trận tiếng kêu thê thảm phá vỡ cái này bình tĩnh, thế nhưng là rất nhanh liền bị Hắc Long Hội tiếng hô bao phủ.

Mà Hắc Long Hội một đám bang chúng thấy là đặc sắc liên tục, huyết mạch bành trướng, lớn tiếng la lên: "Tà Hộ Pháp uy vũ! Cố lên, nhất định phải đem đối phương đánh cho cái mông nước tiểu lưu!"

"Tà Hộ Pháp uy vũ! Cố lên, nhất định phải đem đối phương đánh cho hoa rơi nước chảy!"

"Tà Hộ Pháp uy vũ! Cố lên, nhất định phải đem đôi phương đánh cho cúi đầu xưng thần!"

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Liên tiếp thất bại

Thôn trưởng Thạch Tận Trung lúc này xem xét thua liền hai trận, cũng không khỏi chấy bỏng đến lo lắng bất an, hắn không khỏi âm thầm suy nghĩ, tại sao lâu như thế, Tiêu Dật còn không có đến.

Mà Tiêu Dật lúc này vừa vận công hoàn tất, nhìn xem mình công lực khôi phục cuối cùng là vui mừng, bất quá lúc này nghe cửa thôn lại một lần nữa truyền đến tiếng gọi âm ỉ, hắn không kịp xem xét tự thân thuộc tính, liền vội vàng đứng dậy đi ra ngoài.

Tiêu Dật vừa ra cửa liền nhìn thấy mẫu thân cùng Thạch Thiết Ngưu cùng một chỗ tại cửa phòng lo lắng các loại đội, hắn hỏi rõ nguyên do phía sau Thạch Thiết Ngưu không kịp giải thích, liền lôi kéo Tiêu Dật vội vàng hướng cửa thôn chạy đi, một đường phi nước đại lấy, Thạch Thiết Ngưu một đường giải thích.

Mà Hắc Thủy Thôn thôn dân đã trải qua thất bại hai lần máu tươi tẩy lễ, nhìn xem tham chiến hai người không có chỗ nào mà không phải là bị chém đứt cánh tay, toàn bộ đắm chìm trong trong bi ai, nghe Hắc Long Hội đám người tiếng gào, tiếng kêu kia giống như lửa cháy đổ thêm dầu, rơi tại trong lòng của mỗi người, từng cái lập tức giận không kềm được!

Hắc Long Hội bang chúng cái kia chế giễu châm chọc thanh âm, từng tiếng lọt vào tai, như thần chuông mõ cổ tỉnh lại thôn dân nhiệt huyết, khơi dậy huyết tính, bọn hắn như là ai bình rồng giận:

"Thề sống chết thù vạ, tử chiến không lùi!"

"Thề sống chết thù vạ, tử chiến không lùi!"

"Thề sống chết thù vạ, tử chiến không lùi!"

Chỉ gặp Thạch Thủ Nhân giờ phút này nghĩa bất dung từ nơi đứng ra nói rằng: "Mọi người im lặng, ta biết mọi người bây giờ bị to lớn phần nộ vây quanh, thả làm ngọc vỡ không làm ngói lành, hân không thể đánh với bọn họ một trận! Giờ này khắc này, tâm tình của ta cùng mọi người đồng dạng nặng nề, đồng dạng thống khổ, đồng dạng giận không kềm được!"

Thạch Thủ Nhân nói tới chỗ này, tiếng nói nhất chuyển nói:

"Nhưng là, mọi người chúng ta không nên bị thống khổ ăn mòn đầu óc của chúng ta, không nên bị phần nộ che mất linh hồn của chúng ta, không nên bị cuồng bạo nhiệt huyết thôn phệ thân thể của chúng ta, bởi vì đây chính là địch nhân trước mắt hi vọng chúng ta chế tạo! Mà ta không hy vọng mọi người tự loạn trận cước, dù là phần thân toái cốt, trận này, từ ta xuất chiến!" Thạch Thủ Nhân hiên ngang lâm liệt đi xuất đội ngũ lớn tiếng nói.

Mà thôn trưởng Thạch Tận Trung thấy thế, không khỏi giữ chặt Thạch Thủ Nhân nhỏ giọng nói rằng: "Được người không phải là đối thủ của hân, người cái này giương tùy tiện đi lên chẳng phải là để chúng ta thôn lại gãy một tay?"

"Thôn trưởng, vô luận như thế nào ta cũng muốn kéo tới Tiêu Dật tới, ta tin tưởng đứa bé kia biết cho chúng ta mang đến thắng lợi ánh rạng đông. " Thạch Thủ Nhân nhỏ giọng trả lời.

"Thế nhưng là, đều chiến hai trận, hân còn không có tới. . ." Thạch Tận Trung cau mày nói.

"Yên tâm đi, thôn trưởng, hân nhất định biết tới, ta tin tưởng hân, người đã quên hơn mười năm trước tình huống sao?" Thạch Thủ Nhân khẳng định nói.

"Chỉ mong đi, người hết thầy cẩn thận! Nếu là người lại hao tổn một tay, chỉ sợ chúng ta thôn thực lực lập tức liền biết đánh rớt thung lũng, mặc dù có những người khác chống đỡ, nhưng là bọn hân dù sao còn trẻ. " Thạch Tận Trung thở dài nói.

Trong thôn mọi người thấy Thạch Thủ Nhân vì mọi người, dứt khoát hướng giữa sân đi đến, hai mắt đầm lệ lập tức mông lung, đám người không khỏi nhao nhao xiết chặt nắm đấm, từ từ lâm bẩm: "Nhất định phải cẩn thận a!"

Thạch Thủ Nhân vừa đi vừa nói rằng: "Các thôn dân, ta không là cái thứ nhất, nhưng cũng tuyệt không phải cái cuối cùng, ta tin tưởng, cho dù là ta thất bại về sau, còn có các người. . . Sinh mệnh không thôi, thù họ không chill!"

Thạch Thủ Nhân đồng dạng một màn này, phản chấn lấy lòng người, bưng tỉnh lấy bởi vì thất bại dần dần tê liệt đám người.

Thạch Thủ Nhân dứt khoát xuất chiến giờ khắc này, quanh quẩn ở bên tai, cảm động bởi vì phần nộ dần dần mất lý trí đám người.

Liền ngay cả Hắc Long Hội đám người cũng bị cái này Thạch Thủ Nhân thân ảnh kinh ngạc đến ngây người nói không ra lời, giờ khắc này, có lẽ là chiến đấu trước nhất yên tĩnh một khắc, liền ngay cả Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên đều xuất hiện một trận kinh ngạc.

"Đao Cầm, toàn lực ứng phó! Tốc chiến tốc thắng, để phòng bất trắc!" Triệu Nhật Thiên trong nháy mắt khôi phục tỉnh táo, lạnh giọng cười nói. Hừ, không nghĩ tới lại là đối phương đau đầu, thế mà nâng lên đám người cùng chung mối thù cảm xúc, bất quá lời như vậy, loại nhân vật này nhất định phải diệt trừ, miễn cho hậu hoạn vô tận.

"Là, Hội Chủ!"

Đao Cầm lĩnh mệnh nắm lấy bách luyện đao đi lên trước, đối Thạch Thủ Nhân nói: "Lần này ta cũng không biết lưu thủ, muốn trách thì trách người tự mình tìm đường chết, sáng bình khí a!"

Thạch Thủ Nhân tỉnh táo mà nhìn xem đối phương, cảm thật chặt trường thương trong tay, thần nhiên mà đứng.

Chỉ gặp gào thét một tiếng, Đao Cầm cầm trong tay bách luyện đao, thân thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhảy lên cao hơn một trượng, ở trên cao nhìn xuống kiểu, phảng phất một con giương cánh bay lượn hung cầm, nhào về phía Thạch Thủ Nhân.

Trong tay hắn bách luyện đao lần nữa thông suốt giờ lên, mang theo một cỗ lăng lệ dị thường đáng sợ đao quang hướng phía Thạch Thủ Nhân lăng không đánh xuống.

Đao Cầm vừa lên đến chính là tuyệt chiêu, chính là đánh bại Thạch Tín một chiêu kia.

Nguy hiểm, Thạch Thủ Nhân con người co vào, đứng mũi chịu sào phía dưới, không thể không thẳng anh kỳ phong, nhìn kỹ đối phương chiêu thức, tại khí cơ dẫn dắt dưới, "Hưu" một tiếng, Thạch Thủ Nhân con mắt con mắt trợn trừng, trường thương trong tay phảng phất Độc Long xuất động, du đâm ra. Mũi thương chính giữa tại lưỡi đao trên ngọn, lần này cây kim so với cộng râu, thế mà tương xứng.

"Ân?" Đao Cầm sắc mặt hơi đổi một chút, không nghĩ tới thế mà bị chặn một chiêu này.

Hắn bỗng nhiên sử xuất mười hai phần lực đạo, trong tay bách luyện đao càng là tốc độ tăng vọt, mang theo mang theo một vòng huyễn ảnh, lần nữa đánh xuống.

"Phanh! Phanh!" Hai tiếng nổ mạnh, Thạch Thủ Nhân bị trên đao truyền đến một cỗ cự lực kè sát đất đánh lui, mặt đất vạch ra một đạo thật dài trượt ngăn.

Chỉ gặp Thạch Thủ Nhân sắc mặt một trận biến ảo, cuối cùng hồi thương quét qua, ngăn trở Đao Cầm thừa thế truy kích, bước chân dùng sức đạp mạnh, một lần nữa thăng bằng, ánh mắt gắt gao tiếp cận Đao Cầm.

"Không nghĩ tới người còn thật sự có tài nha, thế mà chặn ta lăng không ba kích liên tục, bất quá dừng ở đây!" Đao Cầm ngoài ý muốn nói.

"Vô công chi đạo không có tận cùng, người luyện võ chớ tự mãn, có biết thắng bại vô thường, chiến vô thường thắng. Há không biết ta chỉ hôm nay chính là người chỉ ngày mai?" Thạch Thủ Nhân trầm giọng nói.

"Thật sao? Bất quá đáng tiếc là, cái kia hết thảy người cũng không thấy được!" Đao Cầm nói xong tiếp tục công kích, vung đao tạt bỏ. Bách luyện đao trên không trung vẽ ra một đạo làm cho người khó mà hình dung huyền ảo tuyến đường, dường như thường thường không có gì lạ, lại như thiên biến vạn hóa.

Dưới chân hắn càng là hơi hốt bước ra hai, ba bước, chính là Súc Địa Thành Thốn kiểu vượt qua gần hai trượng cự ly xa, loại kia khoảng cách ảo giác, phối hợp hắn huyền ảo đao pháp, vô luận thân thụ người cùng đứng ngoài quan sát đám người, đồng đều cảm thấy hắn đao này diệu như Thiên Thành, có lệnh thiên địa biến sắc dọa người uy thế.

"Tốt!" Chỉ nghe Hắc Long Hội Hội Chủ quát lên một tiếng lớn.

Hắn quát lên ngâm kinh phun ra, như đất bằng lên oanh lời, nghe được người người tâm thần rung động, thanh âm bay thẳng Thạch Thủ Nhân, thế mà sử xuất Âm Ba công.

Thạch Thủ Nhân chỉ cảm thấy thân hình trì trệ, chợt nghe "Đụng! Đụng!" Vài tiếng, trường thương trong tay thế mà liền bị Đao Cầm đánh cho phản chấn qua một bên, càng là rời khỏi tay.

"Hèn hạ!"

"Vô sỉ!"

"Thế mà âm thầm tương trợ, người còn có hay không Vô Giả phong phạm?" Thạch Tận Trung cũng là giận dữ nói.

"Vô Già phong phạm? Đó là cái gì Quý? Ta hiện tại muốn chỉ là thắng lợi, Lão Tử thế nhưng là tên là Triệu Nhật Thiên, trước có Lão Tử sau có ngày! Ngày như phụ ta, ta nên bị diệt ngày, chỉ là các ngươi một cái Hắc Thủy Thôn, lại đáng là gì?" Triệu Nhật Thiên cười lạnh nói.

"Đao Cầm, thừa cơ truy kích!" Triệu Nhật Thiên tiếp theo quát lạnh nói.

Đao Cầm nghe vậy đao thế biến đổi, lật tay chính là một cái đâm thẳng, lấy thế lôi đình vạn quân đâm về Thạch Thủ Nhân ngực. Cái này căn bản cũng không phải là tay cụt đơn giản như vậy, lại là muốn lấy nó tính mệnh.

"Thủ nhân!" Thạch Tận Trung muốn rách cả mí mắt mà nhìn xem một màn này, càng là sắc mặt đại biến, thế nhưng là hán căn bản không kịp cứu trợ.

"Phụ thân!" Trong thôn chạy tới Thạch Thiết Ngưu càng là lo lắng vạn phần.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Ngăn cơn sóng dữ

"Dừng tay!"

Đúng vào lúc này, hét lớn một tiếng, phảng phất sấm sét giữa trời quang, cả kinh Hắc Long Hội không ít ngựa nhảy loạn, càng là mấy tên mã tặc kinh rơi xuống.

Đồng thời, một cổ "Huu huu huu" bén nhọn tiếng rít vang lên.

Một đạo uy lực vô cùng vô hình chỉ kinh phát sau mà đến trước, bắn về phía Đao Cầm chuôi đao, chỉ nghe "Phốc" một tiếng, chính giữa chuôi đao, Đao Cầm chỉ cảm thấy trong tay tê rần, bách luyện đao chính là rời khỏi tay, lòng bàn tay xuất hiện một cái lỗ nhỏ, máu tươi chảy ròng.

Nguyên lai cái kia cổ phần chỉ kinh xạ xuyên chuôi đao, thế mà uy lực không giảm, đánh trúng Đao Cầm bàn tay, một xuyên mà thấu!

"Cao thủ!" Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên sắc mặt khơi dậy biến đổi, bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt lấp lánh nhìn về phía vô hình chỉ kinh đánh tới phương hướng.

Đám người thuận Triệu Nhật Thiên ánh mắt nhìn, đúng vào lúc này, chợt nghe từ cửa thôn trong cửa lớn truyền đến một tiếng hét dài, trong tiếng gào một cổ vô hình nội lực rung động toàn trường.

"Hừ! Giả thần giả quỷ hạng người, phương nào đạo chích âm thầm đánh lên?" Đao Cầm cao giọng mắng.

"Đao Cầm, im ngay, cao nhân phương nào giá lâm? Còn xin hiện thân gặp mặt!" Triệu Nhật Thiên sắc mặt trở nên nặng nề.

"Hừ! Miệng thối, nên đánh!" Một cổ chuông kinh từ không trung phi tốc công hướng Đao Cầm, chính là Đại Lực Kim Cương chuông.

Đao Cầm chỉ cảm thấy một cổ uy mãnh dị thường chuông kinh hướng mình cách không đánh ra, muốn tránh né đã không kịp, chỉ nghe "Ba" một tiếng trọng hưởng, âm thanh truyền toàn trường, Đao Cầm liền bị cổ này lăng lệ chỉ cực chuông lực đánh trúng gương mặt, trong nháy mắt nửa bên mặt liền sưng phồng lên.

Liền tại lúc này, đám người thuận ánh mắt nhìn, chỉ gặp cửa thôn đại môn chỗ, một bóng người lăng không thẳng lên mấy trượng, sau đó thế mà không có lập tức rơi xuống, càng là đạo bước đồng dạng tại không trung chậm chạp hành tẩu.

"Lăng không hành tẩu!" Triệu Nhật Thiên sắc mặt lập tức trở nên khó coi, để tay lên ngực tự hỏi, mình là làm không được, không thể không mặc cảm.

Lăng không nhảy lên lúc đầu không có gì, chỉ cần nội lực thâm hậu, bằng vào một ngụm nội khí cũng có thể vọt lên hơn trượng cao, nhưng là không trung nhưng không có mượn lực chỗ, lăng không hành tẩu, có thể nói kinh thể hãi tục, không gì sánh kịp.

Lúc này, trên trận đám người, vô luận là Hắc Long Hội bang chúng vẫn là Hắc Thủy Thôn thôn dân, toàn bộ bị không trung bóng người chiều này khiếp sợ ghen hòng nhìn trần trối, vì thế, giữa sân hoàn toàn yên tĩnh.

"Cao thủ, tốc độ thật nhanh, thật là lợi hại khinh công, tốt thâm hậu nội lực!"

Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên trong lòng thất kinh, người khác phân rõ không ra cái kia âm thanh hét lớn nơi phát ra chỗ, thế nhưng là hán có

thể phân biệt ra, mà lại chỉ sợ phát ra vừa rồi khí kinh trước đó, thiếu niên kia liền đã nhảy ra, mình thể mà không có phát hiện, có thể thấy được nó công lực bất phàm.

Đạo Cầm càng là đại khí cũng không dám thở ra một ngụm, bởi vì hắn cảm giác được mình đã bị trên bầu trời đạo thân ảnh kia gắt gao khóa chặt, chỉ cần mình có chút dị động, chỉ sợ tiếp xuống chính là lời đĩnh một kích.

Đạo Cầm đi qua sự tỉnh vừa rồi, sờ lên cao sung nửa bên gương mặt, tất nhiên là mình bạch, mình chỉ sợ không tiếp nổi đối phương lăng lệ công kích, hắn liền không dám hành động thiếu suy nghĩ, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Thạch Thủ Nhân bình yên rời khỏi giữa sân.

Tiêu Dật cùng Thạch Thiết Ngưu hai người từ trong thôn vội vàng chạy đến, bận bịu vận khởi Lăng Không Hư Độ, càng là từ trần trùng trục đại môn phía trên lăng không thẳng lên hai ba trượng, cuối cùng tại thời khắc mấu chốt cứu Thạch Thủ Nhân, cũng bằng này chân nhiếp Hắc Long Hội một đám đạo chích.

"Tiêu Dật!"

"Tiêu Dật, ngươi đã đến. " Hắc Thủy Thôn một đám thôn dân từng cái đại hỉ.

"Thủ Nhân thúc, ngươi không sao chứ?" Tiêu Dật nhẹ gật đầu, quan tâm hỏi.

"Tiêu Dật, may mắn ngươi tới kịp thời, nếu không. . . Ta không sao, chỉ là Thạch Phong cùng Thạch Tín hai người cánh tay đã đứt, nếu là không thể tức thời nối xương, chỉ sợ về sau là phế đi. " Thạch Thủ Nhân hồ thẹn nói.

"Thủ Nhân thúc, không cần như thế, tài nghệ không bằng người không có gì, về sau cố gắng tu luyện chính là!" Tiêu Dật an ủi.

Tiêu Dật nhìn thấy Thạch Phong cùng Thạch Tín hai người tay cụt thâm bộ đáng, không chút nghĩ ngợi lấy ra hai bình Tục Cốt Đan, nói rằng: "Đây là Tục Cốt Đan, đối tục xương chữa thương có hiệu quả, được tính cực kỳ thần kỳ, thường nhân tay chân thân thể khớp xương như bị gãy nên trọng thương từ đó tàn tật, đắp lên thuốc này cao sau tổn thương hoàn vẫn được khôi phục, từ đó dần dần khôi phục bình thường hoạt động. "

"Thật có thần kỳ như thế?" Thạch Phong nghe xong cười to nói, chính là từ trước đến nay Tiêu Dật không thích hợp Thạch Tín cũng động dung.

"Phong thúc, ta còn có thể gạt ngươi sao, thử một lần liền biết!" Tiêu Dật cao giọng nở nụ cười.

"Tốt! Tốt! Tốt! Nhược quả đúng như đây, phong thúc liền thiếu ngươi một cái cánh tay, về sau ngươi nhưng có sai khiến, tùy thời có thể lấy tim ta. " Thạch Phong cũng cười ha hả.

"Phong thúc, không cần khách khí như thế, dù sao gia mẫu về sau nói không chừng còn muốn dựa vào thôn chăm sóc. "

Thạch Tín tiếp nhận Tiêu Dật bình thuốc, cũng không khỏi động dung, mở miệng nói: "Tạ ơn!"

"Không cần!" Tiêu Dật nhìn xem Thạch Tín tự thẹn ánh mắt, mỉm cười hướng giữa sân đi đến, đi qua thôn trưởng Thạch Tận Trung bên người thời điểm, chỉ nghe hắn nhỏ giọng nói rằng: "Tiêu Dật, ngươi cẩn thận một chút, cái kia Triệu Nhật Thiên đến nay không có xuất thủ, khó đối phó. "

"Yên tâm đi! Thôn trưởng, nơi này giao cho ta!" Tiêu Dật tự tin nói.

"Hừ, nói mạnh miệng, cũng không sợ đau đầu lưỡi, có bản lĩnh chúng ta đấu qua một trận. " Đạo Cầm nổi giận nói.

"Tín hay không, ta toàn lực một chiêu xuống dưới, ngươi liền không có ngày mai?" Tiêu Dật mỉm cười nhìn về phía trong sân Đạo Cầm nói.

"Đạo Cầm im ngay, lui ra đến!" Triệu Nhật Thiên lập tức quát.

Đạo Cầm biến sắc, không cam lòng hậm hực lui ra.

"Xem ra Hắc Long Hội cũng không hoàn toàn là không có nhân lực mặt hàng đi, tính ngươi sáng suốt. " Tiêu Dật khoe miệng giương nhẹ, cười to nói.

Triệu Nhật Thiên nhìn thấy lại là một thiếu niên lang, lần nữa lấy làm kinh hãi, dò hỏi: "Tiểu huynh đệ bản sự không tệ, thật là cao minh thủ đoạn, không biết xưng hô như thế nào?"

Tiêu Dật vừa rồi sử dụng Lăng Không Hư Độ, lại là Thập Mạch Thần Kiếm, cuối cùng càng là dùng ra Đại Lực Kim Cương chiêu, liên tiếp xuống tới mặc dù tiêu hao không ít nội lực, nhưng thắng ở lớn tiếng dọa người, bây giờ khí thế chính thịnh, Tiêu Dật liền dự định tiếp tục thừa cơ truy kích, trước về mặt khí thế triệt để áp đảo đối phương lại nói.

Chỉ nghe Tiêu Dật tiếp tục cho đối phương gia tăng áp lực tâm lý nói: "Tại hạ Tiêu Dật, gia phụ Tiêu Thanh Sơn, không biết Hội Chủ có gì chỉ giáo?"

"Cái gì, ngươi là Tiêu Thanh Sơn nhi tử? Rất tốt, quả thật là hổ phụ không khuyển tử, niên kỷ khinh khinh liền lợi hại như thế, ngươi Phụ thân đâu?"

Triệu Nhật Thiên khoe miệng gật một cái, trong lòng không khỏi một sợ, Tiêu Thanh Sơn nhi tử đều lợi hại như vậy, bản thân hắn bản lĩnh chỉ sợ càng thêm khó có thể đối phó, mà lại nếu là không có Tiêu Thanh Sơn điều giáo, chỉ sợ tiểu tử này chưa chắc có lợi hại như thế.

Lần này xem ra, mặc kệ Tiêu Thanh Sơn có ở đó hay không thôn đều không trọng yếu, trước mặt tiểu tử này cũng không phải một người hiền lành, Triệu Nhật Thiên nghĩ tới đây, càng là trong lòng không hiểu phiền não.

"Nếu người ngay cả ta đều đánh không lại, cũng không cần đi tìm gia phụ, đây chẳng qua là tự rước lấy nhục." Tiêu Dật bá khí mườì phần địa đạo.

Triệu Nhật Thiên ánh mắt lấp lóe, âm thầm trầm tư, tiểu tử này vừa dám nói như vậy, chỉ sợ là tự kiếm chế thực lực cường hãn, nếu như mình bức bách quá lợi hại, đối phản nếu là có cái gì âm chiêu, mình không cần thận chính là lật thuyền trong mương.

Mà lại, lần này cái này Hắc Thủy Thôn cũng không ít hảo thủ, lần này nếu là động thủ, chỉ sợ mình cái này một đám huynh đệ cũng muốn hao tổn không ít, được không bù mất.

Không bằng mình trước cùng tiểu tử kia tỷ thí một phen, lại kiến cơ hành sự, Triệu Nhật Thiên vừa nghĩ đến đây, liền có ý cười ha hả, ánh mắt ngưng trọng nói.

"Quả thật là từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, nhìn thấy tiểu huynh đệ người thân thủ bức này, ta cũng ngứa tay hết sức a. Không bằng, chúng ta luận bàn một phen như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Chiến Triệu Nhật Thiên

"Luận bàn?"

Tất cả mọi người lập tức không hẹn mà cùng nhìn về phía Tiêu Dật, các loại đợi phản ứng của hắn.

"Như thế cũng tốt, nghe nói Hội Chủ Vô Lực hơn người, ta cũng đang có ý này!" Tiêu Dật cười to nói.

"Tiêu Dật, cẩn thận!" Thạch Thủ Nhân ở một bên hạ giọng nói.

"Ha ha, thống khoái, chỉ bằng tiểu huynh đệ người cái này can đảm, ta Triệu mỗ người bội phục ba phần, đao kiếm không có mất, không bằng người ta điếm đến là dùng như thế nào?" Triệu Nhật Thiên biết lần này khả năng không công mà lui, dứt khoát tìm cho mình một cái rất tốt bậc thang, lớn tiếng nói.

Tiêu Dật minh bạch, trừ phi mình có thể đem tất cả mọi người giết, nếu không lần này còn thật chỉ có thể là luận bàn một phen, mà lại tốt nhất còn muốn tin phục đối phương, để tránh nỗi lo về sau, cho nên không có phản bác.

"Tránh hết ra!"

Triệu Nhật Thiên sau khi nói xong thả người nhảy lên, từ lập tức nhảy đến giữa sân đất trống chỗ, chung quanh người lần nữa hướng (về) sau dòi mấy trượng, ở giữa đất trống rõ ràng lại lớn hơn một vòng.

Đất trống Trung Ương, hai người trận địa sẵn sàng đón quân địch, ánh mắt nhìn chăm chú, cẩn thận nơi giằng co.

Bên ngoài sân thôn dân cũng dần dần lo lắng, không khỏi khẩn trương nhìn xem trong sân hai người.

Hắc Long Hội một đám bang chúng cũng mở to hai mắt nhìn, chuẩn bị nhìn xem cái này khó được một trận long tranh hổ đấu.

"Tiểu huynh đệ, mời!" Triệu Nhật Thiên vừa chấp tay!

"Hội Chủ, mời!" Tiêu Dật cũng chấp tay nói!

"Cẩn thận!" Triệu Nhật Thiên dưới chân một điểm, cả người giống như mũi tên liền cấp tốc phóng tới Tiêu Dật, trường kiếm trong tay trời cao vạch tới, bạch mang một phiến, nhìn rất đẹp.

Tiêu Dật trông thấy đối phương vừa ra tay chính là kiếm khí khinh người, cũng không dám khinh thường, lông mày nhíu lại, ngón trỏ tay phải nhẹ giờ lên, nội lực nhanh chóng vận chuyển, "Suru! Suru! Suru!" Nơi mấy đạo chỉ kinh không chút nào yếu thế nơi nghênh đón tiếp lấy.

"Bành! Bành! Bành! ! !"

Mười mấy nói uy lực vô tận chỉ kinh cùng kiếm khí ở giữa không trung gặp nhau, kịch liệt tiếng nổ mạnh đột nhiên vang lên, chung quanh khí lưu bị vỡ nát hầu như không còn, dư âm nổ mạnh tạo thành như mưa rơi cỡ nhỏ khí kinh, lít nha lít nhít hướng bốn phía vọt tới.

"Đông! Đông! Đông!"

Những này cỡ nhỏ khí kinh hơn phân nửa đều xuất tại trên mặt đất, kiên cố mặt đất lập tức vang lên vỡ tan âm thanh, tạo thành cái này đến cái khác sâu không thấy đáy lỗ nhỏ.

Bắn về phía bốn phía khí kinh thì bị đám người tránh thoát hoặc là ngăn trở, cũng may dư uy không lớn, bất quá mặc dù không có làm bị thương người, nhưng cũng đưa tới một phen bạo động. Đặc biệt là Hắc Long Hội bang chúng, một đám ngửa bị cả kinh tê mình không chỉ. . .

Tiêu Dật Công Pháp chỉ kinh công kích nhanh chóng vô cùng, tiện tay lại là "Suru suru suru! ! !" vài tiếng nhẹ vang lên, lại là mấy đạo Thập Mạch Thần Kiếm kiếm khí bắn về phía đối phương.

Triệu Nhật Thiên thấy thế, chính là tiện tay trường kiếm nhất chuyển, "Đỉnh! Đỉnh! Đỉnh!" Cái kia mấy đạo vô hình chỉ kinh tại rất nhiều người ánh mắt kinh ngạc bên trong, toàn bộ bị thân kiếm ngăn trở, bất quá bởi vì chỉ kinh uy lực vô cùng, Triệu Nhật Thiên trong tay phong mang tất lộ trường kiếm quang mang cũng ảm đạm đi khá nhiều.

"Tiểu huynh đệ thật là lợi hại chỉ kinh!" Triệu Nhật Thiên nghiêm túc khen, sắc mặt trở nên nặng nề, vừa rồi chớ nhìn hấn dễ như trở bàn tay liền chặn cái kia mấy đạo vô hình chỉ kinh, cái kia kỳ thật đã là hấn đã dùng hết toàn lực kết quả.

Một phen chiến đấu xuống tới, Triệu Nhật Thiên trong nháy mắt biết mình vẫn là xem thường đối phương, trong lòng càng là xiết chặt.

"Hội Chủ thật là cấp tốc kiếm pháp, tốt thâm hậu nội lực!" Tiêu Dật cũng chân thành nói rằng, vừa rồi nếu không phải Triệu Nhật Thiên lấy tự thân nội lực bảo vệ thân kiếm, chỉ sợ trường kiếm kia nói không chừng liền biết xuất hiện mấy cái lỗ thủng.

Bất quá Tiêu Dật cũng dần dần ngưng trọng lên, cái này mấy lần lại tiêu hao không ít nội lực. Nhãn châu xoay động, bèn bụ nói rằng: "Hội Chủ, nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, chỉ sợ thời gian ngắn chúng ta không cách nào quyết định thắng bại, ta là không quan trọng, bất quá Hội Chủ tại chúng ta Hắc Thủy Thôn tiêu hao không ít thời gian, chỉ sợ. . . Không bằng người ta toàn lực đối chưởng một phen như thế nào?"

"A, khó được tiểu huynh đệ lại vì ta Hắc Long Hội suy nghĩ, vừa tiểu huynh đệ có phách lực như thế, ta Triệu Nhật Thiên há có không phụng bồi lý lẽ, lúc đầu ta ý vào vũ khí liền chiếm tiểu huynh đệ không ít tiện nghi, đã như vậy cũng tốt!"

Triệu Nhật Thiên không rảnh đi lý biết Tiêu Dật nói bóng gió, mà lại Tiêu Dật nói tới đúng với lòng hấn mong muốn, dù sao Tiêu Dật khinh công, vừa rồi hấn nhưng là rõ như ban ngày, nếu thật là một mực triển đấu, chỉ sợ hai người đánh tới trời tối cũng không có kết quả.

Mà loại này thực sự bằng vào nội lực cùng cường đại chiêu thức đối oanh, lại là may may không giả được, Triệu Nhật Thiên mặc dù không biết Tiêu Dật hư thực, nhưng là hấn tự nhận là Tiêu Dật niên cấp khinh khinh, nội lực lại thể nào thâm hậu cũng không có hấn nhiều năm khổ tu đến kịch liệt.

Muốn biết hấn nhưng là cách cái kia Hậu Thiên tăng chín cảnh giới cũng chỉ kém một tia mà thôi, nếu là hấn biết Tiêu Dật lúc này cảnh giới còn ở phía trên hấn, chỉ sợ liền không biết dễ dàng như thế đáp ứng.

Chỉ gặp Triệu Nhật Thiên thăm vịn mấy ngón chân khí, cười trên một bước, cẳng tay rung lên kèn kẹt, đánh cho một tiếng, một quyền đánh vào Tiêu Dật ngực.

Quyền diện cùng Tiêu Dật ngực va nhau, Triệu Nhật Thiên chợt cảm thấy Tiêu Dật trên thân tựa hồ có một cỗ cực mạnh dính lực cùng hấp lực, trong lúc nhất thời vậy mà co lại không trở lại, hấn dưới sự kinh hãi, càng cảm thấy mình nội lực từ trên bàn tay trực tiếp truyền vào đối phương thể nội, hai kinh phía dưới càng là cảm thấy tự thân nội lực như là đá chìm đáy biển, không có lật lên một phiến bọt nước.

Nguyên lai Tiêu Dật sớm đã chuẩn bị đã lâu, đợi đến đối phương lực quyền đánh tới, vận khí nội lực bảo vệ tự thân về sau, chính là vận chuyển hết tốc lực lên Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, thôn tính lên đối phương nội lực. Kể từ đó, này lên kia xuống, Triệu Nhật Thiên lợi hại hơn nữa lại có thể thế nào?

Lúc này, Triệu Nhật Thiên ngăn ngại phía dưới, rút tay lại, lại phát quyền đã đi. Lần này đánh trúng chính là Tiêu Dật bụng dưới, hấn chỉ cảm thấy hấp dẫn lực đạo mạnh hơn, mình nội lực như là nước chảy hướng chảy đối phương thể nội, hấn lần nữa kinh sợ thối lui một bước, lúc này mới đứng vững, vận khí số chuyển, trọng lại tiến lên, rất quyền mãnh kích.

Triệu Nhật Thiên ra quyền như gió, phanh phanh liên tiếp hai quyền. Quyền này rõ ràng đều đánh vào Tiêu Dật trên thân, nhưng Tiêu Dật thể mà cười hi hi thụ xuống tới, dường như không đi đến đâu, hai chiêu vỡ bìa nứt đá nặng tay, tại hấn liền như đá ném vào biển rộng, không có chút rung động nào.

Bên ngoài sân Hắc Long Hội đám người, gặp Hội Chủ xuất liên tục hai quyền, toàn thành ủng hộ sức lực, đều chấn kinh. Mà Hắc Thủy Thôn đám người mặc dù thấy không phải rất rõ ràng, nhưng là biết lúc này Tiêu Dật giống như chiếm thượng phong, đều hân hoan nhảy cẫng.

Đãi hấn quyền thứ ba đánh ra lúc, Tiêu Dật song chưởng hợp lại, chính là Như Lai Thần Chưởng thức mở đầu "Lễ kính Như Lai", thần sắc trên mặt bình thản như nước, nhưng là chỉ nghe xuy xuy tiếng xé gió, đủ thấy một chiêu này bên trong ẩn chứa cực sâu nội lực.

Lần này Tiêu Dật đang hấp thu xong chưởng lực của đối phương về sau càng là sử xuất toàn lực, thật nơi cùng đối phương liều mạng một cái.

Nhưng gặp Triệu Nhật Thiên trên mặt lúc đỏ lúc trắng, cũng bởi vì Tiêu Dật kinh lực lãng lệ phi phạm, bị nội thương không nhẹ, hấn vốn định bằng vào

toàn lực của mình, nhất cử cầm xuống Tiêu Dật, ai ngờ đối phương Công Pháp cổ quái như vậy, mình toàn lực ứng phó sử xuất, nào biết nắm đầm vừa lấy địch thân, kinh lực liền lập tiêu tán thành vô hình, dùng cái gì lại biết như thế nào, coi là thật sở không được nửa điểm đầu não, quái dị vô cùng.

Liều mạng một cái về sau, Tiêu Dật cảm nhận được đối phương quyền pháp ra quyền thời thanh thế lừng lẫy, một quyền bên trong có bảy cổ khác biệt kinh lực, hoặc cương mãnh, hoặc âm nhu, hoặc trong cương có nhu, hoặc nhu bên trong có cương, hoặc hoành xuất, hoặc đưa thẳng, hoặc bên trong co lại, nếu là ngăn cản không nổi cái này cuộn cuộn mà đến kinh lực, liền biết thâm thụ nội thương.

Tiêu Dật lúc này sắc mặt cũng biến thành quái dị, cái này. . . Thứ này lại có thể là cùng Thất Thương quyền có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, cũng may hắn có Thôn Thiên Phệ Địa Quyết chuyên môn hấp thu các loại nội lực, vừa lúc khắc chế Triệu Nhật Thiên quyền pháp, nếu bị đánh trúng một quyền, còn thật là không dễ chịu. . .

Chỉ bất quá, Tiêu Dật lúc này trong lòng phi thường không bình tĩnh, "Thất Thương quyền", đây là muốn gây sự tình a, "Bát Cực Quyền" đã để Tiêu Dật nghẹn nội thương, cái này lại tới một cái "Thất Thương quyền", Tiêu Dật lúc này đã không biết phải làm về mặt gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 175: Âm dương ngũ hành

Tiêu Dật vừa rồi sử dụng Như Lai Thần Chương tới đối bình một lúc sau, mình bạch cái kia quyền phổ tu luyện tệ nạn, nếu là nội công tu vi nếu như không đến, cái kia liền luyện chỉ có hại vô ích, hắn là đã thương người trước tổn thương mình.

Tiêu Dật nhân châu xoay động, nghĩ đến tin phục đối phương tuyệt hảo phương pháp, cười nhạt một tiếng nói rằng: "Hội Chủ quyền pháp quả thật là thần diệu tinh ảo tuyệt kỹ, lực quyền trong cương có nhu, nhu bên trong có cương, bảy kiểu quyền kinh không giống nhau, phun ra nuốt vào lấp lóe, biến ảo đủ kiểu, có thể nói là uy lực kinh người, không biết Hội Chủ sở học chính là loại nào quyền pháp vô học?"

Triệu Nhật Thiên sắc mặt khơi dậy biến đổi: "Ngươi. . . Ngươi làm sao biết ta cái này Âm Dương Ngũ Hành Quyền đặc điểm?"

Tiêu Dật bận bịu trả lời: "Ta ngay cả thụ Hội Chủ mấy chương, há có thể ngay cả Hội Chủ quyền pháp này điểm ấy tác dụng đều không biết?"

Tiêu Dật không đợi hắn trả lời, tiếp tục nói rằng: "Không chỉ có như thế, ta còn biết Hội Chủ cái kia quyền tổng quyết bao quát "Tồn Tâm Quyết", "Thương Phệ Quyết", "Tồi Can Trảng Quyết", "Tàng Ly Quyết", "Tĩnh Thất Quyết", "Ý Hoảng Hốt Quyết", "Thất Thương Tổng Quyết" đối không đối?"

"Tiểu tử, ta được đến bản này Địa Cấp bên trong các loại quyền pháp bí tịch Âm Dương Ngũ Hành Quyền sự tình không có nhiều người biết, ngươi lại là như thế nào biết được trong đó khẩu quyết?" Triệu Nhật Thiên lúc này như là gặp ma.

"Ngươi lại nghe ta nói đến, ngươi quyền kia phổ bên trong, trong đó bảy thức quyền pháp, tổn hại tâm, liệt phế, đứt gan ruột, giấu cách, tinh mất, ý hoảng hốt, phách bay lên một thức so sánh một thức hung hiểm, đã thương địch thủ lực mạnh, tổn thương mình cũng trọng, giống như ứng tác dụng lực cùng phản tác dụng lực đạo lý, mỗi luyện một lần, nội tạng liền thụ một lần tổn thương, một luyện bảy tổn thương, kì thực là "Trước tổn thương mình, sau đã thương địch thủ". Ta nói là có đúng hay không?" Tiêu Dật tính trước kỹ càng mà hỏi thăm.

Triệu Nhật Thiên lập tức á khẩu không trả lời được, không nói gì phản bác.

"Nếu là nội lực không đủ hùng hậu dồi dào, không được luyện, nếu không phá vỡ lá gan tổn hại phổi, làm cho người cuồng tính đại phát, không thể tự chế. Có thơ làm chứng 'Khí ngũ hành điều âm dương, tổn hại đau lòng phổi phá vỡ gan ruột, giấu cách tinh thất ý hoảng hốt, tam tiêu đủ nghịch này hồn phách bay lên.' tin tưởng Hội Chủ vì mạnh luyện cái kia quyền, gần nhất cũng không chịu nổi a?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

Triệu Nhật Thiên bị Tiêu Dật kiểu nói này, lập tức giật mình không thôi, hắn không nghĩ tới lai lịch của mình bị người ta rõ như lòng bàn tay, nhưng là của người khác nội tình, chính hắn lại hoàn toàn không biết gì cả, thế thì còn đánh như thế nào?

Bởi vì cái gọi là trong thân thể có Âm Dương hai khí, kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành, tâm thuộc hỏa, phổi thuộc tính kim, thận thuộc thủy, tỷ thuộc thổ, lá gan thuộc mộc, một luyện bảy tổn thương, bảy người đều là tổn thương, khí ngũ hành điều âm dương, tổn hại đau lòng phổi phá vỡ gan ruột, giấu cách tinh thất ý hoảng hốt, tam tiêu đủ nghịch này phách bay lên.

Cái này Âm Dương Ngũ Hành Quyền quyền công mỗi nhiều hơn sâu một tầng, tự thân nội tạng liền thụ nhiều một tầng tổn hại, cái gọi là bảy tổn thương kì thực là trước tổn thương mình lại đã thương địch thủ.

Chỉ nghe Tiêu Dật tiếp tục nói rằng: "Nếu là nội lực thâm hậu hạng người, đến Hậu Thiên mười tầng tinh khí thần Viên Mãn chi cảnh về sau, cái kia quyền pháp chẳng những vô hại, ngược lại có thể cường tráng tu luyện chỉ ngũ tạng lục phủ người, thật sự là đột phá cảnh giới Tiên Thiên một cánh tay đắc lực.

Chỉ tiếc Hội Chủ cảnh giới không đủ, mệnh luyện cái kia quyền, phản phệ tự thân, bất quá may mắn Hội Chủ luyện đường này quyền pháp thời gian còn không tính quá lâu, còn có thuốc chữa. "

"Người ngay cả cái này đều biết?" Triệu Nhật Thiên nghe hẳn mấy câu nói đó, nghiêm nghị giật mình, cái này đích đích xác xác là Âm Dương Ngũ Hành Quyền quyền phổ tổng cương.

Quyền phổ bên trong ân cần khuyên bảo, cái kia quyền pháp mặc dù là đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới tốt nhất phụ trợ Công Pháp, nhưng là nếu không phải tu luyện người cảnh giới đến Hậu Thiên mười tầng, nội công luyện đến khí đi chur huyết, thu phát tự nhiên cảnh giới, tuyệt đối không thể luyện cái này quyền thuật.

Đáng tiếc là Triệu Nhật Thiên một luyện phía dưới, chỉ cảm thấy quyền bên trong uy lực vô tận, đã trải qua hãm chìm, liền khó có thể tự kiểm chế, sớm đem quyền phổ tổng cương bên trong cảnh cáo quên sạch sành sanh.

Tiêu Dật tiếp tục nói rằng: "Hội Chủ mời thử theo đầu vai vận môn huyết, phải chăng có rất nhỏ nỗi khổ riêng? Vận môn huyết thuộc phổi, cái kia là phổi mạch đả thương. Người cánh tay thanh linh huyết phải chăng lúc nào cũng ngứa ngáy không chịu nổi? Thanh linh huyết thuộc tâm, cái kia là tâm mạch đả thương. Chân người bên trên năm dặm huyết phải chăng mỗi khi gặp mưa dầm, liền là đau nhức, năm dặm huyết thuộc lá gan, cái kia là lá gan mạch đả thương. "

"Hội Chủ người càng luyện tiếp, những này triệu chứng liền càng lợi hại, luyện thêm phải tính năm, không khỏi toàn thân tê liệt. Nếu là Hội Chủ có thể thế như chẻ tre nơi đột phá đến Hậu Thiên mười tầng cảnh giới, cái này cũng không sao, nhưng chỉ sợ Hội Chủ cảnh giới đã rất khó lần nữa đột phá a?"

Triệu Nhật Thiên ngưng thần nghe hẳn nói chuyện, trên trán mồ hôi giọt giọt rí ra. Đối phương thế mà mình bạch mình tổn thương kinh mạch sau triệu chứng, nói ra vậy mà không kém chút nào.

Hắn mấy năm này trên thân thật có những này mao bệnh, chỉ là bệnh trạng không phải trọng, tăng thêm từ giao nội lực áp chế, đáy lòng mặc dù có chút sợ hãi, nhưng cũng xem thường, lúc này nghe được Tiêu Dật từng cái vạch, trên mặt không khỏi biến sắc, nhớ tới đoạn thời gian trước mình không hiểu cuồng tính đại phát, phá quan mà xuất, càng là không thể tự chế, còn đã thương trong bang không ít huynh đệ.

Triệu Nhật Thiên giờ mới hiểu được, theo mình lực quyền càng lớn, cái này làm hại càng liệt, mà lại càng thêm hại người không lợi mình, qua thật lâu, lúc này mới lo lắng thụ sợ nơi nói rằng: "Người. . . Người lại là như thế nào biết đến như thế rõ ràng?"

"Ta đương nhiên biết, nếu không phải không có cụ thể đường lối vận công, loại này Công Pháp đối ta mà nói bất quá là hạ bút thành văn, nhưng là, loại này võ công tốt nhất vẫn là tại Hậu Thiên mười tầng cảnh giới tu luyện là tương đối thích hợp, nếu không không chỉ có không thể cường hóa ngũ tạng lục phủ, ngược lại biết đối tự thân có chỗ tổn thương. " Tiêu Dật cười thần bí, nói đùa, mình kiếp trước thế nhưng là đối cái này quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa.

"Cái kia không biết thiếu hiệp nhưng có đường giải quyết?" Triệu Nhật Thiên mang theo năm phần sốt ruột, năm phần mong đợi nhìn xem Tiêu Dật.

Tiêu Dật nghe thấy đối phương đôi giọng, liền biết hôm nay vấn đề này cuối cùng thành công một nửa.

Hắc Thủy Thôn đám người lúc này cũng cao hứng lên, lúc này chính là đồ dẫn cũng mình bạch Hắc Long Hội Hội Chủ tại có việc cầu người, như thế như vậy, đoàn người căng cứng thần kinh cuối cùng là thở dài một hơi.

"Biện pháp đương nhiên là có, bất quá hôm nay Hội Chủ người Hắc Long Hội vây thôn sự tình, có phải hay không cái kia cho ta một cái thuyết pháp trước?" Tiêu Dật giờ phút này Lã Vọng buông cần, cũng không khỏi nhắc lên điều kiện.

"Quả thật có biện pháp giải quyết?"

"Coi là thật!"

"Xác định?"

"Thiên chân vạn xác!"

"Tốt nếu là thiếu hiệp có thể cho ta Triệu Nhật Thiên một bộ mặt, giúp ta giải quyết tự thân tai họa ngầm, từ hôm nay về sau, chỉ cần thiếu hiệp tại Hắc Thủy Thôn một ngày, ta Hắc Long Hội liền không còn thu lấy lệ tiền, như thế nào?" Triệu Nhật Thiên giờ phút này lòng nóng như lửa đốt đại đạo.

"Lại thêm một đầu, để các người Tả Hộ Pháp bị đả thương đám người chịu nhận lỗi!" Tiêu Dật con mắt vừa nháy, ngắm Đao Cầm một chút, nói rằng.

"Có thể!" Triệu Nhật Thiên không cần nghĩ ngợi trả lời.

"Hội Chủ?" Đao Cầm không cam lòng nói rằng.

"Dựa theo Tiêu thiếu hiệp nói đi làm, nếu không ta định nghiêm trị không tha!" Triệu Nhật Thiên giờ phút này vì tự thân thương thế, đầu thêm nhiều như vậy, nghiêm nghị a nói.

Đao Cầm tại Triệu Nhật Thiên bức bách phía dưới, bất đắc dĩ đi hướng Thạch Phong các loại người phía trước, lần lượt nói lên xin lỗi đến.

"Tiêu thiếu hiệp, đối thành ý của ta có hài lòng hay không?" Triệu Nhật Thiên mong đợi hỏi.

"Tốt vừa Hội Chủ như thế hào sảng, ta cũng không phải dây dưa dài dòng tính cách, nếu là Hội Chủ tin tưởng ta, liền không chế tốt tự thân nội lực, không nên phản kháng ta. "

Tiêu Dật nói xong, xòe bàn tay ra, đặt tại Triệu Nhật Thiên trên thân, chỉ gặp Triệu Nhật Thiên thân thể run lên, bản năng liền muốn muốn phản kích, nhưng là nghĩ đến Tiêu Dật lời nói, đành phải không thể không khống chế mình nội lực. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Tin phục đám người

Lúc này, Triệu Nhật Thiên lòng tràn đầy kỳ vọng Tiêu Dật có thể giải quyết hấn mạnh luyện Âm Dương Ngũ Hành Quyền ám thương.

Đột nhiên, hấn chỉ cảm thấy Tiêu Dật trên bàn tay tựa hồ có một cỗ cực mạnh lực hấp dẫn truyền đến, so với vừa rồi đối chiến thời điểm lực đạo càng là không thể so sánh nổi, trong lúc nhất thời, Triệu Nhật Thiên nhưng gặp tự thân nội lực nhanh chóng giảm bớt lại, quá sợ hãi, liền muốn muốn phản kích.

Tiêu Dật biết hăng quá hoá dở, mặc dù hấp thụ đối phương đại lượng nội lực cũng là để phòng đối phương đến lúc đó khả năng biết lật lọng, không thể không phòng, nhưng là không thể quá mức, chừng lực lập tức khoan thai biến đổi, đối hút vì thả.

Triệu Nhật Thiên biến sắc, đang chờ nổi giận phản kích, khoi dậy lại cảm thấy đến một cỗ nhu hòa nội lực từ bàn tay của đối phương ở giữa trực tiếp truyền vào mình đan điền, hấn Công Pháp vận chuyển thời điểm, ngực bụng ở giữa chỉ cảm thấy so với nguyên lai có không nói ra được dễ chịu.

Triệu Nhật Thiên lúc này dần nhẹ một hơi, vừa trầm tĩnh lại, lại cảm thấy đến mấy cỗ chỉ kinh chậm chạp hướng mình phóng tới, đột nhiên trong tai nghe được Tiêu Dật thanh âm: "Không nên động!"

Chỉ gặp Tiêu Dật vận công phía sau lấy ngón trỏ tay phải điểm huyệt, xuất chỉ nhìn như chậm chạp tiêu sái phiêu dật, nhưng trên thực tế, ở đây bên ngoài đám người nhân lực, thể nhưng là nhanh như thiểm điện, nhưng lấy chỉ chỗ, nhắm ngay Triệu Nhật Thiên tâm can tỳ phổi thận năm nơi đại huyệt, không kém mấy may.

Nguyên lai Tiêu Dật là tại lấy Nhất Dương Thần Chỉ vì đó chữa thương.

Thiếu Khanh, Tiêu Dật một phen hành động về sau, sắc mặt hơi có vẻ trở nên trắng bệch, cuối cùng Tiêu Dật đối Triệu Nhật Thiên mỉm cười nói: "Hội Chủ hiện tại cảm thấy thế nào?"

Triệu Nhật Thiên sững sờ, khom người chấp tay, rất cung kính nói: "Đa tạ Tiêu thiếu hiệp lấy nội lực vì ta Triệu Nhật Thiên chữa thương, thiếu hiệp Thần Công kinh người cổ không cần phải nói, mà lần này hết lòng tuân thủ nhận như vậy bất kể hiềm khích lúc trước đại nhân đại nghĩa, tại hạ càng là vô cùng cảm kích. Hôm nay, đối với Tiêu thiếu hiệp đại ân đại đức, ta Triệu Nhật Thiên xem như phục, tâm phục khẩu phục!"

Hấn lời vừa nói ra, mọi người không khỏi rất là kinh ngạc, chẳng lẽ Hắc Long Hội huy động nhân lực mà chuẩn bị tiến công Hắc Thủy Thôn, cái này qua loa kết thúc?

Người bên ngoài tất nhiên là không biết Tiêu Dật vừa rồi đã sử dụng Nhất Dương Thần Chỉ, chỉ kinh xuyên thấu qua Triệu Nhật Thiên năm nơi đại huyệt, tiến vào trong cơ thể hấn, thời khắc mặc dù ngắn, một cái chớp mắt liền qua, nhưng này năm đạo chỉ kinh chân khí hùng hậu mạnh mẽ, vừa vận ổn định Triệu Nhật Thiên thương thế, để nó hướng thụ không cạn.

Triệu Nhật Thiên lúc này một vận nội lực, chợt cảm thấy thông thuận rất nhiều, lập tức hiểu mình ám thương đã bị ổn định.

"Hội Chủ giờ phút này ngũ đại huyệt đạo đã ổn định, nhưng là kỳ kinh bát mạch còn có không ít ám thương, tốt nhất lập tức vận khí điều tức, mạnh như vậy luyện Âm Dương Ngũ Hành Quyền thời chỗ tích xuống ám thương, có thể tại cái này trong vòng mấy năm từng bước chữa trị. Mà Hội Chủ tại mấy năm này tốt nhất tận lực thiếu sử dụng cái kia quyền đối địch. "

Triệu Nhật Thiên mình biết tự thân mao bệnh, chấp tay nói: "Đa tạ, đa tạ!"

Hấn sau khi nói xong lúc này lui ở một bên, tọa hạ vận công, hấn mặc dù biết rõ cử động lần này rất là bất nhã, có phần mất thường thức, nhưng có quan hệ mình sinh tử an nguy, khác cũng bất chấp.

Ước chừng một thời gian uống cạn chung trà về sau, Triệu Nhật Thiên điều tức hoàn tất, lập tức cảm giác trước đó lòng buồn bức ức sặc chỉ khí hoàn

toàn không có, vội vàng đứng dậy nói: "Đa tạ Tiêu thiếu hiệp viện thủ chi ân, hôm nay việc này như vậy coi như thôi, về sau Hắc Thủy Thôn lệ tiền liền miễn đi. Về phần ngoài thôn âm thầm mơ ước một đám đạo chích, ta cái này để cho người ta thay Tiêu thiếu hiệp đuổi. "

Lúc này chỉ nghe Triệu Nhật Thiên có qua có lại hướng bốn phía cao giọng nói rằng: "Các vị huynh đệ cùng âm thầm cất giấu các bằng hữu, hi vọng mọi người có thể cho ta Triệu Nhật Thiên một bộ mặt, sau này đừng lại đến quấy rối Hắc Thủy Thôn, nếu là không phục, cứ tới tìm ta Triệu Nhật Thiên, nếu không, nếu là Tiêu thiếu hiệp không gây phiền phức cho các người, ta Triệu Nhật Thiên cũng biết cái thứ nhất tìm các người, cái này quyết không là nói chuyện giật gân!"

Lúc này, chỉ nghe hắn tiếp tục nói rằng: "Tiêu thiếu hiệp nếu có nhân hạ công phu đi ta Hắc Long Hội, ta định biết rượu ngon thịt ngon chiêu đãi, hôm nay sắc trời dần dần muộn, ta liền không ở lâu thêm, các huynh đệ, đi!"

Triệu Nhật Thiên nói xong nhảy lên lên ngựa, liền đánh ngựa quay người, mang theo Hắc Long Hội bang chúng gào thét rời đi, cấp tốc biến mất tại phạm vi tầm mắt bên trong.

Tại Hắc Thủy Thôn cách đó không xa trên đường, Đào Cầm phóng ngựa đuổi tới Triệu Nhật Thiên sau lưng nói: "Hội Chủ, chúng ta thật cứ tính như vậy?"

"Hừ! Bây giờ tài nghệ không bằng người, đối phương đối lai lịch của ta phảng phất rõ như lòng bàn tay, mà ta đối thủ đoạn của bọn hắn còn không hiểu nhiều lắm, người nhìn cái kia Tiêu gia tiểu tử lúc này mới bao lớn liền lợi hại như vậy, có thể dạy dỗ lợi hại như thế người, người nói cha hắn Tiêu Thanh Sơn biết kém sao? Thật muốn đánh, chúng ta phần thắng không lớn, huống chi Tiêu Thanh Sơn còn không có xuất thủ. . ."

Nói đến đây, hắn thở dài một hơi, không cam lòng tiếp tục nói: "Còn có, người cho rằng tiểu tử kia thật hảo tâm trị liệu cho ta sao? Hắn mặc dù dùng chân khí ổn định ta ngũ tạng lục phủ thương thế, nhưng là ai biết hắn có hay không làm tay chân, lưu lại cái gì ám thủ, vạn nhất ta vừa động thủ, liền bị hắn khống chế được làm sao bây giờ? Loại chuyện này không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. "

Triệu Nhật Thiên nhìn một chút đám người, tiếp tục nói rằng: "Mà các người không phải là đối thủ của hắn, dạng này, cho dù tại nhiều người cũng là có đi không về, chỉ cần giết không được cái kia tiểu gia hỏa, hy sinh của chúng ta liền không có bất kỳ cái gì ý nghĩa. Mà lại gần nhất Hắc Long Vương thành xung quanh cũng không bình tĩnh, Triệu Quốc gần nhất khả năng biết có đại sự phát sinh, bây giờ nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, chúng ta đành phải tiến hành chiến lược tính rút lui. "

"Cũng thế, mười mấy năm trước Tiêu Thanh Sơn liền lợi hại như vậy, bây giờ đã nhiều năm như vậy, không nói những cái khác, liền ngay cả con của hắn đều trở nên khó có thể đối phó, chỉ sợ đối đầu Tiêu Thanh Sơn, chúng ta càng thêm khó có phần thắng. "

Đào Cầm nói xong cũng cúi đầu xuống, hắn vừa nghĩ tới Tiêu Dật cái kia Vô Hình Kiếm Khí, chính là ràng mình một cái, thật muốn chém giết, đến lúc đó mình chỉ sợ sinh không khỏi mình, tiếc rằng thờ dài.

"Tốt đừng suy nghĩ, đi thôi, hôm nay có thể bảo toàn chúng ta thực lực bản thân cũng tốt, nếu không Nam Hoang chi địa chỉ sợ là lại không chúng ta nơi sống yên ổn, kết quả cuối cùng không cần nói cũng biết. Trước mắt việc cấp bách là cản trở về luyện hóa cái kia mấy cổ lưu tại ta chân khí trong cơ thể, đừng vừa chữa khỏi một cái nhỏ hoạn lại dẫn tới một cái họa lớn, vậy liền không duyên cớ làm trò cười cho người khác. "

Triệu Nhật Thiên mặc dù không có nói ra, nhưng là đám người cũng đều minh bạch hắn ý tứ.

Hắc Thủy Thôn lúc này một phiên vui mừng, đêm đó, đám người càng là dừng lại cuồng hoan, những năm gần đây, hàng năm đều muốn cho Hắc Long Hội giao nạp không ít lệ tiền, thôn mặc dù không đến mức thương cán động cốt, nhưng là nhiều ít cũng sẽ có điểm quần bách, hôm nay Hắc Long Hội khí thế hưng lung, mọi người không một không lo lắng.

Hắc Long Hội kẻ đến thì không thiện kẻ thiện thì không đến, đến lúc đó biết có cái gì hậu quả nghiêm trọng, nhìn xem Thạch Phong các loại người kết quả là minh bạch, nếu không phải Tiêu Dật tức thời chạy đến, chỉ sợ Thạch Thủ Nhân cũng biết đầu một nơi thân một nẻo, loại kia kết quả tất cả mọi người không dám suy nghĩ, không biết mới là nhất khiến người sợ hãi.

Nhưng là, bây giờ, tốt, bởi vì Tiêu Dật, về sau đều không cần lại giao nạp lệ tiền, dạng này thôn lại tiết kiệm một bút to lớn chi tiêu, số tiền kia nếu để cho bọn nhỏ bổ sung tu luyện vật tư, chỉ ít có thể làm cho thôn thực lực lần nữa tăng lên ba thành.

Hôm nay kết quả lại là không thể tốt hơn, mặc dù Thạch Phong cùng Thạch Tín đồng thời thụ thương, riêng phần mình gãy một cánh tay, nhưng là mọi người thấy Tiêu Dật xuất ra Tục Cốt Đan, không tự chủ được tin tưởng có thể chữa khỏi thương thế của hai người, bây giờ trong thôn đám người đối Tiêu Dật có một loại mù quang tín nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: 30% giảm giá Thạch Tín

Khi bầu trời ánh mặt trời nóng bỏng dần dần vùng hướng cái này yên tĩnh tiểu sơn thôn thời điểm, mặc dù nắng gắt như lửa, nhưng cũng ngăn cản không nổi mọi người nhiệt tình.

Lúc này, thôn đầu đường tiếng người huyền ảo, liền ngay cả đám người cũng bắt đầu sôi trào lên, đám người hoan hô, may mắn lắm. .

"Ha ha, Tiểu Dật, tiểu lão nhân hôm nay cái này tâm a, thế nhưng là nhắc đến cổ họng, đặc biệt là thù nhân trận chiến kia, thực sự quá mức hung hiểm, bây giờ Hắc Long Hội lui, sau này lệ tiền cũng bớt đi, tin tưởng tiếp xuống mấy năm, chúng ta thôn thực lực tất nhiên biết nghênh đón một đợt bộc phát, mọi người cũng có thể vượt qua an tâm nơi được sống cuộc sống tốt." thôn trưởng Thạch Tận Trung cảm khái đối Tiểu Dật nói rằng.

Cái này thế đạo, có thể ăn no mặc ấm, ngẫu nhiên còn có thể thêm thêm đồ ăn, đã coi như là không lên tốt ngày. Mà Hắc Thủy Thôn lúc đầu bởi vì Thạch Mẫn Thân Phận, tránh khỏi không ít thảm họa chiến tranh, bây giờ càng là bởi vì Tiểu Dật đã giảm bớt đi nộp lên trên lệ tiền, hàng năm tiết kiệm hạ toàn thôn hơn phân nửa tài chính, có thể mua sắm càng nhiều vật tư, tương lai há có thể không tốt?

"Hôm nay thế nhưng là toàn bộ nhờ Tiểu Dật, Thiết Ngưu, tôi, chúng ta cùng một chỗ hảo hảo cảm tạ Tiểu Dật, hôm nay hẳn nhưng là cứu được cha người ta một mạng!" Thạch Thủ Nhân nhớ tới tình huống của hôm nay cũng là lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Tạ ơn Dật ca mà!" Thạch Thiết Ngưu bây giờ mười lăm tuổi, một bộ khỏe mạnh khẩu khinh đáng vẻ, chỉ gặp hắn dùng tay gãi gãi đầu, đối Tiểu Dật ngay tại chỗ một quỳ nói.

"Thiết Ngưu, không cần dạng này, không có gì, đây là ta phải làm!" Tiểu Dật vội vàng đỡ dậy Thạch Thiết Ngưu nói.

"Còn có ta, Thủ Ngân, tôi, cùng vi phụ cùng một chỗ tạ ơn Tiểu Dật tiểu huynh đệ, hôm nay nếu không phải tiểu huynh đệ thần kỳ Tục Cốt Đan, chỉ sợ vi phụ cánh tay khó giữ được." Thạch Phong cánh tay đã dùng băng vải tại miệng vết thương trói kỹ, cũng là cười lên ha hả.

"Tiểu Dật, cảm ơn người! Vi huynh không biết nói chuyện, về sau nhưng có chỗ cầu không dám từ chối, cho dù là lên núi đao xuống biển lửa, vi huynh cũng tuyệt không hai lời!" Thạch Thủ Ngân cũng là khom người nói cảm tạ.

"Thủ Ngân đại ca, đừng như vậy, trước kia thôn cũng may mà người chiếu cố, chỉ có người cùng Thiết Ngưu mấy người từ đầu đến cuối thành tâm đợi ta, hôm nay Thạch Phong thức sự tình, ta nào có khoanh tay đứng nhìn đạo lý?" Tiểu Dật bận bịu trả lời.

"Tốt tốt tốt! Xem lại các người dạng này ta cũng yên lòng, hôm nay may mắn mà có Tiểu Dật cư trú, ân uy tình thì phía dưới, cuối cùng dọa lui Hắc Long Hội đám người kia, Thủ Ngân, hôm nay có thể tính biết người cùng Tiểu Dật huynh đệ chênh lệch đi? Tiểu Dật huynh đệ hữu dũng hữu mưu, trí dũng song toàn, về sau a, bởi vì cái gọi là Giao Long đến *, cuối cùng không phải vật trong ao." Thạch Phong hồi tưởng sự tình hôm nay không khỏi cảm thán nói.

"Phong thúc quá khen!" Tiểu Dật khiêm tốn nói.

Thạch Tín lúc này cũng mang theo Thạch Thanh đi đến Tiểu Dật trước mặt, lớn tiếng nói rằng: "Dật huynh đệ, hôm nay cảm ơn người, trước kia là ta đối ở người, càng đối không ở các người một nhà, sau này ta thế cũng không tiếp tục biết. Thanh nhi, tới, quỳ xuống, cho Dật huynh đệ bồi tội!"

Thạch Thanh đi lên trước, đối Tiểu Dật vẫn một quỳ, đập ngửa đầu lên nói: "Tiểu Dật, trước kia là ta không hiểu chuyện, là ta bụng dạ hẹp hòi, ghen ghét người, nhìn không lên người, còn thường xuyên chế giễu người, đối không lên! Hôm nay đến một lần ta cho người bồi tội, hi vọng người có thể tha thứ ta, thứ hai cảm tạ người bất kể hiềm khích lúc trước, cứu chữa cha ta!"

Tiểu Dật nhìn đối phương có thể như thế, hài lòng cười một tiếng, gật đầu nói: "Thạch Thanh, người đứng lên đi, người bây giờ có thể tỉnh ngộ cũng không tính quá muộn, sự tình trước kia nha, tất cả mọi người là trẻ người non dạ. . ."

"Tiểu Dật, người không nói tha thứ ta, ta liền không!" Thạch Thanh cố chấp nói.

Thạch Tận Trung nhìn thấy tôn nhi Thạch Thanh loại này cố chấp đáng vẻ, có chút vui mừng, loại này cố chấp tính cách vào lúc này cuối cùng là có một tia ưu điểm, cùng hắn Phụ thân đồng dạng, quả nhiên là có dạng gì Phụ thân liền có dạng gì nhi tử, mà hắn hai cha con nói cho cùng vẫn là kế thừa tính cách của mình, mình không phải cũng đúng là như thế a.

"Sự tình trước kia ta đã sớm quên đi, không tồn tại cái gì tha thứ không tha thứ, nam nhi dưới đầu gối là vàng, lạy trời lạy đất lạy phụ mẫu, đối với người khác không thể tùy tiện quỳ xuống, người đứng lên đi!"

Tiểu Dật vốn cũng không phải là loại kia bụng dạ hẹp hòi người, trước kia còn có oán khí, bất quá trước đó cũng phát tiết không ít, hôm nay xem ở hắn cái quỳ này còn đập đầu phân thượng, cũng đều xóa đi.

Bây giờ cảnh giới cao, Tiểu Dật tầm mắt cũng trở nên xa, sự tình trước kia liền không còn so đo, nghĩ thông suốt những này, hẳn càng là thoải mái, cảm giác nội lực vận chuyển tốc độ càng là tăng tốc không ít.

"Tạ ơn!" Thạch Thanh đứng lên, cái trán đều đập thanh.

Thôn trưởng Thạch Tận Trung thấy thế, lập tức thoải mái cười ha hả nói:

"Tốt tốt tốt! Các người vốn cũng không có cừu hận gì, còn có chuyện gì không bỏ xuống được, bây giờ vừa nói ra, về sau mọi người vì thôn phát triển, cần phải đồng tâm hiệp lực. Ta không ngăn cản các người âm thầm phân cao thấp cũng là vì để các người tương hỗ đề cao, nhưng là trước kia Thạch Thanh đưa nhò này chế tạo quả thật có chút qua, còn tốt bây giờ hoàn toàn tính ngộ cũng là không muộn!"

Đám người tất cả đều thoải mái cười ha hả, nhất tiểu mẫn ân cừu, huống chi thật muốn nói ra đến, mọi người cũng không có cái gì thù hận, giờ khắc này, hết thảy đều không nói bên trong. . .

Từ khi lần này về sau, Tiêu Dật lấy đức phục người, thôn đám người cũng dần dần sùng bái lên Tiêu Dật, đặc biệt trong thôn mới một nhóm hài đồng, càng là đối với Tiêu Dật phục sát đất.

Tiêu Dật thiếu hiệp danh nghĩa cũng tại Hắc Thủy Thôn chung quanh lan truyền nhanh chóng.

Vì thế, Tiêu Dật cuối cùng là hài lòng gật gật đầu, lần trước từ Thạch Mẫn nơi đó biết được, Nam Hoang tam đại thế lực ở giữa, nhất lưu Võ Giả chỉ có thể coi là cát bụi, Tiên Thiên cảnh giới Võ Giả mới là quyết định các thế lực lớn sinh tử tồn vong mấu chốt, bên ngoài tam đại thế lực đều đều có một cái Tiên Thiên cảnh giới Võ Giả tọa trấn. Về phần cái khác siêu nhất lưu Hậu Thiên tầng chín, Hậu Thiên mười tầng cảnh giới người cũng không phải số ít.

Ba Đại Vương thành thế lực ở giữa, vương thành bên trong từ Tiên Thiên cảnh giới Võ Giả tọa trấn, mà ba tòa đô thành, chín tòa trấn thành, hai mươi bảy tòa vệ thành phân biệt từ Hậu Thiên mười tầng, Hậu Thiên tầng chín, Hậu Thiên tầng tám cảnh giới Võ Giả tọa trấn, ít nhất là một cái, có thậm chí hai đến ba vị Võ Giả cộng đồng tọa trấn.

Hậu Thiên mười Đại cảnh giới, một tầng tầng hai vì mạt lưu Võ Giả, ba tầng bốn tầng vì tam lưu Võ Giả, năm tầng sáu tầng vì Nhị lưu Võ Giả, bảy tầng tầng tám làm nhất lưu Võ Giả, chín tầng mười tầng vì siêu nhất lưu Võ Giả.

Từ đó có thể biết, nếu không có nhất lưu Võ Giả thực lực, tại tam đại thế lực giao phong phía dưới rất khó may mắn còn sống sót. Mà Thạch Mẫn nếu không phải lúc trước thực lực còn có thể, chỉ sợ cũng làm không lên cho dù là một cái nho nhỏ du kích tướng quân.

Huống chi ba Đại Vương thành còn có bí chế Đan Dược có thể đem Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới phía dưới Võ Giả, cưỡng ép tăng lên một tầng cảnh giới, mặc dù sử dụng Đan Dược người về sau tại cũng vô pháp tăng lên tự thân cảnh giới, nhưng là loại này nhân số mặc dù không nhiều, nhưng cũng không ít, cơ bản đều là mỗi cái thế lực cùng loại với cấm Vệ Quân tồn tại, bảo vệ vương thành.

Mà Tiêu Dật lấy mười tám tuổi chi tuổi, liền trở thành nhất lưu Võ Giả, tại cái này Nam Hoang chi địa, không nói sau này không còn ai, ít nhất là xưa nay chưa từng có, đương nhiên, so sánh Trung Nguyên một chút thiên tài vẫn là có vẻ không bằng, dù sao người ta thế nhưng là đánh từ lúc vừa ra đời chính là ngâm các loại linh đan diệu dược lớn lên, mà Tiêu Dật chân chính thời gian tu luyện là từ mười hai tuổi bắt đầu, dù sao kém hơn mười năm thời gian.

Bất quá Tiêu Dật cũng không lo lắng, thu hồi suy nghĩ, nhớ tới Võ Hiệp Hệ Thống bên trong Tân Thủ Đạo Sư từng nói qua chính hần biết nhân họa đắc phúc, đột phá trước mắt cảnh giới, Tiêu Dật trước đó bởi vì thời gian khẩn cấp, không tới kịp xem xét, bây giờ chính là thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Hậu Thiên tầng chín

Lại nói Tiêu Dật một thân một mình, không chút hoang mang đi đến trong thôn trong luyện võ trường một khối đất trống chỗ, mở ra Võ Hiệp Hệ Thống xem xét bắt nguồn từ thân thuộc tính.

Túc chủ: Tiêu Dật

Tuổi thọ: 18 tuổi / 200 tuổi

Nội lực: 4500/ 4500

Cảnh giới: Hậu Thiên tầng chín

Xưng hào: Siêu nhất lưu Võ Giả

Thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 150 thân pháp 255 Ngộ Tính 330 Căn Cốt 200 định lực 150

Công Pháp thuộc tính: Quyền chương 180 kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110

Thiên Phú 1: [Kinh Công Tông Sư] tinh thông kinh công, tăng lên trên diện rộng di động năng lực, mỗi có được năm điểm thân pháp, trong nháy mắt, di động khoảng cách gia tăng một trượng.

Thiên Phú 2: [Kim Chung Tráo] có cường đại lực phòng ngự, có nhất định xác suất trong chiến đấu trên phạm vi lớn giảm miễn tổn thương.

Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 10/ 12), độ thành thạo 55000/ 550000, Đại Thành.

Ngoại công 2: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 3: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 4: Sải Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Ngoại công 5: Thập Mạch Thần Kiếm, độ thành thạo 26700/ 80000, Đại Thành.

Ngoại công 6: Như Lai Thần Chưởng, độ thành thạo 22000/ 90000, Trung Thành.

Ngoại công 7: Lăng Không Hư Độ, độ thành thạo 500/ 100000, Trung Thành.

Nội công 1: Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, độ thành thạo 600000/ 1000000, nhập môn.

Tiêu Dật tra xét tự thân thuộc tính, đột nhiên cười lên ha ha: "Rốt cục đột phá, không nghĩ tới đột phá cảm giác là như thế thoải mái, trách không được tất cả đi đến võ đạo cao thủ biết một lần lại một lần leo lên, cái này tu luyện cảm giác so sánh kiếp trước bất luận cái gì nghiền được vật đều muốn tới dễ chịu sáng khoái, đều muốn càng thêm nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly!"

Thực lực đột phá, khiến cho Tiêu Dật rốt cục có một tia cảm giác an toàn, hẳn cuối cùng ở cái thế giới này có sống yên phận tiền vốn, không tại giống như trước đồng dạng hoảng loạn, không cần sợ hãi tùy tiện đến một đám cường đạo liền đem thôn thuận tay tiêu diệt, như thật phát sinh loại sự tình này, Tiêu Dật tại không có bất kỳ cái gì sức tự vệ tình huống dưới, tất nhiên biết hồi hận không thôi.

Còn tốt, hết thấy đều không có bất cứ như vậy, Tiêu Dật tiếp tục xem xét tự thân thuộc tính, theo xem xét tiến hành, trong lòng của hắn không khỏi nói thầm một tiếng đáng tiếc, nguyên lai là Hóa Công * Thiên Phú cùng nhau bị tẩy sạch, bất quá hắn nghĩ tới Thôn Thiên Phệ Địa Quyết uy lực, liền chuyển buồn làm vui.

Huống chi bây giờ Thôn Thiên Phệ Địa Quyết độ thành thạo thế nhưng là trống rỗng tăng một mảng lớn, không phải do hắn không cao hứng, tin tưởng nhiều nhất thêm nửa năm nửa thời gian, môn nội công này liền có thể tiến giai một lần, khi đó chính là hắn đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới thời điểm.

Dù sao Thôn Thiên Phệ Địa Quyết mỗi tăng lên một cái Đẳng Cấp, nội lực liền có thể tăng trưởng một vạn, đang Thôn Thiên Phệ Địa Quyết đạt tới Viên Mãn chỉ cảnh lúc, chính là hắn đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới viên mãn cơ hội.

Tiêu Dật lúc này vừa nhìn về phía Võ Hiệp Hệ Thống bên trong nguyên cấp võ học Thiên Long Thần Kiếm Chưởng hợp thành đồ giám hợp thành tiến độ vì 10/ 12, còn kém Thập Mạch Thần Kiếm cùng Như Lai Thần Chưởng hai môn công phu luyện nhập max cấp, hẳn liền có thể có một môn có thể chân chính đem ra được áp hòm võ công tuyệt học.

Đến lúc đó, bằng vào mười hai kiểu Thiên Long Thần Kiếm Chưởng, tin tưởng tại Nam Hoang đại địa có thể tiếp được Tiêu Dật mười hai chiêu người, chỉ sợ là phượng mao lân giác, số lượng không nhiều lắm.

Đây cũng không phải là một chiêu tiên cật biến thiên, Tiêu Dật một thân sở học cũng chỉ biết càng ngày càng lợi hại.

Tiêu Dật cũng không khỏi càng thêm cùng đả phía sau võ học, nếu là giải tỏa cùng loại với long tượng bàn nhược Thần Công nội công bí tịch, lại phối hợp mười hai kiểu Thiên Long Thần Kiếm Chưởng, đến tốt cùng có thể lớn bao nhiêu uy lực, ai cũng không rõ ràng, bất quá Tiêu Dật tin tưởng một ngày này cũng không xa, hắn đang mong đợi. . .

Đương nhiên, cho dù bây giờ, Tiêu Dật cũng y nguyên không phải người khác có thể khinh thường.

Tiêu Dật lần nữa nhìn kỹ mình Thập Mạch Thần Kiếm, Như Lai Thần Chưởng cùng Lăng Không Hư Độ trước mắt độ thành thạo, không khỏi bắt đầu quy hoạch lên tu luyện về sau phương hướng, đáng tiếc duy nhất chính là không có giải tỏa xuất thủ bộ hoặc là quyền sáo tương quan loại hình thần binh lợi khí, nếu không càng là giống như mảnh hổ thêm cánh.

Bây giờ, Tiêu Dật quyền chưởng công phu đã không yếu, nhưng là vẫn còn chờ tăng lên, hẳn cần thận tính toán Thập Mạch Thần Kiếm cùng Như Lai Thần Chưởng tu luyện tới cảnh giới viên mãn thời gian.

Nếu như nói chuyên tâm tu luyện Thập Mạch Thần Kiếm cần hai mươi ngày tới dù sao đi nữa, như vậy Như Lai Thần Chưởng muốn tu luyện tới cảnh giới viên mãn liền cần hơn bốn mươi ngày thời gian, về phần Lăng Không Hư Độ kinh công tu luyện tới cảnh giới viên mãn cần thiết thời gian chỉ biết càng dài.

Nhìn xem tự thân thuộc tính, Thập Mạch Thần Kiếm bởi vì độ thành thạo yêu cầu thấp nhất, tiến bộ ngược lại nhanh nhất, mà Thôn Thiên Phệ Địa Quyết mặc dù cũng tấp nập sử dụng, nhưng là tiếc rằng yêu cầu quá cao, trong thời gian ngắn muốn tấn thăng là không có trông cậy vào.

Vừa nghĩ đến đây, Tiêu Dật liền hạ quyết tâm, chuyên tu Thập Mạch Thần Kiếm.

Ngay vào lúc này, chỉ nghe đã lâu hệ thống nhắc nhở nói lần nữa tại Tiêu Dật vang lên bên tai:

"Đình! Hệ thống kiểm tra đến tức chủ cảnh giới tăng lên, có thể giải tỏa rung trừ vật, phải chăng bắt đầu giải tỏa?"

"Giải tỏa!" Tiêu Dật nghe vậy kèm chế kích động đến tâm tình trả lời, bao lâu, rốt cục lại một lần nữa có thể giải tỏa vật phẩm, chỉ là không biết lần này biết là một vài thứ.

"Đình! Chúc mừng giải tỏa Chú Tạo thuật một bản, tập rèn đúc công nghệ Đại Thành chỉ tinh hoa, liên quan đến từ chọn tài liệu đến thành phẩm mỗi một bước tối ưu kỹ thuật, có câu nói là bách luyện thành cương, cho dù là phổ thông Vô Giả dùng phương pháp này mà rèn đúc thành binh khí chí ít chính là Cửu Tinh Nhân Khí. "

"Đình! Chúc mừng giải tỏa Phật tâm giáp. Thất Tinh Địa Khí, thiếp thân hộ giáp, trong nhu có cương, phòng ngự Vô Song, tương truyền vì đúc kiếm danh gia gió rêu rìa tọa hạ ngũ đệ từ 'Linh tận lực' liễu Tương mây chi tác. "

"Đình! Chúc mừng giải tỏa Bồi Nguyên Đan, số lượng 99 khóa. Hoàn mỹ Ngũ Tinh phạm đan, cổ bản bồi nguyên sở dụng Đan Dược, có thể loại trừ thể nội tạp chất, khơi thông kinh lạc, vì võ đạo tu hành đánh xuống tốt đẹp cơ sở, thuộc tính cơ sở các thêm 5, mỗi người vẹn vẹn lần đầu phục dụng hữu hiệu. "

"Đình! Chúc mừng giải tỏa Tẩy Tủy Đan, số lượng 99 khóa. Hoàn mỹ lục tinh phạm đan, Phật Cốt Tẩy Tủy, có thể khiến người thoát thai hoá cốt, khí lực tăng nhiều, Căn Cốt vĩnh cửu thêm 10, mỗi người vẹn vẹn lần đầu phục dụng hữu hiệu. "

"Đình! Chúc mừng giải tỏa cánh ve thú sáo. Ngũ Tinh Địa Khí, do trời tư tằm bện chế tạo thành, nó nhu hòa mềm mòng, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm. "

Chính hầu như là thiếu cái gì đến cái đó, Tiêu Dật đang lo không có một kiện tốt một chút quyền sáo loại hình công kích Trang Bị, cái này lập tức liền ra một kiện, Tiêu Dật còn là lần đầu tiên cảm giác được hệ thống tri kỷ, quả nhiên, Tiêu Dật phát hiện vẫn là không có Tân Thủ Đạo Sư Vô Hiệp Hệ Thống càng thích hợp bản thân.

Về phần Bồi Nguyên Đan cùng Tẩy Tủy Đan có thể làm cho Tiêu Dật hai mắt tỏa sáng, Tiêu Dật không nói hai lời, liền đồng dạng móc ra một viên, nhanh chóng phục dụng. Thiếu Khanh, cảm nhận được tự thân thuộc tính gia tăng, Tiêu Dật cuối cùng là hài lòng gật gật đầu.

Đương nhiên, trong đó Phật tâm giáp cũng chính là Tiêu Dật cần thiết, cốt bởi lúc trước hắn hai kiện hộ giáp một kiện đưa cho mẫu thân Hoa Anh, một kiện đưa cho nghĩa muội Xuân Mai.

Mà Chú Tạo thuật xuất hiện, thậm chí nhìn thấy Bồi Nguyên Đan cùng Tẩy Tủy Đan xuất hiện, để Tiêu Dật có một phen mới tưởng tượng.

Hắn dự định cung cấp một bộ phận cho trong thôn đám người sử dụng, mà Chú Tạo thuật hắn dự định giao cho Thạch Thủ Nhân, tốt tăng cường Hắc Thủy Thôn đám người thực lực, dù sao tại Tiêu Dật quy hoạch bên trong, hắn có thể lưu tại Hắc Thủy Thôn thời gian không nhiều lắm, vì có thể an tâm ra ngoài xông xáo, hắn cần mức độ lớn nhất mà tăng lên Hắc Thủy Thôn đám người thực lực.

Bất quá, trước lúc này, hắn còn dự định tăng lên một cái mẫu thân cùng muội muội thực lực, kém nhất cũng muốn để các nàng có sức tự vệ nhất định, thậm chí cái kia ấu tiều Khiếu Nguyệt Thiên Lang đều là Tiêu Dật trong kế hoạch một vòng, nếu là Khiếu Nguyệt Thiên Lang có thể nhanh chóng trưởng thành, như vậy sau này Tiêu Dật liền càng thêm yên tâm ra ngoài rồi.

Tuy nói hết thảy còn hơi quá sớm, nhưng Tiêu Dật vẫn là vội vàng về đến trong nhà, bắt đầu tay chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Ngàn dặm chỉ hành

Tiêu Dật về đến trong nhà, vừa vận trông thấy mẫu thân lo lắng ánh mắt, trầm nghĩ trong lòng một tiếng hô thẹn, mình vội vàng đuổi đi ra cứu tràng, không có chiếu cố đến mẫu thân tâm tình, để mẫu thân liếc lo lắng vô ích một trận.

"Đại ca, ngươi không sao chứ?" Xuân Mai nhanh nhẹn miệng mà hỏi thăm, Hoa Anh cũng là một mặt lo lắng mà nhìn xem Tiêu Dật.

"Nương, tiểu muội, các ngươi yên tâm đi, ta không sao. Ta bây giờ tu vi võ đạo càng là đột phá một cảnh giới, về sau rốt cuộc không ai dám tùy ý khi dễ ta, ta cũng có thể tốt hơn bảo hộ các ngươi. " Tiêu Dật nhìn xem hai người, vỗ vỗ lồng ngực chứng minh mình rất tốt.

"Tốt tốt, vì nương biết Dật nhĩ lợi hại nhất, phòng bếp bếp lò bên trên trong nồi có một ít nấu tốt nước nóng, nhanh rửa mặt một phen, thay đổi một bộ quần áo, vì nương cho ngươi hầm chỉ lão gà mái canh hảo hảo bồi bổ. " Hoa Anh phát hiện Tiêu Dật mặc dù sắc mặt có chút liếc, nhưng là xác thực không có chuyện gì phía sau cuối cùng thở ra một cái nói.

"Tốt, tạ ơn nương!" Tiêu Dật ngoan ngoãn nơi nghe lời nói.

Nhìn thấy mẫu thân sau khi đi, Tiêu Dật trở về phòng tắm rửa hoàn tất, trở về nhìn thấy Xuân Mai đang ngăn người, trong lòng hơi động, hỏi vợ: "Tiêu muội, đang suy nghĩ gì đấy, cùng đại ca nói một chút, ngươi có nguyện vọng gì cùng mộng tưởng sao?"

"Đại ca, gặp được đại ca trước đó, ta vốn chỉ muốn tại phụ mẫu song thân trước mặt, hầu hạ dưới gối, phụng dưỡng song thân. Thế nhưng là bị cái kia vận ác Kiềm Nô đều làm hỏng, phụ mẫu đều mất về sau, giấc mộng của ta cũng đã chết, còn lại chỉ có bất lực cùng bất lực. May mắn gặp đại ca, bây giờ, có đại ca chống đỡ lấy cái nhà này, ta chỉ nghĩ lặng yên bồi tiếp nghĩa mẫu liền tốt. "

Xuân Mai nói chuyện thời điểm, âm đạm ánh mắt bên trong toát ra một tia bi thương thờ dài, tràn ngập tiếc rằng , bất quá sau đó liền bị nàng che giấu.

"Tiêu muội, thế nhưng là đại ca còn có chính mình sự tình muốn đi làm, cuối cùng không thể vĩnh viễn để ở nhà cho các ngươi chắn gió mưa, hướng hồ nữ hài tử trưởng thành cuối cùng là phải lấy chồng, mặc dù ngươi bây giờ mới không đến mười lăm tuổi, nhưng là không còn sớm. " Tiêu Dật nhìn xem Xuân Mai vẫn là không có đi ra Âm Ảnh, hơi thờ dài nói.

"Cái gì? Đại ca, ngươi đây là muốn đuổi ta đi sao?" Xuân Mai nghe vậy về sau, lập tức lo lắng mà hỏi thăm.

"Đại ca không phải ý tứ này, đại ca là hi vọng ngươi có thể độc lập một chút, kiên cường một chút, dạng này, dù là đại ca không có ở đây thời gian, ngươi cũng có thể tốt chiếu cố mình, chiếu cố tốt chúng ta nương, không phải sao?" Tiêu Dật đành phải khiêm ra mẫu thân đi ra khuyên nói rằng.

"Cái này. . ." Xuân Mai chần chờ.

"Tiêu muội, ngươi liền không có có cái gì đặc biệt nghĩ việc cần phải làm sao? Tỉ như cùng đại ca đồng dạng tập võ, chỉ cần ngươi gặt đầu, đại ca liền dạy ngươi, như thế nào?" Tiêu Dật hướng dẫn từng bước nói.

"Thế nhưng là. . . Thế nhưng là ta không thích chém chém giết giết, ta chỉ nghĩ an tĩnh bồi tiếp mẫu thân a!" Xuân Mai lúc lắc đầu, một mặt khẩn trương nói, sợ Tiêu Dật biết đuổi nàng đi giống như, liền ngay cả tình thông nhân tính Khiếu Nguyệt Thiên Lang đều chạy tới thân mật cộ lấy Xuân Mai, tựa như đang an ủi nàng.

"Thế giới này ngươi có thể không chém chém giết giết, nhưng ngươi cũng nên có sức tự vệ, cho dù họa trời giáng, ngươi cũng có thể bảo hộ ngươi nghĩ người phải bảo vệ, đúng không?" Tiêu Dật kiên quyết khuyên nói rằng.

"Vậy ta nên làm cái gì?" Xuân Mai buông thông đầu suy nghĩ nửa ngày, thưa dạ mà hỏi thăm.

"Như vậy đi, đại ca nơi này có một bản y gia nhập môn bí tịch, ngươi xem trước một chút quen thuộc một chút được tính cái gì, dạng này về sau trong thôn đám người một chút bệnh vặt ngươi cũng có thể làm đến thuốc đến bệnh trừ. Bất quá trước đó, đại ca lại truyền thụ cho ngươi một bản nội công tâm pháp, dạng này ngươi chỉ ít có thể có một ít sức tự vệ, gặp được nguy hiểm cũng không trở thành không cách nào phản kháng. " Tiêu Dật nói rằng.

"Nếu là như vậy, vậy tiêu muội nguyện ý!" Xuân Mai trịnh trọng gật gật đầu.

"Vậy ngươi được nhất định phải chăm chú học tập a!" Tiêu Dật nhắc nhở.

"Đại ca yên tâm đi, tiêu muội trước đó nhìn thấy mẫu thân chịu đủ ốm đau tra tấn, năng lượng tình yêu chớ trợ, đau lòng không thôi. Bây giờ, ta định biết hảo hảo tu luyện y thuật, ngày khác nếu là còn có này các loại tình huống phát sinh, tiêu muội cũng có thể làm đến đúng bệnh hốt thuốc. " Xuân Mai nắm chặt nắm đấm nói rằng.

"Tốt vậy ngươi hơi các loại phiền khác, đợi vì huynh trước giúp ngươi đánh xuống căn cơ, ngươi lại tu luyện y thuật, cái này hai viên Đan Dược ngươi trước ăn vào, vì huynh giúp ngươi một tay. " Tiêu Dật móc ra một viên Tẩy Tủy Đan cùng một viên Bồi Nguyên Đan giao cho Xuân Mai nói.

Hoa Anh tại phòng bếp nghe hai người đối thoại vui mừng cười một tiếng.

Lại nói Xuân Mai theo lời ngồi xếp bằng xuống về sau, Tiêu Dật liền đem Huyền Cấp hạ các loại tâm pháp bí tịch Hồn Nguyên Công pháp vận hành lộ tuyến, một bên nói cho Xuân Mai, một bên sử dụng nội lực dẫn đạo nàng quen thuộc một lần.

Dù sao Hồn Nguyên Công pháp chủ yếu tác dụng chính là đã thông thập nhị chính kinh cùng thể nội kỳ kinh bát mạch, phối hợp Tẩy Tủy Đan cùng Bồi Nguyên Đan, liền có thể phát huy ra lớn nhất công hiệu.

Có lẽ là nhờ vào trước đó phục dụng sinh sinh Tạo Hóa đan, Tiểu Hoàn Đan, Đại Bàn Đào các loại linh đan diệu dược tác dụng, bây giờ theo Công Pháp vận chuyển, nguyên bản chưa bị hấp thu dược lực bắt đầu dần dần luyện hóa ra, lập tức, Xuân Mai cảnh giới thể như chẻ tre, sau một canh giờ, cảnh giới của hần càng là trực tiếp đột phá đến Hậu Thiên tầng ba.

Theo hành công kết thúc, Tiêu Dật liền đem Bản Thảo Cương Mục giao cho Xuân Mai, Đình chúc, đương nhiên, đây cũng là Tiêu Dật đã sớm chuẩn bị xong bản chép tay, về phần nguyên bản đương nhiên là tại Vô Hiệp Hệ Thống bên trong trong hòm giữ đồ an tĩnh ở lại.

Kế tiếp Tiêu Dật lần nữa vì mẫu thân Hoa Anh khôi thông kinh mạch, Hoa Anh đương nhiên sẽ không để cho Tiêu Dật khó xử, dù sao cũng là nhi tử một phiến hiếu tâm, cứ như vậy, Hoa Anh cũng rất tự nhiên đột phá, thậm chí so sánh Xuân Mai còn cao một cảnh giới, đến Hậu Thiên tăng bốn cảnh giới.

Tiêu Dật lập tức nổi lên nghi ngờ, đối với Tiêu Dật nghi vấn, Hoa Anh giải thích: "Có lẽ là bởi vì cha ngươi năm đó sử dụng Tiên Thiên chân khí vì nương thân chải vuốt thân thể nguyên nhân. "

Tiêu Dật từ chối cho ý kiến, bất quá đây là chuyện tốt, hắn cũng không hỏi nhiều.

Về phần Khiếu Nguyệt Thiên Lang đã sớm ngao ngao trực khiếu, nếu không phải Xuân Mai còn tại ồm, nói không chừng gia hỏa này đã sớm chạy đến Tiêu Dật dưới chân tới, bây giờ, Xuân Mai dù sao cũng là Hậu Thiên tăng ba cảnh giới vũ giả, Tiểu Nguyệt còn muốn tránh thoát năng ồm áp liền không có dễ dàng như vậy.

Đương nhiên, Tiêu Dật cũng không có nặng bên này nhẹ bên kia, hai viên Đan Dược đồng dạng giao cho Xuân Mai, để nàng nhìn xem Khiếu Nguyệt Thiên Lang phục dụng, nhỏ Tiểu Nguyệt đã được như nguyện về sau, liền trong phòng một góc an tâm nơi ngủ say.

Mà Tiêu Dật thấy thế, mỉm cười, bởi người một nhà dùng qua bữa ăn sau này, liền về đến phòng, bỏ ra khoảng một canh giờ thời gian đăng chép tốt Chú Tạo thuật về sau, liền dẫn Chú Tạo thuật bản chép tay đi ra gia môn, hướng Thạch Thủ Nhân người tiến đến.

Từ hôm nay trở đi, hắn liền phải có ý thức nơi vì thôn làm một chút công hiến, coi như hồi báo hắn rời đi nhiều năm như vậy, thôn đối với hắn mẫu thân chiếu cố ân tình, mà lại thôn thực lực có thể có được tăng lên, hắn cũng tốt phóng ra bước kế tiếp.

Mà Chú Tạo thuật xuất hiện ít nhiều khiến Tiêu Dật có chút bó tay rồi, đối trước mắt Tiêu Dật tới nói, quả thực là như là gân gà, ăn vào vô vị bỏ thì lại tiếc. Nhưng đối thôn mà nói, chính là hiếm có đồ tốt, có thể đề cao trong thôn tất cả mọi người vũ khí chất lượng, tục ngữ nói ngồi mài dao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi, vũ khí Trang Bị tăng lên cũng là đám người thực lực thể hiện.

Bởi vì cái gọi là ngàn kiến tha lâu cũng đầy tổ, hắn chỉ có trước tiên đem sào huyết của mình làm cho đầy đủ an toàn, hắn mới yên tâm giương cánh bay cao, vật lộn thương khung.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Bắt đầu tại túc hạ

Trưởng thành theo tuổi tác, Tiêu Dật cũng dần dần gấp gấp, vì tìm kiếm liễu Mộng Như, cái này Nam Hoang chi địa, cho dù là lật khắp mỗi một cái góc, Tiêu Dật đều sẽ không bỏ rơi.

Theo thực lực tăng lên, Tiêu Dật cũng bắt đầu thoải mái tay chân, hắn muốn tại cái này Nam Hoang phát ra thuộc về thanh âm của mình, nếu không chỉ dựa vào hắn lực lượng một người, muốn tại biến người mệnh mông bên trong đi tìm một người, không khác mò kim đáy biển.

Hắn thậm chí muốn trở thành cái kia chấp cờ người, chế định thuộc về chính hắn quy tắc, có lẽ có thể được rồi phát động tất cả mọi người, chỉ cần có thể đạt tới mục đích, hắn sẽ không tiếc, lúc trước cho Mộ Dung Khác tìm người bỏ cáo cũng chỉ là hắn phóng ra bước đầu tiên.

Chỉ gặp Tiêu Dật lại một lần nữa đi vào tiệm thợ rèn, vừa vặn Thạch Thủ Nhân đang ở nhà, mà Thạch Thiết Ngu cũng ở một bên trợ giúp đánh lý ra tay.

Chỉ nghe Tiêu Dật hỏi: "Thủ Nhân thúc, đang bận sao?"

"Tiêu Dật a, có chuyện gì không?" Thạch Thủ Nhân một bên mò hôi đàm địa nơi đánh lấy một kiện sắt phơi, một bên trả lời.

"Thủ Nhân thúc, lấy người làm trước rèn đúc tay nghề, nếu như thôn cung cấp tốt nhất vật liệu, người cao nhất có thể được rồi rèn đúc xuất cái gì Đẳng Cấp vũ khí a?" Tiêu Dật thừa cơ dò hỏi.

"Tiêu Dật, người đột nhiên hỏi cái này làm gì? Không phải người Thủ Nhân thúc khoắc lác, cái này Hắc Thủy Thôn phương viên trăm dặm, thủ nghệ của ta thế nhưng là tốt nhất, nếu là có đầy đủ vật liệu, cho dù là Địa Khí, người Thủ Nhân thúc đều nghiêm túc, đều có thể cho người rèn đúc đi ra. " Thạch Thủ Nhân đem sắt phơi tiếp tục nung khô, liền dừng lại dùng khăn mặt xoa xoa tầm mắt mờ mờ nói.

"Cái kia nếu là dưới tình huống bình thường, chỉ có một ít cơ sở tài liệu, Thủ Nhân thúc lại có thể rèn đúc xuất cái gì Đẳng Cấp vũ khí đâu? Đại khái cần bao lâu thời gian a?" Tiêu Dật cẩn thận đánh nghe.

"Làm sao, ngươi muốn chế tạo binh khí sao? Bất quá những này nói cho ngươi cũng không có gì, bình thường ta có thể chế tạo ra xác suất thành công tương đối ổn định vũ khí Đẳng Cấp là Ngũ Tinh Nhân Khí, cần hơn phân nửa ngày tắm đó thời gian mới có thể hoàn thành một kiện vũ khí. Mà cao hơn Đẳng Cấp vũ khí cũng không phải rèn chế, mà là xác suất thành công không ổn định, biết lãng phí rất nhiều tài nguyên. " Thạch Thủ Nhân phi thường phù hợp thực tế nơi trả lời.

"Dạng này a, Thủ Nhân thúc, ngươi xem trước một chút quyển sách này, nhìn xem đối trợ giúp của ngươi có thể lớn bao nhiêu. " Tiêu Dật trực tiếp móc ra Chú Tạo thuật bản chép tay đưa cho đối phương nói.

"Các loại một các loại. . ." Thạch Thủ Nhân dùng khăn mặt xoa xoa tay, liền nhận lấy Chú Tạo thuật xem xét.

"Chú Tạo thuật?" Nhìn thấy danh tự thời điểm, Thạch Thủ Nhân hết sức xem thường, bất quá hần nghĩ đến nếu là Tiêu Dật lấy ra, liền sẽ không nói nhảm, cho nên kiên nhẫn nhìn lại.

Theo Thạch Thủ Nhân đắm chìm trong kỹ thuật trong hải dương, từ bắt đầu xem thường đến trợn mắt hốc mồm, càng là khi thì mặt ừ mảy chau, khi thì búng tỉnh đại ngộ, một cái canh giờ liền tại Thạch Thủ Nhân sắc mặt lần qua lộn lại biến hóa bên trong đi qua.

Theo Thạch Thủ Nhân khép sách lại tịch, chỉ nghe nó thờ dài một hơi nói: "Nửa đời kiếp phù du mộng, một khi đốn ngộ rõ. Đã sớm sáng tỏ, buổi chiều chết cũng được! Ai, xem hết quyển sách này, đối ta mà nói giống như thể hồ quán đỉnh, bởi vì cái gọi là một câu búng tỉnh người trong mộng, Tiêu Dật, cái này đối ta mà nói quá trọng yếu, ngươi cái này là từ đâu tới?"

"Thật có lợi hại như vậy?" Tiêu Dật mặc dù biết loại kỹ thuật này sở tay phi thường thực dụng, nhưng là không có khoa trương như vậy chứ?

"Há lại chỉ có từng đó như thế, nếu là dựa theo phía trên này ghi lại phương pháp đến rèn đúc binh khí, cho dù là bình thường nhất Trang Bị vật liệu, đều có thể rèn đúc xuất Cửu Tinh Nhân Khí a, ngươi biết đây là khái niệm gì sao?" Thạch Thủ Nhân kích động không thôi nơi tiếp tục nói rằng:

"Muốn biết vũ khí độ cứng cũng không phải là càng cứng rắn càng tốt, bởi vì cứng quá dễ gãy, cho nên một thanh tốt vũ khí bản chất nhất yêu cầu là phải có rất cao độ cứng, là có thể làm đến chém sắt như chém bùn; nhưng lại cần phải có rất cao tính bền dẻo, không gãy không nứt, là cái gọi là cương nhu cùng tồn tại. Nhưng muốn đạt tới điểm này, là mười phần khó khăn, có rất nhiều vấn đề không cách nào giải quyết. "

"Mà bản này Chú Tạo thuật bên trên hoàn mỹ giải quyết đầy hết thảy, từ tẩy cát, luyện sắt, luyện lỏng sắt, lặp đi lặp lại tinh luyện, rèn, khám nam, tôi vào nước lạnh chờ chút, mỗi một bước cần làm sao thao tác, tồn tại vấn đề gì, sau đó làm sao đi giải quyết những vấn đề này, đều nhất nhất ghi chú rõ, dạng này liền cho về sau người học tập rất thấp học tập chi phí, để thợ rèn cánh cửa trở nên phi thường thấp. "

"Đặc biệt là trong đó nước chảy hóa thành nghiệp, càng là bị ta lớn nhất gọi ý, dạng này rèn đúc vũ khí liền không cần bị quản chế tại thợ rèn không đủ, thật to mà tăng lên hiệu suất. Đặc biệt là dựa theo phía trên thuật thao tác trình tự đúc tạo nên vũ khí, càng là cái khác cái gọi là ngũ luyện, cửu luyện, năm mươi luyện, 72 luyện, thậm chí bách luyện không thể so sánh. "

"Cứ như vậy, không nói những cái khác, nó rèn đúc xuất vũ khí, có thể nói là trăm kim đứt ngọc, chém sắt như chém bùn. Đương nhiên, giới hạn tại cùng Đẳng Cấp tình huống dưới, mà ngươi muốn biết toàn bộ Nam Hoang ba Đại Vương thành thế lực quân đội chế thức vũ khí cũng mới không đến Ngũ Tinh Nhân Khí, cho dù là các vương thành cấm Vệ Quân, ta xem chừng tới đa cũng liền Thất Tinh Nhân Khí liền cao nữa là. "

"Bởi vì lại hướng lên mỗi đề cao một cái Đẳng Cấp, chi phí tăng nhiều không nói, xác suất thành công cũng quá thấp, cho nên ba Đại Vương thành thế lực đồng đều không biết lấy, ngay cả ba Đại Vương thành thế lực đều gánh không được mức tiêu hao này, huống chi là chúng ta nho nhỏ Hắc Thủy Thôn, về phần các tướng quân vũ khí biết xuất hiện cao hơn Đẳng Cấp Địa Khí, cái kia dù sao cũng là số ít, mà lại vật liệu cũng không giống nhau. "

"Mà bây giờ, có bản này Chú Tạo thuật liền khác biệt, tại đồng dạng dưới điều kiện, chúng ta thậm chí có thể rèn đúc xuất đại lượng Cửu Tinh Nhân Khí, dạng này vũ khí không cần quá nhiều, nếu là tùy ý cho một cái vương thành thế lực Trang Bị một cái ba ngàn người đội ngũ, chính là tinh kỳ chỉ, đánh đâu thắng đó. "

"Tiêu Dật, Thiết Ngưu, chuyện này cần phải giữ bí mật, không thể tiết lộ ra ngoài, nếu không nhất định dẫn tới họa sát thân, bởi vì cái gọi là thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, nếu như bị ba Đại Vương thành thế lực biết được chúng ta có như thế lớn đại sát khí, chúng ta Hắc Thủy Thôn liền vĩnh viễn không ngày yên tĩnh. " Thạch Thủ Nhân nói tới chỗ này, kích động về sau, càng là sợ lên, liền cẩn thận Định chúc Tiêu Dật cùng Thạch Thiết Ngưu hai người nói.

"Thủ Nhân thúc, yên tâm đi, chúng ta khẳng định là tiếng trầm phát đại tài, bởi vì cái gọi là cao tường, tích lương, chậm xưng vương à!" Tiêu Dật bận bịu trả lời.

"Ngươi nói gì vậy, còn chậm xưng vương, không có cảnh giới Tiên Thiên Vô Giả tọa trấn, ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ. Chúng ta Hắc Thủy Thôn người nhỏ nghiệp nhỏ, thật vất vả có thể có một cái an ổn địa phương, được trải qua không lên giày vò. " Thạch Thủ Nhân cười nắc nẻ.

"Đều nói nghèo thì chỉ lo thân mình, đạt thì kiêm Tể Thiên Hạ, Thủ Nhân thúc, ngươi cái này không đúng, bây giờ ta Hán nhân sự suy thoái, Phong Vân phiêu diêu, trải qua ăn bữa hôm lo bữa mai thời gian, tức thì bị Yết tộc coi là dê hai chân, như là quân lương, ngày khác ta như đột phá cảnh giới Tiên Thiên, nhất định phải vì ta Hán nhân đánh xuống một phiên tươi sáng can khôn. " Tiêu Dật phát thệ nói.

"Tiêu Dật, lời này không thể nói lung tung, không nói cũng được, ngươi hôm nay tới tìm ta, cảm bản này Chú Tạo thuật cho ta, không biết chỉ là đơn giản như thế a?" Thạch Thủ Nhân hỏi ngược lại.

"Dĩ nhiên không phải, ta chỉ là cùng Thủ Nhân thúc xác nhận một chút, nếu là ngươi dựa theo phương pháp phía trên rèn đúc vũ khí, mỗi kiện Cửu Tinh

Nhân Khí cần bao dài thời gian có thể hoàn thành? Khả năng ưu tiên đem trong thôn đám người vũ khí thăng cấp thay đổi triều đại một lần?" Tiêu Dật đưa ra chính mình vấn đề.

"Dạng này a, nếu là vật liệu không thiếu tình huống dưới, ta toàn lực rèn đúc vũ khí, một ngày đại khái có thể đánh tạo hai thanh đồng dạng vũ khí, nếu là quen thuộc về sau, ta đoán chừng nhiều nhất một ngày có thể xuất bốn kiện cũng đã là cực hạn, lại nhiều lời nói liền không thể cam đoan xác suất thành công." Thạch Thủ Nhân suy tư một phen về sau nói rằng.

"Lời như vậy, kể từ đó chỉ cần hơn ba tháng thời gian, liền có thể đem trong thôn tất cả mọi người vũ khí thăng cấp thay đổi triều đại một lần?" Tiêu Dật nói rằng.

"Không tệ, bất quá ta không đề nghị đại lượng thay thế, càng không đề nghị đường hoàng xuất ra đi sử dụng, vạn nhất bị người khác phát hiện, chính là lấy họa chi đạo, bất quá chút ít, hẳn là không có vấn đề gì." Thạch Thủ Nhân cẩn thận nơi nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Cống hiến Đan Dược

Tiêu Dật minh bạch Thạch Thủ Nhân lo lắng không phải không có lý, bất quá hắn có ý nghĩ của mình, hẳn lần này muốn đem Hắc Thủy Thôn chỉnh lý thực lực hướng lên tăng lên một cái cấp bậc, đến lúc đó, nếu như là Hắc Long Hội lần nữa đột kích, hẳn cho dù không trong thôn, đám người cũng là không sợ.

Tiêu Dật trước đó thông qua Thạch Mẫn cũng biết cái này Nam Hoang một chút tin tức, Nam Hoang ba Đại Vương thành thế lực yển, triệu, tấn đều là kim tự tháp kết cấu, đều là thông qua vương thành khổng lồ chế đồ thành, đồ thành khổng lồ chế trấn thành, trấn thành khổng lồ chế vệ thành, vệ thành khổng lồ chế thành nhỏ, thành nhỏ khổng lồ chế thôn trang con đường, đồng thời cho dù là thành nhỏ, đều có nhất lưu Võ Giả tọa trấn.

Cho nên vì tự thân thống trị, vì giữ gìn thế lực ổn định, mỗi cái thế lực đều là nghiêm ngặt khống chế các loại tài nguyên chảy vào mỗi một thôn trang, phòng ngừa bên dưới thành nhỏ mặt từng cái thôn phát triển an toàn không dễ khống chế, dù sao xa không nói, thành nhỏ khoảng cách thôn gần đều có hơn trăm dặm khoảng cách, khoảng cách vương thành thì càng xa, núi cao Hoàng Đế xa, ngoài tầm tay với cũng không phải nói đùa.

Trong đó đặc biệt là Trang Bị vật liệu, võ học bí tịch cùng Đan Dược dược liệu tài nguyên khống chế nghiêm khắc nhất, mà sinh hoạt vật tư tương đối ngược lại còn không có tiến hành khống chế, dù sao thế giới này người quen thuộc Võ Lực chí thượng, đối những cuộc sống kia vật tư ngược lại không người chú ý tới nó tầm quan trọng, Trung Nguyên không nói đến, chỉ ít tại Nam Hoang là như thế.

Mà Triệu Quốc Hắc Long Vương thành xung quanh trong vòng vạn dặm, Hắc Thủy Thôn mặc dù tổng số người tiếp cận ngàn người, nhưng là tại một cái thành nhỏ trong phạm vi khống chế cũng chỉ có thể coi là một trong đó các loại quy mô thôn trang.

Khẩu trừ phụ nữ, tiểu hài cùng lão người, chân chính Võ Giả chỉ có một hơn hai trăm người, có thể nghĩ, nếu không phải trông coi nơi hiểm yếu, Hắc Thủy Thôn nói không chừng sớm đã bị dã thú tập thôn, cứ như vậy hàng năm còn có mấy người bởi vì dã thú tập kích ngoài ý muốn bỏ mình.

Trước kia, Hắc Thủy Thôn thôn dân qua vẫn tương đối vất vả, chủ yếu là hàng năm còn muốn cho phụ cận thế lực đưa trước phần tử tiền, kỳ thật chính là phí bảo hộ, bảo hộ phụ cận một chút phí nhân không biết bởi vì một chút tài vật tập kích Hắc Thủy Thôn thôn dân.

Đương nhiên nếu như là khách xù tài sản, vậy liền khác nói, không có có đủ thực lực, ngược lại có được khách xù tài sản, ở cái thế giới này đơn giản chính là bùa đòi mạng chú, bởi vì cái gọi là thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, Thạch Thủ Nhân lo lắng không phải không có lý.

Cũng may phụ cận chiếm cứ một chút thế lực cũng biết tế thủy trường lưu, chỉ cần mỗi lần nghiền ép không quá hung ác, chỉ cần có thể có một đầu sinh lộ, các thôn dân bình thường đều không biết phản kháng, mà lại ngược lại đều biết lão lão thực thực địa giao nạp phần tử tiền, cho nên cũng không bao giờ làm mờ gà lấy trứng sự tình, nước ấm nấu ếch xanh sách lược, quanh mình chiếm cứ thế lực thế nhưng là sử dụng đến thuộc lâu.

Cũng may từ hôm nay năm bắt đầu, Hắc Thủy Thôn thời gian chắc chắn càng ngày càng tốt, bởi vì không cần giao nạp phí bảo hộ, cho nên trong thôn chắc chắn biết có càng nhiều người lực để trống tu luyện, Tiêu Dật giống như cảm thụ được cái này phiền Hắc Thủy Thôn tại dần dần toả ra sinh cơ bừng bừng giống như.

Bởi vì cái gọi là một người khó xoi mới ngàn cân gánh, đám người có thể đòi vạn tòa núi. Một người đập không ngã xuống đất bên trên cỏ, đám người có thể giẫm ra Dương quan đạo.

Chỉ nghe Tiêu Dật tiếp lấy nói rằng: "Thủ Nhân thúc, quyền kia Chú Tạo thuật người trước hết lưu lại nhìn xem, xem hết lại cho ta cũng không muộn, đứng mặt khác làm phiền người thông tri mọi người một tiếng, ta có chuyện quan trọng cần cùng đoàn người thương lượng, không bằng người liền triệu tập mọi

người tại phòng nghị sự tập hợp đi, cũng không cần thông tri tất cả mọi người, trước thông tri đi sẵn đội ngũ thành viên cùng ám bộ thành viên a. "

"Người đây là dự định?" Thạch Thủ Nhân nhướn mày nói.

"Thủ Nhân thúc, người lại nhìn ta trên tay. " Tiêu Dật từ trong túi quần áo móc ra sớm đã chuẩn bị xong hai viên Đan Dược, một viên Tẩy Tủy Đan, một viên Bồi Nguyên Đan.

"Đây là?" Thạch Thủ Nhân mặc dù là Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới, nhưng cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua hai loại Đan Dược.

"Cái này một viên là Tẩy Tủy Đan, Phạt Cốt Tẩy Tủy, có khiến người thoát thai hoá cốt, khí lực tăng nhiều hiệu quả; một viên khác nhan sắc càn một điểm là Bồi Nguyên Đan, tên như ý nghĩa, vì cô bản bồi nguyên sử dụng Đan Dược, có thể loại trừ thể nội tạp chất, khơi thông kinh lạc, vì võ đạo tu hành đánh xuống tốt đẹp cơ sở. " Tiêu Dật chậm rãi nói rằng.

"Cái gì?" Thạch Thủ Nhân lần nữa giật nảy cả mình, Chú Tào thuật đã được rồi để hấn giật mình, hơn nữa còn là bản chép tay, có kiểu chữ đều không có làm, xem xét chính là vừa đăng chép, hấn có ý không hỏi nhiều, hiện tại Tiêu Dật lại móc ra hai loại Đan Dược, há có thể không cho hấn động dụng?

"Cái này một loại là Ngũ Tinh phẩm đan, một loại là Lục Tinh phẩm đan, mà lại đều là hoàn mỹ phẩm chất, thể nhưng là so sánh cái kia Bồi Nguyên Dịch cùng Thối Thể đan không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần. " Tiêu Dật giải thích nói.

"Loại này Đan Dược, chỉ sợ số lượng không nhiều lắm đâu, bất quá đã người có thể nói với ta triệu tập lời của mọi người, chỉ sợ cũng không phải số ít, nói cho Thủ Nhân thúc, người đến cùng có bao nhiêu?" Thạch Thủ Nhân giờ phút này cũng là sốt ruột nơi mong đợi, loại này Đan Dược đơn giản quá mẫu chốt, quan hệ đến thôn đời kế tiếp trưởng thành, Thạch Thủ Nhân đương nhiên là kỳ vọng càng nhiều càng tốt.

"Đầy đủ bảy mươi, tám mươi người sử dụng, trước mắt mà nói, đầy đủ để đi sẵn đội ngũ thành viên cùng ám bộ thành viên toàn thể sử dụng một lần. " Tiêu Dật lưu lại một phần chỗ trống nói.

"Cái gì? Người là nói ta cũng có thể sử dụng sao?" Thạch Thủ Nhân càng thêm kích động lên, không phải do hấn không kích động, hấn vốn cho là mình không cách nào sử dụng đâu, nhưng là không nghĩ tới ngay cả hấn đều có thể sử dụng, làm một cái Võ Giả, ai không muốn đột phá trước mắt cảnh giới, hấn lúc trước cũng là bởi vì không có tốt Đan Dược phác hoạ, khiến nhiều năm như vậy một mực kẹt tại Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới.

Quần không thấy Thạch Tín đã đột phá, Thạch Tín có thể đột phá điểm trọng yếu nhất chính là hấn sử dụng tài nguyên muốn so Thạch Thủ Nhân lúc trước tốt hơn không ít, cho dù dạng này, Thạch Tín đột phá đến Hậu Thiên tăng bảy cũng hao tổn nhiều năm như vậy thời gian, có thể nghĩ, đột phá có bao nhiêu khó, lại có bao nhiêu a hao phí tài nguyên.

Lúc này liền ngay cả Thạch Thiết Ngưu đều là một bộ ánh mắt mong đợi nhìn về phía Tiêu Dật, hấn trong lòng cũng là có mơ ước, bất quá lúc trước không sánh bằng Thạch Thanh, mới khiến cho trong thôn đại bộ phận tài nguyên hướng Thạch Thanh nghiêng, khiến hấn cùng Thạch Thanh chênh lệch tiến một bước kéo dài, kỳ thật bọn hấn chênh lệch lúc đầu không lớn.

Nguyên lai không có hi vọng Thạch Thanh, hấn cũng liền không có cái kia phần tranh cường hảo thắng chí tâm, bây giờ có hi vọng, Thạch Thiết Ngưu lần nữa dấy lên hưng hực đầu chí, hấn muốn nói cho trong thôn tất cả mọi người, hấn cũng không so sánh Thạch Thanh kém bao nhiêu.

Đây cũng là các thôn bị quản chế tại tài nguyên hạn chế bị ai, liền giống với Tiêu Dật xuyên qua trước đó, gia đình điều kiện không tốt, huynh đệ tỷ muội lại nhiều, Lão Đại các loại người thường thường liền sớm kết thúc học tập kiếp sống, đem chỉ có học tập cơ hội nhường cho đệ đệ muội muội các loại người.

Đây không phải nói Lão Đại liền so sánh đệ đệ muội muội thành tích học tập kém, tương phản, mà là Lão Đại hiểu chuyện biểu hiện, dù sao trong nhà điều kiện không cách nào cung cấp nuôi dưỡng nhiều như vậy hài tử đồng thời học tập, cho nên Lão Đại thường thường đều là thua thiệt cái nào, nếu là không sai biệt nhiều, còn có thể nói là ai thành tích tốt ai bên trên, ai thành tích kém ai dưới, làm Lão Đại, liền càng tàn khốc hơn, không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể hạ.

"Không tệ, hai loại Đan Dược, mỗi người một cuộc một đời, đều có thể phục dụng một lần, vô luận tuổi tác lớn nhỏ. " Tiêu Dật khẳng định đáp lại nói.

"Tốt tốt tốt! Ta cái này đi triệu tập mọi người, về phần bản này Chú Tào thuật tạm thời liền thả tại ta chỗ này. " Thạch Thủ Nhân lúc này cũng không lo được khách khí, hấn cất kỹ Chú Tào thuật về sau, liền định mang theo Thạch Thiết Ngưu cùng Tiêu Dật hai người đi ra ngoài triệu tập đám người.

Tiêu Dật thấy thế, mấy đạo: "Thủ Nhân thúc, người đi trước triệu tập đi sẵn đội ngũ cùng ám bộ thành viên chủ yếu, bởi vì Đan Dược số lượng có hạn, chúng ta chỉ có thể mang tính lựa chọn nơi cung cấp, về phần những người khác, có thể đem nguyên bản Bồi Nguyên Dịch cùng Thối Thể đan giao cho bọn hấn, dạng này liền đầy đủ. Ta trước phụ trợ Thiết Ngưu phục dụng Đan Dược, sau khi kết thúc chúng ta lại đi phòng nghị sự hiệp. "

Tiêu Dật lúc này cũng là có tư tâm, Thạch Thiết Ngưu đối với hấn dù sao cũng không tệ lắm, Tiêu Dật cho nên đối Thạch Thiết Ngưu mở lên tiểu tào.

"Như thế cũng tốt!" Thạch Thủ Nhân cảm kích nhìn xem Tiêu Dật, quay người đi ra khỏi nhà. . .

Chương 182: Lại hiển bí tịch

Sau một canh giờ, Hắc Thủy Thôn phòng nghị sự, Tiêu Dật lần thứ nhất tiến vào.

Trong phòng nghị sự tề tựu không ít người, lần này lão thôn trưởng Thạch Tận Trung, ám bộ ba vị Phó thống lĩnh Thạch Tín, Thạch Phong, Thạch Thủ Nhân, đi sẵn đội ngũ thành viên Tiêu Dật, Thạch Thủ Ngân, Thạch Dã Doanh, Thạch Dã Chiến các loại người tại phòng nghị sự thương lượng sự phát triển của tương lai.

Mà chung quanh cũng lục tục ngo ngoe tụ tập không ít thành viên, Thạch Liệt, Thạch Thanh, Thạch Thiết Nguir chờ chút. . .

Chỉ nghe lão thôn trưởng Thạch Tận Trung nói rằng: "Không biết Tiêu thiếu hiệp đề thủ nhân thận trọng như thế nơi thông tri chúng ta tới, có cái gì muốn đối đối với chúng ta nói. "

Thạch Thủ Nhân lúc ấy thông tri đám người thời điểm, chỉ là một mặt thần bí hề hề bộ dáng, liền ngay cả thôn trưởng Thạch Tận Trung hỏi thăm thời điểm, hẳn đều không có nói, chỉ nói đến lúc đó liền biết, hướng chỉ là những người khác.

Đám người không khỏi tò mò nhìn Tiêu Dật.

Mà mắt sắc Thạch Tín lập tức phát hiện Tiêu Dật bên cạnh Thạch Thiết Nguir vậy mà trở nên không giống với, cảnh giới võ đạo vậy mà đột phá, hơn nữa còn là liên tiếp đột phá hai cái cảnh giới, cái này khiến Thạch Tín lập tức kinh ngạc không thôi.

"Thạch Thiết Nguir, tiểu tử nguoi vậy mà đột phá?" Thạch Tín lập tức hỏi.

"Trùng hợp trùng hợp!" Thạch Thiết Nguir chất phác nơi sờ lên đầu, cười cười nói.

"Cái gì gọi là trùng hợp? Nguoi cái này trực tiếp từ Hậu Thiên tầng bốn đột phá đến Hậu Thiên tầng sáu, mặc dù là trước mắt trong thôn thực lực kém nhất Hậu Thiên tầng sáu Vô Giả, nhưng này cũng là Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới a, tiểu tử nguoi vậy mà nói trùng hợp?" Thạch Tín một vạn cái không tin nói.

"Cái này. . . Cái này Dật ca mà lập tức biết nói cho mọi người. "

Thạch Thiết Nguir cũng không ngốc, một canh giờ trước đó, Tiêu Dật đơn độc mở cho hắn tiểu tảo thời điểm, cũng không chỉ là lấy ra cho hắn cha nhìn cái kia hai viên Đan Dược, mà là lại lấy ra ba viên, cho nên vì luyện hóa nhiều như vậy dược lực, bọn hắn mới bỏ ra thời gian dài như vậy.

Mà lại theo dược lực luyện hóa, hẳn liền thuận theo tự nhiên đột phá, dù sao lúc trước hắn liền giải quyết Hậu Thiên tầng bốn đỉnh phong, chỉ là để chính hắn cũng không nghĩ tới có thể đột phá đến Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, cái này ít nhiều khiến hắn có chút niềm vui ngoài ý muốn.

Lại bởi vì hắn gặp Tiêu Dật không có làm lấy cha hắn trước mặt, xuất ra cái khác ba viên Đan Dược, cho nên trong lòng của hắn tự nhận là cuối cùng này xuất ra ba viên Đan Dược, chỉ sợ số lượng không nhiều, không hoạn ít mà hoạn không đồng đều, không hoạn bản mà hoạn bất an đạo lý hắn vẫn là biết đến, cho nên hắn không có nói rõ.

"Ta tới nói a!" Tiêu Dật tiến lên một bước, cao giọng nói rằng:

"Bây giờ, chúng ta Hắc Thủy Thôn cũng coi là một cái không nhỏ thôn trang, gần nhất Hắc Long Vương thành cực kì hiếu chiến, chúng ta chung quanh thế lực tình huống càng là thay đổi trong nháy mắt, mà ta lại không thể tại trong thôn đợi cả một đời, cho nên chúng ta mọi người thực lực nhất định phải lại lần nữa tăng lên một bậc thang, mới có thể ứng đối tương lai nguy cơ. "

"Hôm nay mọi người chúng ta tề tụ một đường, các vị đang ngồi đều là thôn lực lượng trụ cột, mà trong tay của ta có một ít Đan Dược, là ta mấy năm nay ra ngoài một trong thu hoạch, tin tưởng hoặc nhiều hoặc ít có thể đề cao chúng ta đám người một chút thực lực. Cái này miễn cưỡng có thể giải quyết một chút nguy cơ, nhưng là muốn lâu dài phát triển, chúng ta còn thiếu rất nhiều. "

"Xa không nói, tài nguyên tu luyện, đây là chế ước chúng ta phát triển một cái tiền đề, mà trọng yếu nhất chính là chúng ta khuyết thiếu cao giai tu luyện bí tịch, đây mới là trí mạng nhất. Không có cao giai tu luyện bí tịch, vậy liền không có đỉnh tiêm cao thủ sinh ra, dạng này, thôn cấp cao Võ Lực liền biết dĩ thường thiếu thôn, thậm chí cho tới bây giờ, trừ ta ra, đều chỉ có một cái Hậu Thiên tầng bảy cao thủ. "

"Cao giai bí tịch, cái kia đều là có tiền mà không mua được đồ vật, cho dù là Nam Hoang ba Đại Vương thành thế lực cũng không có bao nhiêu a!" Lão thôn trưởng tức rằng thở dài nói.

"Kỳ thật mọi người chúng ta không thiếu hụt cố gắng tu luyện quyết tâm, chỉ là thiếu khuyết cao giai bí tịch, mặc dù cao giai tu luyện bí tịch đại biểu tu luyện khó khăn tăng lên, nhưng là cao giai bí tịch trưởng thành không gian không phải đề giai bí tịch so với mô phỏng. Nói một câu không khách khí,

không có cao giai tu luyện bí tịch, liền không có tương lai, nhìn chung Thương Khung Đại Lục, bất kỳ một cái nào thể lực bá chủ thể lực cũng là như thế. "

Tiêu Dật phân tích xong tiếp tục nói rằng: "Cho nên, các vị, bí tịch sự tình ta nghĩ qua, mọi người không cần lo lắng, hôm nay vừa nói đến đây, vì thôn phát triển, ta liền công hiến ra một ít bí tịch đi ra, mọi người có thể căn cứ tự thân cảnh giới lựa chọn tu luyện đối ứng võ học bí tịch. "

"Thật sao?" Lão thôn trưởng kinh hi nói, đám người cũng là nhao nhao nhìn về phía Tiêu Dật.

"Không tệ! Ta biết công hiến ra Địa Cấp, Huyền Cấp, Hoàng cấp ba cái Đăng Cấp bí tịch, trong đó bao quát nội công tâm pháp bí tịch ba quyển, khinh công bí tịch ba quyển, quyền chương bí tịch ba quyển, về phần cái khác, ta bên này trước mắt cũng không có thích hợp. "

Tiêu Dật tiếp tục giải thích nói rằng:

"Nó Nakamura chết bên trong tất cả người tập võ, đều có thể tu luyện Hoàng cấp bí tịch đánh xuống trụ cột vững chắc; một khi có người đột phá đến Hậu Thiên tầng ba cảnh giới, liền có thể tu luyện Huyền Cấp bí tịch; về phần Địa Cấp bí tịch, thì cần muốn chỉ ít Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới chi người mới có thể tu luyện, cứ như vậy chỉ chúng ta liền tạm thời giải quyết bí tịch khuyết thiếu vấn đề. "

"Không tệ không tệ, khinh công bí tịch cùng nội công tâm pháp bí tịch làm hai loại trọng yếu nhất bí tịch, dù là đánh không lại, cũng có thể trốn được, không thể nghi ngờ tăng lên đám người sinh tồn lực. " Thạch Tận Trung gật đầu nói.

"Bí tịch có, Đan Dược có, bây giờ, chúng ta còn thiếu khuyết thích hợp vũ khí, có câu nói là công dục sở trường việc, trước phải lợi nó khí, khí muốn tận nó dùng, trước phải đến nó pháp. Ngay tại một canh giờ trước đó, ta truyền cho Thủ Nhân thúc một chút rèn đúc bí thuật, Thủ Nhân thúc cũng nghĩ ta cam đoan qua bằng vào những cái kia rèn đúc bí thuật, có thể cho chúng ta đám người đại lượng chế tạo Cửu Tinh Nhân Khí. " Tiêu Dật lần nữa tuyên bố.

Tiêu Dật cố ý nói như vậy, mà không nói Chú Tạo thuật sở tay, chính là sợ đám người nghĩ lung tung, cũng muốn đi thăm dò nhìn, trực tiếp tuyệt đám người suy nghĩ.

"Cái gì, thật là như vậy sao?" Trong phòng nghị sự đám người đã sớm bị một con đường một đầu tin tức sợ ngây người.

Ba đầu tin tức, có thể nói là từ trong ra ngoài, từ ngoài vào trong nơi toàn diện tăng lên đám người thực lực, đơn giản quá chu đáo chặt chẽ, đám người nhìn về phía Tiêu Dật ánh mắt đều trở nên có chút kích động lên, may mắn cái này là người một nhà, đối phương Võ Lực vốn là phi thường cao, Trí Lực còn như thế yếu, cái này nếu là làm đối thủ, chỉ sợ ăn ngũ không yên!

"Thiên chân vạn xác!" Thạch Thủ Nhân lúc này đành phải đứng ra khẳng định nói, hần kỳ thật không muốn làm mọi người đều biết, nhưng là vừa Tiêu Dật nói hết ra, hần cũng không có đạo lý ngăn cản, đương nhiên, chủ yếu nhất là hần tại lo lắng vạn nhất tiết lộ vấn đề, bất quá hần tin tưởng vừa Tiêu Dật xách ra, tự có hần đường giải quyết.

"Tốt, chẳng qua trước mắt bởi vì binh khí số lượng có hạn, chỉ có thể từ tu vi cao nhất năm người mới có thể thu được, về phần ai tu vi cao nhất, liền nhìn tiếp xuống biểu hiện của mọi người. Đầu tiên, ta chỗ này có hai loại Đan Dược, chính là ta hứa hẹn cho mọi người, một viên Tẩy Tủy Đan, một viên Bồi Nguyên Đan, tên như ý nghĩa, nó tác dụng đến tốt cùng như thế nào, tin tưởng không cần ta ngoài định mức giải thích nhiều. "

"Tiếp xuống ta biết cho đang ngồi tất cả mọi người, mỗi người một phần, mọi người thu hoạch được Đan Dược về sau, để thực hiện nhất trận phục dụng, từ ta tại hiện trường chiếu khán mọi người, tin tưởng sẽ không xuất hiện bất luận cái gì do ngoài ý muốn, vừa rồi ta cũng đã nói, chỉ có phục dụng Đan Dược đồng thời luyện hóa hấp thu được lực về sau, cảnh giới cao nhất năm người mới có thể thu được Cửu Tinh Nhân Khí. "

"Như vậy, hiện tại bắt đầu!"

Tiêu Dật sau khi nói xong, liền bắt đầu cấp cho Đan Dược, đám người cầm tới Đan Dược về sau, liền theo lời ngồi xếp bằng cố gắng luyện hóa, lúc này, tất cả mọi người sử xuất lớn nhất tiềm lực, không vì cái gì khác, chỉ để chứng minh mình không thể so với người khác kém

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183: Chinh thể tăng lên

Theo thời gian trôi qua, trong phòng nghị sự đám người bắt đầu dần dần đột phá, còn tốt lần này người tới không coi là nhiều, khoảng hơn hai mươi người, nếu không phòng nghị sự còn thật không có lớn như vậy địa phương cung cấp mọi người tu luyện.

Có lẽ là hậu tích bạc phát nguyên nhân, Thạch Thủ Nhân dẫn đầu đột phá đến Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới, theo sát phía sau chính là Thạch Phong, cũng

không cam chịu yếu thế đồng dạng đột phá đến Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới.

Mà theo thời gian trôi qua, lão thôn trưởng Thạch Tận Trung cũng đột phá đến Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới, liền ngay cả mái đầu bạc trắng cũng tăng lên không ít màu đen.

Đương nhiên, làm người ta bất ngờ nhất vẫn là Thạch Dã Chiến cùng Thạch Thủ Ngân, hai người cũng nhất cử đột phá đến Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới, mà những người khác cũng hoặc nhiều ít nơi có chỗ đột phá.

Tiêu Dật liền càng thêm mong đợi nhìn xem những người khác đột phá, mỗi khi có người gặp được bình cảnh thời điểm, hẳn đều biết đi đến đối phương sau lưng giúp đỡ một chút sức lực.

Đến tận đây, chỉ có Thạch Tín không có đột phá đến Hậu Thiên tầng tám cảnh giới, có lẽ là bởi vì hắn vừa đột phá không lâu, tích lũy còn chưa đủ nguyên nhân, bất quá dù vậy, thực lực của hắn cũng có khá lớn tăng lên, có thể nói tại trước mắt Hắc Thủy Thôn sáu vị Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới Vô Giả bên trong, thực lực của hắn hoàn toàn xứng đáng vẫn là thứ nhất.

Bây giờ Hắc Thủy Thôn, ngoại trừ Tiêu Dật là Hậu Thiên tầng chín bên ngoài, chỉ riêng Hậu Thiên tầng bảy liền có trọn vẹn sáu vị, cho dù Tiêu Dật không xuất thủ, đối phó một cái Hậu Thiên tầng tám cảnh giới Vô Giả cũng là dư xài.

Đám người điều tức kết thúc, tuần tự tỉnh lại, đưa mắt tứ phương xem xét về sau, nhao nhao thoải mái cười to.

Tiêu Dật thấy mọi người toàn bộ đột phá, liền cất cao giọng nói: "Vừa tất cả mọi người đã vận công hoàn tất, như vậy, cũng là thời điểm phân phối vũ khí, dựa theo chúng ta vừa rồi nói, mọi người không có dị nghị a?"

"Tiêu Dật, chậm đã, lão hủ vũ khí tặng cho người khác đi, dù sao tiểu lão nhân rất ít cùng người động thủ, việc cấp bách, vẫn là ưu tiên cho người trẻ tuổi an bài đi, dạng này đối thôn tác dụng càng lớn!" Lão thôn trưởng Thạch Tận Trung vì thôn, trực tiếp từ bỏ thay thế vũ khí dự định.

"Lão thôn trưởng một lòng vì thôn, để cho người ta kính nể, còn ai có dị nghị? Hoặc là có người nào muốn muốn tranh thủ?" Tiêu Dật gặp lão thôn trưởng như thế đại cục làm trọng, nghĩ thầm không hồ là lão thôn trưởng, nếu là tất cả mọi người có thể như thế, một lòng đoàn kết, mọi người đồng tâm hiệp lực, lo gì thôn phát triển không nổi?

"Tiêu Dật, ta cũng từ bỏ, dù sao vũ khí của ta là thương, thôn có rất ít người cùng ta sử dụng giống nhau vũ khí, cho nên ta tạm thời cũng không cần thay thế. "

Thạch Thủ Nhân nghĩ nghĩ nói rằng, dù sao chính hắn rèn đúc vũ khí, có thể nói là người trong nhà biết việc của mình, bắt đầu khẳng định là chế tạo đao kiếm loại này thường dùng vũ khí đến gia tăng kinh nghiệm của mình, mà lại trong thôn sử dụng đao kiếm làm vũ khí nhân viên cũng không ít, không biết lãng phí.

"Vừa dạng này, những người khác cũng không có ý kiến, như vậy năm kiện vũ khí, trong đó bốn kiện liền ưu tiên cho còn lại bốn vị, về phần cuối cùng một kiện vũ khí, liền đưa cho Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới người, các người nói một chút đưa cho ai phù hợp?" Tiêu Dật giương mắt quét qua, thấy không có người trả lời, liền tiếp tục nói rằng:

"Đã các người đều không nói lời nào, vậy ta liền làm chủ đưa cho Thạch Dã Doanh đi, tin tưởng hắn tại mấy người các người Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới bên trong tu vi cao nhất. "

"Tiêu Dật, người làm sao không cho mình làm một kiện vũ khí? Chúng ta nhiều người như vậy cộng lại cũng không có người đối thôn trọng yếu a, người bây giờ đối thôn công hiến thế nhưng là siêu so với chúng ta bất kỳ người nào cũng cao hơn. " Thạch Tận Trung quan tâm hỏi.

"Thôn trưởng yên tâm, ta có vũ khí của mình, mà ta am hiểu hơn chính là quyền chưởng, cái này so sánh vũ khí gì đều có tác dụng. Huống chi, bây giờ không phải là tăng lên ta cá nhân thực lực thời điểm, mọi người chúng ta có vinh cùng vinh, vui buồn có nhau, chỉ có mọi người thực lực đồng bộ cùng đi lên, chúng ta mới có thể ở cái thế giới này đi càng xa!" Tiêu Dật tự tin nói.

"Người có sắp xếp của mình, vậy là tốt rồi!" Thôn trưởng Thạch Tận Trung nghe vậy về sau, nhẹ gật đầu cảm khái nói.

"Tiếp xuống chính là bí tịch sự tình, ta hi vọng mọi người nhất định nghiêm ngặt giữ bí mật, bởi vì quan hệ này đến chúng ta sinh tử tồn vong căn bản. " Tiêu Dật bỗng nhiên đề cao âm lượng thận trọng nhắc nhở.

"Minh bạch!" Đám người riêng phần mình nhẹ gật đầu đáp lại nói.

Tiếp đó, Tiêu Dật liền đem đăng chép tốt chín bản bí tịch phó bản giao cho đám người, đồng thời còn vì mọi người giảng giải, trong đó nội công tâm pháp bí tịch là Hoàng cấp hạ các loại cơ sở nội công, Huyền Cấp hạ các loại Hỗn Nguyên Công pháp, Địa Cấp bên trên các loại Kim Cương Bàn Nhược Công;

Khinh công bí tịch là Hoàng Cấp Trung Đẳng Tinh Đình Điểm Thủy, Huyền Cấp bên trong các loại Đạp Tuyết Vô Ngân, Địa Cấp bên trong các loại Như Ảnh Tùy Hình;

Quyền chưởng bí tịch là Hoàng cấp bên trên các loại Tiểu Hồng Quyền, Huyền Cấp bên trên các loại Nhất Dương Thần Chỉ, Địa Cấp bên trên các loại Sinh Tử Lục Dương Chương.

Đám người tìm đọc bí tịch về sau, nóng vội người hận không thể tại chỗ tu luyện, bất quá nghe được Tiêu Dật đang truyền thụ kinh nghiệm, lúc này mới kiềm chế lại tâm tình kích động, chăm chú nghe giảng, thời gian dần qua dần chìm trong Tiêu Dật giảng giải bên trong, như si như say.

Giảng đến kích động chỗ, Tiêu Dật tại chỗ tại phòng nghị sự diễn luyện.

Chỉ thấy mọi người lập tức tại trong phòng nghị sự đốt lên ngọn nến, đem mấy chục cây ngọn nến xếp thành một loạt, Tiêu Dật đứng ba trương có hơn, nó ngón tay phải chậm rãi điểm ra, chỉ nghe "Suru" một tiếng, một đạo trắng tấp chỉ phong bắn ra, mấy chục cây ngọn nến vậy mà toàn bộ dập tắt.

Đám người bỗng nhiên ngẩng đầu lên, người nhìn ta, ta nhìn người, trong lòng ý niệm duy nhất chính là, đây không phải đang nằm mơ chứ, dựa theo Tiêu Dật nói, lúc này mới mới học mới luyện liền có thể có thành tựu như thế này?

"Thật sự là quá lợi hại!" Đám người nhao nhao tán thưởng không thôi, nhìn thấy cái kia Nhất Dương Thần Chỉ vừa mới học biết, liền có thể có như vậy hiệu quả kinh người, đã là khen không dứt miệng.

Bọn hắn cũng tin tưởng theo tu vì làm sâu sắc, cũng biết càng ngày càng lợi hại, thầm nghĩ trong lòng trách không được Tiêu Dật bằng chừng ấy tuổi khinh khinh liền có thể có lợi hại như vậy, nguyên lai là có tuyệt học bằng thân a!

"Thế nào, đây cũng là Nhất Dương Thần Chỉ uy lực, theo các người công lực làm sâu sắc, về sau liền không chỉ là dập tắt ngọn nến đơn giản như vậy, đồng tâm phân ngọc cũng chưa hẳn không có khả năng. Bất quá tu luyện này công cần làm đến hết sức chuyên chú, tâm vô bàng vụ mới được." Tiêu Dật vận công hoàn tất, đôi kinh ngạc đến ngây người đám người lớn tiếng nói.

"Cái kia không biết Tiêu thiếu hiệp hiện tại đến một bước nào?" Có người đưa ra nghi vấn hỏi.

"Ta à! Ta chỉ lực đã tạo thành Vô Hình Kiếm Khí, uy lực tiến thêm một tầng, về phần hiện tại uy lực cũng không có chuyên môn đi thử qua, bất quá đồng tâm phân ngọc hẳn là không đáng kể." Tiêu Dật nghĩ nghĩ, thực sự nói rằng.

"Ta nhớ ra rồi, lúc ấy Tiêu thiếu hiệp cứu thủ nhân Phó thống lĩnh chính là dùng Vô Hình Kiếm Khí, khi đó Tiêu thiếu hiệp kiếm khí chính là trực tiếp đánh xuyên cái kia Đào Cầm chuỗi đao, thậm chí xuyên qua nó lòng bàn tay thấu thể mà xuất, Đào Cầm bị đau vũ khí mới rời khỏi tay, vậy ta thế nhưng là tận mắt nhìn thấy."

Đám người nghe xong, lúc ấy còn không biết rõ, bây giờ nhao nhao bừng tỉnh đại ngộ, đối Tiêu Dật ý kính nể cao hơn một tầng, không nghĩ tới hắn lại đem lợi hại như thế võ học đều giao cho bọn hắn, đám người tự hỏi nếu là mình là tuyệt đối làm không được, giờ khắc này, liền ngay cả trước đó bởi vì ân huệ mà chiết phục Thạch Tín, lần này đều triệt để tâm phục khẩu phục.

Đây cũng là đám người không biết Thập Mạch Thần Kiếm sự tình, bất quá cái kia lại là nói sau, huống chi Thập Mạch Thần Kiếm khó mà tu luyện, Tiêu Dật là trong lòng hiểu rõ, về phần phải chăng có tư chất nghịch thiên người thành công tu luyện, lấy Tiêu Dật ánh mắt đến xem, chỉ ít tại Hắc Thủy Thôn là không tồn tại dạng này thiên tài.

Lui một bước nói, thật muốn cho Hắc Thủy Thôn Thiên cấp bí tịch Thập Mạch Thần Kiếm, tại còn không có Tiên Thiên cao thủ trấn giữ tình huống dưới, nếu là dù là một tơ một hào tin tức toát ra đi, chỉ sợ là hậu họa vô tận, vĩnh viễn bằng ngày.

Cho dù lần này Tiêu Dật cung cấp nhiều như vậy tài nguyên, đều là mạo rất nhiều phong hiểm, dù sao Đan Dược số lượng có hạn, tiêu hao hết liền không có, truyền đi cũng không có gì, nhưng là bí tịch cùng Chú Tạo thuật khác biệt, đây cũng là Thạch Thủ Nhân trước đó lo lắng nguyên nhân chỗ.

Cũng may bây giờ vũ khí, chỉ ít bên ngoài cho người khác nhìn không xảy ra vấn đề gì, về phần bí tịch, Địa Cấp bí tịch còn không đến mức làm cho tất cả mọi người huy động nhân lực, dù sao tùy ý một cái Hậu Thiên tăng tám cảnh giới trở lên cao thủ, cái nào một cái không có Địa Cấp bí tịch? Về phần Hậu Thiên tăng bảy trở xuống Vô Giả, Hắc Thủy Thôn đám người biết sợ sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Tương lai quy hoạch

Diễn luyện xong Nhất Dương Thần Chỉ về sau, Tiêu Dật lần nữa cho mọi người giảng giải rất nhiều trên việc tu luyện kinh nghiệm, chủ yếu nhất cũng là Tiêu Dật tu luyện qua một lần, giảng giải trong đó rất nhiều quyết khiếu, bất quá về phần đám người như thế nào lĩnh ngộ cũng tu luyện thành công, vậy thì không phải là Tiêu Dật có khả năng quyết định, bởi vì Tiêu Dật tự mình tu luyện võ học không bao giờ dùng lĩnh ngộ.

Đối Tiêu Dật mà nói, độ thành thạo mới là Vương đạo, quen tay hay việc, vạn sự không khác, trầm hay không bằng tay quen, đây mới là Tiêu Dật lớn nhất Kim Thủ Chỉ.

Tiếp đó, Tiêu Dật tiếp tục nói rằng: "Hiện tại bởi vì bí tịch số lượng ít, bởi vì chúng ta chỉ có chín bản, lần này mọi người tu luyện thành công phía sau ta có thể thu hồi, về sau đám người lần nữa học tập tìm các người là được, đây là trước mắt lão một bộ biện pháp, nhưng là mọi người có hay không nghĩ tới, nếu như người trong cuộc không ở đây? Hoặc là nói độc môn tay nghề bởi vì người trong cuộc xảy ra chuyện mà thất truyền làm sao bây giờ?"

"Đích thật là như thế, nhưng đây là mọi người ước định tập tục cách làm a, bất quá đã người xách ra, vậy người có gì tốt biện pháp sao?" Thôn trưởng Thạch Tận Trung lập tức tới hào hứng, hẳn biết mỗi khi Tiêu Dật ném ra ngoài một vấn đề thời điểm, chắc chắn sẽ có một chút không giống phương pháp giải quyết.

"Ta là như thế này thiết tưởng, mọi người chúng ta có thể ở trong thôn thành lập một cái võ Đạo Tàng thư các, dạng này có thể đem võ Đạo Tàng thư các chia làm mật thất, nội thất, ngoại thất ba cái Đẳng Cấp, sau đó chúng ta có thể căn cứ võ học bí tịch Đẳng Cấp, phân loại nơi đặt ở Tàng Thư các khác biệt gian phòng bên trong, dạng này chỉ cần đối thôn có cống hiến người hoặc là võ đạo tiến giai người mới có thể đi vào tìm đọc. "

Đám người nghe vậy về sau, nhao nhao nín thở ngưng thần nghe Tiêu Dật giảng giải, kỳ thật Tiêu Dật cũng không có gì mới lạ phương án, chỉ là đem kiếp trước thư viện hình thức rập khuôn tới, hơi bởi vì nơi thích hợp nơi cái tiền một chút mà thôi.

"Để phòng ngoài ý muốn, võ Đạo Tàng thư các ba cái gian phòng cần sắp xếp người viên trấn giữ, cũng đồng thời xem như quản lý, mà ngoại thất mức độ cởi mở tối cao, chỉ cần là trong thôn tu luyện người, đều có thể tiến vào tự do tìm đọc, nhưng là phòng ngừa ham hố không nát, mỗi người nhiều nhất chỉ có thể đăng chép ba quyển bí tịch, một bản tâm pháp, một bản kinh công, một bản ngoại công. "

"Tỉ như bắt đầu lúc tu luyện, chỉ có thể lựa chọn một bản tâm pháp bí tịch, dù sao nội công tâm pháp là võ Nguồn của Đạo, nếu không có nội lực thôi động, cho dù tốt chiêu thức cũng giống như không có nước chi nguyên, không thể lâu dài sử dụng xuống dưới, uy lực cũng tương đối kém một mảng lớn. "

"Đang cảnh giới đột phá đến Hậu Thiên tầng một về sau, lúc này có thể lựa chọn một bản ngoại công, có thể là kinh công có thể là cái khác võ học bí tịch. "

"Mà khi cảnh giới võ đạo đột phá đến Hậu Thiên tầng hai về sau, còn có thể tiến vào võ Đạo Tàng thư các lựa chọn một bản bí tịch. "

"Như lại muốn đi vào nội thất xem xét võ học bí tịch, liền cần đối thôn làm ra trọng đại cống hiến, hoặc là tự thân cảnh giới võ đạo đột phá đến Hậu Thiên tầng ba cảnh giới, dạng này mới có tư cách tiến vào nội thất đọc qua bí tịch, đồng dạng vẫn là chỉ có thể nhiều nhất đăng chép ba quyển võ học bí tịch. "

"Đồng lý, chỉ có đang đột phá đến Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới thời điểm, mới có thể tiến nhập võ Đạo Tàng thư các mật thất. "

"Không tệ, ý nghĩ là tốt, nhưng là Tiêu thiếu hiệp, mấu chốt là người có nghĩ tới không, chúng ta không có nhiều như vậy bí tịch a!" Đám người nhẹ gật đầu, có người đưa ra nghi vấn.

"Không tích nũa bước không thể đến ngàn dặm, không tích nhỏ lưu không thể thành Giang Hải, một ngưng khẳng định ăn không thành Bàn Tử, sự tình cũng không phải là một lần là xong, mà là một bước một cái dấu chân tích lũy tháng ngày, chúng ta trước chậm rãi thu thập tích lũy, bí tịch cũng chỉ biết càng ngày càng hơn. Nhưng là nếu như chúng ta không đi làm chuyện này, như vậy thì vĩnh viễn không có khả năng gia tăng. Mọi người hiểu chưa?"

"Tiêu thiếu hiệp nói không sai, ta ủng hộ vô điều kiện!" Thôn trưởng Thạch Tận Trung nghe vậy về sau, liền minh bạch chuyện này đối với thôn mà nói chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu.

"Ta cũng ủng hộ vô điều kiện, ta cái này về nhà, đem ta những cái kia tay nghề chỉnh lý thành sách, đặt ở võ Đạo Tàng thư các bên trong. " Thạch Thủ Nhân gật đầu nói, hẳn hiện tại liền sậu một thân tay nghề không biết truyền cho ai, vạn nhất thật muốn thất truyền vậy cũng thật là đáng tiếc.

"Chúng ta đều ủng hộ vô điều kiện Tiêu thiếu hiệp đề nghị. " đám người reo hò nói.

"Rất tốt, cái này dù sao cũng là lợi tại đương đại, công tại thiên thu sự tình, ta cũng hi vọng mọi người không muốn của mình mình quý, của mình mình quý chỉ biết dẫn đến một đời không bằng một đời, ta hi vọng tất cả mọi người có thể đem mình độc môn tuyệt kỹ truyền thụ cho trong thôn đám tiểu tử kia, một đời lại một đời truyền thừa tiếp, thậm chí là phát dương quang đại. "

"Tất cả mọi người minh bạch một cây đu đủ khinh khinh bị bẻ gãy, mười đôi đu đủ một mực ôm thành đoàn; một cây làm chẳng nên non, vạn người tiếng vỗ tay chấn thiên; một gốc cây nhỏ yếu đuối mưa, trăm dặm rừng rậm sóng vai nhện tuổi lạnh. "

"Ta tin tưởng, chỉ cần chúng ta vạn thành dây thừng, ôm thành đoàn, liền không có khảm qua không được; chỉ cần chúng ta đoàn kết nhất trí, đồng tâm đồng đức, bất luận cái gì địch nhân cường đại, bất luận cái gì khó khăn hoàn cảnh, đều biết hướng chúng ta đầu hàng. Chỉ cần chúng ta mọi người dặt tay chung tiến mọi người đồng tâm hiệp lực, chúng ta liền có lòng tin ôm xán lạn tương lai, cộng đồng đi hướng ngày mai tốt đẹp. Mọi người nói có đúng hay không?"

"Là!" Giờ phút này, trong phòng nghị sự tất cả mọi người không hẹn mà cùng trăm miệng một lời hô lên, âm thanh chấn thiên tế, xuyên thẳng mây xanh.

"Tiêu thiếu hiệp, vậy người nghĩ kỹ đem võ Đạo Tàng thư các xây ở trong thôn nơi nào sao?" Thôn trưởng Thạch Tận Trung nghe được Tiêu Dật nghĩ đến như thế chu toàn, không khỏi truy vấn.

"Ngay tại trong thôn phía sau núi chỗ, chúng ta thôn là xây dựa lưng vào núi, mà phía sau núi núi cao vạn trượng, dưới tình huống bình thường, ra vào chỉ có từ trong thôn một con đường, trừ phi võ công cao cường người, có thể không nhìn địa thế cản trở, nhưng là ta nghĩ bọn hắn cũng không biết đối với chúng ta võ Đạo Tàng kinh các cảm thấy hứng thú. "

"Ta ý nghĩ là trực tiếp ở trên núi đào hang, có thể từ trong ra ngoài kiến tạo ba cái gian phòng, tạm thời tôi nói, chỉ có thể từ chuyên môn nhân viên trông coi, dù sao tất cả mọi người học xong bí tịch, tin tưởng cũng không tồn tại biến thủ tình huống. Mà mỗi một cái phòng từ khác biệt Portal cách biệt. "

"Mà tại võ Đạo Tàng kinh các bên ngoài, ta hy vọng có thể kiến thiết một cái lớn quảng trường, cứ như vậy, ánh mắt khoáng đạt, chỉ cần có người khẽ dựa gần võ đạo mật thất, lập tức liền có thể bị thủ vệ phát hiện. Đương nhiên chuyện này chỉ có thể đối phó người bình thường, bất quá cũng đầy đủ, liền trước mắt mà nói, chúng ta võ Đạo Tàng kinh các cũng hấp dẫn không đến cao thủ gì. " Tiêu Dật phân tích nói rằng.

"Không tệ, cứ như vậy xác thực bảo đảm võ Đạo Tàng thư các tính an toàn. " Thạch Tận Trung nhẹ gật đầu, ngược lại lại hỏi:

"Như vậy người cứ như vậy chỉ có tiến giai người mới có thể tiến vào võ Đạo Tàng thư các, nhưng là, nếu có người tại nào đó một cảnh giới ngậy người thật lâu, một mực không cách nào đột phá, cứ như vậy, hẳn muốn lần nữa tiến vào võ Đạo Tàng thư các làm sao bây giờ? Tin tưởng dạng này người biết rất nhiều. "

"Ta cũng cân nhắc qua loại tình huống này, võ Đạo Tàng thư các chỉ có hai loại tiến vào thủ đoạn, một loại là mặt hướng toàn thân người tập võ miễn phí mở ra, chỉ cần đột phá cảnh giới mới liền có thể miễn phí tiến vào một lần, có thể sao chép võ học bí tịch, sao chép hoàn tất, nguyên bản trả lại chỗ cũ liền có thể. "

"Nhưng còn có một loại chính là thu phí phương thức, bất quá chúng ta không thu lấy bất luận cái gì vàng ròng bạc trắng, chỉ lấy lấy điểm công hiến, chính là đối thôn có trọng đại công hiến người mới có thể tiến vào, mà lại mỗi lần đều muốn tiêu hao không ít điểm công hiến, cứ như vậy mọi người không riêng luyện võ có tính tích cực, mà lại đối thôn phát triển cũng càng có lợi hơn, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện. " Tiêu Dật ứng thanh trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 185: Toàn thôn động viên

Thạch Tận Trung suy nghĩ phiền phức, cẩn thận suy nghĩ, không hổ là người già thành tinh, lập tức nói trúng tim đen nơi chỉ ra trong đó vấn đề mấu chốt nói rằng:

"Lời nói là không tệ, bất quá dạng này thực hiện chỉ sợ có chút độ khó, làm sao xác định điểm công hiến mới là mấu chốt, mà điểm công hiến lại là như thế nào thống kê, đây chính là một nan đề. Chúng ta còn cần chế định một cái thu hoạch được điểm công hiến tiêu chuẩn, hơn nữa còn cần người đặc biệt đến thống kê điểm công hiến, đây cũng là một cái quan trọng nhất sự tình. "

Tiêu Dật lập tức giải thích nói: "Sơn nhân tự có diệu kế, thôn trưởng, tiếp xuống ba tháng, thẳng đến cuộc đi săn mùa thu, ta biết sơ bộ thực hiện loại này tương tượng, bất quá điểm công hiến cần hai người bảo tồn, một người bảo tồn bản chính, một người bảo tồn phó bản, chỉ có chính phó vốn là so sánh mới có thể bảo đảm điểm công hiến độ chuẩn xác. "

"Mà lại thôn dân tự thân là không thể thống kê công hiến của mình điểm, chỉ có thể mỗi lần đến chỉ định địa phương, tại trong thời gian quy định mới có thể thẩm tra với bản thân điểm công hiến, sau đó chúng ta thông qua thiết trí nhiệm vụ phương thức cấp cho điểm công hiến, chỉ cần đối phương hoàn thành nhiệm vụ, liền có thể cho bọn hắn điểm công hiến. "

"Tỉ như, thôn cần một gốc dược thảo, nếu như ai có thể mang đến, chúng ta liền cho hắn đối ứng số lượng điểm công hiến, đương nhiên, số lượng này nhất định phải tại nhiệm vụ tiếp nhận trước đó mình xác tốt. "

"Mà lại bất luận kẻ nào chỉ cần có điểm công hiến, cũng có thể tuyên bố tương quan nhiệm vụ, cuối cùng chỉ cần tiêu hao công hiến của mình điểm cho thu hoạch công hiến người liền có thể. Kỳ thật chủ yếu nhất vẫn là chúng ta không có tiền, không phải chúng ta cũng không cần sử dụng điểm công hiến phương pháp này, mấu chốt là điểm công hiến cũng chỉ có tại trong thôn chúng ta mới có tác dụng. "

"Không tệ, xác thực sơ bộ giải quyết vấn đề này, bất quá nhân tuyển người nhưng có?" Thạch Tận Trung cẩn thận nghĩ nghĩ, cảm giác được không có gì lớn lỗ thủng.

"Thôn trưởng người khẳng định cần đảm bảo điểm công hiến bản chính, về phần những người khác tạm thời còn không có nhân tuyển thích hợp, chỉ có thể qua một thời gian ngắn chậm rãi lại nhìn đi, chúng ta chậm rãi tìm kiếm nhân tuyển. Mà lại võ Đạo Tàng thư các tạo dựng lên phía sau cũng cần người đặc biệt đến trông giữ, ngoại thất đại môn không quan trọng, tùy tiện làm hai cái ám bộ thành viên thủ vệ là được, nhưng là nội thất cùng mật thất liền cần người đặc biệt. "

Tiêu Dật lắc đầu tiếp tục nói rằng: "Theo ta thấy, nội thất tối thiểu chỉ ít cần Hậu Thiên tầng bốn đến năm tầng dù sao đi nữa, nhân thủ nhiều lời nói hai cái Hậu Thiên tầng bốn, nhân thủ không đủ chỉ ít cần một cái Hậu Thiên tầng năm nhân viên trông coi, về phần mật thất, thấp nhất cần Hậu Thiên tầng bảy tu

vì mới được. "

"Về phần đảm bảo điểm cống hiến phó bản thành viên, ngược lại là đối Võ Lực yêu cầu không cao, nhưng là cần một cái có thể tính toán tỉ mỉ nhân thủ đến hạch toán, việc này vẫn là trọng bên trong bên trong, tuyệt đối không thể xuất hiện bất kỳ sai lầm. "

"Xác thực như thế, bất quá chúng ta tất cả mọi người ủng hộ người, người yên tâm đi làm a!" Thôn trưởng Thạch Tận Trung cất cao giọng nói.

"Không tệ, Tiêu thiếu hiệp nếu có cái gì phân phó, chúng ta toàn lực phối hợp chính là!"

"Đúng, chúng ta lại không ngốc, Tiêu thiếu hiệp đây chính là cho chúng ta thôn định ra trăm năm phát triển đại kế, đối với chúng ta tự thân mà nói, cũng là trăm lợi mà không có một hại sự tình, chúng ta sao lại không làm?"

"Không tệ, nhất định phải toàn lực ủng hộ Tiêu thiếu hiệp, ai phản đối ta với ai gặp!"

"Tốt, vừa tất cả mọi người như thế nhiệt tình, ta cũng là nghĩa bất dung từ, mặt khác đầu thôn quảng trường cũng cần xây dựng thêm, chúng ta cần càng rộng lớn hơn địa phương, còn cần trên quảng trường bố trí các loại cột gỗ, lấy cung cấp tu luyện kinh công sở dụng, không bằng dứt khoát duy nhất một lần an bài nhân thủ cải tạo đi, sau này liền gọi luyện võ trường, mọi người cảm thấy thế nào?" Tiêu Dật dứt khoát tiếp tục đề nghị.

"Không tệ, sớm cái kia như thế!"

"Tán thành!"

"Ta các loại tán thành!"

"Cuối cùng chúng ta cần phân phối một chút nhân viên, các loại biết nghị kết thúc về sau, mọi người nhận lấy còn lại Đan Dược, giao cho các đội ngũ thành viên phục dụng, nhớ kỹ nhất định phải nhìn xem bọn hắn phục dụng vận công hoàn tất mới có thể rời đi, sau đó ngày mai, trong thôn ngoại trừ cần thiết mấy người lưu thủ bên ngoài, thành viên khác toàn bộ xuất thôn đi săn. "

"Đến một lần mọi người vừa mới đột phá, cần ma luyện một cái, thích ứng tự thân; thứ hai phong phú một cái thôn dược liệu cùng khoáng vật các loại tài nguyên dự trữ, dược liệu không cần nhiều quý báu, nhưng là cần năm đủ, số lượng nhiều, bởi vì chúng ta cần nhiều tư nguyên hơn, càng nhiều càng tốt; ba thì cần muốn càng sung túc huyết thực, dạng này mới có thể có lợi cho trong thôn người tập võ rèn luyện huyết khí, nấu luyện thân thể. Mọi người hiểu chưa?"

"Minh bạch!"

"Rất tốt, muốn chính là cổ khí thế này, lần này mọi người thực lực có thể nói là phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, tin tưởng các người bảo đoàn xuất kích, cho dù là Hắc Long Hội cũng chưa chắc giữ lại được mọi người, ta tin tưởng nhanh thì ba ngày, chậm thì bảy ngày, các người nhất định biết thắng lợi trở về. Mọi người không cần lo lắng thôn vấn đề an toàn, bởi vì có ta, ta biết bảo đảm thôn bình yên vô sự, người tại thôn tại. "

"Tiêu thiếu hiệp uy vũ!"

"Cũng là vì thôn, nếu như không có thôn cũng không có chúng ta mỗi người an nhàn tiểu gia. Thời khắc mấu chốt, chúng ta thậm chí cần bỏ tiểu gia vì mọi người, sáng mai các người đi săn đại đội liền phải xuất phát, đêm nay mọi người nhớ kỹ nghỉ sớm một chút. Về phần xuất thôn đi săn nhân thủ, việc này tin tưởng không cần ta nhiều lời, chính các người an bài liền có thể. " Tiêu Dật chuyện đương nhiên phân phó nói.

"Yên tâm, lần này chúng ta nhất định có thể thắng lợi trở về, có nhiều như vậy Hậu Thiên tăng bảy cùng Hậu Thiên tăng sáu thành viên, trước kia Hắc Long Sơn Mạch bên ngoài rất nhiều không thể xâm nhập địa phương, chúng ta cũng có thể tiếp tục thâm nhập sâu. " Thạch Thủ Nhân lời thề son sắt địa đạo.

"Bất quá mọi người cũng đừng chủ quan, còn phải vạn sự cẩn thận, nếu là tổn thất các người trong đó bất cứ người nào, đối thôn mà nói đều là tổn thất không lồ, các người muốn nhớ lấy lưu được núi xanh không lo không có củi đốt, gặp chuyện không muốn đi cực đoan. " Tiêu Dật nhắc nhở.

Đám người nghe đến đó, không khỏi nhao nhao nở nụ cười, lúc đầu lấy đám người niên kỷ, hẳn là bọn hắn thuyết phục cùng Đình chúc mới đúng, nhưng là lúc này bọn hắn ngược lại là được dặn dò đối tượng.

Bất quá đám người tất cả đều minh bạch, Tiêu Dật có tư cách này, cũng đều là vì mọi người tốt nhao nhao gặt đầu ra hiệu.

"Như vậy hôm nay tới đây thôi, hiện tại tán biệt, lão thôn trưởng, còn phải làm phiền người an bài Đan Dược phát ra sự tình, nhớ lấy cấp cho đúng chỗ, ta không hy vọng có cật nã tạp yếu tình huống phát sinh. "

Tiêu Dật đưa ra như thế Đan Dược, thế nhưng là nghĩ chứng thực đến thực chỗ, nếu như bị nào đó một hai người cắt xuống tới, vậy liền không có ý nghĩa, đối thôn chính lý thực lực tăng lên cũng liền không có có tác dụng gì.

"Yên tâm đi, nhất định sẽ không, người cũng có thể ở một bên giám sát. " Thạch Tận Trung vỗ vỗ bộ ngực nói.

"Điểm ấy ta vẫn tin tưởng mọi người, chỉ là ta lo lắng đoàn người có khả năng mình không cần tặng cho người khác dùng, ta cũng biết mọi người quan tâm văn bồi tâm tình, nhưng là, lúc này cũng không phải khiêm nhượng thời điểm, cái gọi là thép tốt phải dùng tại trên lưỡi đao, hiện tại, chúng ta cần chính là mọi người thực lực tổng hợp tăng lên, đều lưu cho văn bồi, trong thời gian ngắn cũng không thể hiện được hiệu quả. " Tiêu Dật giải thích nói.

"Thì ra là thế, người không nói còn thật có khả năng, mong con hơn người tâm tình là mỗi một cái bậc cha chú ắt không thể thiếu, yên tâm đi, ta nhất định biết đốc thúc bọn hán, đề cấp cho Đan Dược thành viên nhìn tận mắt chính bọn hán sử dụng. " Thạch Tận Trung hiểu được sau đạo của tự nhiên nên làm như thế nào.

"Như thế liền phiền phức thôn trưởng, cái này hiện tại cũng không có chúng ta sự tình gì, vậy ta trước hết rút lui. Về phần hạch toán điểm cống hiến nhân tuyến, ta lại nghĩ một chút biện pháp. " Tiêu Dật ôm cáo tử, quay người đi ra phòng nghị sự.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Tập thể xuất kích

Hôm sau, tại Thạch Tận Trung các loại người an bài xuống, tất cả mọi người vì đi săn đội ngũ tiễn đưa, mọi người không hẹn như là lộ ra vẻ trịnh trọng, mà không ít phụ nữ trẻ em cũng đều chạy tới, yên lặng cầu nguyện, khẩn cầu đi săn thân nhân có thể bình yên vô sự nơi trở về.

Muốn biết Hắc Long Sơn Mạch bên trong Cự Thú hoành hành, đặc biệt là cái này vạn vật khôi phục xuân hạ giao thế thời khắc, quả thực là quá nguy hiểm, rồi đi thôn, bên ngoài chính là một cái thế giới hoàn toàn khác biệt, nơi đó tràn đầy kinh khủng mãnh cảm cùng Cự Thú.

Bất quá cũng may lần này đi săn đội ngũ thực lực phi thường cường đại, trong thôn ngoại trừ thôn trưởng Thạch Tận Trung, Tiêu Dật, Thạch Thủ Nhân bởi vì cần chế tạo Trang Bị lưu lại bên ngoài, liền mấy năm liên tục tuổi nhỏ nhất vừa tròn mười năm tuổi Thạch Thiết Ngưu đều đi theo đi săn.

Lần này, đi săn đội ngũ thành viên chỉ riêng Hậu Thiên tăng bảy Hậu Thiên tăng sáu thành viên cộng lại liền có gần mười người, lại càng không cần phải nói Hậu Thiên tăng năm cảnh giới người, Hậu Thiên tăng bốn ngược lại là trong đội ngũ thấp nhất thành viên, một nhóm trùng trùng điệp điệp hơn trăm người, có thể nói là toàn thể xuất kích.

Cứ như vậy, trong thôn cường tráng nhất một nhóm đội ngũ, bọn hán cồng cung tiễn, dẫn theo đại đao xuất phát, rồi đi thôn đi vào sông núi đầm lầy ở giữa.

Đưa mắt nhìn đi săn đội ngũ rời đi, lão thôn trưởng Thạch Tận Trung dẫn một đám thiếu niên đi vào đầu thôn quảng trường, ngồi xếp bằng xuống, lớn tiếng nói:

"Tốt, các người bọn này Bì Hủ tử cũng nên dụng công học tập. Mặc dù các người thạch giáo tập đã ra ngoài đi săn, không ai nhìn xem các người, nhưng là vẫn hi vọng các người khắc khổ cố gắng, dù sao các người chính là thôn hi vọng, thôn tương lai nắm giữ tại trên tay các người, các người có lòng tin hay không?"

"Có!" Chúng nói tiếng âm phóng lên tận trời, âm thanh Chấn Sơn rừng, không cốc quanh quẩn.

Là ở một bên Tiêu Dật hài lòng gật gật đầu, hán cũng muốn bắt đầu tu luyện võ công đi lên, hán muốn tranh thủ trong khoảng thời gian này đem Thập Mạch Thần Kiếm tu luyện tới lớn cảnh giới viên mãn, tiếp xuống Tiêu Dật lại một lần nữa tiến nhập bình thân như nước trong tu luyện. . .

Mấy ngày nay đến nay, lão thôn trưởng Thạch Tận Trung mỗi lần đều biết cho trên quảng trường đám thiếu niên này giảng giải không ít tin tức, Tiêu Dật cũng là đề ở trong mắt, về phần trong thôn cái khác thanh niên trai tráng, cũng bắt đầu chậm rãi trên quảng trường một bên cái tạo.

Thần Phong phơ phất, Tiêu Dật vẫn như cũ đi vào quảng trường tu luyện võ công, chỉ chốc lát sau, thôn trưởng Thạch Tận Trung cũng xuất hiện tại trong sân rộng.

Nhưng gặp một đám chưa đầy mười lăm tuổi thiếu niên, từng cái sàu mi khổ kiếm, từng cái buồn bã ỉu xiu, bắt đầu dĩ ngồi vây quanh tại bốn phía, giống như là sái ỉu xiu Diệp Tử bộ dáng.

Thôn trưởng Thạch Tận Trung thấy thế, không khỏi kỳ quái hỏi: "Hôm nay mọi người là như thế? Từng cái giống như là bị sương đánh quả cà đồng dạng chỗ này rồi?"

"Ngài thôn trưởng, không phải nói đi săn đội ngũ ba ngày dù sao đi nữa liền có thể trở về sao? Cái này đều ba ngày trôi qua, làm sao ta Phụ thân bọn hán còn chưa có trở lại?" Nguyên lai nói chuyện người này chính là lão hán Phụ thân đầu.

"Hải tử, cái này còn không có vượt qua năm ngày, đừng lo lắng vớ vẩn, bên ngoài rất nhiều tình huống lúc nào cũng có thể phát sinh, chúng ta cũng không thể tự loạn trận cước, chúng ta bây giờ có thể làm chính là muốn tin tưởng người Phụ thân, tin tưởng bọn họ, các người càng thêm phải thật tốt tu luyện võ công, các loại người Phụ thân bình yên trở về cho hán một kinh hi há không sung sướng?" Lão thôn trưởng ung dung nói giải nói rằng.

"Ta đây không phải lo lắng sao? Giờ phút này nào có tâm tình luyện tập?" Tiểu hải tiếp tục lo lắng nơi nói rằng.

"Chính là chính là. . . Chúng ta cũng lo lắng. " chỉ gặp trong đó mấy cái đồng dạng lộ ra một bộ mặt như ăn mướp đắng thiếu niên cùng một chỗ đáp lại.

"Cũng đúng, không phải do các ngươi không lo lắng, dù sao đều là thân nhân mình, vừa tất cả mọi người không tâm tình rèn luyện, vậy ta cho các ngươi nói một chút thể giới bên ngoài, để các ngươi tìm hiểu một chút. " Lão thôn trưởng bắt đầu đi lắc đầu, cười khổ đành phải nói sang chuyện khác, nói đến các thiếu niên cảm thấy hứng thú sự tình.

Tiêu Dật nhìn thấy các thiếu niên lập tức từng cái hứng thú, suy nghĩ không hổ là lão thôn trưởng, gừm nhưng mà là lão cay, đám này thiếu niên còn nộn.

Chỉ là Tiêu Dật có vẻ như quên mình so sánh đám này thiếu niên không lớn hơn mấy tuổi sự thật.

"Ngoại giới a. . ." Lão thôn trưởng giống như tiến nhập xa xôi hồi ức, ngưng ngắt xuất thần phía sau trưởng nhưng mà nếu như mất địa đạo:

"Thế giới quá lớn, rộng lớn vô ngần, vẹn vẹn thích hợp nhân loại sinh tồn khu vực, từ một vực đến một cái khác vực động một tí đến hàng chục hàng trăm vạn dặm, có thể nghĩ, người bình thường đi bộ có khả năng đi cả cuộc đời trước chạy không thoát một vực chi địa, huống chi Thương Khung Đại Lục, vẫn tồn tại mệnh mông vô tận nguy hiểm. "

"Chúng ta chỉ biết Thương Khung Đại Lục vô cùng lớn, Đông Vực là mệnh mông bát ngát biển cả; Tây Vực là không có một ngọn cỏ Hoàng Sa đầy trời sa mạc; Bắc Hoang là mệnh mông ngàn dặm, mệnh mông vô bờ Tuyết vực băng nguyên; mà Nam Hoang thì là liên miên bất tuyệt rừng thiêng nước độc chi địa; mà Đại Lục phồn hoa nhất chỗ thì ở vào trong đại lục hưng Trung Nguyên Cửu Châu chi địa, nơi đó mới là chúng ta Võ Giả trong suy nghĩ thánh địa. "

"Trung Nguyên Cửu Châu bát đại đế quốc, trong đó lục đại đế quốc lệ thuộc vào chúng ta Hán Tộc thống trị, cái khác hai châu thì không phải ta Hán Tộc người xưng đế, cuối cùng một châu một vực không có thống nhất. "

"Nhân Tộc khác biệt địa vực ở giữa rất khó thông tin vãng lai, bởi vì thực sự quá nguy hiểm, đại địa bên trên cường hoành giống loài rất nhiều, đáng sợ mà thần bí, mặc dù cũng có Nhân Tộc tuyệt đại thiên kiêu, chiến lực tuyệt đỉnh, thần uy vô song. Nhưng có câu nói là người thường đi chỗ cao, nước chảy chỗ trũng, chúng ta tương đối Trung Nguyên chỉ có thể coi là biên thủy chi địa, thiên địa linh khí mỏng manh, thiên kiêu chỉ biết chẳng thêm ngó tới. "

"Mà chúng ta ở vào Thương Khung Đại Lục Nam Hoang đại địa phía trên. Nơi này đầm lầy mọc lan tràn, ở vùng giữa núi Trường Bạch và Hắc Long Giang ẩn giấu đi rất nhiều độc trùng mãnh thú; nơi này rừng mưa dày đặc, rừng cây vùng đất ngập nước ở giữa trường tồn lấy không ít thái cổ di chủng; nơi này chướng khí xinh đẹp, rực rỡ xinh đẹp ở giữa Sào Hứa giấu giếm sát cơ. "

Một đám thiếu niên lòng có kính sợ, đồng thời cũng hết sức hướng tới, còn có đối không biết thế giới hiếu kỳ.

Có người hỏi: "Nhân Tộc lợi hại nhất tuyệt đại thiên kiêu có bao nhiêu lợi hại uy thế? Thái cổ di chủng lại có bao nhiêu lợi hại?"

Lão thôn trưởng cười cười: "Nghĩ biết a, vậy các ngươi cần phải hảo hảo rèn luyện a, chỉ có trước hết để cho mình cường đại lên mới được. "

Có thiếu niên truy vấn: "Ngài thôn trưởng, ngươi liền đừng thừa nước đục thả câu, mau nói a!"

Tiêu Dật thậm chí cũng bị lão thôn trưởng nói hấp dẫn lấy, hần mặc dù thông qua Võ Đế truyện ký, cũng biết không ít tin tức, cho nên hần nghĩ đến càng nhiều, hần không khỏi nghĩ đến Hắc Long Sơn Mạch hàn đàm chỗ sâu Giao Long, cũng vội vàng vênh tai cẩn thận nghe.

"Nói như vậy, chúng ta Triệu Quốc chỗ trong phạm vi thế lực Hắc Long Vương thành, đánh cái so sánh, nếu như thái cổ di chủng toàn lực công kích vương thành, khả năng chỉ cần trong một đêm liền có thể phá hủy, mà chúng ta Nhân Tộc tuyệt đại thiên kiêu cũng không kém là bao nhiêu. Những cái kia chỉ ít đều là tông sư cấp cường giả, thậm chí là Võ Đế cấp bậc, mỗi một cái đều là có thể một đao vỡ nát, một kiếm ngăn nước, một quyền toái không tồn tại. "

Tất cả thiếu niên lập tức bị sợ ngây người, ghen hờn nhìn trần trời.

Mặt trời đỏ rơi về phía tây, tại trời chiều Dư Huy bên trong, cả phiên thôn đều bị nhuộm lên một tầng hào quang vàng nhạt, nơi xa vượn gầm Hổ Khiếu, liên tiếp.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên vang lên một trận tiếng la.

"Trở về!" Bộ phận sớm đã đứng cửa thôn các loại đội thiếu niên môn một trận reo hò, bất an trong lòng cùng sợ hãi phảng phất lập tức biến mất, lớn tiếng hô hô lên.

Nguyên lai đi săn đội ngũ bóng người xuất hiện tại cửa thôn thời điểm, bị chờ đợi tại cửa thôn đã lâu một bang hùng hải tử nhóm phát hiện.

Chỉ gặp cửa thôn, đi săn đội ngũ, bị trời chiều trên mặt đất lôi kéo xuất thật dài bóng hình, mà thân thể hình dáng thì bị ráng chiều khảm lên đạo đạo viền vàng, lộ ra vô cùng cao lớn cùng khoẻ mạnh, cơ hồ mỗi người đều kéo lấy một đầu to lớn mãnh thú, thậm chí có bao lớn bao nhỏ được liệ, không một không cho thấy lần này có thể nói là thắng lợi trở về.

Lần này đi săn hiển nhiên phi thường thành công, đám người nhao nhao hoan hô lên.

Lập tức, một cổ thu hoạch tâm tình vui sướng tràn ngập Hắc Thủy Thôn, bầu không khí cũng dần dần lan tràn. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Biến chuyển từng ngày

Cứ như vậy hơn hai mươi ngày về sau, Tiêu Dật Thập Mạch Thần Kiếm còn kém một điểm liền có thể tiến vào lớn cảnh giới viên mãn, một ngày này, Tiêu Dật đi ra gia môn, thuận thực hướng thôn luyện võ trường đi đến.

Lúc này, luyện võ trường đã cải tạo hoàn tất, diện tích càng là làm lớn ra không chỉ gấp hai, bây giờ Hắc Thủy Thôn luyện võ trường đã có tiếp cận kiếp trước sân trường chính quy thao trường lớn nhỏ, đầy đủ dung nạp vài trăm người đồng thời tu luyện.

Một bên các loại cột gỗ san sát, xem xét chính là cung cấp trong thôn đám người tu tập khinh công sử dụng.

Tiêu Dật còn chưa đến gần, thật xa liền có thể trông thấy trong thôn thiếu niên môn chia làm mấy cái đội ngũ, tốp năm tốp ba nơi tu luyện khác biệt võ công.

Nhìn xem cái này đầy nhiệt tình tu luyện tràng mặt, Tiêu Dật không khỏi mỉm cười, thôn quả nhiên không thiếu thông minh người, thế mà biết tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, để mỗi cái thiếu niên lựa chọn mình cảm thấy hứng thú phương hướng tu luyện, không khác làm ít công to.

Đương nhiên, cái này cũng nhờ vào trong thôn tất cả mọi người đem mình độc môn tuyệt học cho truyền thụ xuống dưới, thậm chí tất cả mọi người bạo phát ra cực lớn nhiệt tình.

Thôn có thể có tràng diện lớn như vậy cũng là Tiêu Dật không có nghĩ tới, Tiêu Dật tựa như cảm nhận được một cổ tràn đầy sinh cơ tại mạnh mẽ mà phát, quả nhiên, người tinh thần ý chí thật sự là một loại chuyện kỳ diệu, loại này sinh cơ lúc trước chỗ chưa từng có được.

Đương nhiên, cái này cũng nhờ vào lần trước thôn đi săn lấy được các loại dược liệu, những dược liệu này mặc dù không phải nhiều tên quý, nhưng là thắng ở năm đủ, số lượng nhiều, mà lại tất cả đều nhao nhao nơi cho những thiếu niên này sử dụng.

Hừ! A! Hắc!

Trong luyện võ trường một bên khác, một tên thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi chính tại ra sức huy động trường thương trong tay, mồ hôi sớm đã ướt đầm quần áo, mà hắn lại hồn nhiên không để ý, vật ngã lưng vong kiểu vũ động trường thương trong tay, đâm một cái vậy một cái đều lộ ra phá lệ dũng sức, lộ ra như vậy cẩn thận tỉ mỉ, trong mắt càng là để lộ ra kiên định mà chuyên chú ánh mắt.

Gió nhẹ thổi qua, mấy phiến lá cây theo gió mà lên, tương tự cái như tinh linh phiêu tán trên không trung.

Chỉ nghe "A" một tiếng, một thương liên tục xuyên thủng mấy phiến lá cây, mũi thương tại ánh nắng chiếu xạ phía dưới, càng là phát ra lấp lóe ánh sáng.

Thiếu niên nhìn xem mình thành quả, hài lòng gật đầu, thu hồi thân thương, hơi hơi hí mắt, tinh tế thể vị lấy vừa rồi cái kia trong lúc vô tình sử dụng chiêu thức, thậm chí tại tu tập thương pháp trên cơ sở thu hoạch được tiến một bước cảm ngộ, cũng càng ngày càng thuần thực.

Thiếu niên này chính là may mắn thu hoạch được Thạch Thủ Nhân thương pháp bí tịch Thạch Liệt, bởi vì Thạch Thiết Ngưu tiểu tử kia, căn bản liền không thích học tập cha hắn Thạch Thủ Nhân thương pháp, cho nên Thạch Thủ Nhân đành phải dẫn đầu cho thương pháp của mình tìm kiếm một cái truyền nhân.

Mà thôn tại bầu không khí như thế này kéo theo lớn, mọi người tranh nhau chen lấn nơi truyền thụ lấy các loại Kỹ Năng, đông đảo thiếu niên há có thể không mất ăn mất ngủ nơi tu luyện? Như thế, Hắc Thủy Thôn xem như tiến nhập nhanh chóng phát triển thời kỳ.

Về phần trong thôn đi săn đội ngũ, cũng chính thức tổ kiến lên, trong đó thành viên chính thức liền có ba mươi sáu người, mà lại toàn bộ đều là Hậu Thiên tăng bốn trở lên Võ Giả, liền ngay cả đội dự bị viên cũng có mấy chục người.

Mà ám bộ thành viên cũng vì hai tổ, một tổ ba mươi sáu người, hai người một đội tuần tra thôn xung quanh, những người khác thì âm thầm hộ vệ, mọi người mỗi người quản lý chức vụ của mình.

Chủ yếu nhất là hiện tại đi săn đội ngũ đội dự bị viên, bình thường đều biết đi theo ám bộ thành viên tuần tra thôn, mà đi săn thời điểm cũng biết theo ở phía sau vận chuyển hàng hóa, đến một lần gia tăng đội dự bị viên kinh nghiệm, thứ hai sung làm con mồi công nhân bốc vác.

Tiêu Dật lúc này thời gian dần qua đi đến trong luyện võ trường, cái này một lớn phiên sân bãi Trung Ương, chính tề đứng đầy hơn trăm người, chỉ gặp trên thân mọi người tràn đầy mồ hôi, có đứt khoát nửa để trần thân trên, mỗi một cái đều là toàn lực ứng phó khắc khổ nơi tu luyện võ nghệ.

Hơn trăm người có đôi khi thậm chí đều nhịp hô hào phòng giam, lần lượt, ra quyền ra quyền, luyện kiếm luyện kiếm . .

Tiêu Dật nhìn đến đây cũng không nhìn được một trận nhiệt huyết sôi trào, lộ ra nụ cười hài lòng, cũng không uống công hân vì thôn chế tạo đây hết thảy.

Thôn cuối cùng là đi lên chính quy, về phần võ Đạo Tàng thư các còn tại kiến thiết bên trong, trước mắt trong thôn thậm chí đại bộ phận phụ nữ đều đi giúp khuôn vận hòn đá, nếu không phải đám người còn nhớ rõ tập võ mới là hàng đầu sự tình, chỉ sợ giờ phút này trong luyện võ trường cũng còn lại không có bao nhiêu người, không muốn hoài nghi Hắc Thủy Thôn bên trong đám người nhiệt tình.

Vừa nhắc tới võ Đạo Tàng thư các, Tiêu Dật thế nhưng là chuyên môn bỏ ra một đoạn thời gian, lại đằng dò xét bộ phận bí tịch võ công, mà đằng chép thời điểm, một chút Công Pháp chiêu thức cũng làm cho Tiêu Dật mạch suy nghĩ càng thêm khoáng đạt, đây cũng là thu hoạch ngoài ý liệu.

Nói đến thế giới này văn chữ cùng Tiêu Dật xuyên qua trước đó Hoa Hạ cổ quốc không sai biệt lắm.

Thương Khung Đại Lục nhân tộc văn chữ cũng là kinh lịch giáp xương văn, kim văn, chữ tiểu triện, thể chữ lệ, lối viết thảo, chữ Khải dần dần diễn biến.

Bởi vì kim văn kế thừa giáp xương văn, văn chữ qua tại đơn giản, cho nên mãi cho đến chữ tiểu triện, thực tế là một cái văn chữ biến phức tạp quá trình. Nhưng là, chữ tiểu triện về sau thể chữ lệ lại đến chữ Khải, thì là giản hóa quá trình.

Bởi vì chữ Khải viết trôi chảy, dùng bút linh hoạt, dễ dàng cho học tập, ký ức thuận tiện, liền tại Thương Khung Đại Lục bên trên truyền bá ra. Về sau thậm chí khác nhau tộc người cũng đem nó định vị làm quan phương văn chữ.

Mà từ đằng chép thời điểm, văn chữ biến hóa kinh lịch, từ hóa giản vì phức, đến hóa phức tạp thành đơn giản, biến hóa như thế làm cho Tiêu Dật cảm khái rất sâu, cái này cùng võ đạo có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, Tiêu Dật trước mắt học tập võ học quá trình há không chính là hóa giản vì phức quá trình a?

Ngày khác Tiêu Dật nếu có thể đem tất cả võ học hòa làm một thể, liền giống với hệ thống hợp thành võ học đồng dạng, hóa phức tạp thành đơn giản, liền có thể khai sáng thuộc về võ đạo của mình.

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Dật bắt đầu chăm chú tu luyện Thập Mạch Thần Kiếm, thời gian dần trôi qua, tiến nhập vong ngã chi cảnh.

Sắp tới giữa trưa, liệt Nhật Viêm viêm phía dưới, ánh mặt trời tán phát nhiệt lượng càng thêm mãnh liệt, Tiêu Dật bọc sái tại dưới ánh mặt trời, trên thân da thịt đều cảm giác được ả ả bị đau, dưới sự bất đắc dĩ, hắn liền vận khởi nội công kháng cự, hắn nội lực thâm hậu, đã sớm minh bạch như thế nào vận khí chống cự từ bên ngoài đến nóng lạnh xâm nhập.

Nội lực vận chuyển phía dưới, cực tự nhiên tiêu trừ loại cảm giác khó chịu này, bất quá hắn cũng vì vậy mà cảm nhận được Hắc Thủy Thôn bên trong đám người kiên trì.

Có câu nói là nếm trái trong khổ đau, mới là người trên người. Huống chi thiên tướng hạ chức trách lớn tại tư nhân vậy. Trước phải khổ nó tâm chí, cực khổ nó gân cốt, đối nó thể da, khôn cùng nó thân, đi phật loạn nó gây nên, cho nên động tâm nhẫn tính, từng ích nó không thể.

Người tập võ, nhất là như thế, nhiều khi, Thiên Phú cũng không phải là duy nhất.

Càng nhiều Võ Đế cường giả, bọn hắn chưa chắc có thiên tư Joyo Thiên Phú, cũng chưa hẳn là khoáng thế kỳ tài, nhưng là bọn hắn có thể trở thành Võ Đế, càng nhiều hơn chính là nghị lực, là kiên trì, là chưa tới phút cuối chưa thôi quyết tâm, là kiên trì bền bỉ vĩnh viễn không nói vứt bỏ tinh thần.

Từ xưa đến nay Đế Hoàng, không một không có được siêu cường sự nhẫn nại, kiên định lòng tin cùng chiến thắng hết thảy khó khăn quyết tâm.

Mà loại thái độ này, loại này bền lòng cùng nghị lực, Tiêu Dật có, Hắc Thủy Thôn đám người có, Tiêu Dật tin tưởng, chỉ cần cứ thế mãi noi kiên trì, luôn có đưa tay làm tan mây thấy ánh trăng một khắc này.

Không trải qua mưa gió, sao gặp cầu vồng, đồng dạng đạo lý, chỉ cần trong lòng có ánh sáng, tổng biết xua tan trên bầu trời mây đen, ánh nắng đều ở mưa gió phía sau chỉ cần kiên định tín niệm của mình, đừng cảm mà đối diện, kiên nhẫn các loại đợi, như vậy nhân sinh chắc chắn xuyên qua sương mù dày đặc, cuối cùng rồi sẽ tràn ngập ánh nắng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Hạ đi thu đến

Cái gọi là Thập Mạch Thần Kiếm, cũng không phải là thật kiếm, chính là dùng hùng hậu nội lực lấy hai tay mười ngón phát ra mười loại khác biệt chỉ lực, đem ngưng tại đầu ngón tay nội lực cách không kích phát mà xuất, làm nó lấy tốc độ cực cao trên không trung vận động, so sánh cách không điểm huyết càng hơn một bậc.

Nó chỉ pháp đơn giản, công hiệu lớn lao, hiệu quả mãnh liệt, lâu tập nhưng phải kỳ hiệu, đạt tới chỉ kiếm cảnh giới, là chỉ đủ khả năng chỗ, giống như một thanh vô hình chỉ kiếm, vô luận là quét ngang hoặc hư chỉ, đồng đều có thể đã thương địch.

Kiểm khí có chất mà vô hình, xuất kiếm thời càng là nhanh như Điện Thiểm, tấn mãnh tuyệt luân.

Nếu như mười kiếm giao nhau vận dụng, lấy khí hóa kiếm giết người ở vô hình, dị thường thần kỳ, có thể xưng trong kiếm Vô Địch, có thể xưng vô hình khí kiếm.

Ngay vào lúc này, chỉ nghe hệ thống êm tai thanh âm nhắc nhở tại Tiêu Dật vang lên bên tai:

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ Thập Mạch Thần Kiếm Viên Mãn, độ thành thạo 100000/ 100000, túc chủ thuộc tính lực cánh tay + 30, quyền chưởng + 40."

Quả nhiên không phụ kỳ vọng, Thập Mạch Thần Kiếm rốt cục viên mãn, Tiêu Dật hài lòng gật gật đầu, chậm chạp thu công, lần nữa chột nghe:

"Đỉnh! Kiếm trác đến túc chủ thỏa mãn Thiên Long Thần Kiếm Chưởng đồ giám hợp thành điều kiện, phải chăng xác nhận Dung Hợp?"

"Dung Hợp!" Tiêu Dật đương nhiên sẽ không quên cái này một gốc rễ, sớm đã các loại đợi đã lâu.

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Thiên cấp bên trong các loại quyền chưởng bí tịch Thập Mạch Thần Kiếm, thành công xóa bỏ túc chủ Thập Mạch Thần Kiếm Kỹ Năng."

"Đỉnh! Thiên Long Thần Kiếm Chưởng hợp thành đồ giám dung hợp thành công, tiến độ + 1, khi tiến lên độ 11/ 12."

"Bây giờ còn kém cuối cùng một bản Như Lai Thần Chưởng!" Tiêu Dật thấy thế, liền minh bạch Thiên Long Thần Kiếm Chưởng không còn là hy vọng xa vời, chỉ cần hấn cố gắng đem Như Lai Thần Chưởng tu luyện thành Viên Mãn chỉ cảnh, liền có thể thành công hợp thành Thiên Long Thần Kiếm Chưởng môn này đỉnh cấp quyền chưởng tuyệt học.

Khi đó, môn này cùng đã lâu tuyệt học, uy lực đến tốt cùng như thế nào, thử một lần liền biết, bây giờ, Tiêu Dật thuộc tính lần nữa biến hóa:

Túc chủ: Tiêu Dật

Tuổi thọ: 18 tuổi / 200 tuổi

Nội lực: 4500/ 4500

Cảnh giới: Hậu Thiên tầng chín

Xưng hào: Siêu nhất lưu Võ Giả

Thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 185(150+ 5+ 30) thân pháp 260(255+ 5) Ngũ Tinh 335(330+ 5) Căn Cốt 215(200+ 5+ 10) định lực 155(150+ 5)

Công Pháp thuộc tính: Quyền chưởng 220(180+ 40) kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110

Thiên Phú 1: [Khinh Công Tông Sư] tinh thông khinh công, tăng lên trên diện rộng di động năng lực, mỗi có được năm điểm thân pháp, trong nháy mắt, di động khoảng cách gia tăng một trọng.

Thiên Phú 2: [Kim Chung Tráo] có cường đại lực phòng ngự, có nhất định xác suất trong chiến đấu trên phạm vi lớn giảm miễn tổn thương.

Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 10/ 12), độ thành thạo 58000/ 550000, Đại Thành.

Ngoại công 2: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 3: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 4: Sài Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Ngoại công 5: Như Lai Thần Chưởng, độ thành thạo 22000/ 90000, Trung Thành.

Ngoại công 6: Lăng Không Hư Độ, độ thành thạo 2000/ 100000, Trung Thành.

Nội công 1: Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, độ thành thạo 610000/ 1000000, nhập môn.

Tiêu Dật tính toán Như Lai Thần Chương tu luyện tới cảnh giới viên mãn cần thiết thời gian, tiếp xuống liền chuyên môn tu luyện Như Lai Thần Chương. . .

Mặt trời lên mặt trăng lặn người như trước, hạ đi thu đến nước trà hết nợ.

Chưa tỉnh hồ nước xuân thảo mộng, trước bậc ngò lá đã thu âm thanh.

Hạ đi thu đến, hai tháng thời gian trong chớp mắt, Tiêu Dật Như Lai Thần Chương gần như Viên Mãn chỉ cảnh.

Mà võ Đạo Tàng thư các, tại Hắc Thủy Thôn đám người đồng tâm hiệp lực mọi người đồng tâm hiệp lực phía dưới chính thức xây thành.

Tiêu Dật tại trong thư phòng, mang theo một chút sớm đã đăng chép tốt võ học bí tịch, hướng nhà trưởng thôn đi đến, bởi vì Tiêu Dật dự định tại võ Đạo Tàng thư các hoàn thành về sau, lại thả một ít bí tịch đi vào.

Tiêu Dật sau khi đi vào phát hiện thôn trưởng Thạch Tận Trung, đi săn đội ngũ thành viên đang thương lượng cuộc đi săn mùa thu sự tình.

"Tiêu Dật, trước đó người nói còn muốn cống hiến một chút võ học bí tịch cho trong thôn?" Thôn trưởng Thạch Tận Trung lúc này gặp Tiêu Dật đi đến, tạm thời cũng không lo nổi nổi cuộc đi săn mùa thu sự tình, kích động đối Tiêu Dật hỏi.

Hắn há có thể không kích động, thôn trong khoảng thời gian này biến hóa có thể nói là biến chuyển từng ngày, đám người thực lực trưởng thành cũng có thể nói là rõ như ban ngày.

Bây giờ, trong thôn mọi người thực lực so sánh mấy tháng trước đó, cao không chỉ một bậc, có thể nói trong thôn thực lực tổng hợp tăng lên gấp đôi không ngừng, chủ yếu nhất là cấp cao Võ Lực nhân số gia tăng, để Thạch Tận Trung dần dần đã có lực lượng.

"Không tệ, võ học bí tịch ta đã đăng chép tốt, tùy thời có thể lấy bỏ vào." Tiêu Dật phui tay bên trong bao khóa nói.

"Không biết Tiêu thiếu hiệp lại dự định cất giữ nào bí tịch?" Đi săn đội ngũ Thạch Thủ Ngân các loại người nghe vậy, tất cả đều kích động lên.

"Ta cũng không nói rõ, dù sao nói quá kỹ càng mọi người cũng không nhớ được, đại khái có đao pháp, kiếm pháp, quyền chương, khinh công, tâm pháp, kỳ môn, y thuật tạp học tương quan bí tịch. Mặc dù không phải cao thâm lắm bí tịch, nhưng là đủ mọi người tu luyện tới Hậu Thiên đỉnh phong cảnh giới. Về phần cao hơn Đẳng Cấp bí tịch, ta bên này tạm thời còn không có, các loại về sau có lại bỏ vào cũng không muộn."

Tiêu Dật gán một cái lời nói dối có thiện ý, hắn lần này chuẩn bị đem mình đã có võ học bí tịch, ngoại trừ Thiên cấp bí tịch bên ngoài, toàn bộ bỏ vào võ Đạo Tàng thư các, sợ dĩ không thả Thiên cấp bí tịch, cũng là sợ truyền đi đối thôn có hại vô ích.

Dù sao việc này muốn làm đến trăm phần trăm giữ bí mật, đơn giản quá khó khăn, mà Thiên cấp bí tịch tại trong truyền thuyết thế nhưng là có thể đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới, đến lúc đó nếu quả như thật có tin tức truyền đi, khi đó chỉ sợ ba Đại Vương thành nhận được tin tức cũng sẽ ở trước tiên điều động cao thủ tới cướp đoạt.

Dù sao Thiên cấp bí tịch can hệ trọng đại, Nam Hoang tam đại thế lực mặc dù tạo thế chân vạc nhiều năm, nhưng là tuyệt đối không biết cho phép có cái thứ tư thế lực trưởng thành cùng bọn hắn cùng nhau chia sẻ tài nguyên.

Cho nên, chỉ là Địa Cấp bí tịch, tin tưởng thế lực khắp nơi dù cho biết, cũng sẽ không quá để bụng, dù sao liền ngay cả một chút tán tu đều có không ít, nhiều nhất là ít một chút mà thôi.

"Như thế toàn diện?" Thạch Tận Trung lại một lần nữa vì Tiêu Dật đại thủ bút khiếp sợ.

Bởi vì từ Tiêu Dật trong giọng nói, cơ hồ bao quát các loại loại hình bí tịch, liền ngay cả y thuật các loại tạp học bí tịch đều có, dạng này không cần mấy năm, thôn tất nhiên biết bay lên, nghĩ tới đây, không riêng gì Thạch Tận Trung, liền ngay cả tất cả mọi người ở đây cũng bắt đầu nhiệt huyết sôi trào.

"Thiên chân vạn xác, ngài lúc nào nghe được ta đã nói láo? Đúng, ta trước đó để trên quảng trường kiến tạo đồ vật đều hoàn thành?" Tiêu Dật hỏi vội.

"Yên tâm, trong thôn đám người đối ý kiến của người thế nhưng là phi thường trọng thị, mặc dù không biết người thành lập vật kia làm gì dùng, nhưng là tất cả mọi người vẫn là không có bất kỳ cái gì lười biếng, tất cả đều chịu một nhọc cần thận dựa theo yêu cầu của người hoàn thành. Người không yên lòng, chúng ta đại khái có thể cùng đi xem nhìn." Thạch Tận Trung đáp.

"Như thế cũng tốt!" Tiêu Dật nhẹ gật đầu.

Mấy người cùng đi đến võ Đạo Tàng thư các bên ngoài, chỉ gặp một cái phương viên trăm mét lớn nhỏ bình đài tại võ Đạo Tàng thư các đại môn trước đó, không cái gì góc chết nhìn một cái không sót gì, bên trong một cái to lớn cột đá đứng sừng sững ở võ Đạo Tàng thư các bên cạnh, nương tựa vách núi, cột đá cao nhất trượng, dài rộng đều là hai trượng, cột đá đỉnh thậm chí bị làm thành sào huyết kiểu dáng.

Tiêu Dật thấy thế, hài lòng gật gật đầu, hắn cái này hoàn toàn là cho Bạch Hổ chuẩn bị, Bạch Hổ ở cột đá đỉnh chóp, ở trên cao nhìn xuống chi thế, khiến cho Tàng Thư các cũng càng thêm an toàn.

Hắn tin tưởng lấy Bạch Hổ Hậu Thiên mười tầng cảnh giới tu vi, đủ để khiến Hắc Thủy Thôn bình yên không lo.

[Đế Hoàng Diễn Nghĩa lên khung cảm nghĩ]

Thời gian trôi mau, tuế nguyệt thấm thoát, tuế nguyệt Ảnh Tử tại dưới trời sao bồi hồi;

Đầu Chuyển Tinh Di, ngày tháng trôi đưa, Đế Hoàng Diễn Nghĩa trần trọc cuối cùng là lên khung.

Vài lần trời chiều vài lần thân, vài lần gió xuân vài lần thu, đầu tiên muốn cảm tạ những cái kia tại mệnh mông biển sách bên trong, lựa chọn cũng làm bạn ta tất cả các bạn đọc, đặc biệt là những cái kia khen thưởng thư hữu cùng một chút nhiệt tâm đề nghị, cảm giác cảm ơn các người cất giữ, cảm giác cảm ơn các người mỗi một lần điểm kích, mỗi một lần đề cử, cảm giác tạ ủng hộ của các người cùng cổ vũ, một đường theo giúp ta đi cho tới bây giờ.

Cách cách dần dần tướng mạo ước, tình này không liên quan gió cùng nguyệt; mặc cho thời gian như nước, thâm hồng bụi vạn trượng. Lần nữa cảm tạ ta ký kết biên tập nhất nhất cùng biên tập viên Tinh Thần, hơn tạ ủng hộ của các người cùng đào móc, không có các người, quyển sách rất có thể đi không đến hiện tại lên khung một bước này, đặc biệt là Tinh Thần thật to, cho ta xin một lần lại một lần tam giang cùng trên đường đi các loại đề cử, giờ phút này thiên ngôn vạn ngữ, hóa thành một tiếng cảm tạ!

Sách núi có đường cần vì kính, biển học không bờ khổ làm thuyền; thán đề cử đao quang kiếm ảnh, tiếc bảng danh sách gió tanh mưa máu. Cuối cùng cảm tạ duyệt văn tập đoàn, cảm tạ điểm xuất phát, nếu không có cái này bình đài, chỉ sợ bộ này sách rất khó cùng mọi người gặp nhau!

Mười mấy năm gian nan vất vả, mười mấy năm mưa tuyết, trong nháy mắt vung lên ngoài nhìn ở giữa, tuế nguyệt Vô Ngân, tiếng sóng vẫn như cũ. Điều nói vô hiệp là người mới phần mộ, quyển sách này sáng tác ban sơ dự tính ban đầu là chỉ là vì tâm bên trong cái kia một phần vô hiệp chí mộng, là ủng hộ của mọi người cùng tán thành, mới khiến cho ta đi cho tới bây giờ, ra sách đến bây giờ, chưa hề quít canh chính là chứng minh tốt nhất.

Tại tiến một bước bước về phía con đường đi tới bên trên, ta tự biết còn rất xa rất xa một đoạn hành trình, nhưng là, lại khổ lại mệt mỏi, đối với một cái trong lòng có mộng người mà nói, kiên trì chính là thắng lợi.

Đường thiết yếu từng bước từng bước đi, không có một lần là xong sự tình. Kiên trì nhiệt tình nói trên đường là nhiều ít một đêm không ngủ múa bút thành văn, là bao nhiêu lần tài sáng tạo khô kiệt thời điểm bắt đầu cào má.

Các thư hữu thân mến, một đường có các người, mới biết càng đặc sắc.

Ta cần ủng hộ của các người, cần các người đặt mua, một quyển sách đặt mua, đặc biệt là lên khung về sau hai mươi bốn giờ mấu chốt nhất, cơ hồ quan hệ quyển sách sinh tử tồn vong, các người là ta viết làm trên đường nguồn suối, là ta toàn bộ động lực, không có các người ta ăn ngủ không yên. . .

Chúng ta là bình thường giải quyết xong kiếp này, vẫn là tự hào đi qua hành trình, lên khung về sau liền thấy rõ ràng. Không cần quá nhiều ngôn ngữ, không cần quá nhiều tỏ tình.

Cho nên, có năng lực bằng hữu, còn xin ủng hộ một chút < Đế Hoàng Diễn Nghĩa >, chết mặc ở chỗ này vô cùng cảm kích!

Cuối cùng, nguyện Thiên Hạ hữu tình người cuối cùng thành thân thuộc, chúc tất cả thư hữu tại một năm mới nơi vạn sự như ý, tâm tưởng sự thành, Bộ Bộ Cao thăng!

Chết mặc lần nữa cho mọi người cúi đầu gửi tới lời cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Đi ý sơ định

Theo tầm mắt dời xuống, chỉ gặp Bạch Hổ sào huyết phía dưới, mấy khối một người cao to lớn bia đá đứng vững.

Mỗi trên một tấm bia đá đều có khắc bia văn, chính là Tiêu Dật đối toàn thôn tự do mở ra võ học bí tịch: Cơ sở nội công, cơ sở khinh công, cơ sở quyền chưởng, cơ sở đao pháp, cơ sở kiếm pháp, cơ sở ám khí sáu môn cơ sở bí tịch võ công, cũng là Tiêu Dật ban đầu từ Vô Hiệp Hệ Thống bên trong tu luyện bí tịch.

Bởi vì cái gọi là lầu cao vạn trượng đất bằng lên, chín tầng chi bệ, bắt nguồn từ lũy thổ; hợp bảo chi mộc, sinh tại một tí, ngàn dặm chuyển đi, bắt đầu tại túc hạ. Không tích nũa bước, không thể đến ngàn dặm; không tích nhỏ lưu, không thể thành Giang Hải.

Tiêu Dật tin tưởng bằng vào những cơ sở này Công Pháp bí tịch, đủ để cho toàn thôn người đánh xuống tốt đẹp võ học cơ sở.

Theo dần dần tới gần võ Đạo Tàng thư các, không khó phát hiện Tàng Thư các hai bên vách núi điêu khắc "Tàng thư trọng địa, người rành rồi chớ tiến!" Tám cái chữ lớn, địa phương mặc dù không phải rất lớn, bầu không khí lại là phi thường nghiêm túc.

Mà Tàng Thư các cửa vào đã an bài hai vị ám bộ thành viên trông coi, cái kia hai cái ám bộ thành viên đã từng đều là đi săn đội ngũ lão người, mặc dù chỉ có Hậu Thiên tầng bốn cảnh giới, nhưng nhìn cũng là phi thường nghiêm túc, để cho người ta không dám khinh thường, chỉ gặp hai người cẩn thận thủ vệ thứ một đạo Portal.

Theo Tiêu Dật các loại người tới gần, hai người tiến lên hành lễ nói: "Thôn trưởng, Tiêu thiếu hiệp!"

Thạch Tận Trung gật đầu nói: "Hai người các người tiếp tục thủ vệ, ta mang Tiêu thiếu hiệp vào xem!"

"Là!" Hai người sau khi nói xong, tiếp tục trở lại cương vị trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Tiêu Dật thấy thế, lần nữa hài lòng gật gật đầu, sau đó đi theo Thạch Tận Trung đi vào võ Đạo Tàng thư các bên trong.

Tàng Thư các mới lập, không gian không phải rất lớn, giá sách cũng không nhiều, vừa tiến vào ngoại thất, Tiêu Dật liền phát hiện mình trước đó giao cho thôn bên trong Công Pháp bí tịch thành linh đang nhìn, bao quát bên ngoài bình đài trên đá lớn chỗ khắc xuống một bộ sáu bản cơ bản Công Pháp bí tịch.

Võ Đạo Tàng thư các ngoại thất để đặt tất cả đều là Hoàng cấp bí tịch, trong đó bao quát Tiêu Dật cung cấp không nói, còn có trong thôn đám người sưu tập sưu sang lại một ít bí tịch.

Tiếp tục hướng nơi hành tẩu đến một cái cửa hang, lần này lại là hai cái Hậu Thiên tầng năm cảnh giới ám bộ thành viên, một trái một phải nơi thủ vệ, hai người gặp Thạch Tận Trung cùng Tiêu Dật tới, đang chuẩn bị tiến lên hành lễ, Thạch Tận Trung khoát tay áo, ra hiệu hai người tiếp tục cảnh giới.

Tiến nhập trong Tàng Thư các thất, Tiêu Dật giương mắt quét qua, trong Tàng Thư các thất trưng bày đều là Huyền Cấp Công Pháp bí tịch, trong đó đại bộ phận đều là hãn cung cấp, về phần trong thôn bí tịch, có thể nói là lác đác không có mấy.

Đang tiếp tục thâm nhập sâu vượt qua một cái cửa hang, Tiêu Dật một chút liền nhìn thấy, lại là ám bộ Phó thống lĩnh một trong, Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới Thạch Phong tại tự mình thủ vệ.

"Thạch Phong thúc, ngài vậy mà tự mình trông coi nơi này?" Tiêu Dật giật mình nói.

"Không tệ, đi qua chúng ta quyết định, cái này tầng cuối cùng quan khẩu, từ chúng ta mấy cái Hậu Thiên tầng bảy bên trong, trừ thôn trưởng bên ngoài người thay phiên trông coi. Muốn biết nơi này chính là chúng ta Hắc Thủy Thôn căn cơ một trong, há có thể không coi trọng. " Thạch Phong mỉm cười nói.

"Dạng này không biết chậm trễ tu luyện của các người a?" Tiêu Dật lo lắng nói.

"Yên tâm đi, một tháng không tới phiên mấy lần, hướng chi người chỗ không biết đến là, hoàn toàn tương phản, không biết chậm trễ tu luyện không nói, ngược lại có chỗ giúp ích. Ở chỗ này trông coi, kỳ thật có thể làm cho chúng ta có càng nhiều thời gian ổn định lại tâm thần suy nghĩ thiếu sót của mình chỗ. " Thạch Phong giải thích nói.

"Như thế thuận tiện, vậy ta đi vào trước!" Tiêu Dật nhẹ gật đầu, quay người đi vào Tàng Thư các chỗ sâu nhất mật thất về sau, Tiêu Dật bột lên men nơi này bí tịch có thể đếm được trên đầu ngón tay, thừa thớt, còn tất cả đều là chính hãn cung cấp.

Hắn lập tức trong lòng hiểu rõ, cũng minh bạch vì cái gì thôn rất khó phát triển, cốt bởi không có cấp cao Võ Lực, tại người khác thực lực tuyệt đối trước mặt, đám người chỉ có thể mặc người chém giết.

Thậm chí rất có thể tại Triệu Quốc cảnh giới, còn có nhiều như vậy Hán nhân thôn trang có thể may mắn còn sống sót, nói không chừng có một bộ phận nguyên nhân chính là Triệu Quốc cố ý nuôi thả chính sách, quân không thấy mỗi lần chiến đấu, triệu * đội thể lực đều muốn thu hoạch một đợt thôn trang tài nguyên, thậm chí sung làm quân lương.

Đối với Triệu Quốc cái này to lớn thể lực mà nói, thậm chí không riêng gì Hán Tộc, bách tộc từng cái thôn trang các loại cùng với đối phương nuôi thả rau họ, mỗi qua một đoạn thời gian liền thu hoạch một lần, tuần hoàn qua lại.

"Địa Cấp bí tịch vẫn là quá ít!" Tiêu Dật cảm thán nói.

"Đừng vậy a! Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, ba Đại Vương thành thể lực đối phương diện này khổng lồ đặc biệt nghiêm ngặt, chúng ta mặc dù muốn mua sắm cũng không mua được mấy quyển, mà lại trên cơ bản đều là có tiền mà không mua được, cho dù có thể mua được, nó giá cả cũng không phải chúng ta có thể thừa nhận được, cái này còn nhờ vào Tiêu Dật người, ai, chúng ta đều không biết làm sao cảm tạ người cho thỏa đáng!" Thạch Tận Trung cảm thán nói.

"Thôn trưởng, ngài không cần như thế, đây cũng là ta phải làm, kể từ đó chúng ta thôn mới coi là có căn cơ chân chính, bất quá chúng ta muốn thoát khỏi thể lực khác khổng lồ, sống được càng thêm tự do, chúng ta còn phải tiếp tục cố gắng. " Tiêu Dật trả lời.

"Đây là khẳng định, bây giờ mọi người thời gian càng ngày càng tốt chỉ biết càng thêm cố gắng, càng thêm trân quý cái này kiếm không dễ sinh hoạt, cũng

càng thêm kiên định đám người muốn bảo vệ tín niệm. "Thạch Tận Trung lão ôn an lòng địa đạo.

"Rất tốt, các loại ta lại vì thôn làm một chuyện cuối cùng về sau, lại tránh lo âu về sau chính là ta rời thôn thời điểm." Tiêu Dật gật đầu nói.

"Quả nhiên, một ngày này cuối cùng vẫn là tới." Thạch Tận Trung nghe vậy, thở dài nói.

"Thôn trưởng, ngài biết?" Tiêu Dật nghi ngờ nói.

"Hải tử, chúng ta lại không phải người ngu, người gần nhất đối thôn chế tạo đây hết thảy, chúng ta lại không mù, người gấp gấp như vậy muốn tăng lên thôn thực lực, còn không phải là bởi vì người muốn rời khỏi. Được người lại sợ người rời đi về sau, thôn biết trở nên không an ổn, người không yên lòng thôn, thậm chí nói điểm trực bạch là không yên lòng mẫu thân người an nguy, cho nên người mới biết như thế, đúng không?" Thạch Tận Trung nói rằng.

"Thôn trưởng, ngài không trách ta?" Tiêu Dật nghe vậy về sau, hoàn toàn không cách nào cãi lại.

"Ta làm sao trách người đâu? Từ người đánh bại con ta Thạch Tín một khắc này bắt đầu, ta liền biết chúng ta Hắc Thủy Thôn, nước cạn khó nuôi Giao Long, đồng bằng khó giấu mãnh hổ, người là Tiềm Long, sớm tới có rồi đi một ngày, chỉ là không nghĩ tới một ngày này biết đến mức như thế nhanh chóng." Thạch Tận Trung một mặt đầu hui địa đạo.

"Thôn trưởng, ngài liền yên tâm trăm phần, trước khi ta đi định biết cho thôn mang đến một cái đủ để tọa trấn một phương cao thủ, bảo đảm thôn bình yên vô sự." Tiêu Dật khẳng định nói.

Tiêu Dật lúc ấy để đám người kiến tạo Bạch Hổ sào huyết thời điểm, liền định ra ngoài một chuyến, đem Bạch Hổ mang về tọa trấn Hắc Thủy Thôn, ném trừ các thế lực lớn Tiên Thiên cảnh giới Vô Giả tọa trấn Trung Ương sẽ không dễ dàng rời đi không nói, nếu như chỉ là một chút tiểu nhân thế lực, ngay cả Bạch Hổ đều đánh không lại, tới cũng chỉ là cho Bạch Hổ đưa đồ ăn, cho nên Tiêu Dật mới biết yên tâm rời đi.

Thôn trưởng Thạch Tận Trung nghe nói Tiêu Dật lời này, hỏi vợ: "Thật có cao thủ như thế nguyện ý đến chúng ta Hắc Thủy Thôn tọa trấn?"

"Không tệ!" Tiêu Dật khẳng định gật gật đầu.

"Không biết đối phương so với người như thế nào?" Thạch Tận Trung cười ha ha đạo, bây giờ, ở trong mắt hắn, thậm chí tại toàn thôn lòng của mọi người trong mắt, Tiêu Dật là kẻ hãnh Phụ thân Tiêu Thanh Sơn về sau cái thứ hai kinh thiên chi trụ, so với Thạch Mẫn cũng không kém bao nhiêu, thậm chí càng sâu một bậc.

"Không thể so với ta kém!" Tiêu Dật lần nữa khẳng định trả lời.

"Vậy là tốt rồi." Thạch Tận Trung lập tức thở dài một hơi, yên lòng.

Bởi vì thôn thật vất vả có một cái khởi đầu tốt, đã mở ra một cái cực kỳ tốt cục diện, cơ bản bản có thể nói là tốt vô cùng, nếu là bởi vì Tiêu Dật rời đi, dẫn đến thôn trang nửa đường bị người tập kích, vậy cũng quá không cam lòng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Cuộc đi săn mùa thu phong ba

Lại nói Tiêu Dật buông xuống bí tịch, theo thôn trưởng Thạch Tận Trung theo võ Đạo Tàng kinh các bên trong nói đùa nhau mà xuất về sau, lúc này các loại đội đã lâu đi săn đội ngũ thành viên vội vàng xông tới.

Thạch Tận Trung thấy thế, đối Tiêu Dật, hỏi dò: "Đúng, Tiểu Dật, tại người rời thôn trước đó, tiểu lão nhân có thể hay không cầu người một việc?"

"Thôn trưởng, có chuyện mời nói, không cần như thế chi chi ô ô." Tiêu Dật trả lời.

"Đây không phải mất thảy tới gần cuộc đi săn mùa thu sao, chúng ta vừa rồi cũng đang thương lượng cuộc đi săn mùa thu sự tình, người coi như vì đi săn đội ngũ đội trưởng, người có phải hay không trước lúc rời đi, dẫn đầu thôn đi săn đội ngũ xuất thôn đi săn một lần?" Thạch Tận Trung do dự nói.

"Ta còn nói là chuyện gì đâu, về phần đề ngài như thế do dự sao? Bất quá đây cũng là ta sơ sẩy, dù sao ta làm đi săn đội ngũ đội trưởng, vậy mà không có hoàn thành qua một lần đi săn nhiệm vụ, cái này cũng không thể nào nói nổi, tục ngữ nói không tại kỳ vị bất mưu kỳ chính, bây giờ ta vừa tại vị trí này, nên làm tốt công việc của mình." Tiêu Dật cười nói.

"Người đây là đồng ý?" Thạch Tận Trung mong đợi nói.

"Đúng vậy, dù sao ta dù sao đi nữa cũng muốn rời đi thôn một chuyến, ngài lão liền nhìn xem an bài đi, dạng này, ngài lão an bài tốt về sau tùy thời cho ta biết là được, như thế nào?" Tiêu Dật gật đầu nói.

"Vây là tốt rồi, vây là tốt rồi, tiểu lão nhân còn sợ chậm trễ kế hoạch của người, người biết không đồng ý đâu, kể từ đó, chúng ta vậy cứ thế quyết định, ta cái này đi an bài." Thạch Tận Trung cười nói rằng.

Mà đối đi săn đội ngũ thành viên mấy người sau khi nghe, đều đẩy cổ lòng cao hứng trở lại.

Về phần Tiêu Dật, đối với hắn mà nói, bây giờ tới gần cuộc đi săn mùa thu, vừa vặn có thể kiểm nghiệm một cái hắn trong khoảng thời gian này. Như Lai Thần Chương thành quả tu luyện, một khi Như Lai Thần Chương Viên Mãn, còn có thể tiếp tục tu luyện Thiên Long Thần Kiếm Chương tuyệt học, nói không chừng còn có thể xoát không ít độ thành thạo, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện sự tình, sao lại không làm?

Hôm sau, Tiêu Dật lần đầu dẫn đội, một nhóm bảy hơn tám mươi người trùng trùng điệp điệp rời đi thôn.

Mà lúc này đi săn đội ngũ thực lực cũng không đơn giản, dứt bỏ Tiêu Dật thực lực bản thân tạm thời không nói, đi săn đội ngũ hai vị phó đội trưởng Thạch Dĩ Chiến cùng Thạch Thủ Ngân đều là Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới, một người hai mươi tuổi, một cái hai mươi ba tuổi, chính là phong nhã hào hoa niên kỷ.

Mà cho dù còn lại đội viên thực lực cũng không kém, tương Thạch Dĩ Doanh hai mươi hai tuổi, Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới; Thạch Thiết Ngưu mười tám tuổi, Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới; thậm chí mười sáu tuổi Thạch Thanh cũng đột phá đến Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới; cùng mười bảy tuổi Thạch Liệt cái sau vượt cái trước, vừa vặn đột phá đến Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới.

Về phần những người khác, liền ngay cả thấp nhất đều là Hậu Thiên tầng ba, chủ yếu nhất ở trong đó đại bộ phận đều là đội dự bị viên, lần này chủ yếu là cùng đi ra được thêm kiến thức thuận tiện xoát xoát kinh nghiệm, bởi vì có Tiêu Dật dẫn đội, đám người may không cần lo lắng nguy hiểm.

Lần này đi săn đội ngũ thực lực có thể nói là vượt qua dĩ vãng số một, thậm chí không thua trong thôn ám bộ đám người thực lực, dù sao ám bộ cũng không có tương Tiêu Dật dạng này, đủ để lấy một chống trăm cấp cao Võ Lực tồn tại.

Mọi người im lặng nơi đuổi đến một phen lộ trình về sau, chỉ nghe trong đó một thanh âm phá vỡ bình tĩnh.

"Đội trưởng, trước đó hai vị phó đội trưởng mang theo chúng ta đi săn, thu hoạch cũng còn có chút phong phú, bây giờ cũng không phải ta hoài nghi người, mà là người cái này còn là lần đầu tiên đi theo đi săn đội ngũ cùng một chỗ đi săn, hơn nữa còn là trọng yếu như vậy cuộc đi săn mùa thu, không biết đội trưởng là không có thể lộ một bản lĩnh để chúng ta nhìn một cái, cũng tốt để chúng ta tâm phục khẩu phục?" Người này hiển nhiên không phải hết sức tin phục Tiêu Dật.

"Im ngay, Thạch Siêu Phàm, người vừa về thôn, rất nhiều chuyện đều không biết, đội trưởng thực lực tất nhiên là không thể nghi ngờ!" Thạch Thủ Ngân bỗng nhiên gặng dữ nói.

"Đều nói tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, vừa đội trưởng có thực lực này, tự nhiên là không cần lo lắng, đúng không?" Thạch Siêu Phàm ngược lại đem một quân nói.

Tiêu Dật không nghĩ tới cái này nho nhỏ đi săn trong đội ngũ, thế mà còn có không tin phục mình đầu đầu, vậy mà quang minh chính đại sử dụng như thế bản thủ thủ đoạn, nhìn thấy trong đội ngũ có không ít khuôn mặt xa lạ lên tiếng hét lại, Tiêu Dật cũng không khỏi vì hắn điểm một cái tán, đương mưu sử dụng không tệ.

Chỉ tiếc dùng sai đối tượng, thật coi mình trẻ người non dạ không thành, xem ra không thi triển một phen thủ đoạn, đều không biết Mã vương gia dài mấy con mắt.

Nghe được sau lưng đi săn đội ngũ xuyên thân vào rừng thời xuất tiếng vang, Tiêu Dật dừng một chút, nói rằng: "Đã các người muốn xem thủ đoạn của ta, vậy liền chú ý, chú ý dưới chân của ta, cùng đi theo."

Thạch Siêu Phàm nghe vậy tất nhiên là buồn bực, chẳng lẽ đi đường còn có cái gì ảo diệu sao? Bất quá vừa không có tổn thất gì, đi theo liền theo, đến lúc đó nếu như không có thuyết pháp khác, mắt mặt được không phải mình.

Liền ngay cả đi săn đội ngũ thành viên khác nổi hứng tò mò, nhao nhao đi sát đằng sau, cẩn thận lưu ý Tiêu Dật tiến lên lộ tuyến.

Một hồi phía sau đám người lúc đầu còn không cảm thấy thế nào, thời gian hơi dài, lúc này mới cảm giác loại này tiến lên phương thức quả nhiên rất có xảo diệu chỗ.

Tiêu Dật mặc dù nhanh nơi đi xuyên qua trong rừng cây, nhưng thân thể của hắn lại không có bất kỳ cái gì một điểm dừng phải dù là một cái nhánh cây, chỉ gặp hắn một tay phía trước, một tay ở phía sau, trước mặt tay phải nhu hòa mà nhanh đẩy ra trước mặt cành lá, thân thể liền tại trong nháy mắt xuyên qua.

Hắn thế mà ngay cả một phiến đem roi chưa roi lá vàng, đều chưa từng đánh rơi xuống, phía sau tay trái nhưng lại tại cái kia trong nháy mắt, đem cành lá trả lại tại chỗ; dưới chân càng là liên tiếp dặm chân, mà lại đều là mũi chân giẫm trên lá cây, cấp tốc xuyên qua về sau, thế mà nửa điểm vết tích đều không, thậm chí dưới chân bất kỳ một cái nào nhỏ xíu tiểu trùng, đều chưa từng giẫm chết!

Hắn mỗi một bước lối ra, đều vừa đứng để chung quanh lá cây nhánh cây thân cây che kín thân thể mình; đồng thời hai cánh tay một trước một sau một cao một thấp, tùy thời tùy chỗ đang duy trì tuyệt đối cân bằng, phối hợp với trên người cơ bắp co vào, lại là mỗi một thời mỗi một khác đều là tốt nhất xuất thủ công kích trạng thái.

Đây hết thấy động tác đều là tự nhiên mà vậy, nhưng lại cấp tốc chỉ cực, tay, mắt, chân, eo ở giữa phối hợp có thể nói không chê vào đâu được nhưng lại lộ ra như vậy trôi chảy tự nhiên, tựa hồ đây hết thấy hoàn toàn là xuất từ bản năng phản ứng.

Cùng lúc đó, Tiêu Dật thể mà còn phong bế hô hấp, phong bế lỗ chân lông, thậm chí là ngăn cản sạch toàn thân bất luận cái gì một điểm mùi chảy ra.

Cái này trọn vẹn động tác, chột nhìn một chút cũng không thu hút, nhưng nếu là người trong nghề mới biết nhìn ra được, có được năng lực như vậy, tại cái này trong núi rừng tiềm tung biệt tích, đem không người có thể phát hiện.

Tiêu Dật dưới chân mặc dù tràn đầy lá rụng cành khô, nhưng hắn đạp lên, lại sừng sốt không biết phát ra bất kỳ thanh âm; thậm chí liền ngay cả ở trước mặt hắn không xa một phiến trên nhánh cây, có một con sắc thái ban lan chim nhỏ, tại hắn sau khi trải qua còn tại vẫn vượn cổ mà ca, như thể một người sống sờ sờ theo nó trước mặt đi qua, làm trời sinh liền đối với nhân loại miễn cảm sợ hãi ô loại thể mà không có nửa điểm phát giác.

Thạch Siêu Phàm có chút hải nhiên. Làm một cái lão tay, hắn rõ ràng nơi biết, muốn làm đến nước này có bao nhiêu khó khăn.

Mà dạng này cảnh giới, cũng không phải tu vi võ đạo cao minh liền có thể làm được.

Tiêu Dật cái này kinh nghiệm hiển nhiên đã triệt để tan vào thân thể cùng bản năng bên trong, liền xem như Vô Đế, nếu là không có đi qua nghiêm khắc, hệ thống huấn luyện, cũng là tuyệt đối làm không được trình độ này!

Thậm chí liền xem như luyện, cũng rất khó làm đến mức độ như thế.

Thạch Siêu Phàm tự nhận đã rất cẩn thận, được rồi tí mĩ, nhưng là hiện tại cùng Tiêu Dật động tác so sánh, hắn nhìn lại phía sau mình lưu lại dấu chân cùng đạp gãy cành khô cùng nhau đi tới vết tích, nhìn không được có chút xấu hổ!

Thật tình không biết những này mặc dù nhìn đơn giản, nhưng là Tiêu Dật vì tu luyện khinh công, thể nhưng là chịu bao nhiêu đau khổ mới có thể đến cảnh giới như thế, năm đó ở Hắc Long Sơn Mạch thâm xứ vách núi thấp lúc, hắn không cách nào thoát khổ mà xuất, Tiêu Dật cố gắng nhất chính là tu luyện khinh công, bởi vì tại thời điểm này Tiêu Dật xem ra, chỉ có khinh công mới là đường ra duy nhất. .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Thụ người lấy cá

Mặc dù về sau Tiêu Dật là cười Bạch Hồ phi thiên, mới lấy thoát khỏi mà xuất, nhưng là khinh công ít nhất là không có rơi xuống, mà lại có thể nói là tu luyện có thành tựu.

Đây là Tiêu Dật không có thi triển khinh công Thiên Phú nguyên nhân, nếu không lấy Tiêu Dật trước mắt hơn một trăm mét khoảng cách, có thể tự do xác định vị trí thuận đi tình huống dưới, đi săn đội ngũ thành viên muốn theo bên trên hắn tiết tấu cũng khó khăn.

Lúc này, chỉ nghe Tiêu Dật Tiêu Dật trầm giọng nói rằng: "Liền xem như sắp tróc ra lá khô, bị vô tình hay cố ý đụng vào cũng biết xuất hiện đặc biệt vết thương khác; mà những này, đều là có lợi cho truy tung con mồi vì diệu manh mối. "

"Trên đời này, cầu sinh điều kiện có thể thiên kì bách quái, dẫn đến mọi người tan tác vết tích càng là chỗ nào cũng có. Cho nên chúng ta nhất định phải cẩn thận, nhất là tại đối mặt rất nhiều không biết mà địch nhân cường đại thời điểm, cái này cũng tất nhiên là chúng ta đi săn đội ngũ mọi người dựa vào sinh tồn cơ sở. "

Đi săn đội ngũ đám người nghe vậy, càng là hải nhiên không thôi.

Tiêu Dật tiếp tục kiên nhẫn khuyên nói: "Các người đều là Hắc Thủy Thôn một phần tử, bình thường cả đám đều cảm thấy người khác bao nhiêu lợi hại, nhìn thấy cho tới bây giờ đều là người khác phong quang vô hạn, nhưng là từ không đi suy tư người khác phía sau vì thể chỗ chảy xuống huyết thủy cùng mồ hôi, thậm chí vì đó nỗ lực khắc sâu giáo huấn là cỡ nào nặng nề. "

"Bởi vì cái gọi là trên đài một khắc đồng hồ, dưới đài mười năm công. Cho nên chúng ta bình thường càng phải chịu khổ cực phụ, thể không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền, chỉ cần chúng ta mọi người đi cố gắng, đi phấn đấu, ta tin tưởng chúng ta định biết không lên tiếng thì thôi một tiếng hét lên

làm kinh người, không bay thì đã một bước lên trời..."

Thạch Siêu Phàm nghe đến đó, hổ thẹn nơi cúi đầu xuống, thấp giọng nói: "Đội trưởng, ta phục, tâm phục khẩu phục!"

Tiêu Dật gặp vừa rồi mấy cái đau đầu vui lòng phục tùng, thở dài một hơi, cũng may cuối cùng đem đám người này trấn trụ, dù sao đoạn thời gian gần nhất, Tiêu Dật phát hiện Hắc Thủy Thôn bầu không khí có chút táo bạo, đặc biệt là đi săn đội ngũ thành viên đều có chút bành trướng, cho nên nhờ vào đó cơ hội gỡ một phen, chỉ mong những người này không có bị dọa sợ.

Lúc này đám người, liền ngay cả Thạch Thủ Ngân cũng chỉ là há to miệng, chung quy là không tiếp tục nói một lời.

Mà lúc này, Thạch Siêu Phàm chỉ là yên lặng thực hiện nghĩa vụ của mình, chỗ nào có động vật gì, đại khái phân bố tình huống như thế nào, đều nhất nhất bàn giao lên, có hần cái này bản đồ sống, Tiêu Dật làm việc chợt cảm thấy thuận tiện rất nhiều.

Trong núi sâu, đi săn đội ngũ một đám người đang đàm tiếu lấy, trong đó hai người tại giờ lên một con dài ba mét lưng lấy cự hổ.

"Đội trưởng, người hôm nay một kiếm kia, quả là nhanh như thiểm điện a, dễ như trở bàn tay nơi đánh chết cái này con cạp." các đội viên đều rất vui vẻ, vốn cho rằng Tiêu Dật tuổi nhỏ không có kinh nghiệm gì, những ngày này đi săn, bọn hắn đối Tiêu Dật xem như triệt để bái phục.

Đầu tiên Tiêu Dật lộ tai hết sức linh mãnh, có động tĩnh gì, lão sớm liền có thể sớm phát hiện; tiếp theo, Tiêu Dật kiếm pháp cũng là không yếu, Huyền Thiết Chủy Thủ càng là khó được thần binh lợi khí, mặc kệ cái gì con mồi, đều khó mà ngăn cản nó một kiếm chi lợi.

Trọng yếu nhất chính là cái kia thật mỏng cánh ve thù sáo, phối hợp phát ra Như Lai Thần Chưởng, càng là mọi việc đều thuận lợi.

Có dạng này đội trưởng, bọn hắn làm sao biết không vui?

"Đội trưởng, ta mặc dù biết người rất lợi hại, nhưng cũng không nghĩ tới là như thế lợi hại, ta Thiết Ngưu lần này xem như năm nơi ném thề, hoàn toàn phục, cùng người đi ra đến đi săn, thế này sao lại là đi săn a, đây quả thực là đến du lịch mùa thu nha, ta nhìn về sau trong thôn cái nào đồ con rùa lại nói nói xấu người, ta cái thứ nhất không buông tha hắn." "

Một cái khoẻ mạnh kháu khỉnh có chút thật thà đội viên nói rằng, nguyên lai thiếu niên này chính là Thạch Thiết Ngưu, hắn làm người mặc dù toàn cơ bắp, nhưng là bây giờ, bởi vì Tiêu Dật từng đơn độc vì đó thiên vị nguyên nhân, hắn thực lực tại trong thôn có thể đếm được trên đầu ngón tay, càng thêm một thân man lực, lộ ra so sánh ích chướng, hắn nói xong còn nghiêng híp hai mắt nhìn một chút Thạch Siêu Phàm.

Mà Thạch Thiết Ngưu từng tại trong thôn cũng trợ giúp Tiêu Dật không ít.

"Tốt tốt, không cần nói nhiều, Thạch Siêu Phàm dù sao cũng là vì mọi người an toàn nghĩ, cũng là một thiện hảo tâm, điểm xuất phát không xấu, nếu không phải hắn dẫn đường, đoạn đường này cũng không biết thu hoạch nhiều như vậy." "

Tại Tiêu Dật xem ra, dù sao mình lần đầu dẫn đội, mặc dù Thạch Siêu Phàm các loại người từ những người khác trong miệng hiểu rõ đến mình rất lợi hại, nhưng là đến cùng có bao nhiêu lợi hại, hắn cũng không rõ ràng, trong lòng không chắc là khẳng định, chính như hắn nói tới trăm nghe không bằng một thấy.

Nếu như tất cả mọi người là Vân Vân diệp vân, không có chủ kiến của mình, chỉ sợ Tiêu Dật ngược lại không thích.

Cũng may Thạch Siêu Phàm cũng rất có phân tặc, Tiêu Dật trên đường đi xác nhận thực lực của mình, hắn cũng là cảm được thì cũng buông được chủ, cũng không nói thêm gì, liền vui lòng phục tùng.

Dọc theo con đường này, mọi người đi qua rung động ban đầu, cuối cùng là dần dần sinh động.

"Đội trưởng, người kiếm pháp đó luyện thế nào, có cái gì quyết khiếu sao? Có thể hay không dạy một chút chúng ta?" Thạch Thiết Ngưu không ngại học hỏi kẻ dưới nói.

Tiêu Dật lập tức không nói gì, ai nói gia hỏa này chất phác tới, không thấy người khác đều không có ý tứ hỏi sao? Liền gia hỏa này không thêm đề ý chút nào những này, gia hỏa này hoặc là thật sự là thần kinh thô không thông thế vụ, hoặc là tuyệt đối là đại trí nhược ngu, giáo hoạt thật to.

Cũng may mình cũng không có ý định tàng tư, cũng liền chỉ điểm lên, dù sao Tiêu Dật tu luyện cơ sở kiếm pháp cũng không tính là gì cao thâm bí tịch.

"Kỳ thật, ta môn này kiếm pháp cùng các người có ít người tu luyện kiếm pháp Đẳng Cấp không sai biệt lắm, cũng có ít người tu luyện nói không chừng đều như thế, thậm chí còn kém một chút, bất quá về sau ta suy nghĩ mình bạch một cái đạo lý, cho dù chúng ta một chiêu một thức luyện được cho dù tốt, chỉ cần có dấu vết mà lần theo, địch nhân liền có kẻ hở để lợi dụng." "

"Huống chi nếu là chiêu thức dùng lão, đã sớm bị địch nhân mò thấy, nếu như lần nữa tùy tiện sử dụng, chỉ sợ cũng biết bị thiệt lớn, cho nên ta về sau nghĩ đến nếu như mỗi một chiêu một thức đều tùy tâm mà phát, hồn nhiên Thiên Thành, không có dấu vết mà tìm kiếm thời điểm, đó mới là đối thủ chân chính ác mộng. Bất quá bây giờ có lẽ là cảnh giới của ta vẫn chưa tới, còn không có đạt tới tình trạng kia." "

Kỳ thật Tiêu Dật thầm nghĩ lấy chính là vô chiêu thắng có chiêu, đáng tiếc trước mắt Võ Hiệp Hệ Thống bên trong Độc Cô Cửu Kiếm không có giải tỏa, mà lại mình tạm thời cũng không có đạt tới Độc Cô Cửu Kiếm điều kiện tu luyện.

"Cái này còn không có đạt tới đội trưởng người nói tình trạng kia, liền đã lợi hại như vậy, ta cái ai da, ta Thiết Ngưu không muốn nhiều, chỉ cần có thể có đội trưởng một nửa bản sự như vậy đủ rồi. " Thạch Thiết Ngưu chất phác nơi sờ lên đầu nói.

"Hợp bảo chi mộc, sinh tại một tí, chín tầng chi bệ, bắt nguồn từ lũy thổ; ngàn dặm chuyển đi, bắt đầu tại túc hạ. Người cũng không phải là không có cơ hội, chỉ cần người chuyên tâm tu luyện, không còn đem vũ khí coi như công cụ của người, mà là coi như huyênh đệ của người, thậm chí đem vũ khí coi như thân thể người một bộ phận, cuối cùng nếu có thể làm đến nhân khí hợp nhất, người cũng chính là một cao thủ. "

Tiêu Dật tùy ý địa đạo, trong lòng xấu xa nghĩ đến, nếu là tu luyện kiếm pháp người, nhân kiếm hợp nhất sau không chính là tiện nhân sao, không khỏi cười lên ha hả.

"Thật sao? Ta mặc dù ưa thích chùy, nhưng là cha ta một mực muốn ta luyện thương pháp, bất quá ta vẫn là vụng trộm luyện nện cho, về sau cha liền buông xuôi bỏ mặc, vậy đại khái chính là thiên tính của ta a!"

Thạch Thiết Ngưu nghe xong, một trái tim phanh phanh nhảy loạn, trong lòng bàn tay phát nhiệt, làm bầm nghĩ đến Tiêu Dật nói tới: "Tùy tâm mà phát, hồn nhiên Thiên Thành, không có dấu vết mà tìm kiếm, nhân khí hợp nhất. "

Đột nhiên ở giữa, trước mắt hắn xuất hiện một cái cuộc đời từ chỗ không thấy, ngay cả có nằm mơ cũng chẳng ngờ mới thiên địa.

Liền ngay cả Tiêu Dật cũng không nghĩ tới mình trong lúc vô tình sáng tạo ra một cái võ đạo cao thủ.

Kỳ thật đây là Tiêu Dật không rõ tám gương đạo lý, hiện tại Thạch Thiết Ngưu đem Tiêu Dật coi như tám gương, coi như thần tượng, tự nhiên cho rằng Tiêu Dật nói cái gì đều cho rằng là đúng, Tiêu Dật nói chính hắn có thể làm, hắn đều không ngừng nơi cho mình ám chỉ mình có thể làm, loại người này cuối cùng không phải tên điên chính là thiên tài. Nói chết một nói tăng thêm chương 2:!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 192: Đột phát sự kiện

Thạch Thiết Ngưu lúc này vẫn không rõ Tiêu Dật chỉ là bịa chuyện một phen, bất quá kỳ thật cũng không tính là bịa chuyện, chỉ có thể nói là một phen đại đạo lý, nhưng là đại đạo lý ai cũng biết nói, có thể nói là một chuyện, làm đến lại là một chuyện khác.

"Bất quá Tiêu đại ca, ta sử dụng thế nhưng là chùy, có thể làm không đến người như thế cử trọng nhược khinh a. " Thạch Thiết Ngưu nghĩ đến đây lập tức nhụt chí.

"Cái này..." Tiêu Dật lập tức mộng bức, cốt bởi trên tay hắn tạm thời cũng không có cái gì chùy pháp bí tịch, thật muốn chỉ điểm cũng không thể nào nói lên, bất quá Tiêu Dật là ai, nhân châu xoay động, lập tức chém đinh chặt sắt nơi nói rằng:

"Bất quá người muốn tin tưởng mình có thể làm liền nhất định có thể làm, nhất định phải tin tưởng mình, mặc dù lấy thiên tư của người, khả năng tạm thời không thể nào hiểu được, nhưng là ta tin tưởng, người sớm muộn có thể ngộ ra thuộc về mình đường. Đương nhiên, giai đoạn trước nếu quả như thật không thể lĩnh ngộ, vậy chỉ dùng tốc độ để đền bù khuyết điểm của mình, gia tăng ưu thế của người. "

"Thiên Hạ bất luận võ công gì đều có nó chỗ thiếu sót, chiêu thức là chết, người là sống đến, phòng thủ lại nghiêm mật cũng có phương pháp phá giải. Hướng chỗ thấp nói, chính là lấy cực hạn tốc độ tấn công, làm cho đối phương một mối chống đỡ, khiến cho đối phương không còn sức đánh trả; hướng chỗ cao nói, chính là tại đối phương còn chưa kịp phản ứng tình huống dưới nhất kích tất sát. Bởi vì cái gọi là Thiên Hạ võ công, không gì không phá, duy khoái bất phá!"

Tiêu Dật lúc này đương nhiên không thể đã kích Thạch Thiết Ngưu lòng tin, bất quá lại sợ hắn thật điên đại, tiếng nói nhất chuyển, đằng sau lại bổ sung một cái Thiên Hạ võ công duy khoái bất phá chân lý.

Mặc dù trên cái thế giới này không có người tổng kết những đạo lý lớn này, hoặc là có người tổng kết ra, nhưng là tại Nam Hoang chi địa thế nhưng là không có truyền tới, Thạch Thiết Ngưu lập tức như thế hồ quán đỉnh, yên lặng lâm bẫm: "Thiên Hạ võ công, không gì không phá, duy khoái bất phá!"

"Đúng vậy a! Người thử tưởng tượng, nếu là người một chùy đập xuống, tốc độ nhanh như thiểm điện, tại người khác còn chưa kịp phản ứng thời điểm liền đánh trúng mục tiêu, ngày khác người như đã thông kinh mạch toàn thân, tiến vào tầng thứ cao hơn cảnh giới, Thiên Hạ ai có thể cản?"

"Đúng a! Ta làm sao không nghĩ tới đâu? Tiêu đại ca chính là thông minh!" Thạch Thiết Ngưu ánh mắt sáng lên, chất phác cười nói.

Bất quá tiếp theo lại cau mày nói: "Thế nhưng là thân pháp của ta lại là rất kém cỏi, đến lúc đó chỉ sợ còn không có đập trúng người khác, người ta đã

sớm tránh ra. "

"Thiết Ngu, đừng lo lắng, các loại lần này trở lại trong thôn, ta có thể dạy cho ngươi một môn chuyên môn tu luyện thân pháp biện pháp, dạng này cũng có thể đền bù ngươi trên thân pháp không đủ, bất quá đến lúc đó ngươi được tuyệt đối đừng sợ chịu khổ, muốn biết ta cái kia thiết giáp vẫn là Thủ Nhân thúc cho ta đâu, bây giờ cũng không có tác dụng gì, vừa vặn có thể lưu cho ngươi. "

"Mà lại ta thể nhưng là nghe nói ngươi trời sinh thân lực, vừa vặn có thể thử một lần ta trước kia phương pháp tu luyện. Ta cái này một thân kinh công bản lĩnh, cũng là bởi vì này mà tu luyện có thành tựu. " Tiêu Dật an ủi.

"Thật sao? Tiêu đại ca!" Thạch Thiết Ngu chất phác nơi gãi gãi đầu.

"Đương nhiên là thật, Tiêu đại ca nói chuyện há có thể là giả!" Tiêu Dật khẳng định nói.

"Hắc hắc, nếu là thân pháp của ta cũng có thể cùng đội trưởng thân pháp đồng dạng lợi hại..." Nghĩ tới đây, Thạch Thiết Ngu không khỏi cười ngớ ngẩn.

"Đội trưởng, chúng ta cũng muốn học, ngươi cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia a!" Thạch Thủ Ngân khó được mở lên trò đùa nói.

"Đúng đúng, đội trưởng, chúng ta cũng muốn học!" Đám người mong đợi nhìn xem Tiêu Dật.

"Cái này... Không phải ta không nguyện ý giao các ngươi, không có thâm hậu nội lực đi tu luyện phương pháp của ta có ích vô hại, bất quá, Thủ Ngân đại ca, mấy người các ngươi ngược lại là có thể lướt qua liền thôi nơi thử trước một chút nhìn, nếu là có thể chịu được, đến lúc đó liền tiếp tục tu luyện, nếu là không chịu nổi, liền kết thúc tu luyện. "

Tiêu Dật nói đến đây nhìn về phía những người khác nói: "Về phần những người khác, thật không quá thích hợp các ngươi, các ngươi vẫn là hảo hảo cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá cảnh giới rồi nói sau. "

Tiêu Dật phi thường minh bạch sử dụng hấn lúc đầu biện pháp, nếu không có linh đan diệu dược bổ sung tiêu hao sinh mệnh bản nguyên, biết đối tự thân tạo thành khó mà bù đắp tổn thương, như thế không khác đốt cháy giai đoạn, mặc dù trong thời gian ngắn hiệu quả rõ rệt, nhưng là đối phát triển lâu dài phi thường bất lợi, đi săn đội ngũ thành viên dù sao tất cả đều là Hắc Thủy Thôn trong thôn tân sinh thay mặt, cũng là thôn tương lai, Tiêu Dật cũng không là thiên cận người.

Cho nên lòng người khác nguyện, Tiêu Dật tạm thời chỉ tốt không cách nào thỏa mãn, bởi vì hấn trên người Đan Dược cũng không nhiều, mới đưa ra biện pháp này thời điểm, hấn liền định lại cho Thạch Thủ Ngân các loại người mở một lần tiểu tảo, dù sao bọn hấn không giống trong thôn lão một đời người, bởi vì phí hoài tháng năm, tiềm lực còn thừa không có mấy, mà bọn hấn còn trẻ, tiềm lực chưa hết, còn có không gian phát triển.

"Cái này..." Còn lại hơn mười vị đi săn đội viên không khỏi nhao nhao thất vọng.

"Tốt tốt, kỳ thật ta đã tại thôn võ Đạo Tàng thư các bên trong thả ở không ít kinh công bí tịch, các ngươi đến lúc đó có thể bẻ vào cống hiến của mình đi chọn lựa, hi vọng đối với các ngươi có thể có chỗ trợ giúp!" Tiêu Dật nghĩ nghĩ, thả ra tin tức nói rằng, việc này dù sao bọn hấn sớm tối cũng biết biết, sớm nói cho bọn hấn cũng không có gì.

"A! Ta đã nói rồi, đội trưởng cuối cùng vẫn là có biện pháp. "

"Tiêu Dật, cái này kinh thân Công Pháp bí tịch có thể hay không cũng giao cho ta?" Thạch Thủ Ngân cũng mắt nóng lên.

"Yên tâm đi, các loại trở lại thôn phía sau đến lúc đó chỉ cần thỏa mãn tiến vào võ Đạo Tàng thư các điều kiện, người người có phần, người người đều có thể tu luyện. " không hoạn ít mà hoạn không đồng đều, không hoạn bản mà hoạn bất an. Đạo lý này Tiêu Dật vẫn là rất rõ ràng, cho nên lớn tiếng tuyên bố.

"A! Đội trưởng uy vũ!"

"A! Tiêu thiếu hiệp uy vũ!"

Cứ như vậy, mấy Thiên Hạ đến, tất cả mọi người là một đường vui sướng nơi đi săn lấy, đây cũng là Hắc Thủy Thôn từng ấy năm tới nay như vậy lần thứ nhất, có thể nhẹ nhàng như vậy nơi đi săn, cũng phải nhờ vào Tiêu Dật thủ đoạn.

Đám người không biết đến là, Tiêu Dật chỉ là cảm những này con mồi tu luyện Kỹ Năng mà thôi, càng nhiều thủ đoạn còn không có thi triển đi ra, nếu là đám người biết, chỉ sợ biết càng thêm giật mình không thôi.

Xuyên qua một đầu u ám rừng cây đường nhỏ, hai bên mấy cây uy nghiêm trăm năm lão ngọn cây lấy kinh thiên hoa cái, ngang nhiên đứng thẳng. Dọc theo lão cây mà đi, xuyên qua một phiến rừng cây rậm rạp, u tĩnh trong rừng ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng thanh âm lưu rú, nguyên lai là mấy cái chim khách trên tàng cây nhảy tới nhảy lui, chơi đùa chơi đùa.

Một đầu đường nhỏ dần dần xuất hiện ở trước mắt mọi người, giương mắt nhìn lên, phía trước là một đầu pha tạp vũng bùn tiểu đạo, càng đi về phía trước liền ra núi lớn này, bên cạnh còn có gian nhà gỗ, nguyên lai là một gian thổ địa miếu, đây là một phiến khoáng đạt khu vực, xem mắt khoáng đạt.

"Nơi này lại có thổ địa miếu, đã nói lên phụ cận có dấu vết người, rất có thể chính là chúng ta Hán nhân thôn, hấn là tương đối an toàn, mọi người hơi dừng lại nghỉ ngơi một chút, liền tiếp tục đi đường về thôn, dù sao đi ra không ít ngày. " Tiêu Dật nhìn thấy thổ địa miếu, làm sơ buông lỏng địa đạo.

Đám người nghe vậy, đều trầm tĩnh lại, chuẩn bị làm sơ nghỉ ngơi, nhưng là, liền cái này lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến một phiến chém giết thanh âm.. Nói chết một nói tăng thêm chương 3:, cầu đặt mua! Cầu nguyệt phiếu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193: Diệt thôn thảm án

Lúc này, Tiêu Dật cùng Thạch Thủ Ngân các loại người liếc nhau về sau, cảnh giới nói: "Có biến, mọi người chú ý cảnh giới. Thủ Ngân đại ca, nơi này trừ ta ra, là thuộc người võ công tốt nhất, làm phiền người tiền đến tìm hiểu một cái, nhìn xem tình huống như thế nào, chúng ta tốt khác làm dự định. "

"Tốt. " Thạch Thủ Ngân tiếng vang về sau liền ẩn vào trong rừng cây.

"Sau đó không chừng có một trận chiến đấu, mọi người thừa cơ nghỉ ngơi một chút, tranh thủ thời gian khôi phục thể lực, về phần những cái kia con mồi, cũng đừng chông đỡ, tranh thủ thời gian tại trong rừng cây tìm một chỗ kín đáo buông ra, nắm chặt thời gian nghỉ ngơi. " Tiêu Dật phân phó xuống dưới.

Đám người nghe vậy về sau, mau đem con mồi đặt chung một chỗ, giấu ở rừng cây bên trong.

Tiêu Dật thấy thế, thừa cơ nhìn chung quanh cái này xung quanh phong mạo, chỉ gặp khắp núi đều là cái kia thường thanh cây cối, bốn mùa như mùa xuân, xanh um tươi tốt, trong rừng chim tước hót vang, tại an tĩnh trong rừng phiêu đảng, càng lộ ra núi rừng bên trong u tĩnh an tường.

Đám người nín thở tĩnh khí, không có chút rung động nào, bị cái kia khắp núi cây xanh làm nổi bật đến như cái kia thường thanh cây. Lúc này vốn là mùa thu, càng là khó được sáng sủa thời tiết, bầu trời xanh lam, vạn dặm không mây, dưới mắt phong quang này nội liễm, trời sáng khí trong, thanh u đứng thẳng.

Đây vốn là khó được cảnh sắc, chỉ tiếc đám người lúc này trong lòng đã không có chút nào về tán thưởng.

Lại nói một bên khác Thạch Thủ Ngân nhanh chóng hướng phía phương hướng âm thanh truyền tới đi đến.

Không lâu sau đó, xuyên qua hai phiến rừng cây, hần xa xa nhìn thấy một thôn trang xuất hiện ở trước mắt, theo dần dần tới gần, hần phát hiện trên bầu trời khói đặc càng ngày càng đậm, trong khói dày đặc, thậm chí có một loại cháy khét hương vị, mà lại loáng thoáng còn có thể nghe được tiếng kêu gào, tiếng rên rĩ.

Thạch Thủ Ngân nghe tiếng về sau, lập tức tăng tốc bước chân, hướng phía thôn phương hướng chạy mà đi.

Chỉ gặp trong thôn nhà tranh đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là thao Thiên Hỏa chỉ riêng.

Đại hỏa đang thiêu đốt hùng hực, càng là phát ra hô hô thanh âm, gió trợ thế lửa, liệt hỏa tại vô tình thiêu đốt lên, kiêm hữu một chút gổm sứt cái hũ thỉnh thoảng lại phát ra tiếng nổ, lấp bớp nơi xen lẫn tại cái kia lửa nóng hùng hực bên trong.

Thạch Thủ Ngân đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp toàn bộ thôn tất cả phòng ốc đều biến thành một cái biển lửa.

Thiếu Khanh, chỉ gặp một tiểu đội binh sĩ tại tìm kiếm sau cùng tài sản, chỉ nghe một thanh âm trong đó nói: "Đội trưởng, tất cả địa phương đều đã lật khắp, vẫn là không có tìm tới tướng quân nói tới vật phẩm, bất quá lần này chúng ta lại thu hoạch không ít dê hai chân, nhiệm vụ của chúng ta cũng coi là hoàn thành a?"

Một cái thanh âm khác nói sau khi nghe xong trả lời: "Không tệ! Tướng quân cũng đã nói, có thể được đến liền tốt, không chiếm được coi như xong, mọi người giữ vững tinh thần, tăng thêm tốc độ đem còn lại toàn xử lý, không nên để lại hạ mầm tai họa. Nhanh xử lý hoàn tất, chúng ta còn muốn trước lúc trời tối chạy về doanh địa, nếu không đi về trễ, chỉ sợ muốn đói bụng. "

"Đội trưởng, không cần lo lắng, có là dê hai chân sung làm quân lương, chúng ta mấy cái nói không chừng còn có thể khoái hoạt một phen, ha ha!" Mấy người lính đồng thời cười dâm.

"Cút đi, chớ suy nghĩ quá nhiều, lại thế nào cho dù tới lượt không đến các ngươi, làm nhanh lên sự tình đi!" Thân là đội trưởng người nổi giận nói.

"Hào hảo, cái này đi, thật là, nghĩ cũng không thể nghĩ, mỗi lần có chỗ tốt đều rơi không đến trên đầu chúng ta. " một tên binh lính không cam lòng thầm nói.

Ngay sau đó Thạch Thủ Ngân liền nghe được mọi người sau cùng tiếng kêu gào cùng cầu xin tha thứ thanh âm, trên mặt hấn cơ bắp tại kịch liệt run rẩy, răng cắn đến khanh khách rung động.

Theo thời gian trôi qua, rất nhanh trong thôn thanh âm huyền ảo dần dần biến mất, lửa lớn rừng rực thể lửa cũng nhỏ rất nhiều, tại cũng không có la lên thanh âm, chỉ là khi thì còn có thể nghe được ba một thanh âm vang lên, đó là vật gì tại nhiệt độ cao hạ tiếng nổ.

"Dừng tay! Các ngươi đám này không bằng cảm thú súc sinh!" Thạch Thủ Ngân cũng nhịn không được nữa liền nhanh như điện chớp nơi vọt vào thôn, lập tức nhìn thấy trước mặt một cái năm người tiểu đội đang tiến hành cuối cùng bỏ đao, hủy thi diệt tích làm việc.

Bốn người tất cả đều là Hậu Thiên tăng bốn cảnh giới Võ Giả, mà đầu lĩnh kia tu vi rõ ràng là Hậu Thiên tăng năm cảnh giới.

"Cái gì người?" Năm người quay người nhìn về phía Thạch Thủ Ngân.

"Các ngươi đáng chết!" Thạch Thủ Ngân tức sùi bọt mép, cũng không đáp lời, nhắc lên vũ khí liền hướng năm người đánh tới.

Bỗng dưng, chỉ nghe thấy một trận Đinh Đinh đương đương binh khí va chạm thanh âm, đi theo chính là bịch bịch tiếng ngã xuống đất, năm người tuân tự không cam lòng ngã xuống...

Thạch Thủ Ngân nén giận xuất thủ, phiến khắc ở giữa chính là liên sát năm người.

Giết hết cái này một tiểu đội binh sĩ về sau, Thạch Thủ Ngân dần dần bình tĩnh lại, vội vàng trong thôn từng cái phòng ốc bên trong xem xét, nhìn xem phải chăng có người còn sống sót.

Hắn từng gian phòng ở lần lượt nơi tìm được, trong mỗi người được tất cả đều là mùi khét, tại mùi khét lệt bên trong còn kèm theo một chút mùi máu tươi.

"Chết hết, đám súc sinh này, thế mà một người sống đều không có lưu lại!" Thạch Thủ Ngân tức giận đến gân xanh nổi lên.

Sau nửa canh giờ, đám người gặp Thạch Thủ Ngân tìm hiểu tin tức trở về. Chẳng biết tại sao, chỉ gặp hấn sắc mặt một phiến âm trầm, không nói một lời, người càng là lộ ra âm trầm không ít.

"Tình huống như thế nào, người làm sao?" Tiêu Dật như rồng mây.

Chỉ gặp Thạch Thủ Ngân lắc lắc đầu phía sau chậm chậm mở miệng giống như không đành lòng bộ dáng thờ dài nói: "Ta... Mọi người vẫn là cùng một chỗ qua xem một chút đi!"

"Đã như vậy, tất cả đội dự bị viên lưu lại trông coi con mồi, các ngươi chú ý ẩn núp tốt cẩn thận tự thân an toàn, tất cả chính thức đội viên cùng ta xuất phát!"

Tiêu Dật phân phó xong tất, trong lòng của hắn rất là kỳ quái vì cái gì Thạch Thủ Ngân một bộ không muốn nói chuyện dáng vẻ, bất quá vẫn là vung tay lên, mang lên hơn bốn mươi tên đội viên hướng về phía trước thôn đi đến.

Theo đám người lao ra rừng cây về sau, liền bị đập vào mũi một màn triệt để chắn kinh, đi đến trong thôn, đi sẵn đội ngũ thành viên tất cả những gì chứng kiến làm bọn hắn bị phản không thôi, đập vào mũi một màn đề bọn hắn phi thường chắn kinh, chỉ gặp toàn bộ thôn bị phá hư đạt được chỗ là gạch tàn ngói gãy, rách mướp.

Cửa thôn năm bộ thi thể rất là bất mắt nơi biểu hiện ở trước mặt mọi người, chính là vừa mới chết không lâu năm cái Triệu Quốc binh sĩ.

"Đây là người giết?" Tiêu Dật hỏi.

"Bọn hắn đáng chết!" Thạch Thủ Ngân cảm thật chặt nắm đấm, lời ít mà ý nhiều trả lời.

Tiêu Dật ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp từng gian nhà cỏ đã biến mất, lưu tại trên đất chỉ còn từng đồng nấu qua lửa than, lửa than phả ra khói xanh, hơi khói bên trong xen lẫn mùi khét, gió thổi qua lửa than phát ra màu đỏ, biểu thị nó còn đang thiếu đốt. Có thậm chí bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy hầu như không còn, một vùng phế tích.

Đám người vượt qua lửa than nhanh chóng đi vào phòng vị trí, phòng ở đã biến thành xám, không có để lại bất kỳ vật gì. Chỉ có bốc lên khói đặc biệt thị nơi này đã từng là một gian nhà.

Ánh mắt rào qua chỗ, không có phát hiện bất luận một loại nào vật sống, chó gà không tha.

Theo tiếp tục đi tới, tại may mắn còn sống sót một gian nhà bên trong, càng thêm cực kỳ bị thâm một màn đập vào mắt trước.

Chỉ gặp trong phòng một nửa trắng trợn thiếu nữ, tứ chi bị trói buộc lấy, từ sắc vết máu cho thấy đối phương đi qua kịch liệt giãy dụa, một thanh đao nhọn cắm ở trên lồng ngực, trái tim thể mà bị móc sạch, thiếu nữ hiển nhiên trước khi chết chịu đủ to lớn tra tấn, mặc dù tất thảy đã lâu, nhưng là một đôi chết không nhắm mắt hai mắt phảng phát tại nơi tận trời xanh bất công.

Đi sẵn đội viên phảng phát có thể nghe thấy thiếu nữ lúc sắp chết kêu to cùng cường đạo rừng mình tiếng thét chói tai.

"Thật sự là không bằng cảm thú súc sinh, đáng chết trộm cướp, Thủ Ngân đại ca giết đến tốt chỉ là để bọn hán đã chết quá sáng khoái, lợi cho bọn họ quá rồi. " đoàn người giữ im lặng, chỉ nghe Thạch Đà Chiến gân xanh nổi lên, tức giận gọi hô lên.

"Người chết chuyện lớn, hảo hảo an táng a!" Tiêu Dật trầm mặc đi ra căn này suy tàn phòng ở, run rẩy hai tay biểu hiện giờ phút này nội tâm không bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Hiệp Hành Thiên hạ

Đám người triệt để lục soát một phen về sau, thực sự tìm không ra một bộ hoàn chỉnh thi thể, dứt khoát hỏa táng toàn thân tất cả mọi người phía sau đi ra cái này bị triệt để phá hủy thôn trang.

Chỉ nghe Tiêu Dật nói rằng: "Không biết mọi người có phát hiện hay không, cái thôn này cùng chúng ta Hắc Thủy Thôn đồng dạng, cũng đều là thuần túy Hán nhân thôn trang, trong thôn nam đinh cơ bản chết hết, nhưng là ngoại trừ số ít thiếu nữ bị nhục bỏ mình bên ngoài, không có phát hiện cái khác phụ nữ trẻ con bóng dáng, dù là một cỗ thi thể cũng không có. "

"Đây là Yết nhân nhất quán thủ đoạn, lớn nhất khả năng chính là Triệu Quốc Yết tộc những này ăn thịt người ác ma, phụ nữ trẻ con trong mắt bọn hán liền cùng tác chiến quân lương không khác nhau chút nào. " chỉ nghe thấy Thạch Thủ Ngân khẳng định nói.

Tiêu Dật nhìn Thạch Thủ Ngân một chút, các loại đợi nó giải thích cận kề.

"mà tặc tập thôn, nhiều nhất bức về tài, rất ít biết phát sinh Đồ thôn tình huống, chứ nói chi là cướp người. Chỉ có Triệu Quốc Yết tộc quân đội, bọn hán hành quân tác chiến không có lương thảo, liền cướp giết Hán Tộc nữ tử làm quân lương, Yết tộc xưng Hán Tộc nữ tử vì 'Hai chân dê', ban đêm hương lạc ban ngày thì giết nấu ăn. "

Thạch Thủ Ngân nói đến đây, ngừng lại, nhìn một chút đám người bị phần không hiểu thần sắc, tiếp tục nói: "Mà lại ta trước khi đến nghe được năm người này nói chuyện, trong thôn phụ nữ trẻ con đoán chừng là bị tướng quân của bọn hán mang đi. Năm người kia chỉ là lưu lại hủy thi diệt tích, còn không tới kịp rồi đi liền bị ta bắt gặp mà thôi. "

"Cái gì, đơn giản lẽ nào lại như vậy, thế mà đem chúng ta Hán nhân ngay miệng lương. " Thạch Thiết Ngưu nghe vậy về sau, nghe không nổi nữa, vội vàng nhảy lên chân đến hô.

"Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, ai bảo Hắc Long Vương thành liền khống chế tại Yết tộc trong tay, Triệu Quốc hoàng thất càng là Yết tộc người, bây giờ hoàng thất thế lớn, như mặt trời ban trưa, Triệu Quốc đời trước Quốc Quân thạch diệt còn tốt một điểm, hán xuất thân thấp hèn, trước kia qua bao đau khổ hoạn nạn, giàu tài năng quân sự, trong chính trị cũng rất có biết độ, rất có thấy xa, hán đối Hán nhân ngược lại là còn tốt. "

"Hán thậm chí căm chỉ người Hồ coi thường Hán nhân sĩ tộc. Huynh chết vợ tâu là rất nhiều Hồ tộc phổ biến gió tập, hán cũng tiến hành căm chỉ, cũng không hứa lại tang đón dâu, lấy thích ứng Hán nhân quen thuộc. "

"Chức quan đại thể y theo Hán chế mà có thiết kế thêm, như thiết trí chuyên ti người Hồ kiện tụng môn thần tế tửu, quản lý người Hồ xuất nhập môn sinh chủ sách. Sau khi lập quốc, vì tiết kiệm lương thực, căm chỉ cất rượu. Còn kế hoạch phổ biến tiền, thay thế vải vóc giao dịch, nhưng chưa thể thực hiện. "

"Đáng tiếc Triệu Quốc đương đại Quốc Quân Thạch Hồ lại khác biệt, hán chí lớn nhưng tài mọn, là cái nổi danh cận bã. Hán trời sinh tính tàn bạo, bạo ngược hiếu sát, không riêng gì nhắm vào chúng ta Hán nhân, chính là mình người hán đều giết không tha, cốt nhục tương tàn, tay chân tương tàn sự tình càng là nhìn mãi quen mắt, hán tại lục thân không nhận cái này phương diện phá lệ Đăng Phong Tạo Cực, có thể nói là xưa nay chưa từng có, sau này không còn ai..."

"Thạch Hồ chưa leo lên Quốc Quân chi vị lúc, liền từng dùng tàn khốc thủ đoạn tuần tự giết chết hai vị thê tử, cho dù ở trong quân đội nếu như gặp phải cùng hán mạnh như nhau kiện chiến sĩ, hán cũng biết lấy đi sản hỉ đầu làm lý do, mượn cơ hội đem đối thủ giết chết, để giải trong lòng nhanh chóng. "

"Mà chiến đấu bên trong, hán càng là không kiêng nể gì cả, đối đãi bắt được tù binh, không phân tốt xấu, không phân biệt nam nữ, hết thấy lừa giết, có rất ít tù binh còn sống. Thạch diệt bệnh nặng sau khi qua đời, hán càng là bản tính không thay đổi, càng xa cực dục, hao người tổn của, trắng trợn xây dựng cung điện, bách tính lao dịch gánh vác ngày càng tăng thêm, không chịu nổi trọng hà, khổ không thể tả..."

"Nhất là chúng ta Hán nhân, càng là ngày càng lụn bại, cho nên, chúng ta Hán nhân rất nhiều tình nguyện chạy đến dã ngoại hoang vu tìm địa thế so sánh địa phương tốt xây thôn, cũng không nguyện ý tại vệ thành cho dù là trong thành nhỏ ở lại, dù sao tại dã ngoại cùng dã thú liên hệ còn có thể sống sót, trong thành rất có thể chính là sống không bằng chết, không ngoài như vậy!"

Thạch Thủ Ngân rót cục ung dung nơi nói xong, ánh mắt bên trong giống như có thể bắn ra phần mộ Hòa Diễm.

"Ngươi không sao chứ?" Tiêu Dật nhìn xem Thạch Thủ Ngân có chút thất thố.

"Không có việc gì, ta trước kia đi theo thôn trưởng bọn hần kinh lịch quá nhiều, chúng ta thôn có thể có trước mất an ổn cũng là kiếm không dễ a!" Thạch Thủ Ngân cảm thán nói.

Tiêu Dật thấy thế, bèn bực nhắc nhở chúng nhân nói: "Tình huống hiện tại tất cả mọi người biết, ta hi vọng mọi người có thể nỗ lực tập nập phát biểu, đều nói nói đi, chúng ta nếu như muốn hành hiệp trượng nghĩa đuổi bắt, mọi người lúc nào cũng có thể có nguy hiểm tính mạng; mà coi thường không hỏi quay người trở về thôn, thì không có bất kỳ cái gì phong hiểm, nhiều nhất mình vẫn tâm hồ thẹn..."

Tiêu Dật dừng một chút tiếp tục nói rằng: "Mọi người tốt nhất nghĩ rõ ràng, thấy việc nghĩa hăng hái làm không cần thận thế nhưng là biết người chết!"

"Đội trưởng, không cần suy nghĩ, nhắm mắt làm ngơ thì cũng thôi đi, bây giờ tận mắt nhìn thấy, còn có thể thờ ơ, chúng ta vẫn là người a? Mời cho phép chúng ta xuất chiến!" Thạch Thủ Ngân đột nhiên trịnh trọng đối Tiêu Dật quỳ một chân trên đất thỉnh nguyện nói.

"Đội trưởng, chúng ta cũng thỉnh cầu truy kích!" Thạch Thiết Ngu cũng ra khỏi hàng ôm quyền nói.

"Đội trưởng, thỉnh cầu xuất chiến truy kích, vì đồng bào báo thù!" Mọi người nhao nhao cùng chung một lời.

Tiêu Dật mặc dù cũng là lần đầu tiên cảm giác được một cỗ vô danh lửa bay thẳng trắn, nhưng hần dù sao không phải Thánh mẫu, mặc dù trong lòng của hần sớm đã âm thầm thế, vô luận đối phương là ai, hần đều muốn vì những này vô tội uống mạng người lấy lại công đạo, nếu không lương tâm khó có thể bình an, suy nghĩ cũng không thông suốt.

Nhưng là hần làm đi sẵn đội ngũ đội trưởng muốn lấy đại cục làm trọng, cho nên mới khiến cho mọi người nỗ lực tập nập phát biểu.

Có câu nói là mười năm mài một kiếm, sương lưỡi đao chưa từng thử. Hôm nay đem giống như quân, ai là chuyện bất bình.

"Đều đứng lên đi, các ngươi dạng này là còn thể thống gì? Huống hồ chúng ta còn không biết đối phương có bao nhiêu người, thực lực như thế nào? Cứ như vậy tùy tiện truy kích, không khác đi vách núi, sợ ý một chút liền biết phần thân toái cốt. " Tiêu Dật trầm giọng nói.

"Đội trưởng, ta sớm đã xác minh, căn cứ ngoài thôn dấu vó ngựa, cho thấy đối phương nhân số không nhiều, nhiều nhất là một doanh trăm người mà thôi. Mà những cái kia lộn xộn dấu chân hần là bị cướp thôn dân dấu chân, bọn hần vừa dự định cướp người, đi khẳng định không nhanh, chúng ta bây giờ truy lời nói còn có thể đuổi được. " Thạch Thủ Ngân tự tin nói.

"Những này ta đều biết, nhưng là vạn nhất đối phương có đại bộ đội đâu? Nếu như trăm người cười chỉ là đối phương phái ra một chi đội ngũ, đến lúc đó chỉ bằng chúng ta chút người này, đều không đủ người ta nhét kê răng. "

"Cho nên tất cả mọi người tỉnh táo một điểm, hiện tại mấu chốt là xác nhận hư thật của đối phương, nếu quả như thật chỉ có trăm người, chúng ta còn có thể ra tay, nếu như đối phương là về đại bản doanh, như vậy việc này khó khăn trùng điệp. Mặc dù ta hết sức lý giải mọi người lòng đầy căm phẫn tâm tình, nhưng ta không phải là không sao? Chỉ là chúng ta muốn phân rõ hiện thực, lưu lại chờ hữu dụng chỉ thân, tương lai cũng còn chưa biết, hiểu chưa?" Tiêu Dật quát to.

Đám người cũng dần dần bình tĩnh lại, minh bạch đi sẵn đội ngũ dù sao chỉ có hơn bốn mươi người, dù cho đối phương chỉ có trăm người, đều cần hảo hảo mưu đồ một phen mới được.

"Vừa đoàn người đều bình tĩnh lại, như vậy rất tốt, mọi người nghe ta an bài, võ công kém nhất ra khỏi hàng, trở về dự bị thành viên nơi đó cùng những người khác cùng một chỗ thủ hộ con mồi. " Tiêu Dật dần dần an bài.

Rất nhanh, hơn bốn mươi người bên trong lục tục ngo ngoe đi ra mấy đạo thân ảnh.

"Rất tốt, các ngươi sau khi trở về, nói cho bọn hần, để bọn hần tìm địa phương an toàn che giấu, quay đầu chúng ta lấy ám hiệu liên lạc, không có phát hiện ám hiệu liền tiếp tục ẩn tàng, phát hiện ám hiệu lập tức đi ra tập hợp, hiểu chưa?"

"Minh bạch!" Đi ra những người kia minh bạch Tiêu Dật là vì bọn hần an toàn nghĩ, nào có không theo lý lẽ.

"Còn lại chúng ta ba mươi sáu người, bao quát chính ta, chuẩn bị xuất phát. Tranh thủ tại đối phương tụ họp đại bộ đội trước đó gặp phải, đương nhiên cái kia là xấu nhất tình huống, bất quá chúng ta phải làm cho tốt dự tính xấu nhất, thuận tiện chúng ta tùy cơ ứng biến, đều nghe rõ chưa?"

"Minh bạch!" Đám người đáp.

"Tốt muốn chính là cỗ khí thế này, hiện tại xuất phát!"

Tiêu Dật xung phong đi đầu, hành tẩu tại chùng trước đó, dần dần kéo dài khoảng cách, chỉ gặp đi sẵn đội ngũ thành viên đều liều mạng lấy tốc độ nhanh nhất hướng về phía trước tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Địch nhiều ta ít

Sau một canh giờ, sắc trời dần dần muộn, Tiêu Dật các loại người chạy gần hơn trăm dặm, rốt cục phát hiện thân ảnh của đối phương.

Cũng may đám người tu vi thấp nhất đều đã là Hậu Thiên tầng bốn cảnh giới, Tiêu Dật càng là Hậu Thiên tầng chín cảnh giới, như thế cấp tốc chạy vội, còn tại đám người phạm vi năng lực bên trong.

Lúc này, chỉ thấy đối phương đông đảo binh sĩ tại đều đầu vào đây xây dựng cơ sở tạm thời.

Mà bị lược đoạt người, thì toàn bộ bị tập trung giam giữ tại mấy cái bị sắt lá bao khóa chặt gỗ tù cột bên trong.

Những cái kia tương đối cô nương trẻ tuổi, lại chặn đơn độc nơi nhốt ở một chỗ khác từ cột bên trong, bốn phía phong kín, cơ hồ không có có thể chạy thoát, bất quá không có những người khác chật chội như vậy không chịu nổi.

Mỗi cái tù cột ở giữa đều cách một cái lâm thời quân trưởng, hình thành hình tam giác hình, tương hỗ bảo vệ lấy, lẫn nhau thành thế đối chọi.

Tiêu Dật nhìn thấy đối phương đã dàn xếp xuống dưới, cũng không có vội vã như vậy bức bách, vội nói: "Thủ Ngân đại ca, người đi xung quanh xem xét một cái có hay không trạm gác ngầm loại hình, chung quanh phụ cận tốt nhất đều xem xét một cái, vừa đối phương đã dàn xếp lại, như vậy chỉ ít đêm nay, đối phương là không biết chỗ trại."

Thạch Thủ Ngân nghe vậy về sau, nhẹ gật đầu, thân thể sau đó liền biến mất trong rừng.

Lại đợi sau một khoảng thời gian, mặt trời chiều ngã về tây, hoàng hôn ảm đạm, ánh tà dương đỏ quạch như máu... Mùa thu hoàng hôn tới luôn luôn rất nhanh, còn không có các loại Thái Dương tùy ý huy sai lấy mình sau cùng Dư Huy, còn đến không kịp nói một tiếng gấp lại, trong khoảnh khắc đó liền biến mất vô tung ảnh, lưu lại chân trời, chỉ còn lại có mấy điểm sơ tinh.

Thừa này cơ hội, Tiêu Dật dẫn đầu mọi người đi tới đại doanh phụ cận rừng cây, lặng lẽ nằm ở một viên lão phía sau cây, cẩn thận điều tra lên tình huống.

Tiêu Dật phát hiện đối diện trong đại doanh, trạm canh gác cương vị ngập không ngớt, phòng ngự lại buông lỏng như vậy, không có chút nào phòng bị, hẳn là có trạm gác ngầm? Nghĩ tới đây, đành phải trước lảng lảng các loại đợi Thạch Thủ Ngân trở về.

"Đứng, cái kia đại doanh tình huống, các người ai tương đối quen thuộc, nói một chút, chúng ta cũng tốt làm đến biết người biết ta, trong lòng hiểu rõ mới được." Tiêu Dật thấp giọng hỏi.

"Đội trưởng, ta biết, người xem bọn hắn cái kia ước chừng gần trăm tờ doanh trưởng, nếu là binh lính bình thường doanh trưởng, mỗi doanh ước chừng hơn mười người, cho dù khấu trừ một chút cất giữ vật liệu doanh trưởng, đối phương cũng có gần ngàn người." Thạch Dã Chiến nghe vậy trả lời.

"Nói như vậy chẳng phải là địch nhiều ta ít, xem ra cần phải nghĩ một cái vạn toàn kế sách mới được. Đứng, người có thể phân biệt bọn hắn mỗi cái doanh trưởng quy cách sao?" Tiêu Dật cau mày nói.

"Giữa này lớn nhất một cái doanh trưởng, nhìn cách kiểu ít nhất là một cái cùng loại với Thiên phủ trưởng nhân vật, cái kia trong doanh trưởng người, hẳn là cái này trong ngàn người tối cao trưởng quan, nếu là dựa theo Triệu Quốc quân đội phối trí thể lực tính toán, Thiên phủ trưởng thấp nhất đều là Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới tu vi."

"Mà Trung Ương quân doanh xung quanh mơ hồ có năm cái khá lớn doanh trưởng bảo vệ, nếu là ta không nhìn lầm, chỉ ít có năm cái Bách phủ trưởng, tu vi thấp nhất Hậu Thiên tầng năm, tối cao Hậu Thiên tầng sáu không giống nhau, về phần những binh lính khác, trừ số ít Hậu Thiên tầng bốn Võ Giả bên ngoài, cái khác người tu vi không đáng để lo." Thạch Dã Chiến dần dần phân tích nói.

"Cho dù những binh lính khác tu vi khá thấp, chúng ta cũng gánh không được bọn hắn người đông thế mạnh, thật nếu để cho bọn hắn tổ chức, loạn tiến tề phát phía dưới, mọi người chúng ta chưa hẳn có thể lo lắng chu toàn. Cho nên việc này chúng ta còn muốn hảo hảo bàn bạc một phen, không thể cao hứng quá sớm." Tiêu Dật sau khi nghe xong tiếp tục nói rằng:

"Trước mắt xem ra, biện pháp tốt nhất chỉ có bắt giặc trước bắt vua, trước gạt bỏ Trung Ương quân doanh xung quanh năm cái cánh chim, tin tưởng bằng tu vi của ta, hẳn là có thể được rồi thần không biết quỷ không hay giải quyết năm cái Bách phủ trưởng, cho dù là bọn họ đều là Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới."

"Cứ như vậy, chỉ còn lại có Trung Ương quân doanh người thực lực chúng ta không quá rõ ràng, bất quá không sao, chỉ cần ta cuốn lấy hắn, đến lúc đó

mấy người các người Hậu Thiên tăng sáu cảnh giới phối hợp phía dưới hẳn là không ai có thể ngăn cản. "

"Cho nên khi đó các người nhất định phải nắm chặt hết thảy thời gian, giết chết Bách phu trưởng phía dưới tất cả tiểu đội trưởng, cứ như vậy, đối phương quân đội không người chỉ huy, Quân Long Vô Thủ phía dưới tất nhiên dẫn đến hỗn loạn tung bồng, khi đó còn lại thành viên lại thừa cơ xông vào, phóng hỏa nấu doanh, như thế nhất định lấy được kỳ hiệu, không biết các vị có gan không?" Tiêu Dật cẩn thận châm chọc một phen phía sau trịnh trọng nói rằng.

Hắn cái này một câu cuối cùng mang theo khích tướng, đám người lúc đầu chính là lòng đầy căm phẫn, quần tình xúc động, cái nào cần phải hấn kích, chỉ nghe Thạch Dã Chiến quả quyết nói: "Đội trưởng kẻ sách, xác thực có thể thực hiện, ta các loại có cái gì không dám?"

"Không tệ, đội trưởng không hổ chính là đội trưởng, kể từ đó, chúng ta vừa vận đục nước béo cò, giết hẳn một cái phiên giáp không lưu. " Thạch Thiết Ngu cũng cao hứng nói.

"Cũng đừng cao hứng quá sớm, cẩn thận đối phương âm thầm còn có kì binh. " Tiêu Dật nhắc nhở.

"Đội trưởng nói không sai, nếu là có một ngàn người quy mô, Bách phu trưởng lẽ ra hẳn là có mười cái mới đúng, bây giờ bên ngoài chỉ thấy năm cái, chỉ sợ còn có năm người giấu ở cái khác doanh trường bên trong. " Thạch Dã Doanh nói rằng.

"Xem ra năm người kia chính là biến số, đến lúc đó Thủ Ngân đại ca, Thạch Dã Doanh, Thạch Dã Chiến, Thạch Liệt, Thạch Thiết Ngu các người năm người đều nhìn chăm chăm giờ nếu là xuất hiện cùng loại Bách phu trưởng người, các người tận lực một cái cuốn lấy một cái, mà ta biết mau chóng tìm kiếm nghĩ cách diệt trừ bọn hắn thủ lĩnh. Cứ như vậy, trận này tập kích bất ngờ chúng ta chỉ ít có tám thành chiến thắng nắm chắc. " Tiêu Dật giải nói rằng.

"Tám thành nắm chắc đã rất lớn, đội trưởng, ta cảm thấy có thể làm!" Thạch Dã Doanh nói.

"Tán thành!" Thạch Dã Chiến phụ họa nói.

"Đội trưởng nói có thể thực hiện!" Thạch Liệt cũng đồng ý.

Còn lại người người nhìn ta, ta nhìn người, sơ bộ thống nhất ý kiến.

Không lâu sau đó, Tiêu Dật trông thấy mấy cái Yết nhân binh sĩ có hành động mới, nguyên lai đối phương nhóm lửa bó đuốc về sau, thế mà nổi lên chảo dầu, bắt đầu còn không quá sáng tỏ, về sau Tiêu Dật nhìn thấy bọn hắn phát ra cử động triệt để phản nộ.

Chỉ gặp mấy cái Yết nhân binh sĩ thế mà hướng một cái rào chắn chỉ trở.

Một người trong đó nói rằng: "Ta liền tuyển cái này, cái này nhỏ, thật mềm, ha ha ha!"

Nguyên lai bọn hắn là đang chọn tuyển dùng hạng người gì tới làm làm đồ ăn, rào chắn bên trong mỗi người đều run rẩy, người tới tiếng cười cũng rất tùy tiện, còn ở bên cạnh thương nghị muốn dẫn đi đâu mấy cái.

Giấy lát liền chỉ nghe được vài tiếng nữ tử kêu thán: "Không... Ta không muốn chết... Không... Mau cứu ta..."

Cái kia thương xót thét lên mười phần thảm đạm, Thạch Thiết Ngu nhin không được chuẩn bị nhảy ra ngoài, bị Tiêu Dật gắt gao nhấn xuống đến.

Người luyện võ phần lớn huyết khí phương cương, hiệp can nghĩa đảm, mắt thấy đồng bào kéo dài hơi tàn, khổ không thể tả, há chịu từ bỏ ý đồ?

"Thiết Ngu, đừng xúc động, người lúc này xông đi lên có làm được cái gì?" Tiêu Dật thấp giọng mắng.

"Thế nhưng là, ta không cách nào trơ mắt nhìn cái kia mấy tiểu cô nương đi chết a, cái kia mấy tiểu cô nương đoán chừng cũng liền cùng chúng ta lớn, đội trưởng người liền nhẫn tâm?" Thạch Thiết Ngu bức tức nói, hẳn không nghĩ ra vì cái gì Tiêu Dật biết ngăn lại mình.

"Người là heo sao? Không nghe ta vừa rồi phân tích nha, đối phương người đông thế mạnh, nếu là cùng nhau tiến lên, người bây giờ lao ra không phải tự tìm đường chết sao? Đến lúc đó chúng ta lấy cái gì đi cứu vớt những người khác? Thậm chí còn khả năng biết đem chúng ta đều mắc vào?" Tiêu Dật kiên nhẫn giải thích nói.

"Cái kia chẳng lẽ liền trơ mắt nhìn cái kia mấy tiểu cô nương đi chết? Bọn hắn đều là một đám súc sinh a, vậy mà như thế phát rồ..." Thạch Thiết Ngu kích động nói.

"Người như bây giờ lo lắng suông vụ sự vô bổ, yên tâm đi, chúng ta biết vì bọn nàng báo thù, các nàng không biết bạch bạch đi chết. Các nàng mấy người chết biết đối lấy càng nhiều người sinh. Các loại đến đối phương buông lỏng cảnh giác, tiến vào ngủ say thời điểm, chúng ta lại hành động, hiện tại cũng cho ta ổn định lại tâm thần, nếu như phản nộ, vậy liền bảo trì lại phản nộ của người, đến thời cơ thích hợp, thỏa thích giết địch. "

Tiêu Dật nhìn xem tất cả mọi người có chút xúc động đáng về, không được không giải thích, nếu không không để ý hậu quả thiết tướng không chịu nổi.

"Hướng chỉ, chúng ta còn muốn các loại đội Thủ Ngân đại ca điều tra kết quả, hiểu chưa? Chúng ta là tới cứu người, cũng không phải đi tìm cái chết. Ta vừa mang các người xuất thôn, liền có nghĩa vụ mang các người bình yên về thôn, một cái cũng không thể thiếu!" Tiêu Dật lần nữa trịnh trọng kỳ sự nhấn mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Biến sinh cảnh tay

Không biết qua bao lâu, bốn phía lặng yên không một tiếng động, Thạch Thủ Ngân điều tra trở về, đối phương quả nhiên tự đại, thế mà ngay cả trạm gác ngầm đều không có làm sao ra dáng nơi bố trí, đều bị Thạch Thủ Ngân không cần tốn nhiều sức nơi giải quyết.

Tường tượng cũng đứng, dù sao Thạch Thủ Ngân Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới ở nơi đó bảy biện, giải quyết mấy cái trạm gác ngầm cái kia là chuyện đương nhiên sự tình, nếu là hắn không cách nào giải quyết, cái kia Tiêu Dật liền phải cân nhắc hành động lần này sự tất yếu.

Lúc này, Tiêu Dật thấy mọi người đều dừng chờ đợi ánh mắt nhìn mình, hắn ngẩng đầu nhìn lên, tàn nguyệt như câu, những cái kia Yết nhân binh sĩ cũng đều bắt đầu lục tục bắt đầu nghỉ ngơi, thấy thế, Tiêu Dật nhân tiện nói:

"Dạng này, dựa theo cố định sách lược, ta đi trước chấp hành chém đầu kế hoạch, các người chia làm hai đội các loại ta tín hiệu, nếu như trại địch âm thầm Bách phu trưởng lao ra, các người năm người mỗi người mang hai tên thành viên, lấy ba đối một, cần phải trước tiên xông đi lên, mỗi người trước cuốn lấy một người lại nói, các loại ta bên kia sau khi kết thúc, ta biết lấy tốc độ nhanh nhất đi trợ giúp các người, hiểu chưa?"

"Minh bạch!" Thạch Thủ Ngân các loại người nhìn nhau một cái nhẹ giọng trả lời.

"Về phần các người còn lại hơn hai mươi người liền chậm đợi thời cơ, thuận tiện xem bọn hắn năm cái tiểu tổ cái nào tổ gặp nguy hiểm, các người chờ đơn độc làm việc, cần phải bốn người một tiểu tổ đi trợ giúp, hiểu chưa?" Tiêu Dật lần nữa cường điệu nói.

"Minh bạch!"

"Đội trưởng, yên tâm giao cho chúng ta đi, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!" Thạch Thiết Ngưu vỗ ngực một cái nói.

"Liền người nhân tiểu quý đại, đã như vậy, các người ở đây các loại ta tín hiệu. " Tiêu Dật trợn nhìn Thiết Ngưu một chút, sau khi nói xong liền sờ về phía trại địch.

Gặp Tiêu Dật sau khi đi, đi sẵn đội ngũ thành viên cũng có chút lo lắng.

"Phó đội trưởng, đội trưởng như thế đi không có nguy hiểm gì a?" Thạch Thiết Ngưu đối Thạch Thủ Ngân nói.

"Cũng không biết, đội trưởng chỉ cần không bị vây công, tự thân an toàn không thành vấn đề. Nếu như ngay cả đội trưởng đều nguy hiểm không cách nào ứng phó, chúng ta thì càng không được, cho nên đội trưởng nói mình đi, ta không có ngăn cản, bởi vì chúng ta không có thích hợp hơn nhân tuyển. " Thạch Thủ Ngân trầm giọng nói.

"Yên tâm đi! Đội trưởng lợi hại như vậy một người, tuyệt đối không có việc gì, ta hiện tại liền sợ âm thầm năm cái Bách phu trưởng, nếu là trong đó dù là có một cái không tại chúng ta tính toán bên trong, chỉ sợ đến lúc đó đánh hồ không thành bị tổn thương, khi đó ngược lại nên chúng ta lo lắng!" Thạch Dã Doanh nói rằng.

"Sinh tử hữu mệnh phú quý tại thiên, đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh, bất quá ta tin tưởng cho dù chúng ta gặp nguy hiểm, chỉ cần chúng ta phối hợp với nhau tốt cố thủ chờ cứu viện là được, tin tưởng đội trưởng nhất định biết cứu viện chúng ta. Bất quá bây giờ hết thảy nói chỉ còn sớm, chúng ta không thể chưa chiến trước e sợ!" Thạch Dã Chiến bận bịu nói rằng.

Tất cả mọi người bắt đầu trầm mặc, minh bạch Thạch Dã Chiến nói rất đúng, tất cả đều âm thầm xiết chặt nắm đấm, nghĩ thầm đến lúc đó cùng lắm thì vừa chết, cũng không thể liên lụy đồng đội.

Đám người không nghĩ tới là, còn có loại này thu hoạch ngoài ý liệu, thế mà khơi dậy đám người huyết tính, bất quá đây hết thảy Tiêu Dật tạm thời cũng không biết.

Lại nói Tiêu Dật tránh thoát tuần tra thủ vệ, hướng từ cột bên kia bước đi.

Chỉ gặp từ cột nơi, mấy cái thanh tú nữ hài phát hiện Tiêu Dật thân ảnh, gấp hướng Tiêu Dật bên cạnh nhích lại gần, bên trong một cái cô nương thấp giọng nói rằng: "Người, người cũng là Hán nhân? Người vào bằng cách nào? Người có thể đi vào nhất định có thể ra ngoài đối không đúng, người cứu lấy chúng ta đi, chúng ta không muốn chết! Đã có không ít người cho hết bọn hắn ăn, thật là khủng khiếp..."

"Xuyt... Nhỏ giọng một chút... Cần thận gây nên tuần tra thủ vệ chú ý, đừng lo lắng, ta tiến đến chính là định cứu các người đi ra. Tất cả mọi người đừng nhúc nhích, giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng về, tuyệt đối không nên đánh cò động rần. " Tiêu Dật nhỏ giọng nói.

Nghe được Tiêu Dật nói vậy, vui vẻ từ đám người ánh mắt bên trong tràn đầy mà xuất, mọi người đều lo lắng hỏi: "Người thật có thể cứu chúng ta ra ngoài sao? Đây là sự thực sao?"

Tiêu Dật rất nhỏ gật đầu nói: "Cũng không thể trăm phần trăm cam đoan, nhưng là ta biết tận cổ gắng lớn nhất. "

Cái kia tra hỏi trên mặt cô gái hiện ra mỉm cười: "Quá tốt rồi, ta có thể chạy đi, ta cùng muội muội cùng một chỗ cho bắt vào tới, thế nhưng là nàng đã..." Nói xong, nước mắt như muốn tràn mi mà xuất, cười đến phá lệ thống khổ.

"Người tên gì, lớn bao nhiêu?" Tiêu Dật thương tiếc nhìn chăm chăm nàng, nhẹ giọng hỏi.

"Ta gọi Chuông Gió, mười lăm tuổi, muội muội ta mười hai tuổi, bọn hần nói nàng nhỏ, thật mềm, cho nên..." Nàng dứt lời nước mắt tuôn rơi rơi xuống, Tiêu Dật chỉ cảm thấy bên tai âm vang, nguyên lai trước đó những cái kia nữ hài bên trong liền có muội muội nàng.

Tiêu Dật chỉ có thể bị ai cười khổ, cái gì lời an ủi cũng không nói lên được, chỉ là mỉm cười tựa hồ hết sức cứng ngắt...

"Các người các loại lấy, ta người đợi biết qua tới cứu các người, các người đi theo là được, ta đi một chút sẽ trở lại..."

Tiêu Dật phát hiện mình không có tiếp tục lưu lại cùng nữ hài câu thông dừng khí, chỉ có thể âm thầm dự định đi trước giải quyết thủ lĩnh quân địch lại nói, không có mũi nhọn Vô Lực cán tay, tin tưởng đêm nay biết thuận lợi rất nhiều.

Tiêu Dật lục lợi hướng Yết nhân cái này Bách phu trưởng doanh trưởng đi đến, gấp còn có hai cái thủ vệ đang tại bảo vệ lấy doanh trưởng lối ra, cười thầm một tiếng, cuối cùng còn không ngóc, bất quá, Tiêu Dật hơi suy nghĩ một chút liền bận bịu tại doanh trưởng chỗ ngoặt chỗ, làm ra một tiếng rất nhỏ tiếng vang.

"Thanh âm gì? Người đi xem một chút. " chỉ gấp thủ vệ bên trong một người trong đó phân phó nói.

Một người khác bận bịu hướng Tiêu Dật làm ra phương hướng của thanh âm đi đến.

Tiêu Dật vội vàng ẩn thân tại chỗ tối, tùy thời chuẩn bị ló đỉnh một kích, lần này Tiêu Dật cũng không có dự định lưu thủ.

Không bao lâu, chỉ gấp người kia quay người rời đi một tên thủ vệ khác phạm vi tầm mắt về sau, Tiêu Dật một cái tập kích, khinh công bỗng nhiên phát động, tại to lớn chênh lệch cảnh giới phía dưới, đối phương không hề có lực hoàn thủ, còn không tới kịp cảnh báo, cũng đã ngã xuống, Tiêu Dật trợ giúp thân thể của đối phương, nhẹ nhàng chỗ tối.

Cũng thế, dù sao đối phương không có chút nào phòng bị không nói, cùng Tiêu Dật cảnh giới chênh lệch cách xa, chết không oan.

Tiêu Dật thành công xử lý một người về sau, một người khác liền dễ làm, chỉ gấp hần từ doanh trưởng lượn quanh một vòng phía sau các loại tuần tra thủ vệ rời xa về sau, liền đường vòng một người khác sau lưng, nhẹ nhõm giải quyết đối phương.

Cái này cũng quái năm cái Bách phu trưởng doanh trưởng vì cảnh giới bên ngoài, doanh trưởng đại môn lại là hướng Trung Ương doanh trưởng phương hướng ngược nhau mà thiết, nếu là toàn bộ đối diện Trung Ương doanh trưởng, năm cái Bách phu trưởng doanh trưởng còn có thể góc cạnh tương hỗ, chiếu cố lẫn nhau, nếu không Tiêu Dật há có thể như thế nhẹ nhõm.

Tiêu Dật tiến doanh trưởng, lập tức thi triển khinh công, không đợi đối phương cảnh giác, một chương đặt tại đối phương mệnh môn, mặc dù đối phương cũng coi như lão luyện hạng người, lại là cùng áo mà ngủ, nhưng là Tiêu Dật lúc này toàn lực công kích, đối phương coi như muốn phản kháng cũng không làm nên chuyện gì.

Chỉ nghe đối phương chỉ tới kịp phát ra một tiếng vang nhỏ: "Người..."

Sau đó liền một mệnh ô hô, giống như một bộ chết không nhắm mắt đáng về.

"Hừ, để người chết như vậy đến nhẹ nhõm vẫn là tiện nghi người, chuyển vẫn, nhân quả báo ứng, cái gọi là người ác nhân sợ không sợ trời, người thiện nhân lần ngày không lần, thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, không phải không báo, mà là thời điểm chưa tới. Canh giờ vừa đến, hết thấy đều là biết toàn báo. Cho nên không thể oán ai, cái này đều là các người mình tạo nghiệt. "

Tiêu Dật tại đối phương thời khắc hấp hối, phụ thân nói rằng.

Cứ như vậy, liên tiếp mấy lần, bên ngoài năm cái Bách phu trưởng đều bị Tiêu Dật lặng yên không một tiếng động giải quyết, bất quá tại giải quyết cái cuối cùng thời điểm, Tiêu Dật sắc mặt có chút trầm trọng, bởi vì năm người này tu vi đại xuất ngoài ý liệu của hần, tu vi cao nhất lại có Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới, dựa theo Thạch Dã Chiến nói chuyện, đây cũng không phải là Bách phu trưởng có khả năng có tu vi.

Tiêu Dật thầm nghĩ trong lòng: "Không tốt, chỉ sợ phiền phức tình có biến, rất có thể nhóm người mình sở thiết nghĩ không đúng, chỉ sợ cái kia âm thầm Bách phu trưởng cũng biết vượt qua ngoài ý liệu. "

Dựa theo Tiêu Dật các loại người kế hoạch, có thể nói là không như mong muốn, nhưng là giờ phút này tên đã trên dây không phát không được, nếu là

như vậy thối lui, ngày mai các loại đối đầu phương phát hiện tình huống về sau, chỉ biết tăng cường cảnh giới, khi đó còn muốn động thủ, liền khó càng thêm khó.

Bây giờ, mặc dù đối phương tu vi vượt qua kế hoạch bên ngoài, nhưng là cũng may trước mắt hết thấy thuận lợi.

"Hiện tại chỉ hy vọng sự tình đừng bất ngờ như vậy, sinh cơ duy nhất chính là nhất định phải cấp tốc giải quyết đối phương thủ lĩnh, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất đi ra trợ giúp, nếu không nếu là mình một khi bị cuốn lấy về sau, thời gian kéo càng lâu, đến lúc đó, dù là mình không phát ra tín hiệu, đi săn đối ngũ đám người cũng biết nhện không được lao ra, hậu quả biết rất nghiêm trọng. "

Đối với đi săn đối ngũ các vị thành viên tâm tính, Tiêu Dật bây giờ có thể nói rõ như lòng bàn tay. Nói chết mặc nói tăng thêm chương 2:!! Chúc mọi người tết nguyên tiêu khoái hoạt, toàn gia đoàn viên, hạnh phúc an khang!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197: Trảm thủ hành động

Lại nói lúc này, Trung Ương hành quân trong đại trường, lại là một phen tình hình.

Chỉ nghe một người trong đó nghiêm nghị nói: "Nói, Liên Thành Bích ở đâu?"

"..."

"Còn không nói có đúng không? Đừng tưởng rằng không lên tiếng, ta liền lấy ngươi không có cách nào!"

"..."

"Ngươi là đang tự tìm đường chết, ngươi biết không? Đừng tưởng rằng bản tướng quân biết cùng đám kia giá áo túi com đồng dạng, nhìn thấy nữ nhân liền đi không được đường, bản tướng quân cũng không phải thương hương tiếc ngọc hạ người. "

"..."

"Hừ! Vừa không nói, cái kia liền bản tướng quân vô tình, bản tướng quân thế nhưng là có hàng trăm hàng ngàn như lang như hổ thủ hạ, ta tin tưởng bọn họ mỗi một cái đều biết đối ngươi cái này Tần Quốc công chúa cảm thấy hứng thú, bình thường đối bọn hấn cao cao tại thượng tồn tại, bây giờ có thể Trần Hoan dưới hông, tin tưởng bọn họ định biết Hân Nhiên tiếp nhận hảo hảo hầu hạ ngươi. "

"Ta nhỏ vào! Vô sỉ! Hèn hạ! Hạ lưu!"

"Đã ngươi không muốn dạng này, vậy liền cho ta nói ra Liên Thành Bích chỗ, nếu không chỉ biết so với ngươi nghĩ càng khủng bố hơn. " người nói chuyện đột nhiên bạo ngược, dùng sức kéo lấy thiếu nữ đầu phát quát.

"A..."

"Ít tại bản tướng quân trước mặt già bộ đáng thương, bản tướng quân cơ thiếp được tất cả đều là Thiên Hạ giai lệ, chính là tấn, yến hai Quốc Hoàng Đế Hậu Cung cũng chưa chắc có thể so sánh được, cho nên bản tướng quân không để mình bị đẩy vòng vòng, ngươi nếu là nghĩ thiếu thụ điểm tội, tốt nhất lão thực giờ nếu không trước đó cái thôn kia chính là vết xe đổ, phạm là cản trở bản tướng quân ý chí tồn tại, ta không ngại để nó hôi phi yên diệt. "

"Ngươi cái này vì đạt tới mục đích không từ thủ đoạn súc sinh, thế mà liên lụy nhiều như vậy người vô tội, ta đã sớm nói, không có quan hệ gì với bọn họ..."

"Vô tội? Hừ, bọn hấn thu lưu ngươi còn mưu toan ân tòng hành tung của ngươi, chính là tội ác tày trời, nói đi, muốn biết bản tướng quân thế nhưng là ở trên thân thể ngươi lãng phí quá nhiều thời gian. "

Người kia sau khi nói xong, tựa như tính sẵn rồi đối phương biết nói giống như, đi trở về chủ vị đại mã kim đao ngồi ngay thẳng.

"Nói đi? Thật nếu để cho ta làm thật sao?"

"Ngươi trước tiên đem bắt những thôn dân kia thả!"

"Người cảm thấy hiện thực sao? Người còn có tư cách nói điều kiện với ta?"

"Người... Hừ!"

"Trương quân, nha đầu này quả thực là con vẹt chết mạnh miệng, vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, theo ta thấy vẫn là trước cho nàng dùng điểm thuốc mê hoặc xuân dược, sau đó lột sạch tại quân doanh trong doanh trường ném một cái, tin tưởng những cái kia sớm đã đói khát khó nhịn quân sĩ biết để nàng biết hậu quả. " bên cạnh một người thị vệ đề nghị.

"Đây là hạ hạ kế sách, nếu như thực sự không được, cũng chỉ đành đi bước này. " lúc này, người nói chuyện thâm nghĩ chính là đi qua nhiều năm kinh doanh, bây giờ còn kém cuối cùng này một khối Liên Thành Bích, hẳn liền có thể tu luyện Liên Thành Quyết tuyệt học, hẳn cũng không muốn phí công nhọc sức, cho nên một mực cũng chỉ là đe dọa đối phương, không hề động thật sự, nếu không một khi có manh mối, hẳn đã sớm động thủ.

Huống chi, tại không có bất kỳ cái gì đầu mối tình huống phía dưới, nếu thật là đi đến một bước kia, cuối cùng một khối Liên Thành Bích khẳng định là nghĩ cũng đừng nghĩ.

Khi đó không riêng hẳn về nhà giao không được kém, mà lại trở lại vương thành, cũng cho không được Quốc Quân một cái công đạo, dù sao đây là cũng không chỉ là bọn hắn Tôn gia một nhà chi lực bày kế, phía sau không thể thiếu hoàng thất trợ lực.

"Còn không nói sao? Hừ! Người tới, từ giờ trở đi trước xé toang áo ngoài của nàng, mỗi qua mười hơi nếu là còn không nói, các người liền tiếp theo xé, một khi xé hoàn toàn thân quần áo, các người muốn hưởng dụng liền thỏa thích hưởng dụng, xong về sau liền ném cho quân sĩ, ta muốn để toàn quân tướng sĩ luân nàng. "

"Linh mệnh!"

Hai tên thị vệ nói xong liền tiến lên muốn xé toang thiếu nữ quần áo, chỉ gặp thiếu nữ cái kia xinh đẹp kiều diễm khuôn mặt, thanh tịnh linh động mắt to, tinh xảo tiêu xảo màu hồng miệng nhỏ, trắng nõn mịn màng cái má, xác thực có thể được xưng là quốc sắc thiên hương.

"A!"

Chỉ nghe thiếu nữ rít lên một tiếng, nguyên lai bị xé mở áo khoác, lộ ra bên trong thiếp thân bó sát người kiều váy, mềm mại trượt nhẹ tơ lụa sợi tổng hợp cắt may đến cực kỳ tinh xảo, khiến cho thiếu nữ mỗi một chỗ chạm trùng lỗi lổm đều xử lý đến vừa đúng, trước ngực cái kia hai con to lớn nhũ phong càng đem vạt áo trước phình lên nhô lên, giữa hai ngọn núi hình thành một đạo cao cao triển núi, tương dưới ánh mặt trời chói mắt núi tuyết.

Dán chặt lấy núi tuyết hoàn mỹ đường vòng cung xuống tới, phía trên kết nối lấy tròn trịa ôn nhu vai, phần dưới co lại nhanh chóng, cùng phần eo tinh tế mỹ diệu đường cong liền thành một khối, vạt áo xé tà cơ hồ đến eo mạng, mà cái kia đầy đủ cái mông vênh cao cùng khỏe đẹp cân đối thon dài * lập tức lộ ra, thấy hai tên thủ vệ thêm nhỏ nước dãi.

Thiếu nữ lập tức lo lắng vạn phần, cổ áo phía dưới, một đôi đầy đặn rất truat sí ngực ngọc phong càng là gấp rút chập trùng không chừng, quả thực là mê người hà nghĩ, cũng càng dụ người phạm tội.

Hai tên thị vệ ánh mắt, tuần tra tại thiếu nữ cái kia bị trói chặt thân thể phía trên, mà thiếu nữ dưới váy Linh Lung bay bổng mê người tư thái cùng cái kia óng ánh sáng long lanh da thịt trắng nõn đậm, đều nhất nhất kích lấy bọn hắn hưng phấn thần kinh, hai tên thị vệ không hẹn mà cùng lộ ra một mặt cười bỉ ổi đáng ghét.

Hai người tinh tế nhìn từ trên xuống dưới, không khỏi lần nữa sợ hãi thán phục cái này thanh xuân thiếu nữ động lòng người mỹ mạo: Dài nhỏ mày liễu, sáng song đồng, tú thẳng mũi, kiều nhuận môi anh đào cùng tron bóng cái má, như vậy vừa đúng tập hợp tại cùng một bày ra thanh thuần thoát tục Mỹ má lúm đồng tiền bên trên, còn phối hợp lấy một phần làm cho không người nào có thể kháng cự mê người khí chất, đơn giản để cho người ta mất hồn mất vía.

Mà đen nhánh nhu thuận tóc dài xoa vai, giờ phút này càng phát làm nổi bật lên thiếu nữ thướt tha vũ mị; cái kia thiếp thân áo cùng váy gắn vào mỹ thiếu nữ đỉnh đỉnh ngọc lập trên thân thể, hoàn mỹ phác họa ra tinh tế thon dài, thon thả yếu diệu ưu mỹ đường cong, như băng tuyết trắng nõn, ngưng sữa kiều tron bóng da thịt, đều nhất nhất tràn đầy mãnh liệt sức hấp dẫn.

Hai tên thị vệ cũng không giống như là qua tận ngàn buổi đáng ghét, lập tức cầm giữ không được, cũng may hai người đều là hạng người tu vi cao thâm, định lực còn tại, nhao nhao không tự chủ được nuốt xuống nước bọt.

Thiếu nữ nguy cơ bỗng hiện, mà lúc này cái kia đáng ghét tướng quân người, cũng tại vội vàng nhìn xem thiếu nữ phản ứng, lúc này, hẳn cũng đang đánh cược thiếu nữ biết cầu xin tha thứ...

Lại nói Tiêu Dật lúc này gia tốc hướng Trung Ương đại trưởng lặn tới, đi tới nửa đường, phát hiện đội ngũ tuần tra trở về, thâm nghĩ trong lòng: "Không tốt, xem ra trước hết giải quyết đôi này binh lính tuần tra, nếu không một khi các loại bọn hắn phát hiện dị thường, chỉ sợ biết lên tiếng cảnh báo. "

Nghĩ đến liền làm đến, ngay tại đội ngũ tuần tra vừa đi ra Trung Ương đại trưởng thủ vệ binh sĩ phạm vi tầm mắt về sau, Tiêu Dật ngón tay liền cấp tốc liên đạn, chỉ gặp năm đạo Vô Hình Kiếm Khí chia ra tấn công vào năm người huyết thái dương, nhao nhao trúng, sau đó "Bịch" năm âm thanh rất nhỏ tiếng ngã xuống đất, năm người đồng thời chết.

Tiêu Dật nhìn thấy lúc này không người chú ý Trung Ương đại trưởng, không có kỵ nữa, toàn lực hành động, lại là hai đạo Vô Hình Kiếm Khí trực kích thủ vệ người, Trung Ương đại trưởng thủ vệ người đồng dạng bước lên binh lính tuần tra theo gót.

Ngay tại thủ vệ binh sĩ sắp ngã xuống đất thời điểm, Tiêu Dật không lo được ẩn tàng thân hình, vận chuyển hết tốc lực khinh công xông vào Trung Ương đại trưởng.

Tiêu Dật xông vào đại trưởng, chỉ gặp một người đại mã kim đao chính giữa ngòi ngay ngắn, chính cầm tiểu đao chính tại cắt thịt, ánh mắt ngưng tụ, vừa ra tay chính là Như Lai Thần Chương, cùng dự tính có sai, Tiêu Dật không thể không toàn lực ứng phó.

Về phần một bên trông coi một tên bị trời phạt thiếu nữ hai tên thị vệ, không có đặt ở Tiêu Dật trong mắt.

Lúc này, hai tên thị vệ giống như kịp phản ứng, lại có người hành thích, lập tức như bị điện giật tại chính giữa người kia trước người.

Chỉ tiếc là châu chấu đá xe không biết tự lượng sức mình, bị Như Lai Thần Chương một chiêu đánh bay, lập tức mất mạng.

"Hậu Thiên tầng bảy, xem ra bên cạnh ngươi hai người không phải đơn giản thị vệ, mà ngươi, chính là chỗ này tối cao trưởng quan a?"

"Ngươi là người phương nào?" Chính giữa ngòi ngay ngắn người nhìn thấy mình thị vệ bị một chương đánh bay, ngã xuống đất không lên, lập tức phảng phất đã mất đi một chi cánh tay, rốt cục biến sắc nói.

"Giết ngươi người!" Tiêu Dật cười lạnh một tiếng nói. Nói chết một nói cảm tạ chúng thư hữu duy trì, tăng thêm chương 3: Cầu đặt mua!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Gãy mai kiến công

Trung Ương đại trưởng bên trong, Tiêu Dật cùng đối phương giằng co.

"Hừ, ta tưởng là ai, nguyên lai là ngươi cái này tiểu gia hỏa, bất quá kẻ muốn giết ta có nhiều lắm, thế nhưng là ta đến nay còn sống, ngươi lại là cái thá gì?" Chính giữa ngòi ngay ngắn người đứng lên nói.

"Ta tưởng là ai như thế phát rồ, nguyên lai là ngươi, Tôn Bất Nhân, quả nhiên là người cũng như tên, xác thực bất nhân!" Tiêu Dật phản kích nói.

"Họ Tiêu tiểu tử, năm đó ta liền nên giết ngươi, bất quá đã ngươi tới, ta tin tưởng ngươi hẳn không phải là một người tới đi, Hắc Thủy Thôn đám kia nhất gan gia hỏa, như không người dám dẫn đầu, bọn hắn tuyệt đối không dám làm như vậy. " Tôn Bất Nhân lạnh giọng cười nói.

"Thì tính sao? Hôm nay ngươi chính là nói toạc ngày, cũng khó thoát khỏi cái chết!" Tiêu Dật bình tĩnh nói.

"Ha ha, ngươi cho rằng ngươi kích giết ta thiếp thân thị vệ liền có thể tùy ý vọng vi a? Thật không đem ta coi là chuyện đáng kể a, muốn biết ta trong quân doanh hảo thủ thế nhưng là không ít, chính là không biết ngươi người phải chăng đều có người đồng dạng bản sự?"

"Đừng muốn thăm dò ta, những cái kia cũng không liên can tới ngươi, ngươi muốn kéo dài thời gian, đáng tiếc ta là sẽ không bị trúng kế. "

Tiêu Dật nói xong không đợi đối phương phản ứng, vì tốc chiến tốc thắng, bàn tay trái sử xuất Như Lai Thần Chương, trực tiếp công hướng đối phương mặt; ngón trỏ tay phải âm thầm điểm nhẹ, một đạo Vô Hình Kiếm Khí liền hướng một người thị vệ khác đánh tới.

"Sất một, ta cuốn lấy hắn, ngươi mang đại quân tới trợ giúp. " Tôn Bất Nhân thấy thế quyết định thật nhanh đạo, bởi vì cái gọi là người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không, hắn cũng đã nhìn ra, hắn đoán chừng nhất thời nửa biết cũng chưa chắc có thể đem Tiêu Dật như thế nào.

"Tướng quân ngàn vạn cẩn thận, ta đi một chút sẽ trở lại!" Sất một cũng biết mình ở chỗ này không làm nên chuyện gì, không bằng triệu tập quân đội đám người vây mà giết chi.

"Muốn đi, trễ!"

Nói thì chậm, khi đó khối, Tiêu Dật một chương cùng Tôn Bất Nhân tiếp xúc về sau, lóe lên trở ra, nguyên lai Tiêu Dật giả thoảng một chương, liền một cái lắc mình công hướng sất một, mà sất một cương vừa vội vàng tránh né Vô Hình Kiếm Khí, còn không tới kịp trở về thủ, liền bị Tiêu Dật một chương đánh trúng, phá tướng mà xuất, mắt thấy là không sống nổi.

Nguyên lai Tiêu Dật gặp thực lực của đối phương tại Hậu Thiên ngày bảy tầng, liền âm thầm kế hoạch trước tiêu diệt đối phương giúp đỡ, cũng cho mình tranh thủ càng nhiều thời gian.

"A!" Đột nhiên hét dài một tiếng từ Trung Ương đại tướng truyền ra, tại cái này yên tĩnh trong đêm vang dội đến, truyền khắp toàn bộ quân doanh.

Bên ngoài trại lính mặt, đi sẵn đội viên nghe vậy về sau nhao nhao quá sợ hãi, Thạch Thủ Ngân thầm nghĩ: "Không tốt, sự tình có biến. "

"Phó đội trưởng, đội trưởng nói không chừng gặp nguy hiểm, chúng ta bây giờ lao ra còn có thể chế tạo một chút hỗn loạn, cho đội trưởng sáng tạo càng nhiều cơ hội. " Thạch Thiết Ngưu xung động nói.

"An tâm chờ đợi, chờ chút lại nói, chúng ta phải tin tưởng đội trưởng, bằng đội trưởng tu vi, nếu như muốn rời đi, tuyệt không có việc gì. " thời khắc mấu chốt, Thạch Thủ Ngân bình tĩnh bình tĩnh nói.

Đám người tìm theo tiếng nhìn lại, nhưng gặp Trung Ương đại tướng, Tiêu Dật cùng một người khác phá tương đương mà xuất, hai người người tới ta đi, đánh cho khó phân thắng bại.

"Không nghĩ tới tu vi của người không yếu, lại là Hậu Thiên tăng chín cảnh giới!" Tiêu Dật lúc này sắc mặt cũng có chút trở nên nặng nề, hiện tại trong đại doanh binh sĩ đi qua Tôn Bất Nhân tiếng gào thét, chỉ sợ qua một đoạn thời gian nữa, liền có thể tổ chức lên hữu hiệu tiến công, đến lúc đó cứu người nhiệm vụ chỉ sợ càng thêm gian nan.

Tiêu Dật không khỏi thầm cầu nguyện, hi vọng Thạch Thủ Ngân bọn hắn đừng xúc động, cứ như vậy, hắn cũng có thể tùy thời thoát thân, mà lại đối phương vừa bắt lấy nhiều người như vậy làm quân lương, chỉ sợ nhất thời nửa khắc cũng không biết lập tức toàn bộ xử tử, khi đó còn có cơ hội.

Về phần đại tướng bên trong bị trói lại cô nương, Tiêu Dật còn không tới kịp nhìn kỹ, chỉ là tiện tay đao qua mấy đạo kiếm khí, cắt đứt trói buộc nàng dây thừng, Tiêu Dật chỉ là hi vọng nàng có thể thừa dịp loạn chạy trốn.

"Sai, là Hậu Thiên tăng chín Viên Mãn chi cảnh, cách Hậu Thiên mười tầng cũng chỉ cách xa một bước, làm sao, sợ rồi sao? Không chỉ có như thế, bây giờ cũng không sợ nói cho người, cha ta chính là Triệu Quốc Long cất cao tướng quân Tôn Phục Đô, mà ta liền tại năm ngoái bị Triệu vương phong làm Chinh Tây tướng quân!" Tôn Bất Nhân đắc ý nở nụ cười.

"Chỉ là một cái quan thân, người cho rằng có thể hù đến à? Bất quá vừa rồi người rõ ràng có cơ hội giải cứu người thị vệ kia, được người lại trơ mắt nhìn bọn hắn bỏ mình, có thể thấy được người cũng không phải là vật gì tốt!" Tiêu Dật khinh thường nói.

"Nói thật cho người biết đi, đến một lần vừa rồi người xác thực đánh ta một trời tay không kịp; thứ hai, lần này chúng ta huy động nhân lực chưa hoàn thành nhiệm vụ, cũng nhất định phải có thân người chết, mà hai người bọn họ nha, há không chính là tuyệt hảo hình nhân thể mạng à? Ta còn phải cảm tạ người giúp ta giết bọn hắn đâu, nếu không nếu là ta tự mình động thủ, rất có thể biết trong quân đội tạo thành một phen rung chuyển không thể. "

Tôn Bất Nhân dương dương tự đắc địa đao, hắn phi thường hài lòng mình cái này linh cơ khẽ động một hòn đá ném hai chim kể sách.

"Hung sư động chúng như vậy, mà người thế mà âm thầm thay thế Thiên phủ trưởng, chạy đến cái này rừng thiêng nước độc chi địa đến, xem ra lần này diệt thôn sự tình chỉ sợ không phải mặt ngoài đơn giản như vậy à?" Tiêu Dật cau mày nói, lúc này hắn còn không biết Tôn Bất Nhân diệt thôn nguyên nhân cùng trong tay hắn Liên Thành Bích có quan hệ lớn lao.

"Người cho dù đoán được không đơn giản, thì tính sao? Đợi biết ta đại đội nhân mã vừa đến, người liền mọc cánh khó thoát, theo ta thấy, người còn không bằng thức thù chịu trói, ta còn có thể cho người một thống khoái!" Tôn Bất Nhân cười nói.

"Hừ, người cứ như vậy ăn chắc ta? Đáng tiếc người cao hứng quá sớm, xem chiêu!" Tiêu Dật nói xong liền tiếp tục chiến đấu.

"Thật coi ta là quả hồng mềm đâu, xem kiếm!" Tôn Bất Nhân nói xong liền nhấc lên vừa rồi thuận tay cầm lên trường kiếm, mũi kiếm trực chỉ Tiêu Dật tim, run run không chừng, nếu là bị một kiếm này đâm trúng, chỉ sợ cho dù là Tiêu Dật có phật tâm giáp hộ thể, cũng biết bản thân bị trọng thương không thể.

Tốt một cái Tiêu Dật, chỉ gặp hắn tay trái vươn ra, ngón út tại đối phương cổ tay phải Thái Uyên trên huyết khinh khinh phát một cái, Tôn Bất Nhân chợt cảm thấy trên tay tê rần, năm chuỗi kiếm năm ngón tay lập tức liền rơi ra.

Lần này đoạt kiếm, chính là Tiêu Dao Chiết Mai Thủ chiêu thức, nhìn như thường thường không có gì lạ, kỳ thật hắn ngón út phát một cái bên trong, thi triển kỹ xảo nắm vừa đúng Tôn Bất Nhân trường kiếm trong tay liền giành lấy, Tiêu Dao Chiết Mai Thủ chỗ tinh diệu rõ ràng.

Tôn Bất Nhân thấy đại doanh binh sĩ vẫn còn chưa qua đến, bây giờ vũ khí rời tay, cũng là lo lắng vạn phần, bèn vội vàng hô quát nói: "Tiểu tặc, thật coi ta dễ khi dễ sao, nhìn phi đao..."

Hắn không biết từ trên thân nơi nào lấy ra phi đao, rồi khỏi tay, tạt hướng Tiêu Dật đánh tới...

Chỉ gặp ba thanh phi đao tuốt tay, đi theo lại là chín chuỗi phi đao liên tiếp kiểu ném đi, phân trên dưới trái phải bốn phương tám hướng, mỗi cái phương hướng bắn có Tam Đao, phân biệt bắn về phía Tiêu Dật mặt, cổ họng, lồng ngực, bụng dưới các loại chỗ, Tiêu Dật toàn thân chỗ yếu hại đều ở phi đao bao phủ phía dưới.

Nhưng gặp Tiêu Dật trường kiếm tùy chỗ cắm xuống, hai tay liền níu, sử xuất Tiêu Dao Chiết Mai Thủ đến, theo bắt theo ném. Nhưng nghe được Đinh Đinh đương đương không ngừng, thoáng chốc ở giữa, trên hai tay mỗi cái giữa ngón tay, hoặc kẹp một thanh, hoặc kẹp hai thanh, mười hai ngọn phi đao một cái không lọt toàn bộ bị hai tay tiếp được.

Tôn Bất Nhân thấy hấn chiêu này công phu, lập tức kinh hãi, đúng lúc này, Trung Ương đại trưởng phụ cận bóng người nhón nháo, chính là từng đội từng đội binh sĩ nghe tiếng mà đến, đem cái này Trung Ương đại trưởng trong ngoài ngoài bao bọc vây quanh.

Tôn Bất Nhân thấy thế, không khỏi càn rỡ cười nói: "Tiểu tặc, lần này ta nhìn ngươi làm sao phách lối, ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Vạn tên cùng bắn

Lúc này Tiêu Dật gặp mỗi đội binh sĩ trước mặt, đều có một cái ít nhất là Hậu Thiên tăng bốn binh sĩ dẫn đầu, đoán chừng là đội trưởng loại hình nhân vật, hấn hít sâu một hơi, vận khởi nội công, thi triển Tiêu Dao Chiết Mai Thủ thủ pháp, mười hai ngọn phi đao lập tức rời khỏi tay, phân biệt bắn về phía chung quanh mười hai đội dẫn đầu binh sĩ chỗ yếu hại.

Cái này một nước, chính là lấy đạo của người trả lại cho người, chỉ bắt quá đối tượng công kích đổi thành binh lính bình thường, chỉ gặp cái kia mười hai cái binh sĩ không né tránh kịp nữa phía dưới, nhao nhao kêu lên một tiếng đau đớn, ngã xuống đất bỏ mình.

Lần này, đông đảo binh sĩ không khỏi chần chờ, ngay vào lúc này, một thanh âm trong đám người vang lên: "Người tới, theo bản thống lĩnh bắt tiểu tặc kia, bảo hộ Thiếu Tướng quân."

Chỉ gặp trong đám người đi ra một bóng người, chính là Tôn Bất Nhân ám thủ một trong.

"Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới mà thôi, đã ngươi mình đi ra muốn chết, cái kia cũng đừng trách ta!"

Tiêu Dật đang định thừa cơ cẩn thận tìm kiếm một phen Tôn Bất Nhân ám thủ, thấy đối phương chủ động ra khỏi hàng, gài đúng chỗ ngựa.

Đúng lúc này, chỉ gặp Tiêu Dật xoay người một cái, rút lên trường kiếm, toàn lực vận chuyển nội công, quán chú thân kiếm, trường kiếm liên tục chiến mình không ngừng, Tiêu Dật biết hấn là đến trường kiếm cực hạn chịu đựng, liền một cái vung tay, hổi hả bắn về phía vừa rồi người lên tiếng.

"Người tới, tám chắn phòng ngự!"

Người kia cũng là cơ cảnh hạng người, nhìn thấy trường kiếm phóng tới, vội vàng để bên người người giờ lên đại thuẫn ngăn trở, sợ một cái không đủ, lại điệp gia một cái đại thuẫn.

Chỉ là người kia xa xa đánh giá thấp Tiêu Dật chân khí lực phá hoại, nhưng thấy trường kiếm liên giống như là cắt đậu phụ, dễ như trở bàn tay nơi liên tục bắn thủng hai kiện tám chắn, cuối cùng càng là dư uy không giảm địa thứ bên trong thân thể đối phương, Phá Thể mà xuất, thậm chí còn lại quán xuyên đối phương sau lưng ba người, mới ngừng lại.

"Ngươi..." Người kia không cam lòng thông xuống đầu, chết không nhắm mắt.

Lần này, so với vừa rồi liên sát mười hai người, càng có lực rung động, chung quanh lập tức hoàn toàn yên tĩnh. Tất cả binh sĩ nhìn xem cái kia tương mứt quả đồng dạng, bị lợi kiếm xuyên thủng cũng xâu chuỗi lên bốn người, sắc mặt nhao nhao đại biến, nhìn về phía Tiêu Dật đồng đều mang theo vẻ hoảng sợ.

Tôn Bất Nhân gặp Tiêu Dật tay này công phu bên trong kinh công, nội lực, quyền pháp, can đảm, không có chỗ nào mà không phải là cuộc đời hiếm thấy, nào dám có nửa điểm khinh thường, liền thừa cơ thoát ly vòng chiến, trốn ở tám chắn Bình đằng sau, không thể tin nói: "Ngươi sao biết lợi hại như thế... Ngươi đến cùng là ai?"

"Ngươi cũng biết sợ?" Tiêu Dật lập tức đem đối phương trước đó đã nói trả trở về, lúc này, hấn cho dù là bị đại quân vây quanh, cũng không chút nào khiếp đảm.

"Ngươi..." Tôn Bất Nhân lập tức bị sắc nói không nên lời một câu.

"Lập lại lần nữa, người giết ngươi Tiêu Dật, còn có, cảm ơn ngươi đồng gia đồng nát sắt vụn!" Tiêu Dật lần nữa cất cao giọng nói.

Đúng lúc này, chợt nghe Trung Ương đại trưởng đồng tây hai bên cạnh tiếng gáy đại tặc, đi sẵn đội ngũ thành viên nhao nhao kinh hãi, đặc biệt là Thạch Dã Chiến nghe vậy về sau quá sợ hãi, đều là bởi vì lúc trước hấn tại quân doanh đội qua, biết được đây là vật gì, chỉ nghe hấn nghẹn ngào nói rằng: "Không tốt, đối phương có hai đội kỵ binh bọc đánh tới, đội trưởng có nguy hiểm."

Chỉ thấy mọi người hướng trong quân doanh nhìn lại, Trung Ương đại trưởng chung quanh sớm đã bao bọc vây quanh, tận cùng bên trong nhất một tầng hơn trăm người cầm trong tay tấm chắn, ở giữa một tầng hơn trăm người cầm trong tay trường thương, mà sau đó một tầng, số người nhiều nhất, không thua hơn năm trăm người, thế mà toàn bộ là cung tiễn thủ, tại cung tiễn thủ về sau, phía ngoài nhất mới là cấp độ rõ ràng hai đội kỵ binh, trọng kỵ phía trước, khinh kỵ ở phía sau.

Đây thật là ba tầng trong ba tầng ngoài, đem Tiêu Dật bao quanh vây quanh ở bên trong, về phần trước đó Trung Ương quân trưởng bên trong, bị trói buộc nữ hài kia, Tiêu Dật liếc nhìn giữa sân một chút, trong lòng dần dần định, may mắn nàng cơ linh, sớm đã thừa dịp loạn đào tẩu, bằng không hẳn còn có chút tay chân bị gò bó.

Mà Tiêu Dật không biết đến là, cô bé kia không biết khi nào làm cho một thân binh sĩ trang phục, giờ phút này chính xen lẫn trong tầng ngoài cùng nào đó đội binh sĩ bên trong, chính sáng ngời có thần mà nhìn xem Tiêu Dật.

Lúc này, chỉ gặp Tôn Bất Nhân tựa như một con kiêu ngạo gà trống lớn, lần nữa ý chí chiến đấu sục sôi, chỉ nghe Tôn Bất Nhân đắc ý nói: "Thế nào, tiểu tặc, đến cùng vẫn là ta cao hơn một bậc đi, bây giờ ngươi đã bị ta lớn Quân Đoàn đoàn vây quanh, mọc cánh khó thoát! Ngươi tới, bắn tên!"

Tôn Bất Nhân lúc này để tránh đêm dài lắm mộng, dứt khoát hạ lệnh cung tiễn thủ bắn tên, hẳn muốn tiên hạ thủ vi cường, cường sát Tiêu Dật.

Bọn binh lính nghe vậy, cao giọng hò hét, nhao nhao giương cung cài tên, chỉ gặp khắp Thiên tiễn mưa, phủ thiên cái địa bắn về phía Tiêu Dật.

"Hừ, hôm nay liền để các ngươi kiến thức một chút Tiêu mỡ thủ đoạn!"

Tiêu Dật ngay tại mưa tên lúc sắp đến gần thời điểm, bỗng nhiên, vận khởi nội công, Kim Chung Tráo Thiên Phú lập tức phát động, chân khí hộ thể, chỉ gặp hần thà người nhảy lên, thân hình chớp liên tục, lại một lần nữa sử xuất Tiêu Dao Chiết Mai Thủ thủ pháp.

Qua trong giây lát, Tiêu Dật hai tay đã vượt lên trước bất lấy tốc độ nhanh nhất mười mấy nhánh vũ tiễn, sau đó ném tiễn mà xuất, đập nện đến tiễn, thủ pháp kỳ diệu, nhanh chóng đến cực điểm, theo đến theo tiếp, theo tiếp theo ném, một người lại phòng thủ đến kín không kẽ hở, không một tiễn thất bại.

Doanh trường bên ngoài, một đám binh sĩ đều nhìn ngây người, cũng không khỏi ngừng bắn tên, mà âm thầm thiếu nữ càng là thấy đôi mắt đẹp liên tục, tâm động không thôi.

"Ta liền không tin vào ma quỷ, cho ta tiếp tục bắn!" Tôn Bất Nhân thấy thế, mang theo điên cuồng địa đạo.

Bọn binh lính nghe vậy, tay liền không dám chút nào ngừng, mỗi người lần nữa liên xạ ba phát, ngàn mũi tên tề phát.

Mà lúc này, bên ngoài ầm núp đi sẵn đội viên, cũng nhao nhao lo lắng vạn phần, chỉ nghe Thạch Thủ Ngân nói rằng: "Đội trưởng bây giờ hãm sâu trùng vây, ta từ từ quan sát một cái, đối phương hiện tại bên ngoài chỉ có hai cái Hậu Thiên tầng bảy cao thủ, mặc dù không biết đối phương còn có hay không ám thủ, nhưng là bây giờ địch nhân tinh lực toàn bộ tập trung ở đội trưởng trên thân, lúc này hậu phương trống rỗng, ta các loại vừa vận thừa dịp cơ xông vào, phóng hỏa nấu doanh, đối phương vạn vạn không ngờ được biết có người từ phía sau tập kích, như thế nhất định lấy được kỳ hiệu. "

"Nhưng bằng phó đội trưởng phân phó!" Chúng nhân nói.

"Dạng này, ta cùng Thạch Dã Chiến một người tổ kiến một đội ngũ đi cuốn lấy cái kia hai cái Hậu Thiên tầng bảy cao thủ, Thạch Dã Doanh Thạch Dã Chiến Thạch Thiết Ngưu ba người các người một tổ; ta cùng Thạch Liệt Thạch Thanh ba người một tổ, về phần đội dự bị viên thì thừa cơ phóng hỏa, lấy cứu người làm chủ, phá hư làm phụ, cứu người hoàn mỹ sau tận lực thiêu hủy đối phương doanh trường. " Thạch Thủ Ngân nói đến đây, cường điệu nói:

"Mà còn thừa lại chín người, các người chia làm ba cái tiểu tổ, chuẩn bị hành sự tùy theo hoàn cảnh, một khi ta hoặc là Thạch Dã Chiến đội ngũ có không địch nổi tình huống phát sinh, các người chuẩn bị tùy thời trợ giúp, hiểu chưa? Dạng này, chúng ta cũng có thể vì đội trưởng sáng tạo một điểm cơ hội, đối phương thế tất loạn cả một đoàn, đến lúc đó tin tưởng đội trưởng nhất định có thể đánh giết thủ lĩnh của đối phương. "

"Tốt! Liền theo Thủ Ngân đại ca lời nói, đệ đệ đội biết đi theo đằng sau ta!" Thạch Dã Doanh nói.

"Ca ca, ngươi thực lực không bằng ta, hẳn là ngươi đi theo phía sau của ta mới đối!" Thạch Dã Chiến phản bác.

"Đệ đệ, lúc này liền không thể cho ca ca lưu một điểm mặt mũi a, tốt xấu để ca ca gắn xong bức liền chạy a!" Thạch Dã Doanh lập tức lúng túng nói.

"Ca ca, cái này không thể được, cái này lập tức đều muốn ra chiến trường, cũng không phải như hí, tùy thời đều biết có nguy hiểm tính mạng, nếu là không được, ngươi tuyệt đối không nên cạy mạnh. " Thạch Dã Chiến xách thăm nghĩ.

"Ách!" Thạch Dã Doanh đột nhiên phát hiện, từ khi hần cái này đệ đệ thực lực vượt qua hần về sau, hần càng phát ra không có uy tín.

Mà đi sẵn đội ngũ đám người nghe vậy, thì là thiện ý nở nụ cười...

Chương 200: Phân mà vây chi

Lúc này, âm thầm ẩn núp đi sẵn đội ngũ mọi người tại nhao nhao tiến hành sau cùng kiểm tra, bao quát binh khí, súng đạn các loại đồ vật.

Chỉ nghe Thạch Thủ Ngân hỏi: "Đều chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị xong!" Đám người đồng nói.

"Tốt vừa mọi người chuẩn bị xong, lập tức xuất phát!"

Thạch Thủ Ngân ra lệnh một tiếng, đi sẵn đội ngũ đám người lao nhanh đi vào.

Lập tức, tiếng chém giết lên, ngay sau đó ánh lửa ngút trời, trong đại doanh lều trướng vô số, gặp lửa là lấy, phiến khắc thời gian liền trở thành một cái biển lửa.

Yết nhân đông đảo binh sĩ thấy thế kinh hãi, mà rất nhiều binh sĩ chưa hiểu được chuyện gì xảy ra, liền đã đầu người rơi xuống đất, lập tức loạn thành một phiến.

Mà Thạch Thủ Ngân tại quyết định đối phương Hậu Thiên tăng bảy Võ Giả vị trí về sau, liền dẫn Thạch Liệt Thạch Thanh hướng đối phương vọt tới.

Chỉ là đi tới nửa đường, lại bị một đội đám nghiêng nơi vọt tới kỳ binh cắt hạ. Chính là phía ngoài nhất khinh kỵ phát hiện tình huống, trước tiên chạy tới, những kỵ binh kia mặc dù dũng mãnh, lại có thể nào địch nổi ba người tiểu tồ, hướng chỉ cánh giới chênh lệch khá nhiều, không bao lâu liền đều bị quật ngã trên mặt đất.

Thạch Thủ Ngân các loại người rất nhanh liền vọt tới cái kia Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới Võ Giả trước mặt, mấy cái Yết nhân thị vệ thấy thế liền ngăn cản đi lên, đúng lúc này, chỉ nghe cái kia Võ Giả hét lớn một tiếng nói: "Tránh ra, vậy mà thực sự có người dám sờ ta râu hùm, lão hồ không phát uy, thật coi ta là con mèo bệnh!"

Chỉ một thoáng, không đến phiến khắc công phu, Thạch Thủ Ngân các loại sáu người liền cùng đối phương chiến đấu, thậm chí ba người một tổ đều dần có dần dần bị hai hai tách ra xu thế.

Hai đội người bị điểm hai cái vòng tròn, sáu người còn tại liều mạng vùng vẫy, chỉ nghe Thạch Thủ Ngân lớn tiếng nói: "Thạch Liệt Thạch Thanh, các người theo sát ta, tuyệt đối không nên bị bọn hãn chia cắt ra đến, nếu không chúng ta liền biết rơi vào hiểm cảnh. "

"Lúc này người còn có ý sợ tình lo lắng người khác, ha ha, thật sự là ngây thơ!" Cái kia Võ Giả khiến cho một tay Hồ Đầu đao, phong thanh hô hô nơi bỏ về phía Thạch Thủ Ngân.

Thạch Thủ Ngân âm thầm giật mình, vội vàng phía dưới, gờ kiếm ngăn cản, đao kiếm đan xen, tranh tranh có âm thanh, Thạch Thủ Ngân hồ khẩu đau xót, biết không thể tiếp tục liều mạng, vội vàng tránh khỏi đến, hai người kịch chiến bên trong, một cái đao đại lực chìm, một cái kiếm đi nhẹ nhàng, trong lúc nhất thời lại bất phân cao thấp.

"Này! Ngột tiểu tử kia, thật sự cho rằng người một mực né tránh là được rồi sao? Xem chiêu!" Lúc này đối phương toàn lực đánh ra, gia tốc công kích.

Thạch Thủ Ngân mặc dù liều mạng lực chiến, tiếc rằng chung quanh rút tên bắn lên binh sĩ quá nhiều, không cẩn thận liền biết trúng chiêu, phân tâm phía dưới, mấy chiêu về sau, một cái né tránh không kịp, bị Quỷ Đầu đao một thanh chém vào trên thân kiếm, một cái ở giữa liền bị đại lực đánh bay.

Bên cạnh Thạch Liệt mặc dù liều mạng vùng vẫy, muốn tiến lên viện trợ, tiếc rằng đều bị một đám thị vệ ngăn cản ra, nếu không phải hãn tự thân cảnh giới cao hơn mấy cái thị vệ, chỉ sợ cũng tự thân khó đảm bảo.

Ngay vào lúc này, trong đó mấy cảnh giới tương đối cao thị vệ nâng đao bỏ về phía Thạch Liệt, Thạch Liệt mặc dù vũ dũng, nhưng cũng là song quyền nan địch tứ thủ, lập tức liền lâm vào trong lúc nguy cấp.

Cũng may lúc này Thạch Thanh lao đến, cuối cùng giải trừ Thạch Liệt nguy hiểm, chỉ gặp Yết tộc thị vệ liên tục triệt thoái phía sau, nhưng hữu ý vô ý ở giữa lại muốn đem ba người chia cắt ra đến, Thạch Thủ Ngân chính phát giác không thích hợp thời điểm, nhưng vào lúc này, càng nhiều binh sĩ lao đến, đem ba người bao bọc vây quanh, trong lúc nhất thời, ba người lại bị phân tán ra đến.

Mà trái lại Thạch Dã Chiến đội ngũ, mặc dù vừa lên đến, ba người lấy cỡ nào đối ít, đại chiếm thượng phong, nhưng là là trúng đối phương kẻ sách, cuối cùng cũng là bị phân mà vây chi, cũng may Thạch Thiết Ngu một đôi chủy sắt lớn múa hồ hồ sinh phong, đông đảo binh sĩ trong lúc nhất thời đối với hãn vô kế khả thi, tạm thời cũng là bình yên vô sự.

Cứ như vậy, sáu người bị chia cắt thành sáu cái vòng quan hệ, bị Yết tộc binh sĩ bao bọc vây quanh, không thể không từng người tự chiến...

Mà lúc này, chợt nghe bên ngoài tiếng giết đại tác Tiêu Dật cả kinh nói: "Không tốt, bọn hán vẫn là không nhìn được, vọt ra, được tuyệt đối đừng vây ở chỗ này."

Đội một đợt mưa tên ngừng về sau, Tiêu Dật thả người vọt lên, hướng ra phía ngoài nhìn lại lúc, chỉ gặp Thạch Thủ Ngân sáu người đồng một đồng, tây một đồng, bị mấy chục binh sĩ tách ra vây công, cơ hồ đã thành từng người tự chiến chi cục.

Võ công của bọn hán cảnh giới, mặc dù so sánh binh lính bình thường cao hơn xuất không ít, nhưng mỗi một người muốn ngăn cản bảy tám người đến mười người công kích, đánh đến lâu, tổng không khỏi quá bất địch chúng.

Hướng chi bên cạnh còn có hai cái Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới Võ Giả ở một bên nhìn chăm chăm, chỉ đợi bọn hán lộ ra sơ hở, liền phát động lôi đình một kích.

Tiêu Dật làm việc từ trước đến nay dứt khoát thoải mái chỉ toàn, quyết đoán cực nhanh, lúc này lại coi là thật tiến thoái lưỡng nan, thoáng nhìn trong mắt, chỉ gặp Thạch Liệt cái kia vòng chiến lại nhiều gấp đôi binh sĩ vây giết hán.

Đúng lúc này, Tôn Bất Nhân ám thủ một trong, một cái Hậu Thiên tăng bảy Bách phu trưởng, không, nói chính xác hán là Thiên phu trưởng, bởi vì chỉ có Thiên phu trưởng mới có loại tu vi này, chỉ thấy đối phương kéo ra trường cung, xuy xuy xuy ba mũi tên, bắn về phía Thạch Liệt.

Cái này ba mũi tên lực đạo xa xa lớn hơn binh lính bình thường lực đạo, Thạch Liệt một cái không chú ý, khó khăn lắm hiện lên hai chi mưa tên, liền bị cuối cùng một mũi tên bắn bị thương cánh tay, vung vẩy trường đao càng là dừng lại, hiển nhiên bởi vì thụ thương, dẫn đến cánh tay không cách nào ra sức.

Sau đó hai tên binh sĩ huy động trường đao, bỏ về phía Thạch Liệt.

Thạch Liệt thụ thương phía dưới, bắt lực cản đỡ. Vũ khí trong lúc vội vàng từ tay phải cắt đổi sang tay trái, khó khăn lắm ngăn trở hai đao. Đột nhiên, sau lưng "Xùy" một tiếng, vai trái trúng đạn, nguyên lai hán ngăn trở trước người binh sĩ thời điểm, nhất thời sơ sẩy, bị binh lính sau lưng đâm trúng một thương đầu vai.

Thạch Liệt hoành đao đi qua, đem binh sĩ kia trọng thương đánh lui, nhưng đến lúc này, ngực Portal mở rộng, một tên Yết nhân tiểu đội trưởng ruồi ngựa chạy đến, ở trên cao nhìn xuống, giờ súng đâm thẳng, đâm trúng Thạch Liệt bụng dưới.

Thạch Liệt vung đao một chặt, chém đứt đầu thương, phi thân nhảy lên, một cước đá xuống đối phương, rơi vào trên lưng ngựa, ôm lấy thân ngựa, há mồm thở dốc, trong bụng, khoe miệng bên trong, càng là không ngừng chảy máu.

Thạch Thủ Ngân xem xét Thạch Liệt nguy cơ sớm tối, nước mắt chảy ròng, lớn tiếng kêu lên: "Nhỏ liệt, nhỏ liệt!"

Tiêu Dật càng là thấy muốn rách cả mí mắt...

"Ai cản ta thì phải chết!"

Nhìn thấy Thạch Liệt các loại người tràn ngập nguy hiểm, Tiêu Dật lập tức khởi xương cuồng đến, không thể không từ bỏ đánh giết Tôn Bất Nhân dự định.

Như Lai Thần Chương phảng phất không cần tiền giống như, liên tục đánh phía trước ngăn cản trong đám người, một chương đánh trúng, liền có vài chục thân người chết, liên tiếp mấy chục chương, Tiêu Dật trước người tám chấn binh sĩ cùng thương binh ngăn cản chỗ, lập tức vì đó không còn.

Tiêu Dật một cái vọt tới cung tiến binh trước mặt cách đó không xa, mắt thấy đối diện cung tiến binh lập tức biến trận, chia làm bên trên trung hạ ba xếp, thay phiên bắn tên, Tiêu Dật lúc này cũng không tiếp tục ẩn giấu phát tâm giáp tồn tại, chỉ là bảo vệ đầu tứ chi dưới chân vị trí, trong lúc nhất thời không môn lớn để lộ, bọn binh lính mặc dù kỳ quái, nhưng là thấy Tiêu Dật cuối cùng lộ ra sơ hở, chính là tập trung hỏa lực, nhao nhao bắn về phía Tiêu Dật ngực chỗ.

Lúc này khoảng cách cung tiến binh khá gần, nếu không có phát tâm giáp phòng ngự, mỗi một tiễn bắn trúng đều có thể trí mạng, cũng may Tiêu Dật để tránh ngoài ý muốn, tại phát tâm giáp bên trên lại phụ một tầng hộ thể chân khí, làm hai tầng bảo hộ biện pháp.

Tiêu Dật lúc này một bên bắn vọt, vừa thỉnh thoảng nơi tiếp nhận bắn tới mũi tên, vung tay bắn ra, chính là một sĩ binh bỏ mình.

Như thế giết địch, có thể nói trước đó chưa từng có, bởi vì tiền như mưa rào, thực là hung hiểm vạn phần, Tiêu Dật thể mà mặt không đổi sắc đón mưa tên xông trận, còn có thể phản kích bắn giết đối diện binh sĩ.

Trong lúc nhất thời, như là thiên thần hạ phàm, đông đảo binh sĩ đều sợ hãi, trên tay cung tiễn cũng không tự chủ được chậm một nhịp.

Chương 201: Giải cứu hành động

Lúc này, chiến trường bên ngoài, Tôn Bất Nhân nhìn thấy loại tình huống này, không khỏi âm thanh kêu to lên: "Đều đừng ngừng tay! Cho ta dùng sức bắn, ta cũng không tin hấn là đao thương bất nhập!"

Thế nhưng là, đã muộn.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, chỉ gặp Tiêu Dật cấp tốc xông vào cung tiền binh sĩ trong trận hình, đồng đảo binh sĩ chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, liền không thấy thân ảnh của hấn, lúc này, Tiêu Dật có cánh ve thủ sáo trang bị, quyền pháp uy lực càng sâu, như là hồ vào bầy dê, tiện tay một chưởng, liền có một người ứng thanh ngã xuống đất.

Tiêu Dật giờ phút này trước mắt quanh thân đều là địch nhân, song chưởng càng là vung vẩy đến càng lúc càng nhanh, không bao lâu công phu, liền đánh bay gần trăm người, từng cái ngã xuống đất kêu rên không thôi, sức chiến đấu hoàn toàn biến mất.

Không có vũ khí binh sĩ, liền như là từng đầu bị chịu làm thịt cừu non, Tiêu Dật đột nhiên tung người một cái, các binh sĩ thấy hoa mắt, Tiêu Dật đã biến mất tại trước mặt bọn hấn, các loại bọn hấn kịp phản ứng nhìn lên trên lúc, Tiêu Dật đã rơi xuống từ trên không, đến bọn hấn trong hội, mà lại chẳng biết lúc nào, trong tay chẳng biết lúc nào dẫn theo một kiện từ trong chiến trường thu hoạch vũ khí, một kiếm quét ngang, đầu người nhao nhao rơi xuống đất.

Không bao lâu, vũ khí liên tục sử dụng không lâu, liền báo hỏng, có thể thấy được tình hình chiến đấu kịch liệt, Tiêu Dật sau đó vút xuống vũ khí, liền tiếp theo thi triển quyền pháp chiêu thức, trong lúc nhất thời, Tiêu Dật uy thế vô lượng, trên thân càng là dính đầy máu tươi của địch nhân.

"Cung tiền binh tản ra, để kỵ binh hạng nặng bên trên!"

Tôn Bất Nhân thấy thế, không thể không cải biến sách lược.

Cung tiền binh chính là yếu ớt, đặc biệt là bị Tiêu Dật cận thân về sau, không có vũ khí có thể ngăn được đối phương, cũng chỉ có thể trở mắt nhìn bị giết, nếu là tiếp tục mà đây, chỉ sợ chiến hậu cái này năm trăm người cung tiền binh cũng sẽ thương vong hầu như không còn.

Cuối cùng năm trăm danh cung tiền Binh, chỉ có không đến hơn hai trăm người lui ra khỏi chiến trường, Tiêu Dật phen này trắng trợn giết chóc, để tất cả cung tiền binh triệt để sợ hãi, cho dù rời khỏi về sau, từng cái cũng là nom nớp lo sợ, không dám nhìn thẳng Tiêu Dật.

Chiến đấu đến nay, Tôn Bất Nhân đã tổn thất một nhò Bán Nhân Mã, cuối cùng liền trông cậy vào cái kia hơn hai trăm người trọng kỵ, hy vọng có thể ngăn trở Tiêu Dật, vẫn hồi cục diện.

Mất thấy hơn hai trăm người trọng kỵ hướng mình vọt tới, Tiêu Dật mặt không đổi sắc, nghĩ thầm chỉ cần đột phá tầng này phòng tuyến, liền có thể tiếp cận Thạch Liệt các loại người, chỉ hy vọng đến lúc đó mình còn kịp viện thủ.

Chủ yếu nhất là vừa rồi Tiêu Dật thi triển khinh công Thiên Phú, phát hiện thế mà không thi triển ra được, đại xuất ngoài ý liệu của hấn, chẳng lẽ lại còn cần thoát ly trạng thái chiến đấu mới có thể thi triển không thành? Cho nên Tiêu Dật đành phải kèm chế nghi ngờ trong lòng, cực tốc tiến lên.

Tối nay nhất định là một cái Sleepless Night, cũng chú ý là một cái đêm giết chóc.

Lại nói một bên khác, đi săn đội ngũ thành viên các loại người phóng hỏa hoàn tất, liền chờ đợi tại quân doanh lều vải bên ngoài, xuất tới một cái giết một cái, không chút nào nghỉ.

Mà lúc này ánh lửa ngút trời, đồng đảo thành viên tụ tập cùng một chỗ, như là một cái cối xay thịt kiểu, gặp người liền giết.

Càng là giết không ít địch quân nhân viên hậu cần, sau đó càng là chuyên môn tìm kiếm địch quân lạc đàn binh sĩ, một khi phát hiện, đám người liền cùng nhau tiến lên, một giết một cái cho phép.

Đám người ở giữa càng thêm phảng phất có một loại đoạt đầu người cảm giác, cuối cùng giết không thể giết về sau, liền thừa dịp loạn giải cứu bị cướp thôn dân đi.

Đi săn đội ngũ thành viên từng cái theo thứ tự đập ra tù cột xiềng xích, thả ra bị giam giữ nhân viên.

Đối cảm tù thôn dân nói: "Các người an toàn, có thể rời đi."

Bị cảm tù thôn dân đề xuống nội tâm vui vẻ, hoan thiên hi địa đi theo đi săn đội ngũ thành viên đi ra tù cột chi địa, đám người cứ như vậy một đường giải cứu lấy đồng đảo thôn dân, đội ngũ nhân số càng ngày càng nhiều.

Theo chém giết thanh âm dần dần thu nhỏ, cho đến biến mất. Nguyên lai bên này thủ vệ Yết nhân chết thì chết, thương thì thương, dù sao có thể an toàn đứng yên đã không có.

Có lẽ là Tôn Bất Nhân các loại người sơ sẩy, có lẽ là đối với nơi này không thêm để ý, cũng có lẽ là Tiêu Dật kéo lấy đại lượng cừu hận, tóm lại bên này, không còn có một sĩ binh đến đây nơi đây, sau nửa ngày lại Vô Định người đến đây, bị giam giữ đông đảo thôn dân cảm thấy sau khi an toàn, ôm nhau mà khóc, vì chính mình có thể còn sống mà thút thít. . .

Sau đó, chỉ gặp bị cầm tù đám người tức giận nhào về phía Yết nhân binh sĩ, cho dù là chết tổn thương đều không có buông tha, liền ngay cả mấy cái nhỏ yếu thân thể đơn bạc tiểu nữ hài cũng không biết nơi nào dũng khí, không biết từ nơi nào xuất ra đại đao, hướng về thân hình cao lớn tóc vàng mắt xanh người da trắng Yết nhân binh sĩ chém tới.

Đi sẵn đội ngũ một viên vốn định tiến lên một bước ngăn cản, bị Thạch Siêu Phàm ngăn lại.

"Lúc này cũng đừng ngăn cản các nàng, để các nàng phát tiết một chút cũng tốt!" Thạch Siêu Phàm tận mắt nhìn thấy Yết nhân binh sĩ tội ác, đối đám này người da trắng lại không hảo cảm.

Ít khi, cái kia gọi chuông gió cô nương đi đến Thạch Siêu Phàm trước mặt âm thầm cúi xuống nói: "Các người chính là ân công nói tới người đi, cảm tạ các người!"

"Không cần khách khí, tiện tay mà thôi, đúng, như lời người nói ân công chỉ là đội trưởng của chúng ta sao? Một cái mười bảy mười tám tiểu hòa tử!" Thạch Siêu Phàm kịp phản ứng đạo, lúc này cũng không biết hình dung như thế nào Tiêu Dật, chỉ là đơn giản nói sơ lược tuổi tác.

"Không tệ! Muốn biết bọn này Yết nhân binh sĩ quả thực là ăn thịt người ác ma, bọn hấn cho rằng tiểu hài thịt vì bên trên các loại, nữ nhân thịt thứ hai, nam nhân lại thứ hai, mà bọn hấn ăn người biện pháp còn có rất nhiều loại. "

"Có là đem người đặt ở một con vạc lớn nơi, bên ngoài dùng lửa nướng nướng, thẳng đến đem người nướng chín;

Có là đem người đặt ở một cái khung sắt bên trên, phía dưới dùng dùng lửa đốt, tương thịt dê xỏ xương nướng giống như;

Có là đem người tay chân trói lại, dùng nước sôi tưới ở trên người, sau đó dùng trúc cái chổi xoát roi thân thể người ngoại tăng khổ Bì, lại cắt lột cơ bắp nấu nướng mà ăn;

Có là đem người sống chứa ở bao vải to nơi, bỏ vào nồi lớn bên trong nấu;

Có là đem người chặt thành một số khối, dùng muối ướp bên trên, theo ăn theo lấy.

Đủ loại khốc độc cách làm, khó mà tường thuật, đủ loại việc ác, tội lỗi chồng chất. Chính là bọn này ác ma đem chúng ta thôn đều cho. . . "

Bỗng dưng, một trận gào khóc thanh âm như nước sông băng để đột nhiên bộc phát, đây là một loại lâu dài kiềm chế đến cực hạn, rốt cục không cách nào lại kiềm chế mà bộc phát tiếng khóc, một loại đau nhức triệt tim phổi khóc rống. . .

Mà chuông gió tiếng khóc tựa như là một cái kíp nổ, dẫn xuất đông đảo bị giải cứu thôn dân chuyện thương tâm.

Thạch Siêu Phàm âm thầm thở dài, rốt cuộc khó mà bảo trì trấn định, đối sau lưng thành viên phân phó nói: "Chúng ta hai mươi người chia hai đội, mười người khác mang theo bọn hấn rời xa quân doanh, sau đó tìm một chỗ giấu đi, các loại đối đãi chúng ta ám hiệu, ta mang một cái khác đoàn người lưu lại tiến về Trung Ương đại tướng trợ trận. "

"Xin cho chúng ta tùy người cùng đi đem, chỉ sợ là ân công ở phía trước hấp dẫn đại lượng hòa lực, chúng ta đi qua cũng có thể vì ân công hơi tận sức mọn. " chuông gió tiến lên phía trước nói.

"Không được! Đây là nam nhân chiến tranh, cùng các người không quan hệ, đây không phải nhìn không lên các người, chủ yếu nhất là các người tay trái gà không chặt, trên chiến trường đao kiếm không có mắt, đây tuyệt đối không được! Ta không hy vọng đến lúc đó còn phải lại giải cứu các người một lần, hi vọng các người mình bạch. "

Thạch Siêu Phàm nói đến đây, tiếp tục lớn tiếng nói: "Huống chi chúng ta vốn là ít người, trên chiến trường cũng không rành phân thân chiếu cố các người, nếu có một cái sơ xuất, chúng ta rất có thể sẽ toàn quân bị diệt, được không bù mất, cho nên hi vọng các người có thể theo bọn hấn rời xa quân doanh, tìm xong một chỗ ẩn thân các loại lấy chúng ta là được, đây cũng là đối với chúng ta trợ lực lớn nhất. "

"Cái này. . . Tốt a, chúng ta nghe người, chỉ hy vọng ân công bình yên vô sự!" Chuông gió nói rằng.

"Yên tâm đi, Tiêu đội trưởng thể nhưng là chúng ta thôn nhất đẳng hảo hán, võ công càng là số một, sẽ không như thể dễ dàng bị địch nhân đánh bại. " Thạch Siêu Phàm ha ha cười nói, mặc dù trước đó hấn không phục Tiêu Dật, nhưng là đi qua đoạn thời gian trước đi sẵn, hấn sớm đã vui lòng phục tùng.

"Kể từ đó ta liền yên tâm!"

Chuông gió ánh mắt sáng lên, sau khi nói xong liền dẫn đám người, đi theo một đám đi sẵn đội ngũ thành viên thân ảnh, rời đi quân doanh nơi thị phi này. Nói chết mặc nói tăng thêm chương 2:, cầu đặt mua cầu nguyệt phiếu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Liên tiếp bỏ mình

Ngay tại Thạch Siêu Phàm các loại mười người đi vào Trung Ương đại trường chiến trường thời điểm . .

"Nhỏ liệt, chạy mau!" Thạch Thủ Ngân nhắc nhở.

Thạch Liệt lúc này biết mình bất lực tái chiến, may mắn mình vừa rồi đoạt được chiến mã, vội vàng hai chân dùng sức kẹp lấy, "Xe!" Hắn chuẩn bị đánh ngựa phi nước đại, hướng ngoài doanh trại mà đi.

Chiến mã bị đau, tăng tốc độ, Thạch Liệt lúc đầu nằm sấp thân thể, một cái tại trên lưng ngựa ngồi thẳng lên, thân thể trong bụng vết thương bị đau, Thạch Liệt sắc mặt càng thêm trở nên trắng bệch, chỉ có thể hung hăng địa điểm che vết thương, đánh ngựa phi nước đại, phảng phất nghe không được chung quanh thanh âm giống như.

Ngay vào lúc này, trước đó ám tiễn đánh lên Thạch Liệt Võ Giả, lần nữa nhắm ngay Thạch Liệt, giương cung kéo tiễn, vũ tiễn liền cấp tốc hướng Thạch Liệt vọt tới. . .

"Thạch Liệt, cẩn thận!" Thạch Thủ Ngân mắt thấy Thạch Liệt sắp trúng tên, hoảng sợ nói.

"Không muốn!" Ánh vào Thạch Thiết Nguo tầm mắt một màn, chính là một tiễn thấu thể, từ phía sau lưng xuyên thân mà qua, mũi tên từ trước ngực lộ ra, Thạch Liệt kêu lên một tiếng đau đớn, hơi thở mong manh, Thạch Thiết Nguo càng lớn tiếng la hét.

Thạch Thiết Nguo vung vẩy lên trong tay chủy sắt lớn, lúc này vũ khí hạng nặng uy lực dễ thấy đi ra, đám người binh sĩ không người dám đang, chỉ gặp hán gia tốc hướng Thạch Liệt tiến đến, ngựa vọt ra Trung Ương đại doanh, cuối cùng đứng tại Thạch Thiết Nguo trước người.

"Thạch Liệt! Ngươi được ngàn vạn không thể chết!" Thạch Thiết Nguo lớn tiếng kêu lên, lệ rơi đầy mặt.

"Thiết Nguo a! Ta. . . Ta bây giờ sợ là không được! Ha ha. . . Ngươi không cần vì ta khổ sở. . ."

Thạch Liệt ngừng lại một chút, phun ra một ngụm máu tươi, tiếp tục nói rằng: "Hôm nay, ta thể nhưng là giết không hạ hơn ba mươi người, một mạng đổi ba mươi mệnh. . . Khục. . . Ta thể nhưng là kiếm lợi lớn. "

Thạch Liệt nói xong giống như hồi quang phản chiếu giống như, tinh thần dịch dịch nói rằng: "Ha ha! Ta thể nhưng là kiếm lợi, cho nên các ngươi đều không cần vì ta thương tâm. . . Bây giờ ta cũng coi là chiến tử sa trường, ngươi Liệt ca ta cũng coi như đã chết oanh oanh liệt liệt! Ha ha! Ha ha!"

Thạch Liệt sau khi nói xong càng phát ra suy yếu, hơi thở mong manh địa đạo: "Làm phiền các ngươi một việc. . . Khụ khụ. . . Các ngươi tuyệt đối đừng bước ta theo gót. . . Khụ khụ. . . Ngàn vạn muốn bảo vệ tốt chính mình. . . Còn có. . . Không cần báo thù cho ta. . ."

Cuối cùng Thạch Liệt ngã xuống trên lưng ngựa, lúc sắp chết vẫn không quên xách hiện người khác bảo vệ tốt an nguy của mình.

"Nhỏ liệt!"

"Thạch Liệt!"

"Thạch Liệt đại ca!"

Chạy tới Thạch Siêu Phàm đám người nhao nhao rơi lệ, chỉ nghe Thạch Thiết Nguo nói: "Bây giờ không phải là thương tâm thời điểm, chúng ta không thể để cho Thạch Liệt chết không nhắm mắt, ta muốn báo thù cho hắn, nhưng là chúng ta nhất định phải chú ý an toàn của mình, đừng cho Liệt ca hi sinh uổng phí, đám người theo ta cùng một chỗ giết địch. "

"Giết!"

Mười người khí thế như hồng địa điểm xông vào Thạch Thủ Ngân vòng vây, chuẩn bị trước tiên đem thực lực mạnh nhất Thạch Thủ Ngân giải cứu ra, sau đó lại giải cứu những người khác cũng dễ dàng một chút.

Ngay vào lúc này, cầm cung tiễn Võ Giả gặp mình giết một người, liền lại đang còn lại mấy cái trong vòng chiến tìm kiếm mục tiêu, cuối cùng khóa chặt

Thạch Dã Doanh, dù sao mấy cái vòng chiến coi như tu vi của hắn thấp nhất, quả hồng lấy mềm bốp, dạng này dễ dàng hơn tiêu diệt từng bộ phận.

Kỳ thật hắn bắt đầu là nghĩ khóa chặt Thạch Thanh, nhưng nhìn đến Thạch Thủ Ngân đang cố gắng hướng Thạch Thanh khép lại, vì đạt tới mục đích, hắn mới tuyển chọn tạm thời không người chiếu khán Thạch Dã Doanh.

Lúc này, trong quân doanh xuất hiện lần nữa một vị Hậu Thiên tăng bảy Võ Giả, xuất hiện tại Thạch Thiết Ngưu các loại người trước mặt, ngăn cản lấy bọn hắn đường đi.

Mà đổi thành một tên Hậu Thiên tăng bảy cảnh giới Võ Giả cũng xuất hiện tại đội cứu viện đường đi phía trên, ngăn cản đám người cứu viện Thạch Liệt, lúc này mới khiến cho Thạch Liệt bỏ mình.

Đến tận đây, Tôn Bất Nhân ám thủ toàn bộ xuất hiện.

"Ca ca, cẩn thận!" Thạch Dã Chiến trong lúc vội vàng nhìn thấy cái kia Võ Giả lần nữa đánh lên mình thân ca ca, bận bịu lên tiếng nhắc nhở.

"Hừ, ngươi cho rằng cẩn thận liền hữu dụng không?" Cái kia Võ Giả khẽ cười một tiếng, gương cung kéo tiễn, bảy mũi tên liên phát, một mũi tên nhanh qua một tiễn công về phía Thạch Dã Doanh.

Thạch Dã Doanh nghe thấy tiếng xé gió truyền đến, vội vàng nhảy dựng lên, vung lên vũ khí ngăn cản lên, đúng lúc này, binh lính chung quanh ánh mắt trong giao phía dưới, tập thể giờ súng bắn ra, ném Thạch Dã Doanh.

Thạch Dã Doanh không trung không cách nào mượn lực quay người, tránh thoát một lần, không có tránh thoát toàn bộ, chỉ nghe "Phốc" một tiếng.

Lập tức, trên người hắn cảm thấy trường thương, thân hình dừng lại, liền từ không trung rơi rụng xuống.

"Ca ca! Các người đám này tiểu nhân hèn hạ!"

Thạch Dã Chiến con mắt lập tức biến đỏ lên, cuồng giết một trận, trong lúc nhất thời chiêu thức đại loạn, sơ hở trăm chỗ, cũng may lúc này binh lính chung quanh bị Thạch Dã Chiến dừng lại cuồng giết, tử thương không ít.

Nhưng gặp Thạch Dã Doanh từ không trung sau khi rơi xuống đất, nhắc lên vũ khí liền chặt đứt quanh thân cán thương, hướng bên người ném ra ngoài trường thương binh sĩ phóng đi, quát to: "Muốn giết ta, cái kia liền chết chung a!"

Những binh lính kia tại tay không tác sát không có vũ khí tình huống dưới, toàn bộ táng thân trong tay hắn.

Mà Thạch Dã Doanh lúc này cũng phảng phất đã dùng hết trên thân chút sức lực cuối cùng giống như, cầm trong tay vũ khí, quỳ một chân trên đất, lúc này Thạch Dã Chiến cũng rút cục vọt tới bên cạnh hắn.

Chỉ gặp Thạch Dã Chiến ôm lấy Thạch Dã Doanh nói: "Ca ca! Ngươi cho ta mở to mắt, ngươi không thể chết a, ngươi không phải cùng ta nói qua, muốn cùng đi với ta Trung Nguyên nhìn xem sao? Thế nhưng là, bây giờ, ngươi sao có thể bỏ lại ta một người liền đi đâu?"

"Tiểu đệ, đại ca xin lỗi. . . Khục. . ."

Thạch Dã Chiến điểm trụ huyết vị của hắn, ngậm lấy nước mắt nói: "Ca ca, ta tuyệt đối không cho phép ngươi chết, còn nhớ rõ sao? Chúng ta cùng một chỗ luyện võ, cùng một chỗ đánh nhau, cùng một chỗ đi săn, ngươi đã nói, ngươi còn muốn cho ta làm mai, những này ngươi đều quên sao?"

"Xin lỗi, tiểu đệ. . . Ca ca nuốt lời. . . Vứt xuống tiểu đệ một tiếng người trên đời này. . . Tiểu đệ, ngươi nhất định phải kiên cường. . . Mang theo đại ca cái kia một phần sống sót. . ."

"Không, ngươi cho ta tỉnh, ngươi nhất định phải hảo hảo sống sót, thế gian này chúng ta còn có thật nhiều ăn không có ăn được rồi. . ."

"Xin lỗi. . . Ta bây giờ xuống dưới bồi cha cùng mẫu thân, dạng này bọn hắn tại phía dưới cũng sẽ không quá tịch mịch. . ."

"Đừng nói nữa. . . Đại ca. . . Ngươi đừng nói nữa!" Thạch Dã Chiến khóc không thành tiếng.

"Không, tiểu đệ, ngươi nghe ta nói, bất hiếu có ba vô hậu vi đại, ngươi nhất định phải sống sót, tìm một cái. . ." Thạch Dã Doanh lời nói chưa kịp nói xong, liền vĩnh viễn hai mắt nhắm nghiền giới.

"Đại ca! Thạch Dã Doanh, ngươi đứng lên cho ta, ngươi cho ta tỉnh a!"

Thạch Dã Chiến khóc nói rằng: "Đại ca! Ngươi làm gì xúc động như vậy, không phải đã nói, gấn xong bức liền chạy a. . . Ngươi làm gì nhất định phải khoe khoang?"

Thạch Dã Chiến nhất thời mạnh động tử chí, đôi chung quanh mặc kệ không hỏi đến.

Lúc này, Tiêu Dật đã nhanh muốn lao ra trọng kỵ vây quanh, bên cạnh hắn đã chất đầy trọng kỵ thi thể, cả người lẫn ngựa, cánh ve thủ sáo bên trên tức thì bị máu tươi nhuộm thành huyết hồng sắc.

Tiêu Dật bắt đầu nghe được Thạch Thiết Ngưu các loại người tiếng kêu, trong lòng cảm giác nặng nề, lúc này lần nữa nghe được Thạch Dã Chiến bi thống tiếng la, trong lòng càng đau xót, chỉ gặp Tiêu Dật thả người nhảy lên một cái, thì triển khinh công đến cực hạn, lẳng không hành tẩu, đối cười to đang chuẩn bị đối lấy ông tên Vô Giả nghiêm nghị quát: "Người đây là tự tìm đường chết!"

Nói xong, liền gặp mấy đạo Vô Hình Kiếm Khí không phân tuấn tự địa điểm bắn về phía cái kia Vô Giả trước ngực mấy lớn chỗ yếu hại, chỉ gặp cái kia Vô Giả tiếng cười lập tức vì đó mà ngừng lại, thân thể nghiêng một cái, liền từ lập tức ngã xuống, đến tận đây đều không biết mình chết như thế nào. Nói chết một nói tăng thêm chương 3: Chết một lần nữa cúi đầu cảm tạ mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Như Lai Thần Chưởng

Ngay vào lúc này, mấy người lính thừa cơ công hướng Thạch Dã Chiến.

Tiêu Dật thấy thế bỗng nhiên giật dử: "Muốn chết, ta liền thành toàn các ngươi. "

Trong nháy mắt mấy đạo Vô Hình Kiếm Khí phát sau mà đến trước, nhao nhao đánh trúng mục tiêu, mấy người lính lập tức ngã xuống đất mà chết.

Yết tộc binh sĩ gặp Tiêu Dật thân uy lâm liệt, cái kia vô hình thủ đoạn giết người làm cho người sợ hãi, cũng không khỏi đến khiếp đảm, nhao nhao lui lại.

Tiêu Dật lập tức vọt tới Thạch Dã Chiến trước mặt, lung lay bờ vai của hắn nói: "Người chết không thể phục sinh, ngươi tỉnh đi, ngươi bây giờ cái dạng này còn thể thống gì? Không bằng thừa cơ giết địch, báo thù cho hắn, ngươi như bây giờ, ngay cả hèn nhất cũng không bằng!"

"Báo thù! Đúng, báo thù! Ta muốn báo thù!" Thạch Dã Chiến nghe được báo thù hai chữ, ánh mắt vì đó sáng lên, tự lẩm bầm.

"Đúng, chính là báo thù! Ngươi nếu là chết rồi, ca ca ngươi chẳng phải là càng thêm chết không nhắm mắt, ngươi nếu là tiếp tục như vậy xuống dưới xứng đáng hắn sao?" Tiêu Dật gặp Thạch Dã Chiến lấy lại tinh thần, bèn tiếp tục an ủi.

"Đối! Ta không thể chết, ta còn muốn hoàn thành ca ca nguyện vọng, còn muốn gánh vác lấy ca ca kỳ vọng sống sót!" Thạch Dã Chiến cuối cùng thanh tỉnh.

"Hiện tại không sao?" Tiêu Dật không yên lòng nói.

"Ta on đội trưởng, ta không sao. " chỉ gặp Thạch Dã Chiến siết chặt nắm đấm, răng chăm chú địa điểm cần môi, liền ngay cả cắn ra tơ máu đều không tự biết.

"Đã như vậy, vậy chúng ta liền liên thủ giết địch a!"

Tiêu Dật thấy thế, cũng không còn tiếp tục an ủi, trong lòng thầm nghĩ, hi vọng một phen giết chóc có thể để ngươi đi tới a.

Thạch Dã Chiến múa trường kiếm trong tay, xa xoi mới gần đám, kiếm pháp liên tiếp sử xuất, trong khoảnh khắc gặp gỡ người đều thụ thương. Bọn binh lính nhao nhao vội vàng thoái lui, rất sợ hắn sẽ thẳng hướng mình.

Tiêu Dật càng là Như Lai Thần Chưởng mở đường, mang theo Thạch Dã Chiến tả xung hữu đột, không lâu sau liền vọt tới Thạch Thủ Ngân trước mặt, ba người sẽ cùng về sau, lại lần nữa hướng Thạch Thanh vị trí công đi qua.

Thạch Thanh binh lính chung quanh thấy thế, lập Mã Phi nhanh địa điểm né tránh, sợ Tiêu Dật các loại người công kích, sẽ đột nhiên giáng lâm tại trên người mình.

Sau đó, sẽ cùng bốn người lần nữa hướng Thạch Thiết Ngưu các loại người vị trí công đi qua, mà lúc này, giữa sân địch quân ba vị Hậu Thiên tăng bảy Vô Giả cũng tụ tập ở cùng nhau, ba người gặp Tiêu Dật các loại người công tới, kiêng kỵ Tiêu Dật Vô Hình Kiếm Khí, không dám ham chiến, hơi đánh là đi.

Địch lui ta tiến phía dưới, Tiêu Dật rất nhanh liền đem mọi người tập hợp một chỗ, chỉ nghe hắn cao giọng nói rằng: "Mọi người tuyệt đối không nên lần nữa tách ra, chúng ta muốn tập trung hòa lực, toàn lực công kích. "

Lúc này, đông đảo binh sĩ gặp đã không cách nào ngăn cản, lập tức cũng tụ tập cùng một chỗ, ngăn tại Tôn Bất Nhân trước người, mặc dù xa xa đứng đầy hò hét, nhưng lại không người dám can đảm tiến lên trừng sát.

"Giết cho ta, phàm là sát thương đối phương người, sau khi chuyển thành công quan thăng cấp ba, thưởng ngân trăm lượng!" Tôn Bất Nhân gặp chúng tướng sĩ bị Tiêu Dật khí thế chấn nhiếp, bần tiện cúi vũ lòng người nói.

Tôn Bất Nhân biết lúc này mình không thể trốn nữa, nếu là không thể kích thích đông đảo binh sĩ chiến đấu chí tâm, chỉ sợ cuối cùng này vài trăm người cũng không giữ được mình.

"Sắt bảy sắt tám sắt chín, ba người các ngươi hộ vệ ta, chúng ta cùng một chỗ xông tới giết, ta cũng không tin!" Tôn Bất Nhân đối gặp trở về ba người nói rằng.

Hắn lúc này cũng nhìn ra Tiêu Dật cái này phương tình huống, huống chi lúc này bên cạnh hắn còn có ba vị Hậu Thiên tăng bảy đỉnh phong cảnh giới Võ Giả, so sánh Tiêu Dật một phương chỉ có hai vị Hậu Thiên tăng bảy Võ Giả, mà lại hắn còn có đại quân ở bên, trong lòng hắn nửa đại định.

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Ba người mặc dù không dám nhìn thẳng Tiêu Dật, nhưng là chủ tử lên tiếng, không thể không từ, bọn hắn bần tiện nhắc lên riêng phần mình vũ khí, hộ vệ tại Tôn Bất Nhân bên người.

Bởi vì cái gọi là có trọng thưởng tất có dũng phu, Yết nhân cũng không ít huyết tính phương cương người, mặc dù e ngại Tiêu Dật, nhưng là có ô may nắm tâm lý, ý vào người đông thể mạnh, lúc này phảng phất bị phong phú ban thưởng che lại con mắt, không muốn sống hưởng Tiêu Dật phóng đi.

Tôn Bất Nhân theo đuôi phía sau, tùy thời chuẩn bị hành sự tùy theo hoàn cảnh.

"Đám người không cần lưu thủ, theo ta cùng một chỗ giết!"

Tiêu Dật biết nhất định phải lấy lời đỉnh thù đoạn, chấn trụ cái này xông tới hơn trăm người, nếu không một khi làm cho đối phương đám kia cung tiễn thủ khôi phục đầu chí, nói không chừng liền sẽ lật thuyền trong nường, lần này cũng không so với lần trước, Tiêu Dật lẻ loi một mình, hắn ý có phật tâm giáp hộ thân, có thể không nhìn mưa tên.

Mà giờ khắc này phía sau hắn thể nhưng là đứng đấy mười mấy tên đi săn đội ngũ thành viên, tất cả đều là thôn hương lai, tuyệt đối không thể ngỏm tại đây.

Tiêu Dật lão xa liền trông thấy Tôn Bất Nhân quý quý túy túy giấu ở này quân binh sĩ sau lưng, chuẩn bị tùy thời đánh lên bộ dáng, lập tức hướng Tôn Bất Nhân phương hướng phóng đi, lấy Như Lai Thần Chú mở đường, kỳ thể không ai có thể ngăn cản.

"Như Lai Thần Chú thức thứ nhất, Phật quang sơ hiện!"

Tiêu Dật một chú đánh ra, lập tức đầy trời Phật quang, tựa như chư thiên thần phật giáng lâm, liền ngay cả đen như mực bóng đêm cũng bị Phật quang chiếu sáng, đầy trời Phật quang, ở khắp mọi nơi.

Mà Tôn Bất Nhân liền tựa như một cái thăng hê, tại đầy trời Phật quang dưới, không chỗ ẩn trốn, không chỗ ẩn nấp.

"Không ổn!"

Tôn Bất Nhân trong lòng kinh hãi đạo, giờ này khắc này, đen như mực bóng đêm vẫn tồn tại như cũ, không có đầy trời Phật quang, cũng không có cái kia kỳ dị cảnh tượng.

Chỉ là bởi vì, Tiêu Dật một chú này quá cường đại, một chú đánh ra, ngưng tụ ra cường đại phật ý, che giấu địch nhân lực thức, chỉ là cảm thấy đầy trời Phật quang, tiếp nhận ngã phật độ hóa.

Một chú này, Tôn Bất Nhân nghĩ thấy khí tức tử vong.

Phiến khắc thời gian, Tiêu Dật liền xuất hiện tại Tôn Bất Nhân bên người, phụ cận binh sĩ đã toàn bộ bị Tiêu Dật dọn dẹp sạch sẽ.

Tôn Bất Nhân không nghĩ tới mình cuối cùng còn đánh giá thấp Tiêu Dật, thậm chí một trận vẫn là không cách nào tránh khỏi, bất quá vừa nghĩ tới Tiêu Dật chiến đấu đã lâu, chỉ sợ lúc này nội lực còn thừa không nhiều, liền cả gan, cùng ba tên thị vệ cùng tiến lên trước ứng chiến.

"Làm sao, đây là muốn lấy nhiều khi ít sao?" Tiêu Dật cười nhạo nói.

"Hừ, không quan tâm như thế nào, tóm lại, hôm nay chỉ cần giết chết ngươi, liền có thể che giấu roi ta thất bại, bây giờ chết nhiều người như vậy, chỉ có giết ngươi, ta mới có thể cho đám người một cái công đạo." Tôn Bất Nhân thanh sắc câu lệ nói.

"Đã như vậy, các ngươi cùng lên đi!"

Tiêu Dật bình tĩnh nói, nói xong liền hai chân trên mặt đất một điểm, thân thể nhún người nhảy lên, hướng phía trước nhảy tới.

Đột nhiên, Tôn Bất Nhân đối diện một chú bỏ tới, thể kinh lực tột; một bên khác, sắt tám Quý Đầu đao đã tới gần, thậm chí hai gã khác thị vệ cũng thừa cơ đánh lên.

Đúng lúc này, Tiêu Dật tay phải một vùng, hóa giải Tôn Bất Nhân chú lực, né người sang một bên, càng là nhẹ nhõm tránh thoát Quý Đầu đao công

kích, sau đó càng là thi triển ra hoành không na di bản lĩnh, tránh thoát hai gã khác thị vệ đánh lên.

"Chỉ có ngần ấy bản sự sao? Đã như vậy, vậy ta liền đưa các người quy thiên a!"

Chỉ nghe Tiêu Dật hét lớn một tiếng, Như Lai Thần Chưởng thức thứ sáu, nghênh phạt Tây Thiên!

Chỉ gặp Tiêu Dật hai tay ngón trở cùng ngón cái đụng vào nhau, còn lại ba ngón có chút uốn lượn, đặt trước ngực. Tự lực hoàn tất, cuối cùng song chưởng ủa ngày kiêu đánh về phía Tôn Bất Nhân.

Nhưng gặp chưởng lực chưa đến, kinh phong tới trước, Tôn Bất Nhân quần áo bị thổi làm bay phất phới, lúc này tựa như cười vừa tìm thuyền hồng đưa thân vào biển cả bên trong, lúc nào cũng có thể bị một con sóng gió đập nện đến phá thành mảnh nhỏ.

Mà Tôn Bất Nhân sau lưng không ít người binh sĩ tức thì bị kinh phong thổi đến híp lại con mắt, thân thể ngã trái ngã phải, có thể thấy được một chưởng này ẩn chứa nội lực mạnh, liên liền thân sau vốn là tàn phá Trung Ương đại tướng, cũng đều bị kinh phong thổi đến nghiêng về.

"Tướng quân, làm sao bây giờ, chưởng phong quá mạnh! Ngăn không được!" Sát tám lo lắng.

"Người qua đây, ta tự có biện pháp!"

Ngay tại sát tám đi tới thời khắc, Tôn Bất Nhân một phát bắt được sát tám thân thể, ngăn tại trước người.

Thoáng chốc, chỉ gặp Tiêu Dật song chưởng đã khắc ở sát tám trước ngực, sát tám nội tạng lập tức bị chấn động đến phá thành mảnh nhỏ, hấn ngay cả gào thảm thanh âm đều không có phát ra miệng, toàn bộ thân thể đã bay lên giữa không trung, thẳng đến rơi rơi xuống đất thời điểm, ngay cả giấy dựa cũng không kịp giấy dựa một cái, cứ như vậy chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 204: Cuối cùng bại đại quân

Lại nói lúc này, sát tám bỏ mình thời khắc, Tôn Bất Nhân thừa cơ giờ chưởng công hướng Tiêu Dật, Tiêu Dật sớm đã cảnh giác đã lâu, xem thời cơ cũng là một chưởng thuận đối phương chưởng thế, bỗng nhiên nghênh đón tiếp lấy.

Còn không có các loại đến Tôn Bất Nhân có chỗ cảnh giác, bàn tay đã khép lại Tiêu Dật bàn tay, mà lúc này, Tiêu Dật sớm đã vận khởi Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, tại trên bàn tay quán chú cuối cùng còn lại toàn bộ nội lực, song phương chưởng ảnh hợp lại thời khắc, Tôn Bất Nhân chỉ cảm thấy từ Tiêu Dật lòng bàn tay truyền ra một cỗ cực mạnh hấp lực, nội lực liền không tự chủ được dọc theo bàn tay hướng Tiêu Dật trút xuống mà đi.

Tôn Bất Nhân sắc mặt lập tức biến đổi, bỗng nhiên tăng cường nội lực, ai ngờ hấn nội lực càng mạnh, Tiêu Dật hấp lực cũng liền càng lớn, chỉ gặp Tiêu Dật cười thần bí, Tôn Bất Nhân sắc mặt đột biến, lúc này muốn rút người ra trở ra, đáng tiếc đã chậm.

Giờ phút này Tôn Bất Nhân nội lực tựa như giang hà về như biển toàn bộ bị Tiêu Dật hút vào thể nội tồn trữ.

Ít khi, Tiêu Dật cuối cùng là hấp thu xong Tôn Bất Nhân tất cả công lực, chỉ gặp Tôn Bất Nhân lập tức hình tiêu mảnh dẻ, trong nháy mắt già nua đi rất nhiều, cái này Thôn Thiên Phệ Địa Quyết ngay cả sinh mệnh lực đều cùng một chỗ hấp thu, quả nhiên bá đạo vô cùng. . .

Tôn Bất Nhân nội lực một tận, cảnh giới lại cao hơn cũng là vô dụng, lập tức uest oải trên mặt đất, hình như hư thoát, nguyên bản một cái công tử văn nhả lập tức biến thành một cái lão già.

Đám người gặp Tiêu Dật như tòi khô lạp hủ, liên tiếp bại hai người, lại không chiến ý, liền ngay cả còn lại hai tên Hậu Thiên tăng bảy tu vi Vô Giả, cũng chính là sát bảy cùng sát chín, cũng bị Tôn Bất Nhân thủ đoạn, làm cho tâm ý nguội lạnh.

Tiêu Dật thừa cơ hô: "Bỏ vũ khí xuống, nhắc tay người đầu hàng không giết!"

Trên chiến trường lập tức xuất hiện kỳ quái một màn, hơn ba mươi người đánh cho gần trăm người không dám liều chết một trận chiến, thậm chí, trực tiếp vứt xuống vũ khí, nhắc tay đầu hàng.

Cuộc chiến đầu này xuống tới, song phương có thể nói là lưỡng bại câu thương, thậm chí riêng phần mình cũng vì đó bỏ ra thể thảm đau đớn đại giới, Thạch Liệt cùng Thạch Dã Doanh Song Song chiến tử, cũng để đi sẵn đội ngũ tổn thất nặng nề.

Mà Tôn Bất Nhân suất lĩnh binh sĩ, cũng không dễ chịu, gần ngàn binh sĩ, bị giết bảy tám phần, bây giờ có thể bình yên đứng yên càng là không đến hơn hai trăm người, mà lại đại bộ phận binh sĩ đều bị Tiêu Dật khí thể chấn nhiếp, run lấy bảy, không dám lên trước một trận chiến.

"Trước vũ khí người đầu hàng không giết!" Tiêu Dật lần này càng là sử xuất nội lực, âm thanh chấn khắp nơi.

Một đám binh sĩ lúc này phảng phất hồi hồn, nhao nhao bỏ vũ khí đầu hàng.

Tiêu Dật giờ phút này đi đến Tôn Bất Nhân trước mặt, ở trên cao nhìn xuống nói: "Ngươi cho rằng đem thủ hạ ngăn trở công kích của ta, lại thừa cơ đánh lén ta, ngươi liền có thể đạt được sao? Chỉ tiếc ta sớm có phòng bị, chú ý ngươi đã lâu, ngươi có chút dị động, ta liền lập tức phát giác, bây giờ thế nào?"

"Hừ! Sát tám bản chính là hộ vệ của ta, có hộ tính mạng của ta chỉ trách, bây giờ càng là chết có ý nghĩa, cho nên ta cũng không có làm gì sai!" Tôn Bất Nhân yếu ớt nói.

"Nếu là sát bát chủ động vì ngươi ngăn trở một chương này, đương nhiên không có gì, thế nhưng là ngươi thế mà thừa cơ bắt hãm lại ngăn trở ta một kích, kết quả này mặc dù không có gì sai biệt, nhưng là, một cái là chủ động một cái là bị động, khác biệt cũng lớn, ngươi xem một chút phía sau ngươi những binh lính kia, ai còn nguyện ý làm một cái có thể tùy thời bán đứng chính mình chủ tử chiến đấu đâu?" Tiêu Dật thừa cơ

"Ha ha! Đây là nghĩa vụ của bọn hắn, vừa vào ta quân doanh, hết thảy cũng phải nghe lời của ta. Mà ngươi dám giết ta sao? Hôm nay nhiều người như vậy ở đây, chỉ cần ngươi dám giết ta, các ngươi Hắc Thủy Thôn liền vạn kiếp bất phục. "

"Huống chi, ta thế nhưng là quan thân, gánh vác trách nhiệm, mà cha ta lại là Long cát cao tướng quân, ngươi nếu dám giết ta, cha ta tất nhiên sẽ báo thù cho ta; ngươi nếu dám giết ta, Triệu vương cũng sẽ không bỏ qua ngươi; ngươi nếu dám giết ta, thậm chí là Thanh Lang bang người đều sẽ tìm ngươi phiền phức. Đến lúc đó, Thiên Hạ mặc dù lớn, không còn chỗ nào cho ngươi dung thân nữa. " Tôn Bất Nhân ngoài miệng mạnh trong yếu nói.

"Ha ha ha! Ha ha ha!" Tiêu Dật phảng phất nghe thấy được trên thế giới buồn cười nhất trò cười, nghe vậy về sau không khỏi cười lên ha ha.

"Hiện tại tính mạng của ngươi nắm giữ tại trên tay của ta, ta muốn ngươi sinh liền sinh, muốn ngươi chết liền chết, ngươi cho rằng ngươi là ai? Ha ha! Ngươi cho rằng ngươi nói những này liền có thể hù dọa ta? Ngươi nói những này chỉ có thể tăng cường ta đối với ngươi sát tâm, cho dù không giết ngươi, chỉ sợ ngươi cũng sẽ muốn trả thù ta tìm ta phiền phức, vừa dù sao đi nữa đều không thể thiếu phiền phức, như vậy ta vì cái gì còn muốn buông tha ngươi?"

"Ngươi! Ngươi không thể giết ta!" Tôn Bất Nhân gặp Tiêu Dật không ăn mình một bộ này, rốt cục sợ lên.

"A, ngươi ngược lại là nói một chút ta dựa vào cái gì không thể giết ngươi?" Tiêu Dật hiếu kỳ nói.

"Ta lần này thế nhưng là có nhiệm vụ bí mật mang theo, ngươi giết ta, Triệu Quốc cảnh nội không còn chỗ nào cho ngươi dung thân nữa. "

"Nói tới nói lui, cũng không gặp ngươi có tác dụng gì, Thạch Dã Chiến, hãm giao cho ngươi, vừa rồi người thị vệ kia đã bỏ mình, cái này kẻ cầm đầu coi như cho ngươi ca ca báo thù!" Tiêu Dật khoát khoát tay đối Thạch Dã Chiến nói.

"Không, ngươi không thể giết ta, ta có thể cầm bí mật đối ta một con đường sống, chỉ cần ngươi đáp ứng buông tha ta, ta liền đem bí mật nói cho ngươi. . " Tôn Bất Nhân lúc này là thật sợ, vì mạng sống liều lĩnh.

"A, vậy phải xem là bí mật gì, nếu là ta không có hứng thú, vẫn là đồng dạng sẽ giết ngươi!"

"Ngươi nhất định sẽ cảm thấy hứng thú, việc quan hệ Thiên cấp võ học bí tịch, chỉ cần là người tập võ đều sẽ cảm thấy hứng thú, ta tin tưởng ngươi cũng không ngoại lệ. " Tôn Bất Nhân khẳng định nói.

"Nói một chút!"

"Ngươi phải đáp ứng ta, ta nói ra phía sau ngươi thả ta một con đường sống!"

"Tốt! Ta đáp ứng ngươi!" Tiêu Dật trả lời.

"Đội trưởng, không thể bỏ qua hắn!" Địch sơn đội ngũ thành viên tranh nhau chen lấn nói rằng.

"Nơi này ta quyết định!" Tiêu Dật âm thầm đối Thạch Thủ Ngân sử một cái nhan sắc, nghiêm nghị nói.

"Đội trưởng. . ." Thạch Thiết Ngưu còn đợi nói tiếp, bị Thạch Thủ Ngân kéo lại!

"Như thế nào? Bây giờ nên nói a?" Tiêu Dật đối Tôn Bất Nhân nói.

"Ngươi nhất định phải ta ở chỗ này nói?" Tôn Bất Nhân nhìn một chút chung quanh, thấy mọi người mắt lom lom nhìn xem mình.

"Toàn bộ các ngươi lui ra phía sau mười trượng, cho ta cảnh giới!" Tiêu Dật phân phó nói.

"Là!"

Đám người lui ra phía sau về sau, Thạch Thiết Ngưu thầm nói: "Cũng không biết đội trưởng nghĩ như thế nào, có phải hay không bị điên, thế mà đáp ứng thà hấn một con đường sống!"

"Đúng vậy a! Thạch Liệt Thạch Dã Doanh Song Song chết thảm, tên kia chính là kẻ cầm đầu, vừa vặn cho bọn hấn báo thù, nhưng là bây giờ, ta vẫn là không cách nào tin tưởng đội trưởng sẽ. . . Ai!"

Thạch Thủ Ngân thấy mọi người như chính mình tổ khổ, nhớ tới đội trưởng cho mình khiến cho ánh mắt, bận bịu thấp giọng an ủi chúng nhân nói: "Tốt tốt! Đội trưởng được từng để chúng ta thất vọng qua?"

"Không có!"

"Cái này không phải, chúng ta chỉ cần từ đầu đến cuối tin tưởng đội trưởng, cho phép không sai! Đội trưởng vừa nói như vậy, tự có đội trưởng đạo lý, chúng ta bây giờ duy nhất có thể làm chính là tin tưởng đội trưởng!"

"Hi vọng như thế đi!" Đám người thở dài nói. Thạch Dã Chiến cắn môi, từ đầu đến cuối đều không nói một lời, Thạch Thủ Ngân sau khi thấy, thở than một tiếng, vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Tiêu Dật thấy mọi người đi xa, hỏi vợ: "Tốt, hiện tại có thể nói?"

"Thân là người tập võ, ta tin tưởng người cũng khinh thường tại nói chuyện, nếu không người võ đạo chỉ tâm nhất định sẽ bị long đong, sau này còn muốn đột phá liên muôn vạn khó khăn. Người nghe cho kỹ, ta lần này bí mật chấp hành nhiệm vụ chính là tìm kiếm Tấn Quốc hoàng thất liên thành ngọc bích. . "

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Diễn trò làm toàn

"Lộn xộn cái gì, cho ta thật dễ nói chuyện, thấy rõ hình thức, hiện tại thế nhưng là người là thịt cá ta là dao thót, đừng muốn làm người khác khó chịu vì thêm, chẳng lẽ lại người bây giờ còn muốn đùa nghịch một đùa nghịch tướng quân của người uy phong không thành?" Tiêu Dật trừng mắt liếc hấn một cái nói rằng.

"Đúng đúng đúng!"

Tôn Bất Nhân cũng biết bây giờ người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, bận bịu cẩn thận giải nói rằng: "Năm đó Tấn Quốc cùng ta Triệu Quốc giao chiến, mà Triệu vương bởi vì sớm mưu đồ, cướp đoạt Tấn Quốc hoàng thất Truyền Kỳ võ học bí tịch Liên Thành Quyết. "

"Muốn biết Liên Thành Quyết ẩn chứa nội công tâm pháp cùng chiêu thức, Tấn Quốc ra Quốc Quân chủ chính là bằng vào Liên Thành Quyết nhất thống Kim Long Vương Thành thế lực chung quanh. Nhưng là, muốn tu luyện Liên Thành Quyết, nhất định phải phối hợp Tấn Quốc hoàng thất Tư Mã gia lưu truyền xuống hai khối âm dương Liên Thành Bích. "

"Nếu không có Liên Thành Bích, mạnh luyện Liên Thành Quyết, tất nhiên sẽ trở nên sát khí quán thân, tẩu hỏa nhập ma, về sau không biết chuyện gì xảy ra, Tấn Quốc bên trong hoàng thất ám đấu không ngừng, tương hổ nghiêng đầm, càng là đã dẫn phát Bát vương chi loạn. "

"Mà chúng ta trải qua thiên tân vạn khổ, cũng chỉ là từ Tư Mã Việt trong tay thu được dương thuộc tính Liên Thành Bích cùng Liên Thành Quyết bí tịch phổ bản, còn có một khối âm thuộc tính Liên Thành Bích tung tích không rõ. "

Thương Khung Đại Lục, võ học chia làm ngày, địa, huyền, Hoàng Tứ giai ba các loại cùng nguyên cấp đặc thù bí tịch, hết thảy mười ba cái Đẳng Cấp!

Cấp bậc càng cao, Công Pháp càng mạnh, thăng đến Thiên cấp bí tịch, cái kia càng là đông đảo Võ Giả muốn mong mà không được!

Huống chi cho dù là cùng một Đẳng Cấp bí tịch cũng có ngày đêm khác biệt, mà Liên Thành Quyết chính là Thiên cấp hạ các loại trong bí tịch đứng đầu nhất bí tịch, vẫn là nguyên bộ, bao quát một bộ tâm pháp Liên Thành Quyết cùng một bộ ngoại công bí tịch liên thành kiếm quyết.

"Nói tiếp, bề ngoài như có chút ý tứ!" Tiêu Dật nghe đến đó, không khỏi nhớ lại năm đó Tư Mã Cừu nói, từng cái so sánh.

"Về sau đi qua chúng ta nhiều mặt tìm hiểu, biết được năm đó Tấn Quốc Kim Long Vương Thành một trận nội loạn, năm đó hoàng thất lấy di hoa tiếp mộc thay xà đổi cột thay mặn đổi đào kẻ sách, khiến cho trưởng công chúa ti Mã Ngọc mang theo âm thuộc tính Liên Thành Bích thoát đi Tấn Quốc, mà ta lần này cũng là biết được, năm đó Tấn Quốc trưởng công chúa chạy trốn tới chúng ta Triệu Quốc cảnh nội. "

Nói đến đây, Tôn Bất Nhân dừng một chút, tiếp tục nói:

"Ti Mã Ngọc mặc dù mai danh ẩn tích, thay hình đổi dạng, nhưng là chung quy là bị người hữu tâm tiết lộ manh mối, năm đó Tấn Quốc nội bộ cũng không biết vì cái gì truyền ra ti Mã Ngọc tin tức, đi qua chúng ta nhiều năm điều tra cẩn thận, đạt được manh mối toàn bộ chỉ hướng một cái thôn trang nhỏ, ôm thà rằng giết nhầm không thể buông tha thái độ, ta liền chủ động xin đi giết giặc tiếp nhận nhiệm vụ lần này. "

"Ân?" Tiêu Dật nhướng mày, chẳng lẽ Tư Mã Cừu không chết, trở về thả ra tin tức, bất quá cái này cũng không đúng, Tư Mã Cừu làm sao biết về sau ti Mã Ngọc đi đâu?

Tôn Bất Nhân thấy thế, bận bịu giải thích nói: "Bởi vì nếu như có thể thu hoạch được cuối cùng một khối âm thuộc tính Liên Thành Bích, như vậy chúng ta liền gom góp tu luyện Liên Thành Quyết điều kiện, đến lúc đó, ta liền có thể thu hoạch được đơn độc tu luyện Liên Thành Quyết ba ngày cơ sở. "

"Thiên cấp vô học, nghe nói có thể làm cho người chạm đến Tiên Thiên bình chương vô học, ai không động tâm? Nếu là truyền ra ngoài, chỉ sợ Nam Hoang chấn động, cho nên ta liền dẫn Bình bí mật chấp hành nhiệm vụ này vụ. "

"Cho nên người liền dẫn lĩnh đại quân diệt cái thôn kia?" Tiêu Dật sắc mặt dừng lại nói.

"Không tệ!" Tôn Bất Nhân mặc dù phát giác Tiêu Dật ngữ khí không đúng, nhưng vẫn gạt đầu.

"Vậy người liền không sợ việc này truyền đi?" Người chết không thể phục sinh, cố định sự thật dù ai cũng không cách nào cải biến, Tiêu Dật lúc này ngược lại bình tĩnh lại.

"Không sẽ! Bởi vì ta thế nhưng là đánh lấy chính giao nộp quân lương danh nghĩa, mà lại hiện tại cũng đúng là chúng ta cùng Yến Quốc chiến đấu phi thường kịch liệt thời điểm, cứ như vậy liền hợp tình hợp lý, càng không có bất kỳ người nào sẽ hoài nghi. "

"Vậy người tìm tới cái kia cuối cùng một khối Liên Thành Bích sao?" Tiêu Dật nhớ tới mình đem Liên Thành Bích đặt ở Vô Hiệp Hệ Thống bên trong bên trong không gian trữ vật, ra về không biết.

"Không có!" Tôn Bất Nhân lắc đầu nói.

"Ân?" Tiêu Dật trong lòng cười thầm, đương nhiên không có, đồ vật tại ta chỗ này, người nếu có thể tìm tới đó mới là có quý.

Tôn Bất Nhân rất là đáng tiếc nói: "Thật không có, nhắc tới cũng kỳ quái, nếu như tin tức là thật, cái thôn kia chỉ ít hần là có không ít người đều sẽ tập võ, nhưng là cho dù là chúng ta đem thôn tiêu diệt, cũng không gặp người xuất thủ, đây cũng là để cho ta trăm mối vẫn không có cách giải địa phương, cũng có thể là tin tức có sai. "

"Mà ti Mã Ngọc cái kia tiện tỳ càng là liễu chết không nói, ngay tại ta đang muốn ép hỏi thời điểm, người liền đến. " nói đến đây, hần càng là nghiêng răng nghiêng lợi.

"Cái gì, người trước khi nói đại trưởng bên trong thiếu nữ kia chính là Tấn Quốc trưởng công chúa ti Mã Ngọc?" Tiêu Dật lập tức vì thế mà kinh ngạc, vừa rồi chỉ nhớ rõ vội vàng công sát, hần cũng không tới kịp nhìn kỹ.

"Không tệ!" Tôn Bất Nhân khẳng định gật đầu.

"Cái kia người nàng đâu?" Tiêu Dật nhìn quanh quân doanh bốn phía, cũng không phát hiện thân ảnh của đối phương.

"Nói không chừng thừa dịp loạn trốn cũng chưa biết chừng, muốn biết cái kia tiện tỳ thế nhưng là tặc đây, trước đó vì bắt nàng, ta thế nhưng là phí hết lớn một phen công phu, nếu không phải cảm toàn thôn người tính mệnh uy hiếp nàng, chúng ta thậm chí cũng chưa chắc có thể bắt lấy nàng, huống chi tu vi của nàng cũng không so với ta những phế vật kia thị vệ yếu bao nhiêu. " Tôn Bất Nhân một mặt đáng tiếc đạo, cũng không biết là đáng tiếc không hỏi xuất Liên Thành Bích hạ lạc, vẫn là đáng tiếc lấy cái gì.

"Vậy người vẫn là nói không giữ lời mà đem người người thôn làm hồng?" Tiêu Dật hỏi ngược lại.

"Cái này. . . Cái này. . . Đây cũng là vì diễn trò sao, huống chi toàn bộ thôn ta không có khả năng toàn giết, tổng còn muốn lưu một người sống che giấu tai mắt người, sung làm quân lương, dù sao diễn trò liền làm nguyên bộ, dạng này mới lộ ra càng thêm chân thực à. " Tôn Bất Nhân lúng túng nói.

"Chỉ sợ cho dù không phải diễn trò, các người cũng sẽ giết người diệt thôn đi, cái này không phải là các người nhất quán tác phong sao? Vì đạt tới mục đích, động một tí giết người Đồ thôn, cái này được là chuyện thường xảy ra. " Tiêu Dật nộ khí trong nháy mắt dâng lên.

"Cái này. . ." Tôn Bất Nhân nghe vậy về sau, lập tức nom nớp lo sợ, mặc dù hần tin tưởng Tiêu Dật không sẽ giết hần, dù sao vô đạo người, lời thế không giống trò đùa. Nhưng là, nếu là Tiêu Dật khởi xướng nổi giận, hần nói không chừng không thiếu được muốn ăn một phen da thịt nổi khổ.

"Hừ! Nghe người kiêu nói này, ta đột nhiên phát hiện người không có một chút tác dụng nào, chỉ cần một ngày không có tìm được cái kia cuối cùng một khối Liên Thành Bích, cho dù là ta thu được Liên Thành Quyết bí tịch cùng một khối khác Liên Thành Bích, thì tính sao, còn không phải như vậy trông thì ngon mà không dùng được, chỉ có thể lo lắng suông?" Tiêu Dật cố ý nói rằng.

"Không thể nói như thế, đây không phải còn có một tia hi vọng không phải!" Tôn Bất Nhân lập tức gấp, hần nói cho Tiêu Dật tin tức này chính là vì gây

nên Tiêu Dật hứng thú, để cho Tiêu Dật cảm thấy hấn còn có giá trị lợi dụng, mới có thể tốt hơn địa điểm sống sót, hiện tại nghe Tiêu Dật lời này, đây là ý gì, chẳng lẽ hấn muốn không nhìn hấn lời thề, đòi ý?

"Tốt, vừa ta đáp ứng thả ngươi một con đường sống, liền thả ngươi một con đường sống, ngươi đi đi!"

Tiêu Dật sau khi nói xong liền quay người đối xa xa Thạch Thủ Ngân hô: "Thủ Ngân đại ca, tới đây một chút, hảo hảo đưa vị này Tôn Tướng quân rời đi a!"

Tiêu Dật đặc địa đem đưa chữ tăng thêm thanh âm, đồng thời đưa lưng về phía Tôn Bất Nhân, đối Thạch Thủ Ngân dùng sức địa điểm nháy nháy mắt.

Thạch Thủ Ngân lập tức kịp phản ứng trả lời: "Là, đội trưởng!"

"Tiêu thiếu hiệp, không biết ta cái kia mấy trăm binh sĩ phải chăng có thể theo giúp ta cùng rời đi?" Tôn Bất Nhân còn tưởng rằng thật muốn thả hấn rồi đi, thấy thế vui mừng, bận bịu hỏi, dù sao lấy hấn bây giờ trạng thái, ngay cả một cái bình thường binh sĩ đều chưa hấn có thể đánh thắng, vẫn là tìm một chút thuộc hạ bảo hộ hấn mới là thượng sách.

"Làm sao, ta có thể buông tha ngươi, liền coi như ngươi vận khí tốt, ngươi còn muốn được một tác lại muốn tiến một thước muốn về những binh lính này không được? Muốn biết bọn hấn được là tù binh của ta, từ ngươi chiến bại một khắc này, từ bọn hấn đầu hàng bắt đầu, đây hết thảy liền không có quan hệ gì với ngươi!" Tiêu Dật quát.

"Đầu có đầu có, vừa thiếu hiệp không nguyện ý quên đi, thiếu hiệp ngươi đại nhân có đại lượng, coi như ta chưa nói qua!" Tôn Bất Nhân bận bịu liên tục thở dài bồi lên không phải nói.

"Lại nhai đầy đông dài, cút đi, đừng để ta đòi ý!" Tiêu Dật quay người vung tay lên.

"Đứng đứng, ta cái này lần!"

Tôn Bất Nhân nghe xong thật ngay tại chỗ lần lên, hấn không muốn cho Tiêu Dật một tia đòi ý cơ sẽ!

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Hiện thế hiện báo

Mà lúc này, theo tới Thạch Thiết Ngưu nhìn thấy Tôn Bất Nhân không để ý phong độ ngay tại chỗ lại lư đà cõn, lập tức cười ha ha: "Chưa thấy qua có hèn như vậy, để ngươi cút thì cút!"

Tôn Bất Nhân nghe xong sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, bỗng nhiên lại khôi phục bình thường, trầm nghĩ: "Ta nhần, lưu được núi xanh, không sợ không có củi đốt, các loại ta trở lại Hắc Long Vương thành, có các ngươi tốt nhìn!"

Tiêu Dật từ đầu đến cuối đều chú ý tới Tôn Bất Nhân sắc mặt, xem xét liền biết người này là một đầu nuôi không quen bạch nhãn lang, một khi an toàn về sau, tuyệt đối sẽ phản cắn mình một cái.

Chỉ mong Thạch Thủ Ngân có thể minh bạch chính mình ý tứ, Tiêu Dật trong lòng nghĩ như thế đến.

Lại nói Thạch Thủ Ngân lĩnh mệnh về sau, quay người đối một bên Thạch Dã Chiến nói: "Đi thôi, theo giúp ta cùng một chỗ đưa ta một chút nhóm Triệu Quốc vị này Chính Tây tướng quân!"

Tôn Bất Nhân sắc mặt lập tức có chút không tự nhiên lại, bắt quá vẫn là đi theo hai bọn họ sau lưng rồi đi.

Ngay tại Tôn Bất Nhân ba người rời đi tất cả mọi người ánh mắt về sau, Thạch Thiết Ngưu cũng nhìn không được nữa, hỏi: "Đội trưởng, chúng ta thật cứ như vậy buông tha hấn sao?"

"Ta đã nói rồi, vừa ta đáp ứng thả hấn một con đường sống, vậy liền thả hấn, về phần cuối cùng sống hay chết liền nhìn vận mệnh của hấn. " Tiêu Dật thờ ơ trả lời.

"Đội trưởng, ngươi thật muốn thả hấn một con đường sống?"

Thạch Thiết Ngưu cẩn thận lẩm bầm câu nói này, đột nhiên, sắc mặt mừng lớn nói: "Đội trưởng, ngươi là nói, ngươi thả hấn một con đường sống, mà

không phải người khác?"

"Đối!" Tiêu Dật cười gât gât đầu!

"Hắc hắc. . . Hắc hắc! Ta đã nói rồi, thả hán rồi đi tại sao phải hai vị phó đội trưởng cùng đi, nguyên lai đội trưởng người ở chỗ này chờ hán đâu!" Thạch Thiết Ngưu hiểu được sau cũng không khỏi gian nở nụ cười.

Đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến một tiếng kêu thảm thiết đau đớn thanh âm: "Các người không thể làm như vậy, các người đội trưởng nói qua, hán muốn thả ta một con đường sống, các người dạng này đưa hán ở chỗ nào? Các người liền không sợ sau này hán võ đạo bị long đong, vĩnh viễn không cách nào đột phá sao?"

"Hừ! Đội trưởng của chúng ta nhưng không có nuốt lời, hán là đáp ứng thả người một con đường sống, hán cũng làm được, chẳng lẽ đội trưởng của chúng ta không có thả người một con đường sống sao? Nhưng là hai anh em chúng ta cũng không có đáp ứng thả người một con đường sống, cho nên chúng ta đội trưởng cũng không tính nuốt lời!" Thạch Thủ Ngân chuyện đương nhiên địa đạo.

"Không tệ! Hôm nay người làm hại Ca Ca cùng Thạch Liệt hai người huynh đệ thảm chết ở chỗ này, không giết người, ta sẽ không làm người!" Thạch Dã Chiến tức giận nói rằng.

"Các người. . . Các người hèn hạ vô sỉ!" Tôn Bất Nhân lập tức tuyệt vọng.

"Chớ cùng hán dài dòng, để tránh đêm dài lắm mộng, mau động thủ đi!" Thạch Thủ Ngân ở một bên nhắc nhở Thạch Dã Chiến nói.

"Ca ca, Thạch Liệt, hai người các người ở trên trời nhìn thấy không? Ta cho các người báo thù! Cầu tặc, đi chết đi!" Thạch Dã Chiến từ Thạch Thủ Ngân trong tay tiếp nhận đại đao, tức giận vung lên vũ khí, gió tay chém xuống, đầu người ứng thanh rơi xuống đất.

"Thủ Ngân đại ca, thi thể xử lý như thế nào?" Thạch Dã Chiến đại thủ đến báo, rốt cục khôi phục một điểm bình tĩnh.

"Người chết chuyện lớn, thân thể đội sẽ cùng một chỗ ngay tại chỗ vùi lấp a! Đầu người mang về, ta đoán chừng đội trưởng còn có đại dụng, cái kia hai trăm binh sĩ hiện tại vẫn là một cái phiền toái đâu!" Thạch Thủ Ngân suy nghĩ một chút nói.

"Cũng tốt!" Thạch Dã Chiến nói xong liền dẫn theo Tôn Bất Nhân đầu người đi theo Thạch Thủ Ngân cùng một chỗ về tới Trung Ương đại trưởng chỗ.

Trong tràng đông đảo binh sĩ nhìn thấy Tôn Bất Nhân đầu người, đều nhao nhao biến sắc.

"Đội trưởng, xin lỗi, người đáp ứng thả hán một con đường sống, chúng ta thả hán về sau, ai nghĩ đến hán ghi hận trong lòng, thế mà dự định đánh lén chúng ta, sau đó Thạch Dã Chiến nhất thời nhìn không được. . ." Thạch Thủ Ngân minh bạch diễn trò vẫn là phải làm đủ, như thế như vậy nói rằng.

"Thật sao? Không nghĩ đến người này như thế lòng lang dạ thú, được rồi, tự gây nghiệt thì không thể sống!"

Tiêu Dật thở dài nói, quay người đối Yết tộc binh sĩ nói rằng: "Các người cũng nghe đến, dù sao ta cũng không phải thị sát hạng người, người không phạm ta ta không phạm người, trên chiến trường đao kiếm không có mắt, bây giờ, chiến đấu kết thúc, ta cũng không muốn lại nhiều tạo sát nghiệt, ta cũng thực hiện lời hứa, nhưng là các người tướng quân tự tìm đường chết, cái này cũng trách không được người khác, cho nên, các người ai nguyện ý lấy về giao nộp?"

"Cái này. . ." Bên trong một cái thị vệ, chính là Hậu Thiên tăng bảy Vô Giả một trong trù trừ.

Tiêu Dật thấy thế, hỏi: "Làm sao? Có cái gì không tiện sao?"

"Cái này. . . Người đây là muốn mượn đao giết người muốn lộng chết chúng ta a, cứ như vậy, trở về người khẳng định sẽ bị xử tử!"

Hơn hai trăm người bên trong, còn có một người cả gan tiến lên nói rằng: "Không tệ, vị thiếu hiệp kia, mặc dù không biết tiếp xuống người sẽ xử trí chúng ta như thế nào, nhưng là người cứ như vậy để chúng ta trở về, nói rõ là muốn để chúng ta trở về nhận chết a!"

"Ta không phải một cái sợ phiền phức người, các người cầm đầu người mang cho ta câu nói cho các người tướng quân hoặc là Triệu vương, về sau nếu là lại nhằm vào chúng ta Hán nhân lạm sát kẻ vô tội, để bọn hán rửa sạch sẽ cổ các loại lấy ta, trong vòng một năm, ta định sẽ đi Hắc Long Vương thành lấy bọn hán trên cổ đầu người, để bọn hán hào hào suy nghĩ!" Tiêu Dật rất có một loại giết gà dọa khỉ ý tứ.

"Dạng này được không?" Người kia chần chờ nói.

"Oan có đầu nợ có chủ, Tôn Phục Đô nếu là như vậy không sáng suốt, hán cũng không ngồi tới vị trí kia, các người yên tâm đi! Còn có, ta nghĩ các người phải hiểu một việc, ta đó cũng không phải tại cùng các người thương lượng, mà là tại mệnh lệnh các người. "

"Cái này. . ."

"Yên tâm đi! Nếu như lúc trước hán không giết các người, cho dù các người nói câu nói này, hán cũng không sẽ giết các người! Nếu như hán chân quyết tâm muốn giết các người, các người nói hay không câu nói này đều là một chữ "chết"!"

"Tốt a!"

"Cuối cùng cảnh cáo một câu, các ngươi cũng giống như vậy, đừng để ta lần nữa xem lại các ngươi tùy ý tàn sát Hán nhân thôn trang, nếu không lần sau gặp được chém thẳng không buông tha!" Tiêu Dật cảnh cáo nói!

"Không dám không dám!" Đông đảo binh sĩ đồng nói.

"Người tôi, lấy nước!" Tiêu Dật lập tức phân phó nói.

"Cái này. . ." Đám người nhìn ta, ta xem một chút, đều không hiểu thấu.

"Làm sao, các ngươi quân doanh không có chứa đựng nước sao?"

"Có có có!"

"Vậy còn không nhanh cho ta làm ra, thất thần làm gì chứ?"

"Đứng đứng đứng!" Mấy vị binh sĩ cấp tốc đi ra ngoài, không bao lâu công phu, cũng đã lấy xong nước trở về, đặt ở Tiêu Dật trước mặt.

Tiêu Dật thấy thế, lấy ra một bộ phận nước, bận bịu thi triển lên Hàn Băng Chân Quyết nội công vận hành lộ tuyến, lập tức Ngưng Thủy thành sương, sau đó hần khoát tay, những này băng sương liền nhao nhao bắn vào đến phụ cận binh sĩ thân thể kinh mạch bên trong.

Như thế như vậy, đông đảo binh sĩ cũng không dám phản kháng, chỉ có thể mặc cho Tiêu Dật hành động, bắt đầu còn tưởng rằng là cái gì cực hình, về sau phát hiện không có bất kỳ cái gì phản ứng, cũng đều tò mò nhìn Tiêu Dật.

Tiêu Dật đối cái cuối cùng binh sĩ thi triển xong Sinh Tử Phù, liền cười vang nói: "Vừa rồi cho các ngươi thi triển, là ta độc môn tuyệt kỹ, trên đời này ngoại trừ ta không người có thể giải, ta xưng là Sinh Tử Phù, tên như ý nghĩa, mà có thể để cho người ta muốn sống không được, muốn chết không xong, nhất thời nửa khắc, các ngươi liền biết. "

Thiếu Khanh, Tiêu Dật lời còn chưa nói hết bao lâu, giữa sân đông đảo binh sĩ liền lục tục phát tác, một loại ngửa lỵ kịch liệt đau nhức, đột nhiên tại trên thân mọi người hiện lên, làm bọn hắn lập tức liền cảm nhận được Tiêu Dật nói tới cái chủng loại kia muốn sống không được, muốn chết không xong cảm giác.

"Thế nào? Cảm giác như thế nào? Đây chỉ là bắt đầu, lần thứ nhất phát tác thời gian không dài, nhưng là nếu không có ta thủ pháp độc môn giải trừ, về sau các ngươi mỗi tháng liền sẽ phát tác một lần, lúc phát tác ở giữa cũng sẽ dần dần gia tăng, mà một năm sau loại thống khổ này liền sâu tận xương tủy, cho dù là Tiên Thiên vô giả, cũng khó có thể chịu đựng. . ."

Tiêu Dật chưa nói xong, trong chốc lát, một loại tuyệt vọng cùng hoảng sợ cảm xúc, liền bao phủ tại tất cả binh sĩ trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Trợ Trụ vì ngược

Ngay tại Tiêu Dật buông xuống đề phòng thời điểm, bỗng nhiên, nghiêng trong đất, một đạo tên bắn lên ngoài dự liệu của mọi người địa điểm bắn về phía Tiêu Dật, theo sát lấy một tiếng tiếng mắng hô: "Họ Tiêu, ngươi đây là không cho chúng ta đường sống, vừa dù sao đi nữa đều là chết, Lão Tử chính là chết cũng sẽ không để ngươi tốt hơn. "

"Không biết tự lượng sức mình!"

Chỉ gặp Tiêu Dật bỗng nhiên vận khởi khinh công, tiến chưa đến, người đã thả người mà xuất, đưa tay liền đánh ra một chưởng.

"Như Lai Thần Chưởng thức thứ hai, kim tương đương phật đăng!"

Trong thoáng chốc, một tòa kim sắc Thánh sơn, trên không trung chậm rãi dâng lên, đây là phật gia Tu Di sơn.

Mà Tiêu Dật đứng đỉnh núi, dáng vẻ trang nghiêm, thần uy nghiêm nghị, tựa như Phật Tổ chuyển thế, một cái phật đăng xuất hiện ở tại sau đầu, sáng tỏ mà sáng chói, chiếu rọi thiên cổ, tựa như muốn phổ độ Thương Khung Đại Lục ức vạn chúng sinh.

Trên thực tế, Tu Di sơn không tồn tại, phật đăng cũng không tồn tại, đây hết thảy đều chỉ là Tiêu Dật Như Lai Thần Chưởng chương ý chuyển hóa mà

đến.

Hậu Thiên tam lưu đến Nhị lưu Võ Giả, quyền chưởng tranh phong, chỉ là khí lực va chạm; mà một khi tiến vào Hậu Thiên tầng tám phía trên cảnh giới, tinh khí thần tu luyện, quyền chưởng tranh phong, không chỉ có khí lực va chạm, còn có ý chí áp bách, uy hiếp không chỉ có là Thân thể, càng là trấn áp người Võ Giả tâm linh.

Một chưởng này, người đánh lên cảm thấy mình bị một mực khóa chặt, biết tránh né không làm nên chuyện gì, chỉ có liều mạng.

Một chưởng này, cũng làm cho người đánh lên ngửi thấy khí tức tử vong.

"Liều mạng!" Kẻ đánh lên cảm trong tay lợi kiếm, giờ khắc này giống như từ bỏ sinh tử, thẳng tiến không lùi đâm ra một kiếm này.

"Phanh!"

Như Lai Thần Chưởng chưởng lực đánh vào sống kiếm bên trên, cường đại chưởng lực phun trào mà xuất, truyền đến kẻ đánh lên trên thân.

Lập tức, hết thảy biến mất, tại quyền ý áp bách phía dưới, kẻ đánh lên bị đánh bay mà xuất, hồ khẩu đánh rách tả tơi, khí huyết triệt để tán loạn ra, một kích phía dưới, liền đem hãn trọng thương.

Nếu không phải hãn khí huyết tràn đầy, thể phách cường đại, đã có nhất định cảnh giới võ đạo, nếu không giờ phút này sớm đã bị đánh ngã, ngay cả đứng đều chưa hẳn có thể đứng lên đến.

Nhưng hãn cho dù là đứng đấy, cũng là thoi thóp đáng vẻ, dựa vào trường kiếm trụ địa, lúc này mới chống đỡ lấy thân thể không có đổ xuống.

Mà Tiêu Dật sau khi rơi xuống đất, thì tại nguyên địa không nhúc nhích tí nào, hoàn toàn không có nhận một tia tổn thương.

"Ta không phục!"

Kẻ đánh lên kêu gào, muốn đứng lên, thể nhưng là cũng đứng lên không nổi nữa, nhân lực có khi tận, thiên ý mệnh làm khó, nhân sinh có rất rất nhiều tiếc rãng.

"Không phục cũng phải phục!"

Đội Tiêu Dật nhìn rõ ràng người đánh lên diện mạo về sau, thờ dài một hơi nói: "Là người? Tôn Bất Nhân thị vệ một trong, hãn đều từ bỏ các người, dạng này chủ tử, còn đáng giá người dạng này liều mạng sao?"

"Chủ lo thân nhục, chủ nhục thân tử, mặc dù Tôn Tướng quân không phải một người tốt, nhưng là, hãn chỉ ít từng đã cứu tính mạng của ta, từ một khắc này bắt đầu, mệnh của ta liền bán cho hãn, muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được, ta nếu là một chút nhú mảy, chính là thứ hèn nhất!" Kẻ đánh lên cũng chính là sắt chín nói rằng.

"Người đi đi!" Tiêu Dật thu hồi song chưởng, quay người nói rằng.

"Không có khả năng, người không giết ta, ta cũng sẽ giết người!" Sắt chín chấp nhất nói.

"Nhìn người là tên hán tử, vì sao trợ Trụ vi ngược đâu? Thừa dịp ta còn không có thay đổi chủ ý trước đó, người đi đi!" Tiêu Dật quay người đi thẳng về phía trước.

"Muốn để cho ta từ bỏ báo thù, đó là không có khả năng, giết!"

Giờ khắc này, sắt chín quên đi hết thảy kiếm chiêu, thậm chí quên đi hết thảy sở học.

Giờ khắc này, hãn chỉ là dựa vào tâm linh chỉ dẫn, ám sát xuất nhân sinh bên trong lộn lấy nhất một kiếm!

Giờ khắc này, một kiếm này, chiêu thức bình thân không có gì lạ, nhưng lại cho đến Tiêu Dật sau lưng.

"Chấp mê bất ngộ, muốn chết!"

"Phanh!"

Tiêu Dật trở lại lại đánh ra một chưởng.

Chỉ gặp sắt chín rút cuộc cảm không được lợi kiếm, trường kiếm phát ra rên rĩ thanh âm, bị chưởng lực đánh bay ra ngoài, rời khỏi tay, rơi vào một bên, cắm trên mặt đất, chỉ còn thân kiếm vẫn run rẩy, tựa hồ đang thút thít, tựa hồ đang ai thán vận mệnh, tựa hồ đang cảm thán chủ nhân cùng đồ mạt lộ.

Giờ khắc này, sắt chín ngã trên mặt đất, mặc hãn muốn động đạn một tơ một hào, đều chỉ cảm thấy trên người khí lực sớm đã hao hết, đã đến đèn cạn dầu tình trạng, trên thân đau đớn đến cực điểm, mỗi một khối cơ bắp đều rất giống bị xé nứt, kinh mạch càng là vận vẹo rối loạn, xương cốt tựa hồ đứt gãy ra, trong miệng càng là từng ngụm từng ngụm địa điểm phun máu tươi.

"Tôi gì khổ như thế chứ, nghĩ như vậy yêu cầu chết!" Tiêu Dật lắc lắc đầu nói.

"Cầu người cho ta một thống khoái a!" Sát chín ngậm lấy máu tươi nói rằng.

"Ta không hạ thủ được, người để người khác giúp người a!" Tiêu Dật thở dài, cự tuyệt nói.

"Buồn cười nhân từ, lại còn nói mình không hạ thủ được, vừa rồi chiến đấu thời điểm, người giết nhiều ít người người biết không? Lúc này lại giả từ bi, quả thực là buồn cười! Sát bảy, xem ở chúng ta đồng liêu một trận, nếu như người không muốn ta nhận hết thống khổ mà chết lời nói, liền đưa ta lên đường đi!" Sát chín nói xong liền nhắm mắt đợi chết.

"Trước khác nay khác, người vốn không dùng chết, sao phải khổ vậy chứ! Cũng được, đã như vậy, ta lại làm gì làm lòng dạ đàn bà đâu? Cái này liền giúp người giải thoát. "

Tiêu Dật sau khi nói xong, lần nữa phát động một kích: "Như Lai Thần Chương thức thứ năm, Phật Quang Phổ Chiếu!"

Một chương này khí thế càng thêm hùng vĩ, Tiêu Dật toàn thân Phật quang chọi hiện, tựa như một tôn Phật Đà, chiếu rọi giữa thiên địa.

Cuối cùng hết thấy đều biến mất. . .

Tan thành mây khói về sau, Tiêu Dật nhìn một chút quân doanh tráng cảnh, thì cốt khắp nơi, đột nhiên, thắng lợi vui sướng biến mất hơn phân nửa, thậm chí có chút cô đơn, cái này đều là vì cái gì đâu?

Đúng lúc này, đã lâu hệ thống nhắc nhở âm vang lên lần nữa:

"Đỉnh! Chúc mừng Như Lai Thần Chương Viên Mãn, độ thành thạo 150000/ 150000, tức chủ thuộc tính lực cánh tay + 50, quyền chương + 30. "

Rốt cục viên mãn, mặc dù không uống công Tiêu Dật một phen khổ luyện, chỉ là lúc này Tiêu Dật một mặt sàu trưởng còn mang một ít đắng chát, giống như mọi loại tư vị xông lên đầu.

"Đỉnh! Kiểm trắc đến tức chủ thỏa mãn Thiên Long Thần Kiếm Chương hợp thành đồ giám điều kiện, phải chăng xác nhận Dung Hợp?"

"Xác nhận!" Tiêu Dật lúc này thu hồi suy nghĩ nói rằng.

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Thiên cấp bên trên các loại quyền chương bí tịch Như Lai Thần Chương. "

"Đỉnh! Thành công xóa bỏ Như Lai Thần Chương Kỹ Năng. "

"Đỉnh! Thiên Long Thần Kiếm Chương hợp thành đồ giám dung hợp thành công, tiến độ + 1, khi tiến lên độ 12/ 12. "

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ thành công thu hoạch được Thiên Long Thần Kiếm Chương võ học bí tịch một bản, nguyên cấp quyền chương bí tịch, đỉnh cấp quyền chương loại Công Pháp, mười hai kiểu tuyệt học chiêu thức được quân công được đơn đầu, được cận chiến được viễn trình. Điều kiện tu luyện quyền chương 240, lực cánh tay 210, Ngũ Tinh 300, Viên Mãn sau lực cánh tay + 70, quyền chương + 50. "

"Đỉnh! Kiểm trắc đến tức chủ thỏa mãn Thiên Long Thần Kiếm Chương điều kiện tu luyện, phải chăng bắt đầu tu luyện?"

"Tu luyện, đó còn cần phải nói!" Tiêu Dật rốt cục khôi phục tâm tư nói.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ thành công tập được Thiên Long Thần Kiếm Chương. Trước mắt độ thành thạo 1/ 100000, nhập môn. "

Tiêu Dật cuối cùng là đưa tay làm tan mây thấy ánh trăng, rốt cục đã được như nguyện địa điểm tập được Thiên Long Thần Kiếm Chương, hán không khỏi lần nữa mở ra thuộc tính của mình:

Túc chủ: Tiêu Dật

Tuổi thọ: 18 tuổi / 200 tuổi

Nội lực: 4500/ 4500

Cảnh giới: Hậu Thiên tầng chín

Xung hào: Siêu nhất lưu Vô Giả

Thuộc tính cơ sở: Lực cánh tay 235(185+ 50) thân pháp 260 Ngũ Tinh 335 Căn Cốt 215 định lực 155

Công Pháp thuộc tính: Quyền chương 250(220+ 30) kiếm pháp 10 đao pháp 20 kỳ môn 10 tạp học 110

Thiên Phú 1: [Khinh Công Tông Sư] tinh thông khinh công, tăng lên trên diện rộng di động năng lực, mỗi có được năm điểm thân pháp, trong nháy mắt, di động khoảng cách gia tăng một trọng.

Thiên Phú 2: [Kim Chung Tráo] có cường đại lực phòng ngự, có nhất định xác suất trong chiến đấu trên phạm vi lớn giảm miễn tổn thương.

Ngoại công 1: Thuần Thân Thuật (không trọn vẹn 10/ 12), độ thành thạo 58000/ 550000, Đại Thành.

Ngoại công 2: Cơ sở kiếm pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 3: Cơ sở đao pháp, độ thành thạo 500/ 500, Viên Mãn.

Ngoại công 4: Sải Sơn Đao Pháp, độ thành thạo 1000/ 1000, Viên Mãn.

Ngoại công 5: Thiên Long Thần Kiếm Chương, độ thành thạo 1/ 100000, nhập môn.

Ngoại công 6: Lăng Không Hư Đệ, độ thành thạo 3000/ 100000, Trung Thành.

Nội công 1: Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, độ thành thạo 610000/ 1000000, nhập môn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Thiên Long sơ thành

Mạc Ngữ thường nói thỏa mãn, vạn sự đến cuối cùng luôn luôn không.

Lý tưởng hiện thực một tuyến cách, tâm vô bằng vụ chân đạp thực.

Ai không Bạo Phong kinh mưa lúc, đưa tay làm tan mây thấy ánh trăng.

Hoa nở phục gập lại phiêu linh, tàn tiếc chó cho kiếp này lưu.

Cơ sở quyền chương, La Hán Quyền Phổ, Tiểu Hồng Quyền, Đại Hồng Quyền, Như Lai Thiên Thủ Chương, Nhất Dương Thần Chỉ, Đại Lực Kim Cương chương, Tiểu Dao Chiết Mai Thủ, Sinh Tử Lục Dương Chương, Giáng Long Thần Chương, Thập Mạch Thần Kiếm, Như Lai Thần Chương, mười hai vốn là quyền pháp bí tịch bỗng nhiên hóa thành từng cái Tiểu Tiểu bộ đáng bắt đầu diễn hóa. . .

Từng quyền từng quyền võ học, từng bộ từng bộ Kỹ Năng như là cười ngửa xem hoa đồng dạng tại Tiêu Dật trong đầu từng cái thoáng hiện, chỉ gặp trong lúc giờ tay nhắc chân, một chiêu một thức, mỗi vốn là võ học bí tịch chiêu thức vậy mà dần dần dung hợp được, tất cả chiêu thức cuối cùng dần dần quy nhất, một bản võ học hợp thành một thức, hết thấy mười hai kiểu, đến tận đây, Thiên Long Thần Kiếm Chương chính là thành.

Mười hai kiểu Thiên Long Thần Kiếm Chương, mỗi người đều mang đặc sắc.

Cái này một sát na, Tiêu Dật không tự chủ được diễn luyện đi ra:

"Thiên Long Thần Kiếm Chương thức thứ nhất, Thiên Long rồng!"

Một chiêu này cần trước đem chung quanh khí lưu hút vào thể nội, sau đó vận khởi nội lực thôi động về sau, lấy hò hét phương thức phát ra công kích, cùng loại với Hành Cấp nhị tướng phương thức công kích.

Chiêu này công kích lấy khí lưu làm chủ, sóng âm chấn động làm phụ, đặc thù là tụ lực thời gian hơi dài, nhưng tầm bắn cực xa, có thể xa nhất khoảng cách đã kích đối thủ, tạo thành đại lượng tổn thương.

Một chiêu này, là âm công chi thuật.

Mỹ âm, Phạn âm, thiên cô, thần diệu, thần đẹp, ma diệu, lời âm, sư tử, diệu thần, phạn vang, người âm, phật nô, tụng đức, Quảng Mục, diệu mắt, triệt nghe, triệt xem các loại, mười tám đạo diệu âm âm thanh chấn khắp nơi, như là thần chuông mộ cổ vang vọng chân trời.

Trong chốc lát, mọi người chung quanh không phân địch ta kiểu, nhao nhao cảm thấy đầu tựa hồ muốn nổ bẻ ra tới bộ dáng, có một cỗ thần hồn câu diệt cảm giác.

Cũng may Tiêu Dật đang thi triển Thiên Long rồng thời điểm, đã thi triển khinh công, thả người nhảy đến giữa không trung, theo sóng âm hướng bốn phía

bắn ra mà xuất.

"Xoẹt!"

Tựa như vạch phá màn sân khấu giống như, bỗng nhiên, nơi xa một tòa dựng đứng đỉnh núi, "Phanh" một tiếng nổ tung lên, đá vụn vấy ra, cục đá bay lên, dựng đứng đỉnh núi lập tức bị san thành bình địa.

Đông đảo binh sĩ vốn là bị Tiêu Dật Sinh Từ Phù dọa đến mặt không còn chút máu, giờ phút này, nhìn thấy Tiêu Dật đại triển thần uy, cũng không thấy Tiêu Dật như thế nào động tác, chỉ là phun ra một đạo rộng lớn kinh khí, liền có uy lực như thế, đều kinh hồn táng đảm, không dám lơ đãng.

Tiêu Dật bình yên sau khi rơi xuống đất, thấy mọi người lặng ngắt như tờ, tất cả đều một bộ kinh sợ sắc mặt, vội nói: "Các ngươi cũng không cần lo lắng, Sinh Từ Phù bị ta áp chế uy lực, mà mỗi người các ngươi hoặc nhiều hoặc ít đều có tu vi nhất định bằng thân, cho nên trước mười một tháng đối với các ngươi không có nguy hiểm tính mạng."

Đông đảo binh sĩ nghe đến đó, sắc mặt vui mừng, chỉ nghe Tiêu Dật tiếp tục nói: "Nhưng là, tháng thứ mười hai thời điểm, nếu không có ta thủ pháp độc môn giải trừ, các ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ, cho nên, quản tốt miệng của các ngươi, tuyệt đối không nên nói ra không lời nên nói, đặc biệt là tin tức của chúng ta, hiểu chưa?"

"Minh bạch!" Đông đảo binh sĩ tinh thần chấn động nói.

Tiêu Dật vì để cho Hắc Thủy Thôn an tĩnh phát triển, không thể không xuất hạ sách này, tiếp theo nói: "Minh bạch liền tốt, sinh tử của các ngươi ngay tại các ngươi trong lòng nói, các ngươi nói chuyện hành động quyết định sinh tử của các ngươi. Tháng thứ mười hai thời điểm, ta sẽ đi Hắc Long Vương thành một chuyến, đến lúc đó, nếu các ngươi hoàn toàn là dựa theo ta ý tứ đi làm, như vậy, ta sẽ tự thân vì các ngươi giải trừ Sinh Từ Phù."

"Cuối cùng, nơi này thì thể liền giao cho các ngươi xử lý, Thủ Ngân, Dã Chiến, mang lên Thạch Liệt cùng Thạch Dã Doanh hai người thi thể, chúng ta đi!" Tiêu Dật vung tay lên mang theo đi sẵn đội ngũ thành viên rồi đi nơi đây.

Nhìn thấy Tiêu Dật biến mất trong tầm mắt, đông đảo binh sĩ lập tức thở dài một hơi.

"Cái này Sát Thần cuối cùng đã đi!"

"Đúng vậy a! Làm ta sợ muốn chết, còn nói mình không phải cái gì thị sát hạ người, hôm nay trận chiến đấu này xuống tới, hẳn một người liền giết chúng ta hơn sáu, bảy trăm người!"

"Là cực kỳ cực! Hừ chết bảo bảo, ta vốn cho rằng hôm nay khó thoát khỏi cái chết! May mắn cái kia Sát Thần cuối cùng rồi đi. . ."

"Hừ! Hẳn nào có hảo tâm như vậy, đơn giản là xem chúng ta cuối cùng không có đi lên bỏ đao, mặt khác, còn cần để chúng ta cho hắn tiện thể nhấn mà thôi."

"Không thể nói như thế, tiện thể nhấn cũng không dùng đến nhiều người như vậy sao?"

"Ngươi thật sự cho rằng hắn hảo tâm như vậy? Ngươi xem một chút các ngươi những người này, qua chiến dịch này, còn có bao nhiêu người có chiến tâm? Huống chi, chúng ta cũng đều bị hắn dùng cái gì Sinh Từ Phù khống chế, vừa rồi loại kia sống không bằng chết thể nghiệm, chúng ta ai dám phản kháng?"

"Cái này. . ."

"Mà lại, nói không chừng hắn còn hi vọng chúng ta nhiều người như vậy cho hắn tuyên dương, để cho vương thành bên trong những người kia thu thêm một phen, hẳn cái này hoàn toàn là giết gà dọa khỉ!"

"Ngươi là nói?"

"Không tệ, chúng ta những năm này giết Hán nhân còn thiếu sao? Mỗi lần chiến đấu quân lương không đủ thời điểm, còn không đều là đi chung quanh thôn trang cướp đoạt nhân khẩu làm quân lương?"

"Huống chi, hắn biết cùng nó giết chúng ta những người này, còn không bằng để chúng ta đi cho hắn tuyên dương một phen, nói cho tất cả mọi người, đây là một trận đến từ Hán nhân linh hồn gấm thét, đến từ Hán nhân lần thứ nhất hữu lực phản kích. Dạng này cho dù không thể phòng ngừa chúng ta đối Hán nhân tàn sát, nhưng ít ra có thể giảm xuống Hán nhân bộ phận thương vong, để những người kia có chỗ cổ kị."

"Thật là thế này phải không?"

"Không tin chúng ta đi nhìn a!"

"Hai người dừng kỳ kỳ oai oai nói qua không ngừng, tranh thủ thời gian xử lý những thi thể này đi, nói không chừng nếu là Sát Thần trở lại, nhìn thấy chúng ta không có làm theo, chỉ sợ. . ."

"Đúng đúng! Chúng ta cái này đi. . ."

Đi ra quân doanh trụ sở, Tiêu Dật thở dài một hơi, cuối cùng tạm thời kết thúc đây hết thấy, hắn nhìn xem thương vong hai người thi thể, lại thở dài, nửa ngày im lặng.

"Đội trưởng, vì cái gì không tiếp tục đem những binh lính kia cũng giết chết, dạng này há không tốt hơn? Bây giờ có nhiều như vậy người sống, sợ có hậu hoạn a! Vạn nhất bọn hắn nói lung tung, tiết lộ tin tức của chúng ta?" Thạch Thủ Ngân lão cầm thừa trọng nói.

"Đều tại ta khinh thường Thiên Long rống uy lực, không nghĩ tới Thiên Long rống tiêu hao lớn như vậy, vèn vèn xuất một chiêu ta nội lực liền đã hao hết. "

"Ta tin tưởng các người nội lực cũng còn thừa không nhiều, nếu không phải ta ráng chống đỡ lấy không có để những binh lính kia nhìn ra sơ hở, nếu không cho dù là bọn hắn bị ta chấn nhiếp, một khi biết tình huống thật, cũng sẽ liều chết phản kích không thể, may mắn không bị nhìn thấu. " Tiêu Dật may mắn nói.

"Cái này. . ." Đám người không nghĩ tới lại là như thế một cái tình huống.

"Bất quá cũng may hết thấy bình thường, mà lại những binh lính kia lại cho ta dùng Sinh Tử Phù khống chế lại, thậm chí còn bị Thiên Long rống uy lực chấn nhiếp, mát bọn hắn cũng không dám nói lung tung. " Tiêu Dật khẳng định nói, hắn là phi thường có tự tin Sinh Tử Phù là người khác chỗ phá giải không được.

Sau đó, đám người cảm xúc ổn định về sau, Tiêu Dật liền dẫn đi sẵn đội ngũ thành viên vội vàng rời đi, dù sao hắn nội lực thật sự là còn thừa không có mấy, hữu tâm giết tặc, vô lực hồi thiên a!

Phòng ngừa đêm dài lắm mộng, chậm thì sinh biến, chỗ thị phi này vẫn là không tiện ở lâu.

Đám người một đường giờ từ quân doanh thuận tay mang tới bó đuốc, lên núi bên kia đi đến.

Ba sau bốn canh giờ, chân trời dần dần nổi lên một trận ngân bạch sắc, Tiêu Dật một đoàn người cuối cùng là thuận lợi về tới thổ địa miếu trước tập hợp chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Dàn xếp đám người

Một người, sinh sống trên thế giới này, trọng yếu nhất chính là muốn sống tiêu sái, sống bằng phẳng, sống khoái hoạt.

Cái này một mục là Tiêu Dật mục tiêu theo đuổi, nhưng một người nếu là thật sự muốn làm đến những này, cái kia đích thật là không dễ dàng.

Đêm nay Tiêu Dật mỗi đi một bước thật là cẩn thận chặt chẽ, sợ một cái lơ là sơ suất, hậu quả liền thiết tưởng không chịu nổi, chủ yếu nhất là là theo chiến đấu kết thúc, Tiêu Dật cũng không muốn tái tạo sát nghiệt, trong đó sắt chín lấy cái chết làm rõ ý chí để Tiêu Dật cảm khái rất sâu, mọi người các vị tự chủ, có lỗi sao?

Không sai! Sai chỉ là thế giới này, là riêng phần mình lập trường, tại cái này nhược nhục cường thực thế giới, càng là như vậy.

Cho nên Tiêu Dật không có ngay tại chỗ sử dụng Tiểu Hoàn Đan bổ sung nội lực, bởi vì hắn cảm thấy đã đủ rồi, mà lại có Sinh Tử Phù khống chế đám binh sĩ kia, mặc dù là yếu hóa bán, nhưng ở Tiêu Dật xem ra, đầy đủ, cũng có thể đưa đến rất tốt cảnh cáo tác dụng.

Dù sao giết những người đó cũng không có nổi chút tác dụng nào, cùng nó dạng này, không bằng buông tha bọn hắn, còn có thể mượn từ bọn hắn miệng cảnh cáo người khác, dạng này nếu như có thể để người khác không còn như vậy không chút kiêng kỵ tàn sát Hán nhân, cũng liền đạt đến Tiêu Dật mục đích, mặc dù không biết làm như vậy có hiệu quả hay không, nhưng là Tiêu Dật minh bạch, nếu như không làm như vậy, khẳng định một chút hiệu quả đều không có, cho nên, Tiêu Dật nguyện ý đi ném thử một phen.

Lại nói đám người đến chỗ tập hợp làm sơ sau khi nghỉ ngơi, Tiêu Dật nội lực dần dần khôi phục, liền bắt đầu vận khởi nội lực, dựa theo Hàn Băng Chân Quyết vận hành lộ tuyến, tạm thời đem Thạch Liệt cùng Thạch Dã Doanh thân thể đóng băng lại, về sau liền phân phó Thạch Thủ Ngân phóng xuất ra ước định ám hiệu, các loại đội đám người tập hợp.

Phiến khắc về sau, đi sẵn thành viên lại dẫn hơn trăm tên phụ nữ trẻ con cùng một số nhỏ thanh niên trai tráng cùng lão người, từ trong núi rừng, lục tục đi ra.

"Đội trưởng trở về!"

"Ân công cuối cùng trở về!"

Đám người căng cứng thần kinh rốt cục thư chậm lại.

Trước đó cùng Tiêu Dật đối thoại cô nương đối Tiêu Dật quỳ xuống nói: "Tiểu nữ tử chuông gió, cảm ơn ân công ân cứu mạng!"

"Đa tạ ân công ân cứu mạng!" Đồng đạo bị giải cứu thôn dân tập thể quỳ xuống.

Nhưng gấp tất cả mọi người quỳ xuống, chỉ có một người không có quỳ, Tiêu Dật lập tức nhìn về phía người kia, chỉ gấp cái kia là một cái Anh Tuấn khôi vĩ, oai hùng bồng bồng người thanh niên!

Quỳ xuống đám người gấp Tiêu Dật không nói gì, thuận ánh mắt của hắn nhìn lại, phát hiện mình trong đám người lại có một người không có quỳ tạ, chỉ nghe trong đám người một vị lão giả nghiêm nghị nói rằng: "Vương Mãnh, ngươi như thế không quỳ tạ ơn công ân cứu mạng? Nếu không có ân công, nào có ngươi bây giờ khoan thai tự đắc?"

Chỉ nghe Vương Mãnh y nguyên làm theo ý mình nói: "Nam nhi dưới đầu gối là vàng, vua ta mãnh liệt lạy trời lạy đất lạy phụ mẫu, trừ phi là vua ta đột nhiên tương lai Chúa Công, đáng giá ta hiệu mệnh, rốt cuộc không có bất kỳ người nào có thể ép cong đầu gối, để cho ta quỳ lạy!"

"Huống chi, ai biết hắn cứu chúng ta có phải hay không có âm mưu gì! Mọi người cũng đừng quên, những người kia mục đích cuối cùng nhất, lấy bọn hắn không đạt mục đích thế không bỏ qua tính cách, ta không cảm thấy bằng bọn hắn chút nhân mã này liền có thể đánh bại người ta ngàn người quân đội, rõ ràng như vậy thực lực sai biệt, thật coi chúng ta đều là ba tuổi tiểu nhi đâu!"

Lão giả nghe nói Vương Mãnh lời nói, giận dữ nói: "Ngươi. . ."

"Tốt, lão người ta, vị này Vương Mãnh huynh đệ nói không phải không có lý, bởi vì cái gọi là ý muốn hại người không thể có, tâm phòng bị người không thể không. Ngài cũng đừng làm khó hắn, mọi người đều đứng lên đi, tiện tay mà thôi, các ngươi không cần quá mức tại để ở trong lòng. "

"Tạ ơn công, mọi người đều đứng lên đi, bất quá, ân công, xin thứ cho lão hủ chỉ ngôn, cho dù ngươi có mưu đồ, nhưng một mã thì một mã, ngươi vừa đã cứu chúng ta, liền đối với chúng ta có đại ân, về phần ngươi sau này như thế nào làm việc, cái kia là sau này sự tình! Lão hủ sống cả một đời, tự nhận cái này ánh mắt không sẽ nhìn lầm người!" Lão người tiếp tục nói.

"Lão trượng quá khen rồi!" Tiêu Dật khiêm tốn nói.

"Đội trưởng, đây cũng không phải là tiện tay mà thôi, vì cứu bọn họ, Thạch Liệt cùng Thạch Dã Doanh thế nhưng là Song Song chiến tử!" Thạch Thiết Ngu gặp Vương Mãnh như thế, có chút thấy ngứa mắt, cũng thờ phỉ phò thừa cơ nói rằng.

Mọi người nhất thời nhìn về phía bị đi săn thành viên cản trở thi thể, đi săn đội viên cũng nhao nhao tản ra đứng thẳng hai bên.

Vương Mãnh mặc dù lòng ôm chí lớn, làm người nghiêm chỉnh trang trọng, thâm trầm cương nghị, nhưng là giờ phút này, nhìn thấy như thế tình huống, mà lại Tiêu Dật khí độ phi phạm, cũng không khỏi được trước một bước khom người khấu tạ nói: "Là ta lỗ mãng, ân công quả không phải người thường, Vương Mãnh cảm tạ!"

Tiêu Dật tiến lên một bước nói: "Vương Mãnh huynh không cần như thế, Thiết Ngu nói chuyện tương đối ngay thẳng, ngươi không cần để ở trong lòng, luận niên kỷ, ta vẫn còn so sánh ngươi nhỏ hơn hai ba tuổi, cho nên khi không được lớn như thế Lễ. "

Vương Mãnh thấy thế, nói thầm một tiếng hổ thẹn, không nghĩ tới mình lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

"Đứng, bây giờ các ngươi cũng coi là an toàn, chúng ta còn muốn về thôn an bài đồng bạn hậu sự, thi thể mặc dù bị hàn băng chân khí đông cứng, nhưng cũng không thể đặt thời gian quá dài. "

Tiêu Dật nói xong tiếp tục nói: "Đứng, không biết Vương Mãnh huynh tiếp xuống chuẩn bị đi con đường nào?"

"Cái này. . ."

Vương Mãnh trầm nghĩ, bên ngoài bây giờ phong vân biến ảo, rối loạn, các quốc gia các quyền quý đều nhìn không lên hắn, mà hắn mong đợi mình chủ cũng một mực chưa từng xuất hiện, muốn tại gió thảm mưa sầu bên trong, tìm một một chỗ yên tĩnh tay không thả quyền, khắc khổ học tập, chỉ sợ là rất khó, trong lúc nhất thời thế mà bị Tiêu Dật đang hỏi.

Lúc này, chỉ gấp tên kia gọi là chuông gió nữ tử đi lên trước khom người nói: "Còn xin ân công thu lưu chúng ta, đừng đuổi chúng ta đi. Chúng ta thôn trang bị hủy, không nhà để về, nếu như không phải ân công giải cứu chúng ta ra, chúng ta sống không bằng chết. "

"Nếu như ân công cách chúng ta mà đi, chúng ta một nhóm người này không có cái gì Võ Lực tự vệ, tương lai dù cho không bị Yết nhân quân đội lại lần nữa Chop tới sung làm quân lương, chỉ sợ sớm tối cũng sẽ táng thân tại trong núi lớn này thủ bụng bên trong, hi vọng ân công trợ giúp đến giúp đạt được, thu lưu chúng ta!"

"Các ngươi. . . Các ngươi không sẽ thật dự định đi theo chúng ta a?" Tiêu Dật nghe vậy kinh hãi, mình bất quá là cứu được bọn hắn một cái mà thôi, làm sao còn ý lại vào mình?

"Còn xin ân công thu lưu chúng ta!" Đám người lần nữa tập thể quỳ xuống.

"Cái này. . ." Tiêu Dật nhìn xem đám người nhất thời khó mà quyết đoán, nếu là một hai người còn dễ nói, cái này chừng một trăm người, ven đường về thôn chính là một cái vấn đề lớn, rất dễ dàng lộ ra chân ngựa không nói, đám người ăn ngủ cũng là một vấn đề, mà lại dù cho an toàn về thôn, chỉ sợ nhất thời nửa sẽ cũng vô pháp an trí nhiều người như vậy.

"Ân công, nhìn ra được các người là đi ra đi săn, chúng ta nguyện ý đi theo ân công về thôn, chúng ta có tay có chân, cũng có thể chịu khổ, cái gì công việc bắn thú khổ hoạt cũng có thể làm, dù là một mỗi một điểm cũng không quan hệ, chỉ cầu ân công để thu lưu chúng ta!" Chuông gió tiếp tục khẩn cầu nói.

Chuông gió nói đến đây, không khỏi nhớ tới trước đó bị cầm tù tình cảnh, âm thầm rơi lệ không thôi.

Gió thu dịu hui, rơi một Tiêu Tiêu, nàng từ ở tại quán doanh tù cột bên trong, nước mắt thành sông, chảy xuôi trên mặt đất, phát ra nhỏ bé yếu ớt róc rách âm thanh.

Hoàng sợ của nàng, không chỉ là tính mệnh vui buồn tương quan, cũng bởi vì nàng hăm sâu nguyên lãnh, bất lực phản kháng, không thấy ánh mặt trời, sợ chết cũng sợ sinh, tâm địa hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Ban đêm, gió thổi lên dịu hui thanh âm, nàng từ trong tiếng gió nghe được thu ý lạnh, cùng mùa hè phồn thịnh sinh cơ cùng một chỗ lương bạc, còn có nàng đời này, nàng những cái kia ôn nhu thiếu nữ mộng ảo. . .

Thẳng đến Tiêu Dật xuất hiện, bị cầm tù thiếu nữ, ánh mắt hoang mang rối loạn ngẩng đầu đến, chỉ gặp một cái mây kiếm mắt sáng thiếu niên, đêm tối mà đến, đứng tù bên ngoài lan can, nói cho nàng, hẳn sẽ cứu các nàng.

Đen kịt tù cột bên trong, trên mặt của nàng lập tức tràn đầy đối hy vọng sống sót. . .

Cứ như vậy, nàng bị cứu ra. Mặc dù không phải hẳn tự mình đến đây, nhưng là nàng biết hẳn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, nàng run run rẩy rẩy đi ra râm mát như nước tù cột.

Nàng cảm giác được thuận hậu thu ý tràn ngập tự do, gió lớn thổi, kim hoàng lá cây tại gió lớn nơi nhẹ nhàng, rơi vào bên chân của nàng, nàng hai mắt mê ly mà cúi thấp đầu, lập tức cảm giác được sinh mệnh tràn đầy ánh nắng. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Lời nói trong đêm Vương Mãnh

Đúng lúc này, Thạch Thiết Ngưu đối Tiêu Dật khuyên nói rằng: "Đội trưởng, nếu không liền dẫn các nàng về thôn a. "

"Đúng vậy a, đội trưởng, không bằng dẫn các nàng về thôn a. " đi sẵn đội ngũ đám người cũng đi theo khuyên nhủ.

Thạch Thủ Ngân mặc dù không có nói chuyện, nhưng cũng là mong đợi nhìn về phía Tiêu Dật.

Lúc này, Tiêu Dật nghe đám người thỉnh cầu, cẩn thận nghĩ nghĩ, có lẽ cảm thấy chuông gió nói đúng, liền đáp ứng xuống.

"Ai, ta không phải ý tứ này. Bất quá vừa tất cả mọi người nguyện ý, cũng đều không sợ khổ không sợ mệt mỏi, ta còn có lý do gì ngăn cản mọi người đâu? Đã như vậy, vậy các người liền theo chúng ta cùng một chỗ về thôn a! Bất quá vào thôn phải tuân thủ quy củ, đầu thứ nhất chính là mọi người sau này không nên tùy tiện đối với người quý xuống, mọi người đều đứng lên đi!"

"Tạ ơn công!" Đám người đồng nói.

Tiêu Dật đối quý lạy chi Lễ đã sớm nhìn không được, tiếc rằng thôn cuối cùng mặc dù không thể quý lạy, nhưng cũng đều là quý một chân trên đất, bất quá cũng may so sánh trước kia tốt hơn nhiều.

Tiêu Dật cũng biết không thể nóng vội, chỉ có thể từ từ sẽ đến.

"Vừa mọi người quyết định muốn cùng chúng ta cùng một chỗ về thôn, như vậy thừa dịp hiện tại nghỉ ngơi một canh giờ, một canh giờ sau chúng ta liền xuất phát, đằng sau thời gian nghỉ ngơi không nhiều lắm, ban ngày tốc độ cao nhất đi đường, buổi tối nghỉ ngơi. Đi sẵn đội ngũ thành viên hiện tại buông

xuống trong tay mình sự tình, đều đi phụ cận đi săn, cần phải lấy tới đầy đủ chúng ta nhiều người như vậy dùng ăn nguyên liệu nấu ăn. "

Tiêu Dật nói xong quay người đối Vương Mãnh nói: "Ta biết Vương huynh ngực có chí lớn, nếu là không có tốt hơn chỗ, không bằng cùng chúng ta cùng một chỗ về thôn như thế nào? Dạng này cũng có thể lặng chờ Phong Vân chi biến, tính trước làm sau. "

Vương Mãnh nghe được một câu cuối cùng, lập tức tâm động: "Đã như vậy, cái kia Vương mỗ liền quấy rầy ân công!"

Thiếu Khanh, Tiêu Dật gấp đi sẵn thành viên toàn bộ ra ngoài đi săn, nghĩ nghĩ, đối chuông gió nói: "Chuông gió cô nương, người an bài mọi người tại phụ cận hơn kiểm củi đốt, đợi sẽ chúng ta tiến hành đồ nướng khóa bụng, hiện tại liền hạnh khổ mọi người một cái. "

"Tốt, ân công!" Chuông gió mang theo ngượng ngùng trả lời.

Cứ như vậy, một người kiểm củi đốt không vướng, đám người kiểm củi Hỏa Diễm cao.

Đám người mỗi người quản lý chức vụ của mình, thật cũng không xuất hiện quá lớn nhiễu loạn.

Đội đám người dùng qua bữa tối về sau, liền tốp năm tốp ba bắt đầu chuẩn bị nghỉ ngơi.

Tiêu Dật cũng thừa cơ quan sát một cái một nhóm người này tu vi, trong đó Vương Mãnh thân ảnh, tại Thảm Tra Thuật phía dưới, bày biện ra hào quang màu tím sẫm, tại mọi người ở giữa lộ ra hạc giữa bầy gà, Hậu Thiên tầng tám Vô Giả, tu vi quả thực là bất phàm.

Tiêu Dật lập tức minh bạch, Vương Mãnh không phải một cái loại người bình thường, mang theo ba phần hiếu kỳ, ba phần nghi hoặc, liền đi ra phía trước, đối Vương Mãnh hỏi: "Đứng, ta nhìn Vương huynh thân thủ cũng không yếu mới là, nếu như Vương huynh muốn một lòng đào tẩu, hẳn là không có vấn đề gì mới đúng, không biết Vương huynh như thế nào sẽ bị bắt?"

"Ân công có chỗ không biết, cái kia quân đội thống lĩnh tu vi ta nhìn không thấu, không có nắm chắc chiến thắng, mà lại đối phương còn có gần ngàn binh sĩ, cũng càng thêm khó có thể đối phó, cho nên ta không thể làm gì khác hơn là thuận thế chứa bị bắt, sau đó chuẩn bị tùy thời mà động!"

Vương Mãnh nói đến đây, có chút hồ thẹn địa đạo: "Ân công, ta nghĩ đến đám các người một ngựa xông doanh, châu chấu đá xe tiến hành là đối phương một trận âm mưu, là tại cho chúng ta đám người diễn một tuồng kịch, cho nên ta một mực không có xuất thủ, nếu là ta có thể kịp thời xuất thủ, chỉ sợ các người cũng sẽ không có người hi sinh, xin lỗi!"

"Vương huynh, không sao, ta cũng không phải đến trách cứ người, việc đã đến nước này, chỉ có thể nói đó là số mạng của bọn họ, người không biết không tội, người có cảnh giác cũng là nên, đứng, người trực tiếp gọi ta danh tự đi, lão là ân công ân công, cũng quá lạnh nhạt!"

"Như thế tại hạ trào cao, Tiêu huynh đệ, ta gặp người tu vi bất phàm, không biết Tiêu huynh bây giờ là sao cảnh giới? Đương nhiên, nếu là không tiện nói lời coi như xong. " Vương Mãnh biết mình có chút càn rỡ, nhưng vẫn là áp chế không nổi trong lòng hiếu kỳ hỏi.

"Không có gì không thể nói, ta bây giờ là Hậu Thiên tầng chín cảnh giới, ta nhìn Vương huynh người cũng đến Hậu Thiên tầng tám chi cảnh, bằng vào Vương huynh thân thủ, có thể đủ đảm nhiệm một cái tướng quân chi vị, chỉ là ta nhìn Vương huynh có vẻ như không có ra làm quan suy nghĩ?"

"Tiêu huynh đệ quả nhiên kinh tài tuyệt đỉnh, Vương mỗ so sánh người ngốc già này ba tuổi, tu vi còn không người, mặc cảm a! Tiêu huynh mới thật sự là thực chí danh quy thiếu niên tuấn kiệt. Về phần ta vì sao không xuất sĩ, lời này nói đến một lời khó nói hết a!" Vương Mãnh hồ thẹn nói.

"Hai ta cũng đừng tự biên tự diễn, bất quá Vương huynh cũng đừng quá tự coi nhẹ mình, từ Vương huynh mặc có thể nhìn ra được Vương huynh gia cảnh cũng không được khá lắm, dưới tình huống như vậy, còn có thể từ nghịch cảnh bên trong trở hết tài năng, đủ để chứng minh Vương huynh chỗ bất phàm, ta tin tưởng tương lai Vương huynh chi danh nhất định có thể truyền khắp cái này Nam Hoang chi địa. " Tiêu Dật thấy đối phương không muốn nói, bèn bịa nói sang chuyện khác.

"Mượn Tiêu huynh chúc lành!" Vương Mãnh khó được lần thứ nhất bị người coi trọng như vậy, bởi vì cái gọi là nhân sinh khó được một tri kỷ, thiên cổ tri âm khó khăn nhất kiếm, trong lòng cũng không khỏi kích động lên.

"Ta nói thế nhưng là lời nói thật, kỳ thật ta cũng là có tư tâm, Vương huynh có chỗ không biết, bây giờ âm thanh chấn Nam Hoang Thạch Mẫn tướng quân chính là ta đại ca, mà lại Vương huynh người cùng ta đại ca niên kỷ tương tự, mà người cũng là ta đã thấy người bên trong, ngoại trừ ta đại ca bên ngoài, tu vi cao nhất người. "

Tiêu Dật nói đến đây, mang theo tự hào nói: "Nếu là người muốn ra làm quan, ta có thể đề cử người đi ta đại ca nơi đó, ta tin tưởng, các người sẽ có rất nhiều cộng đồng ngôn ngữ, mà lại hai người các người liên thủ, song kiếm hợp bích phía dưới, ta tin tưởng Nam Hoang Thiên Hạ chớ có thể cản chi. "

"Không nghĩ tới Triệu Quốc trẻ tuổi nhất tướng quân lại là đại ca người, bất quá Triệu vương không phải anh mình chi chủ, nhìn xem bây giờ nước thà bằng ngày, dân chúng lầm than, ở vào tầng dưới chót bách tính không có chỗ nào mà không phải là trải qua lang bạt kỳ hồ, ăn bữa hôm lo bữa mai thời gian, nói thật, ta hết sức không quen nhìn vị kia Triệu vương tác phong, cho nên tha thứ khó tòng mệnh!" Vương Mãnh nói xin lỗi.

"Vừa Vương huynh có nguyên tắc của mình, vậy ta liền không khuyên nữa, các loại Vương huynh đến chúng ta thôn về sau, đến lúc đó đi ở từ ý, lúc nào cảm thấy có thể rời đi, đến lúc đó nói với ta một tiếng, Tiêu mỗ tuyệt không ngăn trở. "

Tiêu Dật kỳ thật rất muốn nói Triệu Vương Thạch Hồ không có bao lâu thời gian sống đâu, tiếp xuống chính là mình đại ca Thạch Mẫn đại triển thân thủ thời gian, bất quá biết Vương Mãnh là một cái rất có nguyên tắc người về sau, Tiêu Dật cũng không bỏ ra nổi đầy đủ lý do thuyết phục hẳn, nếu là cứng

nhắc thuyết phục, ngược lại không hay, cho nên cũng bỏ đi tiếp tục thuyết phục suy nghĩ, chỉ đợi sau này hãy nói.

"Tiêu huynh không cần như thế, kỳ thật Vương mẫu cũng tương đối hiểu kỳ, đến cùng là dạng gì khí hậu đường dục Tiêu huynh như thế tuần kiệt. "

"Ha ha, tin tưởng Vương huynh nhất định sẽ ưa thích nơi đó!"

"Có đúng không? Nghe Tiêu huynh kiểu nói này, ta cũng tương đối cùng đài lên, nói thật, nếu như Tiêu huynh muốn tại cái này Nam Hoang chi địa kiến công lập nghiệp, khai sáng thuộc về cơ nghiệp của mình, ta ngược lại thật ra có hứng thú gia nhập Tiêu huynh thế lực. "

Vương Mãnh tiếng nói nhất chuyển tiếp tục nói: "Dù sao Tiêu Dật thực lực bản thân bất phàm, càng thêm trí dũng song toàn, ta nhìn ra được Tiêu huynh đối xử mọi người khoan hậu, làm người nhân nghĩa, tin tưởng không sẽ tồn tại loại kia thô khốn chết chó sẵn nấu tình huống, tại Tiêu huynh thủ hạ làm việc, ta cũng có thể yên tâm!"

"Vương huynh lời ấy coi là thật?"

"Thiên chân vạn xác!"

"Vậy chúng ta liền một lời đã định, ngày khác ta như thành lập được thế lực của mình, nhất định sẽ mời Vương huynh giúp ta một chút sức lực!"

"Vương mẫu đến nay chưa hề đối với bất kỳ người nào béo nhờ nuốt lời qua, như thật có ngày đó, Vương mẫu cho dù thân ở dị địa, cũng định sẽ không xa vạn dặm tìm tới!"

"Một lời đã định!"

"Một lời đã định!"

"Ha ha! Ha ha!" Hai người giờ chường kích thề, cùng một chỗ cười lên ha hả

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Bình yên về thôn

Lại nói chuông gió một đường chạy chậm tới, có chút thở hồng hộc nói rằng: "Ân công! Các người nói đến chuyện gì lại cao hứng như thế đâu?"

"Không có việc gì!" Hai người liếc nhau, trăm miệng một lời địa điểm nói rằng.

"Hừ, không nói coi như xong, đúng, ân công, ta. . . Ta có mấy lời nghĩ nói với người. " chuông gió do dự không thôi nói.

Vương Mãnh thấy thế, cười to nói: "Tiêu huynh, vừa giải nhân ước hẹn, ta liền bất tiện quấy rầy, cáo từ!"

Sau khi nói xong, Vương Mãnh liền đi hướng nơi xa. . .

Tiêu Dật thấy thế, cười khổ một tiếng nói rằng: "Không biết chuông gió cô nương tìm ta có chuyện quan trọng gì?"

"Ân công, đừng cô nương cô nương, đều gọi xa lạ, ân công không bằng hô người ta a linh đi, tất cả mọi người gọi ta như vậy, cũng không xa lạ!" Chuông gió lấy dũng khí nói.

Tiêu Dật âm thầm nói xấu trong lòng, cô đại cô nương đều là như thế như quen thuộc sao? Sờ mũi một cái, vội nói: "A linh cô nương, đã như vậy, người cũng đừng gọi ta ân công, không tự nhiên, người vẫn là gọi ta. . ."

Nói còn chưa dứt lời, chỉ nghe chuông gió cướp nói rằng: "Ta về sau liền bảo người Tiêu đại ca a!"

"Ách! Tùy người, cái kia không biết a linh cô nương tìm ta có chuyện quan trọng gì?"

"Tiêu đại ca, không biết người chuẩn bị an bài thế nào chúng ta những người này?" Chuông gió hỏi.

"Cái này, vẫn là về thôn thời điểm để thôn Trường An xếp đi, yên tâm, cũng không sẽ để các người quá mức khó xử. "

"A, dạng này a, Tiêu đại ca, ta còn có một chuyện phải nói cho ngươi, mặc dù Ngọc tỷ tỷ không cho ta nói, nhưng là ta không muốn lừa dối ngươi, càng không muốn giấu diếm ngươi, kỳ thật, kỳ thật ta muốn nói là Ngọc tỷ tỷ lúc đầu vụng trộm đi theo chúng ta trở về, nhưng là lại đi. "

"Ngọc tỷ tỷ?" Tiêu Dật thoáng chút đăm chiêu.

"Chính là những tên bại hoại kia muốn bắt ngươi, Ngọc tỷ tỷ nói nàng cùng Tiêu đại ca nhận biết, nàng không muốn để cho Tiêu đại ca lần nữa thấy được nàng nghèo túng đáng vẽ, cho nên nàng rời đi. "

"Cái gì? Ngươi là nói ti Mã Ngọc? Nàng trước đó tới qua?" Tiêu Dật vốn cho rằng ti Mã Ngọc tại quân doanh thời điểm thừa dịp loạn trốn, không nghĩ tới là cùng theo đi săn đội ngũ cùng một chỗ lại tới đây.

"Ân, xem ra Tiêu đại ca quả nhiên cùng Ngọc tỷ tỷ nhận biết. " chuông gió thấy thế, có chút sàu trướng địa điểm nói rằng.

Chuông gió trong lòng nghĩ là, cũng chỉ có Ngọc tỷ tỷ nhân tài như vậy xứng với Tiêu Dật, chỉ sợ tại Tiêu Dật trong lòng, cứu nàng chỉ là thuận tay sự tình, giờ phút này, nghe vậy về sau, càng là tràn ngập đắng chát, một đoạn chưa triển khai tình cảm liền bị bóp chết tại trong trứng nước.

"Đúng vậy!" Tiêu Dật mặc dù phát giác được chuông gió sắc mặt biến hóa, nhưng là hoàn toàn không biết là loại nguyên nhân nào, cho nên không có làm hỏi nhiều.

"A, dạng này a, cái kia Tiêu đại ca, ta đi trước cùng đoàn người nói rằng sắp xếp của ngươi a!"

"Ân, hẳn là, như thế cũng tốt!"

Tiêu Dật nhìn thấy chuông gió rời đi thân ảnh, âm thầm kỳ quái, chẳng lẽ nàng muốn nói chính là chuyện này? Bất quá đây là thế nào? Mới vừa rồi còn một mặt đáng vẽ hung phấn, hiện tại một mặt âm đạm, hẳn không khỏi cảm thán, nữ nhân thật sự là kỳ quái sinh vật. . .

Cứ như vậy, một đêm không nói gì, mọi người cuối cùng khôi phục thể lực, liền vội vàng đi đường. Mà Thạch Thiết Ngưu các loại người cùng ở sau lưng mọi người xử lý vết tích.

Liên tiếp mấy ngày, đám người ban ngày cấp tốc đi đường, buổi tối thừa cơ nghỉ ngơi, ba ngày sau đó sáng sớm, đám người cuối cùng là an toàn về tới Hắc Thủy Thôn.

Mà lúc này, Hắc Thủy Thôn luyện võ trường cũng mở rộng đến một cái dài rộng chừng hai trăm mét sân trống địa, mỗi ngày buổi sáng, Hắc Thủy Thôn các nam nhân liền sẽ tại luyện võ tràng tu luyện.

"Uống!"

"A!"

"Hắc!"

Từng tiếng hữu lực tiếng kêu, tựa như cuộn cuộn tiếng sấm, từ tiền phương truyền tới. Tại luyện võ tràng bên cạnh, còn có không ít tiểu hài tử, tại trừng to mắt nhìn xem.

"Hiện tại ăn nhiều khổ, thời gian chiến tranh thiếu đồ máu!" Hét lớn một tiếng tiếng vang triệt toàn bộ luyện võ trường, hình thể gầy gò, ánh mắt sắc bén nam tử đang hành tẩu tại luyện võ tràng Trung Ương, chính là trong thôn võ học giáo đầu Thạch Phong.

Ba canh đèn đuốc canh năm gà, chính là nam nhi tập võ thời;

Tóc đen không biết chăm học sớm, người già phương hồi hận tập võ trễ!

Thiếu niên người thân thể mềm dẻo họ tốt rèn luyện cũng dễ dàng nhất, mà rèn luyện thân thể mềm dẻo họ, cũng có thể gia tốc gân cốt tăng trưởng tốc độ.

Một người trưởng thành rèn luyện một năm nửa năm, chỉ sợ mới có thể khiến đến hai chân phân Khai Thành một đường thẳng, thế nhưng là, tiểu hài tử mười ngày nửa tháng liền thành.

Bởi vì tiểu hài tử gân cốt mềm mại, mà lại lại vừa vận tại lớn thân thể thời kì. Thân thể mềm dai họ càng tốt, gân cốt càng mạnh, đối đột phá Hậu Thiên cảnh giới chỗ tốt càng nhiều.

Dù sao Hậu Thiên cảnh giới cũng là tăng cường luyện thể giai đoạn.

Rất nhiều tuyệt thế thiên kiêu bởi vì tại Hậu Thiên cảnh giới trước đó đặt xuống cực kỳ vững chắc cơ sở, nếu hậu tích bạc phát sau khi đột phá, tiền giai thân tốc, rất nhanh liền có thể tiến vào Hậu Thiên đệ thất trọng cảnh giới, hết thảy đều là bởi đó trước đánh xuống tốt đẹp cơ sở, hết thảy nước chảy thành sông.

Muốn biết luyện kính, luyện Bì, Luyện Cốt, luyện gân, luyện tạng, luyện tùy bất quá là cơ sở, toàn bằng * cường độ cùng nội lực mạnh yếu, chân chính luyện thành gân xương da, đợi cho hoàn toàn cường hóa thời sẽ có một cái rất rõ ràng hiện tượng, luyện tập hoặc đi đường trong thời gian kinh mạo xưng đạt toàn thân khớp xương, sẽ có gân cốt Lôi Minh thanh âm sinh ra, đến tận đây cơ sở chính là thành.

Mà lại giờ tay nhắc chân, vận khí ở giữa, gân cốt Lôi Minh, vỡ bia nứt đá cang là không đáng kể, một khi tiến vào Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới, liền lại là một phen cảnh tượng.

Luyện công người vì đánh tốt cơ sở đầu tiên chính là muốn cường điệu điểm này, bởi vì từ giai đoạn này bắt đầu chính là "Luyện tinh hóa khí", nếu như không có phong phú "Tinh" vật chất làm cơ sở, lấy cái gì đến Luyện Khí, hóa khí đâu?

Bước kế tiếp chính là "Luyện Khí Hóa Thần", cuối cùng là "Luyện thần hoàn hư".

Thông qua điều thân, điều tâm, điều tức các loại đặc biệt rèn luyện phương pháp cùng thủ đoạn, đạt tới khử bệnh kiện thân, kéo dài tuổi thọ, cường thân kiện thể con mắt.

Cho nên Hậu Thiên tu luyện, Hậu Thiên tầng bảy cảnh giới về sau tinh khí thần ba tầng mới là mấu chốt, sau khi đột phá liền có thể đến Tiên Thiên, thậm chí có phản lão hoàn đồng hiệu quả.

Chỉ nghe Vương Mãnh sau nửa ngày, bỗng nhiên cảm thán nói: "Đây cũng là Hắc Thủy Thôn a? Như thể thể ngoại đảo nguyên chi địa, lại còn có như vậy thượng võ chi phong, trách không được Tiêu thiếu hiệp có thể lực lượng mới xuất hiện, đây cũng không phải là không có nguyên nhân. Nếu là người người đều có thể tương đương đứa bé này, từ nhỏ tập võ, trường kỳ dĩ vãng, tất nhiên một đời so sánh một đời mạnh, đây cũng là tích lũy a!"

"Vương huynh quá khen, đây cũng chỉ là vừa cất bước, không có người nghĩ đến lợi hại như vậy!" Tiêu Dật khiêm tốn nói.

"Ếch ngồi đáy giếng, đầy đủ, từ về điểm này đến xem, ngoại trừ nhân khẩu cơ sở quá ít bên ngoài, không có gì mao bệnh!" Vương Mãnh cho tới giờ khắc này, mới hiểu được đi săn đội ngũ đông đảo thành viên có thể có thực lực như thế, cũng không phải Không Huyệt Lai Phong, mà lại hẳn còn phát hiện trong thôn không ít người tu vi cũng không yếu, bởi vì hẳn nhìn thấy mấy cái Hậu Thiên tầng bảy Vô Già, lão thôn trưởng, Thạch Phong chờ chút, không phải trường hợp cá biệt!

Cứ như vậy, tại Vương Mãnh cảm thán phía dưới, lão thôn trưởng bắt đầu tay an trí những cái kia bị Tiêu Dật giải cứu một đám thôn dân, các thôn dân thấy một lần đều là mình đồng bào, cũng không có ghét bỏ cái gì, cứ như vậy an định xuống tới.

Bởi vì cái gọi là một người khó xoi mới ngàn cân gánh, đám người có thể dời vạn tòa núi. Một người đạp không ngã xuống đất bên trên cỏ, đám người có thể giẫm ra Dương quan đạo. Hắc Thủy Thôn tiếp nhận hơn trăm người về sau, phát triển càng thêm vững vàng.

Muốn biết trong thôn thế nhưng là có không ít đàn ông độc thân, trước kia đều là sậu lấy tìm không thấy đối tượng, hiện tại lập tức liền nhiều hơn rất nhiều vừa độ tuổi thiếu nữ, tài nguyên cũng phong phú, chỉ cần tương hỗ nhìn vừa ý, lão thôn trưởng đám người cũng vui vẻ tại kỳ thành.

Dù sao Tiêu Dật mang về một đám người tám mươi phần trăm đều là nữ tính, theo một ý nghĩa nào đó, đây cũng là Hắc Thủy Thôn thôn dân có thể rất nhanh tiếp nhận những người này nguyên nhân một trong a.

Dù sao dạng này cũng có lợi cho mọi người tốt hơn địa điểm hoà vào thôn, tin tưởng không được bao lâu, liền sẽ không phân khác biệt!

Bất quá đi săn đội ngũ hai tên thành viên hi sinh, vẫn là để thôn bịt kín một tầng bi thương bầu không khí, cũng ở một mức độ nào đó thấp xuống đi săn đội ngũ thực lực. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Ngày tốt ngày ngày

Hôm sau, Tiêu Dật ở nhà chính trên đồi lấy Tiểu Lang, nói rằng: "Tiểu gia hỏa, thời gian dài như vậy không có trở về, có muốn hay không về sói cốc một chuyến a?"

Tiêu Dật lúc này trong lòng cũng không khỏi không cảm khái, khá lắm, lúc này mới bao lâu, Khiếu Nguyệt Thiên Lang cái này tiểu gia hỏa vậy mà đã Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới, mặc dù có chút phù phiếm, nhưng cũng là Hậu Thiên tầng sáu cảnh giới a, bất quá Tiêu Dật lúc này cũng nhìn ra tiểu gia hỏa dư lực không đủ, chỉ sợ đằng sau còn muốn hướng trước đó đồng dạng cấp tốc đột phá, cái kia liền muôn vàn khó khăn!

Cho nên Tiêu Dật liền dự định mang tiểu gia hỏa trở về một chuyến, bởi vì có Vương Mãnh tạm thời tọa trấn Hắc Thủy Thôn, Tiêu Dật mới yên tâm về Hắc Long Sơn Mạch Khiếu Nguyệt Thiên Lang tổ Huyệt Lang cốc, thuận tiện nhìn xem Bạch Hồ phải chăng đã ở nơi đó các loại đội, dù sao lúc trước hẳn liền nói cho Bạch Hồ, hẳn sẽ về sói cốc tìm nó.

Bỗng nhiên, đứng vào lúc này. . . Đại địa có chút rung động, giống như là động đất đồng dạng, thôn đám người lập tức cảm giác được một cỗ không khí không giống bình thường.

"Tiếng vó ngựa!" Trong luyện võ trường không ít người đều buông xuống huấn luyện, hướng ngoài thôn giao lộ tiến đến, chỉ gặp nơi xa mấy trăm người hình ảnh chính cưỡi tuấn mã cực tốc chạy đến.

"Địch tập!" Ngoài thôn tiếng la truyền đến.

Tiêu Dật nghe vậy về sau, sắc mặt lập tức biến đổi, từ bỏ trên đũa Tiểu Lang, hướng luyện võ trường chạy đi. Toàn bộ thôn trang, ám bộ thủ vệ thành viên lần thứ nhất phát huy ra nó dự cảnh tác dụng.

"Mọi người đừng hốt hoảng, dựa theo nguyên kế hoạch, ám bộ thành viên bảo vệ tốt thôn an toàn, lão thôn trưởng cùng Vương huynh đi theo ta, những người khác làm như thế nào lấy vẫn là làm gì. " Tiêu Dật nghiêm nhiên trở thành lâm thời lãnh tụ, lập tức phân phó.

Sau đó, Tiêu Dật gặp tất cả mọi người dựa theo mình phân phó đi làm, hải lòng gật gật đầu nói rằng: "Vừa khách nhân đường xa mà đến, chúng ta cũng nên ra ngoài đón khách đi, không phải người ta nên trách chúng ta thất lễ, tất cả mọi người đi theo ta đi. "

Tiêu Dật phát phát tay, mang theo đám người hướng cửa thôn nhanh chóng tiến đến.

Rất nhanh, đoàn người đều đi tới cửa thôn đại môn phụ cận, đây là vào thôn lối đi duy nhất, lúc này, trong cửa lớn tụ tập hơn trăm người nam đinh, trong lúc nhất thời lộ ra chật chội.

Liền ngay cả không ít tiểu hài tử đều nghe phong phanh mà đến!

"Lũ tiểu gia hỏa đều đến đằng sau đợi đi, không muốn chạy loạn khắp nơi!" Thạch Tận Trung thầm nghĩ một chút ranh con không biết trời cao đất rộng, có thể mà chui vào nhất trước mặt, bần bệ nhắc nhở.

"Dừng lại. "

Hắc Thủy Thôn trông coi người gặp đối diện trăm kỵ tốc độ thế mà không giảm chút nào, bần bệ quát to.

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng tiếng vang lên, quý dĩ, lại tựa như tiếng sấm đồng dạng tại tất cả mọi người vang lên bên tai.

"Hừ!"

Một đạo hàn quang sáng lên, xẹt qua Hắc Thủy Thôn cửa thôn cái kia làm phòng ngự Portal nặng nề lớn sắt, chốt cửa vậy mà đứt gãy, toàn bộ đại môn ầm vang mở ra, cái kia mấy chục kỵ mạnh mẽ đâm tới, không có chút nào giảm tốc, vọt thẳng tiến vào trong thôn, dọa đến Hắc Thủy Thôn không ít người nhóm vội vàng né tránh.

"Luật. . ."

Mấy chục con tuấn mã đột nhiên dừng lại, móng trước cao cao giơ lên.

"Các ngươi nơi này, thế nhưng là Hắc Thủy Thôn?"

Người cầm đầu đột nhiên quát lớn, cái kia thanh âm cực lớn, để ở đây các thôn dân cảm thấy lỗ tai ông ông trực hưởng.

Chỉ gặp hai tên thôn trưởng bảo vệ hán tử nghe tiếng đi tới, một người trong đó tiến lên một bước, cất cao giọng nói: "Chúng ta cái này chính là Hắc Thủy Thôn, xin hỏi, chúng ta thôn nhưng có đắc tội các vị chỗ, các vị phá cửa như vào không cảm thấy có chút quá sao?"

Hắn mặc dù khí thế hơi yếu một chút, nhưng cũng là không cam lòng yếu thế.

Cần biết đại môn kia đúc bằng sắt then cửa, chừng dày một thước, hai thước rộng, cái này cũng đỡ không nổi đối phương một kích, bị một cái mở ra. Thực lực như vậy, ai dám can? Có thể nói ra những lời này đến đã là lớn lao dũng khí.

Ai biết sẽ không sẽ chọc cho đến người, nếu là không hỏi mọi việc, một đao xuống dưới, chẳng phải là oan uổng?

Tiêu Dật nghe tiếng nhìn lại, lớn hít một hơi, Thâm Tra Thuật biểu hiện phía dưới thế mà chính là màu tím sậm, hẳn là Hậu Thiên tàng tâm cảnh giới nhất lưu Võ Giả không thể nghi ngờ, không nghĩ tới một cái nho nhỏ tiên phong liền có cảnh giới như thế.

"Chỉ bằng người cái này một cái nho nhỏ gác cổng, còn chưa có tư cách chất vấn ta, để các ngươi thôn trưởng mau chạy tới đây. " người cầm đầu quát lạnh nói.

Chỉ nghe đối phương tiếp tục cao giọng hô: "Hiện tại Hắc Thủy Thôn từ chúng ta Thanh Lang bang tiếp quản, từ giờ trở đi, nên có chi phí một phần cũng không thể thiếu. "

Lúc này, Hắc Thủy Thôn lão thôn trưởng Thạch Tận Trung tách ra đám người, dựa vào lí lẽ biện luận nói: "Không biết quý khách xa lắm, xin thứ cho lão hủ chiều dài không chu đáo, bất quá chúng ta cũng biết quy củ, nhưng là cho tới nay chúng ta đều là giao cho Hắc Long Hội, quý bang mới tới giá lắm, làm như thế, không thỏa đáng a?"

"Ha ha, lão đầu, đừng nói ta không hiểu quy củ, Hắc Long Hội đã sớm bị ta Thanh Lang bang chiếm đoạt, bây giờ, cái này Nam Hoang Triệu Quốc cảnh nội, thế nhưng là tùy ý ta Thanh Lang bang tung hoành ngang dọc, chúng ta Thanh Lang bang nói lời chính là quy củ, nói như vậy, người rõ chưa?" Người kia mang theo uy hiếp địa đạo.

"Thế nhưng là, các người đột nhiên chạy tới thu lệ tiền, cũng quá mức đột nhiên, trong lúc nhất thời, xin thứ cho chúng ta không cách nào gom góp. " Lão thôn trưởng vì chẳng lẽ giải thích nói.

"Này, lão đầu, người không có tư cách cùng ta cò kè mặc cả, lời nói của ta chính là quy củ, hôm nay nếu như các người thôn trang giao không lên đầy đủ bạc, như vậy chỉ có chính chúng ta đi lấy, đến lúc đó, lão đầu, người liền đừng trách chúng ta Thanh Lang bang vô tình!" Người tới nghiêm nghị quát, trong lời nói không một không lộ ra xuất nếu không thể giao nạp, chính là chuẩn bị huyết tẩy Hắc Thủy Thôn đáng về.

"Cái này. . ." Lão thôn trưởng trong lúc nhất thời tiến thối lưỡng nan!

"Hắn không có tư cách, ta có tư cách sao?" Tiêu Dật bây giờ nhìn không nổi nữa, bận bịu đi lên phía trước, không nói hai lời, một chương thẳng đến cửa hư kia người thân ảnh.

Người kia không nghĩ tới Tiêu Dật vừa lên đến liền công hướng mình, vội vàng ở giữa, hoành đao thẳng cản, tiếc rằng tuy là Hậu Thiên tầng tám cảnh giới, nhưng là so sánh Tiêu Dật, vẫn là kém một cảnh giới, liền bị Tiêu Dật một chương đánh xuống ngựa đến.

"Tê. . ."

Chỉ nghe ngựa một tiếng hí dài, gấp hướng một bên chạy tới, nguyên lai ngay cả cái này ngựa đều bị Tiêu Dật chấn nhiếp rồi.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là lấy lực địch lại Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên Tiêu thiếu hiệp, Tiêu thiếu hiệp lấy lớn hiếp nhỏ, không cảm thấy quá mức sao?" Nghiêm nhiên xem xét chính là đám người này thủ lĩnh gặp phe mình người đều bị trấn trụ, bận bịu lên tiếng hóa giải nói.

"Hừ, trò cười, luận tuổi tác, thủ hạ người tối thiểu là ta không chỉ một lần, lấy lớn hiếp nhỏ, quả thực là trượt Thiên Hạ cười chê. Xem ra, người những này thủ hạ cũng chả có gì đặc biệt, so sánh ta không sống mấy chục năm, đúng là không chịu được như thế một kích, đều là một đám giá áo túi com a, không bằng ta miễn phí giúp người một chuyện, cho người xử lý sạch đám rác rưởi này, như thế nào?" Tiêu Dật kiêu căng địa đạo.

"Hừ, người đừng khinh người quá đáng, cho dù người có thể đối đầu Triệu Nhật Thiên, ta cái này trăm kỵ cũng không phải mặc người chém giết hạng người. Muốn biết Triệu Nhật Thiên đều tại ta Diệp Lương Thần trước mặt quỳ, không kém người một cái!" Diệp Lương Thần lúc này bắt đầu nhảy xuống ngựa đến, tiến lên một bước nghiêm nghị đe dọa.

Nói đùa, hắn cũng không dám tại lập tức tiếp tục từ trên cao nhìn xuống đùa nghịch uy phong, lại không đi lên ngăn lại Tiêu Dật, nếu là trêu đến Tiêu Dật tính tình đi lên, đoán chừng hắn đám này thủ hạ cũng có thể bị Tiêu Dật tiêu diệt từng bộ phận, từng cái thu thập, khi đó, hắn biến thành quang can tư lệnh, khóc đều không đất mà khóc đi.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Bại Diệp Lương Thần

Lúc này, Hắc Thủy Thôn bên trong, chủng thôn dân cùng Thanh Lang bang thành viên giằng co lấy.

"A, hắn là người cho rằng ta là dọa lớn?" Tiêu Dật gặp Diệp Lương Thần uy hiếp nhóm người mình, chẳng thềm ngó tới nói.

"Tiểu bối, người tốt nhất nghĩ lại mà làm sau, nếu không, tại Triệu Quốc phạm vi bên trong ta có một trăm loại phương pháp để các người sống không nổi, nếu như người muốn thử xem, ngày tốt không ngại chơi với người chơi. " Diệp Lương Thần tiếp tục mang theo uy hiếp địa đạo.

"Người thật sự cho rằng người là Hậu Thiên tầng chín cảnh giới tu vi, liền có thể trấn áp hết thảy?" Tiêu Dật trầm giọng nói.

"Không phải người cho rằng đâu? Người chỉ cần nhớ kỹ, ta gọi Diệp Lương Thần!" Diệp Lương Thần bản thân cảm giác tốt đẹp, ngạo nghễ nói rằng.

"Không tệ, tiểu tử, chỉ bằng người cũng vọng muốn cùng chúng ta phó Bang Chủ vai sóng vai, cái kia là mơ mộng hảo huyền!"

"Rất đúng, tiểu tử, ta khuyên ngươi tốt nhất nhận rõ sự thật, nếu không vũ khí của chúng ta nhưng không mọc mắt con ngươi. "

...

"Ha ha! Có thù đoạn gì sử hết ra đi, ta ngược lại muốn xem xem các ngươi đến tột cùng có gì bản lĩnh, để các ngươi tự tin như vậy, tự cho là đúng cho rằng có thể chứa tể hết thấy!" Tiêu Dật lạnh giọng cười nói.

"Tiểu tử, ngươi nếu là cảm giác ngươi có thực lực cùng ta chơi, ta Diệp Lương Thần không ngại phụng bồi tới cùng, ta Diệp Lương Thần thích nhất đối những cái kia tự nhận là năng lực xuất chúng người xuất thủ, khi đó, ta liền sẽ để ngươi minh bạch, ta Diệp Lương Thần chưa từng nói mạnh miệng!" Diệp Lương Thần coi trời bằng vung nói.

Diệp Lương Thần vừa dẫn người đến Hắc Thủy Thôn, hắn cũng là từ Hắc Long Hội Hội Chủ Triệu Nhật Thiên trong miệng đạt được không ít Tiêu Dật tin tức, hắn từ cho là mình Hậu Thiên tăng chín tu vi đầy đủ trấn áp hết thấy, chỉ tiếc, hắn gặp được Tiêu Dật.

"Bớt nói nhiều lời, ra chiêu đi!" Tiêu Dật nói ngay vào điểm chính, hắn thật sự là không quen nhìn Diệp Lương Thần cường ép trang bức bộ dáng.

"Tiểu tử, xem ra ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ. Tất cả mọi người tản ra, để cho ta bồi tiểu tử này chơi đùa!" Diệp Lương Thần tựa như cảm giác được hắn đã khóa chặt thẳng cục giống như.

"Thiên Long Thần Kiếm Chương thức thứ hai, Long Thần phá!"

Tiêu Dật nghiêm túc thi triển Thiên Long Thần Kiếm Chương, cốt bởi chiêu thức kia nội lực tiêu hao quá lớn, như hơi không chú ý, rất có thể một chiêu liền hao hết nội lực, cho dù lấy Tiêu Dật bây giờ tu vi, tối đa cũng bắt quá chỉ có thể toàn lực thi triển ba chiêu, đây là Tiêu Dật trong khoảng thời gian này đau khổ tu luyện thành quả.

Chỉ gặp Tiêu Dật một phiến thần sắc trang nghiêm, trong tay Ấn quyết kết động, bỗng nhiên phát động Thiên Long Thần Kiếm Chương tuyệt chiêu, chưa xuất thủ, liền có một cỗ để cho người ta hít thở không thông uy nghiêm từ trên trời giáng xuống.

Diệp Lương Thần thấy thế, thần sắc đại biến, hắn thu hồi cười đùa tí tưng, trận địa sẵn sàng đón quân địch, hắn không nghĩ tới Tiêu Dật chỉ là xuất thủ khí thế đã là như thế bất phàm, hắn không khỏi ngưng thần mà đối đãi, dù sao hắn dù sao cũng là Hậu Thiên tăng chín cảnh giới, điểm ấy nhãn lực vẫn phải có.

Chỉ gặp Tiêu Dật lạnh nhạt bước ra một bước, một bước này như là Thiên Mã hành không, một bước này cất bước liền Lãng Không Hư Độ, lập tức oanh một tiếng, một quyền ngang nhiên phát động, một quyền này phía dưới, không khí chung quanh vậy mà phát ra từng đợt ba động, còn mơ hồ có tiếng long ngâm ghé vào lỗ tai hân quanh quần.

Diệp Lương Thần hoảng hốt, đây là chiêu thức gì? Một quyền phía dưới vậy mà mang theo tiếng long ngâm, trong lòng của hắn lập tức cảm thấy không ổn, không dám khinh thường, khẽ quát một tiếng: "Cửu U Nhật Nguyệt kiếm, Nhật Nguyệt Tề Âm!"

Một tiếng phía dưới, Diệp Lương Thần trong tay ba thước thanh phong, còn giống như quỷ mị, ám sát mà xuất.

"Phanh!"

Kiểm khí cùng chương cương đụng vào nhau, kiếm khí mặc dù lãnh không, cắt chém hủy diệt, nhưng là tất cả đều bị chương cương trấn áp cũng phá hủy, sau đó chương ý cùng kiếm ý mãnh liệt, hướng bốn phía bắn ra mà xuất, rồi xuống nước ở chung quanh trên tầng đá, bụi đất tung bay, đợi hết thấy đều kết thúc, thôn đầu đường bên trên lập tức trở nên mập mờ.

Chỉ gặp Diệp Lương Thần thân thể lung lay lui về phía sau, liên tục lui ba bước, mới tan mất lực đạo, cảm kiếm cánh tay càng là run lên không ngừng, khí huyết phun trào, ngũ tạng lục phủ càng là kịch liệt đập trùng.

Mà Tiêu Dật xăm lại tia bất động, lần giao thủ này, một chút liền biết, Tiêu Dật càng sâu một bậc, Diệp Lương Thần thua, chỉ trong một chiêu liền rơi vào hạ phong.

Thanh Lang bang thành viên thấy thế, nhao nhao hít một hơi lãnh khí, trở nên không thể tin, bọn hắn vốn cho rằng Tiêu Dật cũng liền cùng Triệu Nhật Thiên không sai biệt lắm tu vi, nhưng là, không nghĩ tới Tiêu Dật lại có thể lấy lực địch lại bọn hắn phó Bang Chủ, hơn nữa nhìn bộ dáng, vừa lên đến liền chiếm hết thượng phong.

"Thiên Long Thần Kiếm Chương thức thứ ba, thần kiếm chi!"

Tiêu Dật giờ phút này thân ở giữa không trung, bỗng nhiên đưa tay đè xuống một chỉ này, một chỉ này so sánh với lúc trước một chương càng thêm mãnh liệt, càng thêm nghiêm nghị thần thánh, chỉ gặp to lớn ngón tay bỗng nhiên biến lớn, che khuất bầu trời, vô bờ vô bến, tựa như Phật Tổ xoe bàn tay ra, cường ép trấn áp mà xuống, son hà vì thế mà chấn động, Tinh Hà vì đó ngược lại dời.

Mà Diệp Lương Thần trong lòng lập tức sinh ra một loại ảo giác, tựa hồ hắn chính là Tồn Ngộ Không.

Cứ việc tinh thông bảy mươi hai biến, tinh thông bốn mươi biến, tinh thông ngàn vạn biến hóa, pháp lực vô biên, thủ đoạn cao siêu, làm sao tại Phật Tổ trong mắt, từ đầu đến cuối chỉ là yếu ớt không chịu nổi Hầu tử mà thôi, chỉ cần một chương ở giữa, hóa thành Ngũ Hành sơn, liền đem hắn triệt để trấn

áp, vạn kiếp bất phục.

Tiếc rằng , không cam lòng, thất lạc, tuyệt vọng các loại, các loại tâm tình tiêu cực đặt ở tâm hồn, tựa như Hắc Vân ép thành thành muốn phá vỡ, tai kiếp khó thoát!

"Ta không cam lòng!"

"Ta không tin chúng ta chênh lệch có như thế lớn!"

"Giết cho ta! Cứu U Nhật Nguyệt kiếm, Cứu U Luân Hồi!"

Diệp Lương Thần cổ động khí lực, tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa, ám sát hướng về phía cái kia che trời đại thủ chỉ, hắc một kiếm này tựa như Địa Ngục Ma Thần, hướng về Phật Tổ ám sát xuất kinh thiên một kiếm.

"Ầm ầm!"

Tựa như địa chấn, sơn hà rung chuyển.

"Phốc!"

Diệp Lương Thần như gặp phải trọng kích, bị một kích này nơi ẩn chứa lực lượng cường đại oanh bay ngược mà xuất, bay ra trăm mét xa, khoe miệng máu tươi chảy ròng, ngũ tạng lục phủ đã bị hao tổn, chân khí càng là tán loạn đến cực điểm, tựa như tan tác đại quân.

Một chiêu này phía dưới, thắng bại đứng nghiêm.

"Làm sao có thể?" Diệp Lương Thần không nghĩ tới mình cần bắt quá đối phương hai chiêu, hắc vừa rồi vênh vào trùng thiên lời nói lời nói còn văng vẳng bên tai, giờ phút này rơi vào kết quả như vậy, hắc lại thế nào kiêu ngạo, giờ phút này cũng không khỏi nóng nảy đến mặt đỏ tới mang tai, mặt mũi này có thể nói là đánh ba ba vang lên.

Tiêu Dật chỉ dùng hai chiêu, liền đem hắc triệt để đánh bại, Diệp Lương Thần giờ phút này còn lại chỉ là nòng đậm sợ hãi cùng sợ hãi.

Thiếu niên này tư chất thật là đáng sợ, liền xem như Trung Nguyên Võ Đế, chỉ sợ lúc còn trẻ cũng không gì hơn cái này, thậm chí vẫn là có tài nhưng thành đạt muộn.

Nếu là Tiêu Dật bất tử, tất nhiên thành tựu Vô Lâm thần thoại, dạng này thiên tài, sinh ở bất luận cái gì thời đại, đều là lão bài cường giả ác mộng, tuyệt thế thiên tài kẻ hủy diệt.

Chỉ có giết hắc, chỉ có giết hắc, mới có thể kết thúc hết thảy, mới có thể triệt để xóa đi trong lòng ác mộng.

Vô Lâm thần thoại, vẹn vẹn dùng để kính ngưỡng, mà không người nào nguyện ý đối phương thật xuất hiện tại trong hiện thực.

Chỉ là lúc này, coi như Diệp Lương Thần muốn biến thành hành động, cũng là có lòng không đủ lực, ngay cả hắc đều bại, huống chi là những thủ hạ của hắc, không có gặp giờ phút này mỗi người đều là một bộ triệt để sợ hãi người bộ dáng, từng cái một mặt mộng bức không biết làm thế nào đáng vè, để hắc không khỏi đăng chất địa điểm lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 214: Ân uy tịnh thi

Diệp Lương Thần vốn cho rằng lần này cùng trong bang chừng tình anh một đạo, có thể mang theo đại thế, lấy thế đè người, bức hiếp Hắc Thủy Thôn, cũng thừa cơ bắt lên một chút Hán nhân tiểu cô nương trở về, cho thái tử đưa lên lập công, dù sao theo Thạch Mẫn uy vọng dần dần thăng, mang tới phiền phức cũng không ít, thái tử liền là một cái trong số đó.

Muốn biết Hắc Thủy Thôn cũng coi như một cái không nhỏ thôn trang, mà lại khó được vẫn là toàn từ Hán nhân tạo thành thôn, Diệp Lương Thần người sau lưng đối Hán nhân tiểu cô nương thế nhưng là có tình hữu độc chung.

Ai biết lần này tới về sau, thế mà thất thủ, Diệp Lương Thần nghĩ thầm cũng may mục đích của mình chưa bại lộ, hết thảy chưa phát sinh, hắc tin tưởng mình chỉ cần tư thái thấp một chút, cũng không sợ đối phương, dù sao hắc cũng là nhất bang chi chủ, cho đủ đối phương mặt mũi, đối phương nếu là lại

không thức thời, đánh nhau mình cũng chiếm lý, đến lúc đó đối người sau lưng cũng có một phen giao phó.

Khi đó liền không phải mình hành sự bất lực sự tình, nghĩ tới đây, Diệp Lương Thần lập tức Hồ giả Hồ uy, đề cập sau lưng mình người nói rằng: "Người đã nghĩ kỹ chưa thật muốn cùng chúng ta là địch? Muốn biết chúng ta Thanh Lang bang đứng phía sau thế nhưng là Triệu Quốc đương triều thái tử, người cùng chúng ta là địch, chính là cùng thái tử là địch, người xác định người nghĩ rõ ràng?"

"Hừ! Binh đến tướng chiến, nước đến đất chặn, nếu không phải xem ở người không có tạo thành cái gì hậu quả xấu phân thượng, người cho rằng hiện tại người còn có thể bình yên cùng ta đối thoại?" Tiêu Dật lần nữa chẳng thèm ngó tới nói.

"Người. . . Hừ! Ngày tốt có là kiên nhẫn cùng người chơi, ta cũng không tin người sẽ một mực đợi tại Hắc Thủy Thôn, người liền không sợ vốn là Bang Chủ các loại người sau khi đi, lần nữa tụ tập tất cả bang chúng, đến một trận tập kích, đem cái này Hắc Thủy Thôn cho đốt cháy hầu như không còn?"

Diệp Lương Thần mình bạch thật muốn tới cứng, mình cũng không đối phó được Tiêu Dật, đến lúc đó tại mình đám này thủ hạ trước mặt chỉ sẽ tiếp tục gây mặt mũi, hơn nữa còn có khả năng thật ngòm tại đây, cho nên mang theo uy hiếp địa đạo.

Dù sao Thanh Lang bang cũng không phải bền chắc như thép, Diệp Lương Thần mặc dù có lớn lao hậu trường, nhưng là trong bang những người khác cũng không hoàn toàn là cùng hán một lòng, huống chi nào lâm thời thu phục bang phái, còn không có quy tâm, Diệp Lương Thần lần này vốn là dự định tới lập uy, cũng không phải đến tìm tội chịu.

Chỉ là để hán không có nghĩ tới là lập uy không thành, ngược lại vấp phải trắc trở.

Mà lúc này Tiêu Dật còn tưởng rằng Thanh Lang bang là phát hiện mình giết Tôn Bất Nhân, mới đến tìm phiền toái, nghe rõ ngọn nguồn về sau, giờ mới hiểu được chỉ là trùng hợp mà thôi.

Cũng đúng, lúc này mới qua mấy ngày, Tiêu Dật không tin tin tức sẽ truyền đến nhanh như vậy, bất quá đây cũng là chuyện sớm hay muộn, cho nên Tiêu Dật chuẩn bị giải quyết xong sau chuyện này, sớm xuất phát, mang Bạch Hổ về thôn tọa trấn, dạng này có Bạch Hổ cái này Hậu Thiên mười tám tầng viên nhãn dị thú tọa trấn, cũng có thể chấn nhiếp một chút đạo chích.

"Hừ. . . Người cũng cứ như vậy, đã như vậy, xem ở phía sau người người kia trên mặt mũi, chúng ta nói trắng ra, Hắc Thủy Thôn có ta ở đây, các người muốn phản từ tiền cũng không phải là không thể được, nhưng là điều kiện tiền quyết là đến đánh bại ta, nếu không hết thảy đừng nói!" Tiêu Dật tiếp tục cứng mềm đều là thi nói:

"Đã người tới đây, tin tưởng người cũng mình bạch, năm đó Nam Hoang tam đại Tiên Thiên cao thủ đều ở nơi này ứng phó mà về, người lại tính là cái gì? Huống chi nếu là ta đại ca Thạch Mẫn ở đây, chỉ sợ sẽ trực tiếp lấy người mạng chó, tin tưởng người hẳn là biết năng lượng của hán, người cũng đừng cảm thái tử tới dọa ta, các người tự vấn lòng, người cảm thấy thái tử sẽ vì người làm to chuyện sao?"

"Nói trắng ra là, người chính là hán nuôi một con chó, làm chó liền phải có làm chó giác ngộ, còn liếm láp da mặt nói với ta người chủ nhân sẽ như thế nào, quả thực là không biết mùi vị!"

"Người. . . Người khinh người quá đáng!" Diệp Lương Thần bị Tiêu Dật một chỉ đâm thủng tấm màn che, lập tức thẹn quá thành giận nói.

"Bại tướng dưới tay mà thôi, còn dám nói tiền đánh ta Hắc Thủy Thôn, đừng trách ta hạ thủ vô tình, lấy người mạng chó!" Tiêu Dật quát to, thậm chí vận khởi Thiên Long rồng một tia âm công chi thuật.

Lập tức, Diệp Lương Thần chung quanh người một trận đầu vầng mắt hoa, nhao nhao lần nữa bị Tiêu Dật chấn nhiếp.

Mà lúc này Diệp Lương Thần thuận Tiêu Dật mạch suy nghĩ lý xuống dưới. . .

Nghĩ đến cuối cùng, thân thể không khỏi run lên, hán cũng không dám tiếp tục suy nghĩ, mặc dù không phải trăm phần trăm tuyệt đối, nhưng là Diệp Lương Thần cảm thấy còn thật có khả năng như thế, đặc biệt là năm đó Tiêu Thanh Sơn sẽ chiến tam đại Tiên Thiên, khiến cho Hắc Thủy Thôn siêu nhiên ngoại vật, nhưng nói là như mặt trời ban trưa, đông đảo thế lực, không người dám nhẹ bất kỳ phong mang.

Nếu không phải Tiêu Thanh Sơn vô tâm quyền thế, nhưng cũng chính là bởi vậy, tam đại thế lực, càng thêm không dám mới thôi tùy tiện kết thù kết oán, bởi vì Tiên Thiên cao thủ lực chấn nhiếp quá mạnh, nếu là Tiêu Thanh Sơn cùng bất kỳ một thế lực nào liên thủ, đều đủ để xử lý cái khác bất kỳ bên nào.

Đương nhiên, Tiêu Dật hiện tại cũng mình bạch, năm đó Phụ thân chỉ sợ là có thương tích trong người, cùng tam đại Tiên Thiên cao thủ quyết chiến, càng là khiến cho thương thể của hán càng thêm nghiêm trọng, vốn là còn một khả năng nhỏ nhoi khỏi phục thực lực bản thân, thậm chí vì vậy mà không gượng dậy nổi, thực lực một mực không cách nào khôi phục.

Lại nói lúc này Triệu Nhật Thiên cũng không khỏi lo lắng bất an, sợ Tiêu Dật thật sẽ biến thành hành động, lấy tính mệnh của hán.

"Không bằng dạng này, vừa cái này thế lực chu quanh đã bị các người Thanh Lang bang chinh hợp lên, chỉ cần người ở trước mặt ta cam đoan từ nay về sau không còn xâm chiếm Hắc Thủy Thôn, ta liền bỏ qua việc này, như thế nào? Nếu không, đầu của người chính là chúng ta lập uy đối tượng." Tiêu Dật ân uy tịnh thi nói.

Diệp Lương Thần không nghĩ tới sự tình còn có chuyển cơ, hán thấy, nếu như có thể bày ra địch lấy yếu, lại khác bức về hán mà tính, cái kia là không thể tốt hơn.

"Vừa lời nói đều nói đến mức này, xem ra, ta không linh tinh là không được, tốt liền theo Tiêu thiếu hiệp nói xử lý, bắt quá một khi chúng ta người đánh bại người, như vậy các người Hắc Thủy Thôn phần tử tiền nên giao còn phải giao. "

Diệp Lương Thần giờ phút này cũng lưu lại một bước đường lui, hẳn rõ ràng biết mình không cần thiết cùng Tiêu Dật đối nghịch, đến lúc đó chỉ cần giật dây trong bang những người khác cùng Tiêu Dật đối chiến, hẳn ngồi xem kỳ thành là được, dạng này mượn đao giết người, có sao mà không làm? Huống chi nếu là chiến thắng đối phương, vậy thì không phải là chuyên đơn giản như vậy!

"Tùy thời phụng bồi, chỉ cần các người có bản lãnh đó!" Tiêu Dật trích địa hữu thanh địa đạo.

"Rất tốt, Tiêu thiếu hiệp, làm phiền, Hắc Thủy Thôn lão đầu, trước đó xin lỗi, núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, chúng ta lần sau lại sẽ, đi đi!" Triệu Nhật Thiên dứt khoát bán Tiêu Dật một cái nhân tình, đối Thạch Tận Trung hô.

Lập tức, mấy trăm kỵ xám xịt rời đi, cùng lúc đến khí thế hùng hổ, tạo thành tươi sáng tương phản.

Mọi người thấy Thanh Lang bang sát tinh đi về sau, lập tức nhảy cẫng hoan hô.

Vương Mãnh không nghĩ tới Tiêu Dật liền dễ dàng như vậy địa điểm giải quyết vấn đề, muốn biết vừa rồi hẳn nhưng là nghe được đến Diệp Lương Thần cảnh giới so với hẳn còn phải cao hơn một tầng, thật muốn làm qua một trận, một đối một, hẳn tự nghĩ Võ Lực kinh người, cũng chưa chắc có nắm chắc tất thắng.

Huống chi đằng sau trăm kỵ bên trong còn có không ít Hậu Thiên tầng tám tu vi Võ Giả, thực lực cường đại như vậy, hẳn trong lúc nhất thời cũng bị kinh hãi, không nghĩ tới một cái Thanh Lang bang vậy mà có thực lực như thế, nhưng mà này còn không phải Thanh Lang bang toàn bộ thực lực. . .

Vương Mãnh còn là lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Dật thi triển Võ Lực, hẳn vạn vạn không nghĩ tới, Tiêu Dật xa so với trong tưởng tượng lợi hại hơn, đối chiến đồng dạng là Hậu Thiên tầng chín cảnh giới siêu nhất lưu Võ Giả, vậy mà thắng được như thế gọn gàng, chỉ dùng hai chiêu liền làm cho đối phương không hề có lực hoàn thủ, cho dù là Hậu Thiên mười tầng Võ Giả cũng làm không được như thế nhẹ nhõm, như thế khí định thần nhàn a?

Vương Mãnh thật sâu hoài nghi, hẳn lần thứ nhất nhìn thấy chiến lực vậy mà so sánh cảnh giới cao hơn nhiều như vậy, hẳn thậm chí trong đầu có một cổ xúc động suy nghĩ, nhưng là bị hẳn ép xuống, hẳn muốn tiếp tục quan sát một đoạn thời gian lại nói.

Hắn Vương Mãnh tốt đẹp nam nhi, chỉ có rong ruổi chiến trường, mới là số mạng của hắn, chỉ ít cho tới bây giờ, hẳn không có nhìn ra Tiêu Dật muốn sáng lập thế lực dự định, bắt quá hẳn có thể tiếp tục các loại đối chậm rãi quan sát, hẳn đã chờ nhiều năm như vậy, không kém khoảng thời gian này.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 215: Tin tưởng mình

Lúc này Tiêu Dật nhìn thấy thôn đám người cũng đều nhao nhao sợ hãi người bộ dáng, bận bịu dồn khí đan điền, sóng âm đình tại nhức óc địa điểm nói rằng:

"Mọi người không cần một bộ sợ hãi người đáng sợ, chúng ta phải hiểu, mặc kệ là võ đạo cũng được, thủ đoạn khác cũng tốt, trọng yếu nhất chính là lòng tin, chỉ cần chúng ta tin tưởng mình nhất định có thể làm, tin tưởng chúng ta định sẽ sáng tạo Kỳ Tích. "

Tiêu Dật muốn nói cho đám người, không nên bị bất luận cái gì mặt ngoài hiện tượng trời buộc mình, che cản ánh mắt, tâm chính là một người cánh, tâm lớn bao nhiêu, thế giới liền lớn bấy nhiêu.

Nếu như không thể đánh phá trong lòng bích chương, dù cho cho chúng ta một phiên rộng lớn biển cả, cũng sẽ giống như đưa thân vào nhỏ hẹp bể cá, tìm không thấy tự do bay lượn cảm giác.

Ngoại trừ Vương Mãnh thoáng chút đâm chiêu bên ngoài, tất cả mọi người vẫn là một mặt hoang mang, Tiêu Dật thấy thế, tiếp tục giải thích nói:

"Liền giống với vừa rồi, mọi người thấy đều là cái kia xuất đao người lợi hại cỡ nào, hoàn toàn bị đối phương lớn tiếng dọa người dọa sợ, chúng ta chưa bắt đầu trước hết thua đối phương một bậc, dù sao chúng ta đã tiến nhập đối phương an bài tốt tiết tấu. Nhưng là, ta nhìn thấy chỉ có Diệp Lương Thần một người được rồi nhìn, những người còn lại đều không đáng để lo, nói như vậy các người rõ chưa?"

Đám người dần dần hơi có sợ hãi, mình bạch tại Tiêu Dật trong mắt, đối thấp cảnh giới người chính là như vậy chẳng thêm ngó tới? Chỉ có cùng cấp độ cùng cảnh giới nhân tài để mắt sao? Như vậy mình ở tại trong mắt đâu?

Tiêu Dật nhìn thấy đám người phản ứng, liền biết đoàn người khả năng nghĩ quá nhiều, đi chệch, vội nói: "Mọi người cũng chớ suy nghĩ quá nhiều, muốn biết chúng ta còn trẻ, tình huống không thể quơ đũa cả nắm, đều nói từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, chúng ta mới bao nhiêu lớn, đối phương bao lớn, tiềm lực của chúng ta là đối phương không thể so bì, tuổi trẻ chính là chúng ta mạnh nhất vốn liếng, cho nên, chúng ta muốn đối mình có lòng tin, muốn tin tưởng mình!"

Tiêu Dật nhìn xem Thạch Thiết Ngưu các loại người, trịnh trọng kỳ sự khuyên bảo.

Đám người nhao nhao tự giễu cười một tiếng, đúng vậy a, lúc trước cái gì đều không có có lúc, cái gì còn không sợ, đoàn người còn không làm theo là lòng tin mười phần, bây giờ điều kiện tu luyện càng là đã từng nghĩ cũng không dám nghĩ, làm sao ngược lại không tự tin nữa nha, có cái gì thật là sợ? Nghĩ đến đây, mọi người nhất thời khôi phục bình thường.

Tiêu Dật nhìn thấy đám người rất cục khôi phục trước kia thần thái, bận bịu tiếp tục nói rằng: "Ta tại thôn chỉ sợ ngốc không được mấy ngày, qua một thời gian ngắn khả năng liền muốn rời khỏi, tiếp xuống mọi người phải tiếp tục cố gắng mà tăng lên thực lực của mình, thôn an nguy dựa vào là không phải ta một người, mà là tất cả chúng ta."

Tiêu Dật dừng một chút, tiếp tục nói rằng: "Ta cuối cùng cho mọi người một cái lời khuyên, chỉ có sinh tử chiến đấu mới là nhanh chóng nhất tăng lên thực lực mình thủ đoạn, không đem mình đây vào tuyệt cảnh, người liền không sẽ biết mình tiềm lực lớn bao nhiêu, tin tưởng đi qua trước đó một trận huyết chiến đi sẵn thành viên tràn đầy thể sẽ."

"Bất quá thời khắc sinh tử tuy có đại khủng bố, nhưng cũng có đại cơ duyên, liền nhìn có thể hay không nắm chặt, mọi người hiểu chưa?" Tiêu Dật cố ý đề cao âm lượng nói.

"Minh bạch!" Đám người nghe xong, trầm mặc phiến khắc, lớn tiếng trả lời.

Liền ngay cả thôn bên cạnh những người khác nghe được câu này, cũng là nhao nhao như có điều suy nghĩ . .

Đặc biệt là tại thời khắc sinh tử, trí tuệ con người sẽ trở nên trước nay chưa có thông suốt, tâm như gương sáng, linh đài không minh.

Thời khắc sinh tử, tuy có có đại khủng sợ, cũng có đại cơ duyên.

Kế tiếp Tiêu Dật cũng thực hiện đối đi sẵn đội ngũ thành viên lời hứa, bây giờ Hắc Thủy Thôn đám người cũng bắt đầu tu luyện Tiêu Dật đã từng tu luyện khinh công bí tịch, liền ngay cả tu luyện kỹ xảo, Tiêu Dật đều có mang tính lựa chọn địa điểm giáo tập, mọi người nhất thời an tâm địa điểm dựa theo Tiêu Dật phương pháp tu luyện.

Đương nhiên, Vương Mãnh dung nhập Hắc Thủy Thôn về sau, Tiêu Dật cũng không có quá mức keo kiệt, Bồi Nguyên Đan cùng Tây Tủy Đan không nói hai lời liền hai tay đưa lên, sau đó Vương Mãnh thực lực nâng cao một bước, kế Tiêu Dật về sau, Hắc Thủy Thôn lần nữa nhiều một cái Hậu Thiên tăng chín Vô Giả.

Mặc dù Vương Mãnh không phải Hắc Thủy Thôn nội bộ người, nhưng cũng không kém là bao nhiêu!

Wương Mãnh sau khi đột phá, mặc dù không có đối Tiêu Dật nói gì nhiều, nhưng là, Tiêu Dật biết, mình sau này nếu có điều cầu, hẳn tất nhiên sẽ dốc sức tương trợ.

Nam nhân ở giữa hứa hẹn, có đôi khi không cần nhiều lời, một ánh mắt đủ để chứng minh hết thảy.

Mà lão thôn trưởng Thạch Tận Trung càng là một viên thể xác tinh thần, toàn bộ đầu nhập vào thôn phát triển bên trong, so với trước kia, có sức sống nhiều.

Về phần trong thôn những người khác, Tiêu Dật tạm thời cũng cố kị không lên, không phải Tiêu Dật keo kiệt, mà là Đan Dược số lượng dù sao cuối cùng có hạn, mà lại Tiêu Dật cũng có kế hoạch của mình, cứ như vậy, Hắc Thủy Thôn tại đâu đâu vào đấy phát triển. . .

Hôm sau, Tiêu Dật hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, liền chuẩn bị mang theo Khiếu Nguyệt Thiên Lang con non rời thôn trở về sói cốc một chuyến, không, hiện tại đã không thể xưng là con non, đi qua thời gian mấy tháng, tiểu gia hỏa đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, biến hóa không chỉ là thực lực, còn có bộ dáng, bây giờ tiểu gia hỏa đã bắt đầu sơ lộ tài hoa.

Ngay tại Tiêu Dật chuẩn bị xuất thôn thời điểm, thôn trưởng Thạch Tận Trung mang theo mấy người đi tới, chỉ nghe nó nói rằng: "Tiêu Dật, thôn bên ngoài gần nhất có chút loạn, người phải chú ý an toàn. Nghe nói Thanh Lang bang ở bên ngoài trấn áp hết thảy không phục, trước mấy ngày người để bọn hán phó Bang Chủ Diệp Lương Thần khó xử, ta lo lắng bọn hán sẽ tìm người phiền phức."

"Thôn trưởng, người lại an tâm, không phải ta nói mạnh miệng, Tiên Thiên cảnh giới phía dưới, có thể giữ lại được ta người còn chưa xuất thế." Tiêu Dật tự tin cười một tiếng.

"Lời tuy như thế, nhưng là ta hoài nghi Thanh Lang bang đúng là nhằm vào chúng ta, muốn biết ngay tại hôm qua, chúng ta phụ cận khác một thôn trang bởi vì giao không lên phí bảo hộ, liền bị Đồ thôn! Lúc trước liền ngay cả Hắc Long Hội, Thanh Lang bang cũng là nói diệt liền diệt, mấy ngày nay ta mới thăm dò được, nghe nói Hắc Long Hội từ trên xuống dưới, thể nhưng là chó gã không tha a, có thể nghĩ, đối phương có bao nhiêu cùng hung cực ác."

Nghe được thôn trưởng nói nghiêm trọng như vậy, dự tính đám người càng là từng cái hai mặt nhìn nhau, chỉ nghe Thạch Phong nói rằng: "Chỉ sợ đối phương là giết gà dọa khỉ, chuyên môn làm cho chúng ta nhìn, trước mấy ngày mới tại chúng ta bên này ứng phó mà về, bọn hán chỉ có đi địa phương

khác lấy lại danh dự, không phải há có thể trùng hợp như vậy, ngày ngày nay có chuyện phát sinh, rất rõ ràng, Thanh Lang bang là nghĩ gây sự tình a!"

"Đoàn người cũng không cần quá nhiều lo lắng, sự tình chưa chắc có chúng ta tưởng tượng bết bát như vậy, muốn biết đối phương mới từ chúng ta nơi này ứng phó mà về không có mấy ngày, tin tưởng chỉ cần bọn hấn tìm không thấy đối phó biện pháp của ta, bọn hấn cũng không sẽ hành động thiếu suy nghĩ, tin tưởng trong thời gian ngắn, chúng ta thôn nên bình yên vô sự. " Tiêu Dật trấn an chúng nhân nói.

"Thế nhưng là ta liền sợ bọn hấn có chuyên môn ám tuyến tại thôn chúng ta bên ngoài phụ cận nằm vùng, một khi bọn hấn phát hiện hành tung của ngươi, biết ngươi rời đi thôn về sau, sẽ không sẽ đối chúng ta thôn tiến hành trả thù tính biện pháp?" Thạch Tận Trung mang theo lo lắng địa đạo.

"Yên tâm đi, kể ta về sau, Vương Mãnh đại ca cũng đột phá đến Hậu Thiên tầng chín cảnh giới, ta tin tưởng thực lực của hấn không thể so với cái kia Diệp Lương Thần kém bao nhiêu, đến lúc đó đối phương thật muốn lần nữa đột kích, kém nhất Vương Mãnh đại ca cũng có thể cùng đối phương chiến cái ngang tay, không có gì thật là sợ!" Tiêu Dật cao giọng nói rằng.

"Thật sao?" Thạch Tận Trung nghe vậy về sau, như nghe tiếng trời, nghĩ thầm, nếu thật là dạng này, quả thực là quá rất qua. . .

"Thiên chân vạn xác, ngươi liền cứ thả 100% mà yên tâm a!" Tiêu Dật cuối cùng xác định cùng khẳng định nói.

Đến tận đây, lão thôn trưởng Thạch Tận Trung cuối cùng là hài lòng gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đế Hoàng Diễn Nghĩa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.